

نصير أبو عبد الرحمن القرشي

رومان

به اختياره لي

شطارى مؤسقى قاره سبيل كنان

www.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافى

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

بۆدابهزانانی جزوه‌ها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربي ، فارسي)

شارى مۇسقىارە سىپىيەكان بەختيارەلى

ئاۋەندى رۇشنىبىرىي و ھونەرىي ئەندىشە
بەزىدە بەزى چاپ و بىئوگرافىيە: دانا مەلاھەسەن
بەزىدە بەزى ھونەرى: باسەم رەسام

ئاۋى كىتەب: شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان
ئاۋى نووسەر: بەختيار ەلى
بايەت: پۇمان
نۇبەتى چاپ: سىيەم ۲۰۱۱
چاپخانى: رجاىي / تاران
تىراژ: (۱۰۰۰) دانە
نرخ: (۲۰۰۰) دىنار
ژمارەى سپاردن: لە بەزىدە بەزى ھونەرىي كىتەبىيەكان
ژمارە (۲۲۲۵) سى سالى (۲۰۱۳) سى پىئىراۋە.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالى ئەم بەزىدە پارىزراۋە. بەزى بەزىدە نووسەر، ھىچ كەس و كىتەبىيەكان و چاپخانىيەكان لە
ئاۋمەنىيە و دەرۋەزىدا مالى كۆپىيگەن پان لە چاپخانىيەكان ئەم كىتەبىيەكانىيە. ھەرۋەكەس
مالى ئەمەنىيە بى بەزىدە نووسەر ئەم بەزىدە پان بەزىدە كىتەبىيەكانىيە سەر تۈرى نىنتەرنىت
پان لە شىۋەى CD و كىتەبىيەكانىيە بۇ مەبەستى بازارىيەكانى تۈمەرىيەكانى. بە پىشەۋانەشۋە
بۇ بەزى بەزىدە پىشەۋەرىيەكانىيە پىشەۋەرىيەكانىيە.

ئاۋەندى رۇشنىبىرىي و ھونەرىي ئەندىشە/ ئەندىشە بۇ چاپ و بىئوگرافىيە
سلىۋەنىيە-شەقامى مەۋلەۋى-تەلارى سىروانى نۇي-نەۋمى چۈرەم
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

تیمه هه‌میشه ده‌ژین، نه‌وه‌ی ده‌مریت و به‌سه‌ر ده‌چیت
زه‌مان خو‌یه‌تی.

(ئیریش ماریا پیمارک)

دواھەمین دەرکهوتنی شاروخی شاروخ

سەرەتای ئەم چیرۆکەمان لە فرۆکەخانەی سخیپھۆلەو لە نزیک ئەمستەردامەو دەست پێدەکات، سالی ۱۹۹۸ کە بۆ دووھەجار دەمویست بگەرێمەو بۆ کوردستان. ئەوکات لە ناو گەلیک کێشە و گرفتێ گەورە و ژياندا نوقمبوویوم، پۆزگاریک دەژيام بەسەختی لە دلەو پێکرابووم و باوەڕم بە شتیکی نەمابوو، هەر لەو هەفتەیەدا ژنەکم بپھۆ تەلاقنامەیکە لە دادگاوە بۆ ناردم و نیوان من و ئەو بۆ هەتاھەتایە کوتاییھات. بۆ چارەسەرکردنی ئەو کێشەیکە و سەرپەرشتیکردنی منداڵەکانم، دەبایە لە پێگای شامەو بگەرێمەو بۆ ولات. لە بەردەم نوسینگەکانی هێلی ئاسمانی سووریدا، سێ پرزەلێک جانتاکانیان بار دەکرد، من لە پرزی دەستە راستدا وەستابووم کە دەنگێک هاواری لێکردم: مامۆستا... مامۆستا، بەرپر، بەلێ لەگەڵ تۆمە، ئا بەلێ جەنابت، بەلێ، تۆ کوردیت؟ مامۆستا گیان من دەتناسم، نا بە هەلەدا نەچووم... وانییە، تۆ مامۆستای نوسەر عەلی شەرەفیاریت، وا نییە.. تۆ ئەو نیت؟

کوێکی گەنج بوو، سەرتاپای جلی سپی بوو، تی شێرتیکی سپی «لەوانە» یاریزانەکانی گۆلف لە بەریدەکەن»، پانتۆلیکی سپی، جووتیک پیللوی بریقەداری سپیشی لە پێدابوو. پرزێکی خەلک لە نێوانماندا بوو، ئەو لە بەردەم کچەکەدا بوو کە جانتاکان دەکێشیت، پێدەچوو شتیکی زیادی هەبێت و خانمی هیلە هەواییەکە بواری نەدات دەرچیت، من هیچی

ئەتۆم لەگەڵ خۆمدا نەهینابوو، جانتایەکی چکۆلانە نەبیت، جلی خەوتن و دەرمانی دان و کەلوپەلی پریشتاشینەگەمی تێدابوو. من گووتم: بەلێ من ئەوم، عەلی شەرەفیارم فەرموو دەتوانم چیت بۆیکەم؟ شتەکان کەمیک ئالۆزگا و ناریک ھاتنە بەرچاوم، من کە یفم بەو نەدەھات لەسەفەردا خەلکی ناسیام لەگەڵدا بێت، لە منداڵییەوە حەزم لەسەفەرە بە تەنیا، پاشان زۆری ئەوانە لەسەفەردا تووشیان دەھاتم ھێندە کێشەیان بۆ دروستە کردم یارمەتیا نەدەدام. کوپێکی گەنج بوو، چوار خالی سووری چکۆلانە، وەک ئەوێ پاشماوێ چوار دڵۆپ خوینی زۆر دێرین و کالەو بوو بێت لەسەر لامی بوون، کوپێکی چاوشینی جوان بوو، نەمزانی ناخۆ شتەکانی خۆی لە شوینی بارکری نەگەو پەوانە کرد یاخود نا، پێدەچوو بینینی من کەمیک شپۆزەیکرد بێت، ئاگادار بووم لە پێزە کە ھاتە دەری و گووتی: مامۆستا تۆ دەگەریت ئەو بۆ کوردستان؟ وانییە تۆ دەگەریت ئەو بۆ ئەو؟ من گووتم: بەلێ عەزیزم، بەلێ، من دەگەریت ئەو بۆ کوردستان.

زەرفێکی سپی دایم و گووتی: ئەگەر دەتوانیت، ئەگەر بە ئەرک نابیت، ئەم زەرفەم بۆ بەریت ئەو بۆ ئەو، چونکە من دەچم بۆ شارێکی تر، شارێکی زۆر دوورتر لەو، ھێند دوور کە کەس دەستی ناگات، دەبیت یەکیەک ھەبیت ئەم زەرفەم بۆ بگەیت ئەو کوردستان و بیداتە دەست کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا سەقزییە. ناوینیشانە کە لەسەرە، ژمارە تەلەفوونە کەشی لەسەرە.

بەویدا کورد دەرمان و شامپۆ و پیللۆ و کریمی دەموچاویان لە ھەر شت زیاتر لە ئەوروپاوە دەناردەو بە بیزارییەو گووتم: دەرمانی فشاری خۆنە؟ زەیتی قرزە؟ شامپۆی پانتینە یاخود چی؟

سەری بادلو گووتی: نا مامۆستا، نا... ئەمە شتیکی تر، ئەمە مۆسیقایە، پەوشەنی مستەفا سەقزی مۆسیقارە، قوتابی پەیمانگایە، من

لە ھەموو قۇناغەكان نمونەم بۆ نارېووە، لە ھەموو قۇناغەكان.

كۆمەلەك دەفتەرى نۆتە و سى دى بوون، ھەموویانى لە زەرەكە دەرھێناو گۆتى تەماشابە، لە ھەموو قۇناغەكانى مێژووى مۇسقا نمونەم بۆ ھەلبەرلېووە، لە پرنیسانس «ئەمیلیۆ دى كافالېرى» م بۆ ھەلبەرلېووە لەگەل «گېوفانى پېرلۆگى دە پالاسترینا». لە قۇناغى «بارۆك» دەزانم ھەزى لە «ئەنتونیۆ فیقالدى» ە، نمونەیکى تریشم بۆ نارېووە «ھێنرى پۆرسېلى» لە کلاسیکەكان «ھایدن» و «مۆزارت» م بۆ نارېووە، لە پۆمانتیکەكان «گېوشینۆ پۆزىنى»، ئا پۆزىنى مەزن، كە خۆم زۆر ھەزم لێتەتى لەگەل «مېندلسۆن» و «جۆن شتاينەر» دا، ھەتا لە نوسەرە مۇسقىيە مۆبیرنەكانیش شتم بۆ نارېووە «بنیامین بریتن» م بۆ نارېووە، «نۆتاتۆس ھاوس» م بۆ نارېووە، «مارکۆس شتۆك ھاوژن» م بۆ نارېووە. مامۆستا شەرەفیار لە تۆ باشترم دەستناکەوێت، ئەم شتانى پیاپیترمەو، لە تۆ باشترم دەستناکەوێت.

من گۆتم: ئەگەر ژمارەى تەلەفونەكەى لەسەر بیئت، بەچاوان، گرنگترین شت ژمارەى تەلەفونەكەى.

ئەو گۆتى: نا گرنگترین شت ئەو یە بیدەیتە دەست خۆى، سەد دەر سەد دلفیابیت كە ئەو پەوشەنى مستەفای سەقزییە، گەر دلفیانبوویت نەیدەیتى، چونكە ئەو شتانەى ئەو بە تۆى دەلێت زۆر گرنگن، زۆر زۆر. مەسەلەكە ھەر ئەو نىیە تۆ كۆتیبى نۆتەوسى دى مۇسقاكانى بدەیتى، بەلكو شتێكى تریشە كە ئەو پێت دەلێت.

من بە سەرسامییەو پرسیم: مەبەستت پاسپاردەیکى تایبەتییە، من بۆ تۆى بھێنمەو یاخود چى؟ بەلام گەر ئەو پاسپاردەیکى بۆ تۆ ھەبوو، چۆن بھێنمەو؟ چۆن پێتبۆیم؟ ئایا من بەرپۆزان دەبینمەو؟؟

گۆتى: نا، نا، ھەرگیز، من و تۆ یەكترى نابینینەو، من دەچم بۆ شارێكى تر، ئەمە ئاھەمین چاوپێكەوتنى من و تۆیە. لێرە بە دواوہ تۆ

تا ھەتھەتايە من نابىنىت.

بە كەمىك پەشۇكان و نا ھالىبوونەو، لىم پرسى: بەلام بلىم كى ئەم
شتانەى بۇ نارىوت؟

گووتى: بلى شاروخى شاروخ، شاروخ مەھدى شاروخ... دىشكاوترىن
نەيزەنى دۇنيا تا پۇزى قىامت.

من وىستم ھەندىك پرسىارى لىيكەم، دەستى گرتەم و گووتى: ئەفسوس
كە كاتم نىيە. دەبىت بېۋم، دەبىت بېۋم، تۇ نازانىت، مامۇستا چەند
گرنگ بوو تۇ بىنىم، نازانىت چەند ماوھەكى كورتم ھەبوو، تۇر شتى
گرنگ لەسەر ئەم دىدارەى من و تۇ وەستاو، تا دەگەيتەو كوردستان
بىرى لىمەكەرەو، تىگەيشتنى ئاسان نىيە، بەلام جەلادەتى كۆتر ھەموو
شتىكت بۇ پووندىكەتەو، چى پرسىارىكت ھەيە، دەتوانىت لە جەلادەتى
كۆترى بگەيت، من ھىچ نىم، من كە پۇرىشم ئىدى نامىنىتەو.

بە بىسەبرىيەو پرسىم: تۇ دەلىت چى؟ جەلادەتى كۆتر كىيە؟ من
كەس ناناسم بەو ناوھە.

بە خەندەيەكى پىر نەينىيەو گووتى: جەلادەتى كۆتر، ئەو كوپەيە كە
لە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانەو ھاتتەو.

گووتى: شارى چى؟

بە ئارامىيەو نووبارەيكرەو: شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان.

لەو كاتەدا من گەيشتبومە بەر دەمى ئەو جىگايەى جانتا چكۆلەكمى
لىباردەكم. زەرفى سىپى، ئەو سىپىۋشە نەناسە ھەر بەدەستمەو بوو،
خانمىك سەبرى پاسپۇرت و بلىتەكەى كردم و جانتاكەى كىشاو لەسەر
باندىكى لاستىكى سىز، پەوانەى جىگايەكى نادىارى كرد. كە بۇردىن
كارتەكم ۋەرگرت، ئاوپمدايەو وىستم قسەكانم لەگەل ئاغاي شاروخى
شاروخدا تەوايىكم، كە ۋەك شىت و شەۋىر ھاتە بەرچاوم، بەلام نەمايو.
ئەو ماوھەكەمەى تا فرىنى فرۆكەكە لە بەردەمدا مابو، بەر لەوھى بچمە

ترانزیتیه، هه مووی له نویی نه و کورپه سپپۆشه گه پام و نه مدۆزییه وه .
 بهرده می هه موو هێله ئاسمانیه کان گه پام، چهند کافیتريا و ورده بازارپکی
 ناو فرۆکه خانه که گه پام، له ههچ جیگایه که بهرچاوم نه که وته وه . بهر له وهی
 بچمه شوینی چیکی پاسپۆرته کان و دوا جیگای پشکنین، نووباره هه موو
 نه و زهره م ده رهینایه وه و ته ماشام کرده وه، ههچ شتیکی تیا نه بوو جیگای
 گومان بیته، شته کانم پێچایه وه و ژماره ی ته له فونه که م به جیا له ده فته ری
 ژماره کاندا نوسی و له ته نیشتییه وه نوسیم: په وشه ن مسته فا. به گشتی
 پیمو ابوو ئاغای شاروخ یه کێکه له و کورده به دب ختانه ی سه فه ری درێژو
 نه بوونی په ناهه نده گی و فشاری غوریته شیتیان کرده . من خۆم ده ردی
 گه وره م هه بوو، بیته وه ی چیتر بیریکه مه وه له سخپۆله وه به ره و دیمه شق
 سواریبوم. نه وه سه ره تای سه ره تای نه م پۆمانه بوو که دوا جار له جیگایه ی
 دیکه دا دوور له زه وی و زه مان ی ئاسایی دوا بی دیت .

من دوا ی گه پانه وه م به هه فته یه که، له دوکانی نۆستی که وه ته له فونم بۆ
 نه و ژماره یه کرد که له سه ر زهره سپیه که بوو، کچیکی ئیجگار ده نگ
 ناسک و هیمن هه لیگرت، وه که نه وه ی له سه رزه مینیکی تره وه قسه بکات،
 وه که نه وه ی له خه ونیکی قوولدا بیته، وه که نه وه ی مۆسیقایه کی ته لیسماوی
 له ده نگیدا بیته و بیه ویت به و مۆسیقایه فریوتبدا ته و لامیدامه وه .
 من پیمکووت: بهرپێز، من ناوم عه لی شه ره فیاره، له نه لمانیا ده ژیم.
 پاسپارده یه کی تاییه تیم بۆ خانم په وشه ن مسته فا هیه، ده مه ویت به
 شه خسی له گه ل نه و خانمه دا قسه بکه م، نه گه ر گونجاو بیته .
 خانمه ده نگ ناسکه که گووتی: به لێ مامۆستا شه ره فیار، من
 چاوه پێمه کردیت... هه موومان چاوه پێی تو ده که یز؟

بەسەر سامىيەو ە گووتىم: بىوورە نەمدەزانى ەيند پەلەتەنە، باوەرپكە نەمدەزانى، من كىشەو گىچەلەكى ئۆر لە ژيانمدايە، بەهەر حال گەر ئىستا ئامادەبن، من ەەر ئىستا دەتوانم شتەكان بەگەينمە دەستتان. گەر ناوئىشانى خۆتم یدەيتى، ئىستا تاكسىيەك دەگرم و دىم.

خانمەكە گووتى: نا مامۆستا، ئىمە چاوەرپى خۆت دەكەين، ئىمە چاوەرپى بەرپزتان دەكەين، بە تايبەت جەلادەتى كۆتر.

جارىكى تر بەسەر سامىيەو پرسىم: ئاە خۆاى گەرە، جەلادەتى كۆتر كىيە؟ من ەمەو نىمە زەرفىكم بۆ تۆ ەئناوەرە، كاتىكى ئۆر كەم ەيە، شەو و پۆز بە رىگای دانگا و تاپۆر ەمسەرەوسەرەوم، دەمبورت خانم... دەمبورت... بەلام خانم پىمبلى ئاغای جەلادەتى كۆتر چى لە من دەووت؟

دەنگەكە بە ەمان ەئمنى و ناسكى خۆيەرە، بى پەشۇكان گووتى: دەزانىن ەموو دەزانىن كە تۆ چەند سەرقالىت، بەلام شتىكى ئىجگار گرنگە، حىكايەتەكە شتىكى پىر نەئىنيە، تىدەگەيت مامۆستا، ئىمە ەموومان پىشتەر كىيەكانى تۆمان خۆئندۆتەرە، ەموومان، ئەرە برىارىكى بە كۆمەل بوو، تۆ تەنيا كەسىكى دەتوانىت بىنوسىت... تەنيا كەسىكىت.

من پىاوړىكى بىسەبرىووم، خەلكانىكى ئۆر منيان بە باشتىن نوسەرى ئەر زەمانە دەزانى، بەلام دەبىت بلیم كە ئەرکات لە حالىكدا نەبووم بىر لە نوسىن بكەمەرە، نوسىن مايەى ەموو دەرد و بەلا گەرەكانى ژيانى من بوو، ئاە... بوەستىن ئۆر نوسەرى تىرش ەن وایان گووتو، بەلام كەس بە ئەندازەى من دەردى لە نوسىن نەبىنيو، پتر لە شەش مانگ بوو ەپچم نەنوسىبوو، ەئندەى قەلەم دەگرت بەدەستمەرە، كارەساتىك لە ژيانمدا روویدەدا، ەئندەى كىيىكم تەواویدەكرد شتىكى ترلژىدى پۆحمى ەلەدەتەكاند. نا باكم بەو جنىو و نرۆيانە نەبوو كە لەوسەرەدەمەدا پۆزنامەكان لەسەر من بلۆياندەكردەرە، پىمابوو ەموو تىكسىتىكى گەرە

هميشه كۆمه لايىك نوزمنى گه مژده ههيه، منيش پۇرۇنك له پۇرۇن له نوسه رانه نه بووم خه لكى گه مژده بمترسينن، به پيچه وانوه هينزى خۆم له وه دا ده بينى كه توانايه كى سه رسوپه ينه رم تيدايه به پياوانى بئده ماغ پيىكه نم و له سه ر ئيشكرىنى خۆم به رده وام بم. به لام هيدى هيدى نوسينم وهك پۇنگايهك ده بينى به ره و مه رگ.

به كه ميىك كه مته رخه مى و گالته جارپيه وه گوتم: نه ها خانم، ده ترسيم توش له وانه بيت، كه ژيانى خويانم بۆ ده خه نه سه ر بوپه ره و پيىمه لئين، ناغاي شه ره فيار بمانكه به پۇمان، بمانكه به چيرۆكيكى خۆت، عه ريزم گه ر مه سه له كه به وجۆره يه له بيريكه، چونكه من وازم له نوسين هيناوه، چاكتىر وايه چيرۆكنوسىكى تر بدۆزيتوه. تيناگم نه و ده رده چپيه بلاؤبۆتوه، چما چى بووه وا هه موو خه لك له ناكاو ده يانه وئيت بين به پالؤه وانى چيرۆك؟

كهچكه به سه بريكه وه پيىكه نى و گوتم: مامؤستا ده بيت به هينى قسه بكه ين، هه موو ده زانين ئاسان نيه مرفؤيك پازيىكه يت كتيبيىك بنوسيت، هه موو ده زانين. به لام...

من نۆد ئاره زوى قسه كردنم نه بوو، هه ناسه يه كم هه لكيشاو كه ميىك خۆم ئارامكرده وه گوتم: خانم، به هه رحال كه شته كانم بۆ هيناييت، ده توانين زياتر قسه بكه ين... ده توانيت هه موو شتيىكم بۆ پوونيكه يته وه، مه ترسه، من گوئىگرىكى باشم. هه ميشه ش به مجۆره بيتسه بر نيم.

نواى نوو پۇرۇ له و په يوه ندييه بۆ يه كه مجار جه لاده تى كۆترم بينى. دياره هيشتا نۆزىوه چيرۆكى چاوپيىكه وتنى خۆم و جه لاده تى كۆترتان بۆ باسبكه م، كه به جۆرؤك له جۆره كان ده كه وئته ناوه راستى نه م پۇمانه وه، به لام وهك سه رها ده بيت بلنم كه نه م پۇمانه ي نه مپۆ ئيىوه ده يخويننه وه، به ره مى نه و چاوپيىكه وتنه خه يالى و سه يره بوو كه چه ند ساليىك له مه ويه ر له نيوان من و نه و كوچه دا پوويدا، كه نه و سه رده مانه

لە نىوان كۆمەلىك جىيەنى جىاواز جىاوازدا لە گەرمەى ھاتوچۇدا بوو.
 من لەگەل ھەموو بىكاتى و دەردەسەرىيە گەرەكانى ژيانمدا، بواجار
 دەبايە كىتەبىكى تر بنوسم، ئەو يەكەمجارىو قەبوولەيكەم كىتەبىك
 بنوسم پالەوانە راستەقىنەكەى بناسم و بىنىيەتەم، قەبوولەيكەم پۇلى
 خۇم ۋەك نوسەر كورتەكەم ۋە دەسەلاتىكى زۆر بدەم بە يەكەك لە
 پالەوانەكان. تەنیا شىتەك ئىستا پىويستە بىزانن ئەو پىكەوتنە سەيرەيە
 كە لەسەرەتاۋە لەگەل جەلادەتى كۆتردا بەستم، ئەوەى من مافى ئەۋەم
 ھەيىت، بەشىكى حىكايەتەكە بگىرەم ۋە، مافى ئەۋەم ھەيىت لەو بەشانەدا
 كە ئەو دەيگىرەتەۋە دەسكارى داپشتن و شىۋازى حىكايەت و سروشتى
 زمان بكم. مافى ئەۋەم ھەيىت لە كۆيدا ويستم من بىم بە حىكايەتخوان،
 تەۋاۋ ۋەك شانۇگەرىيەك كە دەرھىنەرەكەى خۇى لە نىۋ شانۇگەرىيەكەدا
 دەيىتە ئەكتەر و حىكاتخوان. بواجار من ئەو بە شىۋەيەك لە شىۋەكان
 ئەم كىتەبەمان بەشكرد... ئىستا دلىام ھەمووتان دەپرسن، جەلادەتى كۆتر
 كىيە؟ چ جۆرە مۇۋىكە؟ چ جۆرە ژيانىك ژياۋە شايسەيىت مۇۋىكە بىكاتە
 پۇمان؟ چاكتر وايە لەسەرەتاۋە خۇم ھەموو شىتەكتان بۇ بگىرەم ۋە.

کتیبہٴ یہ کہم

(بہ حیکایہ تی عہ لی شہرہ فیار)

ونبوون له شارېکي خه ياليدا له باشوور

له ناوه پاستي سالي ۱۹۷۰ دا، دواي شەش مانگ له له دايکبووني
جەلادەتي کۆتر، خاتوو «مەريەم فەيزي» بە نەخۆشۍيەکی نەزانراو کۆچي
دوايکرد. پېدەچيټ بە شتيک له هۆي مردنەکەي بگه پېتەوه بو ئه و دەرد
و مەراقە زۆره دواي جيا بوونەوهي له مەردوو کورپەکەي تووشي هاتوو.
بە سۆنگەي هەر شتيک بيټ، باوکی جەلادەتي کۆتر، دواي شەپيکي
درژ و بيحاسل له گەل خزمانی خويدا، سوينديکي گه وره دەخوات که
تامردن نەهيټ مەريەم چاوي بە دوو کورپەکەي بگه ويټ. سوينديکي
بيزەحمانه که دەبيته مايەي مردني خانميکي ناسک که شايستەي جۆره
مەرگيکي له و چەشنه نيبه. که مەريەم دەمریټ، له گونديکي دووري
سەر سنووردا دەخريته ژير خاک و پاش ماوه يەکی زۆر کورت له بير
دونيادەچيټهوه. بەوجۆره جەلادەتي کۆتر هەرگيز دايکي خۆي نابينيټ،
ژنيک که سەفەريکي کورت بەسەر زهويدا دەکات و دەمریټ، بيټهوهي
وينه يەکی چکولانەش دواي خۆي جيټه يټ. بەلام پېدەچيټ ئه و ژنه که
ژيانکي وا کورت و ناچيز ژياوه، ئيراده يەکی قولی له مېدالە چکولهکەي
خويدا جيټه يټ، ئيراده يەکی ئاسنين بو پەپينهوه له مردن و پزگار بوون
له فيل و تەله و مەکره کوشندەکانی. ئيراده يەک هيدي هيدي له ناو
پهوتي ئه م پۆمانه دا زياتر و زياتر ئاشکرا دەبيټ، بە جۆريک مړوف له
کۆتاييدا وه سوهسه و خه يالی ئه وهي لادروست دەبيټ که له نيوان مردني

بئدهنگ و تراژیدی خانمی مەریەمی فەیزی و توانای جەلادەتدا لەسەر برپنی سنوورەکانی مەرگ و گەرانی و جۆرە پەیوەندیەک هەبێت، کە نەینییەکی لەدەرەوێ دەسەلات و توانای ناچیزی ئێمەیه لەسەر تەفسیر.

دەبێت بۆ ئێم جەلادەت کە نزیکێ دە سال لە براکەیی مندالتەر، لەگەڵ مردنی دایکیشیدا مندالییەکی ناخۆش نەژیا، لە ژێر چاوەدێری باوکی و برا گەرەکییدا، کە لە تەمەنی حەفدە سالییدا ژنی هینا و کەوتە بەرپۆوەبردنی دوکانیکی گەرەکی ئارەفرۆشی، تا ئەندازەیک مندالییەکی بێگەرد و کەم غەمی هەبوو، بە جۆرێک مەرۆف دەتوانی بۆت سالیی سەرەتای ژیانی بەراورد بەو تراژیدیە سەیر و گەرانی دواتر هاتنە پێگای خۆشترین باشترین پۆزەکانی ژیانی بوون. تا تەمەنیشی بوو بە دە سال جگە لە پوداویکی سەیر و ترسناکی ئوتومبیل شتیکی تراژیدی ژۆر گەرەکی لە ژیانییدا پوینەدا. بەلام دواي مردنی باوکی گەلەک غەریزەیی شەیتانی و شەپانی لە سووھەیلە براژنییدا دەرکەوت، کە تا ئەو کات شارداراوە و نەبێنراویوون. هەموو کێشەکە پەیوەندی بەو فلووتە چکۆلەییەو هەبوو کە جەلادەت لە تەمەنی هەشت سالییدا لە هەلومەرجیکی سەیردا لە مردوویەک بۆی مایەو. فلووتیکی سپی بوو، لە مامۆستا «سەرمەد تاهیر» بەجیما، ئەو پیاوێی دراوسێ مانیان بوو، پیاویکی باریکی پێش درێژ، کە بەردەوام لە حەوشەکی خۆیاندا لە ژێر درەختێکدا دادەنیشت و فلووتی لێدەدا. یەک دارتووی گەرەبوو، ژۆر گەرەبوو. مامۆستا سەرمەد بەردەوام لە ژێر ئەو درەختەدا دادەنیشت و مەستانە مۆسیقای لێدەدا. جەلادەت لە شەش سالییەو بەردەوام دەچوو سەر پەڕەیک و لەسەر دیواری نێوان هەردوو حەوشەکیان دادەنیشت و گوێی لە مۆسیقا دەگرت. مامۆستا سەرمەد هەرکاتێک فلووتەکی دابنایە، زەرەخەنەکی بچوکی بۆ جەلادەت دەگرت و پالێدەدایەو بە کورسییەکیەو و چاوی لێکدەنا. کەس بیرى نایەت مامۆستا سەرمەد جارێک قەسە لەگەڵ جەلادەتی مندالدا

کردبیت، په یوه ندى نه و دووانه هرگیز له سنوورى نه و زه رده خه نه په
تینه په پړوه، که سیش بیرى نایه ت نه و پیاوه جگه له پوریکى په ککه و ته
که سى تری هه بوو بیت. به یانییه که خه لکانیک له سره هات و هاواری پوره
په ککه و ته که ی به ناگاهاته وه که وهک شیت په پړبوه ناوه پاستى کولانه که
و له خویده دا، نه و به یانییه درواسیکان ماموستا سرمه دیان به خنکاوى
له ده ستنیک بیجامه ی سپیدا «سپى وهک سپیتی کفن» به دار تووه که وه
دوژییه وه. په تیکى نه ستوورى هه لواسیوو، به بړوا و قه ناعه تیکى به
هیزه وه، به ئیمانیکى نه پساوه وه به مهرگ، بى هیچ ترس و دوو لییه که
خوى کوشتبوو. تاکه شتیک له دواى به جیمابیت نه و فلوو ته سپییه بوو،
که بهر له مردنى له زه رفیکى تاییه تیدا پېچا بویه وه و به ده ستوخه تیکى
جوان له سهرى نوسیوو «نازیزان، تکایه هر که سیک لاشه که ی منى
داگرت، نه م فلوو ته بدات به جه لاده تى بچکوله، کوړه چکوله که ی کاک
«ئیسما عیلى کوتر» ی درواسیمان». سهریوو مروفیک به جوړه وه سیتیکى
وه ها کوتایى به ژيانى خوى بهینیت. به لام له وه سهرتر نه وه بوو که بؤ
یه که مجار فلوو ته که یان دایه ده ست جه لاده تى بچکوله پاسته وخؤ ده یتوانى
ئاوازی قه شنگ دهر بهینیت، هینده ی لیوى دنا به و ئامیزه وه موسیقایه کی
جوانى لیده هاته دهرئ که هر له و کاته وه خه لکانى سهر سامده کرد.
توانای منداله که نه وکات به ته واوه تى دهر که وت که دواى مردنى ماموستا
سهرمه د تاهیر به رده وام له سر دیواره که نه و ئاوازانى عه زفده کرده وه که
بهر له مهرگ ماموستا سهرمه د ژه نییوونى. به هره ی موسیقى منداله که
به جوړیک سهر سورپه نهر بوو، باوکى هر زوو خستیه کورسیکى تاییه تى
موسىقاوه، که له و سهرده مه دا یه که مجاریوو جوړه کورسیکى له و چه شنه
له و شاره ی نیمه دا ده کرایه وه. له و کورسه وه ناوبانگى جه لاده تى کوتر وهک
مندالیکى به توانا بلاویوه وه، کاتیک له گه ل تپیکى موسیقاشدا تووشى
کاره ساتیکى گه وره بوون، نه و وهک ته نیا مندالى زیندوو له تراژیدیا یه کی

گەرە شويىنى موحىيەت و سۆزى خەلک بوو، که ماوه يەکی کورت
 بېبە هانە وەک پالە وانىکی نه ته وه يی ته ماشايانده کرد، ئەو کات تيپيکی
 مۇسقىقاي مندالانى کوردی بیتوانىيايه له مېترۆپۇلى داگیرکه ره كاندا بچيته
 پېشېپرکېوه، وەک فه تحيکی نيشتمانى سه يرده کرا. مردنى هه موو هاوړپکاني
 ناويانگيکی زياترى بۆ جه لاده تى مندال دروستکردبوو که تاکه که سيک بوو
 له سەر زه مینى مردن گه راپووه وه. به لام دواى ئەو پوداوه، پلەى ته نهايى
 و غوريه تى ئەو مندالە گه يشته ئاستيکی ترسناک. له و کاته شه وه به
 جۆريکی سه يرتر ژيانى بۆ مۇسقىقا ته رخا نکرد، زۆريەى ئاميرەكان فيريوو،
 شه و پۆژ له تۆماريکی بچوکه وه گوئی له سۆناتا و سه مقونياکانى دنيا
 ده گرت، به بيستن ده يتوانى په نجهى عازيفه كان له يه کتر جيا بکاته وه،
 ده يتوانى هه موو مۇسقىقارە گه وره كانى دنيا و ئاوازه كانيان له دورره وه
 بناسيته وه. به لام ژيانى جه لاده تى له مندالييه وه خالى نه بوو له هه ندى
 شتى سه ير. سه يرترين شتيک سه ره تاي هاوده مى و هاوړپتى بوو له گه ل
 گه نچيکی دیکه دا به ناوى «سه ره نگ قاسم». پۆژيک له پۆژان له ته مه نى
 سيازده ساليڊا کاتيک جه لاده تى کۆتر له دوکانى ئارد فروشييه کهى باوکی
 له بهر ده رگا له سەر ته نه که يه ک دانيشتبوو و شيعرېکی کوردی له بهر ده کرد،
 به جۆريک له ناو جيهانى قه سيده که دا نو قمبوو بوو، له ناکاو ته واوى ئەو
 دونيایهى ده ورپه رى فه رامۆشکرد و هه موو جه نجالى بازار له سه ريڊا وەک
 کۆژانه وهى مۆمیک و کپبوونى له ناکاوى بلندگويه ک خامۆش بوو، له و
 بېدهنگييه گه وره يه دا جه لاده تى گوئی له مۇسقىقايه ک بوو، گوئی له دهنگى
 فلووتيکی دوربوو. ئەو پۆژه وەک يه کيک له شوينىکی نادياره وه بانگيکات،
 ئەو فلووته دورره بانگيکرد، کتيبه کهى داخست و وەک به دهم خه وه وه
 بروت، دواى دهنگى ئەو مۇسقىقايه که وت، شه قام به شه قام و کوچه به
 کوچه پۆی، هه نديک گه ره کی شارى بېرى که پېشتر نه ييبنىبوون، هه نديک
 کۆلانى باريکی ته يکرد و به ناو هه نديک کوچه ی بى زىرابدا تيپه پى و

دواجار لە بەردەم کە لاوێیە کدا وەستا، لە نزیک ئەو کە لاوێیە وە یەکیک لە سەریانیکی بەرز فلووتی لێدەدا، یەکیک تەنیا سەری دیاربوو، کوپێکی قژ زەردی چکۆلەنبوو، پێدەچوو کە میک لە جەلادەتی کۆتر مندالتر بیت. تا مانگ مەلھات، جەلادەت لەو کە لاوێیەدا وەستاو گوێی لە مۆسیقای ئەو مندالە دەگرت کە مەستانە و بێپشوو ئاواز لە دواي ئاواز دلای دەخروشان. ئەو پۆژە جەلادەت هیچی نەگوت، بەلام بۆ پۆژی دواي بە خۆی و فلووتەکیە وە گەرایە وە بۆ ئەو کە لاوێیە و لە گەڵ دەست پێکردنی مندالە قژ زەردە کدا جەلادەتیش هەمان شتێ و بە هەمان ئاواز دەستی پێکرد. کوپە قژ زەردە کە پاش ماوێیە ک وەستاو لە حەشارگەکی خۆیە وە سەری دەرھێنا و بە زەردەخەنە وە گووتی: برادەر، تۆ فلووتیکی جوان دەرژەنیت، من ناوم سەرھەنگ قاسمە... تۆ چۆنی برادەر؟ بۆ نایەیتە سەری پێکە وە مۆسیقا لێدەین؟

جەلادەتی کۆتر، پێیگوت: من ناوم جەلادەتی کۆترە، گەر تۆ حەزیکەیت، پێمخۆشە پێکە وە مۆسیقا لێدەین.

ئەو وە سەرەتای ھاوڕێتی دوو میرد مندالە کە مۆسیقا تا ھاھا تەیا پێکیانە وە گرێدەدات. لە سالی داھا تودا جەلادەتی کۆتر خۆی دەگوازێتە وە بۆ هەمان ئەو قوتابخانەی سەرھەنگ قاسمی لێی. پێکە وە لە ئاھەنگەکانی قوتابخانەدا چەپلە و ئافەرینی خەڵکانیک دەبەنە وە کە لە راستیدا هیچ لە مۆسیقا نازان، پێکە وە بە پێگادا دەپۆن و مۆسیقا لێدەدەن، لە پێگای مۆسیقا وە قسە لە گەڵ یە کدا دەکەن، بە شەقامەکانی شاردا دەپۆن و پێکە وە فلووت لێدەدەن، لە ژێر باراندا دەپۆن و فلووت لێدەدەن، شەو ھەر یەکیان لە سەریان خۆیانە وە لە مسەرەوسەری شاردا دەوستان و لە پێگای مۆسیقا وە قسە لە گەڵ یە کتر و لە گەڵ بالندەکان و ئەستێرەکاندا قسە دەکەن. لەو پۆژانەدا باوکی دەرھێت و سۆھیلە ی براژنی چرنو کەکانی خۆی دەرەخات و لەو شەو پێ مەترسی و کوشندانی شاردا چەندن

جار جەلادەت دەكاتە دەرى. لەو شەوانەدا كە ھىزە تايىبەتییەكانى دەولەت
 بەردەوام لە شاردا ھاتوچۆدەكەن و تەقە لە ھەموو پۆخلەبەرىك دەكەن،
 ھەندىجار جەلادەت شەوان تايەيانى بە كوچەكاندا دەسورپتەو و فلووت
 لىدەدات. ھەندىك شەو دايك و باوكى سەرھەنگ قاسم دەرگای بۆدەكەنەو و
 لای سەرھەنگ دەخەوئەت. بابى سەرھەنگ پياوئىكى سەرپووتاوئى چكۆلەيە
 كە لە خەستەخانە ئىشەدەكات، دايكى ژنىكى گەنجتر و جوانترە كە
 نىگايەكى پىر سۆزى ھەيە، بەلام چاوانى ھەمىشە ترسىكى تىدایە كە
 مروف تىناگات لە چىيەو سەرچاوەى گرتووە. دوو پۆخلەبەرن بۆ مۇسقىا
 دروستبوون، ھەردووكان بە جورىكى سەير لە وانەكانى قوتابخانەدا
 دەدەنە دواو بە تايىت جەلادەت كە دەبىتە قوتابىيەكى نەزان و بىبەھرە،
 بەلام ھەردووكان شارەزايىيەكى بىوئىنە لە ھەموو ئامىرەكاندا پەيدادەكەن،
 ھەردووكان شىتتەنە ھەز لە مۇزارت دەكەن. كە پىكەو بە شەقامەكاندا
 دەپۆن و چاو لىكەدەنن و بەدەم پۆشستەو ئاوازەكانى لىدەدەن. سەرسامى
 مامۇستا پىرەكانى مۇسقىا و گەنجانى دىكەى مۇسقىار بۆ خۆيان دەبەنەو
 كە ھەك دوو دياردەى بىوئىنە لىياندەرۋانن. پىتر لە دوو شىت دەچن نەك لە
 دوو مۇسقىار، ماوئەك و ايان لىدەت لە جل و بەرگى دىاودا دەسورپتەو،
 كەمخوراكى لاوازياندەكات. دايك و باوكى سەرھەنگ كە ترسىكى گەرەيان
 لەسەر ژيان و پاشەپۆزى كوپەكەيان تىادرستەبىت، ھەولەدەن بە ھەر
 شىوئەك بوو كۆتايى بە ھاورپتتەك بەئىنن كە پىيان و ابوو كوپەكەيان
 بەرەو كارەسات و داپمان دەبات نەوئەك بەرەو نىوبانگ و بەختەوئەرى.
 تەنبا كەسىك كە كۆمەكياندەكات ئەو مامۇستا قەلەوئەپىرەيە كە بەردەوام
 كللىلى ھۆلى چالاكى قوتابخانەكانىيان دەداتى تا لە كاتى پىوئىستە لىي
 بخەون. ئىواران ھەموو ئامىرەكانىيان دەخاتە بەردەست و دەلىت: كوپم
 مەشەقكەن، مەترسن و عەزەبكەن، چاو بنوقىنن و عەزەبكەن و ھەقى
 ھىچتان نەبىت. شەوان پىكەو تا بەيانى عەزەدەكەن، گوئى لە مۇسقىا

ده گرن، هه مېشهش وا قسه ده کهن وهک چاوه پوانی که سېک بن له دونيايه کی تره وه بېت و فېری مۆسیقایان بکات. به لّام پۆژیک ئه و پياوه مۆسیقاره قه له و دلّباشه له سه ر چاکه کانی خۆی سزاده دریت و ده یگۆژنه وه بۆ شارۆچکه یه کی دوور پیاویکی باریکی گورگ پوخسار داده نین که یه کهم ئیشی ئه وه یه جه لاده ت و سه ره ه نگ بکاته ده ری. که له وئ ده رده کرین، جه لاده ت شوینیکی ئه مین و به رده وامی نامینیت پووی تیبکات، جه وده تی برای هه ندیک شه و جیگایده کاته وه هه ندیک شه و ده ریده کات. له قوتابخانه سالّ دواي سالّ جگه له عه ره بی و ئینگلیزی و کوردی له هه موو وانه کانی ترده ده که ویت، مامۆستا کان وهک هه رزه کاریکی ناته واو ته ماشایده کهن که ئاراسته ی ژیا نی خۆی دۆراندوه. هه ندیک شه و به خۆی و فلووته که یه وه ده چیته ناو دارستانه کانی قه راغ شارو له ژیر دره خته کانداه زفده کات و ده خه ویت. دیاره هه مووتان ده زانن له و زه مانى جه نگه دا که له سه ری که وه ولّاتی ئیمه ده سووتا و له سه ری کیشه وه له سه ر سنووره کانی ئیران جه نگ به خویناویترین شیوه به رده وامه، خه وتنی گهنجیک له نیو کومه لّیک داری پووته نی قه راغ شاردا چه ند ترسناکه. هه ندیجار له و بینایانه دا که تازه دروستده کرین پاسه وانه کان جیگایده که نه وه له ناو دارو په ردووی خانووه ناته واوه کانداه ری. ئه و ماوه یه سه ره ه نگ قاسم به ناچاری ده گه پّیته وه بۆ ماله وه به نه ینی دریزه به هاوپّیتی خۆی له گه لّ جه لاده تدا ده دات. بۆخی هاوپّیکه ی نارپه حه تیده کات، زۆر پۆژ ئه و نانی له ماله وه بۆ ده دریت، هه ندیجاریش هه ندیک مۆسیقاری دیکه یارمه تیده دن که پّیان خه سار و حه سه رته مۆسیقاریکی وا مندا لّ ده بینن مۆسیقا به ده رده گه لّیکی وه ها سه ختی ده بات. بّیئاگای خۆی ناوی وهک بلیمه تیکی شیت بلّوده بیته وه. تا ئه و ئیواره یه ی ئیسحاقی لّوزرپینیش ده رده که ویت هیوايه که له ژیا نیدا نیه. به لّام ئه و پۆژه ی ئیسحاق ده رکه وت هه موو شته کان گوپردا. ئه و ئیواره یه ی که ئیسحاق ده رکه وت، له و ئیواره ده گمه نانه بوو که

جه‌لادەت بئ هیچ غەم و ترسیک له چاوانیدا، دەستی خستبووه گیرفانی و له قەیسەرپیه‌کاندا پیاسەیدەکرد، دوو ناسیاوی له‌گەڵدا بوو که هەر سیکیان پیکرا باسی سەرماي زستانیان دەکرد، هەلبەت هیچ کەس له جه‌لادەتیش باشتەر نه‌بوو بۆ وه‌سفکردنی سەرماي زستان که له‌و دوو سالەي دوایدا وه‌ک هاورپیه‌کی به‌وه‌فا چووبووه ئیسک و خوینیه‌وه . دوو دۆسته‌که‌ی په‌تاپه‌یتا ده‌یانویست بابه‌ته‌که‌ بگۆڤن و باسی مۆسیقا بکه‌ن، به‌رده‌وام باسی ئاوازی نوێیان له جه‌لادەت ده‌پرسی، باسی گۆرانیبێژە گۆن و تازه‌کان، جه‌لادەتیش به‌رده‌وام باسی زستانی ده‌کرد، ئه‌و کات زستان ترسناکترین بابه‌تی ژبانی جه‌لادەت بوو، که پێیوابوو له‌گەڵ نزیکبونه‌وه‌ی ته‌واوه‌تی به‌هاریشدا، هیشتا مه‌ترسی مردن له سه‌رمادا هەر به‌هێزه . له به‌رده‌م عه‌ترفرۆشیکدا که پۆژانه جه‌لادەت به پێشده‌میدا ده‌پۆی، ئیسحاقی لیۆزێرین لێی نزیکبووه‌وه‌و خۆی وه‌ک مامۆستایه‌کی پیری مۆسیقا پێناساند . ئیسحاق دوور به‌ دوور ناوی جه‌لادەتی بیستبوو، خه‌ڵکانیک وه‌ک بلیمه‌تیکی مندال و خه‌ڵکانیک تریش وه‌ک شیتیکێ تازه‌ بۆیان باسکردبوو، که ئیستا جه‌لادەتی ده‌بینی ئیجگار له‌وه‌ جوانتریو که چاوه‌پوانیده‌کرد، له‌وه‌ش هێمنتریو که بیستبووی، هه‌ندیک له شیتیه‌کانیشی به‌دیدي ئه‌و هیچ نه‌بوو جگه له کاریگه‌ری لاوه‌کی بلیمه‌تییه‌که‌ی . ئیسحاقی لیۆزێرین «به‌قسه‌ی خۆی» له‌سه‌ر سنووره‌وه‌ هاتبوو تا به‌دوای دوو قوتابی مۆسیقادا بگه‌رێت، به‌لکو بتوانیت مۆسیقاو حیکمه‌تی خۆییان فیڕکات «من ئیستا له‌ راست و دروستی ئه‌و حیکایه‌ته‌ش به‌ گومانم» . دوو مۆسیقار ئاماده‌بن هه‌موو شتیک توپێدەن و ته‌نیا بۆ مۆسیقا بژین . هه‌ندیک شار گه‌رابوو، به‌لام له هیچ جیگایه‌ک جوړه مۆسیقاریکی وه‌های نه‌دیوو . یه‌کبینینی ئیسحاقی لیۆزێرین و جه‌لادەت به‌ پیاسه‌یه‌کی دوورو درێژ کۆتاییهات، پیاسه‌یه‌ک به‌ درێژی شه‌وو به‌یانی پۆژی داها‌تووش هەر به‌رده‌وامبوو، به‌ درێژی ئه‌و پیاسه‌یه ئیسحاق باسی مۆسیقای

دهکرد و جهلادەت وەك له ژێر کاریگەری سیحرێكدا بێت، دەپۆشت و گوێدەگرت. وشەکانی ئیسحاق لای جهلادەت قوولترو کاریگەرتربوون له هەر مۆسیقایەك، پیاویك بوو لهوانەی له پێگای پرستەکانییەوه دەیتوانی وات لێبكات وەك گەپدەیهکی نەسەرەوت ولات به دواي ولات دوايەكهویت. ئەو پۆژه جهلادەت پریاردهات به دواي تیگەیشتنێکی تازەو فیزیوونێکی قوولتەردا بۆ مۆسیقا دواي ئیسحاقی لیۆنزیپین بکهوێت. دیارە لهسەرەتاوه وەرگرتنی سەرهنەنگ قاسم له تیپهكه‌دا ئاسان نەبوو، سەرهنەنگ تاكه مندالی دایك و باوکیکی سەختگیربوو. خۆی قوتابییهکی زیرەکتربوو له جهلادەت و دوو سال له پێشتریبوو، بەلام شەیدایی بۆ مۆسیقا و بەهرەي گومانی لهسەر نەبوو. دەبیئت بڵێم كه جهلادەت لهسەرەتاوه دژی ئەوه‌بوو سەرهنەنگ له مال و قوتابخانە پابكات و خۆی بخاته دەست سەرکێشییەکی وەهاوه كه ئەنجامه‌كه‌ي دیارنەبوو، ئەو پێتوایوو هەلومەرجی ژبانی ئەوان به جۆریك جیاوازه دەبیئت لهو جیگایه‌دا خوداحافیزیبەكن و هەر یەكه‌یان پێگای خۆی بگرت. خودایه نەدەچوو هەقلەوه كه قوتابییهکی به‌یقاری وەك سەرهنەنگ له قوتابخانە هەلبێت و دواي مامۆستایەکی مۆسیقا بکهوێت، بەلام سەرهنەنگ لهو چەند ساله‌دا سەرەختییەکی زۆری نیشاندابوو، سەپێچی بەرده‌وامی له دایك و باوکی وایکردبوو پتر له هەر كه‌سیکی دی زەجر بکێشیت، ئەوه‌ي باوکی ئامیره‌کانی بۆ دەشکاند، نەیدەهێشت بپواته دەرەوه، هەندێجار به چەندین سەعات له ژوورێكدا دەرگای لێداده‌خست، لێی حەرام بوو جهلادەتی كۆتر ببینیت، لێی حەرام بوو بجێته سەریان و مۆسیقا عەزفبكات، نەبا ئاوازه‌کانی وەسوه‌سه و خەيالی خراپ له‌سەري كچه‌ درواسێكاندا دروستبەكن. هەموو هۆكاری گەورەن وایان له سەرهنەنگ قاسم كرد، ئەگەرچی یەك سالی مابوو بگاته زانكۆ، واز له مال و قوتابخانە بهێنیت و خۆی بداته دەست گەشتیك بەره‌و نادیار... ئەو ئیواره‌یه كه تەواوی چیرۆکی سەفه‌ره‌كه‌ي جهلادەتی گوێ لێبوو، كه گوێی بۆ پرستە

سیحراوی و پپ حیکمه ته‌کانی ئیسحاقی لیوزپین شلکرد، گرنگترین بریاری خۆیدا. هەر ئه‌و شه‌وه خۆی ئاماده‌کرد و به‌یانی کتێبه‌کانی قوتابخانه‌ی له ژێر میزی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌دا جێهێشت و بێئه‌وه‌ی که‌س ببینێت له‌ جله‌ کوردیه‌کانیدا هاته‌ده‌ره‌وه و ئیدی هه‌رگیز نه‌گه‌رایه‌وه بۆ ماڵ و نه‌چووه‌وه بۆ قوتابخانه. له‌گه‌ڵ هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی سه‌ره‌نگ قاسمدا، له‌گه‌ڵ ئه‌و ساته‌دا که‌ ده‌رگا که‌ی ماڵه‌وه داده‌خات و یه‌که‌م هه‌نگاو ده‌نیّت به‌ره‌و دونیایه‌ک که‌ به‌ دونیای شته‌ نه‌مه‌ره‌کانی ده‌زانیت، چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ به‌ ته‌واوه‌تی ده‌ست پێده‌کات. چیرۆکی دوو گه‌نج که‌ واز له‌ هه‌موو شتێک ده‌هێنن و دوا‌ی مامۆستایه‌کی پیری موسیقا ده‌که‌ون. ئه‌وه سه‌ره‌تای پاسته‌قینه‌ی چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌یه. که‌ ئه‌گه‌ر سه‌برتانه‌ی هه‌بیّت و له‌گه‌ڵمدا به‌رده‌وامبن، به‌ پێگایه‌کی درێژدا ده‌تانبه‌م، که‌ له‌ پاستیدا پێگای موسیقاریکه‌ له‌سه‌رده‌می مردن و قهراندنی مۆفدا بیر له‌ نه‌مری ده‌کاته‌وه. به‌ هه‌رحال پێویست ناکات له‌ ئیستاه‌ سه‌ری خۆتان به‌ هه‌موو ئه‌و ناوانه‌وه بێشینن که‌ له‌م پێشه‌کییه‌ ژۆر خێرایه‌دا به‌رگویتان که‌وت، بۆ نمونه‌ جه‌وده‌تی کۆتر و سه‌وه‌یله‌ی ژنی، دوو کاراکته‌رن ده‌توانن ته‌واو له‌ بیرانبکه‌ن، چونکه‌ هه‌رگیز شوێنێکی گرنگیان له‌م پۆمانه‌ی ئیمه‌دا نییه‌، من هه‌رگیز له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا نه‌بووم ئه‌مجۆره‌ مۆفده‌ خراپانه‌ شوێنێکی باشیان له‌ پۆماندا هه‌بیّت، له‌ بیرتان نه‌چیت که‌ ئه‌وان له‌ شه‌وانی سه‌رماو ته‌قه‌و پپ مه‌ترسیدا جه‌لاده‌تیان له‌ ماڵ کردۆته‌ده‌ره‌وه، به‌برسیتی ده‌ریانکردوه، له‌ به‌شه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی له‌ دوکانی ئارده‌فروشییه‌که‌ مه‌حرومیانکردوه. ئه‌وانه‌ هه‌موو به‌هانه‌ن مۆف به‌وه‌ تۆلێان لێکاته‌وه که‌ له‌م کتێبه‌ تایبه‌ته‌دا له‌سه‌ر ژبانی جه‌لاده‌تی کۆتر شوێنێکیان پێ نه‌به‌خشیّت. به‌لام کێشه‌که‌ هه‌ر ئه‌وه نییه‌، مۆف هه‌ندیجار هه‌ندیک کاراکته‌ری باشیشی هه‌یه‌ که‌چی له‌ ناو جه‌نجالی و هه‌راوه‌ریای ژباندا به‌جۆریک ونده‌بن مۆف نایاندۆزێته‌وه، وه‌ک ئه‌و موسیقاره‌ قه‌له‌وه‌ دل‌باشه‌، ئه‌و موسیقاره‌ی

کلیلی هۆلی چالاکی قوتابخانه‌کانی ده‌دا به‌جه‌لاده‌ت و سه‌ره‌نگ لیلی
 بخه‌ون که ئه‌ویش و نده‌بی‌ت و نایدۆزینه‌وه، یاخود ئه‌و پاسه‌وانه‌ پیرانه‌ی
 پێگای جه‌لاده‌تیان ده‌دا شه‌وان له‌ بینا تازه‌کاندا بنوێت و موسیقا لی‌بدات.
 به‌هه‌رحال پیموایه‌ له‌ په‌وتی ئه‌م چیرۆکه‌دا هێنده‌ کاراکته‌رو خه‌لکانی
 سه‌یر دینه‌پێگامان نه‌وانتتان له‌ بیر ده‌به‌نه‌وه. ئیستا وه‌ک سه‌ره‌تا ده‌بی‌ت
 چاومان له‌وه‌ بی‌ت که جه‌لاده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسم له‌گه‌ڵ ئیسحاقی
 لیۆزێریندا به‌ پێگاوه‌ن بۆ جێگایه‌ک له‌وێ ژیا‌نی خۆیان بۆ فی‌ربوونی
 موسیقا ته‌رخانه‌که‌ن. ئیستا گرنگترین شت ئه‌وه‌یه‌ بزانی‌ن ئه‌و دوو گه‌نجه‌
 به‌ره‌و کوێ ده‌پۆ‌ن؟

دوای چه‌ند سه‌عاتیک پۆ‌یشتن، جه‌لاده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسم
 له‌گه‌ڵ «ئیسحاقی لیۆزێرین» دا گه‌یشتنه‌ مایکی قه‌شه‌نگ، خانویه‌ک
 له‌ ناو کوچه‌یه‌کدا سه‌رتاپای سی‌به‌ری دره‌خت، سپی وه‌ک به‌ردی سه‌ر
 نه‌ستیره‌یه‌کی دوور. ماییک له‌ ناو باغیکی گه‌وره‌و هێمنیه‌کی سیه‌راوییدا،
 پێ له‌ بۆنی سروشتیکی درنده‌، پێ له‌ وێقاری هه‌ندێ دره‌ختی پیر.
 ئیسحاقی لیۆزێرین هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌ندێ یاسای گرنگی بۆ به‌یانکردن.
 ده‌بایه‌ به‌یانی هه‌ر سێکیان له‌ سه‌ر یه‌ک سفره‌ نانیان بخواره‌بایه‌، پۆ‌ژانه
 هه‌ر سێکیان به‌ ئاوی سارد خۆیان بشۆردایه‌، هه‌میشه‌ ئاماده‌ی فه‌رمان
 و داواکانی ئیسحاق بن. ماله‌که‌ خانویه‌کی گه‌وره‌ و نوێ بوو، هه‌موو
 ژووره‌کانی به‌ بۆیه‌یه‌کی سپی بۆیه‌ کرابوون، ئه‌ساسیکی که‌می تیا‌بوو،
 به‌لام په‌نجه‌ره‌کان و ئاگردانه‌کانیشی گه‌وره‌ بوون، به‌شی خه‌لوه‌تی چه‌ند
 سالی‌ک خواره‌دنی تیا گه‌نجینه‌کرا‌بوو، ده‌رگایه‌کی چکۆلانه‌ی سپیشی له‌
 پشته‌وه‌ هه‌بوو ده‌چووه‌ وه‌ سه‌ر باغیکی مه‌زن. باغیک مه‌ل‌به‌ندی هه‌موو

جۆرەكانى درەخت و بالئندە بوو.

چەند پۇژى يەكەم ئىسحاقى زىرىن هيچى نەكرد، لەبەر خۆرەتاوى كۆتايى ئازاردا، يان لەبەردەم پەھىلەكانى بەھاردا دەوہستا و دەيگوت ليگەرېن ھەتاو بچىتە پۇختانەوہ ياخود دەيگوت ليگەرېن باران ناوہوتان تەربكات، دەيگوت كىشەى ھەرە گەرەى جەستە و پۇحمان تاريكى و وشكىيە، هيچ شتىك وەك تاريكى و وشكى پۇچ دوزمنى مۇسقىا نين.

دەبايە ئەو دوو كوپرە گەنجە بەسەعات لەبەردەم باراندا بوہستن و دلۇپ دلۇپ ھەست بە باران بكن، دەيانەويست تيشك بە تيشك ھەموو پوناكى دونيا بچىتە ناويانەوہ. ئەزموونيكي سەيربوو، سەرھەنگ قاسم و جەلادەت ھەر لەيەكەم پۇژەوہ ھەستياندەكرد خۆر و باران لاي ئىسحاق مانايەكى تريان ھەيە، تەماشايەدەكردن و دەيگوت «ھىشتا زۆر زوہ بۆ باسكردنى مۇسقىا، مۇسقىا درەنگ ديت... لە دواى دواى ھەموو شتەكان باس لە مۇسقىا دەكەين، گەر لە ماناي ھەموو شتەكانى تر تينەگەن، مۇسقىا چيە؟» شەوى يەكەم لە سەر سەرھەك پيىگوتن مۇسقىا بە شىكە لە سەفەرېكى قولتر، بەشىكە لەسەفەرېكى خودايى بەرەو ئەوسەرى ئەوسەرى شتەكان، بەرەو پوہ جاويدانەكەى دونيا. گوتى كە ئينسان لە بەردەم سى سەفەرى گەرەدایە سەفەرېكيان بۆ ناو سروش و سەفەرېكيان بۆ ئاسمان و سەفەرېكيان بۆ ناو خۆى. ئينسان بۆ ئەوہى بېيتە ئينسان دەبېت لايەنى كەم يەكك لەو پىگايانە بگريت، ئىسحاق دەيگوت «لەم سەفەرەنەدا مۇؤف تەنبايە، هيچ كەسيك ناتوانيت كۆمەكيكى گرنكى ئەوى تەربكات، كە مۇؤف دەچىتە وە ناو خۆى، كە دەپوات بەرەو سروش، كە دەپوات بەرەو خودا، بە تەنبايە. ئەوہ تەنيا چاوى خۇمانە فيرماندەكات ئەو مۇؤفە بېينين كە لە ناوماندايە، بە تەنيا دەبېت تەبيەت بھينينە زمان و گويى لىبگرين، بە تەنيا دەبېت خودا بدۆزينەوہ، خوداي دیندارو وشكە سۆفییەكان نا، خوداي ئیمە... خودايەك دواتر دەبېت خۇتان

بيبينن و بيناسن، خودايه کی مؤسيقار، نه مه نه گهر هاتوو سه ركه وتن و بينيتان و ناسيتان». شه وان ئيسحاقى ليؤزيرين بيده نكترو كه مدووتر ده بوو. هه نديچار كه مانگه شه و دياربايه دوو قوتابيه كه ي بانگده كردو ده يگوت «ته ماشاي مانگ بكن». ئيجگار سه رسام بوو به فيتكى شه واني به هار، به چاكه تيكى ته نكه وه ده چوو به رده م مانگه شه و، هه واي هه لده مژى، ده رفه تى به سيحري زه رده خه نه يه ك ده دا له سه ر سيماي ده ريكه وىت و ده يگوت «سه يري مانگ بكن و زه رده خه نه بگرن». پؤزاني به كه م گه له ك سه يرو گه له كيش گران بوون، وانه كانيان پتر خؤدانه به ر سروشست بوو، پاره ستان بوو له به رده م باراندا. ئيسحاق ده يگوت هه موو ده نكيك باران مؤسيقايه كي تايبه تى خؤى هه يه، هه ر ترپه يه و به شيوه يه ك به ر له شمان ده كه وىت، يه كه مين مؤسيقا دؤزينه وه ي ئاوازي ئه و ترپانه يه، ده بيت گوپيه كتان بؤ دروست بيت بتوانيت دهنگى باران له هه موو جيگايه كدا جياباكاته وه، ئيقاعى دلؤپه كان جياباكاته وه، ئيقاعى ئه و دلؤپانه ي به ر سينه تان ده كه ون جياوازه له ئيقاعى دلؤپه كانى سه ر ده ستان يان سه ر شانقان، يان سه ر گؤناتان، ده بيت جياوازي ترپه كان ببيستن و تامى جياوازيه كان بكن. مؤسيقا تامكردى جياوازيه كانه».

به يانبيان ئيسحاق له هه ركات گه شترو جوانتر ده ينواند، هه ميشه به يانبيان له ئيوارى و شه و گه نجتريوو، تا پؤز پتر هه لبكشايه، ئه و پيرتر ده ينواند، تاواي ليده هات به ر له خه وتن پوخسارى پيرىكى كه فته كارى ده گرت. به يانبيان گه له ك زوو هه لده ستا، هه ر كاتيك جه لاده تى كؤتر و سه رهنگ قاسم له خه و هه لده ستان ئه و له ده ره وه ده هاته وه، زؤر پؤز به يانبيان زوو ده چوو بؤ شارؤچكه يه كي نزىك و له گه ل خؤرئاوايوندا ده هاته وه، هه ندي به يانى هه والى كوچه و بازاره كانى بؤ قوتابيه كانى ده هيتايه وه كه هه ميشه له سه ر سفريه كي شه رمن به ديار چهنده كلؤ قه نديكى زه ربو كه ميك ماسته وه داده نيشتن و چاوه پروانى مامؤستاكه يان ده كرد. سه رهنگ قاسم

و جه‌لاده‌تی کۆتر داده‌نیشتن و گوئیان له هه‌واله‌کانی جه‌نگ ده‌گرت، که له هه‌موو شویننیکه‌وه گه‌ری سه‌ندبوو. ئیسحاقی لیۆزێرین به‌رده‌وام به‌ ئارامیه‌وه ده‌یگوت ئیمه‌ دوورین له جه‌نگ. به‌لام پێویستمان به هه‌واله‌کان هه‌یه تا له شته‌کان خه‌به‌ردار ده‌بینه‌وه، ده‌بیئت به‌رده‌وام بزانی شه‌پکه‌ره‌کان له کویدان و ئیمه‌ له کویداین، به‌لام دواچار ئیمه‌ جگه له پۆخی خۆمان کارمان به هه‌یج شتیکی تره‌وه نییه، موسیقا زمانیکه ناخریته سه‌ر زمانه‌کانی تر. نه‌گه‌ر راستان ده‌وێت موسیقاره‌کان نابێت مه‌حکومبن به‌ ژیان له ناو پوداو و زه‌مان و میژوو و ئه‌م شتانه‌دا، موسیقا دووره له هه‌موو شته‌ پاگوزهر و که‌م ته‌مه‌نه‌کان، به‌ پێچه‌وانه‌وه ئه‌و ته‌نیا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌به‌دیه‌دا هه‌یه .

زۆر جار سه‌ره‌هنگ قاسم و جه‌لادته به‌شه‌رمه‌وه داوایانده‌کرد مامۆستا که‌یان به‌ زمانیکی ساده‌تر قسه‌بکات، هه‌میشه‌ دونیایه‌ک وشه هه‌بوو ئه‌وان تێینه‌ده‌گه‌یشتن، له پشت هه‌موو پرسته‌یه‌که‌وه هه‌ستیایان به سببه‌ری بیرکردنه‌وه‌ی تر ده‌کرد. له کۆتایی هه‌فته‌ی یه‌که‌مدا جه‌لادته به شه‌رمه‌وه ده‌یگوت «مامۆستامان هه‌ر قسه‌یه‌ک تۆ ده‌یکه‌یت، لای ئیمه پێویستی به قسه‌ی تر هه‌یه، هه‌ر شتی که‌ تۆ باسیده‌که‌یت پێویستی به پونکردنه‌وه‌ی تر هه‌یه، زۆر جار ئیمه‌ له شته‌کان تێناگه‌ین».

ئیسحاق به‌ ئارامی ته‌ماشای قوتابییه‌کانی ده‌کردو ده‌یگوت «من ئاوم، پۆژیک له پۆژان ئێوه‌ش ده‌بنه‌ ئاو، ئاو جگه له خوڤه‌ی خۆی ناتوانیته به زمانیکی تر قسه‌بکات، من بام ئێوه‌ش پۆژیک له پۆژان ده‌بنه‌ با، «با»ش ناتوانیته له ده‌نگی خۆی ئاسانتر بدوێت، ئێوه لی‌ره‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی باو ده‌نگی شه‌و و ده‌نگی به‌رد و ده‌نگی می‌رووه‌ بچوکه‌کان فێربن، هه‌یج می‌روویه‌ک، هه‌یج بولبولیک ئاسانتر له ده‌نگی خۆی قسه‌ناکات. ده‌بیئت سووک و قورسی بخه‌نه‌ لاره‌، ده‌بیئت هه‌ر ده‌نگ و هه‌ر ئاواز و هه‌ر قسه‌یه

وهك خۆی وه‌رگرن، چۆن مۆسیقای ئه‌و شتانه‌یه‌ی ده‌یه‌یه‌ی مانایان نییه‌، ده‌بیته‌ مۆسیقای ماناش فی‌زببن، هه‌ر شتیك كه‌ مانای هه‌یه‌، مۆسیقای خۆی هه‌یه‌، هه‌ر شتیكیش كه‌ مانای نییه‌، مۆسیقای خۆی هه‌یه‌... تیگه‌یشتن ئه‌وه‌ نییه‌ شته‌كان به‌ ئاوازی ئیوه‌ بخوینن، وه‌ك چۆن هه‌یج بولبولیك بۆ تام و چپژی ئیته‌ گه‌روی خۆی ناگۆریت، هه‌یج عه‌قلیكیش بۆ ئیوه‌ حه‌كمه‌تی خۆی ناگۆریت، ئه‌وه‌ی بیه‌ویته‌ بیته‌ مۆسیقار، ده‌بیته‌ له‌ زمانی دنیا تیگات، مۆسیقا تیگه‌یشتنه‌، به‌لام ته‌نیا تیگه‌یشتنی ئه‌و شتانه‌ نییه‌ كه‌ ده‌وین و هاوارده‌كه‌ن و ده‌نگی خۆیانمان ده‌ده‌ن، مۆسیقا بیستنی ئه‌و شتانه‌یه‌ كه‌ ده‌نگیان نییه‌، سه‌فه‌ریكه‌ له‌ودیوی ده‌نگه‌وه‌، سه‌فه‌ره‌ به‌ بیده‌نگیدا».

پۆژانه‌، دای به‌رچایی ده‌چوونه‌ باغه‌كه‌وه‌، دای كه‌میک وچان و ئارامی ئیسه‌حاقی لیۆزپین سه‌یری دنیای ده‌کرد و پاش كه‌میک بیرکردنه‌وه‌ بریاریده‌دا چی بکه‌ن، گه‌ره‌تاو بایه‌ بریاریده‌دا به‌ هه‌مینی چاوی لێكنین و كه‌مه‌كه‌مه‌ ئه‌وه‌ ته‌وه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر جه‌سته‌یانه‌وه‌ بیگوازنه‌وه‌ بۆ پۆحییان. سه‌ره‌تا دوو منداڵه‌كه‌ له‌ هه‌یج تیغه‌ده‌گه‌یشتن، چاویان لێكه‌ناو وه‌ك دوو جه‌سته‌ی نامۆ ته‌نیا له‌ویادا ده‌هه‌ستان. ئیسه‌حاق پێیده‌گوتن «قوتابییه‌ ئازیزه‌كانم، هه‌زاران چاوی نه‌ینی و شاردراره‌ له‌ ناخی مۆڤدایه‌، ناوه‌وه‌ی ئینسان پره‌ له‌ چاوی تر، به‌لام ئه‌و چاوانه‌مان خه‌وتوون، ده‌بیته‌ هه‌ولبده‌ین بگه‌ینه‌ ئه‌و چاوانه‌ و له‌خه‌ویان هه‌ستینن، هه‌ر یه‌كێك له‌و چاوانه‌ دنیایه‌ك ده‌بینیت كه‌ به‌ چاوانی ئاسایی نابینرێن... ده‌بیته‌ پۆختان پوناكه‌نه‌وه‌، شه‌وو پۆژی پۆح وه‌ك شه‌وو پۆژی جه‌سته‌ نییه‌. هه‌ندیجار پۆح ده‌چیته‌ خه‌ویکی قووله‌وه‌ و هه‌لناستیت، ده‌چیته‌ شه‌ویکی درێژه‌وه‌و نایه‌ته‌ ده‌ری. هه‌ندیجار مۆڤ له‌دایكه‌ده‌بیته‌ و ده‌مریت بیته‌وه‌ی پۆحی له‌ دایكه‌بوویت یان مرده‌بیته‌. بۆ ئه‌وه‌ی پۆحیش له‌خه‌و هه‌ستینن، ئه‌و چاوانه‌ هه‌ستینن كه‌ له‌ تاریکیه‌كاندا خه‌وتوون، ئه‌و گوچكانه‌

پاپەرتىنن كە لە مېژە ھىچچىيان نەبىستقوۋە، دەبىت لە سىروشتەۋە دەست
 پىڭكەينەۋە، لە ۋ كىتپە پىرىنەناس و مەرگنەناسەۋە دەست پىڭكەين كە
 لە بەردەمماندايە و بەلام چاومان نىيە حەرفەكانى بىيىنن، گوچكەمان نىيە
 دەنگەكانى بىيىستىن... دەبىت پىش ھەموو شتىك پەيوەندىمان لەگەل باو
 باران و ھەتاۋدا گرېدەينەۋە، لەشمان جۆگەيەكە شتەكانى پىا تىدەپەرىت،
 باي پىادەپوات، ھەتاۋى پىادەپوات، گەر سەبرىكەن، گەر واز لە شتەكانى
 تىرەيتىن و خۆتان بكنەۋە. پۆژ دۋاى پۆژ ھەتاۋ تۋزىك قولتەر بە ناۋاتاندا
 دەچىتە خوار، پۆژ دۋاى پۆژ باران كەمىك زىاتەر پىستەكانتان دەپرىت و لە
 ناۋەۋە قسەتان لەگەلدا دەكات. با زىاتەر دەپواتە ناۋەۋە دەرگاي تىران
 تىادەكاتەۋە... ئازىزەكانم با بەمۇسقىقا پوناك بىيىنەۋە، زمانىكى تىر قسە
 بكىن، دەرگاي تىر بكنەۋە.. گەر ئىنسان نەتوانىت ئەۋ دەرگايانەي
 ناۋخۇي بكاتەۋە، چۆن دەتوانىت دەرگاكاني دەرەۋە بكاتەۋە، گەر گوئى
 لە دەنگى خۇي نەبىت چۆن دەتوانىت گوئى لە دەنگەكانى تىر بىت. «
 پۆژ لە دۋاى پۆژ دەۋەستان، گەر «با» بايە خۇيان بۆ «با»
 دەكردەۋە، گەر شەۋ بايە خۇيان بۆ تىرىفە دەكردەۋە، گەر باران بايە
 دلۆپ دلۆپ لەشىيان بۆ باران پادەخست. ھەردووكىيان لەسەر دوو
 سەكۆي بچوك دەۋەستان و چاۋيان لىكدەناۋ كەمكەم فىردەبوون پوناكى
 و تىرىفە و دەنگە دوورەكان بۆ خۇيان پاكىشش، پۆژ لە دۋاى پۆژ ئارامتىر
 دەبوون، پىر تىدەگەيشتن ھەتاۋ ماناي چى، باران چۆن قسەدەكات،
 شەۋ چۆن دەردەكەۋىت و ھەر لە كۆيۈە دىت و دەپوات. سەرەتا ھەردوو
 گەنجەكە گەلەك لە خۇيان بەگومان بوون، ھەستىاندەكرد ئەۋ دونىايەي
 ئىسحاق باسىدەكات گەلەك بۆ ئەۋان دوور دەست و نەگەيىۋە. سەرھەنگ
 ناسكتىر و دوودلتىر و پەشۋوتىرۋو، پۆژانى سەرەتا زۆر دەگرىا، ھەمىشە
 ئىسحاق دەموچاۋى بۆ دەشت و دەستى دەگرت و دەيىردە ژوورەكەي
 خۇي و دەيگوت «بخەۋە». ئەۋ سەعاتە دووردرىژانەي بەر باران و

باو هه‌تاو، ئه‌و گۆیگرتنه بپیشووه له سروشت ماندوویده‌کردن. به‌لام که‌مه که‌مه هه‌ستیان به‌و شتانه ده‌کرد که پیشتر هه‌ستیان پینه‌کردوه، ئه‌و شتانه‌یان ده‌بینی که نه‌یان‌بینیوه، پوناکییه‌کی سه‌یر له قوولایاندا ده‌رده‌که‌وت، تیشکیک بیسه‌رچاوه و بیکانگا هه‌لده‌قوولی، پوناکییه‌کی خۆکرد له ناوه‌وه ده‌هات. جه‌سته‌یان شیوه‌یه‌کی تری وه‌رده‌گرت، زیاتر ناسک و وریاده‌بووه‌وه، ده‌یان‌توانی به‌جیا هه‌ست به‌هه‌موو دلوپه‌بارانیک بکه‌ن، ده‌یان‌توانی هه‌ست به‌ده‌نگی هه‌موو کزه‌بایه‌ک بکه‌ن که هه‌رده‌م له شوینیکی نادیارو قوولی جه‌سته‌یاندا ده‌نگیده‌دایه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک له به‌ر باراندا ده‌وه‌ستان و هه‌ستیان به‌سه‌رما نه‌ده‌کرد، به‌لکو هه‌موو هه‌ست و نه‌ستییان لای ده‌نگه‌کان بوو، هه‌ستیان لای ئه‌و تیکه‌لاوبوونه سه‌یره‌ی خۆیان بوو به‌سروش، خه‌یالییان لای ئه‌و یه‌کبوونه بوو که وه‌ک به‌یه‌کداچوونی نوو شه‌پۆلی پوناک تیکه‌لی یه‌کدی ده‌بوون. که دواتر ئارامده‌بوونه‌وه‌و بۆ پشوو‌یه‌کی درێژ ده‌چوونه ژوورئ، ته‌واو له هه‌موو شته‌کان تینه‌ده‌گه‌یشتن. سه‌ره‌نگ قاسم تاده‌هات ئارامتر ده‌بووه‌وه، دوا‌ی تیپه‌پینی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک ئاسه‌واری ماندویتی به‌ده‌موچاوییه‌وه نه‌بوو، زووتر له‌جاران هه‌لده‌ستا، زووتر ده‌چووه‌ ده‌ره‌وه بۆ ناو باغه‌کان، خیراترو چالاکتر له‌مامۆستا هه‌موو شته‌کانی ئاماده‌ده‌کرد. جه‌لاده‌تی کۆتر هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هه‌موو شته‌کان جوان و سیحراوی بوون له‌لای. پیشتر خه‌ونی به‌جۆره‌ ژبانی ئاوه‌هاوه نه‌بینیوو. هه‌ستیده‌کرد، هه‌موو ئه‌و مامۆستایانه‌ی به‌درێژایی ژبانی بینیبوونی له‌به‌رده‌م ئه‌م مامۆستایه‌دا جگه‌ له‌کۆمه‌لیک بوکه‌شوشه‌ی نه‌فام هیچی تر نین. یه‌که‌مجار بوو له‌زه‌تی له‌گۆیگرتن و فیژیوون ده‌بینی، که‌مه‌که‌مه باوه‌رپکی سه‌یری به‌و پرسته سه‌یرو ئالۆزه‌ی ئیسه‌حاقی لیۆزترین ده‌هینا که ده‌یگوت «دروستکردنی مۆسیقار، گرنگتره‌ له‌دروستکردنی مۆسیقا». پیاویک بوو له‌سه‌رده‌ستی سۆفی و فه‌یله‌سوفان و سروشتدا په‌روه‌رده‌بوویو، به‌لام ساده‌و ساکاری

جوتیارِکی تیا‌بوو. جه‌لاده‌تی کۆتر پتر له سه‌ره‌نگ لی‌ی نزیکه‌بووه‌وه، پتر پرس‌یاری لیده‌کرد، که‌متر ده‌رفه‌تی بیده‌نگی و ته‌نیا‌یی پیده‌دا. ئیسحاق که له قوولاییدا پیاویکی که‌مدوبوو، له‌برده‌م جه‌لاده‌تا که سیمای فریشته‌یه‌کی تیا ده‌بینی زیاتر ده‌کرایه‌وه، زیاتر نه‌وه‌سته‌ی تیا دروسته‌بوو که له‌گه‌ل مه‌خلوقیکی به‌هه‌شتیدا قسه‌ده‌کات. زۆریه‌ی ئیواران که دنیا ده‌گه‌یشه‌ ئارامترین و هیورترین ساته‌کانی خو‌ی، ئیسحاق و جه‌لاده‌تی کۆتر له نیوان داره‌کاندا، له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چکۆلانه‌ی داپۆشراو به‌ سیبهری دره‌خت و گول قسه‌یانده‌کرد، سه‌ره‌نگیش خو‌ی به‌ ئاماده‌کردنی خواردن و گۆرانی گووته‌وه سه‌رقالده‌کرد، زۆریه‌ی ئیواران له رادیۆکه‌یانه‌وه شه‌یدایانه گویئ له موسیقا ده‌گرت. ماله‌که مائیکی که‌وره‌بوو، ئاسه‌واری جۆره ژیانیکی دیکه‌ش به‌هه‌موو شته‌کانه‌وه دیاریوو، ئاشکرا‌بوو پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌دا که‌بیانویه‌کی چاپوک سالار و سه‌ره‌ور بووه. جیگا‌کان، په‌نگی په‌رده‌کان، پیکه‌ستنی ژوره‌کان، بۆنی هه‌ندئ سوچ و که‌لینی تایبه‌تی، هه‌موو هالو‌ی جه‌سته‌ی بز و نادیا‌ری ئافره‌تی لیده‌هات. ده‌یانزانی ئیسحاق له‌وان زیاتر نه‌وه‌ تارمایی و بۆن و هالو‌انه ده‌بینیت و هه‌لیانده‌مژیت. شه‌ویک که‌هه‌ر سیکیان به‌ دیار قۆریه‌کی که‌وره‌ی چاوه دانیشتبوون، ئیسحاق به‌ ئه‌سپایی و نه‌رمیه‌وه گووتی «پۆژیک له پۆژان له‌م ماله‌ی مندا ژن و کچیک ده‌ژیان، ژنیکی خیانه‌تکارو کچیکی بیوه‌فا، کچیک هه‌زی له موسیقا نه‌بوو، هه‌زی له باغ نه‌بوو، هه‌زی له هیمنی نه‌بوو. ژن و کچیک ته‌واو دوورو جیا‌واز له‌ من. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه من نیم که‌ ده‌ستبه‌رداریان بووم، من ساله‌های سال ته‌حه‌مولی نه‌وه ژنه‌م کرد، ته‌حه‌مولی جوانی و نازاره‌کانیم ده‌کرد. ده‌بوا‌یه به‌رگه‌ی جوانیه‌که‌شی بگرم و به‌رگه‌ی نازاره‌کانیشی بگرم، هه‌ندیجار ته‌حه‌مولی جوانی له ته‌حه‌مولی نازار سه‌ختتره. ساله‌های سال چاوه‌پوانمه‌کرد، ده‌مویست که‌که‌م که‌وره‌بیئت و بیکه‌مه موسیقار، به‌لام

شته كان به جوركي تر چوونه پيشي... من هرگيز هيزو تواناي ئه و ژنه م نهبوو، پوژيكيان هر دوو كييان به جيبانهيشتم، له گه ل سياسي ته داريك و كوپه كهيدا، پياويك كه من نه ده ره قه تي ديم و نه ده توانم شه پيشي له گه لدا بگه م. كه كچه كه مم دپاندا، ئيتر هه موو شته كان ته واوبوون... له و پوژه وه من هه موو شه ويك بير له مردن ده كه مه وه. له و كاته وه برپارمدا كه بگه ريم تا دوو قوتابي بدوزمه وه، دووان كه فيري هه موو ئه و نه نينا نه يان بگه م كه ده يزانم، ئه وه ي له پوچمدا شار دو مه ته وه بيده م به وان»

هر دوو كييان ده يانزاني له ژير فشاري مردندا ده ژي، به لام نه يده هيشت ئه و فشاره تاييه تيبه ي خوي، ئه و ترسه قووله له ژيانيدا ده ركه ويته وه. به ده گمه ن باسي مه رگي ده كرد، له گه ل ئه وه شدا هه ر دوو كييان ئه و سامه قووله يان له مردن تيا ده خوينده وه. به تاييه ت له كاتي نوژه كاني به يانييدا بيتاگا ده له رزي و وهك يه كييك له ژير فشاري شه يتانيكدا بيت عاره قه ي ده كرد و له سه ر به رماله كه ي ده كه وت و بيهوشانه قسه ي له گه ل مردندا ده كرد. كاتييك جه لادته يه كه مجار به و حاله وه بيني، ويستي ده ستي بگريت و له سه ر به رماله كه ي خوي هه ليگريت، به لام به هيمني له خوي دوور خسته وه و كه وته وه ناو دوني اي سكالو بالوره كاني خوي. دهنگيكي ليده هات پتر له موسيقي نه يه كي ئه فسوناوي ده چوو، دهنگيكي سه ير و هيمن، به ئه ندازه يهك نزم بوو گه ر له نزيكه وه نه بايه گويت ليتنه بوو، به لام شتيك بوو تيكه ل له گريان و ترس، ئاوازيك پيشتر جه لادته نه ييبستبوو. زوريه ي به يانييان ئيسحاق ليوزرين له سه ر به رماله كه ي تووشي ئه و هه لچوونه ده بوو كه دوايي به و ئاوازه سه يره كو تا ييده هات. له ويته جه لادته باوه ريهينا كه ئيسحاق ئاميريكي موسيقيه، باوه ريهينا ئه م پياوه نه يه كي كون كونه، ئه و خوي فلووتييك بوو بوئي زه مان و تاريكي و ترس و ناو ميدييه كاني ليده هات، به لام هه ميشه باسي جواني و ژيان و ئاسوده يي بو ئه و دوو كوپه ده كرد... ئيواره يه كييان سه رهنگ قاسم

لېي پىرسى «مامۇستام، بۇ غەمگىن ديارىت و گەشېين قىسەدەكەيت؟». بە ھېمىنى گووتى «لەبەر ئەوھى من ناچارم چاوم لە دوو پىنگايت، دەيت دلىكم لەسەر مردنم بيت و دلىكم لەسەر زيانم بيت، لە كاتىكدا ئىوھ تەنيا دەيت دلتان لەسەر زيان بيت، گەر دەتانه وىت بېنە مۇسقىقار دەيت حىسابى ئەوھ بىكەن كە نامرن، نەمرى بەشېكە لە سىفەتەكانى ھەموو مۇسقىقارەنىك... بەلام من ناچارم بىر لە مەرگ بىكەمەوھ. من بىر لە مەرگ دەكەمەوھ چونكە ھەستدەكەم مۇسقىقاي من لەو دىو مەرگەوھ دەستپىدەكات» بىئەوھى تىيگەن دەبايە بىرىكەنەوھ بىدەنگ بن، ئەو خۇي گووتىبوى ئەوھى كە ئەمىرۆ تىيىناگەن ھەلىگرن، لە پۇژىكى ترو لە زەمانىكى تردا تىپىدەگەن.

دواي سى ھەفتە بۇ يەكەمجار چوونەدەرەوھ بۇ ناو ئەو شارۆچكەيە، دەبايە سەعاتىك بەپى بۇشتىبانا، ھەندى باغ و باغاتيان تەيكردايە، بە قەدپالى ھەندى بەرزايى و بەلاپالى ھەندى نشىويدا گوزەريانبكردايە، ئەوسا دەگەيشتنە شارۆچكەكە. كە گەيشتن بەيانىيەكى زووبوو، شەقامەكان بۇنى ئەو ماستفۇرۇشانەيان لىدەھات كە بە مەنجەلەكانىيانەوھ لەسەر شۆستەكان چاوپوانى كپارىيان دەكرد، زۆرىەى مىوانەكانى شارۆچكەكە ئەو سەربازانەبوون كە يان لە شەپ دەگەرەنەوھ يان دەچوون بۇ شەپ. لەو بەيانى زووەوھ سەرەتاي جەنجالىيەكى بىسنوور ديارىوو، پىرەمىردىك لەسەر عەرەبانايەكى كۆن كەلاكى ھەيوانىكى سەربىرداوى دەگوازتەوھ دەيگوت «ئەم شارە بووھ بە بەحر». سەرھەنگ قاسم و جەلادەتى كۆتر، جگە لەوھى دەيانزانى جەنگىكى كوشندە لە گۇرپىيە خەبەرىيان لە ھىچى دىكە نەبوو. ئىستا دىمەنى ئەو ھەموو چاىخانە چكۆلە و چىشتخانە سەفەرىيە خىرايانەى نانىيان بۇ مىوان و ھەلھاتووان دروستدەكرد بۇنىكى تىرى دابوو بەو شارۆچكەيە، جەلادەت پىشتەر شارۆچكەى لەو شىوھەيى نەبىنى بوو، بەلام دلىنابوو كە ئەم شارۆچكەيە وانەبووھ... سىماكان و جل

و بهرگه كان هموو نامووبوون، ئيسحاقى ليوزتيرين به هيمنى خوئى له پيش دوو قوتابيه كه يه وه ده پويشت، خوئى له چاوى ئه وانه ده دزييه وه كه وهك پياويكى نامو ته ماشا يانده كرد. دلنيا بوو له دواي هه لهاتنى زن و كچه كه يه وه جاريكى تر له و دونيا يه دا جيگاي نابيته وه. ژيان نامه يه كي سه يري هه بوو، موسيقي له هه موو په يمانگا به رزه كانى خو ره لاتدا خويندبوو، ئه وه ي له قوتابخانه به رزه كان فيتر نه بوو بوو، به هه ولى خوئى له سه رده ستى ماموستا ناو داره كانى ئه و زه مانه دا فير بوو بوو، ئيران و تورانى له دووى موسيقاره كه وره كان ته يكر دبوو. به لام هه رگيز نه يتوانى بوو زانسته كانى خوئى به جورىكى باش به كار بهيئيت، نه يتوانى بوو هونه رى خوئى بخاته به رده مى خه لك. نه بوونى تپسى باش، نه بوونى گوئگرى راسته قينه ي موسيقي، ده رديسه ريه كانى زينده گى، خه رجكردنى بو ته واوى سه روه تى جيماوى باوكى به شيتانه له كه نجيدا، وايا نكردبوو له نزىكى سى سالىدا دواي كه شتيكى دريژ له دووى موسيقي بگه رپته وه مالى خويان و له ناو باغ و باغاتىكى كه وره دا له نزىك شاروچكه يه كي بچوك، ژيانىكى تر ده ست پييكات. ماوه يه كي دريژى ژيانى له ويداا بر دبووه سه ر، بوو بوو به بازرگاني قوماش، بوو بوو به جه له بچى و دواتر يش به به ليئنده رى دروستكردنى بينا. سامانى كه وره ي پيكه وه نابوو، تا سامانىشى زياتر ياه به يمار تر و نه خوشتر و نااسوده تر ده بوو. له گه ل هه موو مه تريكى قوماشدا كه فروشتبووى، له گه ل هه موو حه يوانى كدا كه ئاوديوى سنوورى كردبوو، له گه ل هه موو به رديكدا كه خستبوويه سه ر يه ك هه ستى كردبوو درو له گه ل خويدا ده كات، به لام هه ميشه چاوه پوانى ئه وه بوو كچه كه ي گه وره بييت و خوش بژى. هه موو په نج و قوربانىيه كانى بو ئه وه بوو دواچار گه وره بييت و بيكاته موسيقار... كه هيدي هيدي بوئى ده ركه وت كچه كه ي له يارانى موسيقي نييه، ژيانى بوو به جه هه نه م... هه ر كاتييك به كوچه كانى ئه و شاره دا ده پويشت به كوچه ي عومرى به باجووى خويدا تيده په پى. رقى له و شاره ده بووه وه، هه موو

كۆلۈن و سەر سىلەو دىوارەكانى بۆنى ئەو پۇرە تارىكانەيان لىدەھات كە خالىيىون لە جوانى و مۆسىقا، ئەو شارۋچكەيە شوئىنك بوو تەواو جياوان لەو مەملەكەتەي ئەو خەونى پىۋە بىنىبوو... بە قوتابىيەكانى دەگووت «ئىرە دوزمنى مۆسىقايە، هېچ شارىك لە دۇنيادا ەك ئەم شارە دوزمنى مۆسىقا نىيە...». كە دەچوۋە كوچەكانى ئەو شارەو ەموو ئاۋازەكانى ناۋەو ەي دەكوژانەو ە ئەو دېندە دزىو نەناسەي ناۋى لەخە ە ەلدەستا كە سالەھاي سال بە بازارەكان و بە نىۋ قەيسەرىي و بە پىششەم دوكانەكاندا گىرپابوۋى. دېندەيەك سالانىكى زۆر مۆسىقاي لە ناۋدا كوژاندبوۋە و لەبرى ئىسحاقى لىۋزىرپىن پىاۋىكى ترى دروستكردبوو كە لە دۇنياي پىاۋانى بازار و بازىرگانىدا نوقمبوو. كە پۇژىكىيان زانى ژنەكەي خىانەتى لىدەھات، لەبرى ئەو ەي ەك پىاۋانى تر پەلامارى چەقۇ و تەنگ بدات، پەلامارى فلوۋتە كۆنەكەي دايەو ە. سالەھاي سال بوو ئامىرە مۆسىقىيەكانى خۇي شارىدبوۋە، سەردەمانىكى زۆر تەنيا بە خەيال ژيانى مۆسىقارىك ژىابو، ژنىكى خۇشويستبو، عەشق و چاۋەپۋانى ئەو ۋاي لىكردبو ئەو مۆسىقارەي ناو خۇي بكاتە قورىانى، دۋاجار ويستبوۋى ئەو ەي كە لە خۇيدا كوشتۋىتى لە كچەكەيدا بېچىنىت، بەلام نەيتۋانى بوو. ئەو شەو ەي لە خىانەتى ژنەكەي تىگەيشت، ەموو ئەو رېگا ە ئەو دژۋارەشى بىنى كە عومرى خۇي تيا و نكردبوو، ەستىكرد لە قوۋلايدا ئەو مەخلۇقىكى تر بوو ە. تېنەدەگەيشت بۇ سالەھاي سال حەقىقەتى خۇي نەبىنىو ە، خىانەت و بىۋەفائى كچ و ژنەكەي پتر چاۋيان لەسەر بىنىنى خۇي دەكردەو ە. ەستىدەكرد لە ناۋيدا يەككى تر لەخە ەلدەستىت كە ژيان لەسەرۋو ئەو شتانەو ە دەبىنىت. ئىدى بەردەوام بە مۆسىقا ئەو پىاۋە ون و شارىدراۋەيەي لە ناو خۇيدا دەھىنايە دەرئ، ئەو ئىسحاقەي دەۋزىيەو ە كە بوۋبو بە ژىر عەشقىكى درۆو ە. ەستىدەكرد سالەھاي سال جوانى ئافرەت لە جوانىيەكانى تر دوورىان خستۋتەو ە. ئىسحاق ەستىدەكرد

ثافرهت مهترسييه کي گه وره بووه له ژيانيدا، به لام هموو شتيکي ده کرد
 تائه ترسي خوي له و دوو هره کاره دا نه پوښت، که به کينه وه سه يري
 نه و ژنه يان ده کرد که پوحي نه و پياوه مه زنه ي نه بينيو. نه و پوژه که
 له کوچو و کولانه کاني نه و شاروچکه يه دا ده گه پان، له سهر هر سيله يه ک
 خانميکي جواني بديايه، به نارامي پيشاني قوتابيه کاني ده داو ده يگوت
 ته ماشايکه ن. قسه کاني قسه ي پياويک نه بوون قوتابيه کاني به ره و شويني
 خراب پاکيشت. به پچه وانه وه له و کاتانه شدا که ده يگوت ته ماشاي نه و
 ثافره تانه بکه ن، ده يو يست جوانيان پيشاندا ت نه وه کو ثافره ت. ئيسحاق
 ده يگوت «پرديکي گه وره هه يه هموو جوانيه کاني دنيا به موسيقاوه
 گرځيده دات، به لام جياوازي جواني له ديدى موسيقاره وه شتيکي تره،
 همووان جواني ده بينن، هه تا نه وانه ش که ناوي هونه رييان نه بيستوه
 ده توان جواني بينن، به لام جياوازي نه و جوانيانه ي که ئيوه ده بيت
 بينن له گه ل نه و جوانيه ي پياويکي دیکه ده بينيت ئيجگار گه وره يه .
 موسيقاره کان، هونه رمنده کان ده بيت جواني خاليس بينن، جوانيه ک
 پالوته له هموو شتيک که جواني نيه، هموو شته جوانه کاني نه م
 دنيايه به هه زاران جه مسره وه به شته کاني تره وه گرځدارون، جواني
 له هه زار پڼگاو به ناشيريني و دزيوي و پيري و درده وه گرځداروه، له هه زار
 پڼگاو به شه هوت و نارووه شه پوه گرځداروه . هه نديجار نه و تیکه لېوونه
 واده کات جواني نه بينن، ياخود له داوي سيجري شتيکدا بين و پيمان
 وايه له داوي جواني داي ن، له داوي شه هوت داي ن و پيمان واييت له داوي
 جواني داي ن، يان له داوي شه پداي ن و پيمان واييت له داوي جواني داي ن...
 هونه رمنده نه و که سه يه نه مجوره فريوانه ناخوات، نه و جوانيه ي ده بيت
 ئيوه عودالي بن په تيبه، جوانيه کي پاک له فیتنه و شه پي شته کاني
 تر. ئيوه ده بيت جواني خاليس بدوژنه وه، جواني خاليس بژين و جواني
 خاليس بينن. نه و دره ختانه ي ده بينن، نه و بالدارانه ي له دوور ده فېن،

ئەو ئاوانەیی لە تەنیشتتانهوێ خۆرەیی دیت... هەموو شتەکانی ئەم دونیایە دەبیت وەک جوانی ببینن، درەخت بۆ ئێو درەخت نییە، مۆسیقایەکی پوخسارێکی تاییەتی وەرگرتووە، خۆیەندی پالەندە بۆ ئێو دەنگ نییە، بەلکو مۆسیقایەکی لە مەخلوقیکی تردا بەرجەستەبووە، ئافەرەت بۆ ئێو ئافەرەت نییە، بەلکو جوانییەکی پالێوراو لە هەر ئارەزوو و شەهوەتیک، ئافەرەت مۆسیقایە، وەک مۆسیقاش گوێیان لێبگرن و سەیریانیکەن»

سەرەنگ قاسم و جەلادەتی کۆتر وەک دوو غولام کە سەری ملەکی و شەرم بۆ سەرورەکیان دادەنەوێتن، سەریان بۆ ئیسحاق و پستە سەیرەکانی دادەنەواند.

لەو پۆژەدا تەواو هەستیان بە بیکەسی و نامۆیی ئەو پیاوێ کرد.

گەرچی سالانیکی درێژ لەو شارەدا ژیاو، کەچی کەسیک نەبوو سالۆیکی لێبکات، ئیسحاق لەسەری شارەوێ دەچوو بۆ ئەوسەر و دەهاتەو، بێتەوێ یەکیک لە حاڵی پیرسیت.

هەردوو قوتابییه کە تیەدەگەشتن کە ئەم پیاوێ چەند نامۆیە. ئیسحاق مەخلوقیک بوو نامۆ بە زەمین، ئەو بە قوتابییهکانی دەگووت «زۆرجار شارەکان دەمانکەنە بێگانه، شارەکان و شوێنەکان بێتەوێ هیچ بدرکێتن دەماندەکەنە دەرەو، زۆر بێدەنگی هەیە، بێدەنگی قەبوولنەکردنە، دەبیت بتوانین گوێ لە بێدەنگی بگرن، ئاوازی ناو بێدەنگی ببیستین، دەبیت بێدەنگی ئەم شارە لە بێدەنگی گۆم و درەخت و ئاسمان جیا بکەینەو... بێدەنگی پەنگی هەیە، پەنگ... بێدەنگی هەیە تاریک وەک شەهوەزەنگ، بێدەنگیش هەیە پوناک وەک خۆر»

ئیسحاق هەر کات بە کوچەکاندا دەپۆشت، تارمایی بێدەنگی و کشوماتییەکی قوول دونیای دەچنی، پیاویک بوو لە زەمینە تاریکەکانی مۆسیقاوێ هاتبوو، یەکیک بوو کە دەپۆشت شتەکان دەنگیکی دیکەیان لێدەهات، جەلادەت و هاوڕێکە پێیان وابوو کە دەپوات هەوای دەوروپەریان

مه‌نگیه‌کی قوولّ دایده‌گریت. له ناو قه‌ره‌بالغترین و جه‌نجالترین جی‌گای بازاردا ئه‌و هیمن، خودایی و پر ته‌لیسم ده‌ینواند. خه‌لکانیکی زور سه‌یریان لیده‌هات ئیسحاق له‌گه‌ل دوو‌گه‌نجدا ببینن که پتر به دوو فریشته ده‌چوون، له‌ناو هه‌رای سه‌وزه فروشه‌کاندا، له کوچه‌ی پر له بۆنی مریشک وقازو بالنده‌دا، وه‌ک هه‌میشه به ده‌رونی مامۆستایه‌ک که ده‌زانیت قسه‌کانی ده‌توانیت جوړه عه‌تریک بلالویه‌که‌وه، که هه‌موو بۆنه ناخۆشه‌کانی دنیا داده‌پۆشیت، قسه‌ی بۆده‌کردن. جه‌لاده‌ت به دریزایی پێگا‌که سه‌یری له‌وه ده‌هات خه‌لکی چۆن ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی ئه‌و له ئیسحاقدا ده‌ببینیت نایبینن. سه‌یری له‌وه ده‌هات که به‌هر کوچه‌یه‌کدا ده‌پۆن، خه‌لکی هینده‌ی ته‌ماشای جوانی ئه‌و ده‌که‌ن، له جوانی مامۆستاکه‌ی وردنا‌بنه‌وه. ئه‌و وینه‌یه‌کی خودایی له ئیسحاقدا ده‌بینی، وه‌ک موفیکی بالآترو ناناسایی ته‌ماشایده‌کرد، سه‌رسامبوو به‌وه‌ی پۆژیک له پۆژان ژبانیکی ئاسایی ژیاوه، پیتی قه‌بوولنه‌ده‌کرا له‌وه تیبگات چۆن پۆژیک له پۆژان کاریکردوه، ژنی هیناوه‌و مندالی به‌خێو‌کردوه، که قسه‌یده‌کرد پیده‌چوو له دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه قسه‌ بکات، شتیکی گه‌وره‌ترو سه‌یرتر له خۆی له ناویدا نیشته‌جێ بووبیت. هه‌موو ئه‌و شتانه جه‌لاده‌تیا‌ن شه‌یدا ده‌کرد.

کاتی‌ک ده‌گه‌رانه‌وه بۆ مالّ و مامۆستاکه‌یان له سه‌ر به‌ردیک به‌رامبه‌ر خۆر داده‌نیشت، داوای له قوتابییه‌کانی ده‌کرد پشویه‌ک به‌ خۆیان بده‌ن، به‌لام جه‌لاده‌ت به‌ چه‌وه به سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گووت. «که‌س ناتوانیت وه‌ک ئیمه‌ ببینیت، که‌س ناتوانیت ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی ببینیت، تینا‌گه‌م چۆن ناتوانن ببینن، که‌س ناتوانیت ببینیت من و تو نه‌بیّت، وانیه‌؟» سه‌ره‌نگ قاسم، ده‌ستی جه‌لاده‌تی کوتری ده‌گرت و ده‌یبرده کونجیکی بیده‌نگی ئه‌و مال‌ه‌وه‌و ده‌یگووت «ئه‌و خۆی نیشانی که‌س نادات، خۆی به‌ منی گووت، ئاماده‌ نییه‌ خۆی نیشانی هه‌موو که‌سیک بدات». جه‌لاده‌ت وه‌ک یه‌کی‌ک شه‌یداییه‌ک ماندووبیکات، راستیه‌ک ماندووبیکات که ته‌نیا

خۆی ده‌یزانییت، به هیمنیه‌وه ده‌یگوت «به‌لام من ده‌ییمن، تۆش ده‌ییمنیت... شتیکی تیا به واده‌کات له خه‌لکی ئه‌م دنیا به نه‌چیت».

تا شه‌وان زیاتر تێبه‌پایه‌و پتر له موسیقا نزیکبوینا به‌ته‌وه، ئیسحاق سه‌یرترو ئالۆزتر ده‌بوو. که یه‌که‌مجار فلووتی گرت به‌ده‌ستییه‌وه وه‌ک ئه‌وه وابوو چه‌مکی ئاگرینی په‌شه‌باهه‌کی گرتبیت، یان بروسکه‌یه‌کی دۆزیبیته‌وه، یان پوناکییه‌کی له ناکاو سه‌رتاپای هینابیته‌هه‌ژان، شه‌ویکی تاریک بوو، په‌شه‌باکانی به‌هار له‌ده‌ره‌وه یارییان به دنیا ده‌کرد. هیچ شتیک هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ نه‌یده‌نواند، کپی پر ئه‌فسونی شه‌و هیچ نه‌بوو جگه له سه‌ره‌تای شیتیتیه‌کی په‌ش، که ده‌ستیکرد به یه‌که‌م وانه‌ی فلووت، ده‌یگوت «ده‌بیت که‌ردون کورتبکه‌ینه‌وه، شتیک بژه‌نین نه‌ ئاسمان، نه ئاو پیش ئیمه نه‌یانبیسیت، ده‌بیت خودا والیکه‌ین به ئاوازیک له هه‌موو گونا‌هه‌کانمان خۆش‌بیت، ته‌نیا گونا‌هه‌کانی خۆمان نا، گونا‌هی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان، گونا‌هی به‌رد و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان... ده‌بیت خودا پازیکه‌ین به ئاوازی هه‌موو ده‌رگا‌کانمان بۆ بکاته‌وه، گو‌یگرن، هیچ شتیک وه‌ک موسیقا ده‌رگا‌کان ناکاته‌وه... موسیقا کلله... کلله... کیشه‌که ئه‌وه‌یه نازانین چ ده‌رگایه‌کمان لیده‌خاته سه‌ر پشت... به‌لام دوایکه‌ون، موسیقا بۆ کو‌یی بردن دوایکه‌ون، مه‌وه‌ستن، گه‌ر بۆ ناو ئاگر بیت یان ناو، بۆ ناو پۆشنایی یان ته‌م، بۆ ناو خنکان یان هه‌ناسه‌دان، که پێیگووتن بوه‌ستن بوه‌ستن، که پێیگووتن به‌مرن به‌مرن، موسیقا ده‌نگی خودا خۆیه‌تی، ده‌نگی ئه‌وه له سافترین هه‌ناسه‌یدا».

که یه‌که‌م ئاوازی ده‌ژهن، پوخساری شه‌و ده‌گۆرا. وه‌ک ئه‌وه‌ی دنیا سه‌رتاپا سه‌ر له نوێ له ئاوێکی هیمنه‌وه بیته‌ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی شته‌کان بچنه دۆخی بارینه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆج به شه‌رابێکی پر ئه‌فسون ته‌پیت، یان دل له دوا ئه‌فسوسیکی مه‌زن هه‌ستیته‌وه، ئارامیه‌کی فینک فاسیله‌ی نێوان جه‌لاده‌تی کو‌تر و سه‌ره‌نگ قاسمی له‌گه‌ڵ دنیا‌دا

ته پده کرد. جه لادته هه ستیده کرد له نئوان ئه و دونیادا پردیکی ئاوی هیه، پردیک به تافگه یه کی له سه ره خو ده چیت که به موسیقای خو هاره ده کات. ئیسحاق موسیقای ده ژهن و جه لادته چاوی ده نو قاندو گهردونی له سافترین وینه یدا ده بینی، مندالی خو و گه وره بوونی... دهنگی ئه و ئاوازان، بقیه رار به ره و جیگای ئه وتوی ده برد که له ده ره وهی ژیان و زمان و ئه و جیگایانه بوو که ده یناسین، بۆ یه که مجار ههستی به په یوهندی نئوان موسیقا و فرین ده کرد... جه لادته ده فری، جه لادته چاوانی لیکه ناو هه ستیده کرد له ئاسمانه. بۆ یه که مجار قاجی له سه ر زه مین به رزه بووه، بۆ یه که مجار ده بیینی درزیکی مه زن ده که وینه نئوان جهسته و پوچییه وه... هه ستیده کرد له شی ته واو سووک و ئاسان خو ئاماده ده کات بۆ فه رامووشیه کی قوول.

سه رهنگ قاسم که گوئی له یه کهم ئاوازی ئیسحاقی لیونزپین بوو، نه خو شکهوت. پیشتر خه یالی ئه وهی نه بوو جو ره موسیقایه کی وا له سه ر زه ویدا هه بیئت. دوا ی یه کهم ئاوازی ئیسحاق، تاهه کی گه رمی لیها ت، به درژیایی ئه و شه وه ورینه یده کرد. ئه وشه وه ئیسحاق وهک ئه وهی چاوه پوانی جو ره نه خو شیه کی له وجو ره بکات، یهک له سه ر یهک په پۆی ساردی ده خسته سه ر ناوچاوانی سه رهنگ قاسم و ده یگووت «موسیقا سه ر به شوینه قووله کانی پوچه، کیشیهی گه وره ی جهسته مان ئه وهیه که له و جیگا تاریک و قوولانه وه هیهی نه بیستوه، جهسته مان فیرنه بووه گوئی له پوچمان بگریئت... هه ندی کات که دهنگیک له ناکاو له ناوه وه مان دینه ده ری، وهک ئه وهیه کو مه لیک دیوار بروخینیت.. هه ندی زنجیر بشکینیت... موسیقا پوچمان ده هینیته قسه، پوچ چیه، ئیوه واده زانن

پۇچ چىيە؟ پۇچ لالە، شىتېكە بېزىمان... ەردىكى بىدەنگە، ەردىكە ەيچ شىتېك تىا ناخوئىت، ەك دارستانىك واىە پىرە لە بالدارو جانە ەرى خەتو، پىرە لە ئامىرى مۇسىقى كپ و بىدەنگ، ژورىكە مۇف پىركردە لە ەوار و داخستو ە... ەندىجار دەنگىك لە دور دىت و ەموو ئەو شتە خەوتوانە بە ئاگادىننەتە، پەشەباىەك دىت و ەموو ئەو شتانەى تۆزى بىدەنگى و خنكان و ەرامۇشى لەسەريان نىشتو ە خاويندەكاتە، ئەوكات ەموو ژيانمان دەگورپىت، ئىترىان دەبىت تامەرگ ەوللى داخستنى ئەو دەرگاىە بدەين، يان ەموو شىتېك ەرامۇشېكەين و مالمان بەرىنە ئەوئ». نەخۇشېيەكەى سەرەنگ قاسم، تاوناتار و پىرپىرپو... ماوەىەك ەوشيار و ماوەىەك بېھۇش، دەمانىكىش كە ەوشىدەھاتە بە بىدەنگ دەگەپاىە ناو دونىاى مۇسىقا... تا دەرەكانى سەختىراىە و بېھۇشېيەكانى قولترو بىتروسكەترىاناىە، كاتىك بە ئاگادەھاتە ە مۇسىقاى سىحراوېترى دەرەن. قوللى بېھۇشېيەكانى و قوللى مۇسىقاكانى يەكشت بوون. لەو ماوەىەدا ئىسحاقى لىزىزىپىن ەك ئەوەى لە مردن يان لە تىكچوونىكى كوتوپىرى ژيان بترسىت، قوتابىيەكانى خستە ژىر فشارىكى گەرە ە. جەلادەتى كۆتر كە دواتر ساللە ەى سالل بە خەيالى ئەو پۇژە سەىرانە دەرئا، لای وابو ەموو ئەو كاتانە لەدەرەوەى دونىا بو ە.

لەو پۇژانەدا فېرېبون دەىەھا پارچە فلوتى سەىر بژەنن. لەو شەو و پۇژە بىكۆتايىانەى ئاوازدا، ئىسحاق فېرىدەكردن ەموو شىتېك بكەنە مۇسىقا، لە ساتەكانى مەستىدا كە ەر سىكىيان ەك سى بالندەى تەر لە ەسەرەت ەلچوون و داچونەكانى پۇحيان عارەقىان دەرەدا، مەستدەبوون و خوئىيان لە ناو ئاوازەكاندا دەتواىە، پەىو ەندىيان بە ەيچ شىتېكە ە نەدەما جگە لەو نورەى ەك لافاو لەگەل خۇيدا دەىىردن. ئىسحاق لەو ساتانەدا كە ژيانى خۇى دەگوشى و ئاوازى لىدروستدەكرد، لەو ساتانەدا كە ەستىدەكرد مۇسىقا بلندىكردتە ە بۇ ئاستى خداو ەندەكان، دەىگوت

«گەردون هیچ نییه جگە لە مۆسیقایەکی بێدەنگ. ھەموو شتێک لەگەڵ لەدایکبوونی خۆیدا ئاوازی خۆی ھەلگرتووە، ھەموو زیندوویەک پارچە مۆسیقایەکی تایبەتە، ھەموو مردوویەک ئاوازیەکە بۆ خۆی. هیچ گەلێک نییه، مۆسیقای خۆی لەگەڵ خۆیدا نەھێنێت، فرینی هیچ بالدارێک نییه، ئاوازیک لە ئاسماندا دروستنەکات. دنیا سەرتاپای مۆسیقایە... شەو سەرتاپای مۆسیقایە، باران سەرتاپای مۆسیقایە...». لەو پۆژانەدا وێنەی ھەموو دنیا لە بەر دیدەی جەلادەتی گۆتەر و سەرھەنگ قاسمدا گۆرا، لە ھەندێ شەو ئیسحاقی لیۆزێرین دەھێنێتە دەری و بە ئاوازی دەبیرد، دەپۆشتن و چاویان دەنووکاند و مۆسیقایان لێدەدا، بە ئاوازی درەخت و باغ و چەمەزارەکانی بە ھاردا دەپۆشتن و فلووتیان دەژەند، کچی شەو دەنگی ئەستێرە و خەوتنی پاساری و خەیاڵی گۆلەکانیان دەکرد بە مۆسیقا. بایان دەکردە مۆسیقا، جریووی چۆلەکە برسییەکان، سرووی فێنکی سەر گۆمە مەنگەکان. ناگری دووری شارۆچکەکان، نیشتنەوێ پر لە ترسی گۆتەرێک لە کاتی پێکاندا، فرینی تیترواسکیک بە زامداری لە ئاوازی ئەیک گەنمدا، ڕاکردنی ژێرکێک لە ئاوازی بروسکەکان، خەونی سمۆریەک لە ژێر باراندا، دەنگی پێی بۆلبۆلیک لە ئاوازی ھێمنی قەفەزێکی ئەزەلیدا، دەنگی ھەناسەی چۆلەکەیک لە کاتی تەماشاکردنی ئەستێرەکاندا... دەپۆشتن و ھەموو وێنە خەیاڵییەکانی سەری خۆیان دەکرد بە مۆسیقا، بە درێژایی شەو مۆسیقایان لێدەدا، ھەندێجار دەربەند بە دەربەند، گەلی بە گەلی ئەو ھەرمەنە دەورووبەر دەگەڕان، بەلام بێئاگا و بێخەیاڵ، بڕوایەکی قوولیان ھەبوو کە مۆسیقا وێنە ناکات. بەسەر بەردو دارو دێر و گاشەبەردو کەندەلەندا دەپۆشتن، بە ھەوادا دەپەڕینەو، بەسەر گۆمەکاندا بە پێی دەپۆشتن... ھەرگیز بۆ ساتیکیش چییە چاویاننەدەکردەو، ھەندێجار پۆژ ھەلەدھات و ئەوان ھەر مۆسیقایان دەژەند، شەو دەھات و ئەوان ھەر مۆسیقایان دەژەند، باران بایەیان بەفر ئەوان لەسەر زەوی

نه بوون. هه ندی شهو که به دهم مۆسیقاوه ده گه پانه وه بۆ ماله وه، له ناو جیگا که دا هه ستیان به و بارانه ده کرد که تاسه ئیسقان ته پیکردبوون. شه ویک به سه ر ئاوی گۆمیچکه یه کدا پۆیشتن، وه ک چۆن به سه ر زه ویدا ده پۆن، هه نگاویان به سه ر ورده شه پۆله کانی گۆمیکدا نا، له وسه ر جه لاده ت وه ک له خه و پابجله کیت، هۆشیهاته وه به ر خۆی و گووتی «خودایه ئیمه به سه ر ئاوه کاند پۆیشتین... وه ک ئه وه ی به سه ر پتگایه کدا برۆین به سه ر ئاودا پۆیشتین... وه ک ئه وه ی له سه ر زه وی بین به سه ر ئه و ئاوانه دا پۆیشتین و نه خنکاین». سه رهنگ قاسم راده چله کی و وه ک جه لاده ت له و ده ریاچه چکۆله یه ی ده پوانی که به سه ریدا پۆیشتوون. بیئه وه ی هیه بلت ده ستیده خسته سه ر زاری جه لاده ت و ده یگوت «بیده نگبه و برۆ... بیده نگبه و فلووت بژنه». هه ردووکیان چاویان پرده بوو له ئاوو باوه شیان به یه کداده کرد... موعیزه بوو، ئیلهام و سیحری بوو له ئاسمانه وه هاتبوو. ده ستیانده خسته سه ر ده می یه کتر و وه ک له هه وادا ونبن، وه ک ئه وه ی هه ریه که یان سووکی و بیکیشی جه سته ی ئه وی دیکه یان هه لگرت. ده ستیان له یه ک ده دا... دوو مرۆف نه بوون به لکو دوو تارمایی بوون، له جه سته ی خۆیان چووبوونه ده ره وه و بووبوون به پۆج.

ئه و پۆژانه جه نگ به رده وام نزیکتر و نزیکتر ده بووه وه، چهنده ها جۆری جه نگ له و سه ر زه مینه دا تیکه لای یه کتر بووبوون، جهنگی ولاته کان و نه ته وه کان، جهنگی دینه کان و حیزیه کان. شه ویک له و شه وانه جه نگ گه یشته نزیک ی ئه و شارۆچکه یه، به درێژایی چه ندین کاتر میتر گوئیان له ته قه و ته قینه وه بوو، به یانی پێبوارێک هه وائی هینا که خه لکی ئه و ده قهره هه موو چۆلیده که ن و ده گوازنه وه بۆ گونده کانی ده رویره. به درێژایی شه و بۆردومانی به رده وام سه ده ها قوربانی جیه یشتبوو، ئیسحاق به بئ قوتابییه کانی گه شتیکی کورتی کرد وکه گه رایه وه نیگایه ک له چاویدا بوو پرپوو له سییه ری کاره سات. مه رگ له هه موو جیگایه ک بوو،

سوپایەکی بێشوماری دەوڵەت لە باشوورەوە دەپژانە کۆچەو کۆلانەکانی
ئەو شارەو، هەزارەها سەرباز کە زۆریەیان لە ژێر خۆدە ئاسنینه کانیاندا
لە مشکی ترساو دەچوون، هەزارەها چەکداری کورد کە دەوڵەت بۆ
ئەمجۆرە شەپانە پێچەکی کردبوون، بە خۆیان و سمیلە ئەستوورو
گەژەکانیانەو، بە هەنگاوی پان و جامانە قووتی سەرۆکە گەلۆکانیانەو
لە کۆچەکاندا دەسوپانەو. شەو دواى چاوەڕوانییەکی درێژ ئیسحاق وەک
بەرامبەر ئەو هەموو مەرگە بۆ تین و تاوی ژیان بگەریت، بە قوتابییه کانی
گوت فلووتە کانتان دەریهێنن و بابپۆین، بێئەوێ گوت بە ترسی ئەو
دوو گەنجە بدات بەرەو جیگایەکی عاسی پێش قوتابییه کانی کەوت. کە
چوونە ئەو دیو باغچە کەو پێیگوتن «ئێو هیچ شتێک مەکەن، تەنیا
گوێگرن». ئەو شەو بە ناو سروشتیکی سەختدا بەرەو تروپکیکی مەزن
سەرکەوتن، بە درێزایی پێگا ئەو ئاوازانە دەژەن کە هەست و نەستەکانی
دەگۆپی، ئەو نەغمە سەیرانە دەروژاند کە بە جۆریکی دی سەرتاپای
دونیای نیکاردە کێشایەو. شەو بوو مندالەکان وایان دەزانى پۆژە. تاریکی
بوو مندالەکان پێیان وابوو لە دەریایەکی نورو تیشکدا مەلە دەکەن، بە سەر
سەختترین عەرددا سەردە کەوتن پێیان وابوو لە سەر فەرشیکی گیا دەپۆن.
دوینا ساردبوو ئەوان هەستیان بە فینکییه کی سەیر دەکرد. بەریەیان
دەگەشتنە سەر لوتکە یەکی خورافیانە، لەوێو سەیری ئەو سەری
ئەوسەری گەردونیان دەکرد، لە سەر بەردێک دادەنیشن و کزەبای بەیان
یاری بە قزو جل و هەناسە کانیان دەکرد. هەستیان دەکرد ئەو بەرزبوونەو
بێمەودا و سەیرە، ئەو شەو درێژە لە فلووت، موچرکە ترسناکەکانی
دوینیى لە دڵدا سەپونەتەو. ئەوێ لە یادیان مابوو کۆمەلیک وێنە تاریک
بوو، ئیسحاق لەو کەشکە شانی ئاسمانەو دەیگوت «مۆسیقا حەشیشیکی
پەشە... تلایاکیکی شیرین». لە سەر بەردیکی بەرز دەووستاو باوەشی
بۆ بای بەیان دەکردهو دەیگوت «کاتێک هەست بە ترس دەکەن،

هه‌ست به نزیکی مه‌رگ و کۆتاییده‌که‌ن، مۆسیقا بژهنن، مۆسیقا ده‌توانیّت کاره‌ساته‌کان هیۆرکاته‌وه ... ده‌توانیّت مردن ئاسانتریکات» سه‌ره‌هنگ قاسم به ده‌نگیکی له‌رزۆکی منداڵانه‌وه ده‌پیرسی «به‌لام مۆسیقا له‌م جه‌نگه‌دا ده‌توانیّت چی بۆ ئیمه‌ بکات، چی بۆ ئه‌و مردووانه‌ بکات؟» ئیسه‌حاق هه‌لده‌ستایه‌ سه‌رپێ ... هیچی له‌و پیاوه‌ تیکشکاوه‌ی دوینێ نه‌ده‌چوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو سه‌فه‌ری شه‌و هیزکی ئه‌فسوناوی تیا زیندوو کردبێته‌وه .

بای ده‌مه‌وه‌یه‌یان گه‌مه‌ی به‌ ده‌نگ و هه‌ناسه‌ی ده‌کرد، ده‌ستیده‌برد و له‌ زه‌وییه‌که‌ هه‌ندێ گیای هه‌لده‌گرت و ده‌یدانه‌ به‌ر با . سیحری به‌یانی به‌هار ژیانی تیا‌ده‌بزو‌اند . به‌ده‌نگی پیاویکی به‌هیز، ده‌نگیک نه‌غه‌می تیا‌بوو نه‌ وه‌پزی ده‌یگوت «سوودی مۆسیقا بۆ مرۆف وه‌ک سوودی مرۆف خۆی وایه‌ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌... دوا‌جار هیچ که‌س نازانیّت غایه‌ت له‌ مرۆف چیه‌، که‌ غایه‌ت له‌ مرۆف خۆی ئاشکرا نه‌بوو، بۆ له‌ غایه‌تی مۆسیقا بپرسین؟ تۆ ده‌لێیّت مۆسیقا ده‌توانیّت چی بکات؟ ده‌لێیّت بۆ ئیمه‌ له‌م جه‌نگه‌دا فی‌ری مۆسیقا بین؟ ده‌لێیّت ئیمه‌ سێ فلووت زه‌نی بچوک چیین و به‌رابه‌ر ئه‌و هه‌موو هیزانه‌ چیمان پێ‌ده‌کرێت؟ مامۆستایه‌که‌م هه‌بوو با‌وه‌پێ وابوو مۆسیقا ده‌توانیّت مردووه‌کان زیندوو‌یکاته‌وه‌، پێیوابوو ده‌نگی مۆسیقا تا‌که ده‌نگه‌ له‌مدیوی ژیا‌نه‌وه ده‌گاته‌ ئه‌ودیوی، ده‌یگوت تا‌که ده‌نگیک مردووه‌کان ده‌توانن بی‌یستن مۆسیقایه‌ . کو‌رپکی مردووی هه‌بوو، هه‌موو پۆتیک ده‌چوو سه‌ر گو‌ره‌که‌ی و مۆسیقای بۆ‌ده‌ژهن، هه‌موو شه‌ویک کو‌ره‌ مردووه‌که‌ی ده‌هاته‌ خه‌ونی و دا‌وی مۆسیقای لێ‌ده‌کرد ... با‌وه‌پێ وابوو کو‌ره‌که‌ی گو‌یی لێ‌یه‌تی . شه‌ویکیان لێ‌م پرسی «مامۆستام تۆ ده‌زانی هه‌ندی‌جار زیندوو‌ه‌کانیش له‌ مۆسیقای تۆ تێنا‌گه‌ن، بۆ ئیستا پێت‌وا‌یه مردووه‌کان تێ‌یده‌گه‌ن؟» ئه‌و گو‌تی «مۆسیقا بۆ هیچ که‌س نا‌گه‌رێت ... ئه‌و پێ‌گای نییه‌ ... ئا‌راسته‌ی نییه‌ ... نه‌ هیچ زا‌ریک ده‌ناسیّت و نه‌ هیچ گو‌یچه‌یه‌ک ... ئه‌وه‌ ئیمه‌ین ده‌بێت بۆی بگه‌رێن، ئه‌وه‌ی ئیمه‌ به‌زار

دەيژەنەن بەر لە ئىمە لىرەبوو، بە جۆرىك لە جۆرەكان و بە شاردر اوو بى لىرەبوو... كى گوى لە مۇسقىا بگىرت ئو و دەيدۆزىتەو، مۇسقىا پەيوەندى بە زىندووو مردوو و گياندارو بىگيانەو نىيە... ھەموو شتىك دەتوانىت مۇسقىار بىت و گوڭگرى مۇسقىا بىت» ئىنجا تەماشايكردم و بە ھىمنى گووتى «مردووەكان باشتر دەتوانن گوڭگرىن، تۆ ئەگەر تەنيا بۆ زىندووەكان مۇسقىا دەژەنىت فلووتەكەت فرىدەو بگەپتەو مالى... زۆرەى زىندووەكان نازانن مۇسقىا چىيە... مۇسقىا بۆ ھەموو زەمانەكان لىبەدە، بۆ دوينى كە پۆشت و بۆ سبەى كە دىت... بۆ ئەوانەى تىپەپيوون و ئەوانەى كە دىن، گوڭگرى راستەقىنە پەنگە بالدارىك بىت، كوللەيەكى چكۆلە بىت، پەپولەيەك بىت... لەوانەىە گوڭلىك بىت كە خۆت پىي پىادەنىيت». ئىسحاقى لىوزىرپىن تەماشايەكى ئاسمانى دەكرد و دەيگووت «من گەلەك جار ئو پرسىارەم لە خۆم كردو. ئايا لە جۆرە ژيانىكى وادا لە جۆرە ەردىكى وەكو ئەوەى ئىمەدا، لە زەوييەكدا كە ھەمىشە جەنگە، مۇسقىا چ كارەيە؟ مۇسقىا و جەنگ دوو شتى دوورن لەيەك، وەك دوورى دەريا لەم تۆپكانە، بەلام ھىچ كات دەنگى ناوەوەى خۆتان بىدەنگ مەكەن. ھەمىشە وابوو و دەمىنىتەو. جەنگ ھەيەو مۇسقىاش ھەيە، مردن ھەيەو مۇسقىاش ھەيە، دلرەقى ھەيەو مۇسقىاش ھەيە... زۆر جار بە تەنىشت يەكدا دەپۆن و تەماشاي نىوچاوى يەك دەكەن و لەيەكدى ناگەن و دوور دەكەونەو، مۇسقىا ھەمىشە شتىكى جىاوازە لە جەنگ وەك ئەوەيە سەر بە دونىايەكى دىكەبىت، وەك ئەوەى لە ئەستىرەيەكى دىكەو ھاتىت. بەلام وەزىفەيەتى لەناو خوين و ناگر و ترسىشدا بەشدارىيكات... جارىك فلووتەم بۆ ھەندى پىشمەرگە لىدا، يەككىيان لىم نىكبوو وەو گووتى «تۆ واتكرد من ژيانم خوشبویت... ژيانى خۆم نا، ژيانى ئەوانى تر، ژيانى دوزمەكانم». پۆشت و لەوسەر گەپايەو گووتى «ئىسحاقى لىوزىرپىن مژدەم بەرى، مژدە... كەسم نەكوشت».

باي بهيان ساردو پر له موچركى تەنيايى بوو. ھىدى ھىدى پوي سىپى خوئسارى شەو لەسەر گە لا نزىكەكان دەرەكەوت... ئىسحاق لەو جىگا بەرزەو دەيگوت «مۇسقىقا جاويدانە، ھەمىشەيە، بەلام ھەندىجار لەبەرەبەر مردنى ئىنساندا بىپاك و كەم غەمە». دەوستانو دەيگوت «بەلام لەوانەيە بمانباتە سەر سەرچاوەكانى نەمردن، بمانباتە سەر كانىيەك لىي بخۆينەو نەمرين...». دوو قوتابىيەكەي وەك ھەمىشە لە ماناي قوولى قسەكانى ئىسحاق تىنەدەگەيشتن، بەلام سەدای وشەكان لە پۇحياندا دەنگىدەدایەو.

پۇژانى دواتر ترسناك و تاريكبون، جەنگ بە خىرايىيەكى سەير لەو مالا تاراوگە و گۆشەگىرەي ناو باغەكان نزىكبووو. ئىدى ئىسحاق و قوتابىيەكانى ناچاربون نىشتەجى و باغى خۇيان جىبەيلىن و لەگەل ھەزاران ھەلھاتوى دىكەدا بەرەو شوئىنكى عاسىتر لە باكور برۆن. جىبەيشتنى خانوو و باغچەكان ھەسرەتيكى قوولى لە دللى ئىسحاق و مېردمنداڵەكاندا جىبەيشت، لە سەفەريكى نەنيئيدا كەكەس دوا ئامانجى نەدەزانى بە خۇيان و فلووتەكانيانەو بەرەو باكور كەوتنەپى. لەو سەفەرەدا ئىسحاق فېرىكردن چۆن ئەو شتانەي دەكەونە ئەودىو سنوورى دەنگەو وەريگېرنە سەر زمانى مۇسقىقا، كە دەگەيشتنە سەر ئاوەكان پىيدەگوتن «گرنگ نىيە دەنگى ئاوبەكەنە مۇسقىقا، بەلكو گرنگ ئەوئەيە پەنگى ئاوبگۆپن بۆ ئاواز». كە دەگەيشتنە بەردەم پەشەباكان دەيگوت «گرنگ نىيە دەنگى پەشەباكان بەكەنە مۇسقىقا، گرنگ ئەوئەيە ھىزو تىن و گوپى پەشەباكان بەكەنە مۇسقىقا» كە دەگەيشتنە گياكان دەيگوت «گرنگ نىيە سەوزىي گيا بەكەنە ئاواز، گرنگ ئەوئەيە خەوتن و ھەستانى، مندالى و پىربوونى بەكەنە مۇسقىقا» كە دەگەيشتنە بەردەمى بروسەكان دەيگوت «گرنگ نىيە نالەي بروسەكان بەكەنە سرود، گرنگ ئەوئەيە پوناكييەكەي بەرجەستەكەن».

بە ھەر جىڭايەكدا دەپۇيشتەن و سەفەرياندەكرد، چەندىن گەپىدە و پىتبوار دواى دەنگى فلوروتەكانيان دەكەوتەن. شەويك مۇسقىايان بۇ ژنىك لىدا كە بەسەر ژانەوۋە بوو، مۇسقىاكانيان كاريگەرىيەكى ئەفسوناۋىي لەسەر كارئاسانى ھەبوو بۇ ژانەكانى، شەويكايان مۇسقىايان بۇ برىندارىك لىدا كە بەردەوام خوینى لەبەر دەپۇي، پاش كەمىك خوینپژانى وەستاو ھەستايە سەرىپ. شەويكى دىكە مۇسقىايان بۇ پياۋيكي شەل لىدا كە دەمى سال بوو نەيدەتوانى بىروات. لە كاتى پارچە ئاۋازىكى مەستدا ھەلدەستايە سەرىپ و لەسەر قاچە ئىفلىجەكانى سەمايدەكرد.

مۇسقىارەكان بىئەوۋەى بوەستەن بەردەوام بەرەو باكوور دەپۇيشتەن، لە پىگا، گىاي تەپى ژىر تاوۋە بارانەكانيان دەخوارد، شىرى مىگەلە بەھارىيە ئاسودەكانيان دەخواردەوۋە. نەياندەزانى بەرەو كوئ دەچىن، ھەر كەسىك لىدەپرسىن بۇ كوئ دەپۇن؟ دەيانگووت دەچىن بۇ باكوور. لە پىگا بەناو چەندىن ھەرىمى جەنگزەدەدا راپوردن، گەشتىكى درىژيان بەرەو چياكانى باكوور كەرد، لەوئ ۋەك سى غەرىب گوند بە گوند دەگەپان، موعجىزەيان بە مۇسقىا دروستدەكەرد، لە ھەتاو بارانيان دەباراند، لە باران خۇريان دروستدەكەرد، شەويان دەكەرد بەيانى و بەيانيان دەكەرد شەو، تامى گىاو شىرو ھەنگوينيان خۇشتەدەكەرد، بە ھەر شوئىنىكدا دەپۇيشتەن بەر لە مۇقەكان، درەخت و ئەستىرەو باو ھەتاو پىشۋازياندەكەردن. ھەندى شەو بە يارمەتى مۇسقىا لە مەرى چياۋە دەفەرىن بەرەو ئەوۋەر، زۇرجار كە بە ئاگادەھاتنەوۋە خۇيان لە شوئىنى سەيرو عاسىدا دەبىنى، لەسەر درەختەكان، لەسەر تروپكى ھەلەموۋتەكان، يان لەپەوۋەزىكى سىحراۋىيدا. بەسەر سەنگەرى پىشمەرگەكاندا دەپۇيشتەن و لە شەوۋە ساردەكانى چاۋەپوانىدا پوناكى و ژيان و شادىيان نىشانى ئەو مۇقە بىپىۋايانە دەدا، كە ھىدى ھىدى خەرىك بوو دەكەوتنە گومانەوۋە لە ھەموو شتىك. ھىزىك لە مۇسقىاكانەياندە بوو ھەموۋانى توۋشى نەشئەيەكى قوۋل دەكەرد. بەردەوام

له ژۆر دره‌ختیکدا، له ژۆرکه‌پری جووتیارنکدا، له ژۆر کۆله‌که‌ی مزگه‌وتیکدا پشووینانده‌دا. کاتیکی پشووینانده‌دا، ئیسحاق به ترسیکی بیته‌ندازه‌وه قسه‌ی له مهرگ ده‌کرد وه‌ک جوړیک له ئاگری هیمن، ئاگریک که له شاریکی گه‌وره به‌رده‌بیته، به‌لام له‌سه‌ره‌تادا له دره‌ختیکه‌وه، له مالیکه‌وه یان له قه‌یسه‌ری و بازارپکی چکۆله‌وه ده‌ستپیده‌کات... سه‌ره‌تا ته‌نیا دوکه‌لپکی ره‌ش و باریکه، هیوره‌هیور گه‌وره‌ده‌بیته، هیور هیور ده‌بیته سووتانیکی گه‌وره، هیور هیور خامۆش ده‌بیته.

قوتابییه‌کانی هه‌ستیانده‌کرد تا غه‌مگین و په‌شۆکاوتربیت، که‌متر پووی موعجیزه‌ناسای خۆی ده‌بینیت، که‌متر سیحری ناو موسیقاکه‌ی ده‌بیستیت، زیاترو زیاتر به‌ه‌وای موعجیزه‌دا ده‌گه‌ریت، موعجیزه‌یه‌ک خۆی ناتوانیت پوونیبکاته‌وه، ناتوانیت ناوی بنیت، بیه‌وده به‌دوایدا دنیا ته‌یده‌کات... موعجیزه‌یه‌ک که ناویکی سه‌یرو پر نه‌یتی و ئالۆزی هه‌یه «نه‌مری».

هه‌ندی کۆله‌پشتی که‌میان پێبوو، تا زیاتر به‌ره‌و باکوور برۆشتبانه‌یه، سه‌ره‌نگ قاسم سپیتر و غه‌مگینتر و قوولتر ده‌ینواند. به‌یانیان گه‌ر له نزیک گوندیک بانه‌یه، یان له نزیک شوانکاره‌یه‌ک، ئیسحاقی مامۆستا چی بۆ به‌رچایی بشیایه ده‌یه‌یناو له ناو هه‌وای پاک و له سه‌ر ئاورنگی به‌یانی ده‌یانخوارد. له گه‌شتیاندا به‌ره‌و باکوور، به‌ره‌و ئه‌و تروپکه‌ پرته‌م و پر ئه‌فسونانه، سه‌ره‌نگ هێدی هێدی شیوه‌ی پۆحیککی سپی وه‌رده‌گرت، شیوه‌ی تارماییه‌کی ده‌گرت که شوین پیکانی ئاسه‌وارنیک له‌سه‌ر گیای پیده‌شته‌کان جێناهێلین. هه‌ندیجار به‌زه‌حمه‌ت له ناو ته‌م و هه‌لاوایی سپی سووبدا ده‌بینرا، به‌ته‌نیا جیاده‌بووه‌وه و فلووتی بۆ گولپچه‌ چکۆله‌و وردو غه‌مگینه‌کانی سه‌ر رێگا لیده‌دا، دلنیاوو گۆله‌کان گوێیان لێیه، تا

زیاتر له ئاوه دانی دووریکه و تنایه ته وه ئه و کالترو کالترو ده بووه وه، ئه و ههستیده کرد چ به جهسته و چ به پۆح پتر تیکه لای سروشته ده بیته، ههستیده کرد به پښگاو هیه به ره و جڭایه کی دیکه له ده ره وه ی شوین و زه مانى ئاسایى. جه لاده تی کوتر تا پتر فیترى مؤسیقا ده بوو، شتیکی قورس و غه مگینتر له پۆحیدا سه ریه لده دا، تا پتر ده یوانی به فلووته که ی ئاسمان و پوویارو گیاو تریفه بکاته مؤسیقا، پتر غه مگین ده بوو، تا زیاتر ههستی به شادی داهینان و فیترىون بکردبایه، غه میکی دیکه ی تاریک و تالوکیکی دیکه ی پر ته لیسم له دلیدا به نهینى گه وره ده بوو، تا زیاتر له که مال نزیکبایه ته وه ههستیده کرد شتیکی ونکرده. ئه و پتر سه رنجی سه رهنگ قاسمى ده دا، تا زیاتر پوهو باکوور سه رکه و تبان، سه رهنگ بیده نگترو که مدووتر ده بوو. به فلووته که شى هینده ی قسه ی له گه ل باو تاریکی و کره ی ساردی به ربه یاندا ده کرد قسه ی له گه ل ئه ودا نه ده کرد. شه ویکیان شیتانه مؤسیقایان لیده دا، هه رگیز هیچ کاتیکی دی به و جوړه مؤسیقایان لى نه دا بوو، مانگ وهک درنده یه کی مه ست به سه ر سه ریانه وه وه ستابوو، پوناکیه ک که پیده چوو له په یمانیکی کوندا بیته له گه ل ئه و هه موو زولمه ته ی گه ردوندا به دایانه وه بوو، وهک که وتبیته زه ویه که وه نه سه ر به پۆژ بیته نه به شه، خاکیک گول له ئه ستوور و مه زنه کانی به به رته قای گولی ناو ئه فسانه کان بوو، دهنگی ئاوه کانی وهک هاواری فریشه وه هاوو له نیوان جوگه و جوپاره کانی به هه شتدا، خاکیک وهک ئه وه ی به مؤسیقا دوزی بیته یانه وه، وهک ئه وه ی ترکه ی زامی نیچیره کانیشی هه ر ناو ازیته. وهک ئه وه ی مه خلوقیک به ر له وان پښگای نه که وتبیته سه ر ئه م زه مینه، شتیک سه رسامانه له نیوان هیولاییه تی دهنگ و نه گیرانی مؤسیقا و دوورده ستیتی ئاوازا، له گه ل په قی سروشته و بیتره حمی شه و دروی تیشکدا دروستبوویته. شتیک وهک ئه وه ی له نیوان مؤسیقاو چرکه ی مردنیدا، له نیوان له دایکبوونی گول و حاشای

تەبىئەتدا پروايىت. درەختەکانى ئەو زەمىنە، شتىک بوون لە تىکەلبوونى خولیاکانى ئەو سى موسیقارە بەو فەنتازىا پەشانەى لەو سەفەرەدا ھاتبوو پىگایان، زەویەك بوو نەتەزانى ئایا ھالای دروستبوونىكى لەناکاو لىھەلەستى یان دوکەلى خاپووربوونىكى کۆن، غوبارى گەشتنى یەكەم مەخلوقى لىبەرزدەبىتەو یان تەمى ئاوابوونى دواھەمین ئىنسان، گولەکانى بۆنىکیان ھەبوو تىکەل لە بۆنى باروت و بۆنى لەدايکبوون... گیاکان لە ژىرقاچياندا دەترسان، بەلام نە جەلادەتى کۆتر و نە ئىسحاق و نە سەرھەنگ، نەیاندەزانى ئەو ترسە ترسیكى دىرنەى لە ئىنسان یان ترسى سەوزایەكە پىشتەر مۆشى نەبىنیو. ئەستىزەکان لە ھەندى شویندا بەر تەویلیان دەکەوت و لەھەندى جىگای دیکەشدا بە چەند گوللەيەك دەچوون خىرا پوو و ناو زولومات بپۆن. ئىسحاقى لىۆزىپىن وەك قوتابىيەکانى سەرسام تەماشای ئەو دیمەنانەى دەکرد، دلنیاوو موسیقا ھىناونى بۆ ئەم زەمىنە، خاکىكە پىشتەر کەسى دى پىی تىنەخستوو، زەمىنىكە تەنیا موسیقارەکان دەتوانن بىگەنى. ئەو یەكەم کەس بوو ئەو دەریاچە چکۆلانەى بىنىت، دەریاچەيەك وەك شەپۆلگاھىك لە ئاواز شنەیدەکرد، دەریاچەيەك وەك ئەوەى ھەموو تیشكى شەو بە ماتى بەرەو پووى بىت، وەك ئەوەى ھەزاران گورزى تریفە لەیەك ساتدا بە ئەندازەيەكى ئالۆز بەر پوکارى بکەویت و سەرکەویتەو. ئىسحاق گووتى «ئیمە ئىستا لە زەمىنىکداين بەر لە ئیمە کەسانى ئاسایى پىيان تىنەکەوتوو، ئەوانەى بە پۆخ موسیقا دروستدەکن، دیویكى ترى دونیا دەژین، ئاستىكى دى بوون تاقیدەکەنەو کە ھەمیشە لەوانە عاسیيە کە ناتوانن بە موسیقا پۆخى خۆیان و پۆخى دونیا بىینن». چەند ھەنگاویك بە ناو ئەو مەستى و سەرسامییدەدا پۆشتن، ئىسحاق دەيگوت «ئەم زەمىنەى ژىر پىمان زەمىنىكە تەنیا بۆ ئیمە دروستبوو، لىرەدا موسیقا لەو دەردەچىت دەنگىك بىت لە ئامىزىكى چکۆلانەو بىتە دەرى، موسیقا وەك ھەر سىحرو

وزو نه فسونبازنيكي دى شيوهو پوخسارى خوئ دهگورپت، وهك چؤن پؤج دهتويتهوهو دهبيتته جوانى، دهبيتته پهنك، دهبيتته شيوه، ئاوههاش مؤسيقا له بيرهنكي و بيپوخسارى خوئ دهچيته دهري و دهبيتته شوين، دهبيتته زهمين، دهبيتته باغ. ئهو دونيايهئ مؤسيقا فرمانرهوايه تايادا نهخشهيهكي ترى ههيه جياواز له دونياكانى دى... زهوى و گياو شهوگارهكانى شتيكي ديكن، مؤسيقارهكانى هيژنيكي تريان ههيه جياواز له هيژنى مرؤفهكانى تر». زهوييهك بوو دلنيانهبوون له وهئ ئايا مهستى خوئيان دروستيكرده ياخود بهشيكه له نهخشهكانى خودا، بهرهههئى ئهو ماندووبوونه توندو بيدهروازهو زيندانئاسايهئ ناو ئاوازهكانه ياخود شوئينيكي شهيتانييه كه فريوى مؤسيقا دروستيكرده. ئيسحاق له گهل ههموو سهرساميهكيدا، له گهل ئوهشدا كه ماوهيهكي دريژ وهك خهلفه چكولهكانى به مهبهورى له ناو گياو تريفهو درهوشانهوهئ نهفسونگيري گهلاكاندا وهستاوو، بهلام وهك ههميشه له قوولايى پوانينهكانيدا تيگهيشتن و پوونى و تهفسيريك ههبوو. تهفسيريك تيگهل به جوانى كوئ شتهكانى ديكه دهبوو. جهلادهئى كوئرو سهرهنگ قاسم پاهاتبوون له ههموو ساتهكانى سهرساميدا، دهنگى مامؤستاكهيان، ديمهنهكانيان بوو وهرىگيرپتته سهز زماننيكي تر. سهرهتا ههر سيكيان له ناو گياكاندا دانيشتن، ئيسحاق ههستيدهكرد مانگ له ژووو سهريانهوه دهيهويت شتيكيان پيبلئت، بهرلهوهئ سهرنجى سنووره ناديارهكانى ئهو دهرياچهيه بدا، كه به تهميكي درهوشه دارو زيوين داپؤشراوو، سهيرى مانگى كرد كه پيدهچوو به هيمنى بنيشيته سهز زهوى. ئيسحاق گووتى «ههموو مؤسيقاريك پوژنيك له پوژان دهگاته سهز زهمنى مؤسيقا، سهز زهمينيك كه سهز زهمنى خوئيهئى، وهك چؤن درهخت و مانگ و ههوا مؤسيقاي خوئيان ههيه، مؤسيقاش درهخت و مانگ و ههواي خوئ ههيه، وهك چؤن دهرياچهكان مؤسيقاي خوئيان ههيه، مؤسيقاش دهرياي خوئ ههيه، ئهوه تهنيا شتهكان نين كه ئاوازيان ههيه، بهلكو ئاوازيش دواچار له جيگايهكدا

سنوورە نەبېنراوھەکانى خۆى دەپرېت و لە شىۋەى گىاو بالئندەو تريفەدا
 دەرەكەوېتەو، ئەو سنوورەى كە ئەفسونى مۆسىقا لە ئەفسونى گولېك
 جىادەكاتەو، ەك ئەو سنوورە وایە كە ئاۋېك لە غوبار جىادەكاتەو».
 جەلادەت سەرسام گوێدەگرت و چاۋى لەسەر ئەو شەپۆلە زىوینانە
 بوو كە نەرمەبايەكى باكوور لەسەرەوەرپا بە ئارامى دەبېزانەن. شتىكى
 سەیر بەرەو ناو ئەو ئاۋەى پادەكېشا، ەك ئەوەى مانگ، دەرەختەكان،
 شەنى تەلىسمایى با بەرەو ئەو دەریاچەى پالى پتوھەنېن. ھېزىك لە
 ھېزى مۆسىقا بەھېزتر، ھېزىك لە توانايدا نەبوو پېشى لېبگرت، پوھ ئەو
 دەریاچەى دەبرد. ئىسحاق قسەیدەكرد، بەلام جەلادەت ھەستیدەكرد لە
 ناو ئەو تەلىسمەدا گوێگرتن لە دەنگىكى ئادەمى مانای نىيە، پتەدەچوو
 مۆسىقا خۆى بانگىبكات، بەلكو شتىك لەو دىو مۆسىقاۋە، قوولتر لە
 ھېزى ھەر ئاۋازىك، توندتر لە فریوى ھەر دەنگىك بەرەو ناو ئەو ئاۋەى
 دەبرد، ئاگای لە ھارپىكانى نەدەما، بۆ ساتىك ئەو جوانىيە لەوانى دادەبېرى،
 بۆ ساتىك لەو لاۋازتر بوو بتوانىت جگە لەو سىجرەى دەوربەرى دۋای
 ھېچى دى بکەوېت. ساتىكى سەیریوو، لە ھەمان ئىستى ئەفسووندا، ەك
 ئەوەى توانای خۆى لەسەر جەنگىكى مەزن تاقىبكاتەو، ەك ئەوەى
 لەگەڵ دىۋە مۆتەقەكانى خۆى و دىۋە كورتىۋو ئىستىلەییەكانىدا جەنگىت.
 خۆى دەخستە ناو ئاۋى دەریاچەكەو. تىكەلېۋونى بە ئاۋەكان ھەموو
 دۋىای دەوربەرى پوناكەكردەو، ھىندەى ئەو تىكەل دەبوو مانگى ناو
 دەریاچەكە دەبوو بە ھەزاران مانگ، ھەر يەك لە ئەستىرە بچوگەكان
 دەبوون بە ھەزاران ئەستىرە. سەرچەمى دەریاچەكە دەبوو گۆمىك لە
 تىشك. كاتىك بەرەو قوولایى دۋردەكەوتەو، لە ماسىيەكى گەرە دەچوو
 كە ھەموو شتەكانى تری خستىتە سەما. جەلادەت لەناو ئاۋەكەدا دوو
 ھەزىمى گەرە و جىاۋازى دەبېنى، يەككىيان لە پووكەشى دەریاچەكەداو
 ئەوى ديان لە ناۋەو، يەكەمیان سەرتاپا نوور و ئەوى تریان سەرتاپای

زولمەت. یەکیکیان تەماسی لەگەڵ ئاسمان و ئەستێرەو هەوادا هەبوو، ئەوی تریان تەماسی لەگەڵ تاریکی و کپی و بێدەنگیدا هەبوو. نەیدەزانی لە کوێدا بوەستیت، لە کوێدا مەلەبکات، لە سەرەوە کە دونیا تێکەڵبوونێکی زەخرەفیانی نێوان تیشک و ئاو بوو، یان لە خوارەوە کە زولمەت توپێکی گەورەبوو چنراو لە هەزاران پتوێڵکە. لەناکاو وەک تاریکی و تیشک، وەک ئاو و بێدەنگی، وەک شەو و ئەستێرە وەلامیبەنەو دەکەوتە مەلەکردنێکی سەفائاسا لە نێوان پوناکی و تاریکیدا، لە نێوان سەری دەریاچەو زولمەتە بێقەرارەکانی ناووەویدا، لە نێوان پۆشنی و سافی هەوادا لەسەرەووەو تەلیسم و نەینێ ئاودا لە خوارەووە.

ئیسحاق بۆ ئیستیک بێدەنگدەبوو، وەک ئەوێ ئارەزووی قسەی نەبێت، ئەو ئاوەووا و چرپە شەرمەنەوێ شەو نۆخیکی دیکەیان لە ئیسحاقدا دروستدەکرد، لە میژوو مەلێ نەکردبوو، ئەو سەماکردنە سەیرەو جەلادەت لە نێوان کەناری دەریاچەو بنکی بێقەراریدا، دەیوەستان... بە هیمنی ئاوی لە دوکەلە درێژە دەدایەو کە لە پشتەوێرا بەسەری ئەوسەری تاریکیەو دەییەستەو. خۆی پووتدەکردەووە دادەبەزییە ناو دەریاچەکە، لەوێ لە بنکی بێقەراری ئەو دەریاچەیدا، جەلادەتی دەبینی بە چاوی کرەووە تەماشای گەمە ئو ماسییانە دەکات کە لە دەوری سەمادەکن. هەردووکیان بەرەو قوولایی هەرە تاریکی ئاوەکان پۆدەچوون، لە ناو زولمەتی بێئەندازەو ژۆر ئاودا هەستیاندەکرد شەپۆل و شەو و هەناسەو گەرمی ئەو جانەوەرانی هەزاران سائە لەو یادا دەمرن شتیکیان بۆ دەهێنن نەناسراو و ئەزموون نەکراو. دروست لەو شەوانە دەچوو کە ئیسحاق مندال بوو و لەگەڵ کۆمەڵێک گەنجدا لە قەرەاغ ئاویکی زیویندا فێری مەلەدەبوو. ئەو شەو لەو قوولاییە بێئەندازەو بێسنووردا، لە جێگایەکان نە دەیانتوانی دەست بۆ یەکدی درێژیکەن، ئیسحاق هەستیدەکرد لەو قوولاییە بێئەندازەو بوونی دوو ئینسان مۆسیقایەکی تایبەتی هەیە بەرزترە لە هەر مۆسیقایەکی

دی. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و جه‌سته کپ و بچوک و ناسکه‌ی ئه‌و گه‌نجه ده‌نگیکی لیدیته گه‌وره‌تر و به‌سه‌داتره له ده‌نگی هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی دیکه‌ی ناو ئاو، ئیسحاق ده‌بیست جه‌سته‌ی جه‌لاده‌ت قسه‌ده‌کات، گوئی لیبوو به‌ ئاوازیکی سه‌یر له‌گه‌ڵ شه‌ودا ده‌دویت، هه‌ناسه‌کانی گه‌یه‌کیان تیا‌بوو پر له‌ وشه‌ی ئاگرین، یارییه‌کانی دونیا‌یان داده‌گیرسان. ئیسحاق ده‌بیینی هه‌موو سه‌نگ و سیخرو هوشیاریی ناو ئه‌و ئاوه‌ش له‌ده‌وری جه‌لاده‌ت کۆده‌بیته‌وه، ده‌یزانی هه‌موو گیاو ماسی و سه‌ده‌ف و پووه‌که نه‌ناسراوه‌کان پوو له‌ جه‌لاده‌ت ده‌که‌ن... جه‌سته‌ی قسه‌یده‌کرد، قسه‌یه‌ک به‌ده‌ر له‌ ئۆزیکی زمان، جه‌سته‌یه‌ک بوو ئه‌و ده‌ریاچه‌یه‌ی ده‌کرد به‌ پارچه‌یه‌ک عه‌شق، کلۆیه‌کی گه‌وره‌بوو له‌ نه‌فین و که‌وتبووه ئاویکی مه‌زنه‌وه، ئیسحاق له‌و زنجیره ناسکانه‌ی ده‌وری مه‌چه‌کی خۆیه‌وه هه‌ستی به‌ ئارامی و عه‌شقی ئاو ده‌کرد... له‌ دله‌وه هاواریده‌کرد «ئیلاهی... ئیلاهی ئه‌م منداڵه‌، هه‌موو ئه‌م به‌حره‌ی کردوه به‌ عه‌شق». ئیسحاق له‌و ژێر ئاوه‌دا به‌خیلی به‌و هه‌موو ژیا‌نه‌ده‌برد که له‌و گه‌نجه‌دایه‌، به‌خیلی به‌و هه‌موو دره‌وشانه‌وه‌و زیندویتییه ده‌برد که به‌حریکی ئاوه‌دانکردۆته‌وه، له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت «خودایه ئه‌مه چیه‌، ئه‌م منداڵه‌ی سه‌رتاپای ئه‌م به‌حره‌ی پرکردوه له‌ ژیا‌ن». ئیسحاق وه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو وزه‌و سه‌رسامیه نه‌گرت که ئه‌و ده‌ریاچه‌یه‌ی هیتابوووه جۆش، له‌ویدا به‌راوردی جه‌سته‌ی ماندوو و که‌نه‌فتی خۆی به‌ جه‌سته‌ی منداڵ و شیتی ئه‌و ده‌کرد، به‌راوردی گه‌پێ مردنی ده‌کرد له‌ ناو خۆیدا له‌گه‌ڵ گه‌پێ ژیا‌ن له‌ ناو ئه‌ودا، به‌په‌له ده‌هاته‌ده‌ری و سه‌رسام و کاس ده‌وه‌ستا، تک تک ئاو له‌ سه‌رتاپای ده‌تکا، بیته‌وه‌ی کزه‌ی شه‌و بیترسینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و قوولاییه‌دا جانه‌وه‌ریکی خورافی دیبیت، به‌ سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گوت. «شتیکی سه‌یر له‌ ناو ئه‌و هاوپیته‌دایه ... هاواریک له‌ هه‌موو هاواریک گه‌وره‌تر، به‌لام بیته‌نگیه‌کیش له‌ هه‌موو بیته‌نگیه‌ک قوولتر... سه‌یری ئه‌و ده‌ریاچه‌یه بکه‌، چ نوریکی سه‌یرو

کوتوپرو ئاسمانی تیکه وتووہ ... ئیلاهی ئەم مندالە چ جورە مەخلوقیکە ...
 وازی لیبھێنە ... ئیمە ئینسان لە تیکە لاویوونی سێ مەعدەن خولقاوین .
 مەعدەنی ئینسان کە بەشی ھەرە گەورە ی پۆجمانی پیکھێناوہ، لەتەک
 مەعدەنی شەیتان کە بەشیکی تری بوونمانە، لەگەڵ مەعدەنیکی جاوید،
 کە بەشیکی بچوکە لە پیکھاتەمان، ئەو بەشە کە ئیلاھامی جوانی
 و موسیقایی لیوہردەگیرین، بەلام ئەم ھاوپیە ی تۆ لە کانزایەکی نەمر
 دروستبووہ . سەرکە ھەموو ئەو بەحرە یەک پارچە جوانییە، ھەموو ئەو
 بەحرە یەک پارچە ژیانە ...» .

جەلادەتی گۆتر وەک ئەوہ بوو ئاو بەرەو ئەوسەری دونیایەکی تری
 بەریت، ھەستی نەدەکرد لە دەریاچە یەکی نورد سەمادەکات، ئەو لە ناو
 موسیقادا سەمایدەکرد .

شەویەک بوو لە جوانیدا کوشندە، تاکە شەویەک بوو پەییوہندی جەلادەت
 بە دونیاوہ خالی بوو لە ھەر ئاسەواریکی جارن، خالی بوو لە پۆشنایی
 ئەو پۆزە ساردانە ی دلی جەلادەت لە ژێر کاریگەری پەشی دونیادا، لە
 ژێر کاریگەری دوکەڵ و ترس و برسیتیدا دەژیا . لە ناو ئەو ئاوەدا کە
 شەپۆلەکانی وەک نەغمە یەک، وەک سەما لەسەر ئیقاعی فرینی شاعیریانە ی
 بالندە یەک دەجولایەوہ، ئیستا ھەستیکی دی دەژیا . ئەو ھەستە خرۆشاوہ ی
 جەلادەت ھەست نەبوو بە بەختەوہری، ھەست نەبوو بە شادیی، بە لکو
 ھەستبوو بە کرانەوہ ی پۆج و جەستە ی بەسەر دونیایەکدا کە تا ئەوکات
 ھەستی پێنەکردبوو . ئەو لە ماوہ ی ئەو چەند مانگەدا کە لەگەڵ ئیسحاقی
 لیوژیرین و سەرھەنگ قاسمدا وەک دوو قەلەندەر زەمینسی تەیکردبوو،
 ھەموو ئەو موعجیزە سەیرانە ژیاو بوو کە موسیقا لە ناوہوہ پرا مۆفی پئ
 گومرادیەکات . دلانیانەبوو ئەو پۆژ سەیرو مەستانە ی سەر پێگاگان بەرەو
 باکوور تەنیا مەستبوون بووہ بە ئەفیونیک کە خەیاالی بەرەو ئەوسەری
 ئەفسانە فراندوہ، یاخود خودی موسیقا دونیایەک دروستدەکات، لەویدا

ئەستەمە مەروۇف مەستى و ھوشيارى لە يەكدى جىياكانتەوہ . ئەو دونىايەى
 كە ئىسحاق بە دونىاي مۇسقىاران ناويدەنا، ئەو جەنگەلانى ئەو بە
 جەنگەللىكى دادەنا تەنيا مۇسقىاران دەتوانن پىتى تىيىنن، لەويادا دەبووہ
 دونىايەك قوولسى و جوانى و پاكيەكەى جەلادەتيان دەترسان . تا تىشك
 زياتر لەدەورى سەماى بگردايە، تا پاكي زياتر ئابلۇقەى بدايە، زياتر
 ئارامىيەك دايدەگرت كە پىروو لە خۇشبيەكى بىسنور و ترستىكى تەماوى .
 ترس لەوہى ئايا ئەو تەنيا مەروۇفلىكى سادەيە كە تا ئەندازەى شىتى حەزى
 لە مۇسقىايە يان دەتوانىت بىتتە شتىك لە دەرەوہى شىوہ ئىنسانىيەكەى
 خۇى . وەك ئەوہى ئەو ئاوہ دورپاننىك لە بەردەم جەلادەتدا بكانتەوہ، وەك
 ئەوہى پىشنىيارى پاكيەكى ئاسمانى بۆ بكات، وەك ئەوہى ھەلىبىزىرت
 تا جىياواز لە ھەموو ئىنسانەكانى تر بىكانتە پەيامەتلىكى مەزن . كە
 لە ناو دەرياچەكەدا مەلەيدەگرد، وەك ئەوہ بوو لە وجودىدا شەپىك
 دەستى پىگردىت، وەك ئەوہى ئەو ئاوہ بۆ سروشتىك بانگىبكات دور
 لە سروشتى خۇى . جەلادەت پىشتر بىرى لە ماھىيەتى بوونى خۇى
 نەكردبووہ، بىرى لەوہ نەكردبووہ، ئەو چىيە ؟ ئەو مەيەكە باش
 يان چەوت ؟ لە ناو ئەو ئاوہدا يەكەمجار جەلادەت ئەو پىرسىارە گىنگەى
 لا دروستدەبوو «ئايا ئەوہ مۇسقىايە ئەمجۆرە سىجرە دروستدەكات، يان
 ئىمەين دروستىدەكەين، ئەوہ مۇسقىايە بەرەو زەمىنلىكى وا دولبەر و پىر
 تەفرەمان دەبات يان ئىمەين دەكەوينە ژىر كارىگەرى فريوہكانى خۇمانەوہ،
 ئىمەين دونىايەكى پىر دۆ سازدەدەين و لىمان دەبىتتە حەقىقەت ؟ ياخود
 ھەر بەپاست سەر زەمىنلىكى پاستەقىنە ھەيە كە سەر زەمىنى مۇسقىايە،
 سەر زەمىنى جوانىيە ؟ ئەوہ ئىمەين كە دەمانەوۆت لە ناو شارو شوۆن و
 دورگەكاندا جوگرافىيەك دروستبەكەين، كە تەواوكەرىكى خەيالى جوگرافىيا
 پاستەقىنە و غەمگىنەكانە، ياخود لە پاستىدا جوانى و مۇسقىاو نەمرى
 ھەرىمىكن نزىك لىمانەوہ، جوگرافىيەكن لە ناو جوگرافىيە شتەكانى تردا

شاردرآونه‌ته‌وه، له شارژكردن نژيك نژيك لي‌مانه‌وه، هينده هيه ده‌بيت
 ببينين و ده‌ست بو ميوه‌كان و دره‌خته‌كاني درژيكه‌ين؟». شو شه‌وه
 جه‌لادته بيته‌وه‌ي بير له وه‌لامه‌كان بكاته‌وه، بيترس خوي ده‌دايه ده‌ست
 شه‌پوله‌كان. خوي فرېده‌دايه ناو قوولترين جيگاي تيگه‌لاويوني تريفه
 به‌ ناو، جيگايه‌ك تيايدا ده‌ستي له ده‌رگا دووره‌كاني مه‌له‌كووت ده‌دا،
 جيگايه‌ك پتر له‌وه‌ي مه‌له‌ي تيا بكات، تيا ده‌فري. به‌ چه‌شنېك له ساتيگ
 له ساته‌كاندا جه‌لادته مه‌ستي شه‌وه‌ي مه‌بوو كه ده‌فريت، مه‌ستي شه‌وه‌ي
 مه‌بوو له بري باسك بالي هيه، له بري شه‌وه‌ي به‌ر ناو بكه‌ويت به‌ر
 مانگ ده‌كه‌ويت. له قوولايي ده‌رياچه‌كه‌دا خوي هله‌ده‌گي‌پايه‌وه‌ له ژيره‌وه،
 له جيگايه‌كه‌دا بارسته‌ي ناو له هر شوينيكي تر چتر و سه‌نگينتر بوو،
 ناله‌ويادا چاويده‌كرده‌وه‌و مانگي ده‌بينى. له ناكاو وه‌ك له‌سره‌وه‌پا ته‌ماشاي
 زه‌مينبكات، وه‌ك له سه‌روو هه‌وره‌كانه‌وه‌ وه‌ستاييت، ته‌كاني به‌ره‌و سه‌ره‌وه
 ده‌دا، وه‌ك شه‌وه‌ي هه‌زاران نارنجوكي تيشك له‌و ده‌رياچه‌يه‌دا بته‌قين،
 پريشكي پوناكي له ناوه‌وه‌پا زامداري ده‌كرد، نور تا قوولايي ده‌بيري.
 نيسحاق له‌سهر پوخي ده‌رياچه‌كه‌ وه‌ك شيت ده‌هات و ده‌چوو،
 هه‌ردوو قوتابيه‌كه‌ي له‌ويدا له به‌رده‌م تاقيكردنه‌وه‌يه‌كي سه‌ختدا بوون.
 له‌م گه‌ردونه‌ گه‌وره‌يه‌دا هيچ كه‌سي ليديار نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا
 ده‌يتواني زور شت ببينيت. له سالاني دوورو درژي فيريوني موسيقادا،
 له‌و سالانه‌دا كه له به‌ر ده‌ستي موسيقاره به‌ ناويانگه‌كاندا مه‌شقيكردبوو،
 له‌گه‌ل شه‌و نوستادانه‌دا ژياوو كه له خه‌لوه‌ته دووره‌كاندا، له ناو پيده‌شت
 و چياو وه‌رده دووره‌كاندا، فيري موسيقايان كرده‌وو، ده‌ستي له موعجزه
 شاردرآوه‌كاني ناواز دابوو، به‌لام نه‌گه‌يشته‌بووه خاكېك وه‌ها په‌شيوي
 بكات، دلنياه‌بيت له سه‌ر زه‌مينه يان فيرده‌وس، دلنياه‌بيت سنووري
 جوگرافيا ماديه‌كاني دنيا له كويدا دواييديت، تا سنووري موسيقا ده‌ست
 پييكات. له ژير بارستايي زوري تريفه‌دا، له ژير كاريگه‌ري زوري شه‌و

ھەستە سەيراندا كە لە ناو ئەو دەرياچەيدا تياژيابوو، دۇنيا بوو ئىستا
ئەو شاگردە چكۆلانانەى دەكە ونە جەنگىكە وە گەرە ترە لە تواناى ئەوان.
گومانى لە دەسەلاتى پەھاو سنوورىيە زىنى مۇسقىقا نەبوو، گومانى لە وە
نەبوو كە مۇسقىقا ھىزىكى گەرە دەدات بە مروف، بەلام گومانى لە وە بوو
ئايا مروف دەتوانىت لە ناو وەرا بەرگەى ئەو ھىزە بگرىت؟ ئايا مروف
دەتوانىت بىتتە ھەلگرى ئەوجۆرە پاكىتییە؟ ئايا دەرونى ئىنسان، جەستەى
دەتوانن بىنە كەمانچە؟ ئايا ئىنسان شىتكى تيا نىيە لە وە تارىكتەرە
مۇسقىقا پوناكىيكاتەو؟ شىتكى تيانىيە لە وە ئالۆزىرو شەپانى ترە و
ھەرچۆنىك مروف دلسۆزى ئاواز بىت، ھىشتا ئەو پوكارە تارىكانەى لە گەل
سافى و پوونى مۇسقىقادا دەكە ونە جەنگەو؟ لە و ساتەدا كە ئىسحاقى
لۆزىپىن مەلەى ئەو دوو گەنجەى دەبىنى تىدەگەىشت قوتابىيەكانى گەر
بگەنە ئەوسەرى ئىعجاز ھەمىشە شىتكى دوناييان تىادەمىتتەو، وەك
ئەو بوو قوول چووبنە ناو شەپۆلە سەرسامەكانى ئەو ئاوەو تا تىبگەن
كە مۇسقىقا شىتكى ئەستەمیان لىداو ادەكات، تىبگەن يان دەبىت پىنگاى
ئەم جوانى و پاكىيە بگرن كە بەرەو شىتى دەيانبات يان بگەرپتە دواو.
جەلادەت كە لە نىوان فرىن و مەلە كردندا سەرسامانە دەجولایەو،
بۆساتىك سەرھەنگى نە دەدى، كە وەك جەستەيەكى تەنیا تریفە دەبىرد.
سەرھەنگ قاسم مەلە كردنى لە و دەرياچەيدا وەك قەدەر تەماشادە كرد،
مۇسقىقا بۆنە دەريايەك بوو دەبايە تيا بخنكىت. لە كاتىكدا جەلادەت
وەك بالندەيەكى خوشنوو بوو، سەرھەنگ بە جۆرىكى دى تەلىسمى ئەو
دەرياچە دەژيا، سەرھەنگ بە شىوہەك خوى بۆ دەسەلاتى ئەو ئاوە
شلە كرد، لە پەرىك دەچوو لە بەرزايیەكى گەرەو بەكەو پتە خواری،
پەرىك بە ھەندىك بازنەى خەيالى دەسوپايەو بەرەو قوولایى دەپۆى،
سەرھەنگ وەك بۆ مردن بەرەو ناو ئەو تىشكستانە بىرات، بەھىمنى بەرەو
خوارەو دەھات، ژىر ئەو دەرياچە لەى ئەو مەلەندى ئارامىيەك بوو

له سهرزه مینى مردن دهچوو. مردن بۆ ئو شتیک بوو وهک مؤسیقا، له کاتیکدا له گه ل ئو ئاوه دا تیکه لده بوو، نه یده پرسى ئایا بهرگه ی ئه م هه موو جوانیه ده گریت یاخود نا؟ ئایا بهرگه ی ئه م هه موو پوناکیه ده گریت یاخود نا؟ به لکو دلنیا بوو، لای ئو په یوه ستیک مردن و مؤسیقای پیکه وه گریداوه ... په یوه ستیک به ئاوازیك ده چیت له و دیو وجوده وه بیت و له گه ل تا قمیك فریشته دا ئو به ره و مه له کووت هه لگریت.

سهرهنگ قاسم که دهگه یشته بنی ئو ده ریاچه یه، وهک له تیشکنا بادیکدا ونبیت. دهگه یشته ئاوینه خاکیک له ویادا ویته دوویاره کانی خوی ده یانویست دهستی بگرن و به ره و شوینیکی دیکه ی نه زانراو بییه ن، له ویادا ده ترسا، هه ستی به سامیک ده کرد له عه شقی مؤسیقا گه وره تر. خوی به رزه کرده وه به هیزیکی گه وره وه پوه و سهره وه دهگه پایه وه، به لام هاواریک له قوولایی پۆحیه وه پییده گووت، گه ر پۆزیک مردی وه ره وه بۆ ئیره، وه ره وه بۆ ئه م ده ریاچه یه، ئیره ده روازی زه مینیکه تییدا ئاوازیك ده ست پییده کات و تا ناکو تا خامۆش نابیت، ئیره ده رگای شاریکه سهرنشینه کانی به بن مؤسیقا ده خنکین.

نوی سعهاتیک هه مووان پیکرا له سه ر که ناری ئو ده ریاچه یه دانیشتبوون، سن پۆحله به ری ته پ که له تیشکیکی نادیارو پ نهینیدا نو قم بوویوون، هیشتا که سیان ته واو له مانای ئو شه وه تیینه دهگه یشتن، که سیان ته واو نه یانده زانی چییان بینیه؟ نه یانده زانی ئو هه ست و نه سته له ناکاوه ی ناو ئو ئاوه چ په یوه ندیه کی قوولی به داها توویانه وه هیه. هه ر سیکیان وهک یهک دهنگ له ناوه ورا بانگیان بکات به پروتی، به نه ی ئاوی ده ریاچه وه، به خو په یه کی له ناکاوی ناو دل وه په لاماری

جەلەکانیان دا، خۆیان گۆپی، فلووتەکانیان خستە ناو کۆلەپشتەکیان و پۆیشتن. دواى شەوئىكى وەها جورئەتى ئەوەیان نەدەکرد مۆسیقا لێبەدەن، دواى شەوئىكى وەها نەیان دەزانى لە کوێن و بەرەو کوێ دەپۆن. سێ قەلەندەریوون ملی پێگایان دەگرت و دەپۆیشتن، چ پێگایەک؟ نەیان دەزانى. بەرەو کوێ؟ نەیان دەزانى.

ئاسان نەبوو لەو خاکی تەلیسمە بچنە دەری، ئاسان نەبوو لەو پۆشنایە وە بگەرێنە و ژێر زوڵمەتى ئاسایى ئاسمان. بێئەوێ ئاراستە یەکیان هەبێت دەپۆیشتن، دەپۆیشتن و هەلەلەرزین، وەک ئەوێ شتێک لە ناویاندا شکابێت، یان بە پێچەوانە وە شتێک لەناکاو لە ناویاندا سەوزبووێت. بەرەیان دەگەیشتنە دامێنى چیاو جەنگە ئاستانێک کە پتر لە جێگاى دى بۆنى باروتى لێدەهات.

لەوئ پشووێکی کورتیان دەداو سەرلەنوێ بەرەو ئەو هەورازو شاخ و دارستانە بەردینانە دەستیان پێدەکردەو.

دەبایە چەند جارێک پێگا و ئاراستەى خۆیان بگۆپن، ئیسحاق و قوتابییهکانى تادەهات پتر بەناو سروشتیكى تاریک و زەمینى ترسناکدا پۆدەچوون، تا بەرەو باکوور بپۆشتبەناى، زیاتر لە مەترسى نزیک دەکەوتنەو. هەندێ پۆز دەکەوتنە ناو دوورگەى گەرە گەرەو لە دوکەل، بەهەر لایەکدا دەپۆیشتن دەچوو وە سەر بەرەیهک لە بەرەکانى جەنگ. ئەوکات هەموو ئەم کوردستانەى ئێمە بەرەیهکی گەرەو بەرینى شەپێکی خەيالى بوو، ئیدی بەرەو هەر جێگایەک پاشەکشىیان دەکرد دەکەوتنەو ناو بۆسە دارستانى سووتاو و زەمینى جەنگزەدەو هەریمى خۆیناوی. هەندێجار بە هەفتە بە ناو بۆنى درەختى سووتاو و میرگی پەش و گوندی کاولەدا تێدەپەڕین. لە هەندێ شوێن بۆ ئەوێ درەخت و گیاندارەکان ئارامبکەنەو مۆسیقایان دەرەن، مۆسیقایەک بتوانی بە ئێندەو جەنگەل و نزارەکان لەگەڵ مۆشدا ئاشتەبکاتەو، مۆسیقایەک کەمێک خراپەى ئێنسان

داپۆشیت و برێك له جوانی بگێڕێتهوه بۆ وێنهی ئهو مهخلوقهی لهو
 زهمینانهدا ئاشووب و کارهساتی نابوووه. بهلام دهبايه ئاگادارین، چونکه
 ئیسحاق دهیزانی جوژه مۆفیک ههیه ههچ مۆسیقایهک ئهو درندهیهی
 ناوی بێدهنگ ناکات. ههندیجار دهبايه مۆسیقا نهژهن، نهبا که سێک له
 تاریکیدا شوێنیان دیاریبکات. وهک ئهو بهوو ئیسحاق بزانیته کهوتونهته ناو
 چ تۆپکی سامناکهوه. ههندیجار بۆ ماوهی درێژ بێدهنگ دهبوو، لهسهـر
 بهردهکان دادهنیشته و گوێی له دهنگی تۆپ و فووکهکان دهگرت که له
 دوورهوه گرمهیان دههات. ئیوارهیهک لهسهـر بهردیکی گهـره که بهسهـر
 میگزازیکی مهزندا دهبروانی دانیشتن، قوتابییهکان به ئیسحاقیان دهگوت
 «مامۆستامان، ئێمه وهک تهیریکی بریندار به دوری بازنهیهکی گهـرهدا
 دهسوورپینهوه، ئێمه وهک ئهوێ لهناو دیوارهکانی زهمانیکی بێدهروازه
 بوادا گیرمان خواردبێت، نهدهتوانین به مۆسیقا لهم گهـمارۆیه دهچین،
 نهدهتوانین بگهـرپینهوه بۆ شاره ئاسوودهو هیمنهکان، ئیستا دهتوانین
 جوانترین مۆسیقا بژهنین، بهلام له خهراباتیکی وادا مۆسیقا بۆ کێ بژهنین؟
 ئیستا ههقمانه بپرسین، بۆ مۆف لهسهـرتهاوه فێری مۆسیقا دهبێت؟
 بۆ ئێمه لهسهـرتهاوه شتیک فێردهبین که سوودیکی نییه؟ ئهم گهـشته
 بهرهو کویمان دهبات، سهـرزهـمینی مۆسیقا له کوێیه؟ گهـنجینهی نۆته
 جاویدهکان له کوێیه؟ فلووتی زندهگی له چ درهختیک دروستدهکریته؟
 ئاوازی ئاسوودهگی که ههـموو ئادهمییهکان لهسهـر سفهریهک کۆدهکاتهوه
 له کوێیه؟».

ئیسحاق دهگوت «مۆسیقارهکان له پۆزگاری جهنگدا، دهبێت وهک
 مۆسیقار بمێننهوه، ئهوێ بۆ ئاوازیکی مهزن دهگهـرپێت نابێت ماندووببێت،
 جهنگ و مردن و ئازارهکان ههـمیشه ههـن و بهردهوامن، ئهو مۆسیقارهی ناو
 پۆحیشمان دهبێت بهردهوامبێت، ئهو به جودا لهم گهـردونه ئیشناکات، ئهو
 له ناو ئهم جهنگهـدايه، ئهو خهـزێنهیهی ئهو بۆی دهگهـرپێت، له پێچیکی

تاریکی ئەم وجودەدایە . مۆسیقا ناتوانیّت لەم دوکەل و خەرابستانە دەرمانبەینیت، مۆسیقا لێرەدایە لە ناو ئەم خەرابستانەدایە، دەبیّت بێرەدا تێپەریت، هیچ چارەبەک نییە، مۆسیقار دەبیّت لە جەھەنەمیشدا بژی . من سالاھای سال دواي ئەو کەوتم، مۆسیقا ھەلگرم و دوور لە دونیا، دوور لە خەرابات و وێرانەیی و شەڕ بپاریزم، نەھێلم ئاوازی دوکەل بیتە گەرووی ئەم فلووتەو، نەھێلم ئەم زەمینلەرە گەورانە دەستم بلەرزینیت، بەلام ناکریت، کە ھەوای پاک لەسەر زەویدا نەما، مۆسیقار دەبیّت قەبوولی بیت ژەھریش بکاتە مۆسیقا» .

چەند پۆژیک بوو دەیانویست لە دەریەندیک بپەرئەو نەیاندەتوانی، ئیسحاق لە دوورەو ھەندئ چیاي دووری نیشانەدان و دەیگووت «ئیمەي مۆسیقار بێنامانج بە زەویدا دەسورپینەو، کە لە مائی خۆمان دینە دەری، لە مۆسیقا بەو لاو ھەچ شتیک دەلێلمان نییە، وەک ئەوێ جەستەمان بە نەسرەوتی و بێئارامی خۆی، بە سوپانەوێ ویل و بێرێگای خۆی، نەسرەوتی و بێئارامی پۆحمان نیشانەداتەو، وەک ئەوێ پۆحمان پێویستی بە جەستەبەکی وێل بیت تا ببینیت خۆی چ قەلەندەریکە» . بەلام قوتابییەکانی دەیانزانی ئەوان پۆژ دواي پۆژ بەرەو شوینی ترسناکتر دەپۆن، شەو دواي شەو زیاتر تێدەگەشتن کە کەوتوونەتە زەویبەکەو دەرگاکانی داخراو، زەویبەک بونبەست و تاریک . ژۆر شەو دەبايە بێدەنگبن، بەئارامی بپۆشتنایە و ھەچیان نەگوتبايە، چەندەھا پۆژ بوو دەپۆشتن و ئاوەداننێکیان نەدەبینی، لە گوندی پوخاو بەولاو پێگەوتی ھەچي دیکەیان نەدەکرد، ھەندێجار لەناو دارو بەردی گوندە خاپوورەکاندا خواردنی کۆنیان دەدۆزیبەو دەیانخوارد، وەک شیت دەپۆشتن وەک شیتیش پشووێ درێژ درێژیان دەدا، ئێواران ھەمیشە شوینیکی دوورو بێترس و خالییان دەدۆزیبەو بۆ فلووت لێدان . ھیدی ھیدی ھەردووکیان دەبوونە دوو فلووتزەنی موعجیزەکار، ھەركاتیك فلووتیان دەژەند بۆنی زەمین دەگۆردا .

ئیسحاق به سهرسامییه وه ته ماشایده کردن و دهیزانی له ناو بازته یه کی ئاگردا گیریا نخواست و دهه که ئاسان ناتوانن لئی ده رچن. ئه و ساله دوو دریزانه ی وهک باززگانی مه پومالات سنوور به سنوور جه لیبی گه وره ی پیش خوی دابوو، هاتوچوی ناو چیاو هه رده کاندایا کردبوویانه که سئکی شاره ز، به لام ئیستا جگه له موسیقا خه یالی لای هیچی دی نه بوو. ده ترسا ئه و دونیایه ی که بۆ ماوه یه کی دریز ئه و ی له موسیقا دوورخستوته وه، شاگرد ه کانیشی به هه مان ده ردیبات، دهیزانی سورانه و هیان له م زه مینه دا چه ند ترسناکه، ده شیرانی گه ر له ناو ئه م ته نهایی و سه ختی و جوانییه گه وره ی سروشتا نه بیست، هیچ که س نابیت به موسیقاریکی گه وره. موسیقا لای ئه و تیزپامان بوو له نه ینی دنیا، له نه ینی مه خلوقات هکانی سروشت، له نه ینی گه لاکان و ته لیسمی شه ونمه کان.

له و پۆژه وه ی قوتابییهکانی له شار هینابوو ده ری، دلنیا بوو فه سادی شاره کان به هره و توانایان ده کوژیت، دلنیا بوو له ناو گه رده لول و باراندا نه بیست نابن به موسیقار. موسیقا لای ئه و پامان بوو له مه زنی گه ردون، له تیکه لکردنی هه ناسه ی ئینسان به هه ناسه ی شتهکانی تر. به لام له ولایتیکا سه رتاپای جه نگ بوو، به هه رلایه کدا ده پۆشتیت مه رگ چاوه پوانیده کردی، له زه مینیکا تاده هات ترسناکتر ده بوو، ئیسحاق بیچاره ده وه ستاو پاده ما، کیشی هه ره گه وره ی نه وه بوو، نهیده توانی به ئاسانی قه بوولی ئه و پاستیه بکات که له ریگای موسیقا وه ناتوانیت ترس و مه ترسی بسپرت ه وه، نهیده توانی باوه به یئنی خراپه ی هه ندیک مروف ده توانیت سروشتیش بگوړته سه ر مهیدانیکی تاریک و پر سام. گه ر شاره کان به که لکی ژیا نی موسیقار نه یه ت و سروشتیش به که لک نه یه ت، ئه ی موسیقار هکان بۆ کو ی بچن؟ ئه و تا دهیتوانی سه رنجی شاگرد هکانی بۆ لای پوه پونا کهکانی دنیا پاده کیشا، به لام له قوولایی پۆحیدا دهیزانی موسیقا ته نیا وه لامی بانگه وازی سروشت و جوانییهکانی نییه، به لکو وه لامی مه رگیشه.

ھەر پۇژىك لە نىوان بۇسەو پاىگاۋ بىنكەكانى سوپادا گىرىيان بخواردايە،
 مۇسقىقاكەيان پىدەبىو لە ترس و دوودلى. ھەندىجار چەند پۇژىك لە ناو
 بوکەلى جەنگ و بۇردىمانى فېۋكە و تىكەلبوونى شەپكەراندا گىرياندەخوارد،
 ھەندى پۇژى فلووتەكانىيان دەشاردەو ھەبەناو جەنگاۋەران و تەرمى كوزداۋو
 نالەى برىندارە جىماۋەكاندا دەپۇشتىن، لەسەرە پىگای خۇياندا بە شارى
 خاپوۋو و پىرانكراۋدا تىدەپەپىن، ھەندىجار پىياندەكەوتە ناو مەفرەزەى بچوكى
 ئەو پىشمەرگە غەمگىنانەى بە كۆمەلىك كۆلەپشتى زۆرەو، بە خۇيان و
 برىندارەكانىيانەو بە ھەورازە سەختەكاندا سەردەكەوتىن. جارناجار كۆمەكى
 ئەوانىيان لە ھەلگرتى برىندارەكانىياندا دەكرد، مۇسقىقايان بۇ دەرەنن، بەلام
 ئاۋازەكانىيان لەو ئاۋازانە نەبوو ئارەزوۋى شەپكردن لە مۇقىدا بەھىزىكات،
 زامدارەكان لە ھەر كەس پىتر خۇشىيان لەو نەغمانەدەھات كە ھەك تۇفانىكى
 بەھىز بەرەو ژيان رايدەكىشانەو. جارىكىيان بە مۇسقىقا خويىنى بەرىۋى
 برىندارىكىيان ۋەستان كە قۇلپ قۇلپ خويىن لە سىنەيەو دەرەتە دەرى.
 جارىكى دى لەيەكىك لە ئەشكەوتەكاندا كە دىكتۇرىكى لاۋازو چىكۆلانە بە خۇى
 و چاۋىلكەو جامانەيكى چىكۆنەو دەرەيە بىيەنچ نەشتەركارى بۇ برىندارىك
 بىكات كە گۈللەيەك لە گەرۋىدا ۋەستابو، ئەوان چەندەھا سەعات لە برى
 بەنچ مۇسقىقايان بۇ بىمارەكە لىدا، كە سىجىرى مۇسقىقا زۆر لە زانى
 نەشتەرو زامەكانى ھىۋرەدەكرەو. لە پىگای خۇياندا شەۋانىك ژيان پىروون
 لە پىگای لەناكاۋ، لە زەمىنى بەئادەمىزاد نامۇ، گەيشتن بە دەرپاچەى
 دىكە كە بەشىك بوون لە خاكىكى دىكە. زەۋى لە لۆچە نەپىنىيەكانى
 خۇيدا گەلەك ئاۋەدانى خەيالى نىشاندان كە دەرگاكانىيان تەنيا بە مۇسقىقا
 دەرپاچەو. شەۋىكىيان دۋاى ئەۋەى ھەر سى مۇسقىقارەكە لە قەياغىكى
 كۇندا لە زىيەكى گەرەپەپىنەو، ھىشتا دەنگى ئەو نەرمە شەپۇلانەى ئاۋ
 لەسەرياندا بوو، شىتېك كۆتايىيەكى كوتوپو سەپىرى بۇ ئەۋگەشتە دانا كە
 ھىچ يەك لەو مۇسقىقارانە نەياندەزانى چۆن كۆتايى پىيەپىتن.

كتيپى، دوووم

(بە ھىكايەتى جەلادەتى كۆتر)

لە يادچوونەوەى مۇسقا

بەشى يەكەم

بەرىكەوت لە زى پەرىنەو، من بەئەسپاى گوتەم با لە زى نەپەرىنەو. من دۇنيانەبووم، چونكە من بۆنى بالندەم دەکرد، لە زمانیان تىدەگەيشتم، من بە ئىسحاقم گوت «ئەو بالندەى دەترسن بۆ و بەرامەيەكى تریان ھەيە، دەنگيان جۆرە مۇسقاىەكى ترى تيايە، گويىگرە تەيرەكانى ئەوبەر ئاو ئائارام و شېرزەن، شتىكى ئائاساى دەبين، گويىگرە ئەوان بەو شېرزەى و پەشۇكانە خەبەرىك بە ئىمە دەدەن، لە شتىك ئاگادارماندەكەنەو» كە من وامدەگوت پۆلىك لە بالدارە شېرزەكان لەوبەرى ئاوەو دەفەين، بە جۆرىك شېرزەبوون ھىچيان لە بالندەى شەوىكى ئارام نەدەچوو. ئەو بە ئەسپاى گوتى «دەزانم» و ھىچى دىكەى نەگوت. بە ھىمنى سەيرى ئەوبەرى ئاوى دەکرد، بە ئەسپاى سەيرى شەوى دەکرد. من بە يەقىنى مندالىكەو كە گەلەك لە قسەكانى خۆى دۇنيايە تا ئەندازەى گريان، تا ئەندازەى ئەوەى گەرووى پرىيت لە تۇفانى فرمىسك، دەمگوت «من دەلیم با لە زى نەپەرىنەو، با لە زى نەپەرىنەو»، سەرھەنگ قاسم دەستى دەخستە سەرشانم و دەيگوت «دان بە خۆتدا بگرە». بەلام پىگای دىيمان لەبەردەمدا نەبوو، دەبايە لە زى پەرىنەو. ھەر سىكمان سى قلووتمان پى بوو، تەمىكى شەوانە كە تريفەيەكى وەك ئاگر پوناكىدەكردەو،

ھەوايەك لەگەل سەرماو زوقمىشىدا ھىشتا لە ئاگر دەچوو، بەرى زىنى
 گرتىوو. ھەك يەككىك بەپىتى خۆى بەرەو مەرگى خۆى بېروات، يەكەم
 كەس پىمخستە سەر قەياغەكە. بالئەدەكان شىت و شېرزە بەسەر سەرماندا
 دەفرىن و دەيانقىرانىد، لەو دەمەو ھەك لە مال ھاتبومەدەرى، لەو كاتەو ھە
 زۆر چەشنى مەل و گەلەك جۆر فېندەى عاجباتىم بىنىبوو، بەلام ھەرگىز
 بالدارەكان و ھەا توپەو شېرزەنەبوون. ئىسحاق ھەك يەككىك لە وەجدايىت،
 شتىك ئىشراقىكى ترسناك لە پۇچىدا دروستىبات، پوناكىيەكى كوشندە
 پىشچاوى پوناكەكردەو ھەك ئەو ھەي لەم پىگايە زياتر شوپىنى تر
 شكنەبات، خۇمان و قەياغەكەى بەرەو ئەو بەر سەولەدا، دلىابوو لەو بەر
 شتىك چاوەروانماندەكات، منىش دلىابووم، بەلام سەرھەنگ قاسم، ھەك
 بىنياك بىت بەرەبەر ھەموو شتىك، ھەك ئازايەتتەى كوشندە و لە ناكاو
 بەرەو كارەساتى بەرىت، لە پىشى ئەو قەياغەدا وەستابوو، لەو ساتەدا
 شتىكى تىابوو كە ھەرگىز لە يادى ناكەم، وەستانى لە ناو قەياغەكەدا،
 يارىكردنى با بە قزى، جۆرى گرتنى فلووتەكەى، ئەو تەنبايە قولەى لە
 چاويدابوو، ھەموو شتىكى ئەو لەو ساتەدا سەير و نامۇ ھاتە بەرچاوى
 من. لەو ساتەدا ھىندەى لە يەككىك دەچوو بە بەلەم دەيگوزنەو بۇ مردن
 لە موسافىرىكى ئاسايى نەدەچوو. ھەردووكمەن غەرىب بووين بە ئاو،
 بەلئى لەو ساتەدا ھەموومان غەرىب بووين بە ئاو، خەيالمان تەنبا لای ئەو
 گومانە قولەبوو كە لە دونيا ھەمان بوو. دەبىت بلىم لەو چەند پۇژەدا
 بىئەندازە گومانم لە غايەتى خۇمان پەيداكرىبوو، سى مۇسقىار دەبايە
 بگەرپىن و نەو ھەستىن تا شوپنەكان پۇحمان و دلمان نەشوپىن، دەبايە لە
 ھىچ جىگايەك لەنگەر نەگرىن. مۇسقىا بىئەوشىدەكردىن و ئىمەش دونيامان
 بىئەوشدەكرد، مۇسقىا لەو كاتەو ھەك بۇ من تاكە زمانىكى ئىنسان بوو لەگەل
 سىروشتەدا، من لەو گەشتەدا تىگەيشتم ھىچ ھونەرىك مەوۇف بە سىروشتەو ھە
 گرئەتەو ھە مۇسقىا نەبىت، من شەوئىك بە ئىسحاقم گەووت «ئىسحاق،

سه‌یرکه گول و دره‌خت و بالنده ناتوانن له شیعر تیگن، ناتوانن ته‌ماشای تابلویه‌ک بکن، ناتوانن کتیب بخویننه‌وه، به‌لام ئیمه له ناو جه‌رگه‌ی ئەم سروشته‌دا وه‌ستاوین و موسیقا تیکه‌لمانده‌کات، من نا‌پرسم ئایا منم له ناو ته‌بیعه‌دا ده‌تویمه‌وه یان ته‌بیعه‌ته له مندا ده‌تویته‌وه، به‌لام هه‌ستده‌که‌م گوئی‌ه‌کی مه‌زن هه‌یه ده‌مانبیس‌تیت، من ئیستا له بیستنی گول و تیکه‌یشتنی ئاوی ئەم پیده‌ش‌تانه ده‌ترسم، هه‌ندئ شه‌و تو ئاگات لی نییه که موسیقا لیده‌ده‌م ئەژتو‌کانم ده‌له‌رزیت، چونکه ده‌زانم با و دره‌خت و ئەستیره‌گویم لیده‌گرن، له دلی خو‌مدا هاوارده‌که‌م «گه‌ر ئەوان هه‌ز له‌م موسیقایه نه‌که‌ن من ده‌مرم». من وام به‌ئیسحاق ده‌گووت، که دل‌نیا‌بوو مانه‌وه‌ی ئیمه له ناو سروشته‌دا، مانه‌وه‌مان به‌م گه‌رۆکییه چ ترسناکه، به‌لام ئیمه له‌و موسافیرانه بووین هیتد ده‌ستده‌که‌ن به‌سه‌فه‌ر چیدی ناتوانن بوه‌ستن. شاه، ئیوه وا حیسابمان بۆ بکه‌ن که ئیمه له‌و پێی‌وارانه‌ین که خویان به‌ ئەنقه‌ست نایانه‌و‌یت بگه‌نه دوا هه‌وار، چونکه دوا‌جار بیتامان‌ج به‌ ناو دونیاو چیاو ده‌ربه‌ند و زه‌مینه شاخ‌ستانه سه‌خته‌کاندا ده‌رۆیش‌تین و نه‌شمانه‌ویست برانین بۆ کوئ ده‌چین. به‌ درێژایی ئەو ماوه‌یه پینه‌که‌وت هیچ یه‌ک له‌ من یان سه‌ره‌نگ قاسم له‌ ئوستاده‌که‌مان بپرسین ئیمه به‌ره‌و کوئ ده‌پۆین. غایه‌تمان ئەوه‌بوو وامان لێ‌بیت بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ مه‌وداو پووبه‌ره‌کان بکه‌ین موسیقا بمانبات، رۆیش‌تن به‌شیک بوو له‌و بی‌هۆشییه‌ی تووشی ده‌هاتین. خو‌ش‌حال بووین به‌وه‌ی نازانین له‌ کویدا ده‌گیرسیننه‌وه، نازانین له‌ کوپوه‌هاتووین و بۆ کوئ ده‌چین. خو‌ونکردن له‌ ناو سروشتیکی بیتاو و بیتا‌راسته‌دا به‌شیک بوو له‌ خو‌ونکردنمان له‌ موسیقادا.

ئهو شه‌وه‌ی له‌ زێ په‌پینه‌وه، ئەو شه‌وه له‌ هه‌رکات زیاتر پرسیار له‌ مانای ئەم گه‌شته له‌ مندا دروست‌بوو‌بوو، ئەوکات ئیسحاقیش ده‌یزانی که گه‌شتی ئیمه ناتوانیت گه‌شتیک بیت به‌ زه‌مینکی بیت‌رسدا، ئەو دونیا سووتاوه‌ی رۆژانه پیاده‌رۆیش‌تین، ئەو زه‌مینه سووتاوانه‌ی ده‌مانبینی، ئەو

بريندارانى ھەلماندەگرتنەو ھەبۇوبوون بە بەشىك لەو گەشتەمان. ئىمە دەمانەويست سووك و ئاسان بەناو ئەو جەنگەدا بېرۇين، بېرۇين و نەھىلئىن كار لە مۇسقىا و ئانمان بكات. ئىسحاق دەيزانى ناتوانىن وابكەين، دەيزانى بەلام ھەركاتىك مۇسقىا مەستىدەدكر، وا رەفتارى دەكرد كە زەمىن سەرتاپاي بەھەشتىكە ئىمە دەيىت بىكەينە كانگاي ئىلھام. بەلام ئىسحاق پىلويكى گەمژە نەبوو، ئەو ھەتا سووتان و تاعوون و دەردىشى دەكرد بە مۇسقىا، ديارە ھەزىدەكرد ئىمە تەنيا بە ناو سىروشتىكى تازەو ئەفسانەيىدا سەفەربكەين، شوئىتمان تەنيا ناو دارو درەخت بىت، بەلام سىروشت لاي ئەو شوئىتىكى گەورەتر بوو، جگە لە جوانى ديوى دىكەشى ھەبوو، بە جورىك دەتوانم بلىم مردن لەو گەشتەدا بۆئەو بەشىك بوو لە مۇسقىا، ئەو مەخلوقىك بوو بى ھىچ ئامىرىك دەيتوانى ئاوازي ئەفسونىل بۇھنىت. ئەو دەيتوانى نەھىلئىت لە زى بېرپىنەو، بەلام كاتىك ھەر سىكمان لەناو تەمى ئاگرپەنگى ئەو شەوھەدا سوار ئەو قەياغەبووين من تىگەيشتم ئىسحاق ئەو ترسەش وەك مۇسقىا تەماشادەكات. كە سەراسىمە سەيرىدەكردين لە ناوھەرا گومانى لەو نەبوو كە مۇسقىا ھەلھاتن نىيە لە چارەنوس، بەلكو راوہستانە بەرابەر چارەنوس. كە لەزى پەرىنەو وەك ھەموو كاتىكى دى بەرەو مۇسقىا دەپەرىنەو، من بەرلەوھى بگەينە ئەوبەر بەسەر ترسەكاندا سەركەوتىووم، لەو ساتەو سەفەرى من بەناو كارەساتدا بوو بەسەفەرىش بەناو مۇسقىادا.

قەياغەكە ئىمە دىدەرد، ئاو لەرەيەكى غەمگىنى ھەبوو، بەلام بالندەكان توپەر و بىزار دەياننواند. لە شوئىتىكا بالندەيەك وەك بىيەوئىت بمخاتە ناو ئاوەكەو ھەخوى كىشا بە سىنەما، من بە دەنگى بەرز گوتم «بالندەكان وازم لىبەيتن، بالندەكان بېرۇن». زۆرمان نەمابوو بگەينە ئەوبەر ئاو، گەلەك لە پۇخى زى نىكبووين كە من بۆ يەكەم جار تارمايى شتىكم لەناو درەختەكاندا بىنى، پوناكى تريفەكان وەھا سەير لەسەر پرووى ئاوەكە

پەرچده‌بوونه‌وه، دونیایان چه‌شنیک روناکده‌کرده‌وه وهک ئه‌وه‌ی ئاگریک له‌ناو دره‌خته‌کاندا به‌رپاییت. من شته‌کانم روون و ئاشکرا ده‌بینی، هه‌موو شتیکم له‌وبه‌ر زێ ده‌بینی، جوله‌ی دره‌خته‌کان، جوله‌ی هه‌ندێ مه‌خلوقاتی گومان لیکراو، شنه‌ی با که ته‌می شه‌وی له‌گه‌ل خۆیدا لوله‌ده‌دا. ئیمه‌ هه‌ر سیکمان پۆژانیک به‌بی به‌لام به‌سه‌ر ئاوه‌کاندا پۆیشتبووین، ئه‌وکات که مۆسیقا ساف ده‌یکردین به‌ پۆح و جه‌سته‌مان حوکمی نه‌ده‌ما ده‌مانتوانی به‌سه‌ر ئاوه‌کاندا پڕۆین، به‌لام ئه‌و دره‌نگ شامه‌، ئه‌و سه‌ره‌تا تازه‌یه جه‌سته‌مان هێند سه‌نگین بوو، هه‌ستمه‌کرد قه‌یاغه‌که له‌ قورسی ئیمه‌ بن ئاو ده‌که‌ویت، ئه‌وه‌ی سه‌یربوو ئه‌و سه‌نگینییه‌ له‌ ناکاوه‌ی له‌ش بوو، وهک ئه‌وه‌ی له‌ناکاوه‌ جه‌سته‌مان به‌ هه‌موو جه‌به‌ره ترسناکه‌کانی خۆیه‌وه هاتیپته‌وه. راسته‌، به‌لێ راسته‌ مرۆف ده‌توانیت ترسیش به‌ مۆسیقاوه‌ گرێدات، به‌لام من له‌و قه‌یاغه‌دا که خه‌ریکی دوورخسته‌وه‌ی بالنده‌کان و تیرامان بووم هه‌ستم به‌ قورسی خۆم ده‌کرد، سه‌یری جوله‌ی ئه‌و مه‌خلوقاته‌ گومان لیکراوانه‌م ده‌کردو له‌شم پتر قورس ده‌بوو، هێنده‌مان نه‌ما‌بوو بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر زێ که تیگه‌یشتم ئه‌وان شه‌یتانی گوێ ئاو و جنۆکه‌ی نێو په‌له‌ چناران نین، به‌لکو سه‌ربازن. له‌ چاو‌تروکانیکدا له‌ ته‌م و تومانی تیکه‌ل له‌ جه‌نگی تاریکی و تریفه‌دا ته‌واو پڕوخسارو شیوه‌ی یه‌کیکیانم بۆ جیاکرایه‌وه به‌ خۆی و خوده‌و سه‌ره‌نیزه‌ی باریکی تفه‌نگه‌که‌یه‌وه که ته‌م و با پێکه‌وه سیپه‌ره‌که‌یان ده‌شکانده‌وه‌و چین چین له‌ هه‌وادا هه‌لیانده‌گرت و ده‌یانبرد. من ده‌متوانی بقیژنیم، ده‌متوانی بلیم براده‌ران له‌وبه‌ر بۆسه‌یه‌کی سه‌ربازی هه‌یه، به‌لام نه‌مقیژاند، چونکه‌ بلنیا‌بووم ئیسحاق ناگه‌رپته‌وه، ئه‌و له‌سه‌ره‌تاوه له‌ یه‌ک جیگادا له‌ناو ئه‌و قه‌یاغه‌دا وه‌ستابوو، وهک ئه‌وه‌ی بیزارییت له‌و خۆپاراستنه‌ دوورو درێژه‌ی خۆی و ئیمه‌، وهک ئه‌وه‌ی چیت به‌لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بیت چی چاوه‌روانمانده‌کات، وهک ئه‌وه‌ی خۆدانه‌ ده‌ست مۆسیقا و خۆدانه‌ ده‌ست قه‌ده‌ری تیکه‌لاو‌کردبیت،

دەپروانى و سەولەكانى لە ئاو دەدا و وەك بەرەو قىامەت بمانپەرپىنئىتەو
 لەسەر يەك ئىقاع دەپىردىن. چەند مەترىك بەر لە كەنار يەكەم دەسرىژيان
 بەسەردا تەقاندىن، ئىسحاقى لىوزىرپىن لەسەر ھەمان ئىقاعى خۆى
 بەردەوامبوو، وەك ئەوھى ھەرسىكمان بزانىن بەرەو كوئ دەپۆين و چى
 چاوەروانماندەكات، ئەو دەسرىژە شپىرەزى نەكردىن. سى مۇسقىقاربووين
 لە قەياغىكدا بەرەو دوژمن دەپەرپىنەو. كەلەو بەر دابەزىن، ھاتوھاوارى
 سەربازە عەرەبەكان لەبەردەمماندابوو، ئەوان لەناو دارو دەوھەكانى
 دەورى ئاوەكەدا خۆيان ھەشاردابوو، لەوساتەدا كە دەبايە ئىمە لەوان
 بترسىن، پىدەچوو ئەوان لە ئىمە بترسن. ئىمە دابەزىن قەياغەكەمان
 لەوبەرئاو بۆ ساحىبى بەستەو، دابەزىن و بەفلووتەكانمانەو بەرەو
 پرويان پۆيشتىن، ئەوان ھەندى دەسرىژى دىكەيان بەسەردا تەقاندىن،
 دواچار ئىمە لە فاسىلەيەكدا بەرابەريان ھەستايىن، نەماندەتوانى بپۆين.
 لەوھەو بەر پىكەوتى كردبوو كە بە دەم مۇسقىقاو بەناو كۆمەلە خەلكدا
 گوزەرمانكردوھە نەيانىنىوين، بەلام ئەوان لە ناو دارەكاندا ئىمەيان دەبينى،
 ئىستىك لەويادا ھەستايىن تا يەككىيان بە كوردىيەكى خراپ گووتى «كاكات،
 ھەرن پىش». دواى ئەو ھەرچىيەكىيان گووت بە عەرەبى بوو. مەن بۆئەوھى
 لەزەتى گىرانەوھە تىگەيشتن لە ئىوھە تىكنەدەم، ھەموو عەرەبىيەكانى
 ئەوانتان بۆدەكەمەوھە كوردى، ديارە دەبىت لىم تىگەن، مەن بەدرىژايى ئەم
 كىتبە ھەموو ئەو دىالۆگ و قسانەى بە عەرەبى دەكرىن بۆتان دەكەمەوھە
 كوردى، نا لە بەرئەوھى كە كوردى بە زمانىكى باشتر دەزانم، بەلكو
 لەبەرئەوھى عەرەبى لە يادەوھى مندا زمانى جەلادەكانە، لە يادەورى مندا
 وەك زمانىكى ترسناك وەھايە كە ئەوانە قسەى پىدەكەن كە دەستيان بە
 خوينى ئىمە سووربوو. يەكەمجار منداالترىن و چكۆلانەترىن سەربازى
 خۆيان نارد، سوپا ترستۆكترىن دەزگای سەرزەمىنە، لەويادا ھەمىشە
 بچوك و بندەستەكان سەرەتا تىادەچن. سەربازىكى چكۆلانەبوو كە ھەموو

گیانی دهله رزی، دواى ئه وهى ئیمه ی پشکنی به ترسه وه هاواری له
 ئه فسه ره که کرد «هیچیان پی نییه». له دوامانه وه به چه که که ی ئیمه ی
 به ره و پیش بازوودا، هه رسیتمان وه که له ته م هه لکشابین هه لمیکی ره شمان
 لینه له ده ستا، هیدی هیدی له ناو ده ون و سه وزاییه وه سه روسه کووتی
 ئه وانى دیش ده رکه وت، کومه لیک مه خلوقاتى تاریک تریفه پوخساریانی
 پروناکده کرده وه، پنده چوو له نزیك بیریکی نه وته وه کاریان کردیت،
 پوخساریان شتیکی وه که زه یتى له سه ربوو وایده کرد هه موویان له ژیر
 مانگدا بدره وشینه وه. ئه فسه ره که یان یه کیکی بالا به رزبوو، سیمایه کی
 ترسناکی هه بوو، سمیله فاشستییه دریزه که ی پوخساریکی دابووین جیاواز
 له پوخساری سه ربازه کان. ئه وه یه که م که س بوو هاوارمان به سه رداکات،
 قیپانی «زووکه ن، وه رنه پش، وه رنه پش». به جوړیک ده یقیراند له گه ل
 ئارامى ئه و زى مه زنه دا نه ده گونجا، شتیک له ده نگیدا بوو نه ده بوو به
 موسیقا، شتیک دژى موسیقا بوو. من تا سه عاتیکیش له و باوه رده نه بووم
 که گیرام، شته کان وه که خه ویکى پر ته م دهاته نه به رچاوم، خه ویک
 ده موست لینی به ناگایم، به لام تائه به ده به ناگانه هاتم. که گه یشتینه به رده م
 ئه فسه ره که یه که م شت پرسیا ری له فلووته کانمان کرد، ئیسحاق که له
 هه موومان زیاتر عه ره بی ده زانی پییگووت «ئیمه سى فلووتزه نی گه پۆکین،
 ئازادانه به زه ویدا ده گه پیین، نه هاوده می که سین و نه دوژمنی که س، وه که
 چون ته یه ئازاد به سروشتدا ده فریت، ئیمه ش ئازاد به سه ر زه ویدا ده پۆین
 و ناشزانین بۆ کوئ ده چین». زه حمه تبوو بۆ ئه فسه ری که له و وه لامه
 تیگات، ئه وه کاری ئه وه بوو که س به ئازادی له وسه ر زه ویمه نه گه پیت. من
 له و باوه رده م گه ر بمانگووتبایه ئیمه سى راوکه رین، سى جه له بچین، سى
 دانه ویله کپین نه ده گیرایین. به لام هه رگیز به بیرى ئیسحاقدا نه ده هات
 له به رده می ئیمه دا درۆبکات. سى موسیقار له ناو ئه و خاکی خوین و
 خه رابه دا چ کاره بوون؟ کابرا چلۆن ده بایه بروابکات؟ ئه و جگه له شه پری

کوشنده هیچی دی نه‌دیو، ئیستا نه‌ده‌کرا باوهر به‌وه بهیئیت که له‌و دوک‌لی جه‌نگ‌دا سئ که‌س هه‌ن به سئ فلو‌وته‌وه له ئاو دینه‌ده‌ری و ده‌یانه‌وئیت بیغایه‌ت به ناو شه‌رو ئاشتی، ئاوه‌دانی و خه‌راب‌دا برۆن. قسه‌کانمان مایه‌ی پیکه‌نین بوو بۆ‌ئه‌و. ئه‌فسه‌ره‌که چه‌ند جارێک قسه‌کانی به ئیسه‌حاق دووباره‌کرده‌وه، هه‌موو جارێکیش ئه‌و پیکه‌نینه‌ فاشسته‌یانه‌ی خۆی پیده‌که‌نی، پیکه‌نینیک وه‌ک ئه‌وه‌بوو دره‌خته‌کانیش له‌گه‌لیدا پیکه‌نن. نزیک‌ی پازده سه‌ربازبوون، هه‌ر پازده‌یان له‌یه‌کده‌چوون، به‌لکو ده‌توانم بلێم ته‌واو وه‌کو یه‌ک بوون، هه‌موو یه‌ک قه‌واره‌بوون، هه‌موو یه‌ک شیوه‌ی سه‌یرکردن و ره‌فتاریان هه‌بوو، هه‌ر پازده‌یان به‌یه‌که‌وه ده‌جولانه‌وه، به‌یه‌که‌وه هه‌لده‌ستان و داده‌نیشتن، هه‌موویان هه‌مان جوهره جلی به‌له‌کیان له‌به‌ردابوو، به‌یه‌ک شیوه‌ قه‌یتانی پیلاره‌کانیان گریدابوو. که دلنیا‌بوون ئیمه له سئ که‌سی بیچه‌ک زیاتر هیچی تر نین ترسیان نه‌ما. وه‌ک هه‌موو ترسته‌که‌کان له‌دوای نه‌مانی ترس که‌له‌ک ئازابوون. دوای سه‌عاتیک پرسپاری سه‌یر سه‌یر که ئیمه نه‌مانده‌توانی وه‌لامی هیچیان بده‌ینه‌وه، ئه‌و ناله ترسناکه هات، ناله‌ی خومپاره‌یه‌کی نزیک که هات و هاواری سه‌ربازه‌کانی به دوا‌دا به‌رزبووه‌وه. ته‌نیا هاوه‌نیک‌ی چکولانه نه‌بوو بته‌قیت و ته‌واو، به‌لکو جوهره داگرته‌وه‌یه‌کی ترسناک بوو بۆ هه‌موو ئه‌و بیته‌شو که‌ناره که سه‌ربازه‌کان تیا مۆلگه‌یان کردبوو. تا ئه‌وه‌کاته‌ی هاوه‌ن باران ده‌ستی پینه‌کردبوو که‌میک ئاسایی و به‌حورمه‌ت بوون له‌گه‌لمان، له‌ساتی ئاهه‌نگه‌ قرمزیه‌که‌شدا، له‌په‌رپوو له‌جیگای خۆیان به‌زه‌ویدا نووسابوون و هاواری خوداو دایکیان ده‌کرد. ئیمه هه‌ر سی‌کمان نه‌ترساین، ئیسه‌حاق که له‌ته‌نیه‌ستی منه‌وه دانیه‌شتبوو، گووتی «مه‌ترسن، به‌لکو به وردی گوئیگرن، شه‌ر ئاسه‌واریک‌ی گه‌وره له‌سه‌ر خه‌یال جیده‌هیئیت، ئه‌وانه‌ی جارێک جه‌نگ ده‌بینن دواتر مۆسیقا‌که‌یان پرده‌بیت له‌ ئیقاعاتی به‌هێژ. می‌لۆدییه‌کانی شه‌ر، گیان هه‌ژینترن له‌ می‌لۆدی ئه‌و ده‌رویشه‌ی ته‌نیا له‌ دارستانه سه‌وزه‌کاندا

دهگه پښن». ټه وای دهگووت و خومپاره یهک له نزیکه مانه وه ناله یده کرد، زیخ و چه وی که نار دهیدا به گیانماندا. یه کیټک له سهرباز هکان هاواریده کرد «نهم کوپی قه حبان، په سده دی هاوهنی دوژمنن». من تا ټه وکاته نه مده زانی په سده چیپیه و هاوهن چیپیه دواتر گیرانه وهی سهربوردی ټه و شه وه، بوو به یه کیټک له حیکایه ته کانی ژیانم، من له یادم نییه چه ند جار له ژیانمدا چیروکی ټه وشه وه م گیراوه ته وه، به لام پیموایه بو هه موو ټه وانه م گیراوه ته وه که دوستی نزیکه م بوون. که هاوهنه کان بیده نگبون بو ماوه یهک هیچ شتیک له شوینی خوی نه ده جولایه وه، تا چاره کیټک خاموشیپیه کی کوشنده بالی به سهر زی و زه میندا ده گرت. خاموشیپیه کی قورس، بیده نگیه یه که پیش ساته سه خته کان ده که ویت، تا کات زیاتر ده پویششت سهرباز هکان پتر له په ناگاکانی خویاندا ده جولان و سهریانده هیتایه ده ری. شتیکی به د له خه یالیاندا وایده کرد ئیمه به گونا هبار بزائن، یه که مجار ټه فسه ره که هاته به رده ممان و گووتی «سڼ کوردی حیز... سڼ کوردی دایک حیز». یه که م شقی توندی له ورگی سهرهنگ قاسم هلد، که نالانی و به لادا که وت. دواتر دوو سهربازی دیکه یان به خویان و خوده توژاوییه کانیا نه وه هاتن بو کومهک، دواتر هه ندیککی دیکه یان وهک ټه وهی شادیپیه کی مهن له نازاری ئیمه دا ببینن له ده ورمان کوپوونه وه، دواچاریش هه ر پازده سهرباز هکه لیتاندا یین. من یه که مجار خوینی لووتم پژا، یه کیټکیان به بنی پوستانه که ی دای به ده موچاومدا، هه موومان خویناوی بووین، هیتده ی برینی یه کترمان ده بیینی خومانمان نه ده بیینی، ئیسحاق له کاتی ټه و نازاره دا و دواتریش وهک یه کیټک نازاره کان وهجدیکی تیا دوستبکه ن، وهک ده رویشیک له ساتی مردندا سهری ئاویکی بیکه نار بکات، ئاوه ها بیده نگ سهری ټه سستیره ی ده کرد، سهری غوباری زیپینی سهر زی که به ره و ئیمه ده هات، سهری ټه و بالندانه ی له سهر سهرمان هه راوزه نایه کی سامناکیان دروستده کرد. ټه وان له ئیمه یان ده دا و ئیسحاق به هیمنی

دەيگوت «بۇئەۋەى ئەم ساتە بگەينە مۇسقىقا دەبىت زۇر بىر لە جەستەمان نەكەينەۋە» وايدەگوت و ئەوان شىتىكىان دەكىشا بە دەمىدا. ئەو بەردەوام دەيگوت «كە لىتانەدەن ئىۋە لە خەيالى خۇتاندا مۇسقىقا بژەنن، ئاگاتان لە نوقمبۈۋنى خۇتان بىت لە بەحرىكدا ھەموۋى ئاۋازبىت، مۇسقىقا ۋادەكات لەشمان بەرگەى دەردى زۇرتەر بگرىت». وايدەگوت و شتى دىكەيان دەكىشا بەزارىدا، من لە ژىرەۋە تەماشاي ئەو خويئەم دەکرد كە لە لىۋى زىپىنى ئەو دەھاتە خوارى، لەو ساتەدا خەيالم لاي ھەموۋ ئەو مۇسقىقا بژاۋەبوو كە دەشىت لە خويى ئىسحاقدا بىت.

بالندەكان ھەمىشە لەۋى بوون، كە شتەكان تۈزىك ھىۋرۈبونەۋە، ھەر سىكىمان ۋەك سى سەگى زامدار لەسەر زەۋى بەدەستى بەستراۋە كەۋتبۈۋىن. لە ساتىكدا ۋا تىگەشىتم دەيانەۋىت ھەر سىكىمان بكوژن. چەند جارىك چاۋيان بەستىنەۋە ھەلىانستانىن، كەچى ھەمىشە پاش تۈزىك چاۋيان دەكردنەۋە دايان دەنىشاندىنەۋە، پىدەچۈۋ ئەو شەۋە كۇتايى نەيەت. نىۋەشەۋ لە جىگايەكى نىكەۋە جەنگىكى قورس دەستى پىكرد، بۇنى سۈۋتانى زەۋى، گېرى ئاگرگرتى ھەزاران درەخت لە پشت بەرزايىەكى نىكەۋە زەمىنى پۇشكردبوۋەۋە. ھەر سىكىمان لەو گەشتەدا بەناۋ گەلەك دارستان و گوندى سۈۋتاۋدا پۇشستبۈۋىن، بەلام ئاگرى ئەو شەۋە سەرنجى ئىمەى بۇ پۇشنايەكى غەمگىن پادەكىشا كە لەكاتى مەستىدا بە مۇسقىقا نەماندەبىنى، ھەندىك لەسەربازەكان ۋەك ئىمە بىچارە لە دوۋرەۋە سەيرى ئاگرەكەيان دەكردو سەرسامبوون، يەكىكىان بە ترسەۋە دەبېرسى «كى دەچىتە پىشى و كى پاشەكشى دەكات؟». سەربازىكى دى دەيگوت «ئەبۇ شەباب، سوپا ھىزىكى تايىەتى ھەيە، كە غەمىد كەمال تەھا دەبىيات بەپىۋە، ئىشيان سۈۋتاندىنى دارستانەكانە بە جۇرىكى ئەندازەيى، بە جۇرىكى تەۋاۋ ئەندازەيى». ھەر ئەو سەربازە ئەۋانى دلنئادەكردەۋە كە دوژمن دوۋرە، بەلكو ئەۋە ھىزەكانى دەۋلەتن بە بۇمبى فسقۇرى نزارو

بیشه‌کان بۆ په‌لاماری به‌یانی ده‌سووتین. دوو سه‌عات به‌وجۆره‌ بوو، دوو سه‌عات هه‌مووان سه‌یری ئه‌و دره‌وشانه‌وه سه‌یره‌یان ده‌کرد که له‌ دووره‌وه له‌ بریسه‌کی چاوی هه‌زاران پشیل ده‌چوو له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ته‌ماشامانیکه‌ن.

شه‌ویک بوو، وه‌ک پێگایه‌کی دوور به‌ره‌و جێگایه‌کی بیتاوانیشان، بالنده‌کان هه‌میشه به‌سه‌رمانه‌وه بوون. من سات دوا‌ی سات لاوا‌تر ده‌بووم، فلووته‌که‌م له‌ به‌ر پشتینه‌که‌مدابوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌بوو، ئه‌و لاوا‌زی و ترسه‌ی خۆم بکه‌مه‌ ئاوان، به‌لام نه‌مه‌دتوانی ده‌ست بۆ موسیقا‌که‌م به‌رم، به‌ ئارامی سه‌رم ده‌خسته‌ سه‌ر لمه‌که‌و ته‌ماشای ئیسحاق ده‌کرد، که‌ جار‌جار وه‌ک له‌گه‌ل بالنده‌کاندا قسه‌بکات، سه‌یری ئاسمانی ده‌کردو ده‌می ده‌جولاند. هه‌ستمده‌کرد سه‌ره‌نگ قاسم له‌ به‌ر ئازاریکی گه‌وره له‌ جه‌سته‌یدا به‌ بیده‌نگ ده‌گری. هه‌ندیک له‌ سه‌ربازه‌کان که‌ به‌لاماندا ره‌ته‌دبوون به‌ پۆستاله‌کانیان ده‌یاندا به‌سه‌رمانداو ده‌یانگووت «کاکات، هه‌موویان کو‌پی قه‌جه‌ن، وه‌لاهی هه‌موویان خوشک حیزن. شه‌ریفیان تیا نییه‌». هه‌ندیکیان ده‌هاتنه‌ به‌رده‌می ئیمه‌ و زنجیری پانتۆله‌کانیان ده‌کرده‌وه‌و می‌زیانده‌کرده به‌رده‌ممان، یه‌کیکیان نیتاقه‌که‌ی کرده‌وه‌و پانتۆله‌که‌ی دامالی و به‌را به‌رمان دانیشته‌ و پیساییه‌کی گه‌وره‌ی کرد، که‌ پیسترین بۆنی هه‌بوو تا ئه‌وه‌کات بۆنمکرده‌یت، پیساییه‌ک ته‌شتیکی گه‌وره‌ی جلشتنی پرده‌کرد. ره‌نگیکی سه‌ه‌وزی کالی هه‌بوو که‌ زو‌لمه‌ت و تاریکی نه‌یانده‌توانی تۆخیکه‌نه‌وه‌، ده‌موچاوی له‌ به‌ر تیشکی دارستانه‌ سووتاوه‌کاندا دیار‌بوو که‌ هه‌نجه‌تی له‌ پاشه‌لی خوی ده‌کرد، ته‌واو له‌وانی دی ده‌چوو، هه‌نده هه‌بوو گو‌نیه‌کی بیته‌ندازه‌ درێژ‌تر‌بوو له‌وی دیکه‌یان، که‌ ته‌واو‌بوو ئاسوده‌ پانتۆله‌که‌ی هه‌لب‌ری و گو‌وتی «گه‌ر غه‌له‌تبه‌کن سه‌رتان ده‌خه‌مه‌ ئه‌و گو‌وه‌وه‌». ئیسحاق وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌لاماندا نه‌بیت، به‌رده‌وام سه‌یری بالنده‌کانی ده‌کردو به‌ ئامازه‌و هه‌یمایه‌کی ئالۆز له‌ نیگایدا قسه‌ی

له‌گه‌لدا ده‌کردن. به‌لام سهره‌هنگ قاسم سهری ده‌خسته ناو له‌که‌وه و ده‌یگوت «وهک مه‌له‌کردن له تیشکدا، وهک مه‌له‌کردن له پوناکیدا». نهمده‌زانی مه‌به‌ستی چیه، به‌لام هه‌ستمکرد هه‌ردووکیان ده‌توانن له شوینی تربن، هه‌ستمکرد له‌گه‌ل سه‌ختی ئه‌و ساته‌دا ئه‌وان ده‌توانن پوچیان و جه‌سته‌یان له یه‌کدی جودا بکه‌نه‌وه، وابکه‌ن له‌و شوینه‌دا که ئازارو عه‌زاب هه‌یه گیانیان له جیگایه‌کی دیکه‌بیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته هینده‌ی دیکه شه‌وی منی ده‌شواند. وهک ئه‌وه‌ی من سوودم له‌و ماوه دریزه‌ی موسیقا نه‌بینیبت، وهک ئه‌وه‌ی من تاکه که‌سێک بم له نیوانیاندا که ناتوانیت پوچ و جه‌سته‌ی له‌یه‌ک جیاباکاته‌وه. من شتیک وایده‌کرد نه‌توانم ئه‌و سهر‌بازانه فهراموشبکه‌م، نه‌توانم ده‌نگی ئه‌و خومپاره سامناکانه له سهرمدا هتوریکه‌مه‌وه، نه‌توانم بونی ئه‌و پیساییه سه‌وزه که له‌به‌رده‌مماندا هالای لیه‌له‌ده‌ستا فهراموشبکه‌م، من به‌رده‌وام سه‌یری ئه‌و گووم ده‌کرد له پێشده‌مدا، به‌لام سهره‌هنگ قاسم وهک گه‌راپێته‌وه بۆ ده‌ریای پوچ، بۆ جیگایه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی ئێره و ئیستا له ئیشراقیکه‌وه که به ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی تیکه‌ل ده‌بوو ده‌یگوت «ئاخ ئه‌ی سپیتی، ئاخ ئه‌ی پوشنایی».

ده‌مه‌وبه‌یان ئه‌فسه‌ره‌که له ده‌زگایه‌کی کۆله‌پشته‌وه به سه‌رۆکه‌کانی ده‌گوت «سێ گێره‌شێوینمان گرتووه، له جلی سێ موسیقاردا خویان گۆرپوه». به‌ر له‌وه‌ی خۆره‌له‌بیت له پێگایه‌کی دووره‌و زیلیکی داخراوی گه‌وره ده‌هات که کۆمه‌لێک پله‌داری گوردانی پیکه‌ستن و پراگرتنی سهر‌بازی تیاوو، چاوی هه‌ر سێکمانیان ده‌به‌سته‌وه و سوار ئه‌و زیله‌یان کردین که ئیمه‌ی برد بۆ جه‌ه‌نم.

ئه‌و زیله وهک گیانه‌وه‌ریکی ترسناک بپیشوو به پێگایه‌کی درێژدا ده‌پۆی، ئیمه له‌و دیو ده‌رگا ئاسنینه‌که‌یه‌وه، وهک پوچله‌به‌ری قوتو له ناو چه‌نده‌ها ده‌به‌ی بانزین و جلیکانه‌ی گه‌وره‌دا، له نیوان قوتووی گریس و

ویلی ژهنگاوی و پارچه گوینی دپاودا دهکه ویتین، ئه وه دواهمین ساتهکانی پیکه وه بوونمان بوو، بهرله وهی ههریه که مان دووباره بۆ حیکایه تی تایبه تی خوی جیابیتته وه. ئیسحاق وهک له چاره نوسمان دلناییت، له ناو زیله که دا ئه و پلانه سهیره ی بۆ داناین که دوا ی ئازادی چۆن یه کدی بدۆزینه وه، ئیسحاق ناو نیشانی گۆرستانیکی داینی، له و گۆرستانه شدا ناو نیشانی گۆری شاعیریکی نه ناسراو، که دوو کیلی ههیه یه کیکیان رهش و یه کیکیان سپی، شاعیریکی هه موو ژیا نی به نهینی شیعر ی هۆنیوه ته وه، دۆستیکی نهینی و نه ناسی ئیسحاق که پنده چیت سه رده مانیک له نیوان فلو تی ئه و و شیعر ی ئه مدا شتیکی نادیار هه بوو بیت. گووتی «بۆ ئه وه ی یه کتر بدۆزینه وه، هه رکه سیکیان زووتر له وانی دی به ربوو، ناو نیشانی خوی له سه ر ته خته یه ک هه لکولیت و له ته نیشیت کیلی سپیه وه بینژیت». لای ئیسحاق دونیا له وه گه وره تر بوو بتوانین به ئاسانی یه کتر بدۆزینه وه. ئه وه ی له و چه ند سه عاته دا ئیسحاقی سه رقال ده کرد چۆنی تی یه کگرتته وه مان بوو. جگه له و پلانه، کۆمه لیک پلانی دیکه شی بۆ داناین، ناوی هه ندیک چیا و ئه شکه وتی پینگو ویتین که ده شیت ئه و وه ک قه له نده ریک پرویان تییکات، ناوی هه ندیک جه له بچی سه ر مه رزی داینی که ده شیت له کاتی نه بوونی شوین و مه ئو دا پرویان تییکه یین، ناوی خه یاتیکی داینی له ژیرزه مینی کوچه یه کی ناسراودا که گه ر ناوی ئیسحاقمان چپاند به گویندا ده رگای مالی خۆیمان بۆ ده خاته سه ر پشت. دوا جار سه یری منی کرد و گووتی: گه ر له ویش یه کدیمان نه بینیه وه، سویند بیت جه لاده ت له شاریکی تر دا یه کتر ده بینینه وه، سویند بیت یه کتر ده بینینه وه. ئه و چه ند سه عاته ئیسحاق باسی مۆسیقای نه کرد، باسی رۆحی نه کرد، به لکو بووه وه به و پیاوه دونیا ناسه ی که له هه موو جیگایه کدا ده ستیکی هه یه، ئه و چه ند سه عاته ی ئیسحاق تیا گۆرا، نیشانه و سه ره تایه کی تر سناک بوو بۆ من. من له و ساته وه بۆنی ژیا نیکی ترم ده کرد، بۆنی دوورییه کی ناکو تا و کوشنده م ده کرد، هه ستم به

پەشەبايەكى زەرد دەكرد لە پىشچاۋم دىت و دەچىت، ھەندىك لە ماسىيە خورافىانەم بىنى، كە دواتر بەراستى لە ھەۋاى شارىكى دوردا بىنىم مەلەيانەكرد. دوو ئەسپى سىپىم لە تارىكىدا دەبىنى، دوو ئەسپى سىپى كە پۇزگارىكى تر، لە تەپوتۇزى جەنگىكى دىكەدا ھاتتەۋە پىگام.

بەشى دووھم

ئىستا دەبىت لە جىگايەكى ترەۋە دەست پىكەم، زۆر دور لە سەرەتايەى يەكەمجار. دەبىت لە نەقىب سامىرى بابلىيەۋە دەست پىكەم. ئەو پىاۋەى چەند سالىك دواتر من بە دىلى بەرەۋە شارەكەى خۇم، شارى ئومىدە بە باچوۋەكان خستەم پىش خۇم. ئىستا نازانم چۆن سەيرىيەكەم، دۋاى ئەو ھەموو سالا گەر لىم بېرسى ئەو ئەفسەرە غەمگىنەى لە زۆر لە سەفەرەكاندا، لە پۇژە تەماۋىيى و تارىكەكاندا، لە ژوورىكى قاتى شەشى ئوتىلىكى سوتاو، ۋەك تارمايىيەكى بىدەنگ لەگەلتدا بوو چ جۆرە پىاۋىك بوو؟ نازانم چىت ۋەلامبەدەمەۋە. بەراستى نازانم... من لەيەك شت دلىنام، لەيەك شت ئەۋىش ئەۋەيە كە ئەو ھەمىشە ئەفسەر بوو، ھەتا لە ياخىبونىشىدا شتىك لە سروش و تىروانىن و پەفتارى ئەفسەرەكانى تىداۋو. ئەو پىاۋەى دەيگۋوت بەردەۋام كۆمەلىك ئەسپ لە خەيالىدا غاردەدەن. ئەو ئەسپە سەيرو سىپى و تەنھايانەى من لە چاۋانيدا دەمبىنى، چونكە تەنيا من بۆم ھەبوو تەماشاي چاۋانى بكەم و لە رۇخى بېروانم. ئەو دەيزانى چاۋ ھىچ نىيە جگە لەدەرۋازەيەكى بچوك و نەينى و بارىك بۆ ناو رۇج، دەرگايەك ۋەك ئەۋەى لە پىشتى سەردابىكى چكولانەدا بىت، بەلام دەرگايەك لەۋىۋە دۋاى سەرگەۋتن و دابەزىنىكى زۆر، دۋاى تەيكردىنى چەندىن رىۋاق و پىگاي بارىك ئەۋسا دەگەينە ھەۋشىكى سەيرو پىر ئازاۋە كە ناۋى رۇجە.

به لام مهرج نبيه هموو چاويک دهر وازه بيټ بؤ ناو پړوح، ئيمه ي مړوف هميشه ئه و دهرگا چکولانه يه به جورټک کلبلده دهن کهس نه توانيت به تماشاکردنی نيگاگانمان زهفر به نهينيه قوله گانمان به ريت... نهينی؟ به لام کي ده ليت پړوحی ئيمه هيچ نهينيه کی تيدايه؟ کي ده ليت پړوحی ئيمه جگه له پاشماوه و پاشه روي ژيانمان هيچی تری تيدايه؟. هه له ی هره گه وره ی مړوف ئه وه يه که پتيوايه شتيکی گرنکی له ويندا هه لگرتوه، پتيوايه خه زنه يه ک له نهينی هه يه و ئه و نهينانه ش له گه نجينه يه کی تاريخدان له بنی سهردايیکی دووردا که ناييت کهس دهستی بيگاتن. به لام ساميري بابلی وه ها نه بوو، ئه و پړوژيک پړوحی خوی نيشاندام، پړوژيک وه ک به ره و گه شتيکی سيحراويم به ريت، منی به ره و ناو پړوحی خوی برد. به لام ئيستا کاتي ئه وه نيه باس له و گه شته سهيره ی خوم بگم، ئه وه جیده هيټم بؤ کاتي خوی، بؤ ساتن ئيوه ش له سهر حيكايه ته که ی ئيمه شتيک ده زانن. به لام واتيمه گن ئه وه ی به پړوحی يه کيکی تردا سهفر يکرد ده توانيت هموو شتيک له سهر ئه و بزانيت، پړوح شتيکی سهيره که گه لی جاری تر من له دهفته ره گانی خومدا باسيده کهم، من له هر کوټيه ک بگيرسيمه وه، ئه و پرسپاره سهيره ده کهم «پړوح چيه؟» به هر که سيک بگم ليده پرسم پړوح چيه؟ من ئه و پرسپاره م له هموو کهس و شتيکی دونيا کردوه، له و درهخته ته نهاو غه مگينانه وه بيگره، تا ده گاته ئه و بالداره ته نهاو ترساوانه ی که دهمو ئيواران به خيرا ييه کی نااسايی به ره و جيگايه کی ناديار دهفرن، له و پهر ييه غه مگينانه م پرسپوه که ژيانی داليا سیراجه دينان گه مارؤدابوو، له و په پوله هيمنانه ی ئيواران به به ردم بالكونه فينکه که ماندا له تياتری «پرته قالی سپی» دهفرن. له و پيگا دوورو دريژانه م پرسپوه که به ره و قيامت دهمپری و دهگه رامه وه، له و به له مانه ی له ناويدا نامه گانی ئه و ديو دونيام دهينايه وه، له و ئه سپه ويلانه ی له قهراغ جاده خه يالييه کاندا به زينکراوی وه ک ئه وه ی خودا بؤ منی به سستيتنه وه دهوستان. پرسپاريک

هیچ شتیک، هیچ گولیک و هیچ بایک و هیچ ئاویک وهلامی نه داومه ته وه، پرسیاریک هه تا کچیکی خوینده واری وهک دالیا سیراجه دینیش نهیتوانی وه لاممبداته وه. سامیری بابلی ته نیا که سیک بوو منی به ره و ناو پوچی خوی برد، له گهل نه وه شدا ئیستا نازانم چون باسییکه م، ئایا نه و باش بوو یان خراپ؟.

دالیا سیراجه دین هه موو شتیک دهر باره ی «شازاده ی بابلی» ده زانی. هه ره نه و ناوی نابوو شازاده ی بابلی، به لام نه و له کوتایی ژیانیدا هه زی نه ده کرد که س وهک شازاده و شتی وا مامه له بیکات. نه و کات که من ناسیم هه موو خه یالی لای نه و نه سه سه سپیانه بوو که شه و و پوژ له خه یالیدا غاریانده دا، هه زیده کرد به بیده نگ ته ماشای غار غارینی هه می شه یی نه و نه سپانه بکات که له خه یالی نه و دا به ره و جیگایه کی نادیار ده چوون. نه و نه سپانه ی جاریکی دی له جیگایه کی تری نه م چیرۆکه دا ده گه رینه وه و دهر ده که ونه وه، نه و نه سپانه ی دوا جار نازانم نه سه یی من بوون و له خه یالی نه و دا غاریان ده دا، یا خود نه سه یی نه و بوون و من به ره و سه رزه مینه سه یره کان غارمندان.

به ره له وه ی باس له هاتنی سامیری بابلی بکه م ده بیت باس له ژیا نی دوورو دریزی خۆم له تیاتری «پرتقالی سپی» دا بکه م. من ده زانم که ئاسان نییه ته نیا له پێگای وشه وه بۆتان پوونبکه مه وه که من چون و به چ پێگایه ک که وتمه دونیای «پرتقالی سپی» ه وه، نه و ماله چکولانه یه ی که یف و نه و خانه کراوه یه ی سه ماو سه فا که پیاوه غه مباره کان پوژگاری جه نگ، به تایبته سه ربازو نه فسه ره کان پوویان تیده کرد. من ئیستاش به دروستی نازانم نه و تیاتره ده که وته کوپوه، نازانم له چ شاریک و له چ هه ریمیکی نه م ولاته دا بوو، شاریک بوو ناوی نه بوو. من له یه که م شه وه وه، له یه که م ساته وه له خه لکی نه و خانه غه مگینه م پرسسی، ناوی نه م شاره م

پېښلن، به لام هيچ كهس وهلامى نه دامه وه. شارېك بوو وهك وښه يه ك بيت له وښه ناوښه يه كانى شارېكى تر، به لام وهك ښه وى شاره كى ديش وښه وى ناوښه يى شارېكى تربيت، ښه وى ديش هه روه ها وښه وى ناوښه يى شارېكى تر، ښه وى ديش وښه وى ناوښه يى شارېكى تر... به وچوره تا ناكو تا، تا ښه وى نغړو بوون له سه رابدا، تا جيگايه ك وښه كان و حه قيقه ت ده بن به يه ك، هه ر هه وليكيش بو گه پانه وه به ره و يه كه مين شار، وهك هه وليكى پښه نيناوى و بېماناى ليدت، وهك هه ولى گه پانه وى باران بو ښاسمان، يان گه رده لولول به ره و دوا. شه وېك داليا سيرا جه دين ويستى بو منى بسه لمښت كه ښه له ناو كو مه لېك شارى ناوښه ييدا ونبوو ين. ته نيا ښه وى ده يتوانى ښه وى چوره شتانه بسه لمښت. ښه وى شه وه من پيم گوت: داليا سيرا جه دين، ښه وى جواترين كچى ښه وى زه مينه، نايت ښه وى شاره ناوى نه بيت، ناكرېت ښه وى له ناوښه يه كى خه ياليدا ونبوو يين. تو بو ناوى ښه وى جيگايه له من ده شاريت وه؟ بو پيم ناليت من له كوې نيشتو مه ته وه؟ بو پيم ناليت ښه وى شارو چكه سه يرو بېدهنگه ناوى چيه؟.

ښه وى شه وه دستى گرتم و سوار تاكسيه كى چكولانه وى كردم، تاكسيه ك به رده وام له به رده م باله خانه كى تياترى پرته قالى سپيدا ده وه ستا، ښه وى ښه وى بوو شه وى درهنگ ياخود به يان يان زوو هه ندى له ميوانه كان بېاته وه بو شارېكى دوور. شو فېزېكى پېرى بېدهنگى هه بوو كه پېده چوو له ښه وى له وى له نيو ښه وى تاكسيه دا دانېشتيت و تا قيامه تيش دانه به زيت، نازانم بو له ساتيكا وهك مه خلو قېكى ښه وى فسانه يى هاته به رچاوم كه زياد له ده ستيكى هه بيت، وهك ښه وى به زياد له ده ده ست ښه وى سوكانه سووره وى گرتيت و بېگېريت، شو فېزېك هه رگيز ته ماشاى ميوانه كانى نه ده كرد، وهك بتيكى ښه وى ښه وى تاكسيه نوئ و بريقه داره وى لېده خوړى. هه نديچار ده سته پاسته قينه و خه يالېيه كانى خوئ به رده داو وهك ښه وى ته نيا به چاو ښه وى ماشينه چكولانه يه ښه وى بېكات، وهك ښه وى به خه يال بېجوليتيت،

پالیده دایه و لئیده خوړی، ئەو شەو هە کە دالیا سیراجە دین منی برد پێگاكان چۆل و هۆل بوون، هیچ ئوتومبیلێک، هیچ بوونە وەرێکی ترمان نەبینی. وەک ئەو هی ئەم پێگایە بە ناو ئەستێرە یەکی دوورو خالیدا لە ئاسەواری ئینسان بپروات، بەلام دالیا زوو زوو شۆفێرە کە ی دەوستان، لە دوورەو هە گلۆپ و چراخانێ شاری دیکە ی نیشاندەدام و دەیکووت ئەوانەش شاری تری ئاوێنەیین، پۆشنای خەیاڵین کە ناچنە سەر هیچی دیکە و ناچنە سەر شوێنەواری تر. ئەو شەو هە تەنیا چراخانێ دوور هەبوو، چراخانێ دوورو هیچی تر. لە جیگایە کدا گەیشتنە سەر هەزار پایەکی گەورە، پنتیک هەزاران شەقامی لیدەبوو هە، هەزاران جادە ی سەپرو ناکۆتاو درێژ. دالیا سیراجە دین بە منی گووت «کوتر، تۆ چ پێگایە کت دەوێت هەلیبژێرە، حەز دەکەیت بە چ شەقامێکدا بپۆین، تۆ هەلیبژێرە... گرنک نییە چ شەقامێک هەلدەبژێریت، گرنک نییە بە چ ئاراستە یە کدا بپۆیت، هەمیشە دەگەینەو هەمان شار، هەمان جیگا، هەمان کوچە و شەقام، چونکە هەموو ئەم شارە جیاوازانە هیچ نین جگە لە وێنە ی ئاوێنە یی شاریکی تر، شاریک کە لە هەر جیگایە کەو هە بچیتە ناوی، چوویتەو هە ناو هەمان وێنە، هەر شاریکیان هەلیبژێریت، دوا جار دەتباتەو هە سەر هەمان جیگا، هەمان مال و هەمان کوچە کە تۆ دەتەوێت، ئەو کۆلانە ی لە شاریکیاندا هە یە لە هەموو شارەکانی تریشدا هە یە، ئەو تیاترۆخانە چکۆلانە یی لە شەقامیکیاندا هە یە، لە هەموو شارەکانی تردا لە سەر هەمان شەقام دووبارە دەبێتەو هە، ئەو جەلادەتی کۆترو دالیا سیراجە دینە ی لە کوچە یە کدا دەپۆن لە هەمان کاتدا لە هەموو شارەکانی تریشدا لە هەمان کوچە دا دەپۆن». بێنەو هی بیر لە هیچ بکەمەو هە، پێگایە کم هەلیبژارد کە لە پێگاكانی تر دەچوو، دوا جار من هەر پێگایە کی دیکە شم هەلیبژاردایە هەر لە هەمان پێگا دەچوو، پێگایە ک ئیمە ی بردەو هە بۆ ناو شاریک لە هەمان ئەو شارە بێناو هە دەچوو کە لیو هی دەستمان پێکرد، لەو ی گەپاینەو هە بۆ هەمان شار، هەمان شەقام،

هەمان كۆلان و هەمان تياترو خانە كە لەسەر لەو حێكى رەش بەخەتێكى
پنچاوپنچ نوسرابوو «البرتقاله البیضاء». هەموو شتیك ئالۆزو تەلیسمای
بوو، دالیا سیراجەدین شتەكانى پتر لا ئالۆزكردم و گووتى «هەزاران
پىگا لە هەزاران شارى ترەو دەینه سەر ئەم شارە، لیڕەشەو هەزاران
پىگا جیادەبێتەو دەچیتەو سەر هەزاران شارى تر، بە هەر یەكێك لەو
پىگایانەدا دەگەیتە سەر هەزارپێهێكى گەورە، هەزارپێهێك وەك ئەو
كە خۆت بینیت، لەوێشدا بە هەر پىگایەكدا برۆیت دەتباتەو سەر هەمان
ئەم شارەى كە من و تۆ تێیدا قسەدەكەین، دەتباتەو سەر هەمان كوچەو
هەمان كۆلان، هەمان مال و هەمان دەرگا».

شەویكى ترسناك بوو، من توند دەستى دالیام گرت و لێم پرسى «خانم
ئەمە مانای چى، تێمبگەینە، ئەمەى تۆ دەلییت قسە نییە؟ ئەمە مانای
ئەوە من هەرگیز لەم شوێنە ناچمەدەرى، مانای ئەوێ بە هەر پىگایەكدا
برۆم دەگەرێمەو ئەم شارە، خانم ئەمە یەعنى من ناتوانم چاریكى تر
بگەرێمەو بۆ شارى خۆم.. وانیه، یەعنى من لە تۆرێكى گەورەدا ونبووم
كە لەم پىگایەو دەمباتە سەر ئەو پىگای تر، هەمووشیان دەمبەنەو
سەر هەمان شار». دالیا سیراجەدین بە ساردییەو تەماشایكردم و گووتى
«دڵەكەم جەلادەتى كۆتر، راستدەكەیت، بەقوربان تۆ لە تۆرێكى گەورەى
پەر لە شارى ئاوێنەیبیدا ونبوویت». بە ترسێكى گەورەو پرسیم «ئەى
ناتوانم بچمەدەرى؟». دەستى گرتم و بە ئەسپایى، بە جۆرێك هەستم بە
ترسێكى گەورەدەكرد لە دەنگیدا چرپاندی بە گویمدا «ئێستا نا، جەلادەتى
كۆتر، ئێستا نا... هێشتا زۆر زوو.. ئێستانا... بە هیچ جۆرێك باسى مەكە،
بە هیچ جۆرێك».

ئەو شەو ترسێكى گەورە دایگرتم، هێشتا لە زۆر شت تێنەگەشتبووم،
هێشتا نەمدەزانى دالیا سیراجەدین كێتە.

هاتنى من و نهێنى گەشتتم بە شارى ئەو كچە خراپانە هێشتا نهێنییهكى

قوول بوو، شتەکانم لە جیگایەکەو لە بیربوو کە سوودێکی گەورە ی بۆ تیگەشتن لە تەواوی تەلیسمەکان نەبوو. واتە ئەوەی یادەوهریم تۆماریکردبوو کۆمەڵیک وێنە ی تاریک و ئالۆزبوو، نەمدەتوانی بەیەکەو هەریانبەدەم. من شەویەک لەوێ بە ئاگا هاتمەو، هێندە ی هوشیاربوومەو گویم لە دەنگی گۆرانی بیژیکی کچ بوو گۆرانییهکی لادیی عەرەبی دەگووت، تەلێکی عەرەبی شیت، رەبابەیهکی غەمگین، ئامیزیکی دیکە لە دوور دەنگیان دەهات. من وەک ئەوەی لە بیھۆشییهکی زۆر دوورو درێژ وریابمەو، دەنگەکان لە مەودایەکی ئیجگار دوورو غەمگینەو دەمگەشتن، هێندە دوور نەمدەتوانی ئەو مەودایە پێوانەبکەم کە لە نیوان من و ئاھەنگەکەدا هەیه. وەک ئەوەی هێشتا مردن لە نیوانماندا بیت، دەنگی سەفایەکی زۆربوو، من نەمدەزانی تەواو لە کوێدام، جگە لە تاریکییهکی سەنگین و قورس کە هەستم بە بارستاییەکی دەکرد هیچی دیم لەدەور نەبوو، پەيوەندی نیوان هۆش و جەستم پەيوەندییهکی لاوازو بێدەنگ بوو، وەک ئەوەی لەشم لەلام نەبیت، وەک ئەوەی تەنیا خەیاڵیک بم و بەخەبەرھاتبم، هوشیاریبەک بم و لە زۆلمەتیکی دووردا نیشتیتمەو، شتیکی ئەوتۆم دەربارە ی دونیای پیشووتر لە بیر نەماوو. بۆ ساتیک وێنەکانی ئیسحاقی لیونیزیرین و سەرھەنگ قاسم بەبەردەمدا گوزەریانکرد، بەلام وەک دوو بوونەوهری غەریب. هەستەدەکرد من هێشتا مەودایەکی بەرچاو لە دنیا دوورم، وەک یەکیک لە ریواقیکدا گیر ی خواردبیت و بیەوێت بیبریت و نەتوانی، وەک ئەوەی بەزەحمەت خۆت لە گەردەکانی ئەو تاریکیه بۆ جیا بکێتەو کە بە جۆریک تیکەلتبون دواجار جیا کردنەو و راپسکاندن خۆت لە زۆلمەت، وەک جیا کردنەو و هەلکەندن ئەندامیک لە ئێسک و پروسک و دەماری خۆی دەتکوژیت. من هەستەدەکرد بە تاریکیه و نوساوم و گەر خۆم لە زۆلمەت راپسکێتم بەشیکم هەمیشە لەوێ دەمینیتەو. وەک ئەوەی چزوویەکم هەبیت و لەوێکانە لە پۆخی زۆلمەت گیربووبیت، گەر بمەوێت

دهریبهنمه وه به شیک له هه ناوم له گه لیدا بپروات. نوسانی من به زولمه ته وه وهک نوسانی وینه یهک نه بوو به دیواریکه وه، به پهنچه وانه وه، وهک توانه وهی به شیکی بوونم بوو له تاریکیدا، به جۆریک وام به خه یالدا ده هات گهر ههستم نیوم له هه وادا ده پروات، نیوم له ویدا با له گه ل خۆیدا ده بیات و نایکرمه وه. له ساتی یه که مه وه ههستمکرد ده بایه له جیگایه کی تربم... ههستمکرد من به هه له لیره دام و به هه له گویم له دهنگی ئه و کیژه ناسکانه یه که له دوور گۆرانییه کۆنهکانی ناو بیابانیان ده گوته وه.

تا زیاتر هۆشم ده هاته وه، زیاتر ههستم به مه ودا ئه ندازه بییهکانی ئه و جیگایه ده کرد، ئاراسته ی دهنگ و سروشتی ئه و تاریکییه ی دهورم پهنده گوتم که من له ژیر زه مینیکدام. غه ریزه ی جیاکردنه وه ی شه و پۆژ هیتشتا له ناومدا زیندوو بوو، دلنیا بووم شه وه. له بیرم نییه چند سعات له وئ بووم، به لام ههستم به جۆره ئازاریکی سه یر ده کرد، ئازاریک وهک ئه وه ی له دووره وه بیست و هیدی هیدی لیم نزیک بیسته وه. وهک نوزه ی شه مه نده فهریک که له سه ره تادا به دهنگی کز دهست پهنده کات، به لوره یه کی دوورو خنکاو، به لام تا نزیک ده بیسته وه پتر ههست به خیراییه که ی دهکته ی، پتر وهک ره شه بایه ک ده بیینیت که شیتانه دیت و به هه موو قورسای خۆیه وه به سه ر ئیسکه کانتدا تهنده په ریت.

ئازاریک بوو وهک ئه وه ی پۆحیکی تر و جهسته یه کی تر بیچیتیت، به لام سیته رو سه داکه ی له ناو هه ناوو زینده گی مندا ده نگباته وه.

نه مه زانی که بریندارم، بیرم لای هیچ زامیک نه بوو. یاده وه ریم ئیشی نه ده کرد، نا تووشی بیرچوونه وه و شتی وا نه بوو بووم، به لام جگه له په یوهندی خۆم به تاریکییه وه بیرم له هیچی تر نه ده کرده وه. له و کاته دا بۆنی ئاویکی دوور کاسیده کردم، دلنیا بووم له و ژووردا بۆنی زه ریاچه یه کی دوورو گه وه من گه مارۆده دات، وام هه سته ده کرد ئه و ژیر زه مینه ی من

تىياخە وتووم نىزىكە لە كۆمەلىك گۇمى گەورەو، مەن چاوم لىككەناو بالەندەي گەورەم دەيىنى، ھەزاران مراوى رەنگاوپرەنگ.

ھەندى لەو خوليايانە سالانى دواترىش و لە شوينى سەيرترو لە شەو ە خوش و ناخوشەكانى زىندەگىمدا زىندووبوونەو، بەلام ئەو شەو ە سروشتىكى دىكەيان ھەبوو، ھەك سەرەتاي دەستپىكردى جىھانىكى دى بوو، ھەك لە دايكبوونى قەقنەسىكى تازە لە بالدارىكى كۆن، زىندووبوونەو ەي غونچەيەك لە خۆلەمىشى گولەك.

ماوھەك لە دواي پىدەنگبوونى مۇسقىقارە، ھەك پەريەك لە ئاسمان دابەزىت، كچىك لە جلى فرىشتەكاندا لە سەققى ژوورەكەو بە پەيزەيەكى ئاسنىندا دابەزى. ئەو داليا سىراجەدىن بوو كە چرايەكى كزى بەدەستەو ە بوو، بەر لەو ەي رەوبكاتە سەر جىگاگەي مەن گلۇپىكى بچوكى داگىرساند، بەلام خودايە... رۆشنایى گلۇپەكە زۆر لە رۆشنایى ئەو چرا چكۆلانەيەي دەستى ئەو كزترەبوو... خانمىك بوو لەوانەي دەيىت ھەناسەي قووليان بۆ ھەلكىشىت، لەو جوانىيە سەيرو ئەفسانەيىيانەي گەر لەگەلىشىاندا بخەويىت ھىشتا ھەستىكەيىت تەوانىوتە بيانگريىت و پىيانىگەيىت. جوانىيەك ھەمىشە عاسى و ئەفسونەيى دەمىنىتەو. جوانىيەك دواچار دەيتەوانى ھەندىك كەس تەناو مەردەن بە دواي خۆيدا رەككىشىت. مەن ويستم خۆم وا نىشاننەدەم كە جوانى ئەو مەنى رەچلەكاندو، مەن بەر لەو ەي بىم بەو درۆزنە گەورەيەي پرتەقالى سەي لەو گەنجانەبووم كە نەمدەويست ئافرەتەن تىيگەن مەن چۆن بىريان لىدەكەمەو. نەمدەويست وادەركەوم كە جوانى رەمدەچلەككىت. ئەو كات ئەزموونىكى قوولم لەگەل كچاندا نەبوو، بەلام ھىزى ئەو ەم تىابوو لە بەردەم جوانيدا ويقارى خۆم نەدۆرېنم. لەگەل ھاتنى داليادا بۆنىكى تايىت ھاتە ناو ئەو ژىر زەمىنەو كە دواتر زانىم ئەو ە بۆنى ھەموو ئافرەتەننى ئەو شارى خەيالەيە.

وێك ئەوێ بە وریابوونەوێ من زۆر خوشحال بیت، یاخود چاوەپوانی ئەوێ نەکردبیت، سەرسامانە دەستی لێدام و گووتی: ئاھ تۆ چەند دەردت دامی... چەند دەردت دامی.

بێئەوێ پرسی پیتیکات، وێك یەكێك خوشەوێستێکی خۆی ماچبكات، لێوێ هیناو ماچیکردم. من سەرسامبووم بەوێ كە بە كوردییەکی وەها ساف قسەم لەگەڵدا دەكات. لێم پرسی: خانم، من لە كویم، من چیمە، من بۆ لێرەم؟ بە پێكەنینێکی عەیارەو، پێكەنینی ژنێك ھەموو جۆرەكانی پێكەنین دەزانیت، گووتی: تۆ لێرە بەدواوە لە چنگی مندايت، تۆ وێك چۆلەكە یەك كەوتیتە داوی منەو.

ئێستا كە بیر لە قسەكانی ئەوسای دەكەمەو ھەستەكەم بە جۆریك لە جۆرەكان راستیدەكرد من لەو ساتەو تا ئێستا گیرۆدە ی ئەو دونیایەم كە دایا سیراجەدین دەرگاكانی بۆكردمەو. دونیایەك گەر دایا سیراجەدین نەبوایە من زووتر جێمەهێشت... زۆر زووتر.

ئەوشەو دایا بە ئارامی لەسەر لێواری قەرەوێلەكەم دانیشت، جلیکی نیمچە پووتی لە بەردابوو، كە زانی من سەیریدەكەم بە ئەسپایی گووتی: ببورە من لە ئێشەو ھاتووم، دەبایە وابم، كاتم نەبوو بۆ خۆگۆرپین، دەمزانێ ئەمڕۆ دێتەو ھۆش خۆت، دلم خەبەریدابوو دوا ی ئەو ھەموو لە ھۆش خۆچوون و بێھۆشییە، ئا درۆت لەگەڵدا ناكەم، دەمزانێ ئەمڕۆ چاودەكەیتەو و دێتەو زمان.

تا ئەو كاتە لەبەر سەیرکردنی جوانی ئەو خانمە دەرەتێكم نەبوو تەماشای ئەو ژیر زەمینە بكەم، بە ئارامی گویم لە قسەكانی دەرگرت و ژانێکی قوول و دوور لە ناوھە ئیقلیجیدەكردم. لە ژیر قەرەوێلەكەو ھە كارتۆنێکی چكۆلانە ی دەرھینا، پربوو لە دەرمان و مەرھەم و دەرزی. چاویلەكە یەكی چكۆلانە ی چێو زێڕینی لە چاوكردو لەسەر پۆشنایی چراكەدا چەندین جار ناوینیشانی دەرمانەكانی خۆیندەو، وێك ئەوێ لە ھەلە یەك

بىرسىت، چەندىن جار ناۋى دەرمانەكان و ۋەسلەكان و پىسولەى زانىيارى
 ناۋ قوتوى داپۋەكانى بەراۋردىكرد. پىسولەكان بە ئىنگلىزى نوسىراۋون،
 بەلام ئەو بە ھىمنى و جىدىيەتىكى زۆرۋە دەيخويندەۋە، ۋەك ئەۋەى ھىچ
 كىشەيەكى لە تىگەيشتىنى ناۋەرۋكەكەيدا نەبىت. شىتىكى سەيربۈۋ بۇ من،
 كچىك لە جلى سەماكەرىكى عەرەبدا بە كوردى قىسەبكات و بە ئىنگلىزى
 بخوينىتەۋە، بەلام دالىا سىراجەدىن ۋابو. تا دەستى لەسەر سىنگم نەدا،
 راستەۋخۇ ھەستىم بە ئازار نەكرد... تا ئەۋ كاتە نەمدەزانى چ جۆرە جلىكم
 لەبەردايە، كاتىك تەماشاي ئەۋ كراسە پەشەم كىرد كە ئەۋ قۇپچەكانى
 دەتراندى، كۆمەلىك لەفافى خوينىۋىم لەسەر سىنگى خۇم بىنى. ھىچ شىتىكم
 لە ياد نەماۋو، نەمدەزانى بۇ برىندارم، بۇ كەۋتوۋمەتە ئەم ژىر زەمىنەۋە.
 بەدەنگىكى گىياۋەۋە لە دالىا سىراجەدىن پىرسى: كى ۋاى لىكردوم، خانم
 تۇ پىمبلى كى ۋاى لىكردوم؟ بىشەۋەى تەماشامبكات، لەفافەكانى گۆرى، بە
 كەمىك بىباكىيەۋە گوتى: ھەزەكەم بزانم تۇ ناۋت چىيە؟ ۋەك يەكىك
 دان بە گوناھىكدا بىت، گوتىم: ناۋم جەلادەتى كۆترە.

دالىا كەمىك ۋەستائو بەسەرسامىيەۋە پىرسى: جەلادەتى كۆتر؟ تۇ
 خەلكى چ شارىكىت؟ من ئارەزووم نەۋو ۋەلامىبەدەۋە. بە دەنگىكى گرژ
 گوتىم: نازانم. دەيزانى درۋدەكەم، بىشەۋەى پىرسىارەكەى دوۋبارەبكاتەۋە
 گوتى: تۇ نابت بىجولىت، چەند رۆژىكى تىرت دەۋىت، برىنەكانت سەخت
 بوون، زۆر زۆر، بەلام تۇ كۆپىكى بەتوانايت، گرنگ ئەۋەيە تۇ ئىستا
 دەتوانىت قىسەبكەيت، سىبەينى دىكتۈرەكەمان دىتەۋە بۇ ئىرە، سىبەينى
 دەگەپىتەۋە، لەۋانەيە دەرمانەكانت بۇ بگۆپىت.

دوچار ھەستائو كەمىك كراسەكەى چاككرد. بە دەنگىك سىيەرى
 مەكرو فرىۋىكى كچانەى تىداۋو، پىرسى: دەتوانىت بە عەرەبى قىسەبكەيت؟
 من دەستىم گىرت و گوتىم: دەتوانم، زۆر زۆر باش نا، بەلام دەتوانم. ئەى
 تۇ چى دەكەيت، ئەى تۇ كىت؟ دەرۋىت يان لىرە دەمىنەۋە؟

بۆیه که مجار له نزیکه وه ته ماشایکردم، چاوانی شتیک له بهزهیی و غه می تیاوو، وهک ئه وهی دوو دل بیت، یان وهک ئه وهی داوای شتیکی هه رامم لیکرد بیت و نهیه ویت بمداتی، گووتی: من ناوم تریفه ی زستانه. له شه وینکی پر تریفه ی زستاندا له دایکبووم، دوا ی به فریکی گه وره، له به ره وه ناوم تریفه ی زستانه. بیته وهی شه رمبکه م، گووتم: درۆ ده کهیت، تۆ ناوت تریفه ی زستان نییه، به لام به من ده لیت ناوم تریفه ی زستانه تا ناوی خۆتم پی نه لیت. تۆ درۆ ده کهیت... وانیه؟.

چراکه ی له جینگایه کدا داناو که میک دهستی به قۆیدا هیناو گووتی: خه تای من نییه، تۆ له و کورانه ی هه موو کچیک هه زده کات درۆت له گه لدا بکات. من به نا په هه تییه وه گووتم: یان تۆ له و کچانه ییت، هه زده کهیت درۆ له گه ل هه موو کوریکدا بکه ییت؟. وهک مندالیک بیه ویت دیق به هاوړیکه ی بکات، یارییه کی چکولانه ی به قزی کردو گووتی: وایه، من هه زده کهم درۆ له گه ل هه موو کوریکدا بکه م. من که خه ریک بوو رقم لێیده بوو، گووتم: دوا ئه وه تۆ من ناناسیت، وا نییه تۆ هیشتا نازانی من کیم؟.

به ئه سپای چراکه ی له سه ر میزیک ی چکولانه داناو گووتی: پیویست ناکات بقتاسم تا بزاسم تۆ کیت؟.

بۆ ئه وه ی زیاتر ماندوو نه بم چاوم لیکناو نه مو یست بیبینم، نه مو یست بزاسم چی ده کات و چی ناکات، توند چاوم نوقاندو خۆم له تاریکیه کی قولدا ونکرد. کاتیک چاوم کرده وه ئه و له و ئ نه مابوو، ته نیا شتیک به جیه هیشتبوو ئه و بۆ نه ئه فسوناوییه سه یره بوو، که بۆنی کچانی ئه و شاری خراپه یه بوو.

ئه وه یه که مین یه کتر بینیمان بوو له گه ل دالیا سیرا جه دیندا که سه یرترین بوونه وه ریک بوو من دبیتیم. دلنایام دالیا سیرا جه دین له تیکه لاو بوونی زیاد له مرو ئیک دروستبوو بوو، به لام ئه و شه وه من ده مو یست بیر نه که مه وه، ده مزانی شتیک له مندا مردوو. شتیکه هیشتا ته واو جینه هیشتووم، به لام

فاسىلە يەككى ئەوتۇي لە من وەرگرتووہ گىزانە وەشى بۇ ناو من کارىكى
نە کردەو زەحمەتە. بەلام ئەو شتە چىيە؟ نەمدە زانى.

لە دواي ئەو شەوہە تا ھەفتە يەك دواتر داليا سىراجە دىنم نە يىنيىە وە.
پۇژى دواتر پىرەمىزدىكى سەر پووتاوہى چكولانە ھاتەلام، ئەو كەمە
مووانەى كە بە لاجانە كانىيە وە مابوون تەواو سىيى بوون، برۇكان و
برژانگە كانىشى سىيى، كراسىكى چلكنى لە بەردابوو، ھىلەكىكى كۈنى
قۇچە دارو چاكە تىك لەو چاكە تانەى ناتوانىت بزانىت مۇدىلى چ دەورو
زەمانىكە. وەك ئەوہى دواي گرىسكردنى مەكىنە يەككى كۈن دەستى بۇ
سەر خوانىكى گەورە پاكىكاتە وە، بە دەسرىكى سىيى دەستى سىرى
و بە دەنگىكى پىر بەلام پىر ئومىدو دلىيايى گووتى: ئەمىرۇ بەيانى داليا
سىراجە دىن تەلەفونى بۇكردم و پىتىگوتم، كە تۇ ھۇشت ھاتوتە وەو بەرەو
باشبوون دەپۇيت، خەبەرىكى خۇشە... ئىجگار خەبەرىكى خۇشە، لە مىژە
لەم شارەدا مرۇف خەبەرى خۇش نابىستىت....

ئەوہ يەكەمىن جار بوو من ناوى داليا سىراجە دىن بىيستم. سەد
دەر سەد دلىيا نەبووم كە ئايا داليا سىراجە دىن ھەمان ئەو كچە يە كە
شەوئ لە فافەكانى بۇ گۇرپىم ياخود يەككى دىكە يە. من لە بەيانى زووە وە
گوپم لە دەنگى كچەلىكى زۇر بوو، دەھاتن و دەچوون، دەيانزىكاند و
پىتەكەنن. ھەندىجار بانگى تريفەى زىستانم دەكرد، دەمگوت: ھىي كەس
گوپى لە منە، بەلام كەس وەلامى نەدەدامە وە، وەك ئەوہى دەنگە دەنگ
و ژاوەژاوى سەرەوہ لەوہ زياتر بىت ئەو نوزە بارىكەى من بتوانىت
بىپىرىت. بەلام ھەستى ئەوہم نەبوو لە شوئىنىكى خراپدا گىرم خوار دىيت.
دلىيابووم كەسىك ھەيە منى بىرناچىتە وە. من لەو پىاوە پىرەم پرسى:
داليا سىراجە دىن ئەو كچە يە كە شەوئ لە فافەكانى بۇ گۇرپىم، وانىيە؟
دەستىكى بەسەرە پووتاوہ كەيدا ھىناو گووتى: خۇيەتى، ئەو كچە بالابەرزە
قۇ درىژەيە، دلىيام ناوى راستەقىنەى خۇي بە تۇ نەگووتووہ، ھەمىشە

كۆمەلىك ناوى سەيرو سەمەرەى بۆ خۆى ھەيە، دۇنيام پىنگووتووتى
ناوم «خۆرى پايىز» يان «كۆيستانى سيا» «تەوارى زەنويران» «گولى
سولتان». ياخود ھەر شتىكى تر لەو بابەتە.

بە پىنگەننىكى قولەو سەرى باداو گووتى: ئىتر ئەو داليا سىراجەدینە،
ئەو تەبىئەتى ئەو كچەيە، تەنيا من و ئەو كچە لەم شارەدا كوردى
قسەدەكەين، بۆ ئەو زىمانەكەمان بىرنەچىتەو ھەفتەى چەند جارىك
تەلفون بۆيەك دەكەين... بەلام تۆ ئەو بخەرە ئەولاو، پىمبلى تۆ ئىستا
چۇنىت؟

دەستى دامى و پىنگەو تەوقەيەكى درىژمان كرد، وەك ئەو لە مېژە
ھاوپى بىن و يەكدى بناسىن، دەستى وەك دەستى مندالىكى ساوا نەرم
و ناسك بوو. من لىم پرسى: تۆ دكتورىت؟ سەرىكى لەقاندو گووتى: من
دكتورم؟ بىست و پىنج سالا لەم شارەدا ئىشەكەم. كە يەكەمجار ھاتم
بۆ ئىترە چۆلەوانى بوو، جگە لە كۆمەلە دەوارىك ھىچى ترى لى نەبوو.
دەستى خستە سەر ناوچاوانم و گووتى: ئىستا ھەستەكەم ھەموو ئەم
شارە ھى منە.

لە دوا رستەدا خەيالى لە جىگايەكى تر بوو. خەيالى لای لىدانى دلى
من، گەرمایى جەستەو رەنگى بىلبىلەكانم بوو. بەوردى تەماشای ھەموو
گيانى كردم، برىنكى دىكەشى لە خوار ناوكمەو نىشاندام. گووتى:
مەترسە، چىتر نامرىت، بەشىكت ھەمىشە دەزى، تا ئەو پۆژەى خۆت
تاقەت نامىنىت، تا ئەو كاتەى ژيان خۆى خاودەبىتەو مروف چىتر
ئارەزووى نامىنى درىژەى پىدات. زۆر باشە، برىنەكانت خىرا بەرەو باشى
دەرۆن، ھا ھەلبەت لەشى گەنج خىراتر چاكەبىتەو.

تەماشايكردم و گووتى: برسىتە، دۇنيام برسىتە، چەندىن پۆژە بەو
دەرمان و خواردنە گىراوانە دەژىت كە لە رىگای دەرزییەو ھەرىدەگرىت.
من سبەى خواردنىكى سووكت بۆ ئامادەدەكەم، تا كاتىك وات لىدىت بتوانىت

بەئاسانى بىجولئىت زۆر مەخۇ. سىبەى دىمەۋە بۇ لات سىبەى ھەلتدەستىنم
 ۋە كەمىك لەم ژىر زەمىنەدا پىياسەت پىتدەكەم، دەبىت تۈزىك بىجولئىت...
 بە ھەرحال تۈ لەشىكى بەھىزەت ھەيە، گەنجىكى بە توانايت. بەلام دەبىت
 پىتدەنگ بىت، زۆر دىنگە دەنگ نەكەيت، سەرنجى كەس پانەكىشىت تۈ
 بە نەھنى لىرەيت. تىتدەگەيت... ئىرە ژىر زەمىنكى چەپەكە، تىتدەگەيت، نايت
 كەس بزانئىت تۈ لىرەيت.

ۋەك ئەۋەى بىر لە زەمانكى ئىجگار دۈۈرىكەمەۋە ھەناسەيەكم
 ھەكىشاۋ گوۋتم: ھىندەم لە بىرە لەگەل دۈۈ ھاۋرى دىكەدا گىراين...
 لە بىرمە لە زىلىكدا بەرەۋ باشۋور ئىمەيان گۈاستەۋە. ئىدى لەۋە زىاتر
 شىتىكم لە ياد نىيە. مەن بۇ لىرەم؟ دىكۈر مەن چى دەكەم لىرە؟.

بە كەمىك سەرسامى ۋە دەستەپاچەيەۋە گوۋتى: مەمۈرە، مەن ناچمە
 بىچ ۋىناۋانى ژىانى نەخۇشەكانمەۋە، لەسەرمە تىمارتەكەم... نامەۋىت بزانم
 نەخۇشەكانم چ جۈرە كەسىكن... مەن تەماشى شەيتان ۋە فرىشتەكانى
 ناۋ ئىنسان ناكەم، سەيرى ئازارەكان ۋە بىرەكانىان دەكەم. پەنگە مەن
 زۆر نەھنى بزانم، بەلام ۋەك دەريا ۋەھام... مەن دەريام... شتەكان دىن ۋە
 لە ناۋمدا ۋەندەبن. ھەندىجار بۇئەۋەى شتىك بدۈزمەۋە، دەبىت بنى ئەۋ
 زەريايە ھەموۋى بگەپىم. ئاسان نىيە ھەموۋ شتىك لىرەدا لە سەرمدا
 ھەلگرم، ئاسان نىيە... لەبەرئەۋە ھەموۋىان فېتدەدەمە ناۋ دەريايەكى
 گەۋرە... ئۇقىانوسىكى بەرىن.

پىكەنىنكى سەير پىكەنى ۋە گوۋتى: ھەر كاتىك پىۋىستەم بە دەرىھانەۋەى
 نەھنىيەك بو، خۇم فېتدەدەمە ئەۋ بەحرە قوۋلەۋە لەۋى دەرىدەھىتم.

پىرىكى شادۋمان بو، ھەمىشە كەمىك چاۋى دەنوقاند ۋە ئەۋسا
 دەستىدەكرە قسەكرەن. تەنيا ئەۋ پىرسىارانەى ۋەلامدەدايەۋە كە
 پەيۋەندى بە بىرەكان ۋە بارى تەندروسىتەۋە ھەيە، ۋەك ئەۋەى يەكىك
 ئاگادارىكرىتەۋە ھىچ زانىارىيەكى زىاتر نەدركىنئىت. ھەر كاتىك پىرسىارى

ئەو شارەم لىدەكرد زىرەكانە دەستى بە سەرە پروتاۋەكەيدا دەھىناۋ دەيگوت: دواتر خۆت ھەموو شتى بە چاۋى خۆت دەبينىت، فېردەبىت و بە ھەموو شتىك رادىيت.

شتىكى تىدابوو، ھىماي بۇ كۈنى و بەسەرچوون و يادچوونەۋەى زەمان دەكرد، شتىك بە تەنبا پەيوەندى بە چۈنىتى داخستنى قۇچەكان، كورتى سەر قۇلى چاكەتەكەى و رەنگى بۇزىناخەكەيەۋە نەبوو، بەلكو پەيوەندى بە جولەو نىگاكردن و جولاندنەۋەى سەرىشىيەۋە ھەبوو. ھەستمدەكرد پياۋىكە لە تەرزىكى زۆر كۈنى زىندەگىدا نوقمىبوو، بۇنى سەردەمىكى ترى لىدەھات. پىموابوو دەتوانم لە رېگاي ھەلسەنگاندنى دىمەنى خۇى و جلەكانىيەۋە ھەموو ژيانى بىينم، ژوورەكەى، پىخەفەكەى، جلى خەوتنەكەى. لەو دكتورانە نەبوو كە لە رېگاي زانست و زانىارىيەكانىانەۋە دەتوانم موعىجىزە دروستبەكەن، بەلكو لە رېگاي گرېدانەۋەى مرقۇفەۋە بە پىشە دىرىنەكانى ژيانەۋە مرقۇى زىندوودەكردەۋە. پىرىتتىيەكەى لە برى ئەۋەى مردنت بە يادا بەيىتتەۋە جاويدانەكى ژيانى بىردەخستىتەۋە. كە لە ژوورەكەدا بوو ھەستم بە دلنبايىيەكى قول دەكرد ۋەك ئەۋەى بە ئەبەدىيەتەۋە گرېدابم.

ئەۋە سەرەتاي پەيوەندىيەكى درىژ بوو بە دكتور موساي بابەكەۋە، خۇشحالبووم كە پەيمانى پىدام پۇژانە سەرمىدات. كاتىك پۇشست ۋەك ئەۋەى لە دواى خۇى كۆمەلىك تىشكى جىھىشتىبىت، دەمتوانى شتەكانى ناو ژىرەمىنەكە وردترو پوناكتر بىينم. ژوورىك بوو نە زۆر تارىك و نە زۆر پۇشن، بەرزەختىك بوو لە نىۋان پوناكى و زولمەتدا، ھەموو شتەكان خۇلەمىشى دەياننۋاند، پىدەچوو بەر لە ھانتى من، ۋەك گەنجىيەك بۇ كەلوپەلى فەرامۇشكراۋ بەكارھاتىت، فەرشى كۇن، دۇلابى بىكەك، بەرمىلى

کون، سۆنده، په تی بارکردن، کورسی شکاو، نوینی بیخاوهن، چوپی دراو، پیلای زئانهی کۆن، شوشهی خالی عهتر، تهنهکهی بهتالی پۆن، سه بهته خورمای پزیو، مشاری ژهنگاوی، توپیکی دراوی ماسی و چهندها شتی سهیری دیکهش که هرگیز تینهگهیشتم بۆ لهویدا که له کهکراون و کێ خاوهنیانه و به دهردی چ کاریک دهخۆن؟. یه کیک وهک ئه وهی له مهترسییهک بمپاریزیت قهره ویله کهی منی له تاریکترین و دوورترین سوچی ژیرزه مینه که دا دانابوو، من چه ند جاریک ویستم ههستم بۆئه وهی پروونتر دیمه نی ژیرزه مینه که ببینم، به لام نه متوانی. له یادم نییه چه ند جار به دم ئازارو خه یاله وه به ئاگاهاتووم و خه وتووم، به لام دلنیا بووم شتی سهیر له ناومدا پرووده دن، وهک ئه وهی کومه لیک بالنده له کهرومدا بخوینن و من گویم له دهنگیان نه بیته، یاخود دهستیکی نادیار شتیک له هه ناومدا داگیرسینیت... من دهخه وتم و له ناکاو شتیک ئاگاداریده کردمه وه، چاوم لیکده ناو راده چله کیم، خه وتن و وریابوونه وهی به رده وامیش مرؤف تیکده شکینیت. دواي هه موو راپله کانیک من ماندووتر به ئاگا دههاته وه، له نیوان هه موو وچانیک خه وو وریابوونه وهدا هه ستمده کرد لاوازتر و گێژتر ده بم. به رده وام دهنگی کچه لیک زۆر له سه ره وه ده بیسترا، قیزه قیزیکهی سهیر که بیدهنگی قوول و دووردریزی به دوا دا دههات. وهک ئه وه وابوو من له بنی گویمکدایم و ئه وان له سه ره وه له قه راغی ئاوه که دا دانیشتب. هه ندیجار وام هه ستمده کرد من ماسیه کم له حه وزیکدا و ئه وان له سه ره وه ته ماشامده که ن، وهک ئه وهی ته نیا توژیکی ئاو له نیوانماندا بیت، ئه وان بتوانن سه ر به مالی مندا شوپکه نه وه و من نه توانم سه ر به رزیکه مه وه و ئه وان ببینم.

من ناوی دەنیم شاری ڕێبواره غەمگینەکان، شاری تەپۆتۆزی ھەمیشەیی، شاری ئەو مراویانەیی خواستیکی قوولی ھەلھاتن لە زۆنگاوەکانی باشوور بەرەو ئەوێی دەھێتان. شاری ئەو سۆزانییە جوانانەیی لە ھەموو لایەکی ئەو ولاتەوێ دەھاتن و لەو شارەدا ژوورێکیان دروستدەکرد، شاری ئەو کچانەیی لە تھوێکی نادیاردا لە نیوان بیابان و زۆنگاو و ڕووبارەکاندا جێگایەکی سەیریان بۆ ھۆیان دروستکردبوو. شارێک نە لەسەر نەخسەر نە لە تۆماری دەولەت و نە لە جوگرافیای ئیداری ئەو ولاتەدا نەبوو، بەلکو زەویەکی نوێ بوو، لە زەمانیکی تاییبەتیدا، لە دەرەنجامی تیکشکانیکی گەورەیی شوێنکاتە جیاواژەکان لەویادا دروستبوو. شارێک بوو لە تیکشکانی شارەکانی تر، لە پاشماوێ ژیان لە جێگاکانی دیکەدا دروستبوو.

ھەمیشە سووکە بایەکی سەنگین بە تەپۆتۆزی بیابان لە کوچەکانیدا دەگەڕا، من لەیەکەم گەشتمەوێ بەو شارەدا تا دواھەمین گەشت ھەستم بەو بایەکرد، ھەستم بەو تۆزە وشکەیی بیابان کرد کە ھەمیشە لەسەر ڕوخساری ئەو ڕێبوارانە دەنیشت کە لەمسەرەو سەری ئەو ولاتەوێ بۆ چەند سەعاتیک ڕوویاندەکردە ئەوێ. یەکەمین کەس منی بەو شارەدا گێرا دکتۆر موسای بابەک بوو. ھێشتا برینەکانم ساڕێژنەبوو، ھێشتا دالیا سیراجەدین لە سەفەر نەگەڕابوو، ھێشتا بە دونیای «پرتەقالی سپی» ئاشنانەبووم. ئێوارەیک ھاتە لام و گووتی: دالیا سیراجەدین تەلەفونی بۆکردوم و پێگوتووم کەمێک بە شارددا بتگێڕم و دواتریش بتەمە لای خۆم. دەزانم ھێشتا زوو، بەلام بەر لەگەڕانەوێ دالیا سیراجەدین دەبێت ئەم شارە ببینیت.

من لە دکتۆر موسای بابەک نائۆمید بووم، چاوەڕوانی ئەو نەبووم ھیچ نەینییەکم بۆ ئاشکراکات، بە درێژایی ئەو چەند ڕۆژە بە شیوەیەکی زیرەکانە لە پرسیارەکانم پایدەکرد، شتیکی دروستم لەسەر خۆم و دالیا

سىراجەدىن و برىنەكانم لى نەبىست. بەلام لەگەل ئەوەشدا پىنكەنىنە پىرەكەى شادمانى تيا دروستدەكردم، سەرلەقاندن و نىگا شىرىنەكانى پىرپوون لە حىكمەت. ھىندەى بە زەردەخەنەكانى منى چاكەدەكردەو بە دەرمانەكانى منى تىمار نەدەكرد. من دە پۇژ بوو بە تەنھا لەو ژىر زەمىنە تارىكەدا بووم، شەوان درەنگ ياخود بەيانىان زوو دكتور موسا خۇى خواردنى بۆ دەھىنام، تىمارىدەكردم و جىئىدەھىشتەم، بەردەوامىش دەنگى ئەو كچانە لە گویمدا دەرزىنگايەو كە بە شەو گورانيان دەگووت و بە پۇژ پىندەكەنىن و دەيانزرىكاند. ھىشتا نەمدەزانى لە كویم، ئىرە چ جىھانىكەو ئەوى چ شارىكە. ئەو پۇژە بەناو ئەو تەپوتۆزەدا منى برد، پىشتەر ئاگادارىكردمەو كە قسە لەگەل كەسدا نەكەم، كارىك نەكەم كەس ھەست بە برىنەكانم بكات. ئەو پۇژە من و ئەو كوچە بە كوچە بەو شارەدا گەراين، لە يەكەم كوچەدا وەك نەپىنىيەكى گەورەم بۆ ئاشكرابكات، توند دەستى گوشىم و گووتى «ئەم شارە ناوى نىيە، ھەموو كەس لىرە خۇى بە پىيوار دەزانىت، ھەموو سەرنشىنانى ئەم شارە خۇيان بە پىيوار دەزانن، ئەم شارە شارى كەس نىيەو نايتە شارى كەسىش». من لە چەند كوچەو كۆلانىكى درىژ بەولاولە ھىچى ترم نەدەبىنى، كوچەو كۆلانى تۆزاوىي كە بايەكى سەير تارمايى چەندەھا مەخلوقى خەيالى لە ناودا دەفراند. ئىوارەيەكى ساردبوو، تەمىكى زەرد ھەموو دونىاي داپۇشىبوو، جارجارە ھەندىك پىيوارى غەمگىن بە خۇيان و جانتا قورسەكانىانەو بەلاماندا دەپۇشتن. ھەموو ئەو شارە بە خانووە چكۆلەو دەوارە پەش و مالە تەنەكەكانىيەو لە خۇلىكى زەرددا نوقمبوو، وەك ئەوەى لەسەر زەوييەك لە بەھارات دروستبوويت، پىگايەكى درىژ و ترسناك وەك قەدەر، لەناديارەو تا ناديار بە ناوەرەستىدا گوزەرىدەكرد. موساى بابەك ئەو راستە ھىلە ئەبەدىيەى نىشانەدام و دەيگووت «ئەمجۆرە شارانە بەشىكن لە خەون، دروستدەبن و لە ناكاوىش دەتوينەو يان وا ھەستەكەين كە دەتوينەو، وەك يارىيەك

منداڵیک لە لم دروستیکات، بیئەوهی کەس بزانیئت چۆن و بە کاریگەریی چى، لە ناکاو نامیئن و لە جیگایەکی دیکەو سەرەلەدەنەو. بە دیوێکدا تەماشابکەیت، ئێرە خۆشترین شاری ئەم ولاتەیه، شاری سەفایە، شاری ئەو کچە جوانانەیه کە بە پارەیهکی کەم لە گەل هەموو پیاویکدا دەخەون، ئەو کچانەى هونەرەکانى عەشق و سەماکردن دەزانن... سەیرکە جەلادەتى ئازیز، ئێرە ولاتى خەيالە، لە ناو هەزاران شاری پێ گومەزو منارەدا، لەم چۆلەوانییەدا میترگیکت هەیه ئەو کچانە پرووی تێدەکەن کە لە هیچ جیگایەکی دنیادا شوێنێان نابێتەو، ئەو پیاوانە پرووی تێدەکەن کە لە هیچ شوێنیک ئامیزانبوونیان دەست ناکەوێت و دێن و لیترە بە پارە دەیکرن، بەلام بە دیوێ پاستەقینەکەشیدا بڕوانیئت ئێرە هیچ نییە جگە لە سەراپیکى زەرد کە مەخلوقاتى بێپاشەپوژ تیا ونبوون». من کە پێشتر حیکایەتى ئەو جۆرە شارانەم بیستبوو، بەدەنگیکى سەرسام دەمپرسی «بەپێژ دکتۆر موسا، وەک لە قسەکەى بەپێژت تێگەم، هەرچی ئافرەتى ئەم شارە هەیه هەموویان سۆزانن، لەش فروشن؟ هەموویان... هەر هەموویان، هەتا دالیا سیراجەدینیش؟». دکتۆر بە ئەسپایى سەرى لەقاندو گووتى «هەموویان... هەموویان هەتا دالیا سیراجەدینیش». ئێستیکى کردو کەمێک یەخەى چاکەتەکەى چاککردو چاوى کەمێک نوقاندو دەستیکردووە بەقسەکردن «پێویست ناکات شتەکان وا سەخت وەرگریت، لە پاستیدا ئێرە شارێکی تەواوەتى نییە، ئێمە لیترەدا هەموومان پێیوارین، پێیواری هەمیشەیی. هەتا من کە بیست و پێنج سالا لەم جیگایەدا نەخۆشەکان تیماردەکەم پێیوارم، ئێمە دێن و دەپۆین، جەلادەتى کۆتری برادەرم، خزمە چکۆلەکەى خۆم، ژنانیش وەک ئێمەن دێن و دەپۆن، بەلام ئەوان یاسا و پێساکانى ئەم جیگایە دەستینیشاندەکەن». دکتۆر موسا توند دەستى گویشیم و بە جووتى چاوى کراوێ، بە جیدیەتیکى قوولەوێ گووتى «خزمى خۆم، دەمەوێت پێتبلیم، ئەو پوژەى سەرتاپای ئەم شارە نەفۆدەبیئت زۆر نزیکە، هەستم

وام پئیده لیت، دلم وام پئیده لیت، هه موو شهویک مۆته که یه ک رامده چله کینیت، هه سستیک وهک شیت هه لمده گریت و وهک دیوانه له ژووره که ی خۆم ده مهینیت ده ری، من له وهو پیش هه سستی وام نه بووه، به لام بهر له هاتنی تۆ به ماوه یه کی کورت ئه وه هه سته م هیه».

نه مو یست به و ده ستووره ئه خلاقیه ی له مندالییه وه فیزیانبووم قسه بکه م، دواچار من پیاویکی نه خۆش بووم له چنگی دکتوریکی پیردا که له چاکه ی خۆیدا به ناو شاریکی سه رابدا ده یگیرام. من تا پتر سه یری کوچه و کولانه سه یره کانی ئه و شاره م ده کرد، زیاتر ده مو یست به رسم... شتیک له ناخه وه ده یترا ساند، هه ستمده کرد ئه و چۆله وانییه سه یره که تپه پینی رتیبواریک، یاخود ده رکه وتنی ئافره تیک له جلکه ئالووالاکانیدا ده یشیواند هیدی هیدی قووتمه دات.

ده مو یست له و شاره برۆم و بکه ریمه وه بۆ ئه و جیگایه ی لیوه ی هاتووم، به لام نه مده توانی ئه و ئاره زووه جلّه وبکه م که قوول به ره و ئه و سه راب و خه یاله ش پایده کیشام. دکتور موسای بابک به قه ده هه نگاوه کانی من ده رۆیشت، منیش ده ستم به زامه کانه وه بوو، نیگام وهک شیت ئه و هه وایه ی ده پیشکنی که پر بوو له پریشکی خه ونی شکاو. دکتور موسا بیته وه ی چاوه روانی پرسیاره کانی من بکات، وهک یه کیک ده سستی کویریکی گرتیت و بیه ویت به ریگایه کی پر درکدا بییات، گووتی «ئه م شاره هیه نییه، کوچه کانی، ماله کانی هیه نین، ویرانه یه کی گه وریه، شاریکه بی بازار، بی مندال، بی مزگه وت، بی قوتابخانه و خه سته خانه... هیه نییه، به شیوه یه ک دروستبووه بتوانیت هه موو کاتیک به جینییه لیت».

له ناکاو وه ستاو وهک ئه وه ی زه ردی ئه و ئاسق کراوانه ی به رابه رمان سنووری نیوان مردن و زینه گی یادبخته وه، وهک یه کیک یه که مجاری بیت ئه و هه سته بژی، سه یری ئاسمانی کردو به ده نگیکی به رز گووتی «به لام ئاسانیش نییه، جپه یشتنی ئه م شاره ئاسان نییه، به تایبه ت بۆ من و تۆ.

ئەوانەى كە لە شارەكانى تر ڕادەكەن... شتىك لەم شارەدا ھەيە تەيرى
وەك من و تۆ زوو دەستەمۆدەكات».

پىكەنىنە جوانەكەى خۆى پىكەنى، دەموچاوى وەك ھەمىشە پىپوو
لە ئۆمىدى چىرچ و گووتى «ئىرە جوانترىن شارە بۆ ئەوانەى وەك من
و تۆ خەلكى ھىچ شارىك نىن». دەستى بەردام و بەچەند ھەنگاوىك
پىشمكەوت، دەستى چەپى لە گىرئانى چاكەتەكەيدا بوو. زۆر ئەو دەستەى
دەخستە گىرئانى چاكەتەكەىەو پىشتى كۆپدەكردو دەرۆى. ھىند ورد
سەيرى زەويىەكەى دەكرد، لەو دەچوو لە كىلگەيەكى نەناسراودا بۆ جۆرە
پروەكىكى نوئ و نەدۆزراو بەگەپىت، من بەھەنگاوى خاوترو سووكت
دواى دەكەوتم و گويم لىدەگرت كە دەىگوت «وامەزانە ئىرە شارىكى
پىترخە، ئىرە بەشىكى نەپىنراوى ھەموو شارەكانى دونياىە، ئەو شارەيە كە
بە نەينى لە ھەموو شارەكانى تردا ھەيە و ئىمە ناپىينىن».

لەراستىدا من ھىچ شارىكم نەدەبينى، تەنيا كۆلانى پەرش و بلاو
نارىكم دەبينى كە ئافرەتانى خراپ و كچانى سۆزانى ئاوەدانىان
كردبوو. شار نەبوو، ھىندەى كۆمەلىك خانووى سەرەتايى قور بوو
كە لە تەپوتۆزىكى ئەزەلىدا نوقمبووبوون، ھەندىجار بىنايەكى چىمەنتۆشى
تىدەكەوت، جارجارەش بالەخانەى دووسى قات. لە ھەندى جىگاشدا مالى
حەسىرو خانووى تەنەكەو دەوارى عەرەبىت دەبينى. من دواتر تىگەيشتم
كە زەحمەتە مەرف ئەندازەكانىشى بىتۆيت، لەبەرئەو ھەمىشە لە گۆراندە
بوو، ھەندىك پۆژ شارىكى گەورەبوو كە ئاسان نەبوو تەخوبەكانى ببىنيت،
پىر لە كوچەو ئاوەدانى، ھەندىجارىش بچوكدەبوو. بۆ گۆندىكى چكۆلانە.
ھەندىجار لەگەل ھەندىك شارى دىكەدا تىكەلاو دەبوو و ھەندىجارىش خۆى
دەبوو بە دەيان پارچەو. دكتور موساى بابەك ھەولیدەدا لەيەك پۆژەو
ئەو كىمىا نەينىيە لە من تىگەپنىت، كىمىايەك مەرف تەنيا كاتىك تىدەكات
كە خۆى لەناويدا بۆى. دكتور موسا تەماشای ھىمنى ئەو ئىوارەيەى

دەکرد و دەیگووت «جگە لەو کاتانەى کە ئاھەنگ دەکەن، ئێرە شوپىنىكى ھېمنە، ئەو شوقىزانەى مېوانەکان دەھىتن، لە دەرەوھى شار دەوھستەن، بەدەگمەن ماشىنىک دیتە ناوھو، گەر پەشەبايان عەجەب نەبىت، تەپوتۆزى ئێرە ھىچ نىيە جگە لە تۆزى ئەو پىپوارانەى لەملاولای دونیاوھ پووى تىدەکەن، ئەو پىپوارانەى تەنیا پارەو زىر و تەلا ناھىتن لەگەل خۆياندا، بەلکو تەپوتۆزىش دەھىتن، غەم دەھىتن، غەم کە ناروات، مەن پىتدەلیم خەزى خۆم، پىپوارەکان دىن و دەپۆن، بەلام زۆر شت دەھىتن کە ناروات، سووزەنەک و گەپى دەھىتن، گوولى و سىل لەگەل خۆياندا دەگىرن، ھەندىکيان بە بۆنى مەيدانەکانى جەنگەوھ دىن، بەلئى بە بۆنى باروت کە لە ھەناسەيان ھەلدەستىت... مەن دکتۆرم لە مەن پەرسە، لە ھەمووشى خراپتر ئەوھى ھەر کەسک دىت و دەپوات ھەسرەت جىدەھىلەت، کوپى خۆم ھەسرەتى زۆر بەجىدەھىلەن».

دەستىكى بەسەرە پروتاوھەكى خۆيدا دەھىتا، کەمىک يەخەى سېپى کراسەكەى و سەردەستە کورتەکانى دەتەکاند، کەمىک پىشى ھاتبوو، پىشىكى تەواو سېپى وەك قزى و برۆى، تا زياتر دەپۆشستىن پتر ئەو خۆلە زەردە لەسەر سەمىل و لاجان و برژانگەکانى دەنىشت، بەلام وەك ھىمنى ئەو ئاسمانە زەردباوھ بەجۆرىک تىكەلاوى بووبىت نەتوانىت لىتى جىايىتەوھ، تا دەھات قوولترو دوورتر مەنى بەرەو ناوھوھ دەبەرد. لەم كوچەوھ بۆ ئەو كوچەو لەویشەوھ بۆيەكىكى دى. مەن بەلاموھ گرنگ نەبوو بەرەو كوئى دەچووين، كۆلانەكان ناويان نەبوو، لە بنەپەتدا پىپوستىشان بە ناو نەبوو. موساى بابەك وەك ئەوھى مەنى بىرچووبىتەوھ، پىشەدەكەوت و لەبەر خۆيەوھ قەسەيدەكرد. بىئەوھى بىر لەوھ بکاتەوھ کە مەن ناتوانم بە خىزايى برۆم، بە چەند ھەنگاوىكى خىرا دوورەدەكەوتەوھ، بەلام لە ناکاو ئاورىدەدايەوھ دەپىپىنى مەن دەستم بەبىرینەكەى سەنگمەوھ گرتووھ لە

دوره و ته ماشايد هكهم، پر به هيمنى ته و ئيواره يه پيډه كهنى و ده يگوت «جه لاده تى كوتر، بمبوره من وام، ته مه دهردى پيرى نيبه، خوځ هه ر وابووم، هه ميشه له ناوه راسندا بيرمه چي ته وه چى ده كهم، بوچى هاتووم له گهل كيتم...». به هيمنى ده گه راپيه وه بو لام، ده ستي ده خسته وه سه ر ده ستم و ده يگوت «بمبوره، بمبوره... به لام ته ها شتيكم له يادبوو، ئاه، ده مويست شتيكت بو باسبكه م. خودايه، چى بوو؟ ته م كوچانه من خوځ ناوم ليئاو، ناوى تاييه تى خوځ، كه هيچ كه س نازانيت، بيرت نه چيت من پيرترين دانيشتوى ته م شارهم، له هه رچى مه خلوقاتى ته م شاره كونترم. تاكه پيريكم لي ره دا جيگام ده بيت وه، باپيت بلينم هيچ سوزانيه كي پير ناتوانيت لي ره بژى، كچه كان له ته مه نيكدا واز ده هينن و ده رون، يان خودكوژيده كهن، هه نديكيان رتيواريك هه ليانده گريت و ده يانبات، ياخود كه سيكي نزيكيان ده رده كه ويت و ده يانكوژيت، له بهر ته وه من ته نيا كه سم كه ده مينه وه، موسيقاره كانيش به پيرى لي ره دا تهحه مول ناكهن... كه س لي ره به پيرى تهحه مول ناكات من نه بيت، ته م شوينه قانونى خوځى هه يه، قانونى ته وتو كه له شويى تر دا نيبه».

من به هيمنى پرسيم «قانونى وه كو چى؟».

به ر له وهى وه لاممبدا ته وه كيژيك كه به شيويه كي فيتته بازانه سنگى پروتكر دبوو، له گهل دوو خانمى زور به رزو زه به لاحى ديكه دا بانگى دكتوريان كرد و شتيكى چكولانه يان چپاند به گوينا، دكتور موساى بابك به زه رده خه نه كهى خوځيه وه سه رى له قاند و گووتى: هينى كوترى به رين، خزمه، لي ره دا بوه سته من هه ر ئيستا ديمه وه، هه ر ئيستا». دكتور له گهل سى ژنه كه دا بو ئيستيكت ونبوو، دواى ماويه كي كورت به پيكنينه وه گه راپيه وه بو لام و گووتى «من لي ره دكتورى هه موو شتيكم، ده بيت تهحه مولم بكه يت، ته مشاره له سه ر من ده ژى، ده بيت نازى هه موو ته م ئافره تانه هه لگرم، ئازاره كانيان كه متر بكه مه وه، كه گريان ده ست به سه رياندا

بىنم، كە پرسىيارىان ھەبوو ۋە لامىيانىدە مەو، كە نامەيان ھەبوو بىنوسم... خرمى خۆم من شەو پۇژۇ لەم شارەدا بە رىڭگاو، شەو پۇژ، ھەندىجار بە رىڭگاو دەخەوم، ھەندىك شەو ناگە مەو مال ئىدى لە جىگايەك لادەدەم، لای يەككە لادەدەم ۋە دەخەوم، ھەندىجارىش لە ناوەرەستى شەقامەكەدا پالەكەوم ۋە سەيرى ئەستىزە دەكەم... ئا ۋە مەو بەختە ۋەرم كە جانتاكەم پى نىيە... گەر لىرە مایتەو دەمىنىت چۆن دەژىم... دەمىنىت؟ زۆرجار بە خۆم دەلىم : من دىكتورىكم ۋە قارى خۆم ۋە نىرەدە، بەلام ۋە قارىم بۆچىيە... ئىرە شارىكە مەو ۋە تىايدا پىوئىستى بە ۋە قارى نىيە».

دەستى گەرم ۋە گووتى «ئىرە پىوئىستى بە سەبەر ھەيە، سەبەر...».

ھەستەدەكەرد تا زىاتر بەو شارەدا بچىنە خوار، تا پتر كوچەكان بىنم دىمەنەكان ئالۇزتر دەبن... ھەموو شتەكان كۆمەلىك مەتەل ۋە پرسىيارى نەكرەو بون. ھەتا دىكتور موساى بابەك خۆى تەلىسمىك بوو لە تەلىسمەكان، شتىكى تىدابوو لەدەرەو ۋە تەفسىرو تىگەيشتن، شارەكەش بەسەريەكەو نەئىيەكى گەرە بوو. لەوساتەو ھەستەدەكەرد بەجۆرىك لە جۆرەكان بەو جىگايەو ۋە نوساوم، شتىكى بەد بەلام فرىودەرەو پرىنگىل، دزىو بەلام دلرەقەن ۋە ھۇش مەستكەر، منى بەرەو ۋە جىگايە رادەكەش. ئەو شتەچى بوو؟... بۆنى ئەو كچە خراپە كارانە بوو كە ھەمويان يەك ەترىان لە خۆياندەدا؟... دىمەنى ئەو ئاسمان ۋە زەمىنە زەردەبوو كە ۋەك ئەو ۋە يەكەست ھەردووكيانى پىكەو ۋە رەنگەردىت، لىك جىا نەدەكرانەو؟... كۆبوونەو ۋە ئەو ھەموو سۆزەنىيە قەشەنگەبوو كە لەمسەرەو سەرى زەمىنەو ھاتىبون؟... نازانم.

دىكتور موساى بابەك ئەو ئىوارەيە زۆر كوچەى گىرام، ئەو لەو ھانەى نىشاندام كە لەبەردەم ھەندى مال ياخود بالەخانەدا ھەلواسرابون. ۋەك چۆن لە شارەكانى دىكەدا پزىشك ۋە پارىزەر ۋە ماڧناس ۋە بازەرگانەكان بۆردى تايبەت بۆ ناوئىشانى خۆيان ھەلدەواسن، ئەو شارە پرىبوو لە

ناونيشانى سەير سەير كە ھەندىكيان بە لەوحى ئەلەكترىكى زۆر مۆدىرن دروستكرابوون. ناونيشانى سۆزانيە بەناوبانگەكان، تىپەكانى سەما، بانگەشەكردن بۆ جوانترين خانمان كە بە جوانترين شيۆە خزمەتدەكەن. تا ژمارەى ئەو لەوحانە زياتر بووايە پتر بەرەو ناو شوينە گران و تايبەتتەكانى ئەو شارە پۆدەچووین. ئەو شويئانەى كە ميوانى تايبەتتەر و پارەدارتر پوويان تىدەكرد. لە ھەندى جىگادا لەوحى ئەلەكترىكى زۆر گەورە ھەبوون كە مرقوف تەنيا لە شارە گەورەكاندا دەيانبينى، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ھەموو ئەو شويئە سەيرانە لەسەر ئەو خۆلە پووتە دروستبووبوون، ئەو خۆلە زەردەى لە شەویشدا ھەموو ئەو شارەى بە غەمىكى شارداراوە پەنگردبوو. لە ھەموو ئەو جىگايەندا كچان خويان خزمەتيان دەكرد، ھەموو ئەو شارە چىشتخانەىك ياخود چاىخانەىكى تيا نەبوو، چونكە لە نيو مالەكاندا چىشتخانەو بارو چاىخانەش ھەبوو، ئەو پىبوارە برسپانەى لە دوور دەھاتن دەياتتوانى پووبكەنە مالىك و لەوئ مەستبن و بخۆن و شتەكانى دىكەش بكەن. من بە كوچەكاندا دەپۆيشتم و ناونيشانى ئەو لەوحانەم دەخوئىندەو... «مالى سوهيلە مەحمود و كيژە چاو خومارەكانى» «تيا تروخانەى ئاسكى سى» «تپى سەماى خۆرھەلاتى پەنا» «ميوانخانەى ترى پەش» «ديوانسەراى پاشا» «كوشكى لەزەت» «خانەى سەربازى دلاوەر» «مىزگى تام و سەما» «تيا ترو و رچى ئەرخەوانى» «تپى سەماى فتحيە جوال بۆ سەماى بەدەوى» «سوها يەعقوب و دەستە خوشكەكانى» «سالۆنى تىك تاك بۆ دانسى خورئاويى» «پشوگەى ئەفسەرى زىرپىن»... و دەيەھا ناونيشانى دىكەى سەير كە لەگەل ئەو خانووە داروخاوو مالە كەم پەونەقاندە نەدەگونجان.

دكتۆر موسا بەو دەنگە گرو ئارامەى خۆى ژيانى ئەو شارەى بۆ باسدەكردم. باسى ئەو قانونە سەيرانەى بۆ دەكردم كە لەم شارەدا ئىشەدەكات، ھەندى لە مالەكانى نيشاندام كە گرانترين سەنتەرەكانى ئەو

شارەبوون، ھەندى جىڭگاي نىشاندام كە پىياۋانى زۆر بەرزو ناسراۋى دەۋلەت ھاتوچۆيدەكەن. باسى ھەژارى و دەۋلەمەندى ناو سۆزانىيەكانى بۇ كىردىم. لەسەر بەستىكى چكۆلانە بەرابەر تياترىك دانىشتىن و دكتور موسا پىڭگوتم «جگە لە مۇسقىقارەكان ھىچ پىياۋىكى دى بۇى نىيە لىرە بژى». باسى دروستبوونى ئەو شارەى بۇكىردىم، شارىك كە لە دىر زەمانەۋە پىشەى ھەبوۋە، بەلام لە ھىچ سەردەم و پۇژگارىكدا ۋەك ئەمىرۇ گەۋرە نەبوۋە، بە درىژى لەسەر ئەو سى خوشكە قەسەيكرىد كە بناغەى ئەو شارەيان دانائە، سى خوشك كە لە خىلە كۆچەرىيەكانى ناو بىبابان جىادەبنەۋە لەۋىادا دوو دەۋار ھەلدەدەن و لەگەل ئەو سەربازو فەرمانبەرانەدا دەخەۋن كە لە باكۋورەۋە دەچن بۇ باشۋور، لەگەل شۇفېزى ئەو لۇرىانەدا دەخەۋن كە لە بەندەرىكى سەر كەنداۋەۋە بار بەرەۋ پايتەخت و شارەكانى ناۋەراست دەگۈزىنەۋە، لەگەل مىۋانە داۋىن پىسەكانى ھەسەن و ھوسەيندا دەخەۋن، پىشۋازى ئەو گەشتىيارانە دەكەن كە لە شۋىتە دوۋرەكانى دونياۋە بۇ پىشكىن لە دوۋى زىرۋ تەلانى دەۋزراۋەكانى بابل دىگەرەن. سى خوشك كە ھىدى ھىدى كىژانى تەنياۋ تەرە لە خىل و خىزان لە ھەموۋ لايەكەۋە پىۋىان تىدەكەن، ئەو كچە بە دەۋىيە چاۋرەشانەى كە باۋك و براكانيان دەيانھىنن كاربەكەن، ئەو ژنە ۋىلانەى لە مىردەكانيان ھەلدەن، ئەو كچانەى بە زگى پەرەۋە دۋستىكى بىۋەفا خىانەتيان لىدەكات و تەنيا جىدەمىنن، ئەو بىۋەژنە جوانانەى دۋاى مىردەكانيان لە زەۋىدا جىگايان نابىتەۋە. بەلام دەۋلەت كە خۇى بە پارىزەرى شەرەف و كەرەمەت دەزانىت، چار دۋاى چار ئەفسەرۋ سەربازەكانى دەنرىت بۇ تىكدانى ئەو شارۋچكەيەۋ گىرتنى سۆزانىيەكان. ۋەلى ھەر ئەفسەرىك پىدەخاتە ئەو زەۋىيەۋە، چاۋى بەۋ سەرنىشىنە خەيالىانە دىكەۋىت، لەگەل جوانەكانياندا دەخەۋىت، جەستەۋ خەندەيان تاقىدەكاتەۋە، ناتوانىت فەرمانەكان تەۋاۋەتى جىيەجىيەكات. چار دۋاى چار ئەفسەرە جىاۋازەكان پلان و چارەى جىاۋاز بۇ ئەو شارۋچكەيە

دەدۆزنەو، ھەندىكىيان كەمىك قوولتر بەرەو ناو بىابان دەيجوليتن، ھەندىكىيان بەرەو زۆنگاۋەكان پالى پتوۋ دەنن، ھەندىكىيان بەقەرەغ پووبارە گەرەكاندا دەيخزيتن، ھەندىكىيان دەيكەن بە ناو قامىشە لانەكانى باشووردا، چەند ئەفسەرىك دەيكەن بە چەند پارچەيەكى جياۋازەو كە لە ھەر پارچەيەيان شارىكى خەيالى تر دروستدەييت، ھەندىكىيان تىكەل بە كۆمەلىك شارۋچكەى دىكەى دەكەن. موساى بابەك ئەو ئىۋارەيە دەيگوت «ھەر لەسەرەتاۋە ئەم شارە ۋەك مەخلۇقىك لەدايكبوو كە بەردەوام دەجوليت، لە جىگايەكەو دەچوۋ بۆ جىگايەكى دى، يىئەۋەى ھەستىكەين كە دەپۆين». موساى بابەك خۆى يەكىك بوو لەۋانەى لەزوۋەو لەكەل ئەو شارەدا بوو، پزىشكىك بوو ۋەك سوكاىەتى و سزا فرىياندا بوو ئەو شوئەو، ھىدى ھىدى لەكەل تىپەپىنى كاتدا بووبو بە بەشىكى ئۆرگانى ئەو دونياىە. ۋەك خۆى دەيگوت، لە قۇناغىكدا ۋاز لەۋەش دەھىتت چاۋەرۋانى ئەو موچەيە بكات كە لە پايتەختەو بە پۆست پىدەگات، ۋاز لەۋە دەھىتت لەسەر خەزنەى دەۋلەت بۆى، بەلكو تەنيا بەو سامان و پارەيە دەيگوزەرىتت كە لە پىپواران و سەرنشېنانى ئەو شارە دەستىدەكەييت. خۆى داپوۋ دەرمان دەكرىت و دەيفرۇشېتەو، سال دواى سال سامان و سەرۋەتى پوۋ لە زىادبوون دەكەن، سال دواى سالىش لەكەلىدا دەژى، لەكەلىدا دەگەرېت، لەكەلىدا پىردەييت.

من برينەكانم ھىدى ھىدى ئازارىيان دەدام، توانام نەبوۋ دواى ئەو ماۋەيەى كە بە پى پۆشيتن، بگەرېمەۋە بۆ پرتەقالى سېى. ئەو شتانەى بەسەرەكەۋە بىستبووم بەس بوو بۆئەۋەى ماندووبىم. ھەستمدەكرد بە شارىكدا سەفەردەكەم لەدەرەۋەى زەمىنە، پىويستىم بە خەۋىكى قول و پشۋويەكى درىژ ھەبوو تا شتەكان پىكەۋە گرىبدم. موساى بابەك دەيزانى تەپتۆزى ئەو شارە مرقۇف ماندوودەكات، ئاگاداربوۋ بىنىنى ئەو تارمايىە زەردانە، تەماشاكردنى ئەو سۆزانيانە مرقۇف نەخۇشەدەخات. دەستى

ده‌خسته سەر دەموچاوم، گەرماي دەپتوام، لیدانی دلی حیساب دەکردم و له بەردەرکی میوانخانەیکدا لەسەر بەستیک دایدەنام و ئاوی دەدامی و دەیکووت «کەمیککی تر دەگەینە مالی، دەتوانیت لەوی پشوو بدەیت». من دواي ماندوویتییه‌کی زۆر، لە ئیوارەیه‌کی درەنگدا، لە پوژیکدا کە ئیستاش هیچ شتیکی تەواو دەربارەي سال و زەمانی نازانم، چووم بۆ مالی دکتور موسای بابەک.

مالی دکتور لە کۆلانی‌کدا بوو وەک هەموو کۆلانی‌کانی دیکەي ئەو شارە، بە خەتیکی ناپیک کە لە دەستوخەتی دکتورەکان خویان دەچوو، لەسەري نوسرابوو «الطبيب الاختصاصی - موسی سلیم بابک» و هیچی دیکە. ماله‌کەي دکتور بابەک نیشانەیه‌کی تایبەتي ئەوتوی نەبوو لە ماله‌کانی دەورووبەري جیاباکتەر، بەلام لە ناوێوە دونیایەکی تایبەتي بوو. سەرەتا هیچ کەس نەیدەتوانی بزانی‌ت ئەو ماله‌ چەندە گەورەیه، یەکەمین سەرنجم ئەو بوو کە ئەم ماله‌ دونیای یەکی‌کە لە سەردەمیکي دیریندا دەژی. لیتان ناشارمەوێ کە سەرەتا من شتەکانم بەوجۆرە بینی کە خۆم چاوێوانم دەکرد، قەرەوێلەیه‌کی کۆن، دۆلابیکي تەختەي کاله‌وێبوو، کە چەند چاکەتیکي قۆل کورت و چەند بۆینباخیکي دیرینی پیا هەلواسرابوو، قەنەفەیه‌کی سەوز کە کۆمەلێک خاوی لەسەر کەلەکە بوو بوو. زوورەکە بۆنی شتییه‌کی لیدەهات، وەک ئەوێ ئیستا یەکی‌ک خۆي شتبی‌ت و بە هالاوی حەمامەوێ لەوێوە تێپەڕی‌یت، بەلام بیدەنگییه‌کی قورس و دیرینیش لەوێ بوو، بیدەنگییه‌ک وەک ئەوێ میژوووییەکی درێژی هەبی‌ت. لە زوورەکەي تەنیشتی‌دا کتییخانەیه‌کی گەورەم بینی، کە رەفی پێر کتیب بەشی هەر زۆري دیوارەکانی گرتبوو، ئەوێ لە کتیبخانەکە مابووێوە بە وێنەي زەمانیکي بەباچووي تر پێرکراوون، وێنەیه‌کی گەورەي هەند پۆستم لە فلیمی باب الحید، پلاکاتی فلیمی غرام و انتقام ي ئەسمەهان و ئەنوەر وەجدی، عومەر شەریف و پلاکاتی فلیمی فی بیتنا رەجل لەگەل

زوبیده سهروده‌تدا، له‌ولاتریشه‌وه هر عومهر شهریف له فلیمی دکتور ژیفاکودا له‌گه‌ل جولیا کریستیدا. وینه‌ی یاریکه‌ره کونه‌کان، بیلویه و پیکه‌نینه ئه‌سمه‌ره‌که‌ی، بۆشکاش له یارییه‌کدا ده‌گه‌رایه‌وه بۆ سهرده‌می زیرینی ریال مه‌درید، ئۆزبۆ خاوییه‌کی دابوو به شانیداو ده‌گریا، بۆی شارلوتون و سهره که‌چه‌له‌که‌ی، بۆی مۆر له فانیله‌یه‌کی سوورو ده‌رپیته‌کی سپیدا کاتیک کاسی جیهانی سالی ۱۹۶۶ به‌رزده‌کاته‌وه، وینه‌یه‌کی غه‌مکینی جیمس دین له سوچیکی به‌رزی ژووره‌که‌دا، وینه‌یه‌کی فه‌یروز له فلیمی بیاع الخواتم دا، چهند وینه‌یه‌کی پزیشکی، ئیسکه په‌یکه‌ریکی بۆر، پلاکاتیکی زۆر کونی راگه‌یاندن بۆ کوتانی مندالان. ژووره‌که نمونه‌ی ناپیکی بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جۆره سیستمیکی تیا‌بوو که چاوی ئه‌و کاتی من نه‌یده‌بینی، پی‌ده‌چوو دکتور موسا هه‌موو ژیا‌نی خۆی له‌ویدا شار‌دبیته‌وه. که چووینه ماله‌که‌وه راسته‌وخۆ منی له‌سهر ئه‌و قه‌نه‌فه سه‌وزه داناو هه‌ندیک ده‌رمانی تایبه‌تی بۆ گرتمه‌وه، من تا ده‌هات ئازاروو بیتا‌قه‌تییه‌که‌م زیاده‌کرد. چاوم لیک‌ده‌ناو بیرم له ده‌مو‌چاوی ئه‌و که‌چه عه‌ره‌بانه ده‌کرده‌وه که بینومن، بیرم له‌و کۆلانه سه‌یرو پلاکاته ره‌نگاو‌ره‌نگانه ده‌کرده‌وه که تۆز دایۆ‌شییوون. هه‌ز‌مه‌کرد بۆ جاریک بچوو‌مایه‌ته مالتیک له‌و مالانه‌وه، هه‌ز‌مه‌کرد بزانم چی له‌و دیو دیواره‌کانه‌وه پووده‌دات. چاوم لیک‌ده‌ناو به دکتورم ده‌گووت: دکتور من ده‌مویت بمبه‌یت بۆ یه‌ک‌یک له‌و مالانه.

بیته‌وه‌ی سه‌یری دکتور بکه‌م، هر به چاوی نوقاو‌ه‌وهو چاوه‌روانی وه‌لامه‌که‌یم ده‌کرد، ئه‌و به پیکه‌نینه‌وه ده‌یگووت: ناتوانم، ناتوانم بته‌م بۆ هیچ یه‌ک‌یک له‌و مالانه، تییگه، به‌م هه‌موو برینه‌وه، نا‌شتی وا نا‌کریت... کو‌رم. ئیستا ژیا‌ن لی‌ره وه‌ک جا‌ران نه‌ماوه، لی‌ره‌ش ده‌بیت بترسیت... گویت لی‌مه، لی‌ره‌ش ده‌بیت بترسیت.

موسای باب‌ه‌ک ده‌ستی ده‌خسته سهر شانم، من له‌سه‌ری په‌نجه‌کانییه‌وه هه‌ستم به‌هه‌ناسه‌کانی ده‌کرد. به‌ه‌یمنی چاوم ده‌کرده‌وهو ئه‌و له‌شه

توزاوییهی دکتۆرم دهبینی. بهو سه ره که چهل و له شه چکولانه یه وه له بهرده ممدا وه ستابوو، له پهیکه ریکی لم دهچوو، یه کینک له قه راغ ئاو یک دروستیکرد بیت و جیهیشتیت، پهیکه ریک با هه ندی بهشی بردیت و نیوه یه کی سهیری له ویا دا جیهیشتیت. چاکه ته که ی داده که ن و له منی دهپرسی: ئاغای کۆتر، پیتبلئ، هه رگیز خه وت بهم شاره وه بینوه. من کهمیک بیرمه ده کرده وه ده مگووت: دکتۆر من خه وم به هه موو شتی که وه بینوه. کهمیک ده وه ستاو وه ک بۆ حیکمه تیکی قوول بگه پئ ده یگووت: ئهم شاره به شتیکی تاریکی رۆحی هه موومانه.

ئهو کات ئه گه رچی میزد مندال بووم، پرپووم له خه ون، به لام ئهو رۆژه که له سه ر ئهو قه نه فهیه دانیشتبووم، هیچ خه ونیکم نه بوو... هیچ شتی کم نه ده ویست. ده مو یست کهمیک رابکشیم و بیرکه مه وه، توزیک خۆم کۆپکه مه وه تییگه م له کویدا ده ژیم. دکتۆر موسا هه موو جله کانی داده که ندو به ده رپنکورتیکی کهمیک درێژه وه به رابه رم ده وه ستا و به پینکه نینه شیرینه که ی خۆیه وه ده یگووت: سه یرکه ئاغای کۆتر، سه یری دلی خۆتبه که. دهستی گرمۆله ده کردو ده یخسته سه ر دلی خۆی، چاوی ده نو قاندو ده یگووت: زۆر جار هه سته که م ئهم شاره خه ونیکه له خه ونه کانی من. کۆره برینداره که م، چی پیاویک هاتۆته ئهم ژوو ره لیم پرسیه: تۆ خه ونت به م شاره وه بینوه؟ هه موویان گووتوویانه: به لئ.

سه ریکی باده داو به غه مه وه ده یگووت: ئهم شاره له خه وی تیکشکاو ی ئیمه دروستبووه. من به ده نگیکی خه والوو، وه ک یه کینک ئیستا ببوریته وه ده مپرسی: بۆ به م خراپه خانه گه وره یه ده لئیت شار؟ من شار نابینم، هیچ شتی کم نابینم جگه له ماله سۆزانی که له پال یه کدا ریزبوون. سه ره که چه له که ی به رابه رم باده دا و ده یگووت «به ر له وه ی بچم خۆم بشۆم، هه زده که م پیتبلیم، که ئیره جار ان شار نه بوو، شوینیکی چکولانه بوو،

بەلام جەنگ، کوپی بریندارم جەنگ ھەموو ئەم شارانەیی دروستکرد. ئەو سەربازانەیی لە بەرەکانی شەپەرە دەھاتنەو، ئەو تیب و گوردان و ھیزانەیی کە لە پێگیاندا بۆ مردن دەیاندا بەسەر ئەم مالاندا، ئەوان پەواجی ئەم شارەیان بەرزکردەو، پیاو بەرلەووی بمریت ھەزدەکات لەگەڵ کۆمەلیک ئاڤرەندا بخەویت... ھەموو پیاویک وایە».

دەوہستاو سەر لە نوێ چاوی دەنوقاندەو و بەرەو پووم دەھات. باسی ئەو گوردانانەیی دەکرد کە تانک و زری پۆشەکانیان لەدەرەو دەوہستان و ھەک فەتھکردنی داگیرکەرێک بۆ قەلایەکی دوزمن، دەیاندا بەسەر مالەکاندا، ھەک شیت باوہشیان بە ژنەکاندا دەکرد، کچەکانیان دەھیتایە دەری و لە ژیر مانگە شەودا لەگەلیاندا دەخەوتن، بە پووتی خۆیان لە خۆلی ئەو شارەدا دەگەوزاند. دەیانخواردەو و مەستدەبوون، لە ناوہراستی کۆچەکاندا دەخەوتن... موسای بابەک دەیکووت «ئەو سەرباز و ئەفسەرانە ھیچ ھیواوەکیان بە ژیان نەبوو، دەیانزانسی دەمرن، دەھاتن دواجار لەویدا دواشەوی خۆشی ژیانان بژین. بەلام کە شەپ درێژەیی خایاند و گەرم بوو، کە دەیەھا شار وێرانبوون، کە ھەریمی گەورە گەورە خالیکرانەو لە ئادەمیزاد، کە وای لیتھات «با» بۆنی لاشەیی سەربازەکان لە بەرەکانی جەنگەو بە ھەموو نیشتیماندا بەیتیت، کە سەدان ھەزار بیتوژن لە شەوگارە تاریک و درێژەکاندا تەنھا کەوتن... ئیدی ئەم شارە گەورە بوو، ھەموو پوژیک کۆچەیک زیادی دەکرد، شەو دەخەوتیت و بەیانی چاوت دەکردەو شوینی تازەو مالی تازەو ئاڤرەتی نویت لە سەر شەقامەکان دەبینی. تا وای لیتھات واتدەزانسی ئەم شارە ھەموو ئەم دونیایە دەخوات، ھەموو شارەکانی تر قووتدەدات».

موسای بابەک بیریدەکردەو دەیکووت: لەگەڵ ھاتنی ئەو ژمارە زۆرەدا ئەو ئاڤرەتان ئیرە بوو بە شوینیکی ترسناک، دەولەت چاوساغەکانی خۆشی نارد بۆ ئیرە. لە نێو کچەکاندا خانمی وا دەرکەوت کە کاری تەنیا

نوسىنى راپۇرت و ئاگادار كىرنەۋەى ئاسايش بوو. ئىره ئەو شوپنە نىيە
مروڧ تيا نەترسىت.

دەھاتە بەردەم و چەناگەى پىنەلدەبىم و سەرى بەرزەدە كىرمەۋەو
بە ئەسپايى دەيگۈوت «دەبىت لىرەش بترسىت، ئىرەش مەترسى خۇى
هەيە».

دكتور بە هەناسەى پياۋىكى ماندوۋەۋە قسەى لەسەر مېژوۋى ئەو
شارە دەكرد، باسى ئەو سۆزانيە بە ناۋبانگانەى دەكرد كە دواتر بوون
بە ژنى ۋەزىرو دۆستى سەركردە گەۋرەكانى سوپا. بە دەرپى كورتەكەو
پشتە كۇماۋەكەيەۋە، بەو موۋە سىپىيەنەۋە كە پەنگ و پروى تارمىيەكىان
دابوۋىي بە ژوۋرەكەدا دەھات و دەچو، بۇ سائىك چىيە لە قسەكردن
نەدەۋەستا. دەچوۋە بەر دەرگاگەو جارىكى دى دەگەرايەۋە، خاۋلىيەكەى
هەلدەگرت و دايدەنايەۋە. تىكەلەيك بوو لە پىرىكى پوخۇش كە پىكەنىنى
بە هەموو شتىك دىت، لەگەل پياۋىكى بىئۇقرە كە لەگەل هەموو شتىكدا تا
ئەوسەر دەژى. بەرلەۋەى ژوۋرەكە جىبەيلىت سەيرىكى منى كىردو گووتى
«ئىرە شارىكە مردوۋەكانىش سەرى لىدەدەن. بىرت نەچىت مردوۋەكانىش
سەرى لىدەدەن».

كە ئەو دەچوۋ بۇ خۇشتن، من خۇم بە مالەكەدا كىشىدەكرد، دەمويست
قەرەۋىلەيك بدۆزمەۋە و لەسەرى بخەوم. بىرینەكانم بە جۇرىك لاۋازيان
كىردبووم، چىتر ئەو كوپە بە توانايە نەبووم بىتوانم زۇر بىرۇم و زۇر
گويتىگرم. هەستەمكرد لە پشت ژوۋرى كىتبخانەكەۋە چەند ژوۋرىكى
ترەيە، بە راپەۋىكى بچوكدا پۇيشتەم. ژوۋرىكى چكولانەم بىنى بە
دەستوخەتىكى جوان لەسەرى نوسرابو «دەرمانخانە». ژوۋرىك بوو پىر
لە رەف و پاكەت و بۆنى دەرمان، دوو دەرگای ترى لەسەر بوو، لە پشت

رهف و دۆلابى تاييه تى دهرمانه كانه وه له سوچىكى ژووره كه دا كه مانىك دانرابوو، كومه لىك وینه ی رهش و سپی گه وره هه لواسرابوون كه پیده چوو دیمه نى هه ندیک ئۆپرای ئه وروپی به ناوبانگ بن. من بیئیه وه ی ته ماشایانكه م به لایاندا تییه پیم و دهرگای ژووره كه ی ترم كرده وه كه پرپوو له تیشك. وهك تاریكى ناو ژووری دهرمانخانه كه ترساندبیتى، به خیزاییه كى سهیر دهرگاكه م داخست و به ره و ناو ئه و پوناکییه چووم. له ژووره كه ی دیکه دا چوار قهره ویله هه بوو، چوار قهره ویله ی خالی و ئاماده، به چه رچه فی پاک و سه رینی خاوین و به تانی نویوه كه پیده چوو بۆ كومه لىك میوان ئاماده كرابیتن. من خه یالم بۆ ئه وه چوو كه دكتور وهك قاوشىكى تاييه ت و هه میشه به رده ست بۆ دۆخى لیقه ومان، نه خوشى سهخت و پروداوى ناوهخت به كار یانبه یتیت.

به ئارامى له سه ر یه كىك له تهخته كان پاكشام، له سه رسامى و ترسیش به ولاوه هه ستم به هیچی تر نه ده كرد. له ناو ئه و بیئهنگییه كوشنده یه دا له هه موو شتىكى ئه و شاره ده ترسام، له كوچه كانى، له وه هه وا زه رده ی، له سۆزانییه كانى. وهك مندالىكى بچوك خۆم گرمۆله كرد و ده ستمگرت به سنگمه وه له نىوان ترس و نا ئارامیدا وهك یه كىك له هۆش خۆى بچیت خه وتم.

كه له خه وه ستم شه وىكى تاریك بوو، دكتور موسای بابەك لینگه پابوو ماوه یه كى درىژ بخه وم. به لام وهك ئه وه ی یه كىك له خه ومدا هه ندیک شتم بۆ به یانبكات، كه هه ستم هه ندیک شت له به رچاوم پرووتربوون. ده متوانى شته كان ساف و ساده تر ببینم. دلنیا بووم ئه و پرۆزه ی له گه ل ئیسحاقى لیۆزیرین و سه رهنگ قاسمدا گیراین، ئیمه یان له زیلیكدا به ره و باشوور هیتا... دلنیا بووم له گه ل كومه لىك زیندانى تردا كۆیانكر دینه وه... به دروستى و پىكى له به رچاوم بوو چۆن جارىكى تر سوار زیلیكى سه ربازى تر بووینه وه، چۆن له زیله كه دا دهنگىك پىیگوتم «مۆسیقامان

بۇ لىتدە، مۇسقىقا». لە بىرمە من فلوتىم لىندا... لە بىرمە ھەموويان بە جۇرىكى ترسناك و مەرگەيتىن بىدەنگ بوون. من بە ھۆى ئەو مۇسقىقا ھە ھەموو شىتىكم لىتىكىچوو، نەمدەزانى بەرەو كوئ دەپۆين و چەند سەعاتە بەرپىگاۋەين. لە نىۋە شەۋىكى تارىكىدا ئىمەيان دابەزاندا، تارمايى كۆمەلىك پىاوم لە يادە بە چەكەكانىانەۋە بەرەو پروومان ھاتىن، جگە لە پوناكى گلۇپى پىشەۋەى زىلەكان ھىچ پوناكىيەكى ترم بىر نىيە، ھەندى دەنگ و دەموچاوم لە يادە كە نازانم كىن، نازانم چۇن پىكەۋە گرېئانبىدەمەۋە، دەنگى تەقەكانم لەبىرە، ئىستا ئەو گوژمە ترسناكەم لە يادە كە بەرەو دوا پالى پىۋەنام، ئەو گورزەم لە بىرە ۋەك دەنگى ھاۋارى جانەۋەرىكى كەۋرە لەسەرمدا دەنگەداتەۋە، دەنگىك دىت و شىتىك لە ناختدا ھەلدەكەنىت و دەبىيات، ۋەك ئەۋەى پەشەبايەكى قايم بەيەك گفە ھەزاران گەلا لە درەختىك بىكاتەۋە بە خىرايى بيانبات، يان بۇمبىكى بچوك بەيەك تەقىنەۋە، ھەزاران ماسى بەرەو سەرەۋە بەرزىكاتەۋە بە جۇرىكى كەۋانەيى فرېئان بداتەۋە ناۋ دەريا، شىتىك بوۋ لەو جۇرە. دەزانم ئەو كاتەى گوللەكانم بەركەوت بىرم لە پەشەبا دەكردەۋە... بۇ بىرم لە پەشەبا دەكردەۋە نازانم، بەلام شىتىكى تايىبەت كە لە بۆنى كەردەلوول دەچوو لە ھەۋاى ئەو شەۋەدا بوۋ. ئەو ساتەى گوللەكانم بەركەوت ۋەك ئەۋساتە ۋابوۋ يەكىك لە ناكاۋ بىكەۋىتە ناۋ ئاۋىكەۋە، ۋەك ئەۋەى تۈ بە پاستە شەقامىكىدا برۆيت و كتوپر خۆت لە ناۋەپاستى زەريادا بىينىتەۋە، ھەستدەكەيت گورزىكى قايمەۋ تۆى پىكاۋە، بەلام ھىند خىرايە بوارى ئەۋەت پىنادات بىرى لىيكەيتەۋە. شىتىك لە لەشتدا دەدرەۋشىتەۋە، ۋەك تىپەرىنى دلوپىك ئاۋى زۆر سارد بەسەر دلتدا، يان بۇنكرىنى ژەھرىك كە لە نىۋەيدا دەتەۋىت بىۋەستىنى و چىتر ھەناسە نەدەيت و ھەلپنەمژىت... من ئەو گورزەم لە بىرە، ئەو گوللانەم لە بىرە، دەتوانم ئىستا بيانبىنم كە بە ئارامى بەرەو پرووم دىن، ئەۋەم لە بىرە كە دەكەۋم، ئەۋەم لە يادە سەرم بەر شىتىك دەكەۋىت، ئەۋەم لە يادە

وهك ٿهوهي له خه رهنديکه وه به ره و بنی بيقه راری تاریکيه کی کوشنده به ربمه وه و وهک دابه زینکی سهر به په ره شووتیکی خودایی شته کان خاو بینه وه و ئیدی هیچم بیر نه میتیت. ئیستاکي له بیرمه له چ ساتیکدا هوشیاریم وهک خاموشبوونی تریفه یهک خاموش بوو، وهک ماسیهک چوڼ له ساتی مردنیدا ده ریای له بیر نامیتیت، وهک مؤمیک چوڼ دوی کوژانه وه روناکی له بیرده چته وه. ئاوها ئیدی هیچم بیرنه ما.

ئیتا دلنیا بووم یه کیک هه لیگرتووم، یه کیک دهستی هیناوه و له و ساته دا که به ره و بنی ټه و خه رهنده به رده بوومه و گرتوومی و ده ریته اومه ته وه، به لام ټه و که سه کن بوو؟ نازانم.

به یانی له سهر دهنگی دالیا سیراجه دین و دکتور بابک به ئاگا هاتمه وه. من له و شه وه وه به رده وام دهنگی ټه و له گویمدا ده زینگیه وه، له گه ل یه که م چرپه ی دالیا سیراجه دیندا توانیم بیناسمه وه، هه ردو وکیان له ژووری ده رمانخانه که دا پیکه وه قسه یانده کرد. دالیا سیراجه دین ده گریا، باسی له یه کیک ده کرد که خه له تاندویتی، پیاویکی بیرهم هه موو شتیکی له گه لدا کردوه، هه فته یهک له گرانترین ئوتیلی پایتخت له گه لیدا ژیاوه، به لام دروی له گه لدا کردوه. حیکایه ته که په یوه ندی به یه کیک له خه ونه دیرینه کانی دالیا سیراجه دینه وه هه بوو که بتوانی خوشه ویستیکی خوی له زیندان ئازادبکات و دواتریش دوا هه مین سالی کولیز ی ئه ده بی ئینگلیزی ته واوبکات. شه ویک دالیا سیراجه دین وهک هه موو ئافره ته خراپه کانی ټه و شاره له گه ل میوانیکدا ده خویت که پینده لیت گوايه ټه و فره مانبه ریکی به رزی وه زاره تی خویندنی بالایه، کابرایه کی ده موچاو کونج کونجی بالا

به‌رزه، تهنه‌یه‌ک ئاره‌زووی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین ژماره له سۆزانییه‌کانی دونیادا بخه‌وێت. به‌ و یقارو هه‌یه‌تیکی گه‌وره‌وه دالیا سیراجه‌دین پووتده‌کاته‌وه له کاتیکدا وه‌ک کړیاریکی شاره‌زا ته‌ماشای ئه‌و جوانییه نه‌یتی و ئه‌فسوناوییه‌ی دالیا ده‌کات، ده‌لێت «خانم، تۆ ژنی ژماره دوو‌هه‌زارو دووسه‌دو بیست و دووی منی، به‌ر له تۆ من له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده ژندا جی‌ماعم کردوه، بپاریشمداوه هه‌موو ئه‌و خانمانه‌ی پێکه‌وتی جوړه ژماره‌یه‌کی وه‌ها پێکه‌که‌ن که تیایدا چوار ژماره‌ی وه‌ک یه‌ک دووباره ده‌بیته‌وه، شتیکی ناوازه‌و گرنگیان بۆ بکه‌م. ئه‌وه‌ی که سه‌یره ئه‌وه‌یه هه‌مان ئه‌و پێکی و جوانییه‌ی له‌و ژماره‌یه‌دا هه‌یه له‌شی تۆشدا هه‌یه، خانم تۆ خو‌شبه‌ختیت، له‌به‌رئوه داوای شتیکی گرانبه‌هاو قورس بکه‌ بۆت جێبه‌جێکه‌م... من پیاویکم ده‌وله‌مه‌ندم، ده‌توانیت بلێیت ده‌ست پۆیشتوشم، داوایه‌ک بکه‌ له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئاده‌مییه‌کدا بیت بۆتی به‌یتمه‌دی». دالیا سیراجه‌دین که ژانیکی گه‌وره‌و ترسناک له‌ دلیایه‌تی ده‌لێت «من ته‌نیا دوو ئاره‌زووم هه‌یه، دوو ئاره‌زوو هیچی تر، یه‌که‌میان : باسم وه‌لید ئه‌لجه‌زائیریم له‌ زیندان بۆ بدۆزه‌وه‌ تا بزاتم ماوه یاخود مردوه. ئه‌وی دیش بتوانم جاریکی دی بگه‌رێمه‌وه بۆ زانکۆ و دواه‌مین سالی کۆلیژی ئاداب به‌شی ئینگلیزی ته‌واوبکه‌م». کابرای سۆزانیاز په‌یمان به‌ دالیا سیراجه‌دین ده‌دات که هه‌ردوو داواکه‌ی بۆ جێبه‌جێکات، به‌لام پێشوه‌خت ده‌بیته‌ هه‌فته‌یه‌ک له‌ پایته‌خت له‌گه‌لیدا بمی‌نێته‌وه، له‌و هه‌فته‌یه‌دا پێکه‌وه ده‌خه‌ون و ته‌واوی کاروباره‌کانیش جێبه‌جێده‌که‌ن.

حیکایه‌تی باسم جه‌زائیری گریی هه‌ره سه‌ختی ژیا‌نی دالیابوو. یه‌که‌مین عه‌شق و گه‌وره‌ترین عه‌شقی ژیا‌نی بوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کچیک له‌ خو‌شه‌ویستیدا ده‌بی‌نێته‌وه دالیا له‌و کوپه‌دا ده‌بی‌نێیه‌وه. یه‌کدی ده‌ناسن، یه‌کدی‌ان خو‌شده‌وێت، پێکه‌وه ده‌گه‌رێن، پێکه‌وه ده‌خه‌ون، پێکه‌وه نان ده‌خۆن، به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بن به‌ دوو به‌ناوبانگترین عاشقی

نیو زانکو، دوو پوچ که له یه کدی جیانابنه وه. دالیا ده زانیت حیسابی
 ئه وه عه شقه ی چه ند قورسه، ئه وه دوو برای هیه که له ناو بازاره کانی
 شاریکی راسته قینه ی کوردستاندا گه وره بوون. لای ئه وان عه ره ب هیچ نیین
 جگه له دوژمنیکی خوینمز، دوژمنیکی بیژهم و کوشنده که شایسته ی
 به زهیی نین. براکانی که ده ماو ده م چیرۆکی خۆشه ویستی خوشکه که یان
 له گه ل عه ره بینکی باشووریدا ده بیستن، به نه ئینی دین بۆ پایته خت و له
 نزیکه وه له هه موو حیکایه ته که دلنیا ده بن. بیژه وه ی قسه بکه ن به هیمنی
 ده گه پینه وه بۆ کوردستان و چاوه پنده که ن تا دالیا له پشوری نیوه ی
 سالدا ده گه پینه وه بۆ مالی. براکان بریارده دن دالیا به ئارامی بکوژن،
 به جوړیک که س نه زانیت و خۆشی درێژترین عه زاب بچیزیت، عه زاییک
 شایسته ی ئه وه هه موو نا ئومیدی و ئابروو چوون و ده رده بیت که ئه وان
 چه شتوویانه، بۆیه له شه ویکدا به ئارامی بیژوشیده که ن، ده یخه نه پشتی
 پیکابیکه وه ده بیبه ن بۆ چیا به کی دور، بۆ شاخستانیکی سه خت، له وێ
 کۆنه بیریکی فه رامۆشکرا وهیه که پاشماوه ی یه کیکه له و گوندانه ی له
 میژه خاپووربووه، ده یخه نه ناو بیره که وه خویان «چاو به فرمیسک»
 ده گه پینه وه. دالیا چه ند پوژیک له بنی بیره که دا ده میتینه وه، دوا جار
 کاروانیکی قاچاغچیان که له به فردا رینگا هه له ده که ن پێیان ده که ویته
 سه ره ئه وه بیره و به زهمه تیکی زور ده ریده هیتنه وه. ریکه وتیکی ئیلاهی،
 ئه فسو نیک زور جار خودا له گه ل مروّفا ده یكات، به وه ی تاسه ره لیواری
 مردن ده بیات، ده یخاته سه ره خه رنده که له وێوه پالینکی هیمنی پتوه ده نیت
 بۆ خواره وه، به لام هه ره خۆی له وێوه ده ستیک ده نیریت و به ره له وه ی
 به ره و بنی بنه وه به روا ت ده ریده هیتینه وه. کاروانچیه کان به و جوژه دالیا
 رزگاره که ن، چوار کاسبکار که جامانه کانیا ن وه که له چک له سه روو گوینیا ن
 ئالاندووه، له نانی خویانی ده ده نی، له به ره ئاگری خویان گه رمیده که نه وه،
 پالتوی خویانی ده ده ن به شاندا، له پوزه وانه و گوره و ی خویانی له پنده که ن،

دەموچاۋى بۇ ھەلدەبەستىن، جلى ژنانەى گونجاۋى لە بارە قاچاغەكانى خۇيان بۇ دەردىنن و پارەى دەدەنى، بىئەۋەى لىيىپرسن تۇ كىتت، چىتت، بۇ لەبنى بىرىكى ۋەھا تەراكەۋتەۋ تارىكدا بوويت؟ دەيخەنەۋە سەر راستە جادەۋ مالاۋايى لىدەكەن.

داليا سىراجەدىن تىدەگات ئەۋ جارىكى دى ناتوانىت بگەپىتەۋە بۇ كوردستان. دلىايە براكانى جارىكى دىش دەيكوژنەۋە. چەند پۇژىك بەر لە كۆتايى پشۋوى نىۋەسال دەگاتەۋە پاپتەخت، تەلەفوون بۇ باسەم جەزائىرى دەكات، ئەۋ كوپەى كە خەرىكى ئامادەكردنى نامەيەكى ماستەرە لەسەر «بەرورد لە پەگەزە كومىدىيەكانى گىترانەۋەى چىرۇكدا لەنيوان مارك توين و چارلز دىكنز» دا، لە «نىۋەندى كولتورى ئىسپانى» يەك دەبىنن كە شۋىنكى چەپەك و كەم مىۋانە، لە كافىترىاكە پىكەۋە دادەنىشەن و داليا ھەموو شىتىكى بۇ دەگىرپىتەۋە. باسەم كە داليا بە نىۋەى پۇخى خۇى دەزانىت، پۇژىك لە پۇژان كوردستانى نەبىنىۋە، كوپى خىزانىكى دەۋلەمەندە، لە گرانبەھاترىن گەپەكى شاردا دەژى، گرانبەھاترىن ئوتوموبىلى ئەۋ سەردەمە لىدەخوپىت، يارىكەرىكى ناسراۋى بلىاردە، شارەزايەكى بىۋىنەى ئەدەبى ئىنگلىزى دىرىنە، عاشقىكى بىناۋتاي كرىستوفەر مارلۋىە، بەردەۋام پۇمانى «بەرزايەكانى ۋدزەرىنگ» سى ئەمىلى برۇنتى پىنە «ئەۋ كىتپەى لە ھەموو چاپەكان و بەرگەكاندا ھەيتى». كوپىكە لە پىاسەكانىدا قەسىدەى قوبلاى خانى سامۋىل تايلەر كۆلىدەج، عەشق و مردنى لۇرد بايرۇن يان چوارشەممەى خۇلەمىشى ئالىۋتى لەبەر دەگوۋتەۋە. بەلام لە ھەر شت زىاتر ھەزى لە قەسىدەى «ئەنايىل لى» سى ئەدگار ئالان پۇيە كە لەكەنار دىجلە بە دەنگى بەرزو بە ئىنگلىزىيەكى ساف بۇ داليا سىراجەدىنى دەخۋىندەۋە. پىكەۋە ھەزىان لە قلىمى «ھىرۇشىما مۇنامۇر» بوو، كە ھەزىاندەكرد لەبەردەم ھاۋپىكانىاندا ناۋەكەى بە فەرەنسى بلىنەۋە، چەندىن جار لەگەل يەكتردا تەماشايانكردبوو لە دونىادا لە ھەر شت شىرىنتر لە

لایان ئەو دوو عاشقەبوو، دالیا ھەزیدەکرد لە «مانوئیللا پیقییە» بچیت، ئەگەرچی دالیا چەندین جار لەو خانمە ھەرەنسییە جوانتریبوو، شتیکیش لە باسەدا ھەبوو، بەتایبەت قژو نیکاکانی «ئیحی ئۆکاڤا»ی بەیادا دەھێنایەو، پێکەو ھەزۆربەئێ شتەکانی دیکەئێ مارگریت دۆریان پەیداکرد، پێکەو ھەزۆرمانی دلداریان خوێندەو. بەلام ئەو پۆژە کە لە نیوھەندئێ کولتووری ئیسپانی یەکیان بینی، دالیا دلنایکردەو کە ئەو چیتەر ناتوانیت بیت بۆ زانکۆ، ئەو چیدی لەلای خێزانەکەئێ مردوو ھەو ئاشکرا بوونی جاریکی تر ژيانی دەخاتە مەترسییەکی گەورەو. باسەم جەزائیری کە سەرسام و ناھالی گوی لە حیکایەتە سەیرەکەئێ دالیا دەگریت، ھێچ پێگایەکی لە بەردەمدا نییە جگە لەو ھەوئێ رازی بیت و کۆمەکیکات، تابوتانیت ژيانی خۆئێ لە دەرەو ھەوئێ زانکۆ بە جۆریکی تر بژی و بە پێگایەکی تردا ئاراستەییکات، دالیا زانکۆ جێدەھێلێت و بە کۆمەکی کچیکئێ ھاوپیئێ لە «ھیلی ئاسمانی فلیپینی» سالیڤ کاردەکات، خانوویەکی چکۆلە لە گەپەکەکانی باشووری شار دەگریت و ئارام و بەختەو ھەزۆر لە چاوەروانی داھاتوودا دەژی. باسەم خۆئێ کۆدەکاتەو بۆ تەواوکردنی نامەئێ ماستەرەکەئێ، لە کاتیکدا خەریکی ئامادەکردنی فەسلێکی بەراوردە لە نیوان تۆم سوێر و دافید کۆپەر فیلدا، شەویک ماشینیکی رەشی دەولەت دەبیات و ئیدی ناگەریتەو.

وئبوونی باسەم جەزائیری وئرانبوونی تەواوەتئێ ژيانی دالیا سیراجەدینی بەدواو ھە کە ھەمیشە لە بەردەم ھاوپیکانیدا دەیگوت بیتەو کۆرە ناتوانیت ھەوئێ سەر زەمین ھەلمژیت. ھەموو زیندانە ئاساییەکانی بۆ دەگەریت و نایدۆزیتەو. ھەموو دەزانن ئەوانەئێ وندەبن دەچن بۆ کوئ، دەزانن دۆزینەو ھەوئێ پێگایەک بەرەو جیھانی نادیارو نەدۆزراو ھەوئێ مرقفە ونەکان چەند سەختە، بەلام دالیا سیراجەدین کۆلنادات، بەو پێگایەدا دەروات کە تەنیا پێگاوا دواھەمین پێگایە بشیت بیکریتە بەر، پێگای خۆئێ نزیککردنەو لە پیاوانی دەولەت، خەوتن لەگەلیاندا. بە پێگایەکی زنجیرەئێ ئالۆزدا

دەرۋات كە تيايدا ھەر بەرپرسىك دەيكات بە ديارى بۇ ئەۋى دى، ھەر يەكەيان دەينىرئىت بۇ لاي يەككىكى لە خۇى بالاتر، ھەر يەككىيان دەىخاتە خەيالىيەۋە كە ئەۋى دى ككىلى نەئىنى و ھەلگىرى شىفرەكانى رزگارىيە، لە پىخەفى پاسەۋانەكانەۋە دەگاتە پىخەفى ئەفسەرەكانى ئاسايش، لەۋىشەۋە دەگاتە ناۋ جىگاي بەپىۋەبەرەكانى زىندان، لە دەستى دەلالەكانى حىزبەۋە دەگاتە ژوورى خەۋتنى ۋەزىرەكان، پاسەۋانەكانى سەرۋك تاقىدەكاتەۋە، لەگەل راۋىژكارەكانى ئەنجومەنى شۇرپشدا دەخەۋىت. لە رۇژنامەنوسەكانەۋە دەگاتە ژىر زەمىنى لاپوورە گەۋرەكانى تاقىكرەنەۋە لەسەر مەۋق، لە ھەموو جىگايەكدا بەدۋاي باسەم جەزائىرىدا دەگەرئىت، لەگەل ھەر كەسىكدا دەخەۋىت مەرجى ئەۋەى لەگەلدا دەبەستىت بەيەككىكى گەۋرەترى بناسىئىت كە بتۋانئىت يارمەتىيدات. ھەندىجار دەگاتە ناۋ زىندانە تارىكەكان، لەۋيادا ئەۋ زىندانىانە دەبىئىت كە چەندەھا سال روناكيان نەبىنىۋە، ئەۋانەى بە مندالى ھاتوون و بەگەۋرەيى لەۋىدا دەمرن، بەلام لە ھىچ جىگايەكدا ئامازەيەك يان ئاسەۋارىكى بچوك كە بچىتەۋە سەر باسەم ۋەلىد جەزائىرى نادۋزىتەۋە، رۇژىك ھەستدەكات ئەۋ ھىندە دوور لەگەل ئەۋ يارىيەدا رۇىشتۋە بە ئاسانى ناتۋانئىت بىتەۋە دەرئ. لە برى ئەۋەى ۋەك كچىك تەماشابكرىت كە شەرەفى خۇى قورىبىنى خۇشەۋىستى دەكات، بە پىچەۋانەۋە ۋەك سۇزانيەكى ھەرزانى بندەستى پىۋانى دەۋلەت نىگادەكرىت. ئەۋ ھەستە ترسناكەى كە ئەۋ بىنەۋدە لەگەل بكوژانى باسەمدا دەخەۋىت ناۋمىدەدەكات، بەلام جگە لەۋ رىگايە رىگايەكى دى شك نابات. لە رۇژىكى بىكەسى و بىپارەيى و ناۋمىدەدەكات خانمىك بە ناۋى سەمەر سالىھەۋە لەگەل ھاورپىيەكيدا دەينىرئىت بۇ ئەۋ شارەۋ لەۋى بۇيەكەمجار دكتور موساى بابەك دەبىئىت كە لە بەردەم پرتەقالى سىپىدا قسە لەگەل پەتاتە فروشىكدا دەكات كە لە پىكابەكەيدا جگە لە پەتاتە رۇژنامەۋ گۇفارى كۆنىش دەفرۇشىت.

چیرۆکی دالیا سیراجەدین چیرۆکیکی غەمگین بوو، من ھەموو بەشەکانیم بەسەر یەكەوێ نەبێست، بەلکو لە کاتی جیاوازاو بە شتیو یەکی پارچە پارچە بێستبووم، دواتر خۆم رێستە لە دواى رێستە و راستى لە دواى راستى پێكەوێ گرێمدان، پۆژ دواى پۆژیش بەشەکانى لەبەرچاوم پوونتربوونەوێ ئاشکراتربوون، زۆربەى چیرۆكەكەشم لە چەند ھەلومەرجێكى سەیردا لە دەمى دالیا سیراجەدین خۆیەوێ بێست كە دواتر دەگەرێمەوێ سەرى.

دالیا سیراجەدین ھەندىجار زۆر غەمگین، ھەندىجار زۆر پوخۆش بوو، ھەندىجار زۆر پەردوو، ھەندىجار ھىچ قەسەى نەدەکرد، ھەندىجار زۆر نەرم و نیاں ھەندىجاریش بێرەحم بوو. ئەوپۆژە بە زمانىك كە راستى و خەيال تیا تێكەلاو بووبوون قەسەى لەو یەكەمین پۆژە دەکرد كە ھات بۆ شارى بێتاو نیشانى سۆزانىیە گەرۆكەكان. ئەو دەیگوت «ئەوێ منى وا لێكرد بێتەوێ، ئەو فریشتە بچكولانەبوو كە پێشوازیان لێكردم، كە من ھاتم كۆمەلێك فریشتەى زۆر لە ھەوادا لە دەورم كەوتتە سەماكردن، فریشتەى ھەمە رەنگ، كە ھەر یەكەیان بە ئەندازەى نوقلێكى چكولانە بوون، لەو جۆرە فریشتانەى لە فەلمى مندا لاندە ھەن... ئەوان ھاتن، لەسەرەتادا یەك فریشتەى چاوشین بوو، دواتر بوون بە دووان، دوو ھەمیان چاوى رەنگىكى تەربوو كە بێرم نىیە، دواتر زۆربوون، ئىجگار زۆر، ھەموو ھەواو ئاسمانى ئەو شارەیان پەركرد، ھەموو ھەموو ئەو شارە، ھىچ جىگایەك نەمايەوێ فریشتەكانى منى تیانەبێت، ئا... بۆ وا سەیرمەدەكەیت، فریشتەكانى من... پێویست ناكات وا سەیرم بەكەیت و بەجەپەسێت، چونكە ئەوانە بەراستى راستى فریشتەى من بوون... ئىنجا بە جۆرىكى زۆر سەیر لە دەورم كۆبوونەوێ لەسەر سەرم و سەنگم و شانم نیشتنەوێ، بەسەدان خۆیان بە كراسەكەمدا ھەلواسى، فریشتەى پوخۆش كە ھەموو بە بێدەنگ پێدەكەنین... تا ئەوان لێرەبەن من دەبێت لێرە بێتەوێ... ئەى چۆن گولى خۆم، تا ئەوان پێم نەلێن من لێرە ناپۆم، شتەكە ئاواھىیە. تەنیا من دەیانبینم، چونكە

فریشتەى منن... ھى منن و بەتەنيا ھى کەسى تر نين. من و ئەوان بە ئىشارەت قسەدەکەين. چونکە ئەوان زمانى ئيمە نازانن، بەلام دەتوانين لەبەکتر تتيگەين، زۆرياش نا، بەلام لەبەکتر تيدەگەين».

یەكەمین جار كە چیرۆكى فریشتەكانى دالىا سیراجەدینم بیست هەمان
ئەو پۆزەبوو كە لە دەرمانخانەكەى دكتور موسای بابەكدا دەگريا، ئەو
پۆزەى لەسەفەریكى ناویند كە پابوو هە و بەر لە هەى بگە پیتەو بۆ
پرتەقالى سبى هاتبوو بۆ لای دكتور تا هەوالى من بزانی. ئەو ماوهیهى
كە لە پایتەخت بوو، هەموو پۆژیک تەلەفونى کردبوو، هەموو پۆژیک
هەوالى منى پرسیبوو، لەسەر تەلەفونەكان گریا بوو، كە دەشگریا بە
شیوەیهكى شیتانە دەگريا، بە دەست دەیکیشا بە دیوارەكاندا، سەرەتای
دەست پیکردنى خۆشەویستی من بۆ ئەو، لەسەر سامى منەو بەو گریانە
توندو کوتوپرانەى دەستیپیکرد. ئەو گریانەى لە پۆحیکەو دەهاتە دەرئ
كە درۆ نازانیت، ئەو وایکرد تا هەتا هەتایە خۆشمبویت و تا مردن
گریانەكانى ئەو لەگویمدا بزینگیکنەو. من هەرگیز گریانەكانى دالىا
سیراجەدینم بیرنەچوو هە، وەك پێكەنینەكانى، وەك گالته کردنەكانى، وەك
چاوانى لە كاتى ترسدا، وەك خەندەى لە كاتى مەكردا، وەك ئەو پەنجە
باریک و ناسكەى كە دەیخستە سەر ناوچاوانم و دەیگوت «چى لەم
میشكە بووتەى تۆدا، تۆ بۆوا كە مژەیت؟».

ئەو پۇژە كە داليا دەگريا مەستام و بە ئەسپايى دەرگا كەم كەردەو و
گەوتەم. داليا سەراجە دىن بۆ دەگري؟ ئەو لەگەل دىكتۇردا لە ژوورى
دەرمانخانە كە لەسەر كورسىيەك دانىشتبەو و سەرى خەستبەو كۆشپىيەو،
كە مەنى بىنى، مەستام ماچىكەردم و گەوتى. «بەقۇربان چەند غەمت دامى،
مەن مەر غەمى تۆم بۆو، تەنە غەمى تۆم بۆو... چەند خۆشەالم ئاوما
تەندروست و زىندو دەتپىنم، ئە دىكتۇر، خەدايە مەن پىم نەگەوتى كۆپىكى
ئىچكار ناسكە، شەنەنى ئەو مە مەزۇف خەزى بىكات بە قۇربانى». داليا

ئەمڕۆ لەو کچە نەدەچوو کە لەو شەو تاریکەدا لە ژێر زەمینه‌کەدا بینیم، زیندووترو پوناکتر دەهاته بەرچاوم. من دەستی دالیام گرت و گووتم «باش بوو گەڕایته‌وه، باش بوو، من قەرزاری تۆم، دەزانم تۆ شت زۆر بۆ کردوم، من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم، دکتۆر موسا پێگوتم کە تۆ چیت بۆ من کردو، بەلام دالیا سیراجەدین تۆ کێیت؟ بۆ بە منت گووت ناوم تریفە‌ی زستانه، تۆ چی منیت، بۆ من گەیشتمه ئه‌م شاره؟».

دالیا لە تەنیشت خۆیه‌وه دایە‌نام، دەستیکی دەخستمه‌ نیو هەردوو دەستی خۆیه‌وه و دیگوت «ئاه، جە‌لادە‌تی ئازیز، بە‌ قوربان تۆ شایستە‌ی هەموو شتیکی، سەیری چاوت دەکەم، دەست بە‌ قژدا دەهێنم و دەزانم تۆ شایستە‌ی هەموو شتیکی، جە‌لادە‌تی کۆتر، وانیه‌؟ ناوه‌که‌تم بە‌راستی گووت؟ ئاه زۆر باشه، جە‌لادە‌تی ئازیز، من پێنده‌لیم کە تۆ چۆن هاتی بۆ ئێره، بە‌لام دەبیت باوه‌رم پێکه‌یت، تێده‌گە‌یت دەبیت باوه‌رم پێکه‌یت، چونکه‌ گەر باوه‌رم پێنه‌که‌یت من له‌وه زیاتر ناتوانم هیچ پێلیم، گەر باوه‌رم پێنه‌که‌یت سویند دەخۆم بە‌ خوداو بە‌ پێغه‌مبەر و به‌ هەر شتیکی تر کە ئێنسان لە‌م دونیایه‌دا سویندی پێده‌خوات ناتوانم هیچی ترت پێلیم... ناتوانم قسە‌ت له‌گە‌‌دا بکە‌م. جە‌لادە‌تی کۆتر، فریشتە‌کان تۆیان هینا... تێده‌گە‌یت، فریشتە‌کان... دەبیت باوه‌رم پێکه‌یت، پێم نه‌لێیت کە من خورافات و شت بۆ باسده‌که‌م، دەبیت سویندم بۆ بخویت کە بە‌ یه‌کیکم نه‌زانیت کە سیحر و شت ده‌کات. من باوه‌رم بە‌ غەیب هەیه، بە‌لام باوه‌رم بە‌ سیحر نییه، پێشم ناخۆشه‌ یه‌کێک پێمبێت سیحرباز، قه‌تیش له‌و کچانه‌ نه‌بووم کە هه‌زه‌که‌ن یه‌کێک پێیان بێ سیحرباز، قه‌تیش سیحرم نه‌کردوه. بە‌لام ئه‌و پوژە‌ی کە تۆم بینی، له‌ به‌رده‌ست فریشتە‌کاندا بوویت، من له‌ به‌یانیه‌وه دە‌مزانم شتیکی پووده‌دات. شته‌کان وانه‌بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی دلم خه‌به‌ری داویت یان نازانم چی، باوه‌ریشم به‌و کە‌سانه‌ نییه‌ کە ده‌لێن دلمان خه‌به‌ری دا‌بووینی و نازانم چی، ئه‌گه‌رچی من خوشم زۆرجار ده‌لیم دلم خه‌به‌ری

داۋمەتى، بەلام چۆنت بۇ دەگىز مەۋە ئاۋاھىيە. لە بەيانىيەۋە فرىشتەكان بە جۆرىكى تر دەفپىن، يەئنى زەھمەتە پرونىيەكە مەۋە بلىم چۆن، ۋەك ئەۋەى لە ھەۋادا كۆمەلىك سىگۇشە دروستبەكن، باپىتېلىم من ئەۋەندەى لە زمانى ئەۋ فرىشتانە تىگەيشتبووم، سى گۇشە پەمزبوو، يەئنى چى تىناگەيت؟ ئا پەمزبوو، پەمز بۇ سورپىكى ئەبەدى و بىكوتايى ژيان، مردن، زىندووبوونەۋە، يەئنى يەككىك دەمرىت و دەژى و زىندوودەبىتەۋە، ۋەك لە سورپىكى ھەمىشەى و داخراۋادا».

داليا سىراجەدىن كە قسەيدەكرد تەماشايەكردىت و ھەر خۇشى لەگەل نىگاكانتدا دەكەۋتە گىتوگۇ، زۇرجار بىتەۋەى بوارى تۇ بدات بەپاستى قسەى خۇت بەكەيت، لە شىۋەى نىگاكدىنتدا پرسىياري دروستدەكردو خۇشى ۋەلامىدەدايەۋە. پىمۋايە لەۋ پۇژدەۋە قسەۋ گىتوگۇكردنى من و داليا سىراجەدىن شىۋازىكى تايىبەتى ۋەرگرت و تا ماۋەيەك درىژىش كۇپانكارىيەكى گەۋرەى بەسەردا نەھات. ئەۋ پۇژدەۋە من تەماشاي داليام كردو تەماشايەكى موساي بابەكىشم كرد كە خۇى بە چاككردنى دەرمانخانەكەيەۋە سەرقالكدربو، ھەندىك گولى ئاۋدەدا، شتەكانى پاكدەكردەۋە، بەردەوامىش مىشىكى لە خۇى دەكرد كە من لە بەر تارىكى ژوۋرەكە مىشەكەم نەدەبىنى. لەبەرئەۋە دىمەنىكى سەيرى ھەبوو، دىمەنى يەككىك ھەر لە خۇيەۋە دەست بچولئىنت، يان لە ھەۋادا شتىكى خەيالى راوبكات. من سەيرى دەستى خۇم كردو گوۋتم «داليا سىراجەدىن، من باۋەرت پىدەكەم، بەلام ئەۋ فرىشتانە كۋان، لە كۋىن؟».

داليا ھەناسەيەكى ھەلكىشاۋ ۋەك ئەۋەى گۋىى لە پرسىيارەكەى من نەبوۋىنت، لەسەر چىرۋكى خۇى بەردەوامبوو «ئىنجا فرىشتەكان شتى سەيرترىان دەكرد، ۋەك ئەۋەى زۇر نزم لە سەر زەۋى دەفپىن و لە پرىكدا بەرزەدەبوونەۋە بۇ سەرەۋە... ھا بۇ سەرى سەرەۋە، من لە خۇم پرسى خۋايە ئەۋە دەبىت ماناي چى بىت؟ ئەگەرچى زۇر ئاسان بوو،

كەچى يەكەمجار تىيىنەگە يىشىتم... تۇ خۇت بىرى لىيىكەرەو، شىتىك بوو
 پەيوەندى بە مردن و زىندووبوونەو، ەو ەبوو. ەك نزمبوونەو ەي پۇج
 تا بنى بنەو ەي مردن و دواتر بەرزبوونەو ەي بۇ سەرى سەرەو. بەلام
 سەيرترىن شت لە ئىوارەدا پويىدا، ئەو كاتەى كە من دەمويست جلەكانم
 بگۇرم بۇ خزمەتكردى مىوانەكان، ەا، جا پىتبلىم، زۇر ترسناك بوو.
 ئەو پۇژە ەك بۇنيان كرديت ەك ئەو ەي پياوانى دەولەتیش كۆمەلىك
 فرىشتەى خراپى خۇيان ەيىت، سالتۇنەكەى پرتەقالى سېى پېبوو لە
 جاسوس، پېبوو لەو ەرەبە شەرگاويىيە سميلى زلانىەى بە ديسداسشەى
 درىژەو ەيىن و جار جار لەگەل كچىكدا دەخەون و بە چاوياندا ديارە بۇ
 شتىك دەگەرپىن، ەك ئەو ەي لە ەوادا بۇنى مىوانەكان و بۇنى نيازى
 دەرونيان بكەن... جمەى دەهات. زۇر زۇربوون... بەقوربان بۇ وا تەماشام
 دەكەيت، كچەكانى پرتەقالى سېيش ەموويان دەزانن، خەزدەكەيت لەوان
 بېرسە... بەلام فرىشتە بچكۆلەكان وازيان لىتەدەهينام، بەيەكجار ەزار
 فرىشتە لەسەر سەرو سىنگم و كراسەكەم نىشتەو، بەيەكجار ەك ئەو ەي
 پىكەو ەلەمگرن منيان پاكىشا، بە كچەكانم گووت «سەيركەن ئەمانە
 وازم لىتاهىنن». بەلام خۇت دەزانىت لە بەرئەو ەي ئەوانە تەنيا فرىشتەى
 منن، من و بەس، كەسى تر نايانينىت، يەنى داواى لىيورندەكەم ناتوانم
 فرىشتەكانت نىشانبدەم... واى زۇر ەيىب بوو، زۇر ەيىب بوو، من نەمزانى
 بۇ كۆيم دەبەن، ەك عادەتى ەمىشەى خۇم بە زەردەخەنەى جوان
 مىوانەكانم والىكرد خەيالايان بۇ شتى خراپ نەچىت، گوتم «بزانم ئەمانە
 چىيان دەويت». لەدەرەو ەيىن خەرىك بوو تاريكدەبوو، من لەگەلياندا
 رۇيىشتم، بەدەورى خانووەكدا پىچىكيان پىكردەو، منيان بىردە ژوورى
 زەخىرەكەو، لەوئى رايانكىشامە ژىر زەمىنەكەو. لەوئە شتىك ەيە كە
 بۇتى ناگىرپەو، يان ئەمرو بۇت ناگىرپەو، لەوانەيە جارىكى ترو لە
 كاتىكى تردا بۇت بگىرپەو، بەلام سوئىنت دەدەم بە چاوى دايكت، بە

ھەرچى شىتىك كە ھەزەت لىيەتى و خۇشتەدەۋىت ئىستە داۋام لىمەكە ئەو
 نەپىئىيەت بۇ ئاشكرابكەم، لە بەرئەۋەى ناتوانم بۇتى ئاشكرابكەم... ھەر
 چىيەكم بەدەيتى پىت نالىم. نا... نا، خۇت ھىلاك مەكە. لەو ژىر زەمىنە دا بۇ
 يەكەمجار تۆم بىنى، سەرتاپاي گىانت خۇيىن بوو، بەلام شەبەنگىكى پوناك
 لە دەورت بوو، ۋەك مەشايەخ و قەدىسەكان، لەسەر قەرەۋىلەيەكى كۆنى
 فەرامۇشكراۋ دانرابوۋىت... ۋاى چەند جوان بوۋىت، چەند بەزەيم پىاتا
 ھاتەۋە. لە ھىكايەتەكاندا بىستبوم كە ئەمىرەيەكى خەوتوو بە ماچ وريا
 دەيىتەۋە، يان ئەمىرىكى برىندار ماچ زىندوۋىدەكاتەۋە، تۆم ماچكرد، بەلام
 زىندوو نەبوۋىتەۋە. دەستەم لەدەستتدا مردبوۋىت... سەھۋلى سارد چۆنە
 ئاۋابوۋىت. نەمدەزانى چى بكەم، لە پەشۋكان و سەر لىشىۋاندا دكتور
 موساى بابەكم بىر نەبوو. ئا من بىرم خراپە، بەتايىت كە شىتىكى ئاۋەھا
 گەرە بىنىم، ئىتر ھىچم لە بىرنامىنىت، مەپرسە ۋا سەرم لىدەشىۋىت
 دەست و قاچى خۇم بۇ جىنانكرىتەۋە، كە ئەم پىرەمىردە پۇج سووكەم
 كەۋتەۋەياد. ۋەك با ھەلمبگرىت، ۋەك شەپۇلىكى سىحرى بمخاتە سەر
 دەستى خۇى ئاۋەھا فرىم، نازانم بە چەند گەيشتە ئىرە. نا. نەدەكرا
 تەلەفونى بۇ بكەم... ئا، تەلەفونەكە لە پرتەقالى سىپى لە جىكايەكدايە كەس
 ناتوانىت دوو قسەى لىۋەبكەت، يەنى تىمدەگەيت، كەر تەلەفونم بىردايە
 ھەموۋيان دەيانزانى، ھەموو دەيان پىرسى «دكتور بۇچىيە؟ كۆيت دىشى؟
 بابت شىلم؟ ۋەختى عادەكەتە يان نا؟». ئا ۋەب لىالمىن، بەلام ئىستاش
 بىرم نىيە چ سىحرىك منى ۋەھا خىرا گەياندە مالى موساى بابەك، كە
 ۋەك عادەتە بەدەكەى خۇى، بە دەرىپىيەكى كورتەۋە دانىشتبوو، ھەرۋەك
 ئىستە مىشى لە خۇى دەردەكرد، كىتىپك، دەستنوسىكى بەدەستەۋەبوو...
 ھا ۋا سەپىرمەكە، مىش زۆر دەخوئىمەۋە، زۆر لە دكتور بابەك زىاترىش،
 يەنى دەلىت لە خۇندەۋارو شتى ۋا ناچم، ھا بەلام من لەگەل خۇندەۋەدا
 ناگرىم، دواچار لەگەل كىتىدا گىرايىتم لە كۆتايى پۇمانى «پان»ى كىنۇت

هامبسن بوو... ها ئیستا وازیته، من له کویدا بووم.. له کویدا؟».

پارچهیهک بوو له ناسکی، پارچهیهک بوو له جوله، که بیدهنگدهبوو هموو گیانی بیدهنگ دهبوو، که دهکهوته قسه هموو گیانی قسهیدهکرد. من هیند سهرسامانه گویمدهگرت بیرم چوووبووه که ئه و حیکایه تی من دهگیرپته وه. به لام من له و ته منه دا له و کورانه بووم که ناهیلن سه رسامی و شهیداییان ده رکه ویت، هه لبت دواتر له پرته قالی سپی شته کان ته و او پیچه وانه ده بیته وه و ده بم به یه کیک له زمان درێژه کان له بواری وه سف و ده رخستنی سه رسامیدا. ئه و کات من ته منه م هه فده سال بوو، دالیا سیراجه دین له سه ره تای بیست و پینچ سالی دا بوو، له گه ل ئه وه شدا که میک له ته منه نی خو ی گه وره تر دیار بوو، من بو ئه وه ی په ستیکم، گوتم «من نازانم تو باسی چیده کهیت، تا بزانم له کویدا بوویت». موسای بابهک که به وریا په وه گویمدهگرت گووتی «له وه دا بوویت که هاتیت بو لای پیره میزدیک که له هه یوانی ماله کاو له بووه که ی خویدا به ده ریپیه کی کورته وه، کتییی ده خوینده وه». دالیا ده ستیکی به قزیا هیئاو گووتی «پاستده کهیت دکتور، تو زور پاستده کهیت. من له ویادا بووم که تو م په لکتیشکرد بو سه ره ئه م داماره... ها به لام دکتور سه یرکه خودایه ئیستا چون ته ماشامانده کات، وهک ئه وه ی ئیمه خراپه مان ده رهق کردییت، به لام قهیناکا، ئیستا گرنگ ئه وه یه تو ده ژیت، من ده مگووت له هه زار پوچ یه کیکیان ده رنابات، وایه ناخر تو خو ت نازانیت، برینه کانی خو ت نه بینیه. گوئیگره، من تا ئه و شه وهش باوه رم به م دکتور موسای بابه که نه بوو، که ئیستا هه سته که م هه ردووکتان له پشته وه فیلم لیده که ن... وانیه، هه ردووکتان فیلم لینا که ن؟ به لام قهیناکا، من هه میشه باش بووم. جه لاده ت ئه و پوژه که دکتور تو ی بین، نه ترسا، تا ئه و شه وهش من به پیاویکی گرینوکی ترسنوکم ده زانی که له ترسی دنیا رایکردو ته ئه م شوینه چه په که وه، باوه پيشم وابوو له حه بی مه نعی زگ پرپوون و ده رمانی ئه نقلو نزا زیاتر هیچی دی نازانیت. من ئه و

شەۋە بەرنامەم ھەبوو، دەبايە برۆيشتمايە، بۆئەوھى كەس شك لە ھىچ شتىك نەكات، نەدەبوو لەوئى بمابايەتەو، دواى ئەو، نەمدەتوانى سەيرى تۆ بكەم دەمرىت، كە درەنگ وەختىك گەرامەو دكتور چاوەپروانىدەكردم و گووتى: دەژى، ژيانى وەكو خەلكى تر نايت، بەلام دەژى، ھەميشە شتىك لە مەرگ لەگەل خۆيدا دەھيتتە ژيانى زىندووھەكانەو شتىكىش لە ژيان دەبات بۆلاى مردووھەكان. ئەو واىگووت... دكتور بابەك كە خۆى ئەوھەتا لە بەردەمماندايە، ئەو واىگووت. من و ئەو پىكەوتىن كە ھىچ كەس نەزانىت تۆ لىرەيت، تۆ پىكەوتىكى سەير، بىگومان پىكەوت، پىكەوت و ھىچى تر پرزگارىكرىت، نازانم لەوانەيە پىكەوتىش نەيت، خودا دەزانىت يان نەيتىيەكى تر، ياخود شتىكى تر كە من ھىچى لەسەر ناليم... گويم لىنگرەو ھىچ قسەيەكى زياد مەكە، نايت لەمشارە بچىتە دەرى، نايت كەس بە برىنەكانت بزانىت، تىدەگەيت من ئىستا دەزانم چى دەليم و چۆن وادەكەم بتوانىت لىرە بژىت، تىنگە، من ئەو ھەفتەيە لە پايتەخت تەنيا بىرم لە تۆ دەكردەو، بەيانيان كە لە ئوتلەكەدا بە تەنيا بەرچايم دەخوارد بىرم لای ئەو بوو چى بۆ تۆ بكەم، چۆن وابكەم بژىت. ئاھ، دكتور بابەك، پياوھ مەزنەكە، پياوھ عاقلە شىرىنەكە، دەمبورىت، دەمبورىت، من ئاوھەا نەخۆشىكى سەختم بەسەرتا جىھىشت، بەلام تۆ بە دلى گەورەى خۆت، ھەموو شتىكت جىيەجىكر، زياتر لەوھى كە پىويستە... خودايە من بەس لەو دەترسام يەكك پىويستىيەكى بەو شتە شكائەنى ژىر زەمىنەكە بيت و لەوئى بۆى بگەيت. ئىستا سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ ئەو فرىشتە چكولانانە، ھەموو شتىك باش دەروات... ئاھ، چەند غەمت دامى، چەند غەمت دامى».

ھەستاو دەستىكى بە كراسەكەيدا ھىتاو گووتى «دەيت ھەموو وابزانن كە تۆ كۆپى پورى منيت، تۆ لەمپوھە كۆپى پورى منيت، كە ھىچ كەست نىيە بە خىوتبكات، ئاھ، گوپىگرە، گوپىگرە تۆ ھىچ قسەناكەيت، تىدەگەيت،

تو هیچ قسه ناکه‌یت، من هه‌موو حیکایه‌ته‌که ده‌گێرمه‌وه، تو وه‌ک گه‌مژه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گیلانه ده‌گریت و هه‌موو شتیک بۆ من جیده‌هیلیت. ئه‌ی چون من زمانی ئه‌مانه ده‌زانم، ئیستا نازانی چه‌ند خوشحالم که کچانی پرته‌قالی سپی نه‌یانزانی تو له‌وێ که وتوویت، ئاه ئه‌و مه‌خزنه چه‌نده باشه، چه‌نده باشه... دکتور بابەک، دووباره سەر ئیش‌ه‌یه‌کی زۆرم هه‌یه. دووباره به ئاسانی خه‌وم له‌ ناکه‌وێت، بیرت نه‌چیت که تو کوپی پوری منیت، لیره‌یت بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به‌ موسیقار، ئه‌ی دکتور بابەک حه‌به‌کانم، که‌میک حه‌بی سەر ئیش‌ه‌ی ترم ده‌وێت، پوژیکێ ته‌واو به‌م ده‌ردو ئیش‌ه‌وه دیم و ده‌جم، گێژده‌خۆم، ئه‌مسهره‌و سەر ده‌که‌م، به‌لام بیرم نییه حه‌به‌کانم بخۆم. من خراپترین نه‌خۆشی دونیام له‌به‌رده‌ست خراپترین دکتوری دونیادا، هه‌رواده‌بیت... هه‌رواده‌بیت، ئیمه له‌ خراپترین پوژگاری دونیادا له خراپترین مه‌له‌که‌تی دونیادا ده‌ژین، ده‌ته‌وێت چون ده‌رچین، ها... چون؟. دلی من بیرت نه‌چیت که ئاگات له‌ خۆت بیت. زور ئاگات له‌ خۆت بیت، خه‌فه‌تی ترم نه‌ده‌یت، تو نازانیت چه‌نده خه‌فه‌تت دامی».

له‌به‌رده‌رگای ژووره‌که‌دا وه‌ستاو و به‌ جۆره ده‌نگیکێ تر گووتی «تو شاهیدیت، تو ته‌نیا شاهیدی زیندوویت، له‌هه‌ر جیگایه‌ک بتینن ده‌تکوژن». وای گووت و له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ چووه‌ده‌رێ و بێمالاواپی پۆی، ئه‌و کچیک بوو هه‌رگیز مالاواپی نه‌ده‌کرد، هه‌له‌ده‌ستاو ده‌پۆی. من هه‌رگیز نه‌مبینی بۆ جارێکیش چیه‌ خودا حافیزبیکات، که لیمده‌پرسی بۆ خودا حافیزی ناکه‌یت، به‌ په‌نجه ناسکه‌کانی چه‌ناکه‌ی ده‌گرتم و ده‌یگووت «بۆ خودا حافیزی بکه‌م، گولی گول، بۆ هه‌ر کوێ بچم هه‌ر دیمه‌وه بۆلات». ئه‌و پوژه من و دکتور بابەک به‌ ته‌نیا له‌ ژووره‌که‌دا مایه‌وه. دکتور بابەک ته‌ماشای منی کردو گووتی: «کوچه‌ برینداره‌که‌م، ئه‌مه‌یه دالیا سیراجه‌دین، ئه‌مه‌یه. من ناتوانم وه‌سفیکه‌م هیچ قه‌له‌میکیش ناتوانیت وه‌سفیکات. هه‌ندیجار له‌ شیتیک ده‌چیت ئیستا له‌ شیتخانه رایکردبیت،

هەندىجارىش لە فەيلەسوفىك دەجىت شەوورپۇژ نوقمى بىرکردنەوە بىت». دكتور بابەك دەبوايە جارىكى تر ئەو شتانەم بۆ كۆبكاتەوە كە داليا بەو جۆرە باسىكرد. يەككىك منى بەرەو ئەو ژىر زەمىنە بردبوو، كى؟ نازانم. ئاخۆ فريشتهكانى داليا بوون ياخود دەستىكى نەناسراوى تر؟ ئەوئىش نازانم. بە ھەرحال لە ەسرىكى درەنگدا من بە زامدارىيەكى سەختەوە لەو ژىر زەمىنەدا بووم. من تاكە زىندووئەك بووم لە قەسابخانەيەكى گەورە دەرچووبووم، تاكە زىندووئەك بووم لە ناو دەيان ھەزار قوربانىدا پزگارم بووبوو. دكتور دەيزانى چى پروودەدات و من نەمدەزانى، داليا سىراجەدىن دەيزانى چى لە بىابانەكان و دەقەرى چۆلى ئەو ھەرىمەدا پروودەدات و من نەمدەزانى، من قوربانىيەكى بچوك و نەقام بووم كە نەيدەزانى لە كوئىداو بۆچى و لەگەل كىندا دەمرىت. دواجار لە ژىر زەمىنىكى فەرامۆشكراودا، دواى چەندىن پۇژ بىھۆشى وريادەبوومەو، دكتورىكى دەر بەدەر و تەنيا لە خۆلى زەردى شارىكى ئەفسانەيىدا منى پزگاردەكرد، ئىستاش دەبايە بىم بە كورپى پورى داليا سىراجەدىن كە ئەوئىش بىكەسىكى ترى ئەم سەرزەمىنەبوو. ئەوئەى ئەو كات تىنەگەيشتم ئەوئەبوو چۆن داليا سىراجەدىن دەزانىت من دەتوانم مۆسىقا لىبەدەم؟.

ئەو پۇژە دكتور موسا دەستى خستە سەردەستم و گووتى. بۆ ئەوئەى نەترسىت، بۆ ئەوئەى دالىابىت كە من ھاوپىنى تۆم، نەئىننىيەكت پىدەلیم كە ھىچ كەسى تر نایزانىت، تەنيا تۆ و داليا سىراجەدىن دەيزان. واىگووت و دەستى گرتەم و بەرەو ژوورىكى دىكەى بردەم كە يەكەم جارم بوو پىتىخەم.

بەشى سېھەم

ئەو جىھانەى موساى بابەك نىشانىدام، ھەمىشە لە خەيالىمدايە، سالەھاي سال نەيتىيەكەيم پاراست و لەگەل خۇمدا گىرام، بە جۆرىك لە جۆرەكان ئەو جىھانە بوو بە بەشىك لە من و من بووم بە بەشىك لەو جىھانە. موساى بابەك بىست و پىنج سال بەر لە ھاتنى من لەوئ دەژيا، ھەك ئەوھى لە ئاسمانەوھ ناردىتتايان كۆمەك بە دروستبۇون و گەرەبوونى ئەو ئاوەدانىيە بىكات. بوونى ئەو لەویدا وىنەى جىگايەكى راستەقىنەى دابوو بە شۆيتىك ھىچ كەس ئامادە نەبوو ھەك شۆين تەماشايىكات. زەمانىك كە دكتور بابەك دەگاتە ئەوئ، كۆپىكى گەنجە تازە لە «پەيمانگاي شاھانەى بەرىتانى» پزىشكى خۆندووھ گەراوھتەوھ بۆ نىشتىمان. پياوئكە نىوھ كۆمۆنىست، نىوھ بۆرژوا، نىوھ ئىماندار، واتە شتىك لە ھەستى سۆسىالىستى، شتىك لە شانازى و غرورى بۆرژوايانەو شتىكىش لە دلەپراوكتى دىنى تىدايە. كە دەگاتە ئەو دەفەرە جگە لە جانتايەكى چكۆلانە زياتر ھىچى تىرى پى نىيە، لە بنكەيەكى تەندروستى بچوك و خالىدا نىشتەجى دەبىت، ئىشى ئەوھى نەخۆشەكانى ئەو دەورەبەرە تىماربىكات، پۆشنىبىرىيەكى گشتىش دەرھەق بەو نەخۆشيانە بلالوبكاتەوھ كە بە ھۆى گەرماو ئاوى پىس و جووتبوونى جنسىيەوھ بلالودەبنەوھ. كۆپى مليۇنىرىكى كوردە كە ھەمىشە لە پايتەخت زياوھ و لە ژىر دەسلەت و پەحمەتى باوكىدا گەرەبووھ، تا دەگاتە زانكۆ بە كوردىيەكى تىكشكاو قسەدەكات، لە مندالىيەوھ فىزىبووھ بەو كوردىيە شكاوھ لەگەل خۇيدا بدوئىت، چونكە باوكى نەبىت ھىچ مەخلوقىكى دىكەى نەبىنىوھ ئەو زمانەى ئەو بدوئىت، سەردەمانىك پىئوايە كە كوردى زمانىكە باوكى دابەئناوھ بۆئەوھى كەس لەو جىئوانە تىنەكات كە دەىخاتە نىو رستە ەرەبىيەكانىيەوھ. لە لەندەن بۆ يەكەمجار

یهکیک له هاوړیکانی دوو کچی جوان بهلام دهموچاودریژی نیشاندهدات و پتیدهلیت نهوانه کوردن. که دهگه پتیه وه، نهو خه یاله له سه ریایه تی که کورد نه ته وهیه که دهموچاویان به جوړیکی نااسایی وهک سه ری فیکه ری هندی له تابلوکانی مودلیانی دریژه، نهو وینه یه له گهل خویدا هله دهگریت و به رهو باکوور سه فهردهکات، کوردستان له خه یالیدا زه وییه که مه خلوقه لیکي له بابهت وینهکانی مودلیانی ناوه دانیانکردوته وه. هینده ی به دوا ی نهو جوانیه شاردر او هیه دا به رهو باکوور ده که ویتته پئ به دوا ی کورددا ناگه پیت. پوژی یه که م له سه فهره که یدا تووشی ناو می دییه کی کوشنده ده بیت. له جیاتی نه وهی کومه لیک بوونه وهر ببینیت که له فیکه رهکانی مودلیانی ده چن، خه لکیک ده ببینیت پتر له مه خلوقاته برسپیهکانی بروگل و په تاته خورهکانی قان کوخ ده چن. بو نه وهی نهو وینه یه ی لا نه شیویت، کومه لیک کتییی کوردی دهگریت و به په له دهگه پتیه وه بو پایته خت. له وچ له خه سته خانه یه کدا ده بیتته پزیشک، بهردهوام له ناو پزیشک و برینپیچ و سسته رهکاندا باس له پو لی هونه ر دهکات له سه ر پاشه پوژی مرو ف، له قسه کانیدا به جوړیکی سهیر گه وره یی کومونیزم و گه وره یی خودا تیکه لاودهکات، بهلام وهک کومونیسست یان زاهید ناژی، به لکو پتر وهک بوژوایهک دهژی که له ئاهنگ و گه له ربی و ئیواره شیعریه کاندا به ملیکی باریک و بوینباختیکی دریژو قوژیکی کورته وه که هندی هندی به رهو پووتانه وه ده پوات ده رده که ویت. سامانیکی مه زنی له بنده ستدایه ته نیا له یه ک شتدا سه رفیدهکات، کرینی تابلوی سهیر سهیر که کویانده کاته وه تا پوژیک موزه خانه یه کی هونه ربی تاییهت دابمه زرینیت به ناوی موزه خانه ی بابه که وه. ئاره زووی هره گه وره ی کوردرنه وهی په یکه ری چکوله و تابلوی نو ی و ئیشی ده سته. په یوه نندییه کی هیمن و دوستانه ی له گهل هونه رمه نده شیوه کاره کاندا دروستدهکات، له گهل هر یه کیکیاندا جوړه په یوه نندییه کی هیه که که سی دیکه له ورده کارییهکانی نازانیت. که کودیتای شوبات

پرووده‌دات، له دواى يازده س‌ه‌عات له كوشتنى «قاسم» پاسه‌وانه ناسيوناليسته‌كان كه ميليشيايه‌كى درنده‌ى كوديتاچييه‌كانن، د‌ه‌دن به س‌ه‌ر ماله‌كه‌يدا، تابلوكانى ده‌سوتيتن، په‌يكه‌ره‌كانى ده‌شكينن، خوښى په‌وانه‌ى زيندانى‌كى گه‌وره‌ده‌ك‌ه‌ن كه پره له شاعىرو شيوه‌كارو موسيقار. ه‌موويان به تومه‌تى كومونيزم گىراون و ه‌موويان چى ده‌سنتوس و تابلوو ناميزيان ه‌يه سووتيتراوه، دكتور باب‌ك له ناوياندا ه‌نديك له هاوپ‌يكانى خوځى د‌ه‌ناسيته‌وه. ميليشيا فاشيسته‌كان كه برياريانداوه پايتخت له كومونيزم پاك‌بكه‌نه‌وه شه‌وى يه‌كه‌م له ه‌مان شو قاوش‌دا كه شو تيا ديله سى و سى كه‌س تىر بارانده‌ك‌ه‌ن، ه‌نديكيان هاوپ‌يى شو دكتوره كورته‌بنه مل باريكه‌ن كه له زيندانش كراسيكي سپى و بؤينباخيكي زور دريژى له ملدايه، دكتور باب‌ك له ليستى دووه‌مدايه كه ده‌بيت د‌ه‌مه‌و به‌يان تىر باران‌بكرىت. به‌لام موعجيزه‌يك كه عاده‌تن توشى دكتوره‌كان ديت و له ژيانى زور له پزىشه‌كاندا دوباره‌ده‌بيت‌وه، موساى باب‌ك له مردن پزگارده‌كات. شويش برينداربوونى مندالى يه‌كيك له پاسه‌وانه‌كانه له پىكداننىكى لابه‌لايى س‌ه‌رشه‌قامه‌كانى پايتخت‌دا، منداليك ناوى «ع‌واد پىكاييه» كوپى يه‌كيك له س‌ه‌ركرده خوڼن‌پيژه‌كانى كوديتايه. ته‌م‌نى يازده‌ساله‌و باوكى بردويى تا له مندالييه‌وه فىزى راوكردى كومونىسته‌كانى بكات، له پىكدان‌ه‌كاندا گولله‌يه‌ك به‌ر قاچى ده‌كه‌ويت و گولله‌يه‌كى دى له شانويه‌وه به‌ره‌و شويننىكى ناديار له سينه‌يدا ده‌يپرئيت. باوكى ده‌يه‌ويت پزگاربيكات، به‌لام خسته‌خانه‌كان زورى داخراون، شو‌وانه‌شى كه كراونه‌ته‌وه بن دكتورن. باوكى كه ده‌بينيت منداله‌كه‌ى ده‌مرىت، ه‌يچ چاره‌يه‌كى نيه جگه له‌وه‌ى له نيو زيندان‌ه‌كاندا دكتورىك بدوزيته‌وه، كوپه‌كه‌ى بؤ زيندووبكات‌وه. دوو س‌ه‌عات به‌ر له تىر باران‌كردنى ده‌سته‌ى دووهم، پاسه‌وانه‌كان دكتور باب‌ك بانگده‌ك‌ه‌ن و له‌گ‌ه‌ل خوياندا ده‌يپه‌ن، س‌ه‌ر‌ه‌تا دكتور پىوايه بؤ كوشتنى ده‌بن، چ‌ه‌ند جارىك شايه‌تومان

دههیتیت و داوای لیبوردن له گوناهاه‌کانی خۆی له خودا ده‌کات، به‌لام که سوار ماشینیکی ده‌که‌ن و به خیراییه‌کی شیتانه به شه‌قامه خالی و تاریک و پتچاوپتچه‌کانی پایته‌ختدا، که نه کاره‌باو نه‌پوناکی خودا تیا‌یانداندره‌وشیته‌وه ده‌یف‌پینن، تیده‌گات بۆ سه‌ر برینداریکی ده‌به‌ن که ژیان و مردنی ئەم به ژیان و مردنی ئەوه‌وه گریندراوه. دکتۆر بابەک که منداله‌که له مردن پرگارد ده‌کات، خه‌لاتی ئەوه‌یه به دوو پاسه‌وانی فاشی ده‌یگه‌یننه‌وه ماله‌وه‌و پتیده‌لین: پیروژ، ئەمجاره نامریت. له پشته‌وه ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داده‌خه‌ن و پتیده‌لین: دکتۆر باش بخه‌وه، مه‌یه‌ره ده‌رئ، ئەگه‌رچی کۆمۆنیسته‌کان هه‌موو کورپی قه‌حبه‌ن، به‌لام تۆ ئاگات له خۆت بیت، له‌وانه‌یه هه‌ر ئەمشه‌و پتۆیستمان پتت بیته‌وه. دکتۆر ده‌بینیت ماله‌که‌ی ویرانکراوه، چی تابلۆو په‌یکه‌ریک له‌و ماوه‌یه‌دا کۆیکردۆته‌وه هه‌موویان شکاون، ئەرشیفه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی سووتیتنراوه، که مانچه‌و چه‌لۆو ئۆکۆردیۆنه‌که‌ی شکاون، ده‌یه‌ها کاری هونه‌ری قه‌شه‌نگ میزیان به‌سه‌ردا کراوه، قوونی بۆگه‌نیان به جانفازی تابلۆکان پاکردۆته‌وه. دکتۆر ده‌زانیت، ئەوه‌یه‌که‌مجار و دواهه‌مین جار ناییت به‌عسییه‌کان گوو به‌سه‌ر هونه‌ردا ده‌که‌ن. ئەوشه‌وه دکتۆر ناخه‌وینت، به‌سه‌ر یادگارە شیرین و جوانه‌کانیدا ده‌گری، به‌سه‌ر یادی ئەو هاو‌پتیانه‌دا که له ژووره‌که‌دا له‌گه‌لیدا بوون و ئیستا له ژیر خاکدان، ده‌زانیت ئەو ولاته ئافه‌تییکی ترسناک پووی تیکردوه، ئافه‌تیک پشه‌کان و میژووی له‌و شه‌وه‌ کۆنتره، داها‌تووو پاشه‌پۆژی‌شی له‌و شه‌وه‌ درێژتره. دکتۆر موسا هه‌ر ئەوشه‌وه بریار ده‌دات که مه‌نفایه‌کی دوور بۆ خۆی هه‌لبژێرتیت، دوور له هه‌موو ئەو جیهانه‌ ترسناکه، دوور له دپنده‌یی فاشییه‌کان و ترستۆکی کۆمۆنیسته‌کان، به‌لام نازانیت بچیت بۆ کوئ. نایه‌وینت بگه‌پتیه‌وه بۆ له‌نده‌ن، نایه‌وینت جاریکی تر ئەم ولاته جیهیلینت، به‌لام له‌و شه‌وه به‌دواوه ناشیه‌وینت تیا بژی. سه‌ره‌تا ده‌یه‌وینت به‌روات بۆ باکوور، بیر له‌وه‌ده‌کاته‌وه په‌یوه‌ندیی‌کات به شۆرش‌گێره

كوردەكانەو ە لە چياكان، بەلام نازانیت ئەوان چۆن پيشوازی لە دكتورىك دەكەن كە هېچ شتىك لە خەيالىدا نىيە ئەو ە نەيىت پوژىك لە پوژان مۇزەخانەيەكى ەهەيت خەلكى لەمسەرەو سەرى دونياو ە پووى تىكەن. بەلام دكتور ەزانىت لەو تىكچوونە ترسناك و شپرزەيەدا ماو ەيەكى زۆرى دەويت تا يەكىكى باو ەپىكراو دەپوژىتەو ە لە پىگايەو ە نامە بۆ شوپش بنىريت. خەيالى وابو نامەكى پىگايەكى درىژ دەپريت، بە چەندەها چيای بەرزو دەشتى كاكى بە كاكيذا دەروات، لەسەدان گوندى سەر پىگادا دەوستىت، قاسيد لە دواى قاسيد دەيدەنە دەست يەك تا دەگاتە دەست سەرانى ەەرە گەورەى شوپش، لەوانەيە لە دوورترين و عاسيترين جيگای ناو شاخەكانيشدا بگاتە دەست ئەو پياو ە فسانەيىەى كە پيىدەلەين بەرزانى. ئەو ەفتانەى دواى كۆديتا، دكتور موسا لە مال نايەتە دەرى، بە جەهەنمىكى پوچى و دەرونيذا تيدەپەريت، شىو ەى نىگاو پەفتارى دەگوپريت، دواى سى ەفتە كە بە پيشىكى درىژ و سەرىكى تەواو پووتاو ەو جووتى چاوى ماندوو ەو ە ديتەدەرى كەس ناياناسيتەو ە. دكتور موسا بەردەوام لە خەيالىدايە نامەيەك بۆ شوپش بنوسيت، بەلام پوژ دواى پوژ دوايدەخات، تا دواجار ەرگيز ئەو نامەيە نانيريت، كە دەگەپتەو ە بۆ سەر ەزيفەكەى خۆى، لە يەكېك لە گرنگترين خەستەخانەكانى پايتەختدا نوسراوېكى پەسمى چاو ەروانيدەكات، كە فەرمانى گواستەو ەيەتى بۆ جيگايەك لەوبەرى فورات، قوول لە باشوورى دووردا، بۆ جيگايەك ناوى «بنكەى سەرپەرشتى و پاراستنى تەندروستىيە بۆ خۆرئاوای فورات». بنكەيەكە لە ناو ئاو ەدانىيەكى تۆزاوى ناو بىاباندا خەوتو ە، بايەكى ساردى زستانە تىنئالاو ە، بايەكە دكتور موسا لە شەو ەەرە ساردەكانى لەندەنیشدا ەستى پىتەكردو ە... لەوئ فەرمانبەرىكى پەشى گەورە، بە دەنگى سەرۆك خىلېكى ەرەبى ناو بىابانەو ە، لە ژوورىكى داپوخاودا پيشوازی ليدەكات و پيىدەلەيت «غەم مەخۇ ەاوپىم، تۆ يەكەم

دكتور نيت له پايتەخت دوريان خستىتته وه. فرمانه كه وايه بتدهم به مسته وسه فيكى تازه، كه دهبيت خوت دايمه زرينيت، له جيگايه كى بيناودايه، له شوينيگدايه به ئوتومبيل چهند سعاتيك ليتره وه دورره، هيندهى شوفيره كه مان هاته وه دهتتيرم، ئه وه هر كه س باشتر ده زانى ده كه ويته كويوه... راستت ده ويت، جيگايه كه له سر نه خشه نييه، شوينيگه هه ندى ده له به ده ويى و سه ماچى قهرهچ و ژنانى نيرخورى سه حرا دروستيانكرده. شوين نييه، عه زيزم شوين نييه، به هه رحال دكتور هيوادارم خوش له جه نابتان بگوزهر يت، ئه گه ر ئاره زوتان له كه يف بيت شوينيگى خراب نييه، تو كومونيستى وانويه؟ هاوپر يم له به ينى خوماندا بيت، كومونيسته كانى ئه م ولاته كوشتى ژن، ئه ها درديكه پتده چيت له گه ل كتيه كانى لينيندا چووبيته خوينانه وه، من جيگا كه بۇ دكتور يكي كومونيست به شوينيگى خراب نازانم. بمبوره ئاوا به ره و پوو قسه ده كه م، يه عنى چاوم له چاوتدايه و هه موو شتيك ده ليم، به لام من خوم له حيزبدا بووم ئاگادار بووم شته كان چون ده روات. كى هه يه له حيزبدا نه بووييت؟ به لام به ريز له وه گه رى، ئيشى ئيوه ئه وه يه جگه له دره مان و پشكنين و تيمار كردنى ئاسايى كه ميگ فيرى خوپاراستنيشيان بكه ن. دكتور ده زانيت خوپاراستن چهند گرنگه؟». دكتور موسا كه له وه ماندووتره ئاره زوى هيچ گفتوگو قسه يه كى هه بيت، بيته وهى وه لامى ئه و پياوه بداته وه داواي ليده كات بوارييدات تا شوفيره كه ديتته وه، له بهر ده گاي ژووره كه له سالونه كه داو له بهر يه كيگ له په نجه ره كاندا چاوه روانيكات. دكتور به خوى و جانتايه كى چكولانه وه له سر كورسييه كى ره ق داده نيشيت و چه ندين سعات له په نجه ره كه وه سه يرى ئه و ئاسمانه سووره ده كات كه يه كيگ له تابلوكانى ئيدوارد مونشى به يادا ده هيتته وه كه رورتيك له يه كيگ له پيشانكا گه روكه كاندا بينبووى. بونيكى سه يريش كه بونى ئالوده بوونى فوراته به گل و خول و به ردى ده يه ها چياي دور، له جه ستى هه موو ئه و نه خوش و فرمانبه رانه ديت

که بهردهوام خویان دهکن به ژوورداو دهپونه دهري. دکتور موسا ئه و پوژده له بهر ئه و په نجه ره يه دا بويه که مجار له هه موو ژيانيدا ههست به ته نهايه کی قول و بين دهکات، ههستدهکات هيچ شتيکی نييه بوی بزی. هيچ يهک له که سوکاري خوی نانسيت، ههستناکات هيچ يهک له هاوپر کچه کانيشی به قولی و راستی خوشيانويستووه. که سيکی نه بوو له دواي بگری، که سيکی نه بوو ئه م هه سره تی بۆ بخوات. پيشی وابوو تا ئه مپو چي ژيانیک له و شاره گه ورا نه دا ژياوه هه مووی به هه ده رويشتووه. ئه و ديمه نه تلغ و غه مگينه ی ئاسمان وهک ئاوينه يه کی چکوله بۆ ژيان و ته نهايي خوی ده بينيت. ئيستاش ئه و تا چاوه پوانی ماشينیک دهکات هه ليگريت و بييات به ره و شوينيکی ناديار له و به ري فورات.

ئه و پياويکی بيچاره نه بوو، سامانيکی هيند زوری هه بوو به شی ئه و هی ده کرد بيته وهی کاربکات هه موو ژيانی شادومان بزی. به لام دواچار ده يو يست له و کودي تا چيه درنده رابکات که ولاتيان گورپيووه هه وزيکی گه ره ی خوین، له دهست ئه و بيمانا ييه گه و ره يه ی ژيانيش هه لييت که تائه وکاته قول له گيژه نه کانيدا ونبوو بوو.

که ده مه و ئيواره يه کی درهنگ گه يشته ئه و ده فهره، له کومه له ده واريکی کوچه ريی و چهند خانووييه کی دا پوخاو به و لاوه هيچی تری نه بينی. ماله کان هه موو تاريک و پرووت و چکولانه بوون، کچيکی مندا ل به لاي تيکه وه پيشوازي کردو به ره و مالی خویان پيشيکه و ت. هيچ شتيک له و گونده دا نه بوو، نه درهخت، نه شه قام، نه پوناکی، به لام له يه که م شه وه وه هه ستی کرد له وئ دوو شت زور باو و بهر بلاون، نه خو شی و ته نهايي. دکتور موساش سه روکاريکی دريژی له گه ل هه ردوو کياندا هه بوو. هه ر له يه که م شه وه وه هه ستی کرد ئه وئ ئه و زه مينه ديژين و ونه يه که ئه و له مندا ليه وه بوی ده گه ريت. پنده چيت زور زوو ئه و برياره ی دايت له وئ بزی، له ماوه يه کی کورتدا خانوويه کی چکولانه بۆ خوی دروستدهکات، که

سال دواى سال نەخشەكەى و پروبەرەكەى دەگۈرپىت، بەلام ھەر لە بناغەى يەكەمجارىيەو، بىر لەو پېرۇژە خەيالىيە دەكاتەو ە دەيەويت زىندەگى خۇى بۇ تەرخانبكات. لە يەكەم پاچى بناغەكەيەو بىرى لاي ئوۋەيە چۈن بىكاتە مۇزەخانەيەكى ناوازەو گەورە، بەلام مۇزەخانەيەكى نەيتى، تا ھەر كارىكى ھونەرى كە لەسەر زەوى جىگايەكى ئەمىن و سەلامەت نادۇزىتەو لەوئى لەو مۇزەخانە سەيرەى ئەودا جىگاي بېيتەو. دكتور موسا لەگەل بناغەى خانوۋەكەدا، دەرگاي سەردايىكى نەيتى دادەمەزىننىت كە جگە لە خۇى ھىچ كەسىكى دى دەرۋازەكەى نازانىت، لەوسەريشەو ئەو دەرگايە لە ناو زنجىرەيەك ژوورى بە نىو يەكچوودا بە جۈرىك وندەكات دۇزىنەوئى ئەستەم بىت. كە بىرپارەدەت لەو دەرۋازە دوورەدا بىتتەو، سۈيىنىش دەرۋازە تۈرپىكى گەورە و نەيتى دروستبكات كە لە مسەرەو سەرى ولاتدا تابلۇ، پەيكەرۈ كارى ھونەرى بۇ كۆپكەنەو. لە شەش مانگى يەكەمى ئىشكرىنىدا تەنيا بىر لە ھەندەسەى ئالۋزى ئەو مالە دەكاتەو، دەيەويت پتر لە عىادەى دكتورىكى غەمگىن بچىت كە قەدەر فرىداۋەتە باشوورى خۇرئاۋاي فوراتەو. چەند ژوورىك بۇ كىتبخانەيەكى گەورە جىدەھىلىت، كە پرىاندەكات لە كىتپى بايۇلۇزى و پزىشكى. ھەفتانە سەفەرى پايتەخت دەرۋازە، سەفەرى بەندەرە بچۈكەكانى باشوور دەرۋازە، ھەندىجار دەپەرپىتەو بۇ كۆيت و مىرنشىنەكانى لم و مروارى لە پۇخى كەندادا. سەرەتا تەنيا جىھانى سەرەوئى مالەكەى دروستدەكات، تەنيا ژوورەكان، پارەوۋەكان، ژوورى پشكىن، ژوورى خەوتنى نەخۇش، كە لەسەفەرەكانى دەگەرپىتەو ھەموو جارىك ژمارەيەكى گەورە كىتپى ھەمەرەنگى ئىنگلىزى لەگەل خۇيدا دەھىتت. لە پىگاي ئەو ناسىاۋانەو كە لە پايتەخت دەيانىنى، خەتتىكى چكولانەش دروستدەكات لەوئوۋە كىتپ و بلاۋكرادەى كوردى بۇ دىت، كە لە بەر ھەر ھۆيەك بىت، دكتور ھەزەدەكات ئەو زمانە بە جۈرىك فېرېت، بتوانىت تىكستە نەيتىيەكانى خۇى پى بنوسىت. لەو زەمانەدا

كه كتيبى كوردى كالايه كى دهگمهنه، دكتور موساى بابك لهو سهحرا
 دووردها سهدان كتيبى ناوازهو دهگمهن كوده كاته وه كه دواتر ده زانيت ئهو
 تاكه كه سيكه توانيويى بيانباريژيت. دهبيت بليم كتيب ئاره زوى هره
 گه وري دكتور بابك نيه، ئهو هيندهى شيتى كارى شيوه كارو گويگرته
 له موسيqa شهيداي كتيب نيه، كه پتيوايه هينديجار بو ماويه كى دريژ
 مروف سه رقالد هكات و كه م جاريش سووديكي راسته قينه هيه. له هر
 شت گرنگتر له دونيادا له لاي كتيبى پزيشكي و بايولوزى بو، كه له
 هموو شتيكى تر قولتر هينده سى ئهم بوونه وهره ته نهايه شيده كه نه وه
 كه ده توانيت له يه ككاتدا له بيابان و سه رشاخ و بنى زه رياشدا هلبكات.
 يه كه مجار داليا سیراجه دين رومانيكى روديارد كيپلنكي پيشكه شده كات و
 له ويوه حز له خويندنه وهى رومان دهكات، پيشتر ئاره زوييه كى ئه وتوى
 نيه ئينگليزيه كهى خوى له خويندنه وهى تيگستى ئه دهبيدا خه سار بكات،
 دواتريش هر راي وايه، تاكه روماني راسته قينه له ميژووى مروفايه تيدا
 «ئسلى ژانره كان» ي داروينه. به لام دكتور رايه كى ته واو جياوازي له سه ر
 هونه ري شيوه كار هه بوو. تابلو شتيكى ديكه يه، يه كه يه كى ته واوه تيه،
 مروف به ر له وهى به عقل چيژييكات دهبيت به ههسته وه ره كانى ديكه ي
 هه لي سه نكي تيت. وهك تيگستيش نيه هيدي هيدي و پارچه پارچه مروف له
 مانا كهى نزيك بيته وه، به لكو هه مووى به يه كجار له پيشده متدايه، جيهان يكه
 هه موو دووريه راسته قينه و مه جازييه كانى پيكه وه له به رده م مروفايه.
 هه ناسه يه كى هونه ر مه نده كه يه، شتيكه به جي پهنجه و جي روى ئه وه وه
 راسته وخو ديته به رده ممان، هه موو تابلويه ك شتيكى ناوازهو يهك دان يه،
 هيچ كوييه ك شويى تابلو راسته قينه كه ناگريته وه، مروف ده توانيت
 شيعريك له ياده وريدا هه لگريت، چيروكيك ده ماو ده م بگوازيته وه، به لام
 تابلويه ك جكه له خوى هيچ جيگايه كى ترى نيه بو ژيان، كه فهوتا ئيدي
 دروست نابيته وه. تابلو تاكه شتيكى هونه رييه كه له ته نهايي و ناوازه بييدا

وهك تهنهياى و ناوازهىى مرؤف وايه. پاراستنى تابلوپهك وهك پاراستنى مرؤفېك وههايه له كارهسات، پزگاركردنى پهيكهريك وهك پزگاركردنى ژيانتيك وايه له مردن.

دكتور موساى بابك دواى تهواوكردنى خانووهكې، دواى دروستكرنى بۇ پېچاوپېچېكى ئالۇز له ژوورو كتيپخانه، له قاوشى نهخوش و لابوورى پشكېن، له شويىنى حهوانهوهو شويىنى تايپهتى خوى، له يهكيك له ژوورهكاندا، له بن يهكيك له قهرهويلهكانهوه دهركايهكى تايپهتى دهكاتهوه، دهركايهك بهرهو موزهخانهى خهونهكانى ئهوه دهچيت.

ئهو پۇژه كه دهستى منى گرت و بهرهو ژوورېكى تازهو نهناسراو بردىمى، هيشتا شتيكى ئهوتوم له ئەندازهى ئالۇزو پېچاوپېچى ئهوه ماله نهدهزانى، ژوورهكانى دى، له مالىكى خالى دهچوون كه خاومنهكې دواى پاكردنهوهو پېكخستېكى وردو به سهليقه جيپهيتستېن، تابلىنى خاوين و بريقهداربوون، بيدهنگ و پوناك. ئەگهركى زۆربهى پهنجهرهكان به پهردهى سېى ئهستور داپوشرابوون، بهلام تيشكيكى نهينى له ههموو جيگايهك بوو. بيدهچوو ئهو ژووران له دهروهى زهمه بن، هيچ جۆره دهنگي له دهروه نه دهگهيشته ئهوى... هيمنيهكى سهرسورهيته، بيدهنگيهكى قولتر له بيدهنگى شهو لهوى بوو. ههموو شتيك لهو ژووراندا سېى بوو، له ههندى جيگادا دهيان قهرهويلهى ئامادهم دهينى، وهك ئهوهى بۇ شهپىكى ناديار ئامادهكرابن، بۇ كارهساتيك كه دكتور چاوهپوانيدهكرد، ژوور له دواى ژوور، قاوشى خالى له دواى قاوشى خالى. وهك ئهوهبوو ئهو پياوه سالههاى سال خوى بۇ كارهساتيك ئامادهبكات و بيهويت لهويوه لهو قاوشانهوه دوا كۆمهك به مرؤفهكانى تر بكات.

ئهو پۇژه بهر لهوهى بمباته ئهو ژير زهمينهوه، لهسهر كورسيپهك داينام و خوشى بهرابهرم دانيشت و پيىگوتم «جهلادى كوتر، گوپگره، ئهوهى ئىستا بۇ توى دهگيرمهوه، شتيكى كه م نيه، ياريپهك نيهه پياويكى

پیر لە گەل ژياندا بىكات، ئەو هەى دەيبىنىت گەورەترین نەينى ژيانى منە. من تەنھا لە بەر وەرپزى و تيمارکردنى ئەم ئاڤرەتە بەستەزمانانە لەم زۆنگاو و سەحرایەدا خۆم و نەکردو، بەلكو لە بەرئەو هەى ئەم جىگایە تەنیا جىگایەكە دەتوانم ئەم خەونەى تیا بەینمەدى. گوینگرە كورپى برىندارم، من هەمیشە حەزم لە وێنە و نىگار کردو، هەمیشە... بەلام شتىك كە وای لىکردم ئەم جىهانە دروستبکەم، ترس بوو لە مردن، ترس بوو لەو هیزە پەشەى دىكتاتورەکان لە مرقەدا زىندوویدەكەنەو، ئەو هیزەى هەموو شتىك لە ناوماندا دەكوژیت، لە هەستکردن بە خۆمانەو تە هەستکردن بە ئادەمیزادەکانى تر. خۆم ئەو هەم هەلبژارد لىرە بژیم، هەر ساتىك بمویستایە دەمتوانى بڕۆم، بەلام خۆم ئەم جىگا چەپەك و دوورەم هەلبژارد. وىستم لىرەو، لەم كونجەى دونیاو پوداوەكان ببینم. لە ساتىكدا هەستەم کرد ئىشى من تەنیا ئەو نىيە نەهێلم بمرن، بەلكو ئىشى من ئەو هەى نەهێلم شتىك هەى بەكوژریت. جەلادەت گەرداوىكى تارىك هەى ژيان و جوانيمان لەگەل خۆیدا دەبات، یادگار ییەكانمان، ئەرشىفە نەینىيەكانى خۆشەوىستیمان، ئەلبومە بچوكەكانمان، سندوقى تارىكى یادەورىمان، ئەو هەى دەست و ئەو هەى پۆحمان دروستیدەكات. جەلادەتى برىندارم، من لىرەو، لەم مالى جالجالو كەى خۆمەو، لەم شوینەدا دەبايە وەك پیاویك كە لە گەردەلوولدا دەو هەستیت و هەولەدات هەندىك شت بگرتەو كە با دەیانبات، وەك مەلەوانىك كە لە لافاوىكى پىر لە زىردا دەستەدەبات هەندى خەشلى رزگار بىكات، ئاوەها بوەستامایە و هەندى شتم رزگار بگردایە. هەموو خەلك تەنیا لە خەيالى رزگارکردنى خۆياندا بوون. من دىكتۆرەكانم ببینی، تەماشای ژيان دەكەن با دەبیات و هیچ نالین. ئەنداز یارەكانم ببینی، كۆشكەكانیان دەپوخین و با پاشماوێكانیان دەبات و هیچ نالین، هەموو لە خەيالى رزگارکردنى خۆياندا بوون. جەلادەتى كورپى من، ئەو پەشەبايە خەلكى فێردەكات تەنیا بىر

لە خۇيان بىكەنەۋە، تەنيا فرىاي ئەۋە بىكەۋن ژيانى خۇيان پىزگار بىكەن، كاتىپىكان نەبىت دەستبەرن و ھاورپىكانيان لە ئاگر دەر بىھىتىن، ئىشە جوانەكانى خۇيان پىزگار بىكەن. مەن نوسەرەكانم بىنى، كىتەپەكانيان با دەبىيات و بىپاك تەماشايان دەكرد. نىگار كىشەكانم بىنى، تابلۇ ۋ پەنگ و فلچەكانيان با دەبىيات و دەۋەستەن لە بادا تەماشايەكەن. كەس نەيدەتوانى جگە لە ژيانى خۇى ھىچى تر پىزگار بىكات، مەن ھاتمە ئەم جىگا دۋورە، ھاتمە ئەم كۈنچە كە ھەستەكەم كەمتر لە ھەر جىگاپەك گەرداۋ دەبىگىتەۋە، لىرەدا لە پەشەبادا ۋەستام، سەيرمەكە، ۋەك پىرەمىزدىكى پەككەۋتە و دىكتۇرىكى خەرفاۋ تەماشاممەكە، مەن بىست و پىنچ سالە بەم بالا كورت و چاۋە ماندوۋانەى خۇمەۋە ۋەستام و شت دەگرمەۋە، ھەناسەى با بىردوۋى مەۋقەكان، خەيالى لە دەستچوۋى ئادەمىزاد... جەلادەت مەن لىرەدا ۋەك پاكەرىك، ۋەك تۈرەۋانىك كە لە بادا تۈرى خۇى ھەلدەدات، تۈرى خۇم ھەلدەدەم و شت دەگرمەۋە، ۋەك خۇدايەكى چكۆلانەى گىرىكى، دەستەكانم بە بادا دىرئ دەكەم و نىگارى بابردوۋ، مېژوۋى كوزراۋ دەگرمەۋە، ئەۋە تەنيا رىگاۋ شىۋەى شەرى مەن لەگەل ژياندا، ۋەك يەككە لە پىشتى بەرەيەكى دۋورو دىرئى جەنگەۋە ۋەستابىت و ئەۋ شتانە لە ھەۋادا بىگىتەۋە كە لە جەنگاۋەران دەر باز دەبىت. ئا، جەلادەتى كۆتر مەن پىرەمىزدىكى ئاۋا شىتەم.. جەلادەتى كۆتر، مەن گەۋرەترىن شىتى ئەم مەملەكەتەم، بىست و پىنچ سال لە مەۋبەر، ھىشتا تۈ لە دايك نەبوۋىۋىت، دۋاى كۆدېتاي شوبات، مەن شتىكى ترسناكم بەسەرھات... شتىكى ترسناك، ئەۋە ۋاى لىكردم بىپارىدەم ژيانى خۇم بۇ شتىك تەرخانبەكەم كە كەسى دى بىرى لى نەكردۋتەۋە، ئەۋە مەنى كىرد بەم شىتەى ئەمەۋ.

دىكتۇر موساى بابەك ھەمەۋ ئەۋ چىرۋەكى بۇ گىنپامەۋە، لە چىرەساتى گىرتىيەۋە تا ھاتنى بەرەۋ باشوۋرى خۇرئاۋاى فورات. باسى ئەۋ قۇناغە جىاۋازانەى بۇ كىردم كە ئەم خانوۋەى تىا دىرۋستىكردەۋە. لەگەرمەى

قەسە کردندا، ھەستاو قەرەوێلە یەکی جولاندو سەری دەرگایەکی نەینی ھەلدا یەو ھو کووتی «جەلادەتی کۆتر، جگە لە من و دالیا تا ئیستا ھیچ مەخلوقێکی دی، نە چۆتە ئەودو ئەو دەرگایەو، ھیچ مەخلوقێکی تر... تۆ تەنھا کە سێکی دواي ئێمە پێدەخاتە ئەم مۆزەخانە یەو، باش گویم لێگرە، ئەو پۆزانە ی تیمارمە کردیت، منیش ئەو شەبەنگەم لە دەورت بینی، ئەو شەبەنگە ی کە دالیا سیراجە دین باسیدە کات. شەبەنگیک لە دەوری پێغەمبەرەن و پەيامەنەکانە. تۆ پۆحیک بۆ ئەو دەروستبوویت شتی گەورە بکەیت. کاتیک ئەو شەو دالیا سیراجە دین جێھێشتین و من و تۆ ماینەو، من و تۆ بە تەنیا، تۆ مردبوویت... مردبوویت، بەلام پۆحت لەو بوو، شتیک لە تۆ لە ھەوادا بوو، شتیک ئەو گەردەلوولە تاریکە دەبووست بیبات و من نەمدەھێشت، شتیک پەشەبایەکی ترسناک لەگەل خۆیدا لرفی دەدا و من بەم دەستە پیرانەم وەک سێحربازیک شەرم لەگەلدا دەکرد. من توند بە ژیا تەوە نوسام، دەمزانی نابیت بمریت. من لە میژە بۆ یەکیک دەگەریم کلیلی ئەم زەمینە ی بدەم. من پیرم، وا سەیرممکە، ھەر کاتیک بمرم دەمرم، دەمەوێت یەکیک ھەبێت لەدواي من کلیلی ئەم زەمینە ی لە لا بێت... کلیلی ئەم سەردابە ی کە خەزنە ی نەینی ئەم مەملەکە تە یە، لێرەدا بەشیکی گەورە ی ئەم ولاتە خەوتوو... لێرەدا شتیک خەوتوو کە پۆژیک دەبێت بێتە دەری... تا ئەمڕۆ کە سێکم نەبینیووە بتوانم بیکەم بە پاسەوانی ئەم نەینی، کە ئەو شەو تۆم بەو خۆنەو بینی، تیگەیشتم ئەو ی کە دەتوانیت نەینی ئەم مۆزەخانە یە پاریزیت، دەبێت یەکیک بیت خۆی مردنی بینیت و لە تاریکستانی مەرگەو گەرابیتەو، تەنیا ئەو کەسانە دەتوانن بین بە پاسەوانی ژیان کە مردنیان بینیو».

من تا ئەوکاتە بە دروستی نەمدەزانی دەشیت چی لەو سەردابەدا بیت، دەشیت ئەو پیرە چ نەینی یەکی ھەلگرتبیت، کە دەرگاکی کردووە من

سەردابیکی درێژ و ناکوتمام بینی، سەردابیکی یەکه‌مجار وا دەهاته بەر چاوم
بنی نییه، سەد مه‌تری یەکه‌می جیگایەکی تاریک بوو، شەو زەنگێکی هیند
ترسناک که دەشیت هەموو که‌سیکی نەشارەزا و هیچ نەدیده بە جۆریک
بتۆقینیت راستەوخۆ بگەرێتەوه و بیر لەوه نەکاتەوه بەرده‌وامییت. بەلام ئەو
دەروازە تاریک و خنکاوه هیچ نەبوو جگە لە دەرگایەکی تر بۆ ترساندن
و سەرلێتیکدان، که دواجار دواى زیاد لەسەد مه‌تر دەرگایەکی ئاسن هاته
بەرده‌ممان و ئیمەى برده‌ ناو گەورەترین گالێری ئەم مەملەکەتەوه... لەویدا
من پێمخستە ئەو مۆزەخانە سەیره‌وه که دکتۆر موسای بابەک بیست و
پێنج سال بە تەنیا کاری تیاکردبوو.

گەلەرییەکی گەوره‌بوو، لە هەزاران وینەو تابلۆ دروست بوو بوو، لە
سەدان پەیکەری چکۆلەو نەخش و هەلکۆلین و زەخرەفەى سەر تەختە.
لەسەدان کاری مینیۆر و کۆلاج و گرافیک. سامانیکی بیتشومار مه‌زنی کاری
هونەریی که دکتۆر لە ماوه‌ی بیست و پێنج سالدا کۆیکردبوونەوه. کاتیک
چووینە ناو پاراوه‌کانەوه دکتۆر بە سەرە که‌چەلەکیه‌وه تەماشایکردم،
که‌میک ناوومیدی و غەم لە چاویدا بوو، بەلام بەشى ئەوه نەبوو، ئەو
شادی و بەختەوه‌رییە نه‌ینى و قوولەى ناو نیگای داپۆشیت. بە دەنگی
پیاویکی دوو دل گووتى: گوئیگره‌ کوپم، ئەمە تەنیا دیاری منە، که دەمرم
ئەمە تەنیا شتیکه‌ لە دوام جێدەمێنیت. هەزاران هەزار تابلۆ، کاری ئەو
هونەرماندەنەیه که کەس نایانناسیت، سەیرکه‌ ئەمانە بەهەر هۆیک بیت
نەیاننوانیوه کارەکانیان لە هیچ پێشانگایەکی ئەم دونیایەدا نیشانبدەن،
کاری ئەو هونەرماندەنەیه که کوژراون و دەبوو دواى خۆیان کارەکانیان
تورپدریت و بھوتیت، کاری ئەوانەیه جیگایەکیان نەبووه تابلۆکانى خۆیانى
تیا بپاریزن. لە هەر جیگایەک تابلۆیک لە مه‌ترسیدا بوو بیت من لەوى
بووم. من خۆم نا... نا کوپم، من خۆم نا، من بە تەنیا نەمدەتوانى ئەم
هەموو ژيانە پرگاربیکەم... بەلى ژيان... من هەمیشە ناوم ناوه ژيان،

هه موو تابلۆیه ک شتیکی زیندووه، له پشت هه موو نیگارێکه وه پوختیکی زیندوو وه ستاوه، یه کیک هه ناسه ده دات، من گویم له هه ناسه کانیانه، سه یرکه جه لادهت، من سیته ری په نچه غه مگینه کانیان ده بینم که تا ئیستا له سه ر ئه و وینانه سه ماده کات. من خۆم نا، من به ته نیا چیم پیده کرا، به ته نیا نه ده گه یشته ئه م هه موو قوربانییه، جه لادهت هیچ کهس نییه به توانیت به فریای هه موو قوربانییه کان بکه ویت، هیچ کهس نییه. به لام من هه میسه له پشت هه موو ریزه کانه وه، وه ک مایسترویه ک، وه ک ئه ندازیاریکی نه یتنی که له پشت دانانی هه موو خشتیکه وه یه له وئ بووم. من ئه و پیاوه بووم که به ته نیا ده مزانی چی ده که م، چی رزگارد ده که م.

چاوی ده نو قاند و ده یگوت: من نه مده توانی هه موو شتیک رزگاربکه م، نه مده توانی، ده مو یست، به لام نه مده توانی... وه کو ئه وه یه وایه مه له وانیک خۆی بکات به ناو گۆمیکه گه وره ی خویندا که سه رتا پای پره له جه سته ی مرو ئی بریندار، پره له هه زاران هه زار ده ست که هه موویان هاواری بو ده بن، به لام ئه و ته نیا دوو ده سته ی هیه، ته نیا ده توانیت یه ک کهس هه لگریت و رزگاری بکات. به لام من پوچوومه ناو ئه و گۆمی خوینته وه، من بیست و پینچ سه له به نه یتنی ده چمه ناو ئه و گۆمه وه و شتیک رزگارد ده که م و دیمه ده ری، به لام له نیوان چوونی من و گه رانه وه مدا سه دان شت نو قمده بن و ده پۆن، سه دان ده موچاو، سه دان پوچ، سه دان هاوار، خویناو قووتیان ده داو کهس نایان بینیته وه. من هه موو جارێک ده مکیشا به خۆمدا، ده مکیشا به سه ری خۆمدا و ده مگوت: ئه ی یاده وه ری مه لعون، شتیک له خۆتا هه لگره، شتیک هه لگره... به لام چی؟ کو پری بریندارم... چی؟ یاده وه ری ده توانیت چی هه لگریت؟ نا وامه زانه، من هیزیکه ئه فسانه بیم هیه، من له ره شه بادا وه ستاوم و شته کان به سه ر سه رمدا ده فرن، دوور له ده ستم به ره و دونه یی ره شی یادچوونه وه ده پۆن.

دکتۆر ده سته ده گرتم و به سه ر هه ندی له تابلۆکاندا ده یگیرام و

دهیگوت: «من ئەم حەشارگایەم دروستکرد، دوور لە دنیا، دوور لە هەر شتێک بۆ ئەوەی ئەو نیگارانە پزگاربکەم کە دەفەوتان، بەس خۆدا خۆی دەزانیت ئیشی وا چەندە سەختە، دەبوو لە هەموو شارێکدا تۆریکی چکولانەو ئەینی دروستبکەم کە ئیشیان ئەوەبوو هونەرمەندە ون و نادیارەکانم بۆ بدۆزنەوه، ئەوانە ی بێ هیچ دەنگە دەنگ و هەراو هوریا یەک، پۆحی خۆیان لە پەنگدا دەتوێننەوه، ئەوانە ی ناوی گەورە نین، بەلکو بە بێدەنگی ئێش دەکەن و دەپۆن. ژیان دەیانبات، بەلام ئەو چرکە ساتە ی تاییدا نیگاردەکێشن وەک زەمەنیکی نەمر دەووستیت و دەبیتە هاوڕینی ئەبەدییەت. بمبۆرە جەلادەتی کۆتر، من قسەکەریکی باش نیم، لە بیرت نەچیت کۆرپم، دواجار من دکتۆرم، ئیشی من ئەوەیە ژیان پزگاربکەم، ژیان خۆی وەک ئەوەی هەیە، بێئەوەی مانای تەواوەتی خۆی وەرگریت. ئەوەی لای من گرنگە نەمردنی ئەو چرکە ساتانە یە... عومرمان دەپروات... من بیست و پێنج سالا لێرەدام، زۆر سەفەر مکردو، بەلام هیچ کات نەتوانیووە لە هەفتە یەک زیاتر ئەم شارە جێبەجێم. لەوانە یە... لەوانە یە تەعبیرم تەواو نەبیت، بەلام دەتوانم گوێ شلێکەم و ئەو هاوارە بیستم کە لە پشت پەنجە ی ئەم مرقانە وه بوو. ئەو چرکە یە بێنم کە نایەوێت بپروات، ئەو هەستە بیستم کە پێ دادەکوێت و دەیهوێت بێنم و تا ئەبەد بژی. من دکتۆرم... ئەو هەستەم لە لەشی مرقیشدا تاقیکردۆتەوه، وەک پۆحیک کە دەمریت، بەلام سەرسەختانە نایەوێت بپروات، سەرسەختانە خۆی بە جەستە وه دەنوسینیت و ناپروات، وەک مردوویەک کە هیچ ئەندامیکی ئێشناکات، بەلام هێشتا هەر دەژی، هێزیک هەیە لە ناویدا خۆی بە هەواو ئاسمان و زەوییه وه دەنوسینیت، شتیک هەیە کە ناپروات، شتیک هەیە زیندوو و ناپروات. ئەم تابلۆیانەش هیچ نین جگە لە ئاوی ئەو ئەو شتە، ئاوی ئەو ئەو ساتانە ی مرقف بە ئەبەدییەتە وه دەبەستنه وه، مرقف دەیهوێت زەمەن رابگریت و نەهێلێت بپروات، چرکە یەکی قوول و بیسنووری

پۇخلە بەرىك، چركە يەك لەوانە يە ھەموو ھاواری كۆبۈۋە دەى ناو پۇحمانى
تيايىت، ھەموو تورە بوونى كەلەكە بووى ژيانمان، ياخود ھەموو ھەستمان
بە جوانى، ھەموو قوولبۈۋەنە ۋەمان لە وجوددا. لەوانە يە كاريكى بەرز
نەيت، بەلام سىبەرىكى تىدايە كە سىبەرى ئەو ھەولەى مرقۇقە كە لىرەدا
بمىنىتە ۋەو بڑى».

ھەزاران تابلۇ بوون، زۆريان بىناو بوون، لە قۇناغى زەمەنى جياواز
جياوازدا ھاتبوونە ئەو ژىرزەمىنە نەيتىيە. ھەندىكىيان چىرۇكى تابلۇكان
ۋ ھونەرمەندەكانى لەگەلدابو، ھەندىكىشىيان بىناو زانىارى لەوى
ھەلواسرابوون. ھەندىك لە تابلۇكان كارى ھونەرمەندى ناسراوبوون،
ھەندىكىشىيان بە فلچەو دەست ۋ پەنجەى ھەندى كەسى نەناس
كىشرابوون. بە گشتى ھونەرى كەسانىك بوون لە ژىرەۋە مىژۋوى نەيتى
ئەم مەملەكەتەيان نوسىبوۋە. تابلۇى كەسانىك لە زىندانەكاندا مردبوون،
كەسانىك يەكجار شتىكى قەشەنگيان نىگار كىردبوو ۋ ئىدى نەگەپابوونەۋە
سەر رەسم، چەندەھا تابلۇ كە وىنەى غەمگىنى ئەو نىگار كىتشانە بوو
كە ھەولياندا بوو ژيانى خۇيان ۋ مىژۋوى ۋلاتەكەيان لە پۇرتىتىكدا
كورتبەكەنەۋە. تابلۇى كەسانىك لە مسەرى خۇرەلاتەۋە بۇ ئەۋسەرى
خۇرەلات گەپابوون ۋ ھەموو شتىكىيان تۇمار كىردبوو، نىگارى مەيدانەكانى
كار، نىگارى دەستگىرەكانى بازاپ، خانمى پۇشتەو پەرداخى ناو بالەخانە
بەرزەكان، ژنانى سەر كانى ۋ ئاۋ، ھەژارانى سەر شۆستەكان. لە شۆيىتىكدا
سەدان تابلۇم بىنى كە لە بەرەكانى جەنگدا كىشرابوون، نىگارسازەكانيان
لە ھىرش ۋ پەلامارەكاندا كۆزرابوون ۋ تابلۇكان بە تەپوتۇزى جەنگەۋە
مابوونەۋە. ھەندىكىيان ھىلكارى ئەۋانە بوو كە لە ژۋورى خىكان ۋ سىتدارەدا
خەۋنەكانى خۇيان نىگار كىردبوو، پەنگى ئەۋساتانەيان نىگار كىردبوو
كە دىكەۋنە نىۋان مانەۋەۋە مردنەۋە. ھەندىك لە تابلۇكان لە سەردابە
تارىكەكانى ئەشكەنجەۋە ھاتبوون بە دەست ۋ پەنجەى خۇيناۋى، بە

ترسی مردنه‌وه دروستکراپوون، پربوون له شفره‌ی نهیتی که تهنیا جه‌سته‌ی ئه‌وانه تییانده‌گات که به هه‌مان کوچه‌دا گوزهریانکردوه. له سوچیکدا هه‌ندیک نیگاری ئه‌فسه‌ریکی غه‌مگینم بینی له خوینی سه‌ربازانی کوژراوی گوردانه‌که‌ی خۆی دروستیکردبوون، له خوینی هه‌ر سه‌ربازه‌و نیگاریکی کیشابوو، له خواریشه‌وه ناوی خۆی و سه‌ربازه‌که‌ی نویسیوو. له جیگایه‌کی دیکه‌دا تابلۆکانی جه‌لادیکم بینی له خوینی قوربانیه‌کانی وینه‌ی مانگ و پۆژ و ئه‌ستیره‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی دروستکردبوو، وینه‌ی گولی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی سوور. تابلۆی دره‌ختم بینی که سه‌دان ئه‌هریمه‌نی چکۆلانه له‌سه‌ری هیلانه‌یان کردوه، مانگ به برینداری له‌سه‌ر بالی کوژریک، ئه‌ستیره‌ له‌ سینه‌ی خنکاوی مندالیکدا که له‌سه‌ر فهرشیکی سه‌ی پالکەوتوو، حۆری کوژراو له‌ سه‌ر که‌شتیه‌کی کۆن، فریشه‌ی هه‌لواسراو به‌عه‌مودی ئه‌له‌کتریکی شاری سه‌یرو پر ته‌پوتۆزدا، ره‌شه‌با که هه‌زاران گولی زیرین له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات، شه‌پۆل که ده‌ریاوانه‌کانی خستۆته سه‌ر ده‌ستی خۆی و به‌ره‌و مه‌له‌کووت هه‌لیانده‌بات، کومه‌لیک ده‌ستی برێدراو بیتساحیب به‌ خوینه‌وه له‌ سه‌ر میزیک کتیییک هه‌لده‌نه‌وه، بالدار که ناو زگیان پر به‌ له‌ موستیه‌، پۆرتریتی خانمیک ئیجگار جوان به‌ ناوی «له‌یلای نیلۆفه‌ر» هه‌و که له‌ پشتیه‌وه جیگایه‌ک وه‌ک که‌مپی په‌ناهندان بیت دیاربوو، که‌رویشکی سه‌ربرێدراو و دانراو له‌ ناو کومه‌لیک کتیییدا، دوو مرو‌فی بالدار له‌ هه‌وادا سیمرغیک سه‌رده‌برن، مۆمایه‌ک له‌ ناو کومه‌لیک ژنی سه‌پیپۆشدا وه‌ستاوه و ته‌ماشای بولبولیک ده‌کات، باغه‌یه‌ک پر به‌ له‌ پلنگی شوشه‌... هه‌زاران تابلۆ بوو، نه‌ده‌کرا هه‌مووی ته‌ماشابکه‌یت، به‌لام وه‌ک مه‌ستیک به‌ شه‌قامی شاریکی خه‌یالیدا بره‌وات بیئاگای خۆم تابلۆکانم سه‌یرده‌کرد. سه‌یری نیگاره‌کانی که‌چیکم کرد که دوا‌ی ئازادبوونی له‌ زیندان وینه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی کیشابوو که لاقه‌یانکردبوو، زنجیره‌ په‌سمی مندالیک که له‌ مندالییه‌کی زوووه‌وه تهنیا هه‌وری په‌سمکردوه و هیچی تر، هه‌ورو

هيچى تر.

كهله ريه كي نهيتى و سه يربوو، پرپوو له سوچ و پيچ، ههرگيز
 تينه ده گه يشتى كهى و له كويدا ته واوده بيت. هه موو نيگاريك ده يوه ستانى، له
 هه ندئ جيكادا موساى بابك توند ده ستى ده گوشيم بؤئه وهى بتوانم خؤم
 بگرم و بهرده وامبم، له بهرده م زؤربهى تابلؤكاندا ده مويست ده ستبكه م به
 گريان. به لام تابلؤكان له وه زؤرتربوون مروؤف بتوانيت له پؤژيك يان له
 ههفته يه كدا ته ماشا يانبكات، دواچار موساى بابك ده بيردمه بهرده م تابلؤى
 مۇسيقاريك، كه له سه ر به ستىكى سه وز وه ستاوو له پشتو وه شارىكى
 سبى دياره، شارىك هه موو شتىكى سببى، شارىكى گه و ره كه پوخسارى
 به هه شتىكى هيمنى هه يه، مۇسيقاره كه ش جلىكى سبى له بهردايه سه رى
 به جورىكى نااساى به لاي راستدا لاركردؤته وه به هيمنى كه مانچه يه كي
 خؤله ميتشى لينده دات، له سه ريشيه وه كؤم لىك بالندهى سبى ده فرن. له
 پشتيشه وه ئاسؤيه كي ئه رخه وانى هه يه، كه پتر له پهنگى كوتايى دونيا
 ده چيت. موساى بابك ده يگوت: ئه م تابلؤيه، جوانترين تابلؤيه كه من له
 ژيانمدا دببببم. جوانترين كاريكه من دببببم، ئه فسونىكى تيدايه، جه لادەت
 من له هيچ تابلؤيه كي ترى دونيادا نه ميبنيوه. هاواريكى تيدايه بانگمده كات...
 جه لادەتى كؤتر، گويم لئيه بانگمده كات، شه و پؤژ. شه وو پؤژ... زؤرجار
 ديم و كه مانچه كه م دهه يتم و به رابه رى داده نيشم و مۇسيقا لينده دم،
 سه يرمكه جه لادەتى كؤتر، هه سته كه م بانگمده كات، به لام به ره و كوئ
 نازانم. هه سته كه م كه كه مانچه لينده دم، ئه ويش له كه لمدا مۇسيقا لينده دات،
 هه موو ژير زه مينه كه پرده بيت له ئاواز، پرده بيت له دهنگى مۇسيقايه كي
 ئاسمانى.

ئه وه يه كه مجاربوو بببببم كه دكتؤر بابك ده توانيت مۇسيقاش
 ليدەت، من ده ستم خسته سه رشانى و گووتم: تابلؤيه كي جوانه، گه ر
 شيوه كاربوو مايه عومرى خؤم ده دا، به مه رجىك ببمه خاوه نى تابلؤيه كي

ئاۋھا. بەسە مەرۇف نىگارىكى واپكات و بمریت.

ھەردو دەستى خستبوو پشتیەو، چاوی کزکردبوو خوی
 کەمەکیک بۇ پشەو ھەماندبوو ھە و تەماشای وینەکی دەکرد و
 دەیکووت: جەلادەتی کۆتر، من چیرۆکیکی درېژم لەگەل ئەم تابلۆیەدا
 ھەیە. ھەندىجار وا ھەستدەکەم ئەم وینە نەیتی ھەرە گەرەى ژيانمە.
 لە ژنىکم کرى مێردەکەى بازارى تابلۆ گولەى ھەبوو، کابرا لە پیکەوتیکی
 ئوتۆمبیلدا مەردبوو، ژنەکەى ھىچى لە سەر تابلۆکان نەدەزانى ھىچ، بەلام
 من سالانىکی زۆر دواى نەیتی ئەم تابلۆیە کەوتم، کچى ئەو پیاووم لە
 شاریکدا دۆزییەو لە باکوور، شووی بە ئەفسەریکی گاردی کوماری
 کردبوو، بە نەیتی دووجار بینیم، لە ترسى مێردەکەى نەیدەویرا زۆر
 خەلکی غەریب ببینیت، بەلام من دووجار بینیم، دووجار... ھەموو تابلۆکانم
 نیشاندا. زۆر شتى لەسەر نىگارەکان دەزانى، کە ئەو وینەى بىنى، داواى
 لىکردم بیدەمەو، ھەستکرد ئەویش پەيوەندییەکی پۆجى سەیری لەگەل
 ئەو تابلۆیەدا ھەبوو، من ھەر ئەوکات لە خۆم پرسى، دەبیت چ سىحرىک
 لەم تابلۆیەدا بىت کە خانمىکی واش سەرسامدەکات؟ ئەویش تەواو
 نەیدەزانى کى خاوەنى ئەو تابلۆیە، دەیکووت لە ناو ژمارەىکی زۆر
 تابلۆدا بوو کە باوکى لە بازارگانىکی ئىرانى کپووتەو، بەلام زۆر بەى
 تابلۆکان بىتاو بوون. ئەوکات نەیدەتوانى زۆر یارمەتیم بدات، بەلام من تکام
 لىکرد ناوینشانى ئەو بازارگانە ئىرانىیەم بۇ بنىت، دواى سالیک کچىک
 ئىوارەىکی درەنگ لە دەرگایدام، خانمىکی پەشپۆشى لەچک بەسەربوو،
 ھەک ئەو ھەى بە کارىکی زۆر گرنگ و نەیتی ھاتبیت، لەدەرگاگەو بە خىزایى
 نامەىکی دامى و پۆشت، من دواى کەوتم بەلام نەمگرت، ھەک ئەو ھەى
 تارىکی قووتبىدات، یاخود لە ھەوادا بتووتەو. نامەىکی چکولانە بوو، بە
 دەستوخەتىکی جوان نوسرابوو، لەودىو خەتەکانىیەو ھەستم بە ھەسەرەتى
 زەمانىکی بەباچوو دەکرد، ناوینشانى بازارگانىکی فەرش و شتى ئەنتىک و

تابلۆی بۆ نوسیبوووم بە ناوی «کیومەرسی یەزدانی خورەم» دانیشتوی ئەسفەهان. دیارە گەیشتن بە ئەسفەهان ئاسان نەبوو، بەلام بەویدا من توپریکی گەورەیی ھاوێی و ناسیاوم هەیه، کە لەمسەرەو سەری زەوییهووە پەییوهندییان پێوەدەکەم، هەر هەمان شەو نامەیهکم نوسی و بە ڕیگی ئەوروپادا ڕەوانەیی ئێرانم کرد، هەلبەت نامەکەم لە لەلەندەنەووە گەڕایهوە و گەیشت بە ئەسفەهان. کیومەرسی یەزدانی خورەم بازرگانی تابلۆی گران و بۆماووی کۆن بوو، دەیان تابلۆی جیهانی گرانگ بە ژێر دەستیدا ڕۆیشتبوون. ئەوێ سەیرە ئەوێهە کە ھاوێی ئێرانییهکانم دوایی پێیان گووتم کە کیومەرسلەسەرەتاکانی سەدەیی بیستدا و لە قوناغی جەنگی جیهانی دووهم کە لە فەرەنگستان دێتەووە دەستدەداتە ئەو کارەو کۆمەڵیک شاکاری گەورە لە ئاگری جەنگی جیهانی ڕزگاردەکات و دواتر لە زەمانی موسەدەقدا دەکوژرێت. وەک بیستم ئەو بەشیک بوو لە توپریکی جیهانی گەورە کە لە نیوان ئەوروپا و ئوسترالیادا ئەو جۆرە کارانەیان دەکرد. بەلام ئەوێ عەجیبە و هەرگیز تێناگەم ئەوێهە دوای پتر لە سالیک، بە چیاکاندا، لە ڕیگی قاجاغچییهکەووە کە بە شاخ و ڕووبارەکاندا بارەکانی خۆی دەگەیانده هەموو شوێنیکی خۆرەهەلات، ئەو پیاووە کۆژراووە نامەیهکی بۆنارد، باس لەووە دەکات ئەووە جوانترین تابلۆ بوو لە هەموو ژیاانیدا بێنیبیتی، ناوێشانی شەقامیکی کۆن و کوچەیهکی دامی لە پایتەخت، کە گوایه ئەو دەسال لە مەوێر ئەو تابلۆیهی لە کچیکی نیگارکێش کړیووتهووە کە ناوی «سەلوا طحان» ە. خۆدایە، من کە ئەو ناوهم بینی شیتبووم. جەلادەتی کۆتر، من ئەو کچەم دەناسی، ئەو کچە ھاوێیم بوو، بەرلهووی کۆدیتاچییهکانی شوبات ئەتکییکەن و بیکوژن، ھاوێیی من بوو، دەبوو بین بە دوو دۆستی نزیک، لەو ساتەووی بێنیبووم خۆشم دەویست، ئەویش لەگەڵ مندا خۆشحال دیاربوو، دەزمانی ڕەسمدەکات، بەلام هیچ ئیشیکیم نەبێنیوو... کە کۆژرا لە سەرەتای دۆستایهتییهکدا بووین کە دەشیا بە

عه شقیکی گه وره و ئاسمانی دوا یییهاتبایه، نا نه ده کرا ئه و کچه خاوهنی
 ئه و تابلویه بیت، ئه و کچه چه ندین سال له وه بهر مردبوو، سه لوا طحان
 که له سه ره هه مان شه قام، له هه مان کوچه، له هه مان مالدا ده ژیا نه ده شیا
 دوا ی ده سال له مردنی له هه مان مالدا، له هه مان کوچه دا کیومه رسی
 یه زدانی خو په می بینیت. من ئه و پوژه ی نامه که ی کیومه رسی یه زدانی
 خو په م پنگه یشته، هه ره هه مان پوژ که پامه وه بۆ کوچه کانی ئه و شاره،
 جه لاده تی کوتر له و پوژه وه تا ئه مرۆ دنیا ته لیسمیکی گه وره یه له
 بهر چاوم. له هه مان پوژدا چوومه وه هه مان کوچه و سه ره هه مان مال، هیچ
 کهس هه والی «سه لوا طحان» ی نه ده زانی. پیره کان ئه وه یان له یادبوو،
 پوژیک له پوژان کچیک له و کوچه یه دا بووه که کۆدیتاچییه کانی سالی
 شه ست و سی کوشتوویانه. ئه و زه مانه ی کیومه رسی یه زدانی خو په م
 باسیده کات، نا کریت سه لوا طحان له و ی بوو بیت، چونکه ئه و کات ئه و ماله
 خیزانی پوژ نامه فروشیکی تیا ده ژیا. ئه سته م بوو... به لام گه ره واش نییه،
 کیومه رسی یه زدانی خو په م چۆن سه لوا طحان ده ناسیت؟ چۆن ژماره ی
 شه قام و کوچه که یان ده زانیت که پتر له بیست سال له مه بهر تیا ژیاوه...
 چۆن؟ ئه وه شته کانی ده یانجار لای من قورسترو ته لیسماویتر کرد. له و
 کاته وه ئیدی من له باز نه یه کی خامۆش و ته لیسمای و ئالۆزدا ده سو پریمه وه،
 ده پرسم؛ ئایا ده شیت ئه و تابلویه، شفره یه ک یاخود نامه یه ک بیت که له
 ئه به دییه ته وه بۆ من هات بیت؟ ده پرسم، ئه و خانمه ک ی بوو ئیواره یه کی
 دره نگ ئه و ناو نیشانه ی بۆ هیتام؟ بۆ ده موچاوی خۆی پێچا بوو؟ بۆ له
 تاریکییدا ونبوو؟ ئه سفه هان کوئییه؟ ئاخۆ ئه وه ناو نیشانی شاریکی خه یالی
 تر نییه، ده شیت جیگایه کی نه ینی تر نه بیت که شاره کان و مۆقه کان تیایدا
 به یه کده گهن؟ ده شیت شاریکی تر نه بیت که پابوردوی هه موو شاره کانی
 دنیا پێکه وه کۆده کاته وه؟ ده شیت ئه م تابلویه له بنه رته دا ئاماژه نه بیت
 بۆ سو پریتی سه یری هونه ره که هه موومان له ده ره وه ی شوین و کاته

ئاسايىيەكان پىكەو ە گرىدەداتەو؟ مەن گەپامەو ە بەر قاپى ئەو ژنەش كە خىزىنى ئەفسەرىكى گاردى كۆمارىى بوو، ئەو ئاگادارى هېچ نەبوو، ئەو يەكجار ناو ناو نىشانى ئەو بازىرگەنە ئىرانىيەى و نكردبوو. كەواتە كى ناو نىشانى كىومەرسى بۆ مەن نارد؟ كىيە دەيەو پىت مەن بە خەت كىدا بىات كە مەن و سەلواو ئەم تابلۆيە پىكەو ە كۆدەكاتەو؟ بەلام جەلادەت سەيرترىن شت ناوى تابلۆكەيە، سەيرترىن شت ناو ەكەيەتى... تۆ كەمىك بوەستە، كەمىك بوەستە.

دكتۆر موسا تابلۆكەى داگرت و پشتەكەى نىشاندام، بە خەت كى سېي ئىجگار جوان نوسرابوو «شارى مۆسىقارە سېيەكان».

ئەو يەكەمىن جار بوو مەن ئەو ناو ە بېيستم. ەەر لەگەل بېستنى ناو ەكەيدا ەستمكرد، شتىك ەيە توند بەرەو لای ئەو تابلۆيە رامدەكىشىت، شتىك ەك موچرىكى نەينى بەگىانمدا تىدەپەپىت و ەك دەستكى نادىار مەن بەرەو ناو ئەو نىگارە دەبات.

* * *

ئارەزوو ەى جىيەشتنى ئەو شارە لە مەندا لە ەەر شت بەهيزترىبوو، ئەو شەو ەش كە لەو مۆزەخانە سىحراوېيە ەاتمەدەرى، ەشتا خولىاى پاكردن و گەپانەو ە بۆ كوردستان لەناومدا بە جۆرىك بەهيزبوو، دەمتوانى ەمان شەو ئەو سەنورانە بشكىنم و بېيشوو خۆم بگەپنمەو ە باكوور، تەنبا شتىك دەيترساندم ئەو برىنانەم بوو كە سەرسەختانە نەياندەوېست سارپژېن. لە پۆزانى دواتردا پەيوەندىيەكى ەاو پىيانەترم لەگەل دكتۆر موسادا بەست. زۆربەى كات نەدەبايە خۆم زۆر دەربخەم، لە ژوورىكى پشتەو ەدا خەرىكى ئەو دىوانە شىعرانەبووم كە موساى بابەك دەيدامى

بىيانخوئىنمەۋە. ئەۋ بەيانىيان دەچوۋ بۇ گەشتە پۇژانەكانى خۇي، منىش
 لە كىتېخانەكەي ئەۋدا دادەنىشتىم و دەمخوئىندەۋە. لەۋ ماۋەيەدا دالىا
 سىراجەدىن دوۋجار بە كورتى سەردانى كردىم، من ھەردوۋ جارەكە
 پىنگوۋت «دەمەۋىت بېرۇم، دەمەۋىت لەم شارە دەرچىم». دالىا دۋاجار
 حىكايەتى ئەۋ شارە ئاۋىتەيىانەي بۇ دروستكردىم كە ئىمە تىا ونبوۋىن. ئەۋ
 پاي ۋابوۋ كە تەنیا يەك پىگا ھەيە بۇ دەرچوۋن لەۋ شارە، يەك راستە
 جادە ھەيە كە لەمسەرى دونياۋە دىت و تا ئەۋسەرى دەپۋات، ئەۋە تاكە
 پىگايەكە مەرۇف بتوانىت پىا بېرۋات. لەۋە بەدەر مەرۇف توۋشى تورپىكى
 ترسناك لە شارى ئاۋىتەيى دەيىت، كە ھەرگىز لىنى دەرناچىت، شار كە
 سەرابى شارە. بە پىگا پىچاۋپىچەكانىدا دەرۋىت و ھەمىشە دىتەۋە ھەمان
 شوئىن، بە ناۋ دەيان بازىنەي داخراۋدا دەرۋىت، كە دۋاجار دەتھىنەۋە
 سەر ھەمان پىت، دالىا دەيگىزپايەۋە و دەيگۋوت: كە دەرۋىت پوۋبەپروۋى
 پۇشنايى دەيەھا شارى خەيالى دەيىتەۋە، دەيەھا شار كە پىتۋايە شارى
 دىكەن، بەلام ھەر كاتىك دۋاي پۇشنايىان كەۋتىت بۇت دەرەكەۋىت كە
 تۇ دوۋبارە گەراۋىتەۋە ھەمان شارو ھەمان جىگا كە تىابوۋىت، چونكە
 ئەم شارە لە راستىدا ھىچ نىيە جگە لە زەۋىيەكى خەيالى، زەۋىيەك لە
 ھىچ جىگايەكى دىكەي دونيا ناچىت. ئەم شارە ھىچ نىيە جگە لە خەۋنى
 شارەكانى تر، لە فەنتازىاي جىگاكانى تر. شارىكە لە نەستى زەمىن و
 ناڭاگاي جىگاكانى تر دروستبۋە، سىروشتى قەلەيەكى ھەيە كە ھىچ كەس
 ناتوانىت بەبى پاسەۋان بچىتە ناۋى و بەبى پاسەۋان لىنى بىتەدەرى، ۋەك
 چۇن ھىچ خەۋنىك ناتوانىت بەبىچاۋەدىرى و كۈنترۇل بىتەدەرى، ھىچ
 كەسنىكىش ناتوانىت بىگۇرپان و كۈنترۇلىكى توند بىتە ژوۋرى و بېرۋاتە
 دەرى. بەلام لە ناۋەۋە ئەم قەلەيە پرە لە وىنەي خەيالى، جۇرە ياسايەكى
 تر حوكمىدەكات، ئاۋىتەي ئارەزۋىيەكى گەۋرەيە كە بە جۇرىكى زنجىرەيى
 سىپپەرى خۇي دروستدەكات، پىزىك دوۋبارەبوۋنەۋەي ناكۇتا لە ناۋ يەكدا

دروستدهکات. جیگایهک ئەم راسته شهقامه نه‌بیت که له‌و سه‌ری جیهانه‌وه دیت و به‌ره‌و ئەوسه‌ری جیهان ده‌روات، بۆ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل جیگاکانی تردا پێگایه‌کی دیکه‌ی نییه، له‌ به‌رئوه‌وه مه‌ودایه‌کی خه‌یالی و دوورییه‌کی ئاویتیه‌یی و قوولاییه‌کی وه‌همی بۆ خۆی دروستکردوه، به‌وه‌ی تا نا‌کوتا له‌ ناو خۆیدا دووباره‌ده‌بیته‌وه. گه‌ر مرۆف ده‌یه‌ویت بێته‌ ئیتره‌ یاخود ب‌روات ته‌نیا ده‌توانیت دوا‌ی کۆنترۆڵیکی توندو نائاسایی ده‌ربازیبیت. وه‌ک چۆن هیچ شتیک له‌ نا‌ئاگاوه‌ بێ پرسی هه‌ست نایه‌ته‌ ده‌ری، هه‌ست ته‌نیا پێگا‌و دوا‌هه‌مین پێگایه‌ که‌ بواری ئەو ده‌ربازبوونه‌ ده‌دات، هیچ شتیکیش له‌م شاره‌ به‌بێ تێپه‌رین له‌و خاله‌ زۆرو زه‌به‌ندانه‌ی پشکنین له‌سه‌ر پێگا‌ نایه‌ته‌ ژووری، ئەو خالانه‌ی له‌ هه‌موو چه‌ند سه‌د مه‌تریکدا جاریک دووباره‌ده‌بنه‌وه‌و هیچ مه‌خلوقیکی گومان لیکراو ناتوانیت بیانپریت... هه‌موو شوناسنامه‌کانت لێدا‌واده‌که‌ن، جه‌سته‌ت ده‌پشکنن، زمانت تاقیده‌که‌نه‌وه‌، لێته‌پرسن بۆ له‌ سوپا نیت، به‌چ بپاریک له‌ خزمه‌ت چوویه‌ ده‌ری، له‌ چ وه‌حده‌یه‌ک بوویت، ئامیره‌که‌تان کی بوو، له‌ کوێ هاتوویت، ده‌جیت بۆ کوێ، کی ده‌ناسیت، لای کی بوویت؟ جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ له‌ هیچ یه‌ک له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رناچیت، تۆ وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک که‌ شاره‌زای ئەم خاک و سه‌حراو زه‌مینه‌ نیت، زمانی ئەم ناوچانه‌ نازانیت، هیچ شوناسنامه‌یه‌کت پێ نییه، له‌ خه‌لکی ئەم ده‌قه‌ره‌ ناچیت، ناتوانیت به‌ راستی وه‌لامی پاسه‌وانه‌کان بده‌یته‌وه‌. ئەمه‌ له‌ کاتیکدا ئەوان هه‌موو گومان لیکراویک گلده‌دنه‌وه‌، به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌چن، که‌ پێیاندە‌لێن: خێوه‌کانی سه‌حرا. ئەوان به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌گه‌ڕێن که‌ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ده‌رگایه‌کیان بۆ ده‌کریته‌وه‌و له‌ گۆره‌کانی خۆیان هه‌لدێن، ده‌توانن ئەو له‌می سه‌ر سنگی خۆیان لابه‌ن و هه‌سته‌وه‌و به‌زه‌ویدا ئاواره‌بن. چه‌ندین سا‌له‌ شه‌و له‌ دوا‌ی شه‌و له‌و بیابان و زۆنگا‌وانه‌ی پشت ئەم زه‌مینه‌وه‌ ئەوان خه‌لک له‌ باشوور و باکووره‌وه‌ ده‌هێنن و له‌و خا‌کانه‌دا ده‌نیزن، گۆپی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان بۆ دروستده‌که‌ن،

ئۇقپانوسى مەزن و بىكەنار لە ئىسك و پروسك، ھەندىجار بە زىندووىى و ھەندىجار بە مردووىى دەيانكەن بە ژىر لەمە. ئەو بەدەوىى و خىلەككە ونبووانەى پىيان دەكەوئە سەر ئەو گۆرەنە گويىيان لە ھاوارى مردووەكان بوو لە ژىر زەوئىيەو دەنركىنن، ھەندى لەو سەربازانەى دىنە ئەم شارە، چىرۆكى ئەو تارمايىيە برىندارەنە دەگىرنەو كە وئىل بە شەقام و پىنگاو لىوارى ھۆرە كەنارى روبرەكاندا دەسورپىنەو بە خويئەو ھاواردەكەن، ھەندىك لە تارمايىيەكان دەگەنە شارە گەرەكان، ھەندىكيان خويان بە ماشىن و شەمەندەفەرەكاندا ھەلدەواسن، ھەندىكيان لە دورەو دەوئەستن و لە قەراغ شەقامە گەرەكاندا دەست بۆ ئەو شۇفىرانە بەرزەكەنەو كە لە باشوورەو ميوە دەبەن بۆ باكور. بەلام پۇژىك چىكايەتى ئەو خىوانە دەگاتەو دەمى سەرۆك، ئەو بەفەرمانى خوى بىراردەدات ھەموو پىنگايەك لەو سىيەرەنە بگىرىت، ھەموو كونج و كەلىنىكى زەويىيان لى قەدەغەبكرىت، ھەر شتىكىش بۆنى ئەوئە لىتەت لە مردن گەرەپتەو، جار دواى جار بە زەبرى ھىز بنىردىتەو بۆ مردن. ئەو پۇژانە بۆ يەكەمجار پىوانى دەولەتى ئەم زەويىيەشيان كۆنترۆلكرد، مال بە مال بۆ خىوەكان دەگەرەن، بۆ ئەوانەى لە گۆرە دەستەجەمعيەكانى بىابان ھەلدەھاتن، تىپىكى گەرە بوون، چگە لە تەفەنگچى و جەلاد، مەلاو سىحربازىشيان لەگەلدابوو، ھەتا مردووخۆرەكان و راوكەرەنى تايەتى خىوەكانىش كۆمەكياندەكردن، ئەوانەى چۆن گياندارىكى كىتوى راودەكەن و لە بنەى خوى ھەلىدەستىن ئاوەھا تارمايىيەكان راودەكەن و لە شويىنى خويان دەرياندەھىتن. لە يەكەك لە مالەكاندا تارمايىيەكيان ھەستان، تىپەكانى راوكردن كۆلانەو كۆلان بەو شارەدا دووى كەوتن، تارمايىيەكى درىژى بەستەزمان بوو، بە دەمچاويكى سوورەو ھەك ئەوئە دۆزەخ سووتاندىتتى، بە پىشىكى درىژى پەنگ ئاگرىنەو، ھەموو بىنىمان بە دەورى خويدا دەسوراپەو ئاراستەكانى نەدەزانى، نەيدەزانى چ پىنگايەك سەلامەتترە، سىحربازو مەلاكان بە تەھلىلەو

دؤعا کوچه و کوچہ دواى که وتببون، دواچار کومه لیک مردو و خور گرتیان، به لام بهر له وهى بیخون خانمیک فریایکه وت، خودایه، ئه وه نه تارمایى بوو و نه هیچ، ته نیا موشته ریبه کی کونی یه کیک له سۆزانییه کان بوو، له بهر هر هویه ک بیت له ترسدا رایکردبوو. خانمه که ی هاوپی هاواری له سه ربازه کان ده کرد: وازی لیتین، کورپی قه حبانه، ئه ویش موشته ریبه که وهک ئیوه، ئه گهر ناتهنه ویت له گهل ئیمه دا بخه ویت، بییه سوار دایکتانی بکه ن.

دالیا سیراجه دین ئه و حیکایه تانه ی ده گنژایه وه و پیده که نی، منیش دواى ماوه یه کی دریز له دله وه پیده که نیم.

تا ئه و شه وه ی من و دالیا له و تاکسییه دا جوگرافیای ئه و هه ریهمان تاقیکرده وه، باوه ریم به حیکایه تی ئه و شاره ئاوینه ییانه نه کرد. ئه و شه وه دالیا زیاتر شته کانی بۆ پروونکردمه وه. ئه م شاره به جوریک له جوره کان ئه و به شه بوو له شوینه کان و شاره کان که حاشای لیده کریت، له جه رگه ی هه موو جیگا کاندابوو، له ده ره وه ی هه موو جیگا کانیش، له قوولایی هه موو شاره کاندابوو، دووریش بوو له هه موو شاره کان، به شی کوژراوی ناو جه سته ی هه موو ئاوه دانیه کانی ئه م ولاته بوو. هه ندیجار وا هه سته که ییت وهک ئه وه ی هه موو شاره کانی له خۆیدا قووتداییت، هه ندیجاریش وا هه سته که ییت له ده ره وه ی هه موو تیگه یشتنیکى ئیمه بیت له شوین و کات. هه ندیجار بیتشه رمانه له ناوه راستی شاره کانداهه رده که وت، به هه مان خه تی خۆیه وه، به شه قامه سه یرو راسته پیکه ی خۆیه وه که له و سه ری زه مینه وه به ره و ئه و سه ری ده رۆشت. هه ندیجاریش وهک که شتییه کی ته نیا له ده ریایه ک ته پوتۆزی زه رددا مه لیده کرد. دالیا سیراجه دین باسی پۆژیکى بۆده کردم که بتوانم برۆم، پۆژیک گمۆکه و هه زارلق و وه همه دووباره کانی ئه م شاره ده شکین، بنکه کانی پشکین هه لده گیرین، جاده کان له به رده م هه موو موسافیره کانی دونیادا ده کرینه وه، ئه م شاره وهک

کلۆیه‌ک شه‌کر له ناو شوین‌گه ئاساییه‌کانی دونیادا ونده‌بیت و ده‌تویتی‌وه. دالیا سیراجه‌دین پای وابوو ئهو پۆژه یان دواى کاره‌ساتیکى گه‌وره یاخود دواى سه‌رکه‌وتنیکى له ناکاوى فریشته‌کان به‌سه‌ر خراپه‌و پېسیدا دیته‌دى. ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌ستم و ناوچاوانى ماچه‌ده‌کردم و ده‌یگووت «تا ئهو پۆژه دیت، من له‌گه‌لتدا ده‌بم، منیش برۆم خه‌یالم له‌لات ده‌بیت، یه‌عنی چی، قه‌ت له‌بیرتاکه‌م، هه‌سته‌ده‌که‌م، یه‌عنی وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیک له ئاسمانه‌وه تو‌ی به‌ من سپاردی‌ت، وه‌ک مریه‌م، وه‌ک خانمی مه‌جده‌لییه، ئا، ده‌زانم ته‌شبهیه‌یکى خراپه، تۆش واده‌لییت، ها، ناته‌ویت به‌ ده‌نگى به‌رز بلییت، به‌لام ده‌ته‌ویت وا بلییت، به‌لام شتیک له ئاسمانه‌وه، ده‌نگیک که هه‌ر من گویم لییه، تو‌ی به‌ من سپاردوو. تۆ ته‌نیا منت هه‌یه، منت هه‌یه، ده‌بیت بروام پێکه‌یت، نامه‌ویت خه‌فه‌ت به‌ده‌سته‌وه بخۆم... تیده‌گه‌یت، من خه‌فه‌تم زۆر خوارد، زۆر شتم له ده‌ست چوو، هه‌موو دونیا، هه‌ر شتیک بۆنى ئینسانى لیبیت، هه‌مووی رۆی، خودایه بۆ باوه‌رم پێناکه‌یت، تۆ شتیکى له برى هه‌موو شتیک هاتوو‌یت، سه‌یرکه‌ من چەند له تۆ گه‌وره‌ترم، من بۆئوه‌ باشم بېم به‌ دایکت، به‌تو‌یت و نه‌ته‌ویت، شتیک له باى ئیواران و نه‌سیمى سوبجگاهاندا وام پێده‌لێت، ئاخ، جه‌لاده‌تى كۆتر تۆ ده‌لێیت چی، ده‌ته‌ویت گالته به‌م شاره‌ بکه‌یت؟ بلییت، نه‌سیمى سوبجگاهانى لى نییه، شنه‌ی شه‌مالى لى نییه... تۆ بیئه‌وه‌ی هیچ بلییت من ده‌كوژیت، هیچ نالییت و من ده‌كوژیت، به‌و سه‌یرکردنانه‌ت ده‌مكوژیت، كه‌س ئاوه‌ها سه‌یرى نه‌کردوم، تیده‌گه‌یت، تۆ وه‌ک فریشته چكولانه‌كان سه‌یرمه‌ده‌گه‌یت... بارى ته‌عالا، نه‌سیمى مه‌له‌كوت، تۆ فریشته‌یه‌كى چكولانه‌یت و گه‌وره بوو‌یت... زۆر گه‌وره‌بوو‌یت، وه‌ک یه‌كێك دیارییه‌كى گه‌وره‌ی پێشكه‌ش به‌ من كردبیت، به‌ دالیا سیراجه‌دینى به‌ده‌خت...ها وامه‌لى، مه‌لى من ده‌مه‌ویت لی‌ره زیندانته‌بكه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زده‌كه‌م له‌گه‌لمدا بیت، كه‌ر وا بیر بکه‌یت‌وه ده‌مرم، جه‌لاده‌ت، تۆ ته‌نیا شاهیدیت، من ده‌زانم كه‌س به

زیندوویی له و گورستانانه دهرنه‌چووه، تۆ ته‌نیا که‌سیت، وهره دلی من، وهره ده‌ستت لی‌یده‌م، تۆ تارمایی نیت، تۆ خه‌یالی من نیت، شتیک نیت ئه‌و لم و سه‌حرایه دروستیکردیت، تۆ ئه‌مانه‌تی خودایت له ملی مندا، پاسپارده‌ی شیرینی مه‌له‌کو‌تی لای خه‌تا‌کاریکی وه‌ک من، من پیتده‌لیم تۆ ده‌بیت بژی، نه‌وه‌ک ته‌نیا بۆ‌ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ بۆ دونیا بگنریته‌وه، به‌لکو ئه‌وه‌تا سه‌یری چاوت ده‌که‌م و ده‌بیینم تۆ ده‌توانیت شتبه‌کیت که من ناتوانم، ئاه، بۆ هه‌سته‌ده‌که‌م تۆ می‌شکیکی که‌میک پوتت هه‌یه، له چاو ئه‌و قه‌ده‌ره پیرۆزه‌ی که له نیو‌چاوانت نوسراوه، له چاو ئه‌و شه‌به‌نگه موباره‌که‌ی له ده‌ورته می‌شکیکی پوتت هه‌یه، هه‌سته‌ده‌که‌م ئیشه‌کانی خالق ئاوه‌یاه، زۆر فهرمانی مه‌زن ده‌دات به‌سه‌ر جوړه به‌شه‌ریکا که له هه‌چ تیناگن، ئا عاجزه‌به، تۆ تیناگه‌یت، به‌لام هه‌سته‌ده‌که‌م سه‌ریکی به‌تالت هه‌یه، ئه‌وه‌ش ده‌مکوژیت... ئه‌وه له هه‌ر شت زیاتر خه‌فه‌تم ده‌دات، ئای خودایه من چه‌نده به‌دبه‌ختم، چه‌نده به‌دبه‌ختم، چه‌نده به‌دبه‌ختم، ئاه چی ده‌بوو خودایه ئه‌م کوړه ئاوه‌ا سه‌یری منی نه‌کردبایه».

دالیا سیراجه‌دین له ناکاو ده‌گریا، له ناکاو ده‌که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستما و ده‌گریا، به‌جوړیک نه‌مه‌ده‌توانی ئارامیکه‌مه‌وه، ده‌ستی ده‌کیشا به دیواره‌کاندا، خۆی ده‌دا به زه‌وییه‌که‌دا و نینۆکی له فهرشه‌که گیرده‌کرد، من هه‌لمده‌ستانه‌وه، به‌لام ئه‌و هه‌ر ده‌گریا، هه‌ر ده‌گریا، که تووشی ئه‌و حاله‌تانه ده‌بوو ده‌بایه یه‌کیک بیگریت و پایوه‌شینیت، یه‌کیک به‌سه‌ریدا هاواربکات «دالیا سیراجه‌دین به‌سه»، گه‌ر وانه‌بویه ئارام نه‌ده‌بووه‌وه. ئه‌و پڕۆزه بێره‌جمانه من زله‌یه‌کم لیدا. که زه‌لله‌که‌ی پیکه‌وت، سه‌رسامانه به‌چاوی پر فرمیسکه‌وه سه‌یری‌کردم و باوه‌شی پیا‌کردم... هه‌چی نه‌گووت، هه‌چ شتیک سه‌یری‌کردم و به‌گریانه‌وه پۆی.

من له‌و ساته‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایه دالیا سیراجه‌دینم خۆشو‌یست.

دالیا سیراجەدین تەنیا کەچیک نەبوو کە کۆمەلەیک فریشتەى چکولانەى ھەبوو... لە ناکاو دەستیدەکرد بە گریان... کتوپر دیارنەدەماو بى خودا حافیزی دەپۆشت... لە ناکاو زۆر لىت نزیکەدەبوو ھەو، لە ناکاو زۆر دوور دەکەوتەو. ماو ھەیک گەرم دەیدوانیت، ماو ھەیکیش وەک بېھۆشیک بە سەر زەمىندا تێدەپەپى و کەسى نەدەبینى. بە ھەفتە سەفەریدەکردو بەغەمگىنى دەگەرايەو. جگە لە ھەموو ئەمانەش ئەو خانمىكى تابلىنى وردەکارو وریا بوو، ئەندازیارىكى زیرەكى ژيان بوو.

گوزارەى «ئەندازیارى ژيان»م، جارێک لە زارى خۆیەو ھەبوو. پلانى نیشتەجىبوون و ژيانى من لەو شارەدا لە نەخشەى «ئەندازیار دالیا سیراجەدین» بوو. ئەو ھەموو شتێكى رېڤىخست، من نزیكى سى ھەفتە لای دکتۆر موسای بابەک بە نەیتى مامەو، درەنگ یان زوو دەبايە پۆژیک لەوئ دەرچوومايە و بکەوتمایەتە سەر رەوتى سروشتى ژيان، دەبايە شتیک بکەم بژىوى و زیندەگى خۆم لەو شارەدا داىنبکەم. ئىوارەيەک کە دکتۆر بابەک لە مال نەبوو، دالیا سیراجەدین بە جانتایەکەو کە بە تايبەت بۆ ئەو ئىوارەيەى ئامادەکردبوو، خۆى کرد بە مالى دکتۆر موسادا، زەرفىكى نایلۆنى گەورە لە دەستەکەى دیکەیدا بوو، کە قاتیک جلى رەش و کراسىكى سېى و جووتى گۆرەويى سوور و بۆینباخىكى ساتانى تێدابوو. لە دواى ئەو پۆژەو کە ئازارمدا نەمدىبوو، کراسىكى سېى درىژى لەبەرکردبوو، وەک ھەموو ژنانى دیکەى ئەو دەقەرە سوراوێكى زەق و سەرپرومەتیکى زەقترى خستبوو سەر دەموچاوى، دلنیابووم خۆى دەزانیت ئەو شیوہ مەکیاجکردنە ناشیرینیدەکات، بەلام دەیویست لەوانى دیکە بچیت. ئەو ئىوارەيە خۆى منى گۆپى، جلە تازەکانى لەبەرکردم، قژى بە شیوہەیک بۆ داھێنام پوخسارو رەنگىكى تری دامى. ئاگادارىکردمەو کە ھىچ کەس

نابیت بزانتیت من برینداربووم. ئیدی من کوپی پوری ئه و بووم که به
 پیکهوت له پایتهخت یه کدیما دۆزیوه ته وه، هاتووم دهمه ویت له گهل تیپی
 موسیقای پرته قالی سپیدا کاربکه. ده بیت له گهل هه موواندا به شسول بم،
 زور قسه نه که، تورنه بم، زوریش بیده نگ نه بم، چونکه هه موویان پیکرا
 خراپن، وهک چون قسه ی زور مرؤف ده خاته هه له وه، بیده نگ زوریش
 شوینی گومانه. من به نابه دلی هه موو شته کانم قبولکرد، به لام پیمباش
 بوو ئه و کچی پورم نه بیت. پیمگووت «ئمه چ شه ره فیکه خانم، تو به
 منی ده به خشیت، کئ قه بوولی ده کات، کچی پوره که ی ئیشیکی وه ها جوانی
 هه بیت وهک ئیشه که ی جه نابتان، تو زیانم رزگارد هه کیت به لام شه رم و
 شووره ییم به سه ردا ده هینیت، دلنایام ئه م شاره هیچ موسیقاریکی تیا نییه
 کچی پوری خوی هه لپه پینیت، چاکتر وایه بلیم تو کچی دراوسیمان بوویت،
 یان عه شیقهم بوویت و دواتر بۆ پیاویکی تر منت فرؤشتوه، یاخود ژنی
 هاوپتییه کم بوویت که من له ژیره وه له گهلندا خه ریکی شتی خراپ بووم،
 یاخود تو ماوه یه ک مامؤستای ئینگلیزم بوویت و ئیتر له به ره وه ی زور
 حه زت له م ئیشه بووه وازت لیه ناوه... یان هه ر حیکایه تیکی بیمانای تر،
 ئه م چیرۆکی کچی پوره ناچیت به عه قلمدا».

ده وه ستاو سه یریده کردم و ده یگووت «چهند شه ریفیت، خودایه، ته ماشا،
 من بۆ کئ ئه م هه موو په نجه ده کیشم؟». ده وه ستاو که میک دهستی به قژی
 خویدا ده هینا و ده چوه به ر ئاوینه یه کی گه وه که له ژووری دانیشته که ی
 موسای بابه کدا بوو، خوی که میک ریکه کردو ده یگووت «به لام وازهینه
 هیچ چیرۆکیکی تر وهک چیرۆکی کچی پور ناچیت عه قلی خه لکه وه، تو
 له وه گه مژه تری تیبگه یه، له م ولاته ی ئیمه دا کچان به رده وام دؤسته کانی
 خویان به ناوی کوپی پوره وه پێشکهش به خه لکی غه ریبه ده کن، ئه وه له
 هه ر حیکایه تیکی تر باشتتر ده چیت عه قله وه، لیت ده پرسن ئه و کوپه کتییه؟
 ده لیت کوپی پورمه و ته وای، ساله های ساله ئه م درۆیه وهک گول ده روات

و كەس كېشەى نەبوو، لەگەلیدا، دواتر دەبیت من بەهانیەكم هەبیت كە
مشوورت بخۆم، گەر بەهانیەكم بەهیز نەبیت، یەعنى شتیک نەبیت پى
تیجیت، دواتر هەموو شتى خراپ دەپوات، لە كاتیکدا من دەمویت هەموو
شتیک باش بپوات، پىشت بلىم، من لەو گەورەترم بمكەیتە مەعشوقەى
خۆت و بابەتى قسەى پىپوچى خۆت، تیدەگەیت، من لەو گەورەترم،
چاكتر وایە بلىم من پورتم یان هەر شتیکى تر، بەلام دەبیت هەموو بزانی
من بۆ بەتەنگى تۆو دەیم». من بۆئەوێ زیاتر ئازاریبەم گووتم «پىم
باشە بمرم و تۆ نەكم بە كچى پورى خۆم». بە تۆپەییەو سەیریکردم
و گووتى «دروەكەیت، تۆ ئیستا حەزناكەیت بمريت». بەوركىكى كەمىك
منداڵانەو گووتم «حەزەكەم بژیم، بەلام حەزناكەم تۆ كچى پورم بیت».
بیتەوێ گوى بگريت، بیاكانە سەیریکردم و گووتى «شەو دادیت و ئیمە
هەر خەریكى قسەین، ئەستێرە هەلدیت و ئیمە هەر لێرەین، جەلادەتى
كۆتر، ئەمشەو تۆ یەكم شەوتە، تەنیا سەیردەكەیت و تیدەگەیت». ئینجا
دەستى بۆ ئاسمان بەرزەكردەو گووتى «خودای گەر، فریشتە
پاكەكانى مەلەكوت، پۆحى ئارام و خوشبەختى سالحان، كۆمەكیكەن
تیپكات و ئاگای لە خۆى بیت». بە مەكرىكەو سەیریدەكردم و بە نىگایەك
كە خالى نەبوو لە عەیارىیەكى كچانە، خالى نەبوو لە نىگای كچىك كە
تیدەكات هیدى هیدى خەرىكە دلى پیاویك داگیردەكات دەیگووت «چونكە
من ناتوانم هەموو وەختىك ئاگام لىبیت، كۆپىكى لەو خراپترە كەس
بتوانیت چاوەدیریكەت، بەلام لەوێش باشترە مرقوف جىبەپلێت، لەو
خراپترە بەزەیم پێیدا بیتەو، لەوێش باشترە جىبەپلێم بىكەسكۆزى بكەن،
لەو خراپترە دلى خوش بكەم لەوێش باشترە خەفەتى لى نەخۆم».

ئەو پۆزە بە قاتىكى رەش و كراسىكى سېپەو، بە بۆینباختى خۆلەمىشى
ساتانەو، بە قزىكەو كە بۆ یەكەمجار لە ناوێستەو بەرەو سەرەو

هه‌لمدابووه‌وه، چووم بۆ پرته‌قالی سپی، جله ره‌شه‌کانی من و جله سپیه‌که‌ی شه‌و له جلی زاواو بووک ده‌چوون. من بۆئه‌وه‌ی توپه‌بیکه‌م به‌چه‌شنی زاواکان ده‌ستمکردبوو به‌قۆلیدا و هه‌ر وهک شه‌وان خۆم قیتکردبووه‌وه‌و ده‌پۆیشتم. بۆیه‌که‌مجار هه‌ستمکرد که ده‌توانم بیخه‌مه‌ پێکه‌نین، شه‌وه ئامۆژگارییه‌کی موسای بابک بوو، گووتی بۆئه‌وه‌ی بتوانیت ئافره‌تیک والیکه‌یت تۆی خۆشبویت، ده‌بیت دوو سیفه‌ت تێدا‌بیت، یه‌که‌م بتوانیت توپه‌بیکه‌یت، دووه‌م بتوانیت بیخه‌یه‌ پێکه‌نین. من شه‌و کات هه‌ستمده‌کرد ده‌توانم دالیا سیراجه‌دین توپه‌شبه‌که‌م و بشیخه‌مه‌ پێکه‌نین. ده‌بوایه‌ خۆم وای نیشانده‌م که له‌ پێگایه‌کی دووره‌وه‌ هاتووم. پرته‌قالی سپی مالیکی دوو نهۆم بوو، هه‌لبه‌ت جگه‌ له‌ ژێر زه‌مینه‌ گه‌وره‌که‌ی و گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ که ده‌که‌وته‌ پشت‌وه‌ شانویه‌کی گه‌وره‌ش له‌ ته‌نیش‌ت ماله‌که‌وه‌ بوو، سالتۆنکی گه‌وره‌بوو، پرپوو له‌ مینزو کورسی، له‌ بۆفیتیکی گه‌وره‌، له‌ سه‌حنیکی بازنه‌یی له‌ ناوه‌پاستدا، له‌ به‌ستیکی که‌وانه‌یی که‌ لای راستی ده‌رگاکه‌وه‌ ده‌ستی پێده‌کردو تا به‌ری شه‌وه‌ر بۆ شوینی پێشکه‌شکردنی شه‌راب و خواردنه‌وه‌ درێژده‌بووه‌وه‌ که به‌رده‌وام له‌ پشت به‌ستیکی ته‌ختی به‌رزه‌وه‌ کوپتیکی میسرپی پێده‌نگ راده‌وه‌ستا ناوی «شحاته‌ رضوان» بوو. شه‌و به‌سته‌ که‌وانه‌ییه‌ شوینی مؤسیقاره‌کان بوو، جیگای بلندگۆو شه‌مپریفیه‌ر و ده‌زگا‌کانی دیکه‌ی ریکخستنی ده‌نگ بوو، یه‌کتیک له‌ مؤسیقاره‌کان ناوی «غازی هوله‌یل» بوو به‌رپرسی شه‌و شتانه‌ بوو، پتر له‌ ده‌ چلچرای گه‌وره‌ به‌ سه‌قفه‌که‌وه‌ بوو، من له‌ ژياندا هه‌نده‌ چلچرای زۆرم نه‌بینیوو. به‌ گشتی گه‌ر شه‌و چلچرایانه‌ یاخود پروجیته‌ره‌کان پێ نه‌بوونایه‌، شوینیکی تاریک بوو. به‌لام جیگایه‌ک بوو من له‌ هه‌ر شوینیکی دیکه‌ زیاتر که‌یفم پێده‌هات. که‌ تاریک ده‌بوو وهک گۆپتیکی گه‌وره‌ی لێده‌هات، جووره‌ زوله‌متیکی هه‌ند بێتروسکه‌و داخراوی هه‌بوو، زوله‌متی پێش له‌دایکبوونی به‌یادی مرۆفدا ده‌هه‌تایه‌وه‌. که‌چانی پرته‌قالی سپی به‌و جیگایه‌یان ده‌گووت

«سالۋنى تەرەب»، بەلام داليا سىراجەدىن ناۋى نابو «شانۋى پەشى ژيانى من». لە ژوورەكانى پرتەقالى سىپپەوۋە دوو دەرگاي ساجى گەرە دەھاتتەوۋە سەر سالۋنەكە، يەككىيان لە پشت بەستى مۇسقىقارەكانەوۋە كە تايبەت بوو بە مۇسقىقارو كچەكان، دەرگايەكى تىرىش لە سالۋنەكەوۋە كە دەچوۋە بەردەمى پلىكانەيەكى بەرز لەوۋىوۋە مىوانەكانى پرتەقالى سىپى ھەر كچىكىان بوىستبايە لەگەلىدا سەردەكەوتن بۇ ناۋ ژوورەكان. نەۋمى خوارەوۋە پرتەقالى سىپى ژوورى دانىشتن، مەتبەخ، سالۋنى تەلەفزىۋن، نوسىنگەى حىسابات، شوۋىنى خۇگۇرپىن، مەخزەنى جل و بەرگى كچەكان و ھەمام و توالىتەكانى لىيۋو. قاتى سەرەوۋەش بىئەندازە گەرەبوو، لەلای چەپەوۋە درىژبووۋەبووۋە بۇ سەر سالۋنەكەوۋە لە لای راستىشەوۋە بە ھەندىك پاىەى بەرز بەرەو پىشەوۋە كىشاپوۋ، قاتى سەرەوۋە دوو دەستى لە يەكتىرى جودابوون، دەستەيەكىان ژوورى كچەكان بوو، كە لەوۋىدا لەگەل موشتەرىيەكاندا دەخەوتن، دەستەيەكى بچوكتىرىش ژوورى مۇسقىقارەكان بوو، تاكە شتىكى باش لە ژوورى مۇسقىقارەكاندا ئەوۋەبوو ھەموو ژوورەكان بالكۇنيان ھەبوو. لە نىۋەندى ھەردوۋ دەستەكەدا ژوورىكى گەرەوۋە پازاۋە ھەبوو شوۋىنى تايبەتى خاتوون «سەمەر سالخ» بوو، خاۋەنى راستەقىنەى پرتەقالى سىپى و چەند تياترىكى بچوكتىرى دىكەش لەو شارەدا. ژنىكى بارىكى كەلگەت بوو، بىئەندازە لاۋازبوو، ھەمىشە لەچكىكى سوورى بەسەرەوۋە بوو، بەردەوامىش چاكەت و تەنۋورەيەكى شەرابى لە بەردابوۋ. بە جۇرىك بارىك بوو، ھەندىچار ۋامدەزانى دەزوۋىەكەوۋە بە ھەۋادا دەپوات. مىردىكى لە خۇى درىژترو بارىكتىرى ھەبوو، ھەندى شەو پىتەوۋە لەسەر سەحنەكە سەماياندەكرد، لە دوو شىرىت دەچوون با بىنانھىتى و بىانبات، من ھەموو جارىك دەمچاند بەگوۋى كچەكاندا «ئاگادارىان بن نەئالۋزكىن، دواتر بۇمان جياناكرىنەوۋە». ئەوۋەى لای من زور سەيربوو ئەوۋەبوو بەردەوام بە لەچكە سوورەكەيەوۋە سەمايدەكرد، ۋەك باسىاندەكرد بە

دەلسۆزىيەكى بۆيۈنەۋە ھەموو ھەرمانە دىنىيەكانى جىتتەجىدەكرد. ژنىكى زۆر بىدەنگ بوو، زۆربەى كاروبارى پرتەقالى سىيى بەسەر دالىا سىراجەدىندا جىتتەھىشت، مانگى دوو سى جار دەھات، دەيانگووت لە پايتەخت كۆمەلىك كۆشك و بازار و تاكسى تاييەتى ھەيە. يەكەم ئىۋارنى كە چوومە پرتەقالى سىيىيەۋە، پىدەچوو ھەمووان چاۋەپىمبەكەن، ھەموو كچەكان لە سالتۇنەكەدا كۆبووبوونەۋە، پىشسوزىيەكى گەرميان كردم. دالىا سىراجەدىن مەنى ۋەك كۆپى پورى خۆى پىشاساندن، ۋەك فلووتزەنىكى لىھاتوو كە دەتوانىت خزمەت بە پرتەقالى سىيى بىكات. مەن ھەمىشە لە قەرەبالغىدا شەرمەدەكرد، جانتاكەم دانائو سالاوم لە ھەموويان كرد، دەبايە ھەولبەدەم زۆر نەجىب و بە نەزاكەت دەرگەوم نەبا كەس گومانى خراپم لىبىكات. دالىا كاتىكى زۆر باشى بۆ گەيشتنى مەن ھەلبۇزاردبوو، تەنبا چارەكەك پىش كەرنەۋەى دەرگەى سالتۇنى سەماكە، كاتىك ھىچ يەك لە ئىشكەرانى پرتەقالى سىيى ھىندەيان كات نىيە، زۆر پەرسىار لە مەن بىكەن، ھەر يەكەى خەرىكى شىتەكەن، بەردەم ئاۋىنەكان بەرناكەۋىت، سەر پلىكانەكان پەپە لە جولەجول و پاكە پاك، ناو سالتۇنەكە پەپە لە خشەى كراس و زرىكەى كچان، سەرشارە بە بۆنى مەكياچ، ھەناسەى بۆدراۋىيى و ەتەرى مەۋكۆژ. لەوساتانەدا دەموچاۋەكان پەپە لە دەموچاۋى لىيۆكى سىزك دەچەن، دەنگەكان شەپزەو خەنكاۋن، نىگاكان پەۋكەشەين و خەيران. لەپاستىدا كەس كاتىكى نەبوو زۆر لەگەل مەندا بۆلەتەۋە، دالىا سىراجەدىن پىشەكەوت و بە ەرەبىيەكى ساف گەۋتى «كۆپى پورى ئەزىزم، تۆ مەندوۋىت، نا مەلى مەندوۋىم، خۆ ھەموومان ناخۆشى ئەۋ پىگايە دەزانىن، ھەموومان پىا پۆشتوۋىن، مەن دەتەبەمە ژوورەكەى خۆت... ئەى چۆن؟ تۆ لىرە بە دوا ژوورى خۆت ھەيە، يەككىكى لە ئىمە، ھەر كەس لە پرتەقالى سىيى كاربىكات ژوورى خۆى ھەيە». بەجۆرىك قەسەيدەكرد ھەموو ئەۋانى تەركەيان لىيىت، مەنىش دەمگەوت «سەپاس، كچى پورى ئەزىزم، چەندەم پىخۆشە دواى

ئەو ھەموو سالە دەتۆز مەو، وەک دۆزینەوێی مروارییەک لە بەحرێک سەدەفی چروکدا، وەک دەرھێنانەوێی گولێک لە گەروی بورکاندا». من بە کوردی قسەمدەکرد، دالیا بە زەردەخەنەکی ئارامەو پێشمەدەکەوت و بە کچەکانی دەگووت «خۆتان لادەن، ئاھ کۆرەکە ماندوو، خودا دەزانیت چەند سەعاتە بە پێگاوەیە، تۆش بیت پتووست بە پشوو ھەیە، ئەمشەو تیر دلی خۆت بخەو... ئاھ، تۆ مریەم چ سەماچیەکی عەجیبی، ئەگەر ئەو پانە سپی و سۆلانەت نەدەبوون، بە ھۆی ئەم شەپزەیی و نارێکییەتەو لە ھیچ جێگایەک نانت دەستتەدەکەوت... شوکۆر بۆ خودا بەس نییە سەر ئەم پلەکانە بەردەوام وا شەپزە نییە».

دەستی خستە سەر شانێ من و بە کوردی گووتی: «شوکۆر بۆ خودا کە ئەمانەش لە ھەموو قسەییەکی من و تۆ تیناگەن، لەوانە ھە ژوورەکەت زۆر خۆش نەبیت، من ھەمیشە گووتوومە ژووری مۆسیقارەکان خۆش نییە، لە ژووری ئوتیلێکی ھەرزان دەچیت، بەلام پازی بە کە دواجار شویتێکی وەھات چنگ کەوتوو، گولی من، بێرت نەچیت تۆ لە مردن گەپاوتەو».

ژوورەکەم ژوورێکی چکۆلانەبوو، قەرەوێلەییەکی تازەو میزێکی سپی کۆنی تێدا بوو، چەرچەفەکان پەمیی و سەرینەکان زەردیکی سپیابووون. پتەوچوو ئەو بەیانییە یەکیەک لەوئ بووینت، تا ئەوکات فلجەییەکی دان و سابوونێکی کۆنی ریشتاشین لەسەر دەستشۆرەکە جێما بوو. بۆنی پۆچیکی غەریب لەوئ بوو، کە پتەوچوو نابەدڵ ئەو ژوورەیی چۆلکردبیت. دالیا سیراجەدین جانتاکەیی بۆ خستە پشت دەرگاکی گووتی «بای بای گولی من، تا داویی، من بەرنامەم ھەیە، بخەو و خەوی خۆش ببینە».

ئەستەم بوو بتوانم بخەوم، من دواجار تورەبووم، دواجار کە چوومە ژوورێ بە ھەموو توانای خۆم شەقیەک لە میزەکە ھەلدا، نەمدەزانی چیبکەم، پۆژیک چاوەرپوانی ئەووم نەدەکرد ژیانم وەک مۆسیقاریک لە خراپخانەییەکا تەواوبکەم، لە کویش لەوسەری دونیا، لە خۆرئاوای باشووری فوراتدا.

لێتان ناشارمەوێ گەرچی من دکتۆر موسای بابەک و دالیا سیراجەدینم بە دوو پۆخەبەری زۆر جوان دەزانی، بەلام تا سەر ئێسقان پۆحیکی برینداربووم، هەستەدەکرد ژیانم لەم شوێنەدا وادەکات هەموو پێژیکم بۆ خۆم بدۆزینم، لەو ساتەوێ بوونەوهریک بووم بریندار، بوونەوهریک تا سەر ئێسقان پۆحیکی کوشندەم لە خۆم هەبوو. تاکە دڵنەواییم بیرکردنەوێم بوو لەوێ پۆژیک دەبم بە خاوەنی مۆزەخانەیەکی پڕ لە تابلۆی خەیاڵی، یان وەک دالیا سیراجەدین دەیگوت دەبایە خۆم بۆ پۆژیک هەلگرم هەموو چیرۆکە بگێرمەوێ، راستییەکان ئاشکرا بکەم، جیهان ئاگاداربکەمەوێ لەو شتانەی کە بینیووم. من تاکە شاهیدی زیندووی کارەساتێکی گەورەبووم. بەلام لە شارێکدا لەسەر بۆ ئەوسەری تیاتر و هۆلی سەماو ژنانی قەحەبە بوو، دەمتوانی چیکەم؟ ئەو ماوێە چەندین جار بۆ ئیسحاقی لیۆزێرپین و سەرھەنگ قاسم گریابووم، بەلام ئێستا دەمویست هیدی هیدی هەموو پابوردو لە بیر خۆم بەرمەوێ.

تیاتری پرتەقالی سەیی یەکیک بوو لە چوار گەورەترین تیاترەکانی ئەو شارە. دەستەبەک لە جوانترین کچان لەوێ خزمەتیان دەکرد، قییلەگایەکی سەرەکی میوانە شارەزاکان بوو. دەبیت بڵێم میوانەکانی شاری سۆزانییەکان دوو دەستەبوون، دەستە یەەرە گەورەیان ئەو پێپوارە نەشارەزاو کەم پارانەبوون کە بۆ چەند سەعاتیک لایاندەدا، ئێپوارەبەک یاخود شەویک دەمانەوێ، شتیکی ئەوتۆیان لەسەر شوێنەکان و شاتۆکان و مالهەکان نەدەزانی، زۆربە ی کات کەمێک بیتامانج بە کوچەکاندا وەک ئەوێ با گەمەیان پێتکات دەسوپانەوێ دواتر لە هەر مالتیک بایە لە مالهەکان، یاخود لە هەرزانتترین وێستگەدا لایەندەدا. زۆربە ی زۆری سۆزانییە بیتەهرەو بەدەختەکان لەسەر ئەوجۆرە پێپوارانە دەژیان، بەلام جۆری دووێم ئەو میوانانە بوون کە میژوویەکی درێژیان لەگەڵ ئەو شارەدا هەبوو، هەندیکیان

بيست و پېنچ سال بوو ميوانى بهرده و امبوون، هه موو جيگايه كيان ده ناسى، هه موو مالىتيكان تاقىكر دبووه وه، پياوانى پاره دارو شاره زابوون له شاره دووره كانه وه ده هاتن، له گه ل ميوانه بيگانه كاندا ده هاتن، به پاره ي زورى نه وته وه له ولاتانى كه ندا وه وه پرويان له و شاره زه رده ده كرد، بهر پرسي زور گه و ره ي حيز ب بوون، سه رك رده كانى سوپا بوون، ده وله مه نده هه ره ناو داره كانى باكو ورو باشوور بوون كه به هزى جهنگ وه نه يانده توانى سه فه ربكه ن و ده هاتن سامانى خويان له ويكانه دا ده دا به هه ده ر. ئه مانه ماموستاي كه يف بوون، شه و به پاره ي زوره وه ده هاتن، تا درهنگ شه راب و مه ييان ده خواره وه، درهنگ هه ر يه كه يان جوانترين كچانى ئه و شاره يان هه لده گرت و تا به يانى له گه لياندا ده خه وتن.

ئه و پوره ي بۆ يه كه مجار مۆسيقام ليدا، هه موو شتى له ژياندا ئالوزترو غه مگيتر بوو. ئه و كات نه مده زانى كى نه ينى منى لاي داليا سيراچه دين ئاشكر اكر دوه، نه مده ويست كه س بزانيت كه من مۆسيقا ده زانم، پېمباش بوو ساله هاى سال له پشت بار يكه وه بوه ستم و شه راب بفروشم، مه ي بگيترم، زه وى پاكبكه مه وه، به لام له وى مۆسيقا لينه دهم. ئاره زوويه كى راسته قينه م بۆ مۆسيقا نه مابوو، وهك ئه وه ي گولله كان له گه ل خوياندا هه زو ئاره زووى منيان بۆ مۆسيقا كوشتيت، نه مده زانى كى به داليا سيراچه دينى گووتوه كه من مۆسيقارم. بهر له وه ي بۆ يه كه مجار سهركه ومه سه ر سه حنه و بۆ تاقىكر دنه وه له به رده م تپى مۆسيقا كه دا عه ز فېكه م، به داليام گووت: گه ر پيم نه لىيت، تۆ چۆن ده زانيت من مۆسيقارم، هيچ شتيك ناكه م هيچ شتيك، هه تا فوويه كى بچوكيش به و فلووته دا ناكه م. ئيتر كه يفى خۆته بابمكوژن. داليا كه له ساته كانى ميحنه ت و كيشه دا هه ميشه چاره سه ريكي هه بوو، به عاده تى خۆى ده ستى گرتم و خستيه ئينو هه ردوو ده ستى خۆيه وه و گووتى: خودايه، ئىستا من چى به تۆ بلېم؟ بۆ ده بيت يه كيكي تر پېمبلى كه تۆ مۆسيقاريت؟ عه زيزم، ئه و شه وه ي به برينه كانته وه له

ژیر زه‌مین‌ه‌که‌دا که‌وت‌بوویت، من گویم له جوره موسیقایه‌ک بوو پښتر
هرگیز گویم لی نه‌بووه، هه‌وای ژیر زه‌مین‌ه‌که، فه‌زای پرته‌قالی سپی،
له‌شی خوت، هه‌موو پښکرا موسیقا بوون، موسیقایه‌کی نادیار که مروف
ته‌نیا به هه‌ست ده‌توانیت بییستیت، واته شتیک نه‌بوو ته‌نیا په‌یوه‌ندی به
بیستنه‌وه هه‌بیت... یه‌عنی بلیم چوون؟ وهک ئه‌وه‌ی مروف به پیست، یان
به په‌نجه‌کانی له هه‌وادا ده‌ستی لیدات، وهک له پوختدا ئاوازیکی نه‌ینی
شاردراوه‌بیت. سه‌رم لیتیکمه‌ده، هه‌موومان شتیک شاردراوه له پوختدا
هه‌یه، به‌لی وایه، شتیک له ساتی مردندا نایه‌ویت له‌که‌لتدا بم‌ریت. من
به‌راستمه، وهک تیکستیکی جوان، شیعریک که له دلتدایه‌و ده‌یه‌ویت له دایک
بیت، نیگاریک که ساله‌های سال چاره‌روانی توی کردوه دروستییکه‌یت و
نه‌تکردوه، ئاه خودایه تو باوه‌رت به هیچ نییه، به‌چی وابکه‌م باوه‌رپکه‌یت؟
هه‌ر یه‌کیک له ئیمه شتیک زورجوان له پوختدایه که نه‌مان کردوه،
هیزیکمان هه‌یه به کارمان نه‌هیتاوه، شاکاریک له ده‌ست و په‌نجه‌ماندا
خه‌وتووه که له ساتی مردندا دیته‌ده‌ری و ده‌روات... من هه‌میشه رام
وابوو، تو... تو که‌یفی خوته... ئاه، تو هه‌ر واه‌لی، به‌لام ئیمه ده‌پوین
و شته جوانه‌کانی ناومان ناو‌میدانه جیمانه‌هیلن و ده‌پوین بق یه‌کیکی تر
ده‌که‌رین، بق ساحیبتیکي باشتر، ئیمه ده‌مرین، به‌لام ئه‌وان تا له دایک نه‌بن،
تا پوختیکي شیت نه‌دوژنه‌وه بیانکاته هونه‌ر ئارامناگرن. خودایه ئه‌م کوپه
که‌ی جاریک باوه‌ر به من ده‌کات. ئه‌و پوژه وهک ئه‌وه‌بوو تو به‌حریکي
گه‌وره‌بیت له موسیقا، وشه‌ی به‌حر وهک مه‌جازو شتی و به‌کارناهینم،
وهک زه‌ریاچه‌یه‌کی لیوان لیو له موسیقا، که هاتمه ژیر زه‌مین‌ه‌که‌وه، که
فریشه‌ بچکوله ناسکه‌کانم تو‌یان نیشاندام، که ماچم‌کردیت، هه‌موو ئه‌و
شتانم له ده‌ریایه‌ک موسیقادا نه‌نجامدا که ده‌نگی نایه‌کی سحرایی له
پشته‌وه دریز به ناو ئاوازه‌که‌دا هه‌لیده‌کرد، وهک ده‌زوویه‌کی شین له
سایه‌قه له ناو گه‌رداویکدا، بوه‌سته، واه‌که وهک ئه‌وه‌ی گالته‌ت به هه‌موو

قسهیهکم بیت. چۆنت پیدهلیم وایه، وهک قلیم، ئازیز، چۆن بهردهوام ههموو شتهکان له ناو مۆسیقادا پروودهدهن، وهک ئهوهی یهکیک پالهلوانهکانی خستبیتته ناو دهریایهکی مۆسیقاوه. ئاوهها تۆ مردویهک بوویت له ناو حهوزیک مۆسیقادا مهلهتدهکرد... خودایه چهند گهژهیت، دیاره شتیکی تریش هیه، نهئینییهکی تریش هیه، که جاریکی تر سویندت ددهم به ههرچییهک که باوهپت پینهتی داوام لیمهکه پیتلیم، چونکه ناتوانم، ئیستا ههسته، ههسته، من دهزانم دهزانم که تۆ دهتوانیت جوان مۆسیقا لیدهیت، گوئیگره، وامهزانه من زۆر شت لهسهه تۆ دهزانم، من هیچ لهسهه تۆ نازانم، بهلام دوو شت زۆر باش دهزانم، بهلن دوو شت زۆر باش دهزانم یهکه میان ئهوهیه که تۆ گهژهیت، دووه میان ئهوهی باش دهزانیت مۆسیقا لیدهیت.

دالیا سیراجه دین گالتهی نهدهکرد، من له بهرچاوی ئهوه گهژهیهکی گهوره بووم، ئهوه له دلوه باوهپی وابوو که هیچ پیاویکی تری له ژیانیدا نه بینیه به ئەندازهی من گهژه بیت. خهساری لهوه دههات، خودا منی بۆ گه یاندنی په یامیکی وهها گهوره دیاریکردوه. من ههیشه دواچار ملم بۆ ئارهزووهکانی ددها، وهک چۆن ئهوه پۆزهش ملم بۆ داواکهی داو دواي ماوهیهکی دریز بۆیه که مجار فلووتیکم گرتهوه دهست. له دلیشهوه ته نیا یهک ئارهزووم هه بوو که ئهوه رازیبکه.

ههموو مۆسیقارهکان و کهچهکان له سالۆنه کهدا دانیشتبوون، هه ندی مۆسیقاری تپهکانی دیش لهوئ بوون، وهک ئهوهی بۆنهیهکی گهوره بیت و مرۆف ناییت له دهستی بچیت، موسای بابه کیش به ناوی شتیکه وه هاتبوو. من پێشتر له قوتابخانه چهند جاریک چووبوومه سهه سهحنه، بهلام ههموو وهخت به شانازییه وه ئهوهم کردبوو، بهلام ئهوه پۆزه به شهرم و زهللییه وه چوومه سهه بهستی مۆسیقارهکان و فلووته کهم هه لگرت، بهلام وهک ئهوهی ئاسمان هیزیکی ون و نادیارم پیتبه خستیت، وهک ئهوهی شتیکی

له زهوییه وه بیت و وهک ته زووییه کی نهی نی به له شمددا سه رکه ویت، وهک په نهچه کانم له ده رگای بایه کی سیحراوی بدهن، یان له ناکاو په نهچه ریه کی نادیار بگریته وهو له وپوه، له زه ریایه کی دووره وه ئیلهامم بزیت، ئاوه ها موسیقام لیدا. پارچه موسیقایه ک بوو، بۆ ساتیک هه مووانی له ئیقاعی ژبانی خویان دهرهینا، شتیک له مهستی و شهیدایی خسته سهر پوخساریان. من له کاتی فلووت لیداندا چاوم لیکنابوو، به سهر ده ریایه کی دووردا ده فیریم که پرېوو له بالنده ی سپی، به سهر چیاکاندا ده فیریم، هه ستمده کرد شتیک له ناو مندا ده یه ویت له گهل موسیقا که دا بروات، شتیک قوول به دلمه وه گریندراوه، بهو ده مارانه وه گریندراوه که ژبان و مهرگی منی پپوهیه، به لام موسیقا که ده بیات، له سنووریکم نزیکه کاته وه که من نه ئاشنام پتی و نه ناموشم، نه ناسم تیایدا و نه نه ناس، نه دۆستم له وئ و نه نه یار. به لام هه ستمده کرد وهک چۆن ده ستیکی دریز له هه وایه کی سارددا بۆ په حمه تیکی دوور ده کشیت، ئاوه ها شتیک له مندا به رهو جینگایه کی ته ماوی ده کشیت و له ناکاو وهک هوشیار بیته وه، وهک یه کتیک به هه موو توانای خوی به رهو دواوه رایبیکشیت ده گه پپته وه بۆ خانه ی خوی. که چاوم کرده وه هه موو سه راسیمه ته ماشایانده کردم. ته نیا سه رسامی نه بوو به لکو شتیک له به زهیی و خوشه ویستیشی تیدا بوو، پیده چوو هه رگیز موسیقای وایان نه بیستیت، موسیقاره کان له وانی دیکه زیاتر سه رسامبوون. یه کهم که سیان که لیم نزیک بووه وه «عیزهت وهردان» بوو، که به «ابو ورود» بانگیانده کرد، که مانچه ژهنی سه ره کی تیپه که بوو، دهستی خسته سه رشانم و گروتی «ئیعجاز بوو کوپی باو کم، شتیکمان بیست پشتر نه مان بیستوه، تو ئه م ئاوازه له کوئی فیزبوویت». به غه مگینی سه یرمکردو گروت «لای ماموستایه کی موسیقا که ناوی ئیسحاقی لیوزنپین بوو». دالیا ده یزانی خه ریکم که مژه ییه کی دی بنوینم، به دهنکی به رز هه موویانی لیته کاندمه وهو گروتی «من پیمکووتن، کوپی پوره کهم موسیقاریکی باشه، پیمکووتن،

باۋەرتان پىننەكردم، ئىستى خۇتان گۇتتان لىيىو، بەلام من دەيناسم زۇر ستايشى مەكەن با لە خۇى نەگۇپىت... دەستخۇش دەستخۇش». لەۋساتەدا ھەموو دەيانوۋىست بىمۇيىتن، دەستىم لىيىدەن، قسەم لەگەلدابكەن، دالىا دەستى لەسەر دلى بوو. گۇيىم لە عىزەت ۋەردان بوو گۇوتى من ناۋى ئىسحاقى لىۋزىپىنم نەبىستوۋە، زۇربەى مۇسقىقارەكانى ۋلات دەناسم و ناۋى ۋام نەبىستوۋە. مۇسقىقارەكانى دى تەۋقەيان لەگەلداكردم، ھەندىكىشىيان بەگەرمى ئامىزانم بوون، ھەندى لەكچەكان بەناسكى ماچيانكردم و گۇوتيان «بە پىشتىۋانى خۇدا دەبىت بەباشترىن مۇسقىقارى دۇنيا». ھۇدا تەۋاب، كەبەردەۋام بەھۇدھۇد بانگياندەكرد، لەھەموو كچەكانى دى مندالترو بەنىكاترېو، گەرمتر لەھەركەسىك باۋەشى پىاكردم، بەدالىاي گۇوت «دالىا، چ كۇپە پۇرىكى شىرىن و خۇشەۋىستت ھەيە، ئاگات لىيىى من لە ئىستەۋە ھەزم لىيىكردوۋە. ئەمە كۇپى پۇرە يان چكىتە تۇ ھەتە؟».

دالىا بەردەۋام دەۋىست بىمۇيىتت و بىمۇيىتتەۋە بۇ ژوورەكەى خۇم، من بە ھىمنى سوپاسى ھەموۋيانم كردو گەرامەۋە دۋاۋە، دالىا لەگەلمدا سەركەۋتەۋە بۇ ناۋ ژوورەكەى خۇم، بە تۇندى دەرگاگەى لەسەر داخستىم، بە جۇرىك تۇرەبۇو كەچاۋانى سۇوربۇوبوون و ھەناسەى بۇ نەدەدرا، من تىننەدەگەيشتىم لەچى تۇرەيە، ھەموو شتەكانم بەدلى ئەۋ كرىدبوو، ھەتا مۇسقىقاكەشم عىيى نەبوو. ھىندەى دەرگاگەى داخست گۇوتى «تۇگەمژەيت، گەمژەى تەۋاۋىت، باۋەرناكەم لەم سەر ئەستىزەيە بىيىشكى ۋەكو تۇ ھەيىت، ھا، تۇ ۋادەزانى لەكۇئ مۇسقىقا لىدەدەيت، لەكۇئ؟ لەئۇركستراى پارىس، بىيەقل تۇ لەتىاترۇخانەيەكى سەحرادا مۇسقىقا لىدەدەيت، گەمژە پىك و راست پىتبلىم تۇ لەقەحبەخانەيەكدا مۇسقىقا لىدەدەيت، ئا، خۇاى ئەرزو ئاسمان، تۇ دەتەۋىت بەم مۇسقىقايە بلىيىت چى، دەتەۋىت بلىيىت چى؟ دەتەۋىت ھەموو پىت سەرسامىن، بەلام

بیرناکه‌یته‌وه دهره‌نجامه‌که‌ی چیه؟ عاقیبه‌ته‌که‌ی چیه؟ خودای گهور
 چیکه‌م، تۆ تیناگه‌یت، تۆ بیرت چۆته‌وه تۆ کئیت، چۆن که‌وتوویته ئیره‌وه،
 ده‌بیت چی بکه‌یت بۆئه‌وه‌ی نه‌تدۆزنه‌وه‌و وه‌کو سه‌گ نه‌تکوژن؟ ئاه تۆ
 چهند خه‌فته‌م ده‌ده‌یتی، تکات تیا‌ده‌که‌م به‌وجۆره سه‌یرممکه وه‌ک ئه‌وه‌ی
 گایه‌کی بالدار له‌سه‌ر سه‌رم ببینی، وه‌ک ئه‌وه‌ی شاخ و گویی تر له
 سه‌رم روابیت، یان سه‌رم بووبیت به‌سه‌ری فیل. من ده‌زانم ده‌لیم چی...
 گهر لیره ئه‌مجۆره مؤسیقایه لینه‌هیت، ده‌تدۆزنه‌وه‌و ده‌تکوژن، واده‌زانی
 که سه‌رسامبوون پیت ماچته‌که‌ن و ده‌رۆن، ئیره تیا‌ترو‌خانه‌یه، شه‌وان
 پرده‌بیت له ئه‌فسه‌رو به‌رپرسی ئاسایش، پرده‌بیت له پاسه‌وانه‌کانی کۆشک،
 له پۆلیسی نه‌یتی، له جه‌ندرمه‌ی هه‌یه‌ته‌ی تایبه‌تی، له براده‌ری کورپه‌کانی
 سه‌رۆک، له پاسه‌وانه تایبه‌تیه‌کان، له پسپۆره‌کانی پیشه‌سازی سه‌ربازی،
 له و جه‌لادانه‌ی خه‌لک به‌قووندا هه‌له‌ده‌واسن، خودایه، تۆ بینیشکیت یان
 به ئه‌نقه‌ست واده‌که‌یت؟ هه‌ر مه‌خلوقیک سه‌رنجیان رابکیشیت ده‌چنه‌بنج
 و بناوانی، تۆرپکی بیسه‌روینی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌وال و زانیارییان هه‌یه که
 ده‌توانن ره‌چه‌له‌کی بچوکتین می‌شوله بدۆزنه‌وه. هه‌موو ده‌زانن هه‌ندیک
 له‌وانه‌ی له قه‌سابخانه‌و گۆره ده‌سته‌جه‌معییه‌کان راده‌که‌ن، پروده‌که‌نه
 ئه‌م شاره به‌دبه‌خت و په‌رته‌وازنه‌ی ناو سه‌حرا. تۆ ده‌بیت شتیک بکه‌یت
 سه‌رنجی هه‌چ که‌سیک رانه‌کیشیت. چونکه ئه‌وان به جولاندنه‌وه‌ی په‌نجه‌یه‌ک
 ده‌توانن داوا له سه‌مه‌ر سالج بکه‌ن تو‌یان بداتن، واته لیره بته‌نه ده‌رن،
 به‌ناوی ژنه‌نیانی هاو‌پتیه‌کیانه‌وه، به‌ناوی جه‌زنی له‌دایکبوونی که‌چیکانه‌وه،
 به‌ناوی ئاهه‌نگیکی تایبه‌تی خو‌یا‌نه‌وه، که تو‌شیان برده ده‌رن و احیاساب
 بکه مردوویت، چونکه هه‌ر له یه‌که‌م خالی پشکنینی سه‌ر رینگاوه ده‌زانن
 چ به‌دبه‌ختیکی، هه‌نده‌ی کراسه‌که‌یان دا‌که‌نیت ده‌زانن له چی راکردوه‌و تۆ
 کئیت. تۆ ده‌بیت وه‌عدم بده‌یتی، جاریکی تر مؤسیقای و لینه‌ده‌یت، خودایه
 تۆ ده‌بیت مؤسیقایه‌کی وه‌ها لینه‌ده‌یت سه‌رنجی که‌س رابکیشیت، نابیت

كەس بېرسىت ئەم مۆسىقارە لەناكاو لە ناو ئەم سەحرايەدا لە كۆيۈە
 ھەلتۇقى؟ دەيىت مۆسىقاھەك لىيىدەيت مۆسىقاي تياترۇخانەيەكى پۈپۈچ
 بىت، ئىرە قەحبەخانەيەكى پۈپۈچى ئەوپەرى دونيايە، مەن دەزانم تۆ
 مۆسىقارەيكى باشى، دەزانم. لەبەرئەو دەتكۆژن، نابىت بزانن تۆ چ جۆرە
 مۆسىقارەيكى.

مەن بە غەمگىنىيەو سەيرمەرد و گوتم: مەن نازانم خراپ مۆسىقا
 لىيەم، باوهرم پىيەكە داليا سىراجەدىن ناتوانم خراپ مۆسىقا لىيەم. تۆش
 جارىك باوهر بە مەن بىكە.

كەمىك بەبەزەيى و ھەسرەتەو سەيرمەرد و گوتم: بەقوربان دەيىت
 فېرىت، ئىرە شوپىنەك نىيە مەزنى تيا لىيەت،
 خاوى گەرە مەن دەزانم تۆ چەند مۆسىقارەيكى باشىت، ئەو پۆزەي كە لە
 ژىر زەمىنەكەدا كەوتىوويت و نوقمى ئەو ئاوازەبوويت، زانم تۆ چەند
 مۆسىقارەيكى نايابىت، گوپىگرە تۆ دەيىت ھەك شەركەرىك پەفتارەكەيت
 كە ھەندىجار ناچارە بۆماوھەك لە بەرگى پياوئىكى ترستۇكدا خۆي
 بشارىتەو، دەيىت تواناكەنت بشارىتەو، مەن بەراستىمە، ئەمە مەسەلەي
 ژيان و مەردنە، گەر لەمە تىنەكەيت، يەنى ھىچ، يەنى مەش و تۆش و
 دىكئۆر بابەكەش تيا دەچىن. دەيىت بە ئەندازەي ئەو مۆسىقا لىيەدەيت كە
 كچەكان بىتوان سەماي لەسەربەكەن، ئىرە شوپىنە مۆسىقاي راستەقىنە نىيە،
 دەرەنگ يان زو ھەموو مۆسىقارەيكى راستەقىنە گەر نەيكۆژن دەيىت خۆي
 خۆي بكوژىت.

دەستەوستان بەرابەرى ھەستام و گوتم: بەلام چۆن، دەتەويت
 چىيەكەم؟؟

ھەستەمەرد ھىدى ھىدى ئارامتر دەيىتەو، سەيرى دەستىم كەد ھىشتا
 ھەر دەلەرزى، بەلام ھەناسەدانى كەمىك لەسەرەخۆتربو، گوتم: دەيىت
 لە بەيانىيەو فېرىت، ئەو مۆسىقاھەك لىيەدەيت كە ئەوانى تر لىيەدەن،

ده‌بیت ئه‌وه فتریت.

هه‌ستمکرد دالیا سیراجه‌دین راسته‌هات، دواجار موسیقای راسته‌قینه له‌و جیگایه‌دا کوشنده‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من وا فیربوو بووم موسیقا په‌یوه‌ندی به‌جاویدان، به‌کاملی، به‌بالگرتتی پۆحه‌وه هه‌یه، له‌کاتیکدا ئه‌و شاری ته‌پوتۆزه، شاری ئه‌و باره‌شه‌ی لمه‌ی له‌وسه‌ری دونیاوه ده‌هات، له‌دیدى ئه‌وسای مندا شاریکی تیپه‌پوو، هه‌موو شته‌کان تیایدا کاتی و راگۆزه‌ربوون. هه‌یج شتیکی جاوید و ناکووتا له‌وئ خۆی نه‌ده‌گرت، تاکه‌ شتیکی ئه‌به‌دی، ئه‌و غوباره‌ زه‌رده‌بوو که‌ به‌ر له‌ ئیمه‌ له‌وئ و دواى ئیمه‌ش هه‌ر له‌وئ ده‌مینیته‌وه.

هه‌یج شتیک له‌وه به‌دتر نییه‌ مرۆف موسیقاریکی باش بیت، به‌لام له‌ تیپیکی موسیقای خراپدا کاربکات. مردن له‌وه ئاسانتره‌ تو پریت له‌ موسیقا و له‌گه‌ل که‌سانیکدا موسیقا لێده‌یت که‌ پرن له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و نۆته‌ی شکاو، خۆکوشتن له‌وه‌ سانانتره‌ تو قسه‌ له‌ موسیقایه‌کی ئاسمانی بکه‌یت و له‌گه‌ل که‌سانیکدا موسیقا لێده‌یت که‌ پرن له‌تۆن و ریتمی پێکه‌وه نه‌گونجاو.

من له‌و پۆژه‌وه‌ دۆزه‌خیکی گه‌وره‌ ژيام، سه‌فه‌ریکی ترسانکم ده‌ستپێکرد، سه‌فه‌ری بیرچوونه‌وه‌ی موسیقا، ده‌بایه‌ هه‌موو ئه‌و موسیقایه‌م بیرچیته‌وه‌ که‌ فیریبووم، بۆ ئه‌وه‌ی بژیم ده‌بایه‌ هه‌رچییه‌ک ئیسحاقی لێوژێرین فیریکردوم له‌ یادیکه‌م. له‌ راستیدا ده‌بیت بلیم بیرچوونه‌وه‌ کاریکی ئاسانتر نییه‌ له‌ فیربوون، لایه‌نیکه‌م مرۆف به‌دریژایی میژوو گه‌له‌ک ته‌کنیکی گرنگی بۆ فیربوون گه‌شه‌پیداوه، به‌لام مرۆف زانستیکی تایبه‌تی بۆ بیرچوونه‌وه‌ دانهمه‌زراندووه، توانای ئینسان له‌سه‌ر بیرچوونه‌وه‌ ده‌یانجار له‌ توانای له‌سه‌ر فیربوون لاوازتره‌. دیاره‌ من تیده‌گه‌م بۆ، هه‌لبه‌ت هه‌موو مرۆفایه‌تی پووبه‌پووی جۆره‌ دۆخیکی وا نه‌بۆته‌وه‌ که‌ ناچاربیت ئه‌و شتانه‌ی بیرچیته‌وه‌ که‌ فیریانبووه‌ که‌س ئه‌زموونی کوردیک نه‌ژیاوه، به‌پریته‌ بیابانیکه‌وه‌، له‌ویش بکه‌ویت به‌ شاریکی زه‌رده‌وه‌ که‌ پریت

لە پياۋانى ئاسايش كە دىن بۇ سواربۈۋنى كۈمەلىك كچى مندال و بەدبەخت كە جگە لە لەشى خۇيان ھىچى تريان نىيە پىيىڭزىن. پياۋانىك بە جۇرىك لە خراپەدا نوقمىۋون، توانايەكى سىحراۋيان تيا دروستىۋوۋە بتوانن مۇسقىقەكى خۇيان، لە ھەر مۇسقىقايەكى بلندو مەزن جىياكەنەۋە، بە جۇرىك گەر يەككى غەرىب پىگای كەۋتە ئەۋ زەۋىيەۋە، مۇسقىقايەكى دىكەى لىدا، ئەۋ مۇسقىقا مەلەۋنە بىخاتە بەردەم مەترسىيەك كە دەشىت بە مردن تەۋاۋىيت.

من دەبايە لە پۇڭى يەكەمەۋە ھەۋلىدەم ئەۋ مۇسقىقايەى ئەۋان فېرىم، ئەۋ ئەزمۈنە پاستىيەكى زۇرى بۇ سەلمانم، لە ھەموۋ ھونەرىكدا دوۋ دىۋى تەۋاۋ جىاۋاز ھەيە، دوۋ دىۋ ھەرگىز بەيەكتر ناگەن، ھىچ ھونەرىك نىيە لە ناۋەۋە ئەھرىمەنىكى تىدا نەبىت، واتە چۆن ھىزىك ھەيە جوانى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكىش ھەيە بەھەمان ئەۋ پەگەزانەى كە جوانى پى دروستدەكرىت دىۋى دروستدەكات، ئەھرىمەنىكە تەنيا ھونەرمەندە قوۋل و وردىنەكان دەتۋانن بىيىنن، ھەمان سىماۋ پوخسارى ھونەرمەندانى ھەيە، ھەمان ئامىرو كەرەستە بەكاردەھىتت، زۇر جار ھەمان ئەۋ بابەت و بىرۈكەۋ خەيال و وشانەش بەكاردەھىتت كە ھەر ھونەرمەندىكى پاستەقىنە ئىشى پىدەكات، بەلام ئىشى ئەم ئەھرىمەنە ئەۋەيە تەۋنىكى ترسناك بچىت، تەۋنىكى گەۋرە، دىۋارىكى پىچاۋ پىچ لە زەخرەفەۋ تۇپرو داۋى پەنگاۋرەنگ كە دۋاجار جىھانىك و فەزاىەك دروستدەكەن تىيدا جىاكرەنەۋەى ھونەرو ئەۋ شتانەى لە ھونەر دەچن ئەستەم بىت. بۇئەۋەى مۇسقىقام بىرچىتەۋە، پىۋىستىم بە كۈمەكى ئەھرىمەنىكى ۋەھابۋ، ئەھرىمەنىك ئىشى ئەۋەيە سەلىقەمان بە شىۋەيەك سىرو تارىك بكات ھونەرى بى زەمان و زەمىنمان لە ھونەرىك بۇ جىانەكرىتەۋە كە نەمرەۋ لە ناكۇتاشدا سەۋزەبىت، واتە جاۋىدە. جاۋىد ئەۋ وشە سەيرەى

ئیسحاقی لیتو زپړین فیریکردم و له‌م کتینه‌دا شای هه‌موو وشه‌کانی دییه. من ئیستا دواى سه‌فه‌ریکی دريژ به شاری بیسنووری نوردا قسه بۆ ئیوه‌ده‌که‌م، دلنایام سه‌فه‌ری من هیدی هیدی به‌ره‌و ته‌واوبوون ده‌پوات، ئه‌وه هیزی ئه‌وه‌م ده‌داتى پتر له‌سه‌ر ئه‌م وشه‌یه قسه‌بکه‌م، ئه‌و ئه‌هریمه‌نه‌ی من باسیده‌که‌م ده‌توانیت ته‌نیا ئه‌و کارانه دروستبکات که جگه له‌چهند کورته ساتیک ناژی، به‌لام توانایه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر کوک‌کردنه‌وه‌و که له‌کردن و دوباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و چرکه‌ساتانه هه‌یه، که پیکرا دیواریکی فریوده‌رو خه‌له‌تین دروستده‌که‌ن، دیواریکه له‌سه‌ر دوباره‌کردنه‌وه و چینی هه‌مان نه‌خشی ساده دروستبووه. ئه‌و ئه‌هریمه‌نه‌ی من باسیده‌که‌م ده‌توانیت زیاتر به‌ره‌مه‌بیه‌یت، ژماره‌ی زورتر له‌بکه‌رو خزمه‌تچی هه‌بیت، ده‌توانیت شاره‌کان و کوچه‌کان و گوزهره‌کانی دنیا پرېکات له‌هونه‌رمه‌نده‌کانی خۆی. به‌جۆریک گه‌ر له‌ناو له‌شکری پر قه‌وامی ئه‌وه‌وه هونه‌رمه‌ندیکی راسته‌قینه له‌دایکبوو، ئومیدیکی نه‌بیت. خزمه‌تچیه‌کانی ئه‌م ئه‌هریمه‌نه ده‌توانن خوشحال بن، ده‌توانن به‌ئارامی خۆیان به‌گه‌وره‌ بزائن، ده‌توانن ده‌رکه‌ون، بناسرین، به‌لام ناتوانن یه‌ک شت بکه‌ن، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له‌مردن نزیکبینه‌وه، مردن بۆئه‌وان کوتایی هه‌موو کوتاییه‌کانه، مردن دیواریکه بۆیان ناب‌دریت، له‌گه‌ل مردندا توانای کارکردن‌یان له‌سه‌ر زه‌مین و زه‌مان ده‌مریت. نا وامه‌زائن من باسی مردن به‌و مانایه‌ ده‌که‌م که ئیوه هه‌مووتان له‌سه‌ری ریکه‌وتوون، وه‌ک زه‌مینیکی بیده‌رو و سه‌رگیراو و یه‌ک ئاراسته، وه‌ک گومه‌زیکی ره‌ش که ئاده‌میزاده‌کان ده‌چنه‌ بنی و له‌ویدا ونده‌بن و ئیدی تا هه‌تاه‌تایه‌ نایه‌نه‌وه. من دلنایاتانده‌که‌م جاویدان ئه‌وه‌ نییه که له‌دواى مردنیش ئیمه له‌یادی شتیکداین و بیرمان نه‌چیته‌وه‌و هه‌میشه‌ بگه‌رینه‌وه سه‌ری، جاویدان شتیکى تره، جاویدان شوینه، شاریکی گه‌وره‌یه، هه‌ریمیکه له‌هه‌ریمه‌ نه‌دۆزراوه‌و نادیاره‌کانی وجود، خاکیکه وه‌ک هه‌ر خاکیکى تر که ده‌شیت سه‌فه‌ری بۆ بکه‌ین، به‌چینه‌ ناوی و بینه‌ ده‌ره‌وه. جاویدان شاریکی

نزىكە لە خۇمانەو، لەگەلماندایە، ھەندىجار ھىندەمان پىئوستانە چاۋ لىك
بنىن و بىبىن. ئەرەيمەن ئىشى ئەوئە كە ئىمە لە ناۋ ساتەوئەختەكاندا،
لە ناۋ جىگا بچوكەكاندا وەھا دىلبكات، توانای ئەو گەشتەمان نەبىت بەرەو
ئەوئەرى دونىا، بەرەو ئەوئەرى ئەم شوین و كاتانە.

من دەبايە ئەو ئەرەيمەنەى ناۋ خۇم لە خەو ھەستىنم، دەبايە مۇسقىا
لە ياد خۇم بىمەوئە سەرلەنوئ بە جۆرىكى دى فېرىمەو، بەجۆرىك
لەگەل دۇخى مندا وەك تەراگەوتەيەك لە زەمىنىكى ترسانكا بگونجىت،
ھىندەش مەوۇ ھەولیدا مۇسقىاكەى شتىك بىت لەگەل شوین و كاتدا
بگونجىت، ئىدى درزىكى ترسانك كەوتۆتە نىۋان ئەو ئەو خاكە دوورو
ناديارەى دەكەوتە ئەو دىو ژيان، ئەو جىگايەى خەلىقەت بوونەوئە
پاك و بىگوناھەكانى خۇى تىا ھەلدەگرىت. جاويد، تەنبا شوینی ئەوانە
نىيە كە ھونەرىك دروستدەكەن لەو دىو تەونى ئەرەيمەن و سەرپۇشى
ئەوئە ھىشتا ھەر دەبىرنىت، بەلكو شوینی ھەموو ئەوانەشە كە چۆنىتى
مردنىان مافىكى بىگوتايان دەداتى بەردەوام پەيوەندىيان بە ژيانەو
ھەبىت، لەزەمىنى جاويددا ھەموو ئەو كەسانە دەژىن كە ھىشتا لەوئە
قەسەيەكيان لەگەل ژياندا ماو، قەسەيەكيان ماو كە بەرەستەكانى كات
و شوین دەبىرىت و دەمانگاتى، ھەموو ئەوانەن كە نامەيەكيان ھەيە بۇ
دۆست و ھاوئ و ئەزىزەكانىان، چىرۆكىكيان ھەيە كە دەشیت قوول
مانای ژيان دەستكارىبكات.

داليا سىراجەدىن دەيزانى چ داۋايەكى قورسى لە من ھەيە... بەيانى
دواتر، من لە جىگاكەى خۇمدا ھىشتا گىنگلمدەدا، دەستىك بە ئارامى
لەدەرگای دام، كە دەرگاگەم والاكرد، داليام لەگەل پىاۋىكى چكولانەى
سەيردا بىنى، پىاۋىكى بىئەندازە سەرزل، كە تەواۋ سەرى خۇى
سفرکردبوو. جووتىك چاۋى رەشى بىئەندازە گەورەى ھەبوو، لووتىكى
بىئەندازە بچوك و سىمىلىكى تاشراۋ و دوو لەجى عەرەبى ئەستور. دياربوو

خۆی بە دەستی خۆی برۆکانی باریککردۆتەو، برۆ درێژ و پێکهکانی سیمایەکی ترسناکیان پێبەخشی بوو، لەشی بەخۆوە بوو، بەلام بەراورد بە گەورەیی سەری هێشتا بچوک دەینواند. وەک مراویبەکی شەل بە پێگادا دەپۆی، هیندە هاتە ژووری پێکەنینیکی بەرز پێکەنی، وامدەزانی لەگەڵیدا ئاوینەو پەنجەرەکان دەشکێن، بەلام جگە لەو پێکەنینە بەرزو ناوہختانەیی پیاویکی ئارام بوو ناوی «فەمی البصری» بوو. کە بە «استاذ فەمی» بانگیان دەکرد. چاکەتێکی لەبەردابوو، پڕبوو لە چوارگۆشەیی سەوزو بیجی، چاکەتێکی گەورەتر لە لەشی خۆی و قۆلەکانیشی درێژتر لە دەستی خۆی. کە چاکەتەکی داکەن ھەر دوو دەستی سووتابوون، ھیچ نینۆکیک بە پەنجەکانییەو نەمابوو، ئەو وایکردبوو دەستی لە دەستی بۆقیەک بچیت لەوهرزی زاوزیدا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بە ئاسانی دەیتوانی ھەموو پەنجەکانی بچولێتیت. دالیا وەک مامۆستای مۆسیقا بە منی ناساند، خۆی لەوسەری شاری تەپۆتۆزە زەردەکان لە تیاتریکی تر کاریدەکرد، دالیا بەو بەیانی زوو لە جینگای خۆی خەبەر یکردبوو، جلی لەبەر کردبوو، بەدوای خۆیدا کیشیکردبوو و ھینابووی بۆ ئێرە تا ئیشیکی گەورەم بۆ ئەنجامبەدات، مۆسیقام لە بیر بەریتەو.

فەمی بەسری، کە لەبەر ئەوەی من پیتی «ذ»ی عەرەبیم باش بۆ نەدەھات، ھەمیشە بە «ئوستاز» بانگم دەکرد، حیکایەتێکی ھەبوو نزیک لە حیکایەتی من. سەردەمانی ئەندامی تیپی سەمفۆنی ولات دەبیت، دواتر بە گومانی ئۆپۆزیسیۆن دەیگرن، نینۆکەکانی دەردینن، دەستی لە شانەو تا سەر پەنجەکانی بە جۆرە شلەییکی سووتینەر بۆ دەسووتینن و دەیینن بۆ ژووری خنکاندن، ھەفتەیەک بەر لە جیبەجێکردنی حوکمەکە بەر لیبوردنیکێ تا بێتێ دەکەوێت کە لە کوشکی کۆمارییەو بە بۆنەی جەژنی لەدایکبوونی سەرۆکەو دەردەچیت. فەمی بەسری تا ئەو شەویش کە لە زیندان ئازادیدەکەن، بەردەوام لەسەریدا ئاواژەکانی موزارت، بیتھوفن،

باخ و چايكوفسكى لىندەدات. ئۇ مۇسقىقايەى لە ھەر شتىك زياتر ئىرادەى دەداتى بەرگەى ئۇ ھەموو ئەشكەنچەىە بگرىت، سۇناتەكانى بىتھۇقنە. كە دەيبەن بۇ ئەشكەنچە، ئۇ لە خەيالى خۇيدا بتھۇقن لىندەدات، سەمفونىاي نۇ لىندەدات كە ئىقاعاتەكانى پتر لەگەل تەوژمى ئازاردا دەگونجىن، زۇرچار پەنادەباتە بەر قاگنەر. دواى چەندىن مانگ ئەشكەنچەى كوشندەو زۇر، مۇسقىقا يارىدەيدەدات نەمرىت، لە ژوورى ئىعدامىشدا شەوو پۇژ وەك سەماكەرىكى بالىيە بە دەستە زامدارەكانىيەو سەمادەكات و بە مۇسقىقا ئۇ كوونەپەپوہ تارىكانەى مردن دەرەدەكات كە لەسەر پەنجەرەكەى دەنىشئەوہ و لە كونهكانەوہ تەماشایدەكەن. كە ئوستاز لە زىندان دىتەدەرى، دەزانىت ناتوانىت جارىكى تر بەو دەست و پەنجەىەوہ بگەرپتەوہ بۇ كارى ئوكستىرالى، دەزانىت ئىدى لە پايتەخت جىنگاى نايىتەوہو ناتوانىت تىكەلاوى مۇسقىقارە ناسراوہكانى ئۇ ناوہندە بىيت. بېياردەدات بگەرپتەوہ بۇ شارە دىرىنەكەى خۇى لە باشوور. لەوئ ھەولەدەدات بىيتە مامۇستاي مۇسقىقا، بەلام لە شارىكدا خەلكى تىر زكى خۇيان نان ناخون، كى دەتوانىت بىر لە مۇسقىقا بكاتەوہ؟ لە ماوہى سالىكدا تەنيا سى قوتابى چىنگدەكەويت كە بتوانىت فىنرى مۇسقىقايان بكات، واى لىندىت فەرشى مالەكەى، گلۇپەكان، دەرگاكان و شوشەى پەنجەرەكان دەفرۇشىت بۇئەوہى بژى... لەدەمى رېبوارو مىوان و ھاورپكانىيەوہ دەبىيىستىت، كە تاكە جىنگايەك لەو ولاتەدا مرقۇف تىيدا بتوانىت بە مۇسقىقا بژى، ئاوەدانىيەكى گەرۇكە كە سۆزانىيەكان لە نىوان ئاوو سەحرادا دروستيانكردوہ، مرقۇف تەنيا لەويدا دەتوانىت بە مۇسقىقا بژى. ئوستاز كە بە خۇى و كەمان و چەلوو ئۇكوردىؤنەكەىەوہ بەرەو ئۇ شارە دەكەويتە پى ھىشتا نازانىت مەوال و بوزىيە چىين. پەرە لە ئاوازی فاگنەرىى، لە شنەى ھايدنى، دەرپات و سەرى پەرە لە نەغمەى شۇپانى، بە پىچەوانەى زۇر لە مۇسقىقارەكانى ترەوہ بىتەندازە عاشقى فىقالدىيە. بە دەستە بۇقىلەيىە چكولەو بىنىئۆكەكانىيەوہ بە رىگادا دەرپات

و وەك مایسترویه کی شیت به خه یال مۆسیقا لینه دات. یه کهم کهس لهو شاره زهرده دا پیشوازی لینه دکات ته پل ژهنیکه له وانه ی که هه موو ژیان ی ته نیا له ژیر دهواری به دهوویه کاندای ته پلی ژهنیوه، که گو یی له مۆسیقا که ی ئوستاز ده بیت، هینه شتیکی بیتام و بیتمانا ده بیت له بهرگو یی وهخت ده بیت ته پله که ی خۆی له سه ردا بشکینیت، ئه وه ی فریای ئوستاز ده که ویت، مۆسیقاریکی پیره که سالانیک له وه بهر به هه مان ئه زموونی ئه ودا پۆشتوه... مۆسیقاره پیره که بۆ چه ند هه فته یه ک ئوستاز لای خۆی گلده داته وه، ئه و به ئارامی فیریده کات، گهر ده یه ویت به مۆسیقا بژی و خۆی تووشی کیشه ی که وره نه کات و ئاسووده بیت، ده بیت هه موو ئه و مۆسیقایه ی بیربچته وه که تا ئیستا فیریبوه.

ئوستاز له ماوه ی سالگه لیک ی درێژدا ته کتیک ی بیرچونه وه و سپینه وه ی بنه ما ته کتیکیه کانی مۆسیقا به جۆریک پهره پنده دات، وای لیدیت بتوانیت له بری ئه وه ی بیت به مامۆستای مۆسیقا، بیت به مامۆستای بیرچونه وه ی مۆسیقا که پینوا یه ئه وه ئیشکی ناوازو ده گمه نه و له سه ر ئه م ئه ستیره به ده خته دا ئه و ته نیا که سیکه ده توانیت له و بواره دا بیته کاسییکی ده ست په نگین. ئه و به یانییه که من بینیم، به ئارامیه وه دانیشته و گووتی: غه مت نه بیت، وه ها مۆسیقات له یادده به مه وه، له هیزی هیچ مه خلوقیکی زیندوودا نه بیت بیرتبخاته وه. منیش سه یری دالیا سیراچه دینم کردو بیته وه ی بزانه مرقۆ له مجۆره حاله تانه دا ده بیت بل ی چی، له بهر خۆمه وه گووتم: سوپاسته که م.

من له و به یانییه وه هه موو پۆژیک هه شته تا ده سه عات، له چه ند شوینیکی تایبه تیدا وانه ی بیرچونه وه ی مۆسیقام ده خویند، وانه کان پۆژانه پینچ تا شه ش ماده ی تایبه تی بوون که یه ک له دوا ی یه ک ده مان خویند، سه ره تای سه ره تای هه موو ئیشه کان، گو یگرتن بوو له هه ندی سه مفۆنیاو پارچه مۆسیقا که به ده ست و په نجه ی مۆسیقارو گروپی زۆر نه شاره زا

لیدر ابوون، بە جۆریک ھەر لە یەكەم گۆیگر تەنەو ھەشازى دەنگەکان ئەزىبەتى گۆیچکەى دەدايت، دەبايە پتر لەسەد جار گۆی لەو ئاوازە سەقەت و نەشازانە بگرمەو ە تا لە یادەو ەرمیدا شوینی مۆسیقا راستەقینەکان بگرنەو، ھیند ئەو ئاوازە خراپانەمان لێدەدا بتوانن بەجۆریک پال بە مۆسیقا پاکەکەى ناومانەو ە بنین، دواتر نەتوانم تێگەم کامەیان «کۆپیە ئۆرجینالەکەى». ئەو فیرى زاراو ەى «کۆپى ئۆرجینال» ى کردم، خراپترین شت ئەو ەبوو کە ئاسەوارى کۆپیە ئەسلىیەکان لە مندا بدۆزیتەو ە. وانەکانى دى لەو ە خراپتر بوون، وانەى کىان وانەى «تێکەلاوکردن» ى پێدەگوت، وەک ئەو ەى من مۆسیقام لێدەدا و لەپال مندا تەسجیلێک بەدەنگىکى بێئەندازە بەرز کاریدەکرد، کاسیتىکى چەپلەو ەلەلەو ەسەى لەسەربوو، لەگەل بەرزبوونەو ەى زیاترو زیاترى دەنگى ەسەو ەلەلەلەدا دەبايە من پتر خۆم بگونجێم و ئیقاعم لەگەل ئیقاعى ەسەو ەوارو چەپلەکاندا ریکبخەم. وانەىکى دى کە بۆ من زۆر کوشندەبوو، وانەى «دووبارەکردنەو ە» بوو، بەو ەى دەبايە من گۆی لە کۆمەلێک گۆرانى ەرەبى و تورکى و فارسى ئیجگار ناخۆش بگرم، لەبەریانکەم و بېشیانلیمەو ە، ئەو ە سەختترین وانەبوو کە پیموایە منى گەیاندە ئاستى رقبوونەو ەى تەواو لە مۆسیقا. ئەو ەى کە منى دەکوشت ئەو ەبوو، نەدەبايە ھیچ کات خۆشم وانیشانبەم کە مۆسیقار نیم، دەبايە وادەركەوم کە من لە قوولایى دلەو ە حەزم لەو مۆسیقاو گۆرانیانەى، دەبوو گۆرانییەکان بلیمەو ە لەسەرىشیان سەماکەم. فەھمى بەسرى دەیکووت «مۆسیقاش حالى وەک حالى شیعر و ەدب وایە، ئەوانەى کە نایزانن لە ھەر کەس زیاتر خۆیان وا پیشاندەدەن کە ئوستاز و رەخنەگرو بەرەو ەرن تێیدا».

وانەىکى کوشندەى تر، وانەى «لیاقە» بوو، من و ئەو پیکەو ە پاماندەکردو مۆسیقاریکى بەدەویى بە تەپلەو ە راویدەناین، دەبايە من جارێک ئیقاعى راکردنەکەم لەگەل ئیقاعى تەپلەکەدا بگونجێم و جارێکى

دی تێکبێدەم، بیگونجینم و تێکبێدەم، بیگونجینم و تێکبێدەم، تا وام لێدەهات بە دەمدا دەکەوتم. بەلام هێشتا ئەو وانەیە باشتر بوو لەوانەیەکی دی که پێیدەگوت وانەی «تەئەمول»، ئەم وانەیەمان لە ژووریکێ تایبەتیدا دەخویند ناوی «ژووری دیسکو» بوو، ئوستاز ئەم ناوێ لە زیندانەوه هینابوو. هەندێجار لە کاتی ئەشکەنجەدا بۆئەوێ بیانەوێت ئازاریبەن، بربوویانە ژووریکێ تایبەتییەوه که پێبوو لە ژاوه‌ژاوه‌، دەنگەدەنگ، وژەوژ، زیکەزیک و جیڕەجیڕ، بە جۆریک «ئوستاز» دواي ئازادبوونیشی ئەو دەنگانە هەر لە گوێیادبوون. دواتر ئوستاز بۆ وانەکانی خۆی ژووریکێ لەو جۆرێ دروستکردبوو، سەققی ژوورەکه سەرتاپا قوتووه تەنەکه‌ی ژەنگاوی بوو، لە ناوه‌پاستدا بەتانییه‌ک داخرابوو، من لەوێ بە نیازی تەئەمول پادەکشام و چاویم لێکدەنا، هیندەه‌ی خەریک دەبوو بچمە قوولایی تێپامان و ئارامییەوه تەنەکه‌کان دەستیاندەکرد بە تەقەتەق، لەگەڵ تێپەڕینی کاتیشدا تا دەهات دەنگی تەنەکه‌کان بەرزەدەبووه‌وه‌، لە ناکاو پێدەبوو لە دەنگی تەقینەوه‌ی دەمەرقاچان، که‌وتنەخوارەوه‌ی مەنجەلی گەوره‌، دەنگی تلبوونەوه‌ی سینی، خویندنی قەلەموون، تەقینی میزەل‌دان، قلیپوونەوه‌ی شەربه‌، خلبوونەوه‌ی بەرمیل، بۆرە‌ی مانگا، شکانی بوتل، جیڕە‌ی تەباشیر، قوقە‌ی کەلەشیژ.

که‌ لەو ژوورە دەهاتمە دەرێ، زۆرجار تا چارەکیک نەمدەتوانی گویم لە هیچ دەنگیکێ دیکە بیت، بەلام ئوستاز بۆئەوێ ئاراممبکاتەوه‌، هەمیشە سووکترین وانەی دەخستە دوا سەعاتی وانە بە‌نرخەکانییەوه‌. وانەی «کۆنترۆلکردنی ئیقاع»، لەو وانەیەدا کچێک دەهات، بەجلێکی سیکسیییەوه‌، بە جووتیک پێلاوی بە‌رزەوه‌، منیش ترومپیتیکی شکاوم هەل‌دەگرت و دەبایە لەگەڵ ئیقاعی جولاندنەوه‌ی قاچ و دەست و سمتیدا ترومپیت لێبەم. ئوستاز بۆ هەریەک لە جولەکان جۆرە دەنگیکێ تایبەتی دەویست، بۆ نمونه‌ که‌ کچه‌که‌ قاچی تەواو دەکردەوه‌، دەبایە دەنگیکێ درێژ دەر‌بکەم، که

دایده‌خست، ده‌نگیکی باریکی غه‌مگین، که به‌رزیده‌کرده‌وه ده‌نگیکی خوش، که کراسه‌که‌ی به‌رزده‌کرده‌وه ده‌نگیکی سه‌رسامی، که سمتی ده‌جولاند، ثیقاعیکی خیراو به‌رزونزم به‌جۆریک له‌گه‌ل جوله‌ی عه‌وره‌ت و که‌فه‌لیدا بگونجیت. که مه‌مکی ده‌له‌رانده‌وه ده‌نگی له‌رین و هه‌لقه‌کان.

که من له‌و کۆرسه‌هاته‌ده‌رئ، چیت‌نه‌مه‌توانی موسیقایه‌کی جوان لێبده‌م، ئوستاز فه‌همی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌و موسیقاره‌ی ناومی کوشت و ژيانمی له‌مردنیک‌ی سه‌د ده‌ر سه‌د پرگارکرد.

سه‌یرترین شت که دوا‌ی مردنی موسیقاره‌که‌ی ناوت تووشت ده‌بیت، ئه‌وه‌یه‌ که ده‌توانیت هه‌موو چه‌شنه‌ موسیقایه‌کی دی لێبده‌یت، به‌سه‌ ناوی گۆرانییه‌کت پێلین و تو بئ سئ و دوو ده‌ست پێکه‌یت. ئیجگار سه‌یره، کابرای سه‌ره‌ک تیپ ده‌ستیک به‌رزده‌کاته‌وه‌و تو وه‌ک ئامیژیک‌ی قورمیشکراو به‌دوا‌یدا ده‌سته‌ده‌که‌یه‌ت زرموکوت، هه‌یج شتیکت لا زه‌حمه‌ت ناییت. که موسیقاره‌که‌ی ناوت ده‌مریت، ئیدی موسیقاربوون ده‌بیته‌ ئاسانه‌ترین کاری دنیا. ئیدی وات لێدیت به‌را‌به‌ر ده‌نگه‌کان بیتاک ده‌بیت، گرنگ نییه‌ ئامیژه‌کان چی ده‌که‌ن و چی ده‌لین، گرنگ نییه‌ هاو‌پێکه‌ی ته‌نیشته‌ چی ده‌ژهنیت و چۆن ده‌یژهنیت... هه‌موو شتیکی ئاسایی ده‌بیت. له‌بیرچوونه‌وه‌ی موسیقا کارئاسانییه‌کی زۆری بۆکردم له‌گه‌ل ته‌واوی ئه‌و جیهانه‌دا بگونجیم. ژیان و شیوه‌ی خواردن و زه‌وق و جلوه‌برگم به‌شیوه‌یه‌کی تراژیدی گۆ‌پا، هه‌نده‌ خه‌را گۆ‌پان، دالیا سیراجه‌دین نه‌یده‌ناسیمه‌وه. له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا بووم به‌مرو‌فیک‌ی تر که به‌ده‌گمه‌ن رو‌خساری پاسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتری تیا‌بوو، به‌ئسته‌م سیپه‌ری ئه‌و مرو‌فه‌ت تیا ده‌بینیه‌وه‌ که چه‌زی له‌موسیقا و بلندگه‌راییی و فره‌ین و یاریکردن بوو له‌گه‌ل جاویددا، زۆریشی وسته‌تا دووباره‌ ئه‌و مرو‌فه‌ پاسته‌قینه‌یه‌ی ناو ناخی خۆم دۆزییه‌وه.

من به‌شیوه‌یه‌ک گۆ‌پدرام دالیاشم بۆ ماوه‌یه‌ک له‌خۆم ته‌ره‌کرد.

شەۋىكىيان كە بەزەۋقەۋە فلوۋتم بۆ بەدرىيە پەھمان لىدەدا كە سەماكەرئىكى قەلەۋى سىپىكەلە بوو، مەن لەبەردەمىدا چوۋبوۋمە سەر چۆك و ئەۋىش دەمى فلوۋتەكەى خىستىبوۋە نىۋ مەمكىيەۋە و يارى پىدەكرد، مەن لە خۇشتەين حالەتلىكدا بووم كە پىاۋ خەيالى بۆى بچىت، لەۋ كاتەدا دالىا سىراجەدەين بە بىنانوۋى شىتلىكەۋە سەر كەۋتە سەر سەحنەكەۋ بە ئەسپايى چپاندى بە گوئىمداۋ پىنگوۋتم «بىشەرەف، خەرباي پىسوپۇخل، ھەى سەخىف». دالىا سىراجەدەين دەۋىيىست لە جىگايەكدا بىمەستىن، بەلام مەن نەدەۋەستام. كە پىنگوۋتم خەرباي پىسوپۇخل مەن خۇشالترىبووم، خراپتر دەستىمىكرد بە سەما، فلوۋتەكەم دەبىردە شىۋىنى خراپترەۋە. بەدرىيە پەھمان كە لەگەل دالىادا زۆر خۇشيان لە يەك نەدەھات، ھەموو يارىيە چەپەلەكانى لەگەلدا دەكردم، ۋەك بلى تەماشاكە لەگەل كوپرى پورە جوانەكەتدا چى دەكەم، چىم بىكردايە، ئەۋ لەگەلدا دەيىكرد. مەن دۋاي دۋو مانىك بوۋبووم بە ھاۋولاتىيەكى دەستەمۇۋ باشى شارى زەردى سۆزانييەكان. لەۋ ماۋەيەدا ئىۋاران رېشىم دەتاشى و دادەبەزىمە سالۋنەكە، پەروپەكى سىپى بىرىقەدارم دەبەست بە مەۋە، جگەرەيەكم بە ناسكى دەگرت بە دەستەمەۋە بە ناسكىيەكى دەستىكردو زەردەخەنەيەكى پانەۋە بە كچەكانم دەگوۋت «ئىۋارەتان باش، گەرەشاۋنانى سەھراۋ دەريا». لە سالۋنەكەدا كورسىيەكم دەگرت، ۋەك پىاۋنىك باۋەپىكى زۆرى بە خۆى بىت، قاچم دەخستە سەر قاچم و لەگەل مۇسىقارەكانى تردا باسى سىياسەتم دەكرد، فووم لە سوۋتۋى جگەرەكە دەكردو ۋەك ئەۋان دەمگوۋت «ئەگەر ئەۋ ئىزانىيە باۋك سەگانە، شەر نەۋەستىن، خراپترىان بەسەر دىت، ۋاللە العظىم ئەمرىكا تەخت و بەختيان ناھىلىت، سەيد الرئىس خۇ كەم نىيە، ھەموو دىنا لە پىشتىتى، شاخ بەلام گەر ئەۋ ئىرانىانە نەدەبوون، كوپرى قەحبەن، ۋەلقران العظىم، كوپرى قەحبەن، ئەگەر ئەۋان نەدەبوون، ئىستا سوپاي ئىمە لە قودس بوو، ۋالرسول الكرىم لەۋلا قودسىشەۋە بوو.

يەنى لەولا بەحرەكەشەو».

ئەوجۆرە قسانەم دەکرد، دەستم دەخستە ژىر چەناگەم، كە كچەكان بەلامدا دەپۇشتىن، دەمگوت «هەنى ئەم ھەموو جوانىيە چىيە. ھەنى ئەم ھەموو لەنجەولارەت لە كوئى كرىو، ھەنى تۆ دوتىش وەھابوويت يان مەن ئەمىرۆ چاوم پوونبۇتەو دەتتىنم، ھەنى كەى قومىك ئاۋ دەدەيت بەم تىنۋە داماوەى بەردەمت، ئاھ ھەمبايە، ھەر نىگايەك و كىلۋىكەك زىرەم دەدايتى... كچى خودا بۆ وات لە خۆت كىرۋە كوتىيەكان دەتقۇتتىن، ئاھ، كە شىرىنى، پۇژىك لە پۇژان لەمناۋە جەبەيەكى تر لەسەر تۆ دەكرىتەو، ئاھ مەعقول نىيە، خانم تۆ دلى ئىمە بە ئاسن تىدەگەيت يان چى، بەم ھەموو حوسن و دەلالەو دەپۇيت و سەيرمانناگەيت. ھەنى ئەرى ئەم شەپەى فاۋ لە سەر ئەو چاۋانەى تۆ نىيە خانم؟ دە توخودا پىمىلى تا ئىستە چەند كەس لەسەر ئەو لىۋانەت كوژراۋن؟».

بەگشتى ھەموۋان خۇشياندەويستم، توانايەكى سەيرىشم تىدەبوۋ لەگەل كوپە مۇسقىقارەكاندا خۆم بگۈنچىتم، كە وەسفى بەھرەو داھىتەنىانم لە مۇسقىقادا دەکرد، بىئەندازە درۆى گەرەم بۆ دەكردن، بە كەمانچەژەنەكەم دەگوت «تواناى وەك تۆ دەگمەنە، سالى داھات بېرۆ داۋايەك بىنوسە بۆ تىپى رادىۋو تەلەفۇن، دەستىشت ماچدەكەن، ھەموو ۋلات دوو مۇسقىقارى ترى وەك تۆى تىانييە، يەنى تۆ وەرنەگرن كى وەردەگرن؟». يەكىكىمان لەگەلدا بوو عودى لىدەدا، ناخۇشتىن عودىك لەسەر ئەم ئەستىرەيە بىسترايت، بەلام مەن دەمگوت «گوپىگرە، مەن بىستۈومە لە ئەندەنوسىاۋ مالىزىيا و باشوورى تايلىندىش پىۋىستىان بە مامۇستاي عودە، تىدەگەيت؟ عود ئامىرى ئىمەيە، ھىچ كەس وەك ئىمە نازانىت عود لىپىدات، ئەو قەسى تىانييە، تۆ خۆت بگەيتىنە ئەوئ دەبىت بە ملىۋىز، تۆ مال كاۋول بەھرەيەكت ھەيە ۋلاتىك ئاۋەداندەكاتەو، بەلام تۆ قىمەتى خۆت نازانىت، بېرۆ بەقەم بەك، بچۆ بۆ سەفەرەتى مالىزى، يان ھەر ۋلاتىكى تر، لەوئ داۋايەك سەفىر

بە شەخسى بېينىت، ئىشىكى قورسە بەلام موستەھىلىش نىيە، عودەگەت لەگەل خۆتدا بەرە، دلنيام سەفیر گوئی لەم عەزفەى تۆ بیت دەستبەردارت نابىت، برام تۆ پرووبكەيتە ھەر ولاتىك تۆ قازانچ ناکەيت ئەو ولاتە قازانچ دەكات». كە بە كۆمەل دادەنىشتىن، من دەمگوت «ماوەيەكى تر شەر دەوەستىت، ئەو ئىرانىانە لە فاو بشكىن تا تاران ناوەستەنەو، ئەو كات دلنابىن، ئىمە وەك تىپ دەتوانىن سەفەرى ئەوروپا بكەين، ئەوروپىيەكان يەكجار گوئیان لە عەزفى ئىمە بیت وازمان لى ناھىتن، لەوانەيە شارىك يان ولاتىك بمانكرىت، لەوئى خەلكى لىيە موسىقا دەناسىت، ئەگەر بەس ئەو ئىرانىانە لە فاو بشكىن پاشەپۆژى ئىمە لە پۆژ پوناكتەرە، ھاوینان سەفەرى ئەوروپا دەكەين و زستان دىنەو بەو ئىرە، يان بە پىچەوانەو، ھا ھادى خضر تۆ حەزەكەيت بە ھاوین ئىشەكەيت و بە زستان سەفەر بكەيت يان بەعەكسەو؟».

كە ئەم قسانەم دەکرد ھەموو لەدەورم كۆدەبوونەو، من ئەو درۆ بىتامانەم دەکردو كەچى كارىگەرىيەكى ئىجگار قولى لەسەر برەو دەروونى ئەو مەرقە تىكشكاوانە ھەبوو. سالانىك دواتر كە پۆمانى «ياقوبى درۆزىم» خویندەو، تىگەيشتم لە كاتى ترس و جەنگدا ھەموو مىللەتىك، ھەموو شارىك پىويستيان بە جۆرە درۆزنىك ھەيە ئاسوودەيانىكات. من ئەو پۆزانە بە شىوہەك لە شىوہەكان بەردەوام درۆمدەکرد، مەرقە كە موسىقاي لى نەدا، دەتوانىت بە ئاسانى درۆبكات.

* * *

تا لە موسىقارەكان و كچانى پرتەقالى سېى زياتر نزيكبوومايەتەو، زياتر لە داليا دووردەكەوتەو. ئەو ماوەيە داليا بە ھەندىك دۆخى سەيردا تىدەپەپى، زوو زوو سەفەرىدەکرد، كەم دەردەكەوت، كەم لەگەل مندا

ده‌دوا، به‌لام دل‌نیاش بووم دوور به دوور به‌رده‌وام ئاگاداری من ده‌کات،
 ئه‌وه‌ی له دووره‌وه خه‌مم بۆ ده‌خوات و دلی بۆم ده‌سووتیت، ده‌یکوشتم.
 که شه‌وانه ده‌چوومه سه‌ر جیگا‌که بیرم له چاوانی ده‌کرده‌وه، ده‌چوومه
 بال‌کۆنه‌که و بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، چام ده‌خوارد‌وه بیرم له‌و ده‌کرده‌وه،
 خۆم ده‌شت بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، خه‌وم ده‌بینی بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، که
 سه‌فه‌ری ده‌کرد تا ده‌گه‌رایه‌وه من شیت ده‌بووم، ئه‌و شه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل
 میوانیکدا سه‌رده‌که‌وت من خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت، ئه‌و شه‌وانه خه‌زنده‌کرد
 فلووته‌که‌م به‌رم و له ژیر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌دا وه‌ک جاران مۆسیقا
 لێده‌م، به‌لام ده‌مزانی چیدی ناتوانم شتی وابکه‌م، چیدی ناتوانم مۆسیقای
 وا لێده‌م. ئه‌و کاتانه‌ی مۆسیقام لێده‌داو ئه‌و له سالۆنه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت، من
 ده‌ستم ده‌له‌رزى. که ده‌مبینی له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه ته‌نگ ئه‌ستوورو سمیل فاش
 و دزیوانه‌دا دانیشتووه له ناوه‌وه ده‌سووتام، که ده‌مبینی ده‌ست ده‌خه‌نه
 قژی‌وه، یاخود هه‌ولده‌ده‌ن ماچیکه‌ن، یاخود ده‌ست ده‌خه‌نه که‌مه‌ری، من
 فلووته‌که‌م له ده‌ست ده‌که‌وته خواری. هه‌ستمده‌کرد هه‌موو ئه‌و په‌فتاره
 سه‌یرانه‌ی له پرته‌قالی سه‌پیدا ده‌ینوینم هیچ نییه جگه له مه‌ره‌میک بۆ
 بیرچوونه‌وه‌ی دالیا سیراجه‌دین، ئه‌و زمانه درێژه‌ی دلی کچانی تری
 پێخۆشده‌که‌م هیچ نییه جگه له تۆله‌یه‌کی مندالانه له‌و. به‌کورتی، من
 به‌جۆریکی گه‌مژانه عاشقی دالیا سیراجه‌دین بووم، ئه‌و دوورکه‌وته‌وه
 ئه‌نفه‌ست و سه‌یره‌شی وایده‌کرد پتر بسووتیم، بیرتان نه‌چیت، من ئه‌و کات
 خه‌فده سال بووم، هه‌ستمده‌کرد دوورکه‌وته‌وه‌که‌ی ئه‌و هیچ نییه جگه له
 ئازاردانیکى بیره‌جمانه‌ی من، پوژیک له‌سه‌ر پلیکانه‌کان گرتم و به‌ده‌نگیکى
 غه‌مبار لیم پرسى: دالیا بۆ قسه‌م له‌گه‌ل ناکه‌یت؟. بێباکانه سه‌یریکردم
 و گووتى: نا هیچ نییه، که‌میک سه‌رم قاله. یه‌ک دوو پله سه‌رکه‌وت و
 بێته‌وه‌ی ته‌ماشام بکات، گووتى: ئا ته‌نیا سه‌رم قاله و هیچی تر، هیچی
 تر، یه‌عنی چی بێت؟. نه‌مده‌زانی ئایا راستنده‌کات یان نا، نه‌مده‌زانی

تایا هه‌ستم پنده‌کات یاخود نا. بیماناترین شت له ئافره‌تدا ئه‌وه‌یه که نازانیت هه‌ستت پنده‌که‌ن یا‌ن نا. به‌ شیوه‌یه‌ک خۆیان ته‌لیسماویده‌که‌ن جگه له‌ خۆکوشتن پڕیگایه‌کی ترت بۆ ناهیلنه‌وه. که ده‌چوومه ساڵۆنه‌که‌وه به‌رده‌وام له‌ جیگایه‌کدا داده‌نیستم ئه‌و بیینم، دلنایابووم ده‌زانیت من به‌رده‌وام سه‌یریده‌که‌م، زۆر هاو‌پیی کچی‌ک بوو ناوی «سودا په‌مه‌زان» بوو. منیش هه‌ولمه‌دا له‌گه‌ل سودادا بېمه‌ هاو‌پیی، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی پڕیگاکنم لیبه‌ستیته‌وه، هه‌ولیده‌دا تاده‌توانیت سودا له‌ من دووربخاته‌وه. من نه‌مه‌دووست وا ده‌رکه‌وم که خه‌ریکه له‌ عه‌شقدا ده‌مرم، ئاه هه‌موو شتی‌کم ده‌کرد بۆئه‌وه‌ی عاشقی‌کی وا بیمانان ده‌رنه‌که‌وم، پیم باش بوو بمرم و که‌س نه‌زانیت من له‌ چ حالیکدا ده‌ژیم. من ئه‌و ماوه‌یه له‌ هیچ ئافره‌تی‌ک نزیک نه‌بوومه‌وه، له‌گه‌ل هیچ کچی‌کدا نه‌خه‌وتم، مۆسیقاره‌کانی تر هه‌موو له‌گه‌ل کچه‌کانی پرته‌قالی سپیدا ده‌خه‌وتن، به‌لام من جگه له‌ زمانیکی درێژ هیچی دیم نه‌بوو، که به‌ هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌مگیرا، بیته‌وه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بیت. هه‌تا جاریکیان هودا ته‌واب ئه‌و کچه‌ی سه‌ره‌تا زۆر به‌ مۆسیقا‌که‌م سه‌رسامبوو، له‌ به‌رده‌م ئاوینه‌کاندا گرتمی، من ئه‌و‌کات تازه پیم‌گوتبوو «خانم جوانی تۆ له‌و چه‌شنانه‌یه که به‌حر له‌تده‌کات. فیرعه‌ون ده‌کوژیت، ئیمپراتوریه‌ت ده‌روخیتیت، مه‌مله‌که‌ت دروستده‌کات، سوپا هه‌پرون به‌ هه‌پرون و تاج و لینه‌کات با بیبات». هودا به‌ نازه‌وه‌ گووتی «که‌وايه بۆ نایه‌یت ئیستا بچینه ژووره‌که‌م، کو‌پی قۆز بۆ تۆ به‌لاشه، ئیمه‌ پاره له‌ کو‌ری جوان ناسه‌نین». ئاه من هیچ چاره‌یه‌کم نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی بلیم «جوانی وه‌کو تۆ شایسته‌ی پادشاهه‌کانه، گه‌دای وه‌کو ئیمه‌، چاکتره‌ هه‌ر له‌ دووره‌وه ته‌ماشایه‌که‌ین، چاکتره‌ ئه‌م روخساره شاهانه‌یه هه‌ر له‌ خوینی شاهان جووت بیت». ئه‌و سه‌ریکی بادا و به‌ده‌نگی‌کی به‌رز که هه‌مووان گوینان لیبوو، دووجار گووتی «ده‌به‌نگی کو‌ری ده‌به‌نگ».

من ئه‌و ماوه‌یه به‌ ده‌گه‌ن ده‌چوومه ده‌ره‌وه، شه‌و که له‌ به‌رنامه‌کانم

دەبوومەو، سەردەكەوتمەو، بۆ ژوورەكەم، دەرگاكام گلۆمدەكردو لە
 بالكۆنەكەدا بە تەنیا سەیری ئەستێرەم دەكرد، بەدوای ئەو پرسیارە
 ناكۆتایانەدا دەگەرەم كە وەلامیان نەبوو، لە خۆم دەپرسی: مۆسیقا چیه؟
 ژیان چیه؟ پۆخ چیه؟ خوشەوێستی چیه؟ بۆ هیچ یەك لەم وشانە
 مانایەکیان نییە مەروە ئاسوودەبكات. ئەو شەوانە زۆر درەنگ خەوم
 لێدەكەوت، بە پڕۆیش كە بە ئاگادەهاتمەو، عەسریكى درەنگ بوو، ئیدی
 هێندەم كات هەبوو نان بخۆم و خۆم بشۆم و خۆم بۆ بەرنامەكانی ئێوارە
 ئامادەبكەم. من ئەگەر چی لەسەر سەحنەكە دادەنیشتم، بەلام هەموو خەیاڵم
 لای دایا سیراجەدین بوو، بەردەوام چاوم لەسەری بوو، سەیرمەكرد
 چی دەكات، چۆن پێدەكەنیت، چۆن لەگەڵ میوانەكاندا دادەنیشیت، چۆن
 لەگەڵیاندا دەچیتە دەر، ئەو بە جۆری سەرقالیدەكردم، زۆرجار گویم
 لە قەسەى سەرەك تیپەكەش نەدەبوو. ئەو كەمجار سەیریدەكردم یاخود
 لە راستیدا وام هەستەكرد سەیرم ناكات. دەبیت بۆم چاوی ژنان وەكو
 چاوی ئیمە نییە، بە هیچ جۆریك سەیرتەكەن كەچی دەتبینن، شێوەی
 سەیركردنیان جۆریكى ترە، پشتیان لێتە و دەتبینن، لە سوچىكى مردودا
 وەستان و تەواوی دیمەنەكە لە پێش چاویانە. ئەو شەوێ كە فلوتم
 بۆ بەدریە رەحمان لێدەداو ئەو سەرەكەوتە سەرەو و پێگوتەم حەربای
 پیس و پۆخل، زۆر خوشحال بووم، لە خوشیدا نەمدەزانى چیبكەم، دواجار
 توانیبووم بیهێنمەو قەسە. كە بەرنامەكانم تەواو بوو، بە خوشیەكى
 بێئەندازەو گەرەمەو بۆ ژوورەكەم، لە بالكۆنەكەدا هەردوو دەستم
 كەردبوو وە بۆئەوێ بفرم. شەویكى سەیربوو، تا چەند سەعاتىكیش
 دوای خامۆشبوون و بێدەنگبوونی تەواوی شار من خەوم لێنەدەكەوت،
 هەستىكى سەیرم هەبوو كە بڕۆم و پیا سەبكەم، یەكەمجار بوو حەزبەكەم
 بڕۆمەدەر، و هەوا هەلژم، بەو شارەدا بگەریم، كوچەكانى بناسم، تەنیا
 وەك قەلەندەریكى دلخۆش بگەریم و لەو كۆلانە خالیانەدا سەیری ئەستێرە

بكهـم. له پليكانه كان هاتمه خوارئ، دونيا كش و مات و خاموش بوو، سالونه كه بيده نكيه كي ترسناكي تيا بوو، به لام پرېوو له بونی به جیماوی كچان، پرېوو له غريبه كه كه تهنيا له بيده نكيده دهره كه وت، له غميك كه هندی جیگا تهنيا دواي خاليوونه وهيان له ناده ميزاد ناشكرايده كهـن. نه وشه وه كه دابه زيم هه ستم به دهنگيك كرد له سالونه كه دا. به هيمنی دهرگای سالونه كه م كرده وه، تاريخيه كي نهنگوسته چاوو ترسناك بوو، هيند تاريخو نه مده توانی پرېوم. گه رامه وه و چه رخيكي به جیماوم له سهر يه كيك له ميزه كان هه لگرت و ديسان چوومه وه بؤ ناو سالونی سه ماکه، بونیكي كوشنده ي شـهـراب و جگـهـره له ديواره كان دهـهـات، كه له كاتی تردا هه ستم پينه كرده بوو. چـهـند هه نكاويك له تاريخيدا رويشتم، دلنيا بووم يه كيك له ويته، هه ستم به هه ناسه ي مرقفيك دهـكـرد، گويم له دهنگيكي خنكاو بوو له بهر خويه وه قسه دهـكـات. كه چه ركه كه م داگيرسان، داليا سیراجه دينم له سوچيكي سالونه كه دا بينی، به تهنيا دانيشتبوو دهـگـريا، نه گه رچی ريك به رابه ري من بوو، نه گه رچی دهـبايه پوناكي چه ركه كه م بينيت، به لام نه بينی، وهك كويزيك چؤن سه يري ناديار دهـكـات، ناوهـها له هه وادا ته ماشاي شتيكي ديكه ي دهـكـرد، قسه ي له گهـل مه مخلوقيكي خه ياليدا دهـكـردو فرميسك به چاوانيدا دهـهـاته خوارئ.

بيته وه ي ناگای له من بيت دهـيـگـوت: ناخر تۆ گووت، كه وا ناكهـيت، تۆ گووت، له ههـر كوئ بيت ناگادا رمده كه يته وه، گووت نه با، نه ناو، نه ناگر ناتوانن له يه كمان دوور بخه نه وه.

كه ميـك وهـستا، وهـك نه وه ي له كورسييه كه ي به رامبه ريـدا كوئ له وه لاميك بگريته وه، كه من ناتوانم بيبيستم. دواي نه وه ي به رابه ره كه ي پرسته كانی ته واده كرد، سه ري باداو گوتي: به لام تۆ وات نه گووت، تۆ دهـنـگووت، ئيمه له ههـموو شتيك به هيز ترين، ههـتا له مردنـش، ههـتا له و

دىۋارانەش كە مردن و ژيان لەيەكتەر جىادەكەنەۋە.

دىمەنىكى ئىجگار سەيربۇ، مەن تا نىزىكتەر بېۋىمەيەۋە ئەۋ ھەر نەيدەيىنىم. دالبا بەگەرمىيەكى بېۋىنەۋە دەيگوت: ژيانم ھىچ نىيە، گىرەك تۇيت، گىرەك ئەۋەيە تۇ بېيتە دەرى، ژيانى مەن لە بەردەم ژيانى تۇدا ۋەك ژيانى چۆلەكەيەك يان پەۋلەيەك ۋايە، مەن لىرەم بۇئەۋەي بۇتۇ بۇزىم، مەن ئامادەم بۇ مردن، بەلام تا تۇ نەيەيتە دەرى نامەۋىت بىرم.

كەمىكى دى دەۋەستايەۋە ئىنجا بەدەنگى بەرز دەيگوت: دەزانم، دەزانم تۇ نازانەيت لە كوئىت، مەن پىم نەگوتوۋىت كە تۇ دەيىت بزانەيت... تۇ لە كوئى بزانەيت لە كوئىت؟ ھا لە كوئى بزانەيت، بەردەۋام چاۋت دەبەستەۋە، ۋانىيە؟ چاۋت دەبەستەۋە، دلنىام... پىشم نەلەيت خۇم دەزانم، دەزانم لەۋ پۇژەۋەي بىرۋىيانەيت پوناكىت نەيىنىۋە، پىۋىست ناكات خەفەت لە مەن بخۇيت، مەن داۋاي ھىچم لىكرەۋىت؟ نەگوتوۋە كە ھاتىتە دەرى مەن بەيتە، نەگوتوۋە سۇزانىيەكى بەرەلەي سەر شانۇي تياترۇخانەكان بىنە، ئەگەر ۋادەزانى مەن دەمەۋىت تۇ بىمەيتە بە ھەلەدا چوۋىت، مەن دەمەۋىت زىندوۋىت، ھەستەكەم لەم سەر زەۋىيە... مەن دلنىام ماۋىت، مەلى مەن مردوۋم، دلنىام، مەترسىنە، ھەر پۇژىك مەن مردم ئەۋسا باۋەر بە مردنى تۇ دەكەم، تا تۇ ھەناسەبدەيت، مەنىش زىندوۋم. ئەگەر تۇ نەمەيت مەن دەمرم، بىنەۋەي كەس پىمەلەيت، بىنەۋەي ھەۋالىك بىيىست، مەن دەمرم، تا مەن بىتەم ھەناسە بىدەم دلنىام تۇ دەۋىت. ھىچ قەيەكى بىمانام بۇمەكە، گوى لەم قسانەي تۇ ناگىرم. پىشم مەلى ئەم جىگايە بە جىبەلەم، ۋەك شەۋانى تر زوۋىرم مەكە، گەر ئىرە بە جىبەلەم ئىتر ناتوانم بەدۋاي تۇدا بگەپىم، ئىرە باشتىرەن جىگايە، ھەۋو نەيىيەكانى دۇنيا دىنە ئەم شارەۋە، تۇ ئەۋەندەت لەسەرە ئاگات لە خۇت بىت.

مەن مۇمىتەم دەھىناۋ دامدەگىرساند و لە سوچىكى نىزىكەۋە دادەنىشتەم و سەيرمەدەكرد، ھىچ تىنەدەگەيشتەم، بەلام دەزانى قەسەكانى پەيۋەندىان

به نهينيه کي زور قوولي ژياني داليا خوږه وه هيه. به لام نه مده زاني ناخو
هوشياره يان خه وتووه، مه سته يان وريا. له قسه کانيدا تور هده بوو، به رده وام
به به رام به رکه کي ده گووت «تو تينا گهيت، دواچار هر دهن دوزنه وه و
ده رتده هينن، تيده گهيت، من شو وړوژ ئيشده کم و هر چيه کيش پيدا
ده کم دهيدم به وان... چاکه و سه دهقه؟ ها تو ناوي دهنيت چاکه و
سه دهقه؟ تو به م قسانه ده مکوژيت. نا من هيچم له تو ناويت... که
به ربوويت، مه به روه به هاوړيم، گهر له و به ري شه قاميکه وه منت بيني
سلاوم لي مه که، برؤ به ريگاي خوتدا و بلې ناياناسم، من باکم نييه، ليت
زویرنابم. به لام خو شه ويستی مه که به چاکه، من چاکه له گهل ناکه من
خو شمده وئيت».

ماوه يه کي دريژ دهستي دهخته سر دموچاوي و بيده نگ ده بوو،
هه نديچار سهری ده له قاند وهک شه وهی ته نيا به سر وه لامی پرسياره کان
بداته وه، که دهستي لابرده که ميک چاوي سړي و گووتي «درنگه، باسم،
درنگه ده بيت برؤم، ناگه مه وه مال، دوا قسم شه وهی من دمه وئيت کوليج
ته واوبکه م، گهر تو رازي نيت نايکه م، گهر بزانم دهستم ده گريت و ناهيليت
به دواي تو بکه وم، نايکه م، به لام دلنيام ده توانم پيکه وه هه موويان نه نجام بدهم.
پيتخو شه؟ من دلنيابوم له وهی پيتخو شه، دلي من دلنيابوم، تو هه ميشه
له پشتم بوويت... ئيست زور زور درنگه، خودايه چوڼ ده که مه وه مالي؟
به چاوي تو ناتوانم زياتر بمينمه وه. ناتوانم. سبهی شو هه ليره يه کتر
ده بينين، گهر نه تتواني بيت قهيناکا، من هه ليره دا چاوه پتده کم».

وهک عاده تي هه ميشه يي خو ي له ناکاو هه لده ستاو بي خودا حافيزي
ده رؤي. له وساته دا که هه لده ستا، من له تاريخيه که دا، بو يه که مجار شتي کي
سه یرم بيني، بو يه که مجار شه و فرشته بچکولانانم له هه وادا بيني که
باسيانده کات، رهنکه وشه ي بينين زور راست نه بيت، راستتر وايه بلیم

هەستەم پىكىرد، دەيان تارمايى بچوكم هەست پىكىرد كە لە دەورى دەفپىن،
وەك ئەوەى ھەلىيگىرن و بىيەن، وەك پۇچىكى ئاسمانى، گيانىكى وىل لە
گەردەلولولدا بېروات، ئاۋەھا بە تەنىشتەدا تىپەپى و نەبىيىنم.

من وەك يەككىك لە پۇژى نىۋەپۇدا، لە بەر سوورە ھەتاۋى بىاباندا
بروسكە لىتدايىت سەراسىمەو ھەپەساو سەيرەدەكرد. مەرۇف كەمجار
توۋشى سەرسامى وەھا دەيىت، وەك ئەوەبوو ھەموو شتەكان تەنيا لە
چركە ساتىكى كورتدا پروياندايىت، وەك لە ناكاو پوناكىيەكى بەھىزت
لىدەن و تا ماۋەيەك نەتوانىت ھىچ لە دەورى خۇت بىيىت. من بە پەنچە
مۆمەكەم خامۇشەدەكردو لە تاريكىيەكەدا دادەنىشتەم، بىئەوەى بتوانم ھىچ
بكەم، بىئەوەى بتوانم بچولتەمەو، بىئەوەى بتوانم بىرىكەمەو. نازانم چەند
سەعات لەو تاريكىيەدا دانىشتەم، نازانم بە درىژى ئەو ماۋەيە بىرم لە
چى دەكرەدەو، نازانم دەگريام يان وەك بالدارىكى غەمگىن لە تاريكىيەك
پادەمام كە تا دەھات بىسنور لە بەردەمدا قولترو قولترو دەبوۋەو.

* * *

پۇژانىك كە داھات خاۋو بىمانابون، دالبا چەند جارېك سەفەرىكردو
ھاتەو، ھەر جارېك كە دەگەپايەو بە كۆمەلىك دىارى چكولانەو
دەھاتەو، كە بە تايىبەت بۇ منى دەھىنا، بەلام وەك ھەمىشە كەم قسەى
لەگەلدا دەكردم. ھەركاتىكىش بمويستايە بىدوئىنم بە بەھانەيەك لىم
دووردەكەوتەو، ھەندىجار لە بەرچاۋى كچەكان باۋەشى پىادەكردم و
ماچىدەكردم و دەيگوت: كوپى پورى عەزىزم چۈنى؟ بەلام لەو بترازايە
نەيدەھىشت زۆر نزيكى بىمەو. لە قوللايى دلېدا دەيزانى من خۇشمدەويىت
و دەيوست بەدووركەوتەو ئەو خۇشەويستىيەم بكوژىت. تا ئەويش

زیاتر و زیاتر دووربکەوتایەتەو، من زیاتر زیاتر لە دونیایەکی پر درۆ نادروستدا نوقمەدەبووم، زیاتر پووی خراپم لە کاراکتەری خۆمدا بۆ دەردەکەوت، توانای ترسناک و بیتنام لە خۆمدا دەدۆزییەو. هەرجاریک لەسەفەر دەهاتەو، کۆمەڵیک کتیی ئینگلیزی زۆری پێبوو، وەک ئەوەبوو هەمووان بزانی دەچیت بۆ کوێ، بەلام لە راستیدا من نەمدەزانی چی دەکات و دەچیت بۆ کوێ؟ لەگەڵ ئەوەشدا من بەوجۆرە دەڕۆیشتم کە دەبایە برۆم، من لەسەر دانیشتن و پێکەنین و درۆکانی خۆم بەردەوامبووم. ئیواران پێش هەموویان دادەبەزیمە سالفۆنەکە، بە راست و چەپدا ستایش و نوکتەم داوەشەکرد، بە جگەرەیهکەو ناوەراستی سالفۆنەکەم دەگرت، لەگەڵ مۆسیقارەکاندا باسی یارییەکانی هەلبژاردە ی نیشتمانی و یانەی قوتابیانی و هیزی ئاسمانی و یانەی پۆلیسم دەکرد. بێئەوێ ناوی یاریزان و یانەکانیان بزنام وەک ئەوانی تر وێنەی کۆمەڵیک یاریکەر پەیداکردبوو و بە ژوورەکەمدا هەلمواسیبوو. لە راستیدا هیچ شتیک لەو ئاسانتەر نییە کە مەرووف خۆی تیکەلاوی ئەو قسەوباسانە بکات، قسەی زۆریان تیا بکات بێئەوێ هیچ بزانی، من بێئەوێ هیچ لە یاری شەق بزنام کەسانیک لە پرتهقالی سپی وەک پەسپۆر تەماشایان دەکردم. لە کاتی یارییەکاندا لە ناوەراستی هەموواندا لە بەردەم تەلەفزیۆنەکەدا دادەنیشتم و بەردەوام قسەم دەکرد و دەمگوت: ها، دیفاعی چەپم زۆر بە دل نییە، من بێم لە بری پاهینەرەکە ژمارە هەشتەکە، مەبەستم شوبهەکە ئێسەرە دەیهێنمە شوێنی دیفاعی راست، ئەو پەقەم سییە دەبەمە ئێسەر، بۆئەوێ لەویادا بۆشایی دروست نەبێت، ئەویا زۆر گرنگە، چونکە تۆپەکانی زەورا زۆر بەی بە لای چەپدا دەپوات، یان من بێم سەر لەبەری پلانی یارییەکە دەگۆڕم، دەیکەم بە پێنج - سێ - دوو، لەمجۆرە یارییانی کە خال کۆکردنەو گرنگە، دەبێت دیفاعبکەیت.

یان دەمگوت: عەدنەن ئەمەرو زۆرباش نییە، لەم حالەتانەدا کە

ياريكه رىكى ئەساسىت تەواو نىيە، دەبىت زۆر بلاويىتەو و تۆپى درىژ ياريكه يت، زۆر تۆپ لە قاچى خۆتدا بېيىتەو، ئەوئندە تۆپەكە بېيىت و بېيىت تا ياريكه رەكانى ئەولا شىتدەبن، لەم حالەتەدا شووت بۇ گۆل لىمەدە، ھەر تۆپەكە بېيىتەو بىيە، بېيىتەو بىيە، بېيىتەو بىيە، سەيردەكەيت پاش تۆزىك دىفاعەكەيان گىژ بوو. وەلقورعان لعظىم لە يارىدا ئەو مويىمە ئەولا گىژبەكەيت. مەن بىم لە جياتى مودەرىبەكە گىژياندەكەم.

لەو ماوئەدا بېرىكى زۆر لەم قسانە فېربووبووم كە مانايان نەبوو، بەلام وەك قسەى زۆر گرنگىش دەردەكەوتەن. لە يارىيە نىو دەولەتتەكاندا دەمكرد بە ھەرا، كە ھەلبۇاردەى نىشتىمانى دەيدۇراند لە ھەموويان زياتر دەگريام، لە كاتى پەنالتى لىداندا دەكەوتە نىو ك خواردن، كە فاوليان لە ياريكه رەكانى ئىمە دەكرد، جىئوم دەدا، كە دەشماندۇراند ھەموو وەخت خەتاكەم دەخستە مىلى خەكەمەكە.

مۇسقىقارەكانى پرتەقالى سىيى، ھەمىشە خەزىيان لەوئەبوو پىتيان بلىت گوناھى خەكەمەكە بوو كە دۇراندووتانە، مەنىش ئەو درۆيەم بۇ دەكردن كە خەزىيان لىيىبوو. لە دواى تەواو بوونى كەمەكان تا دوو پۇژ ھەموو گوئىيان لە تەفسىرەكانى مەن دەگرت، دەمگوت: لەسەرەتاي يارىيەكەدا پەنالتىيەكى بۇ ئەوان حسابكرد، پەنالتى نەبوو، كۆپرىش دەيىنى لەو دىو خەتى جەزاوہ بوو، وەلحوسەين لەو دىو خەتى جەزاوہ بوو، گۆلى يەكەميان تەسەلۇل بوو، ئەخىل كەريم، تۆپ دەرنەچوو، ھجومەكەيان دە مەتر لەودىوہوئە، يەئنى چى ئاوتسايد نىيە، يەئنى ھەر ئەو خەكەمە قانۇن دەزانىت؟ ئاخىر ئىمەش شىتتىكى لىدەزانىن، وە شەرەف ئەلئەنبىاء مەن رەئىسى ئىتىھادى كورە بىم، سەيئى موقاتەئەى ھەموو دەورەكە دەكەم، ياريكه رەكان سەحبەكەمەوہو خەلاس، با ئىتىھاد ئاسىاوى سەرى خۆى لە دىوار بدات، بىن مونتەخىبى ئىمە وە خەقل رەسولل كەريم دەورەكە

دهبیته مهزه له.

بهلام دروكانم هه ر له م ئاسته دا نه بوون، به لكو په لی دهكوتا بۆ هه ندى
 بواری تریش، هه ندیک شه و له بهینی بهرنامه كاندا داده نیشتن و سهیری
 زنجیره میسریه كانمان ده كرد، من هه مان شیوه دهكرده هه را، ده مگووت
 گه ر من ده رهینه ره كه بامایه، فلانه ئه كته رم دهكرده ده ری، فلانه ده ور
 بۆ ئه م باش نییه و بۆ ئه وى تر باشه. مه كیاجی ئه م ئه كته ره توختره
 ده بیت كه مێك كالبكریته وه، جوله ی كامیژا كه لیڤه دا ده بیت له راسته وه
 بۆ چه پ بیت، نه وهك له چه په وه بۆ راست. لیڤه دا باشتیه ئه كته ره كه له
 مسه ره وه بیته ناو كاده وه، پوناكى لیڤه توزیك كه مته ربوایه دیمه نه كه
 جوانتر ده بوو.

هینده م قسه ده كرد، هه ندیک له كچه كان له ناوه راستی زنجیره كاندا به
 پتلاو لینیانده دام تا بیده نگ بم، بهلام هه ندیکی دیکه یان هینده ی حه زیان له
 قسه كانی من ده كرد حه زیان له زنجیره كه نه بوو. من بهرده وام كۆمه لێك
 سیناریۆم داده رشت، كه هه ندیجار له و سیناریۆ بیتمانایه ی سیناریسته كه
 باشتربوون. من بۆ خۆم له بری زنجیره كه، له پاله وان و پووداوه كان
 زنجیره یه كى ترم دروستده كرد، كه هه ندیک له كچه كان به هه مان شه وق
 و ئاره زووه وه گوییستی ده بوون، بۆ نمونه گه ر له زنجیره كه پاله وانكه
 بچووبایه بۆ شارێكى دوور، من پاله وانكه م ده نارد بۆ دوورگه یه كى
 چۆل و نادیارو نه دۆزراوه له ده ریای سه ی ناوه راست. گه ر پاله وانكه
 هه ندى چه ته و پیاوخرایی تووش ببوایه، پاله وانكه ی من له دوورگه
 چۆله كه دا هه ندیک خێلى سه ره تایی نه دۆزراوه ی تووش ده بوو، گه ر
 كچێك له ناو چه ته كاندا پاله وانى زنجیره كه ی خۆشبویستبایه، پاله وانكه ی
 منیش عاشقى خۆرییه ك ده بوو كه به پۆژ ده چوووه ناو ئاوو به شه
 ده هاته ده ری... ئیدی شان به شانى پووداوه كانى زنجیره كه من چیرۆكێكى
 درێژم دروستده كرد، كه سه رتا پای كوشتن و شه رو خۆشه ویستی بوو،

بهلام پر له قسهی پرپوچ و گورانکاری ناوهخت و نابهجی، له راستیدا گورانکارییهکان به جۆریک کوتوپرو سهیربوون، من خۆم پێکهنینم پێدههات، بهلام لهبری ئهوهی وا له کچهکان بکات برشینهوه ههندیکیان زیاتر به خهیاڵ و فهنتازیاکانی من سهرسامدهبوون.

دالیا سیراجه دین ههیشه له دوورهوه تهماشایدهکردم و تیکهله به دانیشتهکانم نهدهبوو، لهگهڵ ئهوانی تردا وهک خۆی قسهیدهکرد، وهک خۆی ههلهستاو دادهنیشست، ههموو پۆژیک ئهملاولای کچهکانی ماچدهکرد، دلی موسیقارهکانی دهادهیهوه، که قسهیدهکرد ههموو گیانی دهجولا، که پێدهکهانی شتهکانی دهووبهیری دهدهوشانهوه. به خێزایی دههات و دهچوو، بهر له دهست پێکردنی بهرنامهکان بهو کراسه پولهکه گران و قهشهنگانهوه، بهو پیتلاوه زۆر بهرزانهوه که به زحمهت دهیتوانی پێوهی بپروات، به هارههاری کۆمهڵیک خشلی بهدهویییهوه دهبايه ههموو شتیکی کۆنترۆلبکات، ئهو مکیاچه شیتانهیهی نهبیت که به جۆریکی ترسناک له دهموچاوی دهسوو ههموو شتیکی تری جوان بوو. که منی دهبینی به هیمنی قژی لادهدا و دهیویست سهیرمهکات... ناخۆشترین شت له کچاندا ئهوهیه که تهماشات ناکه له بهرئهوه نییه که تهماشات ناکه، بهلکو بۆئهوهی تیتبگهینن که تهماشات ناکه. بۆئهوهی پیت بلین: بهلی جهناب، من تهماشات ناکهم و تۆش چیت لهدهست دیت بیکه. تهماشات ناکه بۆئهوهی وات لیتکه زیاتر تهماشایانیکهیت. بۆئهوهی دواپی که شتیکی له نیوانتاندا دروستبوو، که تۆ قسهیهکت له دهم ترازازا بلین «ها من ئهوکات تۆم ههه نهدهبینی، تۆ کی بوویت، من ئهسلهه سهیری تۆم نهدهکرد، تۆ پێگات به من گرت». من ئهوکات ههموو ئهو فیلانهی دالیا سیراجه دینم بهسهردا تیدهپهپی، ئهگههچی له ناوهراستی کچان و موسیقارهکاندا وهک شهیتانیکی حهوت شاخ دهکهوتبووم، بهلام لهبهردهم ههموو تهکنیکیکی سههرتهایی دالیادا پهکمهدهوت. ئهو دهیتوانی به مندالانهترین یاری که بهسهر مندالیکی

دوازده سالدا تیناپه پیت، تائه و سه ری دنیا من به دواى خویدا پاکیشیت. که ده مبینی ته ماشام ناکات، من ئیتر به رده وام ته ماشامده کرد، که ده مبینی نه و به هیچ جزریک بیر له من ناکاته وه، من به رده وام بیرم له و ده کرده وه، له به رئه وه هه موو شتیکم له دالیا سیراجه دیندا له به رکردبوو، جولانه وه کانی، هه ستانی، پویشتنی، گورانی نیو نیگای، شوینی تاله کانی پرچی، جوړی مکياجه که ی، په نگه کانی پشتچاوی، ژماره ی نه و قه له مانه ی که لئوی پی سورده کات، جوړی ماسکاراکه ی. هه ندیجار هیتده سووک ده جولایه وه پیده چوو بفریت، هه ندیجاریش هه ستمده کرد ناتوانیت بروات، مه سه له که ته نیا پیلاره کانی نه بوو، به لکو شتیکیش بوو له پوچیدا که هه ندیجار هیتده له شی قورس ده کرد نه توانی بجولیته وه، هه ندیجاریش به جوړیک باری سووکده کرد بتوانیت بفریت.

من دواى نه و شه وه گه له ک شه وی تر دالیا سیراجه دینم له هو لی سه ما که دا بینیه وه، هه میشه به مؤمیکه وه له سوچینکا داده نیشتم و ته ماشامده کرد، له کاتیکى دیاریکراودا داده به زی، له سه هه مان کورسی داده نیشتم، باوه شیده کرد به سیبه ری پیاویکی خه یالیدا، پیکه وه داده نیشتم و تا به ربه یان قسه یان ده کرد. له و شه وه سهیرانه وه چیرۆکی ژيانی دالیا سیراجه دینم زانی، پرسته پرسته حیکایه ته که م نایه وه به یه که وه. هه موو شه ویکیش له بهر پوناکی مؤمه که مدا فریشته بجوکه کانیم ده بینى له گه لیدا دین و ده پون، ده ستی ده گرن و پاریزگاریده که ن.

به لئ، ژيانی دالیا سیراجه دین وه هابوو، به پوژ له ژووره که ی خویدا تا درهنگ ده مایه وه و به شه ویش دواى بهرنامه کان ژوانیکى خه یالی هه بوو، له گه ل کوپیکى خه یالیدا، له شوین و کاتیکى خه یالیدا.

نه و پوژانه ی دالیا سیراجه دین له شارى زهردى سۆزانییه کان نه بوو، وه پزی و بیتاقه تی منیان فیڤری گه پانی ناو کوچه کان کرد. من له و کاته وه

دەمزانى ئەو خۇشەويستىيە خەنجەرىكە لە دلمدا، بەلام دەشمزانى بىئەو خەنجەرە ناتوانم بە زەويدا بېرۇم، دەمزانى ھەرچىيەك بىكەم ئەو كچە منى ۋەك خۇشەويستىك قىبۇل نىيە. ئىستاش دەلىم گەر مەرۇف يەكەمىن خۇشەويستى گەرەي خۇي دۇراند، ئىدى تا مردن بوونەۋەرىكى دۇراۋە. خۇشەويستى ۋەك شەترەنج نىيە، مەرۇف كە دەستىكى دۇراند خۇي كۆپكەتەۋە بۇ دەستىكى تر، مەشق بىكات، فېرېبىت، لە عەشقدا يەك دەست ھەيە، يەك يارى ھەيە ۋە ۋا، كە دۇرانت بزانە بۇ ھەتاهەتايە دۇراندوۋتە، ھىچ كەس نىيە لەم سەر ئەستىزەيە دوچار بە ھەمان شىتى، ھەمان سۆز، ھەمان پلەي سووتان و دىۋانەگىيەۋە عاشق بىت. ۋەك چۇن لە ژيانى ھەموو سەرگەدەيەك يان سەرھەنگىكى سوپادا شەپكى زۇر گەرە ھەيە، شەپكى بوون و نەبوون و ماناي ژيانى لەو شەپەدا كۆدەيىتەۋە، لە ژيانى ھەموو مەرۇفكىشىدا عەشقىكى ۋەھا ھەيە، عەشقىكە دەچىتە دەرەۋەي قانۇنەكانى عەقل، دەچىتە ئەۋدىو سنوورى شىاوو نەشياۋەۋە. ئەمبۇرە عەشقىكە پەيۋەندىيەكى بەۋ تاكتىك و گەمانەۋە نىيە كە بە دىزايى مېژوۋ ژنان و پىاۋان گەشەيان پىداۋەۋە لەسەر پلان و نەخشەكانى يارىدەكەن، ژنان و پىاۋان ھەموو پۇژىك، لە ھەموو يەكدى بىيىنىكىدا، لە ھەموو نىزىكبوونەۋەيەك و دووركەۋتتەۋەيەكدا ئەو گەمانە دەكەن، ھەر يەكەيان كۆمەلىك تەككىكى خۇننىكخستتەۋەۋە دووركەۋتتەۋەي ھەيە، ھەر يەكەيان جۆرە پلاننىكى پاكىشان و دووركەۋتتەۋەي ھەيە، ھەر يەكەيان ژمارەيەك فېلى كۆنترۇلكرىد و دەستەمۇكرىدى بەرامبەرەكەي لەلايە، ئەم تەككىك و گەمانە لە ھەموو پەيۋەندىيەكى ژن و پىاۋادا پەنگەدەنەۋە، ھەتا كاتىك ژن و پىاۋىك بۇ كوررتىن ساتىش لە كۆچەيەكى خالىدا بەلاي يەكتىدا تىپپەرن و كەسىشيان تەماشاي ئەۋى دىكەيان نەكەن، ھەتا ئەو كاتانەش ئاسەۋارى ئەو گەمانە لە لەش و جۈلەۋ شىۋەي پۇشتىياندا دەرەكەۋىت. بەلام عەشق شتىكى ترە، عەشق ئەو جىگايەيە كە ھەموو ئەم ياسايانە

پەکیانده که ویت، هه موو ئەم گەموو تەکنیک و پلانانە ئیدی ئیشناکەن. جیاوازی نێوان عەشقی راستەقینە و گەمەکانی تر وەک جیاوازی نێوان کوشتنی مەرقەش وایە بە راستی لەگەڵ کوشتنیدا لەسەر تەختە شانو، وەک جیاوازی خۆتێک وایە که خەنجەرێکی راستەقینە لە دڵت دەری دەهێنێت لەگەڵ شوشە یەک مەرەکە بی سووردا که دەر هێنەرێک دەپێژێت بەسەر سینه تدا، مەرقەش تەنیا لە ساتی عەشقدان ناتوانێت ئەکتر بیت، ئەو ساتی لێدەر چیت لە کۆی ساتەکانی تری زیندەگیدا مەرقەش ئەکترە و کەسیش هەستی پێناکات.

من لە پرته قالی سپی ئەکترێکی گەورە بووم، تەنیا شتی راستەقینە لە ژيانمدا ئەو عەشقه نەهێنیه بوو که بۆ دایا لە دایمدا بوو، شتیکی سەیرە گەر بایم عەشقم بۆ ئەو بێهۆدەو سەرابی بوو، چونکە بێهۆدەیی، نەگونجان لەگەڵ ژياندا، تیکەلنەبوون بە ئیقاعی شتەکانی تر بە شیکە لە خۆشەویستی. شتیکی سەیریش دەبێت گەر بایم خۆشەویستیەکەم بۆ دایا شتیکی ترسناک بوو، مەترسییەکی بێۆنەیی لەسەر ژيانی منیش و ئەویش هەبوو، من شیتانە خۆشەمەویست، بۆئەوێ زامانیکیش بدهم بەو خۆشەویستیەم دەتوانی شتی زۆر خراپ بکەم. تا ئەندازەێ ئەوێ بتوانم بیکوژم، یاخود بتوانم خۆم بکوژم یان شتی خراپتریش. بەلام ئەوێ وایە لە مەرقەش دەکات دەستبگیریتەوه، چاوه پوانکردنی موعجیزە، من دواێ ئەم چەند سالە دەتوانم بایم، من چاوه پوانکردنی موعجیزە لەو شارەدا رايگرتم. من بە موعجیزە لەسەر زەمین مابووم، هەر کەسێک بۆ کوشتن بر دێتێتێانە ئەو بیابانانەێ باشوور و بە زیندووویی. هاتیبێتە دەرەوه بە موعجیزە ماوه، لە بەرئەوه لە بیرتان نەچیت من مندالی موعجیزە بووم، من کوپی موعجیزە بووم، یەک لە دواێ یەک موعجیزەێ سەیر سەیر لە ژيانمدا پرویاندهدا. ئەو کاتیش که لە کوچهکانی شاری زەردی سۆزانییەکاندا دەسورامەوه چاوه پوانی موعجیزەم دەکرد.

شارىك بوو تا پتر بە كوچه كانيدا بگه پابايتايە ترسناكترو سەيرتر
 دەرەدەكەوت، لە گۆرانیكى بەردەوامدا بوو، لە دەریایەك دەچوو كە ھەلچوون
 و داچوونی ھەبیت، ھەندیچار كە پیاسەمدەكرد تا ناكوتا كوچەى باریك و
 دریژ و پیچاوپیچ بوو، پیموابوو ھەرگیز ناگەمە ئەوسەر، ھەك دەریایەك
 وابوو كە تیندا شەپۆل شەپۆلى تر دروستدەكات، ھەر كوچەيەك كوچەيەكى
 ترى ھەك خۆی دروستدەكرد، كە بەردەوام كۆمەلیك پییواری تۆزاوی بە
 ناویاندا دەگەرەن. ھەتا دیمەن و نیگاو پوخساری پییوارەكانیش دووبارە
 دەبوونەو. ھەستمدەكرد ھەندیك لەو پییوارانە ئەزەلیین، ھەستمدەكرد
 كۆمەلیك میوان ھەن لەم شارەدا تارماییین، بەردەوام بە ھەموو كوچەكاندا
 دەگەرەن، ھەندیك مەخلوقاتم دەبینی بە جانتاكانی دەستیانەو لەو تۆزە
 زەردەدا بەدوای ناوینشانىكدا ویلبوون كە نەیانەدۆزییەو، ھەندیکیان
 تارمایی سپیپۆش بوون كە ھەمیشەو ھەمیشە بیئامانج دەسورپانەو.
 ھەندیك پیایى شەرمنبوون كە ھیزی دەستیان نەبوو لە ھیچ دەرگایەك
 بدەن. ھەندیکیان بۆ مەبەستی نادیار، نیازی بەد، خواستی خراپ لەو
 بوون، ھەندیکیان عاشق بوون بەدوای تۆلەيەكى گەورەدا دەگەرەن،
 ھەندیکیان لەوانەبوون كە بۆ سۆراغی یەكێك دین و ئیدی بۆ ھەتا ھەتایە
 وندەبن، ھەندیکیشیان سووك و سادە مەخلوقاتىكى بیئشوین و جیگا بوون،
 پۆحى ویل بوون و لەو كوچانە زیاتر شوینیكى دیکەیان نەبوو پووی
 تیبكەن. بەلام ئەو شارە ھەندیچار لە ناكاویش بچوكدەبوو، ھەك ئەو
 زەویيەكە ھەناسەو ھەرگرت و لەكەل ھەوادا شەقام و كوچەكانیش ھەلمۆیت،
 یان ھەك بەحرىك داچیت و لەكەل كشانەو ھەشەپۆلەكانیدا كوچەو مال
 و شەقامەكانیش بچەنە بنەو. مەن ھەندیچار كە دەھاتمەدەرئ بۆ پیاسە،
 دەمبینی ئەو شارە بەجۆرىك بچوك و تەسكبۆتەو، ھەك ئەو ھیزیكى
 نەیتنى مالەكان و كوچەكانى ترازاندییتە ناویەك، مەن دەوستانم و بە خۆم
 دەگووت ھەموو ئەو قسانەى كە موسای بابەك لەسەر ئەم یۆتوپىای

ناو لەمە كردى پاستبۇن، ھەندىجار شتەكان لە ناكاو دەگۆران، ھەك
 ئەو ھەبوو، ئىمە و پرتەقالى سېى بە تەنيا لە دەريايەك لەمدا ونبووين. ھەك
 ئەو ھەبوو كەوتىيىنە بورجىكى ناديار ھەو، شتىك ئىمەى جياكردىتە ھەو لە
 ھەموو ئەو شارەى دابرييتىن. چەندەھا پۆژ چاوە پىماندەكرد و كەس
 نەدەھات بۆ پرتەقالى سېى، مەن دەھاتمە دەر ھەو دەمويست بەو شارەدا
 پىاسەبگەم، بەلام جگە لە بىبابانىكى بىسنووى لەم ھىچى دىكەم نەدەبىنى.
 ئەو پۆژانە مۇسقىارەكان و كىژەكانىش دەگەرەن ھەو ژورەكانى خۆيان،
 ھەركەسەو لەخەل ھەتى خۆيدا دەركاى لەسەر خۆى دادەخست و نەدەھاتە
 دەرى، ھەندىك لە مۇسقىارەكان ئەو پۆژانەيان ناودەنا «جەژنى لەم»، بەلام
 بۆ مەن جگە لە ھەرزى زەردو ترسناكى مەردن زياتر ھىچى دى نەبوو.
 لەو پۆژانەدا مەن بە تەنيا لە بەلكۆنەكەدا يان لە سالۆنەكەدا دادەنىشتەم و
 بىرمەدەكردە ھەو. لە پرتەقالى سېى ھىچ ھاورىيەكى پاستەقنەم نەبوو، بە
 گشتى ھەك كوردىكى غەرىبە سەيردەكەرام كە پىشەيەكەم لەو زەوىيەدا نىيە.
 باوەرناكەم ھەموو ئەوانەشى كە لە پرتەقالى سېى كارياندەكرد باوەر يان
 بە چىرۆكەكى دالىا سىراجەدىن كوردىت، دەربارەى كورپى پورىتى مەن
 بۆ دالىا، بەلام ھەموو ئەوانەى كە لەو تياترۇخانە تۆزاويە كارياندەكرد
 بە گشتى نەيتى خۆيان ھەبوو، نەيتىيەك نەياندەويست كەسى تر بىزانىت،
 لەبەرئەو جۆرە پەيمانىكى بىدەنگ و شارداراوە لە نىوان ھەموواندا ھەبوو
 كە نەيتى يەك بيارىزن. ئەو پۆژە سەيرو سارد و خنكىنەرانە تەنيا يەك
 ئافەرت دەھات بۆ پرتەقالى سېى، ژنىكى غەربى زل بوو، ئەسمەرىكى
 تۆخ بوو بە دوو گوارەى ئاسنىنى گەورە ھەو، بە لووتەوانەيەكى پەشە ھەو،
 بە پىزىك خالى سەوزە ھەو كە پىدەچوو بە دىژايى ھەموو لای چەپى لە
 ناوچاوانىيە ھەو تا قولەپى دىژبوويىتە ھەو، بە جوتى مەكە ھەو كە لە دوو
 جەومەندەى پەر ھەو دەچوون، پىياندەگوت «شاژنى تۆز»، ئىشى ئەو ھەبوو
 ئەو تەپوتۆزە بسپرىت كە بە جۆرىكى سەير ھەموو جىگايەكى دادەپۆشى،

ئافره‌تیک بوو ته‌نیا له‌سەر سرپینی تۆز ده‌ژیا، زنجیره‌یه‌ک مال و کوچه و شاری هه‌بوو به‌سه‌ریاندا بگه‌ریت و له‌ تۆز پاکیانیکاته‌وه، هه‌موو ژیا‌نی له‌ شه‌پیکی کوشنده‌دا له‌گه‌ل ته‌پوتۆزدا بر‌دبووه‌سەر. هینده‌ی ئه‌و با بیابانییه‌ خنکینه‌رانه به‌ خۆیان و گێژنه‌ سامناکه‌کانی لمه‌وه هه‌لیده‌کرد، ئه‌و سه‌فه‌ری ئه‌فسوناوی خۆی له‌ په‌شه‌باکاندا ده‌ست پیده‌کرد، ته‌نیا که‌سیک بوو له‌و گه‌رده‌لووله‌ سامناکه‌نه‌ی لمدا به‌ ئاسانی ده‌ژیا، ده‌یتوانی ب‌پوات و پێگا ونه‌هات، شاره‌و شار بگه‌ریت و نه‌خنکیت.

پۆژیک له‌و پۆژه‌ ترسانا‌که‌نه‌ی ته‌پوتۆز، له‌ ژووره‌که‌ی خۆم دابه‌زیم، کراسیکی بیجیم له‌ به‌ردابوو، ده‌سته‌سرپیکی سووری خه‌تدارم کردبووه‌ ملم و جگه‌ریه‌کم داگیرساندبوو، به‌ ده‌م فیکه‌ لیدانه‌وه هاتمه‌ سالۆنه‌که‌وه، له‌ ده‌روه‌ گه‌رده‌لوولیکی ترسناک لووره‌ی ده‌هات، ده‌رگا‌و په‌نجه‌ره‌کانی پرته‌قالی سپی هه‌موویان داخرا‌بوون، به‌لام له‌ ژووره‌وه‌ش گویم له‌ ده‌نگی ئه‌و ده‌نکه‌ زیخانه‌بوو که‌ ده‌یاندا به‌ په‌نجه‌ره‌کاندا، من فیکه‌م لیده‌داو سه‌مامده‌کرد و له‌ به‌ر خۆمه‌وه گۆرانییه‌کی عه‌رییم ده‌گووته‌وه که‌ له‌ کوتاییه‌که‌یدا ده‌بوایه‌ به‌ ده‌نگیکی کچانه‌ بلنیت «سوکه‌ر یا سوکه‌ر». گۆرانییه‌کی زۆر بی‌مانابوو، به‌لام به‌وه‌دا کچه‌کان زۆر له‌سەر سه‌حه‌نه‌که‌ ده‌یانگووت منیش له‌ به‌رم کردبوو. که‌ شاژنی ته‌پوتۆز ده‌رکه‌وت من له‌ مه‌تبه‌خه‌که‌دا پارچه‌یه‌ک گوشتی قوتوی کۆرن بیفم له‌گه‌ل هیلکه‌دا سوورده‌کرده‌وه‌و گۆرانیم ده‌گووت، وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ده‌م گۆرانی گووته‌وه‌ به‌سەر سلا‌ویکم لیکرد و هه‌یچم نه‌گووت. ئه‌و ژنیکی بیده‌نگ و پ‌ر نه‌ینی دیار‌بوو، به‌لام تو‌ره‌یی و پ‌قیکی بیده‌نگ به‌ر‌ابه‌ر به‌ هه‌موو گه‌ردون له‌ چاویدا بوو. ژنیکی جوان نه‌بوو، به‌لام ناشیرینییه‌کی ته‌لیسما‌ویی هه‌بوو، هه‌ر جارێک ده‌مبینی گه‌رده‌لوول و لم و بیابانی نا‌کو‌تام به‌ یادا ده‌هاته‌وه، ناشیرینییه‌که‌ی له‌و دزی‌ویانه‌ نه‌بوو که‌ شه‌یتان دروستیده‌کات، به‌لکو جۆره‌ ناشیرینییه‌ک بوو خودا به‌ وردی کاری تیا کردبوو، ده‌موچاوێک بوو له‌

دەموچاوی جوانی کچانی پرتەقالی سپی زیاتر بەرەو خەیاڵ و بیرکردنەوهی
 ڕادەکێشاییت. ئەو ڕۆژە شپەزەترو سەیرتر هاتە بەرچاوم، بەر لەوهی
 دەستبکاتە پاککردنەوه، سەرکەوتە سەرئ بۆ لای دالیا. پاش تۆزیک بە
 شپەزەیی هەردووکیان هاتنەدەرئ و لە پرتەقالی سپی چوونەدەرئ. من
 بە دەستەسەرکەیی ملمەوه زوو زوو ملم لە مەتبەخەکەوه درێژدەکردو بە
 دەنگی بەرز دەمگوت «سوکەر یا سوکەر وه حیاتک یا سوکەر، یا بەطە
 یا سوکەر». بەدەنگیک گۆرانیم دەگوت هەموو مالەکە دەلەرییەوه، زۆری
 پێتەچوو دالیا سیراجەدین هاتەوه ژوورئ و بەرەو لای من لە مەتبەخەکەدا
 هات، کە دالیا سیراجەدین هاتە ژوورئ خەریکبوو خواردنەکم پێدەگەیی،
 دالیا گووتی: بێزەحمەت دەتوانیت تۆزیک ڕاوەستیت و ئەم گۆرانییە
 بێمەعنایە نەلییت.

من گووتم: بۆچی بیوەستینم گۆرانییەکی خۆشە، دەنگی من زۆر
 لەگەڵیدا دەگونجیت، وانییە؟ دالیا بە دەنگیکەوه کە تکای تیاوو، گووتی:
 تکات تیاوەکەم جەلادەت شتیکی زۆر گرنگە... شتیکی زۆر زۆر گرنگە،
 دەمەوێت گویم لیترگیت، مەسەلە ی ژیان و مردنە، پێویستیم بە یارمەتی
 تۆ هەیه.

من گووتم: خانم گەر دەتەوێت، تا مردن قسەناکەم، تا مردن گۆرانی
 نالیم، گەر حەزەدەکەیت سەد سال لە پێناوی تۆدا بە پێوه لەسەر قاچیک
 دەوهستم، با لم و پەشەبا لێمبەدن، من بۆ جوانییەکی وهک تۆ ئامادەم
 هەزار سال بە کەرۆ لالی لەسەر زهوی بسورپیمەوه، ئامادەم هەزارسال
 دەستبەخەمە سەر ساجیکی گەرم و نەلیم وهی. ئامادەم شەش هەفتە ئاو
 نەخۆمەوهو نەلیم تینوومە، شایەتومان لەسەر ناوت بهینم و خۆم فرێبەمە
 ئاو تەنورەوهو نەسووتیم، لەناو لمدای خۆم بنێژم و تەنیا لووتم بەدەرەوه
 بێت، بەشی ئەوهی هەوا هەلمژم، بچمە ژێر داری کە ژاوهیەک کە تۆ بە
 بوکینی بۆ غەریم و پەقیبانم دەبات، هەر بەو مەرجە ی تۆ ڕازییت.

دالیا وهک هه موو کچهکانی تر، حهزی له دروکانی من دهکرد، به زهردهخه نهیهکی غه مگینه وه گوتی: جه لادهتی کوتر، کاتی ئه م قسانه نییه، که میکی تر وهره خواره وه بق ژیر زهمینه که، کارم پیتته.

* * *

هه ر سیکیان چاوه پوانیانده کردم. له ده ره وه گه رده لولویکی ترسناکی لم بوو، هه ستمده کرد هه وا پره له دهنگی گیانه وه ری زامدارو نه بینراو، من هه میسه پوژانی ره شه با گویم له دهنگی ئه و گیانه وه رانه ده بوو له بادا، دلنیا بووم پوژانی ره شه با هه موو پوخله به ره زامداره کان دینه ده ری و هاوارده که ن. ره شه با پوژیکی باشه بو هه ر پوچیکی بریندار بیه ویت هاواربکات. که گه یستمه ژیر زهمینه که «دالیا سیراجه دین» و «شاژنی ته پوتوژ» و پیاویکی غه مگین چاوه پوانیانده کردم. نه قبییک بوو له ته واوی جله سه ربازییه کانیدا. به هیمنی له سه ر لیواری قه ره و یله که ی من دانیشتبوو «مه به ستم ئه و قه ره و یله یه یه که من یه که مجار به برینداری له سه ری که وتبووم»، من له و ئیواره یه وه که موسای بابک له ته ک خویدا برمی ئیدی ئه و ژیر زهمینه م نه بینیبوو. جوړیک له ترس له دالیادا بوو که به پوخساری نا ئاشنا بوو، هه وای ژیر زهمینه که وه سه وه سه و دوودی لیده باری. من وهک موسیقاریک پوژیک له پوژان بروام به که سیک نه بووه له سوپادا کاربکات، هه موو ئه وانه ی له سوپادا کارده که ن دپنده یه کی نه خووش له ناویاندا یه، لای من گرنگ نییه تو له چ سوپایه کدا کارده که یت، له سوپای ولات و ده قه ری مندایت یاخود له گه ل دوژمندایت، هه موو ئه فسه رو ده ره جه دارهکانی دنیا لای من دپنده ن، حه زیان بق کوشتن له هه رشتی گه وره تره، حه زیان له ده سه لات و لیخوپینی ئه وانی دی

لهه موو چه زیکی دی فراوانتره، ههتا ویقاریان له ویقاری گورگیك دهچیت بهرله وهی ده مبخاته خوینی نیچیره که یه وه. دالیا ده یزانی وهك كوردیك من بروام به هیچ كه سیک نییه جلی سهربازی له بهردایت، ده بیینی چون خومیان لیده پاریتزم، چون له پرته قالی سپی بیدهنگ سلاویکیان لیده کهم و مل شوږده کهم و به لایاندا دزه ده کهم. دزیوترین کاراکته ریك له سهر ئهم ئه ستیره به کاراکته ری ئه وانه یه که جلی سوپایان له بهردایه، لای من هه موو له شکره کانی دنیا له شکر شیتانن، خودا پوژیک له پوژان سوپای نه بووه، ئه گهر خودایه که هیت ئه واهرگیز پیویستی به سوپا نییه. خودا شاعیرانی هه بووه، خوفیداکارانی هه بووه، پیغه مبه رانی تاک و ته نهای هه بووه که چوونه ته ناو ناگرو سهر خاچ، به لام پوژیک له پوژان پیویستی به سوپا و جهنگاوه ر نه بووه، پیویستی به ئه فسه رو دهره جه دار نه بووه.

ئو پوژه یه که مین پوژم بوو نه قیب «سامیری بابلی» بیینم. یه که مین جاریشم بوو ئه فسه ریك به غه مگینی بیینم، له و ماوه یه دا که له ک سهربازو ئه فسه ری ماندوو شکستم بیینی بوو، به لام پیکه وتی ئه فسه ریکی وه ها غه مگینم نه کردبوو. ئو ئه فسه ره بیږه چمانه ی که له ده سالی رابوردو دا سوپا په روه رده یکردبوون، چه شنه جانه وه ریك بوون له ساتی شکست و دۆراندنیشدا غه مت له چاویاندا نه ده بیینی. دوو شت له پوخساریاندا بوو، سهر که وتن یان زه لیلی، شانازی یاخود مله وپی، به لام به خته وه ری راسته قینه یاخود غه م له چاویاندا نه بوو. هه تا کاتیک که ده هاتنه پرته قالی سپی و له سهر کورسییه کان دانه نیشتن هه مانشیوه به ویقاریکی سهربازی رهقه وه پالینده دایه وه، که ده یانخواردوه چه رچترو دزیوتر و دریژتریش ده بوون، که زور زوریان ده خواردوه وهك ئه وه بوو له سهر ناگریکی هیمن پیشیان خواردیت لچیان به جوړیکی سهر شوږده بووه وه، چه ناگه و بهر گه روویان به جوړیکی نااسایی ئه ستورده بوو، وهك ئه وه ی چه ند

تويۇنكى دى لە چەرمت تىگرتىيىت. كە لەگەل كچەكانىشدا ھەلدەستان بچنە سەرەو، ھىشتا ھەر لەو ەدەچو بە گۇچانەكانى بنبالىانەو ە لە مەيدانى مەشق و ەرەزاتدا بن، ھەر ھەمان گرژى و مۇنى لە چاوياندا بوو. ئەو ە يەكەمجاربوو بىيىنم ئەفسەرىك دوو چاوى پەشى گەورەى ھەيىت، دوو چاوى سەير، ەك چاوى تەرى بالدارىكى گەورە كە بە درىژايى شو بە ژىر باراندا فرىيىت.

داليا سىراجەدىن بە دەنگىكەو ە كە پەبوو لە دوودلى گوتى: جەلادەتى كۆتر، ئەمە ئەو نەيىيە ە كە لە مېژە لە تۆى دەشارمەو، ئىستا كاتى ئەو ەاتوو پىتبلىم. گويىگرە، ئەم دوو كەسە تۆيان لە مردن پزگاركرد. نەقىب سامىرى بابلى و ئوم فەزل، شاژنى تەپوتۆز، ئەم دووانە پىكەو تۆيان لە سەحرايەكى دوورەو بە برىندارى ھىتا بۆ لای من.

خوداي گەورە ئوم فەزل شاژنى تەپوتۆز منى پزگاركردبوو، ئەو ژنەى من تەنيا بەسەر سلاوم لىدەكرد، ژنىك ھەرگىز تەماشاي نەدەكردم، ەك مەخلوقىكى بىلايەن و دوور لە دونيا خەرىكى ئەو مەملەكەتە پە تەپوتۆزەى خۆى بوو. ژنىك ەك شاژنى كۆشكىك تەماشامدەكرد سەرتاپاي لە پەكە و پەيژەو پەنجەرەى تۆز دروستبوويىت، خانمىك لە گەنجىدا لەگەل يەكەمىن نەو ەى كەشتىيەكانى ولاتدا، لەگەل بارە خورمادا بەرەو دونىاي ئەوبەرى زەرىكان پۆىشتبوو، ەك راوكەرىكى غوبار، ەك خانمىك كە پەنجەرەكانى كەشتى پاكدەكاتەو، غوبارى نىشتووى سەر دەزگاكان و مېژەكان و شوشەى دەرگاكان دەسپىت. لەسەر تەختەى ئەو كەشتىيە دەرياوانىكى خۆشەدەويىت، لەسەر ئەو كەشتىيە شروى پىدەكات، پۆژى بوكىنىشى تا ئەو سەعاتەى دەچىتە ژوورى بۆ لای مېزدەكەى ھەر غوبارى كەلەكەبووى سەر ژيان پاكدەكاتەو، دواى سالىك لە خۆشەويستى، دواى ئەو ەى لەگەل مېزدەكەيدا لە ھەموو بەندەرەكاندا، لە ھەموو شوينە نەيىنى و چەپەكەكانى ئەو كەشتىيەدا دەخەويىت. پۆژىك

له دهمه قالیته کی بچوکدا له سهر سه لکنیک پیازی پزیو له گهل سه روکی چیشته که رانی که شستیه که دا، میرده که ی به کیردیک کی دریژ که نه مدیوه و نه ویدیو له که مروه ده بیپریت، ده کوژریت. نه و دهمه شاژنی ته پوتوز زگی به کوپیک پره که مانگیک دوی کوژرانی باوکی له نیواره یه کی غوباردا له ناوه راستی زهریای باشووردا له دایکده بیت، مه خلوقیکی زهر دباوی سهیره، پتر له وهی له گیانه وهریکی ئاوی بچیت یان بونی دهریای لیتیت، وهک باپیره به دهمیه کانی بونی لمی لیتیت. مندالیکه به نه خوشی له دایکده بیت، غوبارو شی دهریا به سییه کانی ناکه ون. پزیشکی که شستیه که پینده لیت «نه منداله ناتوانیت له هه وای زهریادا بژی، تاکه جیگایهک بۆ نه مجوره مه خلوقانه ناو سه حرایه، چونکه سییان به جوړیک دروستبوه له هه وای ته ردا وهک نه سفه نجیک له باراندا جیبه لیتیت ده پزیت». دایکی به ناچاری واز له ئیشه که ی ده هینیت و پرووده کاته گوندیکی که نار سه حرا، منداله که ی کوپیکی که پرکه که ته نیا خولای گهمه ی خوونکرده له ته پوتوزی بیاباندا، بهر له وهی ته مهنی بیت به ده سال پوژیکی ته پوتوز پرووده کاته بیابان و ئیتر ناگه پرته وه. دایکی چهنده ها مانگ له سهر یهک ناو سه حرای بۆ ده که پریت و نایدوزیته وه، به لام وازنا هینیت، بۆنه وهی بتوانیت بۆ کوپه که ی بکه پریت و له که لیشیدا بژی، ده بیت شه پرکه ریکی که وره له گهل په شه با و خولی بالدارو پوخساره بالداره کانی ناو لمد، له گهل پاکردنه وهی هر چینیکی لم و خولدا، له گهل پروونکرده وهی هر په نجه ریه کدا، له گهل سرپنی هر ئاوتنه یه کدا چاوه پوانی ده رکه وتنی کوپه که یه تی. له سه فهره کانیدا له نیوان شاره کان و گونده کانداهه همیشه بۆ فه زلی کوپی ده که پریت، ده بیت شه زاترین که پریده ی سه حرا، که سیک بست به بستی نهی نی چۆله وانییه که وره و بیننه کان ده زانیت.

پوژیک له پوژان ئوم فه زل له گشته کانی بیاباندا له بری نه وهی کوپه که ی بدوزیته وه، سامیری بابلی ده دوزیته وه که چۆن راوکه ریک

ئاسكىكى كوزراو دەدا بە شانیدا كوپكى برىندارى داوہ بە شانیدا و لە بىاباندا بە دواى شارى ئاوتىنەيى و زەردى سۆزانیيەكاندا دەگەرپىت. ئەو كورە برىندارە منم كە بەردەوام خويتم لىدەرۋات، شازنى تەپوتۇز تەنیا كەسىكە كە دەرگا نەيتىيەكانى گەيشتن بەم شارە دەزانىت، تاكە كەسىكە لە پىنگا پىچاوپىچەكانىيە دەيت و دەرۋات. ئەو كە ماندویتی سامىرى بابلى دەبينىت، كە تىنویتى و كەنەفتىيەكەى دەبينى. من دەدات بە شانى خۇیدا و دەستى سامىرى بابلى دەگرىت بۆ ئەو ژىر زەمىنە. ھەردووكيان دالیا سىراجەدىن دەناسن، ئەو كورە پۇخ شىرىنە بەدبەختەى تاكە كوردىكە لە تخوبى سەحرادا نىشتەجى بووېت، تاكە مەرفىكە دەتوانىت نەيتى بىپارىزىت، تاكە خانمىكە دەتوانىت ژيان رزگارېكات.

ئەو پۇژە من لەو ژىر زەمىنەدا، بە ھەر سى فرىادرسەكەى خۇم گەيشتم، بۆيەكەمجار لە بەردەم تىگەيشتنى تەواى چىرۆكى زىندووبوونەو ھەمدا بووم. بەلام دالیا منى بۆئەو بانگ نەكردبوو تا نەيتى زىندووبوونەو ھەى خۇم بۆ ئاشكرابكات، بەلكو بۆئەو ھەموومان پىكرا سامىرى بابلى رزگارېكەين كە دواجار جىگايەكى نەبوو خۇى تىابشارىتەو. پىاوىكى ئەسمەرى بالا بەرزبوو، دەموچاوىكى بارىكى ھەبوو بە چەناگەيەكى دىژ و تىژەو، قۇزىكى كەمىك لوول و كورت، بە خالىكى گەورە لەسەر لای چەپى پوومەتى، كوانوويەكى خورما لە نىوان برۆى چەپ و گوچكەيدا، بە دوو چاوى تەپو سەيرو ئىجگار ئىجگار گەورەو، دوو چاۋ لە دوو دەنكە خورماى رەشى گەورە دەچوون.

دالیا ھەك ھەمىشە دەيوست شتىك لە من بشارىتەو، بە منى گووت: ئەم پىاۋە بوو ژيانى تۆى رزگارکرد، تۆى لە مردنەو ھىناۋ پىشكەش بە منى كردىت، ھەك ئەمانەتىكى خودايى تۆى خستە گەردنى من. ئەمەق دەبىت من و تۆ چاكەى بدەينەو، ئەم كەسەى سەحرا بە سەحرا تۆى برىندارى دا بەشانیدا و رزگارىكردى... ئا، جەلادەتى كۆتر، من ھەمىشە

پنمگوتووه شازادهی بابلی من تیناگم چ بهدبهختیهک تۆی کردوه به نهقیب، له کویش له فهیلهقی چوار، تۆ دهبووایه ئەندازیار بوویتایه، نیکارکیش، شاعیریکی شهرابخۆر، بهلام تۆ ئەمانه هیچیان نییت، تۆ نهقیب سامیری بابلیت، که له بهر کیشیهک که جهلادهت لیم مهپرسه چیه دهبیئت به نهینی زۆر به نهینی له ژوورهکهی تۆدا بمینیتیهوه. تاکهی نازانم... تاکهی؟ خودای دهکرد تا پۆژی حهشر، بیرت نهچیت ئەو ژيانی تۆی پرگارکردوه.

ئهوکاته سامیری بابلی به هیمنی گووتی: نا خانمی دالیا، ئهوهیان ئیشیکی باش نییه، بهوجۆره نابیت، جهلادهت دهبیئت بزانیئت من چیم کردوه، دهبیئت بزانیئت، چونکه گهر نهزانیئت له گهرهیی مهترسییهکان و بهر پرسیاریتیهکان تیناگات. پاشان تهنیا له بهرئهوهی پرگارمکردوه، مافی ئهوهم ناداتی جاریکی دی ژيانی بخرمه بهر مهترسییهکی وا گهرهوه، دهبیئت به بهروای خۆی و قهناعهتی قوولی خۆی قبوولمبکات، ئههمیان قهناعهته، شتیک نییه له ژیر باری منهتدا بکریئت. ئینسان نابیت له ژیر باری منهتدا یارمهتی کهس بدات.

سهری داخست و گووتی: یارمهتی ئینسان بۆ ئینسان، هیچ نییه جگه له دۆزینهوهی ئینسان بۆ خۆی. جگه له پهشیمانی مرووف له گوناهاهکانی خۆی.

دالیا به پهژارهوه سهیریکرد و گووتی: ئاه، شازادهی بابلی، تۆ نایناسیئت، چ مندالیکی سهرکیش و زۆر بلنیه، چ گهنجیکی سههرهپویه، نازانم چی دهکات و چی ناکات، من خۆشمدهوین، بهلام بهروام پینی نهماوه، ههرگیز نهمدهزانی دهتوانیئت بهوجۆره درۆزن بیئت. ها ئوم فەزل تۆ له و باوهپه‌دایت...

سامیری بابلی خۆی ههستاو گووتی: نا با ئوم فەزل هیچ نه‌لێت، دالیا هیچ پێگایه‌کی تر نییه، جهلادهتی کوتر دهبیئت بزانیئت من بۆ خۆم دهشارمهوه، گهر نهزانیئت هیچ شتیک ناکریئت، مهترسی گهره لهوه‌دایه

كە نەزانىت.

بە ئارامى ھەستايە سەرپىن و ھاتە بەردەمم و گووتى: گوئىم لىيگرە
جەلادەتى كۆتر، تۆ كوپىكى گەورەيت، تۆ مندالىكى نەجىيىت، من لە
تۆ دلىيام، دلىيام شايستەى ئەوھىت نەيتى زۆر گەورە بپارىزىت، من لە
چاوتدا دەيىيىنم، مەزۇف دەتوانىت، بۆ ھەموو شىتىكى گەورە بپرواى پىتتيت،
جەلادەتى كۆتر، من لە دەولەت پامكردو، سەيرى ئەم جلانەم مەكە،
سەيرى ئەم پوتبانە مەكە، من بەشىك بووم لە پلانى كۆدىتايەكى گەورە
كە دەبوو سەرۆك كۆمار بپروخىنىت، دەبووايە دىكتاتورمان بگرتبايە و
خۆمان دەسەلات ھەربگرىن، چل و سى ئەفسەر بووين، بەرلەوھى
نەخشەكەمان دەست پىتتەين ھەموو شىتىك ئاشكرابوو، من ئىستە تاكە
كەسىكم لە ناوياندا زىندووم، لە ھەفتەك لەوھەبەرەو ھەموو خىزان
و خزم و ھاوپىكانم گىراون، ھىچ جىگايەكم نىيە لەم دونيايەدا بۆى بچم،
ھىچ جىگايەك نىيە لەمسەر زەويە پووى تىتتەم، لە ھەر جىگايەكىش
بمگرن ھەموو ئەوانەم پىتو دەكوژن كە دالەديان داوم، تىدەگەيت... گەر من
لە ژوورەكەى تۆدا بگرن تۆش دەكوژن. بەلام من داوات لىدەكەم چەند
پۆژىك لای تۆ بمىنمەو، لە ژوورەكەدا بە نەيتى و بىدەنگى، تا كاروبارى
خۆم پىكدەخەم و بە پىگايەكدا خۆم دەگەينمە دەرەوھى ولات.

من گووتم: من چىم ھەيە، من لە مردن ناترسم، سەبارەت بەوھى
كە ويستووتە سىد الرئيس بكوژىت، ئىشىكى خراپەت نەكردو، ئەو كوپى
قەحبەيە دواچار ھەر يەككە دەيت بىكوژىت، يان دەيت بزائىت كە خەلكىك
ھەن دەيانەوئىت بىكوژن. مەعقول نىيە وا بزائىت ئەوھەندەمان خۆشدەوئىت
ھەموو بۆى مردووين. ھىوادارم ئىستە تىگەيشتتيت كە خەلكىك بە جىدى
دەيانەوئىت بىكوژن بۆئەوھى تۆژىك بچىتەو بەسەر خۆيدا.

داليا دەيگوت: جەلادەت، ئەمە چ زمانىكە، ئەمە چ جۆرە قسەكردنىكە،
تۆ كوپىكى خىزىشت تىابىت بە جۆرىك دەيكەيت، خراپىدەكەيت. ئاھ، من

قەسەم زۆرە لەگەڵتدا، دلی من قەسەم زۆرە لەگەڵتدا. خوای گەورە، بەس تێگەم تۆ چۆن بیر دەکەیتەوه؟.

دەترسام دالیا ھەموو درۆکانم بۆ ئەوان بگێڕیتەوه، لەبەرئەوه زوو گووتم: بەپێز نەقیب سامیر، زۆر سوپاس کە ژبانی منت پزگارکرد، خانمی ئازیزم ئوم فەزل، من ھەر دەمزانێ تۆ شتیکی گرنکی، تۆ ژنیکی ئاسایی نیت، ھەموو ئەو چیرۆکە جوانانە لەسەرت دەبیستم ھێشتا نیوہی حەقیقەتی خۆت جوان نیین. من لە خزمەتی ئیوہدام، بەپێز بەلام ئیستا کاتیکی باش نییە تۆ بێتە ژوورەکە من، شەو کە تاریک داھات، لە دەقیقەو ساتیکی گونجاودا خۆم ئاگادارتدەکەمەوه وەرە سەری، دەتوانیت لای من بمیشتەوه. وادانی من میوانی تۆم.

بە غەمگینیەوه گووتی: ئێمە ھەموومان میوانی یەکی، کەسمان ھیچ شتیکیان نییە، ھەر چوارمان دۆپاوی گەورەین، من ھەول دەدەم زۆر نەمیتمەوه، بەلام دەبێت دەستم بگاتە ھەندێ کەسی تایبەتی، پێویستیم بە ھەندێ ئەوراقی تایبەتی ھەیە، دەمەوێت لێرە دەرچم، ئەو تەنیا ھیواو دوا ھیوامە.

کە من لە ژێر زەمینەکە ھاتمەدەری مرقۆنکی تر بووم. چەندە بە خۆی سەرسامبووم، دە ھێندەش بەو زمانە سەرسامبووم کە قەسە پێدەکرد، عەرەبییەکی ھێند ساف و جوانی ھەبوو، پێشتر لە زمانی ھیچ مەخلوقیکی ترەوه گویم لێ نەبووبوو، یەکەمجارم بوو حەزبکەم زیاتر گویم لە عەرەبی بیت. ئەو زمانە ھەستەدەکرد جۆرە کاراکتەریکی درۆزن و پەر فیشال بەسەرمدا دەسەپێت. نازانم لەبەر ھەر ھۆیکە بیت من بەشیکی گۆرانی کاراکتەری خۆم دەگێرایەوه بۆ ئەو خواستە نەپنیانە عەرەبی وەک زمان لە مندا دروستیدەکرد. بەلام گەر پاستگۆبم دەبێت بلێم، کە سامیری بابلی بیروبۆچوونی منی لەسەر زمانی عەرەبی گۆپی، وەک چۆن پێشتر ئیسحاقی لیۆزێرین بۆچوونی منی لەسەر زمانی کوردی

گۆرپیو، کوردیش لای من زۆر جار زمانی توپه‌بوون و جنیودان و
 هاوار هاواری ناو کوچه‌کان و دهمه‌قالینی ناو بازار بوو، زمانی قیره‌قیر
 و زۆربلینی بیتانابوو، به‌لام ئیسحاقی لیوژیرین یه‌که‌مین که‌س بوو منی
 والیکرد تییگه‌م کوردی چ توانایه‌کی نه‌ینی و سه‌یری تیدایه. دوی گویگرتن
 له‌ سامیری بابلی گه‌یشتمه‌ ئه‌و بروایه‌ی هه‌موو زمانه‌کانی دنیا ته‌نیا
 چهند که‌سیکی که‌م ده‌توانن قسه‌ی پێیکه‌ن. له‌ راستیدا ئه‌وه‌ی منی والیکرد
 دوی ئیسحاقی لیوژیرینیش بکه‌وم بۆ ناو چیاکان ته‌نیا ئاره‌زووی من
 نه‌بوو بۆ مۆسیقا، به‌لکو سیحری ئه‌و زمانه‌ سه‌یره‌ی بوو، که‌ وایده‌کرد
 بی هیچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک به‌دوایدا برۆم، ئه‌وه‌ی وای له‌ من کرد پێگای
 سامیری بابلی بده‌م بێته‌ ژووره‌که‌مه‌وه، دوو شت بوو، ئه‌و سیحره‌ بوو
 که‌ له‌ ده‌نگ و زمان و چاویدا هه‌ستم پێکرد، له‌گه‌ل بۆنێکی سه‌یر، بۆنی
 بیستانیککی ناکوتای پرته‌قال که‌ له‌ جه‌سته‌ی ده‌هات. بۆنیک هیند ترسناک
 بوو، وایده‌کرد بمانخاته‌ به‌ر مه‌ترسی ئاشکرا‌بوون و مردنه‌وه، به‌ شتیه‌یه‌ک
 منی ناچارکرد له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌موو وه‌خت سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی تازه
 بکرم و له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌مدا داینیم تا هیچ که‌س گومانی بۆ ئه‌و پیاوه
 نه‌چیت که‌ بۆنی له‌و هه‌ریمه‌و هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا به‌ناوبانگ بوو. پیاویک
 هیزه‌کانی ده‌وله‌ت باغه‌ پرته‌قاله‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌یان له‌ دووی ده‌سووتان،
 چونکه‌ پێیان وابوو ئه‌و به‌ هۆی ئه‌و بۆنی پرته‌قاله‌وه، له‌ باغات‌ی پرته‌قال
 بترازیت حه‌شارگایه‌کی نییه‌.

چیرۆکی من و سامیری بابلی له‌ چیرۆکی هه‌زار شه‌وو یه‌ک شه‌و
 ده‌چوو، ماوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی من و ئه‌و وه‌ک په‌یوه‌ندی شه‌هره‌یارو
 شه‌هره‌زاد وابوو. ئه‌و هه‌ندیک شه‌و تا به‌ر به‌یان چیرۆکی بۆ ده‌گێرامه‌وه،
 من شه‌و له‌ دوی شه‌و تکام تیا‌ده‌کرد نه‌‌روات تا هه‌موو چیرۆکه‌کانم بۆ
 ته‌واوده‌کات، ئه‌و له‌ پێگای چیرۆکه‌کانییه‌وه‌ حه‌قیقه‌تی ئه‌و ولات و زه‌مینه‌ی
 نیشاندام که‌ تیا‌ده‌ژایام، حه‌قیقه‌تێک پێش ئه‌و من ته‌نیا وێنه‌یه‌کی ته‌ماوی و

کالم دهرباره‌ی هه‌بوو، ئه‌و وهک هه‌ر حیکایه‌تخوانیک بیه‌وێت گۆنگره‌کانی شیتبیکات، هه‌میشه له‌ شوینه پر مه‌ترسییه‌کاندا ده‌وه‌ستا، باویشکی ده‌داو ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری به‌نه‌زاکه‌ت، ئیدی بخه‌وه سبه‌ی شه‌و بۆت ته‌واوده‌که‌م.

به‌شێك له‌ چیرۆکه‌کانی نه‌قیب سامیری بابلی له‌ گه‌شتی دوور ودریژیدا له‌ نیوان جه‌نگ و په‌شیمانیدا

جه‌لاده‌تی کۆتر، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌ی هه‌رزه‌کاریکی تازه‌که زۆرشت له‌ دنیا نازانیت، که‌مێک سه‌رسامی به‌ده‌ختی خۆت و که‌مێک له‌ خۆبایی و مه‌غروری گه‌نجیتیتی. حیکایه‌تی من وهک گه‌شتی سهندبادیکی نوێیه، سهندبادیک که‌ وهک سهندبادی یه‌که‌م له‌ به‌غداد له‌ دایکبووه، به‌لام من هه‌رگیز سوار که‌شتی نه‌بووم و به‌ده‌ریادا سه‌فه‌رم نه‌کردوه، نه‌چوومه‌ته ده‌ریاو به‌ گێژه‌ندا نه‌پۆشتووم، هه‌یج سیمرخیک هه‌لینه‌گرتووم، هه‌یج دیوکی یه‌کچاو دیلی نه‌کردوم، له‌دۆلی هه‌یج نه‌ژدیه‌یه‌کدا گیرم نه‌خواردوه، له‌سه‌ر پشته‌ی هه‌یج نه‌هه‌نگیکی خه‌وتوو ئاگرم نه‌کردۆته‌وه، به‌لام من له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ترسناکترم بیه‌یوه... من جه‌نگه‌له‌کان و چیاکان و زۆنگاوه‌ ترسناکه‌کانم بیه‌یوه، ئه‌و جینگایانه‌ی به‌ده‌گه‌من مرو‌ف به‌ زیندوویی له‌ویوه‌ که‌پاوه‌ته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی باسی هه‌یج بۆکه‌م ده‌بێت من بناسیت، په‌نگه‌ مندالی من شتیکی نه‌وتۆ گه‌نگ نه‌بێت، مندالی له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا کۆمه‌لێک راگرینی شیتانه‌یه، به‌ کۆمه‌لێک کۆلاند، هه‌له‌هاتنی کتوپرو کاتییه‌ له‌ مال و که‌پانه‌وه‌یه به‌ په‌شیمانی. من دایکی خۆم نه‌بیه‌یوه، له‌به‌رئه‌وه‌ زۆربه‌ی ژیانم له‌ ناو باغی خورماو می‌رگ و بێستنه‌ بیکوتاییه‌کانی پرته‌قالدا بردۆته‌سه‌ر. گرنگترین شت که‌ له‌ مندالیه‌وه‌ تا ئیستا له‌گه‌لمدا ده‌ژی بۆنی که‌لای

پرتەقالە. جەلادەتى كۆتر، من پياويكم ھەمىشە بۇنى گەلای پرتەقالم لىدەت،
ئەو بۇنەى زۆرچار مايەى دەردو زۆرچار مايەى پزگاريم بوو. من كوپى
بىستاندارىكى گەورەبووم، ھەزاران ھەزار فەدان زەويمان ھەبوو، پۇژانىك
لەو باوھەدابووم ھەموو گۆى زەوى مولكى باوكمە، باغەكانى باوكم
بىكۆتايى بوون، بەشى ھەموو ولات پرتەقال و ھەنارو لىمۇ و لالەنگيمان
دەنارد. لە دىوھخانەكانى باوكمدا شەوان سەدان كەس نانيان دەخوارد.
لەسەر سىنى مەزن، كە چىوھكانيان لەم ژوورەى تۇ گەورەتر بوو بىراني
پۇدەكرا، لە دەرياي سوورەوھە تا باكوورى دوور بازركان و توجارى
ھەمەشىوھ دەھاتنە مالى ئىمە، لە دىوھخانەكانى ئىمەدا پىكەوتنى سەدان
ھەزارى دەنوسرا، كۆمپىالەى سەير سەير كە ژمارەى ئەوتويان لەسەر
بوو، من سفرەكانيانم بۇ نەدەژمىردرا. بەدەست ئىمەبوو، مىللەت پرتەقال
بخوات يان نا، ھىچ حكومەتىك نەيتوانى لەدەسلەلەى باوكم كەمبكاتەوھ،
پياويك بوو لە ھەر جىگايەك بىزانىبايە ھەژارىك ھەيە، كۆمەكى بۇ دەنارد،
لە بن خەيمە ئەفسانەىيەكانى ئەودا ۋەزىرەكان دادەنران و لادەبران، لە
زارى ئەوھوھە عەشرەتەكانى باشوورو ناوھراست كۆدەبوونەوھ، خۆى
بە عەبا سىبىيەكەيەوھ دەچووھ ناوھراستى ئاگرو شەپى خوينايى خىلە
عەرەبەكانى دەكۆژاندەوھ. لە كاتى شەپى باكوردرا، چەندەھا جار چوو بۇ
بىننى سەركرەدە ئەفسانەىيەكانى شۆپش، جارىك لە ئەشكەوتىكى دوورى
ناو شاخەكاندا سەرۆكەكانى كوردى بىنى بوو، بەلام لەوسەر لە برى
ئاشتى، كىسەيەك توتن و سەبىلىكى بەدىارى ھىتايەوھ. ئەو پۇژە كە باوكم
لە باكور گەپايەوھ، تا ھەفتەيەك نەھاتەدەرى، من تەنيا كەسىك بووم
دەمتوانى بچمەلای، بەردەوام لە ژوورەكەى خۇيدا دەگريا و دەيگوت:
سامىر ئەگەر كوردو عەرەب پىتەكەون، ژيانى ھەموومان دەپىتە جەھەنەم،
بە تايبەت ژيانى تۇ.

ئەو كات من نەمدەزانى كورد چىيە، ۋەك مندالەكانى تر ئەو گورانىم

دهگوتته وه كه باس له سهريبازيكي قاره ماني عه رب دهكات، كه له شيمال كچي كورد دههيتيت، تا ليره زگيان به مندالي چارپهشي عه رب پرپكات. به لام و امه زانه من منداليكي خوشدهست و ئاسان بووم، باوكم جگه له ههوله بپوچانهكاني بو كوزاندنه وهي شه، خه ميكي قورسي هه بوو، كه ناوي ساميري بابلي بوو، من دهرديكي راسته قينه بووم... جه لادته من له مندالييهكي زووه وه نه خوشم، هه رگيز بيرت نه چيت من پياويكي نه خوشم و هه رگيز دواي وه سه وه سهكاني من مه كه وه، من بي مۆته كه و ديوه زمه ي بهرده وام نازيم. كابوس... كابوس... كابوس... ئه وه ژياني منه، وهك ئيتستا كه بهرده وام كومه ليك ئه سبي سبي له سه رمدا غارده دهن... جه لادته كي كوتر مانگيكه بهرده وام كومه ليك ئه سبي سبي له سه رمدا ده فېن و په وتده كه ن و ده سوپينه وه... شه وان ده تلپه وه و شه وان هه ر غارده دهن، دهنگي سمييان وه هايه، وهك ئه وه ي به سه ر زه وييه كي ئاگراويدا برۆن، هه نديچار وهك پشكو ده گه شينه وه، ده بنه قه واره يه ك له ئاگر و دووباره سبي ده بنه وه. هه سته ده كم پوژي ك ده مبه ن بو زمين و زه مانتيكي تر. به لام ئه ي هه رزه كاري بيتحاسل دهنگي خيله و سمكولي بهرده واميان ئازارمه دا، وهك ئه وه ي له شكريك له سه رمدا به ره و پيش په لاماربدا، ده يانيه من له هه وادا دين و به تهنيشتمدا غارده دهن، هه ست به ته پوتوزه كه يان ده كه م له هه ناسه مدا، به لام چاو داده خه م و سه رده خه م ناو كراسه كه مه وه. وهك خوداوه نديكي ديرين له عه ره بانه يه كي ئه فسانه يي به ستيتن، به تيژي غار ده دهن.

ئه وكات كه مندال بووم و له گه ل يازده براكه ي ديكه مدا له باغه كاني زوه هيري بابليدا ده ژيام، مۆته كه يه كي ترم بو هات، هه مي شه كومه ليك سه كي ويلگه ر و بيلانه له دوام بوون، شه وان كه له كابوسه كانمدا دهرده كه وتن من رامده كرد، ئه و شه وان ده چوومه سه ر لقي باريك و ناسكي دار پرته قاله كان، هه نديك له و لقانه ي من ده چوومه سه ريان به

جۆریک ناسک بوو، چۆله‌که‌ش ناتوانیت له‌سه‌ریان بوه‌ستیت، به‌لام من ده‌متوانی، من وهرزگه‌لیکی دريژ له‌سه‌ر دره‌خته‌کانی پرته‌قال ژيام که تاکه شوینیک بوو، بۆی خوشی گه‌لاکانی منیان له‌و سه‌گه‌ خه‌یالیانه‌ی ناو سه‌ری خۆم ونده‌کرد، له‌ویدا بۆ ئه‌به‌د بۆنی دره‌ختی پرته‌قالم گرت، بۆنیک دواتر کچان شه‌یدا ده‌کات، ناوبانگم وه‌ک «پرته‌قالی بابلی» به‌زه‌ویدا ده‌پوات، که ده‌شیم به‌ئفسه‌ر، له‌هه‌ر وه‌حده‌یه‌کدا ئیشبه‌کم ناویده‌نین «گوردانی پرته‌قال». به‌لام له‌وه‌گه‌پێ، جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و شه‌وانه‌دا باوکم «زوه‌یری بابلی» به‌خۆی و عه‌باکه‌یه‌وه به‌ناو باغه‌کاندا دوامده‌کوت و ده‌یگوت: سامیر، کوپێ به‌دبه‌ختم، ئه‌و سه‌گانه‌ ته‌نیا له‌سه‌ری خۆتا هه‌ن، ته‌نیا سه‌گی ناو خه‌یالی خۆتن، مرۆف له‌هه‌ر شتیک رابکات، ناتوانیت له‌جانه‌وه‌ره‌کانی ناو خۆی رابکات.

به‌لام جه‌لاده‌ت ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ خه‌یالی نه‌بوون، من هه‌موو مۆته‌که‌کانی ناو سه‌ری خۆم له‌ده‌روه‌ ده‌بینمه‌وه، هه‌یچ مۆته‌که‌یه‌ک نییه‌ له‌سه‌ری مندا، پێشه‌کی روداوێکی گه‌وره‌ نه‌ییت.

پۆژیک له‌پۆژان من له‌باغه‌کانی پرته‌قالدا پیاسه‌مده‌کرد، له‌ناکاو ئه‌و سه‌گانه‌م بینی، هه‌مان ئه‌و سه‌گانه‌ی سالیک بوو راویانده‌نام، ده‌سه‌گی گه‌وره‌ی لمۆز خویناوی بوون، که به‌هه‌مان شیوه‌ی راگردنیان له‌ناو خه‌ونه‌کانمدا به‌ره‌و من رایانده‌کرد، من رامده‌کرد و ئه‌وان به‌دوامدا رایانده‌کرد، ئه‌وه‌یه‌که‌مین جار بوو بره‌واهیتم جانه‌وه‌ریکی درنده‌ترو خیراتر له‌سه‌گ له‌ناومدايه، ئه‌و سه‌گانه‌ی سالیک بوو له‌سه‌رمدا ده‌وه‌پین، منیان کردبووه سه‌گیکی دی، سه‌گیکی خیراترو دپتر. ئه‌و پۆژه سه‌گه‌کان رایانده‌کرد و منیش رامده‌کرد، سه‌گه‌کان پشوویانده‌دا و منیش پشوومده‌دا، جه‌لاده‌ت من نازانم چه‌نده به‌زه‌ویدا رامکردوه، هه‌تد ده‌زانم به‌ولاتی سه‌یرو خاکی نه‌بینراو و جه‌نگه‌لی پر جانه‌وه‌رو شه‌قامی پر ئه‌ژدیهادا رویشتم، به‌ته‌ک شاری جه‌نجالدا، به‌ناو کوچه‌ی پر خودا و کولانی پر له‌مزگه‌وت و

کلیسه را ماکرد، به که نار دهریاچه کاندای پویشتم، به قهراغ پووباردا پربوو
 له ماسی که له ناو دههاتنه دهرهوهو دهبوون به بالنده، دهچونهوه ناو
 ناوو دهبونهوه به ماسی. به کیلگهی گهنمدا پویشتم، به کیلگهی لؤکه دا، به
 ناو مهرهزه ی سهوزدا، به ناو به حری بیسنووری گوله به پوژدها که له ویدا
 گوله کان سهیریانکردم. جهلادته من نازانم چه نجار مالواییم له مانگ و
 نهستیره کرد، چند جار خور له بهردهمدا هلهات و ناوایوو، له چند
 وهرزو ولات و ناوه دانیدا پشوومداوه، به لام دهزانم ئه وراکردنه بیترحم
 و دوورو دریژه منی کرد به سهگی ته واو. جهلادته هندیک پوژ من و
 سهگه کان به رابه یه کتری داده نیشتین و هیچ لایه کمان هیچمان نه ده کرد،
 له کوچه و کولانی هندیک شاردا خامانده کردهوو به پیاسه ده پویشتن،
 له وشاراندها که هه مووی پوناکی بوو، که تیایدا پیواره کان له فواره ی
 تیشک دهخونهوه نه وهک ناو، له فواره کان پوناکیمان ده خواره وهوو سه
 له نو ی ده ستمانده کردهوو به وراکردن. هندیجار سهگه کان له سه ر پیکا
 نیچیری ئاده مییان ده سته کهوت و ده یانخوارد، من به رابه ریان داده نیشتیم
 و لیتمده پوانین، هندیجار به لای دیمه نی خوره لاتن یان خورئاوایوو وندا
 تیده په پین و ده وه ستاین ته ماشامانده کرد، ده سهگی سهیربوون، کاتیک
 له هندیک شاردا قوبه ی مزگه وت و مناره کانیان ده بیینی سه رسامانه
 لیتراده مان، کاتیک به ناو باغی پرته قالدا ده پویشتن پشووی دریژیان ددها،
 له هه موو کیلگه یه کی گهنمه شامییدا ده خه وتن، له نزیک هه موو تافگه یه که وه
 ده وه ستان، جهلادته به ناو شاری ئه وتودا رامانده کرد، دیواره کانی هه مووی
 ته م بوون، به ناو گوندی بیده نگدا تیده په پین که سه دای ئه به دی مه لایه ک
 له بلندگوی مزگه وتیکی دووره وه له ناو کوچه کانیدا ده نگیده دایه وه. به لای
 بورجدا رامانده کرد پاییز له که لا دروستیکردبوون، به ناو گوپرستاندا که
 مردووه کان چرایان بؤ ده گرتین تا به ردی کیله کان بریندارماننه کهن، به لای
 قه لادا که له غوبار دروستبوو بوون و شازاده ی سهی سهی له ریواقه کانیدا

دەگرىيان، بەلایى شاردادا بە شەو دروستدەبوون و بە پۇژ نەدەمان. بەلام ئەو چەند وەختە سەگەكان ھەمىشە مەودايەكيان لە نىوان خۇيان و مندا دەپاراست، ھەندىچار بە جۇرىك ماندوو دەبووم دەمگوت ئىستا دەگەنە سەرم و پارچە پارچەمدەكەن. كاتىك ئاوپمەدەدایەو دەمىنى ئەوان بە قەد توانای من لەسەر ڤاكردن ڤادەكەن، ھەرگىز خىراتر لەو ڤايانەدەكرد كە پىويست بىت بىگرنەو، كە ھەستيانەكرد دەبىت پشوویدەم دەوستان، كە دەيانزانى دەبىت بخەوم دەخەوتن، كە دەيانزانى دەبىت نانبخۆم ئەوانىش دەيانخوارد. لە پۇژىكدا ھەستىمكرد جەلەوى من بە دەست ئەوانەو نىيە، بەلكو جەلەوى ئەوان بە دەست مەوہیە، ھەك ئەوہى من بووبم بە ڤابەرى گەلە سەگىكى ڤ و لە پىشيانەو ڤابكەم. تىگەيشتن لەو حەقىقەتە زۆربەى شتەكانى گۇڤى، شەويك لە شەوان بە ژىر مانگە شەويكى پۇشندا ڤاماندەكرد، بەلایى باغىكى پرتەقالدا تىپەپىن، جەلادەت من چوومە ناو ئەو باغەو و ئاوپمەدایەو و سەيرمكرد بەدوامەو نىن. لە ناكاو ھەك ھەوا ھەليانگريت و مانگەشەو بيانئوتىنیتەو نەمان، ھەك زەوى قوتيان بدات و ئاسمان ھەليانكىشیتەو ونبوون.

ئەى مندالى نەجىب لەو شەوہدا لە كۆتايى ئەو باغەدا، من لە دەرگای مالىكى گەورەمدا، ڤياويك ھەك ئەوہى چاوەڤوانم بکات دەرگای ليكرەمەو ھەرمووى ليكرەم بۆ مالى خۆى و گووتى: من نەقىب بىلالى بابلىم، خزمى تۆم، تۆ سامىرى بابلىت، كۆڤى زوھىرى بابلى، براى مەھدى و ھىدايەت و ھادى و ھوزەيل، براى جەليل و جەمال و جەبارو جەميل و جاسم و جسورى بابلىت، تۆ بچوكترين كۆڤى ئەو شىخە موبارەكەيت، خودا لىتى ڤازىبىت، من ئاموزاي تۆم، كۆڤى زوھىرى بابلىم، مامى تۆ، بەلام من و تۆ يەكترمان نەبىنيو، چونكە من لە ژنى پىشوووترى مامتم كە دوور لە ئىوہ دەژياین، ئىرە مالى خۆتە، دەمىكە چاوەڤىتدەكەم. باوكت ھەسىيەتى خۆى بۆ تۆ لای من داناوہ.

ئەو یەكەمجارم بوو بزاتم كه باوكم كۆچی دوایی كردوه، یەكەمجارم بوو هەستبەكم چ زەمانیكی دوورو درێژ بەسەر مندا تێپەڕیوه و تەنیا پامكردوه. لەو نێوەندەدا سێ برام لە باكوور كوژرابوون، دوو برام لە شەپی خێلەكیدا تیاچووبوون، بڕایەكم لە غەمی خوشەو یستییەکی ناکامدا خۆی كوشتبوو، ئەوانی تر هەر یەك بە كونجیكی دونیادا پەرتەوازەبووبوون، خوشكێكم لەسەر شەرف سەرپەردابوو، خوشكێکی دیشم لە هەقی خۆینێكدا درابوو بە پیاویكی كۆیرو سەفەریكردبوو بۆ شارێكدا هێندە دوور ئادەمیزاد تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت سەفەری بۆ بكات. بە كورتی هیچ كەس لە خێزانەكەى من نەمابوو، زهوى و باغەكانیشمان تەفروتونا بووبوون.

نەقیب بیلالی بابلی حیکایەتی ئەو سالانەى بۆ گێڕامەوه كه من لەوێ نەبووم، باسی شەپكی خویناوى بۆ كردم لە نیوان عەشیرەتى ئیمەو هەموو خێلەكانى دیکەدا كه لەسەر نرخى پرتەقال دروستبووه، باسى كوژرانى براكانى لە سەر پىكایىك لىمۆ بۆ كردم بە پۆزى نیوهرۆ، لە ناوهراستى شارد و بەقەمەى سێى. باسى سووتانى باغە پرتەقالەكانى ئیمەى كرد، كه تا چەندەها هەفته خامۆش نەبووه، باسى گریانە بەردەوامەكانى باوكمى بۆ كردم كه یەك لەدواى یەك كۆپەكانى بە كوژراوى لە كوردستان دەگەرانەوه. باوكم بەر لە مردنى لە ناو خۆلەمیشى هەتا هەتایی باغەكانیدا چاوه‌پوانى منى كردبوو، چاوه‌پوانى ئەو بۆن پرتەقالە ئەزەلییهى كردبوو، كه من لەگەڵ خۆمدا بە زهويدا دەمگێرا. دواچار دەیتوانى لە بۆنى مندا بۆنى هەموو باغە ونبووه‌كانى خۆى بدۆزیتەوه، بەلام من نەبووم... من لە كوێ بووم؟

بیلالی بابلی بە فرمیسكەوه وەسییەتەكەى باوكمى دامى و من خویندەمەوه، باوكم وەسیتی كردبوو، كه بچمە كۆلیژی سەرپازى، چونكه خێزانی من هەزاران دۆژمنى هەیه، دەیزانى من وەك تاكه وەچەى زوهری

بابلی ھەمیشە لە ژێر ھەر پەشەیی مردندا دەبم، گەر واشبێت، سوپا و ئەو دەزگا سەربازییە گەورانە تەنیا شوێنێن من بتوانم خۆمیان تیا بشارم وە، من پۆحیککی بێدیفاع تەنیا دەوڵەت دەتوانیت بمپارێزیت، دانیابووم گەر وا نەبایە باوکم ھەرگیز بیرێ لەو نەدەکردووە من بکات بە ئەفسەر، بەلام لەو ساتەدا کە ئامۆژگاری منی کردبوو بێم بە ئەفسەر، خەیاڵی لای پاراستنی نەسلی بابلییەکان بوو، کە دەیزانی یەک نەسیمی کوشندەیی تر، بۆ ھەتا ھەتایە لەسەر زەوی دەیانسڕیتەو. بەلام باوکم لە خواری وەسیتە کەیدا فەرمانیککی سەیر و عەجیبی نوسیوو، فەرمانیکک لەوانەیی ئەو تاکە باوکیکک بوو بێت لە ھەموو ئەو سەردەمەدا شتی وای لە وەسیتیککا تۆمار کردبێت، باوکم نوسی بوو: ھەرگیز مەچۆ بۆ ھیچ شەپک، نە شەپ لەگەڵ جۆلە کەکاندا بکەو نە لەگەڵ نەسرانییەکاندا. بشارانە ھیچ شتیک لە کوشتنی کوردیک لای من حەرمانتر نییە، ھەرگیز مەچۆ بۆ شەپێ کورد، گەر چووشیت، کەس مەکوژە، گەر کوشیتشت دەبێت بزانی ھیچ شتیک پاکت ناکاتەو.

براکانی پێشوو کوشتەیی ئەو وەسیتەبوون، ھەر سێکیان لە شەپدا کوژرابوون، چونکە شەپیان نەکردبوو. ئەوێ شەپ نەکات دەکوژریت، ئەوێ قانونی ئەو سەردەمە تازەییە بوو کە باوکم تێنەدەگەیشیت. ئەو پۆژە من زۆر توپە بووم، زۆر توپە، باوکم بەم وەسیتە بیتمانایەیی ھەموومانێ بە کوشت دابوو. لە عورفی ئەویدا شەپکردن گەورەترین حەرمانی دونیا بوو، ھەموومان کوشتەیی ئەو یاسا پۆلایینەیی ئەو بووین «شەپ مەکن». ئەوێ یاسای ھەرە گەورەیی ئەو بوو، ئەو یاسایە لای ئەو لەسەر و دەستوور و دین و نەریتەکانی قەبیلەو بوو. ھیچ شتیک لە گەردوندا لای ئەو بەئەندازەیی ئەو خراپ نەبوو مەروڤ شەپکات. ئەو ھەمیشە عەبا سېپپە کە پادەوێشاندا و دەیکووت: لێگەرین بتانکوژن و شەپنەکن. دانیابووم کە منی ناردووە بۆ کۆلیژی سەربازی بۆ ئەو

نەبوو بەهەم بە جەنگاوەر، بەلکو بۆئەوێ وەك ژنیکی ترسنۆك لە ناو سوپادا خۆم بشارمەو. من ئەو هەموو سالە بووبووم بە سەگێکی دێ، وەسیتەكە ی باوكم بە چاوی پر فرمیسكەوێ دێ و گوتم: بیلالی ئامۆزام بمبە بۆ كۆلیژی سەربازی، من دەمەوێت تۆلە ی براكان و باوكم و باغە پرتەقالە كانمان بكەمەو.

جەلادەتی كۆتر لەو دەقیقەدا نیوهم بۆنی سەگی لێدەهات و نیوهم بۆنی پرتەقال.

لە كۆلیژی سەربازی مەرۆف دەكەن بە سەگ، من لەوێ فیزیان كردم چۆن مەرۆف بە كالی بخۆم، فیزی قەپالگرتنیان كردم لە سەری ئەژدیهە و گەرووی كەرویشك، فیزیانكردم چۆن دەستبەخەم بینی گورگ، چۆن لەكەل پلنگ و ورچدا زۆران بگرم. جەلادەتی كۆتر، تا لەسەر ئەم ئەستێرە یە كۆلیژی وەها هەبێت مەرۆف ناخەسیتەو، من لەوێ فیزیبووم چۆن قەمەبكەم بە دلی مەرۆفدا، فیزیبووم دەستبەخەم زگی دوژمن و ریخۆلەكانی راکیشم و دەم بەخەم ناو خۆینەكە یەو، ئێمە فەسیلیك بووین لەسەر نمونە ی زیندوو مەشقماندەكرد، لە هەموو كۆلیژەكانی دونیادا لەسەر ئەو شتانە مەشقدەكەن كە پێیدەلین ئۆبجیكتی دەستكرد، بەلام من لەوێ قوتابی وەحشیتەری سەرەنگ و ژەنرالی دونیابووم، ئەوانە لە وانە كانماندا ئۆبجیكتی زیندوو یان بۆ دەهێناین، دەبوایە ترسمان لە كوشتنی مەرۆف بشكایە، كەرەستە ی مەشقهەنمان ئەو كوردانە بوون كە لە زیندانی دائیرە ی هەوال و بیستی عەسكەری كۆدەبوونەو و نەیان دەزانای چییان لێكەن. من لەسالی یەكەمەو، بووم بە بەرپرسی هەلبژاردنی ئەو كوردانە ی كە لە دائیرە ی هەوال دەمانهێنان بۆئەوێ مەشقیان لەسەر بكەین. لەو سالانەو فیزیبووم چاویلکە یەکی رەش بكەمە چاوم و وەك كریار لە بازارێکی مانگافروشتندا یەكە یەكە هەلیانبژیرم. لەو ساتەو من وەسیەتەكە ی باوكم لە بیركرد. ئەو پۆژانە ی من دەچووم بۆ بەندیخانە

عەسكەرىيەكان، پېتىش خۇم بۇنى پرتەقالم بە ژوورو پىواق و زىندانەكاندا
بلاودەكردهوه، بۇنىك سامى دەخستە دلى ئەو دىلانەوه كه دەيانزانى
دەيانبەم بۇ مردن، ھەر كەسىك من پەنچەم بخستباياتە سەر بە زىندووىى
نەدەگەپاىەوه.

من لەو مەشقانەدا بۇ يەكەمجار مرقۇم كوشت، لەو مەشقانەدا فېرى
سەرېپىيان كردم، فېرى ئەوھيان كردم چۇن بە لەقە جومجومەى مرقۇم
وردبەكم. تىپىكىيان لى دروستكردين شەوورۇژ لە خەيالى ئەوھدا بووين
شەپ ھەلگىرسىت، تا ئەو غەرىزە ترسناكانەى ناومان ئاسوودەبەكەين.
زۆربەى ئەوانەى لە كاتى مەشقدا دەمانكوشتن كوردبوون، فېرېبوووين
كه دەپارنەوه دەمىيان بېەستىن، من يەككە بووم لەوانەى زمانىانم دەپرى،
ھەندىك لە قوتابىيەكان زەكەرى كوردە كوژراوەكانىيان كودەكردهوه، بەلام
من زمانم كودەكردهوه، ھەمان بوو پەنجەى كودەكردهوه، ھەمان بوو
گوچكە و ھەشمان بوو چاو. ھەموومان لە شوشەى تايبەتيدا ھەلدەگرت،
بەر لە تەواوكردىنى سالى سىنھەم من زمانى بىست و يەك كوردم ھەبوو،
بە ناوەكانىانەوه. شەوان بە لاقرتییەوه دەچوومە بەردەمى شوشەكان و
دەمگوت: كاك ھەسەنى خەلىل داود، ئاغام بەو زمانە جوانەى خوت
كەمىك بۆم بخوینە. كاك ەلى ئەكەر، تو شەرەفى باپىرە كىويىەكانت
ئەگەر گۇرانیيەكم بۇ نەلىيت. جەلادەت من عومرىكم لەو گەمانەدا
بردەسەر كه لەگەل ئەو زمانانەدا دەمكرد، زمانى بىدەنگ و بىخەتا كه
لە شلەيەكى زەردا ەك كۆمەلىك ماسى بچوك مەلەيان دەكرد. سالى
يەكەم و دووھ لە كۆلىژ ھىچ مۆتەكەيەكم بۇ نەدەھات، لە ناو كۆلىژدا
مەشق و ماندویتی دەيكردىن بە گورگى برسى، دواتر كه بەرەلای شەقام
و كوچەكانىيان دەكردىن دەمانوىست ەك پادشا بژىن، بە سوار ماشینی
زۆر گرانبەھاوہ دادەبەزىنە خۇشتىن بارەكانى پايتەخت، لەگەل جوانترین

کچدا ده‌چووین بۆ سینه‌ما، له هر شوئینیک بمانویستبایه شه‌پمانده‌کرد. چ خانمیکمان بویستایه له میژده‌که‌ی یان ده‌ستگیرانه‌که‌یمان ده‌پچراند، هه‌موو شتیک پێک و ئاسووده بوو، من هه‌ستم به هیچ عه‌یییک نه‌ده‌کرد له خۆمدا. ته‌نیا هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له ته‌واوکردنی سالی سیته‌می خوئندن، شه‌ویک جومجومه‌یه‌ک هاته‌ خه‌وم. سه‌ریکی بالدار بوو، که دوو چاوی خه‌وتووی تیابوو، بیته‌وه‌ی دهم بکاته‌وه به منی ده‌گوت: گهر ده‌توانیت، زمانم ده‌ربه‌ینه‌و بیبه بۆ خۆت. من له خه‌وه‌که‌مدا هه‌موو شتیکم ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی زمانی بکه‌مه‌وه‌و بیبه‌م بۆ خۆم، به‌لام نه‌ده‌کرا، من شیت ده‌بووم، هه‌موو پێگاکانم ده‌گرت به‌ر و سوودی نه‌بوو. ماوه‌یه‌ک هه‌موو شه‌ویک ئه‌و خه‌وه‌م ده‌بینی، هه‌موو شه‌ویک ئه‌و سه‌ره ده‌هاته‌ خه‌وم و خه‌به‌ریده‌کردمه‌وه، وای لیده‌هات نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هه‌ناسه‌م بۆ نه‌ده‌درا، لاوازو بیثیراده ده‌هاتم و ده‌چووم. جه‌لادته‌ شه‌ویک له شه‌وان من له شه‌قامیکدا پیاسه‌مه‌ده‌کرد، جلی تایبه‌تی قوتابیانی کولیژی سه‌ربازیم له به‌ردابوو. بۆ یه‌که‌مجار له سه‌ر سوچی کۆلانیکیدا بیست و یه‌ک زاری خویناویم بینی، له ده‌ورو به‌رم ده‌فرین، بیست یه‌ک زمان هاواریانده‌کرد «پرته‌قالی بابلی مه‌پۆ... پرته‌قالی بابلی مه‌پۆ». بیست و یه‌ک زاری کراوه، که بیست و یه‌ک زمانی به‌ردراو له ناویدا سه‌مایانده‌کرد، منیان به‌کوچه‌کانی ئه‌و شارهدا راونا، قه‌پالیان لیده‌گرتم، ده‌یانقیزان به‌گوێچه‌که‌مدا، گازیان له ده‌ستم ده‌گرت، قه‌پیان به‌پشتملدا ده‌کرد. له‌و شه‌وه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ژیانم بوو به‌دۆزه‌خ، به‌ر له‌وه‌ی سالی چواره‌می کولیژ ته‌واوبکه‌م ماوه‌یه‌کی درێژ له نه‌خۆشخانه‌ی ده‌رونی که‌وتم، سه‌ریان له کاره‌با دام، به‌لام سوودی نه‌بوو، بۆ هر کوێیه‌ک ده‌چووم ئه‌و زاران له به‌رده‌مدا هاواریانده‌کرد، ده‌ستم ده‌گرت به‌گوێمه‌وه‌و خۆم گرمۆله‌ده‌کرد به‌لام ئه‌و هاواره‌ ترسناکانه‌ هر له‌سه‌رمدا ده‌زڕینگانه‌وه، ئه‌و ساله‌ نه‌متوانی درێژه به‌خوئندنه‌که‌م بده‌م. نه‌مه‌توانی بخه‌وم، هیچ مروڤیک نه‌یده‌توانی ئاسان

لېم نىزىك بېيتەۋە. كە دەھاتىن بۆم شىتم فېرىدەدا، شىتم دەشكاند، بە كوچەۋ
 كۆلانەكاندا رامدەكرد، خۆم لە شويىنى بەرزەۋە دەخستە خوارى، پالم بە
 رېتوارانەۋە دەنا، دەچومە ناۋ ئاۋ، بەرەۋ مەزراۋ كېلگەكانى دەرەۋەى
 شار رامدەكرد، بەلام ئەۋان بەردەۋام لە دوامەۋە بوون، ئازاريانددەدام،
 دەگريان، پېندەكەنين، گورانيان دەگوت، هوتاڧيان دەكىشا، جەلادەت
 ھەمووشى بە كوردى بوو، زمانىك من تېننەدەگەيشتم. شەۋىك چووم بۆ
 لای ئەۋ پېرەمىزدەى لاشەى كوردەكانى دەناشت، ئەۋ كوردانەى ئىمە لە
 كاتى مەشقدادەمانكوشتن، پېرەمىزدىك بوو پېكايىكى ھەبوو، مەيتەكانى
 ھەلدەگرت و دەپېردن دەناشتن، تياپارامەۋە كە گۆرى ئەۋ كوردانەم
 نېشانبدات كە لەۋ چەند سالدەناشتونى، پياۋىكى سەيربوو، ناۋى ھەموو
 مردەكانى دەزانى، ھەر شوناسنامەيەكىشى دەست كەوتېت پاراستبوۋى،
 منى لە حالىكى ھىندە پەجال و پەككەۋتەدا بېنىيەۋە بەزەى پيامدا ھاتەۋە،
 پىمگوت: دەبېت ئەم زمانانە بدەمەۋە بە ساحىيەكانيان، ئەگەر ئەم زمانانە
 نەگىرمەۋە تا قىامەت ئاسوود نابم. پىگوتەم: تۆۋ ئاسودەى؟؟؟ تۆۋ
 دلىيائى؟؟؟ دېندەى ۋەك تۆ ھەرگىز ئاسوودە نابىت، تۆزىك بېرەۋە بە
 مرقۇف... من تۆم بېنىۋە، ۋەك ۋەحشىكى بېرەحم پەفتاردەكەيت. ھىزى
 خوت لە ھەندى بەستەزماندا تاقىدەكەيتەۋە كە دەست و دەميان بەستراۋە
 و ناتوانن ھېچ بكن، ئەۋە كەى پياۋەتتېيە، يەكك شەھامەتى بېت و لەگەل
 ھەندىك نەفسى بېدىقاعدا ناكات، تۆ چىت لە گورگ بوويت يان ئىنسان؟
 من ھىندە مەجبورى ئەۋ بووم، ھەرچىيەكى بگوتايە لېم قەبوۋلدەكرد،
 بە كۆمەكى ئەۋ، بە يارىدەى ئەۋ ناۋانەى لای من ھەبوون و لای ئەۋىش
 ھەبوون، زۆربەى گۆرەكانمان دۆزىيەۋە، زۆربەيمان ھەلدايەۋە، زمانەكانمان
 خستەۋە جىگاي خۇيان و سەرى گۆرەكانمان داخستەۋە.

لەدۋاى ئەۋەۋە تارمايىيەكان وازيان لېھىتام و دۋاى سالىكى درىژ لە ئازار
 گەپامەۋە بۆ تەۋاكردىنى خويندن... بەلام جەلادەتى كۆتر، ئەى ھەرزەكارى

نەجیب، ئەي کوردی بەنمەک و شەرەف، ئەمشەو بنوو، ئەي مندالی پیکراو، ئەي کورپی وەفا، بنوو بنوو، بەرەبیان نزیکەو کەمیکي دی کەلەشیر دەخوینیت و عەندەلیب بەیانی دیتە زمان، تەبیەت هاتنی سوبحیکي دی رادەگەینیت، سەبی تو کارت زۆرە، سەر بخە سەر بالیفەکەت و بنوو. ئەي مندالی داکەوتوو لە سوارچاکترین خیلەکانی سەر ئەم ئەستێرەیه، بنوو.

* * *

سامیری بابلی لە ژوورەکەي مندا وەک گیانلەبەریکی بێخەشپە دەژیا، من لەو ماوەیهدا بوارم بە کەس نەدەدا بیتە ژوورەکەي من. ئەو لەو ژوورەوه هەولیدەدا دەمی بگاتە هەندێ کەس تا بتوانن بینێرن بەرەو دەرەوهی ولات، بەلام هیچ کەس نەیدەویرا بچیتە ژێرباری یارییهکی وا ترسناک، هاوڕیکانی وەلامیان نەدەدایەوه. دۆستە کۆنەکانی حاشایان لێدەکرد. من بە غەمگینی بە دیارییهوه دادەنیشتم و نەمدەزانی چی بکەم؟.

هەندیک شەو بۆئەوهی لەگەڵ خەیاڵەکانی خۆیدا تەنھا بژی، من چێمەهێشت و لە سالۆنە تاریکەدا چاوەڕوانی دالیام دەکرد، ئەو زۆر بەی شەوان بە دەم خەوهوه دەهات و لەو سالۆنەدا تارمایی باسمى جەزائیری دەبینی. هیدی هیدی دووبارەبوونەوهی ئەو شەوانە بوون بە لەزەتیکي قوول و بێبێی ژیانم. لەو شەوانەدا تێدەگەیشتم کە دالیا گەراوتەوه بۆ خویندن و خۆی بۆ دواھەمین قوئاغی کولێژ ئامادەدەکات. هەندێجار لە ناکاو بە ئینگلیزییهکی ساف دەکەوتە قسەکردن لەگەڵ باسەدا. هەندێجار دەرگیا، هەندێجار هەلدەستاو بە تەنیا سەمایدەکرد. من شەو دواي شەو چاوم تیزتر دەبوو، شەو دواي شەو پتر دەمتوانی قوولایی ئەو تاریکییە داخراو و ترسناکەي ناو سالۆنەکە ببینم، تا زیاتر بمیپنایە زیاتر دەرترسام ئاشکرا بێم. زیاتر خۆم دەخزانده سوچەکانەوه، هیدی هیدی چاوم وەک

چاوی کونه په‌پویه‌کی لیده‌هات که به ئاسانی ناو زولمه‌ت ده‌بینیت. چتر پتو‌ستیم به مؤم نه‌بوو، به‌لکو تینی ئه‌وهم تیا‌وو وردترین و بچو‌کترین شته‌کانی ناو تاریکی ببینم، ده‌متوانی ئه‌و می‌شموله بچو‌کانه ببینم که له تاریکیدا له نابه‌ینی کورسییه‌کاندا ده‌فرین، تا زیاتر ده‌مبینی، شتی سه‌یرترم له تاریکیدا ده‌دۆزییه‌وه، هه‌ستمده‌کرد ورده ورده له‌وه ده‌رده‌چم که‌سیکی ئاسایییم، وه‌ک ئه‌وه‌ی حیا‌جاییک هه‌بی‌ت له نیوان دوو جیهاندا که‌مه که‌مه ئه‌و حیا‌جابه له پت‌ش‌چاوم بدری‌ت و که‌مه که‌مه هی‌زی ئه‌وهم تیا دروستی‌ت بتوانم دونیا‌یه‌کی تری‌ش ببینم که ده‌که‌وی‌ته ئه‌و دیو ئه‌م دونیا‌یه‌وه. سه‌ره‌تای دۆزینه‌وه‌ی من بۆ دونیا‌یه‌کی تر، له‌و سالۆنه تاریکه‌ی پرته‌قالی سبیدا بوو، له‌و کاته به‌دواوه زۆر شتی گرنگی ژبانی من له تاریکیدا پرووده‌دن، تاریکیه‌کی ئه‌نگو‌سته چاو، که ئاده‌میزاده‌کانی تر لایان وایه هیچ شتیکی تیا پروونادات، تاریکیه‌ک تیا‌دا جوله‌ی جیهانی‌ک ده‌وستی‌ت و جوله‌ی جیهانیکی تر ده‌ست پت‌ده‌کات. له یه‌کی‌ک له‌و ساته تاریکانه‌ی عه‌شقی دالیا سیرا‌جه‌دیندا، هی‌دی هی‌دی تارما‌یه‌کی ته‌نک و پرووم ببینی، شتی‌کم ببینی که له شه‌پۆلیکی نهرمی ئاو ده‌چوو له هه‌وادا مه‌له‌بکات. شه‌وی یه‌که‌م به گومان بووم، نزیک‌بوومه‌وه و قوول قوول به ناو زولمه‌تدا پروانیم، به‌لام هیش‌تا تینی نیگام نه‌یده‌توانی ئه‌و تو‌یژه ئه‌ستوو‌رو سه‌یره‌ی تاریکی ببری‌ت. که چوومه‌وه ژوو‌ره‌که‌م، سامیری بابلی، نیوه پرووت له جیگا‌که‌ی خ‌زیدا له تاریکیدا ته‌ما‌شایده‌کردم، خودای گه‌وره، له تاریکیدا سه‌یری یه‌کترمان ده‌کرد و یه‌ک‌دی‌مان ده‌بینی، بی‌ئه‌وه‌ی موسیقا مه‌ستی‌کردبین، یاخود وه‌جدیک ئیمه‌ی گرتی‌ت. وه‌ک ئه‌وه‌ی سامیر سه‌راسیمه‌یی و ناحالی بوونی من بخوینی‌ته‌وه، هه‌له‌ستاو به‌و ده‌نگه هی‌منه‌ی خ‌وی که ته‌نیا تا ئاستی گو‌نچه‌کی من بریده‌کرد، ده‌نگی‌ک وه‌ک چۆن خوین به‌ بۆریه‌کی باریکدا له جه‌سته‌یه‌که‌وه بۆ جه‌سته‌یه‌کی تر ده‌روات، ئاوه‌ها به‌ رینگایه‌کی باریکدا له زاری ئه‌وه‌وه بۆ لای من ده‌هات، بی‌ئه‌وه‌ی هیچ شه‌پۆلیکی به‌ هیچ

جنگایه کی دیکه دا پهرش بیته وه، بیته وهی هیج چپه کی به هه وادا بروات. سامیری بابلی که وهک پادشاهیکی نه که دی دیرین پالک و تیبو، گووتی: جه لاده تی کوتر، هه ی میژمندالی نه جیب، نه ی هه رزه کاری به دبهخت، له وه سه رسامیت که له تاریکیدا ده بینیت، له وه سه رسامیت که چیتر تاریکی و پوناکی بۆ تو نرخیکیان نییه، تو ده بیت له تاریکیدا بینیت. نه وه قه ده ری تو به له تاریکیدا بینیت، چونکه گهر له تاریکیدا نه بینیت، ناتوانیت برۆیت، ناگه یته هیج.

خوی راسته کرده وه وهک یه کیک له غه یبه وه قسه بکات ده یگووت: هه ندیجار هه موو پیکه وت و پلانه کان کوده بنه وه بۆنه وهی مرؤف بگه یتنه شویتیکی دیاریکراو، هه موو هیزه کانی سروشت و سه رتاپای ئیراده یان له سه ر نه وه پیکن یه کیک بهاریزن، هه ندیجار له ناو جه رگه ی هه موو شته ئاساییه کانی دونیادا، له ناکاو موعجیزه یه کی سهیر پرووده دات، بۆنه وهی دووباره نه وه راستیه به چوک و ساده یه مان نیشان داته وه که ئیمه ی گه مره زو و زو له یادیده که یین. تو نه ی مندالی نه جیب، نه وه که سه ی که له ناو دونیاکاندا سه فه رده که ییت، تو نه وه پۆحه ییت که نه ییتی تاریکی ده هیتیت بۆ پوناکی و نه ییتی پوناکی ده به ییت بۆ تاریکی. نه ییتی ئیمه ده به ییت بۆ نه وه دونیا و نامه ی نه وان دینیت بۆ ئیمه.

قسه کانی سامیری بابلی به په خشان و په مرز تیگه یشتم، به لام نه وه دهستی ده خسته سه رشانم و چاوه په شه گه وره گه وره کانی له تاریکیدا وهک دوو ده رگای پوناکیان لیهات، که لیته وهی مرؤف ده توانیت وهک تونلیکی نه فسوناوی به ره وه نه وه سه ری هه موو ته لیسمه کان سه فه ربکات، گووتی: دوو سال له مه وه به، له یه کیک له شاره کانی کوردستاندا، ده وریه بووم، له گه ل هیزیکی تایبه تدا دوو پیکاب سه ربازم پیبوو، شه وان به شه قام و کوچه کاندا ده که رام، ته قه م له هه موو شتیک ده کرد، ته قه م له و گه لایانه ده کرد که با له دره خته کانی ده فینیت، ته قه م له بالنده به چوکه کان ده کرد،

ته‌قه‌م له مارمیلکه‌و خشۆک و میشووله‌کانیش ده‌کرد. خۆم ده‌چوومه سهر دۆشکا‌که‌و شریتیکی دریزم ده‌خسته سهر و نیشانه‌م له په‌نجه‌ره‌ی مالان ده‌گرته‌وه، نیشانه‌م له ته‌نکی سه‌ربانه‌کان ده‌گرته‌وه، نیشانه‌م له ئه‌ریلی ته‌له‌فزیۆنه‌کان ده‌گرته‌وه، پشيله‌م له سهر ستاره‌کانه‌وه فریڤه‌دایه خوارئ، له قه‌یسه‌رییه‌کاندا به ناو مه‌خزه‌نی بۆدرو و عه‌تره‌کاندا ده‌ستپێژمه‌کرد، ئاگرم له دوکانی کوتا‌لچیه‌کان به‌رده‌دا، ققلم ده‌شکاند، به ته‌قه‌ دوا‌ی په‌پوله‌ی بچوک ده‌که‌وتم، مانگی سهر مناره‌کانم ده‌کرد به نیشانه، به‌دۆشکا بلندگوکانم به‌سهر مناره‌کانه‌وه ده‌شکاند، به فیشه‌ک له‌سهر دیواری مزگه‌وته‌کان ناوی خۆم له‌پال ناوی خودادا ده‌نوسی، که‌سێک بووم ترسناک. ئه‌و کاتانه‌ی من به‌شه‌و ده‌ورییه‌بووم، چۆله‌که‌کانیش نه‌یانده‌توانی سهر ده‌ربه‌ینن، هیلکه‌ش نه‌یده‌توانی بتروکی‌ت، تنۆکی ئاو له‌سهر پوپه‌پی که‌لاش نه‌یده‌و‌ی‌را به‌ریته‌وه. که‌ من به‌و شاره‌دا ده‌سو‌پامه‌وه «با»ش ده‌وه‌ستا، سه‌عات چرکه‌ی نه‌ده‌کرد، ئه‌ی مندا‌لی نه‌جیب، ده‌بوا‌یه‌ من ئیجازه به‌ ئه‌ستیره‌ بده‌م بده‌وشیته‌وه، من ئیجازه به‌ هه‌وربه‌دم تیپه‌پیت له‌ شه‌ویکی وه‌هادا من مانگه‌شه‌و مه‌ستیکردبووم، هه‌موو گیانم له‌ تریفه هه‌لکشابوو، خۆم له‌ پیزی هیزه هه‌ره ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کانی ناو سروشتدا ده‌بینییه‌وه. به‌لام ئه‌و شه‌وه شتیک رویدا هه‌موو ئه‌و غروره‌ی شکاندم. ئه‌و شه‌وه گویم له‌ ده‌نگی فلووتیکی غه‌مگین بوو له‌ کوچه‌یه‌ک له‌ کوچه‌کانه‌وه به‌رزده‌بیته‌وه. فلووت، له‌ شه‌وی ده‌سه‌لاتی مندا؟! فلووت له‌ کاتی که‌شتی مندا به‌و شاره‌دا؟! جه‌لاده‌تی ئازیز، من ده‌پۆیشتم و ئه‌و فلووته‌ش ده‌پۆیشتم، ده‌چوومه هه‌ر جیگایه‌ک ده‌نگی ئه‌و فلووته له‌ کۆلانه‌که‌ی ئه‌و دیوتر بوو، به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه من ده‌مویست پاوی ئه‌و موسیقاره بکه‌م و بۆم نه‌ده‌گیرا، ده‌چوومه لای راست ئه‌و ده‌چووه لای چه‌پ، ده‌چوومه لای چه‌پ ئه‌و ده‌هاته لای راست، من ده‌چوومه دواوه ئه‌و ده‌چووه پێش، سهرده‌که‌وتم به‌ کوچه‌کاندا ئه‌و داده‌گه‌را، پۆژ ده‌بووه

من شکست و که نهفت دهگه رامه وه و ئه و موسیقایه ش خاموش ده بوو. به لام وه سه سه یه کی سامناک له مندا دروستده بوو، شتیک له دلدا ده یگووت، گهر ئه و موسیقایه بیده نگ نه که یته، هه موو شه رف و ناوبانگ و شکوی خوت ده دۆرینیت. ئه ی مندالی به نه زاکه ت و به وه فا، ئه و پرۆه تا ئیواره دۆعامده کرد جاریکی تر گویم له دهنگی ئه و فلووته نه بیته، هه زمه کرد گهر شه ویکی تر چووم بۆ گه ران و به سه رکردنه وه ی شه قامه خالی و تاریکه کانی شار، ئه و دهنگه نه بیستم، ئه و ئاوازم گوئی له نه بیته.

شه وی دواتر له هه مان چینگادا، له هه مان ساتدا، له ژیر هه مان درهخت و ئه ستیره دا دهنگی ئه و فلووته دووباره به رزبووه وه. نه مده زانی له چ مالیکه وه دیت، له چ کوچه یه که وه؟ له چ زه وییه که وه هه لده قولیت یاخود له چ ئاسمانیکه وه داده به زیت؟ فه رمانم به هیزه کانم دا فیشهک به ته قینن، چی فیشه کمان هه بوو به هه وادا ته قاندم، بۆ ئه وه ی ئه و دهنگه نه بیستم، به ده یه ها کلاشینکوف و دیکتاریۆف ته قه مانده کرد، به لام ئه و موسیقایه به رده وام له ژیره وه ده هات، هه ستمده کرد گولله کانی من هیچ نابرن، به لام ئه و موسیقایه قوول تا هه ناوی من نه شته ری خۆی ده بات. ئه ی مندالی نه جیب، ئه ی جوانترین گوئیگریک من بینیبیتم، من کۆلم نه ده دا، شتیک بوو له خۆینه که مدا، ده بوایه بیگرم، ده بوایه یان من بیکوژم یاخود ئه و من بکوژیت.

هه موو شه ویک ئه و چیرۆکه دووباره ده بووه وه، ئه و موسیقایه شتیک بوو به گژ هه موو هیزو جه به روتی من و ده ولته و سوپادا ده چووه وه، بینه وه ی هیچ شتیک بکات. بینه وه ی مانایه کی زهق له ویدیو ئاوازه کانییه وه بیت. موسیقایه ک بوو له ویدا، شتیک بوو پێچی به پرۆح ده کرده وه، شتیک بوو ناچاریده کردیت بیده نگ بیت و گوئی لیتیگریته، دونیای ناچارده کرد بیده نگ بیت و گوئی لیتیگریته. من شیت ده بووم، بلدۆزه ره کانم ده هینا و ده که وتمه تیکدانی مال و گه ره که کان، له ناو ویرانه و داروپه ردووی

مالە خاپوورو وىرانەكاندا بەدوای ئەو مۇسقىقايەدا دەگەرەم بىدەنگىبەكم.
 ئاگرم لە باغچەكان بەردەدا و لە خۆلەمىشەكەيدا بۆ ئەو ئاوازەنە دەگەرەم
 بىدەنگىيانبەكم، خەلكم لە مالەكانى خۇيان دەھىتايەدەرى و بە درەختەكاندا
 ھەلمدەواسىن، بۆئەوئى ئەو مۇسقىقايە خامۇشەبەكم، بەلام سوودى نەبوو.
 ئەو لە دونىايەكى ترەو دەھات، دونىايەكى ھاوسى بە ئىمە، نزىك لىمانەو،
 تىكەل لەگەل خوينماندا، بەلام نادىارو نەبىنراو. نازانم چەند ھەفتە و چەند
 مانگ شەرم لەگەل ئەو مۇسقىقارەدا كرد... نازانم، بەلام دەزانم ھەر پۆژەو
 شتىك لەو دىوارە تارىكەى ناو پۆحم دەپروخا، لەدەرەو دەپندەتر دەبووم،
 بەلام لە ناوہو غەمگىنتەر. شەوئىك لە شەوان دانم بە شكىستى خۆمدا
 نا و ھەموو ھىزەكانم گىزايەو بۆ بىكەكانى خۇيان و بەتەنیا، بەدەستى
 بەتال، بەبى ئەو چاويلكە پەشە تارىكەى دەمكردە چاوم، دەستمكرد بە
 گەرەن بە كوچەكاندا و گوڭگرتن لەو مۇسقىقايە. يەكەمجارم بوو لە ژيانمدا
 بەراستى گوئ لە مۇسقىقا بگرم، يەكەمجارم بوو ھەستىكەم خەرىكە دلم
 دەستەم دەبىت. جەلادەتى نەجىب، ئەى كوپى غەمگىنتىن خاكى سەر
 ئەم زەويىيە، ئەو مۇسقىقايە منى بەزاند و قول ھاتە ژيانمەو. شەوان ئەو
 شارە سەرتاپاى خالى بوو، ئەو مۇسقىقارە ئىوارەيەك لە ناو تارىكىيەو
 بە خۆى و فلووتەكەيەو دەرکەوت و سلاوى لىكردم. ئەو لەسەرەتاو
 بۆ ئەو ئىوارەيە گەرابوو، منىش لەسەرەتاو لەو ئىوارەيە پامدەكرد، ئەو
 لەسەرەتاو دەيزانى لە ساتىكدا من و ئەو پووبەپووى يەك دەبىنەو. بە
 ھەموو جەلە سەربازىيەكانمەو، بە ئۆتەو مەدالیاكانمەو بەرابەرى وەستام،
 ئەو دەستىك جلى سېى سېى لە بەردابوو، قژى كەمىك بە خاوى ھاتبوو
 سەر چاوى، فلووتىكى سېى پىتوو. لەو شەوہو زمانى من گۆردرا، دلم
 بە جۆرىكى تر پىچىكرەدەو، من پىمگوت: ئەى سەرگەردان و بىجىتى
 شەو، تۆ كىت؟ لە كۆتو دىت. چىت لە من دەوئىت، چ شەپىك لەگەل
 مندا دەكەيت، كە بە من ناكرىت.

بە ھېمىنىيەكەۋە قۇزى لاپىرد و گووتى: ھەر كەسىكم گىرنگ نىيە، من لە شارى مۇسىقارە سىپىيەكانەۋە ھاتووم بۇ لاي تۇ. ھىچ شتىكم لە تۇ ناۋىت ئەۋەنەيىت گۈيىگرىت.

من دووبارە پىرسىيارم لىكىردەۋە، گووتم: لە كۈيۈە؟

بە ھېمىنى و بە دەنگىكى ساف ۋەك تىكەى شەۋنم، ۋە لامىدامەۋە: لە شارى مۇسىقارە سىپىيەكانەۋە ھاتووم، لەۋ شارە دورەۋە بۇئەۋەى گۈيىم لىتىگرىت.

من دەستىم گىرت و ويستم لەگەل خۇمدا بىيەم، بەلام بەھىمنى ئەۋ دەستى ۋەرگىنراۋ مەچەكى منى گىرت و گووتى: ئەمشەۋ تۇ لەگەلدا ۋەرە. من دۇراۋو شىكستەى ئەۋ جەنگەبووم. بىئەۋەى بىر لە ھىچ بىكەۋە خۇم داىە دەست ئەۋ مۇسىقا سىحراۋىيەى پۇخمى لە تەپۇتۇزو تارىكى ۋ خۇيىنپۇزى چەندەھا سال پاكىدەكرەۋە. من ئەۋ شەۋە تىگەيشتىم مۇسىقا مەعدەنى پاستەقىنەى مۇقەكان دەۋزىتەۋە، ئەۋ كانزا جاۋىدو پاكەى ئىمەى لى دروستىبوۋىن، جەلادەتى كۆتر ئەۋشەۋە من بە ناۋ دارستانەكاندا دەپۇيشتىم، ئەفسەرىكى دىزىو كە ھەموو ژيانم لە كۈشتن و سووتان و ۋىرانكردندا بىردىبوۋە سەر، نەقىب سامىرى بابلى، ھاپۇنى سەرۋىك كۇمار، دلاۋەرتىن ئەفسەرى فەيلەقى چوار، خاۋەنى نۇتەى قارەمانى، ئەۋ پىاۋە ترسناك و تەنبايەى كە بۇنى پرتەقالى لىدەت. ئەۋ پىاۋەى سەدان گۈندى لە كوردستان لەگەل زەۋىدا تەختىردىبو، چەندەھا شارى پوخاندبو، ئەى مىندالى بە نەزاكەت من ئەم جانەۋەرە ترسناكەى بەردەمت، كەدەستىكرى سوپا و سىياسەت و قەبىلەكانى ۋلات بووم، مۇسىقا ۋەك مىندالىك دەستەمۇيدەكرىم. ۋەك يەككىك خەۋى لىكەۋىتت و بىروات، دۋاى دەنگى ئەۋ قلوۋتە دەكەۋتم كە سات دۋاى سات تىكەل بە سىروشت و ژيان و جوانى دەكرەمەۋە. پارچە مۇسىقاىەكى ناكۇتا بو، ھىچى نەدەگۈوت و ھەموو جوانى و شىرىنى ژيانىشى ئاشىكرادەكرى، ھىچى نەدەگۈوت و لە ناۋەۋە

هه موو شتیکیشی بۆ من پوناکده کرده وه، منی به ره و ناو دارستانیکی
خه یالی برد، له وینوه به ره و که ناری زه ریاچه یه که وه که ئه وه ی سهر له
نوی له دایکبمه وه، خۆم له شه پۆله کانی هه لکیشا، ئه و فلووتی لینه دا و من
به هیمنی مه له مده کرد، له گه له هه موو ته کانیکی تازهی ناو ئاودا، ئه و مرۆشه
خه وتوو و دیله ی ئاو پۆحم به ئاگاده هاته وه.

دوای چه ندین سه عات مۆسیقا و مه له، مۆسیقا و ئاو، فلووت و پاکی،
ئاوازو ئیشراق. له ئاو هاتمه دهره وه و بووبووم به مرۆفیکی تر.

من دهستی سامیری بابلیم ده گرت و تکام لینه کرد، به رده وامبیت، من
دهمتوانی چه نده ها سه عاتی تر دانیشم و گوئی لینگرم، به لام ئه و گووتی:
ئه ی مندالی نه جیب بخه وه، تۆزیککی تر که له شیرێ به یان ده خوینیت و
نه سیمی سوپج هه لده کات، تۆزیککی تر لاولاو ده گه شپته وه و شه ونم بۆ
مردن ئاماده ده بیت. به ره له وه ی عه نده لیلی به یان بیته زمان بخه وه، تۆ
سه بی کارت زۆره و که میک پشووبده.

ئه وه دووه مین جار بوو، ناوی شاری مۆسیقاره سپییهکان بییستم.
دوباره بوونه وه ی ئه و ناوه، شتیکی سه یربوو، من ئه وه ته ی هاتبوومه
شاری ته پوتۆزی سۆزانییه کان، ته لیسم له دوای ته لیسم، نه ینتی له دوای
نه ینتی تووشم ده بوو. به لام ئیستا هه ستمده کرد ئه و ناوه پتر له هه ر
شتیککی تر، هه وایه کی نه ینتی و ئاوازیکی ته لیسمای له خه یالی مندا
ده ورۆژینیت، به لام وه که سروشتی هه میشه یی خۆم هیند سه برم هه بوو،
بژیم و چاوه روانبکه م. دلنیا بووم سامیری بابلی نه ینتی زیاتری لایه،
دلنیا بووم ده توانیت یارمه تیمبدات، که میک ئه و ئاماژه و نیشانه سه یرانه

مروفتیک نه کوژم، لهو شه ووه به یارمدا ئازاری بالندهیهک نه دهه، به لام درۆمکردو نه متوانی. من جار دواى جار په یمانی خۆم ده شکاند، ئه و جان ه وه ره ی ناوم د پرتیبو له وه ی من چاوه پروانده کرد، له گه ل ئه وه شدا ئه و مۆسیقایه هه میشه له سه رمدا ده نگیده دایه وه، بۆ هه ر کوئ ده چووم له گه لمدا بوو، وهک ئه وه ی له پۆحمدا تۆمار بوو بیت و له ناکاو یه کتیک په نچه بنیت به دوگمیکى نه ئینیداو سه ره له نوئ دابگیرسیته وه.

چه لادهت... من به رده وامبووم له سه ر کوشتن، به رده وامبووم له سه ر ویرانکردن، به لام له دواى ئه و شه ووه هه رچییه کم بکر دایه، له زه تم لی نه ده بینى، بۆ هه ر جیگایه ک ده چووم غه مگین بووم، هه رچییه کم ده کرد ته نها بووم، هه موو ئه و شتانه ی له وه وپیش له زه تم لیوه رده گرتن له زه تیان نه ما، ئه و مۆسیقایه ی جاران که یف و سه قام پیده هات، نرخى که وت و به هایه کی له لام نه ما. ئه و مۆسیقایه یه کجار منی له و دونیایه ی خۆم هه لگرت و فرییدامه ناو دونیایه کی تره وه. جاران به ئیمان هه گونده کانم ده سووتان، به لام دواى ئه و مۆسیقایه ئیمانم گۆر درا، جاران به له زه ته وه خه لکم ده کوشت، دواى ئه و ئاوازه تیگه یشتنم له له زه ت گۆر درا، جاران به واجییم ده زانی دوژمنان زینده به چالیکه م، به لام وشه ی فه رمان و به رپرسیاریتی بوونه کاو با. له گه ل ئه وه شدا ژيانى من له سه ر ئه و وشانه دروستبوو بوون، ژيانى من له سه ر ئیمان و له زه ت و واجیب خولقابوو، سى دهردى کوشنده که ده شیت هه ر یه که یان به ته نیا مانایه کیان هه بى، به لام که کۆده بنه وه ئافاتی ئه وتۆ دروستده که ن له تاعوون به دتر. نه مده زانی چی له و مۆسیقایه بکه م، نه مده زانی چۆن بیکه م به شتیک پینمایى ژيانى لیوه رگرم، له به ره وه به رده وام گوناھى گه وره م ده کرد و په شیمانده بوومه وه، خه لکم ده کوشت و دواتر ده گریام. تا دواجار شتیکى دیکه پویدا پۆحى منی هینده ی تر له بنه وه هه لته کاند.

هیزیکی نهینی بهردهوام پێگای منی دهخسته سەر پێگای مۆسیقارەکان. شهویک وهک شهوانی تر، لهیهکیک لهو شارە خاپوورانە کوردستاندا، به ناو کوچەو کهلاوهو کۆلانهکاندا پیاسەمەکرد، گیانم له تریفەدا شهلال بوو، له ناکاو دەنگی کهمانچەیهک بهرزبووهوه، به وینهی یهکهمین جار، به وینهی ئهو زهمانهی مۆسیقا شیتیکردم، دهنگیکی کوتوپرو سهیرو پر حیکمەت بوو، دهنگیک بوو منی بانگەکرد، منیک که وهک ئازەلنکی تورهم لنهااتبوو، به گایهکی بیمار دهچووم که شیتانه سەر به دیواریکی سووردا دهکیشیت. من دهمویست وهک نهقیب سامیری بابلی بمیتمهوه، تا ههمیشه ئهو پیاوه ترسناکهبم که جێدهستم بهسەر ژیا نی ههموو بالندهو مڕۆف و بهردیکهوهیه، ئهو کهسه بمیتمهوه که هەر پهڕهسیلکهیهک هیلانهیکرد، دهبیت حیسابی ئهوهبکات که دهشیت من بیروخینم، هەر ژنیک هیلکهیهکی له گولداندا سهوزبوو حیسابی ئهوهبکات دهشیت من مندا له کهی لهناوبهرم، هەر باغهوانیک درهختیکی چاند، ئاگاداریت که ئهگەر له بهری ئهو درهختهی خوارد، ئهوه منم بوارمداوه نهوهک خودا... ئهی کوپی به نهزاکەت، ئههجاره من پڕۆ و ههفتهو مانگ دوائی سهرحاوهی دهنگهکه نهکهوتم، هەر ئهوشهوه دۆزیمهوه، کهمانچهژهنیکی بالابهرزو باریک بوو، لهسەر بهردیکی گهوره له ناوهراستی کهلاوهیهکدا کهمانچهی لێدهدا، وهک ستوونیکی درێژ وابوو له برۆن، له ناو داروپهردووی ویرانهیهکدا ئاوازیکی دهژهن سیحراوی وهک ئهو ئاوازهی له قلووتی ئهو مۆسیقاره سپیوشهم بیستبوو. من نهفرهتم لهو پڕۆ دهکرد که مۆسیقا تیا لهدایکبوه، دهرسام ههموو مۆسیقارەکانی دنیا خویان لهسەر پوچی من تاقیکه نهوه، هاوارمهکرد: بۆ من... بۆ به ته نیا من. ئهم ولاتهی ئیمه پڕیتی له ههزاران ئهفسهری مڕۆفکوژ، ئه مه چ هیزی که من بهم شتویه تاقیدهکاتهوه؟ چ هیزی که ناهیتیت ئاسوده بژیم و بخهوم؟. تفهنگه کهم دادهگرت و دهمدایه بهر گولله، نه دهکرا بهیتم ئهو کهمانهش به هه مان دهردمبه ریّت. ئهو به

ئارامى كەمانچەى خۇى لىندەداو دەپۇى، من دىلنابووم پىكاومە، دىلنابووم...
 جارىكى دى تەقەم لىكردەو، بەلام جەلادەتى كۆتر هېچ، ئەو لەسەرەخۇ
 كەمانى لىندەداو دەپۇى. من دواى دەكەوتم، دىلنابووم خويىنى لەبەر دەپوات،
 بەلام بى هېچ ماندووبوونىك كەمانى لىندەدا، بەرەو قوولايى ئەو شارە
 پۇى، بەرەو بازارە بىدەنگەكانى شەو، بەرەو قەيسەرىيە ساردەكان، من
 خويىنەكەيم دىلۇپ دىلۇپ حىسابكرد، بەلام لە نيوى پىگاندا ھەستمدەكرد من
 دىلىكى مەبھورم كە دواى مۇسقىقا كەوتووم، نەو ك ئەفسەرىكى بىرەحم كە
 دواى نىچىرىك كەوتبم. ئەو بە ھەموو شەقامەكاندا دەپۇى و مۇسقىقاي
 لىندەدا، من شەيداي ئەو ئاوازە دواى دەكەوتم و نەمدەزانى بۆكۆيم دەبات،
 فرىوى نەغمەكانىم دەخوارد و مەستبووم. ئەو دەپۇى و وەك بە ھىزىكى
 ئەفسوناوى پامكىشىت بەدوايدا دەپۇيشتم، ئەو دەپۇىشت و من دەپۇىشتم،
 ئەو دەپۇىشت و من دەپۇىشتم، لە جىگايەكى ئەو پىگا درىژەدا بىئەو
 پىتزانم تەنگەكەم فرىدا، لە شويىنىكا كە نەمدەزانى كويى، چاويلكەكەم
 لىكەوت. دەپۇىشت و دەپۇىشتم... دەپۇىشت و دەپۇىشتم. دواجار بە
 ماندووىى لە گوزەرى قەسابەكاندا گرتەو، پالى دابو بە دەپابەكەو
 نيوە مردو تەماشاي شتىكى دەكرد كە من و تۇ نايىبىن. پىتگوتم:
 سامىرى بابلى، منى كوشىت. لەو دەقىقەدا ھەموو پەشىمانى گەردون
 لە گەرووى مندا بو، من بووبووم بە پياوئىكى بىمانا، دەستمدايە خۇى
 و كەمانەكەى و گووتم: ھەستە فرىاتبكەوم، ھەستە فرىاتبكەوم. پىكەنىنىكى
 غەمبار پىكەنى و گووتى: ھىشتا زو، سامىرى بابلى، ھىشتا زو، پۇژىك
 دىت، دەبىت فرىاي مۇسقىقارىك بكەويت، شەويك دىت، وەك ئەمشەو
 مۇسقىقارىك دەكوژىت، بەلام لە ناكاو ئەم ئاوازە سىحراويانە دىنەو بىرت،
 دەگرىت و پەشىمان دەبىتەو، بە سەحرانا رادەكەيت، جەستەى دەدەيت
 بە كۆلتدا و پزگاريدەكەيت. بەلام من ئەو مۇسقىقارە نىم، تۇ ناتوانىت من
 پزگاربكەيت.

کەمانەکەى بە دەستەوه بوو، بە ئارامى دەستى خستە سەر دەستم و گوتى: غەمى منت نەبیت، من دەگەریمەوه بۆ شارى خۆم، دەگەریمەوه بۆ شارى مۇسقىقارە سىببەکان، من تەنیا نامەيەکم هەبوو بۆ تۆى بهێنم، ئاوازيکم هەبوو دەبايە يادى تۆى بهێنمەوه... شەويكى دى، لە زەمانىكى دیکەدا، تۆ يەکیكى تر دەبینیتەوه، ئەو پێویستی بە کۆمەکی تۆیە نەوهک من، ئەو پێویستی بە کۆمەکی تۆیە...

جەلادەتى کۆتر ئەو مۇسقىقارە تۆ بوویت.

جەلادەتى کۆتر، من لەو چەند سالەى دوايیدا، بەردەوام ئەو مۇسقىقارانەم دەبیست، کە دەهاتن و لە جیگایەکی نزیکەوه ئەو ئاوازیان لێدەدا، لە بەرهەکانى جەنگدا، لە شەوى تاریکی شارە دورەکاندا، لەو شەوانەدا کە لە بیابان گۆرى گەرەمان هەلەدەکن و ژن و منداڵمان تیا زیندە بەچالەدەکرد. ئەو کاتەى من بەرپرسی یەکەمى گۆرە دەستەجەمعیەکان بووم، من نەخشەکانیانم دادەنا، من بەرپرسی رێکخستن و دابەشکردنیان بووم، دەبايە بە جۆریک لە زەویدا و نیا بکەم هیچ فریشتەو ئەهریمەنیک نەیان دۆزیتەوه، بیا نەخەمە جیگای ئەوتۆو ئاسەوارىکیان لەسەر زەوى نەمیتیت، تونیلیان بۆ دروستبکەم کە راستەوخۆ دەچیتەوه سەر قیامەت. ئەو شەوانەى من خۆم لە گەل فەسیلى تیرباران و ناشتن و کوشتندا کارمەکرد، لە هەر جیگایەک بوومایە، دەنگى ئەو مۇسقىقايە بەرز دەبوو، هەندىجار لە ناو زوڵمەت و تاریکیدا مۇسقىقارەکانم دەبینى، هەمويان جلی سىپیان لە بەردابوو، لە تاریکیدا مۇسقىقیان لێدەدا، فلووتیان لێدەدا، کەمانیان لێدەدا، هەندىجار لە جیبەکەى خۆمدا بە سەحرادا دەگەرāmەوه، بە درێژایی رێگا کە دەمینین، لە رۆخى شەقامە کە دەوستان و ئەو ئاوازه سىحراوى و قەشەنگانەیان لێدەدا، لە ناکاو یەکیکیان لە بەر پۆشنایى چرای ئۆتۆمبیلە کەمدا دەر دەکەوت و نەدەبوو. ئەوانە تا ئەو پۆژەى تۆم پزگار کرد بە دوامەوه بوون، جەلادەتى کۆتر هەموو ئومیدی ئەوان ئەوهبوو، تۆ پزگار بکەم، پتر لە سالیك بە

دوای منەۋە بوون بۇ ئەۋەى تۆيان بۇ پزگار بىكەم. دۇنيام دەيانزانى ناتوانن
 ھەموو ئەو كوزراۋانە پزگار بىكەن، ناتوانن بەر بەو دەريا گەۋرەيە لاشە
 بگرن كە من و دەيەھا ئەفسەرى تىرى ۋەك من دروستماندەكرد، بەلام
 دەبوۋايە يەككىك دەربازىت و بتوانىت چىرۋكەكە بگىرپتەۋە، يەككىك ئەركىكى
 مەزنى ھەيە. سەيرە كە من نازانم چىيە، جەلادەتى كۆتر ئەو كەسە تۆيت.
 تۆيت ۋەك پىغەمبەرىكى تازە ۋەھائىت، من دەبوۋايە پزگار تىكەم، لە گۆپ
 دەرتبەيتنمەۋە بۇئەۋەى بژىت.

من بە غەمگىنىيەۋە دەمگوت: پىغەمبەرى چى و قسەى چى؟ نايىنىت
 لە ھەۋتى ئىۋارەۋە تا دوۋى شەو قەحبە ھەلدەپەپىنم، پىغەمبەرت بىنيۋە
 ئاۋا يىت؟

ئەو بىئەۋەى ھىچ بلىت دەيگوت: ئەى مىدالى بە نەزاكەت، ئەو
 شەۋەى تۆم تىابىنى، شەۋىكى تىرى سەيرى ژيانم بوو، من لە ماشىنىكا
 بووم لە پىش ئەو زىلەى ئىۋەۋە دەپۇشتىن، يەككىك بوو لەو شەۋە
 دەگمەنانەى ھەستەم بە ئاسۋودەيى دەكرد. لە پىگا بۇ شتىك ۋەستائىن،
 يەككىك لە زىلەكانى پىش ئىمە تا يەككى تەۋاۋ نەبوو. من بەدەستوۋرى
 ھەمىشەى خۇم لە ۋكاتانەدا دادەبەزىم، كەمىك ھەۋام ھەلدەمژى و سەيرى
 ئەستىزەكانى بىابانم دەكرد. زىلەكەى ئىۋە پاستەۋخۇ لە دوای جىتەكەى
 منەۋە بوو، كە دادەبەزىم گۆيم لە مۇسقىقەى تۆ بوو، سەرەتا ۋامدەزانى
 ئاۋازى يەككىك لەو مۇسقىقارە سىپپانەيە كە بەردەۋام بەدۋامەۋە بوون.
 بەلام ۋانەبوو، ئاۋازىكى نىكترو سىحراۋىتربوو، جىۋازىيەكى گەۋرەى
 لەگەل ھەموو ئەو ئاۋازانەدا ھەبوو كە پىشتەر بىستبووم، ئاۋازىك بوو ۋەك
 ئەۋەى پاستەۋخۇ خالىق خۇى دەستى لە دارشتىدا ھەيىت. بە جۆرىك
 ئاسمانى و بزۋىن بوو، ھەستەدەكرد ھەۋاش ۋەستاۋە و گۆيدەگىرىت، لەو
 كاتەدا دۇنيابووم كە ئەو مۇسقىقايە جودايە لە ھەر مۇسقىقايەكى تر كە من
 لە ژيانمدا بىستوومە، ھەتا جىۋازە لە مۇسقىقايە ئەو گەنجە سىپپۇشەى

لە گوێ ئێو دەریاچەدا بۆ ماوێهەک لەهەموو پیسی و دزیوییەکانم پاکیکردمەو، مۆسیقاکی تۆ زیندووترو کاریگەرتربوو، وەک گریانێ ئاسمان و لەخەووەستانی زەوی بوو بەسەر کارەساتیکێ گەورەدا، تۆ بوویت لەو زێلەدا فلووت لێدەدا، هەموو دیل و سەرباز و ئەفسەرەکان، زیندەوهران و نازیندوووەکان گونیاڵ دەگرت، هەستکرد هەموو بێهۆشن، ئێو مۆسیقایە بە شیوەیەک بردوونی مردن و تیربارانیان بێرچۆتەو، من چادری سەر زێلەکەم کەمێک لادا بۆئەوێ بێینم، خۆشت نوقمی بێهۆشییەکی قوول بوویت، ئەو مندالی نەجیب، هەموو ئەم گەردونە لە پێگای ئێو فلووتەێ تۆو ھاواریدەکرد. من دلنیاووم تۆ ئێو مندالەێ کە لە شەوێکی تاریکدا تووشم دێیت و دەبێت پزگارتبکەم. دلنیاووم تۆ ئێو کەسەێ کە دەبێت پزگارتبکەم، تۆ ئێو موعجیزە چکولانەییەت کە دەبێت بژیت. بەلام چۆن، کە ماشینەکان دەستیانکردووە بە ڕۆشتن تۆ بێدەنگ بوویت، لە پێگا زێلەکان پاش و پێشکەوتن، نەمدەزانی چۆن پزگارتبکەم، ئەوانەێ کە دەهێترانە ئێو سەحرايە هیچ هیزیک هیچ قانونیک، هیچ پەحمیک نەیدەتوانی فریایانکەوێت، ئەوێ کە دەهاتە ئێوێ دەبایە بمردایە، ئەوێ تێکەل بە یەکیک لەو قافلانەێ مردن دەبوو، هیزیک نەبوو لەسەر زەمین دەریبەیتیت، هەرکەسیک شتیکی وەهای بکردایە دەجار دەیانکۆشت و زیندوویان دەکردووە، نە من نە هیچ کەسیکی تر نەیدەتوانی ئەو بەکات، ئەوێ کە دەهات نەدەبایە بگەریتەو، دەمزانی گەر ئەوانی تر تەقەت لێیکەن دەتکوژن، نەمدەویست بمیریت، دەبایە خۆم تەقەت لێیکەم بۆئەوێ دواتر بتوانم پزگارتبکەم. سالانی دوورو درێژی تەقەکردن و مڕۆف کۆشتن فێری ئەوێ کردبووم، چۆن دەتوانم خەلک برینداربکەم بێئەوێ بمرن. ئەو تەنیا پێگابوو، لەو زیاتر پێگایەکی تر نەبوو، هیچ هیزیک نەبوو تۆ لەو قافلەێ دەریبەیتیت. کە هەمووتان لە زێلەکان دابەزین بەرلەوێ سەربازو مولازمەکان سەرنجی هیچ بدەن، یەکەم دەسپێژم لە

تۆکرد، ته‌قه‌م لی‌کردیت و به‌پال فری‌مدایت‌ه که‌ندیکی چ‌کۆلانه‌وه له‌ قه‌راغ
 رینگاکه‌داو هاوارم له‌ بلدۆزه‌ره‌کان کرد «ئهم کو‌ری سه‌گه‌، نه‌که‌ن به‌
 ژیر گله‌وه‌، هه‌روا فری‌ده‌ن تا به‌یانی سه‌گ ده‌یخوات، شایه‌نی ئه‌وه‌ نییه‌
 گو‌پیشی هه‌ییت»، هه‌ندی‌جار واما‌ن له‌ هه‌ندی‌ک دی‌لی تر کردبوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌
 که‌س گو‌مانی لی‌ نه‌کردم. به‌ده‌ستی خۆم فری‌مدایت‌ه قه‌راغیکی چه‌په‌که‌وه‌،
 بۆئ‌ه‌وه‌ی که‌س بی‌ر له‌ هی‌چ نه‌کاته‌وه‌. هاو‌پیکانت‌مان هه‌موو کوشت، ئه‌ی
 مندالی نه‌جیب، هاو‌پیکانی تۆمان کوشت و کردمانن به‌ ژیر له‌وه‌. ئه‌وه‌
 پیشه‌ی هه‌میشه‌ییمان بوو. ئه‌وه‌ی تۆی رزگار کرد ئه‌و ئاوازه‌ ئاسمانیه‌ی
 خۆت بوو، که‌ به‌ یه‌ک‌جارو بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ منی گو‌ری. ئیستا ئه‌وه‌ تام
 له‌ به‌رده‌ست‌دا، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من له‌به‌ر ده‌ستی تۆدام و ده‌توانیت
 بمکو‌زیت. به‌لام من له‌ تۆ ده‌ پرسم، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری به‌ نه‌زا‌که‌ت ده‌ت‌ه‌ویت
 تۆله‌ی کێ بکه‌یت‌ه‌وه‌ و له‌ کێ؟ له‌ من یان له‌ هه‌زاران بکو‌زی تر، له‌ من
 یان له‌ ئاسمان؟ ئه‌و شه‌وه‌، لاشه‌کانمان شارده‌وه‌، به‌لام به‌رده‌وام ئه‌و
 موسیقایه‌ له‌سه‌رم‌دا بوو، له‌ ده‌ماره‌کان‌دا بوو، له‌ د‌ل‌م‌دا پیاسه‌یده‌کرد. له‌
 گه‌رانه‌وه‌دا من له‌ دوو‌ریانی‌ک‌دا پ‌ن‌چ‌م به‌ ج‌ی‌به‌که‌م کرده‌وه‌و گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر
 تۆ، ئه‌ی مندالی نه‌جیب تۆ مر‌د‌بو‌ویت، به‌دری‌زایی چه‌ندین سه‌عات خو‌ین‌ت
 لی‌ر‌و‌یش‌تبوو، هه‌ر شتی‌کم له‌ تیمار‌کردن ده‌زانی بۆم کردیت و تۆم خسته‌
 پشتی ج‌ی‌به‌که‌وه‌و هاتم، هی‌چ ج‌ی‌گایه‌ک نه‌بوو ب‌ت‌به‌م، ته‌نیا که‌سی‌ک شکم
 ده‌برد دالیا سیرا‌جه‌دین بوو، من و ئه‌و له‌ می‌ژبوو یه‌ک‌ترمان ده‌ناسی،
 ئه‌وکات له‌ پایته‌خت بوو، هی‌شتا کچی‌کی تازه‌ پیا‌که‌وتو‌بوو که‌ ناسیم،
 سه‌مه‌ر سال‌ح پ‌ی‌ن‌اساند‌م، تا‌که‌ کور‌دی‌ک بوو من له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ست‌یره‌یه‌
 دی‌بووم و ئه‌زیه‌تم نه‌دا‌بوو، له‌و ب‌ت‌را‌زیت هه‌ر کور‌دی‌کم بینیبوو ئازار‌م‌دا‌بوو،
 به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی به‌راسته‌جاده‌دا تۆ به‌ینم. ج‌ی‌به‌که‌م له‌ قه‌راغ شه‌قامیک
 په‌ک‌خست و به‌ج‌یم‌ه‌یش‌ت، تۆم هه‌ل‌گرت و به‌ هه‌موو بیابان‌دا هاتم، ده‌مو‌یست
 له‌ ج‌ی‌گایه‌ک کومه‌لی‌ک ده‌واری به‌ده‌ویی بدۆزمه‌وه‌و که‌مینک پ‌شو‌وب‌ده‌ین

نه بوو، پوژيکي پیک نه شاره زه به سه حرادا هاتم، شه وه که ی گهرده لولو یکی لم هه لیکرد، دلنیا بووم تو مردویت، به لام نه مده ویست داتبنیم، به رده وام له سه رمدا ئه و ئاوازه دووباره ده بووه وه، هه ستمده کرد یه که مجاره له ژيانمدا ئیشیک ده که م بونی شه وه ی لیدیت که منیش مرقم، شه وه یه که مجارم بوو له ژيانمدا یارمه تی مرقمیک بدهم، پیشتر له هه موو ته مهنمدا ته نیا ژان و به دبختیم بلاو کردبووه وه. تو مردبوویت، به لام ده مزانی ده شیت بزیت و زیندووبکریتته وه. به لام من ده رگاو ده روازه نه نییه کانی شه م شارهم بو نه ده دوزرایه وه، شه م شاره له دووره وه وهک سه راب وایه، دینیت و پیتوایه ده بیینیت، نزیکه دبیتته وه، وهخته ده ستت بگاته دیواره کانی، واهه ستمده که ییت، گه یشتو یته ناو کوچه کانی، به لام ده بیینیت له ناو کومه لیک وه هم و خه یال و نیگاری ئاویدا ونبوویت، به ناو شه و لمه زهرده دا ده هاتم، له م شاری سه رابه وه به ره و شه و شاری سه راب، له م کوچه ی ئاوینه وه به ره و شه و کوچه ی تر. تا شه و ژنه م له ته پوتوزدا نه بیینی نه مزانی که زیندووم، پویشتنی زور به سه حرادا، به لاشه ی یه کیکه وه که قوول چنگی له بنکی بیقه راری مه رگ گیرکردوه، پوخساری زه مین و ژیان له به رچاوت ده گوریت، من به ره له و پوژه هه موو شتیکم کردبوو، له چیاکان و زونگاوه کان و ده قهره گردین و پنده شته دپکاوییه کانی سنووردا شه پمکردبوو، چووبوومه شارو شاروچکه جیاوازاکان، به لام شه و پوژه هه رچیم ده کرد نه مده توانی شه م شاره له ته پوتوزی وه هه مه کان بسرم. شازنی ته پوتوز، شه و خانمه ی که ئیشی شه وه بوو توزی سه ر پوخساری زه مین بسریت، شه و منی دوزییه وه، هیند ماندووبووم چیت نه مده توانی تو هه لگرم. بیتشه وه ی هیچ بلیت، تو ی دا به شانی خویدا و پیتشمکه وت، ئیواره یه کی درهنگ گه یشتینه پرته قالی سپی، تو هه ر خوینت لیده پویشت و په شه با خوینه که تی به سه حرادا ده برد، من هه ندیجار ئاوپمده دایه وه و داویک ده زووی باریک و دریزم له هه وادا ده بیینی که با ده بیات، تا شه و سه ری شه و سه ری جیهان، ده زوویه کی باریکی خوین که

وهک خه‌تیکی نه‌ینی و سه‌یر تۆی به‌ شتیکه‌وه ده‌به‌سته‌وه ده‌که‌وته ئه‌ودیه
 ئه‌م دونیایه‌وه... تۆی به‌ که‌سانیکه‌وه ده‌به‌سته‌وه لی‌ره‌نین، که‌سانیک سهر
 به‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ نین. ئه‌و ئی‌واره‌یه بی‌ئوه‌ی ئیمه‌ دالیا بانگی‌که‌ین تۆمان
 هینایه‌ ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ چۆل و فه‌رامۆشه‌وه، بی‌ئوه‌ی دالیا بانگی‌که‌ین،
 خۆی و فریشته‌ چکۆله‌کانی له‌ به‌رده‌مماندا ئاماده‌بوون. من تۆم ته‌سلیمی
 ئه‌و کردو گووتم «به‌ دۆعا خانمی فریشته‌ بچوکه‌کان، ده‌بی‌ت ئه‌م کو‌ره
 نه‌مری‌ت، به‌ دۆعا، من ده‌بی‌ت برۆم، من ئیشی ترسانکترم هه‌یه‌، به‌لام بزانه
 ئه‌مه‌ نه‌ینییه‌کی که‌وره‌یه‌ که‌ ته‌نیا خۆت و خودا ده‌بی‌ت بی‌زانن».

* * *

بۆ به‌یانی که‌ له‌ خه‌وه‌ستام سامیری بابلی نه‌ما‌بوو. پارچه‌ کاغه‌زیکی
 چکۆلانه‌و زۆر کورتی له‌سه‌ر سه‌هرینی خه‌وه‌که‌ی جیه‌تشی‌توو، تیانوسرا‌بوو:
 ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئاگات له‌ خۆت بی‌ت، من و تۆ یه‌کتری ده‌بینینه‌وه...
 به‌لام که‌ی؟ نازانم، من ده‌بی‌ت برۆم... به‌ره‌و کو‌ی؟ نازانم، زۆر نه‌ینی
 که‌وره‌ هه‌یه‌ ده‌بی‌ت بی‌ده‌مه‌ ده‌ست تۆ... چۆن؟ نازانم.
 من ئه‌و به‌یانییه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی دالیامدا، له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز له
 ده‌رگای ژووره‌که‌یم نه‌دا‌بوو، به‌ جوتیک چاوی خه‌والو و جلیکی زۆر ته‌نکی
 خه‌وه‌وه‌ ده‌رگای لیکردمه‌وه، له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه‌ ئه‌و پیاوه‌ باریکه‌ درێژه‌م
 بینی به‌پووتی خه‌وتوو. نامه‌ چکۆله‌که‌ی سامیری بابلیم دایه‌و پیمگووت:
 ها خانم، شه‌ویکی خوش بوو؟ بۆ خۆت باش ده‌ژیت، ئیمه‌ش به‌ حیساب
 پیغه‌مبه‌رین هه‌موو ده‌رده‌کان بۆ ئیمه‌ ده‌مینیته‌وه... ها خانم من تا به‌یانی
 گریاوم، به‌لام تۆ چیت کردوه، ها تۆ پیتوایه‌ ئیمه‌ دالده‌ی یه‌کی‌کمان داوه،
 که‌ منی له‌ مردن رزگارکردوه؟ ئه‌وه‌ی من و تۆ رزگارمانکردوه، هه‌یج
 نییه‌ جگه‌ له‌ جه‌لادی‌ک که‌ ته‌قه‌ی له‌ من کردوه، هاو‌پیکانی کوشتووم، من

نه‌مشه‌و نه‌وهم زانی، من ئیستا چی بکه‌م... ئیستا من نازانم چی بکه‌م، به تاییه‌ت که تو ده‌بینم به‌م کراسه‌ته‌نکه‌وه و نه‌و پیاوه‌ده‌بینم به‌ووتی له‌ویا‌خه‌وتوو، هینده‌ی تر سه‌رم لیده‌شیویت، ها ئیستا تو پیمبلێ من چی بکه‌م؟

من به‌راستی ده‌سته‌پاچه‌و زه‌لیل بووم، به‌لام قسه‌کانم به‌جۆریک مندا‌لانه‌بوو، دالیا ده‌ستیکرده‌پنکه‌نین، نامه‌که‌ی دراندو پارچه‌کانی خسته‌مستییه‌وه، چه‌ناکه‌ی گرت‌م و گووتی: چی ده‌که‌یت بیکه، تو هه‌میشه‌دلی منیت، بۆ هه‌ر کوئ بچیت هه‌ر گولی خۆمیت. وایگووت و ده‌رگا‌که‌ی داخست.

من نه‌مه‌ه‌زانی چیبکه‌م، نه‌و شه‌وه‌له‌قوولایی یاده‌وه‌ریمدا شتیکی سامناک زیندو‌بووه‌وه، شتیکی که ده‌بیت ئیوه‌ش بیزان، نه‌و شه‌وه‌دوای نه‌وه‌ی سامیری بابلی پییگووت‌م: جه‌لاده‌تی کوتر بنوو، توژیکی دی که له‌شیری به‌یان ده‌خوینیت، عه‌نده‌لییه‌زامداره‌کانی تاریکی ده‌چنه‌وه‌هیلانه‌کانیان، کوکوختی بێزار دیته‌ده‌ری و نه‌ستیره‌ی ماندوو ده‌روات بۆ خو. من نه‌نوستم... نه‌و نوست و من نه‌نوستم. هه‌موو شتیکم بیرکه‌وته‌وه، هه‌موو شتیکم بیرکه‌وته‌وه، هه‌موو شتیکی، به‌و شه‌وه‌خه‌ریک‌وو وه‌ک شیت پ‌اکه‌م بۆ ناو کوچه‌کان، وه‌خته‌بوو هاواربکه‌م، وه‌خته‌بوو پ‌ر به‌هه‌موو پ‌رته‌قالی سه‌پی بنه‌پینم، نه‌مه‌ه‌زانی چی بکه‌م، نه‌مه‌ه‌زانی بگرم یان پینکه‌نم... من پیغه‌مبه‌ر بووم، سووک و ساده‌له‌قوولایی یاده‌وه‌ریی خۆمدا نه‌و به‌لگه‌که‌وره‌یه‌م ده‌دۆزییه‌وه که من پیغه‌مبه‌رم.

نه‌و یادگارییه‌ساله‌های سال بوو له‌یاده‌وه‌ریمدا خه‌وتبوو، یادگاریک بوو، قوول له‌پۆحمدا خه‌وتبوو، به‌لام نه‌مردبوو، شتیکی هه‌لیگرتبوو بۆ نه‌مشه‌و. چه‌ند سالیکی له‌مه‌وبه‌ر که هیشتا مندا‌ل بووم، زۆر مندا‌ل بووم له‌گه‌ل تیپی موسیقای شاره‌که‌ماندا سه‌فه‌رمکرد بۆ شاریکی تر، شاریکی زۆر دوور له‌شاری خۆمان، بۆ فیستق‌الیک‌ی موسیقی چکۆله‌له‌پ‌نگا، پ‌نش

سەد كىلۇمەتر دور لە شارى مەبەست، پاسەكەمان وەرگەر و ھەموو سەرنشینیەكانى مردن، ھەموویان مردن من نەبیت، بیست و سى مۇسقىقار بووین، ئەوانى دى ھەر ھەموویان مردن، من دواى بېئۆشییەكى درىژ بەئاگا ھاتمەو، ھەموو ئەو چىرۆكەش كە بۇتان دەگىرمەو، لە ماوھى بېئۆشییەكەمدا پروویدا. من لە بیرمە دواى پروداو، كە من و مۇسقىقارەكان لە پاسە ویرانەكەمان دابەزین و كەوتینە پىگا بەرەو شارىكى تر، ھەموو كەمان و ئۆكۆردیۆن و عودو سەنتۆرەكانى خۇمان پىیوو، ھەموویان لە ناو ئاسنى تىكشكاوى پاسەكەدا دەرھینا، تەپۆتۆزو وردە شوشەى شكاومان لیتەكاند، خوینی خۇمان لەسەر ئامیرەكان سېرى، وەتەرەكانیانمان تاقىكرەو، لە جانتاكانمان جلە سىپىيەكانى خۇمان دەرھینا و لە قەرەغ ئەو پىگایە خۇمان گۆرى و كەوتینە پىگا بەرەو شارىكى دىكە. نازانم چەند پۆیشتین، گەلیك شارو خاك و زەریاچەمان بېرى، كە نزىك كەوتینەو، لەسەر بورجىكى بەرزەو، مۇسقىقارىك كە بە گىتارىكەو پاسەوانىتى ئەو دەفەرەنەى دەكرد، ھاوارىكرد، بەخىزىین بۇ شارى ئىمە، بەخىزىین بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، دلنپام لە بیرمە، دلنپام ئەو وشانەم لەو كاتى بېئۆشییەدا گوئ لىیوو، ئىستا وشە بە وشە ئەو ناوهم لە یادە، وەك چۆن ئاویكى ساف خورەى بیت، وەك كانىیەكى پروون لىبىخۆیتەو، ئەو ناوہ پروون و ساف لە خەيالىمدایە. دلنپاشم ئەو خەيالىك نەبوو دواتر لە ژىر كارىگەرىى چىرۆكەكانى پرتەقالى بابلىدا لە مندا دروستبوو، بە پىچەوانەو، ئەو حەقىقەت بوو، یەكێك بە گىتارىكەو لە بەرگىكى سىپىدا، لەسەر قوولەيەكى بىئەندازە بەرزەو، كە پىدەچوو بەسەر زەوىيەكى زۆر بەرىندا بروانىت ھاوارى لىكردىن بەخىزىین بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان. بەخىزىین... بۇ... شارى... مۇسقىقارە... سىپىيەكان. ئەو وايدەگووت و لەو دىو ئاسۆو، شارىكى گەرە گەرەمان لیدەردەكەوت، شارىكى سىپى سىپى، پەر لە منارەو بورج و قوولەى بلندى سىپى سىپى. شارىكى گەرەبوو

له ناو پیدهشتیکی سهوزدا، شتیکی زور عاجباتی تیانه‌بوو، گهر شه‌رو ویرانکاری نه‌بووایه ده‌بوو هه‌موو شاره‌کانی دنیا ئاوه‌هابن، ئاسوودهو هیتن به کۆمه‌لیک بالندهی سپیه‌وه که به‌سه‌ر گومه‌زو قه‌لا و مناره سپیه‌کانیدا ده‌فین. له به‌رده‌رکی ئه‌و شارهدا سێ پاسه‌وان وه‌ستابوون که سێ که‌مانچه‌یان پێبوو، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو هاو‌پیکانی منیان کرده ژووری، که هاته‌سه‌ر سه‌ره‌ی من گووتیان: نا جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، جه‌لاده‌تی کۆتر بۆی نییه، کاتی نه‌هاتووه، ئه‌و ده‌بیت بگه‌ڕێته‌وه. من منداڵ بووم، به‌لام له هه‌موو مۆسیقاره‌کانی تر منداڵتر نه‌بووم، له من منداڵتر له تیه‌که‌دا هه‌بوو که بۆی هه‌بوو بچیه‌ شاری مۆسیقاره سپیه‌کان. ده‌ستمکرد به‌ گریان، نه‌مه‌ده‌ویست له‌وانه جیا‌بمه‌وه که هه‌موو به‌ خۆشحالی به‌ره‌و شاری مۆسیقاره سپیه‌کان به‌پینگاوه‌بوون.

مۆسیقاریک منی برده‌ ئه‌ولاوه، میزیکی سپی له ناو چیمه‌نکی سه‌وز سه‌وزدا دانرابوو، گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر فهرموو دانیشه. من به‌ گریان‌ه‌وه پرسیم: من بۆ بۆم نییه‌ له‌گه‌ل هاو‌پیکاندا برۆم، بۆ من جیا‌ده‌که‌نه‌وه؟. مۆسیقاره‌که‌ گووتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی هیشتا کاتی تۆ نه‌هاتووه، تۆ له‌سه‌ر زه‌وی ئیشی گرنگ هه‌یه‌ ئه‌نجامیده‌یت، سه‌فه‌ری درێژت له‌ به‌رده‌مدايه، پینگای پینچاو‌پینچ که ته‌نیا تۆ به‌ خۆت و ئامیزه‌کانته‌وه ده‌توانیت پیا‌پ‌پ‌ویت، تۆ ناوت جه‌لاده‌تی کۆتره، ده‌بیت بگه‌ڕێته‌وه باش شاره‌زای سه‌ر زه‌مینی خۆت ببیت، مه‌شقیکی دوورودرێژ بکه‌یت، چونکه تۆ ئیشت زۆره. منداڵیکی بێخه‌یال مه‌به، دلنیا‌شه‌ پ‌ر‌ۆژیک له‌ پ‌ر‌ۆژان ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ئه‌م شاره.

من هه‌موو قسه‌کانیم له‌ بیربوو، وشه‌ به‌ وشه. دوا‌ی ئه‌وه‌ نازانم چی پویدا، هیند ئاگادارم له‌ بیمارستان چاوم‌کرده‌وه‌و ته‌نیا منداڵی زیندووبووم که له‌ کاره‌ساتیکی سه‌یرو ئالۆزی ئۆتۆمۆبیل پ‌ز‌گارم بووبوو.

من هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌ مو‌ع‌ج‌یزه ده‌گه‌رامه‌وه‌و بۆسه‌ر زه‌وی، ژيانم له

جۇلاننىيەكى بەردەوامدا بوو لە نىوان مردن و زىندوبوونەوهدا. جۇلاننىيەك دواتر ئىقاعىكى خىراتر و سەيرتر وەردەگرىت، وەك ئەوہى يەكىك لە ناکاو گوزمىكى گەورەى پىئوہنايىت و دىلاننىکردنەكەى منى بە جۇرىك خىراکردىت، بە كەس نەگىرسىتەوہ.

* * *

ئەو بەيانىيە چووم بۇ لای موسای بابەك، لە مېژبوو نەمىنى بوو، ھەستمدەكرد ئەو تاكە كەسىكە دەتوانىت يارمەتىمىدات. دەستمكردە مىلى و گووتم: سەيركە، دكتۇرى خۇشەويستم چىيان لىكردوم، سەيركە، منيان كوشت؟ سەيركە مۇسقىقارەكەى ناويان كوشتم، ئىستا ھىچم بۇ لى نادىت، بووم بە كوپكى درۆزن، خۇم دۆراند... تەماشامكە چىم لىھاتوہ. موسای بابەك وەك باوكىكى بە پەحم دەستى بەسەرمدا ھىناو گووتى: جەلادەت، من بېروايەكى گەورەم بە تۆيە، من دەزانم تۇ سەردەمىكى ترسناك دەژىت، تۇ دەردى گەورەت توشىدىت، بەلام دواچار تۇ شتىك دەكەيت بە ھىچ كەس ناكىت.

من ھەموو چىرۆكەكەم لە نوکەوہ بۇ گىژايەوہ، باسى مندالى خۇم بۇ كرد، باسى ئەو سەفەرەم كرد بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، باسى سامىرى بابلى و چىرۆكەكانى، باسى سەربوردى مردن و پزگاربوونم و ھاتم بۇ ئەو شارە. دكتۇر موسای بابەك تۆزىك سەراسىمەو كەمىكىش پاماننىگا سەيرىدەكردم و بىرىدەكردوہ. من لىم پرسى: دكتۇر چى بكەم، دەتوانم چى بكەم؟ دەبىت من لەو پىاوہ بېوورم يان نا؟ ئەو ھاورىكانى كوشتم، پىاوكوژىكى گەورەيە، بەلام ئەمپۆ جوانتر لە ھەر فرىشتەيەك قسەدەكات، جوانتر لە ھەر پەبەنىك كە خۇى بۇ پاكى تەرخانكردىت لەگەل پۆخى خۇيدا ھىلاكە، دواى ئەوہ منىشى لە مردن پزگاركرد، پىمبلى

چيپكه، لتي ببورم ياخود نا؟

دكتور بابېك سهيريددهكردم و دهگوت: گورهترين نازاريك مروف
بيجيزيت پهشيماني راستهقينيه، هيچ سزايهكي دهرهكي وهك پهشيماني
مروف له ناوهوه پاكانكاتهوه، دواي ئهوه تو دتهويت بير له چي بكهيتهوه،
له توله... دتهويت توله بكهيتهو؟... ها، پيمبلي، دتهويت توله بكهيتهوه؟ تو
دهبيت تيگهيت كه سزاي هيچ كهس لاي تو نيه. ئينسان دهبيت ههولبدات
مروفهكان خويان خويان سزا بدهن. جياوازي نيوان جهلاد و فريشته
ئهويه جهلاد مافي كوشتني نيه و خهلك دهكوژيت، بهلام فريشته مافي
تولهي هيه و تولهناكاتهوه، تو كاميانيت؟.. ها پيمبلي كاميانيت، دتهويت
كاميان بيت؟ ها دتهويت كاميان بيت؟

من دستمدهكرد به گريان و بهدم فرميسكهوه دهگوت: هيچيان،
دكتور موسا، هيچيان، من دمهويت مروف بم و تهوار. نامهويت هيچي
تربم، نامهويت فريشتهبم، نامهويت جهلاد بم، نامهويت پتفه مبربم،
نامهويت شهيتان بم، دمهويت بژيم، پوژيك له پوژان داليا سيراچهدين
شووم پيكتات و بيهه بؤ شوينكي تر، دهزانم شتيك له بيميشكي له
مندايه، بهلام من دمهويت فيري موسيqa بيمهوه، دهزانم داليا چهند
شتي خراپي كردوه، دهزانم مني خوشناويت، دهزانم له هه موو شتيكي
من پهستدهبيت، بهلام من دمهويت لهسهر شاخيكي دور لهگهل داليادا
بژيم، دمهويت لهسهر ئهو شاخه موسيqa فيربيمهوه، ئهگهر نهكرا، ئهگهر
دالياش لهگهلدا نهات، دكتور گيان، من دمهويت بيم به شوان، يان
بيم به جووتياريك لهسهر تهپولكهيهكي دور، لهوي ههميشه فلووت
بق ههورهكان ليددم. يان گهر ئهوهش نه بوو، له سهر مهرزيكي دور،
لهسهر ريگاي كاروانهكان، له ناو شاخه هره بهرزو ساردهكاندا، لهوي
خانيكي بچوك بكه موه، كاروانچيهكان لهوي لابدهن، من له په نجهري
ژورهكهي خومهوه تهماشاي كاروانچي و ئهسپ و بالندهكان بكه م و

فلوت لىيىدەم، يان دەمەۋىت بە ھەمان ئەۋ پىڭاۋ شارانەدا بە دەم فلوت لىدانەۋە بىرۇم، چاۋ بنوقىنم ۋ ھەستىكەم ھەموۋ كۆترو پاسارى دونيا بەدوامەۋە دەفېرن، دەمەۋىت شىتىك بىكەم كە خۇم دەمەۋىت... ئا، موساى بابەك، مەن ھەزەدەكەم تۆلە بىكەمەۋە، يەككىك بىكۆژم ۋ بەزەۋىدا رابىكەم، يەككىك لەۋ پىۋاكۆژە گەۋرانە بىكۆژم ۋ بە زەۋىيەكى بەرىن ۋ بىئەمسەرو ئەۋسەردا رابىكەم، چۈنكە ئەۋ راکردنە، ئەۋ ھەلھاتنە دوۋرو درىژە لەۋانەيە چاكىبكاتەۋە... دىكتۇر مەن دەبىت ماۋەيەكى درىژ درىژ بە تەنھا بەزەۋىدا سەفەربىكەم... ئىۋە ھەموۋ نالەن تۈ پىڭەمبەرى، ھەموۋ نىشانەۋ ئامازەكان بۆ ئەۋە نىيە كە مەن پىڭەمبەرم، پىڭەمبەر دەبىت ماۋەيەكى درىژ بچىتە خەلۋەتەۋە، دەبىت بىربىكەتەۋە، ھا، ھەموۋ پىڭەمبەرو شىتەكان ۋابوون، بەلام مەن دەمەۋىت بە جۆرىكى تىر بىكەم، دەمەۋىت ۋەك كوردىك بىم بە پىڭەمبەر، ۋەك ئەۋەى گۇچانىك ھەلگىرم ۋ فەرەنجىيەك لەبەركەم ۋ جامانەيەك لە مەمەۋە بئالەنم ۋ پىشىكى درىژ درىژ بھىلمەۋەۋ بچم بۆ ھەسارۋست، بۆ سەكرى سەكران، نازانم لەۋانەيە بۆ قولەى قافىش، بىرۇم لە نىۋان كەندو كەندېرەكانى ئاسۋسدا ۋنېبىم، لە قەندىل كوختىك بىكەم، لەۋى دانىشم ۋ لەگەل بەفەر بارىندا چاۋەروانى ھاتنە خوارەۋەى فرىشتە ۋ ئەۋ شىتانە بىكەم. يەغنى مەن چۆن دەبىم بە پىڭەمبەر ئەگەر يەككىك نەيەت بۆلام، يەككىك دوۋ قسەم لەگەل نەكات، مەن كە سەيىردەكەم دەبىنم، پىڭەمبەرەكان بلىمەت نەبوون، ھەرچىيەكىان گوۋتوۋە خۇدا فېزىكىردون. مەن دەلەيم ئەگەر زەمانى ئەمىرۋ بوۋايە لەۋانەيە خۇدا لە بىرى پىڭەمبەرەكان رىڭكاي ئاسانتىرى بىگرتبايەتە بەر، ۋەكو ئەۋەى جوبرائىل لە ناكاولە كەنالى دوۋى تەلەفزىۋنەۋە دەردەكەۋت ۋ خۇى راستەۋخۇ سورەتەكانى بەدەنگ ۋ بە نوسىن بۆ دادەگرتىن، مەن دەلەيم، مەن دەزانم پىڭەمبەرەكان بەبى قودرەتى ئىلاھى كەسانى ئاساىى بوون، يەغنى ئەۋەى مەن زۆر بلىمەت نىم، مەرج نىيە شانسىكى باش نەھىتم...

من زور به راسست قسه مده کرد، که زور له دله وه قسه مده کرد هه موو
 پیم پنده که نین، تا من زیاتر قسه مبردايه دکتور موسا پتر پنده که نی.
 دواتر که هه ستیکرد به پیکه نینه کانی من ئازارده دات، چاوه کانی کز کردو
 که میک به ره و پروم چه مییه وه و دهستیکی به سهره پروتاوه که یدا هیناو به
 هیمنی گووتی: گوینگره جه لادهت، باواز له نهیتی پیغه مبرایه تی بهیتین،
 من زور سهر له وه بیان دهرناکه م، من هینده ی له مانای جوانی رامووم له
 ئیلاهیاتدا قول نه بوومه ته وه، نا راست دهویت زور له ئیلاهیاتدا تیفکرینم
 نه بووه، به لام شتیکی گرنه هیه ده مه ویت پیتبلیم من هه رگیز باوه رم به
 عدالته نه بووه، هیچ عداله تیک، هیچ توله یه ک ئو ئازارانه ناسریته وه که
 قوربانیه کی بیگونه ده چیژیت. من باوه رم به شتیکی تر هیه، باوه رم
 به جوانی هیه. مرؤف ناتوانیت دادپه روه ر بیت، به لام ده توانیت له
 بری ئازار جوانی دروستبکات... گه وره ترین توله له ناهه قییه کانی دونیا
 ئه وه به مرؤف شاعیر بیت، موسیقای جوان لیبدات، تابلو دروستبکات له
 پیتشده میدا سه رسام بوه ستین، له وه بترازیت هیچ عداله تیک نییه. پیتده لیم،
 گه مژه ئو که سانه ن که چاوه پروانن سیاسیه کان عداله تیان بو بینن، ئو
 گه مژانه ن دونیا یان ویرانکرد، په ح، ده بیت چند بیمیشک بن ئو به شه رانه ی
 چاوه پروانن سه رۆکه گه مژه کانیا ن عداله تیان بو بهیتن، ئه وانه ن دونیا یان
 به رشانه وه بۆگه نه کانی خویان پیسکرد، ئو گه مژانه ی چاوه پروانن دین
 دونیا یان له شهیتان بو پاکبکاته وه، تیناگه ن که شهیتان ده توانیت ملیونیک
 جار له روخساری خوداا به رجه سته بیت، ملیونیک جار و پیشی نه زانین،
 هه موو میژووی مرؤفایه تی حیکایه تی ئو پیرابواردنه. گه ورانه یه که
 شهیتان له گه ل مرؤفدا دهیکات، هه میشه مرؤف به ناوی خودا وه دهیکاته
 شه، دهیکاته خوینرشتن، دواتر که هه موو شتیک ته واوده بیت، که خوین
 تا بینه قاقامان دهگات، له وسهر شهیتان ده مامکه که ی لاده بات و ده لیت:
 هه لاه کورگه ل، یوهو من شهیتان بووم و خودا نه بووم. نا جه لادهت... نه

قانۇن، نە دىن، نە سىياسەت پەيۋەندىيان بە دادپەرۋەرىيەۋە نىيە، جوانى تاكە شتىكە دەتۋانىت ھاۋسەنگى بۇ دونيا بگىرپتەۋە، مرقۇف دەكرىت لەسەر ھاۋسەنگى قسەبكات، بەلام لەسەر دادپەرۋەرى نا، دادپەرۋەرىي نامۇمكىنە. ئەگەر شتىكىش ھەيىت ناۋى عەدالەت بىت، ئەۋالەۋ مۇسقىقايەدا بوۋ كە من گويم لىۋو، ئەۋ مۇسقىقايەى يەكەمىن رۇز لە پرتەقالى سىپى تۇ پىشكەشى ئىمەت كرد. ئەۋەيە عەدالەت، ئەۋ مۇسقىقا سىحراۋىە بوۋ عەدالەت، كورپى من، عەدالەت شتىكە لە ئاستى ژيانى تايبەتى مرقۇفا ناتۋانىن سەيرىبىكەن، بەلكو لەسەر ئاستى ھاۋسەنگىيەكى گەردۋنى لە نىۋان جوانى و خراپەدا دەيىت تەماشايىكەن. تۆلە پەيۋەندىيەكى بە جوانىيەۋە نىيە، حەقىقەت پەيۋەندى بە جوانىيەۋە ھەيە، بەلام تۆلە نا.

بە ژۋورەكەدا دەھات و زوۋ زوۋ دەستى بەسەرىدا دەھىنا، پىشتە پىرو كۆمەكەى دادەنەۋاند و سەيرى شتى دەكرىت كە من نايانىنم، بەدەم قسەۋە پەنچەى لە توۋكە سىپىھگانى لاجانى دەدا دەستى دەخستە سەر دللى و ۋەك لە عەشقى شتىكدا بفرىت، دەيگۋوت: جوانى، مۇسقىقا، تابلۇ دەتۋان ئەۋ ھاۋسەنگىيە درۋستبەكن، ئەۋ ھاۋسەنگىيەى بە ھىچ شتىك ناگەپتەۋە. زولم لەسەر ئەۋە درۋستبۋە بەردەۋام بىرى ئادەمىزاد دەھىتتەۋە كە تىپەرو بچوك و لەناۋچۋوۋە، زولم لەسەر ترساندى مرقۇف لە مەرگ كاردەكات، بەلام جوانى بە پىچەۋانەۋە لەسەر ئەۋە كاردەكات بە مرقۇف بلىت، تۇ نامرىت، راگوزەر نىت، لە ناۋ ناچىت. بەلام جەلادەت ئەۋەى تۇ ئەمىرۇ باسىدەكەيت، ئەۋەى خەۋنى تۋىە دوۋرە لە ماناى بوۋنى تۋوۋە، من نازانم ماناى بوۋن يانى چى، نازانم، چونكە ھەر يەكەمان بۇ شتىك دەژىن، بەلام تۇ لە چىايەكى دوۋردا دەتۋانىت چى بكەيت؟ ۋا دانى تا دەمرىت فلوۋت بۇ ھەۋرەكان لىدەدەيت، ۋا دانى، دەزانم ئەمە جوانە... بىگومان دەزانم، دەزانم مرقۇف نابىت داۋاى ھىچ لە ھونەر بكات، بەلام تەماشاكە ساتىك ھەيە ھونەر پىشكەشمەندەكات، ساتىكە تىيا ھەستەكەيت دەفرىت،

هەستدەكەيت تۆ زەمان و شوینەكان هەمووی دەشكێنیت، هەستدەكەيت لە قەفەزی خۆت دەرچوویت و بەسەر هەموو وجودا كراوێتەو، بەسەر ئەو دیوارەدا كە تۆ لە من جیادەكاتهو، تۆ لە بالندەكان جیادەكاتهو، تۆ لە سەردەمەكانی تر جیادەكاتهو. دادپەرورەری ئەو نییە دوژمنەكەت بكۆزیت، دادپەرورەری ئەو نییە دوژمنەكەت موسیقاكەیی تۆ ببیستیت و بگری، موسیقاكەیی تۆی گوێ لێنیت و ئەو ئادەمیزادە خەوتووێ ناو پوچی خەبەرێبێتەو. دادپەرورەری ئەو نییە بەر لە دوژمنەكەت تۆ دەستت بگاتە زەویەكانی ترو سەردەمەكانی تر، دادپەرورەری ئەو نییە كە تۆ پوچی قوربانییەك هەلگری و بیهێنیتەو قسەیی خۆی بكات، قسەیی خۆی بەتەنیا... قسەیی ناو خەیاڵی خۆی، قوربانییەك هەلگری و موسیقاكەیی ناو دلی لێدەیت، شیعرە كۆژراوەكەیی دلی بدۆزیتەو، جەلادەت ئەگەر عەدالەتێك هەبێت، ئەو نییە كە مەرۆف تیگات چی دەنێرێت بۆ ئەبەدیەت و لەوێوە چی دەهێنێتەو. مەرۆفی دادپەرور، بەتایبەتە دادپەرورە گەرەكان موسافیریكن لەسەر ئەو پێگایە.

من دەمگوت: جەنابی دكتۆر ئەی زولم، ئەی ئەوانەیی بە زیندوویی مەرۆف زیندە بەچالەكەن، ئەی ئەوانەیی مەرۆف دەرخواردی سەگ دەدەن. ناتەوێت جارێك یەكێكیان بكۆزیت؟ من پێ بەدل حەزەكەم یەكێكیان بكۆزم.

بە غەمگینی و تورپییەو سەری بادهداو دەیگوت: عەدالەت ئەو نییە زالمەكان بكۆزیت، ئەو نییە شتیکی جیاواز بخەیتە جیگای زولم. دادپەرورەری ئەو موسیقایەكە كە شوینی مردن دەگریتەو، ئەو ئاوازیەكە كە جیگای ترس دەگریتەو، ئەو نینگارەكە كە جیگای ئازار دەگریتەو... ئەو نییە تۆ باسیدەكەیت دادپەرورەری حاكم و دادگاو یاساكانە، من باسی عەدالەتی خۆم بۆدەكەم، گوێگرە، عەدالەت هەرگیز ئەو نییە كە حاكمیكی پێر لەسەر كورسییەكەیی خۆیەو دەریدەكات، بەلكو ئەو بێپارەكە

پارچەيەك مۇسقىا دەريدهكات، شيعيرىكى مەزن دەريدهكات، تابلىۇيەك بە
نەينى لى پەنگەكانيدا دەينوسىتەو... ئەو تەنيا غەدالەت و دوا غەدالەتە
لەسەر ئەم ئەستىرەيە.

دەمپەرسى: دكتور مرقۇف لى ھەقى خويندا دەيەويت خوين بىينىت، ئىمە
وا دروستبووين. مرقۇف وا دروستبوو. مەن دەمەويت لى ھەقى خوينى
ھاوپىكانمدا، خوينى يەككىك بېرىم، يەككىك لىم غەرەبە خوينمزانە كە
مليونىك سالە لىمان دەكوژن. راستت دەويت مەن دەمەويت يەككىك بكوژم.
دكتور پەنچەي بۇ درىژدەكردم و بە نىگەرانييەو دەيگوت: نا، مرقۇف
وادروست نەبوو، تۇ تەماشاي جەوھەرى ھاوگىشەكە بكة، تەماشاي
مانا قولەكەي بكة، مرقۇف ئازار دەچىزىت، بەلام تەماشاكە بە درىژايى
مىژوو، چ ولامىكى مرقۇف بۇ ئازار نەمرو ئەبەدييە، چ ولامىك... تەنيا ئەو
وئەلامە ئەبەدييە كە جوانى دەيداتەو، كە مۇسقىا و تابلىو شيعر دەيدەنەو،
وئەلامى مرقۇف بۇ ئازار ئەو نىيە ئازارى تر دروستبكات، ژان لەسەر ژان
كەلەكەبكات، برىن لەسەر برىن سەفتە بكات، ئەو وئەلامە ئاسان و سادەو
بىماناكەيە، مرقۇف وا وئەلاماداتەو، ھەرگىز وا وئەلاماداتەو، مرقۇف بە
ھاوارىك وئەلامەداتەو كە دەكاتە ئەبەدييەت و دەگەرپىتەو. ئەو ھاوارە
وئەلامى مرقۇفە.

دەوہستاو دەستى دەخستەو سەر دلى و مەستانە دەيگوت: مەن
چەندىن سالە دەمتوانى بېرۇمە دەرى، بىمە چەكدار، زىانى كەورە لى
دوژمەن بدم، بكوژم، سەيرى ناو چاوى جەلادە خوينايىيەكەم بكەم و
بلىم: تەماشاكە مەلەون، مەن ئاوەھا تۆلەت لىدەكەمەو. ئاوەھا لى ھەقى
ئازاردا ئازارت دەدەمەو، نا... جەلادەت، بەلام پوژىك بىرەمكردەو و گوتم:
ئەمە دېندەكەي ناومانە كە واپىردەكاتەو. جەلادەت مەن ھونەرەندەم،
ئەگەر پوژىك لى پوژان يەككىك بىرى لى مەن كردهو، ئومىدم ئەو يە
ئەو شەرەفەم بداتى و بلى تۇ ھونەرەندى، مەن شاعىرىكم كە ناتوانم

شیعر بنوسم، نیکارکیشیکم که دهست و پنجهی رهسم نییه، موسیقاریکم به کهمانه کهم هندیک ئاوازی کهم دهرده کهم، توانای سازکردنی ئاوازی نه مرم نییه، به لام من گویده گرم... من له م ولاته دا مامه وه بۆئوهی گوئی له و هاواره بگرم، پهنگی ئه و قریشکهیه بیینم که له دهست و پنجهی مرقفه وه به ره و نه به دییه ت ده پوات. کاره سات ئه وهیه که مرقف نه توانیت به تابلۆ، به موسیقا وه لامی کاره سات بداته وه. من لیتره مامه وه و گویم هه لخصت، چاوانی خۆم تیژکرده وه، ورد به زه ویدا پوانیم و بۆ ئه و هاواره ده که پام. ئه و تابلۆیانیهی له و که له ریه نهینیهی دا خه وتوون، ئه وانن تۆلهی راسته قینهی ئینسان، ئه وانن که ده بیته هه لگیرین، ئه وان که بۆئوهی بین به به شیک له ئیمه ده بیته بین به به شیک له نه به دییه ت، بۆئوهی بشبن به نه به دییه ت ده بیته بین به به شیک له ئیمه، ئا جه لاده ت له ناو رسته کاندما سه رت لی نه شیویتی، من قسه که ریکی کارامه نیم... عه فوومکه، قه ت پۆژیک له پۆژان قسه که ریکی کارامه نه بووم، به لام ئه و نه به دییه تهی من باسیده کهم په یوه ندی به خودا و به هه شت و دۆزه خه وه نییه، په یوه ندی به و هاواره وه هیه که من بۆ تۆی ده پاریزم و تۆ بۆ منی ده پاریزیت، نه به دییه ت ئه وهیه پۆحی من بیته به شوینیک سه دای هاواره کانی تۆ تیا ده نگداته وه، پۆحی من بیته به و مۆزه خانه نهینیهی هه موو هاواره کان له ناویدا جیگایان ده بیته وه، هه روه ها پۆحی تۆ، هه روه ها پۆحی هه موو ئه وانیهی که تنیا ریگه به مرقفه کهی ناویان ده دن هاواربکات، هاواربکات، هاواربکات... تا دواچار تۆریکی که و ره له هاوار دروستده بیته.

من قوول گویم له قسه کانی موسای بابکه ده گرت، هه ستمده کرد ده زوویه کی سه یرو نهینی ئهم پیاوه به ئیسحاقه وه گریده دات، به لام له موسای بابکه دا شتیکی سه یرترو قوولتر هه بوو، خۆی هونه رمه ند نه بوو، به لام شتیک بوو که و ره ترو زیاتر له هونه رمه ند. له ساتیکدا وه ک

پېغەمبەرىك ھاتە بەرچاۋم كە نەۋەك لە ئاسمانەۋە ھاتوۋە، بەلكو زەۋى خۇى دروستىكرودە، پەيامھىتىكى كە لەم تەپوتۇزە زەردە خولقاۋە. من بە فزولى يەككەۋە لە پېشەدەم غەيبۇزىكى مەستدا ۋەستايىت، دەمگوت: ئەى دىكتۇر، شارى مۇسقىقارە سېپىھكان چىيە، تەفسىرى تۇ چىيە، ئەمە چ نەيتىيەكە كە بە ھىچمان ناكرىتەۋە؟

سەردەستە سېپىھكانى ھەلدەكرد، قۇپچەيەكى ھىلەكە كۆنەكەى دادەخست ۋە دەيگوت: نازانم، من ناتوانم شتىكى ئەۋتۇى لەسەر بلىم، زانىارىيەكم نىيە، چىرۆكەكە كەمىك سەيرو ەجىب دىتە بەر گويم، بەلام دواچار دەشىت تۇرىك بىت، تۇرىكى لە من و تۇگەرەتر، كە ھاۋارى ھەموو مەۋقەكان پىكەۋە دروستيانكردە، شارىكە ئەۋ رۇخانە دروستيانكردە كە ھىشتا دەنگيان لە سەر زەۋى سەداى خۇى ۋەرنەگرتوۋە، تۇرىكە ئىمەى زىندو ۋ داهىنەرو مۇسقىى ۋ نىگاركىشە ئائومىدەكان پىكەۋە گرئەداتەۋە، لەۋانەيە ئەۋ شوينە بىت كە ئىنسان لە ئاۋازى خۇى بىناياناۋە... ئەۋ شارە بىت كە دەكەۋىتە سەر سنوورى تەمەنى كورتى ئىمەۋ ئەبەدىيەتەۋە، رەنگە لەۋى مايستروىەكى نەيتى ھەبىت كە جولەى ھاۋارەكانمان رېكدەخات، لەۋانەيە ئىمە ھەمىشە لەۋ تۇرەدا بووبىن، ھەمىشە يەككىك بووبىن لە ھاۋلاتيانى شارىك كە ھەموو جوانپەرستە ناكامەكانى دۇنيا تىادەژىن. شارىك ۋەك ئەم گەلەرىيە نەيتىيەى من، بەلام لە برى ئەۋەى تابلۇ ئاۋازەكان كۆبكاتەۋە، رۇخى مۇسقىقارو شاعىرو نىگاركىشەكان كۆدەكاتەۋە. من بەسەرسامى سەيرمەدەكردو دەمگوت: قورسە تىتبگەم، ماۋەيەكى درىژى دەۋىت.

ھەمان ئەۋ جۆرە ۋەلامە سەيرانەم لىدەبىستەۋە كە ئىسحاقىش دەشىت بىدایەتەۋە، ئەۋ دەيگوت: لە بەر ئەۋەى مەۋق خۇى بوۋنەۋەرىكى ئالۇزو سەختە. ھىچ شتىكى ئاسان لەسەر ئەم ئەستىرەيە نىيە، تەنبا گەمژەى ئاسانە، تەنبا خوينرشتن ۋ دلەقى ئاسانە، ئىدى ھەموو شتىكى تر سەختە.

سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت: جه‌لاددت نه‌گهر شاریکی ودها هه‌بیت، نه‌وه شاری هه‌موو جوانیه کوژراوه‌کان ده‌بیت، هه‌رچییه‌ک دیکتاتوره‌کان له‌م ولاته‌دا کوشتوویانه ده‌بیت له‌وئ بن، ده‌بیت هه‌موو نه‌وانه‌شی لیبت که ده‌شیت ببوونایه به موسیقار و نه‌بوون، نه‌وانه‌ش که ده‌شیت ببوونایه به نه‌قاش و نه‌بوون، نه‌وانه‌ی به‌ دلکی مه‌سته‌وه قه‌له‌میان هه‌لگرتووه بنوسن و نه‌بوون به‌نوسه‌ر. نه‌گهر مردم ئومیندم نه‌وه‌یه که له‌بری به‌ه‌شت یان دۆزه‌خ به‌ره‌و شاریکی ودها بپۆم.

من ده‌مگوت: دکتۆر نه‌وه‌ی من به‌ مندالی بینیم شاریکی گه‌وره‌بوو، زۆر زۆر گه‌وره، پڕبوو له‌قه‌لای سپی و بورجی سپی، بالنده‌ی سپی به‌ ئاسمانیدا ده‌پۆیشن، موسیقارم ده‌بینی له‌سه‌ر پاسکیلی سپی ده‌پۆیشن و که‌مانیان لنده‌دا، نه‌سپی سه‌پیم بینی له‌ میزگه‌کانی ده‌ورو به‌ردا ده‌له‌وه‌پان، شاربوو وه‌ک هه‌ر شاریک، به‌لام ئاسووده‌و بیخه‌م له‌ ناو ده‌شتیکی بیکۆتایی سه‌وزه گیادا خه‌وتبوو، سه‌وزه گیاه‌کی نه‌به‌دی... نه‌به‌دی.

له‌و ساته‌دا ده‌که‌وتمه‌وه درۆکردن، به‌هه‌مان ده‌ستووو عاده‌تی خۆم له‌ ناو کیزانی پرته‌قالی سه‌پیداو ده‌مگوت: نه‌و کاته‌ی که‌ من بینیم فواره‌کانی سپی سپی بوون، وه‌ک نه‌وه‌ی شیرێ لیبتته‌ده‌ر، هه‌ندیک دره‌ختی سه‌پیم بیني که‌ میوه‌یه‌کی سه‌پیان گرتبوو، که‌ مرۆف ده‌ستی لنده‌دا، ده‌نگی موسیقایه‌کی شیرین به‌رز ده‌بووه‌وه، هه‌موو شتیک سپی بوو، چۆله‌که‌و که‌رویشه‌که‌کان، دکتۆر هه‌تا من کۆمه‌لێک تاوسم بیني که‌ په‌ره‌کانیان هه‌موو سپی بوو، به‌لام له‌ جوانیدا له‌ تاوسی ره‌نگاو په‌رنگ که‌متر نه‌بوون. خه‌لکم ده‌بینی گۆرانییه‌کیان ده‌گوت حه‌رفه‌کانی به‌ سه‌پتی له‌ گه‌رویان ده‌هاته‌ ده‌ر، به‌ جۆریک تا ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ زۆر به‌رز نه‌بوایه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسمان حه‌رفه‌کان نه‌ده‌خوینرانه‌وه. هه‌لکه‌ی سپی سه‌مرغم بیني که‌ به‌ موسیقا ده‌تروکا، که‌چم بیني به‌ که‌مانچه‌وه له‌هه‌وادا ده‌فین...

وه‌خت بوو زۆر درێژه به‌درۆکانم بده‌م، که‌ دکتۆر بابەک تیگه‌یشت و به‌

ئامازەيەك لە دەستیئەو پېیبریم، دانیابووم یەكێك چیرۆکی درۆکردنەكاني
منی لە پرتەقالی سېی بۆ گێژاوەتەو، بەلام گێژانەو یەکی ئاسایی نا،
بەلكو زۆر بەدریژی، چونكە هەر دەستمکرد بە درۆکردن ئو لە هەمان
جیگاوه، نە پستەيەك پېشترو نە پستەيەك دواتر دەیزانی درۆدەكەم.

* * *

ئێواره كە گەرامەو، بیری سامیری بابلیم دەکرد، هیندەم بیردەکرد
نەمتوانی بگەڕیمەو بۆ ژوورەكەم، لە سالۆنەكەدا بە تەنیا بەرابەر
تەلەفزیۆنەكە دانیشتم و سەیری لاشەي سووتای ئو ئێرانیانەم دەکرد
كە لەگەل دەنگوباسدا نیشانەدران. كچەكان هەموو دەیانزانی من دالتەنگم،
بەلام لەگەل ئەو هەشدا قاچم خستبوو سەر قاچم و گولەبەپۆژەم دەخواردو
بە فیکە ئاوازیکی فارسیم لێدەدا، بەو هەدا لەو سەردەمەدا قەدەغەبوو
مرووف گۆرانی فارسیش بە فیکە لێدات، هەمیشە دەمگوت: فیکەي
گۆرانییەكانم، ئاوازی هەندیک مەقاماتی کوردییە كە دایکم لەسەر بێشكە
بۆی گووتووم. ئو شەو لە کاتی بەرنامەکانیشدا غەمباربووم، مۆسیقای
سەمام لێدەدا و خۆم تا بلی غەمگین بووم. شەوانی دی وانهبووم، زۆر
شەو بە جۆریك تیکەلی ئاھەنگەكە دەبووم وەك ئەو ی لە مندالییەو
لەسەر سەحنەي تیاترۆخانه ئیشمکردبیت، شەوانی تر هەلەدەستام لەگەل
كچەكاندا سەمامدەکرد، بەدەوری مۆسیقارەكاني تردا دەسورامەو،
كە عود ژەنە خراپەكەمان هەموومان ی بێدەنگدەکرد بۆ ئەو ی بە تەنیا
سۆلویەك عەزفبكات، من خۆم وا نیشانەدا كە لە سەرسامیددا بەبەرەي
ئو خەریكە دەبووریمەو. كە كچەكانمان گۆرانیان دەگوت، من دەم لە
قلووتەكەم بەردەدا و لەگەل كۆرسەكەدا دەمگوتەو، لە هەموو وچانیکی
بێدەنگیدا من بە دەنگی بەرز دەمگوت: یا عین یا لیل... فدوہ یا بدرالبدر،

یا ام الشمس، یا اخت الهلالین. هەندێجار بە ھەماسەتەرە، وەک یەکیەک لە خۆپیشاندانێکدا ھوتاف بکێشیت، ھاوارمەکرد: یا حلو، واللہ العظیم، واللہ العظیم ھو غلاب. قسە و جولە و کۆمیتارەکانی من بووبوون بە بەشێک لەو دیمەنەنە ی بینەرەن ھەزێان لیبوو. بەتایبەت کە ھەندیکیانم بە شیوەزمانی میسری و لوبنانی و سووری دەگووت، ھاوارمەکرد: لکان، مابقی لی صبر، یا قمر. شوو یا حبیبتی، یالی تقبرنی و تحیننی. دخیلک شوو جبار و شوو دمار الحب.

کە کچیک باش بایدایە، دەچومە سەر چۆک و فلووتەکم لەسەر ئاستی کەمەریدا دەگرت و لە نێوان عەزفەکەمدا سەرم بەدەداو دەمگوت: یایولی من رقتک یا سمره. غدار الزمن و غدار عیونک یا ملک.

ئەو شەو بە جۆریک غەمگین بووم ھەموو دەیانزانی من مەراقێک لێداوم، ئەو پۆژە ھیچ جۆرە تیکە لاویبەکم لەگەڵ مۆسیقاو بەزمی سەر سەحنەکەدا نەبوو. شەو کە ھەموویان خەوتن، کاتێک چی دی دەنگ نەماو پرتەقالی سەبی بوو بە ئاشی ئاوکەوتوو، من بە ئەسپایی گەرامەوہ بۆ سالۆنەکەو لە تاریکییەکەدا دانیشتم، ھێشتا دایا سیراجەدین نەھا تێبوو خوارێ. من بەردەوام سەیری تاریکییم دەکرد، سەیری ناو جەرگە ی تاریکییم دەکرد، ناو دەرگا نەیتنی و دابەشبوونە سەیرەکانی، گەر مەرۆف لەسەیرکردنی تاریکیدا قوول ببیتەرە، دەبینیت کە تاریکی پەرە لە دابەشبوونی سەیر سەیر، لە ئاستی پەرە نەیتنی، لە ئاستی دیکە ی تیکە لاوبوونی سیتەرەو تیشک. مەرۆف تاوا ی لێ نەیت بە تەواوی لە تاریکیدا ببینیت ناتوانیت لە پوناکیدا ببینیت، پێما یە کۆمەلێک بالندە و مەرۆف و مەخلوقات ھەن تەنیا پەرە بەری تاریکین، لە ئاستیکی سادە ی بینندا نابینرێن. من تا زیاتر لە تاریکیدا بمایەتەرە تا پتر تەماشای ناو جەرگە ی زولمەتم بکردایە، بوونەرە ی سەیرتر و شتی نەبینراوترم دەبینی. ناو تاریکی پەریتی لە

درەخت و گىيائى تايىبەتى كە تەنيا پېئوارانى ناو جەنگەلەكانى شەو دەيىبنى،
 پېرتى لە فەزائى تايىبەتى كە دەرگاي دونىيائى نەبىنزاوترو نەينىترن. ئەو
 شەو دالىا سىراجەدىن ھاتەخوارى، مەن لە ھەر شەو باشتەر و پوونتەر
 فرىشتە چكولەكانىم دەيىنى. فرىشتەكان پەشۇكان و ناٹارامىيەكى سەيرىان
 پېئەديار بوو. سەمايەكى تايىبەتتيان دەكرد، سەمايەك لە سەماي شىوہن و
 سەرسامى دەچوو، دالىا لەسەر ھەمان كورسى شەوانەي خۇي دانىشت،
 ئەو شەوہ بۇ يەكەمجار لە تاريكىدا توانىم باسمى جەزائىرى بىينم، ئەو
 شەوہ مەنىش خەيالى ئەو كورەم بىنى كە لەوہوبەر تەنيا دالىا دەيىبنى، مەن
 دەمزانى تەنيا كەسىك دەتوانىت ئەو جۆرە تارمايىانە بىينىت كە پۇچىكى
 ويلگەردو تاريكىدۆز بىت. پۇچىك بىت، بتوانىت لە تاريكىشدا بىينىت.
 سەرسامى مەن لەوہدا نەبوو كە دەيىنم، بەلكو لەوہدا بوو كە دەمزانى
 دالىا شەوان بە خۇپا دانابەزىتە خوارى، دالىا لەگەل وەھمىكدا كۇنابىتەوہ،
 بەلكو لەگەل تارمايىەكى راستەقىنەدا، لەگەل پوخساريكدا كە بە جۆرىك
 لە جۆرەكان تارمايى جەستەيەكى ھەيە، پەيامەينى نامەيەكە كە مرقۇتىك
 لە جىگايەكى ئەم جىھانەوہ بە سىبەرىك لە سىبەرەكانى خۇيدا دەينىرت.
 مەن تا ئەو كات بە تەواوى دەنگى تارمايىەكەم نەدەيىست، وەك ئەوہ بوو
 لە دالىا بپارېتەوہ، وەك ئەوہبوو چىرۇكى ئازارىكى بۇ بگىرېتەوہ كە لە
 تواناي مرقۇدا نىيە تەحەمولىيكات. وەك ئەوہى كېرۇشى بۇ بەرىت تا لە
 دەردىك ئازادىيكات كە چىتر لە تواناو تاقەتيدا نىيە بەرگەي بگريت. دالىا
 تەماشاي پارانەوہى تارمايىەكەي دەكردو دەگريا، دەستى دەخستە سەر
 دەمى خۇي و بەدەم فرمىسكەوہ دەيگوت: نامەوېت ھىندە لاواز بتىينم،
 نامەوېت، گەر ھىندە لاواز دەبىت، گەر ئاوا چۆك دادەدەيت مەيە بۇ لام.
 كە بەو جۆرە دەتبيينم دەمرم.

پىندەچوو تارمايىەكە چىرۇكى ژانەكانى خۇي بگىرېتەوہ، چىرۇكى دىلى
 و تەنبايى خۇي، باسى ئەوہ بكات كە تەنيا مەودايەكى بچوك لە مەرگەوہ

دووره، له جىگايهكى دوورهوه دهست دريژبكات و هەر له ويوه ئومىدى به يه كىك بىت له بنى ناكوتاي ترسه وه دهريهينته وه. داليا وهك ئه وهى خوین له چاوى بىته خوارى دهگرياو دهىگووت: هه موو شتىكم كرد، هه موو شتىك... هه موو شتىك به لام ناتدۆزمه وه، نازانم له كوئيت، كهس نازانیت تو له كوئيت، تو شىتمده كهيت، وهك ديوانه هه موو شارهكان گهراوم، وهك ديوانه هانام بو هه موو جهلا دهكان بر دووه، به لام هىچ كهس نازانیت تو له كوئيت. به لام دهزانم تو زيندوویت، ده بىت خوتبگريت، ده بىت بهرگهى ئه شكه نهكان و ده ردهكان و ته نيایيهكانت بگريت. من ماندوونابم. هه ميشه له دووتم تا كوتايى.

له شوينىكى ديارىكراوى قسهكانيانه وه، پندهچوو ئه و رۆحه عاشق و ماندووانه له يه كدى تينه گهن، دهنگيان نه گاته يهك، وهك ئه وهى باو گه رده لول و گيژهنى نهينى له نيوانياندا بىت، وهك ئه وهى هيزىكى گه و رهو تاريك ئه و تارمايه به رهو ناو خوى راكيشيت، په شه بايه كى شيت په ليگرتيت و نه هيليت به وجۆره جوگرافياى شوينهكان بشكىنيت. ده ميينى وهك ئه وهى شه په له گه ل هيزىكى ترسناكدا بكات، وهك خوى له هه وايه كى رهش بهاريژيت كه قوول به رهو ناو تاريكى ده بياته وه، ده ستى بو پرگار كه ريك دريژده كرد كه هه رگيز په نه كاني نه يده گرت و نه يده گه يشتن، دوو ده ست كه نه ده گه يشتن به يهك، داليا به هه موو تينى خوى ده يگرت، به لام له پاستيدا ئه و جگه له هه وايه كى سهى چنگى له هىچى ديكه گير نه كرده بو، داليام ده بينى هاوارى ليندهكات مه رو، به لام وهك ئه وهى زولمهت بيتوينيته وه، تاريكى بيخاته وه ژير بالى خوى، له هه وادا نه ده ما، هيزىكى له عه شق گه و ره تر ده پرفاندو ده ببرد. داليا وهك بيه ویت به دوايدا له تاريكيدا بتوئته وه، ده رگاي ده ره وهى سالونه كهى ده كرده وه و به رهو ناو زولمه تى بيقه رارى شه و پايدة كرد. ئه وه يه كه مجاربوو شه و ده رگاكه بكاته وه و به رهو ناو كوچه كاني ئه و شارى ته پوتۆزه رابكات. من

ۋەك بېنەرىكى سەر سام دوايدەكە وتم، شەو ھېشتا ھەر ساردبوو، زولمەت
 پېرېو لە دەرگاۋ پىڭاى سەير، شەقامەكان ۋەك لولەى تلىسكوپىكى رەش
 دريژدەبوونەو، لەوسەریش لە ناکۆتادا فەزايەكى پېر ئەستىزەم دەبىنى،
 كە ئەستىزەكانى ھىند نزيكبوون خەرىكبوو دەپژانە سەر شەقامەكان. داليا
 بە ھىمنى بەرەو ئەوسەرى تونيلېك دەپۆى، كە لە ناو باغىكى گەورەى
 ئەستىزەدا كۆتايىدەھات، مەن وا تىدەگەيشتم كە ئەو دواچار دەكەوېتە
 ناو دەريايەكى ئەستىزەو، ئوقيانوسىكى ئارام كە مەزۇف لە جىگايەكدا
 لەوسەرى ئەوسەر ئەو شەقامە پىتى لە زەوى دەپرېت و ئىدى بە ھەوادا
 بۆ ناو ئەستىزەكان دەپوات، ھەستمدەكرد خىراىى داليا چەندەھا جار لە
 خىراىى مەن گەورەترە. بەلام ئەو ھەر دەپۆى و ھەر نەدەگەيشتە ئەو باغى
 ئەستىزە گەورانە، فرىشتە چكۆلەكانى پەرىشان و غەمگىن بەسەر ھەموو
 كونج و كەلپىنكى ئەو خاكەدا بلالوبووبوونەو. ھەموو جىگايەكى ئەو پىڭاى
 ئەستىزە ھە فرىشتەى چكۆلەبوو، بەلام نەمدەزانى ئەو بۆ كۆى دەپوات،
 پىڭايەكى پاست ۋەك پىڭاى قىامەت مەن و ئەوى بەرەو سەر سنوورە
 ھەرە تارىك و ناسكەكانى ئەو شارە دەبرد، داليا دواى تارماىى عەشقى
 ناكامى خۆى و مەن دواى تارماىى عەشقى ناكامى ئەو كەوتبووم، ئەو
 بەدواى قوربانىيەكدا بەرەو تەخوبى جىابوونەو ھى ئىمەى زىندوو لە خاكى
 قوربانىيەكان دەپۆىشت، بەرەو سەر سنوورىك كە ھاوارى زىندووكان و
 ھاوارى مردووكان تەنيا ديوارىكى نەبىنراو لە يەكيان جىادەكاتەو. داليا
 بەرەو ئەوسەرى پىڭايەك دەپۆىشت كە نەمدەزانى لە كۆيدا تەواودەبىت،
 پىڭايەك پىدەچوو بەرەو سەرى ئەوسەرى ژيان بېروات. مەن ھەمىشە
 لەدوايەو بووم، ئەو ھەتا جارېكىش ئاوپى نەدەدايەو، نەمدەزانى ئاخو
 ئاوپىشبداتەو دەمبىنېت ياخود نا؟ تا زياتر بېرۆىشتباىنايە دەنگىكى نەپتى
 و ناديار پتر و پتر بەرزەبوو، سەرەتا تەنيا واژەواژىكى نادياربوو.
 نەمدەزانى ئەو دەنگانە لە كۆپو دەين، ھىچ مەخلوقىك بە پىگاۋە نەبوو،

به دریا بی نهو ږگایه له فریشته تر ساوو شپږزه کانی دالیا سیراچه دین به ولاره هیچی دیکه نه بیني. له جیگایه کدا هه ستمکرد نیمه دهگینه سر تخوبی شاهنشینیکی دیکه، هه ستمکرد دیواره کان له وه درده چن دیواری کوچه و کولانی شاریک بن، به لکو دیوارن له گاشه به ردی نه ستووری تاریکی دروستوون، له شورای زولمهت، که له هر بهر به سستیکی دیکه ی دنیا په قتر و سهخته برینی. نهو دهگیشه به ردهم نهو زه ریا بیسنو ورو خنکینه رهی تاریکی و له ویادا دهو سستا، ناله ویادا دهنگه دهنگیکی سامناک به رزده بووه، هاواری هه زاران نادهمی تیکه له به گفهی گهرده لول و په شه بایه کی بیابانی ده بوو. له و دیو نهو دیواره به رزو په رده تر سناکانه ی تاریکیه وه، له زولمهت کی بیوینه دا، من هه زاران تارمایییم ده بیني هاوارده کن، هه زاران تارمایی و هک نه وه ی بایه ک به ره و دروازه ی دوزخ بیانفینیت، ده سستیک به زور به ره و جیگایه کی تر سناک بیانات دهیانقریشکاند، له دیمه نیک ده چوو له دیمه نه کانی قیامت، هه زاران تارمایی له مه و دایه کی دیاریکراودا پایانده کرد و دهگه پانه وه، نه وانه ی که پایانده کرد تیکه لاوی نه وانه ده بوونه وه که به خیرای دهگه پانه وه، نه وانه شی دهگیشه کتایی و هک نه وه ی هیزکی سیراوی بیانسو پینیت وه دو باره دهاتنه وه سه رتا. من ده بیني له جیگایه کی دیاریکراوه وه زه و بیه که شه قده بیت و تارماییه کان ده خوات، تارماییه کان به ره و ناو چه رگه ی په شی خوی قوتده دات، نه وانه ی که ده پویشته بن زهوی هاواریکیان لیه رزده بووه وه که پیشتر من هه رگیز گویم لی نه بوو بوو، هاواریک ده بایه گویم بگرم تا نه بییستم، هینده تیژ و قول و کوشنده بوو، له دهمی خه نچه ریک ده چوو کاتیک روج له تده کات. هه موو قریشکه یه ک برینیکی تاریکی له خه یالما جیده هیشت، که ده مزانی تا مه رگ خوین و تاریکی و لمی لیده تکیت، خوم و هک پیاوړیک دهاته پیشچاو که ده پوات و له سه ر سه ری فواره یه ک لمی خویناوی به زه ویدا ده گپړیت. فواره یه ک که له جیگایه کی نادیا ری سه رییه وه به

پرتاۋ دېتەدەرى و ھەمان ئەۋ قرىشكەۋ ھاۋارانەى تيانوسراۋە كە ئىستا
دەبىيىستەم، سەيرى ئەۋ تارمايىيە زەجركىشانەم دەكرد و خەيالم لای خۆم
بوو كە دەبم بە مرقۇتىك بە فۋارەيەكەۋە لە لمى خۇيتاۋى لەسەر سەرىدا.
گويمدەگرت و دەترسام ئەۋ ھاۋارانە تا مردن لەسەرمداين. دالیا ۋەك
يەكىك لە شوئىنى خۆى كردبىتى بە بەرد دەۋەستا، ئەۋىش ۋەك من
دەستى دەخستە سەر گوئى، فرىشتەكانى ۋەك شىت بە ھەۋادا دەفرىن
و خۇيان دەدا بە زولمەتدا. من و ئەۋ و فرىشتەكان لەسەر سنوورى دوو
زەۋى جودا ۋەستابووين، تخبى ئەۋ شارە لەگەل بىاباندا دواھەمىن خالى
لىكجىابوونەۋەى ژيان و مردن بوو. دواھەمىن پنتى لەيەكجىابوونەۋەى
قوربانىيە زىندوۋەكان بوو لە قوربانىيە مردوۋەكان، ھەستەدەكرد من و
دالياش جىگامان ئەۋ دىۋى ئەۋ بەربەستانەيە، جىگامان ناۋ ئەۋ تارىكيەيە،
ۋەك يەكىك نەيەۋىت لە قەدەرى خۆى پابكات، بە ھەموۋ تواناى خۆمەۋە
ۋەك مردوۋەكان ھاۋارمەدەكردو بەرەۋ ناۋ تارىكى پامدەكرد، بەرەۋ
ئەۋ دىۋى ئەۋ دىۋارە سەيرو ئەستوورانەى زولمەت، بۆيەكەمجار دالیا
سىراجەدىن منى دەبىنى، بۆيەكەمجار من خۆم دەدا بەۋ دىۋارەدا و ۋەك
يەكىك بەر سنوورى خەۋنەكانى خۆى بكەۋىت، دەكەۋتم. لەۋ ساتەدا دالیا
ھەلىدەگرتەم و بەسەرسامىيەۋە دەپىرسى: خوداى گەۋرە، خالىقى بەھەشت
و دۆزەخ، خاۋەنى ئەردو ئاسمان، تۆ چىدەكەيت لىرە؟
ئەۋە يەكەمجاربوو دالیا خەبەرى بىتتەۋەۋ من بىيىت.

کٲیئ سٲھم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

ئەسپە سپىيەكان

بەشى يەكەم

لېرەۋە دووبارە من «ئەلى شەرەفيار» چىرۆكەكە لە جەلادەتى كۆتر
ۋەردەگرمەۋە. ھەستدەكەم ئەۋ بەشانەى كە دواتر جەلادەت لە كىتپەكەى
خۇيدا لەسەر ژيانى خۇى لە شارى سۆزانىيەكاندا نوسىۋىتى، پەرن لە
خولياكانى يادەۋەرىيەكى ماندوۋ، تا تەۋاۋى ساتە ھەلھاتوۋەكانى خۇى
دووبارە بدۆزىتەۋە، پەرن لە خواستى زىندوۋكردنەۋەى ھەموو ئەۋ
پۇژانەى كە بەپىنى تېرۋانىنى جەلادەت سەرھەتەى تىگەيشىتى ئەۋ بوون
لە تەۋاۋى ئەۋ ھىماۋ شىفرە سەيرانەى ژيانىان كۆنترۇلكردوۋە. پىمۋايە
ھىندەى بەسەرھەتى ونبوونىكى گەۋرەيە كە يەكىكى ونبوو خۇى بۇ خۇى
دەگىرپىتەۋە، گىرپانەۋەى چىرۆكىك نىيە كە بشىت مرقۇف بىكەتە پۇمانىك.
بەسەرھەتى كەسىك كە لە گىرپانەۋەكەيدا مەبەستىتى ھەموو ئەۋ كەلپنە
تارىكانەى ناۋ يادەۋەرىيە خۇى دابخات كە تىپەپىنى پۇژ ۋ ھەفتەۋ مانگە
غەمبارەكان دروستيانكردوۋە.

مەبەستى جەلادەتى كۆتر لە گىرپانەۋەكانى بە دۋاداپوۋنى سات دۋاى
ساتى ژيانى خۇيەتى، تېرپامانە لە پەفتارە سەيرەكانى خۇى لە پرتەقالى
سپىيدا، يادەھىتانەۋەى بەردەۋامى درۆ ۋ رامان ۋ غەمەكانىتى. نايت
ئەۋەمان لە يادبچىت كە جەلادەتى كۆتر ژيانى خۇى ۋەك گۈلدانىكى شكاۋ

تەماشادەكات، كە ھىتاۋىتى بۇ من پىكەۋە پارچەكانى بىننەۋە بە يەكەۋە، ئەۋ مەبەستى نىيە دواجار ئەۋ گولدانە شكاۋە كە ئىمە پىكەۋە دەينىنەۋە بە يەكەۋە لە چى دەچىت، جوانە يان ناشىرىن؟ ئەۋ دواجار بۇ روخسارى خۇى دەگەرپا، ئەۋ بەلایەۋە گرنگ بوو بەر لە پۇيشتنى، گولدانەكە بگرىت بە دەستىيەۋەۋە بلىت، ئەمە من بووم، ئەمە غونچەكانى عومرمەۋە ئەمە پشكوكانى، ئەمە گولەكانىتى و ئەمە درزەكانىتى، ئەمە ئەۋ نىگارە پوكەشانەيە كە چاۋ فرىودەدات و نەخشى پوكارى سەر گولدانەكەيە، ئەمەش ئەۋ نەخشە نەينى و سەيرانەيە كە شكان و درزى يەك لە دواى يەك لە بنەۋە، لە ديوى ناۋەۋە گولدانەكەدا دروستيانكردۋە.

من رام وابوو، ئىمە دواجار گولدانىكى قەشەنگمان پىۋىستە، گرنگ نىيە دووبارە ھەمان گولدانى شكاۋ لەسەر نەخشەۋە چۆنىتى يەكەمجارى خۇى دروستبەكەينەۋە، بەلكو دەبىت دانانى پارچەكان ملەكەچى جوانىيەكى تاييەتى بن. ئەۋ خۇى مۆسىقاربوو، من ماۋەيەكى درىژ باسى مۆسىقاي ناۋەكى تىكستەكانم بۇكرد، باسى پەيۋەندى و كىمىيائى نەينى نىۋان رستەكان و بەشەكان و وىنەكان، بەلام ئەۋ تىنەدەگەيشت ماناي چى چىرۆكىك لە ناۋەۋە مۆسىقاۋ كىمىيائى نەينى ھەبىت، ئەۋ تەنيا ھەقىقەتى مەبەست بوو، ھەقىقەت بىئەۋەى بە مەۋشورى ھىچ جوانىيەكدا تىبەپەيت. من و ئەۋ ماۋەيەكى درىژ لەسەر پەيۋەندى نىۋان ھەقىقەت و جوانى قسەمانكرد، من رام وابوو لە ھونەردا ھەموو ھەقىقەتەك دەبىت جوان بىت، ھەقىقەت لە ھونەردا ۋەك ھەقىقەت نىيە لە ژياندا، لە ژياندا ھەقىقەت تال، غەمبزوین، زامئەنگىزە، زۆر جار ناشىرىن و كوشندەيە، بەلام لە ھونەردا شتە ناشىرىنەكانىش دەبىت بە جوانى دەرکەون. دزىۋى لە ھونەردا دەبىت بە ستايلىكى ئىستاتىكى بنوسرىتەۋە. مرقۇف لە ھونەردا ناتوانىت گولدانەكە ۋەكو خۇى بىننەۋە بە يەكەۋە، گولدانەكە ۋەكو خۇى گرنگ نىيە، بەلكو گرنگە گولدانىكى نوئى قەشەنگ دروستبەكەين كە بەشىك لە روخسارى

گولدانە ئەسلىيەكەى تىدايىت و لە ھەمان كاتيشدا بە جۆرىك قەشەنگ بىت
 نرخىكى نەمرى بداتى، من پىمدەگووت: ئەو ەى وادەكات كارىك نەمر بىت،
 حەقىقەت نىيە بەلكو جوانىيە. كتيبەكان لەبەرئەو ە نەبوونەتە كتيى نەمر
 چونكە حەقىقەتيان پىيە، بەلكو چونكە جوانن، تابلۇكان زۆربەيان دوورن لە
 پەنگ و پوخسارى راستىيەو ە بەلام جوانى دەيانكاتە كارى نەمر.
 ھەستمدەكرد ئەو دلىايە لە جوانىيەكانى خۆى... شتىكى سەير لە
 ناو ە ئاسوودەگىيەكى پتەخشى بوو، ھىزى ئەو ەى پىدابوو تىبكات
 لە جىھانى ئەودا حەقىقەت و جوانى بە جۆرىك تىكەلاوبوون لە يەكدى
 جياناكرىنەو، جارىك بە منى گووت: شەرەفىار، جوانى چىيە؟ ئەو ىش ھەر
 حەقىقەتە، حەقىقەت ىش چىيە؟ ئەو ىش ھەر جوانىيە. تىزمىكى فەلسەفى بوو
 ئەو بىئاگا لە ھەموو قوتاىخانەكانى فەلسەفە لە قولايى ئەزموونى خۆيەو ە
 پىيگەىشتبوو. ئەو ھەمىشە لەو تەرەدەبوو كە دەمگووت، من بەلامەو ە
 گرنگ نىيە ئەم چىرۆكە راست بىت ياخود ەلە، ئەو ەم بەلاو ە گرنگە
 تىكستىك بنوسم درىزترىن كات بژى و بمىنىتەو ە. ئەو تەواو جەلادەتى
 كۆترى ناپەحەتدەكرد، بەتايبەت خۆى كەسىك بوو بەدرىزايى ژيانى
 لە ژىر گوماندا بوو. ئەو پىى وانەبوو ئەو مەيلە قولەى بۆ فەنتازىاو
 درۆكردن ماناى ئەو ەىت كە راستگۆ نىيە، بە پىچەوانەو ە كە بەرابەرم
 دادەنىشت، كە قاچى دەخستە سەر قاچى و قسەكانى بۆ دەگىرامەو ە، ھىند
 راستگۆيانە قسەيدەكرد، حەرف بە حەرف باو ەرى بە ھەموو شتىكى خۆى
 بوو. من ھەتا جارىكىش ھەستمنەكرد كە درۆ دەكات، ئەو خۆى بە وردى
 ئەو جىگايانەى ژيانى خۆى لە يادبوو كە تايىدا درۆيكردو ە. دۆنكىشۆتىك
 نەبوو راستى و درۆ لەيەكتر جيانەكاتەو ە، بە پىچەوانەو ە كەسىك بوو تەواو
 دەيزانى لە چ كاتىكدا راستگۆ بوو ەو لە چ كاتىكى دىكەدا درۆزن بوو ە...
 بە پىچەوانەى زۆر لە ئىمەو ە كە باو ەر بە درۆكانى خۇمان دەكەين، ئەو
 بەغەمەو ە سەرى بادەداو دەىگووت، ئاغا ئەو پۆژە درۆزنىكى پەزاكورس

بووم. كە پىمگوت لىرەوۋە من دەبمەوۋە بە حىكايەتخوانى چىرۆكەكە، بە غەمگىنىيەوۋە گووتى: لە بىرت نەچىت ئەمە كىتىيى منە نەوۋەك ھى تۆ، ناوى منى لەسەر دەبىت، ھەموو لاپەرەكانى باسى من دەكەن، من تەنيا پالەوانى ئەم چىرۆكەم، ئەمە لەو چىرۆكانە نىيە كە زىاد لە قارەمانىكى ھەبىت، من يەكەم و دواھەمىن قارەمانى ئەم چىرۆكەم، كە من قسەم نەما ئىدى ئەم كىتىبە تەواو دەبىت، تامن قسەم ھەبىت ئەم كىتىبە بەردەوامە. من پالەوانى تاك و تەنيائى ئەم حىكايەتەم، ھەموو شتىكى ترى دونيا لە پەراويزى مندا ھەيە و دەژى، ھەتا مېژووش، ھەتا جوانىيەكان و جەنگەكانىش، ھەمويان بە ھۆى منەوۋە لەم حىكايەتەدا جىگايان دەبىتەوۋە، من جەلادەتى كۆتر، منم خاۋەنى ئەم موعىزەيە، پاشان وەك دەبىنى من زىندووم، بەوۋەدا بەرابەرى تۆ دادەنىشم و ھوشيارى تەواوم ھەيە ھەموو شتىكت بۆ بگىرمەوۋە، كەواتە ھىشتا نەمردووم، ئەوۋەش مافى ئەوۋەم دەداتى، بزانم تۆ چى بە ناوى منەوۋە دەنوسىت. ئەوۋەى نوسەرىكى باشىت، لە من چاكتەر پستە دادەپىژىت و وشە دەدۇزىتەوۋە مافى ئەوۋەت ناداتى، يارى بە ھىچ حەرفىكى ئەم حىكايەتە بكەيت، چونكە دواچار ئەم چىرۆكە لە بەرگەوۋە تا دواھەمىن لاپەرە لەسەر ژيانى من قسەدەكات و لەدەورى تەمەنى من دەسوپىتەوۋە.

من ھەر بەشىكم بنوسىايە چەندجاريك دەيخويندەوۋە، تىيىنىيەكانى لەسەر زمان و پىنكەتاتى پستەكان تورەيدەكردم، جاريك پىنگوۋتم: تۆ بۆ مۇسقىار بەكار دەھىنىت، بۆ لە برى ئەوۋە وشەيەكى كوردى دروستناكەيت، وەك مۇسقىاكار يان مۇسقىازان ياخود مۇسقىاژەن. من لەو ساتەدا وەك ئەو پەخنەگرانە ھاتە بەرچاوم كە لەو دەورو زەمانەدا بە چاخانەكاندا دەسورپانەوۋە، لە ناو پۇژنامەكاندا تەراتىنيانداكرد و دونيايان بەو جۆرە تىيىنىيانە سەرقالكردبوو. بە سەبرەوۋە دەمگوت: لاي من ئەوۋە گرنگ نىيە ئايا ئەم وشەيە كوردىيە يان عەرەبى يان توركى، ئەوۋە گرنگە چەند ماناۋ

بارگەي ستاتيكي ھەلگرتوۋە، مەن ئەو وشانە دەزانم بەلام مۇسقىار لەسەر زارى مەن خۇشتەر، پەرماناترە، ئەھەزناكەم ۋەك ناسيونالېستېكى تەسكىير سەيرى زمان بەكەيت، تۆ پېمبلى گەر توانىشت مۇسقىار بەكەيتە كوردى، ئەي مۇسقىا خۇي چۆن دەكەيت بە كوردى، گەر تۆ راستگۇيت مۇسقىارم بۆ مەكەرە كوردى، بەلكو مۇسقىام بۆكەرە كوردى... ھا گوئېگرە دواچار گەر پۇژىك ئەو كىتېبە دەرچىت خەلك پەخنە لە مەن دەرگەن... سەد كەس ھەن لەم سەرەو سەرى دونىادا، لەسەر ئەم كاسىبىيە دەژىن، كە كاسىبى نوسەرە بېيەھرەكانە، پىتويست ناكات تۆ سەرى خۆت بەو ھەو بەيشىنەيت.

دەمزانى ھەندىچار تەنيا بۆ ئازاردانى مەن ئەو قسانەدەكات، ھەر كاتىك بەزىنبايە دەيەوئە ئازارى مەن بەدات پەق ۋ بېيەزەيى ۋەلاممەدەدايەو، بەلام ئەويش لە شتەكانى تردا پەق ۋ بېرەھمانە پەفتارىدەكرد. بەلايەو ۋە گرەنگ بوو ئەو ھەي مەن دەينوسم ۋەك ئەو ھەي خۇي دەينوسىت لە سەدا سەد ھەقىقەت بىت، زۆرچار لەسەر بۆچونە سەيرەكانى لەسەر ھەقىقەت دەبوو بە شەرمان، مەن سووربووم لەسەر ئەو ھەي شتىك نىيە ناوى ھەقىقەتى سەد دەر سەد بىت، ئەو سوور بوو لەسەر ئەو ھەي كە بۆ ھەموو مۇۋەپپەقىيەت شتىك ھەيە ناوى ھەقىقەتى سەد دەر سەدە. دەيگوت: لەوانىيە ئەو ھەي لاي مەن ھەقىقەتى سەد دەر سەدە لاي تۆ ھەقىقەت نەبىت، بەلام دواچار ئەو ھەي ھېچ لەو ناكۆرەيت كە لاي مەن ئەو ھەقىقەت ۋ تەنيا ھەقىقەت ۋ دوا ھەقىقەتە.

لە ھەر شتىك زىاتر ترسى لەو ھەي بوو، چىرۆكەكەي ۋەك فەنتازيا، ۋەك ئەدەب، ۋەك پۇمان تەماشابكرىت، ئەو پىتوابوو كە ئەو مېژوو دەنوسىتەو، بەلام مەن پىتوابوو ئەمە ئەدەب دەنوسىن، كىشەيەك لەسەرەتاو تا كۆتايى لە نىوان مەن ۋ ئەو ھەي ھەلواسراوى مايەو.

ئەو شەھەر كە جەلادەتى كۆتر و دالىا سىراجەدىن پىكەوہ لەسەر سنوورى نىوان شارى تەپوتۆزە زەردەكان و بىابانەكانى مردن تارمايىھ سەيرو پەر ھاوارەكانىيان بىنى، بىئەوہى شتىكى ئەوتۆ لەگەل يەكدە بلىن گەرانەوہ بۆ پرتەقالى سى.

ئەو ھەفتەيە ھەموو شەويك دالىا دىتە خواری، زۆربەى شەوان كراسىكى سى و ھىلەكىكى شىنى لەبەردايە، شتىك لە مەستى و پەشۇكان لە نىگایدایە، وەك يەكك بە پىگادا دەروات كە دەزانىت توفانىكى ترسناك لە پىشەدمىايەتى و ناشتوانىت بگەپىتەوہ بۆ دواوہ. دىت و لەسالۆنەكەدا تارمايىھەكى سى دەبىنىت، باوہش بەو تارمايىھەدا دەكات، لە فرىشتەيەك دەچىت ئامىزى كرديت بە ھەورىكدا تا نەكەويتەخواری. ھاواری تارمايىھەكو تلانەوہو ئازارەكانى دەيخاتە گریان دواجار تارمايىھەكە لە ناو زولمەتدا وندەبىت و دالىا وەك شىت بە شەقامىكى پەر ئەستىزەدا دواى دەكەويت، ئەو تارمايىھە وەك شەپۇلىكى گەورەى تاريكى بىفپىنىت لە زولمەتدا وندەبىت و ئەو بەرەو كۆتايى ئەو شەوہ ئەنگوستەچاوہ دواى دەكەويت. دەگاتە كۆتايى ئەو شەقامەى مردن لە زىندەكى جىادەكاتەوہ. لەويادا دەوہستىت و جەلادەتىش لە دوايەوہ دەوہستىت... ھەمىشە جەلادەت بە دوايەوہيەتى، لەسەر سنوورى ئەو شارەدا پىكەوہ دەوہستن و وەك دوو شاھىدى بىدەنگ تەماشاي ئەوانە دەكەن كە لە بەردەمياندا زىندەبەچال دەكرىن. ھەزاران رۆج كە بە بىاباندا رادەكەن و لە سەر ئەو سنوورەدا كە زيان لە مردن جىادەكاتەوہ دەوہستن، لەو ديو تەلبەندەكانى تاريكييەوہ دەست بۆ فرىادەرەسىكى نادىار رادەكىشن كە لە ھىچ دەرگايەكەوہ ناتوانىت بىتە ژوورى، ناتوانىت دەستى بىانگاتى و رزگاربانكات.

ھەموو شەويك ئەم دىمەنە دووبارەدەبىتەوہ، ھەموو شەويك ئەو مەحشەرە دەبىنن، دەست لەو كۆتايىھە ترسناكەى دونيا دەدن، بىابان

له هموو لایه که وه وینه کانی خوئی دههینیت و له بهرده میاندا دهیکاته وه، وهک ئه وهی زه مین ئه ندازه و قانونه کانی خوئی بگوریت بۆئه وهی ئه وان شتیک ببینن که هیچ که سیک له سهر ئه م ئه ستیره یه نایبیتیت. جه لادهت دلنایه تارمایی شپرزو غه مگینی باسمى جه زائیری دیت بۆئه وهی شتیکی ترسناکیان نیشانبدات. ئه وه دیانهینیت بهردهم ئه م سه حرایه و خوئی له زولمه تدا ونده کات. به لام شه ویک تارمایی باسمى جه زائیری ونده بیت و ئیدی ناگه پیته وه، چه نده ها شه و دالیا چاوه پروانده کات و ئه و تارماییه نایهت، له و شه وانی دریزئی چاوه پروانی و دوودلی و ترسانده دا، هه میشه جه لادهت له سوچیکی ئه و هۆله دا له تاریکیدا داده نیشیت و ته ماشای دالیا ده کات، سه رنجی ترس و گریان و دوودلیه سهیره کانی ده دات. پرسیاریک مرۆف هه میشه له خوئی ده کات ئه وه یه: به پاست دالیا له و شه وانه دا، هیچ ئاگایه کی له جه لادهتی کوتر نه بووه، کاتیک له ناو کورسییه کاند، له ناو بۆنی شه رابی پژاو و سوتوی جگهره و پاشماوهی موسیقای سه مادا داده نیشیت؟ به پاست نه یزانیوه له تاریکی ئه و هۆله دا هه میشه و هه میشه دوو چاوی عاشق له تاریکیدا سهیریانکردوه؟ نه یزانیوه که جه لادهت له سوچیکدا وهک چاوه پروانی هه له اتنی موعجیزه یه ک بیت ته ماشایده کات؟ دالیا هه موو شه ویک به کوچه کانی ئه و شاره زهرده دا به ره و سنووری نیوان مردن و ژیان، هاوار و بیده نگی، خوین و فه رامۆشی پاده کات.

هه فته یه ک دواتر پوژنیک جه لادهت له ده رگای ژووره که ی دالیا سیراچه دین ده دات، تا ئه و پوژه جه لادهت ژووره که ی دالیای نه بینوه، چه ند جار ویستویتی بچیته ژووری، دالیا هه میشه به هر به هانه یه ک بیت ریگای لیگرتووه، به لام ئه و پوژه دوا ی هه فته یه ک له پیکه وه ژیانی بیده نگ، دوا ی ئه وه ی هه موو شه ویک پیکه وه له و دیو شورایه کی نهینیه وه ته ماشای یه کتیک له سه یرترین دیمه نه کانی قیامهت ده که ن، نهینیه کان قوولترو سه یرتر پیکه وه گرێانده دات، ئیتر کاتی ئه وه هاتبوو پیکه وه دانیشن و

بدوین. دیمه‌نه‌کان له خه‌یال و نیگای هه‌ردووکیان ده‌رنه‌ده‌چوو، دیمه‌نی خاکیکی ناکوتای لم که ده‌سته به دواى ده‌سته هه‌زاران گیانه‌به‌ری خویناوى له هه‌ناوى خۆیدا ده‌شارده‌وه، هه‌زاران بالنده و په‌پوله، هه‌زاران مانگی سه‌یر سه‌یر که به‌سه‌ر قیامه‌تدا ده‌ره‌وشانه‌وه، مانگ که ده‌که‌وتن و له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کاندا نه‌رۆده‌بوون، مانگ که دواى خنکانیش بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له ژیر له‌م‌ه‌کانه‌وه پۆشن‌بوون و ده‌سووتان. ئه‌ستیره که وه‌ک گرپ‌کانی بچوک له ناوه‌راستی بیاباندا ده‌ته‌قینه‌وه و خامۆشده‌بوون. دالیا وجه‌لاده‌ت ده‌یانتوانی خه‌ونی قوربانیه‌کان ببینن، هیواکانیان که وه‌ک هاواریکی پوناک به ناو زوله‌تدا ده‌کشان، هه‌ندیکیان به بیده‌نگی و سه‌بره‌وه ده‌مردن، هه‌چیان نه‌ده‌کرد، ده‌چوونه سه‌ر ئه‌ژنوو سه‌یری خودایان ده‌کردو ده‌مردن، به‌لام هه‌موو پۆحه‌کان موسیقایه‌کی سحرایی و غه‌مناکیان لێهه‌لده‌ستا. هه‌ندیکیان وه‌ک شه‌ر له‌گه‌ل ئاسماندا بکه‌ن له‌م‌ه‌کانه‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌یانگرتنه‌ ئاسمان، ئه‌و له‌مانه‌ی ده‌بوونه توژیکی زی‌ترین و بی‌هوده «با» به‌سه‌ر زه‌ویدا په‌خشیده‌کردنه‌وه، هه‌ندیک له‌ مردوو‌ه‌کان ده‌چوونه ژیر لم و به‌ کاری هه‌زیکی ئه‌فسوناوى ده‌هاتنه‌وه سه‌ره‌وه، له‌ نیوان هه‌موو داچوون و سه‌رکه‌وتنه‌وه‌یه‌کدا ناله‌یه‌کی ترسناکیان لێده‌هات، وه‌ک هاواری یه‌کیک به‌ ناهه‌ق بینێرن بۆ دۆزه‌خ. له‌ ناو تارماییه‌کاندا هه‌زاران مندال هه‌بوو، هه‌ندیک له‌ منداله‌کان به‌ده‌م سه‌ماکرده‌وه ده‌مردن، سه‌مایانده‌کردو زه‌وی وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت ئازاریانبدات له‌سه‌ره‌خۆ قووتیده‌دان، هه‌ندیک له‌ مردوو‌ه‌کان به‌ کۆمه‌ل ده‌ستی یه‌کدیان ده‌گرت و گۆرانیان ده‌گه‌وت، تا زیاتر تیکه‌لی زه‌وی ببوونایه زیاتر ده‌نگیان به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌دای گۆرانییه‌کانیان شته‌کانی پوناکتر ده‌کرده‌وه، که ده‌مردن سیمایان پوناک و عاشقانه‌ بوو، هه‌ندیکیان به‌ جۆریک باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد به‌ر له‌وه‌ی زه‌وی قووتیانبدات له‌ ناو یه‌کدا ده‌توانه‌وه، هه‌ندیکیان کۆتری سپییان پی‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانه‌ویت ئاشتیه‌کی ئه‌به‌دی له‌گه‌ل مردندا به‌ستن، یان

لهو سه حرا نا کو تايه ی مردنه وه هه والکی پیا بنیرنه وه، هه می شه بهر له وه ی زهوی بیانبات کو تره کانیا ن به رهو ئاسمانیکی قوول و بیین ئازاده کرد، هه ندیک له بالنده کان ده کو ژران و ده که وتنه وه سه ر زهوی هه ندیکیشیا ن ده فرین و له قوولایی ئاسماندا ونده بوون. بایه کی باکووری جامانه ی هه ندیک له مردوه کانی به رهو جیگاهه کی نادیار له سه حرادا ده رفاند، هه ندیک له ژنه کان بهر له مردن له چکه خوینا و ییه کانیا ن ده کرده وه به ره لای هه وایان ده کرد، سه رپوش و له چکه کان هه ندیجار به جوړیکی ئه فسوناوی سه رده که وتنه سه ری وهک ئه وه ی به هه موو زهویدا پرووه و شارو ولات و کیشوهری تر سه فهر بکه ن، وهک ئه وه ی به سه ر پروبارو دارستان و زه ریاکاندا برۆن و له هه موو جیگاهه ک تنوکیکی خوین جیبه ئیلن. هه ندیکی دی له قوربانییه کان به جوړیکی سه یر ده ستیا ن ده خسته خوینی خوینا نه وه بهر له مردن هه ندی شتیا ن له سه ر زهوی ده نوی، هه ندیکیان ناو و ناو نیشانیان جیده هیشت، هه ندیکیان نیگاری سه یریا ن په سمده کرد، هه ندیکیان ته نیا ده ستیکی خوینا ویا ن به زهوی ده سپری و ده پویشتن. به لام هه می شه با به سه ر لمه کاندا ده هات و ده نک ده نک ئه و ناو و نیشانه ی ده کرده تو زو به بیاباندا په خشیده کرده وه. به لام ئه و موسیقا ئاسمانیه ون نه ده بوو، مردوه کان ده مردن و ئه و موسیقایه به سه حرادا به رهو ئاوه دانییه دووو نادیاره کان تیده په ری، به ئاراسته ی پروباره دووره کان ده پویشتن و له ئاسوکاندا زرینگه یه کی غه مگینی جیده هیشت، وهک ئه وه ی بیه ویت بچیت بۆ مه له کووت، یاخود بیته هه ور، یا ن به ته رزی دوکله ی دوا ی خه راباتی جه نگیک تیکه ل به ئیقایه با بییت، په خشبوونه وه یه کی شه پولاوی به سه ر مردوه کان و بیاباندا په خشیده بووه وه، وهک شه نه بایه کی سیحراوی به رهو لای دالیاو جه لاده ت ده هات، یاری به قزیان ده کرد، ده چووه ناو خوینیا نه وه، ده چووه ژیر کراسه کانیا نه وه گه مه ی به پوچیا ن ده کرد، له جه سته یاندا ده نگیده دایه وه، به خوینیا نه وه ده نووساو به ئارامی

بەرەو ناو دەھلىزە تارىك و ئەبەدىيەكانى يادەۋەرىيان شۆپدەبوۋە. ھەموو شەۋىك ئەو دىمەنانە دووبارەدەبوۋنەۋە، ھەموو شەۋىك جەلادەت دەيوىست خۇى فرىئداتە تارىكىيەۋەو بگاتە مردوۋەكان، بەلام لە تارىكى بەۋلاۋە نەدەگەيشتە ھىچ شۈيىنكى دىكە. ھەمىشە بەربەستە ئەستۈرەكانى تارىكى بەريان لىدەگرت و وايان لىدەكرد لە بازنىكى بۇشدا بەدەۋرى دىمەنى ھەزاران تارمايدا بسورپىتەۋە. بەلام شتىك لە ناۋەۋە پىئىدەگووت تۆ لە بىباباندا ونەبوۋىت، تۆ لە خەيالە پىر مۇتەكەو ترسەكانى داليا سىراجەدىندا ونبوۋىت كە لە كوچەو تخبى ئەم شارەدا بەدۋاى لاشەى خۇشەۋىستىكى ناكامدا دەگەپىت، كچىك كە خەۋتنى زۆر لەگەل جەلادەكاندا... تەماشى دوورودىرئى لم... ھەستىكى خۈيىن بە گوناھ... خۈيىندەۋەى بىۋچانى ئەدەب... ئابروۋچوۋنىكى ئەزەلى توۋشى وپىنەۋ ھەلوەسەى سامناكان كىرەبوو. جەلادەت نەيدەزانى ئاخۇ ئەو لە ناو جوگرافىيائى ئەو شارەدا دەگەپىت ياخود تەنبا لە ناو كوچەيك لە كوچەى ترسەكانى داليا سىراجەدىندا؟

ھەموو شەۋىك داليا جەلادەتى ماندوۋى ھەلدەگرت و لىئىدەپرسى :
خوداى گەۋرە، پىغەمبەرى گەۋرە، تۆ چىدەكەيت لىرە؟

ھەموو شەۋىك ھەمان پرسىارو ھەمان دىمەن دووبارە دەبوۋەۋە. ھەموو شەۋىك داليا پىئىدەگووت: تۆ نابىيت بىت بۆ ئىرە، تۆ لەۋە مندالترى لە ئىستارە ئەم ھەموو مردنە بىيىت. تىگەيشتى... تىگەيشتى، تۆ دۋاى ئەۋەى مۇسقىقەى خۆت تەۋاۋدەكەيت دەبىت بچىتە ژوۋرەكەى خۆتەۋە و بە ئارامى سەربخەيتە سەر سەرىنەكەت و بنوۋىت، تىدەگەيت. تىئاگەم تۆ بۆ ۋادەكەيت، خودايە تۆ چەند ئەزىتم دەدەيت، تۆ دەبىت بە كوچەو كۆلانەكانى ئەم شارەدا نەگەپىت، تىگەيشتى... نابىت شەۋ درەنگ بەم شارەدا بگەپىت. تۆ لەۋە مندالترى سەيرى ئەم شتانە بگەيت.

دالیا وهک ئه وهی له بازنهیهکی خالیدا بسورپهته وه، وهک ئه وهی شهو دواى شهو دیمه نه کۆنه کانی له یادچوو بیته وه، ئه و قسانه ی دووباره ده کرده وه.

ئه و پۆژه که جه لادهت چووه بهردهرگای ژووره که ی دالیا چاوه پوانی ئه وه نه بوو ئاسان بیکاته ژووری، به لام وهک شتیکی ترسناک له نیوانیاندا گورپایت، دالیا به هیمنی ده رگاکه ی کرده وه و ته ماشای نیگا وێل و غه مگینه کانی جه لادهتی کردو گووتی: جه لادهتی نوقل، وه ره ژووری. پۆحی من، خودایه گیان بۆنت چه ند خۆشه.

ژووره که ی دالیا، له هه موو شتیک ده چوو له ژووری سۆزانیه که نه ییت، به شی هه ره زۆری ژووره که دۆلابی پر کتیب بوو، سه دان کتیبی ئینگلیزی که به جۆریکی سه یر و ئه ندازه یی پیکه رابوون، دیواره کان پرپوون له وینه ی گه نجیکی قژ ره ش به جووتیک چاوی غه مگینه وه، جه لادهت دلنیا بوو که ئه و کوپه هه مان ئه و پۆحه ته نیاو ئازار چۆژه یه که شه وانه له سالۆنه که دا سیبه ره غه مگین و برینداره که ی ده بین. جه لادهت به هیمنی چووه پێشده م یه کیک له وینه گه و ره کان و به ده نگیکی غه مگین پرسی: دالیا، ئه مه باس می جه زائیرییه، ئه و کوپه ی تو شیتی بوویت، وانیه، خانم ئه مه ئه و نییه؟

دالیا بیته وه ی بپرستیت: تو له کو ی باسم ده ناسیت؟ به ئه سپایی گووتی: به لێ، دلێ من، ئه مه باس مه، ئه و کوپه یه که من شیتی بووم و تا کۆتاییش هه ر شیتی ده بم... تا مردن... تا دواى مردن... تا ئه به د.

ئه و پۆژه جه لادهت ئاره زوویه کی نییه له سه ر ژیا نی دالیا قسه بکات، ده یه ویت تیبگات ئه و دیمه نانه چیین که شه وان پیکه وه ده بینن، ده ستی دالیا ده گریت و ده لیت: ئه ی جوانترین خانمی دونیا، پێمبلی من و تو شه وانه چی ده بینن... چی؟ ئه و تارما یانه چیین؟ ئه و پێده شته به رینه نه ی مردن چیین؟ ئه و لاشه و خوین و هاوارانه له کوپه دین؟

دالیا ده ستی ده گریت و له سه ر کورسییه کی چکۆلانه ی ژووره که ی

دایده‌نیشینیت و ده‌لایت: ده‌زانم، گولی من ده‌زانم تو تا ده‌مریت نه و دیمه‌نانه‌ت له یاد ناچیت‌ه‌وه، تو بهم هه‌موو مندالی و پاکیه‌ی خۆته‌وه نابیت شتی و ببینیت بهم هه‌موو بۆنه خۆش و جوانیه‌وه، خوی گه‌وره، جاریک به و هه‌موو برینه‌وه دینته لام و جاریکی تریش مه‌حکومی سه‌یری نه و قات و قرانه گه‌وره‌یه بکه‌یت. من چیت لیکه‌م؟

ده‌ست به‌سه‌ری جه‌لاده‌تا ده‌هینیت و ده‌لایت: گوینگره ده‌که‌ی من، گوینگره، سویندم بۆ بخۆ که پیمگووتی خۆت شیت نه‌که‌یت، تیگه‌یشتی، نازانم له‌وه ناچیت تیمبگه‌یت، خودای گه‌وره. جه‌لاده‌ت گوینگره، من هه‌موو شتیکت له‌سه‌ره‌تاوه بۆ باسه‌ده‌کم، له‌وانه‌یه نه‌توانم وه‌لامی هه‌ندئ پرسیارت بده‌مه‌وه، چونکه من خۆشم وه‌لامیان نازانم، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا باش گوینگره، نه‌وه‌ی من و تو ده‌ببینین خه‌یال نییه، ده‌بیت تیمبگه‌یت، من و تو تارمایی و نه‌و شتانه نابینین. من و تو له‌و سه‌حرایه‌دا شتیکێ راسته‌قینه ده‌ببینین، یه‌کێک هه‌یه، له زه‌وی بیت یاخود له ئاسمان، له‌م دنیا بیت یاخود له‌و دنیا ده‌یه‌ویت من و تو ببین به‌شاهیدی شتیکێ گه‌وره. له‌وانه‌یه من و تو نه‌مانه‌ویت، نه من نه‌و که‌م شایسته‌ی نه‌وه‌م بيم به‌شاهیدی شتی وا، نه‌ مندا لیکێ وه‌ک تۆش ده‌بیت شتی و ببینیت. به‌لام له‌ژياندا شته‌کان هه‌موو دین و ده‌رۆن که‌سیش پرسیارمان پیناکات. قه‌ت مه‌لی نه‌ده‌بووایه من نه‌م ژيانه‌ بژیم... نه‌ده‌بووایه ئاوام به‌سه‌ر بیت، هه‌میشه خۆش‌حاله‌ که زیندوویت، تو ده‌بیت زیندوویت، نه‌گه‌ر منیش مردم تو ده‌بیت زیندوویت... سه‌یرمه‌که، ده‌بیت چاوبکه‌ینه‌وه ته‌ماشابکه‌ین، ئا دلی من، من و تو ئیستا یه‌ک شتمان له‌سه‌ره که چاوبکه‌ینه‌وه ته‌ماشابکه‌ین، هه‌ر شتیک من و تو ئیستا ده‌ببینین نرخێ خۆی هه‌یه، تیمبگه، وامه‌زانه من هیچ ناکه‌م، وامه‌زانه. منیش وه‌ک تو ته‌ماشاده‌کم و هه‌موو نه‌هینیه‌کان لیره‌مدا، ئا لیره‌مدا، یه‌عنی ده‌زانیت له‌کویدا؟ له‌یاده‌وه‌ریمدا ده‌نوسمه‌وه. گوینگره له‌جیگایه‌کدا که هیچ کامیرایه‌ک نییه وینه‌بگریت، هیچ شتیک نییه

ھاوارەكان تۆمارىكات، جەلادەت لە جۆرە شوپىنىكى وەھادا تەنیا ناو پۇحى ئىنسانەكان ھەن راستى ھەلگرن، جەلادەت، كۆپە پورە گەمژەكەم گويىگرە، لىرەدا تەنیا پۇحى مەن و تۆ ھەيە دەبىت ھەموو شتەكان ھەلگرىت، تەنیا چاوى ئىمە، كە بەلگە نەما، ناو پۇحى ئىنسان خۆى دەبىتە بەلگە، ئا دلى مەن، ھاوارەكانى ناو دلمان دەبن بە بەلگە. خۆمان و ژيانمان دەبين بە بەلگە.

جەلادەت بە تۆرەبىيەو دەلەت: داليا ئەوانە كىن دەمرن، ئەوانە چىين دەمرن، بۆ دەمرن؟

داليا بە ئەسپايى دەلەت: ئەوانە ئىمەين دەمرىن، كەسى ئىمەن كە ھەموو شەويك دەيانھىننە ئەو بىابانەو دەيانكوژن، ئەو كوردانەن كە وەك تۆ لە باكورەو دەيانھىننە و لەو دەشتانەدا دەيانكوژن، گويىگرە، دەبىت ھەموو ھەموومان بمرىن، ھەموو ھەموومان، مەن دەزانم، لىم مەپرسە چۆن دەزانم، بەلام لە دەمى ھەموويان ئەو قەسەيەم بىستوو، ھەموويان لە ئەفسەرە بچوك و گەرەكانەو تاسەر دەرەجەدارە گچكەكان، جەلادەت ھەموويان ئەو دەزانم، ئەفسەرە زۆر بەرزەكان و سەربازە بچوكەكانىشيان ئەو دەزانم، ئىمە دەبىت بمرىن، دەبىت دەشتەكان و شاخەكان و مانگەكان ھەموو بمرن، دەبىت درەختەكان و زەرياچەكان و مېرگەكان بمرن، دەبىت ھىچ شتىك نەمىنەت، بىت بە زەويەكى خالى، تىدەگەيت، پۆژىك دىت شتىك نامىنەتەو نە مرقۇف، نە كىلگەكان، نە بىرەكانى ناو چىاكان، نە فوارەكانى باغچەى گشتى لە شار، نە قەيسەرىيەكان، نە بۆنى بەھارات لە گوزەرى دارووفرۆشەكاندا، نە بۆنى ھەنگوین لە جەنگەلە دوورەكاندا. پۇحى مەن جەلادەت، ھىچ شتىك نامىنەت، ھىچ شتىك... ھىچ شتىك. بۆنى ئەو عەترە نامىنەت كە لە شارەكانى باكوردا كورپان ئىواران دەيدەن لە خۆيان، ئەو مۇسقىايە نامىنەت كە كچان خۆيانى بۆ دەسوتىنن، پەرەسىلكە وىلەكانى ھاوين نامىنەت كە ھىندە نزم دەفەن سىنەيان دەدات لە زەوى،

پايىزى شەقامى خەستەخانەكە نامىنىت، سەھۇلفرۇشەكەى ھاوينان دەمرىت، سەرمای رېڭاى مەكتەب دەمرىت، مانگى خنكاو لە فرمىسكى كچاندا دەمرىت. ئەو كات جەلادەت كە ھەموو شتىك مرد، من و تۆ لەم زەويىيەدا ھەك نوپنەرى نەسلىكى لە ناوچوو دەمىنىنەو، لەوانەيە ئىستا من و تۆيان لە بىرنەبىت، بەلام كە ھەموو شتىكيان لە باكور كوشت، ئەوسا من و تۆش دەكوژن، لەبەرئەو دەبىت ئەو نىگايانە لەسەرماندا ھەلگىرەن و بىر لەو ھەبگەينەو ھەكوژىك لە پۆژان رابكەين بۆ ولايتىكى تر.

جەلادەت دەپىرسى: شاخ داليا، تۆ دەلىت چى؟ چ وپنەيەك دەكەيت؟... تۆ شىتى ياخود چى؟ ئەو ھى من و تۆ بە شەو دەبىينىن خەويكە پىكەو دەبىينىن، يان خەويكە تۆ دەبىينىت و لە بەرئەو ھى منىش خۆشمەدەوتىت دەتوانم بىيىنم لەگەلتدا. وانىيە، خەويكە ھەردووكمان دەبىينىن، من چەندىن مانگ لە كوردستان بە شاخ و ھەردەكاندا پىياسەمكردو، گەراوم، موغىزەم سازكردو، بە مۇسقىا مردووم زىندووكردۆتەو، بەلام ئەو ھى ئىستا دەبىينم خەو؟ داليا من دەلىم خەو، دلنىام راست نىيە.

داليا سەرى بادەداو دەيگەوت: نا گولى من خەو نىيە، من و تۆ ھەموو شەويك دەچىنە قەراغى ئەم شارە، خۆمان دەگەيتنە نزىكى ئەو گۆرستانانە، ئەوان ھەموو ئەم بىابانەيان كردو بە گۆرستان، چواردەورى ئەم شارە ھەموو شارەكان، ئەم بىابانە ھەموو بىابانەكان، قەراغى پووبارەكان، دامىنى چىاكان، ژىر درمختەكان و ژىر شەقامەكان. جەلادەت ھەر كەسىك بتوانىت شەوان خۆى بگەيتنە قەراغى تاريكى، تواناى بىينى ناو جەرگەى زولمەتى ھەبىت، ھەموو شتىك دەبىينىت، ھەموو ئەو پۆجانە دەبىينىت كە من و تۆ دەبىينىن.

داليا ئەو پۆژە دادەنىشت و بە ھىمنى چىرۆكى خۆى لەگەل تارمايىيەكاندا بۆ جەلادەت دەگىرپتەو. ئەو لەسەفەرى درىژىدا بەدواى باسەم جەزائىرىدا، پەنجەى جەنرال و جەلادەكان بەسەر لەشىدا تىپەپىيون، ئەو پەنجانەى

مردن دروستدهکەن، مردن دەنوسنەو، ئازارەکانی لە سەری پەنجەیانەو
 دیتە دەری، ئەو دەستانە ی که دەیخەنە سەر هەر جیگایەکی لەشی دالیا
 لەگەڵیدا ئازاری مردوویەک، سێبەری کوژراویک دەچیتە ژووری بۆ ناو
 خوینێ، بۆ ناو خەون و مۆتەکەکانی. ئەو بە هەر کوێیەکدا دەپروات
 لەگەڵ خۆیدا بۆنی مردووێکان دەهینیتەو، ئەو بۆنە ی لە دەستی
 ئەفسەر و سەربازەکانەو دیتە دەری و دەچیتە ناو پۆحی. ژەنرالەکان
 چیرۆکی مردووێکانی بۆ دەگێرنەو. دالیا لە کوچە ی شارە دوورەکاندا
 ئەو مردووانە دەبینیت، لە شەقامە تاریک و خامۆشەکانی شەودا، لەو
 کۆلانی تاریکی شارە جیاوازهکاندا، لە باغچە ی کولێزەکاندا، لە پیاو
 غەمگینەکانی بەشی ئینگلیزیدا، لەو ئوتومیلە پەشاندەکان بە پرتاو بە
 شەقامەکاندا دەپۆن، لەژێر سێبەری درەختەکانی هاویندا. دیتە بەردەمی،
 بە خیرایی بە تەنیشتیدا دەپۆن، ئاوێدەداتەو دەیانبینیت. هەندێجاریش
 دوايان دەکەویت و لەگەڵ خۆیاندا دەیبەن بۆ جیگای نەینی مردنیا. دالیا
 لە ڕیگای ئەو تارماییانەو پێدەباتە سەر دەیان گۆرستانی شارداراوە. ئەو
 گۆرستانانە ی دالیا دەلێت هەموو جیگاکانی لە خەیاڵ و یادەوێری خۆیدا
 هەلگرێت.

ئەو شەوانە ی که بەرەو تخیی ئەو شاری تەپۆزە دەپروات، دەزانیت
 چی پوودەدات، پۆزنامەکان دەخوینیتەو، گوێ لە رادیۆکان دەگریت،
 قسە ی ئەو ئەفسەرانە ی دیتەو یاد که لە ژوورەکە ی ئەودا لە پاشە
 پروت و دزیوێکانیانەو پێدەکەن و باس لە نەینی شەوگەرە سەیرەکانی
 خۆیان دەکەن لە بیاباندا، ئیواران لە پەنجەرە ی ژوورەکە ی خۆیەو
 تەماشای ئەو دەریا بێسنوورە ی لم دەکات و گوێی لێیە با هاواری ئەو
 رۆحانە دەهینیت که لە گەردەلوولدا دەلاوینەو... با دەنگی گریانیا
 دەهینیت، دەنگی پێی پاکردنیا لە ناو لندا، دەنگی ئەو ماشێتانه دەهینیت
 که گۆپی گەورە گەورە دروستدەکەن، گۆپ که بە ئەندازە ی گەرووی ئەم

ئەستىرەيە بىت بۆ ھاوار. گۈيى لە بىلدۈزەرەكانە لە بىباباندا ئىشەدەكەن، دەنگى زنجىرى ئەو مەكىنە گەورانە دەبىستىت كە لە ولاتە دورەكانى مردنەوہ دەگەپىنەوہ. گۈي شەلدەكات و دەزانىت لە كۈيى ئەو شارەوہ دەتوانىت بەرەو لای قوربانىيەكان بېرات. دەيەويت بىيانبىنىت و بىانتاسىت، دەيەويت شوينى گۆرەكان و نەخشە سەخت و دژوارەكانيان لە يادەوہرى خۇيدا ھەلگەنىت. دەست دەخاتە سەر دەستى جەلادەت و دەلىت: كۈرى پورى ئەزىزم، مەن و تۆ ھەردووكمان تەنيا شاھىدىن، تەنيا شاھىد.

* * *

بەدرىزايى بەھارى ئەو سالە تا دۋاي سەرەتاكانى ھاوينىش، دىمەنى تارمايىيەكان بەردەوامبوو، شەو دۋاي شەو ژمارەى قوربانىيەكان گەورەتر و شىۋەى سەماكان بەجۆشتر و سروشى گۆرانىيەكان غەمگىنتر دەبوون، جەلادەت و دالىاش ۋەك دور پۇج كە شاھىدن لەسەر گوناھىك كە شاھىدىكى دىكەى لەسەر زەوى نىيە، لە تخبۈي ئەو شارە خەيالىيەوہ سەيرى شەپۇلى يەك لە دۋاي يەكى تارمايىيەكان دەكەن كە شەو دۋاي شەو دىن و سەحرا دەيانخوات و لەم دەيانبات و با لە يادىان دەباتەوہ. لە ھاوينى گەرمى ئەو سالەدا، گەرما گەيشتە ھەندىك ئاستى خەيالى، لە ھەندىك جىگادا ھەموو زەرىياچەكان بوون بە ھەلم، ھەزارەھا مراوى تىنور لە زۇنگاوہكان و ھۆرە غەمگىنەكانى باشوورەوہ پەلامارى ئەو شارائەيان دا كە دەكەوتتە لىتۋارى فورات، ھەندىك باغى خورما بە باغەوانەكانەوہ گرپانگرت، لە ھەندىك جىگادا ھەندىك شارۋچكەى چكۈلە بە تەۋاوى سەرنشەينەكانىيەوہ ونبوون، ھەندىك بورجى بەرز لە ناكاو بلىسەيان سەند، ھەندىك كەشتى لە دەريادا سووتان. لە بەرەكانى جەنگدا ئىرانىيەكان كە كەمتر دەيانتوانى بەرگەى گەرما بگرن پاشەكشىيەكى قوليان بەرەو

ناو وە کرد، خۆر لە سەنگەرەکاندا ھەزارە ھای کوشت. جەنگ کە مە کە مە لە باشوور و ھە بەر و باکوور سەرکەوت، توپی سەیر سەیری ئاگر لە ئاسمانی ھەندێ شویندا دەرکەوتن، لە ھەندێ کێلگەو ئاوەدانیدا چەندەھا فریشتە بە بالی وەک مەشخەلەو بێنران، لە بیابانەکان و ھە گەرما ھەزارەھا چەشنە جانە وەری بەر و شارەکان راونا، لە ھەندێ شویندا لمیکی ئاگرین و تاو و بەر و ناو مال و کوچەکان ھارەیکرد، با بۆنی ھەندیک ژەھری لە شارە دوورەکان و ھە بەر و ناو و ھە گێرپاھە و مرقەھەکان لە سەرتاسەری ولاتدا دەبایە ھەوای کوشندە ھەلمژن، بازارەکان پربوون لە میووی رەش، کوچەکان پربوون لە تارماپیانەیی کە نەیان دەتوانی ھەریمی مردن و ژیان لە یە کدی جیا بکەن و ھە.

ئەو بە ھارە دالیا سیراجە دین، بە گشتی سەرقالی خویندن بوو، گەر ئەو پەییو ھەندییە سەیرانەیی نەبایە کە دەییە ستیتە و ھە پرتەقالی سپی و ھە دیشیا ژوورە کەیی خوشی چۆل بکات و بە تەواو ھەتی بگەریت و ھە پرتەقالی سپی بەلام شتیک پالی پێو ھەنا بەر دەوام ئاگای لە جەلادەت بیت، کە ھەمیشە لە ژیر و ھە تکای لە ھەموو موسیقارەکان و کێژەکانی پرتەقالی سپی دەکرد ئاگیان لیبیت و بە ئەندازەیی عەقڵی خۆی و ھەریگرن. دالیا لە پرتەقالی سپی دەخویندو لە پێگای خاتوو سەمەر سالیحیش و ھە دەرگای نھینی و تازەیی بەر و ناو ژوورە ھە ھە نھینی و سەیرەکانی دەوڵەت دەدۆزیو ھە. ھەفتەیی پوژیک یاخود دووان دەگەرپاھە و ھە پرتەقالی سپی، بە پوژ ھەمیشە خەریکی خویندن بوو، شەوان کە مەتر لە جاران دەھاتە سالتونە کە. جەلادەت لە دووری ئەو وەک شیت بە کوچەکانی ئەو شاری تەپوژەدا بە ھەوای تارماپیە سەیرەکانی ناو خەیاڵیدا دەپویشت. ژیان جەلادەت لەو شارەدا تەنیا لە چاوەروانی شتیکی نادیارو نەزانراو بەر دەوامبوو... مرقە دەشیت بپرسیت دەبیت جەلادەت لەو تەپوژەدا چاوەروانی چی کردیبت؟ لە راستیدا زۆر بە مان نازانین چاوەروانی چی دەکەین، مرقەیش بە گشتی

هه‌ندیجار نازانیت چاوه‌پوانی چی ده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف به‌رده‌وام دلنیا به‌شتیک به‌پڭاوه‌یه، ئه‌وه‌سته هیوا به‌کی گه‌وره‌ی ده‌داتی به‌رده‌وامبیت. هه‌موو به‌یانیه‌ک جه‌لاده‌ت له‌خه‌وه‌لده‌ستیت، چاوه‌پوانه‌شتیکی گرنه‌گ و گه‌وره‌پوبدات، خو‌شی نازانیت ده‌بیت ئه‌وه‌شته چی بیت، به‌رده‌وام نیکاو وینه‌ی تارماییه‌کان له‌خه‌یالیدان، تیناکات ئایا ئه‌وه‌له‌سه‌ر سنوره‌کانی شیتی و عه‌قلدا گیرۆده‌وه‌ستاوه، یاخود له‌نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تا ده‌سو‌په‌ته‌وه‌؟

کۆتایی به‌هارو سه‌ره‌تای هاوین که‌مه‌که‌مه‌دیمه‌نی ئه‌وه‌تارماییانه‌که‌متر و که‌متر ده‌بنه‌وه، بیابان خامۆشده‌بیت و جگه‌له‌هه‌ناسه‌ی دووری مردووه‌کان که‌جارجار له‌خاکه‌وه‌هه‌لده‌ستی هه‌چی تر نامینیت. دالیا جار دوا‌ی جار هه‌والی قات و قریبه‌گه‌وره‌کان بو جه‌لاده‌ت ده‌هینیت، هه‌موو جارێک بانگیده‌کاته ژووره‌که‌ی خو‌ی و به‌ده‌م چا خواردنه‌وه‌وه‌له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ولات شوینه ویرانه‌کانی نیشانداده‌ت، قوومی درێژ له‌چا‌کانی ده‌دات، یاری به‌کلۆ دیشله‌مه‌کانی ژیرزمانی ده‌کات و چینگای ئه‌وه‌عه‌شره‌ت و خه‌یلانه‌ی نیشانداده‌ت که‌ئاسه‌واریان نه‌ماوه. دالیا پای وایه‌که‌دوا‌ی چه‌ند سالتیک زیندووه‌کان به‌چه‌شنیک دینه‌که‌می و کزی، هه‌موویان له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک جێیان ده‌بیته‌وه، هه‌موویان ده‌توانن له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ریکدا سواریبن و به‌زه‌ویدا سه‌فه‌ربکه‌ن، شه‌مه‌نده‌فه‌ریک ته‌نیا به‌شه‌وه‌بو‌ی ده‌بیت له‌ناو پیده‌شت و کێلگه‌وه‌که‌نار پووباره‌کاندا به‌روات. فه‌نتازیا ترسناکه‌کانی دالیا هه‌میشه‌جه‌لاده‌تی ده‌ترسان، ئه‌وه‌ده‌یگووت: پۆژیک دیت مردووه‌کان چادر هه‌لده‌دن، باغ دروستده‌که‌ن، شاری تازه‌بونیا ده‌نین که‌هه‌ند سپیپه‌هه‌چ شتیک نایشیونیت. به‌ترسه‌وه‌ده‌ستی جه‌لاده‌ت ده‌گریت و باسی ئه‌وه‌که‌مایه‌تیه‌ زیندووه‌ی بو ده‌کات که‌به‌کاروانی به‌چوک به‌چوک، وه‌ک گه‌پۆکی بیئارام و هه‌میشه‌یی زه‌وی ته‌یده‌که‌ن. باسی ئه‌وه‌که‌سانه‌ده‌کات که‌ده‌بنه‌په‌یامنیر له‌نیوان مه‌رگ و ژياندا. ده‌لێت:

ژیان و مردن بە شیوەیەک تیکەڵدەبن هیچ کەس نازانیت زیندووێ یان خود
مردوو. دەیکووت: باغەکان بە چەشنیک تیکەڵدەبن، کەس نازانیت ئەوێ
بۆنیدەکات گولی مردنە یان زیندەگی. لەوانەییە پڕۆژیک بیت سنوورەکانی
نێوان ژیان و مردن هێندە تەنک ببیت، مەوێ بە ئاسانی بپروات بۆ مەرگ
و بگەرێتەو. دایا وەک عادەتی هەمیشەیی خۆی چیرۆکەکانی دەگێڕێتەو و
سەمادەکات، قسەدەکات و پێدەکەنیت، لە ناکاو سەرسام و ئاومید دەبیت و
دەستدەکات بە گریان. دەگری و دەگری، کە ئارام دەبیتەو دەستدەکاتەو
بە پیکەنین. کە پێشەکەنیت هێشتا پەرە لە پاشماوێ گریان، قاقاکی تەپن
بە فرمیسک و خەندەکانی پەرن لە هەنسک.

پەییوەندی دایا و جەلادەت دەگۆڕیت، ئەوێ هەردووکیان پیکەو
پەییوەندییەکی نەینی و سەیریان بە زەمین و زەمانی مردنەو هەییە زیاتر
لە یەکیان نزیکەکاتەو، بەوێدا هەردووکیان دەتوانن سەیری ناو تاریکی
بکەن و مردوو سەحرايەکان ببینن شتیک لە پەییوەستی سۆفییانە لە
نێوانیاندا دەخولقێت... خۆشەوێستی جەلادەت بۆ دایا تیکەڵ بە پێژیک
بیسنوور دەبیت کە تا پادەییکی کوشندە لەو بێجەییای و کەم شەرمیە
دەکوژیت کە عەشق پێویستی پێتە، تا دیت خۆی دوورتر و نامۆتر
لە دایا دەبینیت، زمانی دانێشتەکانیان دەبیتە زمانی گریانایی، هەوای
پیکەو بوونیشیان غەمیکی پەش بەسەردا دەکێشیت، دایا دەپروات و
هەموو جارێک بە دیدیکی مەرگیبترەو دەگەرێتەو. هەمیشە باسی پایتەخت
و ئوتێلە گەورەکان و شەقامە تایبەتیەکان و سەردابە نەینیەکان دەکات.
بەر لە کوتایی بەهار گۆرانکارییەکی تراژیدی و بێجەییای لە پەوتی هەموو
پوداوەکاندا پروو دەدات. یەکیک لە ئەفسەرەکان دایا دەباتە ناو سەردابیکی
نەینیەو کە پەرە لە ملیونەها فایل، بە دایا دەلێت ئەگەر باسێ جەزائیری
کوژرابێت فایلەکە ی لێرەدایە، ئێرە مۆزەخانە ی فایلی ئەو کەسانە کە لە
دەسالی پابوردوودا کوژراون. هەفتەیک بۆت هەییە بگەرێت، ئەم هەفتە

من لىترە خەفەرم، ئەگەر لەم ھەفتەيەدا فايلىكەيت دۆزىيەو ئەوا باسمى
 جەزائىرى مردووه، ئەگەر نەشتەدۆزىيەو ئەو ماناي يان زىندووه يان
 دەبىت بوەستىت تا جارىكى دى من خەفەر دەبم و دووبارە دەستىكەيتەو
 بە گەرەن. داليا دەيزانى ئەو تەنيا شانس و دواھەمىن شانسە بتوانىت
 لە ونبوونى كوتوپرى تارمايى ئەو كورە تىبگات. ئەو شەپۆلە ترسناكەي
 قران و لە ناوېردن كە ئەمسەرەوسەرى ولاتى گرتۆتەو داليايان خستۆتە
 گومانىكى قوولەو، ھىندە قوول كە چىتر بېوا بە ھەستەوەرەو سەلىقەو
 خەيالى خۆى ناكات. شەوان ئەو ئەفسەرە بۆ سەعاتىك دىت، لە ناو
 تەپوتۆزى فايلىكەكاندا، لە ناو بۆنى كوشندەي مردنەو كە لە فايلىكەكان
 دىت لەگەل داليا سىراجەدەندا دەخەوئەت، بىدەنگ پروتيدەكاتەو بە
 ناو پىچاوپىچى دۆلابەكاندا راويدەئەت. داليا واھەستدەكات بە ناو خوئىنى
 ھەزاران مروۇدا پادەكات، وا ھەستدەكات ئەوئە ئىستا لە ناو ئەو فايلىكەدا
 دەيكات تىپەپىنە بە دەروازەي دۆزەخىكى ترسناكدا كە ھەر دەبىت بە ناويدا
 بېوات، پىنوايە بۆئەوئە بگاتە كوتايى جەنگەلىكى ترسناك كەسالىھەي
 سالى بەناويدا تىدەپەپىت، دەبىت ئازارى ئەو شەو ترسناكانەش بچىژىت.
 گەشتى بەو سەردابە كۆتايى گەشتىكە كە لە مېژە دەستى پىكردو. لەگەل
 ئەو ئەفسەرەدا دەخەوئەت و واھەستدەكات، لە برى شەھەوتى ئەو ھاواری
 ھەموو كوژراوھەكان دەچىتە خوئىنەو، كە لە ناو فايلىكەكاندا دەيگەوزىنىت
 وەك ئەو وایە لە خوئىن و تارىكى ھەلىكىشىت. ھەموو ئەو ژىر زەمىنە
 نىسرمە لای داليا ھىچ نىيە جگە لە ژوورىك لە ژوورەكانى سەقەر، ساردى
 پەنجەكانى ئەو ئەفسەرە لە ساردى پۆحى ئەو مردووانە دەچىت كە
 لەو سەردابەدا دىن و دەچن، وەك ئەوئە مانەوئەي زور لەگەل فايلى و
 دۆسىيەي دىرىنى ئەو مردووانەدا ھەستى راستەقىنەي ژيانيان لەو پىاوەدا
 كوشىتەت، نىگاكانى، جولەكانى، تىپەپىنى بەكاوھەخۆى لە نىوان پەف و
 دۆلاب و سندوقەكاندا لە جولەي پاسەوانى گورستانىكى غەمگىن دەچىت

كە بە شەو ناچارە زۆران لەگەل ئەو پۇحە سەرکێشانەدا بگريّت كە
لە گۆرەكان رادەكەن، شىوێى خەوتنى ئەو ئەفسەرە لەگەل داليادا لە
زۆرانگرتن دەچیت نەوێك لە عەشق. كە تەواودەبیت بە قوونىكى پووت و
پەشەوێە لەسەر ئەرزى سەردابەكە درێژدەبیت و بە داليا دەلێت: داليا، وردە
وردە شىت دەبم، هەموو شەوێك ئێرە پردەبیت لە پۇحى مردوو. دین
بۆ ئەوێى فایلەكانى خۆيان بێنەو، هەموو شەوێك دین، من دەرەقەتى
هەمويان نایەم. كە بىنیتن مەترسە، بە هێمنى سلاويان لێكەو تورەيان
مەكە، لەوانەيە هەندىك خەتەرناك بن، لەوانەيە پۇحى ئاژاوەچى بن... لە
بەرئەو تورەيان مەكە.

ئەفسەرەكە كە مولازمىكى رەشتالەى لاوازو چكۆلانەيە، پەنجە بۆ
جىگايەكى ناديار درێژدەكات و دەلێت: من شەوان لە نزىك ئەو شورا
بەرزانە دەوێستم و بە كىلێكى ئەستوورەو ئەو پۇحانە دەرەكەم كە
بەسەر دیوارەكاندا سەردەكەون و خۆياندەكەن بە نىو ئەم سەردابەدا و
فایلەكانى خۆيان دەدزن و دەبێن بۆ جىگايەكى تر، بەلام عەزىزى من
هەرچىيەك دەكەم سوودى نىيە، ئەوان لەهەر شوێنێكەو بوو خۆيان
دەكەن بەم سەردابانەداو كۆلنەدن.

ئەو ئەفسەرە چىرۆكى جىهانىكى سەير دەگىرێتەو، جىهانى جەنگىكى
نەينى لەگەل ئەو پۇحە غەمگىن و برىندارانەدا... هەموو ئەوانەى لەو
شوێنەدا كاردەكەن دەزانن كوژراوەكان شەو دین و دۆلابەكان بەسەر يەكدا
دەپۆخىنن و فایلەكان تىكەلدەكەن. هەموو پۆرێك بەيانيان پاسەوانەكان
دین و لەو سەردابەدا فایلە تىكدراوەكان چاكەكەنەو، پەفەكان پردەكەنەو
لە دۆسىيە. هەموو شەوێك پۇحەكان دین و دەگەرین، هەندىكيان فایلەكانى
خۆيان دەدۆزنەو دەپۆن، هەندىكيان نايدۆزنەو لەرقدا دۆسىيەكان
بەسەريەكدا دەپۆخىنن، دۆلابەكان دەخەن و سندوقەكان دەشكىنن،
ئەوانەى دۆسىيەكانى خۆيان دەدۆزنەو، بە جۆرىكى سەير دەينوسىنن

بەسنىكى خۇيانەۋە ۋ ئەم خانەيە جىدەھىلن ۋ ئىدى ناگەپىنەۋە، ئەۋانەشى
 نايدۆزىنەۋە جار دۋاي جار تورەترو شەپانگىزىتر دىنەۋە. ئەۋ ئەفسەرە ۋەك
 شىت لە داليا دەپرسىت: داليا كچان باشتەر لە دىنا تىدەگەن، ئەۋانەى
 دۇسىيەكان دەبەن، دەچن بۇ كۈي؟ عەزىزى من بەپراي تۇ ئەم مردۋانە
 ئەم فايلا نەيان بۇچىيە؟ خۇ ئەگەر من بىرم باۋەپناكەم مشورى كۆمەلە
 كاغەزىكى ۋەھا بخۇم. داليا بىردەكاتەۋە بە ھىمنى دەلىت: چىت پىيلىم؟
 نازانم، بەلام دلنىام ئەۋان دۇسىيەكانيان زۇر دورناخەنەۋە، نىك لە
 ئىمەۋە داياندىن، دەبەن بۇ شارىك ئىمە ئاسان دەستمان بگاتە ناۋ
 تاقەكانى. حەزدەكەن پۇژىك لە پۇژان ئىمە بىخوئىنەۋە تىيگەين بە چ
 دەردىك مردۋون.

داليا بە چەشنىك باسى ئەۋ شارە دەكات، ئەفسەرەكە سەراسىمە دەيىت،
 بەپراي داليا ئەۋ شارەى كە مردۋەكان دۇسىيەكانى خۇيانى بۇدەبەن
 ھىند نىكە مروڧ دەتوانىت لە پەنچەرەكەى خۇيەۋە دەست درىژ بكات
 ۋ دەستى بگاتە سەر پەفەكانى، دەتوانىت لە پەنچەرەى مالەكەى خۇيەۋە
 تەماشاي فۋارەكانى بكات. لە زوورەكەى خۇيەۋە بۇنى گولەكانى بكات،
 لە حەۋشى مالى خۇيەۋە لە سەر كورسى باغچەكەى خۇى دانىشىت ۋ
 بارانەكانى ئەۋ شارە تەپىكەن.

داليا لەۋ چەند شەۋەدا ئەۋ كوژراۋانە دەبىنىت كە بە دەست ۋ پلى
 تۇزاۋى ۋ بە بەرگى خۇئىنەۋە دىن ۋ لە ناۋ ئەۋ سەردابەدا دەيكەنە
 ھەلايەكى گەرە، لەۋ شەۋانەدا چۇن ژنىكى لادىيى مروپپەكى سرىك
 پاۋدەنىت، داليا ھەندىك لەۋانە لە ناۋ دۇلاب ۋ پارەۋەكاندا پاۋدەنىت، ۋەك
 چاۋشاركىيەكى تالى لەگەلدا بگەن، تا شەكەت نەبىت ۋازناھىن. ھەندىجار
 نىۋ ئەۋ سەردابە پردەبىت لەۋ پياۋۋزىنە غەرىبانەى ھەرىكەى بە بىدەنگ
 بە دىار كۆمەلىك دۇسىيەۋە ۋەستاۋن ۋ ۋەك خۇئىنەرى كىتىخانەيەكى
 گەرەبن بە بىدەنگ ژيانى يەكتر دەخوئىنەۋە. ھەندىكىان پىناچىت بۇ

دۆسييه كى تاييەتى بگەپىن، بەلكو لە خويتهرى پاگوزەر دەچن، ھەنديكيان مردن ناو و سەربردى خويانى يادبردوونەتەو ھەو بە ئاشكرا نازان بۆ چى دەگەپىن، ھەنديكيان خويئەندەواريان بيرچۆتەو ھەو ئەلف و بىي ژيان لەگەل ئەلف و بىيەكى دىكەدا تىكەلاودەكەن كە ئەلف و بىي مەرگە. داليا تىناگات ئاخۆ ئەو خۆى يەكىكە لەو مردووانە و بە پىگايەكى پىچاوپىچدا گەپراوتەو ھەو بۆ ئەو ژىرزەمىنە ياخود زىندوو ھەو دەژى و بە راست ھەو ھەو سەر زەمىن ھەلەمژىت، لەو ژىر زەمىنەدا بەردەوام دەپرسىت فاسىلەى نىوان ژيان و مردن چىيە؟ مرقوف چۆن دەتوانىت دىنبايىت كە زىندوو؟ شەوان كە ئەو ئەفسەرە بۆ سەعاتىك پۆستەكەى خۆى جىدەھىيىت بۆ ئەو ھەو لە ناو دۆسييهكاندا پروتيىكەتەو ھەو لەگەلدا بخەيىت، لەساردى بەولاولە ھەست بە ھىچ ناكات، بەلام لە مێژە ئەو ھەست بە ھىچ ناكات، لە مێژە لە تارمايىەك دەچىت كە پىاوان بە ناو سىتەرەكەيدا تىدەپەپن و دىنەدەرى، ھەك تىپەپىنى ھەورىكى سارد بە ناو ھەورىكى دىكەدا.

ئەو ھەفتەيە داليا پەيوەندىيەكى سەير لەگەل ئەو مردووانە دروستدەكات، لەگەلياندا كۆدەيىتەو، ئەوان دەست بە قزىدا دەھىتن، ماچىدەكەن، لە نزيكىيەو دەووستن، فایلەكانى خويانى نىشانەدەن، داليا بە دەستورى ھەمىشەى خۆى حىكايەتە دوورو درىژەكانى خويان بۆ دەگىرپىتەو، كەدەست بە قسەدەكات ناتوانىت بوەستىت، چىرۆكى پەرييە چكۆلەكانى خۆى دەگىرپىتەو، ئەو پەرييە بچوكانەى بەئەندازەى چوكلىتىك دەبن. لە شارىكى دووردا دەپيارىزن، لەوین تا پۆژىك پۆحى بەرەو جىگايەكى جوان بىيەن، لەوین بۆئەو ھەو شەيتانەكان نەكەونە سەر خەيالى ئازاردان و پفاندنى بۆ دۆزەخ، ئەو جەھەنەمى نىيە، داليا لە ناو سەردابەكەدا تەماشاي پۆحە غەمگىنەكانى ھاوپىي دەكات و ھاواردەكات: من دۆزەخى نىم، من جەھەنەم نىيە... پەرييەكان لەوین بۆئەو ھەو بمبەن بۆ بەھەشت... من دەيىت لەو ھەو... تەمردن دەيىت لەو ھەو بم. داليا دەگەپىت و ھەنديجار

وا ھەستەدەكات ھەموو ئەوانى دىش لەگەلیدا دەگەپىن، گۆنى لە چەپەيەكى نەينىيە لەمسەرەوسەرى سەردابەكەدا دەنگەداتەو ھە «باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى... باسمى جەزائىرى». ھەك ئەو ھى تارمىيەكان پىكرا ناوى ئەو كۆرە بلىتەو ھە لەگەلیدا بگەپىن. دالىا بە جۆرىكى سەير لە ناو زەرياي ئەو دۇسيانەدا نوقمەدەيىت، ھەندىجار بە شىوئەيك نوقمى خويندەو ھى فايەكان دەيىت ھەموو شتىكى بىردەچىتەو، شەوان ناخەويىت، بۆئەو ھى بەسەر وەنەوزو ماندووبوونەكانىدا سەركەويىت، زوو زوو رادەكات و لەسەر دەستشۆرىكى بچوك و چلكن دەموچاوى دەشوات. لە گەرانىدا فايلى ھەندىك كەس دەدۆزىتەو كە لە كات و شويى جىاوازي ژيانىدا ناسيوى، فايلى كچىكى ھاوپى دەدۆزىتەو كە لە كۆليزى ئاداب فەرەنسى دەخويند، بەرنامەى رۆژانى ئەشكەنجەو شەوانى نەخەوتنى دەخوينتەو، ناوى ئەو جەلادانە دەخوينتەو كە ئىشيان تەنيا ئەتكەردن و لاقەكرىنى ئەو بوو، فايلى پۆلىسىكى پىر دەدۆزىتەو كە جاران لە فولكەيەكى چكۆلانەدا لە نزيك ھىلى ئاسمانى فليپىنى رادەو ھەست، فايلى شەربەت فرۆشيك دەدۆزىتەو ئىواران لەگەل كىژەكانى ھاوپىدا لە نزيك كۆليز شەربەتيان لادەخواردەو، فايلى شۆفېرىك دەدۆزىتەو شەويكى درەنگ لە پرتەقالى سىيىھەو بەردبوى بۆ گەراجى شارىكى دوور. دۇسيىھى ئەفسەرىك كە ھەموو ھەفتەيەك دوو شەو ژنەكەى دەناردەو بۆ مالى باوكى، تا خۆى لەگەل سۆزانيەكاندا مەست يىت و بادەبكات، دواجار لە ناو دۆلابىكى كۇندا دۇسيىھى «فەخرەدين سىراجەدين عبدالله» دەدۆزىتەو، برا گەورەكەى خۆى كە بە بارىك قاچاغەو لەسەر سنوورە شاخاوى و دوورەكانى باكوور، كۆپتەرەكان ھەليدەگرەو ھە بە تۆمەتى گوازتەو ھى كەلوپەلى لۆجستى بۆ دوژمن لە شارىكى باشووردا لە سىدارەيدەدەن.

ئەو ھەكەمجارە دالىا دەزانىت كە فەخرەدينى براى مردوو. بە

جۆریک دەگری ئەفسەرە خەفەرەکی هاوپی گوپی لە دەنگی گریانەکی دەبیت کە دەرگا بەدەرگا دالان لە دواي دالان دیت و بە حەوشیکی گەورەدا تێدەپەڕیت و دەگاتە گوپی ئەو لە کاتیکدا خەریکی نانخواردن و تەماشاکردنی بەرنامەیەکی تەلەفزیۆنی تایبەتە لەسەر چەشنەکانی ماسی لە باشووری پاسفیک. ئەفسەرە کە پێتوایە دالیا فایلەکی باسەمی جەزائیری دۆزیوەتەو، بە خێرای بە دالان و حەوش و پلیکانەکاندا پادەکات، بەلام تووشی سەرسوڕمانیکی گەورەدەبیت کە تێدەگات دالیا فایلێکی بڕایەکی کوژراوی خۆی لە سەردابەدا دۆزیوەتەو، ئەو شەو ئەفسەرە کە هەرچیەک دەکات ناتوانیت دلی ئەو کێژە بداتەو کە خەیاڵ و قسەو عاتیفە لە خەیاڵ و قسەو عاتیفە ئەو سۆزانیانە ناچیت کە ئەو پیاو تائەو کاتە بینونی. تەنیا دەمەو بەیان دالیا کەمیک ئارامدەبیتەو بە پانتۆل و تی شیرتەکی خۆیەو لەسەر بەتانییەکی نوێ دەخەویت کە ئەفسەرە کە بە تایبەت لە نۆردووی تایبەتی ئەفسەرەکان دەریدەهێنیت و بۆی پادەخات.

بۆ پۆژی دواي کە دالیا بە ئاگا دیتەو، ئارامتر و واقیعیتر، تێدەگات جاریکی دیکە ناتوانیت بگەریتەو بۆ ئەم ژێر زەمینە، لە بەرئەو دەبیت بەسەر گریان و فرمیسک و ترسەکانیدا سەرکەوێت. ئەمە دواھەمین شانسەو دەبیت بەجۆریک بەکاربێھێنیت بگاتە حەقیقەت. لە ئێوارەي شەشەمین پۆژدا تارمایی کچیکی چکولانە کە هەمیشە بە ماکسییەکی ئەرخەوانی تۆخەو، بە جووتی پرچی رازاوو بە گولی یاسەمین ناو فایلەکان دەگەریت، فایلێکی گەورە دیتیت و دەیخاتە بەرپیتی دالیاو دەپوات، دالیا بە بێدەنگ هەڵیدەگریت و لاپەرەي یەکەمی هەڵدەداتەو، بە خەتیکي جوان نوسراو «المتهم باسم وليد صبحي الجزائري». لاپەرەکانی فایلە کە هەڵدەداتەو و لە دواھەمین لاپەرەدا بڕیاری مردنەکی دەخوینیتەو «حکم علیه بالموت و على الجهات المسؤولة تنفيذ الحكم». بە هێمنی فایلە کە

هله‌ده‌گریت و ده‌یخاته شوینیکی تاییه‌تی. ده‌موچاری ده‌شوات، به‌ه‌موو توانای خوی فرمیسک و ژانه‌کانی ده‌باته‌وه ناوه‌وه، له‌جانتا ده‌ستییه‌که‌ی مکیاچه‌کانی ده‌ردینیت و مه‌کیاجیکی ته‌واوده‌کات، ده‌چیته‌وه سه‌ری، به‌دالان و پیواقه دریزه‌کاندا تیده‌په‌ریت، گره‌ی ئیواران له‌هه‌وشه‌که‌دا لئیده‌دات، ده‌چیته ژووری ئه‌فسه‌ره‌که، فایله‌که له‌سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نیت و په‌رده‌کان داده‌داته‌وه و له‌به‌ر پوناکی گلۆپینکی زه‌رددا خوی پووتده‌کاته‌وه و بۆ دواه‌مین جار له‌گه‌ل دواه‌مین پیابودا ده‌خه‌ویت.

* * *

له‌دوای مانگی پینجه‌وه سه‌فه‌ر به‌پینگا‌کانی باشووردا کوشنده‌یه، جگه‌ له‌تیشکی خۆر که‌ پئیواره‌کان تووشی و‌پینه‌و پێشکه‌وپێشکه‌ ده‌کات، توژینکی وشکی خنکینه‌ر به‌دریژیی هه‌موو شه‌قامه‌کان دیته‌ ناو ماشینه‌کان و توانای بینین و بیرکردنه‌وه له‌ مرۆف ده‌ستینیته‌وه. له‌و جۆره‌ وه‌رزانه‌دا سه‌فه‌رکردن له‌ ئوتومبیلیکی بچوکی موسافیراندا خواستیکی ترسناکی خۆکوشتن و بیناری له‌ مرۆفدا دروستده‌کات. هیچ شتیک وه‌ک گه‌رما و له‌ مرۆف ناکات بیر له‌ خۆکوشتن بکاته‌وه، به‌تاییه‌ت گه‌ر مه‌حکوم بیت به‌ پینگایه‌کی چۆل و بێ ئاوه‌دانیدا گوزه‌ربکات که‌ له‌ نیویدا تا ناکوتا لم و خۆر به‌ شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی و ئاوینه‌یی له‌ ناو یه‌کدا دووباره‌ده‌بنه‌وه. ئه‌و پۆژه‌ی دالیا سیراچه‌دین له‌ پایته‌خت گه‌رایه‌وه و دۆسیه‌که‌ی باس‌می جه‌زائیری له‌ بنده‌ستدا بوو. به‌دریژیی پینگا دالیا بیر له‌ خۆکوشتن ده‌کرده‌وه، له‌وه‌به‌ر چه‌نده‌ها جار بیر له‌ خۆکوشتن کردبووه‌وه. هه‌ندێجار که‌ له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ریکی جانه‌وه‌رئاسادا ده‌خه‌وت، که‌ بیر له‌وه‌ ده‌کرده‌وه ئه‌و چ ئیشیکی بێمانانه‌کات و له‌گه‌ل چ توخمه‌ ئاده‌میه‌که‌دا تیکه‌لاوده‌بیت، هه‌زی به‌ مردنیک کۆتوپه‌رده‌کرد... مردنیک وه‌ک بروسکه‌ بیت و ته‌واوی ئه‌م

نازارانه‌ی له بیر بهریته‌وه. که له‌بهر ئاوینه‌دا ته‌ماشای شوین قه‌پاله‌کانیانی ده‌کرد له‌سهر مه‌مکی، که ناچارده‌بوو سوراویکی زۆربکات بۆنه‌وه‌ی شوین ددانه‌کانیان له‌سهر پروومه‌تی بشاریته‌وه، به‌رده‌وام بیرى له‌خۆکوشتن ده‌کرده‌وه، بیریده‌کرده‌وه بگه‌ریته‌وه بۆ باکوورو خۆی بخاته‌وه ناو هه‌مان ئه‌و بیرى چهند سال له‌وه‌وبهر براکانی فریاندابووه ناوی، بیریده‌کرده‌وه له‌نزیك فورات دابه‌زیت و خۆی بخاته‌وه شه‌پۆله‌ لاواز و کره‌کانیه‌وه، به‌لکو له‌سهره‌خۆ لاشه‌که‌ی به‌ره‌و باشوور ببه‌ن. دلنیا‌بوو فورات هیتد لاوازو بیتینه‌ چهنده‌ها سالی ده‌ویت تا جه‌سته‌ی ده‌گاته‌ ناو که‌نداوو له‌ویوه ده‌چیت بۆ ده‌ریا. ئه‌و خه‌یاله‌ی که پۆحیشی ته‌کان له‌ دواى ته‌کان له‌گه‌ل جه‌سته‌یدا ده‌روات و له‌ ئاوه‌ گه‌وره‌کان ده‌دات و له‌ تۆپو بازنه‌ی ترسناکی مینه‌کانی ده‌ریا ئازادده‌بیت و ده‌گاته‌ ئوقیانوسه‌ دووره‌کان، له‌گه‌ل پۆحی پاوکهره‌ خنکاوه‌کانی ماسیدا ده‌بیته‌ دۆست، بیریکی هیتد پۆمانسی و خه‌یالاوی بوو، دالیای به‌ جۆریکی سه‌یر فریوده‌دا. ئه‌و پۆژه که دالیا سیراجه‌دین ده‌گه‌ریته‌وه بۆ پرته‌قالی سه‌ی نازانیت بۆچی ده‌گه‌ریته‌وه، بریاری داوه‌ تا مردن له‌گه‌ل هه‌یج پیاویکدا نه‌خه‌ویت، بریاری داوه‌ واز له‌ خویندن به‌نیت و نه‌گه‌ریته‌وه بۆ دوا تاقیکردنه‌وه‌کان له‌ به‌شی ئینگلیزی. کۆمه‌لێک سیناریوی له‌ خه‌یالدايه، له‌لایه‌ک چیرۆکی ئه‌و که‌سانه‌ی بیستوه‌ که به‌ نه‌یتی له‌ به‌نده‌ری باشوور سوار که‌شتیه‌کان ده‌بن و ده‌چن بۆ کیشوهریکی دی و له‌سهر زه‌مینیکی دوور ده‌گیرسینه‌وه‌و داواى په‌ناهه‌نده‌یی ده‌کن، له‌لایه‌کی تریشه‌وه نایه‌ویت ئه‌و شارى ته‌پوتۆزه به‌جیه‌یلنیت، نایه‌ویت جه‌لاده‌تی کۆتر جیه‌یلنیت که وه‌ک مندالیکی ئیسک سووک ته‌ماشایده‌کات، ده‌زانیت که خۆشیده‌ویت، به‌لام ده‌شزانیت که عه‌شقی ئه‌و، عه‌شقی هه‌رزه‌کارانه‌یه، له‌وه‌ عه‌شقه‌ دیرینه‌ ده‌چیت که خۆی له‌ ریگای قوتابخانه‌ له‌ شاره‌ ساردو غه‌مگینه‌که‌ی خۆیدا له‌ باکوور تیاژیا‌بوو، جۆره‌ خۆشه‌ویستییه‌که که بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م گرده‌گریت و قوول ناوه‌وه‌ی مروّف ده‌سووتینیت و ده‌روات،

دواتر مروۇف دەموچاۋى مەعشوقەكەى بىردەچىتەو، بەلام ھەرگىز ژانەكانى بىرناچىتەو. خۆشەويستى لەو تەمەندە ھىچ نىيە جگە لە كۈپەيەكى كوتوپر كە لە ناكاو ھەلدەكات و لە ناكاۋىش خامۇشەدەيت، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ھەستىدەكرد ھىلىكى سەيرو نەيتى بەو كۆرەو ھەيەستىتەو كە دەيت زۆر چاۋەروانبكات تا تەواو دەيدۆزىتەو، دەيت لىگەپى ھىدى ھىدى نەيىيەكانى دەرکەويت. دەيزانى ئەو شەو ھەيرانەى پىكەو لە قەراغى بىابان تەماشاي كەرنەفالەكانى مردنيان دەرکەرد، شەوى ئاسايى نەبوون، دەشيزانى سىروشتى شىتانەى ئەو كۆرە ھىچ نىيە جگە لە پەردەيەك بۆ شاردنەو ھى كۆمەلىك شتى دىكە، پەقتارە مندالانەو نەفامەكانى ئاۋىتەن بۆ قەدەرىكى تايەتەى. ئەو لە مېژبوو ھەستىدەكرد كە لە خويندا مەلەدەكات، دەيوست تا لەو خوينە دەپەرنەو دەستى جەلادەت بەرنەدات، گوزارەى مەلەكردن لە خويندا، گوزارەى ئەفسەرىك بوو لەو چەند سالەدا ھەرچارىك بە مۆلەت لە بەرەكانى جەنگ بگەرايەتەو دەھات بۆ لاي دالياو دەستى دەرگرت و بە ترسىكى گەرەو ھەيگوت: داليا، ئىمە لە خويندا مەلەدەكەين، لە خويندا مەلەدەكەين. ھەندىجار لە كاتى سىكسكردنىشدا بە ھەناسەى قوول و چاۋى داخراۋەو ئەو گوزارە سەيرەى دەرگوتەو، دواى ئەو ھى كە تەواودەبوو بە خاۋلىيەكى سىپى ھەموو گيانى خۆى دەسپى و ھەك شىتتىك خۆى لە چلكىكى ھەمى پاكبكاتەو يەك لەسەر يەك دەرگوت: ئىمە لە خويندا مەلەدەكەين، ئىمە لە خويندا مەلەدەكەين، ئىمە لە خويندا مەلەدەكەين. داليا لە مېژبوو دلىابوو كە ھەموو ئەو ئادەمىزادانەى ئەو سەرۈكارى لەگەلىاندە ھەيە لە خويندا مەلەدەكەن، دەشيزانى جەلادەت دەستى بە دەستى ئەو ھەيە دەيت تا تىنى تىدا بىت بىگريت، دەرەسا ئەو دەستى لىتەربەدات نوقمىيت. ئەو كۆرە لەو زياتر كەسى ترى نەبوو، راستە ئەو خۆى وا نىشانەدا كە ژيانىكى سەرەخۇ دەژى، ئەمىش نەيدەويست واىزىت بەبى ئەم ناتوانىت بژى، لەگەل ئەو ھەشدا نەيدەزانى بەبى

چاوه ديږى به رده وامى شو، چوډ ده توانيت به رده واميت؟. ناسياوه كانى له باكوور چيرؤكى كاو لېوون و خاپوور كړدنكى ترسناكيان ده گيرايه وه، چوډ ده كرا مندالتيكى وا بگيرپته وه بوڼاو شو كاو لكارييه، مندالتيك كه سيكي نيه، پشت و په نايه كى نيه. ده كريت و نيت و جاريكى دى بيگرنه وه و بيكوژن. له باشتريڼ حاله تدا له بيا باندا وبلده بيته وه، له ناو وینه ناوینه ييه كانى شو شاړه دا ونده بيت، شو شاړه كى كه وهك دووباره بوونه وهى ده كه كانى لم خوى دووباره ده كاته وه، شو شاړه كى سهرابى خوى له سهرابى چاره نوسه تاريخه كانى ناويه وه وهرگرتووه. هر ټيټك هه موو مړوځيكي به شيكى له سهرابدايه، دريژكراويه كى له جيگايه كى ديكه دايه. داليا له و باوه رده دا بوو، هه نديك كه س هه ن تهنيا به شيكى ژيانيان له وه همه وه ده ناليت، هه نديكى تريش هه ن له سهره تاوه تا كوټايى مندالى وه من. جه لاد هت هه له سهره تاوه وهك كه سيكى خيالى ناو چيرؤكينك كه و تېووه ناو شو شاړه وه. شو ئيستا له گهرماي هاوین و له دوزه خى ناو شو ماشينه دا هه ستیده كړد تهنيا بو لای جه لاد هت ده گه رپته وه... دلنيا بوو گهر بڑى ده بيت بو شو ميژدمنداله بڑى كه خودا ده زانیت تا چهندي ديكه ش هلى بو ناره خستيت بيتته وه به موسيقاره كه ي جارن. هه ستیده كړد له نيتو دلیدا، له جه ستیدا نه ټيټييه كه هيه ده بيت پيش مردن بيدات بهو، له و ساته وهى له و سهر دابه وه هاتېووه ده رڼ، دهنگى شو مردوانه هه مووى به دوايه وهن. هه ستیده كړد شو پڅخانه ي له سهر دابه كه دا ناسيني بوون به هاوپړي، له و ماشينه دا له گه ليدا سوار بوون، له دهره وهى ماشينه كه و له بهر سووره هه تاوى بيا باندا ده يانينيت و ده ستى بو به رزده كه نه وه، فايله كانى خويانى نيشانده دن. ده يو يست نه يانينيت به لام ده يينين، ده يزاني هه مووى خياله، به لام چما هيچ ئاده ميزادتيك هيه به توانيت له خيال ئازاد بيت، ده يزاني شو گهرمايه ي ناو ماشينه كه تووشى وړپنه و هه لوه سهى ده كات، به لام هيتشا شو وړپنه نه ي پياشتر بوو له وهى تهنيا سه يري دووباره بوونه وهى

لمەكان بىكات... ئەو چەند سالە ترسىكى قولى لى دووبارەبوونەو،
تيا دروستكردبو، دووبارەبوونەو، گۇرانييەكان لى پرتەقالى سىپى،
دووبارەبوونەو، موشترىيەكان، دووبارەبوونەو، بۇنى كوشندەى
باروت و خوين و زەلكاو لەسەر جەستەيان، دووبارەبوونەو، ناكۇتاي
لىم، دووبارەبوونەو، بەردەوام و بىوچانى پەشەباكان بە ھەمان ئىقاعى
ترسناكى خۇيانەو، بە ھەمان ئاوازي غەمگىنەو. دووبارەبوونەو،
شارەكان، ھەك يەكى كۈچەكان، ھەك يەكى جەلادەكان، ھەك يەكى
قۇربانييەكان... خۇداي گەورە، خاۋەنى زەوى و مەلەكووت ھەموو شتەكان
بە جۇرىكى بىمانا دووبارەبوونەو. ئەگەر مەردن دووبارەبوونەو،
ئەو دەيت ئەو مەردىت، لى دواجاردا كە بە كۈچەكانى پايتەختدا دەگەر
ھەستىنەدەكرد كە جياوازييەكى لەگەل شارى تەپوتۇزى سۇزانييە
زەردەكاندا ھەيت. كۈچەكان بە جۇرىكى ترسناك لىيەكەچوون،
ھەستىدەكرد ھەموو فۇرشىيارەكان لەبەرىك دروستكراۋەتەو، ھەموو
ئەو قۇتابىيانەى بىيانىان دەچوون بۇ قۇتابخانەو دەھاتنەو، يەك كارخانە
بەرھەمىيەتاون، دەبىيىنى كۈچەكان و فۇلكەكان و بۇرجەكان ھەموو لە
بەرىك دروستكراۋەتەو، ئەو پىاۋانەى كە دىاننىيەت و لە بەردەمىدا
خۇيان پۇتدەكەنەو، ھەموويان لە يەك قالد ھاتونەتە دەرەو.

دالبا لەو پۇژەو، ھاتبۇو، سەر سەنورى ئەو سەھرايە، دىزانى
بىابان ھىچ نىيە جگە لە ئارەزوويەكى ترسناك بۇ دووبارەبوونەو. لە
بىاباندا تىشك خۇى دووبارەدەكاتەو، لىم خۇى دووبارەدەكاتەو، سەراب
خۇى دووبارەدەكاتەو، شارەكان خۇيان دووبارەدەكەنەو. لە شارى
زەردى سۇزانييەكاندا چەندىن جار بە ھەموو مالەكان و كۈچەكاندا گەرپابو،
دەبىيىنى دەموچاۋى سۇزانييەكان خۇيان دووبارەدەكەنەو، پىخەفەكانى
خەويان، دۇشەكى غەمگىن و پاخراويان لەسەر زەويەكى پۇوت و
پەق، مەركانەى چلكنى ئاۋ و مەسىنەى تۇزۋايى و سەبەتەى ھەلاھەلەى

ميوه هاته سيسه كانيان خويان دووباره ده كه نه وه، نهو ميشه گه ورانه ي كه له ده وري فقه قيربي ده ئالين، هه مان نهو ميشه گه ورو دپندانن كه وهك نهو ي له ئاوينه دا زاوژنيكه ن به رده وام زورده بن، ميش كه هه نديجار وهك لميان ليديت، با له زونگا وه كانه وه ده يانه نييت و به كوچه و شه قامه كانى نهو شاره دا ده يانبات بق نهو سه رى زه مين، هينده زورده بن ده بيت به ده ست له هه وادا لايانه ديت نهو سا برؤيت، هه موو شتيك خوى به وينه ي ديترينى خوى دروسته ده كاته وه، موسيقاره كان... كچانى سه ماچى كه به رده وام په پوى عاده كانيان به ته نافه كانه وه باده ييات. دووباره بوونه وهى نهو پياوانه ي ئيشيان كوكرده وهى نهو په پويانه يه، له شاره دووره كانه وه به تاييه ت دين و له باكاندا ده وه ستن و نهو په پويانه له هه وادا ده گرنه وهو وهك يادگار هه لايانده گرن، دووباره بوونه وهى بؤنى بؤيه ي نينو كى شكاو له سه ر تاقه كان، نهو سيقونى پژاو به سه ر جلى ژيره وه دا، بيخه وى دووباره ي ناو بيدهنگى شهو، قريشكه ي دووباره هه ميشه يى ناو زولمه ت كه هه رجاره ي له مۆته كه ي سه ر سينه ي ئافره تيكه وه ديت، بؤنى فاسؤلياي و نو كى تيكه لاو له سه ر مه نجه ليكي رهش، دووباره بوونه وهى بؤنى خواردنى سووتاو له سالؤنه كه ي پرته قالى سپيدا، هاوارى دووباره ي نهو كچانه كه به رده وام نو كى ته وقه و چقلى شانه و ده رزى شكاو ده چييت به قاچياندا، دووباره بوونه وهى له يادكردنى حبه ي مه نع كه كچه كانى ده خسته مه راقى ره شه وه... له هه مووشى به دتر، دووباره بوونه وهى لم له پتلاوه كه تدا... دووباره بوونه وهى با له ژيركرا سه كه تدا، دووباره بوونه وهى جيره ي ره بابيه له خه وئتدا، دووباره بوونه وهى دهنگى ته پله به ده وييه كان له سه رتدا.

له ناو نهو هه موو دووباره بوونه وه يه دا ته نيا جه لاده ت، وهك نهو ي مندالى سه ر نهو ستيره يه كى تر بيت، به نياگانى، به فلووته كه ي، به درؤ سه يره كانى، به گورانييه عه ره بييه كانى سه ر زارى كه له گورانى كه س ناچييت. تا ئيستا كه س وهك نهو سه يرى نه كردوه، سه يريده كات و فلووته كه ي ليده كه ويت،

ئاۋر لەو دەداتەو و خۆی دەدات بە کورسییە کدا، قسە لە گەل یە کێکدا دەکات و خەیلی لای ئەمە، ئیدی پرستەکان تیکە لاودەکات، کوردییە ک قسە دەکات لە کوردی هیچ پۆلە بەرێکی تر ناچیت، عەرەبییە ک تیکە لاو لە سىحرى زمان و هەلەى زمان و گالته کردن بە زمان. تەنیا جە لا دەت دووبارە بوونەو وى هیچ بوونە وەرێک نىیە، هەلە دەدات لە شتەکان بچیت و ناتوانیت، لە نێوان خۆی و خیانە تکرندە لە خۆی مەوێکی تر دروستبوو کە پەرە لە سەر سامى و پرسىار. ئەو تەنیا کە سێکە خەلکى ئەو دەقەرە نىیە، هاتوو و دەروات... حەرف بە حەرف باوەرێ بەو چیرۆکە بوو کە سامىرى بابلى دەگێت پراپەرە، چیرۆکى ئەو مۆسىقارانەى کە لە شارێکى دوورەو دین و مۆسىقارىکى نەناسى دەخەنە ئەستۆ، پاسپاردە یە کى دوورى دەخەنە گەردن، دەیکە نە بەرپرسىار لە ژيانى کورێک کە شەوێک چارەنۆسى دەکەوێتە دەستی ئەو وەو. خۆشى لە سەرەتای گەنجىیە وە هەستىکى واژىابوو، دەیزانى ئەو هەرگىز مندالى ناییت، ناییت بە دایک... خودایە پۆزىکیش چىیە لە ژياندا خۆى وەها نە بىنىو بە کەلکى ئەو بێت بىت بە دایک... لە گەل باسمىشدا جارىکیش باسى مندالىان نە کردبوو، هەمووى قسەى هیچ بوو کە خەو بە مندالە وە بىنن، هەردووکیان کالدو بىلەن دەخویندەو، تىنسى و لىامزىان دەخویندەو، جۆن ئۆزبۆرنىان دەخویندەو و گالته یان بە خىزان دەهات. باسە دەگوت ئەدەب لە سۆفۆکلىسە و، لە ئۆدیپى پادشاوە هیچ نىیە جگە لە هیجایە کى بەردەوامى خىزان. بەلام لە قوولایى دایدا، لە ناو شوینتیکى تارىکى دەرونىدا باوەرێکى سەیرى هەبوو کە پۆزىک دەتوانیت وە ک دایک باوەش بە مندالىکدا بکات، ئەو هەستە دایکانە سەیرەشى بەرەبەر ئەو کچە مندالانە هەبوو کە دەهاتن بۆ ئەو شارەو لە مندالییە کى زوو وە لە تەپۆتۆزە زەردەکانیدا وندەبوون، چەندە هاچار وىستبووى یە کىک لەو کچانە پزگار بکات، بەلام هەموو هەولەکانى بە خەسار دەپۆشت، زۆرجار کە کارەساتەکان کە لە دەبن کە ژيان وە کىلگە یە کى مینى لیدیت، گرنگ

نییه به کویدا ده‌رۆیت، قاچ له کویدا داده‌نییت، هه‌رچۆنیک بجۆلیته‌وه هه‌ر ده‌بیت پی بخه‌یته سه‌ر مینیک، هه‌ر ده‌بیت بکه‌ویته ناو تونیلکی کوشنده‌وه که له تاریکیه‌کی بیسنووردا دوا‌بیدیت. هه‌ر ده‌بیت کاره‌ساتیک به‌رۆحتدا به‌ته‌قته‌وه. به‌لام دالیا له‌جه‌لاده‌تا ئه‌و کورپی ده‌بینیه‌وه که خودا بۆی نارده‌وه... ره‌فتاره‌ پیاوانه‌کانی جه‌لاده‌ت زیاتر مندالی و ناکاملی ئه‌وی به‌رجه‌سته‌ده‌کرد، که‌سیک بوو له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه ده‌توانی باوه‌ری پێکه‌یت. ئه‌و باوه‌ری پێک‌دبوو، له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه م‌رۆف چۆن باوه‌ر به‌په‌غه‌مبه‌ریک ده‌کات، ئاوه‌ها باوه‌ری پێک‌دبوو، سامیری بابلیش باوه‌ری پێک‌دبوو، موسای باب‌ک نه‌ینی ترسناکی بۆ درکاندبوو... به‌ته‌نیشت هه‌ر که‌سیکدا ده‌رۆیشت دل‌نایای په‌خ‌شده‌کرده‌وه، له‌پ‌رته‌قالی سه‌پیدا قسه‌کانی ژانیان خۆشتر ده‌کرد. هه‌تا ئه‌و م‌وسیقارانه‌ی که‌هیچ که‌س له‌ژانیاندا پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ عازیفکی باشن، جه‌لاده‌ت ستایشی گه‌وره‌ی ده‌کردن. ئه‌و کچانه‌ی که‌س پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ جوانن جه‌لاده‌ت به‌وه‌سفه‌ سه‌یره‌کانی ده‌یکردن به‌جوانترین په‌ری. جه‌لاده‌ت له‌سه‌ره‌تاوه‌ له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه‌ که‌هاتبوه‌ ناو ئه‌و شاره‌ له‌گه‌ل م‌رۆفه‌کاندا قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌گه‌ل خه‌ونه‌کانیاندا قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل به‌رزترین ته‌ماحییاندا له‌زنده‌گیدا، له‌کچه‌ ناشیرینه‌کاندا شتیکی جوانی ده‌دۆزیه‌وه‌ که‌ له‌ویوه‌ بجته‌ ژووری و ستایشیانبات، به‌یه‌کیک له‌کچه‌کانی ده‌گوت «فیجه‌نتی مالا»، کچیکی ناشیرین بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌به‌رده‌میدا ده‌چووه‌ سه‌ر چۆک و هه‌زار سویندی ده‌خوارد که‌ ئه‌و له‌فیجه‌نتی مالا جوانتره‌، به‌یه‌کیکی دیکه‌یانی ده‌گوت: خانمی «نوش ئافرین»، سویندیشی به‌په‌ریزاده‌و فریشته‌کان ده‌خوارد که‌ ئه‌و ده‌نگ و ره‌نگی نوش ئافرینیان تیپه‌پاندووه‌، به‌یه‌کیکی دیکه‌ی ده‌گوت خانمی «سۆفی مارسۆ»... دالیا دلنیا‌بوو جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خه‌ونی ئه‌و کچانه‌دا قسه‌ده‌کات، له‌گه‌ل هیوایه‌کی دوورو ناراستیاندا که‌ ئه‌و ده‌هات و له‌چرکه‌یه‌کدا به‌ستایشیک که‌ باوه‌ریان پی ده‌کرد، بۆی

دەکردن به حەقیقەت... وەک ئەوەبوو پۆختیک بێت لە دوورەو هاتبێت و لە پرته‌قالی سېپیدا ئەو خەون و هاوارو هیوايانە سەوزبکاتەو، کە لە ناو مرۆڤەکاندا مردبوون. سەرەتا دالیا لە هەموو شتیکی توپەدەبوو، کە لەگەڵ بەدریپە پەحماندا دەبیینی ئەو کچە دوپشکەیی لە دەستی دەهات زەهر بکاتە خواردنەکی دالیاو، تەواو دەهری دەبوو. هەموو شتیکی قەبول بوو ئەو نەبێت جەلادەت، کۆرپە پورە شیرینەکی خۆی، چوکلێتەکی پرته‌قالی سېی «وەک کچان ناویان نابوو» لەگەڵ بەدریپە پەحماندا ببینیت، کە بە دووری نازانیت لەیەکەم فورسەتدا بیخاتە داویکی خەترناکەو تەنیا بۆئەوێ دلی دالیا بشکێنیت. بەلام جەلادەت بەو سەفەکانی بە ستایشەکانی دەیتوانی هەتا ژەهری ئەژدیهاییکی وەک بەدریپە پەحمانیش پوونبکاتەو و مەترسی نەهێلێت.

لەو پۆژەو دالیا دەیویست بە جۆریکی تر بژی، دەیویست لەو شارەدا بژی و چیتەر سۆزانی نەبێت، ئیستا قیزی لە هەموو پیاوێکی دۆنیا دەهاتەو، قیزی لەو ئاژەلە برسی و خەوتووێ ژیر ناوکیان دەهاتەو کە هەمیشە بۆنیکی پیستر لە زیرابی لیدیت، قیزی لە بۆنی بنباخەلیان دەهاتەو کە بە خۆینی جەنگ و عارەقی سەنگەرەکانی شەپەرەو دەیاننێت بۆ ناو ژوورەکانی پرته‌قالی سېی. سالدوختیک بوو موسای بابەک پێدەگوت: وەرە و کۆمەکی من بکە، لەگەڵ مندا دەرزی لێدە، دەرمانەکانی دەرمانخانەکەم بۆ پێکبکە، کە من دەپۆم ئاگات لە هەندیک نەخۆشی تاک و تەنھا بێت کە ناچار لە سەر قەرەوێڵەکان دەمیننەو. بەلام دالیا هەمیشە لەدوای سێپەر و تارمایی ئەو کۆرپەبوو کە لە هەر کۆنیەکی دۆنیا بووایە دەهات و دەیدواند، ئیستا بە دوولیبەو باوەری بە مردنی باسم هێنابوو، فایلەکی و بەرواری مردنەکی هێند نزیکبوون دەگەراییەو بۆئەو کاتەي باسم لە خەونەکانی ئەودا ونبوو. باسم تا مردن هیوای بەو بوو، تا مردن. بەلام نەیتوانی هیچ بکات... نەیتوانی. ئیستا دەبێت چاوەروان بێت تا

پوڑیک لہ سہرزہ مینیکی تر و لہ دونیا یہ کی تر یہ ک دہ بینہ وہ۔
 دالیا لہ گہرمای باشوردا لہ خوی دہ پرسی: چون مردوہ کان یہ کتری
 دہ دوزنہ وہ و چون لہ یہ کدی وندہ بن؟۔ گومانیک سالانیک دواتر جہ لادہ ت
 تالاوہ کی دہڑی۔ سالانیک دواتر دہیہ ویت دو بارہ ئو قہ دہرہ رہش و
 بین و تاریکہ بشکینیت کہ دوو مروؤف مہ حکومتدہ کن تا ہتا ہتا یہ جودا
 لہ یہ کتر بڑین۔

* * *

ئو پوڑہی دالیا گہ پایہ وہ بڑ پرتہ قالی سپی و فایلہ کہی باس می جہ زائیری
 لہ بندہ ستیدا بوو پوڑیکی غہ مگین بوو۔ جہ لادہ ت لہ نیوہ پوڑیہ کی زوہ وہ
 لہ بالکونہ کہ دا سہیری ئو پھولانہی دہ کرد کہ بہ شیوہ یہ کی سہیر
 وک ہوا دروستیانیکات و بیانبات لہ ہوا ی بالکونہ کہ دا دروستدہ بوون
 و دہ توانہ وہ۔ ہندیچار لہ وہ دہ چو ئو پھولانہ لہ بیابانہ وہ بین و
 ہندیچاریش لہ وہ دہ چو ہر راستہ وخو لہ ناو بالکونہ کہ دا دروستبن و
 لہ ویاشدا بمرن۔ لہ بالکونہ کہ وہ دہ توانی بہ شیک لہ و پیکا دوورو دریزہ
 ببینیت کہ پئیوارہ کان لہ شہ قامہ گشتییہ کہ وہ دہیانگرتہ بہر بڑ گہ یشتن
 بہ پرتہ قالی سپی۔ جہ لادہ ت یہ کہ مجار دالیای لہ سہر ئو پکیاہہ بینی
 بہ جانتاہیہ کی قورس و فایلیکی ئو ستورہ وہ لہ بندہ ستیدا، ئو ہہ میشہ
 ئو وکاتانہ دہ گہ یشتہ وہ، کہ دہ شگہ پایہ وہ دہ چوہ ژورہ کہی خوی و تا
 سبہی بہ یانی دہ خہوت۔ پوڑی دواپی بہ یانیان زو بہ کراسینکی تہ نک
 و قڑیکی ہلچو و نیگاہیہ کی زامدارہ وہ دہ ہاتہ سالونہ کہ و پہرداخیک
 چای گہ ورہ و پاکہ تیک ئو سپرینی بہ دہ ستہ وہ بوو۔ جہ لادہ ت ئو بہ یانیانہ
 دہ ہاتہ خوارئ و بہ گہ رمی پییدہ گووت: کچی پور چونیت؟۔ ہہ میشہ یہ ک
 وہ لامیدہ دایہ وہ و دہ یگووت: باش نہ خہ وتووم، لہ میژہ باش ناخہوم، پینچ

سالىش دەبىت باش ناخەوم.

ئەو پۇژە كە دالىا گەيشتەو پرتەقالى سىپى، پەنگى بە جۇرىكى سەير سىپى بووبو، جەكانىشى پرتەقالى بو، جەلادەت بە فانىلەيەكى عەلاگەي پەشەو، بە مىش كۇژىكى زۇر گەورەو، بە زنجىرىك لە ملىدا كە لە كۇتايىدا تۇتۇيىپەكى زىپىنى پىئەبو، لە دەرگاي ژوورەكەي خۇيدا بانگى لىكردو گوتى: ھا كچى پور، تۇ دەتەويت شىتمانكەيت يان چى؟ من ئەم ماوہىە داخى دوورى تۇم بە مىشەكان رشتو، ھا ھەر كاتىك ئەستىرەيەك بىكىت، وادەزانم پۇخى جوانى ئۆوہىە بە ئاسماندا بەرەو لاي ئىمەي چكولانەو غەمگىن دىتەو، تەنيا بەبىنىنى فرىشتەكان لە خەودا تاسووقى فىراقى عەزىزانى وەك ئۆو دەشكىت، تۇ كە خۇت غەرىپەيت، دەبىت باشتەر لە دەردى غەرىپى وەك من تىنگەيت، تۇ كە خۇت تەبىت دەويت، بۇ زام دەكەيتە پۇخى ئىمەي دلشكستەو بىمار.

دالىا كلىلەكانى لە جانتا سىپىيەكەي شانى دەرەھىتاو دەيگوت: خودايە، ئەمجۆرە بەلاغەتە لە كوئى فىرېوويت، كورم ئەمە بەلاغەتى مەلاكانى سەدسال لەمەوپىتە.

دوچار جەلادەت دەيوست دالىا بە پوويەكى خۇش و بە ھەندى وشەي شىرىن پىيخاتەو ژوورەكەي خۇي، بە جۇرىكى شەرمىنر لەسەر ستايىشە عوزرىپەكانى خۇي بەردەوام دەبو، دەچوۋە بەردەم دالىاو بە چۇكدا دەھات و وەك ئەكتەرىك لە شانۇگەرىپەكى كلاسكىدا پۇل بىيىت دەيگوت: بەلى ئەي خانمى زىزم، وادانى ئەمە بەلاغەتى پۇژگارى بابەتاھىرى عورىانە، ئەو شاعىرە بەدبەختەي تا ئىستا خۇشى نازانىت شاعىرى چ نەتەوہىەكە لەم نەتەوہ سەر لىشىئاوانەي ئەم دەفەرى جەنگ و ئاگرە، بەلام ئەمەي من دەيلىم بەلاغەتى عاشقىكە كە خوينى دلى خۇي دەخواتەو، فرمىسكى خۇي دەنۇشەيت.

دالىا پىئەدەگوت: جەلادەت بىدەنگ بە... تۇ ھەمىشە كاتىك خۇت

دهکەیتە لیبۆک که من ئاقەتی پێکەنینم نییه. وەرە، دلی من، واز لەمانە بهێنە، ئاھ ئەگەر دەتوانیت ئێو جانتایەم تا ژوورەوێ بۆ هەلگری، بهقوربان، تینم نەماو، تینم نەماو هەتا ناتوانم جانتاکانی خۆشم هەلگرم. گەرما دەمکوژیت، دواجار دەزانم من گەرما دەمکوژیت... هەر کاتیک بە ژێر ئێو خۆرەدا دەپۆم حەز دەکەم بمرم. تۆ گووتت چی، گووتت که من وەک کێشانی ئەستێرەیک وەهام... تۆ راستەدەیت، ئاھ خوای گەرە، من لە کێشانی ئەستێرەیک دەچم، بەلام جەلادەت ئەستێرەیک لەمپووە کوژاوەتەو، دلی من وەرە، زۆر شتم هەیه بۆتی باسبکەم، ئازیزم، جانتاکەت بۆ هەلناگیریت؟ وازی لێبەیت... زۆر شتم هەیه بۆتی بگێرمەو. لەمپووە من دەپۆم... ئیشوکارەکانی خۆم پێکەدەخەم و تەواو، ئاھ حەزم لە چایە، با چاکەتەکەم داکنم، باری تەعالا ئێو سوورە هەتاوێ هاوین که مرۆف بە زیندوویی دەبرژینیت، لەم ژوورەوێ من فینکترە. تۆ باسی خۆتم بۆ بکە، باسی خۆتم بۆ بکە... دووبارە پێمبێ: تۆ بەراست بیرێ ئێم کچە پورە غەمگینەو خۆت دەکەیت، یان وەک هەمیشە درۆزنیکی فیلزانی که هەموو درۆی دنیا دەکەیت تا دلی کچیک بشکینیت؟

جەلادەت دەیکووت: من دەتوانم درۆ لەگەڵ مانگ و ئەستێرەکاندا بکەم، دەتوانم درۆ لەگەڵ زەمین و ئاسماندا بکەم... بەلام خانمی سیراجەدین، ئێو کچیک پێکەوێ چیرۆکی عەشق لە نێوانماندا، ناتوانم درۆت لەگەڵدا بکەم. دالیا دۆسییە گەرەکهی باسێ دەخستە سەر کتێبخانەکەو و دەیکووت: جەلادەت گویگەرە، بۆ من هەموو شتێک تەواو، من ئێتر بۆ تۆ دەژیم، یەعنی چەند بتوانم ئاگام لە تۆ دەبێت.

ئێو پۆزە دالیا سیراجەدین بە هێمنی دەستی بەقسەکردن کرد، زۆر بە هێمنی، بەلام زۆری نەبرد وەک ئەوێ پەشەبایەکی ناو پوچی بەرەلابکات دەستیکرد بە گریان، واتە پێش ئەوێ جەلادەت لە حیکایەتەکە تیگیات، لە نێوان هەنسەکانی دالیا دا هەندیک وشەوێ گرتەوێ که پێکرا مانایەکیان

نەدەدا بە دەستەو، وەك وشەگەلى لە بابەت «سەرداب، شەو، مولا زمىكى
 ڕەشتالە، مۆزەخانە، فایل، باسمى جەزائىرى، فەخرەدىن سىراجەدىن عەبدوللا،
 ماسىپەكان لە باشوورى پاسفېك، لاشەى من لە فوراتدا». كە دەگرىا ئىدى
 دەبايە ڕاىوەشنىت، دەبايە بە ھەموو ھىزى خۆت زللەيەكى لىدەيت، بە
 ھەموو تواناي خۆت ھاواربەكەيت بەسەرىدا ئەوسا ئارام دەبوو. بەلام
 جەلادەت دەستەپاچە بە ديارىيەو دانىشت و تەماشاي ئەو ھەنسك و
 گريانە ھىستىرىيەى دەکرد، دەيزانى دەيت شتىك بكات، بەلام نەيدەکرد،
 داليا لە نىو ھەنسكەكانىيەو بەردەوام دەيگوت «دەمەويت بمرم...
 دەمەويت بمرم».

جەلادەت ھىشتا لەو تەمەنەدا نەبوو كە بزائىت مروف چۆن ئافرەت
 لە كاتى فرمىسك ڕشتندا دەلاوينىت، چۆن بە ئارامى دەيگريتە ئامىز،
 چۆن سووك بال بەدەورىدا دەھىتتەو، وەك ئەو ھى پۇختىكى ناسكى لە
 باوھش گرتىت، بەجۆرىك لە دلە شكاوەكەى كچدا ھەستىك دروستىيىت
 كە ئەو مەخلوقىكى شوشەيى ناسكەو تەنيا تۆ دەزائىت چۆن ئەو دلە
 شوشەيە ھەلگريت تا نەشكىت. گرنگرين شت لەو كاتەدا ئەو ھى ئافرەت
 تىيگات كە تۆ دەزانى دلى ئەو چەند شكاوەو تۆش دەزائىت چۆن بە
 ناسكى پارچەكانى بنىت بەيەكەو، كەسكى ھەولەدەيت ئەو دلە زىرپە
 گەردىكى تر نەگريت، ھىتد بە ئارام و وريايانە باوھشى پىادەكەيت، وەك
 ئەو ھى بەو ھىمنى و ناسكىيەت مەرھەمىكى سىحراوى بخەيتە سەر ئەو
 دلە شكاوە تا ھەموو بەشەكانى يەكبگرەو. بەلام جەلادەت جگە لە زمان،
 ھىچ كەردەيەكى شاعىرانەى ترى نەبوو، دەوستانو تەماشاي داليای دەکرد،
 باوھرى وابوو تەنيا زللەيەكى ڕەشەبا ئاساو ھىستىرىي وەك گريانەكانى
 داليا خۆى دەتوانىت ئارامىبكاتەو، خەيالى بۆئەو نەدەچوو كە پەنچەيەكى
 ناسك، مەلمەسىكى ھىمن، دەست بەسەرا ھىتائىكى شاعىريانە دەتوانىت
 ھەموو شتىك لە دلى كچدا بگۆريت. جەلادەت لەو ژوورەدا وەك بتيكى

گه مژہ دہوہ سستاو تہ ماشایدہ کرد. کہ س نازانیت دالیا ٹہو پوڑہ چہند گریاوه، بہ لام بہ حیکایہ تی جہ لادہت خوی، گریانہ کہی چہندین سہ عاتی خایہ ندوہ، گریانیک لہ وانہی کہ مرؤف ہہ سستاکات لہ دلی غہمگینی ٹادہ میزادیکہ وہ دیت، بہ لکو ہہ سستہ دکات لہ کاننیکہ کی ٹہ زہلی فرمیسک لہ مہ لہ کو تہ وہ ہہ لادہ قولیت. بہ دریزایی ٹہو چہند سہ عاتہ دالیا خوی دہدات بہ سہر ٹہو قہرہ ویلہ یہ دا، دہموچاروی لہ ناو بالیفہ کہ دا دہشاریتہ وہو دہگری، جہ لادہ تیش بہ ژورہ کہ دا دہسورپیتہ وہ، یان میش دہکوژیت یاخود سہیری کتیبہ کان دہکات، یان لہ سہرہ خو بہ دالیا دہلیت: ہو دالیا، ئیدی بہ سہ مہ گری. کچی پور، تو بۆ وادہ کہیت، یہ عنی ئیستا دہتوانم چی بۆ تو بکہم.

کہ دالیا ژیردہ بیتہ وہ، ہہ لادہ ستیت و بہ ئارامی دہست بہ سہری جہ لادہ تدا دہہیت و دہلیت: دواچار گولی من، تہنیا فریشتہ کان دہتوانن ژیرمبکہ نہ وہ. کہ ئارامدہ بیتہ وہ وک ٹہوہیہ مہ خلوقیکی تر لہ خوینہ کہیدا ہہ ستابیتہ وہ. وک ٹہوہیہ بوو بیتہ مرؤفیکی تر، بوو بیتہ پوچیک کہ لہ کاننیکہ کی سروشتی پاک خوی شت بیت. دالیا ئیتر بہ حہرفی پوون قسہ دہکات. باسی ٹہ گہرہ کانی مردنی باسمی جہ زائیری بۆدہ دکات، باسی ٹہو سہ فہرہ دریزہی خوی بۆ دہکات بۆ گہیشتن بہ حہقیقت، سہ فہریک لہ یہ ک کاتدا لہ چہند جیہانیکی جیاواز جیاوازدا پروودہ دات. سہ فہریک لہ دونیای ئاگایی و حہقیقتدا، سہ فہریکی دیکہ لہ دونیای بیتاگایی و خہیالدا، سہ فہریک لہم سہر زہمین و جوگرافیا ئاشنایہی ئیمہ پوڑانہ تیادہ ژین، سہ فہریکی دیکہ لہ سہر زہمین و جوگرافیایہ کی تر کہ تہریب بہ دونیای ئیمہ دریزدہ بیتہ وہ. سہ فہریک لہ ناو ہہ سستہ سادہ و پووکہ شہ کانماندا، سہ فہریکی تر لہ ناو ٹہو توانا سحرایی و قول و ناٹاساییہ کی کہ بہ نہینئی لہ ناوماندا دہژی.

سہری جہ لادہت دہخاتہ نیو دہستیہ وہو دہیلوینیت، بہو ہیمنیہ

کوتوپره‌وه که زۆرجار له ناکاو له نیگاوه‌ده‌نگیدا دروستده‌بوون، ده‌یه‌و‌یت نیگاهی خۆی سه‌باره‌ت به‌فاجیعه‌کان بۆ باسبکات. پینوایه‌هه‌موو برینیکی قوول، سه‌دایه‌ک دروستده‌کات که هه‌رگیز ده‌نگدانه‌وه‌ی کوتایی نایه‌ت. دالیا پای وابوو له‌زهمه‌نی کاره‌ساته‌گه‌وره‌کاندا، که به‌ردیکی ترسناک به‌ر ئه‌و گومه‌گه‌وره‌یه‌ی ژیان ده‌که‌و‌یت، مرۆف گه‌ر به‌روانیت ئه‌و شه‌پۆلانه‌ده‌بینیت که تا ئه‌به‌ده‌پۆن و ده‌گه‌پینه‌وه. هه‌رگیز له‌فه‌زاکان و شوپنه‌کان و کاته‌کاندا و نئابن، نه‌مردن ده‌یانوه‌ستینیت و نه‌دوورییه‌ناکوتا و نه‌ناسراوه‌کان. ئه‌و شه‌پۆلانه‌ی وه‌ک هه‌لچوون و داچوونی ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌وه‌هان، دین و ده‌پۆن، دین و ده‌پۆن، دین و ده‌پۆن. به‌جۆریکی هیند توند ده‌جۆلینه‌وه‌ئو ئه‌ندازه‌یه‌تیکه‌ده‌ن که له‌خه‌یالی ئیمه‌دا مردن له‌زینده‌کی جیاده‌کاته‌وه. که دین له‌گه‌ل خۆیاندا بریکی زۆر له‌ژیان پاده‌ده‌ن و ده‌یه‌ن بۆ مه‌رگ، که ده‌گه‌پینه‌وه‌بریکی زۆر له‌مردن له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌هیننه‌وه. هه‌ندیجار شه‌پۆله‌کان به‌جۆریک تیکه‌لاوده‌بن هه‌ندیکیان به‌ئاراسته‌ی ناوه‌وه‌و هه‌ندیکیان به‌ئاراسته‌ی ده‌ره‌وه‌ده‌پۆن، ئه‌وه‌ی له‌ئه‌به‌دیه‌ته‌وه‌ده‌گه‌پینه‌وه‌به‌ر ئه‌و شه‌پۆلانه‌ده‌که‌و‌یت که به‌ره‌و ئه‌به‌دیه‌ت ده‌روات، ئه‌وه‌شی به‌ره‌و ئه‌به‌دیه‌ت ده‌روات به‌و هاوارانه‌تیکه‌لده‌بیت که له‌ئه‌به‌دیه‌ته‌وه‌دیته‌وه.

دالیا پای وابوو، له‌ولاتی ئیمه‌دا که به‌رده‌وام به‌ردی گه‌وره‌گه‌وره‌به‌ر ژیان ده‌که‌و‌یت، بروسکه‌ی سه‌یر سه‌یر به‌ر ئه‌و گومه‌چکۆلانه‌یه‌ده‌که‌و‌یت، ئه‌و ئه‌ندازه‌دیرین و نه‌گۆره‌ی ژیان و مردن به‌جۆریک تیکه‌ده‌چیت، وه‌ک پوخانی چهند شورا‌یه‌کی لیدیت که دوو ئاوی جودا له‌یه‌کتر جیاده‌که‌نه‌وه. له‌ناوه‌پراستی ژووره‌که‌دا ده‌وه‌ستا، ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه، کراسه‌سپیه‌که‌ی و ته‌نوره‌پرته‌قالیه‌که‌ی پیکه‌کرد، ده‌ستی به‌قزیدا ده‌هینا و ده‌یگووت سه‌یرکه‌جه‌لاده‌ت من ده‌سو‌پیمه‌وه، ده‌سو‌پیمه‌وه، ده‌سو‌پیمه‌وه وه‌ک دوا پارچه‌سه‌ما، وه‌ک دوا بزواتی سه‌ماکه‌ریک له‌سه‌ر سه‌حنه‌یه‌کی

گەورە، دەسورپیمەو و ھەوا جلەکانم دەبات، دەسورپیمەو و مۆسیقایەکی شیت کوتایی ئەم سەمایە پادەگەیتیت، بەلام لە کاتی سەماکەدا مۆسیقا دەمبات، دەمبات بۆ دوور، دوورتر لە ھەر جیگایەک ھەست و نەستەکانمان تێبگات، من ھەر دەسورپیمەو، من ھەر سەمادەکەم، ئەو مۆسیقایە لێرەدا لە ناو دەمارەکانمدا ھەر لێدەدات، لە چرکەبەکاندا ئیتر تێناگەم ئاخۆ ئەو مۆسیقایە لەدەرەو ھەر بەردەوامە یاخود نا، دەزانم ئەو مۆسیقایە لە ناو جەستەدا ھەر لێدەدات... لێدەدات. کە چاودەکەمەو لەسەر زەمینکی ترم، بەلام من ھیچ ناکەم جگە لەوێ کە سەمادەکەم، سەمادەکەم، سەمادەکەم. جەلادەت مردن ئەوێ، مردن ئەوێ تۆ سەمادەکەیت و لە ناکاو چاوتدەکەیتەو و دەبینیت لەسەر زەمینکی تری، شەپۆلێک لە شەویکی تاریکدا ھەلیگرتوویت، کە پۆژ دەبیتەو، کە جاریکی دی یەکەم تیشکی پوناکی بەردەکەویت دەبینیت، تۆ چوویت بۆ خاکیکی تر. ھەندێجار کە ھاواریک لە گەروتدا بیت، بێشەوێ چاوبکەیتەو شەپۆلەکان بە دەم سەماکردنەو دەتھێنن و دەتبن، جاریک دەپەڕیتەو بۆ سەر زەمینێ مردن و جاریک دەگەڕیتەو بۆ ژیان.

ئەو پۆژە دالیا بیتۆچان قسەیدەکرد، سەمایدەکرد، پێدەکەنی، دەگریا. ھەندێجاریش وەک مامۆستایەکی یەکێک بۆ گەشتیکی ترسناک بە خاکی مردندا ئامادەبکات قسە لە ھاتوچۆیەکی بێئەندازە درێژدەکرد لە نێوان دوو زەمیندا کە جیاوازیان تەنیا وەک جیاوازی نێوان دوو مەملەکەت وایە. حیکایەتەکانی ئەو ژێر زەمینە دەگێڕایەو، چیرۆکی ئەو کوژراوانە بە دوای حیکایەتی مردنی خۆیاندا گەرابوونەو بۆ ژیان. باسی ئەو کچە چکولانەیی کە قزێ بە گۆلی یاسەمین دەپازاندەو و ناو دۆلابەکان بۆ فایلی خۆی و باوکی و خوشکەکانی دەگەرا. ئەو پیاو پیرە لە سوچیندا دۆسییە ھەموو کۆرەکانی یەک لە دوای یەک دەدۆزییەو. ئەو گەنجە ھەر کەسێک فایلەکەی دەگرت بە دەستی ھەستی خۆیناوی دەبوو، ئەو

دۇسىيەيى ھەر دەتكردەوۈ پەشەبايەكى تۇزاويى ھەلىدەكرد و گلنەكانتى
پەدەكرد لە تۇز، ئەو فايلىە بۇنى گۇرپكى لىدەھات تازە ھەلدرايتەوۈ. ئەو
فايلىە دەتكردەوۈ لاپەرەكانى ھاوارياندەكرد، پەنچەت بۇ ھەر پەرەيەكى
دەبەرد وەك جەستەيەكى بريندار دەيقىژاند.

چىرۆكەكانى دالىا مايە سەرسامى جەلادەت بوو، ھەندىچار واى
ھەستدەكرد دالىا خاوەنى فەنتازىايەكى پەشە. ئەوۈ سەيربوو ئەو بىرپارەي
بوو كەواز لە گۇرانى و سەما بەيىتت، واز لەوۈ بەيىتت وەك سۆزانيەك
بژى، تا ئەوكاتە ھەرچىيەكى كەردبوو بۇئەوۈبوو باسمى جەزائىرى
ئازادىكات، ھەرچىيەكى كەردبوو بۇ ئەوۈبوو لە پىگاي لەشى خۆيەوۈ ئەو
قەلا تاريكانە بېرىت و بشكىتت كە بە سەختىرەن دەزگاكانى سىخوۈرى
دونيە نەدەبەردان، ويستبوۈى بگاتە ناو تاريكتىرەن و نەيىتتىرەن زىندانەكانى
سەر ئەم ئەستىزەيە. سەفەرىك بگات سەختىرە سەفەرى پالەوانى ئەفسانە
گريكيەكان بۇ دونيەى خوارەوۈ، سەختىرە سەفەرى پالەوانى ناو چىرۆكە
خەيالىيەكان بۇ سەر ئەستىزەيەكى دوورو پەردە. دالىا لەو سەفەردە
ھەموو نەيىتى و كەلىن و سوچەكانى ئەو ماشىنە جەھەنمىيەى يىنى بوو
كە ولات دەباتبەپۇتە، گەيشتىبوۈە زىندانە زۇر تاريكەكان، گەيشتىبوۈە شوپنە
زۇر نەيىتى و نەزانراوۈەكان، بەلام ھەرچەند دەگەيشتە جىگايەك كە پىتى
وابوو ئەوۈ دوا ھەرىم و دوا ويستگەيە، شوپنى قولترو تاريكترو نەيىتتىرى
لە ژىر قاچى خۇيدا دەيىنى، بە جۇرىك نەيدەزانى ئەو پۇچوۈنە بە ناو
ژوورەكانى ئەشكەنجە و زىندان و گۇرستانەكاندا لە كويدا دوايىدەت. تا
پۇچوۈايە ئەو شانشىنى مردن و تاريكيە قولترو قولترو دەبوۈەوۈ.
ھىچ جىگايەك نەبوو كە ناۋى خالى سەرەتاو خالى كوتايى بيت، بەلكو
داچوۈنىكى ترسناك ھەبوو تا ئەبەد بە ناو گوزەرىكى تاريكدا كە پۇژ
دواى پۇژ ئالۇزتر و لقدارتر و فرەبالتەر بەرەو ناو ئۇقيانوسىكى بىيىن لە
نەيىتى دەكشا. ئەوانەى لەو جىھانە ئالۇزو پە نەيىتىيەدا وندەبوۈن ھىزىك

نەبوو بیاننۆزیتەو، چونکە لە بنەڕەتدا بوونەوهرێک نەبوو بتوانیت بزانیته
 لە ھەموو بەشەکان و لقەکان و ژوورەکانی ناو ئەو ئامێرە گەورەیدا
 چی ھەیە... ئیدی گەڕان بە دواى یەکیکدا دواچار ونبوونیکى بێسەرۆبن
 بوو لە گەورەترین و ئالۆزترین گمۆکەى سەر ئەم ئەستێرەیدا. وەک
 ئەو مەبوو لە ناو ملیونیک بازەدا ونبییت کە ھەر یەکەیان لە ھەزارەھا
 ژوور دروستبوو، ھەر ژوورەو کۆدى نھیتی و شفرەى تاییەتى ھەیە بۆ
 کردنەوہى دەرگاگانى، بە جۆریک سەرنشین و بەرپرسیارانى ھیچ یەک لەو
 ژوورانە ناتوانن بزانی چی لە ژوورەکەى تردایە. دایا لە ماوہى ئەو چەند
 سالەدا دەرگای ھەزاران ژوورى کردبوو، بەلام نەیدەزانى ئەو شوێنانەى
 ئەو دەستى پیاپاگەيوە لەسەدا چەندى تەواوى ئەو سەرزەمینى نھیتیە
 پێکدەھێنن. نەیدەزانى چەند قات بەو ژێر زەمینە تاریکەدا پوچۆتە خوار،
 دواچار یەکیک لە ئەفسەرەکان پێیگوتبوو، ھیچ کات جۆرە پرسىارى وەھا
 لە خۆت مەکە، چونکە ھیچ ئادەمیزادیک نییە بزانیته خۆى لە کوێى ئەو
 ئامێرەدا، بزانیته شوێنى لەو ئامێرەدا چەند گرنگە. چەند کەس لەخوار
 ئەو وەن و چەندى تر لەسەر و ئەو وەن. دایا ھەستیدەکرد لەو گەشتەدا
 نھیتی گەورە گەورەى سەبارەت بە ئیشى ھەموو ئەو ئامێرە ترسناک
 و زەبەلاحە دۆزیوئەو، نھیتی گەورەى لەسەر پیاوێ ترسناکەکانى
 ناو ئەو ئامێرە فێربوو، بەلام لەگەل ھەموو ئەو پەنجە گەورەیدا،
 لەگەل ئەو پێگا پەر مەترسى و کوشندەیدا نەگەیشتبوو ھیچ، چونکە
 لەو گەشتە ئالۆزەیدا ھەرگیز نەگەوتبوو سەر پێگایەک بیکەیتنیتەو بە
 باسمى جەزائیرى. ئەوہى لە سەفەرى ئەو چەند سالە دەستى کەوتبوو،
 ئەو دۆسییەبوو کە بە ھەموو گەرمای باشووردا ھینابووى بۆ پرتەقالى
 سبى. ئیستا ھەستیدەکرد درێژەدان بەو سەفەرە مانایەكى نییە، ئەو ھەموو
 ژيانى تەنیا پۆلى سۆزانى بىنى بوو، چونکە دەیزانى ئەو پیاوێ دێندانەى
 ئەو دەزگا سامناکە دروستیکردون تەنیا لەشى ئافەرەت چۆکیان پێداوەدات،

تەنيا ئەو شەھەۋەتە دىل و چەوساۋەيەى ناويان و ايان لىدەكات خىانەت لەو ئامىرە زەبەلاحەيكەن. تەنھا شىتىك بەمرۇقەۋە دەيانبەسىتتەۋە نە دليانە، نە ھۆشيانە، نە عەقل و خەياليانە، بەلكو ئەو پارچە گۆشتەيە كە ۋەك مۆمىكى ھەلگەپراۋە ھەمىشە لە ناو پانتۇلەكانياندا دەسوۋىتت. ئەو سۆزانى نەبوۋ، خولياى ئەۋەى ھەبوۋ بىيىت بە ۋەرگىنر لە يەكىك لە بنكەكانى ۋەرگىنر، بىيىت بە پۇماننوسىك و ژيانى خۇى بگىرپتەۋە. بىيىتەۋە بە مامۇستاي ئىنگىلىزى و بىروات لە كوردستان، لە شارى مندالى خۇى وانە بلىتەۋە. بەلام ئەو خوليايانە چىتر سوۋدى نەبوۋ، سەعاتىكى نەپتى لە ناۋەۋە ئاگادارىدەكرەۋە كە دەبىت ئاگاداربىت چونكە مردن لىۋەى نزيكە. ھاتەۋە بۆئەۋەى ئەمجارە بە جۆرىكى تر لە پرتەقالى سىپى بژى. باۋەشىدەكر بە جەلادەتدا و دەيگوت، لەبەر تۇ ئەم شارە جىناھىلم، دەرسم پۇژىك تەپوتۇزەكان بىتەن، دەبىت ئاگادارتىم. جەلادەتىش نەيدەۋىست بىروات. ئەو جەلادەتى ۋەك كورپە مندالەكەى خۇى سەيردەكر، ئەگەرچى لە يەكەم پۇژەۋە دەزانىت كە خۇشى دەۋىت، ئەگەرچى لە ناو پۇچىدا ھەندىجار ھەستە كچانە ۋە ھەستە دايكانەكانى تىكەلدەبوۋن، لەۋە دەرسا لە ساتىكى تىكەلاۋى و سەرلىشىۋاندا، ھەستەكانى بە جۆرىك لەدەستىدات تەسلىمى ۋەسۋەسەكانى بىت و دۋاى تەماعەكانى جەلادەت بكەۋىت، كە دەۋىست ۋەك عەشىقەيەك لە ئامىزىدا بىت. لە يەكەم پۇژەۋە دەۋىست زۇر زۇر لىنى نزيك بىت و زۇر زۇرىش دووربىت، عەشقى كچان ھەمىشە ئاۋەھا پىرە لە داۋاكارى ئەستەم و نەكرە. لەيەككاتدا نزيكى و پىچەۋانەكەشيان دەۋىت، دوورى و پىچەۋانەكەشى، خۇشى و پىچەۋانەكەى، ئازارو پىچەۋانەكەشى. داليا پۇژى دۋاى شتەكانى كۆكرەۋەۋ چوۋ بۇ لاى موساى بابەك. بەلام سوۋىندى خوارد كە ھەتاھەتايە ئاكاى لە جەلادەت بىت، ھەموو ھەفتەيەك بىتەۋەلاى، جەلادەتىش ھەر كاتىك وىستى دەتوانىت بچىتەلاى، چونكە ئەو دۋاجار لە بەر خاترى ئەو لەو تەپوتۇزەدا دەمىنىتەۋە. چۆلكردنى

ژووره‌کە‌ی دالیا له پرتە‌قالی سە‌پی پ‌ربوو له سۆ‌زو عاتیفە‌ی گە‌رم،
 هە‌موو مۆ‌سی‌قارە‌کان و ک‌چە‌ سە‌ما‌چییە‌کان گ‌ریان، جە‌لادە‌ت له هە‌مووان
 زیات‌ر گ‌ریا. پ‌یکاییکی سە‌پی چ‌لک‌ن هە‌موو ک‌تیبە‌کانی دالیای گواستە‌وه بۆ
 بيمارستانە‌ چ‌کۆ‌لە‌کە‌ی موسای بابە‌ک، ج‌لە‌کانی خۆ‌ی بە‌سەر ک‌چە‌کانی
 پ‌رتە‌قالی س‌پیی‌دا بە‌ش‌کرد، تە‌ختی خە‌وتنە‌کە‌ی بە‌خشی بە مۆ‌سی‌قاریک کە
 چە‌ندین مانگ بوو لە‌سەر زە‌وپیە‌کە‌ دە‌خە‌وت. کە دالیا رۆ‌یش‌ت غە‌میکی
 ترس‌ناک ب‌الی بە‌سەر هە‌موو پ‌رتە‌قالی س‌پیی‌دا ک‌ی‌شا. سە‌مەر س‌ال‌ح و م‌یر‌دە
 باریکە‌کە‌ی له هە‌موو کە‌س غە‌مگین‌تر بوون، کە له ما‌وه‌ی ئ‌و چە‌ند س‌الە‌دا
 پە‌ی‌وه‌ندییە‌کی سە‌یریان لە‌گە‌ل ئ‌و ک‌چە‌ چ‌اونە‌تر سە‌دا پ‌یدا‌کردبوو کە بوو
 بوو بە‌ ه‌اورپیە‌کی ن‌زیکیان. بە‌لام موسای بابە‌ک د‌ل‌خۆ‌ش‌ترین کە‌س بوو
 بە‌و ب‌ریارە‌، ئ‌و پ‌یا‌وه پ‌رخە‌ندە‌و ح‌یکمە‌تە‌ پ‌ی‌ی‌وابوو له دالیاو جە‌لادە‌ت‌دا دوو
 شتی گە‌ورە‌ی دۆ‌زی‌وه‌تە‌وه کە پ‌یش‌تر بە‌دریژایی ژ‌یانی ل‌ینی مە‌ح‌روم بو‌وه.

کە جە‌نگ کۆ‌تایی ه‌ات، چە‌ندین هە‌فته‌بوو دالیا لای موسای بابە‌ک
 کاریدە‌کرد، کۆ‌تایی جە‌نگ کۆ‌توپ‌رو چ‌ا‌وه‌پ‌وان‌نە‌ک‌را‌وبوو، ئ‌یرانییە‌کان یە‌ک
 لایە‌نە قە‌بو‌لی ی‌اد‌اشت‌یکی ن‌ی‌ودە‌ولە‌تی کۆ‌نیان کرد، له بە‌ره‌کان‌دا بە
 چە‌شنیکی خ‌یر‌او نا‌ئاسایی کە ه‌ی‌چی لە‌گە‌ل ئ‌و ع‌ین‌ادە‌ د‌یرینە‌یان‌دا نە‌دە‌گون‌جا
 پ‌اشە‌کش‌یان‌کرد، له هەر شو‌ن‌ن‌یکە‌وه ب‌ست‌یک ه‌ات‌ی‌ت‌نە‌ پ‌یش‌ە‌وه گە‌رانە‌ د‌وا‌وه.
 پ‌اشە‌کش‌ە‌ی ئ‌یرانییە‌کان غ‌وباریکی ترس‌ناکی لە‌سەر سنو‌ورە‌کان ج‌ی‌پ‌یش‌ت،
 لە‌گە‌ل لە‌ش‌کرە‌ شک‌ستە‌ و ب‌را‌وه‌کان‌دا تارمایی هە‌زارە‌ها سە‌ربازانی کۆ‌ژ‌را‌و
 له سە‌نگە‌ره‌کانی م‌ردن هە‌ستان و کۆ‌لە‌پ‌شتە‌کانیان هە‌ل‌گ‌رت و گە‌رانە‌وه بۆ
 مال، له ئ‌ە‌م‌بەرە‌و بە‌ری سنو‌ور‌دا مارش‌یکی سە‌یر دە‌ستی پ‌ی‌کرد، مارش‌یکی
 ه‌ی‌من، غە‌مگین، پ‌ر ئ‌ە‌فس‌وس. له هە‌ردو‌ولا‌وه سە‌ربازە‌ م‌ردو‌وه‌کان

له خاكى يه كتردا هه لدهستانه وه، قهيتانى پۇستاله كانيان ده به ست، كلاوه سهربازييه كانيان ده كرده سهر، ته پوتۆزى مردنيان دهرى و پرويان وهرده گپړاو ده گه پانه وه بۇ نيشتي مان. سهربازو گوردانه زيندووه كان به خه تى ئاشكراو پښكاي پښك و زمينى ديارى كراودا ده گه پانه وه، به لام مردووه كان ده بابه به هموو پنده شت و چياو كښكه تاريخه كانى شهودا پړوشتبانايه، هيچ پښكايه كى تاييه ت نه بوو له ويوه پاشه كشه بكن، هيچ نه فسر پښك نه بوو فهرمانيان بداتى چۆن بېړون، هيچ گوردان و وه حده يه ك نه بوو خوځيانى پيښاسيښتن، له بهر نه وه ئازادانه له قولايى خاكى دوژمنه وه هه لدهستان و به ناو گهرماي كوشنده ي ئابدا، به ناو نهو خاكه دا كه هيشتا له برينه دپرينه كان ييه وه تۆز هه لده ستا، به ناو زهر ياچه و چوگه له و جوتياره كاندا كه تا نه و كات دهنكى ته قينه وهى خيالى له ناو ورده شه پوله كان ياندا مه له يده كرد. له پښكا مردووه كانى هه ردوولا به ره و پروى يه ك ده هاتن و سلاويان له يه ك ده كردو به هيمنى به لاي يه كدا تيده په پرين. سهدان هه زار مردو و بوون كه ده گه پانه وه بۇ نيشتي مان يك مهرگى نه وان هيچى تيا نه گوريو، پښكاكان هه موويان له جيگاي خوځيان بوون، نه ستيزه كان له جيگاي خوځيان بوون، گرده چكوله كان له جيگاي خوځيان بوون، كان ييه كان و دره خته كان، هه تا بالنده كان هه موويان له جيگاي خوځيان بوون... سه فهرى گه پانه وهى مردووه كان بۇ ماله وه سه فهر پښكى دريژ بو، هيچ كه س نه بوو پرسىارى لتيكهن، به بيدهنگ به سهر مهرزه كاندا ده په پينه وه، به شه و به ناو كښكه ي ته ماتو باغى خورماو مهرزه ي ئاودارو بيستاني ميوه هاتدا ده هاتن. نه وانى زوو گه يشته وه سهر جاده كان، يه كه مين ده سته بوون كه تيگه يشتن نه وان نابنه وه به نيشته جيى نه و ئاوه دانى و خاك و شه قام و كيگانه، به لام شه پۆل له دواى شه پۆل ده هاتن و تيكل به ژيان ده بوونه وه، تنها نه وان هه ديان ينيښن كه ده يانتوانى ناو جهرگه ي تاريخى بيښن. ژماره يان هيند زوربوو، جيا كردنه وه و هه لاو يرد كردنيان كاريكى نه كرده بوو.

همو بهر له وهی بگه نه بهر قاپی مال وه دهیانزانی نابیت له ده رگا بدهن، نابیت کهس به ناگا بهیننه وه، نابیت هیچ شتیک بجولین. دهیانتوانی بوهستن سهیری قاپی کونی ده رگا کانی مال بگه، سه رکه ونه سه ر سهر بان و له وپوه له حوشه کون و غه مباره کانی مندالیان بپروان، بچه ژووره کانه وه، دایکیان ببینن، منداله خه وتووه کانیان ماچبگه، دهست له قژی ژنه کانیان بدهن که ته نهایی سپی کردوه. به لام نه ده بوو هیچ مه خلوقیک له خه وهه ستین، خویان له هیچ شتیک بدهن، ئاسه واری دهستیان له سه ر هیچ په نچه ریه ک جیبه یلن. دهیانتوانی ئاو بخونه وه، بیته وهی زیندووه کان گوپیان له دهنگی به لوعه کان بیت، دهیانتوانی چراکان داگیرسینن بیته وهی زیندووه کان خه بریان بیته وه، له سه ر کورسیه کونه کانی ناو چیمه نی هاوین دانیشن، یادگار هکانی جارانی خویان بدورنه وه، ته ماشای وینه کانی خویان بگه، بونی گوله کان بگه... بیته وهی کهس بیان بینیت.

ئیواره یه کی درهنگ یه کیک له و مردوانه به خوی و فلووتیکه وه، دوی گه شتیک دوورو دریزی چند پوژه به زونگاوه کانی باشوور و باغه کانی نیوان دیجله و فوراتدا گه یشته شاری ته پوتوزی زهردو له یه کیک له کوچه تاریکه کاندایه لاده تی کوتری بینن. چاوپیکه وتتیک دواتر سه دایه کی سهیری له همو ژیانن جه لاده تدا ده بیت، که درهنگ تیده گات، یه ک بینن له گه ل مردوویه کدا هیچ نییه جگه له داوه تیکی کراوه بو سه فیه به نه به دییه تدا. دوی کوتایی شه، ئو چند هه فته یه ولات هه مووی شادیده کرد، له مسره و سه ری ئو زه مینه دا ئاههنگی شیتانه پیکه خرا، له هه مو کوچه کاندایه له هه مو فولکه کاندایه له ناوه پاستی شاره کاندایه له به رده م مزگه وته کان و له ناو قوتابخانه و له یاریگا گه وره کاندایه هیچ ئان و زه مانیک وه کو ئه وساته ولات پیویستی به سه ماکه ر و موسیقار و لافیته نوس نه بو، هه ر له دوو پوژی یه که مه وه شاری ته پوتوزه زه رده کانی ئیمه ش

له‌سه‌ر نشینه‌کانی خالی بووه‌وه، له‌هه‌موو شاره‌کان و به‌نده‌ره‌کان و ناوه‌دانیه‌که‌نه‌وه که‌سانیکی نه‌ناسراو به‌ماشینی تایه‌تیه‌وه هاتن و له‌پاسی گه‌وره گه‌وره‌دا موسیقارو که‌چانی سه‌ماچی و سۆزانیان سوارکرد و به‌دهم هۆرن لیدانه‌وه بردیانن بۆ ئه‌و ئاهه‌نگه‌ خه‌یالی و گه‌ورانه‌ی له‌سه‌ر شه‌ره‌فی ژهن‌اله‌کانی سوپا و سه‌رۆکه‌ حیزبیه‌کان پیکه‌خرا. له‌و بگه‌ره‌و به‌رده سه‌یره‌دا، له‌و فیرکان فیرکه‌نه‌دا، له‌ساتیکدا شاره‌کان له‌سه‌ر سه‌ماکه‌ریک ده‌یانکرده شه‌ر، له‌ساتیکدا فیشه‌که شیشه‌ده‌ته‌قینرا، ئاسمان یه‌ک پارچه‌ تیشک و دره‌وشانه‌وه بوو، له‌هه‌موو کۆلانه‌کانی ئه‌و شاره‌دا ده‌نگی سروود له‌بلندگۆی گه‌وره گه‌وره‌وه ده‌گوێزایه‌وه. که‌چه سۆزانییه‌کان به‌رووتی خۆیان فیرده‌دایه‌ ناو پاسه‌که‌نه‌وه، مه‌که زله‌کانیان له‌په‌نچه‌ره‌که‌نه‌وه شو‌پ‌ده‌کرده‌وه بانگی یه‌کتریان ده‌کرد، قوونه زله‌کانیان ده‌خسته سه‌ر کوشنه گه‌رمه‌کان و ده‌یانزریکاند، له‌کاتیکدا پرته‌قالی سه‌پی له‌گه‌رمه‌ی خۆئاماده‌کردندا بوو، تا به‌ته‌واوی ئیداره‌یه‌وه رووبکاته باغیکی گه‌وره‌ی پایته‌خت تا له‌ئاهه‌نگه‌ مه‌زنه‌کانی سه‌رکه‌وتندا به‌شداربیت، جه‌لاده‌تی کۆتر که‌ده‌یزانی ناتوانیت له‌و شاره‌ بچیته‌ده‌ره‌وه، ده‌یزانی ده‌شیت تووشی چ مه‌ترسییه‌ک بیت، له‌هه‌رای خۆئاماده‌کردن و خۆپێچانه‌وه‌و بارکردنی که‌لوپه‌لدا، له‌ساتیکدا دلنیا‌بوو که‌هیچ که‌سیک نایینیت له‌تاریکی کوچه‌یه‌کدا خۆی ونکرد. وه‌ک یه‌کتیک به‌دهم خه‌وه‌وه ب‌روات، سه‌یری ئه‌و چاره‌هه‌واییه‌ به‌رزانه‌ی ده‌کرد که‌ وه‌ک په‌رشبوونه‌وه‌ی گولیک، وه‌ک ته‌قینه‌وه‌ی شه‌ست په‌ریک ده‌ته‌قینه‌وه‌و ده‌بوون به‌بارانی په‌نگ و ده‌بارین. له‌ناو ئه‌و تیشک بارانه‌دا جه‌لاده‌ت به‌ره‌و لای موسای بابه‌ک که‌وته‌پڕ، دلنیا‌بوو له‌وه‌را گه‌وره‌یه‌دا که‌س ئاگای له‌و نییه. له‌وساته پرتامانه‌ی خۆشیدا هه‌مووان له‌بیریانده‌کرد، به‌لام چاکتر... ئیستا یخه‌م ده‌ستی ده‌خسته گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و سه‌یری شه‌وقی فیشه‌که گ‌رداره‌کانی ده‌کرد که‌گروه‌یک سه‌رباز، له‌وانه‌ی ده‌روازه‌کان و

ئەمسەرەو سەرى شاریان کۆنترۆل دەکرد دەیان تەقاند. ھەستیدە کرد پەنگە پوناکەکان، لاقاۋە سەیرەکانی تیشک بېیباک لە ھەموو شتیک بەسەر ئەودا دینە خواری، بەلام ئەو بەجۆریک لە جۆرەکان ھەر لە زولمەتدا بوو، گوئی لە فیشکەى پەرشبوونەو و بلاو بوونەو ھى پوناکیەکان بوو، گوئی لە ھاواری سەرسامى کێژەکان بوو، گوئی لە ھەلھەلەى شیتانەیان بوو، گوئی لە ھۆسەکردنەکانیان بوو. بەلام لە چاوی زۆربەشیاندا غەمىكى پەنھانى دەدۆزییەو، غەمىک کە ئەو لە ھەر کەس زیاتر دەبینى. «جەنگ تەواو... جەنگ تەواو... جەنگ تەواو» ھەموو ھەلدەپەپین و وایان دەگووت، شیتانە بە کوچەکاندا رایان دەکردو وایان دەگووت. سۆزانییەکان لە بەردەرگا کۆشیان بۆ پێیوارەکان ھەلدەدایەو و وایان دەگووت. جەلادەت لە خۆى دەپرسى دواى جەنگ چى دەبیت؟ دەبیت دنیا بە جۆریک ئارام و ئەمین بێتەو وە بتوانیت بگەریتەو بۆ باکوور؟ بەلام خودای گەرە کوردستانی چى، ئەو ئیستا ھەژدەسالە... بێگومان دەیگرەو بە سەرباز... ھەرگیز لێناگەرین... دەبیت بىروات بۆ ناو سوپا... لەوانەى جەنگى تر سەر ھەلبدات... لەوانەى قات و قەرى تر... ئاھ ئەو دواجار نایەو ویت مردووەکانى خوشى لە بىربكات، چىرۆكى خۆى لە بىربكات... بەلام چىرۆكى چى؟ دەتوانیت چى لەو چىرۆکانە بكات بە خەوتووئى لەسەرىدا... ملیۆنیک چىرۆكى خەوتوو لە ناو سەرى ئادەمیزادا، سوودى ھاواریکیان نییە کە مەزۆف بى وشە لە گەرووی خۆیەو دەریدەكات... لەسەرییەو فیشکە شیتەیک دەتەقییەو و تارىكى پەردەکرد لە پەنگ. بىرىدەکردەو، بەلام بەر لەو ھى فریابکە ویت بزانیت بىر لە چى دەکاتەو تەپۆزى ماشینیكى شیت، بە دەیه ھا سەرنشینی شیت و بە ئاوازی گۆرانییەكى عەرەبى شیتانە ترەو دایدەپۆشى. جەلادەت وەك شتیک لە دنیاىەكى ترەو پەيوەندى پێو بىستیت دەوەستا، کوتوپر وینەىەكى سەیر دەھاتە خەيالى، وینەىەك بۆ ئیستىك لەو كەرنەفالى پەنگ و مۇسیقا شیتانەىە

شادىيى دوورىدەخستەوۋ دەيىردەوۋ بەرەو ئەو زەويىيە خەيالىانىيە
لە سات و كاتى ئاسايىدا تىادەژيا. لەوساتەدا مردوۋەكانى دەيىنى لە
سەنگەرە دوورەكاندا ھەلدەستىن... مردوۋەكانى دەيىنى خۇيان دەتەكىتىن و
پىلاۋەكانيان لە پىدەكەن و كۆلەكانيان دەكەنەوۋ كۆل و دەگەپىنەوۋ. ساتىك
چاويدەكرەوۋ پاشەكشىيى ھىمنى ئەو مردوۋانەي دەيىنى لە كۆرەپانەكانى
مردندا، بەلام بەرلەوۋى ئەو تەپوتۈزە لە نىكايدا بسىرپىتەوۋ چاويدەكرەوۋ
چاۋانى پردەبوۋنەوۋ لە تىشكى ئەو پوناكىيە پەنگاۋرەنگانەي كە ۋەك
بروسكە دەھاتن و تىدەپەرىن، دەھاتن و تىدەپەرىن. جەلادەت لە ناو دەنگى
تەقىنەوۋ پەنگى پىشنگدارى پوناكىيەكاندا ھەنگاۋەكانى خۇي خىراتر
دەكرەو پىر بە ھەموو شەو دەينالاند و دەيگوت: ھاوار.

بەشى دووھم

شارى سۆزانييەكان دەپۇژ بوو چۆل بوو، لە موساي بابەك و داليا
سىراجەدىن و جەلادەتى كۆتر بەولاۋە كەسىكى ترى تيا نەمايو. كوچەكان
سەرتاپا چۆل و مالەكان سەرتاپا خالى. جگە لە بارەشىكى زەرد كە ۋەك
غەربىيەكى بىسىرۋەت بە ناو شەقامەكاندا دەسوپايەوۋ دەنگى ھىچى
تر نەدەھات. لە مندالىيەكى زۆر زوۋوۋ جەلادەت خەۋنى بىنى بوو كە
جاريك لە جارەكان بە شاريكى ۋەھا چۆلدا دەپوات. شاريك شەقامەكانى
و كوچەكانى تەنيا بۆئە دەبن، ئەستىرەو مانگ و پەشەباكانى تەنيا بۆ ئەو
دەبن. لەو دە پۇژەدا جەلادەت ھىچى نەكرد، بەردەوام بەو شارە چۆلەدا
دەگەر. گويى لەو دەنگانە دەگرت كە پەشەبا لە ناو شاريكى بىدەنگدا
دروستياندەكات. پىنى وابوو ئەو دەنگانە دەنگى جىاۋازن، پەشەبا كە بە
شارى جەنجالدا دەپوات دەنگىكى تەواۋ جىاۋازى لەگەل ئەو دەنگەدا ھەيە

كاتىك بە شارىكى ئاۋەھا چۆل و ھۆلدا دەگەپىت. بە شىۋەيەكى تر پەنچە بەسەر شتەكاندا دەھىنىت، بە جۆرىكى تر يارى بە لەوح و پەردەو تەناف و ئارىلەكان دەكات. تەواو ۋەك مۇسىقارىك لە سالىۋىنىكى گەورەدا بۆ خۆى عەزفبكات، لەگەل مۇسىقارىكى دىكەدا لە بەردەم دەيان ھەزاران خەلكدە مۇسقىقا بژەنىت. جەلادەت ھەستىدەكرد ئەو بايەى بە ناو شارىكى چۆلدا دەپوات ھەمان ھەستى ناكۆتاو ترس و تەنھايى تىدايە كە مۇسىقارىك ھەيەتى كاتىك بە تەنيا لەسەر لووتكەى چىايەكى بەرز لە بازنەى دەيان گەوالە ھەوردا مۇسقىقا لىتەدات. جەلادەت خۆى بە پىسپۆرىكى گەورەى كۆيگرتن لە با دەزانى، لە شارەكەى خۆى كۆيگرىكى زىرەكى پەشەبا بوو، لە چىا دوورەكان ئىسحاقى لىۋزىرپىن پىنى كۆوتبىو، ئەۋەى لە با تىنەكات ھەرگىز نابىتە مۇسىقار، لە شارى سۆزانیيەكان تىكەلاو بە باكان بووبوو كە ھەمىشە بە ئىقاعىكى قورس لە ناو كوچەكاندا دەگەپان و پۆچىكى پىريان ياد جەلادەت دەھىنايەۋە كاتىك بە ھەناسەى قورس و ھەنگاۋى لەرزۆكەۋە بە زەۋىدا پىياسەدەكات.

كۆيگرتن لە با يەككە بوو لە خولپا سەيرەكانى جەلادەت كە پىدەچوو لە باپىرە كارۋانچىيەكانىيەۋە بۆى مابىتەۋە. بەدۋاى كۆيگرتن لە دەنگى ئەو بايەدا شەۋو پۆژ لەدەرەۋە بوو، تەنيا نىۋەپوان و ئىۋاران دەگەپايەۋە بۆ لای موساى بابەك و دالىا. شەۋىك بە دۋاى مۇسقىقاي نەھنى ئەو بايەدا لە كوچەكانى باشۋورى شاردا ھىتد دووركەوتەۋە، ھەستى بە ونبوون كرد، شەۋىك بوو پەشەباكان لە شەۋانى تر بەھىزترىبوون، شەۋىك بوو سەيرترو تۆپەر تر لەسەر لم و پەنچەرەۋە دەرگاكان پەنچەكانى خۆيان دەجولاند. توندتر شتەكانيان لە بناغەۋە دەلەقاند، چىنكۆ ئەستۋورەكانيان پادەۋەشاند و بە ئىقاعىكى خىراتر شتەكانيان لە ھەۋادا دەجولاندەۋە. جەلادەت چۆن عاشقىكى مۇسقىقا تەماشاي پەنچەكانى پىانۋژەنىك دەكات كاتىك لەسەر كلاڧىزەكەى سەمادەكات، دۋاى پەنچەى ئەو بايە دەكەوت

و له‌گه‌ل شه‌پوله‌کانیدا ده‌پویششت. دواچار له‌یه‌کیتک له‌کولانه‌کانی نه‌و
 شارهدا هه‌ستیکرد تارماییه‌کی ماندوو له‌ناو ته‌پوتوزو زولمه‌ته‌وه به‌ره‌و
 پووی دیت. سه‌ره‌تا پنی وابوو نه‌وه‌ی ده‌بیینیت فیلتیکه له‌فیله‌کانی نیگا و
 هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی پوانینه که با له‌هه‌ست و نه‌سته‌کاندا دروستیده‌کات.
 جه‌لاده‌ت له‌جینگای خوی ده‌هه‌ستاو نه‌و تارماییه‌ماندوو‌ه‌ی ده‌بیینی
 به‌کاوه‌خۆ به‌ره‌و لای نه‌و دیت. تا نزیکتر ببوویه‌ته‌وه ئاشکرا ترده‌بوو،
 شیوه‌و پوخساریکی هه‌بوو له‌و سه‌ربازانه‌ده‌چوو که له‌شه‌وی
 سه‌رکه‌وتندا کاتیک به‌پینگاوه‌بوو بۆلای دالیا له‌ناو ته‌قینه‌وه‌ی په‌نگه‌کاندا
 بینیبوونی... نه‌و شه‌وی سه‌رکه‌وته‌شوومه، نه‌و شه‌وی ولات وه‌ک
 قه‌بیله‌یه‌کی به‌ربه‌ری له‌سه‌ر که‌لاکی خوی هه‌لده‌په‌پی، نه‌و شه‌وه جه‌لاده‌ت
 به‌رده‌وام پوخساری نه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌بیینی که له‌مردن هه‌لده‌ستانه‌وه‌و
 به‌ره‌و دوا ده‌گه‌پانه‌وه. وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک وابوو چاوی ده‌نوقاند
 و سه‌ربازی مردووی ده‌بیینی له‌گۆره‌کانیان هه‌لده‌ستنه‌وه‌و پۆستاله‌کانیان
 له‌گۆره‌پانی جه‌نگدا ده‌دۆزنه‌وه‌و له‌پینده‌که‌ن و به‌مارشیکي هیمن به‌ره‌و
 دوا ده‌گه‌پینه‌وه. نه‌و شه‌وه چه‌ند ده‌نوست له‌ناکاو خه‌ونی نه‌و سه‌ربازانه
 به‌ئاگایانده‌هینایه‌وه، له‌خه‌ویدا ئاسمان ده‌بووه تونیلکی کراوه‌و ترسناک
 که له‌نیویدا ده‌یه‌ها توفانی گه‌وره‌گه‌وره‌ی په‌نگ له‌مه‌سه‌ری گه‌ردونه‌وه
 بۆ نه‌وسه‌ر ده‌جولانه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ویش ئاده‌میزاده‌کان یه‌ک له‌شکربوون
 به‌پیتمیکي هیمن له‌تاریکیدا ده‌پویششتن. نه‌مه‌شه‌ویش که له‌په‌شه‌بادا
 ده‌هه‌ستا پیتمی پویششتن و نزیکبوونه‌وه‌ی نه‌و تارماییه‌له‌پیتمی مه‌خلوقاتي
 نیو خه‌ونه‌کانی ده‌چوو. جه‌لاده‌ت وه‌ک بترسیت له‌باکاندا ده‌هه‌ستاو
 نه‌ده‌پویششت. سه‌ربازیک بوو به‌کۆله‌پشتیکی قورسه‌وه، له‌فافیکی خویناوی
 به‌ناوچاوانییه‌وه به‌ستبوو، سه‌یری له‌وه ده‌هات که جه‌لاده‌ت به‌رده‌وام
 ته‌ماشایده‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌پاگوزه‌رو نه‌زان هاتبیته‌ نه‌م شاره‌وه،
 نه‌یده‌زانی چۆن پیی که‌وتوته‌ نه‌م چۆله‌وانییه‌وه. چه‌ندین پوژ بوو به‌

پێگاوه‌بوو چەندین شاری قەرەبالغی بریپوو، لە ھەموو جێگاکاندا بە ناو
 ئاھەنگ و سەماو دلخۆشییەکی بێۆینە ی ئادەمیزادەکاندا تێپەربوو، بێئەوێ
 بزانیەت دەچیت بۆ کوێ، بەردەوام بە زەویدا ھاتبوو، لە پروبارە گەورەکان
 پەربوووە، بێپشوو زۆنگاوو ھۆرەکانی لە دواى خۆیەو جێپەشتبوو،
 زەلستانەکان و پرده ئاویەکان و میترگە زەردەکانی دەورووبەری ئێو شارە
 گەرابوو، لە بەلەمى چکۆلەى راوکەرەکانی مراویدا سواریبوو، بەلام تا
 ئێوکاتە ھیچ کەس تەماشای نەکردبوو. وەک ئێو بوو ھەموو ئەم سەفەرە
 درێژەى بۆئەوەکردیەت بەم نیگا سەپرو زیندووێ ئەم کۆرە تەنیاى ناو
 رەشەبا بگات. کە لە جەلادەتى کۆتر نزیکەبوو، دانیابوو بەرلەوێ
 درێژە بەسەفەرەکەى بدات دەبێت لێردا پشووێک بدات. جلیکی سەربازی
 دپاوو کونی لە بەردابوو، زنجیریکی ژەنگاوی لە ملیدا، خەندەییەکی دێرین
 و تال لەسەر لێو، چەند دلۆپە خوینیکی لەسەر لامى، پاکەتیک جگەرە
 لە گیرفانى چەپیدا، ھارمۆنیکایەک لە گیرفانى راستیدا. سەری فلووتیک
 لە کۆلەپشتەکەى ھاتبوو دەری. مەتارەییەکی لێدارى سەربازی بەلای
 راستی کەمەریدا و قەمەییەکی سەپى بەلای چەپیدا شۆربوو بوو. دانیابوو
 جەلادەت دەیبینیەت، ئێو یەكەم زیندوو دەیبینیەت، لە دوورگەکانی مەجنونەو
 بە پێ ھاتبوو، پێی بەسەر ھەموو مینەکانی سەر پێگادا نابوو، لەسەریان
 ھەلپەربوو بەلام نەتەقیوونەو، بە ھەموو شارەکانی باشووردا ھاتبوو،
 چووبوو بەردەمى منداڵان لە بەردەمیاندا ھەلپەربوو، سەمایکردبوو، کەس
 نەیبینیوو. ئیستا دانیابوو لەم شارە چۆل و ھۆلدا کە لە ھەموو شارەکانی
 باشوور بێدەنگتر و مردووترە یەکیک لە بادا وەستاووە تەماشایدەکات.
 بە دووبلێ یەکیکەو دانیانیە ئەوێ بەرامبەری دەیبیستەت یاخود
 نا، بە دەنگیکی قوول کە پێدەچوو سالانیکی درێژیەت قسەى نەکردیەت،
 دەنگیک کە قرغەییەکی سامناکی تێدابوو، پێدەچوو وشەکان گەرووی
 برینداربکەن دەیکووت: ئەى ئەوێ لە بادا وەستاویەت دەیبینیەت یان نا؟ گەر

دەمىبىنيت قىسەبىكە. مەن خۇلى مەيدانەكانى جەنگم لە گەرەو و گوپچەكانم
پاككردۆتەو، وا تەماشاممەكە وەك ئەو، پۇخى غەرىبانىت نەبىنيت، گەر
دەمىبىنيت، مەمخەرە گومان و دوودلىيەو، وا غەمگىن تەماشاممەكە، دەست
بىتەو بىخەرە سەر دلم، دلىكم نىيە لىبىدات، مەن لىرەو بەرەو جىگايەكى تر
تيدەپەرم، بەرەو شارىكى تر دەپۇم... شارىك لە مندالىمەو لە خەيالىمە،
دەشزانم مەوۇف لىرەو بەزى دەچىت؟

با يارى بە قىزى جەلادەت دەكرد، چاوانى لە ناو تەپوتۇزدا كەمىك
كۆتر بەلام بەخەبەرتەر دەدرەوشانەو. لەدوای شەو، كانى ناو سەحرا
لەگەل دالىدا فىزىبوو سەيرى مردو، كان بىكات و نەترسىت. لەو كاتەو
بىر كەردنەو لە مردن و تەماشاكردنى مردن و خەوبىنن بە مردنەو
بەشىكى ژيانى بو. بەلام ئەم سەربازە غەمگىنە كە بە لەفائىكى سىببەو
لەوسەرى دونياو، هاتو، بۇ ئىرە، راستەوخۇ قىسە لەگەل دەكات،
يەكەمجار بو مردن راستەوخۇ بىدوئىت. جەلادەت و ئەو غەرىبە زامدارە
ناو رەشەباكانى شەو لەيەكتر نىكەدەبو، ئەو لە ناو بادا بەرامبەر بەيەك
دەوستان. جەلادەت سەيرى چاوه شىنەكانى دەكرد كە پىدەچو تەماشاي
دوورودرىژى ئاسمان شىنى كرىبىت، شىنەك كە تارىكى و زولمەتى شەو
نەياندەشاردەو، بەلكو پرونترو ئاشكراتريان دەكرد. جەلادەت بىتەو
بىترسىت، دەيگوت: تۆ كىت؟ چى دەكەيت لەم بايەدا؟ كە دەتوانىت وەها
ساف و پروون كوردى قىسەبەكەيت، بۇ نەگەرايتەو بۇ باكوور؟ تۆ ئەو
پۇخى غەمگىن و وىل بە ەلە هاتوويت بۇ ئىرە، تۆ خەلكى ئىرە نىت،
سەيركە، مەن ناتوانم يارمەتەيت بەدەم، چۈنكە نازانم مەوۇف لىرەو چۈن
دەگەرپىتەو بۇ باكوور. گەر دەتەويت مەن رىگات نىشانبەدەم ئەو شارە
بدۆزىتەو، مەن رىگاي ەيچ شارىك نازانم... ەيچ شارىك، لىرەش دەرجىت
شارە ئاوينەبىيەكان دەتەن، ئەو شارانەى ەر چۈنىك بىرۆيت دەتەنەو
بۇ ئىرە.

سەربازەگە گەمىك دەوہستا، كۆلە پشتەكەى تۆزىك راستدەكردوہ. دەستىدەخستە سەر لە فافەكەى ناوچاوانى و دەىگوت: كەواتە تۆ گویت لىمە، تۆ دەمىستىت، مەن دە پۆژە بە زەویدا وىلم و كەس نامىستىت. هىچ كەس، پىمبلى سەرنشنانى ئەم شارە لە كوین، لە ترسى با ئىرەیان چۆلكردوہ، ياخود لە ترسى شەوىك كە ئاوا نايت؟

جەلادەت دەپىرسى: شەوىك كە ئاوا نايت؟ لىرە هىچ شەوىك نىيە ئاوا نەيت، هىچ پۆژىك نىيە ئاوا نەيت. ئىرە شارە وەك هەموو شارەكانى ترى دونىا... هىندە هەيە كە هەندىجار تۆزى زۆر لە سەحراوہ دىت، هەندىجار مراوى زۆر لە زۇنگاوہكانەوہ بەسەر ئەم شارەدا دەفەن... هەندىجارىش مەشىكى زۆر زەبەندەو دپ دىن كە با لىرەوہ دەیانبات بۆ جىگای تر.

سەربازەگە وەك ئەوہى بىرىكانەوہ دەىگوت: مەشى دپ، كە با لىرەوہ دەیانبات. مەشى دپ... بەلام ئەى تۆ چىدەكەيت، تۆ بۆ شارەزای هىچ شارىكى تر نىت، بۆ بە تەنہا لەم شارەدا دەژىت، كە خەلكى ئىرە نىت، بۆ ناوۆيت؟

جەلادەت دەىگوت: نازانم، دەبوایە بەتەبامایە بۆ ئىرە، مەن مۆسىقاربووم، لە شاخەكان، لە پىدەشتەكاندا مۆسىقام لىدەدا. پۆژىك مەن و ھاوړىكانم گىراين، دواتر ھاوړىكانىان كوشتەم و مەن بە برىندارى ھاتم بۆ ئىرە. پیاویك مەنى ھەلگرتەوہ ناوى نەقىب سامىرى بابلى بوو. نەقىبىكى دپندەو خویتمز كە دواىى لە ھەموو شتىك پەشیمانبووہو، بەلام مەن لىتى نابوورم... ھا، ئەى پۆحى غەمگىنى ناو پەشەباكان، مەن لىتى نابوورم... لە قوولایى دلمدا لىم نەبووردوہ و ناتوانم لىتى ببوورم. تىدەگەيت مەن ھەرگىز لىم نەبووردوہ، كە ھاتم بۆ ئىرە ئىتر ھەموو ژيانم وىران بوو. تىدەگەيت پۆژىك دىت ژيانى مرؤف كوتايىدیت، گەر ئىنسانىك دەستبختە ئەو گەمەيەوہ ھەموو شتىك تىكدەچىت، تىدەگەيت... ناكړىت مەن بەردەوام بمرم و يەكىك نامەردانە دەست بختە ناو گەمەكەوہو نەھىلىت بمرم، ئەمە

جۆرىكە لە نامەردى... ناۋى سامىرى بابلى بوو... ھارپىم ناۋى سامىرى بابلى بوو، ئىستا نازانم لە كۆننە، بەلام سۆيىدى خوارىوۋە بىيىت تا نەينى گەرەم پىيلىت، من ھەموو پىندەلەن بۆيە لىرەم تا نەينى ھەلگرم... شتىك بىكەم بە كەس ناكىت... شتىك بىيىم كە كەس نايىيىت... ناۋى سامىرى بابلى بوو، لە سوپادا بوو، نەقىب بوو، دېندەيەك بوو ئىستا خۆى چاككردو، تۆ لە مردن ھاتوۋىتەو پىمبلى مرقۇف دواى ئەو ھەموو خوينىزىيە ھەقى ئەو ھەيە خۆى چاكىكات و بۆى... ھەقى ھەيە...؟

باكە زياتر بەرەو پروۋى سەربازەكە ھەلىدەكرد، بە زەرەخەنەيەكى تالەو ھە ماشاى جەلادەتى دەكرد، دلوپە خوينەكانى لاملى دەدرەوشانەو، چوار دلوپ خوينى قەشەنگ بوون. بىزىيەكەى دادەكەند، سەرى تەواو سفر بوو. بىزىيەكەى دەتەكاند و دەيخستە گىرفانى، كۆلەپشتەكەى دادەنا و لە تەنىشت دىوارىكى نىكەو ھەلىدەپەسىراو دەيگوت: تۆ مندالىكى سەيرى، باسى مۇسقىقات كرد، دەتەوۋىت پىكەو ھە كەمىك مۇسقىقا لىدەين. دەتەوۋىت؟ منىش مۇسقىقارم... فلووت لىدەدەم، پىانۇزەنىكى باشم، جاران بەر لەو ھەيە بخەوم شەوان لە ژىر بە تانىيەكەو ھەمىشە ھارمۇنىكام لىدەدا. تۆ چى عەزفەكەيت... چى؟

جەلادەت بە غەمگىنى دەيگوت: زۆربەى ئامىرە ھەوايىيەكان دەزانم، ھەندىك لە ھەتەرىيەكانىش... ئاھ وازىيەنە، من لە مېژە مۇسقىقام بىرچۆتەو... ئەو شتانەى لىرە عەزفەكەم مۇسقىقا نىن... پىمبلى، تۆ كىيت... ھا، بۆ لەم شارەو دەپۆيت... ناوت چىيە؟

كۆپە سەربازەكە دادەنىشت و پالىدەدايەو بە كۆلەپشتەكەيەو دەيگوت: دوو سال لە مەوبەر ئاۋەھا كۆژرام؟ پالمدايەو بە كۆلەپشتەكەمەو گوللەيەك لە دوور دوور ھات، وويو... وويو... وويو. بەر ناۋچاۋانم كەوت. من ھەك خەو بىيىم مردم. ھارپىيەكم لە گەلدا بوو تەنيا يەك لە فافى پىيو، بۆى بەستەم و پۆيشت... گوتى دەپۆم و

دیمه‌وه بۆلات، به‌لام من دوو سال ئاوه‌ها دانیشتم، هیچ شتیکم نه‌کرد، هه‌ستم به‌گولله‌که ده‌کرد له‌سه‌رمدا، به‌لام هیچ نه‌جولام، ته‌نیا سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد. پۆژ هه‌لده‌هات من سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد... شه‌وه‌لده‌هات من سه‌یری نه‌ستیره‌کانم ده‌کرد. دوو سال سه‌ربازه‌کان به‌لامدا هیزشیاو ده‌هیناو ده‌گه‌رانه‌وه، نه‌فسه‌ره‌کان به‌لامدا په‌لاماریانده‌داو له‌وسه‌ر به‌شکستی و برینداری ده‌هاتنه‌وه، به‌لام من پالم دابوو به‌کۆله‌پشته‌که مه‌وه سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد. هیچ شتیک له‌وه خۆشتر نییه له‌جه‌نگدا بتوانیت پالده‌یت به‌کۆله‌پشته‌که ته‌وه سه‌یری ئاسمان بکه‌یت، ئاگادار بووم به‌پۆژ هه‌ندیجار لاشه‌ی هه‌ندیک سه‌ربازیان هه‌لده‌گرته‌وه، به‌لام به‌شه‌وه من چاوم ده‌نوقاند و هه‌ستم وا بوو که له‌وین. هه‌زنده‌کرد ده‌ستبه‌رم و هه‌رمۆنیکاکه‌م ده‌ربینم، به‌لام ده‌ترسام گولله‌که له‌سه‌رمدا بجولیته‌وه هه‌ست به‌بۆشاییه‌کانی ناو جه‌ستم بکه‌م. له‌به‌رئه‌وه هه‌موو شه‌ویک ده‌مگوت. نه‌مشه‌ویش مۆسیقا لیناده‌م... ها لیت پرسیم ناوت چییه؟ وابوو لیت پرسیم ناوت چییه: ناوم سه‌ربازی موکه‌له‌ف «شاروخ مه‌هدی شاروخه». له‌وه‌حده‌ی سه‌دویازده‌م فیرقه‌ی هه‌شت فه‌یله‌قی دوو. پێشتر له‌لیوای موده‌ره‌عی زولفه‌قار لای ئامیرلیوا «مثنی شهاب جواد» بووم. که پیکرام له «جزر مجنون» له‌پێشی پێشه‌وه بووم.

جه‌لاده‌تی کۆتر، به‌غه‌مگینی لیتی پرسی: به‌لام که مردوویت، بۆ هه‌ستاویته‌وه؟ بۆ هاتوویت بۆئهم شاره؟ چ کاره‌یت و بۆ لیژه‌وه تیده‌په‌ریت؟ به‌زه‌رده‌خه‌نه غه‌مگین و تاله‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی: هه‌ستاومه‌ته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بیت به‌رۆم بۆ جیگایه‌کی تر، بۆ شاریکی درور، شاریک له‌منداڵیه‌وه خه‌ونی پێوه‌ده‌بینم. دوا‌ی ئه‌وه ئازیزم... برا، له‌میژه‌ زیندوو و مردوو نه‌ماوه. پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و گولله‌یه‌ش بمپیکت، من ده‌زانم زیندوو و مردوو نه‌ماوه، زیندوو و مردوو له‌ولاتیکدا نییه‌ مرو‌ف ته‌نیا له‌خه‌یالدا ده‌ژی. مه‌سه‌له‌که ته‌نیا جه‌نگ نییه، من له‌منداڵی زووه‌وه هه‌ستم پیکردوه،

مردن تەنيا گوللەيەكى گەمژە نىيە لە دور بىت و بچىتە كەللەتەو، بەلكو شتىكى ترە، شتىكە ھەستەكەيت تەواو، ھەستەكەيت ئىتر پىنوستناكات لەم سەر زەويە بىت، ھەموو مرقۇتەك جۆرە ساتىكى وەھاي ھەيە، ساتىكە تيايدا دەلىيت ئىدى بەسە، با پرۆم بۇ جىگايەكى تر. مرقۇف كە لە تەماشاي درەخت و بالندە تىزبوو، ئىدى واتە تەواو. كە لە كوئىگرتنى مۇسقىقا تىزبوو ئىتر تەواو. بەلام گەر وانەبىت، گەر باوەرپت بە مردن نەبوو، واتە مردن نىيە. ھىي برا، وەك مردوو تەماشامەكە، زۆر ھەستم برىنداردەبىت. من دەچم بۇ شارىكى دور، شارىكى زۆر دور، شارىكە لەسەر نەخشەكان نىيە، تىدەگەيت، نە خدا ئاگاي لىنەتى، نە ئەریمەن، نە زىندووەكان، نە مردووەكان. شارىكى دورە، كە لە دەرەوۋى دەستەلاتى سىياسەت و شەپ و دىكتاتورەكاندايە، شارىكە خودا كارىكى بەسەريەو نىيە، شارى ئەو مرقۇقەنەيە كە ژيانيان وەك پارچەيەك مۇسقىقا وايە. ھاوپىم تۆ لە خۆت پرسىو: ئايا پارچەيەك مۇسقىقا دەمرىت؟ ھا. ھەرگىز بىستووتە پارچەيەك مۇسقىقا بمرىت؟ نا. يەكجار لە دايك دەبىت و تا ھەتا ھەتايە دەژى. ژيانىش ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت... مرقۇف ھەيە لە پارچەيەك مۇسقىقا دەچىت. من دەچم بۇ شارى ئەوان... شارىكە وەك مۇسقىقا وەھايە، دەچم بۇ شارىك لە مندالىيەو دەزام دەچم بۇئەو... لە مندالى زووەو، دەرپم بۇ شارى مۇسقىقارە سىپپەكان.

جەلادەت كە جارىكى تر ناوى ئەو شارەى دەبىست رادەچلەكى و دەيگوت: ئەمە يەكەمجار نىيە من ناوى ئەو شارە دەبىستم، دلنيام بە خۇراش نىيە من و تۆ لەم رەشەبايەدا يەكتر دەبىنين. ئەو شارەى تۆ باسى دەكەيت چ جۆرە شارىكە؟ من پرۆژىك لە پرۆژان تا بەردەرگاي ئەو شارە چووم و بىئەوۋى بچمە ژوورى، پرۆژىك لە پرۆژان كە ئىستا واهەستەكەم من لە خەودا بووم... پرۆژىك لە پرۆژان ئەو شارە منى دەرکرد. بۇ ئىستا ھەستەكەم بانگمەكات... بۇ؟

شاروخ مەھدی شاروخ سەری بەدەداو دەیگوت: نازانم. منیش لە
 مندالییەو هەستدەکم دەبیت بچم بۆئەو. لەم دوو سالاھدا کە لە جەنگ
 پالم بە کۆلە پشەتەمەو دابوو، شەویەک مۆسیقاریک بەلامدا رابوو
 کە لەوێو هاتبوو، بە منی گووت: مۆسیقا هیوا دروستدەکات، کۆرگەل
 مۆسیقا هیوا دروستدەکات. من هاتووم لێرەو تێپەرم و مۆسیقا لێدەم،
 تا ئەوێ گویم لێدەگریت، ناوێند نەبیت. من لە بەرەکانی جەنگدا هەندیک
 شەو گویم لەو مۆسیقارانە بوو کە لەوێو دەهاتن، کاتیک دەنگی خومپارە
 و گوللەتۆپەکان ئارامدەبوونەو دەستیان بە عەزفدەکرد، مۆسیقایەکی
 خودایی کە هەردوولامان، شەپکەرەکان لە مەرەو ئەو بەر گویمان
 لێدەگرت. هەردوولا، مەبەستم ئەو پۆخانە کە دەتوانم مۆسیقا بیستەن،
 لە بێدەنگیدا گوێ هەلخەن و ئەو مۆسیقاژەنە نەتییانە بدۆزنەو کە بێدەنگی
 دەژەن. قەت لە بیرت نەچیت دائیمە لە تاریکیدا مۆسیقاریک هەیە، دەبیت
 بیدۆزیتەو، ها کۆری کۆتر... ئیستا کە من و تۆ قسەدەکەین مۆسیقاریک
 هەیە لە جینگایە کدا کە من و تۆ نایبینین، دلناتدەکەمەو مۆسیقاریک هەیە...
 دلناتدەکەمەو. شەویەک یەکیەک لەوانە باسی شاری مۆسیقارە سەپییەکانی
 بۆکردم. گوئیگرە شاری مۆسیقارە سەپییەکان شاری ئەو مۆفانە کە
 پەیوەندییان بە ئەبەدیەتەو هەیە. هەموو مۆسیقاریک، شاعیریک کە
 لەدایکەبیت، خولایەک لەسەریایەتی خولای ئەبەدیەتە، ها تۆ وادەزانی من
 مردووم، بەلام من هەمیشە لەگەڵ شتە ئەبەدیەکاندا ژیاوم. ئەو کاتانەی لە
 سەربازگا مەشقیان پێدەکردم، یەک، دوو، یەک دوو، بۆلای راست
 وەرگەڕی... لەو کاتانەدا بیرم لای شارێک بوو کە شتە نەمرەکانی تیا،
 دەمزانی ئەو ئەفسەرە ناشیرینەمان ناگاتە ئەو شارە، لەوانە یە زۆر بژی،
 لەوانە یە دواى مردن هەستیتەو، بەلام نەیدەتوانی وەک من چاو بنوقینیت
 و ئەبەدیەت ببینیت، نەیدەتوانی وەک من پیاویەکی گەورە لەسەری خۆیدا
 بشاریتەو، کەمانچەیک لە دلیدا بشاریتەو. من دەمتوانی... من لەسەرمدا

مۆسیقام دهنوسی، گورانیم دهنوسی که لام وابوو راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به پۆحه‌وه هه‌یه و به‌لام وهک ئاو له‌ده‌ست و هه‌ناسه‌و چاوم هه‌لده‌قولیت. هه‌ندیجار له ژیر به‌تانییه‌که‌وه له شادی ئه‌و ئاوازان‌ه‌ی که به‌خوینمدا ده‌روات ده‌گریام، مۆسیقایه‌ک بوو له‌جه‌سته‌مه‌وه ده‌هاته‌ده‌ری، به‌لام له‌کوێی جه‌سته‌وه نازانم؟ ئه‌و ساتانه ساته‌ومه‌ختی سه‌یرن، شتیکه له‌ناوتدا ده‌توێته‌وه، هه‌موو بوونت وهک ئامیزکی لی‌دیت... ئیتر ژیانته‌وه مۆسیقایه جیانا‌بیته‌وه، جیاوازی مردن و نه‌مردن ئه‌وه‌یه. یه‌کیک پۆحیکی هه‌یه له‌جوانییه‌كان جیانا‌بیته‌وه، یه‌کیکیش پۆحیکی هه‌یه ناتوانیت به‌هیچی نه‌مره‌وه بنوسیت. ئازیزم که تۆ مۆسیقایه‌کی نه‌مر له‌ناوتدابوو که ده‌تکوژن ئه‌و مۆسیقایه‌ی ناوت نامریت... هیچ هێژیک نییه ئه‌و مۆسیقایه‌ی ناوت بکوژیت، شاری مۆسیقاره سېپپه‌كان شاری ئه‌و جوانییه ئه‌به‌دی و نه‌مره‌یه که له‌ناوماندا، په‌یوه‌ندی به‌خوداوه نییه، به‌لکو سوک و ئاسان ئه‌و جوانییه‌ی ناو پۆحی من و تۆیه که شه‌رو مردن و ده‌ردو ئه‌شکه‌نجه نایکوژیت. من دوو سال له‌جه‌نگ پالم نابوو به‌کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه به‌رده‌وام ئه‌و مۆسیقایه‌م لێده‌دا... ئیستا هه‌سته‌که‌م شتیکی نه‌مرم هه‌یه... مردووه‌کانی هاو‌پێی من ئه‌وانه‌ی هیچی نه‌مریان نییه له‌گه‌رمادا ده‌وه‌ستن، ده‌چنه‌سه‌ر دره‌ختیک و تا هه‌تا هه‌تایه‌ نایه‌نه‌ خوار، له‌باراندا ده‌میننه‌وه‌و باران سی‌یه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات، له‌بادا ده‌وه‌ستن و هیدی هیدی با له‌زوله‌تا ده‌یان‌توینیته‌وه، به‌لام ئه‌ی په‌فیقی ناو تاریکی، من شتیکم هه‌یه و ده‌بیت برۆم، ده‌بیت برۆم بۆ شاری مۆسیقاره سېپپه‌كان... ده‌بیت بگه‌مه ئه‌و... سه‌ربازه‌که هه‌لده‌ستا و خۆی ده‌ته‌کاندو جاریکی تر ده‌یگووت: ده‌بیت برۆم... ده‌بیت بگه‌مه ئه‌و... ده‌بیت برۆم.

کۆله‌که‌ی هه‌لده‌گرت، که‌مه‌کیک ناواخه‌که‌ی چاکده‌کرد، کتیپیکی له‌کۆله‌پشته‌که ده‌رده‌ینا، به‌ناونیشانی «گونا و ئاهه‌نگ»، کتیپیکی لاکتیشه‌یی چکۆله‌بوو، تۆزکی زۆری لینیشتبوو، له‌سه‌ره‌خۆ تۆزه‌که‌ی لێده‌ته‌کاند و له‌

دوو فانيلهی دهپنچاو دهیختهوه ناو بارهکهی خوی. ههلهستا و سهیری
پهشهباکانی دهکرد و دهیگوت: شاریکی خاموشه... برۆ... هاوپیتم برۆ له
شاره مهینه.

وایدهگوت و دهستی بهرزدهکردهوه و دهپۆی، جهلادهت که به جوریک
سهراسیمهبوو نهیدهزانی چی بکات، له ناو گفهی پهشهبادا بانگی لیدهکرد:
هاپیتم، مهپۆ، تکات تیاذهکهه مهپۆ، بۆ واکورت لهه بایههادهرکهوتیت و
ئاوا خیرا دهپۆیت. کهمیک بوهسته، تکات تیاذهکهه... پیویستیم بهوهیه تو
قسم بۆ بکهیت... برادهر گیان، ئهمشه لهه شاره چۆلهه لای من به...
تکایه لای من به... فلووتم بۆ لیته... مهپۆ. سهربازهکه وهک با بیبات، له
ماوهیهکی کهمدا مهوایهکی زۆر له جهلادهت دوورکهوتهوه... بهجوریک
تهپوتۆزی شهو دایپۆشی جهلادهت گوئی له هیچ وهلامیکی نهبوو. ئهوه
تاریکیدا له شوینی خوی وهستابوو هاواریدهکرد: برادهر گیان... من دهزانم
هاواریکانم لهوین... دهزانم... هاواریکانی مندالی و گهورهیم لهو شارهدان که
تو بۆی دهپۆیت... برادهر گیان، پێیان بلن من لیترهه، من جهلادهتی کوتر...
پێیان بلن بیربانهکهه... من لیترهه... لهه تۆزه زهردهدام... ناوهکهی منت
بیر نهچیتهوه، ناوم جهلادهتی کوتره، برادهر گیان، پێیان بلن، با یارمهتیم
بدن... من جهلادهتی کوتر... لیترهه... لهه شاری تهپوتۆزه گهورهیهدام...
پێیان بلن... تکات تیاذهکهه... پێیان بلن.

وهک با قووتی بدات، وهک شهو له خۆیدا ههلیگریته، له چاو وندهبوو،
جهلادهت بهو شارهدا پایدهرکرو بانگی لئ دهکرد... بهو شارهدا پایدهرکرو
دهگریاو دهیگوت: پێیان بلن من لیترهه... پێیان بلن یارمهتیم بدن... پێیان
بلن فریام کهون.

بهلام جگه لهسهههه خوی که با وهک جۆلانی دهیهیتا و دهیبرد هیچی
دیکهی نهدهیست.

ئاخۇ بەرپاست، جەلادەت سەربازىكى لەو جۆرەي بېنىبوو، ياخود
 حىكايەتەكە وپىنە و پىشكە و پىشكەى مىردمندالىكى ھەژدە سالە كە ماندویتی
 و پەشەباو بىرکردنەوہى زور لە مردن ماندوویانکردوہ؟ زەحمەتە لە
 ئىستادا مروف وەلامىكى تەواوہتى بنوسیت، لەو ساتەدا جەلادەت لە ھىچ
 شتىك دلفیانەبوو، بە جۆرىك لە نیوان وپىنەو حەقیقەتدا جۆلانئیدەکرد،
 خۆشى نەیدەزانى لە چ خالىكدا پىنى خستۆتە ناو مەملەكەتى خەيال و
 پىشكە و پىشكە و وەھمەوہ و لە چ خالىكدا جۆلانئىكە ھىتاویتیپەوہ بۆ ئەوسەر.
 بەجۆرىك سالانىك دواتر كە حىكايەتەكەى بۆمن دەگىراپەوہ دەىگووت
 «وہك جۆلانئىكەك وەھایە كە بە چاوى نوقاوہ دەىكەیت، سەرەتا دەزانیت
 تۆ لە خوارەوہیت ياخود لەسەرەوہیت، بەلام كە ھەر بەردەوامبوویت،
 ھەر گوزمت دا... لە ساتىكدا ئەو ھەستەت تیا دەمریت، نازانیت جۆلانئىكە
 بە چ ئاراستەىك دەتبات، نازانیت تۆ لە ناو جۆلانئىكەدايت ياخود دەستت
 بەرداوہو دەفريت، نازانیت جۆلانئى دەكەیت ياخود پەشەبايەك ھاتوہو
 تۆى پفاندوہو، نازانیت خۆت چاوت لىكناوہ ياخود كوئرو نادیدە بوویت،
 نازانیت خۆتیت گىژبوویت ياخود شوپنەكانى دەوروبەرتن جیا لە تۆ
 دەسوپىنەوہ». جەلادەت بەو ھەستەوہ كە ئەو سوار جۆلانئىكەكى وەھا
 شىت بوو، بىرى لە بېنىنى ئەو سەربازە دەكردوہ.

تا پۇژى گەپانەوہى مۇسقىارو كىژە سەرسامەكان بۆ پرتەقالى سېى
 ئەو ھەموو شەوىك لە كوچە خالىيەكاندا دەگەپا و كەسى نەدەبىنى.
 چەندەھا جار بىرى لەو يەكدى بېنىنە سەیرە كرددوہ. دواچار قەناعەتى
 ھىتا كە شاروخی شاروخ ھىچ نىيە جگە لە بەرھەمىكى ئەو خەيالە نەخۆش
 و پەر تۆزەى كە پەرە لە تارمايى و ترس و بوونەوہرى تىكشكاو.

له‌و ماوه‌ی بیزاری و بیکارییه دریژده‌دا، جه‌لادته‌ت چه‌ندین جار ده‌رفه‌تی دوزیه‌وه‌و گه‌رایه‌وه‌ بۆ ناو تابلۆکانی موسای باب‌ک. هه‌رجاریک پیتی ده‌خسته‌تو ژیرزه‌مینیه‌ سه‌یره‌وه‌ که‌ وه‌ک گه‌له‌رییه‌کی به‌شکو به‌فه‌رش و هۆرته‌ی فارسی سه‌یر سه‌یر رازینرابووه‌وه‌، هه‌ستیده‌کرد ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ نیشتمانی راسته‌قینه‌ی خۆی. هینده‌ی پتیده‌نایه‌ به‌رده‌م ئه‌و نیگاره‌نه‌وه‌ دلنایای دایده‌گرت، زۆربه‌ی پۆژ له‌و ژیر زه‌مینیه‌دا به‌دیار تابلۆی شاری موسیقاره‌ سپیه‌که‌نه‌وه‌ ده‌وه‌ستا. تابلۆیه‌ک له‌گه‌ل خۆیدا به‌ره‌و قوولاییه‌کی بیسنور هه‌لیده‌گرت، به‌ره‌و جیگایه‌کی دوور. تابلۆکه‌شتیک له‌سیح و ته‌لیسمی تیدابوو که‌ مرقۆی ئالوده‌ی داویک ده‌کرد له‌ داوی ئه‌فین ده‌چوو. نیگای ئه‌و موسیقاره‌ سپیه‌ی به‌که‌مانچه‌یه‌که‌وه‌ ملی لارکردبووه‌وه‌، شتیکی له‌ ئارامی و هیوای تیدابوو، ئه‌و به‌ ده‌گمه‌ن له‌ چاوی مرقۆه‌ زیندووکه‌کاندا نیگای وه‌های بینیبوو، چاوێک بوو هین و قبول ته‌ماشایده‌کردیت و به‌ره‌و خۆی بانگیده‌کردیت، جولاندنه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ئاماده‌یده‌کردیت بۆ بیستنی موسیقایه‌کی ئاسمانی و ناوازه‌. که‌ جه‌لادته‌ت له‌ ناو ورده‌کاری تابلۆکه‌دا نوقمه‌دبوو هه‌ستیده‌کرد هیدی هیدی گوپی له‌ موسیقایه‌ک ده‌بیته‌ت له‌ تابلۆکه‌وه‌ دپته‌ده‌ری، تا پتر له‌ ناو ئه‌و نیگاره‌دا نوقمبووایه‌ ده‌نگی ئه‌و موسیقاره‌ زیاتر به‌رزده‌بووه‌وه‌. که‌ جه‌لادته‌ت له‌ تابلۆکه‌ دوورده‌که‌وته‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی سه‌یری تابلۆکانی تر بکات، هه‌ستی به‌ غه‌ریبیه‌کی قبول ده‌کرد، هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و تابلۆیه‌ بانگیده‌کات. ئه‌و ماوه‌یه‌ هه‌ندیجار موسای باب‌کیش له‌گه‌لیدا ده‌هاته‌ ژیر زه‌مینیه‌که‌وه‌، هه‌ندیجار که‌مانچه‌یه‌کی زۆر کۆنی ده‌هیتا و به‌رابه‌ر ئه‌و تابلۆیه‌ ده‌وه‌ستا، هه‌میشه‌ پاش ئیستیک چاوی داده‌خست و نه‌یده‌کرده‌وه‌، ئه‌و پیره‌ وه‌ک به‌ خه‌یال به‌روا بۆ سه‌رزه‌مینیکی تر هیدی هیدی به‌ته‌ماشاکردن مه‌ست ده‌بوو، چاوی ده‌نوقاندو نه‌یده‌کرده‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ چاوی داخراوه‌وه‌ چوانتر تابلۆکه‌ بینیت. هیند به‌ کویری و به‌ نیگای

ناو دل له بەردەم ئەو تابلۇيەدا دەۋەستا لەشى شەكەت دەبوو، بەلام
 بوخسارى ھەمىشە ئارام و ئاسوودەو خۆشئوودبوو، زەردەخەنەيەكى
 نەيتى لەسەر لىتوى بوو. جەلادەت لەسەر سىماي ئەو پياۋە پىرە سىپەرى
 گەشتىكى درىژى بە خاكىكى نىھاندا دەيىنى. كە تىر دەبوو لەو سەفەرە،
 جارىك چاۋىدەكردەۋەو كەمانچەكەي ھەلدەگرت و دەستىدەكرد بە مۇسقىقا.
 مۇسقىقەكەي موساى بابەك تىكەلەيك بوو لە ھەندىك پارچەي كلاسكى
 و ئاۋازى ھەندىك گورانى عەرەبى دىزىن كە لە پۇژگارى گەنجىدا عاشقىان
 بوو، بەلام شتىكى زۆر لە سۆزو راستگويى تىدابوو. مۇسقىقاي يەككى
 بلىمەت نەبوو، بەلام ئاۋازى پياۋىك بوو لە برى ئەۋەي بگرى، لە برى
 ئەۋەي ئەلبومى يادگارەكانى دەرەيىتت و فرمىسك برىژىت، مۇسقىقاي
 لىدەدا. ۋەك خۇي دەيگوت، بەم مۇسقىقايە شەر لە دژى بىدەنگى دەكات،
 كە لە مندالىيەۋە ۋەك تاعوون راۋى دەنيت و قولترو قولترو بە ھەرىمى
 خۇيدا راپىچىدەكات. كە موساى بابەك مۇسقىقاي لىدەدا جەلادەت كات
 و شوين و ھەموو شتىكى لە بىردەكرد. زۆرجار بە سەعات لەو ژىر
 زەمىنەدا دادەنىشت و گويى لە كەمانچەكەي ئەو دەگرت. بىرى لەۋە
 نەدەكردەۋە كە خۇي پۇژىك لە پۇژان مۇسقىقارىكى ئەفسونساز بوۋە.
 لە سەر كورسىيەكى چكۆلانە دادەنىشت و گويى لەۋە كەمانچە غەمگىنە
 دەگرت كە دىكتورىكى پىر چىرۋكى عومرى خۇي لە رىگايەۋە دەگىرايەۋە.
 ئەو ئىستا رقى لەۋەبوو ھىچ كەس ۋەك مۇسقىقار تەماشايىكات، خۇي بە
 دىۋانەيەك دەزانى كە لە ناو تەپوتۋى ئەو شارەدا ونبوۋە... دىۋانەيەك
 و ھىچى تر... ھىچى تر. خۇشحال بوو كە بەيانىان ھەلدەستىت و دالبا
 سىراجەدىن دەيىتت، ئەۋە يەكەمىن و دواھەمىن بەختەۋەرى عومرى بوو.
 دالبا كە ھەمىشە لە ھەيوانەكەدا دادەنىشت و رۇمانى ئىنگلىزى دەخوتىدەۋە.
 دى. ئىچ. لۇرانس و توماس ھاردى و گولدىنگ. ترومان كاپۇت و پۇل
 ئاستەر و جۇن ئىرفىنگ. زۆربەي شەو جەلادەت لەۋە دەيىلاندا ناتوانىت

باش بخوینت، زوربهی شهو که له گهشته دورو دریژهکانی دههاتهوه له بادا به جۆریک ماندووبوو وەک ئەوه بوو له گەل جانەوهر و درندهی سەیر سەیردا زۆرانی گرتیت، به زەحمەت دەیتوانی دەستبەریت و خەیاریک له سەبەتەکان هەلگرئ و پاکیکات. دالیا دەیبینی که خەیارەکه پاکدەکات و دەستی دەلەرزئ، خۆیدانەکه دەگریت به دەستییهوهو خۆیکە دەپژیت. شتیک له لاوازی و شەکهتی تیابوو که کەمە کەمە روخساری تیکدەدا. شەوان که دههاتهوه موسای بابەک لەسەر قەرەوێلە هاوینەکەیی خۆی، به فانیلەو دەرپن سەپپیهکانییهوه، به برۆو لاجان و سەمیلە سەپپیهکەیهوه خەوتبوو، ئەو له سەر کورسییهکه بهرابەر دالیا دادەنیشت، ئەو سوراحییه به فراوهی خالیدەکردهوه که شتیک له گری ناو پۆچی دادەمرکاند، دەیکووت ئاو له و درەنگ وەختەدا تامیکی تری هەیه. ئەو کۆنە گەپۆکیکی چیاوو هەندیک شهو له گەل ئیسحاقی لیۆزپڕیندا درەنگانیک، دواي گەشتیکی درێژ، دواي عەزفی چەندەها سەعاته به پینگاوه، دەگەیشتنه سەر کانیهک، که دەمی دەخستە ناو ئەو ئاوهوه هەستیدەکرد له یەککاتدا پۆچی شهو و لەزەتی بیتسنووری ئاو دەچنە گەروویییهوه، هەستیدەکرد له یەک قومدا ئاسمان و ئەستێرەش دەخواتهوه. دەیزانی که مرقوف سەری پردهبیت له مۆسیقا له زەتیکي تر له ئاو دەبینیت. به لام شهوان درەنگ که دەگەپایهوه بۆ لای دالیا هەستیدەکرد سەری پرە له پرەشەبا، پرە له شەپۆلی تۆزاویی گەرما، پرە له بۆنی پزینی مەخلوقات له ژێر ئاسمانی هاویندا.

دالیا و موسای بابەک پێدەچوو پیکهوه ئاسوودەبن، زۆرجار نیوه پروان موسای بابەک دادەنیشت و باسی یادگارە دێرینهکانی خۆی دەکرد، باسی ئەو کاتانەي له لەندەن دەچوو بۆ سەیری یارییهکانی مانچستەر یونایتد، باسی سیحری بۆبی شارلتون و بۆبی مۆری دەکرد له گۆرەپاندا. سەری دەخوړاند و یادگارییهکانی خۆی له گەل گۆرانییهکانی کلثومدا دەگێرپایهوه. هەموو شتیکي له یادبوو، له یادی بوو که یەکه مجار گۆرانی «ژێردەریایی

زەرد» سى بىتلزەكانى گوى لىيوو، ئۇپراي «ھۆلەندى بالدارى» فاگنەرىيى بە گەروىيەكى گر وەكو گورانىيىژەكانى ئۇپرا دەخويند، ھەندى پارچەي لە «فیدیلیزى» بىتھۇن لەبەر دەگووت و لە نىوانىدا دەوہستا و تەواوى چىرۇكى ئۇپراكەي دەگىرايەو، چۇن فلۇرستان بە زولم و ناھەق لەلايەن پىتزاروى زالمەو دەگىریت و فریدەدریتە بەندىخانەو، چۇن لیونۇراي ژنى خۇى دەكات بە پىاوو بە ناوى فیدیلیزىو وەزىفەيەكى دەستدەكەویت و مىردەكەي پزگاردەكات. بەلام ھەمیشە لەگەرمەي گورانىيە ئۇپراىيەكانىدا دەوہستاو دەستىكى بەسەرى خۇيدا دەھىتاو وەك شىتىكى گرنكى بىركەوتىتەوہ باسى ئەو ساتەي دەکرد كە يەكەمجار گوى لە ئىرەج بوو، دەوہستاو كەمىك بىرىدەكردەوہو دەيگووت: دالىا بەلاتەو سەير نەبىت، تاسەر گورانى پەپولەي ئازادى مەزھەرى خالقى من باوہپم بە بوونى گورانى كوردى نەبوو. دالىا نىوہپوان چەندىن جار چای لىدەنايەو، موسای بابەك حىكايەتى گەشتە كورەكانى خۇى لە پىچاوپىچى شارەكاندا بەدواي تابلۇ ھونەرمەندەكاندا باسدەكرد. جەلادەت لەزەتىكى بىسنورى لە قسەكانى ئەو پىاوو دەبىنى، ھەستىدەكرد گەر بمریت سەدەيك لە جوانى و نەپنى لەگەل خۇيدا دەبات. شەويكىان جەلادەت زۇر غەمگىن بوو، كەمىك زووتر لە گەشتە شەوانەكانى خۇى گەرايەو. ھىشتا موسای بابەك نەخەوتبوو. بەدەرپى و فانیلە سىپپەكەيەوہ دوو سى ئىنجانەي بچوك و زەردو بىرەونەقى ئاودەدا، كە جەلادەت باوہپى وابوو لەم تەپوتزەدا نەسەوزدەبن، نەدەمرن. ھەموو ئىنجانەكانى ئەو شارە وابوون، نە بەتەواوہتى سەوزدەبوون و نەدەشمردن، وەك ئەوہى ئەوانىش لە نىوان ژيان و مردندا جۇلانىتەكەن. وەك ئەوہى ئەوانىش ئەو ئازارە بچىژن كە لە تىكەلبوونى ژيان و مردن دروستبووہ. جەلادەت ئەو چەند پۇژە زۇر قوول بىرى لەوہدەكردەوہ كە ئەو دەتوانىت دواي مردنى موسای بابەك چى بكات؟. لە ناخیدا ھەستىدەكرد كە ئەو تابلۇ بىشومارو زۇرانە

لە ملی ئەون... بەلام چۆن؟ چۆن دەتوانیت دواي مردنی موسای بابەك ئەم تابلۇيانە پرگاریكات، بیانبات بۆ كۆی؟ ئەو شەو هەموو خولیای لەسەرئەوهبوو گەر موسای بابەك بمیریت، گەر ئەم پیرەمیردە غەمگینە بمیریت، ئەو مۆزەخانە سەیرو ناوازیە چی بەسەر دیت؟ دلنیاوو پڕۆژیک هەموو ئەو ئیرسە دەکەویتە ملی ئەو، ئاھ، ئەی ئەو کات ئەگەر نەیتوانی هیچ بکات، ئەگەر نەیتوانی ئەو میژووو دوورو درێژە بپاریزیت، ئەوسا چی؟ هەستیدەکرد لەو بەچوکترو بیئەزموونترو بیئەزترە ئیرسیکی وەها بخزیتە گەرنی، دەشیزانی لەو زیاتر کەسی تر نییە، هیچ کەسیکی تر. بە موسای بابەکی کووت: دەبیئت پێکرا پلانیکمان هەبیئت، دەبیئت شتیکی هەبیئت لە کاتی مەترسیدا بیکەین... من دەبیئت کە لەم شارە دەرچووم تابلۆکان لەگەڵ خۆمدا ببەم. خۆ تا قیامەت لەم تەپوتۆزەدا ناژیم، من تو نیم، دکتور من ناتوانم لێرەدا بژیم.

دکتور ئینجانەکانی ئاودەداو پێدەکەنی و دەیکووت: جەلادەت تۆ کاتیکی زۆرت هەیه، بۆئەوێ تەماشای تابلۆکان بکەیت و خۆشتبۆین. من نازانم چی پوودەدات، چی دەبیئت؟ چۆن بزەنم؟ بەلام دەزانم کە دەبیئت تابلۆکانت خۆشبۆیت. جەلادەت مەهیلە مەهیلە تیاچن، هیچ نەبیئت لە خەیاڵی خۆتدا هەلیانگرە، لە خەونەکاندا هەلیانگرە، هەموو توانای خۆت بخەرە کار، بەلام گەر شتیکی لەسەر و ئیرادە ی تۆو بوو، خەم مەخۆ، دلنیا بە جیگایەک هەیه کە شتە جوان و نەمرەکانی لێ دەژین. شتە جوانەکان نامرن.

جەلادەت دەستیدەگرت بەسەرییەو و قسەکانی ئەو سەربازە ی بیردەکەوتەو. دەربارە ی نەمردنی مۆسیقا، دەربارە ی شارێک کە لە جوانییە جاویدەکان دروستبوو. وەک لە نیوان ئەو هەموو پرسیارەدا وێل و دەستەپاچەبیئت، دەیکووت: بەلام جوانییەکان چۆن دەژین... چۆن، کە نەگەن بە دەستی مەرۆف، نەگەن بە چاوی، نەگەنە ناو پۆچی؟

دكتور سەرى دەخوردان و كەمىك بىرىدە كىردە و دەيگوت: گونىگرە كوپى گەنج... جوانى دەگەنترىن شتى سەر ئەم ئەستىزەيە، لەوانەيە بتوانىت دروستىيكەيت، بەلام چۆن واى لىدەكەيت بمىنىتە و دەيى؟ ئەو پرسىارەكەيە... چۆن ناھىلىت لە مەملەكەتتىكى جەھەنمى وەك ئەم ولتەدا كە ھەموو شەۋىك سەدان پۇخلەبەر بە زىندووىى دەكرىن بە ژىر زەويىە و دەمرن، چۆن... چۆن وادەكەيت بىر كىردە و لە جوانى نەمرىت؟ ئەو ساتەى كە بىر كىردە و لە ھونەر مرد ئىتر ھەموو شتى كوتايىدەيت، نەتە وە، ولات، شەرەف ھەموو شتىك... ھەموو شتىك. پەنگە نەتوانىن ھىچ شتىك پزگار بەكەيت، پەنگە دواچار ھەموو ئەم شتەنە بىفەوتىت، من نازانم... جەلادەت... چو زانم... دەتوانم چىت پىلىم؟ من وەلامىك نىيە، من ھىچ خودايەك، ھىچ دەنگىكى نەتەنى فەرمانى پىتە كىردەم ئەم مۇزەخانە گەرەيە دروستىكەم... ھىچ شتىك... لەبەرئە وە نازانم كە من مردم ئەم شتەنە دەچن بۇ كوي؟ تۆ تاكە كەسىكى كە دەتوانىت شتىك لەمانە دەرباز بەكەيت. پەنگە بتوانىت ھەموو پزگار بەكەيت، و لەوانەشە بتوانىت تەنيا حىكايەتەكەيان پزگار بەكەيت. لەم شارە بچىتە دەرى و بلى پياويكى شىت لە سەحرا دا ھەبوو كە ژيانى خۇى لە خۇشەويستى تابلۇدا سەرفكرد. ھەندىچار ھەستەكەم پزگار كىردنى حىكايەتتىكىش وەك پزگار كىردنى ھەموو بەشەرىيەت وايە.

جەلادەت دەيگوت: دكتور، من دواچار بەبى نىشتىمانى خۇم نازىم... تۆ تاكە كوردىكى بىنىيىتم ھىند بەرگەى سەحراى گرتىت، دكتور من بەم ئەستىزانە و بە جوانى دالىا سىراجەدىن سويىتدە دەدەم كە شتىك بەكە، ئەم تابلۇيانە بگەنە جىگايەك لە باكور. من لەوئ ھەموو عومرم بۆت دەپارىزم، دەبم بە پاسەوانىان، پىشانكاى گەرە گەرەيان بۇ پىكدەخەم... دەيانگىرەم بە زەويدا، شارەو شار دەيانبەم... بەلام دكتور من لىرەدا تەنيا دەتوانم لە تەپوتوزو تارمايى و پەشەبا ھەلىيم، دكتور دەتوانم چىبەكەم، لىرەدا دەتوانم چى بەكەم؟

موسای بابەک دەستی دەکیشا بە ناوچاوانیدا و وەک خەفەت لە
 بیخەبەری جەلادەت بخوات دەیگوت: چەندە نەفام و بیئاگایت، کوردستان
 ئیستا ترسناکترین شوینی دۆنیایە... ئیستا هیچ جیگایەک نییە ئەم تابلۆیانە
 بپاریزیت ئێرە نەبیت. ئەم ژێر زەمینە تەنیا جیگایەکە مەرووف ئەم نەینییە
 تیا هەلگریت. وەکو خۆت، وەکو دایا، وەکو من، ئیمەش مەخلوقاتین وەک
 ئەو تابلۆیانە لێرە زیاتر جیگایەکێ تر نییە تیا بپاریزیت، پڕۆژیک
 هەموو شتەکان دەگۆڕیت، هەموو شتەکان، ئەو کات پێکەو تابلۆکان
 دەبەین بۆ شارێک لە باکوور، لەوێ هۆلیک دەگرین گەر وەرە ئەفسانەیی،
 هۆلیک درێژتر لە هەر گەلەرییەکێ دۆنیا، هەموو نیکارەکان نیشاندەدەین،
 بەلام تا ئەو کاتە بە ئومێدی ئەو بە کە جوانی نامریت. جوانی هەرگیز
 نامریت. لەوانە یە من و تۆ لە جیگایە کدا وەستابین نەیبینین، بەلام نامریت.

* * *

کوتایی جەنگ لە گەل خۆیدا شاری تەپۆتۆزە زەرەکانی بە جۆریکی
 سەیر چکولانە کردووە، هەزاران ئافەرەت کە میرد و براو بابیان لە جەنگدا
 گیرابوون، یاخود مال و خالیان فرامۆشکردبوو، سالا هابوو بێ مۆلەت
 لە نێوان بەرەکانی باشوورو باکووردا هاتوچۆیان دەکرد، گەر پانەو بە
 مالی جارانی خۆیان و خولیایان بوو ژیا نیککی نوێ دەست پێکەنەو.
 ئافەرەتانیشت لە دووی کوتاییهێنان بە زیلەتیکێ درێژ، بە کۆمەل شاریان
 چێدەهێشت، جەلادەت زۆربە ی بە یانیان لە بالکۆنە کەو ئەو خانمانە ی
 دەبینی کە لە پیکابی چکولانەدا بە هەلهەلە لێدان مالاواییان لە شار دەکرد،
 لە پرتەقالی سپی زۆربە ی کچان و خانمان وازیان هێناو جگە لە چەند
 خانمە گچکە یەکی بیکەس کەس نەما لە سەر سەحنە کە سەما بکات، هەندیک
 لە مۆسیقارەکان بە جۆریکی ئالۆزو بێبەهانەو بێ قسە یەکی پێشووەخت

و نبوون و نه‌گه‌پانه‌وه بۆ پرته‌قالی سبى. پۆژگارێک هاته پێشى جەلادەت بە تەنیا عەزفى بۆ سەماکەرێکی چکۆلەنە دەکرد، پەنەقە پۆژە زێڕینەکان نەمان، سەلۆنەکەى پرته‌قالی سبى زۆربەى شەوان خالی بوو لە میوان. هەندێجار جگە لە جەلادەت کەس لە پرته‌قالی سبیدا نەدەما. هەندیک شەو جەلادەت دەچوو و دەری و بە کوچە چۆلەکاندا دەگەرا کە جگە لە هەندى پۆحى غەریب و ویل میوانیکى تریان نەبوو. مانگەکان دەپۆشتن و وەک ئەوەبوو ئەو شارە لە بیر دنیا چوو بێتەوه، هەندیک شەو جەلادەت هەلەستا و هەستیدەکرد ئەو شارە دەجولیتەوه، زۆر شەو لە تاریکیدا لە بەلکۆنەکەدا دەووستا و وەک ئەوەبوو لە سەر کەشتیەکی گەورە وەستا بێت و لە دەریادا تەماشای بەندەرە دوورەکان بکات. هەندێجار چۆن موسافیریکی دەریایی لە دوورەوه چرای شارانی دوور دەبینیت، لە دوورەوه چراخانێ هەندیک شاری خەيالى دەبینی، هەندێجاریش هەناسەى هەلەدەکێشا و بۆنى پووبارو ئاوى نزیک سێنەى پێ دەکرد لە شێتەکی غەمگین، لە بۆنى ماسى بەجێماو لە هەوادا. هەندێجار وا هەستیدەکرد بە ناو باغى خورمادا دەپۆن، هەندێجاریش هەستی وابوو بە ناو جەرگەى شاری جەنجالدا سەفەردەکەن، بەلام کە بەیانیان هەلەدەستا جگە لە سنوورى ئاسنینى ئەو سەحرا پێرو دزیووە زیاتر هیچى دیکە نەبوو... هیچى دیکە.

لە زستاندا جەلادەت و دالیا کاتیکی زۆر زیاتریان پێکەوه بردەسەر، زۆربەى بەیانیان جەلادەت دەچوو بۆ بیمارستانە چکۆلەکەى موسای بابەک. ئەو ماوەیە کاتیکی دوورو درێژیان لە ناو تابلۆکاندا دەبردەسەر. زۆرجار دالیا سیراجەدین و دکتۆر موسای بابەک گفتوگۆی درێژیان لەسەر جیاوازی هونەرەکان ئەنجامدەدا، دالیا پای وابوو بەراورد بە هونەرەکانى دیکەى وەک شیعەر و موسیقاو سەما توانای هونەرى شیوەکار لەسەر تەعبیر لە ناخى مرۆف کەمترو سنووردارترە. پێیوابوو تابلۆ شتیکیە لەوانەى بەش تەعبیر لە پۆحى هونەرمەند بکات، بەلام ناتوانیت باش

قسه له گهل پوچه کانی دیکه دا بکات، توانای له سهر دواندنی قوولایی مروؤف، له سهر هه ژاندنی ناوه وهی بچو کتره. به لام موسای بابک رای وابوو توانای شیوه کار له وه دا نییه چهند کار له ناوه وه دهکات، به لکو له وه دایه چنده چرکه یه کی پوچی دهگوریت بؤ ئه به دییه ت. چنده ده توانیت نهی نییه ک ناشکر ابکات که به شیوازه ئاساییه کان ناشکراناکریت. پنیو ابوو هونه ر نیگار کردنه، هیچ هونه ریک ناتوانیت له نیگار کردن نازادیت. هه موو هونه ریک خولاییه تی شتیک نیگار بکات و به و نیگار هه ش تیکه ل به ئه به دییه ت بیت. هیچ هونه ریکیش وه ک شیوه کار ناتوانیت ئه و توانای نیگار کیشانه به رجه سته بکات. پنیو ابوو نیگار کیش چه کیکسی سیراوی هیه که هیچ هونه رمه ندیکی تر نییه تی، ئه ویش په نگه، به هوی په نگه وه دنیا به ته واوه تی دهگوریت. هه موو گورانکارییه کانی دنیا، گوران له سهر ئاستی فه نتاز یادا، ته نیا له تابلؤ دا ئه و فه نتاز یاه سروش تی ته ماوی و نادیار خوی ونده کات و ده بیت به به ره مه میکی راسته قینه. موسای بابک پی له سهر زه وییه که داده کوتا وه ک ئه وهی ئاماده بیت بؤ شه ر ده یگوت: دنیا له ناو تابلؤ نه بیت، هیچ وه خت گورانکاری به سهر دا نه هاتوه، ئه وه ماتیس و پیکاسون سه یرکردنی ئیمه یان بؤ جیهان گورپوه نه وه ک موچه مه د و مارکس، نه وه ک شوپشی فره نسسی و شوپشی ئوکتوبه ر. به لام دالیا سیراچه دین ده یگوت: مامؤستا بوه سته، بوه سته. تابلؤ که متر ده توانیت ئاوها کاریگه ربیت، خوی گه وره تو باسی چی ده که بیت؟ کیشی هه ره گه وره ی نیگار کیشان ئه وه یه که ده شیت بفه وتیت و له به ینبجیت، تابلؤ شتیک ناسکه، بوونیکی مادی هیه قاییلی هه لگرتن نییه.

دالیا پوون و ئاشکرا رای وابوو هونه ر شتیکه ده بیت مروؤف له گهل پوچی خویدا هه لیبرگیت، له یاده وه ریدا هه لیبرگیت، بتوانیت بیپاریزیت، به لام تابلؤ دیلی خویه تی، یه کجار که له ناوچوو، ئیتر بؤ هه تا هه تایه

دروستناكرىتەۋە. لىرەۋە شىۋەكار پەيۋەندىيەكى لاۋازى بە ئەبەدىيەتۋە
 ھەيەۋ نوقمى ساتەۋەختە تىپەرەكانە.

موساى بابەك ۋەك ئەۋەى پىشتىر زۇر بىرى لەم مەسەلەيە كرىدىتەۋە
 دەيگوت: تابلۇيەك كەدەمرىت بۇ ھەتەتايە دەمرىت، ئەۋە زۇر راستە،
 فورسەتى نىگارىك بۇ ژيان لە فورسەتى شىعەرىك يان مۇسقىايەك كەمتەرە.
 بەلام ئەۋ شتانەى تابلۇ دەربازياندەكات و دەيانبات بۇ ئەبەدىيەت، لە
 ھەر شتىكى نەمرى دىكە بىنراۋترو بەرجەستەترن. تواناى مۇنالىزا لەسەر
 مانەۋە ھەزاران جار لە تواناى ئىمپراتورىيەتە گەرەكان لەسەر ژيان و
 بەردەوامى درىژترە. پادشاكان دىن و دەپۇن... سەرۋكەكان دىن و دەپۇن...
 بەلام مۇنالىزا تەمەنى لە تەمەنى ھەموو پادشاكان و ئىمپراتورىيەتەكان
 درىژترە. مېژوو دەپوات بەلام مۇنالىزا ھەر لەۋىيە، مايای پووت و
 قوتى گۇيا ھەمىشە تا كۇتايى مرۇف لەسەر ئەم ئەستىزەيە لەويادايەو
 بە چاۋە عەيارەكانى سەيرماندەكات، ئۆلۈمپىيىاي چاۋخومارو كارەكرە
 پەشپىستەكەى ھەر لەۋىن، ئەستىزەكانى قان كوڭ ھەر لەۋىن. با ئەستىزە
 لە ئاسمان نەمىنىت، با بەيانىيەك ھەستىن و كەۋتېنە زەمىنىكەۋە بىن
 ئاسمان و ئەستىزە، تا ئەبەد ئەستىزە گەرەكانى قان كوڭ لەسەرماندان.
 مۇسقىاۋ شىعەر پوخسار لە شتەكان دەستىننەۋە ئىنجا دەيانبەن بۇ
 ئەبەدىيەت، بەلام شىۋەكار پوخسار بە شتەكان دەبەخشىت، ئىنجا بەرەو
 ئەبەدىيەت ھەلياندەگرىت... پوخسار... پوخسار جەۋھەرى ھونەرە. ھونەر
 تەنيا ھەستىكرىن نىيە بەۋ شتانەى كە نايانېنېن بەلكو بىننى ئەۋ شتانەيە
 كە دەبىت بىيىنن. ئەبەدىيەت شتىك نىيە تەنيا بە خەيال ھەستى پىتكەين،
 ئەبەدىيەت شتىكە دەبىت بىيىنن. تەنيا ھونەرى شىۋەكار ئەۋ دەرفەتەمان
 بۇ دەرەخسىنىت ئەبەدىيەت بىيىن.

جەلادەت سەيرى لەۋەدەھات دىكتۇر موساى بابەك بەردەوام باس
 لە «بىننى ئەبەدىيەت» دەكات. ھەمىشە گىفتوگۇكانى دالبا و دىكتۇر لەۋ

خاله‌دا ده‌گه‌یشته بونبه‌ست که قسه‌یان له «بینینی ئه‌به‌دیه‌ت» ده‌کرد. دکتور پای وابوو مروّف له پینگای تابلزیه‌که‌وه ده‌توانیت ئه‌به‌دیه‌ت ببینیت، پای وابوو بینینی مؤنالیزا بینینی ئه‌به‌دیه‌ته، بینینی ئه‌و جوانیه‌ جاویدان و ئاوانه‌بووه‌یه که ته‌منی له ته‌منی هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی مروّف دریزتره. به‌لام لای دالیا ئه‌به‌دیه‌ت شتیکی تر بوو، ئه‌به‌دیه‌ت ئه‌وه‌بوو چاو بنوقینیت و به‌سه‌رزه‌مینیکا سه‌فه‌ربکه‌یت که تا ناکو تا دریزده‌بیته‌وه. هه‌ستکردن بوو به‌و ده‌رگا که وریه‌ی ئاوازیکی له‌خه‌یالتدا ده‌یخاته سه‌ر پشت، شتیک بوو له‌سه‌فه‌ریک ده‌چوو له‌سه‌ر که شتییه‌ک له‌ناو زه‌ریایه‌کی که وریه‌دا به‌ناو بیتشومار دیمه‌نی نه‌ناسراودا. ئه‌به‌دیه‌ت لای دالیا بینین نه‌بوو به‌لکو مه‌له‌کردن بوو له‌ئوقیانوسیکا پر له‌وشه‌و نه‌غمه‌و هه‌ست. ئه‌و ده‌یگوت: ئه‌به‌دیه‌ت به‌چاو ناییریت، به‌لکو ته‌نیا به‌خه‌یال ده‌بیریت، چونکه سه‌فه‌ریکی دووردریزه به‌ناو ته‌لیسمدا.

جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی هیچ بلیت. به‌لام سه‌رسام بوو له‌وه‌ی دوو مروّف که شه‌یدای شته جاویده‌کانن له‌م شاره‌ تپه‌رو ناجیگیرو سه‌رابیه‌دا ده‌ژین، شاریک که هه‌ردووکیان باوه‌ریان وابوو له‌لم زیاتر هیچ شتیکی تیانییه به‌رگه‌ی گورزه‌کانی زه‌من بگریت. جه‌لاده‌ت خۆی شتیکی دیاریکراوی نه‌بوو له‌سه‌ر ئه‌به‌دیه‌ت بلیت، هه‌ستیکرد له‌و پوژه‌وه‌ی که موسیقای له‌یادی خۆی برده‌وه، په‌یوه‌ندی به‌هه‌موو شتیکی جاویده‌وه پچرابیت، هه‌ستیده‌کرد توانای له‌سه‌ر تیگه‌یشتن تا بیت بچوک ده‌بیته‌وه. باوه‌ری وابوو شتی زور قوول ده‌بینیت به‌لام له‌ماناکانیان تیناگات. پرسپاری زور تاریک و سه‌یر له‌سه‌ریدا سه‌ره‌له‌ده‌من وه‌لامه‌کانیان نازانیت، له‌وێستگه‌ی تاریکه‌وه بوو وێستگه‌ی تاریکتر ده‌پوات و نازانیت بوو ده‌پوات. پوژ دوا‌ی پوژ خۆشه‌ویستی بوو دالیا قوولتر و پر ژانتر و ئه‌سته‌متر ده‌بوو. دلنیاوو ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ش به‌شیکه له‌و شته‌ دوورده‌ستانه‌ی تینانناگات. جه‌لاده‌ت ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جگه له‌خۆشه‌ویستی بیرى له‌هیچی

تر نەدەكردەو، بىر كىرەنەو، خۇشەو ىستى دەچوۋە شوئىنى بىر كىرەنەو،
 لە مۇسقىا، دەچوۋە شوئىنى بىر كىرەنەو لە مردن. «ئاه مۇسقىا...» ھەندىك
 بەيانى لە خەو ھەلدەستاو لە نائاگىدا ئۇكسترايەكى گەورە سىمفونىي
 «مۇسقىا چكۆلانەى شو»ى مۇزارتى لىدەدا. چوار پىنچ سال لەو ەبەر
 كە ھىشتا ەك مندالىك خەونى ئەو ەى ھەبوو بىتە بلىمەتتىكى تر لە
 مۇسقىادا، باو ەپى بە مۇزارت لە باو ەپى بە خۇدا بە ھىزتر بوو. ھىدى
 ھىدى مۇزارت بوو بوو بە ژىر تەپوتۇزى ترسناكى پوداۋەكانەو، بەلام
 ئىستا ھەموو بەيانيەك ھەلدەستاو ئەو مۇسقىا ئەفسانەيەى مۇزارت
 لەسەرىدا بوو، دەويىست دەستى لەسەر ئىقاعى ئاۋازەكان بچولئىت
 و نەيدەتوانى، پەنجەكانى نەياندەكر، شەرمى لە خۇى دەھات. «ئاه
 مۇزارت...» بە كوچەكاندا پايدەكرىو ئەو سۆزە قولەى مۇزارت، ئەو
 گرپانە نەئىنيەى لە كەمانەكانى ئەو دەتكان لە دلىدا بوو. بەلام مۇسقىايەك
 بوو ئازارى دەدا. تەنھايى و بچوكى خۇى بىردەخستەو، ھەستىدەكر
 لەو ەگەزەترە شايستەى ئەو ەبىت پاشماۋەى ئاۋازەكانى مۇزارت ھەر
 لەسەرىدا بىت. چىتر بىرى لاي ئەو ەبوو بىت بە مۇزارتتىكى تر، بەلكو
 بىرى لاي ئەو ەبوو بتوانىت بژى و بىر لە مۇزارت نەكاتەو... بژى و ئەو
 «مۇسقىا چكۆلانەيەى شو» بەيانيان بە ئاگاي نەئىنيەو. پايدەكرىو
 لاي داليا، بەلام چى لە داليا دەويست؟ چى؟ خۇشى نەيدەزانى. پەيوەندىشى
 لەگەل داليادا ھەروەكو پەيوەندى بوو بە مۇسقىا مۇزارتەو، ەك
 پەيوەندى بوو بە شاكارەكانى ئەو ەو «سىراناداي ژمارە نۆ» ياخود
 «سىراناداي ژمارە شەش» كە ھەندىچار ەك كانىيەكى نەئىنى بن و لە
 يادگارەكانىدا بتەقن لە خەيالىدا ھەلدەقولىن و دەبايە لىيان رابكات. چى
 لە داليا دەويست؟ نەيدەويست خۇشبووت، گرنگ نەبوو داليا ەك ئەم
 خۇشبووت، گرنگ نەبوو ەك مەعشوق تەماشايىكات. نەيدەويست لەگەلىدا
 بخەوت، نەيدەويست بىگرىت و ماچىبكات، نەيدەويست غەزەلى لەگەلىدا

بەكات، بەلام چى دەويست؟ خۆشەويستى لای جەلادەت وەك مۇسقىابوو، وەك چۆن لە مۇسقىقادا دواجار مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى، لە خۆشەويستى راستەقىنەشدا مرۆف نازانیت دەیەویت بلیت چى. کیشەکە ھەر بیتوانایى زمان و کەم قودرەتى وشە نەبوو لە تەعبیرکردندا، بەلکو ئەوەبوو کە دواجار خۆشەويستى راستەقىنە وەك مۇسقىا ئامانجىكى نییە، تەفسیریكى نییە بۆ لێرەیه و چى دەویت، کە توانى تیتىگات چى دەویت، لەو دەکەویت خۆشەويستى بیت، کە پوخساریكى نەگۆر و تەفسیریكى کوتایى وەرگرت ئیتر دەمریت. خۆشەويستى ئەوێهە کە شادومانی بە بوونى ئەم مرۆفە لەسەر زەوى، شادومانییەک کە هیچ مەبەستیكى لە پشت نییە، عاشقى راستەقىنە یەکیكى خۆشناویت لە بەرئەوێ جوانە، بە یقارە، ئەفسوناویە، بەپەوشتە، بەمەکرە یان ھەر سیفەتێكى بى مانای تر. بەلکو لەبەرئەوێ ئەو تەنیا پێگایە بێر لە هیچ غایەتێک نەکاتەو. خۆشەويستى لای جەلادەت لەو کاتانەدا ئەو بوو واز لە ھەر مەبەستێک بەئیتیت بیئەوێ واز لە ژیان بەئیتیت، واز لە بیرکردنەو بەئیتیت بیئەوێ شیت بووینت، واز لە پاشەپۆژ بەئیتیت بیئەوێ مردبیت. هیچ داوایەکی لە دالیا نەبوو، بەلکو تەواوى عەشقى بۆ دالیا لەسەر ئەو دروستبوو بوو کە عەشقیکە بێھۆ و بى داواکاری. کە خۆشەويستى ئامانجى ئەو نەبوو لە بەیەگەیشتندا کوتایى بیت، وەك ژوانىكى لیدیت کە تا ھەتا ھەتایە دوا دەخریت، ژوانىک کە جیندەھیلیت لە ئەبەدییتەدا بیتەدى. کە خۆشەويستى ئامانجى نەبوو وەك فیراقىكى لیدیت کە لە زەمانىكى دووردا پرویداییت و لێرە لەسەر زەوى دەرکی پندەکەریت، کە وای لیتات وەك ئەو بیت پۇچىک ھەستبكات پشتر لەگەل مەعشوقەدا یەك شت بوو، پشتر لەسەردەمىكى لە بیرکراو لە ناوچوودا ئەو بەشیک بوو لە یار، کە دەگاتە ئەو برۆایە زەمین و ژیان هیچ نییە جگە لە وێستگەيەك بۆ ھەستکردن بەو فیراقە، کە خۆشەويستى لە برى خواستى یەكگرتنەو بوو

به هه‌ستیکی قولی دابران، ئیتر ده‌بیت به پرۆژهی ئه‌به‌دییه‌ت. که دالیا به دکتۆر بابەکی ده‌گوت: دکتۆر ئه‌به‌دییه‌ت به چاو نابینریت، به‌لکو به خه‌یال ده‌بینریت. لای جه‌لاده‌ت وه‌ک ئه‌وه بوو به‌و بلی عه‌شق به چاو نابینریت، به ده‌ست ناگیریت، به‌لکو ته‌نیا به خه‌یال ده‌توانیت تیا بژیت. چهند سالی‌ک دواتر که ده‌هات بۆ لای من، که به جزمه درێژ و پالتۆ چه‌رمه ره‌شه‌که‌یه‌وه به خۆی و جگه‌ره‌یه‌که‌وه به‌را به‌رم داده‌نیشت، پێکه‌وه گویمان له «سیرانادا میلانکۆلیکیۆ» ی چایکۆفسکی، یان هه‌ر کۆنسیرتیکی فیۆلینی دیکه‌ی ئه‌و ده‌گرت. هه‌میشه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کردو ده‌یگوت: خۆشه‌ویستی من بۆ دالیا ئاواتی تیکه‌لاوبوونی تیا نه‌بوو، به‌لکو وردبوونه‌وه بوو له فیراق. خۆشه‌ویستی هه‌یه ته‌نیا بیر له یه‌کگرتن و تیکه‌لاوبوونی رۆح و جه‌سته‌کان ده‌کاته‌وه، عاشقی‌ش هه‌یه ته‌نیا له فیراق راده‌مینیت. عاشقه به‌چوکه‌کان ده‌پرسن که‌ی به مه‌عشوقه ده‌گه‌م، عاشقه گه‌وره‌کان ده‌پرسن، که‌ی و له کویتی ئه‌م وجوده‌دا من له مه‌عشوقه جیا‌بوومه‌ته‌وه. وه‌ک ئه‌م که‌مانه ته‌نیا و هه‌ناسه درێژانه‌ی چایکۆفسکی که هه‌رکات گویمان لێی ده‌بیت وه‌ک ئه‌وه‌یه ده‌نگیکی خه‌وتوو له ناو سه‌ری خۆماندا بدۆزینه‌وه، ده‌نگیک که له سه‌ره‌تای خه‌لیقه‌ته‌وه له دلماندا پوو‌او‌هو دواتر لێمان جیا‌بۆ‌ته‌وه. عه‌شق وه‌ک هه‌موو موسیقایه‌کی مه‌زن شتی‌که هه‌سته‌که‌یت له‌وه‌وه‌ر، له دێرزه‌مانه‌وه به‌شینک بووه له تۆ.

* * *

ته‌واوی زستان پرته‌قالی سپی شوینیکی خامۆش بوو، ته‌نیا جه‌لاده‌تی کۆتر و یه‌ک دوو کچی غه‌مگینی تیا‌بوو که به جله عه‌ره‌بییه درێژه‌کانیان‌ه‌وه له سالۆنه‌که‌دا داده‌نیشتن و لفکه‌یان ده‌چنی، به خه‌نه نه‌خشیان له سه‌ر ده‌ست و قاچ و سنگیان دروستده‌کرد. له‌وجۆره که‌انه نه‌بوون جه‌لاده‌ت

بتوانیت به ستایشکردن و پیاوه‌ل‌دان خوشحالیانبات. دوو کچی شیت بوون نه‌له‌کانیان ده‌خسته سەر می‌زه‌کان و خۆیان له‌سەر زه‌وییه‌که پانده‌بوونه‌وهو پیکه‌وه به دیالکتیکی باشووری گورانی ناو هۆرپه‌کانیان ده‌گوته‌وه. گه‌له‌ک دره‌نگ دره‌نگ خۆیان ده‌شت، به‌جوته له‌سەر یه‌ک سینى نانینده‌خوارد که پریانده‌کرد له برنج و شله‌یه‌کی زۆر و به‌ده‌ست تینده‌نیشتن. جۆره گیایه‌کیان ده‌دا له له‌شیان بۆنیکى که‌سکونی هه‌بوو، جه‌لاده‌تى وا لیده‌کرد دره‌گای ژووره‌که‌ی داخات و نه‌یه‌ته‌ده‌ری. هه‌ندى شه‌و که تاک و ته‌را هه‌ندیک میوان ده‌رده‌که‌وتن سه‌مای خاوو بی‌پۆچی شه‌و دوو کچه هه‌رزوو ده‌یتوران و پاش ئیستیکى کورت هه‌لده‌ستان و ده‌پۆیشتن. شه‌و پۆزانه سه‌مه‌ر سالخ و می‌رده‌که‌شى به‌ده‌گمه‌ن ده‌هاتن بۆ پرته‌قالی سپی، چه‌ندجاریک کپیریان هیتایه سەر پرته‌قالی سپی بی‌فرۆشن، به‌لام پینده‌چوو که‌س ئاره‌زووی نه‌ییت پاره‌یه‌کی زۆر بخاته شوینیکى وه‌ها مردووه‌وه. له کوتایى زستاندا بارانیکى زۆر بارى، دواى نزیکى سالیک شه‌وه یه‌که‌مجاربوو جه‌لاده‌ت باران بی‌نیئت. باران هه‌ستیکى سه‌یرى به کوتایى تیاروستکرد، شه‌و چه‌ند پۆژه‌ی باران بارى له پرته‌قالی سپی نه‌چوو ده‌ری، که هیدی هیدی ده‌بووه شوینیکى خالی و په‌تى، له‌و نیوه‌نده‌دا شه‌و دوو کچه‌ش پرته‌قالی سپیان چۆلکرد و جه‌لاده‌ت به ته‌نیا مایه‌وه. بیده‌نگى نیو شه‌و مال و سالۆن و ژوورانه شتیکى کوشنده‌بوو، بۆیه‌که‌مجار جه‌لاده‌ت ده‌یتوانى به ئاسانى هه‌موو ژووره‌کان بی‌نیئت، هه‌موو دره‌گا‌کان بکاته‌وه، تارماییه‌کانى رابوردو و رابو‌کات و بۆنه خه‌یالییه‌کانى شه‌و پۆزگاره به‌سه‌رچووانه پڕ به سینى هه‌لمژیت. هه‌ندیک ئیواره به ته‌نیا له‌سەر پلکانه‌کان داده‌نیشت و به خه‌یال دیمه‌نى شه‌و پۆزگارانى په‌سمده‌کرده‌وه که پینده‌چوو بۆ شه‌به‌د له به‌ین چووبن. به‌ر ئاوینه‌کانى پڕ ده‌کرده‌وه له‌و کچانه‌ی به په‌له‌په‌ل ده‌یانویست مه‌کیاچه‌کانیان ته‌واوبکهن، به سالۆنه‌که‌دا رایانده‌کردو به‌سەر یه‌کدا ده‌یانزریکانه‌د، ده‌که‌وتن و پینده‌که‌نین، باوه‌شیان

دەكرىد بە يەكدا و دەگرىيان. خۇشحال بوو بە خەيالىش بىت يادكارى بە جىماوى ئەو كچانە بىنېت كە ھەمووى چەند مانگ لەو ھەبەر ئەو تياترە چكۆلەو شادمانەيان بەسەفاو جوانى خۇيان پىركردبوو، بەلام ئىستا بۇ ھەتاهەتايە ونبوو، پىرېشتىبون و لە شارىك لە شارەكانى ئەم ولاتە غەمكىنەدا جۆرە ژيانىكى تريان دەست پىكردبوو. جەلادەت دىنباو گەر بىروات لەوانەيە چىتر ئەو خال و بىكانەي پىشكىن ھەك جارەن سەختىرەنەن، لەوانەيە بتوانىت لە دەستيان دەرەزىن و بگاتە پايتەخت، لەو پەشتە ماشىنىك پەيدابىكات بىپاھەو بۇ كوردستان. بەلام لەوئ دەتوانىت چىبىكات؟ تاكە جىگىيەك مالى ئەو برا گەرەھەتەي كە بەدرىژايى مىندالى ئازارى دابوو، مىزى بەدەفتەرى نۆتەكانىدا كىردبوو، دىنباو ناتوانىت لە ھەفتەيەك زياتر بەولەو بىنېتەو، ژەكەي كەوئىستى دەرەزىكات، گەر شەوى تەرەزەبارانىش بوو دەرەزەكات. لەوئ بىرازىت كۆئ ھەيە پەوى تىبكات، دەبىت بىت بە سەرباز، بەلام مەردن لە سەربازى خۇشترە. لەو ساتەدا جەلادەت لەم شارى تەپتۆزە زياترى نەبوو كە بىكات بە پەناگا، لەم تياترۇخانە خالىيە زياتر جىگىيەكە تىرى نەبوو لىي بۇي. ئەو ماوھە جار دواي جار دەگەرەپاھەو بۇ تەماشاكردنى ئەو تابلۇيە لە مۆزەخانە نەپتەيەكەي موساى بابەك. شىتەك بەو تابلۇيەو دەپەستەو ھەك پەيوەندى پاكەرىكى ماسى بە دەرياو، پەيوەندى بالدارىكەو بە دەرەختەكەو لە ناو ملقۇنەھا دەرەختەدا، پەيوەندى مامۇستايەكى ماتماتىك يان فىزىك بە پرسىيارىكەو كە ناتوانىت وەلامەكەي بدۆزىتەو. ھەمىشە دواي ماندوبوونىكى درىژ دەگەرەپاھەو بۇ لاي دالىا و سەرى دەخستە سەر كۆشى و دەگرىا. نەيدەزانى بۇ دەگرى، بەلام دەيزانى دەتوانىت بەدەنگى بەرز لە بەردەم دالىادا بگرى، دەيزانى ھەردووكيان بۇنى مەردىيان لىدەت. ئەو مەردووانەي كە پىكەو بىنېبوويان لەگەلىندا بوون، لە نىوانىندا بوون، كە سەيرى چاوى يەكتريان دەكرى ئەو مىندالانەيان بە يادا دەھاتەو كە لە سەحرا بىنېبوويان، ئەو مىندالە

بچوکانه‌ی که با له‌سه‌حراوه ده‌هات بۆنی پۆحیان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هیتا. که سه‌ری خسته ناو ده‌ستی دالیاوه‌وه ده‌گریا هه‌ستیده‌کرد بۆ ئه‌و پۆحه ته‌نهایانه‌ی ژیر لم ده‌گری که خه‌یالی هه‌ردووکیانی پڕکردبوو. دوو که‌س بوون بی‌ئامانج، بی‌پاشه‌پۆژ، بی‌ئومید... چاوه‌پوانی پوودانی موعجیزه‌یه‌کیان ده‌کرد له‌و شاره‌ ده‌ریان‌به‌یئت و بیان‌خاته سه‌ر ڕیتمی ژانیکی تر.

هه‌ندی‌جار له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک مؤسیقاری دیکه‌ی ئه‌و شاره‌دا له‌ سالۆنیکی چکۆلانه‌دا که فه‌همی به‌سه‌ری ده‌ییرد به‌ڕیوه یه‌کتریان ده‌بینی، کۆمه‌لی‌ک مؤسیقار‌بوون هه‌ر یه‌که‌یان له‌گه‌ل گروپیک و تیاتریکدا کاریان‌ده‌کرد، زۆربه‌یان ته‌نها مابوونه‌وه، بی‌کارییه‌کی کوشنده هه‌موویانی گرتبووه‌وه، بچوکی‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و شاره‌و ته‌سکی‌بوونه‌وه‌ی کوچه‌کانی ئه‌وانی زیاتر له‌یه‌ک نزیک‌ده‌کرده‌وه، زۆربه‌ی کات له‌ کوچه‌کاندا یه‌کتریان ده‌بینی، که پیکابی فرۆشیاره گه‌ڕۆکه‌کان ده‌هات له‌ نزیکیه‌وه له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌وه‌ستان، زۆربه‌یان خه‌لکی‌ک بوون شوینیکی تریان نه‌بوو له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ پووی تیی‌که‌ن. پێکه‌وه له‌ کوله‌یه‌کی گل و شیداردا کۆده‌بوونه‌وه، هه‌موو ده‌یان‌خواردوه‌وه مه‌سته‌ده‌بوون، جه‌لاده‌ت بۆ یه‌که‌مجار له‌و دانیش‌تانه‌دا فیزی خواردنه‌وه بوو. که داده‌نیشت خۆی له‌ بیرده‌کرد ئه‌و دانیش‌تانه کردی به‌ جگه‌ره‌کی‌شیکی هیند زۆرکیش له‌گه‌ل ته‌مه‌نیدا نه‌ده‌گونجا. ئه‌و ماوه‌یه‌ی که کارنه‌بوو بۆ پاره‌ی بیره‌و جگه‌ره‌کانی ده‌بایه له‌ دالیا قه‌رزبکات. ئه‌و هه‌میشه به‌ په‌ژاره‌یه‌کی زۆره‌وه ته‌ماشای جگه‌ره‌ خواردن و بیره‌ خواردنه‌وه‌کانی ده‌کرد و به‌ ناسکییه‌که‌ی خۆی ده‌یگوت: عومری من تۆ چیده‌که‌یت، وا بپروات هه‌ر به‌ گه‌نجی خۆت ده‌کوژیت.

ئه‌و شه‌وانه‌ی مه‌ستی و بیهۆشی یارمه‌تی جه‌لاده‌تیان ده‌دا خۆی له‌ بیربکات، له‌گه‌ل مؤسیقاره‌ عه‌ره‌به‌کاندا «فوک النخل فوک» ی ده‌گووته‌وه. له‌و دانیش‌تانه‌دا فه‌همی به‌سه‌ری په‌بایه‌ی لیده‌دا، جه‌لاده‌ت که ته‌ماشایده‌کرد پاشه‌پۆژی دووری خۆی تیا‌ده‌بینیه‌وه، مؤسیقاری‌ک له‌ تیپی سه‌مفۆنی

ولاتەوۋە بوۋوبوۋ بە رەبابەژەنىكى عەگال بەسەر، كە بۇ نىشاندانى مىواندارى
 و كەرەمى خۇى قاۋەى بۇ مىوانەكان تىدەكرد. چار چار ھەلدەستا و
 دەستە سووتاۋەكانى ھەلدەكردو عەگالە سوورەكەى دەبەست بە سمتە
 زلەكەيەوۋە بايدەدا. فەھمى ئەو پياۋەى كە مۇسقىقاي لە بىر دەيان مۇسقىقار
 بىردىبوۋەو، كە مەستدەبوۋ، كە ئاگاي لە خۇى نەدەما خۇى دەدا بەسەر
 دەستى مۇسقىقارەكاندا و دەيگوت: مېمبورن. دەگريا و سەرى خۇى
 دەدا بە قەراغى مېزەكەدا، سەرى دەدا بە قەراغى دىۋارە كۆنكرىتپپەكاندا.
 دەينالاند و دەيگوت: ئەى ھاۋار، مەن ئىۋەو خۆشم كوشت، مەن ئىۋەو
 خۆشم كوشت. لەو كاتانەدا جەلادەت بە مەستى و بە پىلاۋەكانىيەوۋە
 دەچۋەو سەر مېزىك لە مېزەكان و بە سەرخۆشى دەيگوت: ئۇستاز، تۇ
 ئىمەت نەجات دا... ھا... ھا. ژيان گىرنگە ئۇستاز... ژيان. بژى و شەرابەكەت
 ھەلدە، ھەموو مۇسقىقاي دونيا ئەو ساتە ناھىنىت كە بە مەستى دەچىتە
 سەر مېزىك و بوتلىك دەگىرت بەدەستەوۋە ھەلدەدەيت. مۇسقىقا ھەر
 عەزائىكى پۈۋتە... تىپپەلدە ئۇستاز... تىپپەلدە. مېزىكە بە مۇزارتدا و بژى.
 دانىشتەكان بەوۋە تەۋاۋدەبوۋ، ھەموۋان بە مەستى و بېھۇشى فەھمى
 بەسريان تا ناۋ جىگاكەى خۇى ھەلدەگىرت و داياندەپۇشى و ماچياندەكرد و
 خوداچاقىزىيان لىدەكرد، جەلادەت بە سەرخۆشى بە كۈچەكاندا دەگەپايەوۋە
 بەدەم لەنجەولارى مەستانەوۋە، چار چار دەۋستالو مېزىدەكردە بەردەمى
 مالان، مېزىدەكرد بە شەقامەكاندا. تا دەگەيشتەوۋە مالى بە خەيالى خۇى
 قسەى لەگەل فەھمى بەسرىدا دەكردو دەيگوت: تىپپەلدە، لە جوانى ھەلدە،
 مېزىكە بە شۇپاندا... و بژى. ئۇستاز، ۋەك مەن سەيرمەكە... سەيرمەكە چۆن
 مېزى پىادەكەم... ئاۋەھا مېزى پىابكە و بژى.

له گهل کوتايی زستاندا، وهک ئه وهی دونیا ده ستاریکی زه به لاج بیت و یه کیک له ناکاو به ئاراسته یه کی پتجه وانه بیسوپینیته وه، وهک ئه وهی هیژیک زه من به ریته وه به ره و دوا، هه موو شتیک له شاری ته پوتوزه زه ده کاندای گۆردرا. له ناکاو ریگا کان پرپوونه وه له سهرباز، له پردهیان کهرت و که تیه و لیوای زریپۆش جاریکی تر به ئاراسته ی باشوور که و تنه وه پئی. هه زاران سهربازی مندال به خۆیان و کۆله پشته کانیا نه وه له ئوردوگا و سهربازگه کانی ده وره به ری شاری ته پوتوزدا ده رکه و تن، له ماوه یه کی کورتدا ده یه ها خانم و کیژی گهنج له نیومال و گروپ و تیا تره کانی ئه و شارهدا سهرباز هه لدا یه وه، له که متر له مانگی کدا پرته قالی سه ی وهک جارانی لیها ته وه، پرپوونه وه له کیژی ناسک، سه ما که ری نوئی، مؤسیقار به نیگای پرنهینی و زه ده خه نه ی شه رمنه وه. هه موو بۆنی شه پیکی دیکه یان له هه وادا ده کرد، ئه و ژنانه ی جاریکی تر که سوکاریان کرابوونه وه به سهرباز، بیچاره و په شیمان له هه ر خه ویکی بیمانا که دیبیتیان به لیشاو ده گه رانه وه بۆ ئه و شاره. بۆیه که مجار کوچه کان پرپوون له سهربازی کورد که به خۆیان و ته پله نا پیکه کانی سهرباز و نیگا که رۆک و بزیه کانیا نه هه موو شتیکیان ده پشکنی، بۆیه که مجار جه لاده ت گویی له هاوار هاواری ئه و سهربازه کوردانه بوو که بیپه روا به سه ر ماله خراپه کاندای ده گه ران و گورانیان ده گووت. ئیوا ره یه ک چوار سهربازی کورد به ده م گورانی ماملینوه خۆیان کرد به پرته قالی سپیدا. چوار سهرباز بوون به ده نگیکی هاوبه ش و گر ده یانگووت «هه نده هه ندی به یانان دۆست و دوژمن زا هیربوون. به سۆزه ی بای پاییزان مه مکو له ی کیژان خربوون. ئه ی گه رده و گیانم گه رده. گه ردن هه لاله ی زه رده». چوار ده نگی غه مگین بوون که له قوولایی حوزنیککی سه یره وه ماملیتیان ده چپی. جه لاده ت له میژبوو جکه له دالیاو موسای بابک کوردی ئاوه ها له نزیکه وه نه دیبوو، به لام شه رم و شووره ییه کی قوول وای لیته کرد خۆی ئاشکرا نه کات،

پوژانی دواتر دهسته دهسته ئه و سهربازه کوردانه که هه موو هه لاتووی جهنگی پیشووبوون و ئیستا له تخوبی ئه و سهرایه دا بۆ جهنگیکی تر کوکرا بوونه وه له و شاره دا دهرده که وتن. به لام ئه وه ی جه لاده ت له یادی نه کرد دهنگی غه مگینی ئه و چوار سهربازه بوو که له داهاتوودا پوژلیکی سه یر له ژیا نی جه لاده تدا ده بینن.

جه نجال بوونه وه ی شار مایه ی خو شحالی جه لاده ت بوو، ئه و ماوه یه هیند به سه ر دالیا سیرا جه دیندا گریابوو، دالیاشی له ئاقاره کانی شی تی نزیک کرد بووه وه. شه وانیش به جوړیک مه سته ده بوو، مه سته ده بوو، هه موو شتیکی له یاده کرد.

ئه و چه ند مانگه ی دواتر تا نزیک ی هاوین، به رده وام شار پر بوو له و سهربازه کورده برسیانه ی که ده هاتن و بۆیه که مجار له ژیا نیاندا له و مالانه دا له گه ل یه که م ئافره تدا ده خه وتن. به جوړیک برسی و گیز بوون چه نده ها جار خو یان له ناو کوچه کاندا ونده کرد، خو یان ده دا به دهرگای ماله کاندا، که ئافره تیان به رووی ده بین ی ده بوورانه وه... مه سته ده بوون، شه ریانه ده کرد. ده هاتن و ئازاره کانی سهربازیان له باوه شی ئه و کیژه عه ره بانده دا خالیده کرده وه. کاتی که له گه ل ئه و کیژه عه ره بانده دا ده خه وتن پیتانوابوو تۆله ی ئازاره کانی خو یان ده که نه وه، به تاییه ت ده هاتن بۆ ئه وه ی شکانی شه ره ف و نوشوستی خو یان به وجۆره هه ستینه وه. پیتان وابوو خه وتن له گه ل عه ره بی که دا به سه تۆله ی نوشوستی و مردن و کاولکاریه کانی نیشتیمانیان بۆ بکاته وه.

له ناوه راستی هاویندا جهنگیکی تر سناکی تر دهستی پیکرد، هیزه کانی ده وله ت مارشیان کرده ناو ولاتیکی چکولانه ی بیده سه لاته وه له باشووری باشوور و له ماوه ی چه ند سه عاتی که دا هه موو شاره کان و بیره نه وته کانیان داگیر کرد. میرنشینیکی چکولانه که تا ئه و پوژه له خه ویکی قولدا ده ژیا. تا ئه و پوژه زۆربه ی خه لکه که ی ژیا نیان له سه فه ر و پاو کردنی

ئافەرت و تەماشاکردنى يارى تۆپى پىدا بىر دېۋەسەر، سەرەتاي ئەو جەنگە سەرەتاي كۆتايىبە گەرەكان بوو... كۆتايى سەدەيەك و پوخانى ئەفسانەكانى بوو... كۆتايى دونيايەك و سەرەلدانى دونيايەكى تر بوو لە خۆلەمىشە خۇيناۋىيەكەي، ۋەك قەقنەسىك كە دەسووتىت و لە خۆلەمىشى خۇيدا دروستەبىتەۋە. ئەو جەنگە تەنبا سەرەتاي گۆراني ژيانى جەلادەتى كۆتر نەبوو، بەلكو سەرەتاي گۆراني ھەموو دونيا بوو. سەرەتاي دەست پىكردنى پۇرگارىكى تر بوو لەسەر ئەم ئەستىزەيە.

بەشى سىھەم

بەر لە دەست پىكردنى پايىز بە چەند ھەفتەيەك دەيەھا ھەزار سەرباز لەملاولاي جىھانەۋە گەيشتە ئاۋە نۆدەۋلەتتەيەكانى كەنداۋ و لەۋىۋە بەرەۋ ئەو بەندەرە زۆرۈ زەبەندانە كەۋتتە پىگا كە شەو پۇژ بىۋچان لە كەنارەكانى خۇياندا پىشۋازى سەربازو زىيۋش و نەفەرەلگريان دەكرد. ھىندە ئامىرى سەير و چەكى نەبىنراۋ دەرەكەۋتن كە پىشتر مەۋقايەتى لە مېژۋوى خۇيدا شتەگەلىكى لەو جۈرەي نەبىنىيو. لەشارى تەپۇتۈزە زەردەكان، ۋەك لە زۆربەي شۋىنى دونيادا، خەلك شەۋوپۇژ گوييان لە رادىۋكان دەگرت. جەلادەتى كۆتر تاكە كەسىك بوو ئارەزوۋىيەكى نەبوو گوى لە ھىچ ھەۋالىك بگىرت، لە قولايى دلىدا نەيدەۋىست ھىچ ئومىدىك لەسەر ئەو شەپە دروستىكات. دەرەسا ھىۋايەكى گەرە بونىادىنىت و دواتر جەنگ پۈۋنەدات، دىكتاتۈرو سوپاكەي زيان نەخۇن. دەۋىست گەر جەنگ پۈۋىدا ئەو لە ھالەتتىكى پۇخى ئەۋتۇدا بىت بىرى لى نەكاتەۋە. جەنگ تاكە ئومىدى بوو گۆرانيكەي گەرە لەگەل خۇيدا بھىنىت، تاكە ئومىدى بوو بىتۈنىت بگەرپتەۋە بۇ باكوور. بەلام دواجار جەنگ كارەساتى

ترسناكىشى لە پشت بوو. جەلادەت تەماشاي ئەو سەربازانى دەكرد و دەترسا ھەموو لەو جەنگەدا بمرن. موساي بابەك پتر لە ھەر كەسيكى دى گوئي لە راديوكان دەگرت. پيىدەدا بە زەويىيەكەدا و دەيگوت: نابيت جەنگ پروودات، ئەمە جەنگ نىيە، ئەمە کوتايى دونيايە، ئەمە مەحشەرە. ھىچ كەسيك ھىچ ئادەمىزادىك ناتوانيت پىشيني ئەو ەبكات چى پروودەدات. ويرانە... ويرانە... جەلادەتى كۆتر من ويرانە دەبينم... كاولكارى دەبينم... نغروبونى دونيا دەبينم. داليا دەيگوت: دكتور من دەزانم، جەنگىكى وەھا نەبىت ھىچ شتىك ناگورپىت. ئەى چۆن، ھىچ ھىزىك نىيە ئەم دەولەتە بروخىنيت، ھىچ ھىزىك نىيە. با من و تو بىر لە خۇمان نەكەينەو، خوداي گەورە من ھەر بىر لە خۇم و تو ناكەمەو. گەر ئەم سوپايە شكست نەھىنيت، وەك ديويكى گەورە پوژ دواى پوژ گەورە دەبىت، پوژ دواى پوژ پتر زەمين و ولات و مىللەتان دەكات بە خۇراكى خوى، پوژ دواى پوژ پتر ولات دەخوات، ژيان دەخوات، نەو لە دواى نەوە مندالان گەورە دەكات و قوتيان دەدات. دكتور سەيرى دەستى من بکە... ئا. دەستى من، ھىچ خوينىكى لەسەر دەبينيت، نا ھىچ خوينىكى لەسەر نىيە، دواى ئەوە فرىشتەكان شاھىدى من، بەلى دكتور، فرىشتەكان شاھىدى من كە گوناھم نىيە. من دەزانم لىرەدا دەمرم، چونكە فرىشتەكان تەنيا كاتىك لەگەلمدان كە لە سنوورى ئەم شارەدا بىم، تىدەگەيت، بەلام من ترسم لە مەرگ نىيە، ھا يەعنى چى، جەلادەت باوهرم پىناكەيت... نا... نا... گولى من، دلنيام باوهرم پىدەكەيت، تو دەزانى من ترسم لە مەرگ نىيە. من ئەم جەنگە بە ترسناكرين شتى دونيا دەزانم، بەلام چاوى من موسىيەتەكە ئەو يە پاشەپوژى ئىمە بە موسىيەتەو بەندە. دەبىت ھەموومان بە دۆزەخدا تىپەپىن ئەوسا ئەو ەي دەرچوو دەر دەچىت و ئەو ەي پەپيوە دەپەپىتەو ە ئەو ەي لە پىگا مرد دەمرىت. وازىننە دكتور باترسم لە مەرگ نەبىت، ئەو ەي ترسى لە مردن نەبىت باشتىر بىردەكاتەو.

جه لادەت دەيزانی دەبیت به دۆزەخدا تێپەڕیت، بۆنی ئەو دۆزەخەى دەکرد، بۆنی ئەو شەپۆلە سەپرو ئاگرین و کوشندانهى دەکرد که له دوورەوه دین، هەندیک شەو له بالکۆنەکەى خۆیدا دەوستانو سەیری ناو جەرگەى زولمەتى دەکردو ئەو لیساوێ ئاگرانەى دەبینی که له دوورەوه دین.

شارى تەپوتۆزە زەرەدەکان لەو وەرزهەدا وەک شوێنیکى ترسناک دەینواند، دەیان سەربازگەى تازه له بیابان و سەحرا نزیكەکاندا کرابوونەوه، تا دۆژمنان سەربازى زۆرتریان بهێتایەتە ئاوەکانى کەنداو، تا هەپەشەى ئەمریکاییەکان و ئینگلیزەکان توندتر بووایە، ژمارەى ئەو ئۆردوگاو سەربازانەى که دەولەت دروستیدەکرد زیاتر دەبوون. هەر شەویک سەرکردەکانى ئەوان پستەیهکى توندیان بگوتبایە، بۆ پۆزى دواتر دەولەت دەیان هەزار خەلکى بانگهێشتى سەربازى دەکرد. بەجۆریک ئۆردوگاوانى دەوروبەر پەربوون له منداڵى چکولانە و پیری پەککەوتە که هەموو بە زۆر کرابوونە سەربازو لەو بیابانەدا توپدرا بوون. ئەو چەند مانگەى کەوتە نێوان پیشەکى جەنگ و جەنگى راستەقینە خۆیەوه، شارى سۆزانییە غەمگینەکان بە جۆریکى سەیر جەنجال بوو، سەرە پێى هەزاران سەربازو ئەفسەر بوو بەرەو مردن، وەک ئەوەى ئەو شارە ئەو تونیلە خەیاڵییە بیت که دەبیت بەر له گەیشتن به دوا کەنارى ژیان هەموو موسافیرەکان پیا تێپەڕن. کوتایى هەفتان ئەو شارە پەردەبوو له هەزاران سەرباز که به جله سەربازییە تووزاوییه کانیانەوه دەهاتن و له بەردەم مالهکاندا ئاپۆرهیان دەبەست، ئەو ماوێه پەربوو له پۆزانی پەر تەم، ئێواران هەمیشە تەپوتۆزى سەحرا تیکەلاوى تەمىکى سەپى دەبوو. سەپتی تەم و زەردیتی خۆل پوخسارى کۆمەلێک تارما بیان دەبەخشى بهو میوانە ماندووانەى به خۆیان و کلیتە خوارەکانیانەوه وەک ئەوەى له دوکەلى مەحشەردا مەلەبکەن به کوچەکاندا دەسورپانەوه. میوانەکانى ئەو سەردەمە، لەو میوانانە نەبوون

که شه‌وان بیننه سالۆنه‌که و بخۆنه‌وه و مه‌ست بن و زه‌وقبکه‌ن. له‌و عه‌ره‌به عه‌گال به‌سه‌رانه نه‌بوون که پوژگارێک پاره‌یان به‌سه‌ر سه‌ماکه‌ره‌کاندا فرێنده‌دا، به‌لکو پتر ئه‌و سه‌ربازه لاواز و نه‌خۆشانه‌بوون که ده‌هاتن چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی به‌تام له‌گه‌ل کچیکدا بیه‌نه‌سه‌ر و بپوژن. ئه‌که‌رچی کیزه‌کان شه‌و و پوژ کارێکی زۆریان هه‌بوو، به‌لام به‌ده‌گمه‌ن سالۆنه‌که شه‌وان وه‌ک جارانی لێده‌هاته‌وه، زۆر شه‌ویش موسیقاره‌کان یان هه‌ر ئیشیان نه‌بوو یاخود پێکرا به‌کوچه‌ تۆزاییه‌کاندا بۆ گۆرانی گوتن ده‌رده‌چوون. ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ که فه‌قیرییه‌کی گه‌وره‌ روویکرده‌ ولات، که ئابلقه‌یه‌کی دوورو درێژی ئابووری ده‌ستی پێکرد، زۆربه‌ی ده‌رمانخانه‌ی شاره‌ گه‌وره‌کان بێ ده‌رمان و بێ که‌لوپه‌لی پێویست مانه‌وه. وه‌ک ده‌ستیکی سیحری ده‌رمانه‌ گرنگ و ده‌گمه‌نه‌کان له‌ بازاردا کوپکاته‌وه، بازرگانه‌ ترسناکه‌کان هه‌موو شتیکیان گسکدا و ولات که‌وته نه‌دارییه‌کی توندی ده‌رمان و که‌لوپه‌لی ته‌ندروستییه‌وه. مرقوف له‌ عه‌له‌فی بزن و که‌رو هێستر خواردنی بۆ خۆی دروستده‌کرد. ئه‌و ده‌مه‌ موسای بابه‌ک زه‌خیره‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌ که‌لوپه‌ل و ده‌رمان هه‌بوو که خه‌لکانێکی زۆری بێمار له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ روویان تێده‌کرد. سه‌ربازه نه‌خۆشه‌کان که چیت ده‌رمانیان له‌ بنکه‌کانی سوپا وه‌رنه‌ده‌گرت، روویانده‌کرده‌ ئه‌و دکتۆره‌ سه‌ر سبیه‌ی به‌ ره‌حمیکی بێینه‌وه‌ بيماره‌کانی ده‌لاواند. ئه‌و ماوه‌یه‌ دالیاو دکتۆر بابه‌ک به‌ جۆریکی سه‌یر سه‌رقالی خه‌مخواردن بوون بۆ ئه‌و سه‌ربازه داماوو نه‌خۆشانه‌ی له‌ چاوه‌روانی شه‌پکی کوشنده‌دا له‌و سه‌حرايه‌دا توپ‌درا‌بوون. به‌لام خه‌ونی پوونه‌دانی جه‌نگ، خه‌ونیکی دروست نه‌بوو. به‌لکو ئومیدی‌ک بوو ئه‌و سه‌ربازه‌ تینوو و برسیانه‌ی ناو سه‌حرا «که ده‌بایه‌ به‌ نانی جۆو شله‌ی شیلیم بچن بۆ مۆدی‌رتترین شه‌پی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌» دلی خۆیانیان پێخۆشده‌کرد.

له‌ده‌ره‌وه‌ی سه‌نگه‌ره‌کان هه‌موو جیهان ده‌یزانی شه‌پ ده‌ییت. هه‌ستیکی

ترسناک به نزيکبونه وهی قيامت له هه موو ولاتدا، وهک گهرده لولول
 بلاوييکاته وه، وهک سه ماکه ريکی نه هريمه نساز له سه ره موو سه حنه يه ک
 سه مايد هکرد. هيچ کات وهک نه وه سه رده مه مروفه کان پيشوهخت گوړيان
 بؤ خوړيان ئاماده نه کړدبوو، گوړستانه کان به جوړيکی سه ير پرېوون له
 خه لکاننيک له نابه يني کيله کاندا بؤ شوينيکی گونجاو ده گه ران شويني
 خوړيانى تيا بگرن. نه وانه ی ده يانو يست له نزيک که س و کار يانه وه بنيزرين
 له گوړستانه گه وره ناسراوه کاندا جه نجال ييه کی بيمانايان خستبو وه وه.
 نرخى گوړ له وه دمه دا له نرخى خانووبه ره کان گرانتر بوو. سه دان که س
 که خوشبهخت بوون به وهی گوړی تازه و باشيان بؤ خوړيان پچړيوه،
 شه وانی سه رما که هه موو گوړستانه کان ده که وتنه بهر گيزه نی گه لاپړيزان،
 چه تريان هه لده داو له چاوه پروانی ئاخيره تدا به چيچکانه وه له سه ر گوړه کانی
 خوړيانه وه سه يری ئاسؤ دووره کانيان ده کړد. ده بيت بلیم که وينه کانی
 قيامت به پيی شاره کان و گونده کان ده گوړا، نه وانه ی له به رده م گوړه کانی
 خوړياندا چاوه پروانی کوتايی دونيايان ده کړد، قيامه تيان وهک بايه کی سارد
 ده يینی که له دووره وه ديت و به خيړاييه کی کوشنده هه زاره ها گه لای زهر د
 له گهل خوړيدا ده هينيت، ره شه بايه ک به توړه يی هه لده کات و له گهل خوړيدا
 ده تبات، تو هينده ده زانيت که نه و بايه برديويتی بؤ جيگايه کی تر، له ناکاو
 له جله کانت پرووت بوو يته وه و به وينه ی که وتنه خواره وهی خودايه کی
 گريکی له ئاسمانه وه، له شوينيکی به رزه وه که ئاسمانی زيندو وه کانه
 به ره زه وييه کی تر که زه وی مردو وکانه به ربوويته وه.

به لام سه ربازه برس ييه کانی ناو سه نگر، خه يال يکی تريان له سه ر
 قيامت هه بوو، قيامت له ديدی نه وانه وه وهک په لاماری کومه ليک سواری
 ره شپوش بوو که له ناو لمه وه دين. هه زاران هه زار سواری ره شپوش
 که که س ناتوانيت به دروستی پوخساريان ببينيت، پيشتر گلينه ی مروف
 پرده کن له لم تا نه توانيت ببينيت. ره شه بايه کی توړاوی له گلينه کانماندا

دادەگیرسیتن و وهک چۆن سوارچاکیک نیچیریکی به‌نرخ له زه‌مین هه‌له‌دەگریته‌وه، هه‌ر به‌سوار ئه‌سپه‌کانیان پ‌پ به‌ پ‌ۆخه‌به‌راندە ده‌که‌ن و ده‌یخه‌نه‌ پاشکۆی ئه‌سپه‌کانیان و له‌ په‌شه‌باهیکی سامناکدا «که‌ په‌شه‌بای کرانه‌وه‌ی ده‌رگا‌کانی قیامه‌ته‌» به‌ خیراییه‌کی شیتانه‌ هه‌لمانه‌گرن و ده‌مانبه‌ن بۆ دونه‌یایه‌کی تر.

ئه‌وانه‌ی له‌ گونده‌ دووره‌کانی ناو چیا‌دا ده‌ژیان، قیامه‌ت له‌لایان وهک به‌فربارینیکی هیمن هیمن بوو که‌ له‌سه‌رخۆ ده‌باریت و ده‌باریت، تا هیندی هیندی له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی خۆیدا ئیمه‌ش به‌رمو سه‌ره‌وه به‌رزده‌کاته‌وه، هیند به‌رز فریشته‌ سپیپۆشه‌کانی ئاسمان ده‌ستیان بمانگاتی. هیند به‌رز ئه‌و فریشتانه‌ ده‌ست درێژده‌که‌ن و ئیمه‌ش ده‌ست درێژده‌که‌ین، وهک ئه‌وه‌ی مرو‌فیک له‌ سه‌ربانیکی نزمه‌وه سه‌رکه‌ویت بۆ سه‌ربانیکی به‌رزتر. ئاوه‌ها ده‌ستمانده‌گرن و سه‌رده‌که‌وین بۆ ئه‌و دونه‌یا، له‌وێ فریشته‌کان باوه‌شمان پیاده‌که‌ن و ماچمانده‌که‌ن و ده‌لین «به‌خیرین».

ئاوه‌ها وینه‌ جیاوازه‌کانی قیامه‌ت له‌ مسه‌رمو سه‌ری ولاتدا له‌ هاتوچۆدا بوون. جه‌لاده‌تی کۆتر که‌ چیرۆکه‌ جیاوازه‌کان و وینه‌ جیاوازه‌کانی قیامه‌تی ده‌بیست، خۆی وینه‌یه‌کی تری له‌ خه‌یالدا بوو، قیامه‌ت سه‌فه‌ریک بوو له‌سه‌ر ئاوازی کۆمه‌لیک سه‌مفونیای گه‌وره‌ گه‌وره‌ که‌ پیاویکی ته‌نها به‌ ناو دارستانیکی درێژو ناکۆتادا ده‌یکرد. سه‌فه‌ریکی هیمن له‌ ناو شنه‌ی شه‌مال و دره‌ختی به‌ ئاورینگ به‌رداردا. پ‌یواریک که‌ ئازادانه‌ ده‌پوات، قیامه‌ت لای ئه‌و زیندانی‌ک نه‌بوو شو‌رای گه‌وره‌ و ده‌رگای گه‌وره‌ی هه‌بیست، دوو باغ نه‌بوو یه‌کیکیان فیرده‌وسین و ئه‌ویتریان ئاگرین. به‌لکو یه‌ک باغی ناکۆتابوو، مرو‌ف وهک گه‌پۆکه‌ دیرینه‌کان به‌ کۆله‌پشتیکی چکۆلانه‌وه‌ پ‌پی تیده‌که‌وت و به‌ ناو هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که‌ له‌ ژیا‌نی خۆیدا جاوید و بیسنوو‌ربوون سه‌فه‌ریکی بیسنوو‌ری ده‌ست پی‌ده‌کرد. مردن لای جه‌لاده‌ت

پوڙی دهسټپیکردنی بیرکردنه وهی راسته قینه بوو له شته کان، پوڙی له زه تیردنی راسته قینه بوو له و جوانیه قولانه ی مروّف له سر زه وی نهیتوانیوو له زه تیان لی بهریت. ئه و له مندالییه وه به ته رزیکی دینی بیرى له مردن نه کردبو وه، هر یارییه کی نه توانیایه بیكات دهیگوت: دواچار له و دنیا دهتوانیت بیكات. هر پرسیاریکی نهیتوانیایه هلیبكات، سووک و ساده دهیگوت، له و دنیایه ی تردا که دواى مردن دادیت، له وانه یه بتوانیت شیکاریبكات. هر مؤسیقایه که نهیتوانیایه ئازادانه چیژی لی ببینیت، دهیگوت له و دنیا ئازادانه چیژی لی دهبینیت.

به ر له دهست پیکردنی جهنگ خه لک به گشتی رهفتارو رهوشتیان دهگوریت، مروّف دهتوانیت ته ماشابكات و به وردی ببینیت که ترسیکی تاییه تی و گومانیکی قول له چاویاندایه، هه تا شیوازی قسه کردن، شیوه ی پارهستان و چۆنیتی جلوه رگه کانیان دهگوریت. ئه وه ی سهیره له کاتی جهنگدا ژنان پتر له پیاوان دهگورین، هه ندیکیان به جوریکی سهیر و کوتوپر هه زده کهن چی حه رام و نه کرده یه له و وه زدها بیکه ن و هه ندیکیان به پتجه وانه وه له پریکدا خویان داده پۆشن و دهگه رینه وه بۆ لای خودا. جه لادته به شیوه یه کی سهیر سه رنجی ئه و گورپانکارییه قولانه ی ده دا که له دهنگ و گه روو و نیگاو خه نده کاندا پووده دن، گورپانک به سه رهتای دهست پیکردنی گورپانی دونیای دهزانی، چونکه به پای ئه و گورپان سه رهتا له دهنگ و نیگای مروّفه وه دهست پتده کات. شه وی دهسټپیکردنه وه ی جهنگ شار چۆل و هۆل بوو. جه لادته ئه و شه وه دیسانه وه فریشته کانی دالیای له هه وادا بینیه وه، ئه و فریشته چکولانانه ی که به جوریکی سهیرو شیتانه له هه موو کوچه کاندا دهفرین. فرینیان نا ئاسایی و غه مگین بوو، له بازنه ی گه وره گه وره دا دهسورانه وه، وهک ئه وه ی شتیک پاسبکه ن، یاخود خویان بۆ هه ندی پروداوی نادیار ئاماده بکه ن. به لام فریشته شه پرزه و بیتارامه کان ته نیا ده رکه وته ی سهیری ئه و شه وه نه بوون، له گه ل نزیکبوونه وه ی کات و

ساتى شەردا لە ناكاو سەدان ھەزار بالندەى پەشۆكاو لە زەرياوە ھاتن، شىتىكى سەيربوو كە بە پۆلى جودا جودا گەرە، دەھاتن و لەسەر بان و سەر سەكۆو بەربەست و عەمودە ئەلەكترىكىيەكان دەنيشتەو، ھەزاران بالندە كە ھىشتا تەپى زەرياكانيان پێوہبوو، پتدەچوو لە دوورەو ھاتبن و لەو شارەش زياتر شوپىتيكان نەبێت پووى تىبەكن. ھاتنى بالندەكان شىتىكى سەيربوو كە سەرنشينيانى ئەو شارەى پەشۆكان، بە پۆلى گەرە گەرە دەفريڤ و دەنيشتەو. مەوۆ ئىستا بەدروستى نازانیت لە چ ساتەوختىكدە ھەموو شتەكان سەروشتىكى سەيرو خەياليان وەرگرت، ھاتنى بالندەكان و تىكەلاوبوونيان بە فريشتەكان تەنيا وىستگەيەكى ئەو ئالوكۆرە خەياليانەبوو كە لەگەل سەرەتاي شەردا ليرەدا پروياندەدا. دواى چەند سەعاتىك لە گەيشتنى بالندەكان و پيش چەند سەعاتىك لە دەست پىكردنى شەپ ھەواى ئەو شارە وەك ھەوايەكى خەيالى لىھات، لە ناكاو سېپەرى ماسى گەرە گەرە لە ھەوادا دەرکەوتن، تارمايى كەشتى خەيالى، تارمايى دەرياوانى خنكاو، جانەوهرى ئاوى جياواز جياواز، پراوكەرى مروارى خەندەدار بە ددانى زېرپىنەو، پۆخى كەشتىەوانە مردووەكانى پۆژگارى دېرين. ھەموويان لە ناكاو لە كوچەكاندا سەريانھەلدا، پەويكى سەيرو ترسناك بوو لە قەراغە پەر مەترسپيەكانى زەرياوە بەرەو ئەو شارە غەمگينە. جەلادەت دەيزانى ئەم شارە لەسەر نەخشەكان نىيە، شارىكە لەسەر سنوورەكانى حەقىقەت و خەيال، بەلام ئەو ھى لە ناكاو ھەموو زىندەوهر و تارمايى نىو كەنداو دەورەكان پووى تىبەكن شىتىك بوو لەوديو تواناي باوہر و ديد ئەو ھەو. جەلادەت ئەو شەو ھەواى گەشتىكى كورت لە ناو كوچەكانى ئەو شارەدا كە پەربوو لە بالندەى راستەقینەو ماسى خەيالى گەرايەو ھەو ژوورەكەى خۆى. بەدرىژايى شەو بەتەنھا لە بالكۆنەكەى خۆيدا دانىشت و سەيرى ئەو پۆخە سەرگەردانانەى دەرکرد كە ترسى شەپ لە باشوورەو ھەو راوى نابوون و ئىستا بىئامانج لەم شارەدا دەسورانەو. ئەوشەو ھەو وەك

ملیونه‌ها پوخله‌بهری دیکه له‌سەر ئەم ئەستیزه‌یه نه‌خه‌وت. بریاربوو له دوازه‌ی شه‌ودا جه‌نگ ده‌ست پێیکات، چه‌ند سه‌عاتیک دوا‌ی ئەوه موشه‌که ترسناکه‌کان دایان به‌ زه‌ویدا. جه‌لاده‌ت ئەو گرپانه‌ ترسناکانه‌ی ئاگری بینی که له سه‌ربازگه‌و ئوردوگا نزیکه‌کاندا به‌رزده‌بوونه‌وه، له تاریکی و زوله‌تدا ده‌پروانی و چاوانی قوول مه‌ودا دووره‌کانی ده‌بهری و له ناو دوکه‌ل و ئاگریدا ئەو سه‌ربازه‌ سووتاوانه‌ی چاوده‌کرد که به‌ گرپوه له سه‌نگه‌رو په‌ناگاکانیان ده‌هاته‌ده‌ری. ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان هێند سامناک بوون، جه‌لاده‌ت دلنیا‌بوو ئەو موشه‌کانه‌ ده‌رگا‌کانی سه‌ده‌یه‌کی تازه‌ده‌که‌نه‌وه. به‌و شه‌وه چاکه‌تیک‌ی ره‌شی ئەستووری له‌به‌رده‌کردو دیسانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری، له کوچه‌کاندا به‌ ناو پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه دووره‌کاندا ده‌پویش‌ت، به‌ ته‌نیشت ئەو ماسییه‌ خه‌یالیانه‌دا ده‌پویش‌ت، به‌لای فریشته‌کاندا، به‌ ناو پۆله‌ مراوی دیوانه‌دا... پرویده‌کرده‌ قه‌راغ شار، ته‌واوی خه‌لکی له شوینه‌ قائمه‌کاندا خۆیان هه‌شاردا‌بوو، ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان له‌وه گه‌وره‌ترو به‌ ناله‌تربوون مرو‌ف لییان نه‌ترسیت، پریشکی ئاگرینی موشه‌که‌کان ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ر ئەو شاره‌و وه‌ک فواره‌یه‌کی ئاگرین ده‌هاته‌خوار، فرۆکه‌و موشه‌که‌کان به‌ سه‌ر سه‌ری‌دا ده‌فڕین و پرویانه‌کرده‌ بنکه سه‌ربازییه‌ بيشوماره‌کانی باشوورو باکوور. جه‌لاده‌ت ئەوشه‌وه به‌ چاکه‌ته ره‌شه ئەستووره‌که‌شییه‌وه هێشتا هه‌ستی به‌سه‌رمایه‌کی کوشنده‌ده‌کرد. له لیواری ئەو شاره‌دا له‌سه‌ر به‌ستیکی چکوله‌ داده‌نیشت و سه‌یری ته‌قینه‌وه گه‌وره‌کانی ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌بوو هه‌موو ئەو ولاته به‌یه‌کجار به‌ته‌قینه‌وه، هه‌موو ئەو هه‌ریمه‌ی چواره‌وری بیه‌ته‌ پارچه‌یه‌ک زه‌مینی هه‌له‌هاتوو له دۆزه‌خ. له‌ویادا ئەو سه‌ربازانه‌ی بینی به‌ ئاگره‌وه پووبه‌ پروی ده‌هاتن، سه‌دان سه‌ربازبوون به‌ ئاگره‌وه رایانه‌ده‌کرد و ده‌یانویست بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی ئەو شاره، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نزیک‌بینه‌وه ده‌بوونه‌ خۆله‌میش و با ده‌ییردن. ناو تاریکی پڕبوو‌بوو له‌ بوونه‌وه‌ری سووتاو، بۆنی بۆکپوزی

ئینسان، جەلادەت لە جیگای خۆیەو سەیری ناو زولمەتی دەکرد و چاوە تیزو سەیرەکانی لە ناو تاریکیدا بە ھەموو لایەکاندا دەیانپوانی، چاوانی وەک چاوانی بەختگرەو ھەیکەلی بلیمەت، وەک نیگای یەکیەکە بۆتوانیت بە ناو شوێن و زەمەندا سەفەر بکات بەیەکجار ھەموو دیمەنە سامناکەکانی دەبینی. ھەزارەھا سەرباز کە ھەندیکیان بە زیندوویی و ھەندیکیان بە مردوویی لە سەربازگە نزیک و دوورەکانی خۆیان پایاندەکرد. جەلادەت جاریکی تر ئەو تیکە لاوبوونە سامناکە دەبینییەو، تیکە لاوبوونی ژیان و مەرگ. چاوی دەکرەو ھەو شارەکانی دەبینی لە بەردەمیدا دەسووتین. بالەخانە بەرز و دوورەکانی دەبینی گەردەگرن، منداڵە بەرەلکانی ناو زولمەتی دەبینی لە گەل ھەناسەیاندا دوکەل دیتە دەری. ئەو ئافرەتانە دەبینی کە بە ئاگرەو ھەفرین و خۆیان لە پووبارەکان ھەلەکشو دەبوونە پارچە خەلوزیکی سەرئاو کەوتوو. شەپۆل لە دواي شەپۆل بوونەو ھەری سووتاو لە تاریکیدا دەردەکەوتن و دەبوونە غوبار، دەبوونە بەشیک لە ھەوریکی بریندار کە دەشیت پۆژیک لە پۆژان لە بری باران ھاواری ئادەمی ببارینیت. تا دنیا پوناک دەبوو ھەو بەردەوام جەلادەت لە تاریکیدا مرقۆفی دەبینی بە گرەو ھەو پایاندەکردو دەبوونە خۆلەمیش... پایاندەکردو دەبوونە خۆلەمیش.

کە شەفەق دادی دنیا ئارامییەکی ترسناکی تێگەر، جەلادەت لە شوێنی خۆی ھەستا وەک ئەو ھەو لە دۆزخەو بەگەریتەو، بە سیمایەکی ھەپەساو ھەو گەریتەو بۆ پرتەقالی سەو و ھەو بمریت لە سەر جیگاکە خۆی خەوی لیکەوت.

پۆژانی دواي جەلادەت بەردەوام بە پالتویەکی درێژی سەو و کاسکیکی پەش و جووتن چاوی گەریتەو کە لە چاوی عەرافەکان دەچوو، بە ناو شاردا دەگەر. پێدەچیت ئەو سەرەتای ئەو ئارەزوو سەیرە بیت بۆ لە بەرکردنی پالتوی سەو درێژ، کە سالانیک دواتر بەردەوام زستانان لەبەریدا بوو. شار بە جۆریکی نااسایی پڕبوو بوو لە بالندەو جانەو ھەر

و تارمايى سەير سەير. گەلەك جنسى سەير و نەدۆزراوہى بالئندە لە سەر بالكۆن و سەكۆو گويسەبانەكان دەرکەوتن، جەلادەت وەك چووبیتە قۇناغىكى ترسناكى ھەلۈەسەو تىكچوون و لەدەستدانى پۇشنایى عەقل، بەشاردا دەپۆى و بىئەوہى سلاو لە ھىچ ناسياويك بکات، لەھەوادا ئەو بەلەمە چکۆلانانەى دەبىنى كە بەسەر سەريدا دەفړين، كەشتى ئارام و گەرەى دەبىنى بە سەر ماله كاندا دەپۆى، مړوفى خويناوى و بىسەرى دەبىنى دەستيان خستبووہ گيرفانيان و لە شەقامەكاندا دەگەران. تارمايى سووتاوى دەبىنى لە ماله سۆزانيەكان دەھاتنەدەرى. ھەمووشتنى لەو شارەدا بۆنى نەوت و باروتى لى دەھات. ھەموو شتىك. ئەو ماوہیە ھەندىك پۆز دەچووہ لای دکتۆر موسای بابەك و دالیا، كە بە جۆرىكى سەير سەريان قال بوو. بەردەوام خەلكى زامدار و نەخۆش لەبەردەم ماله كەياندا لەسەر مادا چىكەيان كردبوو و چاوەرۋانى دەرڤەتیکيان دەكرد بچنەژوورى. شەوان كانژمىرىكى زۆر دەرەك دەيانتوانى دەرگای بيمارگا چكۆلەكەيان داخەن و بەشەكەتى لە جىگاكانياندا بكەون. دكتۆر بواری بە چەند سەربازىكى زامدار دابوو لە يەكئىك لە ژوورەكاندا بىمىننەوہ، دالیاو دكتۆرىش دەيانزانى چ مەترسییەكى كوشندەو یارییەكى ترسناكە لەم پۆزانەدا دالەدى ئەو سەربازە زامدارانە بەدەيت كە بە برىندارى لە وەحدەكانى خۆيان ھەلھاتوون. ھەندىك شەو كە جەلادەت دەھات بۆ مالى دكتۆر موسای بابەك، سەدان سەربازى بيمارى دەبىنى كە بە بۆنى جەنگەوہ، بە خۆلى ناو سەنگەرەكانەوہ، بە شىيەكى زستانەوہ لەسەر لىويان، بەو چاوہ عەرەبىيە جوان و غەمگينانەوہ كە پړپړو لە بىگوناهى، بە پۇستالە دپاوەكانيانەوہ، بەو قەمسەلە پۇمانيە ئەستورانەوہ كە تەپوتۆز ھىندەى تر قورسى كردبوون، دەرەستان بۆئەوہى دكتۆر تەماشای زامەكانيان بکات. جەلادەت لە ناوہراستياندا دەرەستانو نەيدەزانى ئاخۆ زىندوون و بۆ دەرمان دەگەرپن، يان مردوون و خۆيان تىكەلاوى

جەنجالى و قەرەبالغىيەكان كىردۈ. ھەموويان يەكجۆر نىگاۋ سەيركىردن و
لاوازيى و پەژموردەيىيان ھەبوو. دىكتۆر موساى بابەك ئەۋ ماۋەيە پىشنىكى
سېپى ھىشتىبوۋەۋە. كاتىكى نەبوو ۋەك جاران بايەخ بە خۇى بدات، پۇژ
دۋاى پۇژىش پىشى درىژتر دەبوو، چاۋانى كىزترۈ پىشتى كۆمتر. بەردەۋام
خەرىكى تىماركىردنى نەخۇشەكان بوو، سەرى ھەلنەدەبىرى بۇئەۋەى
بىزانىت كى تىماردەكات، كى لەدەۋرىتى. جەلادەت ھەندىچار بە سەعات
لە نىكىيەۋە دەۋەستا بىئەۋەى ھەست بە بوۋنى بىكات. ساتىكى قولى
خۇفەرەمۇشكىردن بوو، ساتىك بوو دىكتۆر ھەستىدەكىرد دۋنيا پىۋىستى
پىئەتى، بىئەۋەى كۆيدىتە ھىچ بەردەۋام كارىدەكىرد ھەمىشە پادىۋكەش
لە تەنىشتىيەۋە بە كىزى دەسۋوتا. دالىا زۆر پۇژ جەلادەتى لە تەنىشت
خۇيەۋە دادەناۋ بە غەمىكى زۆرەۋە سەيرى نىگا پەشۋاۋەكانى دەكىرد،
سەيرى ئەۋ لەرزە كۆتۈرپانەى دەكىرد كە توۋشى دىت، سەرنجى ئەۋ
نەۋبەتە درىژانەى بىدەنگى دەدا كە دايدەگىرت. كۆنى لەۋ قسە بىزپكان و
ۋىتە دوۋردىژانەى دەگىرت سەبارەت بە دەرەكتى جانەۋەرو. بالندەۋ
ماسى سەير سەير لە خەيالىدا. بەردەۋام ھەندىك دەرمانى تايبەتى دەدايە
شەربەتى تايبەتى بۇ دەگىرتەۋە كە لە ھەندىك گىاي تايبەتى و پىكھاتەى
كىمىيائى ئامادەيدەكىرد. ھەندى شەۋ كە ھالى زۆر خراپ دەبوو، نەيدەھىشت
بىروات، خواردنى دەدايە و لە قەرەۋىلەيەكدا گەرم دايدەپۇشى و خۇى لە
تەنىشتىيەۋە لە سەر كۆرسىيەك بەتانيەكى لە خۇى دەئالاندو لە تارىكىدا
كۆنى لە دەنگى تەقىنەۋەكان دەگىرت.

چەندىن ھەفتە ژيان بەۋجۆرە بەردەۋامبوو. بەدرىژايى ئەۋ ماۋەيە
ھەموو شتىك لە شارى تەپۋتۈزە زەردەكاندا ۋەستابوو. ھەموۋان
بەردەۋام چاۋەروانى قىامەتيان دەكىرد، ھەندىك لە سۆزانيەكان ئەۋ مانگە
ھىجابيان لەسەرناۋ لە مالىكى تايبەتىدا پىكەۋە نويزى دەستەجەمىيان
دەكىرد. ھەندىك بە ھىجابە پەشەكانىانەۋە بە كۆچەكاندا دەسۋوپانەۋە بە

دەنگى بەرز تۆبەى خۇيان ۋادەگە ياند. ھەندىكى دىكەشيان بە پىنچەوانەو ھە
 بە ۋوتى دەھاتنە بەردەرگاۋ تارمايى ۋ پىتوۋار ۋ سەربازە نەخۇشەكانيان
 فرىودەدا، بە ھەموۋانيان دەگۋوت گەر بەر لە مردن مەۋف تىر لە
 ئامىزانىۋون ۋ پاموسان ۋ دەست لە ملان نەيىت بە جەھەنەمى دەمرىت.
 ئىۋارەيەكى تەماۋىي جەلادەت لە سەر يەكىك لە مالىكان لەۋحىكى
 گەۋرەى خۋىندەۋە، يەكىك بە خەتتىكى جوان نوسىپوۋى : بەر لەۋەى
 بمرىت، بە خۇرايى ۋەرە بۆ سەيرى بە ھەشت. جەلادەت كە زوۋ فرىۋى
 ئەۋ جۆرە ناۋنیشانانەى دەخوارد، دەرگاى ئەۋ مالىەى كىردەۋە ۋ چوۋە
 ژوۋرى، مالىكى گەۋرە بوۋ بە دەيان ژوۋرى گەۋرە گەۋرەۋە، ھەۋزىكى
 چكۋلانەى ۋشك لە ناۋەپاستى ھەۋشەكەدا بوۋ، لە دەۋرى ھەۋزەكە
 دەيان كچى ۋوتى بىنى، دەيان ئافرەت بىئەۋەى ھىچ جلىكىان لە بەردا
 بىت، ھىچ ھىچ ۋەك چۈن لەدايكىۋون ئاۋەھا. ھەمويان بە بىدەنگ
 لە قەراغ ئەۋ ھەۋزە ۋشكەدا ۋەستابوۋن ۋ بەزەردەخەنەۋە تەماشاي
 ميوانەكانيان دەكرد، ھەۋشەكە پىۋوۋ لە سەربازى نەخۇش كە ۋەك لە
 دەۋرى مردنى خۇيان بسۋرپنەۋە بە دەۋرى ئەۋ خانمانەدا دەسۋرانەۋە
 كە لە بەر سەرمای زستاندا بە ۋوتى ۋ بە مەكرەۋە لەشى خۇيان لە
 تىشك ۋ تەم ھەلدەكىشاۋ ميوانەكانيان داۋەتى شەۋىكى جەھەنەمى دەكرد.
 جەلادەتى كۋتر نەيدەتۋانى لە ھىچ دلنابىت، نەيدەزانى پىگاي ۋنكردە
 ياخود دزەيكردۋتە سەر زەمىنىكەۋە بە ھىمنى بەرەۋ بە ھەشتى دەبات. لە
 قەراغ كۋلەكەيەكى ئەستۋور دەۋەستاۋ نەيدەزانى كەۋتۋتە چ زەۋبىيەكەۋە،
 كچىكى مندالكارى سىپىكەلە كە لەتەمەنى خۇيدا دەبوۋ، دەستىدەگرت ۋ بە
 ھىمنى لىۋى لە لىۋى نىكدەكردەۋە ماچىيكات، جەلادەت ۋەك بترسىت،
 نىگایدەكردۋ لىدەپرسى: تۆ كىيت؟ كچەكە ۋەلامى نەدەدایەۋە، دەستى
 دەگرت ۋ بە ناۋ تەمى ئىۋارەدا دەبىرد، ھەۋشەكە بە جۆرىكى سەير درىژ
 دەبوۋەۋە، بەجۆرىكى ناۋاسايى، جەلادەت ماۋەيەكى درىژ لەگەل ئەۋ كچە

مندالکاره پرووته‌دا به‌ناو ته‌مدا ده‌رۆی، نه‌یده‌زانی هەر له‌و ماله‌دایه یاخود نا، له‌ ناکاو هه‌ستی به‌ بالی مراوییه‌کان ده‌کرد له‌ هه‌وادا. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ناو ته‌می ده‌ریاچه‌یه‌کدا برۆن، به‌سه‌ر به‌حرێکدا برۆن که‌ ده‌رژێته نادیاره‌وه، دوا‌ی ئه‌و کێژه‌ ده‌که‌وت که‌ به‌رده‌وام به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی سیه‌راوی و پا‌که‌وه‌ ته‌ماشایده‌کرد، ده‌مو‌چاویکی خ‌ر و مندالانه‌ی هه‌بوو، جووتیک چاوی باده‌می که‌ پ‌ر‌بوو له‌ موژده‌ی به‌ه‌شت. تا ده‌هات پ‌تر به‌ ناو بیده‌نگیدا شو‌رده‌بوونه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ حه‌وشیکی ته‌ماوییه‌وه بچه‌ ناو حه‌وشیکی ته‌ماوی تر، وه‌ک ئه‌وه‌بوو گوینی له‌ ده‌نگی فواره‌یه‌کی سیه‌ری بێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ک‌پی و هێمنی ئه‌و ماله‌ پ‌نچه‌وانه‌ی ئه‌و دونیا جه‌نجال و پ‌ر ته‌قینه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌بێت. کێژه‌که‌ ده‌بیرد بۆ جینگایه‌کی نادیار، که‌ ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ده‌رووبه‌ری خ‌وی بکات، که‌ ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ئه‌و فانۆسه‌ خه‌یالیانه‌ بکات که‌ له‌ هه‌وادا هه‌لواس‌رابوون، که‌چه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی ناسک بانگیده‌کرد «جه‌لاده‌تی کو‌تر برۆ». ده‌چوونه‌ حه‌وشیکی گه‌وره‌وه، حه‌وشیکی به‌رینه‌وه‌ که‌ ده‌یه‌ها فواره‌ی گه‌وره‌ی تیا‌بوو، که‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌یاله‌وه‌ هه‌لقولێن، ئاو‌مکانیان له‌ هه‌وادا ده‌بووه‌ غوبارو نه‌ده‌گه‌یشته‌ سه‌ر زه‌وی. له‌ ژێر ئه‌و فواره‌ خه‌یالیانه‌دا جه‌لاده‌ت سه‌دان سه‌ربازی برینداری ده‌بینی، سه‌دان سه‌رباز به‌ خوین و برینه‌وه، به‌ له‌شی سووتاوه‌وه، به‌ کو‌له‌پشته‌کانیا‌نه‌وه، به‌و به‌یداخه‌ ناشیرینه‌ی ولاته‌وه‌ که‌ ده‌ست و خه‌تیکی ناشیرین له‌ ناوه‌راستدا نوسی‌بووی «الله اک‌بر». له‌و حه‌وشه‌یه‌دا له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ پروتانه‌دا ده‌خه‌وتن، به‌لام شویتیک بوو له‌ بری ئه‌وه‌ی بۆنی خو‌شه‌ویستی لێبێت، بۆنی شادی لێبێت، بۆنی مردنی لێده‌هات. جه‌لاده‌ت ده‌ستی ئه‌و کێژه‌ی به‌رده‌داو له‌ نزیکه‌وه‌ ته‌ماشای چاوی ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌کرد، دل‌نیا‌بوو سه‌یری بنی بیکه‌رانی کیشوه‌ریکی نادیار ده‌کات، که‌ کیشوه‌ری مه‌رگه‌. که‌چه‌که‌ ده‌ستی ده‌گرت و ده‌یویست پروتییکاته‌وه، پ‌التۆ چه‌رمه‌ سپییه‌که‌ی داده‌که‌ند، کاسکێته‌ ره‌شه‌که‌ی داده‌که‌ند، سه‌یری ئه‌و

چاوانەى دەکرد كە ھالاوى تايەكى ترسناكيان لى بەرز دەبوو ھە. جەلادەت ھىچى نەدەکرد، سەرسامانە لەو كىژە وردە دەبوو ھەو سەيرى ئەو مراووبە سەوزانەى دەکرد كە لە ھەوادا دەفەرىن و پەرە گرانبە ھاكانى خۆيان لە ھەوادا دەوەراند. لەو ساتەدا كىژەكە دەستى دەبرد بۆ زنجىرى پانتۆلەكەى گونى لە دەنگى مۇسقىيەكەى خەيالى دەبوو لە ھەوادا، پيانۆيەكەى مەزن، سۆناتى بېست و سىنى بېتھوڤەن، ف، مېنۆر. قسەى ئەو سەربازەى بەيادا دەھاتەو كە دەيگوت، ھەميشە مۇسقىيارىكى نەيتى لە تاريكىدا ھەيە، مۇسقىيارىكى نەيتى و تورە، يەككەك ھەك ئەو ھەي بە لىدان و سە پەنجە تورەكانى ئەو مۇسقىيا سىحراوېتر كەربەيت. ھەسەسەى پېتەمبەرەكانى دەھاتەو ياد. ئەو كىژە دەيوست زياتر پروتېيكاتەو، دەستى كچەكەى دەگرت و دەيگوت: تۆ مردووت يان زىندوو؟ تۆ چىت، تۆ فرىشتەيت يان ئەھرىمەن... پېتەمبەرى؟ پېتەمبەرى چاوەروانى ھەلامى كىژەكە بكات، تەماشاي ئەو سەربازو سۆزانیيە غەمگینانەى دەکردو دەيگوت: ھاوار. پې بە ھە، پې بەو ھەوشە ترسناكە دەيقىزان: ھاوار. ئەوانە ھىچ نەبوون، نە فرىشتەبوون نە شەيتان، نە زىندوو بوون نە مردوو، كۆمەلەك پۆخلە بەربوون لە چاوەروانى كۆتايەكەى ترسناكدا، تىكەلاوى يەكتر دەبوون و لە يەكتر جیا دەبوونەو. ھىچ نەبوون، سۆزانی و سەرباز بوون... ئەو ولاتە سى سال بوو لە سۆزانی و سەرباز بەولاو ھىچ شتىكى تری پەرور دە نەكردبوو، ھەوشىكى ناكوتا بوو، جەلادەت دەيوست ئەوسەرى ئەو ھەوشە بېينىت و نەیدەتوانى، تا ناكوتا سۆزانی و سەربازبوون لەگەل يەكدا دەخەوتن و خۆيان دووبارە دەكردەو، سۆزانی و سەرباز... سۆزانی و سەرباز... سۆزانی و سەرباز. ھەك ئەو شارەى تا ناكوتا فيگەرە ترساو و ناوئىدەكانى خۆى دووبارە دەكردەو. جەلادەت ھەك ئەو ھەي لە نەيتىيەكەى ترسناك تىگەيشتەيت، زىزەى پانتۆلەكەى دادەخست و پالتۆ چەرمەكەى ھەلدەگرت و كاسكىتەكەى دەكردەسەرى و ھەك شىت بەو تەمە سېپىدا

پايدەكردو سۇناتى بىيىست و سىيى «بىتھۇڧن» بە ھىمىنىيەكى سەير لە سەرىدا لىيىدەدا... پايدەكردو پىياتۇيەكى گەورە لە تارىكىدا دوايدەكەوت. بىتھۇش پايدەكردو دەيگەوت: ھاوار. كە بە ئاكا دەھاتەو لە ناوھراستى شەقامىك لە شەقامەكاندا كەوتىبوو... دەمەو بەيان بوو، جگە لە تەمىكى سىيى سىيى ھىچ شىتىكى دى ديارنەبوو، جگە لە دەنگى بىدەنگى بەيانىان چركەيەكى دى لە ھىچ شىتىكى گەردونەو نەدەھات.

ماوھىكە بوو كەس لە پرتەقالى سىيى جەلادەتى نەدەبىنى، بە پۇژ پتر خەرىكى گەشت و سورانەوھى ناو كوچەكان بوو، ئىوارانىش درەنگ بە لمىكى زۆرەوھ لە قۇيدا دەگەپاىوھ بۇ لاي موساى بابەك و دالىا. ھالى لە ھالى شىتەكان بەدترىبوو، كەس لە و گۇرپانە كوتوپرە تىنەدەگەيشت، كەس لە و حوزنە ترسناكە تىنەدەگەيشت، بەلام جەلادەت ھەستىدەكرد ئەو بووھ بە مەخلۇقىك كە دىويىكى تىرى دونيا دەبىنىت كەكەسى تر نايىبىنيت. دالىا ھەمىشە كاتىكى دەدۇزىيەوھ، مىلى جەلادەت بگىرىت و بلىن: ھىشتا قىامەت ھەلنەستاوھ، ھەر وەختىك قىامەت ھەستا تۇ ئاوا خۇت شىت بىكە. سەرى بە توندى دەخستە ژىر دوشى ھەمامەكەوھ تا لە لم و بۇنى باروت پاكىبكاتەوھ دەيگەوت: گولى من، نازانم لەكەيەوھ فىزىبوويت ئاواھ خۇت وەكو كەر لە لىدا دەگەوزىنيت، تىناگەم ئەو مىشكە پوتەي تۇ چى تىايە. پۇژى چەندىن جار ئەو رستەيەي پىدەگوتەوھ: نازانم ئەو مىشكە پوتەي تۇ چى تىايە؟ نازانم ئەو مىشكە پوتەي تۇ چى تىايە؟

پۇژ بە پۇژ ئىشى بىمارگاكەي دكتور بابەك زىادىدەكرد. پۇژ بە پۇژ سەربازى ھەلھاتوو زامدار پتر پىوياندەكردە ئەو شارە. دالىا ھەستىدەكرد ھىدى ھىدى گەمەكەيان شىتىكى ترسناكى لىدەدەچىت. بەلام موساى

بابهك بهردهوام يهك پرسته‌ي دووباره‌ده‌كرده‌وه و ده‌يگوت: نامه‌ويت به ويژدانتيكي بيئارام و برينداره‌وه بمرم. داليا دلنياوو دواي جه‌نگ نه‌م چيرۆكه ده‌گاته‌وه ده‌مي پياواني ئاسايش و ئه‌وانيش به‌دوورودرينزي ده‌كه‌ونه سوڤراغي. تاكه هيواي داليا نه‌وه‌وو كه ده‌بييني هيندي هيندي سوپا له يهك هه‌له‌وه‌شيت، سه‌ربازه‌كان ئاره‌زوويه‌كيان نامينيت بو شه‌ر، نه‌وه‌شي به‌ئامازه‌يه‌كي سه‌ره‌تايي ده‌زاني بو له‌دايكبووني جيهانتيكي ديكه. به‌جه‌لاده‌تي ده‌گوت: جه‌لاده‌ت پي‌ده‌چيت هه‌نگاويك، يهك هه‌نگاوي بچوك مابيت و پرزگارمان بيت. به‌لام جه‌لاده‌ت كه سه‌يري چاواني دالياي ده‌كرد جگه له دوكل و هاوار هيچي تري نه‌ده‌بييني. دوكل و هاوار. دوكل و هاوار، دوكل و هاوار.

ده‌ستي ده‌خسته سه‌ر ده‌ستي دالياو ده‌يگوت: داليا بابروين... دلي من، بابروين، بابروين ئيستا كاتيتي ليره‌دهربازبين. داليا به‌مه‌كريكي كه‌چانه‌وه سه‌يريد‌ه‌كردو ده‌يگوت: گولي من نه‌ي فريشته چكوله‌كانم چي ليتكه‌م. جه‌لاده‌ت ده‌يگوت: نه‌و فريشته هه‌چ نين جگه له ده‌ركه‌وتنه‌وه‌ي جواني تو له هه‌وادا، له‌ده‌ركه‌وتنه‌وه‌ي روحي خوت له هه‌وادا. تو له كوچ بيت نه‌و فريشته له‌وين، به‌لام ده‌بيت بيان‌دو‌زيت‌ه‌وه... داليا بابروين... بابروين. ده‌چين له شوينيك به‌هيمني ده‌ژين و ده‌مرين... نه‌وه‌ك ليره‌دا، ئيره‌شاري ئاده‌ميزاد نيه. داليا باوه‌شي پياده‌كردو ده‌يگوت: چه‌ند قسه‌ي شيرين و خوشم بو‌ده‌كه‌يت، خوداي گه‌وره به‌و قسانه ده‌مكوژيت. ئاه... چه‌ند پوژه‌هه‌زه‌كه‌م بگريم، به‌لام كاتم نيه، تيده‌گه‌يت، هينده‌خه‌لكي زامدارو غه‌مگين ده‌بينم كاتم نيه بگريم... جه‌لاده‌ت، تو ده‌ليت چي، ديسان‌وه به‌و ته‌ماشاكردنه‌ت ده‌مكوژيت، من كاتم نيه بگريم، تيده‌گه‌يت، كاتم نيه، خوداي گه‌وره، چه‌ند پوژه ده‌مه‌ويت بگريم، به‌لام كاتيك به‌ئاگادينه‌وه نه‌و سه‌ربازه به‌سته‌زمان و بيمارانه له به‌رده‌گان داواي ئاو ده‌كه‌ن، داواي نان ده‌كه‌ن، داواي ده‌رمانده‌كه‌ن. جه‌لاده‌ت ئاه ده‌مه‌ويت بگريم و وه‌ختيك

نادۆزمه‌وه تیا بگریم.

«مەلعون بوو ئەو پۆژانە... مەلعون». کە جەلادەت چیرۆکەکی بۆ دەخوینمەوه، مژی لە جگەرەکی دەداو وایدەگووت.

«من شیت بووم... شیت، بەلام ئەو ساتانەی قسەم لەگەڵ دالیادا دەکرد، خەیاڵیکی سافم هەبوو، تام نەبوو، و پێنەم نەدەکرد، نەدەلەرزیم... بەلکو بە هەموو هۆش و وریایی خۆمەوه بە دالیام دەگووت: بابڕۆین، پێم دەگووت: من ناو تاریکی دەبینم... مەسافە دوورەکان دەبینم... پێگاگان... من هەموو شتێک دەبینم، نەخشەیه‌کی شیت لەسەرمدا، تێدەگەیت نەخشەیه‌ک تەنیا لەسەری مندا، کە نازانم چ شەیتانێک خستویتییە سەرمەوه، بەلام دەزانم دەربازماندەکات.

بەلام دالیا دەیویست حیکایەتەکە بەو جۆرەبێت کە ئەو دەیه‌وێت. دەستی جەلادەتی دەگرت و دەیگووت: پۆژیک کە ترس لەسەر پێگاوبانەکان نەمان من پێدەلێم. تۆ دواي ئەو نەخشە کەرانیەیی سەری خۆت مەکەوه، خودای گەرە، گولی من هەستناکەم ئەم مێشکە پووتەیی تۆ نەخشەو شتی وای تێدا بێت. جەلادەت دەپاراپیەوهو دەیگووت: دالیا باوەڕم پێکە... باوەڕم پێکە، من نەخشەیه‌کی سەیر لەسەرمدا و هەموو شتێک دەبینم... من پێغەمبەرم... تێدەگەیت... من خودا نەیناردووم، بەلکو لە زەویەکی تره‌وه هاتووم، لە شارێکی تره‌وه هاتووم کە ناوی شاری موسیقاره سپییه‌کانە... هەستی پێدەکەم... دالیا من هەستی پێدەکەم».

دالیا دەیگووت: دلی من دلنیا بە دەپۆین. بەلام هیشتا زوو. بەقسەم بکە... ئەمە وەک یارییه‌کی ترسناک وایە، عەزیزم، دەزانی چۆن، وەک یەکی بکە بەسەر پەتیکێ باریکدا بپروات، هەر کاتێک قاچی بە هەلە لە جیگایە کدا دانا یاخود پەلێکرد بەردەبێتەوه. ناتوانم تۆ بخەمە مەترسی ئاواوه... دەبێت بوەستین.

جەلادەت دلنیا بوو ئەو پۆژانە دواهەمین فرسەتن و ئیدی دەرفەتێک

نارەخسەت تیايدا دەستی دالیا بگریت و لەو تەپتۆزە دەربازییەکان. بە
 ھەر حال ڕووداوەکان ھێند سەیر و خێرا تێپەڕین کاتیکی نەھێشتەو ە بۆ
 بێرکردنەو. جەنگی ھەرە گەورە دۆنیا لە ناگاو گەیشتە دواھەمین
 ڕۆژو سەعاتەکانی خۆی، ھێزە پیاوەکانی ھاوپەیمانان لە ماوہیەکی کورتدا
 نەیارەکانی خۆیان ڕاداو گەورەترین ھەرەسی سوپایەک لە میژوودا دەستی
 پیکرد، ھەرەسیک نەبوو لە یەک جێگاوە، بەلکو لە ھەموو بەرھەکانەو،
 لە ھەموو ئوردوگاكانەو، لە ھەموو بنکەییەکی سەربازییەو، لە چەند
 سەعاتیکدا زۆری ھێزەکانی دەولەت وەک ئەوێ لە بەفر بن توانەو، سەر
 ڕینگاکانی باشوور پڕبوون لە دەیان ھزار تانک و زڕیپۆش و نەفەرھەلگری
 سووتاو، دەیەھا ھەزار سەرباز کە لە قەرەغی شەقام و لە ناو ماشیتەکانی
 خۆیاندا بووبوونە خۆلەمیش و ئیسکی پوکاوێ ڕەش. بۆنی سووتانی
 ئادەمیزاد تا دەریا زۆر دوورەکان دەپۆیشت. دەیەھا ھەزار سەربازی
 دیکە بە پێی پەتی و تینویتی و برسیتی بە سەحرادا کەوتنە مارشیکی
 ئەفسانەیی، مارشیک بەرھەو شارەکانی خۆیان، بەلام بە ناو لم و تۆزو
 گەردوولولدا، ھەزارەھا سەربازی پێپەتی و زامدار کە نەیان دەزانێ بۆدەبیت
 بەدەردیکی وابچن. دوکەلێکی خۆلەمیشی تێر لەسەر زەوی چۆکی دادابوو،
 ساتیکی ترسناک بوو، جەلادەت چاوی خۆی دەگرت و بەردەوام سەربازی
 سووتاوێ دەبینی، بە گڕەو بە ڕینگاکاندا دەپۆیشتن، سەرباز کە بووبوون
 بە خەلوز و ھەر مارشیان دەکرد، سەرباز کە سەیری ئاسمانیان دەکردو بە
 یەک دەنگ دەیانگوت: ھاوار. جەلادەت چاوی دەنوقاند و دەیبینی ئاسمان
 پڕبوو لە بالدارێ سووتاو، کوتری خەلوزین، ڕینگاکان پڕبوون لە ئەسپی
 سووتاو کە ھەر غاردەدن، لە ئاسک کە بە گڕەو لە سەحراکانەو دین،
 لە ماسی کە لە ھەوا دا وەک چرا داگیرساون.

جەلادەت لە پۆزانی کوتایی شەڕدا پێنج ڕۆژ لە پرتەقالی سپی نەچوو
 دەری. بەردەوام شۆربایەکی پیازی دروستدەکردو چایەکی لێدەناو وەک

یەکیک دەردیکی کوشندهی گرتبی له ناو جیگاکییدا وپینهی دهکرد، چاوی لیکهناو وهک عه پافیکی پیر شتی دهبینی، شاره دوورهکانی دهبینی، بورجه سووتاههکانی دهبینی، خانووی پوخاوی دهبینی، ژن و مندالی دهبینی پهلاماری دهزگا که وه رهکانی دهولته ددهن، دوکهلی دهبینی له هه چوار لای دونهاره هه لدهستیت. نهیدهویست ئه و ژووره جیهیلایت، شوربای گهرمه کرده وه هه لیده قوراند و وهک یه کیک دهردیکی سهختی گرتیت دهچووه وه ناو جیگاکی خۆی. بهردهوام ههستی به برسیتیهکی کوشنده دهکرد، هیه شتیک له و شارهدا نه بوو، بیکریت، پینگاکان هه مووی داخرا بوون، پرته قالی سپی له ناکاو ته و او چۆل و هۆل بوو بوو. له جیگاکییدا فهردهیهک پیازی کۆنی دۆزییه وه بهردهوام به کۆمه لیک نانه پهقی کۆنه وه، به سه موونی وشک هه له اتووه وه دهیخوارد، دهیکرد به شورباو هه لیده قوراند. چاوانی هیدی هیدی دهچوون به قولدا، نهیده توانی پیشی بتاشیت، که خۆی دهگۆپی دهستی دهله رزی. بهردهوام هاواریکی سامناک له سه ریدا بوو، له په نجه ره که وه ته ماشایده کردو ئه و دوکه له ره شهی دهبینی که به ناو هه موو شاردا ده پۆی، ئه و پۆله به ره برسیتیهی دهبینی ناو خۆله کان بۆ پاشماوهی خواردن دهگه ران... سه ربازهکانی دهبینی له ناو شه قامهکاندا مراوی راوده کهن، ماسیه خه یالیهکانی دهبینی له ناو دوکه لهکاندا مه له ده کهن. به حری دهبینی له بهر چاوی دهسووتیت. هاوپیکانی خۆی دهبینی له دوکه لدا بانگیده کهن. زۆربهی شه و له سه ربانگی هاوپیکانی به ئاگاده هاته وه، زۆربهی شه و سه رهنگ قاسم و ئیسحاق دههاتنه خهوی و مۆسیقایان بۆ لیده ده، دهویست بیانگریت، به ناو ژوورهکانی پرته قالی سپیدا دوايان دهکوت، له سه ربلیکانهکان بهردهبووه وه، له په نجه رهکانی پرته قالی سپیه وه دهبینین له سه حرادا ونده بن، هاواری لیده کردن... دهستی به سه ریه وه دهگرت و دهنگی ئه و قلووتهی ئیسحاقی زیرین له سه ریدا بوو. سه ری خۆی دهه به دیوارهکاندا به لام سودی نه بوو.

که دواى پېنج پوژ داليا له و دوځه ترسناکه دا دوزييه وه باوه پښه کړد، سهرتاپای گیانی شین بووبووه، جلهکانی سهرتاپا پاشماوهی خوراکى پړاوبوون، قزى وهک شیتهکان هه لچووبوو، له هه موو ئاده میزادیک ده ترسا... تا داليا پښه گوت. من دالیا، داليا سیراجه دین، نهیده ویست لینی نژیک بیته وه. ترس و که مخوراکى و لاوازی و هه لمزینی به رده وامى ئه و دوکه له ژه هراوییه تووشی حاله تنکی ترسناکیان کړدبوو. به و تاکسییه چکولانه یه که پوژانی ناشتی و شهر له به رده م پرته قالی سپیدا ده و سستا، به و شوفیره وه که پنده چوو له ناو ئه و ماشینه دا لایکوبوویت، داليا جه لاده تی گه یانده لای دکتور بابک، جلهکانی گورپی، شتی، خواردنی دایه و پښه گوت: جه لاده ت ئیستا ده بیت خوت بگوریت بوئ هوی برؤین، ئیتر ته و او هیچ شتی نه ما من و تو لیبترسین، له هه موو شارهکانی باشور شورشه، تیده گیت له هه موو شارهکان پاپه پښه، له هیچ جیگایه که ده ولت نه ماوه. ئیستا تو ده توانیت به و شه قامه دا برؤیت و نه ترسیت.

ئیواره یه کی درنگ، دالیا و جه لاده تی کوتر مالاواییان له دکتور بابک کړدو له و شاره درچوون، دیاره دوا مالاوایی و دوا ساتی جیابوونه و یه کی گه وړه نه بوو، به لکو جه لاده ت و داليا ده یانویست برؤن و پیکه وه ببینن چ باسه، هه والی شورشینکی گه وړه که سهرجه می باشوری گرتوته وه له هه موولایه که وه ده هات، ده ولت و بازگهی پشکین و هیزی سهر بازی له هیچ جیگایه که نه مابوون. دکتور بابک له بهر هه ندیک له نه خوشه کان نهیده توانی شوینی خوی جیبه لایت، که مالاوایی لیکردن سویندی لئ سهندن که ئه گهر سبه ی نه گه پښه وه ئه و به دلفیاییه وه له دوو پوژى داهاتوودا چاوه روانیانده کات. هیچ یه که له جه لاده ت و داليا نه یانده ویست به چه شنیکى و هه خیراو کوتوپر ئه و شاره چولبکن، به لام ئه و ئیواره یه ده یانویست سنورهکانی ئازادی خویان تاقیکه نه وه. که به و شه قامه دا که و تنه ری دنیا هندی هندی تاریک ده بوو، که می سووته مهنی و سووتانی

بىرەكەنى نەوت وايدەكرد بەدەگمەن ماشىنىك بەو جادانەوہ بیت، پىگایەكى درىژيان لە بەردەمدا بوو، كە دەبايە بە شەقامىكى غەمگىندا بېيىر، بە ناو دەيەھا ئۆردوگای سەربازى خاپووردا راپوردن، ئەو بنكە گەورەنى سوپايان بىنى كە بووبوون بەكەلاوہى گەورە، بە ناو سەدان جەمەلۆنى گەورە گەوردا تىپەپىن كە تەنیا چىئەكەنيان مابووەوہ، بەسەر ھەزاران شىلمانى تەواوہ كۆلەكەى ئاسندا پۆيشتن كە وەك مۆم پڑابوونە سەر زەوى. دەيان مەرقى بىرىنداريان بىنى لە ژىر دارو پەردووەكاندا كەس نەبوو دەريانپەيتىت، سەدان ژن و منداليان بىنى لە ناو پاشماوہى ئەو سەربازگەو ئۆردوگا سووتەوانەدا خواردن و جل و چەكيان دەردەھىتاو بەسەر خۇياندا دابەشىاندەكرد. جەلادەت بەدرىژايى پىگا كە بەدەگمەن قسەيدەكرد، وەك شىت بە لۆقە درىژ و ھەنگاوە گەورەكانى بە پىگادا دەپۆيشت و سەرى بە جۆرىكى سەير داخستبوو. داليا لە جلىكى عەرەبى رەش و درىژدا، بە لەچكىكى رەشەوہ، بە خىرايىەكى گەورە ھاودەم و ھاوناھەنگ لەگەل جەلادەتدا دەپۆى، لە پىگا ھەندى ماشىنيان دەبىنى كە سەرنشەينەكانى لەچكى سەوزيان لە پەنجەرەكەوہ دەرهىتابوو و ھەلەلەيان لىدەدا. ھەر ماشىنىك بەلاياندا دەپۆى تا ماوہىەكى درىژ تەپوتوزەكەى لە ھەوادا دەمايەوہ. لە پىگا وىنە سووتەوہكانى سەروكيان دەبىنى، كە تا ئەو كات دوکەليان لى ھەلدەستا. دواى چەند سەعات پۆيشتن پىكايىكى سېى كە دەيان فەردە ئاردى باركردبوو، پىرىكى كەپولال لىنئەخوپى، كە لەگەلیدا مەرقف نەيدەزانى دەچىت بۆ كوئ سوارى كردن. گرنگ نەبوو دەچىت بۆ كوئ، ئەو ساتە دەمىك بوو خەلكان ھەموو نەياندەزانى دەچن بۆ كوئ، گرنگ ئەوہبوو مەرقف بىروات، بىروات و بەس. ھەندى ساتگەل ھەن لە ژياندا، مەرقف تەنیا دەبىت بىروات بىئەوہى بىرسىت بەرەو كوئ؟. خۆى بداتە دەست شۆفىرىكى كەپولال و لىگەپى بىگەنىتە جىگايەكى دىكەى ئەم ژيانە. ئەو پۆرە دالياو جەلادەت خۇيان دايە دەست ئەو شۆفىرە و دواچار

له شارىكى تاريك بهلام جهنجالدا خويان دوزيهوه، شارىك لهو شاره پيروزانهى باشوور، ئهو شارانهى پرن له گومهزى زيرين، منارهى تهلا، قوبهى ئهلماس. شوفيرهكه له نزيك يهكيك لهو منارانهوه دايگرتن و وهك كهپولالتيكى نه جيب بيتهوهى پارهيان لى وهرگريت مالاوايى ليكردن. شارىك بوو به جورىكى سهير خرورشابوو، پندهچوو سهدان سال بيت خرورشانى وههاى به خويهوه نه بينييت، لهوه دهچوو دواي چهند سهديهك شتيكى خهوتوو له ههناوى ئهو شهقام و كوچانهدا به ئاگاهاتييتهوه... له ههموو مناره و گومهزهكانهوه هاوار بوو، بانگ و سهلا بهو نه غمه غه مگينهى دلى لهت لهتده كرد. له زور شوين دهنكى تهقهو گولله بارانيكى سهير بوو، له گهل ئهوه شدا خهلكى به پولى گهوره گهوره به شهقامه كاندا دهرويشتن و پرويان له قسنهكان و نيو گوپهپانى بهر مەرقه دهكان دهكرد. خهلكانيك به چهكى سووكهوه پهرويهكى سهوزيان به نيوچاوانيانهوه بهستبوو لىي نوسرابوو «يا علي» «ادركنى يا مهدي» «ئوره ئوره جعفريه». ههلايهكى سهيربوو، ههزاران خهلك بن هيچ ئاراستهيهك به شهقامه كاندا رايانده كرد، ههنديكيان دهگريان، ههنديكيان پندهكهنين، ههنديكيان له خوياندهدا، ههنديكيان به ديسداشهى چلكنهوه به كوچهكاندا ههلههاتن و هاواريان له حوسهين دهكرد. ههنديك خهلك خواردنيان هيتابوووه سهر جادهكان و هاواريان له غهريبهكان دهكرد بين نان بخون. خهلكانيك باوه شياندهكرد به يكداه و پيروزبايان له يهك دهكرد. جهلادته و داليا كهوتبوونه دونياههكى تازهوه، دونياههك بن دهولهت، بن پوليس، بن سوپا، بن پياوانى ئاسايش. دونياههكى جوان، بهلام بن هيچ دهستتيك بتوانيت شتهكان ريكبختات. بيتهوهى بزائن دهچن بۆ كوچ، له نزيك دهرگاي يهكيك له مزگهوتهكان دوو لهفهى شفتهى ساردريان خوارد، له سهر عهربهبانهيهك دوو چايران خواردوهوه... جهلادته وهك شيت سهيري ههموو شتيكى دهكرد، سهيري منارهكان و گومهزه تهلاكان، سهيري مانگ كه به جورىكى سهيرو

گه‌وره و بیتمانا له‌سەر سه‌ری وه‌ستابوو، بۆنی پۆحانییه‌تیکی تاریک له‌ زاری مزگه‌وته گه‌وره‌کان ده‌هاته‌ده‌ری، هالاولی چهنده‌ها سه‌ده‌ی کۆن له‌ قوبه و بالنده‌کان و سوهره‌تی هه‌لکه‌نراوی سه‌ر دیواره‌کان ده‌هات. ئه‌و شه‌وه جه‌لاده‌ت بۆ هه‌ر کوێ ده‌چوو و هه‌ستیده‌کرد مانگ راسته‌وخۆ له‌سه‌ر سه‌ریتی. به‌و چاوه‌ جوان و سه‌رسامانه‌وه که هیچیان له‌ چاوانی ئه‌و مۆسیقاره نه‌فامه‌ی پرته‌قالی سه‌ی نه‌ده‌چوو سه‌یری ئه‌ستیره و شه‌قام و ده‌موچاوه‌کانی ده‌کرد، ئیستا نیگا‌کانی له‌ نیگای که‌شتیوانیکی ده‌کرد که‌ رێک سه‌یری گه‌رده‌لولیکی گه‌وره‌بکات له‌ به‌رده‌میدا، نیگایه‌ک دواتر من زۆرجار له‌ چاوانیدا بینیومه‌ته‌وه، نیگایه‌ک پهبوو له‌ ترس و سه‌رسامی، غه‌م و قوولی، ته‌نهایی و غوربه‌ت.

که‌ له‌ به‌رده‌رکی مزگه‌وته‌که‌دا وه‌ستابوو گوتیان لیبوو، که‌ شه‌شاماتیکی زۆر له‌ یه‌کیک له‌ کوچه‌کانه‌وه پایانه‌کرد، شه‌شاماتیکی به‌ هات و هاور، بیسه‌بر و پڕ له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ، سه‌دان خه‌لک بێ هیچ هۆیه‌ک پایانه‌کرد و دوا‌ی گروپیکی تری ئاده‌میزاد که‌وتبوون که‌ ئه‌وانیش دوا‌ی کومه‌لیک مندال که‌وتبوون که‌ ده‌یانگه‌وت زیندانیکی نه‌ینیان دۆزیوه‌ته‌وه. جه‌لاده‌ت و دالیا دوا‌ی ئه‌و شه‌شامه‌ته‌ زۆره‌ ده‌که‌وتن. سه‌دان ژن و پیاو، هه‌ندیکیان به‌ پاچ و چه‌کوش و قولنگه‌وه شه‌قامه‌که‌یان ته‌یده‌کرد و ته‌کبیریانده‌دا. خه‌لکانیک که‌ دیسداشه‌ دپاوه‌کانیان، چاوه‌ پڕ فرمیسکه‌کانیان، ده‌سته‌ برینداره‌کانیان، هه‌ناسه‌ سارده‌کانیان له‌ هه‌ر کتیبیک پوونتتر قسه‌یده‌کرد، مه‌قه‌ورترین پۆحله‌به‌ری سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌بوون، مه‌گه‌ر ته‌نیا مردووه‌کان له‌وان شکسته‌تر و ماندووترین. جه‌لاده‌ت و دالیا بێ هیچ به‌هانه‌یه‌ک به‌ شه‌سامه‌تیکی زۆره‌وه دوا‌ی ئه‌وانه‌ که‌وتن. به‌ چه‌ندین کوچه‌ی ته‌سک و تاریکدا پۆیشن، کوچه‌ی درێژ که‌ بۆنی بوغرد و خوین و هه‌ریسه‌یان لیده‌هات. له‌ کوتاییدا گه‌یشته‌ گۆره‌پانیک که‌ به‌ سه‌دان چرای ده‌ست روناکرا‌بووه‌وه. پێده‌چوو به‌ر له‌وانیش چه‌ندین که‌س له‌و جیگایه‌دا کاریانکردبیت، دیار‌بوو یه‌کیک

له ده‌رگایه‌کی نه‌هیتییه‌وه سه‌رداییکی دۆزیب‌وه‌وه که پاسته‌وخق بر‌دب‌ویه
 سه‌ر زیندانیکی نه‌هیتی له ژیر زه‌ویدا. به‌ر له‌وان ده‌یه‌ها که‌س چیمه‌نت‌قیان
 شکاند‌بوو، دیواریان رو‌خاند‌بوو، ده‌رگایان هه‌لکه‌ند‌بوو، بۆته‌وه‌ی بگه‌نه
 ده‌می ئه‌و سه‌ردابه‌ نه‌هیتییه. گۆره‌پانه‌که ئیجگار گه‌وره‌بوو، ده‌می زیندانه
 نه‌هیتییه‌که ده‌که‌وته سه‌ر حه‌وشی مالیک که به‌قسه‌ی که‌سانیک له‌ ناو
 حه‌شاماته‌که‌دا بنکه‌یه‌کی تایبه‌تی هیزه‌کانی ئاسایش بو‌وه. له‌وی‌وه زیندانیکی
 سه‌یریان دۆزیب‌وه‌وه به‌ هه‌زاران لق و پۆپه‌وه، به‌ هه‌زاران ژووره‌وه، به
 ده‌یان هه‌زار زیندانییه‌وه که‌س نه‌یده‌زانی له‌ چ ده‌ورو زه‌مانیکدا گیراون.
 هه‌ندیکیان زمانی سه‌رده‌م و پۆژگاریکی تر قسه‌یان ده‌کرد، هه‌ندیکیان ناوی
 خۆیان یاد‌کرد‌بوو، هه‌ندیکیان زیندان تووکی پتوه نه‌هیشتب‌وون، هه‌ندیکیش
 به‌ جۆریک سه‌رو پشیمان در‌یژ‌بو‌وب‌وو له‌ درنده‌یه‌کی دارستان ده‌چوون.
 خه‌لکانیکی زۆر پاله‌په‌ست‌ویانده‌کرد بچنه‌ ژووری بۆ ناو سه‌ردابه‌که،
 کۆمه‌لیک خه‌لکی چه‌ک به‌ده‌ست دووریان ده‌خستنه‌وه‌و ده‌یانگوت:
 به‌وجۆره‌ نابیت، به‌وجۆره‌ نابیت، خواره‌وه خه‌لک زۆر ناگرتیت، پتو‌یستیمان
 به‌ چه‌ند که‌سیکی گه‌نجه‌ زنجیره‌کان بشکینن، تیده‌گه‌ن خه‌لکمان ده‌و‌یت
 زنجیره‌کان بشکینن. جه‌لاده‌ت که سه‌یرترین رو‌خساری ناو حه‌شاماته‌که
 بوو، به‌ چاکه‌ته‌ ره‌ش و کاسکیته‌ چه‌رمه‌که‌یه‌وه پتر له‌ ئه‌کته‌ریکی سینه‌ما
 ده‌چوو نه‌وه‌ک له‌ زنجیرشکینیک، به‌لام به‌ده‌ر له‌ ئیراده‌ی خۆی یه‌که‌م که‌س
 بوو، گوتی: هاو‌پیم بیده‌ن به‌ من، من ئاماده‌م ئاماده‌م. من زنجیره‌کان
 ده‌شکینم. ئه‌وه‌ی کاروباری به‌ر ده‌رگاکی پیکده‌خست کورپکی گه‌نج بوو،
 پیده‌چوو شتیک سه‌روسیمای جه‌لاده‌تی خست‌بیته‌ دل‌یه‌وه، گوتی: تۆ و
 دوو که‌سی ترم ده‌و‌یت، دوو که‌سی تر، ئه‌وانی تر هه‌موو بپۆنه‌ ده‌ری،
 زیندانییه‌کان پتو‌یستیان به‌ کۆمه‌که، لیژنه‌یه‌ک دروست‌بکه‌ن بۆ کۆمه‌کی
 زیندانییه‌کان، ها برام لیژنه‌یه‌ک دروست‌بکه‌ن بۆ کۆمه‌کی زیندانییه‌کان. مال
 و حال و شو‌ینی خه‌ویان بۆ بدۆزنه‌وه، تیماریان‌بکه‌ن... نا که‌س نه‌یته

ژوورئ، خوارەو ە کەسی تر ناگریت. ئەو ە کەس و کاری ە ە یە سەبر بگریت
ئێستا یە کە یە کە زیندانەکان بەردە دەین، زۆرن زۆر زۆرن، کەس نازانیت
چەند سالا زیندانن، لە زەمانی ە جاجەو، چوزانم لە زەمانی ەارون
ئەلرەشیدەو،... ھاھا... پەب الحلو... بەرمەکیەکانیش لێرەن... سەبرتەن
بیت ئەمشەو بەرمەکیەکانیش دەبینن، ھاھا... ەموویان لێرەن... پەب
لحلو لە ەبدولرەحمانی داخەو ە تا مەلیکە بچکۆل.

خەلکی بە گشتی پێدەکەنین، کوپە گەنجەکە بە دەنگێکی بەرزتر
دەیکووت: کەس نازانیت چەند ەزار زیندانە، تا ەقل دەبیریت زیندانە و
دریژ بۆتەو، مەن خۆم مەلیک غازی و ەبدولکەریم قاسم بە چاوی خۆم
دی، پەب لحلو باو ەرم پیناکات. دە بە شەرەف لەوانە یە نوری سەعیدیش
ەر لەو بیت. تا دەهات خەلکەکە پتر لەگەل قسەکانی کوپەکەدا
تیکەلەدەبوون و پێدەکەنین. خەلکی لە گەرمە ی پتکەنیندا بوون کە تیپەکانی
ژێرەو یە کەم زیندانیان دەهتانیە سەر. پیاویکی پیرو باریک کە هیتەدی
ەشاماتەکی بینی دەستیکرد بە گریان، خەلکانیک باو ەشیان پیادەکردو
دەیانگووت تۆ ئازادبوویت، ئازادبوویت، پیرەمێردەکە زنجیریکی ئەستوور
لە قاچ و دەستیدا بوو دەیکووت «نامناسن... نامناسن، مەن سەعیدم
کوپە چکۆلەکە ی ئایەتولا ەسەنی قەزوینی». پیاو ەکە تەنیا دەرپتەکی
کورتی لە پیاوو، تەمەنی لەسەر و ەفتاوە بوو، ەیچ موویەکی پەش بە
بەدەنییەو نەماوو، بەو ەدا ەشتا خۆی وەک کوپە بچوکی ئایەتولایەک
ناو ەدەکرد کە کەس یادی نەماوو، شتیک بوو ەربە بەختەو ەکانی
زیاتر دەخستە پتکەنین، کە تەنیا ئەمشەو دوا ی زیاد لە ەفتاسال
یە کە مەین شەوی ئازادی دەژیان. جەلادەت چەکوشیکی گەورە ی ەلەدەگرت
و ەاواریدەکرد: دووربکەو ەو، با زنجیرەکانی بشکێنم... دووربکەو ەو.
خەلکەکە پیرەکیان لەسەر دەست ەلەدەگرت، مەستانە و گەرم بە جۆش و
خروشیکی بیوتنە ی شادی دەیانگووت: بژی... بژی، کوپە ەرە چکۆلەکی

تايه تولا قه زوينی. له سهر به سستیکی کونکریتی که له کاتی ئاساییدا بۆ گرتنی بهردهمی شوینه دهوله تیه کان به کارده هات، جه لادته وهک ئه وهی هیزیکی ئه فسانهیی تیا به رجه سته بوویت، به زرمه یه کی گه وره وه، به ده ست بادان و بازوو وه شاندينکی پاله وانئاساوه ئه و زنجیره ئه ستورانهی ده پچراند. دالیا له نزیکیه وه له جله عهره بییه رهش و له چکه به حیشمه ته که یدا ته ماشایده کردو تینه ده گه یشت ئه و هیزه کوتوپرو گه وره یه چیه که له جه لادته دا کو بۆ ته وه، کو پیک پوژانی رابوردوو، کاتیکی سه ختی برسیتی و گیزی به سه ربردیوو. خه لک که زنجیره پچراوه که یان ده بیینی ده یان کرده چه پله ریزانیکی زۆر... جه لادته وهک شتیک مه سستیکات، چه کوشه که ی به رزده کرده وه ده یگووت: زنجیره کان بینن... زنجیره کان. به دریژی شی وه جه لادته زنجیری ئه و زیندانیانهی ده شکاند که ده هاتنه ده ری، زنجیر له دوا ی زنجیر... زنجیر له دوا ی زنجیر. له گه ل هاتنه ده ره وهی هه موو زیندانییه کدا خه لکی ده یان کرده چه پله ریزان و ته کبیرلیدان، ده گریان و هاواری هه سه ن و حوسه ییان ده کرد، هه ندیک خوشحالانه باوه شیان به یه کدا ده کرد، جه لادته هه ر زنجیریکی ده شکاند، باوه شی به زیندانییه که دا ده کردو پینده گووت: برۆ برام ئازاد به، تا هه تا هه تايه، مه هیله جاریکی تر هیه که سیک بتگریت. هه ندیچار که ماندوو ده بوو چه کوشه که ی ده دایه گهنجیکی تر که هه ر له ته مه نی خۆیدا بوو، دالیا له ناو خه لکه که وه، خواردن و ئاوو چای شیرینی بۆ ده هینا، که سانیک به سه تلی گه وره وه شه ربه تیکی هیلداریان به سه ر خه لکدا ده گنرا. جه لادته به رده وام چه ند په رداختیکی ده خواری ده وه له ناو هه شاماته که دا هاواریده کرد: شه ربه تی سه رکه وتن، شه ربه تی رزگار بوونی ئیمه ی ئاده می له ژيانیکی هه یوانی و په ر زه یله ت... بژی ئینسان... بژی خودا. دالیا هه رکات ده یزانی جه لادته جۆش و خروشی تیده گه ری، ده ترسا، به تايه ت دلنیاوو جه لادته هیه له عه قلیه تی ئه و خه لکه ئیماندارو چه وساو هیه تیناگات، نازانیت چه نده

ناجىگىرو مەزاجى و زووگۇرۇن. جەلادەت بە ھەماسىكى بىيۈنەۋە، ئارەقەى دەردەدا و زنجىرەكانى دەشكاند، ھەزاران زىندانىيۈون كە دەستە دەستە لەو ژىر زەمىنە دەھاتتەدەرى و نەياندەزانى چىيەكەن و بۇ كوۋى بچن. زىندانى سەردەم و زەمانى جىاواز جىاوازابوون، ھەندىكىان بۇنى قەرنە دوورەكانىان لىدەھات، نە ناويان ھەبوو نە ناوينشان. سى گەنجى مېزەر بەسەر و چاۋلىكە لە چاۋ كە ھەر سىكىان بەيەكەۋە دەجولانەۋە، بەيەكەۋە چاۋيان دەتروكاندو بەيەكەۋە دەستيان بەرزەدەكرەۋە، دەيانگووت: قوتابى ھەوزەن. لە ناو ھەشاماتەكەدا زىندانىيەكانىان ۋەردەگرت و لە پاسىكى تايىبەتدا كە بەردەوام لە ھاتوچۇدا بوو دەيانناردن بۇ ھەمامىكى تايىبەتى و لەۋىتوۋە بۇ ناو مەرەقەدەكان. دالىا لەگەل چەند ژىكى تردا، ئەو جل و كەلوپەلانەيان جىيادەكرەۋە كە خەلك بۇ زىندانىيەكانىان دەھىتا، ھەندىكىان پروت و قوت بوون، كە دەھاتتە سەرى و ھەۋا لىدەدان ھەلدەلەرزىن، بەجۇرىك دەلەرزىن مروڧ دەترسا لەۋيادا بمرن. زۇربەيان دواى شكاندى زنجىرەكانى دەست و قاچىشىيان ھەر نەياندەتوانى بەپىنگادا بېرۇن. دالىا جەلكانى ئامادەدەكرەدو دەيدايە گەنجىكى يەكچاۋ كە دەيگووت «بەعسىيە كافرەكان چاۋىكىان دەرھىتاۋە داويانە بە پشيلەيەكى گەپ». جەلادەت تا دەمەۋەبەيان بىماندوۋبوون زنجىرى دەشكاند، لە نىزىكى بەربەيان خەلكانىكى زۇر كە شەۋ نەخەۋتبوون ئەۋ دەۋرۋەبەريان چۆلدەكرەدو خەلكانىكى تر جىگايان دەگرتەۋە، لە ۋچانىكدا جەلادەت جگەرەيەكى دادەگىرساند و بە لەزەتتىكى قولەۋە مژىكى لىدەدا، لەۋ مزانەى كە سالانىك دواتر لە كاتى گىرپانەۋەۋە خويىندەۋەۋە چاكرەدى تىكستەكەيدا من دەمبىنى و پىمۋابوۋ دەيەۋىت لەگەل مژەكانىدا ھەموۋ باى گەردون بباتە ناو پۇخى خۇيەۋە. دادەنىشت و سەيرى مانگى دەكرەد كە ھەمىشە بەسەر سەريەۋە بوو، لە ناكاو ئەۋ گۇرانييە ئەفسوناۋىيەى «مەزھەرى خالقى» دەھاتەۋە ياد: لەيەكىك تارىك ئەۋ مانگ، لە يەكىك پوناك / تاكەى دەكەۋم ئەۋ مانگ،

مات و تہنیاو تاک. سہیربوو لہ ناوہ پراستی ئو مہیدانہ دا، لہ شاریک لہ
 شارہ موبارہ کہ کاند، لہ ناو دہنگی تہ کبیرو و ہلوہ لہ ی شیعہ مہ زہ بہ کاند، لہ
 سیبہری مزگہوت و منارہ زہ پرنہ کاند، لہ ناکاو مروف سہیری مانگ بکات
 و مہ زہری خالق ی بیربکہ ویتہوہ. ساتیکی ناماقوول و بیمانابوو، بہ لام ئو
 شہوہ خو ی بیمانابوو، ساتیکی کورتی ئازادی بوو لہ بہ حریکی ترسناک و
 قوولی ئہ شکہ نجہ دا. ہیندہ ی لہ گہل ئیسحاقدا و ہک فلووت ژہنیک بہ زہویدا
 گہرابوو، ئو گورانییہ ی بہ یاد نہ کہو تہوہوہ، بہ لام لہ ناکاو و ہک لہ گہل
 شکاندنی زنجیرہ کاند، ئو زنجیرہ سہیرانہ ی سہر پو حیشی شکابیت،
 ئو قفلانہ ش شکابیت کہ چہ ندین کاتہ لہ پو حی دراو ن. لہ پردا خہ یالی
 پردہ بوہوہ لہ و ئاوازو گورانی و سؤناتانہ ی لہ یادیکردبوون، و ہک ئوہ ی
 ئو تہ ماشا کردنہ کورتہ ی مانگ، ئو سہر ہہ لپرنہ، ئو دزہ کردنہ ی
 دہنگی ئہ فسوناوی مہ زہری خالق ی، ہموو یادہوری لہ خہوہ ستاند بیت،
 ہموو ژیان ی خو ی دوزبیتہوہ، ہموو تہ پوتوژی ئو شارہ زہردہ ی
 سربیتہوہ. بہ یہ کجار مژی لہ جگہرہ کہ ی دہ داو چاوانی پردہ بوون لہ
 ئاو. و ہک ئوہ ی بہ درژیابی شہو زنجیرہ کانی ناو خہ یال و سہری خو ی
 شکاند بیت... و ہک ئوہ ی یہ کجار پو حی خو ی لہ ہموو کو تہ کانی کات و
 شوین رزگار کرد بیت. یہ کجار بوو بیت بہو کو ترہ ی بال دہ کاتہوہو بہ ناو
 موستہ حیلدا دہ فریت.

بہر لہوہ ی جگہرہ کہ ی تہ واوبکات، لہو پہری گو پہ پانہ کہوہ چوار
 چہ کداری دیسدا شہ پو ش دہردہ کہو تن، کہوہک ئیستا لہ شہ پ گہرابیتہوہ،
 گورچ و بہ پرتاو لہ شہ قامہ کہ دہ پہ پرنہوہ. دونیا بہرہو پونا کبونہوہ دہ پو ی،
 ہندیک چراکانیان کوژاند بوہوہ، جہ لادہت لہ ناکاو بؤن پرتہ قالیکی سہیر
 دہچو بہ سہریدا، کہ پیٹو ابوو بؤنی پرتہ قال ی ناو خہو نہ کانتی، دالیا کہ لہ
 ناو بارگہ ی جلہ کو ن و دیسدا شہ ی بؤنداردا بہ بؤی عارہق و پیسی نو قم

بووبوو، گوئی لیئوو، دهنگیکی سهرسام و خوشحال پر به شهو، پر بهو مهیدانهی له نیوان تاریک و پروندا جۆلانییده کرد، هاواردەکات: جه لادەت، هاوپرئ کورده کهم، ئەى مندالی نه جیب، ئەى گه وره ترین مۇسقىقاری سهر ئەم ئەستیرهیه، خواى مه زن تۆ شیت بوویت، بهم به یانییه زووه چی ده کهیت لیره دا؟.

دالیا ته ماشایده کردو چاوه عهره بییه ته ره کانی سامیری بابلی ده بیینی، ئەو شادومانییه قولەى ده بیینی له روخساری پیاویکدا که پیده چوو له دلەوه سهرسام و شاد بیت. جه لادەت بیئەوهى کاتی بیرکرنه وهى هه بیت، له قولایى رۆحیه وه هاواریده کرد: پرتهقالی بابلی، مهلعونى کوپی مهلعون. تۆ چیده کهیت لهم به یانییه پاکه دا... ها، هه ی پیاوی پیسو پۆخل تۆ چی ده کهیت لهم به یانییه پاکه دا؟

وایده گووت و باوه شیانه کرد به یه کدا و هه ردووکیان وهک دوو مندال دهستیانه کرد به گریان.

سامیری بابلی پییگووتن، هه رایه کی گه وره به پیرهیه، تیپیکى زری پۆشى گاردی کۆماری به رهو ئیره دیت، ئەوان ئیشیان ئەوهیه که چهک به سهه خه لکدا دابه شبکه ن بۆئەوهى له ده ره وهى شار بهر به تانکه کان بگرن. سامیری بابلی ده یگووت «جه لادەت من پیتان ده لیم شه پرکی دۆراوه ئیه بگه پرینه وه بۆ شوینی خۆتان، نابیت لهم شه پرده بکوژرین، شه پرکی سهه دهه سهه دۆراوه... هیزمان نییه، چه کمان نییه، هیزیک دروست نه بووه خه لک له ژیر فرمانیدا بجه نگیت... ده بیت ئەم پرۆ بگه پرینه وه بۆ جیگای خۆتان، من زۆر شتی نه بینیم هیه پیتی بلیم، گهر لهم شه پرده ده ربازبووم دیمه وه بۆلات له پرتهقالی سپی، نه بینیه کی گه وره ههیه بدهمى، نه بینیه کی که

دەيىت تۇ خاۋەنى بىت، تۇ ئەي مىندالى نەجىب... دالىا سووربۇو لەسەر ئەۋەي كە ھەردووكيان لە ناو شاردا بىمىننەۋە چاۋەپوانبەن. سامىرى بابلى پىنگووتن كە لە ھەموو ھالەتلىكدا كە جەنگ لە ناۋەپراستى شار نىزىكبۇۋە نەچنە ناۋ قىسەكانەۋە، گەرەتەين خەتەر ئەۋەيە پوۋبەنە قىسەكان ياخۇد گۆرستانەكانى دەۋرۋەرى. دەيىت بە جۆرىك لە جۆرەكان پوۋبەنە دەروازەي باشوور و لە پىگايەكى سەھرايىيەۋە پوۋبەنەۋە شارى خۇيان. جەلادەت دالىاي لە شوپىنلىكدا نىزىك يەكلىك لە قەيسەرىيەكان بەجىيىشت و لەگەل سامىرى بابلىدا پۇششت تا لەيەكلىك لە مەشجەبە كۆنەكان چەك ۋەرگىرىت. پىشتر لە ھەموو ژياندا چەكى نەگرتىۋو بە دەستىيەۋە، بەلام ئەۋ پۇژە ئارەزوۋىيەكى سەيرى ھەبوو بچىت بۇ شەپ. بەلام سامىرى بابلى دەيگوت «ئەگەر تۆم بە ەمودىكەۋە بەسقتەۋە، گەر دەست و قاچ و دەم بەستۋىتەۋە فرىمداۋىتە خانىكەۋە ناھىلم بىت بۇ شەپ. تۇ چى لە جەنگ دەزانىت، چى؟ دەيىت بەختەۋەرىت كە ھىچ جەنگىك نەبىنىت. خۇشەخت و نەجىيە ئەۋ مۇقەئى لە ژياندا مەيدانى شەپى تاقىنەكردۋتەۋە، شادو بە شكۋىە ئەۋ پۇجەي ھەرگىز تەنگ بەپۇي مۇقەكانى تردا بەرزنالكاتەۋە...» ۋاي دەگوت و دەۋەستا، كەمىك تىدەفكرى و دەيگوت «بەلام گۆيىگرە دەيىت ئىستا تەنگىك ۋەرگىرت تا گەر پىۋىست پىۋىۋو ژيانى خۇت دەربازىكەيت... ژيانى خۇت و بەس». جەلادەت دەيگوت «يان پۇجى تۇ، يان وىژدانى تۇ، سامىرى بابلى تۇش نابتى بمرىت، من و تۇش حىسابىكمان لە نىۋاندايە، نابتى بمرىت، ۋەدەم بەدەرى كە نامرىت و دەگەرپىتەۋە».

ھەردووكيان لەۋ بەيانىيە زۆر ساردەدا بە شەقامەكاندا دەپۇششتن و قىسەياندەكرد، سامىرى بابلى بىشەۋەي بزانىت جەلادەت مەبەستى چىيە، بەۋ ەرەبىيە شىرىنەي دەيگوت «ئەي مىندالى نەجىب، من و تۇ زۆر شت لە نىۋانماندايە... زۆر شت... پەيمانەت دەدەمى بە زىندوۋىيى بگەمەۋەلات...»

لیم مەترسە، من گورگم... نا عەزیزم تۆ قەت لە گورگ مەترسە...». لە ناکاو دەووستا و دەستی جەلادەتی دەگرت و دەیکووت «جەلادەتی کۆتر، بەردەوام ئەو ئەسپانە لەسەرمدا غار دەدەن... جەلادەتی کۆتر، بەلێ، چۆنت پێدەلیم وایە، بەردەوام ئەو ئەسپە سپیە شیتانە، لەسەرمدا بەرەو جیگایەکی نادیار غاردەدەن، دوو ئەسپی شیت، چەندین مانگە لەسەرمدا بیوچان پەوتدەکەن، دەحیلینن، کورژندەکەن، چەندین مانگە... گەر شەو نەخەوم، لە وچانە چکۆلەکانی نیوان هوشیاری و زیندەخەودا دەردەکەونەو، دوو ئەسپی سپین، وەک چووپی شیر، وەک کەفی دەریا، وەک بەفرەکانی باکوور...». جەلادەت تینەدەگەشت بۆ حیکایەتی ئەو ئەسپە سپیانەی بۆ باسەدەکات، بەلام سامیری بابلی، بواری بیرکردنەوەی نەدەداو دەیکووت «جەلادەت ئەوانە ئەسپی موعجیزەن، تەنیا موعجیزە دەتوانیت پزگارمانبکات، گەر ئەو ئەسپە سپیانە نەگەنەلامان پزگارمان نابێت».

جەلادەت باوەڕی وابوو ئەوانەیی موعجیزە پزگاریانەدەکات، لە مردنەو نزیکترن تا لە ژیان. هەر مەژۆتیک دەست لە دیواری مردن بدات و بگەرێتەو، هەرگیز وەک مەژۆتە ئاساییەکان ناژی، پردیکی پتەوتری بە دونیای مردوووەکانەو دەبێت. سالانیک دواتر کە لە پیشی ماشینەکەدا توند خۆی دەگرت و بە سامیکەووە لە تەنیشتمەووە دادەنیشت، بیئەوێ هیچ لە شۆفیری بزائیت سەیری دەست و قاچی دەکردم، بەو نیگا خەیاڵییە تەماشای پیشەوێ دەکرد، پای وابوو مەژۆت یان دەبێت بمیریت یان نابێت لە ڕینگای موعجیزەووە بژی. موعجیزە نایەت بۆ ئەوێ بمانگێرێتەو بۆ ژیان بەلکو دیت بۆئەوێ دەرمانبکات لە مردن. بەلام ئەو پۆژە لە شاری منارە موبارەکەکانی باشووردا، هیشتا تەواو لە مانای موعجیزە تینەگەیشتبوو، موعجیزە لەلای ئەو تەنیا بازیک بوو بەسەر ئاگرکی گەورەدا بیئەوێ بسووتیت، بەلام سالانی دواتر موعجیزە دەبێتە شتیکی دیکە وەک گەمە

پۇلىتى پوسى. وەك ئۇەى تۇ پىنچ جار بچرىكىنىت و نەمردىت، سەرى شەشەم جاریش بچرىكىنىت و گوللەيەكى مەلەون و دوابراو نەبىت لەسەرتدا نالەبكات. وەك ئۇەى لە بەختى تۇ ھەمىشە گوللەكە خانەيەك بازىداتە دواوۋە تەرەقەكەى خۇى نەداتە بەر ئۇ چەكوشە چكۆلەيە، جەلادەت دەىگووت «گەر گەمەكە وای لىنھات چىتر ئۇە ژيان نىيە باوۋەش بە تۇدا دەكات، بەلكو مردنە تۇى ناوۋىت».

ئۇ پۇژە جەلادەت بە چەكىكەوۋە «كە نەيدەزانى بەكارىبەيتىت» لەگەل دالىا سىراجەدیندا بە شاردا دەسورائەوۋە، شارىك جار دواى جار پەنگى دەگۇرا، لە ھەندىك ساتدا ھەوایەكى خۆلەمىشى مايل بەرەو سىپى دەھاتەسەرى و ھەندى ساتى دىكەش تۇزىكى سوورباوى خوينئاسا لە باكوورەوۋە دەھات. لای نىوہپۇ، چەند كزەيەكى زەرد لە باشوورەوۋە ھاتن و ھەناسەيەكى زەغفەرائىيان بەخشى بە كوچە بىدەنگ و خامۇشەكان، دواترىش شەپۇلى سەيرو گەورەى دوکەل لە ھەوادا دەردەكەوتن. لەگەل گۇرپىنى پەنگى ھەوادا پەيتا پەيتاش ھەوالى جۇراوچۇرو دۇرىش سەبارەت بە ھىزەكانى گاردى كۇمارى دەگەيشتە ناو خەلك، سەبارەت بە شكستى ھىزەكانى راپەرین، سەبارەت بە راپەرپىنى تازە لە باكوور، سەبارەت بە مارشى كوردەكان بەرەو پايتەخت. بەلام خەلكانىكى زۇر لە ھەموو كوچە و گەپكەكاندا خۇيان كۇكردبووۋە تا پووبكەنە سەحراكان و بەرەو باشوور بکەونە پىگا. دالىاو جەلادەت لە ھەموو شوىتەكاندا چاپان دەخواردەوۋە، لەفەيان دەخوارد. گەر پىويستبايە لە نرىك مزگەوت و حوسەينىيەكانەوۋە پشوياندەدا. جەلادەت بەردەوام بە پىگادا دەپۇىشت و يارى بە كاسكىتەكەى دەكرد، شەقى لە شتەكانى بەردەمى ھەلدەدا، كوچەو شەقامەكان پىپوون لە ھەر شتىك كە مرۇف دەشىت خەيالى بۇى بچىت، لە ھەندى جىگادا منارەى چكۆلە چكۆلەى لاشەيان دەبىنى، كە لەسەرىەك كەلەكە كرابوو، لاشەى ئۇ بەكرىگىراوو جەلادانەى دەولەت كە لە بىكە

حیزییه‌کانیاندا کوژرابوون و هه‌ندیک هه‌رامیانکردبوو بنیژرین، سه‌ده‌ها لاشه که هیدی هیدی بۆگه‌نیانده‌کرد. سه‌ری هه‌ندیک له‌سه‌ر برپاوه‌کان له ناوه‌پاستی شاردا به‌پیز له‌سه‌ر هه‌ندیک ته‌نه‌که‌ی ژه‌نگاوی دانرابوون، ده‌ستیک به‌خه‌تیکی کوفی جوان، به‌لام به‌شیوه‌ ته‌عبیریکی که مرۆف دروست نه‌یده‌زانی فارسییه یاخود عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ته‌نه‌که‌کانی نوسییبوو «انتقام ربانی». له‌بازاریکی چکولانه و داخراوو جه‌نجالدا چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ده‌فرۆشرا، هه‌ندیک له‌شوسته‌کان پرپوون له‌شتی تالانکراو که خه‌لک له‌مه‌خزنه‌گه‌وره‌کان ده‌ریانیه‌تابوون. له‌هه‌ندیک گه‌ره‌کدا دالیاو جه‌لاده‌ت هه‌ستیانکرد ده‌نگه‌ده‌نگ و ته‌ق و هوپی ترسناک که‌وتۆته ناو پیزی خه‌لکانی راپه‌ریو خۆیان‌ه‌وه، ده‌ورو به‌ری قسسه‌کان پتر به‌ده‌ست کومه‌لیک چه‌کداری عه‌بابه‌شانه‌وه بوو که خۆیان وه‌ک قوتابیانی هه‌وزه به‌خه‌لک ده‌ناساند، هه‌ندێ به‌شی تر به‌ده‌ست خه‌لکانیکی تره‌وه بوون که ئه‌وان ته‌واو له‌ناوه‌کانیان حالی نه‌ده‌بوون. ده‌مه‌و ئینواری یه‌که‌مین فرۆکه‌ی هیزه ده‌وله‌تییه‌کان له‌ئاسماندا ده‌رکه‌وته‌وه، سه‌ره‌تا له‌به‌رزاییه‌کی گه‌وره‌وه هه‌ندیک موشه‌کی ئاسمانی گرت‌ه‌کوچه‌و پێگاکانی باکووری خۆره‌ه‌لاتی شار، له‌و جیگایه‌وه که ده‌بایه‌ تانک و زریپۆشه‌کانی گاردی کوماری به‌ره‌تلی گه‌وره‌ بێته‌وه ناوه‌وه. له‌دوور به‌رده‌وام ده‌نکی ته‌قینه‌وه‌و زرمه‌ی تۆپ و پێژنه‌ی په‌شاش ده‌هات، دیکتاریۆفیک به‌دریژی پوژ له‌شوینیکی نه‌زانراوه‌وه ته‌قه‌یده‌کرد. خه‌لکانیکی دیش بێبه‌هانه‌ ته‌قه‌یانده‌کرد، ژن و مندالیکی زۆری ترساو به‌بوخچه‌ی چکولانه‌وه خۆیان ئاماده‌ده‌کرد له‌شار بچنه‌ده‌ری... هه‌موو شتیکی ئالۆزبوو، هه‌موو شتیکی بێمانا بوو، هه‌موو شتیکی له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی ته‌مدا مه‌له‌یده‌کرد.

«ئاه داليا... ئاه داليا سىراجەدىن... پاكە، ئەوان لە ھەموو لايەكەو ە دىنەو ە ناو شار، لە ھەموو لايەكەو ە بە تانك و زىڤۆشەكانيانەو ە ەگە پىنەو ە، ئەو پياوكوژانەى دىنەو ە ناو خەونەكانمان... بە خۆيان و خودە ئاسنىن و قەمە خۆيتاويەكانيانەو ە، داليا سىراجەدىن ئەى خانمى ناو خەونەكانى من، پاكە، من نازانم چەكەمەم لە كویدا فرىدا... دەستم بەدەرى و پاكە. ئەوان بەست بە بەست و كوچە بە كوچە ئەم شارە بۆردومانەكەن، گومەزەكان بۆردومانەكەن، قوببەى تەلا بۆردومانەكەن، سەحنى پىرۆز دەدەنە بەر موشەك... داليا لە نىزىكانەو ە خومپارە دەتەقتەو ە، داليا كەسانىك ەن لە نىزىك من و تۆو ە دەمرن، منداڵ ەيە لە پىش من و تۆو ە ەكەو یت، ئاه داليا خۆشەويستە خەيالىيەكەم، خۆشەويستە ئەفسانەى و ناو مەدەكەم، ئەى عەشقىك كە ەمەيشە لىمەو ە نىزىكىت و بە ئەندازەى دوورترین ئەستىرەش لىم دوورى، بازە داليا سىراجەدىن... ئەى ئەو سۆزانىيە چكۆلەيەى فرىشتەكانت سەرسامكردو ە. بازە، سەيركە ەردووكمان بەسەر ژن و منداڵدا بازەدەين، بەسەر لاشەى خەلكى بىخەتەدا بازەدەين، بەسەر لاشەى ئەو زىندانىانەدا كە دو یتى شەو من زنجىرەكانيانم دەشكاند، من كە لەناكاو توانايەكى ئەفسوناو یم تيا دروستبوو، وەك ئەو ەى توپەيى ەموو ئاسنگەرەكانى دۇنيا لە دەستما بىت، توپەيى ئەو ئاسنگەرەانەى دەيانەو یت لەسەر سىندانەكانى خۆيان زەمەن و قەپنە دوورەكان بشكىنن، ئاه داليا سىراجەدىن پاكەو تەماشای ئەو پياوانە مەكە كە دو یتى شەو من ئازادمكردن و ئەمەق بە گەرەو ە لە دەركاى مەگەوتەكان دىنەدەرى، ئەمەق بە گەرەو ە بە كوچەكاندا رادەكەن، ئاه داليا... من چىم كرد... چى؟ من ئەوانەم كوشت ياخود نا؟ تۆ پىتەلن؟ ئەى عەشە نەكردەو بىئۆمەدەكەى من. سەيرى منارەكان مەكە دەروخىت، سەيرى خودا مەكە دەدرىتە بەر گوالە، سەيرى ئەو منداڵانە مەكە كە زىپى گەرم و تواو ەى قسەنەكان دەيانسووتىن یت، داليا سىراجەدىن پاكە... پاكە... كى ەلدەگرىتەو ە؟

تانکه‌کان نزیکه‌دنه‌وه دالیا، دالیا من و تۆ له‌به‌رده‌م لوله‌ی تانکه‌کاندا‌ین، ده‌بیت پات‌بکیت‌شم... دالیا، ده‌بیت نه‌هیت‌م سه‌یری چاوی مردووه‌کان بکه‌یت، نه‌هیت‌م ده‌ست بۆ عه‌بای سووت‌اوی نه‌و ژنه‌ شیعانه‌ به‌ریت که به‌سه‌دان راده‌که‌ن و عه‌باو جبه‌و کراسه‌ ره‌شه‌کانیان گری گرت‌ووه، هه‌زاران دالیا... هه‌زاران... عه‌باکانیان وه‌ک مه‌شخه‌لانیکی گر له‌ دویانه‌وه ده‌سووتیت و راده‌که‌ن، دالیا ئاوړ له‌ هیچ که‌س مه‌ده‌روه که له‌ نزیکه‌مانه‌وه ده‌که‌ویت، ئاوړ له‌ هیچ لاشه‌یه‌ک مه‌ده‌روه. هیچ شتیک وه‌ک سه‌یرکردنی چاوی مردووه‌کان ترسناک نییه، دالیا پا‌که‌و پیم‌بلن، بۆ من و تۆ قه‌ده‌رمانه‌ بکه‌وینه‌ ناو مردووه‌کانه‌وه، بۆ رینگاکان هه‌میشه‌ من و تۆ به‌ره‌و ناو مردووه‌کان ده‌بن. خودای گه‌وره، ئاوړ له‌ هیچ مه‌ده‌روه... شه‌ویکی بی مۆسیقایه... تۆ واده‌لئیت: ده‌لئیت جه‌ل‌ده‌ت شه‌ویکی بی مۆسیقایه... پا‌که‌ دالیا، له‌م کوچه‌یه‌ی باش‌ووره‌وه، به‌ سه‌ر لاشه‌ی نه‌م گه‌نجه‌ غه‌مگینه‌دا که کۆماندۆکانی ده‌وله‌ت تیربارانیان‌کردن، لیره‌وه دالیا، لیره‌وه، نه‌مه‌ شه‌قامیکی خالییه، رینگایه‌که‌ بۆنی سه‌فه‌ریکی درێژو شه‌ویکی نا‌کوتاو خه‌میکی نه‌به‌دی لیدیت. گرنگ نییه‌ بۆ کوئ ده‌چین... هه‌ر رینگایه‌ک بگرین یان ده‌مانباته‌وه سه‌ر مه‌رگ یان ده‌مانباته‌وه سه‌ر پرته‌قالی سپی. پا‌که‌ دالیا و کوئ له‌ بیده‌نگییه‌کی کوتوپر بگره، گوئیگره‌ له‌ نیوان ته‌قینه‌وه‌کاندا، له‌ نیوان لره‌لرفی ئاگریکی سامناکدا که به‌ هه‌واو ئاسماندا هوروشم ده‌هینیت، گوئیگره‌ ده‌نگی پیا‌نویه‌کی گه‌وره‌ ده‌بیستیت، دالیا گوئیگره، گوئیگره... گه‌ر چرکه‌یه‌ک خیزه‌ خیزی خویناوی سه‌ر زه‌مینن نه‌م شاری ته‌پوتۆزو له‌ هیت‌ن بووه‌وه گوئیگره، گویت له‌ مۆسیقاریک ده‌بیت، له‌ تاریکی‌دا بانگمانده‌کات... نا مۆسیقاریک نییه‌ بگری، به‌لکو ته‌ماشامانده‌کات و بانگمانده‌کات. سه‌یری هه‌نگاوه‌کانی من و تۆ ده‌کات و نه‌وکات مۆسیقا ده‌ژهنیت، نه‌و پۆ‌حی من و تۆ ده‌ژهنیت... پا‌کردنه‌کانی من و تۆ ده‌کات به‌ مۆسیقا... نه‌و مۆسیقاره‌ ترسی ئیمه‌یه‌ له‌ شه‌ودا ده‌بیت به‌ هه‌لم و

لەوسەری گەردونه‌وه‌ وهک ئاواز دەگەرێته‌وه. دالیا ڕاکه، هه‌ست ناکه‌یت
 ئه‌ستێره‌کان ده‌که‌ونه‌ خوارێ، هه‌ست ناکه‌یت بالنده‌کان له‌ به‌رده‌مماندا
 بالی دیکه‌ قه‌رزده‌که‌ن و ده‌فڕن، مه‌هێله‌ مردووه‌کان دامیئت بگرن، من
 ده‌یانبینم که‌ ده‌یانه‌وێت به‌مانگرن، به‌لام له‌مجۆره‌ شه‌وانه‌دا مرۆف ده‌بیئت
 توانای هه‌بیئت به‌سه‌ر مردووه‌کاندا بازبده‌ت، بتوانیئت بازبده‌ت... بازبده‌
 به‌سه‌ر لاشه‌کاندا، بازبده‌ به‌سه‌ر خوێنیکدا که‌ وهک فواره‌ له‌ سینه‌ی
 مردووه‌کانه‌وه‌ دێته‌ده‌ری. ئه‌و مردوانه‌ی تکاده‌که‌ن یه‌کیک تییاڤگه‌ییئت
 جه‌هه‌نه‌میین یان به‌هه‌شتی. خومپاره‌کان له‌ چوارده‌ورمان ده‌ته‌قنه‌وه. هاوار.
 دالیا ته‌قینه‌وه‌کان له‌ پێشچاوی من خاوده‌بنه‌وه، ته‌قینه‌وه‌کان خاوده‌بنه‌وه،
 پارچه‌ی خومپاره‌کان به‌ هیمینییه‌کی ترسناک به‌ هه‌وا‌دا ده‌فڕن، ده‌یانبینم
 پارچه‌ی ته‌لایینی خومپاره‌کان ده‌بینم وهک فواره‌یه‌کی ڕوناک له‌ تیشک
 که‌ خودا خاویک‌ردییته‌وه‌ له‌ هه‌وا‌دا ده‌وه‌ستن، هه‌زاران پارچه‌ زی‌ری
 کوشنده‌ له‌ شه‌وا ده‌بریسکێنه‌وه، به‌لام وه‌ستا‌ون، له‌ سه‌ر سه‌ری ئێمه
 وه‌ستا‌ون، من و تو ده‌توانین به‌ ناویاندا ڕا‌بکه‌ین، به‌ ناو ئه‌و پارچه
 وه‌ستا‌وانه‌ی موشه‌که‌کاندا ڕا‌بکه‌ین که‌ وهک خه‌زانی‌ک له‌ ناکا‌و بوو‌یته
 به‌رد، وهک زه‌مانیک بۆ موسافیریکی دوور وه‌ستا‌یئت، وهک کومه‌لی‌ک
 بالنده‌ هه‌ور به‌ ڕۆ‌حی خۆیدا هه‌لی‌واسی‌بیئت وه‌ستا‌بن. من و تو به‌ ناویاندا
 تیده‌په‌رین. دالیا ئه‌مشه‌و که‌ مردن له‌سه‌ر هه‌چ که‌س ناوه‌ستیت له‌سه‌ر
 من و تو ده‌وه‌ستیت، من من‌دالی موعجیزه‌کانم ده‌ستم لی به‌رمه‌ده، ڕاکه
 له‌گه‌لمدا، دالیا... ڕاکه. ئه‌ی ئاگر ببه‌ به‌ سه‌رما و سه‌لامه‌تی بۆ ئێمه،
 سه‌یرکه‌ دالیا ئه‌و ژنه‌ بالدارانه‌ بیینه‌ که‌ به‌ جبه‌ سووتاوه‌کانیا‌نه‌وه‌ به‌ پۆل
 به‌رزده‌بنه‌وه‌ بۆ ئاسمان. ئه‌و هه‌زاران هه‌زار مردووه‌ بیینه‌ که‌ به‌ خوینی
 خۆیا‌نه‌وه‌، به‌رزده‌بنه‌وه‌ بۆ ئه‌وپه‌ری مه‌له‌کو‌ت. له‌ سه‌دان مراوی ده‌چن
 که‌ به‌ کوژراوی ده‌فڕن. دالیا مردووه‌کان به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فڕن و من
 و تو له‌سه‌ر زه‌وی ده‌توانین به‌ ناو دوکه‌لی وه‌ستا‌وی ئه‌م کاره‌ساته‌دا

پاکه‌ین. ئەمە هەمان ئەو شەقامەیه که دەمانبات، تۆ دەتوانیت پاکه‌یت و سەرنجیدەیت که شەقامەکه دەمانبات، هەوایه‌کی نه‌یتی که له قوولایی زه‌وییه‌وه دیت دەمانبات... دالیا دەستت بکه‌ره‌وه، وهک مه‌سیح له‌سەر خاچ، پاکه‌و ده‌سته‌کانت وهک مه‌سیح بکه‌ره‌وه، حجاب‌ه‌که‌ت فرێده، چونکه خودا مرو‌فی حجاب‌داری خوشناوێت، ده‌ستت وهک مه‌سیح بکه‌ره‌وه و پاکه‌... مه‌هێله ته‌ماشاکردنی ئەو دوکه‌له‌ی له مال و خانوو به‌ره‌و قه‌یسه‌ری و بازاره‌کان دیت بکۆژیت، له‌سەر خۆ پاکه‌، چیت ئاسان نییه ئەو تانک و زرێ پۆشانه بمانگرنه‌وه، ده‌بیت ئەو خومپارانە له‌سەرمان بوه‌ستن، ده‌بیت ئاگرو گولله له‌سەرمان بوه‌ستیت، پاکه‌ دالیا..پاکه‌».

مۆنۆلۆگیکی درێژبوو که هه‌ندیک شه‌و جه‌لاده‌ت له به‌رده‌م خۆیه‌وه ده‌یگوتەوه، من چه‌ندینجار گویم لیبوو که وهک ئەکته‌ریک له شانۆگه‌رییه‌کی مۆنۆدرامادا ده‌وه‌ستاو هه‌له‌له‌رزێ و چاوانی پرده‌بوون له ئاو و سه‌رله نوێ ئەو رسته پر سه‌یرو سه‌مه‌رانە‌ی خۆی ده‌گوتەوه. هه‌ندینجار له شه‌وانی سه‌رمادا، له ژێر باراندا ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه و ئەو مۆنۆلۆگه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. نازانم من چه‌ندین جار گویم لیبوو، به‌لام دلنایم له شه‌وانی سایه‌قه‌دا گویم لیبوو، له ئیوارانی ره‌شه‌باو گه‌رده‌لولدا بیستوو، بینومه‌وه که به ناو به‌فردا پۆیشتوو و ئەو قسانه‌ی کردو، وهک ئەوه‌ی رسته‌کان گه‌رمیبه‌که‌نه‌وه، وزه‌ی تیگه‌پێتن و توانای له‌به‌رخه‌ن. بینومه له شه‌وی لێزمو بروسکه‌دا، له ژێر باراندا وه‌ستاوه و هه‌موو ئەو تیکسته‌ی وهک خۆی دووباره‌کردۆته‌وه.

جه‌لاده‌ت که یاده‌وه‌رییه‌کی بیته‌ندازه به‌هێزی هه‌بوو، به‌هێزتر له یاده‌وه‌ری فیلێک، زۆر ورده‌کاری ژیا‌نی خۆی له بیربوو، به‌لام پێتچیت هه‌چ پارچه‌یه‌کی زینده‌گی خۆی به هه‌مان ورده‌کاری وهک پوداوه‌کانی ئەو شه‌وه له‌بیرینت... کاتیک خۆی و دالیا، به ناو ئاگرو سووتان و ته‌قه

و تهقینه وهدا لهو شاره پیروژهی باشوور دهریازبووبوون، جه لادهت بونی شه قامه کانی له یادبوو، پهنگی کوچه کانی له یادبوو، دهنگی دلی ئه و پاساری و کوکوختیانه شی له یادبوو که به سهر سهریدا فریبوون، هیچ یه که لهو خولیاو خه یال و وشانه ی یادنه چووبووه که لهو شه وهدا به دلیدا گوزهریانکردوه، ههتا دهیتوانی دلۆپ دلۆپ له سهر ئه و خویخانه قسه بکات که بینوونی، له سهر پهنگ و هالاوو گهرمیان، دهیتوانی له سهر ئه و برینانه بدویت که له ناوچاوانی کوژراوه کاندایه بینبووی، له گوشه ی زاریان که بهر له مهرگ بق هاوار کردبوویانه وه.

به دریزایی شه و پاده کهن، به کوچه و شه قامه کاندایه، به شارۆچکه و گونده غه مگینه کانی سهره پنگادا، له هه موو جیگایه کدا له سووتان و کاولکاری و مهرگ به ولاره هیچی تر نابینن. مرۆف که به عمودی کاره باوه به سترانه ته وهو تیرباران کران، مندال و ژن که پیکه وه کوکراونه ته وهو سووتینن، که سانیک له بن دارخورماکاندا سهر برپاون... به دریزایی شه و به سهر لاشه کاندایه بازدهدن، گوئیان له دهنگی تانک و زریپۆشه له دواپانه وه دیت، خه لکانیک ده بینن به پیخاوسی هه لدین. خه لکانیک به ئاگره وه ده فرن، خه لکانیک به جبه کانیانه وه به رزده بیه وه بق ئاسمان، سهری مه لاکانی حهوزه که تلده بیه وه بیته وهی میزه ره کانیان بکه ویت. ده مه و به یان به دوو قاچی زامداره وه، به روخساریکه وه که دوکه لی جهنگ و تهقینه وه په شیکردوه، به چاوانیکه وه ترس و بیخه وی ماندوو یکردون ده گه نه وه شاری ته پۆتۆزه زهرده کان، شاریک چیتر به هیچ سهراب و ئاوینه یه که ده وره نه دراوه، شاریک هه تیوو غه مگین له ناو رووبه ریکی ترسناک و بیسنووری لمدایه وه که دوا قه لای حه قیقه ت پالکه وتوو. شاریک که به دریزایی میژووی خوی له ناو هاوکی شه یه کدا ژیا بوو، که له بیه وه را له سهر جیا بوونه وهی ژیان له مردن، جوگرافیا له وه همه کانی، شار له سیته ره کانی، واقع له خه یاله کانی، میژوو له حه قیقه ته کانی دروستبوو بوو. به ره مهی میژوو یه که

بوو شارەکانی گۆرپیوو بۆ گیانلەبەرئیکی دوو دیو، دیوئیکی ئاشکراو دیوئیکی نەینى، دیوئیکی هوشیار و دیوئیکی نااگا، شارەکانی دابەشکردبوو سەر دەیهەا پوخسار، دەیهەا چەشنى کوچه، که هەر چەشنیکیان ناتەبابوو لەگەڵ ئەوانى دیکەدا. بەلام ئەو شەو چیتەر راستى و درۆ، ژيان و شتووە خەيالييهکانى لەیهکتر جيانەدەکرانەو. شاری تەپوتۆزە زەردەکان، وینەیهک نەبوو، خەياليێک نەبوو لە شارەکانى تر جيابووینتەو، ئەو بەشە نەینىيەى ناو جوگرافيا نەبوو که جگە لە دەروازەیهک پێگایەکی ترى نەینت بۆ گەیشتن بە جیهان. چیتەر شوینى شتە حەرام و نەینىيەکان نەبوو، چیتەر حەرام و نەینى بوونيان نەماوو، بەلکو خۆيان بووبوون بە تەنیا حەقیقەت. ئیدی ئەو شارە بووبوو بە تەنیا شاری دونیا. لە بەر دەروازەکانى شاردا هەزاران فریشتەى غەمگین پیتشوازی دالایان دەکرد، بەسەر سەریدا فرین، لەسەر سنگى دەنیشتنەو. ئەو پۆژە دەمەو بەیان دالیا و جەلادەت گەرانەو بۆ لای تەنیاترین دکتۆرى سەر ئەم ئەستێرەیه، بۆ لای موسای بابەک. بەیانىيەکی زووبوو، دەنگى تۆپ و تەقینەو لە دوورەو دەگەیشتە کوچهکان، موسای بابەک بە خۆى و پيشىيى سېی درێژەو کورسیيەکی لە بەر دەرگاگە دانابوو، بەتانىيەکی دابوو بە خۆیداو لەسەرەخۆ کەمانى لێدەدا. کاتێک جەلادەت و دالیا گەیشتنە پیتشەمى بە ئەندازەیهک ماندووبوون لەبەردەم موسای بابەکدا کەوتن که بە هەموو پیرى و ماندویتی خۆیەو دەبایە کۆمەکیان پێبکات هەستەن. موسای بابەک لەو تاریک و پوونە غەمگینەدا دەیگوت: ئازیزان دەبیت خیرا پشوو بدەن، ئەوان بەرپۆن، لە چەند سەعاتى داهااتوودا ئیشیکی زۆرمان هەیه.

لە ژوورەو قاچە زامدارەکانى بۆ بیمار دەکردن و زامەکانى دەبەستەن و ناوچاوانى هەردووکیانى ماچدەکردو دەیگوت: بخەون، چەند سەعاتیک بخەون... جەهەنەم بەرپۆنەیه.

پێکەو لە ژوورئیکی تاریکدا دەخەوتن. جەلادەت نەیدەتوانى بخەوێت لە

هه وادا فریشته غه مگینه کانی دالیا سیراجه دینی ده بینی ده گرین، فرمیسه کانی ده بیین وهک مرواری له هه وادا ده دره وشانه وه. ته ماشایده کردو سه رتا پای تاریکی ناو ژووره که پر بو بوو له دلۆپه فرمیسه کی زیوین که له هه وادا مه له یانده کرد. دالیا وهک فریشته یه که ده خهوت، جه لادهت هه لده ستاو له تاریکیده ته ماشای ئه و نیگا و پوومهت و لیوه زهر دانه ی دالیا سیراجه دینی ده کرد، که ماندویتی روخساریکی خودا وه ندانه یان پی به خشیبوو، بۆیه که مجار وهک عاشقی که به هیمنی لیوی ده خسته سه ر پوومه تی و ماچیده کرد، ئه وه یه که مین ماچ و دوا هه مین ماچی راسته قینه ی هه موو ژیا نی بوو. ماچیده کردو وهک به سه ر لاشه ی مردوویه کدا بگری، سه ریده خسته لیواری قهره ویله که یی و ده یگووت: هاوار... هاوار. ده که پایه وه ژیر جیگا که ی خوی و ده گریا، خوی له ژیر به تانییه کدا گرمۆله ده کرد و ده گریا.

به یانی بوو، پۆژ هه لاتبوو جه لادهت له په نجه ره که وه گوپی له دهنگی هه ندیک بالنده ی غه مگین ده گرت که به پۆلی که و ره که و ره له به رده م په نجه ره که دا کۆبوو بوونه وه، یه که م دهنگی ئاده می گوپی لیبوو، دهنگی گۆرانییه کی کوردی بوو، دهنگیک له وه و به ر جاریکی تر له پرته قالی سه ی بیستبووی، چوار که س بوون، چوار قۆلی به دهنگیکی کورالی گۆرانییه کی دیرینیان ده گووته وه «ئهری به توپی عاره قچن وا پۆیی و به جییه یشتیم»... هه لده ستاو له هه یوانه که وه ته ماشای ده ره وه ی ده کرد. ئه و چوار سه ربازه ی ده بینییه وه، له جلوه رگیکی دراودا، له پۆستالی دراودا، به سه رو روخساریکی لاوازه وه، ره شدا که راو، پر برین. هه ر چوار یان ده ستیان کردبوو له ملی یه که، به ئیقاعیکی هیمن به ریگادا ده پۆیشن و گۆرانیان ده گووت، یه ککیان خراپ ده شه لی. له نا کاو له به رده رگای دکتۆر بابه کدا ده وه ستان، چوار سه ربازی کوردبوون، به درێژایی چه ندین پۆژ بیخه به ر له دنیا به هه موو سه حرا دا ها تبوون، که گه یشتنه شاری ته پوتۆزه زه رده کان و ئه و له وحی دکتۆره یان بینی ها تن تا برینه کانیان بۆ بیچیت و به ره و باکوور

بگه و نه وه پځي. جه لادته له هه يوانه كه دا پيشوازي ليكردن هر چواريان له وه
سهرسام بوون، له شاريكي ټاوه هادا، له ماليكي ټاوه هادا كورديك ببينه وه،
چوار هاوړي بوون ناويان «حه سني توفان» «عه بدولاي ته رزه» «نوري
به فر» «جه ليلي باران» بوو، چوار بډياخچي كه پيگه وه گيرابونه وه به
سهربان، پښتر به رده وام پيگه وه قوت ته راتي بډيه يان گرتبوو، به يه كه وه
تيپيكي موسيقاي ميللي چكولانه يان دانابوو، چواروهرزه پيگه وه گوران يان
گووتبوو. جه لادته نه و پوڅه ي له بيربوو كه به دم گوراني ماملې وه
خويان كرد به پرته قالي سپيدا. چوار زه رده خنه ي غه مگنيان هه بوو،
چوار نيكا كه پيډه چوو له چوار چه شن بډيه ي جياواز هه لكيت شرايت،
نه وكات پر جول و بزوك و زيندو تربوون، وه لي ئيستا وه كه نه و بو
له ناو ناشيكي گه وړه ي باروته وه هاتبن بوني جه نكيان ليډه هات. جه ليلي
باران له هه موويان بچو كرتبوو، له نه جامي ته قينه وه ي خومپاره يه كدا له
نزيك يه وه، قاچي چه پي پرېو بوو له ورده پارچه، له وهدده كه ي خويان
پزيشكه كه يان به جوړيكي سهره تاي برينه كاني بډ پا كرتدبو وه و بو ي
پيچابوو، دواي نه وه له چند شه ويكا وهدده كه يان كه ورتبو وه ژير
به رداشي بوردومانه ترسناكه كانه وه به شي هره زوري سهربازه كاني
هاوړنيان كوژرابوون. نه و چوار كورده كه پيكا له مه خزمي باركردني
ته قه موني كارده كهن، شه ويك په يوهنديان به سوپاوه ده پچريت، دوو شه
له ناو جه مه لوڼه خاليه كانياندا به بوستال و بيرييه كه يانه وه داده نيشن و
به رده وام گوراني ده لين، به لام چيتر نه نان ديت، نه ټاو، نه هه وال. شه وي
سيته م ده سته ده كهن به سه فه ريكي ئو ديسؤسي به سه حرادا. له ريكا تووشي
چه ندين گه رده لول و تارمايي و نه ژديه ي سهر سهر دين، به لام دواي
شش شه وده موبه يان ژنيك به ناوي ئوم فه زله وه، كه له گه رده لول و
سه حرادا بډ كوپه ونبوه كه ي خوي ده گه ريت له سه حرادا ده ياندوزيته وه و
پيشياندكه ويت بډ ئم شاره، له بهر دهر وازه كاني شاردا ناو نيشاني دكتور

بابەکیان دەدات و بە بێدەنگ لێیان جیادەبێتەوە.

سەرەتا ئاو دەخۆنەو، چوار قاپ نێسک ھەلەلۆشن، چەندین سەموون بە چاوە دەخۆن، چەندینیش دەخەنە ئاو تورەکەکانیان، لەو سەموونانەی ژنیکی عەرەب لەو وەرزی بێئیشییەدا بەتایبەت بۆ موسای بابەک و خەستەخانەکی دروستدەکات. دکتۆر دەلیت، بەر لەوێ بەرەو باکوور بکەوێت و پێ دەبێت کە مێک برینەکانی جەلیلی باران پاکبکاتەوە. سێ سەربازەکی دی دەپۆن لە ئاو ماله سۆزانییەکاندا پیاسەبکەن. جەلادەت، جەلیلی باران دەهێنێتە ژووریکی تاییبەتەوە. کۆریکی گەنجی پوڤخۆشە، بە دوو چاوی کال و خەندەیهکی کراوەو. لەسەر شوینی تیمارکردنەکە پالیدەخات، ئەمە یەكەم نەخۆشە لە ژیانیدا کۆمەکیکات. جەلیل باران کە پێدەچێت تەنیا سالیك لە جەلادەت گەرەتر بێت، بە ھێمنی لەسەر تەختەکە رادەکشێت و تەماشای ئەو پانکە چکۆلانییە دەکات کە جالجالۆکە زستان نیو بەلەکانی بە جۆریکی ئەندازەیی تەنیو، دواي ئێستیک پامان بەئەدەبەو دەپرسیت: بڕام تۆ ناوت چییە؟ جەلادەت بە ئارامی سەیریدەکات و دەلیت: ناوم جەلادەتی کۆترە. جەلیلی باران وەک ئەوێ شۆکیکی ئەلەکتریکی لێبیدات رادەچەنیت، چاوانی پردەبن لە ئاو، دەستیدەگریت و پێدەلیت: ھاوڕیم بە راستی پێمبلی، تۆ ناوت چییە؟ جەلادەت سەرسام دەووستیت و دەلیت: ئازیزم، من یەك ناوم ھەیە، ئەو تەئەیی لە دایکبوم، پێمەلێن، جەلادەتی کۆتر، یەعنی دەبێت ناوم چی بێت؟ مەرۆف لە ھەر چییەکدا درۆبکات نابێت لە ناوی خۆیدا درۆبکات، ئاو شتیکی موقەدەسە. جەلیلی باران چاوانی دەنوقینیت و دەلیت: نابێت، نابێت، جەلادەتی کۆتر ئەفسانەییە، جەلادەتی کۆتر ناویکی ئەفسانەییە، تۆ لە من بپرسە، نابێت مەرۆفیکی راستەقینە ھەبێت ناوی جەلادەتی کۆتر بێت.

جەلادەت ناپەحەت و تورە دەستی دەگریت و پێدەلیت: کێ وای بە تۆ گووتوو؟ کێ گووتویتی جەلادەتی کۆتر ئەفسانەییە؟

جەللىلى باران، چاۋلىككەنەيت و دەلەيت: منى بەدبەخت دەلەيم، من دەلەيم... من دواى ماۋەيەكى دورودرىژ ھاتمە سەر ئەۋ باۋەپەي كە جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، تىدەگەيت، حىكايەتەۋ ھىچى تر... تۇ ئەۋ نەيت، ناتوانەيت من بخەلەتەيت... ئاھ، مۇسقىارەيكى ۋا گەۋرە كە دەلەين موعجىزەي دروستكردو، چى دەكات لەم كوندە پيسەدا؟

جەلادەتى كۆتر دەلەيت: بەلام، من جەلادەتى كۆترم... حىكايەت نەيم، بەشەرىكى بەدبەختەم و تەۋاۋ، بۇدەبەيت حىكايەت بىم، بۇ دەبەيت ئەفسانەبىم؟ جەللىلى باران دەيگۈت: گوبىگرە، لەۋانەيە تۇ يەككىكى تر بېت، عەفۋومكە، دەشەيت ناۋەكانتەن لە يەك بچەن، ئەۋەيان شەتتىكى ھىند گىرەك نىيە. دوو سالىشە ھىچ ئادەمىزادىك جەلادەت و ھاورپەكانى نەبىنيۋە. من ھاورپەكەم پىيگۈتەم، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيەكى ناۋ مۇسقىارەكانە، درۋىيەكە مۇسقىارەكانى شار خۇيان بۇ خۇيانىان دروستيانكردو.

جەلادەتى كۆتر دەيگۈت: ھاورپەم، بۇم باسبەكە... بۇم باسبەكە... چۇن باسى جەلادەتى كۆتر دەكەن... چۇن، خۇدايە، بۇ ھىچ كەس ھەيە باسى جەلادەتى كۆتر بكات؟

جەللىلى دەيگۈت: منى دامار چۇن شەكەكانت بۇ بگىرەمەۋە، مەنەش جەلادەتى كۆترم نەبىستېۋو، ئەۋ بەدبەختەم نەدەناسى. ھەمۇو حىكايەتەكە لەۋ فلوۋتەۋە دەستى پىكرەكە من لە جەمىلى پىروشەۋە بۇم مايەۋە. من ھاورپەكەكى مۇسقىارەم ھەبۋو مرد. ناۋمانتابوۋ «جەمىلى پىروشە»، ئەۋكات ئىمە پىنچ كەس بوۋىن قۇنتەراتى بۇياخمان دەگرت، پۇژىك قۇنتەراتى بەرزەتەين بىناى شارمان گرت، دەبايە سەرتاپاى ئەۋ بىنايە بۇيەكەين، جەمىلى پىروشە لە ھەر چوارمان دەنگى خۇشتىرېۋو، لە ھەر چوارمان باشتىر فلوۋتى دەزانى، لە ھەر چوارمان باشتىرېۋ بۇياخى دەكرە، پۇژىك كە ئاسن و تەختەۋ پلەۋ پىيانمان بۇ قاتە بەرزەكان دادەنا، كاتىك ھەر پىنچمان پىكەۋە گورانيمان دەگۈت، كاتىك لە ئامادەكرەن و بەستى

تەختەکاندا بووین، جەمیلی پرۆشە، بێبەهانه فلووتەکی دەژەن، بێبەهانه مەست بووبوو، لەو بەرزاییەوه بێشەوهی تەختەو پێیانەکانمان قایمکردیشت، راستەوخۆ لەسەر ئێو پارەوه باریکانە مەستانە کەوتە فلووت ژەنین، بەشیوەیهک فلووتی دەژەن منی داماو وامدەزانی دەفریشت، هەستەمەکرد قاچی لە تەختەکان پەراوه بەرزبۆتەوه، کە بەربووه لام وابوو بالی گرتووه... کەوتنەخوارەوه کە لە نزمبونەوهی کۆتریک دەچوو لە کاتی فریندا، وەک پەریک چۆن لە بەرزەبەرزانی دونیاوه لە بالی سیمەرغیک دەبێتەوه بە هێمنی و بە بازنەیی چەشناو چەشن دیتە خواری، ئاوا بەربووهوه، من گویم لێ نەبوو بدات بەزەوییە کەدا، بەلکو وەک نیشتنەوهی گەلایەک لەسەر زەوی بەو چەشنە نیشتنەوه، کە گەیشتنە سەری مردبوو. بۆچی مرد، نازانم؟ منی داماو نازانم بۆ خەلک لە خۆیانەوه دەمرن. کە جەمیلی پرۆشە مرد، فلووتەکی بۆ منی دەستخەڕۆ بەجێهێشت. پێش ئەوهی بمریشت وەسیتیکی وەهای نوسیویو کە دەبیت من فلووتەکی ئێو بە ئێرس وەرگرم، ئێو تەنیا شتیک بوو لەو بەجێما. هەندێجار بە شەقامەکاندا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، من هەمیشە بەیادی جەمیلی پرۆشەوه مۆسیقام لێدەدا، لە گۆرستان بە ناو گۆرەکاندا دەپۆیشتم و مۆسیقام لێدەدا، بە کوچەکاندا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، هەمیشە هەستەمەکرد تارمایی جەمیل لە گەلمدایە.

جەللی باران هەناسەیهکی درێژی هەلەدەکیشاو بێدەنگ دەبوو. جەلادەت سەراسیمەو حەپەساو، وەک یەکیک دوای کارەساتیک ئێژنۆکانی شکایتن، بەرابەری دادەنیشتم و تەکای تیاوەکرد بەردەوامبیت، نەیدەزانی چی دەبیسیت، حیکایەتی دووبارەیی خۆی، یاخود چیرۆکیکی دیکە؟.

جەللی باران، کەمێک قاچی دەجولاند و دەستی بە قژە کورت و چلکنەکیدە دەهینا و دەیکووت «شەویک لە شەوان منی بەدەخت بە کوچەیه کدا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، لە تاریکیدا پۆحەبەرێکی غەمگین

لېم نىزىكبوو، پىاويكى كۇماو، پىرىك بوو پىدەچوو لە ھەشر جىمايىت، لە سۈالگەرىك دەچوو ھاتىت مەنى بەدبەخت خىرى پىكەم، مەن پىمگوت «پىرى بەدبەخت تۇ ھاتووت داۋاي كۇمەك لە يەكەك بەكەيت، لە خۇت بەدبەختەر... ھەزار جار لە خۇت داماترە». پىرەمىردەكە بە دەنگىكى ھەسرەتاۋى پىمى گوت «مەن ھاتووم لىت پىرەم، تۇ جەلادەتى كۆتر دەناسىت، سەرھەنگ قاسم دەناسىت، ئىسھاقى لىوزىرپەن دەناسىت؟» بە جۆرىك ناۋەكانى دەخوئىدە، ھەستەدەكە ئەستىرەو مانگ لە سەرمانەو، دەرەنەو، دەنگى لە دەنگى سۈرچاچكى پىر دەچوو، نەفەسى بە نەفەسى مىرزا دەھەكى غەمگىنى دەكرد. مەن پىمگوت: «پىرەمىرد بە دەنگىدە لە ئاغازادەك دەچىت ھال و مالى دۇراندەيت، ئەمانە كىن. مەن كەس ناناسم ئەو ناۋە ھەيت». پىرەمىردەكە گوتى: «مەن مىرزا دەنەم، ئاغازادەنەم، كۆرەم، مەن دىۋەرەكە داماوم بە كۈچەكاندا دەرپۇم و شت دەفۇشم، ماۋەك لە ۋەبەر بەر لە تۇ دوو كۆرى تر، بە كۈچەكاندا دەرپۇشتەن و فلووتيان لىدەدا... نەيان لىدەدا، زۇر خۇشيان لىدەدا. بە ھۆكىمى ئەۋەي كۈچەگەرەم پۇژانە دەمىنەن. بەلام لە پىرە و نىۋون، لە پىرە ۋەك زەۋى قووتيان بەدات ھەۋالىان نەما. پۇژ و ھەفتە مانگ مەن چاۋەروانمەكردن، كەس خەبەرى لىيان نەبوو... دواتر بىستەم مۇسقىارەكى پىر بە ناۋى ئىسھاقى لىوزىرپەن بىرەۋىنى لەو شاخانە دەرسياندا... خەلكى دەگىزەنەو دەلەن لەو شاخ و گوندانە موعىزەيان دەرستەدە، كۆرىيان چاكرەتەو، مەردوۋيان زىندوۋەكردەتەو، بارانىيان باراندوۋە، كانى ۋەشكىان خستەتەو سەر فە، شتى زۇريان كەدەكە خەلك باسىدەكەت، شتى زۇر... كۆرى مەن، دلت لە دىۋەرەكە ۋەك مەن نەپەنجىت كە ئاۋەھا دەتەستەنەم و شەۋت لى ناخۇشەدەكەم... مەن نەكەى جەلادەتى كۆترە سەرھەنگ قاسم ھەز لىۋو... گوتەم، پەنگە تۇ بىاناسىت، بىرەت مەن، كەسىكى ئەۋان بىت».

جەللی باران، ئەو سەربازە زامدارەى لە جیگای خۆیەو سەیری جەلادەتى دەکرد، دەیگوت: تۆ ئەو نیت؟ وا نییە، بارەپناکەم تۆ ئەو بیت؟ حیکایەتیک هەیه دەلیت ئەوان چوون بۆ ئاسمان... پۆشتوون، خودا هەلیکیشاون بۆ مەلەکووت، تا لەوێ لە بە هەشت، لە بەر مەقامی باری تەعالادا موسیقا لێدەن.

جەلادەتى کۆتر هیچى نەدەگووت، باران بە غەمگینییهو هەناسەى هەلەدەکشاو دەیگوت: لە ماوەى ئەو سەلەدا بەرلەوێ بەمەن بەسەرباز، لە هەر شوێنیک لەگەڵ موسیقارەکاندا بوویتم، باسی ئەفسانەى جەلادەتى کۆترو سەرھەنگ قاسمیان کردووە... لە هەر کوێ بوویتم.

جەلادەت دەیگوت: برام جەللی باران من هیچ شتیکم لە تۆ ناویت، هێندە نەبیت، لیت بپرسم: گەر پۆژیک لە پۆژان گەرەمەو بۆ باکوور، ئایا تۆ ئەو موسیقارانەم پێدەناسیت؟ گەر گەرەمەو بۆ ئەوێ دەمبەیتە لای ئەو موسیقارانە؟

جەللی باران زەرەخەنەیهکی دەگرت و دووبارە تەماشای پانکە چکولانەکی سەقفەکی دەکردووەو دەیگوت: چەندین جاری تر ئەو دیوەرە پیرەم بینییهو. هەموو جارێک بانگیدەکردم و دەیگوت: کورم، پێمبلی، هیچ هەوالی تازەت لەسەر جەلادەتى کۆتر و هاوێکانی نییه؟ ئا، برینەکانم زۆر ئازارمەدەن، ناشزانم بۆ لە هەموو شوێنیک ئەم چیرۆکە دەگێرمەو، برام لەوانیە لە بەر ئەو بیت، حیکایەتیکى تر نازانم، شتیکی گەنگ و بە نرخ لە ژياندا پروندات، ها، دەبیت لە ژيانى داماوێکی وەک مندا چی پروندات؟. برام گەر ناوی راستەقینەى خۆتم پێ بلێیت، بە هەموو موسیقارەکانی شارەت دەناسیت، من هەموویان دەناسم... بەلام مال خراپ ئەم گوندە خۆشە بۆ جێدەهێلێت؟... برام مەیرەو بۆ باکوور، خودا دەزانیت چ کارەساتیکى تر بەرێگاویە؟ ئیرە لە هەر جیگایەکی تر بۆ تۆ باشترە.

جەلادەت سەرى دەخستە ناو دەستىيەو ۋە لە جىڭاي خۇي گىر مۇلە دەبوو، چاۋانى پىردەبوون لە فرمىسك و دەيگوت: رىم لە تەپوتۇزە، رىم لەم زمانىيە، خۇت دەزانى عەرەبى زمانى جەلادەكانە، ھا خۇت دەزانىت كەس ناتوانىت شەو رۇژ ئەم زمانە قسەبكات كە پياوكۇزەكان قسەي پىدەكەن. رىم لە بىدەنگى بەربەيانى ئەم شارەيە، رىم لە تارمايىيەكانىتى، رىم لە سەربازو سۇزانىيەكانە... رىم لە ھەموو شتىكە، رىم لە خۇمە.

جەلىلى باران دەيگوت: مەن شتىك لە تۇ گەورەترم، شتىك لە تۇ گەورەترم، گەر گەيشتمەو ۋە باكور و تۇش گەيشتىتەو، دەتوانم كۇمەكت بىكەم. مەترسە، لە بازارى ئاسنكەران لە ھەر كەسىك بېرسىت جەلىلى باران، كورپى موحسىنى لولەساز دەتبات بۇلاي باوكم.

جەلادەت ۋەك گياندارىكى تەنياو بىرىندار دەينالاند: ھاوپىم مەن كەس ناناسم، كەس ناناسم، ھاوپى و كەسم نىيە، گەر رۇژىك بىمەو ۋە نازانم دەيت لە كوئى بخەوم... لە كوئى بىم، چ كاريك بىكەم؟ نازانم.

جەلىلى باران بە بەزەيىو ۋە سەيرىدەكرد و پىدەكەنى: ئاۋا قسەبىكە، باشترە لەو ۋەي درۇ بىكەيت و بلىيت مەن جەلادەتى كوترم. جەلادەتى كوتر مۇسقىقارىكى بەناوبانگە، لە ھەموو شوئىنك حورمەتى خۇي ھەيە، خەلكانى زۇروزەبەندە دەست دەگىر بە سنگيانەو ۋە بۇي. ھا تۇش لە ناو ئەم قەھبەخانە گەورەيەدا خۇد ەكەيت بە جەلادەتى كوتر... مەروۇف درۇ نەكات باشترە.

جەلادەت بىتەو ۋەي ھىچ بلىت لە ژورەكە دەپۇيشتە دەرەو ۋە ۋەك ھىزىكى نەيتى پاكىشيبكات پوويەكردە نىوكۇچەكان. ساتىكى سەيربوو، لە ھەر چوارلاو دەنگى تەقىنەو ۋە دەھات، لە ھەموو لايەكەو ۋە خەلكانى ئاۋارەو ھەلەتوۋ لە ھەموو شارەكانى باشوورەو ۋە دەھاتنە ژوروى بۇ ئەم شارە چكولەيە، ۋەكو ئەو ۋەي ئىرە دواھەمىن پەناگاي ئەو سەر زەمىنە بىت. جەلادەت سەدەھا ژن و مندالى سەرگەردانى دەينى ۋەك شىت دەپۇژانە ناو

جه لادەت سەری دەخستە ناو دەستییه وەو لە جیگای خۆی گرمۆلە دەبوو، چاوانی پرده‌بوون لە فرمیسک و دەیگوت: رقم له ته‌پوتۆزه، رقم له‌م زمانیه، خۆت دەزانی عەرەبی زمانی جه‌لادەکانه، ها خۆت دەزانیته کهس ناتوانیت شه‌و پۆژ ئەم زمانه قسەبکات که پیاوکۆژەکان قسەیی پێدەکن. رقم له پێدەنگی بەرەبیانی ئەم شارەیه، رقم له تارماییه‌کانیتی، رقم له سەربازو سۆزانییه‌کانه... رقم له هەموو شتیکه، رقم له خۆمه.

جه‌لیلی باران دەیگوت: من شتیک له تۆ گەورەترم، شتیک له تۆ گەورەترم، گەر گەیشتمەوه باکوور و تۆش گەیشتیته‌وه، دەتوانم کۆمه‌کت بکەم. مەترسه، له بازاری ئاسنگەرانی له هەر که‌سێک بپرسیت جه‌لیلی باران، کوپی موحسینی لوله‌ساز دەتبات بۆلای باوکم.

جه‌لادەت وەک گیانداریکی ته‌نیاو بریندار دەینالاند: هاوپی‌م من کهس ناناسم، کهس ناناسم، هاوپی و که‌سم نییه، گەر پۆژیک بیتمەوه نازانم دەیت له کوئی بخەوم... له کوئی بژیم، چ کاریک بکەم؟ نازانم.

جه‌لیلی باران به‌ به‌زه‌یه‌وه سەیریدەکرد و پێدەکه‌نی: ئاوها قسەبکه، باشتره له‌وهی درۆ بکه‌یت و بلیت من جه‌لادەتی کۆترم. جه‌لادەتی کۆتر موسیقاریکی به‌ناوبانگه، له هەموو شوێنیک حورمه‌تی خۆی هه‌یه، خەلکانی زۆر زەبەنده دەست دەگرن به‌ سنگیانه‌وه بۆی. ها تۆش له ناو ئەم قەحەخانه گەوریه‌دا خۆت هکه‌یت به جه‌لادەتی کۆتر... مەرۆف درۆ نه‌کات باشتره.

جه‌لادەت بیته‌وه‌ی هیچ بلیت له ژووره‌که دەپۆیشته دەرەوه و وەک هیزیکی نه‌یتی پاکیشیبات پوویدەکرده نیوکوچه‌کان. ساتیکی سەیربوو، له هەر چوارلاوه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه ده‌هات، له هەموو لایه‌که‌وه خەلکانی ئاواره‌و هه‌له‌اتوو له هەموو شارەکانی باشووره‌وه ده‌هاتنه ژووری بۆ ئەم شاره چکۆله‌یه، وەکو ئەوه‌ی ئێره دواهمین په‌ناگای ئەو سەر زه‌مینه بیت. جه‌لادەت سه‌ده‌ها ژن و مندالی سەرگەردانی ده‌بینی وەک شیت ده‌پژانه ناو

کوچه‌خانه‌وه، دهیه‌ها چه‌کداری ده‌بینی له پوخساریاندا ترس و شکست هه‌بوو، هه‌موو ده‌یانگووت: هیزه‌کانی گاردی کۆماری له هه‌موو قۆله‌خانه‌وه به‌خیرایی و بێ به‌رگرییه‌کی گه‌وره به‌رهو پێش ده‌چن. له‌چه‌نده‌ها لاوه چه‌کداره‌کان برینداره‌کانی خۆیان له‌ده‌سته‌به‌رده‌دا ده‌هێتایه‌ ئه‌و شاره‌ و بۆ دکتۆر ده‌گه‌ران، هه‌ندیک له‌ برینداره‌کان به‌ کۆلی هاو‌پیکانیانه‌وه بوون، هه‌ندیکیان له‌ به‌تانیدا هه‌لگیرابوون و خۆینه‌که‌یان له‌ به‌تانییه‌خانه‌وه ده‌تکایه‌ سه‌ر زه‌وی. ئاله‌ی برینداره‌کان تیکه‌ل به‌ هاواری ئه‌و ژنانه‌ بوو بوو که‌ دوینی شه‌و مێردو براو کو‌په‌کانیان له‌ شه‌پدا دۆران‌دبوو. هه‌ندیک له‌ چه‌کداره‌کان به‌ زۆر ده‌رگای ماله‌کانیان ده‌شکاندو به‌دوای نان و ئاودا ده‌چوونه‌ ژووری. جه‌لاده‌ت وه‌ک شاهیدیکی شیت ته‌ماشایده‌کردو هیچی نه‌ده‌کرد، به‌ کوچه‌کاندا ده‌گه‌را و سه‌یری ئه‌و ژنانه‌ی ده‌کرد که‌ به‌ خۆیان و عه‌با په‌شه‌کانیانه‌وه شاریان پرده‌کرد له‌ گریان و فیغانیکی گه‌وره. له‌ هه‌ندێ جێگادا چه‌کداره‌کان له‌گه‌ل سۆزانییه‌کاندا ده‌بووه‌ شه‌ریان، هه‌ندیک له‌ سۆزانییه‌کان به‌ ترسه‌وه ده‌یانقیژاند و ده‌یانگووت: بڕۆنه‌ ده‌ری، به‌ هۆی ئێوه‌وه هه‌موو ئه‌م شاره‌ خاپوورده‌که‌ن... جه‌لاده‌ت چه‌کداره‌کانی ده‌بینی قورئان ده‌خوینن و ته‌قه‌ له‌ که‌چه‌کان ده‌که‌ن، قۆیان ده‌گرن و به‌ شه‌قامه‌کاندا رایانده‌کێشن. ده‌بینی له‌ دوا ساته‌کانی ژایانیاندا هه‌موو غه‌ریزه‌ وه‌حشییه‌کانیان ده‌هیننه‌ده‌ره‌وه... کچ سه‌رده‌بێن، به‌ له‌قه‌ ده‌رگا‌کان ده‌شکێنن، تووشی هیستریا ده‌بن، هاوارده‌که‌ن، ده‌گرین... ئه‌و چاو ده‌نوقینی‌ت و ده‌بینی‌ت تانکه‌کان له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ به‌رهو ئه‌و شاره‌ دین، به‌ هه‌موو شه‌قام و کوچه‌ تۆزای و زه‌رده‌کاندا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ پرته‌قالی سه‌پی، بۆ ژووره‌که‌ی خۆی، بۆ لای یادگاره‌کانی خۆی. له‌وێ ده‌یه‌ها چه‌کداره‌کانی راپه‌رین ده‌بینی‌ت چاوه‌پێی ئه‌وه‌ن له‌ کوچه‌کانی ئه‌م شاره‌دا شه‌پی مان و نه‌مانی خۆیان بکه‌ن. پرته‌قالی سه‌پیان کردوه به‌ بنکه‌ی سه‌ره‌کی خۆیان. ده‌یه‌وینت به‌ ناویاندا دزه‌بکاته‌ ژووری، پێیانده‌لێت من

مۆسیقارم و ئىترە مالى منە، دەيەيىت تىيانبگەيىتت كە كەلۈپەلەكانى لەوين. بەپال دەيكەنەدەري، تەنگەكانى لە پودا بەرزەكەنەو، پالى پتوۋەدەنن، ھەرەشەي لىدەكەن و دووريدەخەنەو. گرمەي تەقىنەوكان تا دىت زياتر نزيك دەبىتەو، تا دىتئىش كۈچەو كۆلانەكانى شار پتر پردەبن بە ژن و مندال و پياوانى ماندوو و بريندار، كە لەگەل مراوى و ماسىيە خەيالبيەكانى ناو سەري جەلادەتدا بە جۆرىك تىكەلدەبن ناتوانىت لە يەكيان جىبابكاتەو. ھەوا پەرە لە بوونەوھەري بريندار، لە بالندەي خورافى كە لەسەردەمە دوورەكانەو ەرايانكردو، مراوى كە بە پۆلى گەورە بە ناو شاردا دەفەرن، كوكوختى كە لەدەورى بريندارەكان نىشتوونەتەو، قولنگى پير كە بە ناو دوكلەكاندا دەفەرن و دەگەپىنەو. لە گەرانەوھيدا بۆ لای دكتور بابەك، ھەندىك لە مۆسىقارەكان دەبىنىت، لە بەر دەرگاكان وەستاون و مۆسىقا لىدەدەن، مۆسىقايەك غەربىيە بەو پۆژە، نامۆيە بە ديمەنى بالندەكان، نامۆيە بە ترس و تەنھايى و ناؤمىدى ئەو ساتە. مۆسىقايەكى پوۋچە... مۆسىقاي بىئوھەيە. جەلادەت بىردەكاتەو، كە مۆسىقا دەتوانىت پوۋچ بىت، پاكردن بىت لە ھەموو مانايەك، دەتوانىت تەعبىر بىت لە بىئوھەيى ئىنسان. كۆيچكەكانى خۆي دەگرىت و دەلىت «ھاوار، مۆسىقا ھىچ نىيە جگە لە چاۋەپوانىيەكى دوورودرىژى كارەسات... مەرۇف مۆسىقا لىدەدات چونكە لە نىوان چاۋەپوانى كارەسات و كارەساتدا ھىچى دى نىيە بىكات». ئەو پرسىيارە ئەبەدىيە ھەمىشە لە دلىدا بوو، ئەو پرسىيارەي لەيەكەم پۆژانى فەربوونى مۆسىقاۋە لە خۆي پرسىبوو: پەيوەندى نىوان، مۆسىقاۋ كارەسات چىيە؟. لەو پۆژەدا مۆسىقا لە دىدى ئەودا ھىچ نەبوو جگە لە بىئوھەيى، ئەويش ھىچ نەبوو جگە لە مەخلوقىكى بىسوود، مۆسىقارىك كە ناتوانىت ھىچ بكات، نازانىت ھىچ بكات. ئىستا جگە لەكارەساتىك كە لە ھەوادا مەلەيدەكرد، شتىكى دى نەبوو ماناي ھەبىت، لەو شارى سەراب و خەيال و تەپتۆزەدا كارەسات تەنيا شتىك بوو ماناي دەبەخشى، وەك ئەوھەبوو

مؤسیقاره کان ریزبوو بیتن تا بیهوده یی بنووسنه وه... سه یریده کردن له به رده رکی ماله کانی خویان مؤسیقایان لیده دا، به چاوه غه مگینه کانیا نه وه به دوکله لی ئه و ساته دا ده پویشتن و هیچیان نه بوو بیلین. جه لاده ت بیریده کرده وه، له هه موو ساته گرنگه کانی میژودا مؤسیقاره کان مه خلوقاتی بیسوودن. نه یده زانی ئاخو ئه وه مردنه که گوئی ناگریت، یاخود مؤسیقایه نایه ویت له گهل مردندا دیالوگی هه بیت؟ ئه وه مردنه که وهک ره شه بایه کی که وچ دیت و ناوه ستیت تا مروف به عقل، به ئاوان، به مؤسیقا قسه ی له گهل دابکات، یاخود مؤسیقایه بیناکانه شان هه لته ده کینیت و به ره و ئه به دییه ت ده روات و ئیستای به لاوه گرنگ نییه؟. ئه وه چ نه ینییه که مؤسیقاره کان ده گوریت بو بوونه وه ری بیسوود؟. جه لاده ت به ناو قوربانیه کاندا ده گه راو ده یویست شتیک بکات، به لام چی؟ چون ده توانیت بجیته ئه م گه مه یه وه بیئه وه ی بیت به مه خلوقیکی تر؟ بو مؤسیقا ده بیت ته نیا له پیش کاره سات یان دوا ی کاره سات قسه بکات؟ بو له ساتی کاره ساتدا مؤسیقا قسه یه کی نییه بیکات؟. جه لاده ت له ناوه راستی شته کاندا ده وه ستاو به ده وری خویدا ده سورایه وه. وهک ئه وه بوو ئه و هیشتا کاتی قسه کردنی نه هاتیت، هیشتا ئه و ساته نه هاتیته پیشی ئه و بیته سه ر شانق. ده وه ستاو ده یگووت، به لام چی ئه گه ر ئه مرو من مردم، ئه گه ر کوژرام؟. بیئه وه ی وه لامی هه بیت، وهک شیت به کوچه کاندا ده گه رایه وه بۆلای موسای بابک، له کوچه کاندا سی هاوړیکه ی جه لیلی بارانی ده بیینی ده ستیانکردو ته ملی یه ک و له ناو ده نگی ته قینه وه کان و ترسی ئه و چیشه نگاوه دا گورانی ماملی ده لیتن. له به رده رکی خهسته خانه که ی دکتور بابک ده یان برینداری ده بیینی له کولانه که دا ریزبوو بوون، به ناو چه کدارو برینداره کاندا ده چووه ژووری، سه رتا پای حه وش و هه یوانه که ش خه لکی زامدار بوون، به ناو ژووره کاندا ده گه راو ده بیینی هه موو قه ره ویله کان پرڼ له بیمار، نیوان قه ره ویله کانیش پرڼ له که سانیک که ده نالیتن، وهک ئه وه بوو

دکتور بابەک هەموو ئەو قەرەوێلانی بۆ پۆژیکێ وەها دانابێت، بەلام ئیستا دەبیینی کارەساتەکە لەو گەورەترە بتوانیت هیچ بکات. وەک شیت بە خۆی و پێشە سپیه‌که‌یه‌وه له نێوان قەرەوێلەکاندا هاتوچۆیدەکرد، برینه‌کانی دەبەست، باوەشی بە زامدارەکاندا دەکرد، مندالەکانی ماچدەکرد، مردوووەکانی بە کۆمەکی هاوڕێ و کەسوکاریان هەڵدەگرت، کاتیکی نەبوو تەماشای جەلادەت بکات. ئەو وەک شیت بەدوایەوه بوو، تەماشاییدەکرد، ئیلهامی لێوەردەگرت. جەلادەت لە کاتێکدا لە گەرمەیی سەیرکردنی دکتور موسای بابەکدا بوو، لە ناکاو پۆل پۆل فریشتەکانی دالیای دەبیینی لە هەوادا دەگرین، دیمەنی غەمگینی فریشتەکان دەفراند بۆ لای دالیا کە بەسەریکی تر سەرقالی بیمارەکان بوو، کەمە خواردنی دەدانی، ئاویدەکرد بە دەمیانه‌وه، برینه‌کانی دەپنچان، حەبی ئازاری دەدانی، دەستی دەخستە سەر ناوچاوانیان و باوەشیتیدەکردن. جەلادەت دەیویست بچیتە لای جەلیلی باران، بەلام کەسی نەدەبیینی، قەرەوێلەکە یەکیکی دی لەسەر بوو. هەموو ژوورەکان دەگەراو جەلیلی بارانی نەدەبیینی، لە هەموو جیگایەکی وەک شیت بەر ئەو فریشتە چکۆلانی دالیا سیراجەدین دەکەوت، کە هەوایان پێکردبوو لە فرمیسکی زیوین. دالیا لە گەرمەیی سەرقالیدا جەلادەتی دەبیینی و دەیکووت، جەلادەت یارمەتیم بدە، بەلام ئەو نەیدەزانی چی بکات، وا هەستیدەکرد ئەو دەبیت بە تەنیا تەماشابکات و هیچی دی... تەماشابکات و هیچی دی. دەستەوه‌ستان لە ناو کارەساتدا دەوه‌ستاو سەیریدەکرد. هەموو ئەو نیوهرۆ سەیرە ی لە سەیرکردندا دەبردەسەر، حەزیدەکرد دالیاو دکتور بابەک هەموو شتێک جیبهێلن و وەک جارێ لە هەیوانەکەدا دانیشن و باسی پۆژگارە زیرینه‌کانی جارێ بکەن، حەزیدەکرد دکتور بابەک جاریکی دی باسی ئۆپرای «هۆلەندی بالدار» بۆ بکات، ئەو دیمەنە ی بۆ دووبارەبکاتەوه کە سینتا و کەشتیه‌وانە هۆلەندییه‌کە پیکه‌وه دەچن بۆ ئاسمان. دەیویست چاو بنوقینیت و چیتەر ئەو فریشتە چکۆله‌و غەمگینانه

نەبىنیت لە ھەوادا، ئەو ماسىيە خورافىانە نەبىنیت كە لە زەريا دوورەكانەو ە
 ەرايانكردبوو، ئەو مراوويانە نەبىنیت كە بە ھەزارەھا بە ناو شاردا دەفرين.
 جارێكى تر دەچوو ەدەرى و لە كوچەكاندا بەدواى جەلىلى باران و
 ھاوړىكانيدا دەگەرا، بەلام كەسى نەدەبينى. دەنگى تەقینەوكان زۆر
 نزىكەبوونەو، تا دەھات خەلك و چەكدارى زیاتر دەھاتنە شارەو.
 جەلادەت چاويدەكردەو ەدەبينى لە ھەر چوارلاو ەتاك و زرىپۆشەكان
 بەرەو ئەوئ دین. پالیدەدا بە دیوارىكەو ە ەستیدەكر ەو شارە
 دەجولیت، ئەو شارە دەروات، ەك كەشتىيەك لە بەحرىكى گەورەى لىدا
 بجولیت بە تەواوى سەر نشینەكانىیەو بەرەو نادیار دەچیتە پىشى... ەك
 چۆن گىانداریكى برىندار دەیەویت لە ئابلقەيەك دەرچیت، ئەو شارە ەك
 نەھەنگىكى برىندار لەسەرەخۆ پىچیدەكردەو ە بە ناو شەپۆلەكاندا
 دەپۆشت. جەلادەت چاويدەكردەو ە گوێى لە دەنگى یەكەمین موشەكى
 گەرەدەبوو دەیدا بە ناو شاردا، لە ماوێ چەند دەقیقەيەكدا دەیەھا
 موشەكى گەرە گەرە دەیاندا بە شاردا، خەلكانى بپتەناو پەرىشان بە دەم
 ھاوارو دۆعاكردنەو بە كوچەكاندا ەراياندەكر، بەلام ھیچ جىگایەكى ئەمین
 لەو شارەدا نەبوو، موشەكەكان دەیەھا كوژراویان بە جیدەھىشت، خەلكان
 بە شەپۆل لە شوێنى تەقینەوكان دوورەكەوتنەو، لەو ساتى ترس و
 سامەدا جەلادەت تەنیا كەسىك بوو بەرەو ئەو شوێنانە دەپۆى و دەیویست
 لە نزىكەو ە بۆنى باروت بكات، بۆنى خوێنى كوژراوكان بكات و لە
 یادەو ەرى خۆیدا بینوسیت. لە شوێنى موشەكەكاندا مندالى پارچەپارچەو
 لاشەى ەلاھەلای دەبینى، سەرى بپاو و دەستى قرتاو و قاچى بپساحىب،
 لە ناو دوكەل و ەالاوى مردندا دەپۆشت و ەستیدەكر ە وزیفەى ئەو
 ئەو ە كارەساتەكان ببینیت، وزیفەى ئەو ە تەماشای كوژراوكان بكات
 و ەواى مردن ەلمژیت.

لەگەل تاریكبوونى دونیادا ژمارەى موشەكەكان بە جۆرىكى ترسناك

زىادىكىرد، لە ھەموو لايەكەو ھاگر ھەلدەستا، ھەموو شارى تەپوتۇزە زەردەكان دەسووتا. ۋەك كەشتىيەك بە دەيەھا كەشتى تر ئابلۇقەدرابىت، ئەو شارە دەيوست لە گەمارۇ دەربازىت، دەيوست خۇى لە زەوى راپسكىنىت، مەوېا نزيك و دوورەكانى زەمان بېرىت، دەست بە ئاسمانەو بەگرىت و بە تەواوى سەرنشېنەكانىيەو بەرەو كەشكەشانى فەلەك سەرکەوېت. بەلام ھېچ ھىزىك نەبوو ئەمجارە رزگارېيكات. بۇنى ئاگرو دوكل دونىاي تەنىبوو، سەر شەقام و مالەكان پېرېوېوون لە لاشە. جەلادەت دەگەرايەو بۇ مالى دكتور، لەوېش دەيەھا مروقى سووتاو و پارچەپارچەى لە پېش دەروازەكەدا دەبېنى، موشەكېك لە ناو برىندارەكاندا تەقىبوو ھەو دەيەھا كەسى پارچەپارچەكردبوو. جەلادەت بەناو بۇنى باروت و دوكلدا رايەدەكرە ژوورې، داليای دەبېنى بە جەلە خويناويەكانىيەو لە ناو دوكل و ئاگرەدا برىندارىك ھەلدەستىنىتەو. موسای بابەكى دەبېنى خەلكانىك دەباتە ژوورې و ھاواردەكات «بەرەو ژىر زەمىنەكە، بەرەو ژىر زەمىنەكە». خودايە چۆن بەرەو ژىر زەمىنەكە؟ ئەى تابلۇكان؟ موسای بابەكى دەگرت و ھاواريدەكرە: نا دكتور، تۇ چيدەكەيت، ھەموو رەنجى خۇت دەدەيت بەبا، ماندووبوونى چەند سالتە دەفەوتيت... ھاوار تۇ چى دەكەيت؟ دكتور بېئەو ھى وەلامىيداتەو، پالېكى ھىمنى پتوئەدەناو پەيتا پەيتا خەلكانى دەكرە ئەو ژىر زەمىنە نەنىيەو كە ژيانى خۇى لە دروستكرىندا بە ھەدەردابوو.

جەلادەت لە ساتى يەكەمەو دەيزانى ئەو ژىر زەمىنە فاقەيەكى گەرەيە، تۆرىك كە ھەموو ماسىيەكان بەرەو روى مەلدەكەن. جەلادەت لە ناو ئاسەوارو دوكلەى تەقىنەو ھەكەدا دەستى داليای دەگرت و دەيگوت: داليای، مەرۇ، تۇ شىت بوويت، ھەمووان لەو ژىر زەمىنەدا دەمرن... ئتو ھى دەكەن؟ مەرۇ، ۋەرە لەگەلما، تۇ نايت بچىتە ژوورې، تۇ نا. داليای ۋەك فرىشتەيەك زەردەخەنەيەكى دەگرت و ۋەك لە سەر زەمىنىكى

تره وه قسه بکات، وهک له قوولایی مه رگه وه قسه بکات، به هیمنیه که که له هیمنی مه خلوقیک ده چوو مه له کووت ببینیت دهیگووت: جه لاده تی ئازیز، تو ده لیت چی؟ ئه وانه پیوستیان به منه، ئه مرۆ ئه وانه پیوستیان به منه. ئازیزم، وهره دلی من چه زده کهم باوه شت پیابکه م، تو ئاگات له خۆت بیت، تو مه یهره ژیره وه، به لام من ده بیت سه ره رشتیانکه م... پیوستیان به منه... ته نیا ئه مرۆ پیوستیان به منه، ته نیا ئه مرۆ.

جه لاده ت ژن و مندا له کانی ده بیینی به کومه ل ده چنه ژیر زه مینه که وه. دکتوری ده بیینی کومه کی هه ندی کهس ده کات برینداره کان بگوینه وه، دالیای ده بیینی دهستی پیره میردیک ده گریت، به پلیکانه کانداده به زیت. ترسیکی کوتوپر دووری ده خسته وه، دهنگی ته قینه وهیه کی نزیک جاریکی تره هه موو خسته خانه که ی ده له رانده وه. جه لاده ت پایدیه کرده ده ری، شه و داده هات و کوچه کان خالی بوون له هه ر بۆج له به ریک، وهک شیت پایدیه کردو موشه کی گه وره گه وره له چوارده وری ده ته قینه وه. ته وای شار وهک که لاوه و خه راباتیک گه وری لی هاتبوو... جه لاده ت پایدیه کرد و دهنگی ته قینه وه کان زیاتر و زیاتر ده بوون، پایدیه کردو له هه ر چوارلاوه ئاگر ده باری، له یه کیک له کوچه کانداده وه ستاو یه که مین زیرپۆشی ده بیینی، سه ربازیک له سه ر زیرپۆشه که وه ستابوو و دوو سه ری برای به دهسته وه بوو، دوو سه ری برای که تنۆک تنۆک خوینیان لی ده چۆرا، جه لاده ت له ناو زوله تدا سه ره کانی ده بیینی، سه ری فه می به سه ری و ئوم فه زل بوون. سه ری مؤسیقاریک به ده بخت و ژنیک که ئه مشه و نه یوانی بوو ته پوتۆزی دنیا بسریت. هاوار... هاوار... هاوار. به ره و ئه و سه ری شار پایدیه کرد و دهنگیک له دوایه وه بانگیده کرد، پایدیه کردو دهنگیک پر به هه موو کوچه و کولانه کان بانگیده کرد «جه لاده تی کوتر تو له کویت؟».

دلنیا بوو ئه و دهنگه دهنگی دالیایه، به لام پیده چوو له دنیا یه کی تره وه بیت،

له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت، له شویتنیکي نادیارى ناو وجوده‌وه بانگی لیبکات. به‌دوای ئه‌و دهنگه‌دا ده‌گه‌رایه‌وه‌و هیچی نه‌ده‌بینی، پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد «دالیا... من لیره‌م، لیره‌م...» به‌لام گرمه‌ی موشه‌ک و ترس و ماندویتی نه‌یاندە‌هیشته‌ هاواره‌کانی ب‌روات، گه‌رویانه‌ به‌ ده‌ردیکی سامناک ب‌ردبوو. ده‌وه‌ستا نه‌یده‌زانی ئه‌و هاوارانه‌ ته‌نیا زرينگه‌ی وه‌همیکه‌ له‌ وه‌همه‌کانی ناو سه‌ری خۆی یاخود ده‌نگی مروفینکی راسته‌قینه‌یه. دیسانه‌وه‌ پر به‌شه‌و هاواریده‌کرد، به‌لام هاواره‌کانی به‌ جۆریک تیکه‌ل ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان ده‌بوون، خۆشی ده‌نگی خۆی نه‌ده‌بیست.

له‌ یه‌کێک له‌ کوچه‌کاندا بۆن پرته‌قالیکی تازه‌ ده‌چوو به‌سه‌ریدا. ده‌وه‌ستاو له‌ زولمه‌تا سامیری بابلی ده‌بینی به‌ خۆی و دوو ئه‌سپی سپیه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی دیت... دوو ئه‌سپ وه‌ک که‌فی ده‌ریا... وه‌ک چو‌ری شیر... وه‌ک به‌فری دوور. دوو ئه‌سپ له‌ ئه‌سپی سه‌ر زه‌مین نه‌ده‌چوون، به‌لکو له‌ ئه‌سپی ناو چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ کونه‌کان ده‌چوون. سامیر بیته‌وه‌ی هیچ بلێت، به‌ ده‌نگی پیاویکی شکست ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر سواریه‌... سواریه‌ له‌گه‌لمدا و با له‌م شاره‌ ده‌رچین. جه‌لاده‌ت ئاو‌پیده‌دایه‌وه‌و به‌رده‌وام یه‌کێک له‌ تاریکیدا بانگیده‌کرد. ده‌نگی دالیا بوو، که‌ وه‌ک با بیهینیت نزیک ده‌بووه‌وه، ده‌وه‌ستا و ته‌ماشای زولمه‌تی ده‌کرد، دالیا به‌ خۆی و فریشته‌ غه‌مگینه‌کانیه‌وه‌ له‌ تاریکیدا ده‌رده‌که‌وت، ده‌هاته‌ پێشێ و شتیکی پێچ‌راوه‌ی پێبوو، له‌ هه‌ر کاتیکي تر جوانتربوو، له‌و شه‌وه‌ش جوانتربوو که‌ یه‌که‌مجار به‌ جلی سه‌ماوه‌ هات تا زامه‌کانی بیماربکات، ئه‌و شه‌وه‌ی پێیگوت من ناوم «تریفه‌ی زستانه‌». «ئاه دالیا بۆ برینه‌کانی منت تیمارکرد، بۆ لینه‌گه‌رایت بمرم، بۆ له‌ بری گولله‌یه‌ک هه‌زار برینی تـرت کرده‌ پو‌حم». ساتیکی سه‌یربوو، جه‌لاد و قوریانی و فریشته‌یه‌ک له‌ ناو کولانیکی تاریکدا، له‌ ناو ناله‌ی موشه‌ک و زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی سامناکدا به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتنه‌وه‌، باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد، هه‌ر سینکیان یه‌کتریان

ماچدهکرد، هر سيڭيان دهگريان، هر سيڭيان له ناو ته پوتوژى ته قينه و
 ناگرو دوکهدا دوهستان. داليا ناو ئه و هه موو ته قينه وه و ترسه ي بريوو
 تا ئه مانه تيکى گه وره بۆ جه لادته بهيښت، وهک ئه وه بوو هه مووان کو تايى
 ئه م حيكايه ته بزائن، داليا ماچيده کردو به و دهنگه مه له کو تيه ي خوى
 پيښده گووت: جه لادته، ئه مه دوا هه مين راسپارده ي من و دکتور موسايه
 بۆ تو، تو ده بىت ئه م فاي له و ئه م تابلؤيه رزگار بکه يت، ده بىت له م شاره
 ده رچىت و ئه م شتانه رزگار بکه يت؟ جه لادته ته ماشايده کرد، فايلى مردنى
 باسم جه زائيرى و تابلؤى «شارى موسيقاره سپيه کان» بوو. به دهنگيکى
 پر فرميسکه وه ده يچپاند به گوښدا: داليا سيراچه دين، خانمى ناو خه ونه کانم،
 له گه لمد وهره، تو له گه لمد نه بىت ده مردم. داليا ده يگووت: گولى من، من و
 تو لي ره دا ده بىت له يه کدى جيا بيښه وه، هه موو چيرؤکيک کو تايه کى هه يه،
 حيكايه تى من و تو ش پښده چىت له م شاره داو لي ره دا کو تاييښت. له م شه وه
 تاريخه دا، هه زنده کرد له شوښيکى دیکه دا کو تايى بىت، له شار يکى تر دا،
 به لام گولى من سه رى نه گرت، ئه گه ر نه مردم، ده تدورمه وه، سال و رؤژ
 و جيگا گرنگ نييه، گه ر نه مردم دواچار له شوښيکى ئه م دونيا يه دا يه ک
 ده بيښه وه... جه لادته گولى من، ده بىت به جىت بهيښم... پښويستيان پښمه،
 من له گه ل ئه و ژن و مندالانه دا ده مينمه وه... تو ده بىت برؤيت... له وانه يه له
 سه ر زه وييه کى تر و له زه مان يکى تر دا من و تو يه کدى بيښه وه، ئىستا
 تو ده بىت برؤيت... برؤيت و غم نه خوښت.

داليا جه لادته ي ماچده کردو ده يگووت: گه ر ئاوه ها خه فه تبار بىت، زور
 مه راقم ده ده يتى، من پښويستيم به ئوميده، ده بىت هيزى ئه وه م هه بىت
 يارمه تيانبده م، دوعام بۆ بکه هيزى ئه وه م تيا بىت يارمه تيانبده م.
 جه لادته ده ويوست باوه شى پيا بکات و نه هيليت برؤات، به لام داليا
 ده ستيده گرت و ده يگووت: جه لادته ده بىت به ته نيا به رده و امبىت، بمبوره،
 من جگه له وه ي خه م و ده ردم بۆ زياد کردىت، هيچم نه کرد... من وام...

من به لای هر رۆحه به ریکدا ده پۆم غه مباریده کهم. له بیرت نه چیت که
تۆ ته نیا شاهیدیت، من ناتوانم له کهلتدا بێم، تۆ ته نیا شاهیدیت. سوار
ئەو ئەسپە ببەو ئاوڕ مەدەرەو، ئەم شارە وەک شارەکانی تر نییە، که
نغۆبوو هیچ ئاسەوارێک لەسەر زەوی جێناهیلت. جەلادەت دەیویست
بیگریت، دەیویست باوەشی پیابکات و لەگەل خۆیدا هەلیگریت، بەلام وەک
باوەش بەسەراییکدا بکات دالیا لە ناو تاریکیدا بێ خوداحافیزی و ندهبوو،
جەلادەت پڕ بە شەو هاواریده کرد: دالیا، خانمی ناو خەونەکانم. پڕ بە
شەو هاواری ده کردو جگە لە سەدای ته قینه وەو گرمە و نالەى موشە که کان
هیچی تری نه دەبیست. دەنگی لە ناو گرمەى ته قینه وەکاندا و ندهبوو.
دەوستان و هەستیده کرد بایه کی قائم هەلده کات، بایه کی ترسناک. لەگەل
سامیری بابلیدا سوار یه کیك لە ئەسپە سپییه کان دهبوو، وەک یه کیك
هەموو ژيانى لە ئەسپ سواریدا بردبیتە سەر، وەک ئەو بایه بەرەو
زەمانیکی تر هەلیانگریت، وەک گەردەو لولولیک بیت فریانبدا ته دەرەو
شوین و زەمانەو ئەسپە کان دەبیردن... که بۆ یه که مجار بە ئاگا ده هاته وە
لە ناو سەحرایه کی گەورەدا بوو، ته نیا خۆی و سامیری بابلی بوون، لە
دوو ئەسپی سپی و مەله فیک و تابلۆیه ک بەولاهه هیچی دییان پێ نه بوو،
تابلۆیه ک وەک تاکه پرد لە نێوان شوین و زەمان و نازەماندا دەمینیتەو.

دوای سێ سال ژیان لە شارێکی بیاباندا جەلادەتی کۆتر لەگەل سامیری
بابلیدا لەسەر دوو ئەسپی سپی گەیشتنەو کوردستان. بەر لەوێ جەلادەت
بگاتەو شاری خۆی، لەسەر ئەسپە سپییه کهی سەفه ریکی درێژی لە
باشووردا ئەنجامدا. هەر ئەو شەوێ که هاتنە دەرێ، تا به یانی بێدەنگ لە
دوورەو تەماشای سووتانی ئەو شارەیان کرد، تا به یانی هەموو شتی ک

سووتا، سەرتاپای شار یەك ئاگرى گەرەبوو، كە پێشتر نە چاوى مەرف و نە خەيالى شتىكى وایان نەبیینیوو، ئاگرىك نەفۆبوونە ئەفسانەییەكانى یاد دەهیتایەو، سووتانى شارە گەرەكان، نوقمبوونى سادوم و ئامورا، خنكانى كیشوهرە كۆنەكان لە ژیر دەریادا. دیمەنەكانى ئەو نەفۆبوونە مەزنە ھەمیشە لە چاوانى جەلادەتدا دەمیتنەو، سالانىك دواتر بە منى دەگووت: عەلى شەرەفیار، سەیرمەكە سەیری چاومبەكە، بزەنە چى دەبینیت؟ من تەماشای قوولایى بیلبلە پۆشنەكانى ئەوم دەکردو لە ناوھە ئاگرىكى داگیرساوى گەرەم دەبینى. ئەو دەستى دەخستە سەر شانم و دەیگووت «ئەو ئاگرى نەفۆبوونى شارى تەپوتۆزە زەردەكانە لە پۆحى مندا». ھەر ئەو پۆزە دەمەوبەیان ھىدى ھىدى لەگەل كەوتنى خۆردا ھیچ دیار نەما، نە ئاگر، نە شار، نە ئاسەوارى وێرانەيەك جەلادەت و سامیری بابلى بە خۆیان و ئەسپەكانیانەو بەسەر ئەو زەویيەدا ھاتنەو ھیچیان نەبینى، وەك ئەوھى ھەرگیز پۆژىك لە پۆژان شارىكى وەھا لە بووندا نەبووینت، لە شوینى ئەو شارە تەنیا لىكى پاكیزو زەردیان بینى، كە پێدەچوو ئەو بەیانىيە لەویدا پۆكرابیت. شارى زەردى سۆزانییە غەمبارەكان، شارى سەربازە ناویمیدەكان، شارى ئەو مۆسیقارانەى مۆسیقایان یادچووبووھە یەكجار لەسەر زەوى ونبوو، تاكە شاھیدیش لەسەربوون و نەبوونى تابلۆیەك بوو جەلادەتى كۆتر لە پشتمى ئەسپەكەى خۆى بەستبووى.

بەسوار ئەسپە سەپپەكانیانەو، وەك با بیانفرۆشیت، بە سەحراكانى باشووردا ھاتن، بەتەك ئەو شانەدا تێپەرىن كە تەنیا خۆلەمیشەكەیان ماپوو، بەتەك ئەو باغانە پۆششتن كە ھەمیشە دەسووتان، بەتەك ئەو پووبارانەدا تێپەرىن كە ماسییەكانى ئاوە لیخن و ژەھراویەكانیان جێھێشتبوو و لە ھەوادا مەلەیاندەكرد، دواجار لە ناو كۆمەلیك بورجى ئەفسانەیییدا وەستان، كۆمەلیك ئاسەوارى كۆن و عەجیب كە بۆنى دەستى یەكەمین مەرفى سەر ئەم ئەستێرەیان لیدەھات. سامیری بابلى

له بن دیواری یه کیک له بورجه کاندا، هه نیک دهفته رو کاغه زی پیچراوه ی
 ده رده هیناو دهیگوت: جه لاده تی کۆتر، لیم مه پرسه ئه مانه چیین، لیم
 مه پرسه، تا پۆژیک من خۆم پیتده لیم. جه لاده ت بیته وه ی هیچ بلیت،
 سهیری دهسته تۆزاوییه کانی سامیری ده کرد و دهیگوت: پرته قالی بابلی
 باسواربین و برۆین. جه لاده ت ئه و کات نه پیرسی ئه و نوسراو و به لگه نامه
 پیچراوانه چیین؟ کئ له بناغه ی ئه و بورجه ئه فسانه ییانه دا شار دونه تیه وه؟
 بۆ کئ هه لگیراون و سوودیان چیه؟

کەس نازانیت جه لاده تی کۆتر و سامیری بابلی چەند بە پێگاوه بوون،
 چۆن بە سه حراو پێده شت و شارە ئالۆزه کاندا ده ربازبوون، چۆن له سه ر
 ئه و ئه سه په سپی و ئه فسانه ییانه به ناو زه مینه ترسناک و تاریکه کاندا
 تیه پین، جه لاده ت ته وای ئه و سه فهره ی وه ک خه ونیک ده گێڕایه وه که
 مرۆف له ناو ته م و دوکهل و ره شه بادا ببینیته. سه فهریک که ناگێردیته وه،
 هه ولی گێڕانه وه شی هیچ نییه جگه له هه لشاخانیکی گه مژانه به کاریکی
 ئه ستم و نه کرده دا. له وه ش بترازیت، ده بیت بلیم منیش و جه لاده تیش که
 حیکایه تخوانی گه و ره ی ئه م چیرۆکه یین هه زمان به گێڕانه وه ی سه ربورده
 دوورودریژه کانی سه فهر نه بوو. هینده هیه که جه لاده تی کۆتر شه و یکی
 باران به سوار ئه سپیکی سپیه وه گه یشته قه راغ شار، شاری راسته قینه ی
 خویان، سامیری بابلی له ژێر باراندا ده له رزی، دوو کهس بوون نه یانده زانی
 ده چن بۆ کوئ، گه یشته ناو باغیک که له به رزاییه وه به سه ر شاردا
 ده یروانی، باران هینده به هیزبوو، مرۆف باش گوئی له دهنگی یه ک نه بوو.
 هه ردووکیان له سه ر ئه سپه کانیان دابه زین، دوو ئه سپی سپی که پێده چوو
 له جیگایه کی دووره وه هاتبن بۆ ئه وه ی ئه وان هه لگرن و به ناو کاره سات
 و دوکهل و مردندا بیانپه پینه وه، دوو ئه سپ ته نیا له ساتی موعجیزه کاندا
 ده رده که ون. جه لاده ت تابلۆکه ی خۆی به چهنده ها شت پینچابووه تا ته ر
 نه بیت، سامیری بابلیش، هه مان شیوه به لگه نامه کانی خۆی به شیوه یه کی

سەیر بەرەبەر باو باران و بروسکە قایمکردبوو. ئاوها لە بەر دەروازەکانی شارد، لە زولمەتی شەوێکی باراندا، هەردووکیان مالاواوییان لە ئەسپەکان کرد و بەرەو نزیکترین کوچه و کولانی خەوتوو کەوتنە پێ. بەر لەوێ پێ بخەنە سەر یەکەمین شەقامی شار، جەلادەت لە باراندا دەووستاو دەیگوت: سامیری بابلی، لە ئێستاو، لەم ساتەوێ تۆ دیلی منیت، تۆ ئەسیری منیت. گۆنیکرە من هەرگیز لە تۆ خوش نەبووم.

بابلی بیئەوێ هیچ بلێت، لەژێر لێزمەکەدا دەووستاو دەیگوت: ئەوێ مندالی نەجیب، تۆ چۆنت دەوێت باوا بیت، لەئێستاو من ئەسیری تۆم. لەو چرکە یەوێ کە پێیان دەخستە ناو ئەو شارە، کە جەلادەت بۆنی کولانەکانی مندالی خۆی دەکرد، هەناسەی ئەو ئاوەداننێی هەلەمژنی کە پەربوو لە تیشک و ئاسوودەگی، پڕۆگاریک کۆتاییدەهات و پڕۆگاریکی دیکە دەستی پێدەکرد. لەو ساتەوێ ئیدی پەیوەندی نێوان سامیری بابلی و جەلادەت وەک پەیوەندی پاسەوان و دیلی لێدەهات، جەلادەت دەستی سامیری بابلی دەگرت و دەیگوت: ئەمە شاری مندالی منە، شارێکە نامریت، بەلام کەس نازانیت لێرەوێ چۆن بپروا بەرەو ئەبەدییت.

وای دەگوت و چۆن پێغەمبەریک پڕوودەکاتە مەلبەندی پەيامی خۆی، بە ناو باراندا بەرەو شارێک دەپۆیشن ئەگەرچی کۆن بوو، بەلام لە پێشچاوی ئەوان تازەو ئەفسانەیی دەینواند. جەلادەت لە ناوەراستی یەکەم شەقامدا دەووستاو دەیگوت: ئەوێ شار، من دەرگاکی خۆت بۆ دەکەمەوێ و کلیلی زەمین و زەمانی تەرت بۆ دەهێنم.

سامیری بابلی دەیگوت: ئەوێ مندالی نەجیب، بوەستە، بوەستە، لەم شەویدا کە شەوی حەقیقەتە دواي خەیاڵ مەکەوێ.

بەلام جەلادەت دەیگوت: ئەوێ شار، ئەمە منم، منم، جەلادەتی کۆترم دووبارە دەگەرێمەوێ، مندالی موعجیزەکانم...

لەسەریانەوێ بروسکەکان دەنگی دەهات، لە پشتیانەوێ کزەیهکی سارد

پاشەوپاش بەرەو رابوردو دەگەرپايەو، لە پىش دەمىشياندا شارىكى
تارىك رۇخى خۇى دەكردهو دەيىردن. جەلادەت لە باراندا دەكەوت و
دەيگەوت: سامىرى بابلى ئەمە باران نىيە، ئەمە تۇفانى گەرپانەو ەى من و
تۇيە.

بابلى دەيگەوت: ەستە جەلادەتى كۆتر، ەستە با برۆين، دەبىت ئەم
حىكايەتە دورودريژە تەواوبكەين.

جەلادەت بىياكانە دەيگەوت: ەورپم بابروين، بابروين ئەم حىكايەتە
تەواوبكەين.

ەردووكيان ئاورپان دەدايەو ەو دلىابوون مالاوايان لەسەدەيەك كردەو،
لە تارىكتىن سەدەكانى دونيا. دلىابوون لەوسەرى گەردەلووولىكەو
ەاتۆتەنەتەدەرى، لە تونىلىكى ترسناكى زولمەت پەريونەتەو، كە تا ەتا
ەتايە جانەو ەرو ديۆەزمەو درندەكانى وازيان لىناھىتن، شەيتانەكانى
لەسەرياندا دەژين، ئىبلىسەكانى پاوياندەنن.

کتیبے چوارہم

(به حيكايه تي عه لي شه ره فيار و جه لاده تي كو تر)

به‌شی یه‌که‌م

ئوتیلی گیلای سی

ئو کاته‌ی له‌گه‌ل په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزیدا چووین بۆلای له‌ ژوورینکی ساردو داروخاوی ناو ماله‌ ئاواره‌کاندا ده‌ژیا، له‌ ئوتیلیکی سووتاو و ویراندا بوو له‌ ناوه‌راستی شاردا، که‌ چه‌ند سالیک دواتر، گو‌پدراو له‌ بئه‌وه‌ تازه‌کرایه‌وه‌، بوو به‌ شوینی ئه‌و وه‌فده‌ بیئیشانه‌ی له‌ مسه‌ره‌وسه‌ری دونیاوه‌ پووین له‌ کوردستان ده‌کرد، ئه‌و وه‌فدانه‌ی بیئه‌وه‌ی هیچ نیازیکی دیاریکراویان هه‌بیت ده‌هاتن و بیئه‌وه‌ی هیچ شتیکی دیاریکراو بکه‌ن ده‌پویشن. ئه‌و کاته‌ی من چومه‌ ئه‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌وه‌، نیشانه‌و ئامازه‌یک له‌ گو‌پئ نه‌بوو که‌ سه‌رده‌میک دیت ده‌بیته‌ شوینی که‌له‌ک له‌ که‌وره‌پیاوه‌کانی سیاسه‌ت، ده‌بیته‌ قیبه‌گاه‌ی وه‌زیرو بارۆنه‌ که‌وره‌کانی ده‌سه‌لات و پاره‌. ئه‌و کات ئه‌و ئوتیله‌ جینگایه‌ک بوو بۆنی فه‌قیری و به‌دبه‌ختی لیده‌هات، دوو بۆن من به‌ دریزایی ژیانم ریزو مه‌حه‌به‌تیکی قوولم بۆیان هه‌بووه‌. فه‌قیری که‌ پیموا‌بوو تاکه‌ نیشانه‌یه‌کی شه‌ره‌فه‌ له‌م شاره‌دا مایته‌وه‌، فه‌قیری که‌ تاکه‌ مه‌دالیایه‌ک بوو مرقف بیکات به‌ سینیه‌ی خۆیه‌وه‌و بلیت «سه‌یرکه‌ن خه‌لکینا من هه‌شتا پاکم، هه‌شتا نه‌بووم به‌ قه‌حبه‌». ئه‌، به‌ هه‌رحال ئیستا کاتی باسکردنی ئه‌و پوژه‌ زیرینه‌ی ئوتیلی ناوبراو نییه‌ که‌ ئه‌وکات مالی ئاواره‌ به‌دبه‌خته‌کان بوو، ئه‌و ئاوارانه‌ی سالانیک

دواتریش گه‌له‌ک سیاسه‌تی چه‌په‌ل له‌سه‌ر خوین و ئیسقانی ئه‌وان ده‌کریت. به‌لام بیورن قسه‌کردنی من له‌سه‌ر پۆژگاری زیرین، سه‌رده‌می ته‌لایی ئه‌و ئوتیله‌مانایه‌کی بۆ ئیوه‌نییه، که ئه‌گه‌ر مرۆف راستگۆ بیت ده‌بیت بلیت، هه‌رگیز پۆژگاری زیرینی خه‌لکانی وه‌ک جه‌لاده‌تی کۆتر نه‌بووه، که به‌بێ هیچ سه‌رده‌میکی زیرین ده‌ژین و ده‌مرن. ئه‌وکاته‌ی ئیمه‌ چوینه ئه‌و ئوتیله‌ بلنده‌وه، ئه‌و له‌ ژووریکی تاریک و په‌شدا ده‌ژیا. یه‌که‌مجار روخساره سپیه‌که‌ی سه‌رنجی منی راکیشا، ئیجگار سپی بوو، په‌نگی له‌ په‌نگی ئه‌و نه‌ورسه‌ پاکانه‌ ده‌چوو که له‌ سه‌ر پۆخه‌کانی ده‌ریای باکوور بینیبوو.من. ئه‌و ریشه‌ درێژ و چاوه‌ خه‌یالیانه‌ی منیان وه‌ستان که پهبوون له‌ نیشانه‌ی هه‌سه‌ره‌ت و دوودلی. ئه‌و چاوه‌ گه‌شانه‌ی که وام هه‌سته‌ده‌کرد لیوان لیوان له‌ ئه‌ستیره‌... سیحری نیگا‌کانی سروشتیکی ئه‌رستوکراتیانه‌یان پی دابوو، سه‌یربوو مرۆف به‌و نیگایه‌وه له‌جۆره‌ ویرانه‌یه‌کی وه‌هادا بژی. که سه‌یری نیگا وێله‌کانیت ده‌کرد تیده‌گه‌یشتی نایه‌ویت زۆر لینی نزیک بیت. سه‌لیقه‌ی زۆری من له‌گه‌ل نوسیندا فیزی ئه‌وه‌ی کردبووم خه‌لکان زۆر به‌ وردی بخوینمه‌وه، واته‌ که یه‌کینم ده‌بینی ده‌مزانێ ئاخۆ خوشحاله به‌وه‌ی له‌ نزیکه‌وه ببینیت، بیناسیت یاخود نا. جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و که‌سانه بوو که له‌ یه‌که‌م نیگاوه هه‌سته‌ده‌کرد مه‌خلوقیکه سه‌ر به‌ دونیایه‌کی تر، شتیکی تیدایه له‌ ئیمه‌دا نییه. بیباکییه‌کی تیدایه له‌ توانای تینگه‌یشتی ئیمه‌ قوولتره، به‌لام له‌ یه‌که‌م ده‌قیقه‌دا بۆ من زه‌حمه‌ت بوو بزاتم، ئاخۆ ده‌ره‌ق به‌چی بیباکه؟ ده‌ره‌ق به‌ دنیا بیباکه یاخود به‌ ژیا‌نی خۆی؟ ژووریکی سه‌یری هه‌بوو، جگه‌ له‌ قه‌ره‌وه‌یه‌که و ته‌پله‌کیک و دوو کارتۆن و چوار میخی گه‌وره‌ هیچی تری تیا نه‌بوو، سه‌ره‌تا خۆی سه‌رنجی بۆ بزماره‌کان راکیشام و گووتی: بڕام بزماره‌کانت له‌ بیر نه‌چیت، ئه‌وانه پۆژیک له‌ خوینی مندا بوون.

وه‌ک ئه‌وه‌بوو بزانی‌ت من سه‌یری دارونه‌داری ئه‌و ده‌که‌م. سه‌ره‌تا

تينه گيشتم مه به سستی چيه، به لام ههردوو دهستی کرده وه به پوونی شوین میخه کانم له سهر دهستی بینی، دوو شوین میخی گه وره وهک شه شوین میخانه ی دهکرا له سهر دهستی مه سیح بماندییاه، گهر له خاچ دابه زیبایه و نه مردبایه. من وا چاوه پروان بووم قاقیشیم نیشاندات، به لام له بری شه و قوچه ی کراسه که ی کرده وه جهسته یه کی پر زامی خسته بهر دهستم، سهر سینه و زگی هه مووی جی برین بوون، به لام شه و ی ترسناک بوو دوو برینه که ی دیکه ی بوون له سهر سنگی، وهک دهستیک ویستیتی میخیکی گه وره به ناو دلیدا به ریت، یه کیک له سهر ههردوو گوی سینه ی، له ملالاولوه دوو بزماری گه وره ی چه قاندبوو و دوو جیگا برینی گه وره ی جیهیشتبوو که له پشتیشه وه دوو ده لاقه ی خوینینیان دروستکردبوو. من به چه سانه وه گوتم: کی وای لیکردویت؟ چ کوری سه گیک وای لیکردویت؟ شه چه ویزدانیکه؟ به زهرده خه نه یه که وه گووتی: گرنگ نییه کی وای لیکردوم، گرنگ شه ویه مروف هیه و له مروف دهکات. شه ویه گرنگه... له وه بترازیت هیچی تر گرنگ نییه. که ی گرنگه شه ویه وای لیکردوم کورده یان عه ره ب، کۆمونیسته یان ئیسلام، دیموکراته یان ناسیونالیست، عه شایه ره یان نویخوان... شه ویه گرنگه دواچار مروفیک هیه و له مروف دهکات.

شه و دوو برینه سهیره ی سهر دهستی، شه و دوو میخه ی پوژیک له پوژان له سهر سنگی چه قینترابوون وایکرد له گه لیدا برۆم، وایکرد ژیا نی خۆم بو نویسینی شه کتیه تیکبدهم، کتیه یک به ته نیا کتیه ی شه بیت. پیاویکی شه سانه یی که میخه کانی سهر له شی خوی به زیر زپکه فیکردبوو و له ژووره که ی خویدا پالتو و کاسکیته کانی پیا هه لده واسین.

له ساتی یه که مه وه جیاوازییه کی گه وره له نیوانماندا بوو، من ده مویست وهک شیت هه موو شتیک له سهر شه بزانم، به لام شه دلۆپ دلۆپ حیکایه ته که ی خوی ئاشکراده کرد. ئیستا ده زانم چ خولیا یه کی

گه وره ی تیدابوو تا هه موومان چیرۆکه که ی ئه و به راستی بزانی، چهند به لایه وه گرنگ بوو ژیا نی له نیوان هه ندیک رسته ی کورت و هه ندی نیگاری خیرادا کال نه کاته وه. من له دوا ی یه که مین سه عاته وه ویستم بیم به هاو پیتی، به لام ئه و بیباکانه گووتی: گهر توانیمان له به رده می یه کدا بگرین ئه و هاو پیتی یه کین، مرو ف تا له به رده می یه کدا نه گری نابیت به هاو پیتی یه ک. قسه کانی وه ک ئه وه بوو نه یه ویت من و ئه و بیین به هاو پیتی، لایه نی که م به و مانایه ی ئه و له هاو پیتی تیگه یشتوو. وه ک بزانییت ئه و مرو فیکه په پیه ته وه بۆ ئه وه بری فرمی سک و له جیگایه کدا وه ستاوه تا له مانای ژیا ن و مردن رابمینییت. دانیشتنی یه که ممان بۆ من سه خت بوو، چونکه له زور شت تیگه یشتیم. وه ک ئه وه بوو بیه ویت په یمانیک له گهل مندا مۆربکات. هه ندی جار وام هه سته کرد به میفیس توفیلیسم تیده گات له چیرۆکی فاوستدا، به جۆریک له جۆره کان ده یگووت: من رۆحی خۆم ده ده می و تۆ نه مریم پیده به خشیت. ئه و گێرانه وه ی حیکایه ته که ی خۆی به جۆریک له فروشتنی رۆح ده زانی. به لام ئه وه ی جه لاده تی کۆتری له دکتور فاوه ست جیا ده کرده وه ئه وه بوو که وشه ی رۆح و وشه ی نه مریش لای ئه و مانایه کی مه جازیا ن هه بوو. رای وابوو له و ساته وه ی که له ژیر زه مینه که ی موسای بابه کدا تابلۆکانی بینیه، چیت رۆحی مولکی خۆی نییه، چیت ئه و حیکایه ته ی ده بییت بیگێریته وه به ته نیا حیکایه تی خۆی نییه، نه ک هه ر ئه وه به لکو پتیوابوو که ئه وه ی له رینگای جه لاده تی کۆتره وه ده ژی و نه مر ده بییت، خودی جه لاده ت خۆی نییه، هینده ی ئه و پودا و کاراکته رانه ی ترن که ئه و ده بییت به دونیا یان بنا سیتییت. زۆر جار هه ستمه کرد ریزی گه وره ی بۆ خۆی له وه وه دیت که ریزیکی قولی بۆ هه موو ئه و مرو فانه هه یه که به ژیا نییدا تیپه ریوون. بایه خی گه وره ی بۆ چیرۆکه که ی خۆی له وه دا ده بیینییه وه که ته نیا رینگای ناساندنی ئه و مرو ف و پۆرگا رانه یه که ئیمه نه مانینیوون، به جۆریک له جۆره کان هه سته ده کرد هه موو ئه و سه رده مه

تهنیا به ناو ژيانی ئه‌ودا هازه‌یکردوه، دلنیا‌بوو حیکایه‌تی ئه‌و شتی‌که سه‌یرتره له چیرۆکی سیاسییه‌کان و هونه‌رمهنده‌کان و مرۆقه ساده و ساکاره‌کانی تر. له ساتی یه‌که‌مه‌وه من پیم‌گوت، نویسنی کتیییک شتی‌که و گنیرانه‌وه‌ی یاداشت شتیکی تره، من ئه‌گه‌رچی به‌جۆریک سه‌رسامی ئه‌و کورپه‌بووبووم، ئاماده‌بووم واز له زۆر شتی خۆم به‌ینم بۆ ئه‌وه‌ی تیییگه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و هه‌سته سه‌یره به‌ دووری و داب‌ران، ئه‌و نیگایانه‌ی که پ‌ربوون له جوانییه‌کی کوشنده، ئه‌و دلنیا‌بوونه قووله‌ی دهره‌ق به سیحرو ئه‌فسونی خۆی وایده‌کرد به زه‌حمه‌ت بتوانین له‌یه‌کتر تیییگه‌ین. من پیم‌گوت، ئاغای کۆتر، من ده‌توانم دوا‌جار پ‌رۆمانیک بنوسم، من علی شه‌ره‌فیارم، که‌سیکم به‌هره‌ی چیرۆک نویسنم تیدا‌یه، چیرۆکی‌ش مانای ئه‌وه‌ی ب‌ریک له حه‌قیقه‌ت دوورب‌که‌وته‌وه.

به‌غه‌مگینییه‌وه سه‌یریکردم و گووتی: یه‌که‌مین‌جار ناوی تۆم له زاری مۆسیقایریکی گه‌وره‌وه بیست، له سه‌ر زه‌مینیک که تۆ نازانیت هه‌یه یاخود نییه، ئه‌و مۆسیقاره گه‌وره‌یه پ‌نیوا‌بوو من و تۆ ده‌بیت پ‌یکه‌وه کتیییک بنوسین، کتییی حه‌قیقه‌ته گه‌وره‌کان، ئیدی تیناگه‌م تۆ چۆن ده‌ته‌ویت له حه‌قیقه‌ت دوورب‌که‌وته‌وه.

من و ئه‌و گه‌له‌ک شه‌و پ‌ۆژمان به‌یه‌که‌وه به‌سه‌ربرد، به‌لام هه‌رگیز ئه‌و ژووره‌م له یاد نه‌چوو‌وه، ئه‌و نیگا سه‌رسامانه‌م له یاد نه‌کرد، بۆنی ئه‌و ئوتیل‌ه‌ی که پ‌یده‌چوو به‌ردی‌ک بیت له هه‌ساره‌یه‌کی سووتاوه‌وه که‌وتییته خوارئ. یه‌کدی ناسینی من و ئه‌و وه‌ک به‌ریه‌که‌که‌وتنی دوو مانگ بوو، دوو ئه‌ستیره‌ی گه‌وره که به‌جۆریک پارچه‌پارچه ده‌بن له ئاسماندا که‌س نازانیت کام پارچه‌یه له‌کام مانگ بۆته‌وه. ئه‌و پ‌ۆژه‌ی که ئه‌و باسی فرۆشتنی پ‌ۆچی خۆی ده‌کرد، من ده‌مزانی که دوا‌جار ئه‌وه‌ی له نێوان من و ئه‌ودا پ‌رووده‌ات، ک‌پ‌ین و فرۆشتنی پ‌ۆج نییه، هینده‌ی پارچه‌پارچه‌بوونی یاده‌وه‌ری و ئاره‌زوو و زمانه، هینده‌ی تیکه‌لبوونی

دوو ته‌قینه‌وهی ترسناکه، یه‌کیکیان له ناو ژیاڼی ئه‌ودا و ئه‌وی تریان له ناو خه‌یالی مندا پرووده‌دات. من تیکه‌لبوونی دوو جوړ له وهرزم ده‌بینی، ته‌قینه‌وهی دوو فواره‌ی جیاوازم ده‌بینی له پرووی یه‌کدا، تیکه‌لبوونی دوو شه‌وم ده‌بینی که ئه‌ستیره‌کانیان ده‌گرڼه یه‌ک، تیکه‌لبوونی دوو گه‌رده‌لوول که هازه‌یان له‌سهر ده‌ستی یه‌ک ده‌پژئ. من ئه‌وکات ته‌نیا له‌سهره‌تای نه‌ینیی‌ه‌ک راده‌مام، ئه‌و نه‌ینیی‌ه‌س بوو که بمبات و خوځم فهرامو‌شبکه‌م. ئه‌و روزه‌ بښه‌وهی له هیچ تیښکه‌م له‌و ئوتیل‌ه‌له‌هاتم، چونکه نه‌مه‌دزانی ده‌بیت چی بکه‌م... ده‌مزانی ئه‌سته‌مه‌هیچ که‌س رو‌حیکی وا وئیل و ناوازه بکات به‌حیکایه‌ت، رو‌حی گه‌نجیک که له‌ه‌هریمیکه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه ئیمه‌ه‌رگیز پئی تیڼاخه‌ین، ده‌رک به‌بوونی ناکه‌ین، له‌نه‌بوونیشی دلفیانابین. ئه‌سته‌مه‌بتوانم چیروکی ئه‌و روزه‌ بگيرمه‌وه، هه‌لبه‌ت باس له‌و به‌شه‌ی چیروکه‌که ده‌که‌م که ده‌که‌و‌یته‌ئو‌دیوی زمانه‌وه، ئه‌و به‌شه‌ی هه‌سته‌که‌یت لی‌ت راده‌کات و نامومکینه‌تو‌بتوانیت بی‌گيریته‌وه، باس له‌گيرانه‌وه‌ی «یه‌که‌م تیښکه‌یشتن» م له‌ژیاڼی یه‌کیک که به‌پنوه‌ره‌ناسییه‌کانی من و تو‌نایپوریت. من هه‌مان ئنواره به‌ره‌وشه‌نی سه‌قزی و هاوړیکانیم گووت: نا‌هاوړییان بمبورن، من له‌وه‌بیتواناتم چیروکی جوړه‌مروفتیکی وه‌ها بنوسم. ئه‌و خو‌ی له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌ده‌یزانی من واده‌لیم، له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌که‌چوومه‌زووره‌که‌ی به‌هیمنی پښگوتم: تو‌ده‌بیت گومان‌ت له‌وه‌بیت بتوانیت چیروکی من بنوسیت. ئه‌و ده‌یزانی ته‌نیا خو‌ی ده‌توانیت خو‌ی بنوسیته‌وه. رای واپوو زوربه‌ی چیروکنوسه‌کان ته‌نیا ده‌توانن درو بنوسنه‌وه، رای واپوو هه‌موو چیروکنوسه‌کانی می‌زوو کو‌بکه‌یته‌وه به‌هه‌موویان ناتوانن ژیاڼی مروفتیک به‌راستی وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یه‌توماربه‌کن. به‌لام ده‌شیزانی هه‌ر زینده‌گییه‌ک نه‌بیته‌ئو‌ده‌ب ناتوانیت نه‌مر بیت. جاریک به‌زهرده‌خه‌نه‌وه‌پښگوتم: نه‌مری هه‌موومان له‌وه‌دایه‌یان ببینه‌موسیق، یان ببینه‌شعیر. سه‌ره‌تا تیڼه‌ده‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه،

بهلام دهمزانی خولیای گهره‌ی ئه‌و ئه‌وه‌یه مروف ببیت به موسیقا، واته وهک چۆن له ناکاو خاکیکی وشک و برینگ ده‌بیته لانکه‌ی به‌هاریکی سه‌وز، ئاوه‌ها مروف له هه‌موو لایه‌نه دوناییه‌کانی ببیته‌وهو ببیته جوانیه‌کی جاویدان که ده‌که‌ویت به‌ه‌وو گومان و کاریگه‌ری زه‌مه‌ن و مردنه‌وه. من جارێک راشکاوانه پیمکووت: جه‌لاده‌تی کوتر، من نازانم تۆ کاتیک باس له‌وه ده‌که‌یت، مروف ببیته موسیقا مه‌به‌ستت چییه؟ هه‌ست ناکه‌یت ئه‌مه جگه له یاریکردنیکي بینانا به وشه هیچی تر نییه؟. وهک ئه‌وه‌ی زۆر ئازارم دا‌بیت، به نائومیدییه‌کی قووله‌وه سه‌یریکردم و گووتی: هه‌ر وهختیک تۆ جوان بوویت و مردیت، که‌واته بوویت به موسیقا. موسیقا ئه‌وه‌یه به ناو ژياندا سه‌فه‌ربه‌که‌یت بینئه‌وه‌ی هیچ تیکشکینیت. واته ره‌شه‌بایه‌ک بیت، نه بزانیته له کوینه‌هاتوویت و نه بزانیته بۆ کوێ ده‌رۆیت... وهک موسیقا، که هیچ که‌س نازانیته له کوینه‌ دیت و بۆ کوێ ده‌روات... تۆ پیمبلی عه‌لی شه‌ره‌فیار موسیقا له کوینه‌ دیت؟ پیت وایه له رۆحه‌وه دیت؟ به‌لام رۆح له کوینه.. ها تۆ پیمبلی... کامه‌یه رۆح؟... ئه‌ی له‌م ئامیره‌ چکولانه‌ی موسیقاوه دیت؟ ها گه‌ر له‌م ئامیره‌وه دیت ئه‌ی ئیمه رۆلمان له‌م گه‌مه‌یه‌دا چییه؟. بۆ موسیقاره‌کان نابن به موسیقا، بۆ دوا‌ی ئاوازه‌کانیان نابنه ده‌زوویه‌ک دوکه‌لی سپی و به‌ره‌و ئه‌ستیره‌ دووره‌کان برۆن؟... چی ده‌که‌ن له‌سه‌ر زه‌وی؟ بۆ موسیقا ده‌روات و موسیقاره‌کان سه‌ر گه‌ردان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌میننه‌وه؟ بۆ له ناکاو ئه‌و سیحره‌ کپ ده‌بیت و ئیمه وهک کومه‌لیک لاشه‌ی بینۆش و گێژ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌میننه‌وه؟. ئه‌ی بۆ ئیمه ده‌مرین و ده‌رۆین و موسیقا که‌مان جاریکي دی له‌ رینگای ده‌ست و په‌نجه‌ی موسیقاری تره‌وه ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر زه‌وی؟ ئه‌و له کوینه‌و ئیمه له کوین؟ عه‌لی شه‌ره‌فیار، وهک تۆ و وشه‌کانته، تۆ له کوینته و وشه‌کانته له کوین، ها تا تۆ زیندوویت، ئه‌و ساته‌ی حه‌رف ده‌خه‌يته سه‌ر کاغه‌زو ته‌واو ده‌بیت هه‌سته‌که‌یت بوویت به لاشه‌یه‌کی به‌تال، هه‌سته‌که‌یت

ھەرچېيەكت نوسىيۈە رېستە بە رېستە خىانەتە لە مانايەك كە ھەرگىزاو
 ھەرگىز نەتدركاندوو. بەلام تۆ دەپۇيت و دەمریت و سەر لە نوئ
 وشەكانت دینەو دوور لە تۆ دەژین، دەزانى مړوف بېیتە مۇسقىا يانى
 چى، واتە مړوف لەگەل ئەو حەقىقەتە نەمرەدا يەكبگريتهو كە قوول لە
 ناخى ھەموو جوانيەكدا خەوتوو... قوول لەگەل ھەموو ھونەريكدەژى.
 واتە من كە تۆ دەخوینمەو، تەنيا حەرفەكانت ناخوینمەو، تەنيا ئەو وشانە
 ناخوینمەو كە دواى خۆت بە جىياندەھىلت، بەلكو تۆ زىندوودەكەمەو، تۆ
 كە بۆ ھەمیشە دىیتە ناومەو ئىدى ناپۇيت، تۆ كە ئىتر لە رىگای منەو
 ھەناسەدەدەيت، دىیتەو و دەژىت، بە زەماندا سەفەردەكەيت، لە ھەموو
 شوئىنك دەبىت و لە ھېچ جىگايەكیش، لە مردندايت و لە زىندەگیشدا، مالت
 دەكەوئیتە سەر تخوئىك كە ھېچ يەك لە ژيان و مردن ناتوانن داگىرييكەن.
 ئاھ عەلى شەرەفيار تۆ پىتۋايە كە مۇسقىاي نەمر ژيانە؟ بىگومان نا؟
 ھەموو كاريكى مەزن قاچىكى لە مەرگدايە، كاري مەزن ئەو كارە نىيە
 كە دەژى و دەژى و دەژى، بەلكو كاريكە دەمریت و زىندوو دەبىتەو،
 دەمریت و زىندوو دەبىتەو، دەمریت و زىندوو دەبىتەو. كاري مەزن شتىكە
 ھەك مړوف خۆى، نامەردەكان بەر تانەى دەدن، كەسە خراپەكان بەر
 خەنجەرى دەدن، بېشەرەفەكان لە خاچى دەدن. دەمریت و جىماندەھىلت،
 دەپوات، وندەبىت، دەفەوتىت، بەلام لە ناكاو بە جۆرىك لە جۆرەكان لە
 جىگايەكى ترەو دىتەو، تا نەشمريت نازانين كە بۆ ھەتا ھەتايە زىندوو.
 ھەك مړوفى مەزن كە دەبىت بمریت بۆ ئەو ھى بزائين زىندوو. بەلام
 مردنى مۇسقىا، مردنى جوانى ھەك مردنى چۆلەكەيەك نىيە كە يەكجار
 بەردەبىتەو دەكەوئیتە خواري، ھەك مردنى گيايەك نىيە كە لە باغچەيەكدا
 پىي پىادەنئىن و دەپۇين. نا با پىتبلىم، مردنى مۇسقىا ئەو كېيە لە ناكاو
 و بىفاسىلەيە كە پىويستمان پىتەتى بۆ ئەو ھى بزائين لىرە نىيە، بۆئەو ھى
 گوئ لە دەنگى كەردون بگرين دواى بىدەنگى ئەو. گوئگرتن و بىدەنگى...

گوینگرتن و بیدهنگی وهک ژیان و مردن... ژیان و مردن. مرؤف بیته
مؤسیقا مانای ئهوهی بپروات لهو پهپری مهرگهوه پهیامینک بهینیت، وهک
چۆن مؤسیقا دهپروات لهو پهپری بیدهنگیهوه پهیامینک دههینیت. بیته به
مؤسیقا مانای ئهوهی له نیوان ژیان و مردندا جۆلانییکهیت، وهک چۆن
مؤسیقا له نیوان دهنگ و بیدهنگیدا جۆلانییدهکات. علی شهرفیار گهر
مرؤف بهردهوام قاچیکی له مهرگدا نه بیته ناتوانیت بنوسیت، چونکه ئهوه
بیدهنگی مردنه وا دهکات تۆ گویت له دهنگی خۆت بیت. هه موو داهینه ریک
که سیکه لهو ههریمه دا دهژی که نه ژیانه و نه مهرگ...

دیاره دهزانم که کاریکی ساده نییه مرؤف له مانای تهواوی ئهوه
تیروانیانهی جهلادهت تینگات، به تایبته ههستمده کرد ئهوه دواي سهفه ریکی
دریژ له نیوان ژیان و مردندا گه یشتوته ئهوه بپروایانه، له دهنگی ئهوا
سه دای دهنگی ئهوه که سانه ده بیسته وه که لای ئیمه مردبوون و به
جۆریک له جۆرهکان هیشتا ئهوه په یوهندی له گه لیاندا هه بوو.

سه فهری راسته قینهی جهلادهتی کۆتر دهگه پیته وه بۆ ماوه یهک دواي
گه رانه وهی له شاری ته پوتۆزه زهردهکان. بۆ کاتیک له وادهی خۆیدا ئیوهش
خه بهری تهواوه تیتان لێیده بیته. به لام ئیستا بۆ ئهوهی حیکایه ته که مان
لێتیکه چیت، ده بیته به خیرایی هه ندیک شتتان بۆ باسبکه م. له بهر ئهوه
دهگه پیمه وه ئهوه جیگایه ی که جهلادهتی کۆتر و سامیری بابلیمان تیا
جیهیشت، له کوچه یهکی شاردا، له شهویکی تاریکدا که باران دهباری،
جهلادهت له حالتهی خوماردا بوو، به لام پینش ئهوه به سامیری بابلی
گووتبوو: تۆ دیلی منیت. من دهبايه له ویدا بوه ستابامه یه، چونکه ئهوه
ساته ی جهلادهتی کۆتر پیده خاته وه سه ر زهوی و ناو زیدی باو پیرانی
خۆی، دهکریت مرؤف به خالیکی وه رچه رخانه بیینیت، ئهوه ئهوه ساته یه
که جهلادهت به شیوه یهکی راسته قینه یاخود مه جازی ده توانیت لهو
دیلبه پزگاری بیته که رۆژیک له رۆژان له سه ر چه م و پووباریکی

دوور تووشی هاتبوو، ئەو ساته ساتی وەرگه‌رانی شتیکی گه‌له‌ک قوول و ماناداره، من ته‌نیا وه‌ک ئاو‌ه‌ژووبوونه‌وی په‌یوه‌ندی نیتوان جه‌لاد و قوربانی ته‌ماشایناکه‌م، وه‌ک ئەوه‌ی جه‌لادته‌ بییته‌ زیندانه‌وان و سامیری بابلی بییته‌ زیندان، به‌لکو وه‌ک دروستبوونی جو‌ره‌ په‌یوه‌ستیکی دیکه له‌ نیتوان جه‌لادته‌ و دونیادا ده‌ییبنم. ئەو شه‌وه‌ جه‌لادته‌ و سامیری بابلی هیچ جیگایه‌کیان نییه‌ بۆی بچن، شار جو‌ره‌ خاموشییه‌کی ترسناکی تیدایه‌، هیزه‌کانی ده‌وله‌ت به‌ ژماره‌ که‌من و به‌ جو‌ریکی زور شه‌رمن و ترس‌تو‌کانه‌ له‌ هه‌ندی شویندا بلا‌بوونه‌ته‌وه‌. جه‌لادته‌ که‌ گه‌رۆکیکی پیری ناو کوچه‌و بازاره‌کانی ئەو شاره‌یه‌ ده‌زانیت چون جیگایه‌کی ئەمین بۆ خۆی بدۆزیته‌وه‌، له‌ کوچه‌ ته‌سک و باریکه‌کانی بازاره‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شوینی دو‌کانه‌ دیرینه‌که‌ی باوکی و له‌ پشت ئەوه‌وه‌ به‌ سه‌ربانیکی که‌میک نزمدا بۆ ناو حه‌وشیکی فه‌رامۆشکراو کۆن و له‌ویشه‌وه‌ بۆ سه‌ردابیکی کو‌تتر، که‌ هه‌ندیک بازرگانی بازار که‌لوپه‌لی دیرین و شتی ستۆک و کالای بیکه‌لکی تیا هه‌لده‌گرن. له‌ مندالییه‌وه‌ ئەو جیگایه‌ی ده‌زانی، تا پاده‌یه‌کیش دلفیابوو که‌ تپه‌پینی کات و به‌سه‌رچوونی زه‌مه‌ن هیچی له‌و حه‌وشه‌ فه‌رامۆشکراو سه‌ردابه‌ دیرینه‌ نه‌گۆریوه‌، که‌ سالانه‌ ته‌نیا جارێک پاکده‌کریته‌وه‌و که‌لوپه‌له‌کانی تو‌رده‌درین تا شوین بۆ کالای دیکه‌ چۆلبکه‌ن. شه‌و له‌وئ ده‌خه‌ون و فایل و تابلۆ نه‌خشه‌کانیان ده‌شارنه‌وه‌. دواتر جه‌لادته‌ ده‌یگوت: یه‌که‌مین شه‌وی نو‌ستن له‌و شارهدا، وه‌ک خه‌وی ئاسمانگه‌رێک وه‌هابوو که‌ له‌ پۆکیته‌کی بچوکدا له‌ده‌ره‌وه‌ی هیزی کیشکردنی زه‌وی به‌ هه‌واوه‌ ده‌خه‌ویت. پۆزانی دواتر شتی ئەوتۆ گرنگ پو‌نادات، شار نیمچه‌ خالییه‌، خه‌لکانیکی که‌م تیا‌ده‌ژین، که‌ حیکایه‌تی ده‌ست پیکردنی پرۆسیسی «چه‌کوشی ئاماده‌» له‌ باکو‌ور ده‌ست پینده‌کات، جه‌لادته‌ و سامیر به‌پێی پ‌روه‌ده‌که‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، له‌گه‌ل کومه‌لێک ماله‌ ئاواره‌دا تیکه‌لده‌بن که‌ له‌ نزیک مه‌رزه‌کان له‌ مه‌زرایه‌کی گه‌وره‌دا چادریان

هه‌لداوه، له یه‌کێک له‌و پێک‌خراوانه‌ی که هاتوون کۆمه‌ک به‌ خه‌لکی پ‌اک‌ردوو و ئاواره‌ بکه‌ن چادریک وهرده‌گرن و تێیدا ده‌خه‌ون. ئاشکرا نییه‌ چه‌ند پ‌وژ له‌و چادرده‌دا ده‌مێننه‌وه، له‌و ساته‌وه‌ی ده‌گه‌رێنه‌وه ئیدی جه‌لاده‌ت پ‌وژه‌کان حیساب ناکات، مانگه‌کان و ساله‌کان به‌وردی حیساب ناکات، به‌ جۆریک ئه‌وکاته‌ی که من بیه‌نیم نه‌یده‌زانی ته‌مه‌نی چه‌نده، نه‌یده‌زانی ئه‌و فاسیله‌یه‌ی پ‌وداوه‌کان له‌ یه‌کدی جیا‌ده‌کاته‌وه چه‌نده، دره‌نگ و زووی کاتی بۆ گ‌رنگ نه‌بوو، له‌ راستیدا من وه‌ک یه‌کێک هاته‌ به‌رچاوم که نازانیت کات چیه‌. ته‌نیا شتی‌ک له‌سه‌ر کات ده‌یزانی گ‌وپانی شه‌وو پ‌وژ بوو، له‌وه‌ بترانیت له‌ده‌ره‌وه‌ی زه‌مان ده‌ژیا. پێده‌چیت ئه‌و پ‌وژانه‌ی که له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا له‌و ژێر ده‌وارو چادره‌ سه‌وزانه‌دا بردویتییه‌ سه‌ر، کردبیتی به‌ ئاواره‌یه‌کی جاوید، ئاواره‌یه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌موو ئاواره‌کانی تره‌وه‌ چیت‌ر خۆی وه‌ک قوربانی سیاسه‌ت و جه‌نگ ته‌ماشانه‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک یه‌کێک سه‌یری خۆی ده‌کرد له‌ زه‌وی، له‌ باغه‌کان، له‌ جویباره‌کان، له‌ شاره‌کان و شوینه‌کان ئاواره‌ بیت. من پێم‌وايه ئه‌و ماوه‌ درێژه له‌ بێده‌نگی و بێژی و تێرمان و خه‌ون، زۆر شتی تیا گ‌وپیبوو که خۆی نه‌یده‌بینی.

ئه‌و هه‌ستی ئاواره‌بوونه‌ لای ئه‌و شتیکی تازه‌بوو، کاتی‌ک له‌گه‌ل سامیری بابلیدا به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار پ‌ویشتن ده‌یانزانی ئه‌وان زۆر له‌ دوا‌ی ئه‌و په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ن که پ‌تر له‌ چه‌ند هه‌فته‌بوو دونیای ده‌هه‌ژاند، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیکی تایبه‌تی پ‌الی پێوه‌ده‌نا بیت به‌ ئاواره، شتی‌ک من ناوی ده‌نیم ئاره‌زووی جه‌لاده‌تی کۆتر بۆ جیا‌بوونه‌وه له‌ دنیا، من پێم‌وايه جه‌لاده‌تی کۆتر دواتر هه‌رگیز له‌و ساته‌وه‌خته‌ ده‌رناچیت، له‌و هه‌سته‌ رزگاری نابیت که ئه‌و ئاواره‌یه. سه‌رده‌مانیکیش که ئاواره‌یی نامینیت، کاتی‌ک ده‌توانیت وه‌ک گه‌نجیک بژی و سه‌روه‌ت و سامانیک بۆ خۆی پێکه‌وه‌بنیت، ئه‌و هه‌رده‌م وه‌ک ئاواره‌یه‌ک ده‌ژی. ئه‌و پ‌وژه‌ی من له‌ ناو ئه‌و ئوتیله‌ په‌شه‌دا بیه‌نمه‌وه، هه‌ستم‌کرد ئاواره‌یی قوولاییه‌کی شاعیریانه‌ی

بۇ دروستکردو، ئاوارەیی لای ئەو وەك تراژیدیا نەكەوتبوو وە بەلكو جۆریك بوو لە بە ختەوهری، لە خۆشحالی، لە یاریکردنیکى قوول و مانادار لەگەل ھەموو شتەکاندا. جۆریك لە تەبایی نیتوان پۆج و زیندەگی، نیتوان ھەستە ناوھەکیەکان و واقعیی دەرەو. پۆریك پیتیگوتم: عەلی شەرەفیار، تەنیا ئاوارەکان لە ژیان تیدەگەن. من ئەو ھەم پى ئاسایی بوو، بەلام كە گووتی: تەنیا ئاوارەکانیش لەگەل جیھاندا تەبان. كەمیک وەستام و سەیرمکردو پیمگووت: جەلادەتى كۆتر تیناگەم دەلیت چى؟ چۆن ئاوارەکان لەگەل جیھاندا تەبان؟ ئاوارەیی خۆی ناتەباییە. بەو چاوە سەیرانەییەو كە بە شتووەیەکی سەیر دەرەو ھەم لى پرسیم: تۆ ھەرگیز زنجیری ھىچ مەخلوقیکت شکاندوو؟ من گووتم: نا عەزیزم، من زنجیری ھىچ مەخلوقیکم نەشکاندوو. بە ئەسپایی گووتی: عەلی شەرەفیار، من زنجیری زۆر كەسم شکاندوو، ھەتا زنجیرەکانى ناو پۆجى خۆشم ھەر خۆم شکاندووم. ئاوارەبوون ئەو ھەم مەرۆف زنجیری خۆی بشکینیت و بروت. ئەى ئەو پۆجى ئیمە نییە لە ژیان ئاوارە دەبیّت و دەمریت، ئەى ئەو پۆجى ئیمە نییە لە عەدەم ئاوارە دەبیّت و لەدایکەبیّتو، ئەى ئەو پۆجى ئیمە نییە لە یەكتر دەترایت و دەپوات و یەكناگریتو. گەردون چییە جگە لە یەكناگریتو ھەمەکی مەزن... یەكناگریتو ھەمەکی ئەستیرەکان و ھەسارە دوورەکان لە یەكتر، یەكناگریتو ھەمەکی وەرزەکان، لە یەكناگریتو ئەبەدى نیتوان مەرۆف و خودا، یەكناگریتو ھەمەکی پۆج لەگەل یەكدا ھەتا لە دوا پلەکانى عەشقیشدا. گەردون ھىچ نییە جگە لە جیاپوونەو و ونبوونیکى بەردەوام، دواجار تەنیا كاتیک ئاوارەیی نامینیت، كە ھەموومان بچینە یەك مالهو كە مالى ھەموومان بیّت، ھا پیناسەى ئاوارەیی چییە؟ ئاوارەیی دەرەدەرەبوون نییە لە مال؟... تۆ نالیت ئاوارەیی دەرەدەرەبوونە لە مال... بەلام پیمبلی، گەر ئەو ماله نەبوو تۆ چیدەكەیت، گەر جیھان ئەو مالهى تیانەبوو... ھا... بۆ وەلامم نادەیتو ھەمەکی ئاغای شەرەفیار وەلامەكەى زۆر

سادەو ئاسانە ئەوسا تۆ دەبىت بە يەكئىك كە ھەمىشە بۆ مال دەگەپىت، دەبىتە پۆچىك كە لە ھەنتازياكردنى بەردەوامى مالدايە... دەبىتە يەكئىك پوودەكاتە ھەر جىگايەك دەلەت ئەمە مالى منە، بەلام دواتر دەردەكەويت كە ئەو مالى ئەو نىيە... دەپوات شتىكى دىكە ھەلدەگرەت و دەلەت ئىترە مالى منە، بەلام ئەوئىش ھەر مالى ئەو نىيە... دەگەپىت و دەگەپىت و مالى راستەقىنە نادۆزىتەو، پۆژىك دەگاتە ئەو بېروايەى كە دواھەمىن مال و راستەقىنەترىن مال لەوانەيە تەنيا مردن بىت. بەلام مردن كاتىك دەبىتە مال كە دەروازەيەكى ھەبىت لىوھى سەيرى دواو بەكەين، چونكە جىگايەك كە دەرگاو پەنجەرەى نەبوو، دۆزەخە نەوھەك مال. دەبىت پەنجەرەىك ھەبىت لەوئوھە گۆيمان لەسەداى دەنگى خۆمان بىت لەسەر زەوى. زۆر بەمان نازانين لەودىو مەرگەوھ چى پوودەدات، بەلام دەزانين مردووەكان چاوەپوانى چين. دەزانين مردووەكان پەنجەرەىكەيان ھەيە لەوئوھە سەيرى ئىمە دەكەن. مەووف شەيداي ئەوھە دەنگى خۆى بىبىستىتەوھ... ئاوارەيى راستەقىنە ھاوارىكى دوورو درىژە لە پىدەشتىكى بىپرانەوھە، كە سەداكەى ھەرىم بە ھەرىم دەپوات و دەگەپىتەوھ. شكاندى ئەو زنجىرە ئەستورەيە كە لە نىوان من و زەماندا ھەيە. گەر ئەو زنجىرە نەشكىت مەووف نەمر نايىت... ئاوارەيى ماناي نەمرى، واتە جىنەمان لە زەمەن، نەچەقىن لە جوغزىكى مەژوودا، نوقمەنبوون لە يەك شوپىندا، نەخىكان لەيەك گۆمدا، پوونەكردن لە ھىچ دارستانىك كە درەختەكانى بە درەختەكانى ترى دۇنياوھ نەبەستراون. ئاوارەيى ھىچ شتىك نىيە جگە لە جولەيەكى ناكووتا بە ھەموولايەكدا، جگە لەوھى زەمىن و زەمانەكانى تر تۆ بىبين و بىبىستن، ەلى شەرەفيار پىمبلى مۇسقىاي يەكئىكى وەك مۇزارت، چىيە جگە لە ئاوارەيىەكى گەورە لە نىو زەماندا؟ ھىچ نىشتىمانىك نىشتىمانى ئەو نىيە، ھىچ زەمانىك زەمانى ئەو نىيە، ھەمووان دەبىبىستن و ھەستى پىدەكەين... دىت و لە ئىمەوھ دەپوات بۆ پۆژگارىكى تر... ئاوارەيى نەمرىيە، جىھانىش

نەمرە، نەمرە لەوەدا کە سەر بە هیچ زەمانێک نییە، سەر بە هیچ جێگایەک نییە...

ئەو کاتەی کە من ناسیم تێگەشتنی قوول و فەلسەفیانی بۆ ژيان لە تروپکی پێگەشتن و کامل بووندا بوو، خۆی وەک ئاوارەییەکی جاویدان تەماشادەکرد. نازانم ئەو پوژگارانی لەو چادرە قوراپییەدا لە ژێر بارانی بەھاریکی بێرەحمدا دەژیا، هەمان تەفسیری فەلسەفیانی بۆ ئاوارەیی هەبوو یاخود نا؟ پوژانیک زۆربەی وەخت لە ناو ئەو چادرەدا، لە سەر دۆشەکیک پالەدەکەوت و بیرى لە رابوردووی خۆی دەکردەو، ئەو پوژانە بەردەوام لەگەڵ سامیری بابلیدا قسەیان دەکرد، باسی ماناكانى گوناو و لیتوردن، باسکردنی بەرپرسیاریتی مرووف لە تاوانەکانی خۆی لە دواى پەشیمانی. باوەرناکەم ئەو سەردەمە جەلادەت بیرکی قوولی لە مۆسیقا کردبێتەو، بەلکو زیاتر خەيالى لەسەر تێرامان بوو لە مانای ئاوارەیی. پێموایە لەو قوناغەدا بە تەواوەتی وەک ئاوارەییەک دەرک بە خۆی دەکات. گەرانه‌وی بۆ کوردستان و دەست پێکردنەوێ بە ژيان لە ناو کۆمەڵیک چادرەدا ئەو هەستەى تیا دروستدەکات کە ئەو سەر بە هیچ جێگایەک نییە، پێناچیت لەو ماوێدا هەولیدابێت هیچ جۆرە ھاوڕێتیەک دروستبکات. بەدریژایی پوژ لە ژێر چادریکدا دەژی، کەم دیتەدەری، ئیواران درەنگ خۆی و ئەو ھاوڕێ عەرەبە تەلیسمایییەى ئاگریک لە بەردەم چادرەکەدا دەکەنەو و خوارن ئامادەدەکەن، گەر خۆشییت سەیری ئەستێرە دەکەن، گەر ناخۆشییت بیت دەچنەو ژێر چادرەکەو بە بەتانییەکانیان خۆیان دادەپۆشن و گوی لە ئیقاعی باران دەگرن. لەو کاتەو دەهێلێتەو، بە خۆی و پالتویەکی درێژ و شەروالێکی کورتەو کە لە شار لە کۆنەفرۆشیکی کریو ئیواران بە تەنیا بەناو چادرەکاندا پیاسەدەکات، خۆی وەک مۆسیقاریک بە خەلک دەناسیت، وەک هەمیشە زمانیکی شیرینی لەگەڵ مرووفە سادەکاندا هەیە، دواى سەلەهای سال لە نزیکەو مەندالان دەبینیتەو، دەبیت بیرتانییت کە

شارى تەپۆتۆزە زەردەكان مندالى تىدانه‌بوو، جەلادەت ئەو چەند سالە مندالى نەبينىبوو، لە دوا پۆژى خاپووربوونى شارى تەپۆتۆزە زەردەكاندا مندالى ئاوارەو كوژراوى بينىبوو، مندالى بينىبوو ئازارو ژانى دونىاي گەورەكان دەچىژن، سزاي گوناھىك دەدەنەوہ كه نازانن چىيە. بەلام بۆ يەكەمجار لە ناو ئەو چادرانەدا دەبىتەوہ بە دۆست و ھاوڕىي ئەو مندالە بچوكانەي كه بەردەوام لە قورپو لىتەكاندا يارىدەكەن، دەبىتە ھاوڕىي ئەو خىزانە ئاوارانەي بە خۆشحالىيەوہ ئامىزى بۆ دەكەنەوہ. بەلام ئەو لە ھەر شت زياتر كەسكى گەپۆكە، ھەندىك شەو سامىرى بابلى جىدەھىلنەت و بە ناو تارىكىدا دەپوات، خۆشى نازاننەت بۆ كوچ دەچىت، ھەمىشە دەپوات، دەچىتە سەر ترۆپكە بەرزەكان، بە ناو پىدەشەكاندا تىدەپەرىت، لەو يەكانەدا موسىقا ئەفسوناوييەكەي ئىسحاقى ليوزىرپىنى دىتەوہ ياد، گووى لە ھاوارىكى ناديار دەبىت لە تارىكىدا بانگىدەكات، گوچانەك دەتاشىت و بەسەر چيا سەختەكاندا سەردەكەوێت، لە ناو ئەشكەوتەكاندا تونىلى دوورو درىژ دەدۆزىتەوہ، بۆيەكەمجار لەسەر يەكەك لە لوتكە سەختەكانەوہ، ئەو بالندە سىپىيە سەيرانە دەبىننەت كە لەسەر سەرى دەسورپىنەوہ، بالندەي نەناسراو نەبينراو كە تىكەلەيەكن لە كۆترو مورغىكى خورافى دىكە، سەريان سەرى كۆترەو بالە گەورەكەيان لە بالى سىمورغىك دەچىت كە خۆرەتاو پەرەكانى بە تىشك داگىرساندبىت. لەشىكيان ھەيە وەك بەفر و دەنگىكيان ھەيە وەك دەنگى بولبولەك لە سپىدەدا.

جەلادەت بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەستدەكات ئەوہ سەرەتاي دەرکەوتنى كۆمەلىك نىشانەي سەبرى دىكەيە كە پۆژ دواي پۆژ كۆدەبنەوہ بۆ ئەوہي نامەيەكى تايبەتي بۆ جەلادەت بگوازنەوہ. لەو شەوانەدا جەلادەت بەردەوام كۆمەلىك تەبرى سىپى دەبىننەت كە نە لە راستى دەچن و نە خەياليشن، ئەو بالندە سەيرانە بەردەوام لەسەر چادرەكەي دەنیشنەوہ، كۆمەلە بالدارىكى سەيرن لە ناكاو وندەبن و لە ناكاو دەگەرپىنەوہ، دەرکەوتن و

ۋېبۋونىشيان ۋەك دواتر دەرەكەۋىت پەيۋەندى بە شىفرەيەكى نەتەيىيەۋە ھەيە كە جەلادەت بە نىشتىمانىكى دوورو نادىارەۋە گرەندەدات. پىتەدەچىت جەلادەت سەرەتا لەو بالەندانە ترسا بىت، ھەر كاتىك لە سەر ترۆپكەكان دەيانىبىت گۇچانەكەي ھەلدەگرەت و دىتەۋە خوارى، ھەر كاتىك لە ناو پىتەدەشتەكاندا دەيانىبىت بە خىرايى دەگەرپتەۋە بۇ ژىر چادرەكەي خۇي، كە بالەندەكان دادەبەزن و لەسەر چادرەكەي دەنەشەۋە دەچىتە ژىر بەتەننىيەكەيەۋە، بەلام كە لە ناكاو وندەبن دووبارە لە چىكاكەي خۇي دىتەدەرى و بەدوئاندا دەگەرپت. ماۋەيەكى درىژ ناتوانىت تىپىكات ئاخۇ ئەو بالدارانە مورغى ئەفسانەيىن و لە خەيالى ئەودا زىندووبوونەتەۋە ياخود بالدارى راستەقىنەن و تىشكىكى كىۋى لە نىگاي ئەودا بەرەۋ خۇي رايانەكىشىت. سامىرى بابلى كە ناتوانىت ئەو بالدارانە بىبىت، پىتەدەلىت: ئەوانە سەرەتاي شىتېۋونى تۇن. گەر بزەنن شىتېۋون لاي سامىرى بابلى سەرەتاي گەپانەۋەي راستەقىنەي مەرۋفە بۇ عەقل، سەرەتاي ھوشىارى مەرۋفە بە ماناي راستەقىنەي ژيان. تىدەگەين كە سامىر ئاگادارى ئەۋەيە جەلادەتى كۆتر لەسەر پىگايەكى گەرەي خۇدۇزىنەۋەدايە.

دەبىت ئاگادارى ئەۋەيىن جەلادەت لە شارى سۆزەننىيە زەرەكاندا كەسىكە لە چاۋەپوانى مەرگ يان پزگارېۋوندا دەرژى، مەرۋفەش لە دۇخى چاۋەپوانىدا مەرۋفەكى راستەقىنە نىيە، مەرۋفە لە كاتى چاۋەپوانىدا لە مىندالىك دەچىت ھىشتا لە دايك نەبوۋىت. ھىچ شىتەك ۋەك چاۋەپوانى ماھىيەتى مەرۋفە زەۋىتساكات، چاۋەپوانى ماناي ئەۋەي ھىشتا ئەو ھەلومەرجانە لە دايك نەبوون كە مەرۋفە تىپىدا جەۋھەرى خۇي ئاشىكرابكات، ھىشتا مەرۋفە ناتوانىت بېيار لەسەر بېيارە گەرەكانى خۇي بدات. جەلادەت لە ناو ئاۋارەكاندا تىدەگات كە ئەو ناتوانىت تا مردن لە چاۋەپوانىدا دانىشىت، ديارە زەحمەتە بۇ مەرۋفەكى بېشىت و پەناي ۋەك ئەو لە سفرەۋە دەست پىپىكات. راستە ئەو شارە شارى خۇيەتى، ئەو نىشتىمانە نىشتىمانى

خویه تی، مرقه کان هه مان زمانی ئه و قسه ده که ن، به لام له وئ جگه له و مندالانه ی له قور و چلپاودا یاریده که ن دلی به هیچ شتیکی دی خوش نییه، ئه وئ کچیکی وهک دالیا سیراجه دینی لی نییه، دکتوریکی وهک موسای بابیکی لی نییه کومه کی پینکه ن و پینکای نیشانیده ن. رۆژیک مه فره زه یه کی پزیشکان پوو له چادرگه که ی ئه وان ده که ن، له ژیر دره ختیکی چادریک هه لده دن و ده که ونه پیشوازی نه خوشه کان. جه لاده تی کوتر که هه میسه وینه ی دکتور موسای بابیکی له خه یالدايه، به یادی ئه وه وه ده چیت بۆ بینینی ئه و پزیشکانه ی که پتیوايه له وانه یه سینهریک له سینه رهکانی رۆحی موسای بابیکیان لابدوزیته وه، به لام له بری دوزینه وهی مرقه یکی وهک موسای بابیک، هه ندیک گه نجی له خۆبایی ده بینیته وه که له ژیر لیوانه وه به لووتیکی منگن لینی ده پرسن: ها... کاکه چیت ده ویت؟ له و دکتورانه بوون له بری ئه وهی مرقه چاکبکه نه وه، هه ر بینینیان مرقه ی نه خوش ده خست. جه لاده ت پاشه وپاش له ژیر ئه و چادره دیته ده ری و تیده گات هه ندیچار ئه و بیحورمه تییه ی پیاوه به ریزهکانی نیشتیمان به مرقه ی ده که ن، که متر نییه له و بیحورمه تییه ی جه لاده کان له غه ربیدا پیتده که ن. ئه و ماوه کورته به سبوو تیتگات سه ختترین جۆری ئاواره یی ئاواره یی نییه له نیشتیمان، به لکو ئاوه ره ییه له مرقه کان ی دی.

ئه و ماوه یه سامیری بابلی به ده گمه ن له ژیر چادره که ی دهاته ده ری، به جۆریکی سه یه ر خۆی له هه موو که س دوورده خسته وه، بۆن پرته قال ی جه سته ی ده مارد همار به هه موو لایه کدا ده رۆشت. سامیری بابلی له و ئۆردو گایه دا به شی زۆری کات له رادیویه کی چکولانه وه گوئی له گورانییه دریزهکانی که لسوم ده گرت و ده گریا، گوئی له ده نگ و باس ده گرت و ده گریا، گوئی له باران و په شه با ده گرت و ده گریا. ته نیا به شه و دهاته ده ری، هه ندیک ئیواری له به رده م چادره که دا سه یه ری هه ورهکانی ده کرد و خۆی به ئاماده کردنی خوارنه وه سه رقالده کرد، وهک دیلنک

رهفتاریده کرد. ئهو پهیمانیکی راسته قینه ی له گهل جه لاده تدا هه بوو، به جوریک مامه له ی له گهل ئهو کوردها ده کرد وهک ئه وه ی مان و نه مانی، ژیان و پاکبونه وه ی به ده ست جه لاده ت بیت. دیلیتی سامیری بابلی پتر له پهیمانیکی روجی ده چوو، نه وهک جوریک له سزای جه سته یی. جوریک بوو له ریکه وتنی موقه ده س، ئهو دیل بوو، به لام به پیی هیچ قانونیکی نوسراو نا، به لکو به پیی پهیمانی نیوان دوو روح که ریکه وتوون به کیکیان له لای ئه وه ی دیان ئه سیر بیت.

ليزهدا دهبيت ئىستېك بگهين و بلجين؛ ساميرى بابلى كهسيكه بو پاكبونهوه دهگهرت، بهلام پرسيارهكه نهويه كي دعتوانيت له كهساني وهك ساميرى بابلى ببوريت؟ كي دعتوانيت پاكي ببهخشنت به رويكي پهشيمان كه قوول له خوين و بهدكاريدا روچوو؟ ناخو پهشيماني بهسه، بوئهوهي مروف پاكبيتهوه؟ ثايا ديلي بهسه بو نهوهي مروف پاكبيتهوه؟ ثايا مردن ياخود سزا بهسه، بوئهوهي له جهلادوه بينهوه به قورباني؟ دهبيت بليم كه ئەم پرسياره سهختانه شويني قسهو ديالوگي دوورو دريژي نيوان ساميري ديل و جهلادهتي زيندانهوان بوون. لافاوي نهو پرسيارانه شهويك دهستي پيكرد كه ساميري بابلى به جهلادهتي گوت:

ئهي مندالي نهجيب، من ديلي توم، قهدهري من ئيستا بهدهست تويه. تو زيندانهوانيت و من ئيسير. ههرچيهك بگهين و ههرچيهك بلين هميشه زيندانهوانهكانن چارهنوسي ئيسيرهكان دياريدهكن، نهوهك به پچهوانهوه. جهلادت نهو شهوه «كه شهويكي فينكي بههار بوو» دهگوت:

ساميري بابلى، ئهي نهقيبي جههنهمي، ئهي ئفسهري ئههريمهنهكان، پراسته تو ئيسيري منيت، بهلام من دواچار خاوهني چارهنوسي خوم نيم... تا ئيستا تو و جهنگهكاني تو، ئيوهو شهره دزيوهكانتان من دهبات بهريوه. تا ئيستا له قوولايدا هر من ديلي ئيوهم، من كويله ي روزگار دزيوهكاني ئيوهم... وانپه جهنابي نهقيب... وانپه؟

سامیری بابلی، که چا خوریکی سهیربوو، وهک یه کینک بزانت جه لادته
 له سهر ههقه، سهیری ئهستیزه دوورهکانی دهکربو چا له سهر چا
 دهیخواردوهو دهیگووت: ئهی مندالی نهجیب، جاریک له جارهکان له پیشی
 پیشهوهی شهیربووین، من له ژیر فرماندهیی عهقیدیکدا بووم که خه یالیکی
 هیند شهرانی ههبوو دهیتوانی بییت به ماموستای شهیتان، ناوی عهقید
 علوان عریبی بوو، به تهمن له من گهنجتر بوو، به لام به هوی ئهوهی
 له ههر درندهیهکی تری سهر ئهه ئهستیزه درندهتر بوو، به خیراییهکی
 سهیر به پلهوپایهکانی سوپادا سهردهکهوت. روژیکیان چاوهروانی هیرشی
 ئیرانییهکانمان دهکرد، هیزی ئیمه کهمتربوو له هیزی ئهوان، چهند روژبوو
 له ههموو بالهکانی شهرهوه فشاریان دههینا، دروست نهماندهزانی هیرشه
 گهرهکهیان له چ قولیکهوهیه. ئهه روژهی که ئهه ئهفسهره ئیرانییهمان
 گرت، عهقید علوان یهکهمین جار بی هیچ قسهوباسیک ئاگریکی خوشکردو
 زهکهری بهو کابرایه دهرهیناو بهزور پییخسته ناو مهقهلی پشکوکه، من
 زهکهری ئهه پیاوهم بینی دهسووتیت، به لام هیچی نهگووت، ئازاریکی گهره
 له دهموچاویدا بوو، عارهق له ههموو دهمارهکانی دههاته دهری و هیچی
 نهدرکانه. عهقید علوان خوی پهیتاپهیتا له ئاگردانیکی چکولانهوه پشکوی
 دهگهشانهوهو به منی دهگووت به مهقاش پشکوکان وردبکهه. دواي ئهوهی
 که زهکهری ئهه ئیرانییه بووه زوخال، ئینجا به چوارکس ئهه پیاوه بی
 زهکهرهمان به دهمدا پالخست، وهک یهکیک چوارمیخهی بکهه دهست و
 قاچمان بهستهوه، به جوریک گهر له ئاسمانهوهرا تهماشای ئهه پیاوه
 بکردایه وهک زهربیکی چکولانه لهسهر زهوی دهتبینی. من دهبايه بوریهکی
 باریکی بهلوغه له کومهوه را بیهه ژوری، بوریهکی تازه دایسکراو، من
 دهبايه به رهمهتیهکی ئاسن ئهه پشکو ورده بکهه ناو کومییهوه، دهبايه
 توزیک پشکو بکهه کومییهوهو چهند دلۆپ بانزینیکیش به دوايدا، توزیکی
 تر پشکو رۆکهه و توزیکی دیکه بانزین، ههرجارهش توزیک زیاتر پال

بەو بۆرىيە دایسکراوۋە بىنىم. دروست نازانم ئەو پياۋە كەي مرد، بەلام كاتىك مرد دوكل لە گەروو و گوينچكەكانىيەو دەهاتەدەرى. ئەي مندالى نەجىب، من سالانىك دواتر كە وردە وردە ئەو ھەستەم تيا دروستبوو كە ئەو دېندەيەي ناو خۆم لەو مرقۇەي ناوم جياكەمەو. شەوانىك لە خۆم دەپرسى ئاخۇ ئىمە ھەموو ئەسىرى ھىزىكى لە خۆمان گەرەتر نىن، ھىزىكى شەرانى كە لە بناغەي دروستبوونى گەردوندايە، ھىزىك بىئەوۋى بزانىن دەمانجولنىت، ھەموومان دەخاتە ناو چنگى خۆيەو، دەيسەپىنى بەسەرماندا چى بكەين و چى نەكەين. جەلادەتى كۆتر من ھەمىشە كە بىردەكەمەو وا ھەستەكەم ئەو من نەبووم، من نەبووم كە ئەو گوناھانەم كىردە، من نەبووم وردە پشكۆم كىردە قوونى دىلىكى بەستەزمانەو كە ھەرگىز پىشتەر نەمىنيو، بەلكو شتىكى ترسناكرو گەرەترو گەردونى تر لە من و لە ھەموو ئەفسەرەكان ئەو گوناھانەي كىردە... تۆ ئەسىرى من نىت جەلادەت، تۆ ئەسىرى ئەو ھىزە گەرەيەيت. ئەسىرى شتىكى لە بناغەي گەردوندايە... شتىك دەتوانىت ھەموومان بكاتە جەلادى ئەو دىكەمان... ھىچ يەككىمان ناتوانىن لىنى دەرەبازىن، وەك چۆن كۆمەلىك بەرد لەسەر داشمالىكى شەترەنج ناتوانن ھىچى دىكە بكەن جگە لەو شتانەي كە ياساكانى سەر ئەو داشمالە ديارىدەكات.

جەلادەتى كۆتر دەيگوت: جەنابى نەقىب، با ھەستىن... با ھەستىن و كەمىك پىاسەبكەين... ئەمشەو پەرە لە ئەستىزە، وەرە و با بۆنى ئەو پرتەقالە سىحراۋىيەي تۆ زەوى پرىكات. لىرەدا، لە بن ئەم چىايەدا پياۋانى سەرۆك چىتر دەستىان ناگاتە تۆ؟ جەنابى نەقىب، منىش مۇسىقارىكى گەرۆك بووم، من باۋەرم وەك تۆ نىيە، دەشەيت لە بناغەي گەردوندا ناشىرىنى ھەبىت، دەشەيت سىروشت پرىيت لە خراپە، بەلام خراپەي مرقۇف بەرامبەر مرقۇف لەو خراپەيە ناچىت كە سىروشت لە مرقۇدا چاندویتی، بابروین جەنابى نەقىب بابروین و بە سىروشتدا پىاسەبكەين... گەر پەلەنەكەين،

مرۆف دەبینین درەخت دەسووتینیت، مرۆف دەبینین بالەندە راو دەهات و دەبخوات، مرۆف دەبینین دەوروبەری خۆی ویراندەهات. جەنابی نەقیب ئەو خراپەییە لە بناغەی گەردوندا هەیە خراپەییە کە مرۆف والێندەهات بالەندەکان بکوژیت و بیانخوات، بەلام ئەو خراپەییە واتلێناکات بۆری دایسکراو بە قوونی ئادەمیزادەکاندا رانیت. ئەو خراپەییە لە پەشەباو لافاو گەردەلولدا هەیە، شتیکی دیکە، هێچی لەو خراپەییە ناچیت کە دەبێتە مایە ئەوەی زەهەری ئینسان بە زیندوویی بسوتینیت. ئینسان ناتوانیت زەوی سزا بدات، دەشت زەوی و ئاسمان و دەریا گەمژەیی خۆیان هەبیت، بەلام ئەمانە مرۆفیانی لە باوەشگرتووە، ئەمانە ئیمەیان گەورەکردووە... بەلام کە تۆ بۆری لە قوونی من رادەنیت، جەنابی نەقیب ناچارم دەهات، منیش بیر لەوە بکەمەوە کە بۆری لە قوونی تۆ رانیم. من و تۆ دوو داشی شەترەنج نین کە مەحکوم بین یەکتەر بخوین، ئەو خراپەییە لە تۆدایە وادەهات من دیلی ئەوەم بیر لە تۆلە بکەمەوە، دیل بوونی راستەقینە جەنابی نەقیب ئەوەیە، من تا دەمرم مەحکومم بەوەی بۆ ئازادی خۆم بگەڕیم و بەدوای تۆلەدا لە تۆ عەودال بم. بۆیە گەر ورد تەماشابکەیت، ئاغای نەقیب، جەلادەکان بە دوو جۆر حوکمی قوربانی دەدن، جاریک بەوەی دەیانکەن بە قوربانی و جاریکیش بەوەی دەیانکەن بە کوێلە خولیا یەکی تر، کوێلە ئارەزوویەک کە نامریت، ئارەزووی ئەوەی پوژینک لە گەل جەلادەکانیاندا جیگاکانیان بگورنەو.

سامیری بابلی دەلیت: ئەی مندالی پر موحیبت، ئەی موسیقاری بیکەس، گەر قوربانییەکانیش هەمان شت بکەن کە جەلادەکان دەیکەن، ئێتر هێچ شتێک نامینیت زەوی رابگریت، هێچ کۆلەکە یەک نامینیت مرۆف ژیانی خۆی بخاتە بن سیپەری.

جەلادەتیش دەلیت: گەر منیش تۆلە نەکەمەوە، گەر شتێک نەبێت تۆ هەمان ئەو ئازارە بچیزیت کە من چەشتوومە، ئەی عەدالەت چییە؟ ها

ئەي عەدالەت چىيە؟ عەدالەت ئەوھىيە ھەمان ئەو ئازارە بىيىنىتەوھە كە من بىنيومە، ھەمان بۆرى دايىسكراو بە بەنزىنەكەوھە لە قوونى تۇدا بىيىنم. پرتەقالى بابلى ھاواردەكات: بەلام گەر واينت ئەوا عەدالەت ھەردووكمان دەكات بە جەلاد، عەدالەت ئەوھىيە يەككىنمان بوھستىن و وانەكەين.

جەلادەت بە تورەيىيەوھە دەلەيت: ئەمە چۈن عەدالەتتىكە، چۈن عەدالەتتىكە؟ ھا سامىرى بابلى... پىمبلى ئەمە چۈن عەدالەتتىكە... تۇ ھاوپرىكانى منت كوشت، تۇ منت كوشت و دەيىت من ھىچ نەكەم، بلىم ليگەرئى ئەم پىاوه خودا ئازارى بدات، ويژدانى خوى ئازارى بدات، خودا تۆلەي لىيىكاتەوھ... ھا، ئەي ئەگەر ھىچ خودايەك نەبوو تۆلە لە تۇ بىكاتەوھ، ھا.. ئەي ئەگەر خودا نەبوو، ئەوكات چى؟ ئەي ئەگەر ھىچ ويژدانىك نەبوو تۇيان ئەوانى تر ئازار بدات، ئەو كات چى؟ ھا ئەو كات چى؟ ئەوھش عەدالەتە... ھا ئەوھش عەدالەتە؟

سامىرى بابلى بە ھىمىنىيە قوول و پىر سەداكەي خۆيەوھە دەلەيت: عەدالەت ئەوھىيە ھەموومان نەيىن بە جەلاد... لەوھە دەرچىت ئىتر نازانم عەدالەت چىيە. گەر تۇش بىيىت بە جەلاد ھىچ بەھانەيەك نامىنىت تا ئىدى من دىلى تۇ بىم، ھىچ ھۆيەك نامىنىت من ئەسىرىم لەلاي تۇ، ئەي مىندالى نەجىب، گويىگرە، من زۇر بە راستمە، من تا ئەو دەقىقەيە ئەسىرى تۇم كە تۇ جەلاد نىت، كە تۇ مۇسقىقارىت و من نەقىيىكى شەپانى و نەخوش، تۇ بۆنى قلووتت لىدىت و من بۆنى پرتەقالى ژەھراوى... كە ئەوھە نەما، كە تۇش بوويت بە پىاوكوژ، ئىتر چۈن من بىم بە دىلى تۇ، ئەوكات ئىتر من و تۇ دەيىن بە دوو سەرى يەك جانەوھەر، دوو سەر كە يەكتر دەخۇن. جەلادەتى كۆتر بە ژىر ئەستىزەكاندا دەرپوات و شەق لە بەردو دارى پىشەدم خۆي ھەلدەدا، ھەواي فىنكى شەو لە برى ئەوھى ھىمىنىكاتەوھە تورەيدەكات. بە گالئەجەرييەوھە دەلەيت: من قلووت ژەن بووم، قلووت ژەنىكى باش بووم؟ تۇ خوت بلى، من مۇسقىقايەكى سىجراويم لى نەدەدا؟

كى منى گرت، ها.. كى من و هاورى بەستەزمانەكانمى گرت... كى منى خستە ناو زىلىكى پيسەووە بردمى بو باشوور.. كى؟ كى تەقەى لىكردم؟ كى ناچارىكردم موسىقا لە بىر خوم بەرمەووە؟ ئىوھ موسىقارەكەى ناو مەتان كوشت... تىدەگەيت، ئىوھ كوشتان.

سامىرى بابلى، كە هيدى هيدى هينى خوى لە دەستەدات، دەليت: من نا... من نا. من توم رزگارکرد... تۆ خۆت دەزانى من لە بەر خاترى ئو موسىقارە ژيانى خوم خستە مەترسىيەو.

جەلادەت كە لە پيشەووە بو سەر تروپىكىكى سەخت سەردەكەوت، كە دەنگى هەندىك بالندەى سەر لىتشيواو سەرسامياندەكرد، بە قىزو لاقرتییەووە گووتى: بە تەنيا چاكەيەك دەتەويت ببیتەووە بە فرىشتە... دواى ئو هەموو گوناھە هىچ كەس بە تەنيا چاكەيەك نابیتەووە بە فرىشتە.

لە ناكاو بە كەمىك جىددىيەتەووە سەبرى سامىرى بابلى دەكرد، دەچوو بەردەمى و وەك تيا بپاريتەووە دەيگوت: پرتەقالى بابلى... سامىرى هاوړيم... بمبوره، بمبوره، من دوژمنى تۆ نيم... من دوژمنى كەس نيم... هاوار، سەيركە من دوژمنم نيه. بەلام تۆ دەبیت سزای خۆت وەرگريت... لەبەر خاترى هەموومان، لە پىتاوى خۆتدا... لە پىتاوى هەمووماندا... لە پىتاوى هەموو شتىكدا، تىدەگەيت... تۆ دىلى منيت و دەبیت من بىرەكەمەووە چۆن سزای خۆت وەرگريت... من نامەويت بيم بە جەلاد... نامەويت، بەلام دەبیت رىگايەك هەبیت تۆ ببیتەووە بە مروف، ئو رىگايەش يان رىگای سزايە يان رىگای لىبوردن... لەو دوو رىگايە زياتر هىچى تر نيه، بەلام پرتەقالى بابلى... من هەموو شتىك نيم... من ئو كەسە نيم ئو هەقەم هەبیت سزات بدەم يان لىتببورم... دەبیت دادگايەك لىتببوريت... دادگايەك... وا نيه، دەبیت دادگايەك لىتببوريت.

سامىرى بابلى دەليت: چ دادگايەك؟... ئەى مندالى نەجيب... چ دادگايەك؟ هەموو ئەوانەى لەم ولاتەدا دادگايان بەدەستە، خويان لە من خراپترن.

جهلادهت وهک خه یالینکی بالدارو قوول له سه ریدا بئیت، ده لیت: نا سامیری بابلی، من تو ته سلیمی دادگای حیزبه کان ناکم، ته سلیمی ئه و حاکمانهت ناکم که له کۆلیزهکانی قانون ده رچوون، ته سلیمی ئه و قازی و داوه رانهت ناکم که له چل سالی رابوردوودا له دادگاکانی ولاتدا خه لکیان حوکمداوه، ئه وانه هیچ شتیک له عه دالهت نازانن... هیچ شتیک...

سامیر به سه رسامیییه وه ده پرسیت: به لام چ دادگایهک... جهلادهتی کوتر، چ دادگایهک؟.

جهلادهتی کوتر، ده ست ده خاته گیرقانی و به نیگایهکی پر ماناوه ته ماشایدهکات و ده لیت: دادگایهک من و تو پیکه وه دایده نیتین، من و تو، له کهس و کاری ئه و قوربانیا نهی تو کوشتووتن، له وانهی هیشتا ده ژین و نه مردوون... دادگایهک تو خووت دروستیده کهیت... ته نیا ئه و دادگایه ده توانیت لیتبوریته و هیچ دادگایهکی تر نا... ئه وه ته نیا دادگایه که سامیری بابلی تو ده بئیت حوکمهکانی قه بوولیکهیت.

چیرۆکی ئه و دادگایه ده بئیت به به شتیک له خولیا سه ره کییهکانی جهلادهتی کوتر، که ئیمه له م به شهی چیرۆکه که ماندا دواي ده که وین. ئه و شه وه شه وانی دی جهلادهتی کوتر و سامیری بابلی به رده وام باس له و دادگایه ده کهن... دوو بوونه وهرن دابراو له جیهان. هیدی هیدی دنیا هینور ده بیته وه، به لام وهک ئه وهی ئه وان له و کونجه فه رامۆشکراوه دا له زهت له ئاواره یی ببینن، له ژیر چادره که یاندا ده میتنه وه و نا پۆن... پۆژ دواي پۆژ ئاواره کان چادره کانیا ن ده پێچنه وه ده که پێنه وه بۆ شارو گونده کانیا ن، به لام جهلادهتی کوتر و سامیری بابلی نه شاریان هیه بۆی بگه پێنه وه نه گوند. له دوو بالنده ده چن که بای ئه و ئاسمانه دوورانه ی تیا فریون، به چه شنیک بالی قورس کردب چیت نه توانن له زهوی هه سته وه. جهلادهت شه وان له ژیر چادره که ییدا بهر له وهی بخه ویت، گوئی له بای ساردی

شه وگاران دهگريت و دهليت: ساميری بابلی ئەم بایه من بانگدهکات... هه سندهکه م به ره و قولایی تاریکییه کی زور دور بانگدهکات. ئە و له تاریکیدا هاواریک ده بیستیت که پیده چیت هاواریکی نهینی بیت و ته نیا ئە و بیستیت. له ناکاو هه لده ستیت و له پرته قالی بابلی ده پرسیت: تۆ گویت لیبوو... گویت لیبوو، یه کیک له دووره وه منی بانگکرد؟ به لام سامیری بابلی گوئی له هیچ نییه. ئە و شه وانه سروشتی دهگپریت، له چادره که ی دیته ده ری و به تاریکیدا ده روات و داده به زیت بۆ ناو میترگ و دارستانیکی چر، له ویه هاوارده کات: هینی، تۆ ئە ی ئە وه ی من له ناو زولمه ته وه بانگده که یته... من گویم لیته، گویم لیته تۆ کیت؟ جه لادته دلیایه یه کیک له ناو تاریکییه کی زور دووره وه بانگیده کات، به لام ئە وه دهنگی کینه؟ هه ندیجار وهک دهنگی سه رهنگ قاسم ده بیستیت، هه ندیجاریش وهک دهنگی ئیسحاقی لیوزیرین... هه ندیک شه و گوئ راده دیریت و دلیایه ئە وه دهنگی دالیا سیراجه دینه... هه ندی شه ویش له نوزه ی پیریکی وهک موسای بابک ده چیت، به لام زۆرجاریش له دهنگی که سیکي بیمار ده چیت که له و به ری شه وه وه بانگیده کات.

سامیری بابلی پیده لیت: جه لاده تی کوتر، ئە ی مندالی بیتاگا له دنیا، ئە وه دهنگی رابوردوی خۆته. ئە وه دهنگی رابوردوه، شه وانی ره شه با تیکه له به گه رده لوه لکان ده بیت و ناهیلیت به خویت.

پیموایه ئە و هاواره تا ماوه یه کی دریز له گه لیدا ده میتیته وه، دهنگیک نازانیت کینه و له کوپوه هاواری لیده کات. بینینی به رده وامی ئە و بالنده سپیانه، بیستنی به رده وامی هاواریکی نادیار که سه ر و سه رچاوه ی نییه، پۆژ دوا ی پۆژ زیاتر جه لادته به و چادره که یه وه گریده ده نه وه که به رده وام بچوک ده بیته وه، هیدی هیدی سه رنشینان مالاواییده که ن و ده پۆن، یه کدی ماچده که ن و خودا حافیزی له یه ک ده که ن و ماله کانیان له پشتی کامیونیک ده نین و ده پۆن، ئە وانه ش که له و ی ده میتنه وه زۆربه بیان

پیریژنی بیکه‌س و ژنی بیمیرد و پیره‌میردی بیخه‌مخورن. له‌دوای تینه‌پرینی چهند مانگیك، رۆژیک فه‌رمانبه‌ریکی قز زهردی نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان له‌لاندکروزیکی سپیدا دیت، له‌گه‌ل گهنجیکی چاوسه‌وزی باریکدایه که وه‌ک وه‌رگیرى ئینگلیزی خوی به‌خه‌لک ده‌ناسینیت، گهنجیکه به‌غوروریکه‌وه قسه‌له‌گه‌ل ئاواره‌کاندا ده‌کات. ئه‌و وه‌رگیره‌هه‌موو سه‌رنشینانی چادرگه‌که خرده‌کاته‌وه‌و خوی ده‌چیته‌سه‌ر به‌ردیکی گه‌وره، له‌ویوه‌زوو زوو ده‌ست به‌دهم و سمیله‌تاشراوه‌که‌یدا ده‌هینیت و پینان ده‌لیت: چیت‌نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان و پیکخراوه‌ئینسانیه‌کان کۆمه‌کی ئه‌مجۆره‌چادرگایانه‌ناکه‌ن، له‌ماوه‌ی مانگیکدا ده‌بیت هه‌چ یه‌ک له‌م چادره‌په‌رته‌وازه‌و نارێکانه‌نه‌مینیت، ئا ئازیزان و ابزانم به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ناکه‌م، به‌کوردی پیتان ده‌لیم، ئیره‌ده‌بیت نه‌مینیت.

گهنجه‌که به‌فیزی یه‌کیکه‌وه ته‌رجومانی پینغه‌مه‌ر بیت باس له‌ئهم‌ن و ئاسایشی شارده‌کات، باس له‌کشانه‌وه‌ی هیزه‌کانی ده‌وله‌ت له‌سه‌رتاپای شاره‌کانی باکوور ده‌کات، دواچاریش به‌ده‌نگیکی وشک و بیه‌روح پینانده‌لیت: مژده‌تان ده‌ده‌می، که له‌شار شوینی ترمان بو دایینکردون.

پیریژن و پیره‌میرده‌کان زوریان له‌قسه‌کانی ئه‌و گهنجه‌تیناگه‌ن که به‌کوردیه‌کی تیکه‌لاو به‌ده‌یان وشه‌ی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی قسه‌ده‌کات، جه‌لاده‌ت له‌ژیر دره‌ختیکی نزیکدا، له‌ناو گیایه‌کدا که هیندی هیندی ده‌بیته‌پوشیکی زه‌رد دانیشتووه‌و گویده‌گریت، خوری سه‌ره‌تای هاوین خه‌ریکه‌ده‌بیت به‌جانه‌وه‌ریکی درنده‌که‌مرو‌ف ناویریت توخنی بکه‌ویت. له‌و چهند مانگدا ئه‌و چنده‌ها له‌م فه‌رمانبه‌رو وه‌رگیرانه‌ده‌بینیت که دین و ده‌رۆن و ئیتر نایانبینیته‌وه، چنده‌ها له‌و به‌رپرسانه‌ده‌بینیت که به‌هیزی زۆرو تفه‌نگچی بیشوماره‌وه‌خویان ده‌که‌ن به‌ئۆردوگاکه‌دا، به‌رۆژ کۆبوونه‌وه به‌خه‌لک ده‌که‌ن، به‌شه‌ویش خویان ده‌که‌ن به‌ژیر هه‌ندیک له‌و خیه‌تانه‌دا که ژنه‌قه‌شه‌نگ و کچه‌جوانه‌کانی ئۆردوگای تیدایه‌.

له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ندین جار له‌لایه‌ن به‌رپرسی «به‌ره‌ی نیشتیمانییه‌وه» بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌ن کینه‌ بانگه‌یشت ده‌کریت؟. خوی وه‌ک سه‌ربازیکی هه‌لاتوو ده‌ناسینیت که له‌ باشووره‌وه له‌گه‌ل هاوپی عه‌ره‌به‌که‌یدا هه‌له‌اتوو و له‌ ژیر ئه‌م چادرانه‌ به‌ولاوه‌ شوینیکی تری له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ نییه‌. به‌رپرسی به‌ره‌ی نیشتیمانی پیاویکی سه‌رپووتاوه‌ی ورگه‌له‌، هه‌موو جاریک پشتینه‌ شله‌که‌ی تونده‌که‌اته‌وه‌، جامانه‌ نا‌ریکه‌که‌ی «که‌ هه‌رده‌م به‌لای چه‌پدا خواره‌یه‌ته‌وه‌» راسته‌که‌اته‌وه‌و ده‌لێت: جه‌لاده‌ت عوسمان، بزانه‌م درۆده‌که‌یت، لووله‌ی کلاشینکوفه‌که‌ ده‌برمه‌ قوونت. جه‌لاده‌ت هه‌موو جاریک ده‌لێت: گه‌وره‌م مه‌به‌ستت، جه‌لاده‌ت ئیسماعیله‌، وا نییه‌، مه‌به‌ستت منه‌. به‌رپرسه‌که‌ سه‌ری ده‌خورینیت و ده‌لێت: نازانه‌م بۆ به‌رده‌وام تۆم له‌گه‌ل ئه‌و کوره‌دا لیتیکده‌چیت، کوریکی گه‌نج بوو، ماوه‌یه‌ک حیمایه‌م بوو، ناوی جه‌وده‌ت عوسمان بوو، پۆژیک توپه‌بیکردم، لووله‌ی کلاشینکوفه‌که‌یم بریه‌ قوونی، دوا‌ی ئه‌وه‌ خوا بیکرێ، پۆیشت هه‌ر نه‌هاته‌وه‌ به‌ حیزبدا، ته‌سه‌وریکه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ وازی له‌ پیشمه‌رگایه‌تی و شتیش هێنا. ئاخ‌ر میله‌تی ئیمه‌ بۆیه‌ قه‌ت هیچمان ناییت به‌ هیچ. ته‌سه‌وریکه‌، که‌س هه‌یه‌ له‌سه‌ر شتی وا واز له‌ پیشمه‌رگایه‌تی بێنیت، ئه‌گه‌ر دل و ده‌روونی پاک بێت.

هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌و سه‌ردانه‌ ئازوقه‌یان له‌ ئۆردوگا‌که‌ بری، له‌ راستیدا زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌وی ده‌ژیان جێیان هیشته‌بوو، جگه‌ له‌ هه‌ندیک خه‌لکی په‌که‌که‌وته‌ نه‌بیت که‌ شوینیکیان نه‌بوو پووی تیبکه‌ن. دوا‌ی دوو هه‌فته‌ له‌و سه‌ردانه‌، ئیواره‌یه‌ک ره‌شه‌بایه‌کی زۆر سه‌یر هه‌لده‌کات، جه‌لاده‌تی کۆتر تا ئه‌و کات ره‌شه‌بای وه‌های نه‌بینیوو، تا دنیا تاریکتر ده‌بوو ره‌شه‌باکه‌ به‌هیزتر ده‌بوو، به‌ ناو چیاکاندا به‌ لووره‌لوور ده‌هات و له‌ ته‌سکه‌ دولیکی بچوکدا کۆده‌بووه‌وه‌و به‌ خیراییه‌کی شیتانه‌ خۆی ده‌کرد به‌ ئۆردوگا‌که‌دا، له‌ نزیکی سه‌عات ده‌ی شه‌و ره‌شه‌باکه‌ به‌ جو‌ریکی وه‌ها سه‌یر گو‌رو‌تینی

دايە خۇي، جەلادەت لە شوئىنى خۇيەوۋە وای ھەستەدەکرد با خەرىكە ئەو پارچە زەويىيە لە زەمىن ھەلدەكەنىت و لەگەل خۇيدا بەرەو ئاسمان دەییات، لە ساتىكدا جەلادەت و پرتەقالى بابلى لە چادرەكەى خۇيان سەردەھىتتە دەرى دىمەنىكى ترسناك دەبینن، تەواوی ئەو ئوردوگایە با دەییات، دەبینن با چادرەكان بەرەو كەشكەشانى فەلەك ھەلدەگریت، چادر لە دواى چادر... لە ئىستىكدا سەر بەرزەكەنەوۋە ئوردوگایەكى فریو بەسەر ئەو چیاو پىدەشت و دۆلەنەوۋە دەبینن كە لە تارىكىدا دەفریت. تەنیا خىوۋەت و خەیمەيەكى بەجىماو لەسەر زەوى خىوۋەت و خەیمەكەى خۇيانە، ئەو شەوۋە دووقۇلى بە دواى سەرنشینیانى ئوردوگاگەياندا دەكەونە نیو ھەردو دۆلەكان، پوودەكەنە ئەو بیستان و بەردەلەنە گەورانەى دەورویەر، بە دەربەندەكاندا ویل دەبن، بەلام كەس نادۆزنەوۋە. خودای بیكەس و بیمەكان لە چەند ساتىكدا گەردەلوول ھەموو ئەو خىوۋەتگایە دەبات بۆ ئاسمان، بە ھەموو سەرنشینه پیرەكانییەوۋە، بە ھەموو ئەو چادرە شینیانەوۋە كە پىكخراوۋە مرقۇدۆستەكان لەو دۆلەدا بەسەر خەلكانى ھەزارو ئاوارەو لىقەوماودا دابەشیانكردبوو، كە بەیانى دەگەرپىنەوۋە، جگە لە چادرەكەى خۇيان ھىچ چادریكى دى لەو ئوردوگایەدا نییە... سامیری بابلى و جەلادەت تىئاگەن كە لە خەوندان یان لە راستیدان... تىئاگەن ئەوۋەى شەو بینویانە ھەلوۋەسەو خەيالاتى دوو پیاوی نەخۇشە یاخود كۆتایى كۆمەلىك پۇخلەبەرى بیكەسە كە جگە لە فرین بۆ ئاسمان دەروازەيەكى دىكەیان لە بەردەمدا نەبووۋە. بۆ پۇژى دوايى جەلادەتى كۆتر ھەوالى فرینی ئوردوگاگەیان لە بىكەيەكى نزىكى بەرەى نىشتیمانى تۆماردەكات، لە حالىكدا بەرپرسەكان خەرىكن لە پىكەنیندا دەپچرین، بەدەم قاقاوۋە داواكەى جەلادەتى كۆتر تۆماردەكەن، كەوۋەك يەككە بەرمىلىك باروت لە نزیكییەوۋە تەقىبیتەوۋە وپو كاس، غەمگین و سەراسیمە دیتەدەرى و نازانىت پوو لە كوئى بكات. ھىچ كەس باوۋە بەو حىكایەتەى جەلادەتى كۆتر ناكات، كە

ھەميشە بە ھەسرەتەوھە باسى فرينى ئوردوگايەكى ئاوارەكان دەكات بۇ ئاسمان، فرينى چەندەھا پيريزن و پيرەميردى بيكەس كە پوژنيك رەشەبا ھەليانەگريت و دەيانبات و ئيدى ھيچ كەس نايانينيتەوھە.

ئە، بوھستەن ديارە دەمەويت زور شتى تران لەسەر ئەو پوژگارە بۇ بگيرمەوھە، زورە وردە نھيتى تر لە ژيانى ئەو ئوردوگا چكولانەيەدا، بەلام نا... ئيدى ليرەوھە بيمانيە من رولى حيكايەتخوانيك ببينم كە دەزانم پالەوانى چيروكەكەم لە من باشتر دەتوانيت شتەكانتان بۇ ئاشكرابكات، من دواى تيروانينيكى ورد لە ھەموو ئەو كاغەزو دەستوسانەى جەلادەت خستىە بەردەستم، رام واىە من دواى ئەم پيشەككە كورته، چيروكەكە بدەمەوھە دەست جەلادەتى كوتر خوى، تاباسى ئەو پوژانەتان بوبكات كە دەگەرپتەوھە بۇ شار، باسى مستەفاى شەونمتان بۇ بگيرپتەوھە، باسى دروستكردى دادگايەكتان بوبكات كە ھەرگيز ناتوانيت عەدالەت بەرقەراربكات. من ليرەوھە مالاوايتان ليدەكەم و تەنيا لەگەل ديمەنى ھەلواسين و لە ميخدانى جەلادەتى كوتردا دەگەرپتەوھە، ديمەنيك كە ھەرگيز لە يادەورى من دەرنەچيت... بەلام دەبيت بزائن كە مالاوايى حيكايەتخوان لە پۆماندا ھەميشە مالاوايىەكى فيلزانانەيە، دەبيت بزائن من لە ھەموو رستەيەكدا لەگەل جەلادەتى كوتردا بووم، ھەموو دارشتن و ھەستان و ھەستانەوھەك لەم چيروكەدا كارى منە، راستە من پالەوانى ئەم چيروكە نيم، بەلام بيرتان نەچيت كە من ەلى شەرەفيار حيكايەتخوانى ئەم چيروكەم، دەبيت بشزانن كە ھەميشە حيكايەتخوان لە پالەوان گرنگترە.

من و پرته‌قالی بابلی بیر له ریځایه‌که ده‌که‌ینه‌وه به‌رمو پاکی و ئاسوودمی

نا ئازیزان هه‌میشه پاله‌وان له حیکایه‌تخوان گرنه‌تیره. ئه‌وه من بووم
ئه‌و روژه تاریکانه‌م بینی نه‌وه‌ک عه‌لی شه‌ره‌فیار. من بووم له باشوور
نغزو‌بوونی شاریکم بینی که سه‌را‌بیک بوو تیکشکانی شاره‌کان و
شوینه‌کان دروستیان‌کردبوو. من بووم به سوار ئه‌سپیکی خورافی سپییه‌وه
به هه‌موو ولاتدا له باشووری دووره‌وه تا باکوور گه‌رامه‌وه، من بووم
له‌م شاره‌دا ویل بووم و شوینیکم نه‌بوو رووی تیبکه‌م. من بووم به
سامیری بابلیم گووت بوئه‌وه‌ی له کوچه دلره‌قه‌کانی ئه‌م شاره‌دا له برسا
نه‌مرین رووبکه‌ینه ئوردوگای ئاواره‌کان. من بووم ئاواره‌بیم وه‌ک قه‌ده‌ر و
وه‌ک ئازادی هه‌لبژارد. من بووم شه‌ویکی په‌شه‌با ده‌یه‌ها چادرم بینی به
ئاسماندا ده‌فرین... هه‌موو ئه‌م میژووه، میژووی من بوو.

من یه‌که‌مین که‌س بووم که چوومه ئه‌و ئوتیله سووتاوه‌وه، به‌رله‌من
که‌س بیرى له‌وه نه‌کردبووه‌وه ئه‌و جیگایه به‌که‌لکی ئه‌وه دیت بکریته
نیشته‌جیی ئاواره‌کان. من سه‌ره‌تا له قاتی شه‌ش ژووریکم بوو خۆم و
سامیری بابلی پاک‌کرده‌وه. که من چوومه ئه‌و ئوتیل. خشتا بونی دوکه‌ل
و سووتانی به‌رنه‌دابوو، بوسویه‌کی ترسناک له موو گایه‌کی ده‌هات،
له‌وه ده‌چوو به‌شیک بووبیت له دۆزه‌خ و ئیستا فه‌راموش‌کرا‌بیت. من به
دریژی ئیانم زور جیگام بینی بوو که پیموایه به‌شیک بوون له دۆزه‌خ
و دواتر فه‌راموش‌کراون. هه‌سته‌ده‌که‌م خودا زور زوو شوینی دۆزه‌خ
ده‌گۆریت تا ئیغه نه‌یناسینه‌وه. ئه‌و پۆژه‌ی که من چوومه ئه‌و ئوتیله‌وه،
هه‌ستیکم هه‌بوو که ئیره پۆژیک له پۆژان دۆزه‌خ بووه، ئوتیلیکی گه‌وره‌بوو
له ناوه‌راستی شاردا، ئه‌ندازیاریکی به‌نیوانگ دروستیکردبوو. نه‌مه‌دزانی

کی سووتاندویتی و بزچی سووتاوه؟ به هر حال ئه‌وجوره پرسیارانه
 دوی راپه‌رین بینانان، زوربه‌ی بینا و ساختمان ه‌وره‌کان سووتابوون، من
 هرگیز له که‌سم نه‌پرسی کی ئه‌م ساختمان و بینا گه‌ورانه‌ی سووتاندوه؟
 کی دادگای سووتاندوه؟ کی به‌ریوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌ده و خه‌سته‌خانه‌کان
 و بینا گه‌وره‌کانی زانکوی سووتاندوه؟ له‌و باوه‌رهدام هیچ که‌س ئه‌و
 پرسیاره‌ی له‌خوی نه‌کردوه. تا سه‌رده‌م و روژگاریش زیاتر بروات خه‌لک
 که‌متر ئه‌و پرسیارانه‌ده‌کن، دواچار گه‌ر ئیوه‌شاره‌زای ولاتی ئیمه‌بن
 تیده‌گه‌ن، مروف گه‌ر وه‌لامه‌راست و دروسته‌که‌ش بزانیست سوودیکی
 نییه. من له‌مندالیعه‌وه‌ه‌زمده‌کرد بچمه‌ئو ئوتیله‌وه، به‌لام پیده‌چیت
 من له‌و که‌سانه‌بم که‌ته‌نیا له‌کاتی کاوالبوون یان دوی کاوالبوون بۆم
 هه‌بیت رووبکه‌مه‌شوینه‌خوشه‌کانی سه‌ر زه‌وی. ئه‌و روژه‌من به‌نیازی
 نیشه‌جیوون رووم نه‌کرده‌ئو ئوتیله، دواچار ده‌مزان‌ی روژیک دیت
 ده‌مانگه‌نه‌ده‌روه، به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا که‌چوومه‌ژووری و پیم‌خسته
 ناو دارو په‌ردووی بیناکه‌وه، هه‌ستیکی سه‌یر دای گرتم، هه‌ستیک که
 زورجار دوولم باسیبکه‌م، به‌لام سویندم خواردوه‌جگه‌له‌راستی هیچی
 تر نه‌گیرمه‌وه. من له‌و ساته‌دا که‌له‌ناو دارو په‌ردووی سووتاو و پارچه
 شوشه‌ی شکاودا وه‌ستابووم، هه‌ستمکرد دالیا سمیراجه‌دین ده‌بینم. دالیا
 که‌هه‌رگیز له‌بیرم نه‌چووبوووه، شه‌وانی ویلگه‌ردیم له‌ده‌وروبه‌ری
 ئوردوگای ئاواره‌کان هه‌میشه‌بیرم لیده‌کرده‌وه. به‌لام هیچ کات ئاوه‌ها به
 پوشتی و نزیکی نه‌مییینیوو، ئه‌و روژه‌هه‌ستمکرد له‌پیشمه‌وه‌ده‌روات،
 پستی لیم بوو، من له‌شوینی خۆم وه‌ستام... وه‌ک هه‌ر پیاویکی ترستوک
 که‌له‌تاریکی‌دا خیویک ده‌بینیت و ده‌وه‌ستیت، منیش ئاوه‌ها وه‌ستام... ئه‌و له
 پیشمه‌وه‌ده‌رویشیت و له‌ناو ساختمان‌ه‌که‌دا ونبوو، پاش ئیستیک گویم لیوو
 بانگمه‌ده‌کات... وه‌ک هه‌مان ئه‌و شه‌وه‌ی له‌کوچه‌کانی شاری به‌دبه‌ختیماندا
 ئه‌و له‌ناو گرمه‌ی زیرپوش و تانگه‌کاندا بانگی له‌من کرد و هاواره‌کانی

به نیو هه موو شه ودا تینه پرین و دهنگیاندایه وه، ئاوه ها بانگیکردم. سه رتا پای
 ئه و بینایه دهنگیده دایه وه، دهنگی ئه و له هه موو جیگایه کی ئه و ئوتیله
 سووتاوه دا بوو، من پامکرد به دوایدا و ئه و بانگیده کردم. من پامکردو ئه و
 بانگیده کردم، به پینلکه کاندایه سه رکه و تم و گویم له دهنگی بوو، قات له دوا
 قات ده رویشت و من به دوایه وه بووم... هه میسه پستی لیم بوو. دلنیا بووم
 بیم ده لیت، ئه و شوینه بکه مه نیسته جی خۆم، بینیم به هیمنی ده چیته ئه و
 ژووره وه له قاتی شهش، به دوایدا رویشتم و نه میبینیه وه، ئاله ویا دا لیم
 ونبوو، به لام دلنیا بووم بینومه، دلنیا بووم ئه و منی گه یانده ئه و نهۆمه. که
 چوومه ئه و ژووره بۆنی دالیا له و ئی بوو، بۆنیک وهک بۆنی له و پۆژانه دا
 که له سالۆنه گه وره که ی تیاتری پرته قالی سپیدا ده رده که وت. ئه و ژووره
 تاکه شوینیک بوو له و بینا گه وره یه دا بۆنی دۆزه خی لینه ده هات. ئه و ساته
 زانیم که دالیا سیراجه دین وازی لینه هیناوم و له گه لمدایه... وهک چۆن منی
 له دۆزه خی ئه و شاره ترسناکه ی باشووردا پاراست، ئاوه ها له گه لمدایه.
 ژووریککی ناوه ند بوو، نه زۆر گه وره و نه زۆر بچوک. په نجه رهکانی به سه ر
 هه موو ئه و شاره کپ و خامۆشه دا ده یروانی، له و یوه ده متوانی هه موو ئه و
 شاره بینم. له و ژووره دا هه ستم به هه ناسهکانی کرد، هه ستم به هه وایه کی
 فینک کرد که هه وای پۆخی ئه و بوو. من له بهر په نجه ره که دا وه ستم
 و گووتم ئیره مالی منه... دالیا ئیره مالی منه. له و ساته وه ده ستمکرد
 به پاککرینه وه ی ژووره که، به کۆکرینه وه ی ئه و دارو په رده سووتاوه ی
 له ژووره که دا کۆبوو بووه وه. بۆنی ئه و له و ئی بوو، له گه لمدا بوو. من
 له په نجه ره که وه سه یری ئه و شاره م ده کرد و دوا ی ماوه یه کی ئیجگار
 درێژ بۆ یه که مجار هه ستم به خوشحالییه کی گه وره ده کرد، دلنیا بووم
 دالیا سیراجه دینم بینوه، دلنیا بووم گه ر بۆ ساتیکی کورتش بیت خوی
 نیشانداوم، گه ر بۆ چه ند بانگیکی کورتیش بیت، بانگیکردوم. من نه وه ستم
 تا ئه و ژووره م پاککرده وه، نه وه ستم تا وام لیکرد که لکی دانیشتن و

خه و تنی هه بیئت، بیئنه وهی نهینی خۆم بدرکینم گه پامه وه بۆ لای سامیری بابلی، له گه له ئه ودا دۆشه ک و به تانی و که لویه له کانمان به کۆل تا نزیکترین جاده پاکیشا، له و یوه له پشتی جیبیکی کوندا سوار بووین و ماله که مان له بهردهم ئه و ئوتیله دا داگرت و بووین به یه کهمین ئاواره که پینه خاته ئه و کۆشه که سووتا وه.

من هیچم لای سامیری بابلی نه درکاند، به هیچ جوړیک باسی بینینی دالیا سیراچه دینم له ویرانه ی ئه و ئوتیله دا بۆ نه کرد. شه و درهنگ دوو پاسه وان که چاویان به چراکه ی ئیمه که وتبوو له قاتی شه شدا ده سووتیت هاتن بۆ لامان، دوو پیشمه رگه ی مندالکار بوون. من و سامیری بابلی ئه و شوناس و به لگه نامانه مان نیشاندا ن که بهر پر سه کانی به ره ی نیشتیما نی له ئۆردوگا بۆیان کرد بووین. لای ئه وان خۆمان وه ک سه ربازی هه له اتوو نه ناساند، خۆمان وه ک دوو زیندانی سیاسی ناساند که له گه له پا په پیندا له زیندانه کانی باشوور پامان کرد وه و ئیستا جینگامان نییه پووی تیبکه یین. پۆژانی سه ره تا هیمن و ئاسووده تیپه پین، من شه وان هه ستمده کرد گویم له دهنگی پینی خانمیکه به و ئوتیله دا دیت و ده چیت، شه وان له تارکییه که دا داده نیشتم و چاوه پوانی ده رکه و تنه وه ی دالیا سیراچه دینم ده کرد، به لام بیسوود بوو، ئه و چهند شه وه من دالیام نه بینیه وه. پۆژیک له ناکاو من جه لیلی بارانم به یادا هاته وه، جه لیلی باران ئه و سه ربازه برینداره ی که له دوا سه عاته کانی شاری ته پوتۆزه زه رده کاندا من تیمار مکرد و ناو نیشانی خۆیم لیوه رگرت. ئه و کات بهر له وه ی ده ستبکه م به خۆ ئاماده کردن بۆ دروستکردنی دادگایه ک بۆ سامیری بابلی، ده بایه ئیشبکه م بۆ ئه وه ی بژیم، ده بیئت بزانی که من زۆر له سامیری بابلی ده ترسام، له وه ده ترسام بیناسنه وه و بیکوژن. من هه رگیز بیرم له کوشتنی نه ده کرده وه، به لام نه شمده زانی ئه و پیاوه شایسته ی چ جوړه سزایه کی دیکه یه. به درێژایی ئه و ماوه یه سامیری بابلی نهینی هه ره گه وره ی خۆی پینه گووتبووم،

نەپىنى ئەو نوسراوھ سەيرانەى لە شوپىنكى تايپەتيدا لە باشوور لە بناغەى بورجە دېرىنەکانى بابلدا، لە بناغەى باغچە ئەفسانەىيە ھەلواسراوھکاندا شارەدبوو، نەپىنى ئەو شتەنە تا ئەو کات لای مەزەنراو بوون. مەزەنراى کۆمەلەى دۆکۆمىنت و بەلگەى گەرنى پىيە، مەزەنراى شتى ترسناک دەزانىت، مەزەنراى ئەو دەريايەکە لە نەپىنى کە دەتوانىن بىکەينە شاھىدىكى گەورە، دەپىت بلىم دواچار سامىرى بابلى پاکبوونەوھى خۆى لەوھدا دەپىنى بىت بە شاھىد لەسەر عەسەر زەمانىک کە خۆى دروستىکردبوو. ماوھەک بوو لەو ئۆتپەدا بەيەکەوھ دەخەوتىن، شەوئىکان دواى ئەوھى چااکانمان خامۆشکرد لە ژىر جىگاگەيەوھ ھەستاو و گووتى: جەلادەتى کۆتر، ئەى مەدالى نەجىب بۆ لىم ناپرسىت، نەپىنى ئەو بەلگەنامانە چىيە کە مە پىمە... بۆ لىم ناپرسىت؟ مە بە ھىمنى گووتم: سامىرى بابلى، مەزانم ئەوانە کۆمەلەى بەلگەن تۆ گوناھباردەکەن، باوھ پناکەم تۆ ھىچ بەلگەيەکت ھەپىت باشى و نەجىبىت بسەلمىنىت، لەبەرئەوھ لىت ناپرسم، نامەوئە لەوھ زياتر توپە و نىگەران مە لىت.

لە جىگاگەى خۆى ھەستاو چووھ بالکۆنى ئۆتپەکەو سەپرىكى ئەو شارە بىدەنگەى کرد، کە وھک ھەمىشە کارەباى بەشىكى دەسووتاو کارەباى بەشىكى دىکەى خامۆش بوو. لە بالکۆنەکەوھ گووتى: جەلادەتى کۆتر، مە گەورەترىن و سامناکترىن نەخشەى دۇنيام پىيە، نەخشەيەک پىشتەر لەسەر ئەم ئەستىرەيە دروست نەکراوھ، نەخشەيەک پىشتەر نەبووھ دواترىش دووبارە نابىتەوھ.

ئەو شەوھ زانىم سامىرى بابلى دەپەوئەت قسەم بۆبکات، ئەو ساتانەى بىوئىستبايە راستگۆيانە قسەبکات، لە کاتى ئاساىى زياتر بۆنى پرتەقالى لىدەھات. لە جىگاگەى خۆم ھەستاو و کەمىک ئاوم لەو قوتووەدا خواردەوھ کە لە راستىدا قوتووى دۇشاوى تەماتە بوو ئىمە کردبوومانە پەرداخى ئاو خواردنەوھ. گووتم: سامىرى بابلى، نەخشەى چى؟ بە غەمگىنيەوھ گووتى:

نه‌خشه‌ی هه‌موو گۆره ده‌سته‌جه‌معییه‌کان... هه‌موو گۆرستانه نه‌ینییه‌کان،
ئهو گۆرستانه نه‌ناسراو و نه‌زانراوانه‌ی سه‌دان هه‌زار که‌سیان تێدایه...
سه‌دان هه‌زار مرقۆی بیخه‌تا.

ده‌نگی ترس و په‌شیمانیه‌کی سه‌یری تێدابوو، که‌یه‌که‌م پۆژ و یه‌که‌م
شه‌وی یه‌کترناسینمانی به‌یاداهینامه‌وه. من هه‌ناسه‌یه‌که‌م هه‌لکیشاو گووتم:
ئاه، خودای که‌وره تو ده‌لیت چی؟ ده‌لیت چی؟ به‌ئه‌سپایی گووتی: ده‌لیم،
من نه‌خشه‌ی هه‌موو ئهو گۆرستانه‌م پێیه که‌له بیست سالی رابوردوودا
به‌ نه‌ینی له‌سه‌ره‌وه سه‌ری ولاتدا دروستکراون، ئهو به‌لگه‌نامه‌یه‌م پێیه
که‌ ده‌توانیت دیکتاتۆر بروخینیت.

من نه‌مه‌زانی بلیم چی، که‌میک سه‌رم خوران و گووتم: باری ته‌عالا،
تو ده‌لیت چی، دیکتاتۆری چی و ته‌ره‌ماش‌ی چی، گوئیگره، تو ئهو
به‌لگه‌نامه‌یه‌ت پێیه که‌ سه‌ری هه‌ردوو کمان ده‌دات به‌ فه‌تاره‌تا... گوئیگره
هه‌ر که‌سیک بزانیته ئیمه شتی وامان پێیه، به‌ زیندوویی که‌ولمانده‌که‌ن...
تێده‌گه‌یت، تو ده‌زانیته ده‌لیت چی؟

ده‌بیت بلیم که‌ سامیری بابلی ئه‌فسه‌ربوو، به‌لام شتیکی له‌و دنیا
ترسناک و درنده‌یه‌ی تر نه‌ده‌زانی که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی سوپا هه‌یه، واته‌ له‌و
که‌مژانه‌بوو که‌ لایان وایه خه‌لکی درنده و پیاو کوژ ته‌نیا له‌ ریزی گاردی
کۆماری و ده‌زگای هه‌والگری سه‌ربازی و هینزی پاراستنی تایبه‌تی و ئهم
شتانه‌دا هه‌ن، له‌وه بترانیت هیند که‌مژه بوو هه‌ندێجار هه‌چی له‌سه‌ر ئهو
خرابه‌و دل‌ه‌قییه نه‌ده‌زانی که‌ له‌ نینوان خه‌لکانی ساده و ساکاریشدا له
گۆرپیه. وه‌نه‌بیت من له‌و پرووه‌وه له‌و بلیمه‌تتر بم، به‌لام ئهو سه‌له‌ دووره
دریژانه‌ی خۆشاردنه‌وه و خۆ و نکردن له‌ پرته‌قالی سپییدا، وانه به‌رده‌وامه‌کانی
دالیا سیراچه‌دین، ئهو گومانه قوول و ترسناکه‌ی دالیا به‌رابه‌ر زۆر که‌س
هه‌یبوو به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان له‌ منیشدا سه‌ه‌وزبووبوو. من به‌ غه‌ریزه
ده‌مزانی ئهو ترسناکترین شتی که‌ مرقۆ هه‌لیگریته. خودایه هه‌رچییه‌کمان

بکردبایه ترسناک بوو. من به‌جۆریک له جۆره‌کان ده‌سته‌پاچه و تۆقیبووم، له شوێنی خۆم هه‌ستام و گووتم: سامیری بابلی، تۆ بوه‌سته، بوه‌سته ده‌بیت بیربکه‌ینه‌وه، ده‌بیت زۆر به وردی بیربکه‌ینه‌وه، ته‌ماشاکه منیش دوو شتم پێیه، دوو شت، یه‌کیکیان تابلۆیه‌که که تا ئیستا له نه‌ینی و سیحری تیناگه‌م، له‌گه‌ڵ فایلی زیندانییه‌که‌دا که نازانم چی لێکه‌م... به‌لام یادگاری دالیا سیراجه‌دینه، یادگاری ئه‌و خانمیه‌که له‌م سه‌ر ئه‌ستیره‌یه خانمیکی دیکه‌ی وا نابینه‌وه. به‌لام باری ته‌عالا، پیمبلی، یارمه‌تیمبده، ده‌توانین چی له‌و نه‌خشانه‌بکه‌ین... ئاه، ئه‌گه‌ر واده‌زانیت به‌عسییه‌کان لی‌ره ده‌ستیان به ئیمه‌دا ناگات که‌مژه‌یت، تیده‌گه‌یت، ئه‌وان لی‌ره‌ن، راسته سوپاکانیان دوور خستۆته‌وه به‌لام هه‌شتا لی‌ره‌ن، لی‌ره.

سامیری بابلی ده‌یگووت: به‌لام جه‌لاده‌تی کو‌تر، ئه‌م نه‌خشانه ده‌بیت بگاته به‌رده‌می دنیا، ده‌بیت بلاویته‌وه.

من به‌ تو‌په‌یه‌وه ده‌مگووت: چۆن؟ ئاغای بابلی چۆن؟ تیمبکه‌ینه، چۆن؟... ده‌ته‌ویت بی‌فرۆشیت به‌ رۆژنامه‌کان؟... ها ده‌ته‌ویت بی‌فرۆشیت به‌وان، له‌وه ناترسیت بکه‌ویت به‌رده‌ستی رۆژنامه‌گه‌ریک که به‌ چه‌ند ملیۆن دۆلاریک بی‌فرۆشیت به‌ده‌وله‌ت، له‌وه ناترسیت ئه‌و سیخو‌ری ده‌زگا نیوده‌وله‌تییه‌کان بیت و نه‌خشه‌کان بیه‌ن و نه‌یه‌یننه‌وه، له‌وه ناترسیت خۆتی بۆ ئاشکرا‌بکه‌یت و حیکایه‌ته‌که‌ت بکه‌ویت سه‌ر هه‌موو زاریک و دواتر که‌س له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بیت به‌ پشته‌په‌نات و وه‌ک سه‌گیکی گه‌ر هه‌ر دوو‌کمان له‌م ئوتیله‌ حیزه‌دا سه‌ر‌به‌رن و که‌سیش پیمان نه‌زانیت؟؟... ها.. ده‌ته‌ویت چی لێکه‌یت؟ ها ده‌یده‌یت به‌ حیزه‌کان؟ ئه‌و ساته‌ی ئه‌وان ده‌زانن تۆ نه‌خشه‌ی وه‌هات هه‌یه، هه‌ردوو‌کمان که‌وله‌که‌ن، به‌ زیندووی پێستمان داده‌مالن... گو‌یگره، ده‌بیت من و تۆ ئه‌و نه‌خشانه هه‌لگرین... ئیستا که‌س ئه‌و نه‌خشانه‌ی لا گرنگ نییه، ده‌یانه‌ویت لی‌مانی بسین، دل‌نیام، ئا پرته‌قالی بابلی، دل‌نیام، ده‌یانه‌ویت لی‌مانی بسین، به‌لام نه‌بو‌ئه‌وه‌ی بیکه‌ن

بە نیشانەى حەقىقەت، بەلکو بۆئەوئى بە جۆرىك لە جۆرەكان بىكەنە
فەزلىك بۆ خۆيان، يان بىفرۆشنەو، ياخود بىفەوتىن و لە بىرىبەنەو،
بەلام لە ھەموو حالەكاندا من و جەنابت ھەك دوو باباى بى پشەتو پەنا
تيا دەچىن.

من دەو ەستام و لە تارىكيەكەدا سەيرى سىبەرەكەيم دەكرد. دلتيا بووم
تەواو تىگەيشتوو ە من دەلیم چى. ھەردوو كمان دەمانزانى چارەنوسى
قوربانىيەكان ھەرگىز نابىتە غەمى راستەقىنە. منىش و سامىرى بابلىش
دلتيا بووین كەس بەلایەو ە گرنگ نىيە مردوو ەكان لە كوئ نىژراون... دەبىت
بزائن لەو ساتەدا كەس گۆرو گۆرستانى بەلاو ە گرنگ نەبوو، ئەو ە سالانىكى
دواتر حىكايەتى ئەو گۆرانە سەر ەلەدات، كە كامىرا بەدەستەكان بست بە
بستى زەوى بەدواى ئىسك و پروسك و جومجومەكاندا ەلەدەگىرنەو ە تا
بىكەنە فلمىكى ترسناك و بەدونىاى بفرۆشنەو ە. بەلام لەوساتەدا سامىرى
بابلى نەیدەزانى چى بكات، لەلایەكەو ە دەبوست ەموو دونىا ئەو نەخشانە
بىنىت، لەلایەكى دىشەو ە دەرسا نەخشەكانى لىستىن و بىكەن بەمالى
خۆيان و بىكوژن. من لەو ساتەدا ەستمدەكرد كە دەبىت ئەو نەخشانە
بشارىنەو ەو بىدەنگىن، بەلام لە ناخى دلىشەو ە ەستم بە ترسنوكىيەكى
كەورە دەكرد... ەستم بە خیانەتىكى قوول دەكرد. بەلام نەمدەزانى چۆن
بپارىدەم.

ھىچ شتىك لەو ە سەختتر نىيە لە سەردەمىكدا شاھىد بىت مرقفەكان
پىوستيان بە شاھىد نىيە، ھىچ شتىك لەو ە سەختتر نىيە بىت بە زمانحالى
قوربانىيەكان لە سەردەمىكدا ەموو مرقفەكان، ەتا جەلادەكانىش خۆيان
بە قوربانى دەزانن. ھىچ شتىك لەو ە غەمگىنتر نىيە پىت و ابىت حەقىقەتىكى
كەورەت پىيە، بەلام دلتياش بىت كەس پىوستى بە حەقىقەت نىيە. من كە
وا دەلیم دلتيام كەر ئىسحاقى لىوزىرپىن يان موساى بابەك ياخود دالىا
سیراجەدیم لەگەلدا بایە ئەوان شتىكى دىكەيان دەگووت، بەلام من لەو ئوتىلە

سوتاوۋەدا دۇنيا بوم مەن لە سەر ئەستىزەيەك دەژىم ھەقىقەت لەو يەكەنە
 شىتەكى ھىند گەنگ نىيە. مەن دەمزانى ئەو نەخشانە شىتەكى بەنرخەن، بەلام
 كە ھەبوو ئەو نەخشانەى بەدەينە دەست، دەبايە بىدەنگ بىن و بوەستىن
 تا باشتىن پىگا دەدۆزىنەو نەخشەكان بپارىزىن. مەن بە سامىرى بابلىم
 دەگووت: پەرتەقالى بابلى، دەبىت ئەو نەخشانەم بەدەيتى، تىدەگەيت، دەبىت
 ئەو نەخشانەم بەدەيتى، تۆ دىلى مەن، دەبىت ھەر ئەمشەو ئەو نەخشانەم
 بەدەيتى... ھەر ئىستا دەبىت ئەو نەخشانە لە جىگايەكدا ھەلگەم كە ھىچ
 كەس نەيزانىت. بارى تەعالا تازە دەرەنگە، تازە بەم شەو تارىكە ھىچ
 ناكەيت... سەبەى دەبىت ھەموو شىتەكان جىبەجىكرەيت. گوپىگەرە... زۆر
 ھەقىقەت ھەيە دەبىت مەروۇ ھەليانگەيت... زۆر ھەقىقەت ھەيە دەبىت
 بىشارىتەو تا ساتىكى تايەتەيت دىت، تا پۇژىك دىت ھەستەكەيت خەلكى
 ھەموو پىوتىستان بەو ھەقىقەتەيە.

سامىرى بابلى ھەك ئەو ھەي پىروايەكى كوپرى بە مەن بىت، ھەك يەكەك
 دۇنيابىت كە مەن لە خۆى باشتەر ئەو ئەمانەتە دەپارىزم، ھاتەو ژوورەي،
 نوپەكانى ھەلدايەو، لە ژىر دۆشەكەيدا بەستەيكى پىچراو ھەي ھەيئاو
 گووتى: لە تارىكىدا سەيرى مەكە، ھەدەم بەدەي لە تارىكىدا سەيرى
 نەكەيت. لە پاستىدا مەن نەمەدەويست سەيرىكەم. بە ترسەكەو نەخشەكانم
 ھەرگەرت و نووساندم بە سەنگەو. بە دەنگىكى لەرزۆك گووتەم: سەبەى
 لە جىگايەكدا دەيشارمەو، سەبەى... ئىستا بخەو، سامىرى بابلى بخەو و
 زۆر بىرمەكەو.

پۇژى دواتر مەن دوو جانتاي دەست، سەندوقىكى ئەلەمىزۆم، چەند
 مەترىك چەرم و پىكى زۆر مەماو سوزنىك ھەمەك بەنەم كەي.
 بەردىكەم لە ناو دەربەندىكى گەورەدا پىدەزانى، جىگايەك بوو لە ماو ھەي
 نىشتەجىبووندا لە ئوردوگاي ئاوارەكان دۆزىبوومەو، شوپىنىك بوو
 دوور دەست لە ھەر خولپاو تەماحىكى ئادەمىزاد. ئەو نەخشانەم بەرد

بۇ ئەوئ، بېئەوئەي ھېچ كەسنىكى دى، جگە لە من ئەو نەينىيە بزانىت. نەخشەكانم خستە ناو چەند چىنىك لە موشەماو، موشەماكەم خستە ناو جانتايەكى چكولانەو، جانتاكەم سەرلەنوئ بە موشەما دەوردايەو، ديسانەو خستەو ناو جانتايەكى دەستى تر، سەر لە نوئ ئەو جانتايەم بە موشەما گرتەو و خستە ناو ئەو سندوقە ئەلەمنىۆمەو، سندوقە ئەلەمنىۆمەكەم بە چەند قاتىك لە چەرمى رەش و ئەستور پىچايەو و دواجار لە ھەموو جەمسەرەكانەو درووم، بە جۆرىك ھېچ تەكەك ئەو، ھېچ شىيەك، ھېچ كارىگەرپىيەكى سروشت نەگاتە سەر ئەو نەخشەمانە. ئىوارەيەكى درەنگ رۆيشتەم بۇ شوين ئۆردوگا بابردووەكەمان كە ئەوكات بووبوو بە زەويەكى خالى لە ناوەرپاست پوشەلانكى زەردا، ھەوا بە جۆرىك خۆش بوو مرۆف پىويستى بە پىخەف و راخەرىك نەبوو بۇ ئەوئ ئاسوودە لە ژىر ئەستىزەكاندا بخەوت، من پاچىك و خاكەنازىكى چكولەشم لە بەتانيەكەو پىچابوو، ئەو سەردەمە لە ھەر جىگايەكدا خەلكت بە كۆلە پشت و بە تانى و باروبنەو بەديايە ئاسايى بوو، كەس لەسەر ئەو شتانە گومانى لە كەس نەدەكرد. من بە ھىمنى لە ژىر درەختىكدا پالەكەوتم و دىمەنى ئەو ئۆردوگايەم دەھاتەو ياد كە شەويك لە شەوان فەرى و نەگەرپايەو. تا تارىك دانەھات من لە شوينى خۆم نەجولام. كاتىك دونيا وەھا تارىك بوو ئىدى كۆنەپەپوو چاوى لە كۆنەپەپووى ھاوسى نەبوو، بارەكەى خۆم ھەلگرت و پرومكردە ئەو بن بەردە. بەردىكى گەرەبوو دەكرا مرۆف لە سەرەوەرپا بەرەو خوار بنى بۆشبات، بېئەوئەي ھېچ لە ئارامى و جىگىرىيەلەقنىت. بە جۆرىك گەرەو بەرقەرار دەينواند دەكرا مرۆف ھەموو نەينى جىھانى لە بندا بشارىتەو. لە چەند سەعاتىكدا من ھەموو شتىكم جىيەجىكرد. پىمابوو ئەو ئەمىنتر جىگايەكى دونيايە، بەلام نەمدەزانى ئاخۆ من حەقىقەتىك دەپارىزم يان دەيخنىكم؟ نەمدەزانى من راستىيەك ھەلدەگرم يان بۇ ھەتاهەتايە دەيكوزم؟.

ئەو شەوۋە بۇ دەمەو بەيان گەيشتەوۋە ئوتتېلە غەمگىنەكەمان. كە
گەيشتەوۋە ئەوئ سامىرى بابلى لە ناو جىگاكەيدا چاۋەپروانىدەكردم، لىتى
نەپرسىم لە كوئ نەخشەكانم ھەلگرتوۋە، بەلام من پىمگوت، لە جىگايەكدا
قايمىمكردوۋە كە ھىچ رۇخلەبەرىك نايدۇزىتەوۋە. لەو شەوۋە بەدواۋە ھىچى
دەربارەى ئەو نەخشەيە لىتەپرسىم، ھىچ كات. بەلام من دىنىام چىرۇكى
ئەو نەخشەنەى لە بىرنەكردبوو، بەلام چاۋەپروانى پاكبۈونەوۋەيەكى
گەورەى دەكرد تا ژيانى بۇ ئەو پەيامە تەرخانبكات. دواجارىش ھەموو
ئەو روداۋانەى لە ژيانى من و ئەودا پرواندا پىگىرىكى گەورەبوون ئەو
خەونە بىتەدى.

پۇژانى دواتر ژيان لەو ئوتتېلەدا گۇپا. دەبىت بزائن من لەو نۆۋەندەدا
ئوتتېلەكەم ناۋانابوو «ئوتتېلى گىلاسسى سىپى»، ۋەك ۋەرگىپرانىك و
يارىكردىكى مىدالانە بە ناۋى «تاتارى پرتەقالى سىپى» كە من عومرىكم
لە ناۋدا بىردبوۋە سەر. گىلاس ناۋى كچىكى ئاۋارەبوو كە تەنبا بۇ
ھەفتەيەك لەگەل خىزانەكەيدا ھاتە ئەو ئوتتېلە. يەكەمىن خىزان بوو دواى
ئىمە لەو ئوتتېلەدا نىشتەجىبوون، خەلكى شارىكى دىكەبوون، كچەكە تەمەنى
لە تەمەنى مىدا دەبوو. ھىند قەشەنگ بوو، جارىك بە جۇرىكى شىتانه لىنى
نزىكبوۋەوۋە پىمگوت: پىت واىە خانم زەۋى چەند جوانى دىكەى ۋەك
تۋى تىدايە؟ راستىت دەۋىت مەگەر مەرۇف كۆمەلىك بالى گەورەى ھەبىت،
ھەموو ژيانى لە گەپرانىكى بىۋچاندا بباتە سەر تا بتوانىت يەككىكى دىكەى
ۋەك تۇ لە كونجىكى ترى سەر ئەم ئەستىرەيەدا بدۇزىتەوۋە.

كچىكى شەرمن نەبوو، بە ئارامى پىگوتەم: ئەى تۇ پىت واىە چەند
گەمزەى ترى ۋەك تۇ لەسەر ئەم ئەستىرەيە ھەبىت، مەرۇف دەبىت چەند

بالى ھەيىت تا بىتەقلىكى تىرى ۋەك جەنابت بدۆزىتەۋە؟. من پىمگوت:
نازانم، لە راستىدا نازانم، بەلام دلنياشت دەكەم كە ھەموو بالندەكانى دونيا
بالى خويانت بدەنى، كەسىكى تىرى ۋەك منت بۆ پەيدا ناكريت بەئەندازەى
من شەيداي جوانى تۆ بيت.

لەسەرەخۆ پالىكى پىۋەنام و گوتى: شەيدايەكەت ھەلگرە بۆ خۆت با
لەيت نەكەويت. تىپەپرى و تا پۆيشتن سەيرى نەكردمەۋە. خانمىكى زۆر
جوان بوو، سىى براى ھەبوو كە شەو پۆژ چاۋەدىرياندەكرد. ئەو ھەفتەيە
من تەنيا چوار جار بىنىم، جاريكىيان لەگەل براكانىدا خويان گۆرپىو
دەيانگوت دەچىن بۆ سەيركردنى خانوويەك، جاريكىشيان لەبەردەركى
ژوورەكەياندا بە ماكسىيەكى زەردەۋە ۋەستابوو و دايكى بانگىدەكرد
«گىلاس ۋەرە ژوورەۋە... ۋەرە ژوورى، عەييە زۆر لەويا مەۋەستە» من
بەۋەدا زانىم ناوى گىلاسە. جاريكىشيان لەگەل كچىكى دىكەدا بىنىم لە
شەقامى بەردەم ئوتىلەكە دەپەرىنەۋە، دواجارىشيان ئەو كاتە بوو كە بە
پىكەوت پىكەۋە سەردەكەوتىن و من ئەو قسانەم پىگوت. من ئەو ئوتىلە
خاپوورو وىرانەم بە ناوى ئەۋەۋە ناۋنا «مالى گىلاسى سىى». پۆژىك
پۆيشتن و ئىتر نەگەپانەۋە، پىدەچوو خانوويەكى كرئيان لە گەپەكىك لە
گەپەكەكانى شاردا دەستكەوتىيت و چىتر پىۋىستيان بەۋە نەيىت لە ناو
ئەۋدارو پەردوۋەدا بژىن.

پۆژ دواى پۆژ «گىلاسى سىى» پەردەبوو لە خەلك، پۆژ دواى پۆژ ئەو
ئاۋارانەى شوين و جىگاۋ پىگاي گەپانەۋەيان نەبوو دەھاتن بۆ ئەو ئوتىلە
سوۋتاۋەى كە دەبايە ھەموومان لە خۆ بگريت. دروست نازانم كى بە
تەۋاۋەتى ئەو پىشنىارەى بۆ لايەنە بەرپرسەكان كرد، ئەو ئوتىلە بگريتە
مەلەندى كۆبوونەۋەى ئاۋارەكان. لە ماۋەى دوو سى پۆژدا ھىند ئاۋارە
ھاتن ئىدى جىگايەكى خالى نەمايەۋە. واى لىھات من و سامىرى بابلى
لەۋە دەترسايىن ژوورەكەمان لىبىستىننەۋە. دەبايە ھەموومان ناوى خۇمان

له بنگه‌یه‌کی تایبه‌تی ئاسایش تۆماربکه‌ین که تازه به تازه دامه‌زرابوو، شه‌وانه نوینه‌ری حیزبه جیاوازه‌کان ده‌هاتن و هه‌ریه‌ک جیا له‌وانی تر ئیستیماره‌ی تایبه‌تی خۆی پێ پرده‌کردینه‌وه، به‌وه‌دا هیچ هیزیک کاغه‌زی هیزه‌کانی تری نه‌ده‌خوینده‌وه، ده‌بایه ئیمه له‌یه‌ککاتدا پسوله‌ی و پێئاسانی هه‌موو حیزبه‌کانمان پێیت. له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌ پێگای ده‌ستره‌نگینی ئه‌و وه‌کیلانه‌وه که به‌پێوه‌به‌ری دائیره‌کان له‌ده‌ره‌وه‌ی ئۆفیس‌ه‌کان دایاندانه‌ن، به‌ پاره‌یه‌ک که به‌رته‌قayı به‌ره‌مه‌می ئیشکردنی چهند ساله‌ی من بوو له‌ تیاتری پرته‌قالی سپی هه‌موو ئه‌و شوناس و په‌گه‌زنامه‌و به‌لگه‌نامه‌مان ده‌ستکه‌وت که ئاده‌میزادیک بو ژیان پتویستی پێته‌تی. له‌ گیلای سبیشدا ژووره‌که‌ی خۆمان وه‌ک ژووری دوو زیندانی هه‌له‌هاتوو تۆمارکرد که جیگایه‌کی تریان له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ نییه‌.

سامیری بابلی دله‌یابوو ناتوانیت ماوه‌یه‌کی درێژ له‌و ئوتیله‌ غه‌مگین و سووتاوه‌دا بژی، به‌ پێچه‌وانه‌ی منه‌وه که بریارم دا‌بوو گه‌ر لێم بگه‌رێن تا مردن له‌و ئوتیله‌ ده‌رنه‌چم. دوا‌جار من مرۆفیک بووم هیچ خه‌ونیکی ئه‌وتۆم نه‌بوو، له‌ یادم نییه‌ پڕۆژیک خه‌ونم به‌ ژیا‌نی خوشه‌وه‌ بینیت، تا پاده‌یه‌کی زۆر دله‌یابووم چۆن له‌سه‌ره‌تاوه‌ به‌ هه‌ژاری ژیاوم تا کۆتاییش به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌روات و هه‌ر به‌و جۆره‌ش حیکایه‌ته‌که‌ کۆتاییدیت. هاتنی ئاواره‌کان منی وه‌ک سامیری بابلی نیگه‌ران نه‌کرد، هات و هاواری مندا‌لان و قیژه‌قیژی ژنانی زامدارو دل بریندار به‌ جۆریکی سه‌یر سامیریان له‌و شوینه‌ هه‌له‌که‌ند. نا‌ره‌حه‌تییه‌که‌ی له‌وه‌وه‌ نه‌هاتبوو که ده‌نگه‌ده‌نگی مندا‌لان پشوویان لیتیکه‌ده‌ا، به‌لکو له‌وه‌وه‌ هاتبوو کاره‌ساتی ئه‌م خه‌زانه‌، کاره‌ساتی ولاتیکیان به‌یاداده‌هینایه‌وه‌ که ده‌ره‌ق به‌ تراژیدیاکانی سامیر خۆی به‌ به‌رپرسی راسته‌وخۆ ده‌زانی. من نه‌میی‌نی بگری، به‌لام هه‌ر وه‌خت باسی هه‌ژاری و لێقه‌ومان و بێده‌ره‌تانی ئه‌وانه‌مان ده‌کرد، شه‌رمیکی قوولم له‌ پوخساریدا ده‌بینی. بو من ژیان له‌ ناو ئاواره‌کاندا ژیا‌نیکی خوش بوو،

ههچ كه سىك وهك خه لكى ئاواره پاك و بىگهر د نين. ئەو مروفانهى كه ههچ شتيكيان له سهر زهوى نيه له مروفهكانى تر جوانترن، ئاوارهش خه لكىكن خاوهنى ههچ شتيك نين. ئەوان لاي من له دوو سهرهوه جوان بوون، ئەو كاتهى كه باسى رابوردوويان ده كرد و يادى ئەو پوژه خو شانەيان ده گيژايه وه كه خاوهنى مال و شكوو سامان بوون، زوربهيان له چيروكى رابوردوى خو ياندا درويانده كرد، هه وليانده دا زهرهرو زيانى خو يان چهنده هاجار گهره تر نيشانبدن، مال و حالى فهوتاوى خو يان به سهدان هه زار دينار دهقه بلاندا، نازانم بۆ كاتيک ئەو چيروكانەيان بۆ دهگيژايه وه وام هه ستهه كرد پييانوايه من دهتوانم شتيكيان بۆ بكه م كه خه لكانى ديكه ناتوانن بيهكن. بهلام له وهش جوانتر ئەو كاته بوو كه خه ونيان ده بينى، بيريان له خوړى سهرهه لدانى سهردهمى نوو دهكرده وه، باسى ئەو پوژانهيان ده كرد كه له وى دهر بازده بن و به سهرغرازی دهگهريته وه بۆ شارهكانى خو يان، دهگهريته وه سهر ماله كانيان، دهچنه وه كوچه و كوژانى چاران.

له و ماوهيه دا كه له ك خيزان هاتن و پويشتن، به جوړيک هه ر له سهرهتاوه من ماندوو بووم له ناسينى خه لك و مالاوايكردن لييان. من له و ئوتيله سووتاوه دا هينده خيزان و خه لكم ناسى سالانيك دواتر كه ناچار بووم به هه موو نيشتيماندا بسوپيمه وه له زور شويتى ئەم ولاته دا خه لكانيكم تووشده هاته وه كه له بازار په كاندا، له كوچه كاندا، له قهراغ پيگاكاندا دهستييان بۆ بهرزده كردمه وه و دهيانگوت: كاك جه لادەت ئيسماعيل چۆنى... كاك جه لادەت ئیستا له كوينى؟. كه دواى تپه پرينى ئەو سالانه، دواى ئەوهى كوردستان بووبوو به هه وزى پاره، من به پيگه نين و خو شيبه وه ده مگوت: ها به پيز من هه ر له شويتى خو م، هه ر له و ئوتيله جوانه دام كه تازه بووه به نيشتيمانى من. زوربهيان سهيريان ليد ههات، كهنجيكي وهك من له و چهند ساله دا نه متوانيوه خو م دروستبكه م.

هه‌ندیکیان حورمه‌تیکی زۆریان لیده‌گرتم، هه‌ندیکیان جلوه‌برگی کۆنی
 خۆیانیان بۆ ده‌پێچامه‌وه‌و ده‌یاندامی، هه‌ندیکیان هه‌والی هه‌ندیک که‌س و
 خیزانی تریان ده‌پرسی که‌ من یادم نه‌ما‌بوون، هه‌ندیکیان له‌لاوه‌ پارهیان
 ده‌خسته‌ گیرفانم. من سه‌ره‌تا له‌ به‌رچاوی ئه‌وان به‌ خۆشحالییه‌وه
 هه‌موو شتیکم وه‌رده‌گرت، جله‌کانم وه‌رده‌گرت، پاره‌کانم وه‌رده‌گرت،
 ورده‌ دیاری و شته‌ بچوکه‌کانم وه‌رده‌گرت و دواتر له‌ هه‌ر شاریکه‌وه
 نزیک‌بامایه‌ ده‌چووم هه‌موو شته‌کانم له‌ مزگه‌وتیک یان له‌ جیگایه‌کی
 به‌رچاودا داده‌ناو ده‌پۆیشتم، هه‌موو شته‌کان، هه‌تا پاره‌کانیش، به‌ جۆریک
 له‌ جۆره‌کان خۆم به‌ شایسته‌ی هیچ جۆره‌ یارمه‌تییه‌ک نه‌ده‌زانی. له‌
 راستیدا من کۆمه‌کی دالیا سیراجه‌دین نه‌بیّت، پنیو‌ستیم به‌ کۆمه‌کی هیچ
 مرۆفیکێ تر نه‌بوو. من سه‌ره‌تا زۆربه‌ی پۆژ له‌ به‌رده‌رکی ئوتیله‌که‌دا
 ده‌وه‌ستام و یارمه‌تی ئه‌و خیزانه‌م ده‌دا که‌ مالیان ده‌هینایه‌ ژووریکی له‌
 ژووره‌کانی ئه‌و ئوتیله‌، نوینه‌کانم بۆ هه‌له‌ده‌گرتن مندا‌له‌کانیانم سه‌رده‌خست،
 باره‌ قورسه‌کانیانم ده‌خسته‌ سه‌رشانم، ئه‌گه‌ر ژووره‌کانیان پنیو‌ستی به‌
 پاک‌کردنه‌وه‌ هه‌بایه‌ یارمه‌تی‌مده‌دان، پۆژانی دواتریش به‌رده‌وام ته‌نه‌که‌ پۆن
 و ئازوقه‌م سه‌رده‌خست، ده‌به‌ی نه‌وتم تا قاتی هه‌شته‌م ده‌گه‌یان، بو‌تلی
 غازم ده‌نایه‌ سه‌ر شانم و هه‌لمده‌گرت بۆ ئاسمان. من له‌ پۆیشتنیشدا
 کۆمه‌کی خه‌لکم ده‌کرد، هه‌مان ئه‌و کاره‌م بۆ دووباره‌ده‌کردنه‌وه‌، شته‌کانم
 له‌گه‌لدا داده‌گرتن، نوێتم له‌گه‌لدا ده‌پێچانه‌وه‌، مه‌لۆتکه‌م بۆ داده‌به‌زاندن،
 بێشکه‌م بۆ ده‌گه‌یانده‌ به‌ر پیکابه‌که‌. هه‌موو ئه‌وانه‌ی «گنیلاسی سپی» یان
 جێده‌هێشت زۆربه‌ی وه‌خت په‌یمانێ ئه‌وه‌یان ده‌دامی که‌ سه‌رم لیده‌ده‌ن،
 سویندیان ده‌خوارد که‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌و داوه‌تمده‌که‌ن، به‌لام له‌ راستیدا هه‌رگیز
 پیکه‌وتی نه‌کرد هیچ یه‌ک له‌وانه‌ بگه‌رینه‌وه‌ و سلاویشم لێیکه‌ن. ده‌بیّت بلیم
 من له‌ گنیلاسی سپی له‌سه‌ر هه‌مان په‌فتارو کرداری خۆم به‌رده‌وام‌بووم
 به‌وه‌ی کچان و ژنانم به‌ قسه‌ خۆشه‌کانی خۆم ده‌بزو‌اند، ئه‌وه‌ ده‌ردیکی

کوشندهیه مروّف له عەشقد زمانیکی هاری هەبیت و کرداری نەبیت. دەبیت بزانی ئافەرەت بالداریکی عەجیبە، هەردوو شتەکە ی له پیاو دەوێت، واتە گەر پیاو تەنیا کرداری هەبیت و خۆی مەریکی شەرم و بێدەنگ بیت، وەک زۆربە ی پیاوی ولاتی ئیمە، ئەوا ژنان وەک ئازەلیکی بێدەم و پل سەیریدەکەن، گەر وەک منیش هەر دەمی هەبیت و کرداری نەبیت، وەک زۆربلێهەکی رەزاقورس تەماشاییدەکەن. واتە هونەری لاواندنی ژنان و کچان، هونەریکی دوو سەرەیه، سەرەتا بەو قسە لووسانە دەست پێدەکات کە من مامۆستایەکی گەورەبووم تیایدا، پاشان دەبیت دەستت کەمیک ئیشبکات، دوا ی ئەو جاریکی تر زمانت، دوا ی ئەو دەستت، دوا ی ئەو زمانت، دوا ی ئەو دەستت و دوا ی ئەو زمانت و دوا ی ئەو شتی تر و... هەتا دوا یی. من لەو کەسانەبووم کە دەمتوانی تەنیا قوناغی یەکەم ببرم، پاشماوێهەکی کەم هەموو کچان و ژنانی ئەو ئوتیلە منیان دەناسی، هەموو برۆیان پێمبوو، کەس ترسی لەو نەبوو من شتێک بقەومیت. رەفتاری من بەجۆریک ئاشکراو لە روو بوو پیاوێهەکانی گیتاسی سپیش دەیانزانی چۆن، ناوونابانگی من وەک کورپکی باش لەسەر و گومانەوێبوو. بەلام من جگە لەودیوێ ئاشکرایە، دیوکی نەنیشم هەبوو کە کەس نەیدەزانی، من لەو ئی سێ نەنیشم هەبوو، سێ نەنیشم گەورە، یەکەمیان نەنیشم من و دالیا سیراجەدین بوو، نەنیشم ئەو تارماییە ی دالیا بوو کە دەمبینی، نەنیشم دوو هەمیشم نەنیشم ئەو بالدارە خورافیانە بوو کە دواتر من بە کەسیکی زۆر سەیر دەناسیتن، سێهەمیشم ئەو هاوارە سەیرانە ی له تاریکیدا دەمیست و سامیری بابلی بەردەوام دەیکوت: ئەو دەنگی رابوردوو. لەنیو ئاوارەکاندا کەس ئاگاداری نەنیشمەکانی من نەبوو. من لەو ماوێهەدا چەند جارێک دالیا سیراجەدینم بینی، چەند جارێک شەوان لە تاریکییەکەدا دەرەکەوت، هەمیشە لەسەر پلێکانەکان دەمبینی یان سەرەکەوت یاخود دەچووێخواری، هەمیشە لە شوێنێکدا وندەبوو، بەلام من دەمتوانی

بۆنییکه‌م. هیچ جارێک له‌و جارانه قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردم، ته‌نیا خۆی نیشاندەدام و ده‌رۆیشت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت دلنایام که ئه‌و ئاگای له‌ منه، ئه‌و له‌گه‌لمدایه، هه‌میشه ئه‌و جله سه‌یرو جوانانه‌ی له‌ به‌ردابوو که له‌ تیاتری پرته‌قالی سه‌ی له‌به‌ریده‌کرد. له‌ دالیاش بترازیت، ئه‌و بالنده سپییانه‌بوون که ده‌مبین، من له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه له‌و ئوتیه‌دا، له‌و بالکونه چکولانه‌یه‌وه ئه‌و بالداره سپییانه‌م بینی، که تیکه‌له‌یه‌ک بوون له‌ کۆترو سیمرخ به‌وجۆره‌ی له‌ هه‌ندیک وینه‌ی کۆندا بینیبووم، بالنده‌یه‌کی سه‌ی سه‌ی، به‌ جه‌سته‌ گه‌وره‌تر له‌ بالدارێکی مالی و شارنشین، به‌لام جوانتر و ئارام‌تریش له‌ بالدارێکی کتویی. ئه‌و بالدارانه به‌ جۆریکی سه‌یر له‌ ئاسماندا ده‌فرین، هه‌ندیجار به‌ جۆریکی سه‌یر لێم نزیکه‌بوونه‌وه، من نه‌مه‌زانی ئایا خه‌لکانی تر ئه‌و بالندانه ده‌بین یاخود نا. پۆژیک له‌ پۆژان من به‌ ناو بازاردا ده‌رۆیشتم، به‌ ناو بازارێکی زۆر قه‌ره‌بالغدا، هه‌ستمکرد ئه‌و بالندانه به‌ دوامه‌وه‌ن، دیمه‌نیککی سه‌یربوو پیاویک به‌ شه‌قامیکدا ب‌روات و ده‌یان بالنده‌ی سه‌ی ده‌وریبده‌ن و به‌سه‌ر سه‌ریدا ب‌فرن... من ده‌رۆیشتم و بالداره‌کان به‌ دوامه‌وه‌بوون، وه‌ک ئه‌و کاته نه‌بوو که له‌ ئۆردوگای ئاواره‌کان دوامه‌که‌وتن، ده‌هاته‌ن سه‌ر چادره‌که‌م، له‌سه‌ر دره‌خته‌ نزیکه‌کان ده‌نیشتنه‌وه، به‌لکو جوانترو شاعیریانه‌تر ده‌فرین. من ده‌مبینی به‌ نیو خه‌لکه‌که‌دا فرکه‌یان ده‌هاتی، له‌و قه‌ره‌بالغیه‌ گه‌وره‌یه‌دا به‌ پۆل خۆیان ده‌کرد به‌ ناو شه‌شاماته‌ گه‌وره‌کاندا، وه‌ک کۆمه‌لیک تارمایی که به‌ربه‌ست و پێگره‌کان نایانوه‌ستینیت... ده‌فرین و به‌ر هیچ شتی که نه‌ده‌که‌وتن، وه‌ک کۆمه‌لیک بالدارێ سه‌رابی، سینه‌و جه‌سته‌ی رێبواره‌کانیان ده‌ب‌ری و پێش من ده‌که‌وتن. من سه‌ره‌تا ترسیکی گه‌ورهم له‌و بالدارانه هه‌بوو، ترسیکی گه‌وره‌ گه‌وره، به‌لام دواتر تیگه‌یشتم که ئه‌وانه بالنده‌ی منن. ده‌بیت بزانی که من له‌و زینده‌گییه‌ کورت و بێمانایه‌ی خۆمدا په‌یوه‌ندییه‌کی زۆرم له‌گه‌ل بالنده‌کاندا به‌ستبوو، له‌و بالنده‌ بچوکه‌نه‌وه که به‌ مندالی خۆشمده‌ویستن،

تا ئەو ھەموو پەلەوەرە کۆیوێ قەشەنگەى لە گەشتە دوورو درێژەکانمدا لەگەڵ ئیسحاقى لیۆزێڤین و سەرھەنگ قاسمدا بینییووم. ئیتر لەوێوە وەرەن بۆ لای مراوێیە قەشەنگەکانى باشوور کە لە ھۆرە غەمگینەکانەو بەرەو شارى سۆزانییە ناسک و دل پەر لە غەمەکان دەفڕین، وەرەن بۆ لای ئەو ھەموو بالدارەى لە پۆزانى شەپى دووھمى کەنداودا لە ئاوە گۆرەکانەو بەرەو باکوور دەفڕین، بەلام ھیچ کات من ھەستمنەکردووە کە کۆمەلە بالدارێک ھەیە بالدارى من... ئاھ من ئیستا دلنیام مەرۆف زۆر شتى تاییبەتى لە گەردوندا ھەیە کە پێى نازانیت، زۆر شت ھەن کە شتى ئەون بە تەنیا و شتى ھیچ کەسێکى دى نین، گرنگ تێگەیشتن و ناسین و دۆزینەوێ ئەو شتانەى کە تەنیا و تەنیا شتى تۆن. دیارە دەزانم من ئیستا لەدەرگای چ باسێکى سەخت دەدەم، بەلام باسێکە ئیجگار گرنگە بۆ تێگەیشتن لە ھەموو شتەکان. من پێموايە ھەلەى گەورەى مەرۆف لەوێ دەست پێدەکات کاتیک پەيوەندى خۆى بە جیھانەو وەک تەنیا جۆرى پەيوەندى تەماشادەکات. واتە گەر مەرۆفیک نەیتوانى لەگەڵ ھەورەکاندا قسەبکات، لای وایە ئیدى ھیچ مەرۆفیکى دى ناتوانیت لەگەڵ ھەورەکاندا قسەبکات، گەر مەرۆفیک نەیتوانى شتى جاوید و نەمر بنوسیت لای وایە ئیدى ھیچ مەرۆفیکى دى ناتوانیت شتى جاوید و ھەتاهەتایی بنوسیت. گەر مەرۆفیک نەیتوانى بڕوات لە بنى دەریادا ماسییەک ببینیت و خۆشى بویت لای وایە ھیچ کەس نییە بتوانیت لە قوولایی ئاودا ھەز لە مەخلوقاتى دوور دەست بکات.

منیش بە ھەمانجۆر وامدەزانى نابیت و ناكریت پۆلە بالندەى کە ھەبیت بالندەى من بن، بەلام ئیستا چۆن دلنیام لەوێ ئەم چیرۆکە تەنیا چیرۆكى منەو چیرۆكى ھیچ ئادەمیزادیکى دى نییە، چۆن دەزانم ئەم ژيانەى لیژەدا دەگێژمەو ژيانى منەو ژيانى ھیچ کەسێکى دى نییە، ئاوەھاش دلنیام کە ئەو بالندەى بالندەى من بوون و بالندەى کەسى تر نەبوون. ھەموو

مروئیک هه‌ندیک شتی له گه‌ردوندا هه‌یه، مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه بلیم ئه‌و ماسیه‌ی تۆ له‌سه‌ر سفره‌که‌ت دایه‌نیت و ده‌یخویت، ئه‌و ماسیه‌ی که له ده‌ریایه‌کی دووردا ژیاوه، له‌وانه‌یه به ئوقیانوسه گه‌وره‌کاندا گه‌شتی شاعیریانه‌ی کردبیت، له ئه‌زه‌له‌وه ماسی تۆ بووه، له بناغه‌ی وجوده‌وه هیزیک بۆ تۆی دیاریکروه، نا... من به‌و مانایه قسه‌ ناکه‌م، من مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که زۆر شت له گه‌ردوندا هه‌ن ده‌یانه‌ویت تۆ بدوینن، نامه‌ی تایبه‌تیان له سروشته‌وه بۆ تۆ پێیه، کاتیک تۆ ناتوانیت له‌و نامانه‌ی تیگه‌یت، خۆت ماندووناکه‌یت بیکه‌یه‌وه‌و ناوه‌کانی ببینیت و سفره‌کانی تیگه‌یت، ئه‌و نامه‌یه ده‌روات و بۆ هه‌تا هه‌تایه له ده‌ستنده‌چیت. وه‌ک سرویه‌کی هه‌من که له به‌یانیدا هه‌لده‌کات، سرویه‌ک که هه‌موو ناسکی سروشتی هه‌لگرتووه‌و بۆ ئیمه له دووره‌وه هاتووه، تۆ ئازادیت په‌نجهره‌که‌ت بکه‌یه‌وه‌و بۆنی سروشت بکه‌یت، ئازادیت پر به‌ سینه‌ت ئه‌و نه‌سیمه هه‌لمژیت و له سیه‌ری ئه‌و بنۆشیت، گه‌ر تۆ په‌نجهره‌که‌ت نه‌کردوه ئه‌وا ئه‌و سرویه‌یه بۆ تۆ نییه، چونکه یه‌کیکی دی له شوینیکی دیکه‌دا په‌نجهره‌که‌ی کردۆته‌وه و هه‌وا هه‌لده‌مژیت. ئه‌وه سرویه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه که چاوه‌روانیده‌کات.

ئه‌و بالنده‌هه‌ش بالنده‌ی من بوون، من له ساتیکدا وه‌ستام و هه‌ستمکرد که په‌یامیکیان بۆ من پێیه، په‌یامیک که ئه‌و کات نه‌مه‌زانی چیه. ئه‌و رۆژه‌ی که تیگه‌یشتم ئه‌و بالنده‌هه‌ بالنده‌ی من، ده‌متوانی باشت‌ر و پووت‌تر بیانبینم، که له شتیک دنیاده‌بیست ئیدی په‌یوه‌ندیت له‌گه‌لیدا ده‌گوریت. په‌یوه‌ندی من له‌گه‌ل ئه‌و بالنده‌هه‌ وه‌ک په‌یوه‌ندی باغه‌وانیکی لنده‌هات له‌گه‌ل گوله‌کانیدا. وه‌ک چۆن ئیمه چهنده گولمان خوشبویت، په‌نجه‌مان له ناسکیدا هه‌شتا ناگاته ناسکی په‌نجه‌ی باغه‌وان و هه‌رده‌م غه‌ریبیه‌ک له نیاوماندا ده‌مینیت. منیش بۆ بالنده‌هه‌کانی خۆم وه‌هابووم، من سه‌روکارم له‌گه‌ل هه‌ر بالداریکدا بووینت، هه‌میشه وه‌ک ده‌ستیکی غه‌ریب وابوووم که له دووره‌وه بی موحیبه‌تیکی قوول و ناسینیکی راسته‌قینه ده‌ستی سلاو

دریژدهکات، بهلام بۆ ئه و بالداره سپیه سهیرانه چهشنیکی دیم لیدههات. ئه و بالدارانه بالدارى من بوون. شه و که دونیا خاموشدهبوو که سامیری بابلی دهخهوت، بالنده سپیهکانی من دههاتنه ژووری، یاخود من دهچومه دهری بۆ بهر بالکونهکه م و له دوور دهمبینین وهک پهلهیهک ههوری سبی بهرهو لای من دین، له نزیکم دهنیشتنهوه، له سه ر شان و سه رم ئارامیاندهگرت. هه ندیک شه و من دهچومه دهری، بۆ گه رانیکی کورت به کوچه و کولانهکانی دهو روبه ری ئه و ئوتیله سووتاوه دا، هه ستمده کرد له گه لمدان، دهمبینین به سه ر سه ربانی مال و باله خانه نزیکه کاندا دهفرین، هه ندیجار به پۆل له سه ر درهخته گه و ره کان دهنیشتنهوه و به پۆلایش دهفرین. من ئه و کات به تهواوه تی له حکمه تی ونبوون و ده رکه و تیانم نه دهزانی. بهلام هه ندیک شه و که ئه و هاواره نه ناسراوه له قوولایی تاریکییه وه سه ری ده رده هینا، ئه و بانگه سهیره ی له و به ری زولمه ته وه منی بانگده کرد، من هه ندیجار وهک شیت دهکه و تمه کولانه کان، وهک شیت له و ئوتیله سووتاوه دههاتمه خوارى و له بهر ده رکی ئوتیله که دا دهمقیژاند «کئییه من بانگ دهکات؟»، بهلام هیچ کهس وهلامی نه ده دامه وه... سه دای غه مگینی خۆم له وسه ری شه وه وه دههاته وه و جگه له ترس و ناکامی هیچی دی له گه لدا نه بوو. هه ندیک شه و کوچه به دوا ی کوچه له دوا ی ئه و هاواره ده پۆیشتم و بالنده کانیش به دوامدا دههاتن... هه موو شه و ده گه راین و هیچ شتیکمان چنگ نه ده که وت.

پۆژیکیان من چووم بۆ گوزه ری ئاسنگه ران، له وئ پرسیارم له موحسینی لووله ساز کرد، پیاویکی چکولانه یان نیشاندام که کلاویکی گه و ره ی له سه ردا بوو، دیاربوو چاوی به دیار کووره و گوئی له سه ر دهنگی ئه و چه گوشه گه و رانه کزبووبوو که به رده وام له چوارلاوه زرمه یان دههات. ئه و کات وه رزی بیئیشی بوو، له گه ل ئه وه شدا ئاشکرا بوو ئاسنگه ران هیدی هیدی شت بۆ پۆزانی داهاتوو ئاماده ده که ن، موحسینی لووله ساز سه ره تا به

كوپى دۆستىكى قەدىمى خۇي تىمگە يىشت، زۆرى ويىست تا تىمگە ياند من
 ئەونىم، من ناسىياوئىكى جەلىلى بارانم. پىياوئىكى بەرپىزبوو، ئاسنگەرەكان
 ھەرچەندە زۆر سەروركارىان لەگەل چەكوش و قۇل و بازوودايە، بەلام
 خەلكانىكى زۆر ھىمن و پرموھىبەتن، پىندەچىت شەپى بەردەواميان لەگەل
 ئاسندا، كارىكبكات پۇژانە ھەموو شەپانگىزى خۇيان لەو پارچە تەنەكەو
 لەوح و ئاسنانەدا بەتالبكەنەو ەكە پۇژ لەگەل شىنەي بەيانىدا تاخۇرئاوا
 دەيكووتن. موھسىنى لوولەساز تا گەپانەو ەي جەلىلى باران منى لای
 خۇي دانا، كە جەلىلى باران گەپايەو سەرەتا منى نەناسىپەو، پىياوئىكى
 يەككىم ھاتووم پەنجەرەيەك بەدەم بەكردن يان لەوھىكى چىنكۆ بکرم، كە
 پىمگوت: من جەلادەتم، ئەو كوپەم كە لە باشوور لە خەستەخانەكەي
 دكتور موسای بابەكدا تۆم تىماركرد. كەمىك پەنگى سېى بوو، دياربوو
 لەو ەدەترسا باوكى شىتىك لەو گەشتە سەيرانەي ئەو لە شارى زەردى
 سۆزانیپەكاندا بزانتىت. من بە ئەسپايى تىمگە ياند كە من بۇئەو نەھاتووم
 حىكايەتى ئەو لەگەل سۆزانیپەكاندا بۇ باوكى بگىرپەو، من بۇ شتى دىكە
 ھاتووم. خۇشحال بوو كە من تەواو لە مانای تىكچوون و ترسەكانى
 تىدەگەم، بەلام پىندەچوو باو ەپنەكات كە من دەپىنىت، پىندەچوو لەو ماو ە
 كورتەدا ھەموو ئەو پۇژە تارىك و سەيرانەي بىرچوو پىتەو. من بە
 ئارامى لىم پرسى: دەتوانىت يارمەتىم بەدەيت؟ پرسى: يارمەتى؟ چ جۆرە
 يارمەتییەكت دەوئىت؟ من بە غەمگىنىپەو گوتىم: كارىكم بۇ بدۆزەو ەو
 بىناسىنە بەو گەنجانەي كە ئىستا لەم شارەدا خەرىكى مۆسىقان. بە
 كەمىك بىتاقەتییەو گوتى: بە مەرجى درۆ نەكەيت، نەلىت من جەلادەتى
 كۆترم... تىگە يىشتى، لەبەرئەو ەي ھىچ كەس باو ەپت پىناكات، دواي ئەو ەتۆ
 بە يارمەتى خۆت دەزانىت مۆسىقا لىدەيت؟

من ئەو پۇژەم لە يادبوو كە ئەو و ھاوپىكانى بە دەم گورانى «ماملى»
 ەو خۇيان كرد بە پرتەقالى سىپىدا، من لەسەر سەحنەكە فلووتم لىدەدا، بەلام

دنيا بوم منى نه بينيوه، چونكه پياوان كه دههاتن، به جورتيك له سهيرى كچه سه ماكهرو گورانبيژه كاندا نوقمده بوون موسيقاره كانيان نه ده بينى. چاره نوسى موسيقاره كان له ولاتى ئيمه دا ناواهيه، له سه شاتوبن و له سه شانو نه بن كه س نايان بينيت. ديار بوو ئه و پوژه منى له سه سه حنه كه نه بينيوه، ته نيا ئه و به شى له ياد بوو كه له مالى دكتور بابك پتكه وه قسه مانكرد بوو. بؤشه وى رازييكه م گوتم: من جه لاده تى كوتر نيم، من ناوم جه لاده ت ئيسما عيله. هيچ شتيك له موسيqa نازانم... هيچ شتيك، ته نيا چه زده كه م موسيقاره كان بناسم. من پياوئى بىكه سم، ئىستا له گه ل ماله ناوارة كاندا له و ئوتيله سووتا و ده ژيم، پتويستيم به كاره، هيچ كه سىكى ودها ناناسم كومه كم بكات، بؤيه هاتووم بؤ لاي تو.

جه لىلى باران وده ده كهى خوى له ياد بوو، گووتى: ئه مشه و من له گه ل كومه ليك موسيقاردا وده عدم هيه، ده توانيت له گه لمدا بيت.

من له راستيدا ده مويست كومه ليك موسيقار بناسم، ده مويست بزانم به راست خه لكانيك هه ن ناوى ئه و موسيقاره چكولانه گه پوكانه يان بيستوه كه چهند ساليك له موبه ر به ناو پتده شت و چياكاندا سه فه ريكي دريژيان كرد، موعجيزه يان ساز كرد، به موسيqa مردويان زيندوكرده وه؟ ده مويست به دواى خومدا بگه ريم، به دواى جه لاده تى راسته قينه دا، جه لاده تيك كه له بيا بانه كانى باشووردا مردبوو.

* * *

ده كه س بوون، له ژير زه مينىكى دوكه لاويدا كو بوو بوونه وه، ده كه سى له يه كتر جودا، له ژير زه مينىكدا سه قفيكى زور نرمى هه بوو، هه ر ده يان ده موچاويان غه مگين بوو، ده كه س بوون وهك له تابلويه كى ديترين رايانكرد بيت سيماي سه رده م و زه مانىكى تريان هه بوو. گهنج

بوون، به لّام پښده چوو له پوژگار يکي گه له ک کونډه وه هاتېن، وهک ئه وهی له ميژده خه وتېن و ئیستا زیندووبوويته وه. چاويان خه والوو و ههستيان په رت. هه ر يه که يان خه ريکي ئامپريکي مؤسيقا بوو، هه ر يه که يان به تهنيا شتيکي جياوازي عه زفده کرد. تيپيکي مؤسيقايان دروستکردبوو ناوی تيپي «به له می به فر» بوو. جهليلی باران له و تپيه دا فلووتي لينده دا، که ئيمه چووينه ژووره وه، که س ته ماشای منی نه کرد... دلنیا بووم هه نديکيان منيان بينوه، به لّام که س به ته واوه تی سهری به رزنه کرده وه سلاوم ليکات. يه کتيکيان له سوچيکي ژير زه مينه که دا کتيبي ده خوینده وه، يه کتيکي ديشيان له سوچيکدا له پيشده م سې پايه کی وينه کيشاندا وينه يده کرد... سه يربوو ببينيت له ناو ئه وه موو مؤسيقا ردها که هه ر يه که يان شتيک عه زفده کات که له وانی دی ناچيت، يه کيک بخوینيته وه و يه کيک نيگار دروستکات. هه موو به جوړيک له دونياي خوياندا پوچووبوون، هه ستت نه ده کرد هيچ ئاده مييه که له وان ئاگای له وانی ديکه يه، ئه وه ی سه يربوو ئه وه له وحه که وره يه بوو که يه کيک به ده ستوخه تيکي ئيجگار جوان نوسييووی، «ئهی به له می به فر... هه لمگره بو شار يکي دوور... بو شار يک نه شه يتانی ليته و نه خودا.. شار يک نيشتيمانی ئه وه مؤسيقاران ه يه که ناتوانن بمرن». تابلويه کی گه وره ش له سه روو ئه وه شيعره وه بوو، تابلوی که شتييه کی گه وره ی سه هوّل، که شتييه که له شه خته ی سې، له ناو ده رياهه کی هيمن و ئارامدا که هالاويکي گه رمی ليته لده ستا و چين چين بوخاری ده کرد. من له جهليلی بارانم پرسى: هاوړيم، ئيره کوييه، ئهم شيعره مانای چي؟ بو ئهم تپيه ناوی تيپي به له می به فره؟. جهليلی باران به ئه سپايي گوتي: ئه وه شيعری محمه دی فيرده وسسيه، ئه وه کورهي له ويادا په سمده کات، ئه وه که شتييه ش که ده بينيت هه ر ئه وه نيگاري کرده، شاعيرو شيوه کاره. دوايي ده توانيت لني بيرسيت... ئیستا وهره تا ته واو ده بن، من و تو شتيک بخوين. له جهليلی بارانم پرسى: ئتوه چي ده که ن لږده دا، ئاههنگ و شت

پېتىشكە شىدەكەن، لەگەل گۇرانىيىژەكاندا دەردەچن، يان چى دەكەن؟؟. جەلىلى باران بە ھىمنى پىگوتەم: گونىگرە جەلادەت ئىسماعىل، لەم دەسالەى دايدا كۆمەلىك تىپى زۆر دروستبوون، دەيەھا تىپى مۇسىقى، زۆربەيان لەو مۇسىقارانەن كە بۇ ژيان و پارە مۇسىقا دەژەن، مۇسىقارى ئاھەنگى ژنەيتان و شووكرەن و مونسەبات و ئەو شتانەن، لەگەل گۇرانىيىژە دەنگ ناخۆشەكاندا عەزفەكەن، مۇسىقارى بەرپرسە سىياسىيەكانن. لەو دەسالەدا ھەمىشە پىكەوتووە، مۇسىقارىك بە خەيالىدا ھاتووە بە خۆى بلىت: ئەمە مۇسىقا نىيە ئىمە دەيژەنين، ئەمە ھونەر نىيە، مەروۇف دەيىت بۇ شىتىكى تر بگەرەيت، بۇ مۇسىقايەكى تر، بۇ جۆرە ھونەرىكى تر، لە ھەموو ئەو شتانەى پىشوو بەرزتر بىت، ئەم تىپەى تۆ دەيىنىت لەوانە دروستبووە... لەو مۇسىقارانەى كە پۇژىك لە پۇژان دلىابوون ئەوەى لەم شارەدا لىدەدرەيت و خەلكى گوتى لىدەگرن مۇسىقا نىيە... ئىمە ھىچ نىن، ئىمە تىيمان نىيە، ئىمە ھەولى يەك شت دەدەين ئەويش ئەوەيە خۇمان لەو مۇسىقايە پزگارەكەين كە لەدەرەو ھەيە.

من گويم لە جەلىلى باران دەگرت و دەمپرسى: ئەى ئىو ە چى دەكەن لىرەدا؟

جەلىل بە ھىمنى دەيگوت: بۇ مۇسىقا دەگەرەين، مۇسىقايەك نەمرەيت، مۇسىقايەك لەو مۇسىقايە نەچىت كە لەدەرەو ھەيە. بۇ نمونە من ماو ھەك لەگەل ئەو ھاوپىيانەدا كە تۆ بىنىتن تىپىكى مۇسىقاي مىللىمان ھەبوو، تىپىكمان ھەبوو لە ئاھەنگەكاندا ھەموو خەلكمان دەھىتايە ھەلپەركى. بەر لە دوو مانگ، ھىشتا زۆرنەبوو بەعسىيەكان كوردستانيان چۆلكرەبوو، بەرپرسىكى گەرە ئىمەى بانگكرد ئاھەنگى بۇ بگىرەين... ئاھەنگىكى گەرە بوو، زۆر زۆر گەرە، ژنان بە جواترەين تەرز خۇيان ەزاندەبوو ھە، كچانى ناسك لە دە قۆلەو ھەلدەپەين، من لە ناو ەراستى ئەو ھەرايەدا، لە ناكاو ەستام، ەك ئەو ەى تووشى دەردىك بووبم، دەردىكى كوتوپ، لە پرىكدا

دەمم لە شىمالەكە بەرداۋ ھەستىمىرد ئەمەى من دەيكەم ئىشىكى بىمانايە، ئەمەى من دەيكەم خۆكۈشتەنە. ھەموو ئەم مۇسقىقارانەى لىنرەدا دەيانىنىت، توۋشى ساتىكى ۋەھا ھاتوون، ساتىكە ناتوانم بۆت باسبىكەم، باسكىردنى قورسە.

من دەمگوت: نا جەلىلى باران بۆم باسبىكە، تىكايە بۆم باسبىكە، من دەبىت بزانم ئەو ساتە چىيە... زۆرجار ھەستىدەكەم من لەو شارەى باشوورەۋە بۆ كۆمەلىك شتى زۆر تايىت گەراۋمەتەۋە؟ لەۋانەيە يەككىيان ئەۋە بىت كە من ئىستا گۆيم لەۋ ھىكايەتە بىت.

جەلىلى باران دەيگوت: ساتىكى سەيرە، لە ناكاو شتىك لە ناۋتدا دادەگىرسىت، ۋەك چىرايەكى سىيى ۋەھايە، پۇشنايىيەكى بەھىزە، لە ناكاو ھەموو شتەكان لە پىش چاۋت دەگۆپىن، من جاران كە مۇسقىقارە لىندەداۋ خەلكم دەبىنى ھەلدەپەن زۆر دىلم خۆش بو، دەمگوت: تەماشاشا من چ جۆش ۋ خروشىكم سازكردو، بەلام كە لە ناكاو توۋشى ئەۋ دەردە دەبىت، دىمەنەكان ۋ ماناى دىمەنەكان ھەموۋيان لە پىش چاۋت دەگۆپىن، من لە ساتىكدا ھەموو ئەۋ خەلكەم ۋەك خىلىكى مەيمون دەبىنى كە لەسەر دلى من ھەلدەپەن، لە ساتىكدا تىدەگەيشتەم ئەۋ ھەلپەركىيە ھىچ نىيە جگە لە ھونەرىكى نزم كە ھەست ۋ نەستمان سىپدەكات، بۆئەۋەى نەتوانىن شتىكى قولترو جۋانتىر بىيىن. من ئەۋ ساتەى دەمم لە شىمالەكە بەردا، ناخۆشتىن ۋ خۆشتىن ساتى ژيانم بو، ناخۆشتىن سات بو چونكە زانىم من مۇسقىقارە نىم... بە خۆم گوت: جەلىلى باران، لىۋ لەۋ ئامىرە بەردەۋ بەشەرەفەۋە بگەپتوۋە بۆمالى، تۆ بە تەماى چىيىت؟ دەتەۋىت بەم مۇسقىقا تۆپىۋەى خۆت بلىتى مۇسقىقا، لەۋ ساتەدا ھەستىمىردەن لە ژياندا ھەرچىيەكم كىردە بە زاىە چوۋە ۋ لە خۆرا باى شەۋگار بردوۋىتى. بىئەۋەى ھىچ بلىم لە شانۇكە ھاتمەخوارى ۋ پۇيشتەم. ئەۋ شەۋە نەچوۋمەۋە بۆ مالى، جەلادەت ئىسماعىل ۋەك شىت پۇيشتەم بۆ قەراغ شار، لەۋتوۋە بە

چیا به کدا سه رکه و تم، شار تاریک تاریک بوو، من له سه ریکه وه ده گریام و له سه ریکه وه خوشحال بووم، ده گریام و ئارام ده بوومه وه وهستم به ئاسوودهیی ده کرد. ئاسووده بووم له وهی ئیستا ده زانم چیم ده ویت، ده مزانی بۆ پامکرده... به لام نه مده زانی ده بیت چی بکه م؟. بۆ پوژی دواپی هاو پیکانم ده یانو یست تیگه ن بۆ وام به سه رهاتووه، ده یانو یست بزانی له ناکا و چ جرو جانه وه ریکم بینیه تووشی ده ردی وه های کردوم؟. من ته فسیریکی ته واوم نه بوو، به لام ده مزانی جاریکی تر موسیقای وه ها لیناده مه وه، له گه ل نه واندا ناچمه وه سه ر سه حنه. نه و شه وه که ویل و بیثاراسته به سه ر زه ویدا ده سوپامه وه ده زانی بیرم له چی ده کرده وه؟ بیرم له جه لاده تی کوتر ده کرده وه، بیرم له تو ده کرده وه که گووت من جه لاده تی کوترم. نازانم بۆ ناتوانم باوه رت پینکه م که تو جه لاده تی کوتریت... بۆ نابیت تو نه و بیت؟ بۆ نابیت تو نه و بیت؟

ساتیکی قورس بوو بۆ من، نه مده زانی بلیم چی. ده مویست بلیم من جه لاده تی کوترم، به لام من نه و نه بووم، ده مویست بلیم من جه لاده تی کوتر نیم، به لام من نه و نه بووم. به هیمنی سه رم باداو گووتم: به راستی نازانم چیت پیلیم.

ویستم به کومه لیک گوزاره و پسته ی بیمانا حیکایه ته که تیپه پینم، پاش ئیستیک گووتم: مروف ئازاده له چ گوشه نیگایه که وه سه یرده کات، ئیمه ی مروف به جوریک ئالوزو تیکه لاوین زورجار خومانمان لیونده بیت، زورجار وا هه سته که ین شتیکن و دواتر بۆمان ئاشکرا ده بیت که وانیه و ئیمه نه و شته ین، زورجاریش به پیچه وانه وه پیمانویه هیچ ین و سه یرده که ین شتیکن.

جه لیلی باران به وردی گوپی له وه لامه که م گرت و گووتی: تو پیت وایه پوژیک له پوژان جه لاده تی کوتر بوویت؟. پرسیاریکی کوشنده بوو، من بیته وهی ته ماشای بکه م گووتم: به لی من

يېم وايە، پۇژىك لە پۇژان جەلادەتى كۆتر بووم.

بە جىدىيەتلىكى سەيرەوۋە دەستى گرتىم و گووتى: كەواتە تۇ دەتوانى
فلووتىكى سىحراۋى بژەنىت؟ دەتوانىت؟ قسەبكە دەتوانىت يان ناتوانىت؟
بە كەساسىيەكەوۋە گووتىم: ناتوانىم، جەلىلى باران ناتوانىم... تۇ دەزانىت
كە ناتوانىم، ئىدى بۇ ئەو پرسىيارەم لىدەكەيت؟

بە ھەموو ھىزى خۇى دەستى كىشا بە مېزەكەى بەردەممىندا و گووتى:
كەواتە بۇ درۆدەكەيت؟ بۆدەلىت مەن جەلادەتى كۆترىم؟
مەن كە دەترسام پەلامارم بدات، دەستم گرت و بە سەبرىكى زۆرەوۋە
گووتىم: لە بەرئەوۋەى مەن ئەوم، جەلىلى باران، لەبەرئەوۋەى مەن ئەوم و
كەسى دىكە نىم.

بەسەرسامىيەوۋە پرسى: كەواتە چۇن ناتوانىت فلووتىكى قەشەنگ
بژەنىت؟

گووتىم: جەلىلى باران، چىرۆكەكەى مەن بە پىچەوانەى چىرۆكەكەى
تۆوۋە. تۇ شىمشالى خراپت لىدەداو لە ساتىكى ئىشراقدا تىگەيشتى كە
ئەمە مۇسقىايەكى جاويد نىيە، ئەمە ئاوازىك نىيە پۇخى مۇسقىاي تيا
بەرچەستەيىت. مەن بە پىچەوانەى تۆوۋە مۇسقىايەكى مەزىم لىدەدا و
لەساتىكدا دەبايە بگەپىمەوۋە بۇ دواوۋە، دەبايە بىم بە مۇسقىايرىكى خراپ،
بۆئەوۋەى بژىم، دەبايە بژىم و زىندووبىم... ژيان لە مۇسقىا گرىگترە.

بە غەمىكەوۋە سەرى باداو گووتى: مەن لە تۇ تىناگەم، لە تۇ تىناگەم.
دەمزانى ئاسان نىيە ھەموو ئەو چىرۆكە دوورودرىژەى بۇ بگىرەمەوۋە.
ئاسان نىيە كە باسى مردن و زىندووبوۋەوۋەى خۇمى بۆكەم، ھەناسەيەكى
قوولم ھەلكىشاو گووتىم: ئاغاي باران ئەوۋە چىرۆكىكى زۆر دوور و درىژە.
لەو چىرۆكانەيە كە تارادەيەك نامۇيى مۇسقىا و ھونەرمان لەسەر ئەم
ئەستىزەيە بۇ دەگىرنەوۋە... بە ھەرحال لە بىرىيكە، مەن ئىستا جەلادەت

ئيسماعيلم نه وهك جه لادهتى كوتر. خو من يه كه م مؤسيقاريش نيم له ناكاو ئه و مه شخه لهى ناوم كورايته وه، دواتریش ئه وه حيكايه تيكي كونه، كاتيكي به سهردا تينه پيوه، ئيستا زياد له چوار ساله مؤسيقار نيم، ته نيا لاشهى مؤسيقارينم و به سهر زهويدا ده پوم. چاكتریش وايه هيچ كهس نه زانيت من جه لادهتى كوترم...

جه ليلي باران كه ميك هئورده بووه، به وردى سه يريده كردم. نه يده زانى چى بكات، باوه پرم پييكات ياخود نا؟ من بوئه وهى ئارامترى بكه مه وه گووتم: پيوست ناكات دوو دل بيت، پيوست ناكات. ئه و جه لادهتى كوتره ي كه تو ناوت بيستوو كه مؤسيقاره كانى دى ناويان بيستوو، ئه و جه لادهته مردوو، له بهرئه وه چاكتره وا تينه گهيت كه من جه لادهتى كوترم... من ئيستا پياويكم بو ئيشيكي چكولانه ده گريم لى بريم، چه زده كه م هه نديجاريش دانيشم و به ئارامى كوئ له مؤسقا بگرم... له وه بترازيت هيچم ناويت... چونكه ژيانم پر له مته كه و خيال و تارمايى. به شى هه موو ژيانم يادگارم لايه كه ده مويته بويا بريم، سهرم پر له ده نگه ده نگ و هاوار، يه كيك وهك من سهرى پر بيت له سته رى مه خلوقاتى سهر ناتوانيت زور به ئارامى و شاعيريانه بير له مؤسقا بكاته وه.

هه ستمكرد به گومانتيكى زوره وه گويم ليده گريت، توزيك كورسييه كه ي له ميژه كه دوورخسته وه و گووتى: كه وايه بو ده ته ويت مؤسيقاره كان بناسيت؟ چ كارت به مؤسيقاره كان هه يه؟

به زه رده خه نه يه كه وه گووتم: ده مويته جار جاريك ناوى جه لادهتى كوتر بيستمه وه، ناوى سهره نگ قاسم و ئيسحاقى ليوزيپين له سهر زارى ئه م مؤسيقارانه بيستمه وه... هه سته كه م ئه وه توزيك ژيانم ئاسانتر ده كات. پاشان راسته ناتوانم مؤسقا لييدهم، به لام له وانه يه بتوانم قسه له مؤسقا بكه م... من به خوشحالييه وه قسه له مؤسقا ده كه م.

ده مزانى جه ليلي باران ده يان پرسيارى له لايه، به لام من پتمگووت:

جەللىلى باران، ژيانى جەلادەتى كۆتر لە بىركە، سۈيىندم بۇ بخۇ كە لە بىرىدەكەيت... خەيالى خۆت بەو پرسىيارەوہ سەرقال مەكە، بېرسىت: من كىم؟ من خۆشم نازانم كىم... شتىكى ھىند گرنكىش نىيە بزانم من كىم. من ئىستا لە ژوورىكدام لە ناو ئاوارەكانداو ئاسوودەم... زۆر زۆر ئاسوودەم... ژيانم بەتال نىيە، شتى خۆم ھەيە بۇى بژىم. ھەندىجار سەرقالى ھەندىك پرسىيارو شتى ترم كە پەيوەندىان زۆر بە مۇسقىقاوہ نىيە، وەكو ئەوہى دەپرسم: عەدالەت چىيە؟ نەمرى چىيە؟ پاكبۈونەوہ چىيە؟ ھەقىقەت چىيە؟ ئەگەر پرسىيارىكى وەھا نرخیشى ھەيىت، ئەوا تەنیا لای خۆم نرخی ھەيە: جەلادەتى كۆتر كىيە؟ چى بەسەرھات؟ ئەوہ پرسىيارىكە دەيىت من بەدوای وەلامەكەيدا بگەپىم نەوہكو تۆ. نا جەللىلى باران باباسى من نەكەين... ھا بەلام تۆ پىت نەگوتم، چۆن رىكاي ئەم تىپەت دۆزىيەوہ؟

دوای بىدەنگىيەكى درىژ، گووتى: ئاە... ئەم تىپە، مەبەستت ئەم مۇسقىقارانەيە، ئىمە تىپ نىن، نازانم ئايا پۇژىك لە پۇژانىش دەتوانىن بىين بە تىپ، من محەمەدى فىردەوسىم دەناسى، ئەوم دەناسى، كۆن پىكەوہ لە قوتابخانەبووين، ئەو منى دۆزىيەوہ. پۇژىك ھات بۆلام و گووتى: ھا جەللىلى باران چىتە، بۇ مۇسقىقا لىنادەيت؟ ئىدى من ھەموو ھىكايەتەكەم بۇگىزايەوہ، ھەموو چىرۆكى خۆم بۇ گىزايەوہ. ئەو ھەموو شتىكى لەسەر ئەو ھالەتەى من دەزانى، خۆى پۇژىك لە پۇژان تووشى شتىكى وەھا بووبو. من و ئەو پىكەوہ بىرمانكردەوہ، كە تىپىك دروستبەكەين... ئىرە شوئىنكى تازەيە، زۆر كۆن نىيە، جارى من نازانم چى دەكەين.

لە دوای ئەو پۇقەيە، مۇسقىقارەكان بە ھىمنى ئامىرەكانيان كۆكردەوہو بەرەو ئەو سەر مىزە چكولانەيە ھاتن. خاوەنى ئەو ژىر زەمىنە محەمەدى فىردەوسى بوو، كوپىكى سىپىكەلانەى قۇ درىژ، وەك خۆى دەيگووت، لە مىزە شىعەر دەنوسىت، تەمەنى نىكى بىست و پىنج سال دەبوو، برىنىكى قولل لاپوومەتى چەپى تەواو شىواندبوو، شوئىنى شەپەچەقۇيەكى پۇژانى

گهنجی بوو. پيشتر وهک کورپکی شهپانی ناسرابوو، تا گه شتېبوهه بېست سال له سهر شهړه چه قو چه ندين جار چووبوهه بهنديخانه، خه لکانیک ناويانده نا محمه دی رامبو، دواجار به هوی کچکی ئیرانییه وه که به ریکه وت له لای خوشکی یه کیک له هاوړیکانی دهیینیت، فیزی فارسی دهییت، محمه دی فیردهوسی به جوړیک شهیدای ئو کچه دهییت هه موو ژيانی دهگوریت، واز له شهړه چه قو دهیینیت. به پاره یه کی زور ماموستایه کی فارسی دهگوریت و له ماوه یه کی کورتدا هه موو نامه دلداریه کانی بو خانمی «مریه می ناسری» به فارسییه کی پوخت و بیوتنه دهنوسیت، تا بو کچه که ی بسلمینیت خوشه ویستی شتیکه موعجیزه دروستده کات. کچه که که ئو هه موو پروکاره سه یرو ناکوکه ی محمه د شهیدای دهکات، له هه مانکاتدا چیروکی عه شقیکی نهینی له گهل کوری یه کیک له سیاسییه ئیرانییه کانیشدا دهژی. له ماوه یه کی کورتدا مریه می ناسری دهکه ویتنه نیوان بهرداشی دوو عاشقه وه که هه ردوویان وهک شیت خوشیانده ویت. مریه که له ناوه وه دهییت به بوونه وریکی بریندارو پارچه پارچه، له ژیر فشاری ئو هه موو خوشه ویستییه دا نه خوشده که ویت. نه خوشیه که ی به جوړیکه بابی ناچار دهییت، هه موو سامان و دهسه لاتی خوی بخاته کار بؤنه وهی به فیزای یه کیک له گروپه ئیرانییه کانه وه بینیریت بو دهره وهی ولات. وهک دهگرنه وه مریه می ناسری له فهرنسا له یه کیک له خهسته خانه دهرونییه کانداهز له کورپکی دیکه دهکات به ناوی «سفین باسکال» سه وه. له گهلیدا له خهسته خانه ی دهرونی هه لدین و شوین و ناسه واریان وندهییت و ئیدی هیچ کهس شتیکیان دهریاره نابیسیتیه وه. دیاره محمه د له ماوه ی چاوه پروانیکردنی مریه می ناسریدا بریارده دات هه موو ئه دهبیاتی فارسی له بهربکات، له دیوانه دیرینه کانه وه دهست پنده کات، حافظو سه عدی دهستپیکینی، به فیرده وسیدا دیت، ئه دیبانی سه رده می مهشرووته هه موویان جیدیلیت و دهگاته سهر ئه دهبیاتی نوی، ئه وهی سه یره ئو توانا گه وره یه تی

لەسەر لەبەرکردن، بە جۆرىك دەتوانىت شاھنامە لەسەر بۆ ئوسەرى بەبى وەستان بلىتەو. دواى تىپەرىنى سالىك بەسەر سەفەرى مریەمى ناسرىدا، ھەتا بۆ یەكجاریش نامەیهكى بۆنانىزىت، محەمدى فیردەوسى بریارەدات لە ئىرانەو ھەروەكاتە فەرەنسائو لەوى مریەم بدۆزیتەو، لەسەر سنوور بەر لەوہى پىخاتە ئىرانەو، نىگارکىشىك دەناسىت كە لەو سەر سنوورانە بە جووتىك جزمەو چىا بە چىا و ھەرد بە ھەرد دەگەرپىت و تەنیا سروشت نىگارەدەكات. محەمدى فیردەوسى سەرسام لەو گەنجە كە داواى لىدەكات لەگەل ئەودا بىمىنیتەو ھەو فىرى پەسمم بىت، بە شىوہیەكى مندا لانە تەسلىمى سىحرى ئەو نىگارەنە دەبىت كە ئەو كۆرە لە پىشەمىدا نىگارەندەكات. محەمد كە لە قوولایى دلىدا دەزانىت گەپان بە دواى مریەمى ناسرى ھىچ نىیە جگە لە گەپان بە دواى وەھمىكى دووردا، لە نىگارەكانى ئەو گەنجەدا زەمىنىك و ەشقىك دەدۆزیتەو كە لای وایە لە خۆشەووستى مریەمى ناسرى قوولترو كوشندەترە، بۆ ماوہى مانگىك لەو چىا دوورانە، لە ناو دارستانەكاندا، لە ناو پاشماوہى گوندە وىرانەكاندا دواى ئەو كۆرە دەكەوئىت، وەك ئەو جزمەكانى ھەلدەكىشىت، بە ناو سەنگەرى چۆل و چىای سووتاو كىلگەى فەرامۆشدا دەپرات لە ماوہیەكى كەمدا دەتوانىت وىنەى درەختە سووتاوہكان، خاكە وىرانەكان و گوندە پوخاوەكان بكىشىت. ئەو كۆرە گەنجەى كە فىرى نىگارکىشانى دەكات لە تواناكانى سەرسام دەبىت، دواى ماوہیەكى كورت دەتوانىت ھەر نىگارىكى بوئىت بىكىشىت. پۆزىك محەمدى فیردەوسى كە كۆرى شارە نەوہك گوند لە ژيانى ناو شاخ و كىو بىزار دەبىت و بە كۆمەلىك تابلۆوہ كە لە پشتى ھىستىرىك بارىاندەكات، دەگاتەوہ گوندىكى نزیك شارو لەوئوہ تابلۆكان لە پشتى خۆى دەبەستىت و بە جزمە درىژەكانىیەوہ خۆى دەكاتەوہ بە مالد. محەمد كە دواى لەبەرکردنى بۆ شاھنامە ھاوپىكانى بە محەمدى فیردەوسى بانگىدەكەن، كۆرى یەكىك لە مولكدارە گەورەكانە

که بابی چندها مال و زهوی و ریزه دوکانی ههیه. دواى مردنى باوکی ژمارهیهکی زۆر مال و زهوی و مولکی بهردهکهویت که یهکیکیان ئه و ژیر زهمینه نزم و تاریکهیه له ناوهراستی بازاردا. فیردهوسی ئه و ژیر زهمینه دهکاته نیشتهجئی خۆی و تهواوی مولک و بۆماوهکانی پووبهپووی خوشک و براکانی دهکاتهوه و لهویکانهدا خۆی بۆ نویسنی شیعر و دروستکردنی تابلۆ تهرخاندهکات.

من لهسهرهتادا ههستم به نزیکیهک لهگهڵ محهمهدی فیردهوسیدا نهکرد. کوپێکی داخراو هاته بهرچاوم که شتیکی زۆر له ئهرستوکرانییهتی خیزانهکهی و غروری پۆزانی چهقوهشینى تیاماوه، وهک یهکیک هاته بهرچاوم خویندنهوهی زۆری شیعرى کۆنى فارسى و عهشقیکی ناکام پیریانکردبیت. له و ژیر زهمینهدا وهک سهروکیک رهفتاریدهکرد، بهلام جهلیلی باران وهک «مروفتیکی بیۆینه و شاعیریکی گهوره» باسیکرد. ئه و شهوه کیشهیهک له نێوان موسیقارهکاندا ههبوو من هېچی لی تینهگهیشتم، ئه و کیشهیه ههستی ئهوهی دا به من که میوانیکی ناوهخت و نابهجیم و له شویتکاتیکی نالایه قدا گیرساومهتهوه. من قسهیهکی زۆرم لهگهڵ ئه و موسیقارانهدا نهکرد. که زۆربهیان بیئهوهی قسه لهگهڵ مندا بکن به توپهیی پۆیشتن. ههندیکی دیکهشیان به ئارامی شتهکانیان پێچایهوه و خوداحافیزیانکرد. جهلیلی باران منی وهک کۆنه موسیقاریک به محهمهدی فیردهوسی ناساند، ئه و به ئارامی بهخیرهاتنی کردم و به پلهکانهیهکدا سهری خستین و بردینی بۆ ژووریکی دی که بهسهر چهوشیکی سهوزدا دهپروانی، ژوورهکه گهلهک له و سالتۆنه پوناکتر و راخراوتر بوو، به فهرشی گهلهک جوان پازابووهوه، میزو کورسییهکی تێدابوو پێشتر به دهگمهن شتی وها جوانم بینییوو. ههواى ژوورهکه و کهلوپهلهکانی نارى بۆنى سهروهت و سامانیکی سهیریان لیدههات. ئه وه یهکه مجارم بوو له ژيانمدا شویتیک ببینم بۆنى دهوله مهندى و زهنگینی لیبت... خۆتان دهزانن

من کوپی فهقیری بووم، ژیاننامه‌ی من ڕیکه‌وتی وه‌های تیدانه‌بوو، هه‌تا جاریکیش چیه ڕیگام نه‌که‌وتبووه مالی خه‌لکانی زه‌نگین و پاره‌دار. سه‌یربوو به‌لامه‌وه خه‌لکانیک پاره‌ی زۆریان هه‌بیت و کاتی خۆیان به هونه‌رو ئه‌و جوهره شتانه‌وه سه‌رفیکه‌ن. من کومۆنیست نه‌بووم به‌لام ده‌بیت بلیم، به‌دریژی ژیانم له‌ قوولایی ده‌وه‌رقم له‌ خه‌لکانی ده‌وله‌مهند بووه، هه‌موو وه‌خت وه‌هابووم، بیرم نایه‌ت پۆژیک وه‌ها نه‌بووبم.

مه‌مه‌دی فیرده‌وسی ده‌یتوانی سه‌رسامی من له‌ چاواندا بخوینیته‌وه، به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه ده‌رباره‌ی رابوردوی من هه‌ندیک پرسیا‌ری سه‌رپنی کرد. من پرسیا‌ره‌کانم وه‌لامدایه‌وه‌و ویستم راسته‌وخۆ ده‌رباره‌ی ئه‌و دێره شیعره پرسیا‌ری لێکه‌م که له‌خواره‌وه له‌سه‌ر لوحیکی گه‌وره‌ نوسرابوو: ئه‌ی به‌له‌می به‌فر... هه‌لمگره‌ بۆ شاریکی دوور... بۆ شاریک نه‌ شه‌یتانی لێه‌و نه‌ خودا.. شاریک نیشتمانی ئه‌و مۆسیقارانه‌یه که ناتوانن بمهن. من به‌ هیمنی لیم پرسی: کاک مه‌مه‌دی فیرده‌وسی ئه‌و دێره‌ مانای چی؟

که‌میک وه‌ستاو گووتی: هیچ مانایه‌کی تایبه‌تی نییه، هیند هه‌یه که هونه‌ر به‌ گشتی وه‌ک به‌له‌میکی به‌فر وایه، به‌له‌میک نامانگه‌یتیته‌ هیچ جیگایه‌ک. به‌له‌میک ئه‌گه‌ر بیخه‌ینه ناو قوولایی ده‌ریاوه، له‌ ناوه‌راستدا ده‌تویته‌وه‌و نوقمه‌دیین. من ئه‌زموونی ئه‌م چه‌ند سه‌له‌م له‌گه‌ل شیعرو نیگارکێشاندا پێمه‌دلیت هونه‌ر جگه‌ له‌ بانگه‌وازیکی قوول به‌ره‌و مه‌رگ هیچی تر نییه. ملدانه به‌سه‌فه‌ریک نامانگه‌یتیته‌ هیچ.

ده‌نگی دلنایی و بر‌وای تیدابوو، ئاشکرا‌بوو که‌سیکه ده‌توانیت قوولترو تیزتر له‌وانی دی بر‌وانیت، که له‌ ژووره‌که‌دا ده‌جولایه‌وه هه‌وای غرو‌ریکی برینداری له‌گه‌ل خۆیدا ده‌گێرا. ئیستیکیکرد و به‌ تێرامانه‌وه گووتی: وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک بۆ دوور دوور بانگتبات، هاواریک له‌وسه‌ری ژیا‌نه‌وه بیت و تۆ نه‌توانیت وه‌لامی‌ده‌یه‌وه. گه‌ر وه‌لامی‌شتدایه‌وه وه‌ک کو‌یریکت لیدیت

که پندهخاته نیتو جهنگهلیکی چرو بیتړیگاو بیتاوانیشانهوه.

سمپلیکی رهشی قهترانی و برویهکی رهشترو کومه لیک پیلوی رهشی دریزی هه‌بوو، به‌لام وهک سروشت بیه‌ویت ناکوکیه‌کی جوان له پوخساریدا دروستبکات، پشی به‌جوریکی سه‌یر کال و مه‌يله‌و زهر‌دبوو. که پوناکی چراکه لیتده‌دا هه‌موو مووه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه، نه‌و برینه‌ی سه‌ر ده‌موچاویشی وهک نیشانه‌یه‌ک بوو هه‌رجاره‌ی به‌جوره‌مانایه‌ک ده‌درووشایه‌وه، هه‌ندیچار که پروی گرژده‌کرد نه‌و برینه‌ی شتوه‌ی قوربانیه‌کی غه‌مگینی پنده‌به‌خشی، که پوخساریشی ئارام ده‌بووه‌وه، نه‌و برینه‌ی وینه‌ی دپنده‌یه‌کی تیدا به‌رجه‌سته‌ده‌کرد. به‌لام له‌ناو نه‌و ژووره‌خوشه‌دا، له‌ناو نه‌و نه‌ساسه‌گرانبه‌هایه‌دا، له‌نیوان نه‌و تابلویانه‌دا که هه‌ندیکیان چتوه‌ی زی‌پینیان هه‌بوو، وهک مه‌خلوقیکی نامؤ دیاربوو، له‌جانه‌وه‌ریکی کتوی ده‌چوو خستبیتته‌ناو قه‌فه‌زیکي ئالتونه‌وه، یان هه‌وریکی زور ره‌ش له‌ئاسمانیکی سامالدا. نه‌و تابلویانه‌ی هه‌لیواسی بوون به‌شی هه‌ره‌زوریان به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی خوی نیگارکرا‌بوون، سه‌ره‌تا من شته‌قه‌شه‌نگه‌کانی ژووره‌که‌ی سه‌رنجیان پاکیشام، جوانی و گرانبه‌هایي فره‌شه‌فارسیه‌ی نویکان سه‌رسامیان‌کرد‌دبووم. دۆلاییکی شوشه‌ی هه‌بوو پربوو له‌په‌یکه‌ری جوراوجور که زوربه‌یان په‌یکه‌ری جه‌نگاوه‌رگه‌لیک بوون به‌خوینه‌وه ده‌پویشن و سه‌یری ئاسمانیان ده‌کرد. خوی به‌ئارامیه‌وه فیگه‌ره‌کانی وهک کومه‌لیک پاله‌وانی ناو شاهنامه‌ی فیرده‌وسی ناوده‌نا. له‌به‌رئوه‌ی من هیچ زانیاریه‌کم له‌سه‌ر شاهنامه‌نه‌بوو ته‌نیا گویمده‌گرت و له‌ورده‌کاری هونه‌ره‌که‌ی راده‌مام. کاتیک نه‌و قسه‌یده‌کرد، من به‌وردی ته‌ماشای تابلوکانیم کرد، توندوتیژییه‌کی ترسناک له‌تابلوکانیشیدا هه‌بوو، زوربه‌یان نیگاری کوږ و کچی گه‌نجی مردوبوون، به‌لام هه‌رجاره‌ی به‌شیتوه‌یه‌ک و له‌جیگایه‌کدا. کوږی گه‌نج که له‌ته‌نیشته‌دیواریکه‌وه کوژراون و به‌نیگا هیتشتا هه‌ر سه‌یری نه‌ستیره‌ده‌کهن. کوږیکی دی که له‌سه‌ر کورسییه‌کی

زیرین دانیشتوو و یه‌کیک گولله‌یه‌کی ناوه به نیوچاوانییوه، به‌لام ئه‌و پیده‌که‌نیت. تیپیکی مۆسیقا که هه‌موویان به کومه‌لیک دره‌ختدا هه‌لواسراون و هیشتا ئامیره‌کانیان هه‌ر به ده‌ستیانه‌وه‌یه. کچیکی گه‌نج له کراسیکی سووردا به‌لام به خه‌نجه‌ریکه‌وه چه‌قیو له ژیر مه‌مکی چه‌پیدا گۆرانی ده‌لیت. تابلۆکانی محهم‌دی فیرده‌وسی هه‌موویان باسی مردن بوون... من له‌و تابلۆیانه‌وه تیگه‌یشتم پیاویکه پره له نیگارو خه‌یالاتی مردن.

وه‌ک بیه‌ویت توانای تیگه‌یشتنی من تاقیبکاته‌وه، گووتی: جه‌لاده‌ت به‌گ، تو پیت وانیه، مۆسیقاش زۆر له مردنه‌وه نزیک بیت؟

هه‌موو که‌سیکی به «به‌گ» بانگه‌کرد، دروست نه‌مه‌زانی ئه‌وه نیشانه‌ی ڕیزگرتنه، یاخود گالته‌پیکردن، یان جۆره عاده‌تیکه بۆی ته‌رک نا‌کریت. به ئه‌سپایی گووتم: تو له شیعره‌که‌دا باس له شاریک ده‌که‌یت که مردنی تیا نییه، که‌واته مۆسیقا شتیکه پیچه‌وانه‌ی مه‌رگ. به زه‌رده‌خه‌یه‌کی شه‌پانییه‌وه گووتی: هیچ شتیک پیچه‌وانه‌ی مه‌رگ نییه، هیچ شتیک.

من به هه‌مینیه‌کی زۆره‌وه، به سه‌بری پیاویکه‌وه بیه‌ویت وه‌لامیکی پاسته‌قینه‌ی ده‌ستبه‌ویت گووتم: به‌لام مردن ته‌نیا ئه‌وه نییه زه‌وی جیه‌هیلیت... مردن ته‌نیا مالاوایی نییه له‌م جیهانه به مانا مادییه‌که‌ی. وانیه؟ گووتی: هه‌موو مروّفیک تابلۆیه‌کی ناته‌واوه، هه‌موو ژیانیک تابلۆیه‌کی ناته‌واوه و به ناته‌واویش ده‌مینیته‌وه... هیچ که‌سیک، هیچ شتیک ناتوانیت ئه‌و تابلۆیه ته‌واوبکات که مروّف به ناته‌واوی جیه‌هیلیت... ئه‌و شاره‌ش که من باسیده‌که‌م هیچ نییه جگه له شاریکی خورافی، شاریک مروّف ناتوانیت به به‌له‌میک له به‌فر بیگاتی... ئیمه‌ش هیچ نین جگه له‌سه‌ر نشینانی به‌له‌میک له به‌فر، که ناگه‌ینه ئه‌و شاره‌و نو‌قمده‌بین.

وه‌ک ئه‌وه‌بوو محهم‌دی فیرده‌وسی ناراسته‌وخۆ قسه له‌گه‌ل مندا بکات، وه‌ک ئه‌وه‌بوو شتیک له‌سه‌ر من بزانیت، یان خه‌یالم بخوینیته‌وه،

یان لەسەفەرێک بمتەرسینێت کە من مەحکوم بووم پێی. ئاوازی محەمەدی
 فێردەوسی ئاوازیکی غەمگین بوو، هێندە غەمگین بوو من لێدەترسام.
 خۆشحال بووم کە دواى ئێستیک بابەتەکی گۆپی و لە ژووریکی پشتهو
 مەرسەمە گەورەکی نیشانداین، سالتۆنیکی گەورەبوو پڕبوو لە تابلۆی
 تەواو نەکراو، دەیان تابلۆ کە دەیکووت لە یەكکاتدا کاریان لەسەر دەکەم.
 پێم سەیربوو کە دواجار نیکارکێش و شاعیرێک باوەشی بۆ موسیقارەکان
 کردۆتەو. بە هەسرەتەو پرسیم: چما موسیقارەکان خۆیان شوێنیکیان
 نییه، وا هەموویان لای تۆ کۆدەبنەو؟ بە هەمان زەرەخەنەى شەڕانییهو
 گووتی: من و ئەم موسیقارانه لەویدا بەشدارین کە لە بیتهودەبییهکی
 هەمیشەیداین، هەرچییهک دروستدەکەین بە هونەری نازانین، من هەر
 نیکاریک دەکێشم، چەندە جوان بیت هێشتا ئەو گومانە لە پڕۆمەدایە کە
 ئەمە هونەر نییه، هونەر شتیکی قوولتر و سەیرتر، سێحراوێترو مانادارتر،
 ئەوانیش هەمان شێوە کۆمەڵێک موسیقارن کە دەیانەوێت بگەنە شتیکی کە
 نازانن چییه؟ جوانییەک کە ناو و سیفاتی نییه...

لێم پرسی: تۆ پات وایە، ئەو جوانییەى بۆی دەگەرێت بوونی نییه
 یاخود بە پێچەوانەو هەیه و ئێمە دەستمان پێناگات؟
 بە غەمگینییهو گووتی: نازانم... نازانم، بەلام دڵنیام شوێنیک هەیه
 لە هونەردا مەرووف لە پێگایهوه دەستی بە موعجیزەدا پادەگات. لەویادا
 ئێنسان دەرگای دونیایهکی تری لێدەکرێتەو، لەویادا پڕۆحی تیکەلای
 پڕۆحی بوونەوهرەکانی تر دەبێت.

من بۆم تەواوکردو گووتم: دەبێت بە بوونەوهرێک کە دەکەوێتە
 دەرەوهی جەبری زەمان، دەکەوێتە دەرەوهی ئەو سنوورە تاریک و
 ڕەشانهی شوێن... جوانی دەبێت بە پردیک حەقیقەت و نەمری شان بە
 شانی یەک بەسەریدا دەپۆن.

محەمەدی فێردەوسی کەمێک وەستا، وەک لە شتیکی بترسیت، وەک

ئەوێ بزانیت، من باس لە زەوپیەک دەکەم ئەو نایگاتنی، باس لە ھونەرێک دەکەم لای ئەو دەکەویتە سەر سنووری ئەفسانە. کەمێک بە ترس و سلەو ھەووتی: تۆ دلدیاریت ئێمە پۆزیک لە پۆزان بگەینە ئەو شویتە. ھووتم: نازانم... چوو زانم، منیش وەک تۆ لە ھیچ دلدیارینم. کەوام ھووت نەمدەزانی سالانیک دواتر محەمەدی فیردەوسی لەو تھووبە ئەفسوناویانەدا وندەھیت و ئیتر ھەرگیز ناگەریتەو.

ئەو شەو تێگەیشتم کە ئەو دواھەمین دانیشتم نابیت لەگەڵ محەمەدی فیردەوسیدا، دلدیاربووم ئیستا ئەو ھەزەدەکات بزانیت من کیم و منیش ھەزەدەکەم پتر ئەو بناسم، لە نزیکەو ئەو مۆسیقارانە بدوینم کە پێیان وایە سوار بەلەمێک بوون لە بەفرو لە ناوھەراستی ئاوێکدا نوقمەدەن. کە گەر ھەووت بۆ ئوتیلە کە لە سەر سامی و گێزییەکی کوشندەدا دەرنام. لە خۆم دەپرسی بۆ ئەمھۆرە مەرقانە دینە سەر پێگای من؟ بۆ لە ئیساھاقی لیوژیرینەو ھەیتا پەیتا خەلکانیک دینە بەردەمی من کە دەیانەوێت ئەم ئەستێرە لە پێگای جوانییەو ھەرگەر بکەن؟ بۆ ئەو کەسانە دینە ژیانمەو کە بە جۆزیک لە جۆرەکان ھەموویان سەرقالی کۆمەلێک پرسیاری وەک یەکن؟ بۆ ھەووتی ھونەر و مردن ئالۆزترین پرسیاری ئەم جیھانە؟ بۆ ئاخۆ لە بەرئەوێ دلدیاری ئێمە خالییە لە ھونەر و پەرە لە مردن؟ بۆ ھەموو ئەو دلدیاری بزانین، جوانی کە دەمریت، دەچیت بۆ کوێ؟ دەچیت بۆ ھەمان شار کە ھەموو مردووکان بۆی دەچن، یان دەچیت بۆ شوێنێکی دی؟ ئەگەر جوانی و ھەقیقەت یەك شت نین، بۆ من ھەستدەکەم ھاواریک لە گەر و مەدایە خەریکە دەمخکێنیت ھاواریک ھاواری خۆم نییە بە تەنیا، ھاواریک ھاواری ئەوانە کە مردن و جیھان ھێشتە؟ بۆ مەرووف ھەمیشە لە جێگایەدا دەمریت کە ھێشتا پەیمانی خۆی تەواو نەکردووە؟ بۆ ئیساھاقی لیوژیرین و سەرھەنگ قاسم مردن و فەرمانیکی نەینیان ھەبوو تەواویان نەکرد؟ بۆ موسای بابەک مردن و سەرھەمییکی

لەگەل خۆیدا ناشت، ئیستا ئەو مۆزەخانە سەیرەى ئەو لە کوێیە؟ ئەى محەمەدى فێردەوسى تا چەند راستدەكات، كە دەلێت: ئێمە ھەموومان تابلۆیەكى ناتەواوین؟ ئەى من بەرەو كوێ دەڕۆم... منیش چیم جگە لە مۆسیقاریكى دۆراو كە ئیستا ئیشوكارم بوو بەوێ دەمەوێت بژیم؟ بۆ لە شوینی خۆم ناجولیم؟ بۆ پۆژیک ھەستەدەكرد من وەك پێغەمبەرەكان وەھام و ئیستا چاوەروانى شتێك دەكەم كە نازانم چییە؟ دەبێت ئیستا چى بكەم؟ ھەنگاوى داھاتووى من چییە؟

لە ئوتیلی گیلانى سبى سامیری بابلى خەوتبوو. من لە بالكۆنەكەدا وەستام و چاوەرپێ دەركەوتنى ئەو بەلندە سپیانەم دەكرد، بەلام چەندین پۆژ بوو نە دالیا سیراجەدین دیاربوو، نە ئەو بەلندە سپیانە، نە ئەو ھاوارە قوولەى ناو تاریكى. من لەو بالكۆنەو تەماشای ئەو شارەم دەكرد، شارێكى سەیر بوو، ھەموو ئەوانەى لێرەدا گەرەدەبوون دواتر عاتیفەىكى سەیریان بۆی ھەبوو، بەلام من نا... من ئەم شارەم خۆشنەدەویست، لەوانەى سۆچىك یان گۆشەىكیم خۆشویستییە، بەلام تەواوى شارەكە، تەواوى ئەو پووبەرە كۆنكریتییە دلێرەقە، ھەموو ئەو دیوارە چیمەنتۆ و كۆلەكە بەردین و ستوونە خەرسانەییە رەقانە، ھەموو ئەو پووبەرە ناكۆتایانە لە بەرد و خشت، نا ئەستەم بوو من شتى وام خۆشبویتم... شارێك بوو ھەستى بەلدارىكى تیا دروستدەكردم لە ناو گمۆكەىكى ئاسنیدا ونبوویت. ئەو چەند پۆژە كە زۆر بە درێژى بە ناو شاردا دەگەرەم لەو دیوارە چیمەنتۆیانە دەترسام كە لە ھەموو لایەكەو تابلۆقەیان دەدام، بەلام من جگە لەم شارە و شارى سۆزانییەكان شوینیكى ترم نەبینیوو، لەگەل ئەو ھەشدا پیموایوو ئەو لم و تەپۆتۆزەى باشوور لەو چیمەنتۆ و دیوارە خواروخیخ و بەرزەنەى ئێرە بە رەحمەتربوون. شارێك بوو بۆ ئەو دروستبوو بوو مەروڤ تیا بخنكێت، شەقامە باریك و تەسكەكانى كە پەربوون لە ماشین، لە شۆفێرى تۆرە، لە دوكاندارى مۆن كە بەردەوام

سهیری ده‌غیله‌کانیان ده‌کرد، کچان که سه‌ریان داده‌خست و بیئه‌وه‌ی سهیری نه‌ملاولا بکه‌ن، وه‌ک ته‌نیک‌ی قورمیشکراو به‌یه‌ک رینگادا ده‌هاتن و ده‌پۆشتن، ژنانی عه‌بابه‌سه‌ر که سالانی دورودریژی مه‌حرومی وشهرم کاریکی پیکردبوون نه‌یانده‌توانی قسه‌بکه‌ن یان که ده‌میانده‌کرده‌وه ده‌یان شیران. هیچ شتیک له‌و شاره‌دا ئاسایی نه‌بوو، نه‌ شه‌قامه‌کان، نه‌ دره‌خته غه‌مگینه‌کان، نه‌ ئه‌و قه‌یسه‌ری و کۆگایانه‌ی له‌ بری بۆنی عه‌ترو کالا، بۆنی ته‌ماحی دوکانداره‌کانیان لیده‌هات. له‌و بالکونه‌دا وه‌ستابووم و سه‌یری ئه‌و چرا تاک و ته‌رایانه‌م ده‌کرد که لیره‌و له‌وئ ده‌سووتان... شاریک بوو تاریک تاریک. من له‌زه‌تیک‌ی زۆرم له‌ تاریکی ده‌بینی، چونکه به‌رده‌وام سۆزو میهریکی بیۆینه‌ی بۆ پوناکی تیاروستده‌کردم. له‌و ساتانه‌دا من به‌ خۆم ده‌گوت: من پیاویکم له‌ تاریکیدا، به‌لام بیر له‌ پوناکی ده‌که‌مه‌وه. رسته‌یه‌کی بینانابوو، به‌لام من زۆر پنی ئاسووده‌ده‌بووم. ئه‌و شه‌وه له‌ بالکونه‌که‌دا سه‌یری ئه‌و شارهم ده‌کرد، شاریک بوو به‌بنی مسقالیک له‌ شاعیرییه‌ت... له‌ تاریکیدا نه‌مه‌توانی هه‌موو شوینه‌کان ببینم، به‌لام ده‌متوانی به‌ خه‌یال هه‌موو وینه‌کانم له‌ پینش چاوی خۆم دروستبکه‌مه‌وه، گۆشه‌ نه‌ندازه‌یه‌یه‌ تیزه‌ه‌کانی، هاو‌په‌نگی خانووه‌کانی، نا‌ریکی کۆچه‌کانی و پینچه له‌ ناکاوو چاوه‌پواننه‌کراوه‌کانی. له‌ تاریکیدا ده‌مگوت: من پیاویکم له‌م شاره‌دا، به‌لام بیر له‌ شاریکی دی ده‌که‌مه‌وه. ده‌مگوت: بمبوره ئه‌ی شار، من له‌ باوه‌شی تۆدام و بیر له‌ جیگایه‌کی تر ده‌که‌مه‌وه. ده‌مزانی ئه‌وه چهند سه‌خته، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ ئامیژی کچیکدا بیت و بیر له‌ کچیکی دی بکه‌یته‌وه. به‌لام هه‌ستمده‌کرد له‌م شاره زیاتر شوینی ترم نییه بۆی برۆم، هه‌ستم به‌ قولاپنیک ده‌کرد له‌ گه‌رومدا، قولاپنیک به‌ کۆچه‌کاندا رامده‌کیشیت. سالانیک دواتر که پۆمانی «پیره‌مێرد و ده‌ریا»م به‌ کوردی خوینده‌وه، وامده‌زانی باسی منه، وامده‌زانی ئه‌و پۆمانه بیۆگرافیای تایبه‌تی منه، به‌لام من سانتیاگو نه‌بووم، من ماسییه‌که بووم، ئه‌و ماسییه‌ گه‌وره به‌سته‌زمانه

بووم که قولاییک منی به هم‌وو زه‌ریادا کیشده‌کرد، دره‌ماسییه‌کان
لینانده‌خواردم، کاتیک ده‌گیشتمه لینوار زه‌ریاش هیچ نه‌بووم جگه له
په‌یکه‌ریکی گه‌وره، ته‌نیا ئیسک و پروسکه‌کم ده‌مایه‌وه... ئه‌و شه‌وه
بو‌یه‌که‌مجار من ئه‌و هسته‌م تیا دروستبوو که من ماسییه‌کم و ئه‌م
شاره زه‌ریایه‌کی پر درنده‌یه، هستم‌کرد قولاییک له گه‌رومدایه ده‌مبات
و ده‌مبات... راوکه‌ریکی به‌هیز له‌سه‌ره‌وه‌را من راوه‌کیشیت... گه‌ر بوه‌ستم
ئو قولایه ده‌مکوژیت، گه‌ر نه‌شوه‌ستم هه‌ر ده‌مکوژیت.

له‌و ماوه‌یه‌دا بریارمدا خه‌یالی داها‌تووم بخه‌مه‌سه‌ر «دادگاییکردنی»
سامیری بابلی. هسته‌م‌کرد یه‌کیک له‌ئه‌رکه گه‌وره‌کانی مرو‌ف به‌دیبه‌تانی
بریک له‌عه‌داله‌ته، پینشموابوو هه‌ر مرو‌فیک له‌ئیمه له‌بریکی دیاریکراو
له‌عه‌دالت به‌رپرسیاره، عه‌دالت وه‌ک وینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که له‌چه‌نده‌ها
پارچه‌ی بچوک بچوک دروستبووه، هه‌ریه‌کیک له‌ئیمه که له‌دایکه‌بین
یه‌کیک له‌و پارچه بچوکه‌نه‌ی وینه گه‌وره‌که له‌ده‌ستماندایه، دواتر که گه‌وره
بووین ئیشی ئیمه ئه‌وه‌یه ئه‌و پارچه‌یه له‌عه‌دالت له‌شوینی راسته‌قینه‌ی
خویدا له‌ناو تابلۆکه‌دا دابنیتین. مرو‌فانیک هه‌ن ئه‌و پارچه چکۆلانه‌یه‌ی
ناو مستی خۆیان فره‌امۆشده‌که‌ن، که‌سانیکیش هه‌ن ده‌ستده‌نینه‌ ناو ئه‌و
تابلۆیه‌وه‌و تیکیده‌ده‌ن، به‌جۆریک نا‌ریکی و ناته‌بایی ده‌خه‌نه‌ن نگاره‌که‌وه
ده‌بیت ده‌یان سال دانیشین تا نه‌وه‌یه‌کی دیکه له‌دایکه‌بیت و دووباره
نگاره‌که دروستده‌کاته‌وه. دیاره له‌و نیوه‌نده‌دا خه‌لکانیکی دی له‌دایکه‌بن
که ده‌یانه‌ویت سه‌ر له‌نوی تابلۆکه بشیویننه‌وه. به‌لام جاریکی دی خه‌لکانیکی
دی دین ده‌یانه‌ویت وینه‌که راستبکه‌نه‌وه، جاریکی دیش که‌سانیکی دل‌ه‌ق
دین و دووباره پارچه‌کان تیکه‌له‌که‌ن و ده‌یشیویننه‌وه... ئیدی له‌وانه‌یه ئه‌و

تابلویه پوژیک له پوژان ته‌واو نه‌بیت. ته‌واو بوونی وینه‌ی عه‌داله‌ت جگه له خه‌یال هیچی تر نییه، یان وه‌ک ده‌لین یۆتۆپیا. به‌لام ئیمه‌ی ئاده‌میزاد ده‌بیت بزانی که له‌گه‌ل له‌دایکبوونماندا ب‌ریک له به‌دیته‌نانی عه‌داله‌ت له‌سه‌ر شانمانه، ده‌بیت ب‌ی هیچ دوودلییه‌ک به‌ره‌و پوی ئه‌و تابلویه ب‌روین و ئه‌و پارچه چکوله‌یه‌ی خۆمان بخه‌ینه شوینی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ ناو وینه‌که‌داو نه‌ترسین، له‌وانه‌یه له‌و ساته‌دا که به پ‌یگاوهرین بۆ جیه‌جیکردنی ئه‌و ئه‌رکه له‌ دواوه بمانپ‌یکن، له‌وانه‌یه ئه‌و پارچه‌یه‌ی که له ده‌ستماندا به‌که‌ویت و با بیبات، به‌لام دلنیا ب‌ن که ده‌ستکی تر ه‌یه له‌ دوور ئه‌و پارچه‌یه ده‌گریته‌وه. له‌وانه‌یه ئه‌ویش ب‌پ‌یکریت، به‌لام مه‌ترسن و دلنیا ب‌ن که ئه‌و پارچه‌یه ده‌روات و ده‌گاته ده‌ست یه‌کیکی دی، تا پوژیک له‌ پوژان یه‌کیک ده‌بیت ده‌ستی ده‌گاته ئه‌و تابلویه و ئه‌و پارچه‌یه داده‌نیت.

به‌لام مه‌سه‌له‌که ه‌ه‌ر ئه‌وه نییه مرۆف ده‌ستیگا ته‌ تابلۆکه، گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و پارچه‌یه له‌ جیگای راسته‌قینه‌ی خۆیدا دابنیت، چونکه دواچار عه‌داله‌ت هیچ نییه جگه له‌ ه‌ارمۆنیا یه‌کی گشتی له‌ نیوان ه‌ه‌موو پارچه‌کاندا که پ‌یکه‌وه دیمه‌نیک دروستده‌که‌ن. گه‌ر پارچه‌کان له‌ جیگای خۆیان نه‌بن، گه‌ر یه‌کیک یاری به‌ شوینه‌کانیان بکات، وه‌ک ئه‌وه‌یه یاری به‌ وینه‌ی عه‌داله‌ت و ماناکه‌ی بکات.

من ه‌ه‌ستمده‌کرد دادگاییکردنی سامیری بابلی ئه‌و پارچه بچوکه‌ی وینه‌که‌یه که ده‌بیت من بیخه‌مه ناو تابلۆکه‌وه، من تقم له‌ چاره‌نوسی خۆم ده‌کرد، ه‌ه‌ستمده‌کرد یه‌کیک له‌ ئالۆزتر و قورسترین پارچه‌کان به‌ر من که‌وتوو، به‌لام ده‌شمزانی که عه‌داله‌ت ه‌ه‌میشه تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قولی مرۆف خۆیه‌تی. من پ‌یویستیم به‌ یه‌کیک ه‌ه‌بوو پ‌ینمایم بکات، به‌لام هیچ که‌س نه‌بوو... هیچ که‌س... دلنیا بووم گه‌ر دالیا سیرا جه‌دینم له‌گه‌ل بایه نه‌یده‌ه‌یششت بیر له‌ سزای سامیری بابلی بکه‌مه‌وه، ئه‌و کچه له‌وه ناسکتر بوو بیر له‌ سزای هیچ که‌س بکاته‌وه. به‌لام منیش دلنیا بووم که من به‌دوای

پاکبۆونەوهی ئەو پیاوهدا دەگه‌پام... پاکبۆونەوهی ئەو بەشیک بوو لەو
 پەيامە ئەستەم و نەکردەیهی که ده‌بایه هه‌موومان لەو سەرده‌مه‌دا بۆی
 بژین. وه‌ک شیتت ب‌پارمه‌ده‌دا سامیری بابلی دادگاییه‌که‌م... به‌لام چ دادگایه‌ک
 و چۆن؟ سیاسیه‌کان له‌وه پیسترن دادگا بۆ یه‌کتر دابنن، من ب‌پارمه‌دابوو
 میزبه‌که‌م به‌هه‌ر دادگایه‌که‌دا که سیاسیه‌کان بۆ یه‌کتری داده‌نن. میزبه‌که‌م
 به‌ ب‌پاری ئەو حاکمانه‌دا که له‌ پ‌وژگاری سته‌م و زولمه‌دا وه‌ک مه‌پ‌ی
 گ‌یژ فەرمانی زالمانیان جیه‌جیه‌کردوه. من ئەو پ‌وژانه‌ی میرد مندالیک‌ی
 ب‌جینگاو پ‌یگا بووم که براکه‌م و براژنه‌که‌م ده‌ریانکردم، که له‌ که‌لاه‌ه‌کاندا
 ده‌خه‌وتم، که پ‌ووم له‌ خانووی چۆل و کوختی پاسه‌وانه‌ پیره‌کان ده‌کرد،
 هه‌ندیک شه‌و به‌سه‌ر سیاجی دادگای هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ناو شاردا بازمه‌ده‌دا
 و میزم به‌ دیواره‌کانیدا ده‌کرد. من میزدمندال بووم که ده‌مگ‌ووت: گ‌ه‌ر
 تۆ مالی عه‌داله‌ت بیت، ئەوا من میزت پ‌یاده‌که‌م. ئیستا د‌وای ب‌بینی ئەو
 هه‌موو زولمه‌، نه‌ده‌بوو سامیری بابلی بده‌مه‌ ده‌ست ئەوان، گ‌ه‌ر کاری وام
 ب‌کردایه‌ وه‌ک ئەوه‌بوو ئەو پارچه‌ وینه‌یه‌ی له‌ مشتدایه‌ له‌ جینگایه‌کی هه‌له‌
 دابننم. پ‌وژیک هه‌ستمده‌کرد من ته‌نیا که‌سیک نیم له‌و شاره‌دا که ئەو
 هه‌ستم هه‌یه، جاریک بوو به‌ لای ب‌بنای دادگادا پ‌ویشتم و ب‌بینم یه‌کیک به‌
 پارچه‌یه‌ک خه‌لووز له‌سه‌ر دیواره‌که‌ی نوسیه‌ «ئهی ئەوه‌ی بۆ عه‌داله‌ت
 ده‌گه‌پ‌یت، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ ل‌یره»... ساتیکی سه‌یر بوو، له‌و جۆره‌ کاتانه‌ی
 شتیک له‌ د‌لتدا ده‌هه‌ژیت، له‌و ساته‌دا ده‌م‌و‌یست ئەو که‌سه‌ ب‌ناسم که
 جوړه‌تی ئەوه‌ی کردوه ئەوه‌ ب‌نوسیت، ده‌مه‌ت‌نایه‌ پ‌یش چ‌اوی خۆم که
 پارچه‌یه‌ک خه‌لوژی ه‌یناوه‌و به‌وپه‌ری ترس و نا‌ئ‌وم‌یدییه‌وه‌ ئەو پ‌سته‌یه‌ی
 نوسیه‌، و‌یست‌و‌یتی پاسه‌وانه‌کان نه‌ب‌بین، و‌یست‌و‌یتی ه‌یچ که‌س نه‌ب‌بینت،
 له‌وانه‌یه‌ و‌یست‌و‌یتی ته‌نیا خودا، یان هه‌ر ه‌یژیک‌ی ه‌وشیاری دی که له‌
 مرۆف بالاتره‌ سه‌یرب‌یکات. به‌لام پ‌یم حه‌یف بوو که چ‌ه‌ند مانگیکی دی
 زستان د‌یت، هه‌وره‌ په‌شه‌کان ده‌رده‌که‌ون، باران داده‌کات و ئەو ن‌وس‌راوه‌

ده‌سپێته‌وه. ئیتر له‌وانه‌یه‌ هیچ مرقۆنکی دی جاریکی دی جورته‌ نه‌کات
ئهو به‌نوسینه‌وه.

من چه‌نده‌ها شه‌و له‌گه‌ل سامیری بابلیدا باسی ئهو دادگایه‌م کرد.
دامه‌زاندنی ئهو دادگایه‌ قورستین شتی ژیانم بوو، سامیری بابلی له
په‌وتی ژیانی خۆیدا له‌و پازده‌ سه‌له‌دا راسته‌وخۆ ده‌یه‌ها که‌سی کوشتبوو،
له‌ شه‌رو شوپرو پاکسازییه‌ گه‌وره‌کانیشدا ناراسته‌وخۆ به‌رپرس بوو له
مردنی ده‌یه‌های دیکه‌، له‌ کوردستان و له‌ ناوچه‌ سنوورییه‌کانی ئێراندا
چه‌ندین جینگای خاپوورکردبوو. هاوڕیکانی منی کوشتبوو، به‌لام دواچار
ئهو پزگارکه‌ری منیش بوو... بۆئهو‌ی خۆی پاکبکاته‌وه‌ ده‌ستی دابوو
چه‌ک و له‌گه‌ل هاوڕی کوشنده‌کانی دوتیندا که‌وتبووه‌ جه‌نگ. من شه‌وان
به‌ر له‌ خه‌وتن به‌ سامیری بابلیم ده‌گووت: پرته‌قالی بابلی بیرت نه‌چیت
تۆ دیلی منیت. هه‌موو شه‌ویک وام به‌ سامیری بابلی ده‌گووت. شه‌ویک
سامیر له‌ ژیر به‌ تانییه‌که‌یه‌وه‌ که‌وته‌ قسه‌کردن، پشتیکردبووه‌ من و
پرویکردبووه‌ دیواره‌که‌و به‌و به‌لاغه‌ته‌ جوان و کوشنده‌یه‌ ده‌دا که‌ ده‌یزانی
من سه‌رسامده‌کات، گووتی: ئه‌ی مندالی به‌ نه‌زا که‌ت، ئه‌ی پۆحیک که‌ له‌و
ساته‌وه‌ی تۆم بینیه‌، دلنایم که‌ ژیانم گوپاوه‌. من زۆر بیرم لیکردۆته‌وه‌،
هه‌موو گوناهاواریک به‌ دوو ڕینگادا ده‌کاته‌ پاکبونه‌وه‌، دوو ڕینگای زۆر
جیاواز، ڕینگایه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ گوناهاواری خۆی له‌ ناوه‌وه‌ له‌ خۆی نه‌بوریت،
خۆی دلنایبیت که‌ هیچ هیزیک نییه‌ له‌ گه‌ردوندا پاکبکاته‌وه‌، هیچ دادگایه‌ک
نییه‌ پشیل: برۆ تۆ بیگوناھیت. ڕینگای دووه‌میش تۆله‌ی قوربانیه‌کانه‌.
له‌ جیکا که‌ی خۆی هه‌ستاو گووتی: من دادگاکیان ئازادمه‌که‌ن یان
نا... ئازاد نابم. ئاده‌میزاده‌کان لیمبورن یان نا... پاکنابه‌وه‌. مرقۆف که‌
جاریک گوناھیکرد ده‌بیت تا کوته‌ی گوناهاواری بیت، به‌لام عه‌داله‌ت ئه‌وه‌یه‌
قوربانیه‌کان وا بیرنه‌که‌نه‌وه‌... عه‌داله‌ت ئه‌وه‌یه‌ تۆ کۆمه‌کم پشیکه‌یت
پاکبمه‌وه‌، هه‌تا ئه‌گه‌ر ئهو پاکبونه‌وه‌یه‌ ئه‌سته‌میش بیت.

من که گویم لئیده بوو چوانم پرده بوون له فرمیسک، ده مگوت: پرته قالی بابلی، من چه زده که م تو بمريت... چه زده که م له هه قی گونا هه کانتدا بمريت، له بهرئه وهی عه داله ت وای ده ویت. به لام من رقم له تو نییه، ده مه ویت رقم لیت بیت، به لام رقم له تو نییه. تو دیلی منیت، من ده بیت به شه ره فه وه له گه لندا بجولیمه وه.

له تاریکیدا سه یزیده کردم و ده یگوت: من باوه رم به عه داله تی تویه. تو له هه موو دادگا کانی تری دونیا عادیلتریت. به لام گهر مردم نامه ویت تو جه لادم بیت. جه لاده ت سویندم بۆ بخۆ تو حوکمی مردن نه دهیت به سه رمدا. من گونا هه کانم چه نده گه وره بن نابیت تو حوکمی مهرگ بدهیت به سه رمدا... ده بیت لیمببوریت، نا له بهرئه وهی من پتویستیم به و لیئوردنه یه، به پیچه وانه وه له بهرئه وهی تو پتویستیت به و لیئوردنه یه. نه له بهرئه وهی ئه و لیئوردنه پله و پایه ت له لای خودا به رزده کاته وه... به لکو ئه و لیئوردنه ته نیا ریگایه که تو ده توانیت پیابرییت. نه له بهرئه وهی من شایسته ی لیئوردنم، به لکو له بهرئه وهی تو شایسته ی به خشنده ییت. جه لاده ت من ئیستا پیاویکی بیثیمانم، به لام ئه و پوژانه ی که خه لکم ده کوشت ئیماندار بووم، ده ستنویژم ده گرت و دواتر خه لکم ده کوشت، تا زیاتر ئه و ئینسانه ی ناو خۆم ده دوزیه وه زیاتر له خودا دوور که وتمه وه، تا پتر ئه و گورگه ی ناو خۆم ده کوشت، خودا هه نگاویک زیاتر جئیده هیتستم. جه لاده ت من پردیکم تو به سه ر مندا ده پویت بۆ ئه وهی زیاتر له خۆت تیگیهیت. من ته نیا به ویستی خۆم له گه ل تودا نیم... ئه ی مندالی نه جیب تو هیتشا له سه ره تادایت، ریگایه کی دریژت هه یه ده بیت ته واییکه یه... له هه ر شت گرنگتر ئه وه یه که تو وه ک فریشته کان به پاکی بمینیته وه، له بیرت نه چیت که تو شاهیدی شتیکی گه وره تری.

من هیتشا چوانم پرده بوون له فرمیسک، به دهنگیکی گریا وه وه گووتم: سامیری بابلی ته نیا قوربانیه کان ده توانن له تو بیورن، ئه وانیش له دونیا یه کی ترن که من و تو ده ستمان نایانگاتن. ئیستا تو ده بیت به ده سستی

خۇت ئەوانە ھەلبۇزىت كە دەپىت ھوكمىتدەن، مەن بەلامەۋە گىرەنگ نىيە،
چى لە وىژدانى تۇدا پروودەدات. تۇ ھەست بە گوناھ بىكەت يان نەيكەت،
ئازار بىچىزىت يان نەيچىزىت... ئەۋە ھىچ شىتەك لە ئىشى مەن كەم ناكاتەۋە.
پىرتەقالى بابلى مەن نامەۋىت گەر پۇژىك لە پۇژان مەردم و لە جىھانىكى
تر ئىسحاقى لىۋىزىپىن و سەرھەنگ قاسمىم بىنى بلىم مەن ئاسوود لەگەل
بىكۇزەكانى ئىۋەدا خەتووم... تۇ دىلى مەنىت و تائەۋكاتەي قوربانىيەكان لىت
دەبورن، بە دىلى دەمىنىتەۋە... سامىرى بابلى پىمبلى، كىن ئەوانەي قوربانى
تۇن و زىندوون و نەمردوون، لە كۆپىن؟ مەن دەپىت لەوانە دەستەيەك
دروستىكەم كە ھوكمى تۇ بدەن. گەر دەتەۋىت نەبم بەۋ جەلادە تاك و
تەنبايەي لە جىاتى ھەموو قوربانىيەكان تۇ ھوكمەدات، يارمە تىمبەدە.

لەۋ شەۋەۋە سامىرى بابلى دەستىكرد بە ھىكايەتە سامناكەكانى
خۇي، لەۋ شەۋەۋە دەبايە دووبارە گوي لە چىرۆكە ترسناكەكانى ئەۋ
بىگرم. چەندەھا شەۋەۋە تىكام تىك دەكرد بوەستىت، تىك دەپارامەۋە لەۋە زىاتر
قەسەنەكات. دەستەم دەگرت بە سەرھەۋە و بە خىزايى لە پەكە تارىك و
نوتەكەكانى ئوتىلى گىلاسسى سىي دەھاتمە خوارى و پامدەكرد بۇ ناو
تارىكى و دەگىرام.

لەۋ شەۋەۋە دوورو دىژانەۋە، لەۋ چىرۆكە بىكۇتايىانەي مەردن و
ئەشكەنچەۋە، سامىرى بابلى ھەر شەۋەۋە ناۋىكى لەسەر كاغەزىكى
سىي دەنوسى، ناۋى يەكەك لەۋانەي كە ناۋو ناۋىشانىانى لە بىرمابوۋ.
يەكەك دەكرا مەۋف بىچىتەۋە سەر شىۋىنەۋارىيان و سۇراغىيان بىرسىتەۋە.
لە كۇتايىدا پىتر لە دوازە ناۋمان لە بەردەستدا بوۋ، كە بەجۇرىك لە
جۇرەكان لەم دەقەرەۋە دەقەرەكانى دەۋرەبەردا دەژيان و دەكرا بىيانكەين
بە دەستەيەكى داد بۇ دادگايىكەرنى پىرتەقالى بابلى.

ئىشى مەن ئەۋە بوۋ ئەۋانە بدۆزمەۋە، لەگەلىاندا بدۆيم و بىيانھىم و
دادگايەكىيان لىدروستىكەم. ئىشىك دلىنابووم كاتىكى دىژ و زورى دەۋىت.

بهشى دووههم

سى كهسى پر نهينى

بهر له وهى ته و او دهستبكه م به خو ئاماده كردن بو دادگايي كردنى ساميرى بابلى كومه لىك شتى گرنگ پروياندا كه په يوه ندييه كى نه پساويان به ماناي هه موو چيرۆكه كى منه وه هيه. له ماوه يه كى كورتدا سى كهسى سه يرو ئالۆز له ژيانمدا دهركه وتن، سى كهس كه دهركه وتنيان هينده سه يرو كوتوپرو ته ليسماوى بوو، وهك شه وه بوو بهر له دادگايي كردنى پرته قالى بابلى په له يان بيت دهركه ون و رهوتى كى تايبه تى و ئاراسته يه كى ديارى كراو بدن به رووداوه كان. سى كهس هه سته كه م، به خيرا ييه كى ترسناكى وهك ره شه با دينه ژيانمه وه به هاوئا هه نكيه كى نهينى، پىكرا من به ره وه شه جىگايه ده بن كه ده بايه به ره وه رووى برۆم، سى پاله وان كه كه سىيان ئاگادارى شه وى ديان نييه، به لام گهر به وردى پروانيت، هه سته كه يت به بن هاوكارى هه ر يهك له م سىانه له گهل يه كدا چيرۆكى من چيرۆكى ناته و او ده مينته وه. يه كىك له و پاله وانانه ئيوه له شارى ته پوتۆزه زه رده كانه وه ده يناسن، واته پيشتر ئاشنان پى، به لام ليره، له م شاره غه مگينه ي باكووردا به شيوه يه كى تر ده رده كه ويتته وه، به جورىك من ده بيت دووباره پىتاني بناسينمه وه، چونكه من باوه رم وايه هه ندىك مه خلوقات كه له جىگايه كه وه ده چن بو جىگايه كى تر، به جورىك ده گوپىن ده بيت مروف سه ر له نوئ وينه و نىگارىان له خه يالى خويدا دروستبكاته وه. دووانه كه ي دى كه يان كه سان كه نه من، نه ئيوه پيشتر ئاشنايان نين، دهركه وتنيان له رىكه وت ده چىت، به لام رىكه وتيش نييه. من پىم وايه بو شه وى رو داوى كى گرنگ رووبدات، هه ميشه سه ره تاكانى وهك

پیکهوت دهردهکهویت، هه‌میشه وادیاره وهک ئه‌وهی شتیکی ڤاگوزه‌رو تیپه‌ر له ژیا‌نتدا ڤووی‌دا‌بیت، شتیکی بی‌نرخ و که‌م به‌ها که کاریگه‌رییه‌کی ڤاسته‌قینه‌ی له‌سه‌ر ڤه‌وتی کۆی شته‌کان نییه. به‌لام هینده‌ی ده‌چیت‌وه بۆ دواوه، ده‌بینیت ژیا‌ن سه‌د دهر سه‌د له شه‌تره‌نجیک ده‌چیت، ئه‌و سه‌ربازه چکوله‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تای یاریدا بی‌ بیرکر‌دنه‌وه ده‌یخه‌یته سه‌ر خانه‌یه‌ک، له کوتاییدا وهک ئه‌و هه‌له کوشنده‌یه دهردهکهویت که ته‌واوی عه‌رش ده‌ڤوخینیت.

سه‌ره‌تا من و سامیری بابلی خانمی «شاناز سه‌لیم» مان به‌وجۆره ناسی.

که‌سی یه‌که‌م

خامی شاناز سه‌لیم و چه‌زی بی‌سنووری بۆ خه‌وتن له ئامیژی مه‌رگدا

هه‌رچه‌ند سامیری بابلی دیلی من بوو، به‌لام من که‌سیک بووم نه‌ زیندانم هه‌بوو، نه‌ زنجیر و نه‌ کلیل و نه‌ که‌له‌پچه. سامیری بابلی ده‌یتوانی شه‌ویک هه‌ستیت و ڤووبکاته هه‌ر جیگایه‌کی دیکه‌ی ئه‌م دونیا‌یه، بی‌ئه‌وه‌ی من بتوانم بیوه‌ستینم یاخود ڤینگای لینگرم. ده‌یتوانی بلیت «ئاغای کۆتر، تۆ یارییه‌که‌ت ناخۆش‌کردوه و من لی‌رده‌دا خودا‌حافیزیت لی‌ده‌که‌م و ده‌ڤۆم، تۆش چ کاریک سه‌خته‌و له‌ هه‌گبه‌تدایه‌ برۆ بیکه‌» یان بلی «فه‌رموو، وا من ده‌ڤۆم و تۆ بازۆله‌ی خۆتم بۆ ده‌رخه‌». له‌ ڤاستیدا من دل‌نیا‌تان ده‌که‌مه‌وه که له‌ جۆره‌ حاله‌تیکی وه‌هادا هیچم بۆ نه‌ده‌کرا، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌ستبه‌که‌م به‌ گریان و تیا بی‌پایمه‌وه نه‌ڤوات. من یه‌ک شتم هه‌بوو له‌ ڤینگایه‌وه سامیری بابلیم به‌ستبووه‌وه، به‌رده‌وام ده‌مگوت: سامیری بابلی

له بیرت نه چیت تۆ ئه سیری منیت. به یانیان که له خه وه هله ده ستام ئه وه
 رسته یه ده گوته وه، که به رچایمان ته واوده کرد ئه وه رسته یه ده گوته وه،
 که ده رۆیشتمه ده ری بۆ پیاسه یه کی ناو بازار، ئه وه رسته یه ده گوته وه،
 ده هاتمه وه ده مگوته وه، نیوه پروان ده خه وتین و به ده م خه وه وه ده مگوته وه،
 شه وه بهر له وه ی بچینه ژیر جیگاوه ئه وه رسته یه ده وه باره وه سه ده باره
 ده کرده وه. سهیر بوو به لامه وه که هیزی ئه وه رسته یه وه توانای به ستنه وه ی
 له هه موو کووت و زنجیره کانی دونیا به هیزتر بوو. ئه وه ماویه سامیری
 بابلی تووشی جوړه موته که و خولیا یه کی سهیر ده بوو، جوړه خه یالاتیک
 جیاواز له وه خه یالاته ی پیتستر له ژیانیدا بینی بووی، شه وانه به رده وام
 خه وی به باغه یه که وه ده بینی که په یکه ری ئاسنینی خووی و ژنیک له
 که ناریا یه تی، هه وزیکی کاشی قه شنگ له ناوه راستیا یه تی، چهنده ها فواره ی
 چکولانه به چواره وریدا ئاوپرژینده که ن. له خه وه که ی سامیری بابلیدا من
 له پال دره ختی کدا وه ستاوم و خوین له برینه کانه وه دیت... دره ختیک
 هه زاران بالنده ی سپی له سه ری کۆبۆته وه، که نیوه یان کوتره و نیوه یان
 بالداریکی ئه فسانه یی نه ناسراو. له خه ونه که ی ئه ودا من سهیری ئه وه
 په یکه ره ده که م و خوینم له بهر ده روا ت. سامیر هه موو کات ئه وه خه وه ی
 ده بینی، له شه ودا، له پۆژدا، له کاتی وریایدا، له کاتی زینده خه ودا...
 هه ردوو کمان ده مانزانی له داهاتوودا شتیک پرووده دات، شتیکی ترسناک،
 به لام که سمان نه مانده زانی ئه وه شته چیه وه که ی پرووده دات. ترسناکترین
 شت ئه وه یه دنلیابیت شتیک پرووده دات، به لام نه زانیت که ی و له کویدا
 پرووده دات، ئیتر به رده وام چاوه پروانی ئه وه شته ی، له مال دیتیته ده ری و
 له شه قامه کان ده ترسیت، له سه ری هه موو کوچه یه کدا چاوه پروانی شتیکی
 نه زانراو بیته ده ری و یه خه ت بگریت، ده رۆیت و ده لیت ئه وه کاره ساته
 نه زانراوه له دواوه بۆم دیت، دواتر ده لیت نا نا له پیشه وه بۆم دیت،
 دواتر ده لیت نا له سه ره وه بۆم دیت، به هه ر حال ئه وه هه ستیکی هینده

زۆرۈ ترسناكه كه هېچ ئادەمىزادىك نىيە ساتى وەھا نەژىيائىت، من ھەر كىتئىيىكم خويىندىيىتەو شتىكى وەھای تىدابوو. ھەر مرقۇئىك جۆرە ترسىكى قول و بىچارەى تىاسەوز بوويىت، ساتى وەھا دەژى، ھەر كىتئىيىكىش سەروكارى لەگەل ترسدا بىت، باسى ئەوجۆرە ھەستەى تىدایە.

سامىرى بابلى بە دەگمەن لەو ژوورە چكۆلەيەى «ئوتىلى گىلاسى سىپى» دەجولا. كراسىكى شىنى ھەبوو، ھەندىك خەتى سىپى زۆر بارىكى تىدابوو، گەر زۆر بجولا بايە ھەندىك ئىوارەى فىتك ئەو كراسەى لەبەر دەكردو دوو سەد مەترىك لەولا ئوتىلەكەو لە يەكىك لە محەلە بىخانىھان محەلە بىيەكى دەخواردو دەگەپايەو. لەبەر ئەو بۆن پرتەقالە نەيدەتوانى زۆر بسورپىتەو. بەراورد بە يەكەمىن جار كە من لە ژىر زەمىنى زامەكانى خۆمدا لە پرتەقالى سىپى بىنىم سەرو پوخسارى گۆرپابوو، ئىستا قزىكى لوولى درىژى ھەبوو، لىوہ عەرەبىيەكانى پەشترو وشكتىر دياربوون، چاوانى وەك ھەمىشە لە چاوانى بالندەيەك دەچوو لە ژىر باراندا فرىيىت، بەلام دەنگى مردووتر و سەيركردنەكانى ناومىدترى بىئاسۆتربوون. ئەو شەوانەى دادگاگەمان دادەمەزراند، لەو ھەموو گوناھە دەرئسا كە بە كۆلىەوہيەتى. شەويكىيان لىم پرسى: پرتەقالى بابلى لە مردن دەرئسەيت؟ گوتى: نا... جەلادەتى كۆتر لە مردن ناترسم، بەلام دەمەوئىت بەر لەوہى بمرم، بۆماوہيەكى كەمىش بووہ ژيانىكى ئاسايى بژىم. واتە وەك ھەر مرقۇئىكى ئاسايى ژن بەنىم، مندالم بىيت، لە مالىكدا بژىم لەو مالانەى كە لە پەنجەرەى ئەم ئوتىلەوہ دەيانبىنن، گەر كرا حەزەكەم ئىشىكىشم ھەبىت. پۆژىك ئەو پووداوہ پوویدا، كە بوو بەسەرەتاي بەگەپكەوتنى ئەو چەرخ و فەلەكە گەورەيە. ئىوارەيەكى درەنگ بوو، كە قرىشكەو ھاوارىكى سەير لەسەروو ئىمەوہ لە قاتى حەوتدا بەرزبووہوہ، كە چووينە دەرەوہ چاومان بە پوناكى ئاگرىكى گەورە كەوت. ژن و مندالىكى زۆر بە پرتاو لەو قاتەو قاتەكانى سەرووترەوہ پاياندەكردە خواری، بە ھات و ھاوار

هوروژميان دههينا، پياوهکان که ميک به ويقارتر و سهنگينتر داده به زين، هيچ کهس نه يدهويست وهک ترسنوکيک دهرکه ويټ که له ټاگر ږانده کات. دياربوو يه کيک لهو ته باخه چکولانانهي چا که هه موو ټاواره کان به کاريانده هينا له ناکاو گړي گرتووهو به خيرايبه کي شيتانه ټاگره که ي گه يشتوته هه نديک نوين و که لوپهل و له پر بووه به ټاگريکي گه وره. بياويکي پير که پنده چوو له هه موومان به غيره تتر بيت، داوايده کرد ږانه کين و چي ټاويک له به رده ستماندايه سهری بخهين بو کوژاننده وهی ټاگره که، هه لبت گه مژه يي بوو بير له هاتني ماشينه کاني ټاگر کوژاننده وه بکهين. لهو دهمه دا زوربه ي سياسييه کان نه يانده زاني چهند مانگ، چهند سال شاره کانين به دهسته وه ده بيت، له سياسي تيشدا گه يه کيک نه يزاني جيگايه کي چهند به دهسته وه ده بيت، ئيدي وهک مه لبه ندي تالاني ته ماشايده کات. ئيدي زوربه ي ټهو ماشينه سوور و جوانانه له ږيگاي سنووره وه ټاوديوي هه نديک مه لکه تي تر کرابوون، لهو ږوژگارهدا ټوتوميټلي ټاگر کوژاننده وه کاني ئيمه له ولاتاني تر، ټاگري خه لکي تري ده کوژانده وه. ټهو شه وهی له گيلاسي سپي ټاگره که وه وه، ټاواره کان پيکړا به خيرايبه کي گه وره زنجيره يه کيان دروستده کرد، ته نه که له دواي ته نه که ټاويان له ته نکه ريکي گه وره وه درده هيناو ده يانگه يانده قاتي حوت. من و ساميري بابلي له وانه بووين که خو مان کرد به ناو ټاگره که دا بو ټه وهی هه نديک ژن و منډال ږزگار بکهين که له ژووريکي چکوله دا له وسه ر گيريان خواردبوو، هه نديک خه لکمان ږزگار کرد و که لوپه لي چهندين مالمان داگرت و هينامانه لاي خو مان. شهو درهنگ ټاگره که کونتر ټوکړا. له پاستيدا قسه کردن له سه ر زهره ر و زيانی زور قسه يه کي بيمانا بوو، چونکه له ټوتيليکي سووتاوډا، له ناو کو مه ليک ماله ټاواره دا که له بنه ږتدا خو يان جگه له هه نديک دوشهک و ليغه و به تاني به ولاوه هيچيان نه بوو، مړوف ناتوانيت باس له زهره ربکات، به لام هه نديک کهس هه بوون وهک هه ميشه

دەيانگووت، پارەيان ھەبوو ھە ژىر دۇشەكەكاندا سووتاو، ئالتونيان ھەبوو ونبوو، تاقىمى زىر و زىويان ھەبوو ھە كەلكە وتوو. ئەو شەو ئىمە كەلوپەلى ھەندىك خىزانمان ھىتايە لاي خۇمان. شتەكان سەرەتا ھە پارەو ھەكاندا كەلەكەبووبوون، ھەندىك ھە خاوەنەكانيان ھە ترسى ئاوو ئاگر تكانيان لىكرىدىن شتەكانيان لاي خۇمان بۇ ھەلگىرىن. بۇ پۇژى دوايى ورتە ورتە خاوەن كەلوپەلەكان دەرکەوتنەو ھە كەلوپەل و كەرەستەي خۇيان وەرگرتەو، ئەو ھە ژيانى ئىمەي گۆپى دواھەمىن خانم بوو ھە ھات دواھەمىن جانتا وەرگرتەو. دوو جانتاي پەشى بىرقەدار بوون ھە ھەردووكيان ھە دوو سەرەو قفلكرابوون، ئەو خانمەش شاناز سەلىم بوو. خانمىكى بالابەرزى، سىنەپ، بەلام بە روخسارىكى مىدالانەو. ھە شىكى پرى ھەبوو، بەلام ھەوانە نەبوو ھە مەوۇف پىتيان بلىت قەلەو، بەلكو بە پىچەوانەو ھە ستورى سىنەي ھاپرى بوو بە كەمەرىكى بارىك، بە دوو لاقى درىژ و بەرز، بەلام پىر و گۆشتن، ھە پال ئەو سىفەتە ناوازانەدا، نىكاو تەماشاكردنەكانى سىخرو ئەفسونىكى ژانەي ئەوتۇيان پىتەخشىبوو، كە من بۇ چەند دەقىقەك ھە بەردەم جوانىيەكەيدا ھىند ھەپەسام، نەمدەزانى دەلىت چى و بۇچى ھاتوو. ديارە من پىشتىر خانمى و ھام ھە گىلاسى سىپى نەبىنبوو، ژنىكى پۇشتەو پەرداخ بوو، ھە يەككە نەدەچوو ئازارو دەرەسەرى ئاوارەيى چەشتىت. دواتر دەرکەوت، ئەم خانمە ناسياوى يەككە ھە مالە ئاوارەكانى قاتى ھەوتەمە، كە شەو ناسياو ھەكانى گەياندبوو ھە لاي خۇي و ئىستا ھاتبوو كەلوپەلەكانيان بۇ وەرگرتەو. ھە يەكەمىن ساتەو ھە ستمكرد من بە شتىكى گرنگ تەماشاناكات و ھە پىشتى منەو ھە بەسەر مىدا پرووى دەمى كرده سامىرى بابلى. بەلام بابلى كوردىيەكى ئەوتۇي نەدەزانى تىبگات. من كە زۆر باكم بەو نەدەھات ئافرەت بايەخم پىدەن يان فەرامۇشمىكەن، قسەكانى خانمەكەم بۇ بابلى وەرگىزايە سەر ھەربى، شاناز سەلىم بىتەو ھە سەيرى من بكات، بە

عہرہ بیہ کی ساف گووتی: ٹاھا تو عہرہ بیت، نہ مزانی عہرہ بیت. دیار بوو دلخوشہ بہ وہی سامیری بابلی عہرہ بہ، من لو دہ قیقہ یوہ ہستمرکد، ٹو بون پرتہ قالہی لہ بابلیہ وہ دیت بہ جوریک لہ جورہ کان ٹو خانمہی گیز کردوہ. ٹوکات نہ مدہ زانی کہ ہندیک ژن ہن لہم شاردہا دہ مرن بوٹوہی لہ گہل پیاونیکی عہرہ بی وہک سامیری بابلیدا بخہون، نا تکتان لیدہ کہم، ٹمہ بہ شتیک و ہرمہ گرن کہ کرامہ تی نہ تہ وہ بیمان بریندار بکات، چونکہ شتہ کہ دیاردہ یہ کی ٹاسایی بوو. عہرہ بہ کان نہ تہ وہی بہ ہیتر بوون، فریوی جنسی پیاونی نہ تہ وہی سہر دہ ست ہمیشہ لہ فریوی پیاونی دی بہ ہیترہ، دوی ٹوہ لہ بیست سالی رابوردوودا، ژنانی ٹیمہ ژیانان لہ بہر دہم تہ لہ فزیوندا بردبووہ سہر، تہ لہ فزیون سہر چاوہی پیورہ کانی جوانی و ناشیرینی بوو، لہ تہ لہ فزیونہ کانیشہ وہ مروٹ نہ یدہ توانی زور پیای کورد ببینیت، کومہ لیک موزیع نہ بیت کہ ہندیکیان بہ راستی ہی ٹوہ بوون مروٹ بیاندا تہ بہر شیطمی کولاو. ژنانی ٹیمہ ش چی پیاونیکی جوانیان دہ بینی لہ و فلیم و زنجیرہ عہرہ بیانہا بوو کہ ٹو خانمانہ نیوہی ژیانان بہ تہ ماشاکردنیہ وہ لہ دہ ستدا بوو. لہ بہر ٹوہ ٹاسایی بوو یہ کیکی وہک پرتہ قالہی بابلی بہو جووتہ چاوہ وہ کہ لہ چاوی بالندہ یہ کہ دہ چوو لہ ژیر باراندا فریبیت، ٹو ژنوی زور خانم شلبکات و وایان لینکات دہ ست بخہنہ سہر دلیان و بلین «ویییی کہ قوزہ».

نازانم ٹو روزه لہ چیہ وہ ہات کہ خانمی شاناز سہلیم بیٹہ وہی بایہ خیک بو بوون و نہ بوونی من دابنیت، لہ سہر تاکہ تہ پلہ کی چکولانہی ژورہ کہم دانیشٹ و لہ گہل سامیری بابلیدا کہوتہ باسکردنی بہ غداد، باسکردنی ٹوہونہ واس، شارع نہر، مہنسور، شورجہ، سوق الصفاقیر، مہیدان، کہرادی، بہ یاع نازانم کوئ. سامیر باسی ہر شوینیکی دہ کرد، شاناز خانم دہستی دہ خستہ سہر دلی و خوی دہ بوراندہ وہو دہ یگووت: دہ مخوش، چہند خوشہ ٹو جیگایہ، بہو خوا گہورہ یہ شوینی وا خوش

له دنیادا نییه... زور خۆشه... زور زور خۆشه.

که باسی گه‌ره باغچه‌یه‌کیان له به‌غداد ده‌کرد، که من هه‌رگیز نه‌مبینیوو، شاناز خانم ده‌یگوت: جه‌نه‌ته، وه‌ی ئیتر یه‌عنی جه‌نه‌ت قابیله‌ چیه. خۆشترین پوژی ژیانم ئه‌و پوژه بوو که چووم بۆ ئه‌و باغچه‌یه، له‌وێوه چووم بۆ مه‌نسور، له‌وێوه هاتمه‌وه بۆ که‌پاده، له‌وێوه چووین بۆ سوق عه‌ره‌بی، به‌سه‌یاره‌که پویشترین بۆ وه‌زیره.

که پویشت من له ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا وه‌ستام و به‌ په‌ستییه‌کی زۆره‌وه که‌وته له‌سایه‌کردنه‌وه‌ی، به‌لام به‌ چی ده‌چوو، هه‌تا سامیری بابلیش له‌وێ نه‌بوو من ببینیت که له‌سایه‌ده‌که‌مه‌وه. ئه‌وکاته‌ی که پویشت من ویستم جانتایه‌ک له‌ دوو جانتا که‌ی بۆ هه‌لگرم، بیته‌وه‌ی سه‌یرمبکات، گووتی: تو نا، تو نا، خۆم هه‌لیده‌گرم، ئه‌وی تریش ئه‌و کوره‌ باشه هه‌لیده‌گریته. دیاره من خه‌ریکبوو دلم بته‌قی، یه‌که‌مجاربوو له‌ ژیانمدا خانمیک وا توپه‌مبکات. که سامیری بابلی سه‌رکه‌وته‌وه، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی مه‌کربازانه‌وه که پێشتر له‌ روخساریدا نه‌مبینیوو، له‌ نێوان دوو په‌نجه‌یدا پارچه‌ کاغه‌زیکه‌ی چکۆله‌ی نیشاندام و گووتی: سه‌یرکه، ژماره‌ ته‌له‌فونه‌که‌ی، ده‌شبیته به‌ خوا به‌ خوا به‌ خوا ته‌له‌فونی بۆکه‌م. که ده‌یگوت «به‌ خوا به‌ خوا به‌ خوا» که‌میک وه‌ک ئه‌و خۆی پاده‌وه‌شاند بۆئه‌وه‌ی دنیابم که ئه‌وه قسه‌ی خانمی شانازه. من به‌ جۆریک به‌ربینم گیرابوو قسه‌م بۆ نه‌ده‌کرا. له‌ پاستیدا من پوژانه‌ کچانی گیلایه‌ی سه‌ی به‌ پاستی و به‌ گالته‌ جنیویان پیده‌دام، به‌لام پیم ناخۆش نه‌بوو، له‌ پرته‌قالی سه‌ی، ده‌یان ئافه‌رتی له‌وجۆره‌ به‌دترو نمایش‌بازترم بینیوو، که‌چی له‌به‌ر هۆیه‌کی نه‌زانراو خانمی شاناز سه‌لیم بیته‌ندازه‌ په‌ستی‌کردم. به‌ توپه‌یه‌وه گووتم: به‌ر له‌وه‌ی فریابکه‌ویت هیچ بکه‌یت، کاروباری دادگاییه‌که‌ت هه‌مووی جێیه‌جێده‌که‌م. سامیری بابلی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پیسه‌وه که یه‌که‌مجار بوو له‌ چاویدا ببینم گووتی: باوه‌پناکه‌م.

دوو پوژ دواى ئه وه، نيوه پوړيه كى گهرم، دواى پياسه يه كى بيهوده ي
 ناو بازار گه پرامه وه بؤ ئوتپلى گيلاسى سپى، كه گه پرامه وه بهرله وه ي
 بچمه ژوورئ گويم له دهنگى خانميك بوو له ژووره كه ماندا به دهنگى بهرز
 قسه يده كړدو پنده كه نى، بيته وه ي پرده ي ژووره كه لابه دم زانيم خانمى شاناز
 سه ليمه. كه چوومه ژوورئ وهك ئه وه بوو منى نه بينييت، نه له قسه كړدن
 وهستا، نه هه ستايه سهرېن، نه ته ماشايكردم، وهك ئه وه ي من هه وايهك
 بم، شتيك بم كه نامينييت و هه ستم پيناكات. ئه وه دوا هه مين سهردانى ئه و
 خانمه نه بوو، بهلكو له و پوژه به دوا وه بهر دوا م دهات بؤ گيلاسى سپى،
 شه وانه ساميرى بابلى له پيشده م دهركاى پوخته وه ته له فونى بؤ ده كړد، كه
 دهگه پرايه وه هيند مه ست بوو وهك ئه وه بوو يهك له سهر يهك سى بوتل
 شه راى فر كړديت. من هېچم نه ده گووت، شه ويكيان ساميرى بابلى زور
 درهنگ گه پرايه وه، من له بالكونى چكولانه ي ئوتيله كه وه سه يري ئه ستيره و
 مانگم ده كړد، كه له شه قامى بهر اهر ئوتيله كه دا، ماشينيكي نو ي ئيجگار
 جوان وه ستاو ساميرى بابلى لئى دابه زى. شاناز سه ليم خوى ماشينه كه ي
 ليده خور ي. ئه و كات نزيكى سى هه فته به سهر په يوه ندى ساميرى بابلى و
 خانمى شاناز سه ليمدا تپه ريبوو. من دهمزاني بابلى به پينجه وانه ي منه وه
 ئيجگار له ژيانى ئه م ئوتيله بيزاره، به لام نه شيدهمزاني بچيت بؤ كوئ،
 ئه گهرچى من هه موو ئه و بهلگه نامه پيوستانه م بؤ سازاندبوو كه له كاتى
 پشكنين و لپرسينه وه دا ده ريده خستن، به لام هيشتا ترسيكى گه وره ي
 له دهر وه هه بوو، ده يزاني ته نيا به كومه كى يه كيكي تر ده توانيت بڑى.
 دنيا بوو من جگه له و دادگايه هېچ ريگايه كى دى ناگر مه بهر بؤ ئه وه ي
 توله ي ليكه مه وه، به لام ده ترسا يه كييك له دهر وه بيناسيته وه و تيا بچيت.
 ده بيت راستيتان پييليم، ساميرى بابلى له مردن نه ده ترسا، ئه وه ي لامه به ست
 نه بوو بكوريت، به لام دوا جار له مردندا به دواى مانايهك دهگه را، ده يو يست
 له ريگاي مردنه وه خوى پاكبكات وه، له گورگييك ده چوو له ناخى خويدا

بېرىرى دابىت نەھىلىت گورگەكانى تر بىخۇن، لە بەرئەوہ سووك و سادە چارەنوسى خۇى دابووه دەست كۆترىكى وەك من. نەيدەويست خۇى بۇ ھىچ درندەھەكى تر شلىكات. دەىگووت: من تەنیا مەرگم بەدەستەوہ ماوہ. سەرەتا نەمدەزانى مەبەستى چىيە، بەلام ھىور ھىور تىگەشىتم مەرگ لای ئەو تەنیا رىگای پاكبوونەوہىەتى. من دلنابووم سامىرى بابلى لەم سەر زەمىنەو لەم دونىادا پاكنايتەوہ، نەشمەزانى مردن دەتوانىت چى بۆبكات، بەلام بەختەوہرى خۇى لەوہدا دەبىنى بەدەستى يەكىك لە قوربانىيە بىگوناهەكانى خۇى بمرىت، نەوہك لە شەرو پىكداداندا. جارنىكان گووتى: من لە كىلگەى گورگەكانەوہ ھاتووم بۇ كىلگەى كۆتر. من دەمزانى ھاتووه بۆئەوہى بمرىت، لەوہ دەترسا كە بايەكى بەھىز بىت و بىگىزىتەوہ بۇ ناو گورگەكان، بۇ ناو شەپ. ئەو ئوتىلەى بە جىگايەكى خراپ دەزانى، جىگايەك ناتوانىت بىپارىزىت. دەرکەوتنى خانمى شاناز سەلىم لای ئەو وەك دەرکەوتنى فرىشتەيەك وەھابوو كە دەتوانىت پزگارىبكات... دەيوىست لەسەرەتاوہ دەست پىبكاتەوہ. بىتەوہ بە كورپىكى ھەرزەكار، عاشق بىت، ژن بەھىنىت، خىزان دروستبكات، مندال بخاتەوہ، ژيان لە پرووہەكى ترىدا بژى، لە پرووہ سادە مرقۇانەكەيدا، بەلام زۆر درەنگ بوو... من پىموايە بۇ ئىمە ھەموو ئەوانەى لە سالانى ھەفتا و ھەشتاكانى سەدەى بىستدا لەو ولاتەدا ژيانىن، چ جەلاد بىن و چ قوربانى ناتوانىن ژيانىكى ئاسايى بژىن، ھەموومان يەك رىگامان لە بەردەمدايە ئەويش ئەوہىە زىندەگى ناٹاسايى خۇمان درىژە پىبەدەين، ژيانى سوريالى خۇمان نەچرپىنين، تەسلىمى بىن و بپۆين. بىرکردنەوہ لە ئاسايىكردنەوہى ژيان ترسناكە، دەمانكات بە شىت يان گالتەجار يان پياوكوژ. بەلام سامىرى بابلى دەيوىست گەر بە خىزايىەكى كوتوپرىش بووہ، ھەموو ئەو قۇناغانە بېرىت و رىگای خۇى وەك مرقۇئىكى ئاسايى ئەزمونوبكات.

پىويستە راستگويم لەگەلتاندا، ئەوہ من نىم كە دەمەويست جورىك

له شاعيرييهت ببهخشم بهپياويكى دړندهو جهلاد... ساميرى بابلى خوى
 لهو كهسانهبوو كه له ناكاو فريختهيهكى خهوتووى له ناخى خويدا
 دوزيوتهوه. بهلام پرسياريكى گړنگ كه ليرهدا ديتنه بهردهممان نهوهيه:
 كاتيك فريختهيهك له رڅخى جهلاديكدا ديتنه سهركار و پاشماوهى
 عهرشيكي خويناوى وهردهگريته دتهوانيت چى بكات؟ ههلبته نهوه
 قورسترين پرسياريكه مروف خهياللى بوى بچيت. من كه ئيست بير له
 ساميرى بابلى دهكهمهوه، ههستهدهكه م نهو فريختهيهى نيو رڅخى بابلى،
 فريختهيهكى فيلبازو مهكربازبووه، واته به جوريك له جوركان له رڅخى
 بابليدا تهنيا خهريكى پاكدردنهوهى ويژدان نهبووه، بهلكو له هه مان كاتدا
 گهمهى خو رزگاركدنيشى دهكرد. واته فريختهيهك بوو گهمهيهكى دزيوى
 دهكرد، گهمهيهك من پيموايه بهشيك بوو له وانهكانى شهيتان، گهمهى
 له بيرچوونهوه. خهونى ساميرى بابلى خهونيكى نهفسانهيى نهكردهبوو...
 پنيوابوو دتهوانيت بهياننيهك له خهوهستيت و له گورگهوه بوويت به
 كوتر، ياخود پنيوابوو ههستكردنى به گورگيتى خوى پنياسانى بو دهكات
 بيت به كوتر. بهلام من لهسهر قانونيكى تر كارمدهكرد، من رام و ابوو
 گورگ نابيت به كوتر... ههتا نهگهر ههموو كهلبهكانى خوشى بشكيتيت،
 پيستي خوشى بگوږيت. ساميرى بابلى سووربوو لهسهر نهوهى ئيمه نه
 گورگين و نه كوتر، ئيمه مروفين، عهقلمان ههيه، ويژدانمان ههيه، تواناي
 گورپانيشمان تيدايه، له بهر نهوه دهبيت جهلادهكانيش شانسيكى تريان
 ههبيت، دهبيت رڼگيان پيښهدين پاكبېنهوه. كيشهكه نهوهبوو من و نهو
 كهسمان ئيماندارى تهقليدى نهبووين، واته نهماندهويست كيشهكه ببهينهوه
 بو بهردهم دادگايهكى ئيلاهى، تا خودا لهسهروههرا حوكم بدات. من
 دهويست ليرهدا، له سه زهوى، لهم كاتهدا كه ئيمه تيا دهژين عدالته
 بيتهدى. ساميرى بابلى دهيكووت «نهى منډالى خوشهويست، كوپى نهجيپ.
 مروف لهسهرهتادا دړندهبووه، زور زورى ويستووه تا نهو دړندهيهى ناو

خۇي رامبكات. ئىستاش كه له دايك دهيين، ههنديكمان مروؤف و ههنديكمان درندهين. گهر نههيلين درندهكان بينهوه به مروؤف، وهك ئهويه هيزيك ههبيت لهسهرهتاي خهليقهتهوه، له بهربهيانى دروستبوونى مروؤفهوه، نههيليت مروؤف له درندهوه بيت به مروؤف. نا وا تيمهگن وهك ئهويه ساميرى بابلى له دادگا رابكات، من دلنيابووم نايهويت رابكات و ناشتوانيت رابكات، دلنيابووم بشچيت بؤ ئهوسهرى زهمين ههر دهگهپيتهوه بؤ ئيرهو له بهردهم مندا دههستيتتهوه. له راستيدا من باوهرم بهوه نهبوو، ليكهپريت درندهيهك ژيانىكى ساده و ئاسايى بژى، تا له پىنگاي تىكهلاوبوون و لهزهتبردن له ژيان خۇيهوه بيتتهوه به مروؤف. ئه درندانى سياسهت دروستياندهكات جياوازييهكى زورىان لهو جانهوهرو وهش و درهئاژهلانه ههيه كه سروشت خولقاندوونى، مهكربازتر و خۇگوپترن، ئاسانتر دهتوانن شيوهى فريشتهيهكى پاك وهربگرن، دهتوانن له سهردهميكهوه بؤ سهردهميكى ديكه بهيكتيشه و گرىي گهوره هاتوچوبكه. بؤ نمونه ئه و وهش و درهئاژهلانهى سروشت دروستياندهكات، لهگهله گوراني سروشت و وهرگهپان له ههلوهمهرجهكانى ژينگه دا زوربهيان له نيودهچن، بهلام ئه و حيوانه دزيوانهى سياسهت دروستياندهكات لهگهله لابهلابوونهوى بارى سياسيدا دهتوانن به دهموچاويكى ديكهوه بيتتهوه سهه شانوؤ. له راستيدا من نه مدهويست پىگرم له نيوان ساميرى بابلى و ههر ههوليكتدا كه خۇي بهباشى دهزانيت بؤ پاكبوونهوه، بهلام دواشت به خيالى مندا هاتيتت ئه وهبوو سامير بيهويت له پىنگاي ئافرهت و خۇشهويستتتهوه بيتتهوه به كهسيكى ئاسايى، له وهش سهختتر بؤ من تىگهيشتن بوو لهو ئافرهته سهيرو پى نهيتتتتهوى له ماوهيهكى كورتدا دهركهوت و به خىرايى بوو به مهعشوقهى ساميرى بابلى. ئه وشهوه كه ساميرى بابلى له ماشينهكهى خانمى شاناز سهليم دابهزى، سهري بهرزكردهوه و له بالكونهكه دا منى بينى. كه هاته سهري من هيشتا له بالكونهكه دا سهيرى ئاسق دوورهكانم

دەکردو چاوەڕوان بووم بەلەندە سپیەکانم لە دوورەوه دەربکەون. بێتەوهی بێتە بەلکۆنەکەوه، لە ژوورەوه کراسە شینەکە ی داکەند و دیسداشە عەرەبییە بۆرەکە ی لەبەرکرد و گووتی: ئە ی مندالی نەجیب، دەمەوێت ژن بهێنم. بێتەوهی ئاوپرێ لێبەدەمەوه، هەر لە شوێنی خۆمەوه لە بەلکۆنەکەدا گووتم: چی دەکەیت بیکە، بەلام بیرت نەچیت تۆ دیلی منیت. دوا ی ئەوه من چەندین سەعات بە پێوه لە بەلکۆنەکەدا وەک بت وەستام و سەیری جینگایەکی نادیارم دەکرد.

زۆری ویست تا توانیم زانیاری تەواو لەسەر خانمی شاناز سەلیم کۆبکەمەوه. پێشە ی پەییوەندی نیوان غەریزه جنسییەکانی و بۆنی پرتەقالەکانم پشکنی، لە ژیا نی پێشینەیدا قوول بوومەوه. من دەمویست ئەو پۆژە ی کە چووم تکای لێبکەم واز لە سامیری بابلی بهێنیت، هەموو ئەو زانیاریانەم بزانیبایە، بەلام ئەو پۆژە شتیکی ئەوتۆم پێ نەبوو حوکمەکانی خۆمی لەسەر پیکبهێنم. ئیستاش دەپرسم: چۆن خانمی شاناز سەلیم توانی بۆنی مردن بکات؟ چ غەریزه یەکی دێی هەبوو راستەوخو بەرەو ئامیزی کەسانی وەک بابلی پرایدەکیشا؟ ئەوانە ی یارمەتی منیان دەدا، هاوڕێ کچەکانی خۆی بوون، ئەو ژنانە بوون کە هەموویان لەسەر یەک شت تەبابوون، ئەویش رقی هاوبەشیان بوو لە شاناز کە وەک ژنێک تەماشایان دەکرد لە ژێر دەمامکی بێگوناهی و پاکیدا، لە پشت دەموچاویکی مندالانە ی جوانەوه ژیا نیکی پێ نەینی و بێرەحم و ترسناک دەژی.

باوکی شاناز سەلیم یەکیک بوو لەو بەلێندەرانە ی لە سالانی هەشتادا خواردنی بۆ سوپا ئامادە دەکرد، بەلێندەری سەوزەو میوهات بوو بۆ هەموو پایگا سەربازییەکانی دەورووبەری شار، لە پشتی مالی خۆیانەوه

ئەو مەخزەنە گەورەيەيان ھەبوو كە عەمبارى ميوەھات و سەوزەبوو، ھەندىك لە ميوەھات و سەوزە زىادەكان كە لە بېرى ديارىكراوى سوپا تىدەپەرىن لەو عەمارەدا كۆدەكرانەوہو بەنرخىكى ھەرزان بە ھەندىك فروشياري دەستگىز دەفروشرانەوہ، ھەندىجار ميوەو سەوزەجاتى تازەو جوان بوون و ھەندىجارىش سىئو پرتەقال و كاھووى پزىو. سەلىم پۆستەم پەشىد كە بە «سەى سەلىمى سەى پۆستەم» بەناوبانگ بوو، پياويكى توندوتىژبوو، بەلام وەك ھەموو باوكە توندوتىژەكان دواچار دوو كچى ھەبوو پەر لە ھەزى ژيان و لىوان لىو لە ئارەزوويەكى بىئۆنە بۆ شكاندى ھەموو لەمپەرە ھەرامەكان، دوو خوشك كە پىكەوہ سەر دەنىن بەسەرى يەكەوہو ھەمىشە كۆمەلىك پىلانى جەھەنەميان ھەيە بۆ گەيشتن بە ھەموو خۆشبيە قەدەغەكان. ديارە كە باس لە خۆشى دەكەم، قسە لە ھەندىك لەزەتى كچانەى بچوك دەكەم، وەك چاوبازىيەكى بىنگونە، سەرەتاتكىيەكى كورت، كۆپىنەوہى نامە بۆ ماوہيەكى كورت لەگەل كۆپىندا دواتر نوسىنى نامەيەكى كورتى داپران و مالاوایی بە بيانووى ھاتنى داواكارىكى ناوہختەوہ بۆ شووكرىن.

بەلام گومانى تىدا نىيە كە خانمى شاناز لە تەمەنى بىست سالىدا بۆ يەكەمجار بە تەواوہتى عاشق دەبىت، واتە ئەو عەشقەى مەرۇف بىنھۆشدەكات، نەوہك ئەو عەشقەى كچان بۆ پزگاربوون لە ترسى تەنھايى و ناشىرىنى و بىزارى خويانى تى فرىدەدەن، عەشقىكى راستەقىنە كە مەرۇف تا مردن ھەر كاتىك بە ھەر زمانىك وشەى خۆشەويستى بىست يادىدیتەوہو دلى رادەچلەكىت و ئاھىكى قوول لە سىنەيدا قەتەس دەبىت. ئەو كۆرپەى «شاناز» خۆشیدەوئەت، دوو سال لە خۆى مندالترە، يارىكەرىكى باسكەيە كە ئوتومبىلىكى نوئى ھەيەو ژيانى بە سورانەوہ لە دەورى قوتابخانەكانى كچان بردۆتەسەر. كۆرپى كابرايەكى كوتالفرۆشە كە لە ناو قەيسەرىيەكاندا پزىتك دوكانى جۆراوجۆرى ھەيە، لەو مندالە

پر نازو دهلالانه يه که نه گهر نه ستیره ی ئاسمان داوا بکات ده بیت بوی دابگیریت. وهک هه موو ئه و کوره جوان و دهوله مه ندانه ی له هه موو دهورو زه مانیکدا ده رده که ون، جوړه بیچمیکه نیوه ی کچان شیتی ده بن و نیوه که ی دی وهک شه ی تان رقیان لینه تی. ناوی «شاسوار خورشید» ه. پنده چیت نزیکي ناوه کان له یه کتر هو یه کی گرنگی ئه و کاره ساته بیت. له راستیدا هیچ که سیک شوین و کاتی یه کتر بینینی شاناز سه لیم و شاسوار خورشید نازانیت، به لام پنده چیت یه کدی ناسینیکی عاده تی بیت، واته شاسوار چه ند جاریک به ماشینه که یه وه به دهوری شاناز دا ده سورپته وه، چه ند جاریک سهیری یه کدی ده که ن، چه ند جاریک ئاماژه ی بچوک بۆ یه کتر ده نیرن، دواچار له کولانیکي چولدا فرسه تیک دروستده بیت که شاناز بتوانیت سوار ئوتومبیلی کارانؤفا به دبخته که مان بیت. وادیاره ئه و دوو عاشقه که پنده چیت به راورد به خه لکانی تری دهورو زه مان ی خویان نه زمووندارترو خاوه ن پیشینه ترین، زیاده روه ییه کی گه وره یان له دووباره کردنه وه ی ژوان و یه کتر بینیدا کردبیت، به جوړیک حیکایه ته که یان له نیوان خه لکدا وها زور بلاوده بیت وه، ده گاته دم چه نده ها ناحه ز که رقیکی گه وره یان له هه ردوو خیزانه که یه، به تایبته هه ردوولایان دوو خیزانی پاره دارو ده ست پویشتون له سه رده می کدا به شی هه ره زوری خه لک به کوله مه رگی ده ژین. یه کیک له و دهسته ناحه زانه که پنده چیت گه نجیکی عه قل مندا ل بیت، شه ویک به قوتویه ک بویه ی سووره وه له سه ر دیواری هه موو ماله کانی کولانه که، له مسه ر بۆ ئه و سه ر ده نوسیت «شان + شاس = ♥».

باوکی شاناز نه گه رچی له سه ره تادا هیچ له ماناو هیما شاردراوه کانی ئه و نوسینه تیناگات، پاش پوژیک خه لکانیکي خیرخوا له به ردم لورییه کانی خویدا ده یگرن و هه موو ئه و هاوکی شه نه یتیه ی بۆ شیده که نه وه که دواتر ده بیت به هاوکی شه ی مردن. پیناچیت سه ی سه لیم ویستبیتی گه مه که بگه ینیته ئاستیکی کوشنده، نه وانه ی چیرۆکه که یان بۆ من گیرایه وه، باسیان

لەۋەكرد كە سەي سەلىم ئەگەرچى تاسەر ئىسقان بىرىنداربوۋە، ئەگەرچى توۋشى سىرپوون و بىدەنگىيەكى كوتوپر ھاتوۋە، بەلام جگە لەۋەي كە بۆيەچىيەكى پىر دەگرىت تا تەۋاۋى ئەۋخەتە سوورانەي بۇ بسىرىتەۋە ھىچى دى ناكات. بەلام چەند شەۋىك دواتر ھەمان دەست دووبارە ھەمان پىستە بە كۆمەلىك ئاماژەي ناشىرىنترەۋە دەنوسىتەۋە. سەي سەلىم بە سەبرو ئارامى پىۋىكەۋە كە دەيەۋىت خۆي لە كارەساتىك لابتات، جارىكى تر ھەمان بۆيەچى پىر دەھىننيتەۋە دووبارە ھەموو نوسىنەكان دەسرىتەۋە. ئەم كارە چەند جارىك دووبارە دەيىتەۋە، شەۋىك لە شەۋان ئەۋ دەستە فىتنەكارە دەگوازىتەۋە بۇ كۆلانەكانى پىشتەۋەش، دەپەپىتەۋە بۇ سەر جادەكان، دەگوازىتەۋە بۇ كۆلانە دوورەكان، بۇ سەر دىۋارى مەكتەبەكانى كچان و كوپان... ھىندى ھىندى ئەۋ نوسراۋە دەپرات، كەسانى تر كۆپىدەكەن و لەسەر دىۋارى كەلاۋەكان دەينوسن، لە دىۋارى ئاۋدەستى مزگەۋتەكان، دىۋارى ئاۋدەستى قوتابخانەكان. شەۋىك يەككىك جورئەت دەكات و بە قوتۋىك سىپراي تايىت لەسەر ھەموو لۆرىيەكانى سەي سەلىم ھەمان پىستە دەنوسىتەۋە. لەۋ نىۋەندەدا سەي سەلىم كە پىۋىكى فرەسەر و فرە دۆستە، دۋاي ئەۋەي ھەر دوو كچەكەي لە قوتابخانە دەھىننيتەدەرى، بە تەۋاۋەتى دەچىتە سۆراغى ھەموو شىتىكى شاسوار خورشىد. شەۋىك ھەندىك خەلك رادەسپىرىت، ئەۋ كوپەي بۇ بىرىنن و بە كۆتەۋە بىيەننە بەردەستى. ھەلبەت خەلكانىكى لىزان كە ئىشيان كوشتن و پىفاندە شاسوار لە بەردەركى مالى خۆياندا بە كلكە دەمانچە سوار ئوتومبىلىك دەكەن و دەيەننن بۇ ئەۋەمبارە گەۋرەيەي سەي سەلىم مېۋەھاتە زىادەكانى خۆي تىاعەماردەكات. شەۋىكى درەنگ سەي سەلىم شانازى كچى لە ژوورەكەي خۆي دەھىننيتە دەرى و دەيىيات بۇ ناۋەمبارەكە. لەۋى شاناز دۋاي چەندىن ھەفتە داپران، شاسوار لە ناۋ سەدەھا سندوقە پرتەقالدا دەيىننيتەۋە. سەي سەلىم كە شەرەفى بەجۆرىكى

سەير ژاندهكات، كه ئابرووی وهك گورگيگ دهلورينيت، دواي دهه قاليته كي كورت له نيو سندوقه پرته قاله كاندا به دهستي خوی شاسوار خورشيد به چهشنكي دپندانه دهكوژيت، هر به ئوتومبيله كهی خوشی لاشه كه دهبات و له بهردهركی مالی باوكيدا فريندهدات. له وشه وهه بونی مهرگ و بونی عهشق و بونی پرته قال له ژيانی شاناز سهليمدا به جورتيك دهبيت به يهك كه دواي دهسال له وشه وه من دهره ناجامی ئه و تيكه لاوييه م له ئوتيلتيكي غه مگيندا بينيه وه.

له وشه وهه شاناز سهليم به جورتيكي دپندانه ههز له درهختی پرته قال دهكات، ههز له گه لای پرته قال دهكات، ههز له بونی پرته قال دهكات... به لام جگه له وههش ههز له بونتيكي دی دهكات «بونی مردن».

سهی سهليمی سهی پۆسته م دواي ماوه يه كي زۆر كورت له ناو لۆرييه كانی خويدا، هاريكاريكي گهنجی خوی دهيداته بهر گولله وه دهكوژريت، له پوداويكدا ئاشكرا دهستي «خورشیدی گول كه تان»ی له پشته، باوكی شاسوار، ئه و پياوه دلشكاوهی دهيويسست ئه ستيره بۆ كورپه كهی دابگريت. له دواي مردنی سهی سهليم، كچه كانی و دايكيكي پير سامانيكي گه وره يان بۆ ده ميتيته وه، به لام شاناز سهليم كه كچيكي ورياترو كراوه تره به خيزاييه كي بيوتيه ئه و به شه سامانهی خوی دهخاته بواری عه قاراته وه، له ريگای هه نديك ده لالی تايبه تی زهوی و زاره وه چهنده ها پارچه زهوی گرنگ دهكرپت، كومه ليك خانوو دهكرپت له و خانووانه ی خهلكی ليقه و ماو له و سهردهمی بپياره ييه دا تالانفرۆشیده كن. له ماوه يه كي كه مدا دهبيت به خاوهنی ريزيک په يوه ندي سهير له گه ل كومه ليك پياو و خيزان و خهلكانی دهست پويشتوو دا. هه رگيز كه س شتيكي خراپ له سه ر شه ره فی نابيستنيت، به لام توانای سهيري خۆنزيكکردنه وه له خهلكی ده سه لاتدار، خۆنزيكکردنه وه له سه ره رشتی به په يوه به رايه تيه گه وره كان، په يوه ندييه ئالۆزه كانی له گه ل فه رمانبه رانی عه قارات و تاپۆ و باجدا بازنه يه كي سوور له سه ر ناوه كه ی

دروسته‌ده‌کن. وهک ژنیکى پاره‌دار که به مارسیدسئیکى سپیه‌وه «که له‌و زه‌مانه‌دا بیۆینه‌یه»، ئیواران له‌ شه‌قامه‌ گرنگه‌کاندا ده‌بی‌نریت. له‌ ئاهه‌نگه‌کانى نه‌ورۆز و سه‌رى سالدا، له‌ ئاهه‌نگه‌ تاییه‌تییه‌کانى ژنه‌پاندا هه‌میشه‌ به‌ چه‌ند کیلۆیه‌ک ئالتونه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت، هه‌رده‌م کراسئیکى پوله‌که‌ی ته‌نک به‌سه‌ر ژیرکراسئیکى سپیدا له‌ به‌رده‌کات، به‌رده‌وام بړیکى زۆرى سینه‌ی به‌پووتى و به‌شئیکى ستیانه‌که‌ی دیاره. له‌و وینه‌دا که من لای هاوړی دیرینه‌کانى بینومه، هه‌رده‌م به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کى پۆشنه‌وه، وهک ئه‌سه‌په‌ ژنیک به‌ جووتیک چاوى سىحراوییه‌وه سه‌یرى کامیژاکه‌ی کردوه، وهک ئه‌وه‌ی به‌ نیگا شتئیکى دیاریکراو بۆ پاشه‌پۆژ بنیریت، وهک ئه‌وه‌ی بلیت «تۆ ئه‌ی ئه‌وه‌ی که دواتر سه‌یرى ئه‌م وینه‌یه‌ ده‌که‌یت، تا مردن ناتوانیت ئه‌م نیگا ئالۆزو سىحراوییه‌ی من فه‌رامۆش‌بکه‌یت». من هه‌سته‌ده‌که‌م شاناز سه‌لیم به‌و نیگا سه‌یره‌یدا په‌یامئیکى بۆ پۆژگاره‌ دووره‌کان ناردوه. کاریگه‌رییه‌کى دروست‌کردوه، مړۆف له‌ ناو هه‌زار وینه‌دا، ده‌بی‌ت وینه‌که‌ی جیابکاته‌وه‌و به‌رسیت: ئه‌رى ئه‌م خانمه‌ کئیه‌؟.

به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ژنانى ده‌وله‌مهنده‌وه که هه‌میشه‌ چه‌زبان له‌ پیاوانى وهک خۆیان پاره‌داره، شاناز سه‌لیم چه‌زى له‌ پیاوانیکه‌ که بۆنى مه‌رگیان لی‌بی‌ت. بۆنى مه‌رگ لای ئه‌و، بۆنى ئه‌و پیاوانیه‌ که ده‌مرن و مردنیش دروسته‌ده‌کن. سه‌ره‌تا خۆشى به‌دروستى نازانیت بۆنى مه‌رگ چیه‌، غه‌ریزه‌یه‌کى تاییه‌تى به‌ره‌و هه‌ندیک پیاو رایده‌کیشیت، که ده‌زانیت له‌ پیاوانى تر ناچن، جۆره‌ نیگایه‌کى تاییه‌تیا هه‌یه، شتیک له‌ چاویاندايه‌ که مړۆفى ئاسایى هه‌ستى پیناکات و شاناز سه‌لیم ده‌بی‌نیت... تیکه‌له‌یه‌که له‌ غه‌م و دل‌په‌قى، له‌ ته‌نهایى و وه‌حشییه‌ت، له‌ ترسئیکى قوول و بو‌یریه‌کى شیتانه. ناسینه‌وه‌ی ئه‌و مړۆفانه‌ نه‌ینى هه‌ره‌ گه‌وره‌ی شاناز سه‌لیم، که یه‌کجار سه‌یرى یه‌کئیک بکات، ده‌زانیت زوو ده‌مریت یاخود نا، پیاوکۆژه یاخود بێگونه‌ه. پۆژیک به‌ نه‌شمیلی سوبحان «که سه‌رده‌میک یه‌کئیک له‌

هاوړې نزيکه کانی بو» ده لیت: «نه شه گیان، نه م دنیا به له بهر چاوی من له قادر مهيکه ده چیت، هه نديک له سهر وه دینه خورای و ده چن بو ژیر زه مينیکی تاریک، نه وانه مردووه کائن. هه نديکی تریان چاوه کم به پله کاند سهر ده که ون، سهر ده که ون سهر ده که ون. نه وانه پیاو کوژه کائن... حه یاتم، هه نديجار له بهینه دا خه لکانیک ده بینیت گه یشته ته سهری سهر وهی پله که که، گه یشته ته پله یه که که نه شه گیان، نیتر ناتوان له وه زیاتر برؤن... نیتر ده بیت دابه زن، له سهر نه و پله کانه یه دوايي، به غنی له ویا دا ده بیت پیچکه نه وه، نا له ویا دا بونی هه دوو جنسه که یان لیدیت، بونی یه کینک که وه ستای مردن بووه، بونی یه کینکیش که خوی ده مریت، نیتر نه شنوشی گیان گله ییم لیمه که، پیاوان که ده گنه سهر نه و پله یه، من رؤحم بویان ده رده چیت، بونه که یان شیت مده کات».

عه شقی یه که می له دواي شاسوار، کوړیکی گه نجه که له سهر کوشتنی دوو خوشکی بیگونه پولیس به دوايدا ده که ریت، عه شقیکی کورت که دوا جا ر دواي نه وهی که سوکاری دوو قوربانیه بیخه تاکه، ماله و مال و سهر بانه و سهر بان به گولله هه لیده برن، به به ربوونه وهی نه و کوړه له سهر بان یکی به رزه وه دواي دیت. عه شقه که ی تری پیاویکی چکولانه ی سهر سپیه که پیشتر له شه سته کاند ده ستيکی گه وره ی له کوشتن و سهر برین و سووتانی کو مونیسته کاند هه بووه. دواي ناسینی بؤ شاناز سه لیم به ماوه یه کی کورت، کوړی یه کینک له و قوربانیه دیرینه ی جارن، ده رده که ویت و دواي حه قده سال توله ی باوکی لیده کاته وه له ناو مه حه له که ی خویدا، له ناو نه خشه ی خانوو و دؤسیه ی عه قار و دوکو مینته کانی تا پؤدا سهری ده بریت.

شووی یه که می شاناز سه لیم به کوړیکی سمیل ره شی برو قه ترانیه که سهر ده مانیک مفه وزی پولیس بووه، به هوی دلر ه قیه کی بیوینه وه، به هوی کوشتنی بؤ چه نده ی دیل له ژیر تیه لدان و قه لاقه کردنی پولیس خانه دا له پولیسی ده رده کریت. کاتیک شاناز سه لیم ده ی ناسیت بابایه کی بیئیشه

كە لە مەزاتخانىەى شار كاسىتى سبىل كان و مافى و ئىبراھىم تاتلىساز دەفرۆشىت و لە ژىرىشەوۋە بازىرگانى بەو فلىمە سىكىسيانەوۋە دەكات كە پىاويكى بىستەبالاى قەمور بۆى دەھىنىت. كىرپارى فلىمەكانى ئەو زەرەنگەر و فەرشفرۆش و جوملەچىيانەن كە بەردەوام بە وىقارى فەشەلى پىشت قات و بۆينباخەكانىيانەوۋە دەىگىرن و لىئىدەپىرسن: ھىى كوپى باش ھىچى تازەمان بۆ نەھاتوۋە؟ شاناز سەلىم يەكەمجار لای زەرەنگەرىك دەبىيىنىت، ھەر لەوچ يەكتىرى دەناسن، پاش دوو مانگىش لەو پۇژە كابرا مىزەكەى خۆى لە مەزاتخانىەكە دەفرۆشىت و بە قات و بۆينباخىكەوۋە گرانبەھاتر لە قات و بۆينباخى بازىرگانە ھەرە ناسراوۋەكانى شار پروودەكاتە كۆشكىكى گەرەو لەوچ دەبىت بە يەكەمىن مىردى خانمى شاناز سەلىم، كە لە يەكەم ئىئوارەى زەماوەندىيانەوۋە ھەك شىت خۆى فەرىدەداتە ئامىزىيەوۋە لە كاتى پىنكەوۋە خەوتندا ھىتدە لە بۆنى مردن نىزىكەبىتەوۋە ھەك خۆى دەلىت: ھەك ئەو ھەبوو مەرۇف دەستبەرىت و لە زەرياي مردندا دوورترىن بەرد لە قولترىن جىگادا ھەلگىرىت. لەو سەرەتايەوۋە شاناز تىندەگات كە ئەو كۆشتەى بۆنىكى تايىبەتییە، بۆنىكە لە نىئوان ھەموو عاشقەكانىدا ھاوبەشە... جار دواى جار لەگەل ئەو مىردە گەنجەيدا دەخەوۋىت و ھەست بە دابەزىنىكى زىاتر دەكات بەرەو بىكى خەرەندىكى نادىار. بەرەو جىگايەكى كۆشندە كە ھەستى مەرۇف لەگەلیدا بە تارىكى گەرەتر و گەرەتر دەبىت. دواى سى مانگ لە زەماوەندىيان، شاناز سەلىم بىتەوۋەى ھىچ شتىك لە ئارەزوۋە تارىكەكانى مردبىت، بىتەوۋەى لە ھاوسىتى مردن تىزىبووېت، بىتەوۋەى بتوانىت غەرىزە پەشەكانى لە باوۋەشى ئەو لەزەتە سەيرە جىابىكاتەوۋە كە لەزەتى تىكەلاوبوۋنى مردن و ژيانە، بەيانىيەك دواى شەوېكى درىژى لەزەت كە دەكرىت مەرۇف بە شەوۋى تەقىنەوۋەى بوركانەكانى دۆزەخ ناوۋەدىبىكات، ھەلدەستىت و ئەو پىاۋە چاۋرەشە لە جىگاي خەوتنە ئاورىشمىيەكەيدا بە مردوۋى دەبىيىتەوۋە.

نامه ویت زور له چیرۆکه کانی خانمی شانازدا قوولبیمه وه، ته نیا ده مه ویت
 نه وه تان بۆ بسه لمینم که نه و ژنه پر نهینیه، نه و خانمهی که پارچه یه که
 عیش وه جوانیه، هه میسه هیلکی سه یرو نهینی هیه، به ریواره کانی
 ریگای مه رگه وه گرپی دهاته وه. ژنیکه له دوو ریانیکی گه ورده وه ستاوه،
 باوهش بۆ نه و پیاوانه ده کاته وه که له مسهره وه وهک پیاو کوژان دین و
 له وسهره وه وهک لاشه تیده په پرن. له م ریگاوه دین و مردن له دواي خوین
 جیده هیلن و له و ریگاوه دهوژن و خوین بوونه ته مردوو. شاناز سه لیم
 له ژنیکه نه فسانه یی ده چیت که له پیش ده رگای دوزه خدا وه ستاییت
 و وه زیفه که ی نه وه بیت له گه ل نه و پیاوانه دا بخه ویت که بهر له مردن
 پیوستیان به باوهشی ژنیکه تا له له زه تی ژیان و زو لوماته کانی تیگه ن.
 بهر له وه ی خانمی سه لیم جیه یلم پیوسته پیتان بلیم که نه م ژنه
 شووده کات به سامیری بابلی و دواتر رۆلکی ترسناک له چاره نویسی
 مندا ده بینیت، من دواتر دواي دوو سال له سه فهری هه ره گه وره ی ژیانم،
 له ئاهه نگیکی موسیقیدا بینیمه وه، له پیشی پیشه وه دانیشتبوو. یه که مجاری
 بوو ته ماشامبکات، پیشتر هه رگیز ته ماشای نه کردبووم، هه تا نه و جارهش
 که چووم بۆ لای و تکام لیکرد واز له سامیری بابلی بهینیت، راسته وخۆ
 ته ماشای نه کردم، که قسه ی له گه لدا ده کردم روویده کرده تابلۆیه کی گه وره
 که پر بوو له وینه ی درهختی پرته قال. من نه و رۆژه که بینیم وام ده زانی
 نامناسیته وه. دواي ئاهه نگه که ویستی به بیدهنگی له هۆله که بجیته ده ری،
 من له ناو قه ره بالغیه کی گه ورده دوایکه وتم، له ناو ئوتومبیله کاندای گرتم
 و لیم پرسى: شاناز سه لیم، بۆ وات لیکردم؟ بۆ ویستت بمکوژیت؟ من چ
 شتیکم نه کرده دژی ویزدان و عه داله ت بیت. وهک نه کته ریک رۆلی خو ی
 له شانۆگه رییه کی ترسناکدا ته واو کردیت، ده رگای ئوتومبیله که ی کرده وه و
 سوار بوو، په نجه ره که ی دادایه وه و بیته وه ی وه لاممبداته وه رۆیشت و ئیدی
 هه رگیز نه مبینیه وه.

که‌سی دووهم

شاروخی شاروخ و دووهمین دهرکه‌وتنی له باغیکی غه‌مگیندا

من دهمزانی لی‌ره‌یه، دهمزانی یه‌کیکیان لی‌ره‌یه، دهمزانی جگه له دالیا سیراچه‌دین یه‌کیکی تر هه‌یه که له تاریکی و پوناکییه سه‌یره‌کاندا سه‌یرمه‌کات و بانگمه‌کات. هه‌ندیک شه‌و هه‌لده‌ستام و هه‌ستم پیده‌کرد له ژووره‌که‌دایه، دهمزانی یه‌کیکه دۆستی منه، پۆحیکی گه‌پۆکه، که‌سیکه سنووری نیوان ژیان و مه‌رگ نازانیت. نا هاورپیان من هیچ چیرۆکیکی تایبه‌تیتان له‌سه‌ر خێوو تارمایی پێشکه‌ش ناکه‌م، من باس له‌خه‌لکانیک ده‌که‌م که دیارنه‌ماون، به‌لام گه‌ر به‌قوولی ناو تاریکی بگه‌پێین، به‌قوولی ناو پۆحی خۆمان بگه‌پێین ده‌یاندۆزینه‌وه، له‌جیگایه‌کدان نزیکه له‌ئیمه‌وه، له‌شاریکی تردان له‌ناو شاره‌کانی خۆماندایه، له‌مالیکی تردان که هه‌ر له‌ناو ماله‌کانی خۆماندایه، له‌باغچه‌یه‌کی تردان که له‌ناو باغچه‌کانی خۆماندایه. کۆمه‌لیک پۆحن ئیشیان ئه‌وه نییه باسی جیهانیکی غه‌یبیمان بۆیکه‌ن، ئیشیان ئه‌وه نییه بلێن ته‌ماشاکه‌ن له‌م دیو ئه‌م ژیانه‌وه ژیانیکی تریش هه‌یه، به‌پێچه‌وانه‌وه ئیشیان ئه‌وه‌یه که یارمه‌تیمان بده‌ن ئه‌م زه‌وییه جوانتر ببینین. تییگه‌ین له‌ناو ئه‌م شارو باغ و شه‌قامانه‌دا، له‌ناو ئه‌م کۆلان و کوچانه‌دا، له‌نیو هه‌ندیک له‌م مرو‌ف و بوونه‌وه‌ره‌راگۆزه‌رانه‌دا، له‌نیوان هه‌ندیک له‌م ئاواز و نوسین و تابلویانه‌دا، شتیکی هه‌یه که سه‌ر به‌م جیهانه‌ ساویکه‌و یه‌ک دیوه‌ نییه، شتیکی هه‌یه ده‌توانیت ده‌نگی مرو‌ف سافتر و پرووتتر له‌سه‌ر ئاستی وجود به‌رجه‌سته‌بکات. من له‌ئهم‌مونی خۆمه‌وه پیتان ده‌لیم، له‌ناو هه‌موو مرو‌فه‌کاندا شتیکی هه‌یه که نامریت، له‌ناو هه‌ر باغیکدا هه‌ندیک گول هه‌ن جاویدن، له‌ناو هه‌ر شاریکدا هه‌ندیک شت هه‌ن که ته‌نیا له‌گه‌ل ژیانی پۆژانه‌دا قسه‌ناکه‌ن،

به لکو له گهل نه به دييه تدا قسه ده کهن. دلنيام هه مووتان نه و هه سته ژياون، هه مووتان پوژانه نه و هه سته ده ژين... ده چيته شارپکه وه به شه قام و کوچه کانيدا ده گه پييت، به لام به رده وام هه ستيکي ناديارت هه وه وات لپده کات هه ستيکيت نه و شارهت نه بينيوه، زورجار هه موو نه و شاره ده گه پييت به لام هه سته ده کيت چه قتيکي ديارپکراو هه وه، خاليکي ناديارت هه وه تو بوي ده گه پييت و نه تدوزيوه ته وه، له وانه وه تو هه رگيز نه و چه وه نه دوزيته وه، به لام ده زانيت خاليکي وه ها هه وه، پنتيکي ويل و نه دوزراوه ي وه ها هه وه. ده چيته ماليکيه وه تا نه گه يته سهر پنتيکي ديارپکراو، تا نه گه يته خاليکي نه يتي، پيت وايه هه رگيز نه و مالته نه بينيوه، هه نديجار هينده ي پتده خه يته نه و شوينه وه هه سته ده کيت مالي تويه، هه سته ده کيت تو توانيو ته نه و جيگايه بکيه ته ناشناي خو، به لام هه نديجار نه و پنته ته له مالي هه ره ديرينه ي خوشتدا لي ونده بيت و ده بيت بوي بگه پييت، ده چيته ژووري و نه و پنته ته ونکرده، بوويت به غه ريپيک که هه رگيز نه و مال و مه نزه ي نه بينيوه. بوي مرقيش وه ها وه... بوي مرقيش پنتيک هه وه ده بيت بيدوزيته وه، گهر نه و پنته نه دوزيته وه هه تاهه تايه نه و که سه لاي تو غه ريپه و غه ريپه و هه ره به غه ريبي ده مي نيته وه... نه و خاله ده رگاي ئيمه وه بوي گه يشتن به نه يتي دونه، بوي په رپه وه له نيگاره ساده کان و ئاماده گييه ساده کان و په يوه ندييه ساده کان، له و بهر نه و خاله وه جي هانيکي تر ده ست پتده کات، نه و پنته نه و پنته وه که له شاره کاندنا نامريت، له باغه کاندنا جاويده و له مرقدا نه به دييه. شه ويکيان گويم له ده نگی بو... له بالکونه که دا دانيشتبووم و چاوهرواني بالنده کانم ده کرد، له و مه خلوقاتانه ورده بوومه وه که ده متواني له تاريکيدا بيانينيم، له به رده م نه و باغچه بينازهدا ده رکه وت که راسته وخو له و بهر ئوتيله که وه بوو، به هيمني هات و له بهر ئوتيله که دا وه ستا، چليکي سپي له بهر دابوو، جانتايه کي سپي به شانه وه بوو، له جانتا سپييه که وه سه ري فلوتيکي سپي هاتبووه ده ري. به هيمني له ژير بالکونه چکوله که ي مندا

وهستاو و سه‌ریکی به‌رزکرده‌وهو ته‌ماشایکردم. ئه‌و شه‌وه وهک پئیواریک هاته به‌رچاوم که شه‌و دره‌نگ له مال هاتوته‌دهر بۆئه‌وه‌ی به‌ربه‌یان زوو بگاته هه‌واری خۆی. به‌لام ئه‌وه یه‌که‌مین و دواه‌مین ده‌رکه‌وتنی نه‌بوو، چه‌ند شه‌ویک دواتر کاتیکی له‌لای محمه‌دی فیرده‌وسی ده‌گه‌پامه‌وه، به‌نیو قه‌یسهرییه‌کی چۆلدا ده‌پۆیشتم، بازاریک بوو تا ئه‌وکات پڕ له ته‌پوتۆزی پۆژ، له‌ بۆنی کالای نوێ، له‌ جریوه‌ی ئه‌و بالداره‌ بچوکه‌نای به‌دهم خه‌وه‌وه له‌ نیوان شیلمانی ژه‌نگاوی سه‌قفه‌کاندا ده‌فرین. له‌ ناکاو له‌وسه‌ری قه‌یسهرییه‌که‌وه‌ بینیم، هه‌مان که‌س، به‌ هه‌مان جلی سپیه‌وه، به‌ هه‌مان کۆله‌ پشته‌وه، به‌لام ئه‌مجاره‌ش نه‌متوانی روخساری به‌روونی بینیم، ده‌رکه‌وت و ونبوو. نه‌مه‌ه‌زانی ئاخۆ یه‌کیکه‌ ده‌یه‌ویت خۆی نیشانی من بدات، یان پئیواریکی پاگوزه‌ره‌و به‌پێگای خۆیدا ده‌پوات، به‌لام دلنیا‌بووم هه‌ر دوو جاره‌که‌ له‌ تاریکیدا له‌ منی پوانی، هه‌ر دوو جاره‌که ئیستینکی کرد و سه‌ری هه‌لبه‌ری و بۆ ساتیک ته‌ماشایکرد و تیپه‌پڕی، به‌لام هه‌ر دوو جاره‌که به‌ مه‌ودایه‌کی هێند زۆر لیم دوور بوو نه‌متوانی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌ر دوو جاره‌که شه‌و بوو، هه‌ر دوو جاره‌که من ته‌نها‌بووم، هه‌ر دوو جاره‌که له‌ من دوور‌بوو. هه‌ندیک شه‌و ئیدی من به ته‌نها ده‌هاتمه‌ده‌ری، خۆم ده‌کرد به‌ ناو کۆلانه‌کاندا، ده‌چوومه‌ ناو بازاره‌ خالییه‌کانه‌وه، ده‌ستمه‌خسته‌ ناو گیرفانه‌کانی چاکه‌تیک‌ی سپی درێژه‌وه‌و وهک له‌قله‌قیکی نه‌خۆش چاوه‌کانم کزده‌کرده‌وه‌و بیئه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ بکه‌مه‌وه ده‌که‌وتمه‌ پشکنینی تاریکی. من بست به‌ بست تاریکیم بۆ شتیکی ده‌پشکنی، بۆ ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی، بۆ پێگایه‌ک که‌ ئاده‌میزاده‌کانی تر نایدۆزنه‌وه‌و ناتوانن پیا‌ به‌پۆن، به‌لام من ده‌مویست بیدۆزمه‌وه‌و پیا‌به‌پۆم. له‌و شه‌وانه‌دا چاوه‌پیمده‌کرد ده‌رکه‌ویت، به‌لام نا... له‌و شه‌وه‌ تاریکانه‌دا، من پێگام که‌وته‌ سه‌ر پێگای پیاویکی تر که‌ جه‌مسهره‌ له‌یه‌کتر ازاه‌کانی دوو دونیای بۆ من به‌یه‌که‌وه‌ گرێدا، له‌و شه‌وانه‌دا من مسته‌فای شه‌ونمم

ناسی که چوارهمین و دواهمین مرقفی راسته قینه و گوره یه من له سهر
 ئهم ئه سستیره یه دیبیتم، له گهل ئیسحاقی لیوزیرین و دالیا سیراجه دین و
 دکتور بابا کدا ئه و چوارگوشه گوره یه دروستده کات که من له ناویدا
 خالکی چکوله بووم و بانگه وازه دوورو له یه کتر از اوه کانیا نم پتکه وه
 گریده دا... به لام بوهستن، بهر له وهی دریزه به باسی نهینیه گوره کان
 بدهم دهپرسم : ئیوه که سستان ئه و یارییه تان کردوه که وینه یه که به
 له یه کدانی کومه لیک خال دروستبکه ن، نیگاریک وه که ئه و نیگارانه ی له
 گوفاری مندا لاند هیه، کومه لیک پنتت هیه هر یه که یان ژماره یه کی
 له سهره، ئیشی تو ئه وه یه که ئه و پنتانه به یه کدی بگهینیت تا دواچار
 وینه یه کت بو دهبرجیت؟ دلنیا م زوره تان له مندالی یان گوره یدا ئه و
 وازییه تان کردوه. من ژیا نم وه که شتیکی وه ها دیته پیش چاو، ئازیزان،
 پهنگه یه کیک بلیت ئه مه وینه یه کی کۆن و تهقلیدییه بو ژیا ن، به لام من
 ئیستاش هه روا دهیینم، من خۆم وه که ئه و هیله دهبینی که ئه و خاله
 دوورو له یه کتر از اوانه به یه کده گهینیت... به لام جیاوازی هه ره گوره ی ئهم
 یارییه له سهر کاغه ز له گهل ژیا ندا ئه وه یه، له سهر کاغه ز هه موو خاله کان
 ژماره یان له سهره، تو له یه که وه دهچیت بو دوو، له دووه وه دهچیت بو
 سئ و تا کوتایی، به لام له ژیا ندا خاله کان ژماره یان له سهر نییه، تو
 نهخشه یه کت له بهرده مدایه پره له پنتی پهراگهنده، پره له هه زاران خال،
 له هه موو پنتیکدا تو دهینت به زهمه تیکی زور، به ئه گهر کارییه کی
 ناکوتا بگه یته ئه و بریاره ی دواتر بو کوئ دهچیت. هه ندیک مروق هه ن
 هه رگیز خاله کان پتکه وه گریناده ن، له جیگای خویاندا ده وهستن و پتیا ن
 وایه ئه و وهستان و پامانه هه موو زینده گییه و که مالی که ماله. هه ندیکیش
 به شیکی نیگاره که ته واوده که ن و ده وهستن، هه ندیکیش به پیگایه کی هه لدا
 ده پۆن و هه رگیز ئه و وینه یه یان بو دروستنا کریت که ده بیت دروستیکه ن،
 به لکو له نیو خه تی ئالوزو به یه کدا چوودا ونده بن. به لام من پام وابوو

ھەر يەككەك لى ئىمە لى ژياندا دەبىت وئىنەك دروستىبات، كۆمەلىك خال بەيەكەو گرىبىدات و لىو خالانە نىگارىكى تايبەتى بكىشىت، وەلى ئىجگار كەمن ئەو مۇقانىە تا كۆتايى لىگەل نىگارەكەدا دەپۇن، ئىجگار كەمن ئەوانەى وئىنەكە تەواودەكەن... مەن كە تەواو مەستەفای شەونمە ناسى، دىنباووم تەوانىومە دوو خالى گىرگ پىكەو گرىبەدەمەو، وەك ئەوەى وئىنەى مانگىكى گەورەت ھەبىت و تۇ دواجار خالەكانى ئەمەرەوسەرى كەوانەكەت دۇزىبىتەو، ئەو دوو پەتەت دۇزىبىتەو كە جەوھەرىن لى دروستكردى ھەموو نىگارەكەدا. بەلام ئەو شەوانەى كە بەدواى ئەو كوپە سىپىۋشە دەكەوتم، نەمدەزانى چى دەكەم، نەمدەزانى مەن لى نىوان ھىلەكان و خالەكاندا ونبووم ياخود بەپىگا راستەكەدا دەپۇم؟.

بە پىچەوانەى چاوپروانى مەو، سىيەمەن جار ئەو كوپەم لى نىوہپۇيەكى گەرمدا، لى خراپتىن و ناشىرىنتىن شوىنى شاردا بىنىيەو، ئەو سەردەمەبوو كە سەراف و پارەفرۇشەكان نىوہى ئىشەكانى خۇيان دابوۋە دەست ھەندىك مەندال كە بە سەفتە پارەى زۆرەو لى سەر شۇستەكان دەھاتنە بەر لووتت و داواياندەكرد پارەكانت بگۇرپتەو. ئەو پۇژە مەن ژىكى ئاوارە تكاى تياكرەم، لى بازار پىرسىارى بۇ بىكەم سەد ماركى ئەلمانى چەند دىنار دەكات. دەبىت پىتان بلىم كە مەن لى ھەر شت زىاتىر رەقەم لى ناوى پارەبوو، نازانم لى بەر ھەر ھۆيەك بىت ناوى ئەو دراوہ سەيرانەم وەك ناوى جىۋكەو جىروجانەوەر دەھاتە بەر گوى «غەلەن، پاوہن، دراخما، پىزۇ، شىخەل». بە نارەھەتسىيەو پىوومكرە ئەو ژىر زەمىنە تارىكەى سەدان كەس لىوئىدا بۇگەنى پۇج، بۇگەنى دەست، بۇگەنى ھەناسەو بۇگەنى پاشەلىان تىكەلكردبوو. مەن لىو جەنجالىيەدا لى بەردەم بوو كەسدا وەستابووم، كە لى دوو فەردەى گەورەو سەفتەى پىنچ دىنارىان دەردەھىتاو بە خىزايەكى سەرسوپرەنتەر دىانژمارد. مەن خەرىكى پىرسىاركردن بووم كاتىك ئاوپمدايەوۋو لى نىكەو لى سەر

پله که کان بینیمه وه، سهره تا ئه و چوار دلۆپه خوینهم بینیمه وه که له سهر
لاملی بوو. له سهر وه سهیریکردم و به هیواشی دهستی بهرزکرده وه و
سلاویکی لیکردم، ئیستا دهمتوانی به پۆشنی بیینم، خۆی بوو، شاروخی
شاروخ بوو ئه و سهر بازه بوو که شهویکی ره شهبا و ته پوتۆز دوی
کو تاییهاتنی جهنگی ئیران له شاری ته پوتۆزه زهرده کاندای بینیم، ئه و بوو به
چاوه شینه کانییه وه، به سهره سفره که یه وه، به فلوو ته که یه وه، به هارمۆنیکا
بجو که که یه وه له گیرفانی چه پیدا، له سهره خۆ له پله که کانی ئه و بازاری
ئه هریمه نه دابه زی، مه دای نیوانمان زۆر که و ره نه بوو، به لام له نیوان من
و ئه ودا بیشومار خه لک هه بوون، دهیان سهراف به چاوی پر ته ماحه وه،
دهیان میزدمندال به فهردهی گه و ره ی پاره وه، دهیان کپیار به چاوی لکه ی
ره شه وه، دهیان خه لکی گیرفان به تالیش که هاتبوون ته نیا بۆنی پاره بکه ن.
من به ره و رووی پۆیشتم و وام هه سته کرد ئه ویش به ره و رووی من دیت.
به لام له چاوتر و کانیکدا له ناو جه نجالیه که دا ونبوو. من هاوارم لیکرد:
برای من، شاروخی شاروخ، کاک شاروخ، ئاغای شاروخ... به لام وه ک
ئه وه ی زهوی قووتییدات له ناو قه ره بالغیه که دا دیار نه ما... به لام دلنیا بووم
بینیومه، دلنیا بووم خۆی بوو، شاروخی شاروخ بوو، خاوه نی هه مان ئه و
چاوه شینه غه مبارانه بوو که له وه بهر بینیبووم. من هه موو ئه و بازاره ی
به دوا دا که رام و نه مبینیه وه، هه ر که سیک جلی سپی له به ردابایه ده مگرت
و ته ماشامده کرد و ئه و نه بوو. دوی ئه وه سنی پۆژ له سهر یه ک که رامه وه
بۆ ئه و بازاره و هیه ئاسه واریکی نه بوو. دوا جار ئیواره یه کی درهنگ له
چایخانه یه کی چکۆلانه دا دانیشتبووم، له شوینیکی غه مگیندا. من دوا هه مین
که س بووم که چایچییه که چاوه پوانیده کردم هه ستم و ئیدی دره گای
چایخانه که ی دابخات و بپواته وه بۆ ناو مال و مندالی خۆی، هیدی هیدی
گلۆپی شه قامه کانی ئیواری داده گیرسان. بازار به ره و هیمنی و شه قامه کان
به ره و خامۆشی ده پۆیشتن. چیشته خانه و چایخانه و فروشیاره کانی

دەۋر بەرمان زۆربەي داخراپوون و ئەۋانى دىش كە مابوون خەرىكى كۆكردنەۋەي شتەكانيان بوون، لەو ساتەدا لەو بەرى شەقامەكەۋە دەركەۋت، ھەر دووكان يەكترمان بىنى، ھەر دووكان سەيرى نىۋچاۋى يەكدىمان كرد، بەدەست ئاماژەيەكى بۆ كردم ۋەك ئەۋەي بلىت دوامبەكەۋە. من پارەي چاكەي خۆمدا و بە لە چوومەدەرى، ۋەك ئەۋەبوو بە يەكجار شەۋ داھاتىت، بە يەكجار لە چاۋتروكانىكدا شەقامەكان خالى و كوچەكان خامۆش بوويتن، ھەستەمكرد جگە لە سەنگىنى شەۋ كە بە خىرايىيەكى ئەفسوناۋى دەيدا بەسەر شاردا ھىچ شتىكى دى نابىنم، ھەستم بە تارىكىيەكى كوشندە دەكرد، تارىكىيەكى قوول و بىسنوور كە تەنيا پوناكى ھەندىك گلۇپى زەرد دەيشكاند. ۋامدەزانى ئەۋجارەش ونمكردە، ۋامدەزانى يارىيەكى دزىۋى دەركەۋتن و خۆشاردەنەۋەم لەگەلدا دەكات، بەلام بىننمەۋە لەۋسەرى شەقامەكەۋە ۋەستابوو، بە تەنيا... من جگە لەۋ كەسى دىكەم لەۋ شەقامەدا نەبىنى، ھىچ كەسى دىكە، ۋەك ئەۋەي لە ناكاو ھەموو زەمىن بۆ ئەۋ يەكتر بىننەي من و ئەۋ چۆل بوويت، ھەموو زەمىن تەنيا بۆ ئەۋ چاۋپىكەۋتنە سىحراۋىيەي من و ئەۋ خۆي ئامادەكردىت. من نەمدەزانى ئاخۆ بە راستى لە ناكاو شەقامەكان و كوچەكان لە نىۋان من و ئەۋدا چۆل بوون، ياخود ئەۋە منم كە ھەست بە دووركەۋتنەۋەيەكى ئەۋتۆ دەكەم لە دونيا كەس نابىنم. بەلام گرنگ ئەۋە بوو ئەۋ لەۋى بوو، لە ژىر گلۇپىكدا ۋەستابوو، بۆئەۋەي باش بىبىنم، لەدوورەۋە بە ھەمان شىۋەي يەكەمجار دەستى بۆ بەرزكردمەۋە و بانگىكردم. من دۋاي كەۋتم و ئەۋ پۇشست، نەمدەزانى دەيەۋىت بگەين بە كوئ، بەلام بە ئاراستەي ئوتىلە سووتاو و غەمگىنەكەي من دەجولا. گرنگ ئەۋەبوو من جگە لەۋ ھىچى دىكەم نەدەبىنى. لە ناكاو ماشىنەكان و پاسە چكولەكانىش نەمابوون، شەقامەكان بە شەقامى نىۋ شارىكى خاپوور دەچوون، شارىك ئافاتىكى كوتوپر ۋووى تىكردىت، لە دور بايەك دەھات يارى بە پاشماۋە و پىسى تورپدراۋى

سەر جادهكان دهکرد، من دواى دهكهوتم و گرنگ نهبوو بهلامهوه بۆ كوێ دهچیت، گرنگ نهبوو بایه یاخود نا، پوناکییه یان زولمەت، گهردهلولوله یان ئارامی، گرنگ نهوهبوو من دهمبینی... دواجار خوێ کرد بهو باغچه زهردهدا که دهکهوته بهرابەر ئوتیلته سووتاوهکەی منهوه، باغیک بوو چۆل و تاریک. یهکهمجارم بوو بچمه ئهو باغهوه، نازانم له بهر ههر هویهک بیت وهک باغ سهیرم نهدهکرد. زیاتر له شویننیکي له بیرکراو دهچوو، له گورستانیک دهچوو مردووهدکان جییانهیتشتبیت، له شویننیک دهچوو که خهلک همموو دهزانن ههیه، بهلام نازانن بۆچی ههیه. خهلک لهو شارهدا بۆ باغچه نهدهگهپان، که پرویان لهو باغچهیهش دهکرد بۆ شتیکی تر بوو. خهلکی ئهم شاره همموو شتیکیان دهزانی ئهو نهبیت بتوانن بۆ سعاتیک به تهنها لهسەر کورسییهک دانیشن و تماشای سهوزی و درهخت و گول بکهن. سعاتیک به ئارامی له ناو درهختهکاندا چاو لیکنین و لینگهپین دهنهگهکانی سروشت بجیتته رۆحیانهوه، من پیموابوو سال دواى سال ئهو باغچهیه خووشی له یادیکردبوو که باغچهیه، وهک بهشیك لهو جیهانه کونکریتییه تماشای خوێ دهکرد. من لهوهوبهر بهردهوام له بالکونهکهی خومهوه تماشامدهکردو دهمزانی نازانیت باغچهیه. ههندیجار دهمویست خهبریبکهمهوه، دهمویست پیبلیم، هسته له خهو تو باغچهیت، بهلام همموو جاریک پهشیمان دهبوومهوه، هستمهکرد گهر بیربکهویتتهوه باغچهیه خهفته زۆر دهخوات، به تایبهت همموو رۆژیک دهبیت ئاوارهکان له ئوتیلته سووتاوهکهدا ببینیت، دهبیت ئهو کچه شهرمن و ترسنۆکانه ببینیت که ناتوانن بچن بۆ باغچه، دهبیت ئهو پولیسانهی بهر دهرکی نیشتهجنی حکومییهکانی ئهو بهر ببینیت، ئهو کهبابچییهی کوچهکهی پشتهوه که جگه له خواردنی گوشت له ژيانیدا بیرى له هیچی دی نهکردوتهوه، زۆر خهفته دهخوات که نیوهروان ئهو همموو پیاوه برسییه له بهردهمیدا رادهکهن بۆ چیشخانه پیسهکانی ناو بازار و کهس ئاور لهو ناداتهوه، کهس پینالیت

باغچە تۆگەرماتە يان نا؟. نا وامەزانن من زۆر شاعىرى و شتى وام، بهلام ھەر كەس وەك من ماوہىەكى درىژ لە بالكونى ئوتىلى ئاوارەكانەوہ سەيرى ئەو باغچەيەى بگردبايە سووك و ئاسان ئەو حەقىقەتەى دەبينى... من حەزمەدەكرد شاروخى شاروخ بچووبايە بۆ ھەر جيگايەكى دى و نەچووبايە بۆ ئەو باغچەيە. بەلام بچووبايە بۆ دۈزەخىش ھەر بە دوايدا دەچووم. كە چوومە ئەو باغچەيەوہ بايەكى سەير ھات، پرىبوو لە خەفەتى درەختەكان، شاروخى شاروخ لە نيوان دوو سەنەوبەرى بەرزدا وەستابوو. من پىمگوت: ھاورپىم ئىدى مەپۇ، بوەستە. ئەو بەرابەرم وەستاو بە زەردەخەنەيەكەوہ گووتى: ھىوادارم تۆ ھەموو شتىكت لە بىر بىت و ژيانى پىشووئى خۆتت ھەرامۆش نەكردىت. من لىرەم بۆئەوہى لەگەلتدابم. لىرەم بۆ ئەوہى يارمەتيت بەدم، ئەو پۆژانەى لە بەردەم تۆدان سەخت و گەورەن... من دەبىت لەگەلتدابم. تۆ لە من زياتر ھىچ يارمەتيدەرىكى تەرت نىيە، من چەند پۆژە لەم شارەدا دەسورپمەوہ، لىم مەترسە و نەابم. من چەندىن پۆژە دوور بە دوور ئاكام لە تۆيە، بەلام دروست نازانم لە چ ئان و ساتىكدا دەبىت تۆ پزگار بەكم... ھەموو مۇسقىقارىكى گەورە فرىشتەيەكى ھەيە مەيش فرىشتەى تۆم.

من لىتى نەزىك دەبوومەوہ دەمگوت: كى تۆى ناردووە بۆ لای من، خودا يان شەيتان؟ تۆ فرىشتەى كىتت و دەتەوئت چىم بۆيكەيت؟ بە ھىمنى دەىگوت: من نە خودا ناردومى، نە شەيتان... من ھىچ نىم جگە لەو مۇسقىقا خەوتووەى ناو خۆت، تۆ لە بىرت چۆتەوہ مۇسقىقارىك لە ناوتدايەو كۆژراوہ. من ھاورپى ئەو مۇسقىقارە مردووەى ناوخۆتم كە بە ناوى ھەموو مۇسقىقارە مردووەكانەوہ ھاتووم، من مۇسقىقارە مردووەكان ناردويانم، ئەو ھاورپى دىرىنانەى خۆت ناردويانم، ئەو كۆژراوانە ناردويانم كە تۆ تاكە شاھىدەيت كە لە بىابانەكاندا كۆژراون... تۆش پەوانەكراوى ئەوانىت. تۆ پەوانەكراوى مۇسقىقارە مردووەكانىت، من لەلای خوداوە

نەھاتووم بۆ لای تۆ، لەلای ئەوانەو ھاتووم كە خودا فەرامۆشكردون.
جەلادەتى كۆتر نامەيەك ھەيە دەيیتە بگات، تۆ ھەلگري ئەو نامەيەيت.
من دەمپرسی: شاروخی شاروخ ئەو نامەيە چيیە، لە كۆيیە، من لە كۆي
و ەردەگرم و دەیدەم بە كۆي؟

زەردەخەنەيەكی دەگرت ھەموو تاريکی پۆشنەدەكردەو: تۆ تەنيا
ھەلگري نامەيەك نیت، تۆ پۆستەچيیت، پۆستەچيیت لە نێوان ئێمە و
ئەواندا... منیش كۆمەكت دەكەم. جەلادەتى كۆتر، نابیت منداليكى وا ساويلە
بیت، تۆ پۆستەچيیەك نیت لە بابەتى پۆستەچيیە ئاسايیەكان. من نازانم تۆ
دەيیت چى بگوازیتەو، بەلام دەزانم شتێك دەھينیتەو كە دونيا پتويستی
پيیەتى.

تا دەھات باغچەكە تاريكتەر دەبوو، من و ئەو شان بە شانی يەك بە
ناو درەختەكاندا دەپۆشتين، دەمگوت: چ جۆرە نامەيەكە دونيا پتويستی
پيیەتى؟ شاروخی شاروخ من ھيشتا زیندووم، تۆ پتەمبلى مردووەكان
چيان ھەيە، ئێمە پتويستمان پيیيت؟

شاروخی شاروخ دەيگوت: مۆسيقايان ھەيە... مۆسيقا... سەيركە
جەلادەتى كۆتر. مردن ھەميشە كاتێك ديت مرۆف ھيشتا كارو قسەى
خۆى تەواو نەكردو، گرنگ نىيە مرۆف كەى دەمریت و لە كۆي دەمریت،
گرنگ ئەو ھەيە مرۆف ھەر كاتێك بمریت ھيشتا قسەيەكی ماوہ بيكات، ھيشتا
ئاوازيك ماوہ بيژەنیت، ھيشتا نامەيەك ماوہ بينوسیت. ھيچ ئادەمیزادێك
نامریت و سەر ميزەكەى خالی بیت. بەلام جەلادەتى كۆتر، بمانبۆرە ئێمە
نەو ھى جەنگين، كە مردين ئاوازەكان ھەمووى لەسەرى پەنجەماندا بوون،
مۆسيقاكان ھيشتا لە ھەناسەماندا بوون، ھەرفە ساواكان لە گەروماندا
بوون. تۆ لەو سەرۆكى ئۆركسترايە دەچیت كە لە شوینی خۆتەو ھاوارە
ناتەواوەكانى ئێمە تەواو دەكەيت...

من دەمگوت: من خودا نيم تا ئوۋە بكام... خودا نيم.
شاروخى شاروخ دەستە سىپىيەكانى دەخستە سەر شانم و دەيگوت:
پتويست ناكات خودا بيت تا ئوۋە بكام، دەبيت مرؤف بيت، مرؤفېك بيت
بە ھەموو لاوازى و خەوشەكانى مرؤفەو. پتويست ناكات خودا بيت تا
ئاوازيكى من تەواوبكام، ھىندەت دەويت بە وردى گوى لە سۆزم بگريت.

من بە ترسەوۋە دەمپرسى: بەلام ئوۋە كات من دەبم بە چى، دەبم بە
خزمەتچى مردن يان ژيان؟

بە ئامادەگى پياويكەوۋە كە خۆى بۆ ھەموو پرسىيارىك ئامادەكردوۋە،
گوتى: تۆ دەبيت بە پىغەمبەرى مۇسقىقارە مردوۋەكان، دەبيت بە كەسيك
ژيان پتويستى پىتەتى، ژيان كە زۇرجار قسەى خۆى ناكات و دەمرىت،
تۆ مردوۋەكان زىندوۋناكەيتەوۋە، تۆ ژيان تەواو دەكامەيت. زىندوۋبوۋنەوۋەى
مردوۋەكان درۆيە، بەلام ئوۋەى ھەموو مەخلوقىك مافى ئوۋەى ھەبيت
پستەى راستەقىنەى خۆى تەواوبكات، دەنگىك ھەبيت بۆى تەواوبكات،
مافى ھەموو پۇخلەبەرىكە. تۆ ھەستناكامەيت ئىمەى مرؤف لەسەرمانە ژيان
تەواوبكەين... ژيان بەو مانا گەورەيەى كە شتىكە لەسەرۋو جەستەى من
و تۆوۋە، شتىكى گەورەترو بەرىنترە لە من و تۆ، وەك ئاگرىك وەھايە
كە من بەشىكى لە دلى خۇمدا ھەلدەگرم، ئاگرىك كە من دەپۇم و زەوى
جىدەھىلم ھىشتا بىرىكى ھەر دەسووتىت، وەك مەشخەلىك كە ھەتا ھەتايە
لە دوورەوۋە دەسووتىت. جەلادەتى كۆتر، قەدەرى تۆ ئوۋەيە لە بىرى
ھەموومان بژىت. تۆ نوپنەرى ھەموومانى لەسەر زەوى...

بە ئەسپايى دەمگوت: بەلام بۆ من؟ بۆ من بە تەنيا؟
بە سەرسامىيەوۋە دەيگوت: لە بەرئەوۋەى ئوۋە مۇسقىقارە مردوۋەى
ناو تۆ، ئوۋە شاعىرە كوژراوۋەى ناو ناخت، ئوۋە جوانىيە زىندەبەچالكراوۋەى
نپو دلت، بەشىكە لەو مۇسقىقا كوژاۋەى ناو من، بەشىكە لەو ئاۋازە

کوژراوانه‌ی مؤسیقاره گوره‌کانی دونیا نه‌یاننوسیوه، به‌شیکه له‌و جوانییه جاویدانه‌ی که له‌گه‌ل جوانییه‌کانی تردا به‌دریژی میژوو کوژراون.
به‌ترس و گومانی یه‌کیکه‌وه که له‌هیچ تیئه‌گات، ده‌مگوت: به‌لام خو من ته‌نیا که‌سیک نیم مؤسیقاریکی کوژراوم له‌دلی خو‌مدا هه‌لگرتییته، ته‌نیا که‌سیک نیم پرېم له‌جوانی کوژراو، پرېم له‌ئاواز که پرۆشنایان نه‌بینیوه.

شاروخی شاروخ سه‌یری دره‌خته به‌رزه‌کانی ده‌کردو ده‌یگوت: کی ده‌لیت تو به‌ته‌نیایت؟ کی ده‌لیت به‌ته‌نیایت؟ له‌م ساته‌دا که من و تو قسه‌ده‌کین، ده‌شیت یه‌کیکی تری وه‌ک من، پیاویکی سه‌پیووشی تر، به‌کتیییکه‌وه له‌جانتاکه‌ی پشتیدا، له‌باغچه‌یه‌کی تردا، یان له‌کتیبخانه‌یه‌کدا له‌کتیبخانه‌غه‌مگین و فه‌رامۆشکراوه‌کانی سه‌رزه‌وی، له‌گه‌ل مروؤنکی تردا قسه‌بکات، هه‌ولبدات ئه‌و شیعرا نه‌به‌ئیتته‌وه زمان که ده‌بایه بنوسرابانایه، ئه‌و وشانه زیندووبکاته‌وه که خو‌یان زیندوون و ده‌رفه‌تیان نه‌بووه له‌دایکبن. له‌وانه‌یه له‌مه‌رسه‌میکی بچوکدا له‌م شاره‌دا، یاخود له‌شاریکی تردا نیگارکیشیکی مردوو، له‌گه‌ل ئه‌و هونه‌رمهنده کوژراوه‌ی ناو که‌سیکدا قسه‌بکات تا ئه‌و نیگاران به‌کیشیت که هه‌رگیز نه‌کیشراون... جه‌لاده‌تی کوتر تو به‌ته‌نیا نیت. زۆرجار مروؤف ده‌نوسیت، مؤسیقا لینه‌دات، نیگارده‌کیشیت، بیئه‌وه‌ی بزانیته که له‌پاستیدا ئه‌وه‌ی ده‌یکات ته‌واوکردنی ئیشیکه به‌ر له‌و له‌شوین و زه‌مانیکی تردا ده‌ستی پیکردوه. مروؤف هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌که.

من ده‌مپرسی: به‌لام من که‌ی ده‌ست پیده‌که‌م، کی ئه‌و کارانه‌م پێ پاده‌سپیزیته که ده‌بیته بیکه‌م؟

شاروخی شاروخ ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کوتر تو ئیستا ده‌ستت پیکردوه، تو له‌میژده‌ستت پیکردوه، من لی‌ره‌م بوئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، من له‌جیهانیکی تره‌وه هاتووم تا له‌بری هه‌موو هاورپیکانت،

لە برى ھەموو ئەوانەى پىئوسىتىان بە تۆيە. جەلادەتى كۆتر من لىرەم،
من لەم شارەدام، لەم باغچەيەدام، شەوانە لىرەو مۇسقىقا لىدەدەم. ئەم
باغچەيە مالى منە.

من باوھشم پىادەكردو دەمگوت: شاروخى شاروخ تۆ چىيت؟ تۆ
مردويت يان زىندوويت، پىتمبلى؟

چاۋە شىنەكانى لە تاريكىدا دەدرەوشانەو دەيگوت: تۆ دەبىت
وەلامى ئەو پرسىيارە بزانىت، ئىستا دەبىت بىزانىت، من نەزىندووم نە
مردووم جەلادەتى كۆتر، ھىچ كەسىك لەم شارەدا نەزىندووم و نە مردووم،
وەك چۆن ئەم شارە پرە لە خەلكى مردووم كە وادەزانن زىندوون،
گۆرستانەكانىش، گۆرەپانەكانى جەنگىش پەن لە خەلكى زىندووم كە خەلكى
وادەزانن مردوون. من چەند سالىك لەمەوبەر ئەو وەلامەمدائتەو، چەند
سالىك لەمەوبەر، بەلام من خەلكى ئەم شارە نىم، من لىرە غەرىم، من لە
ھەموو شارەكانى دونيا غەرىم، ئىشى من ئەوئەيە ئەو جوانىيە تىكشكاو
بەيەكەو بىنمەو. ئەو جوانىيەى مردن پچراندوئىتى. بەلام دەبىت بزانىت
من خەلكى شارىكى ترم...

وەك يەككىك ئارامى لەبەربرايت گوتم: دەزانم چ شارىك دەلىت،
شارى مۇسقىقارە سىپپىھكان، وانىيە؟ تۆ لەوئەو ھاتوئىتەو، لەو شارەو
گەراوئىتەو، تۆ لەو شارەو ھاتوئىت.

بە ئارامى دەستى خستە سەر شانم و گووتى: جەلادەتى كۆتر، من و تۆ
نايت زۆر قسەبەكەن، تۆ دەبىت پشووبدەيت، من ھەمىشە لەم باغچەيەدام،
ئىرە مالى منە. تۆ ژيانى خۆت دەژىت وەك ئەوئەى منت نەبىنىت، بەلام
شەوان لەم باغەدا قلووت لىدەدەم، ئاوازيك تەنيا تۆ لەسەر ئەم ئەستىرەيە
دەيىستىت، ئەو زمانى نەيتى من و تۆيە، لەم شەوئەو من تەنيا بە
مۇسقىقا قسەت لەگەلدا دەكەم... نايت ئەوئەى بىرچىتەو كە مۇسقىقا زمانى
من و تۆيە... جەلادەتى كۆتر، تۆ ژيانى خۆت دەژىت، من لەگەلدام، لەم

درىژ ھاۋرى لەگەل مندا نەفرىبوون، ھەندىجار ھەستەدەکرد بە شەقامىكى تايەتيدا دەمبەن، بە ئاراستەيەكى ديارىكراۋ رامدەكىشن. خوشالبووم ئەو بالدارە سەيرو سېپىيانەى خۆم ھەيە، من پياۋىك بووم ھىچ شتىكم نەبوو، نەمال، نە دەستگىران، نە پارە، نە ئىش، نە بەھرەيەك بتوانم بىخەمەكار، بەلام شتىكم ھەبوو كە كەس نىيەتى، كۆمەلىك بالندە كە ھەندىجار بەسەر سەرمدا دەفەرن... نا ھىچ كەسى تر لە دونيادا ئەو ھى نەبوو، ھىچ پاشايەك لە ھىچ سەردەمىكدا نەيتوانىو سەيرى ئاسمان بكات و بە پۇلىك بالدارى ۋىل و كىۋى بلىت ئەوانە بالندەى منن، بەلام من دەمتوانى... كاتىك ئەو بالندانەم دەبىنى خۆم بە دەولەمەندترىن پياۋى دونيا دەزانى، چونكە دەمزانى من تاكە مرقۇنىكم لەسەر زەۋى پۇلىك بالندەى خۆى ھەيت.

ئەوان دەفرىن و من بەدواياندا دەپۇشىتم، من دەپۇشىتم و ئەوان بە دوامدا دەفرىن. كوچە لە دۋاى كوچە و شەقام لە دۋاى شەقام. شار سەرتاپاى نوقمى تارىكى بوو، لە ھىچ جىگايەكدا گلۇپ نەدەسووتا، بەلام من دەمتوانى لە تارىكىدا بالندەكانى خۆم بىنم. ھىدى ھىدى ھەستەمكرد بە رىگايەكى تايەتيدا بەرەو شەقامىك دەپۇم كە پىشتەر تەنیا چەند جارىكى كەم پىيدا پۇشىتبووم، شەقامىك بوو پر لە كوشكى گەورە گەورە. لەوسەرى ئەو شەقامەۋە بە بنارىكى پر درەختدا سەردەكەۋتيت و دەگەيشىتتە سەر يالىكى بەرز، لەۋىو دەتتوانى بەسەر بەشىكى دىكەى شاردا برۋانیت كە دەكەۋتە پشت ھەندىك بەرزايى بچكولەۋە. من دەمويست بگەمە سەرۋە، لەۋىدا پاشماۋەى دىۋارىكى كۆن ھەبوو، سال دۋاى سال داچوۋبوو، ھەر ماۋەيەو زەۋى چىنىكى خواردبوو، تا ۋاى لىنھاتبوو مرقۇف دەيتوانى ۋەك بەستىكى نزم بۇ دانىشتن بەكارىبەيتت. ئەو شەۋە دەمويست لەسەر ئەو بەستە دانىشم و كەمىك بىر بگەمەۋە. كە گەيشتمە سەرۋە ھەموو بالندە سېپىھكان لەسەر ئەو درەختە بەرزانە نىشتەۋە. لەۋىكانەدا چلە بەرزەكان ۋەلقە شىتەكانيان بە جۇرىك تىكەلاۋى يەك بوۋبوون، دىمەنى دارستانىكى

شەيتانيان بەخشىبوو بەو شوينە. مەن لەسەر لىنوارى ئەو دىوارە دانىشتم و سەيرى شەقامىكى دوورم دەکرد كە جار جار ماشىنىك بەخىزايى پيا تىدەپەرى، هەند بىدەنگ بوو، مەروۇف دەيتوانى گويى لە ھەوا بىت كە بەسەر كەلاكاندا دەروا. لەگەل ئەو ھەشدا مەن گويەم لە دەنگى پىي مستەفای شەونم نەبوو كە لە نزيكەو دە دانىشت و گووتى «چ شەويكى فەنگ و خۆشە». مەن كە دەنگى كوتوپرى ئەو پياو ھەراچەلەكاندم، بە ترسەو ھەلام كەردەو ھەلامى راستى خۆمەو ھە سەبەرى ھەستەيەكى زەبەلاحم بىنى، ھەستەيەك دوو جار لە مەن گەورەتر، هەند تاريك بوو نەمدەتوانى ھەموو وردەكارىيەكانى ھەرخسارى بىنىم، بەلام پياويكى پان و پۆرى گەورە بوو، بە ناوشانىكى پان و قزىكى كەمەك درىژەو ھەستەمەكرد ئەويش لە تاريكىيەكەدا دەيەو یت مەن بىنىت. بەلام ئاشكەراو ھەلامى لە مەن كەترە. سەرھەتا ترسەيى گەورەم لىنىشت، بە ھەلام ھەوارەدا كەسەك نەبووم ھەتەم لە وىزەي بىنىم، بەلام بە ھەلامەكانىدا، بەو چاكەت و پانتۆلەي ھەريدا لە پياوخراپىكى شەوگەر نەدەچوو، كە بەدوای نەچىريكىدا كۆچەكان تەبەكات. مەن بە ھەشەكانەو ھەلامى: ھە بەرەز مەن ترساند، لە راستىدا شەويكى فەنگ و خۆشە، بەلى، بەلى شەوانى ھەوانى ئەم شەارە ھەميشە خۆش بوو، ئەم شەارە ھەچ شەيىكى نەيە شەوانى ھەوانى نەيەت، ئەو ھەلامى لىدەربەھتە و باقىەكەي ھەلامى ھەنەمەو ھەزەر ناكەيت. بە ئەدەبەو ھەلامى پرسى: دەتوانم دابىنىشم؟ گەر ھەرخسەت ھەيەت؟ گووتەم: بىگومان دەتوانىت، مەن يەكەمجارە بىنىم بۆ ئەم جەنگايە، ھەلامەك لىرەو ھەسەيرى ئەو ئوتومبىلانە بكەم كە لە دوور بەسەر ئەو شەقامەدا دەروو... بە دوای ھەلامى ھەلامەكەشدا دەگەرەم كە تەنبا بە شەو ھەلامەكەو یت.

لە تەنیشتمەو ھەلامى دانىشت و گووتى: بەلام ئەو ھەلامە سەپپانە ھەلامەي تۆن، وا نەيە لەگەل تۆدا بوون؟ سەراسىمە ئاوپم لىدەيەو ھەلامى بە قوولى تەماشامەكرد و ھەچ نەگووت. كەس لەو ھەلامە ئەو ھەلامە سەپپانەي نەبىنىبوو،

من به پۇژى پوناك له گهل ئو بالندانه دا به بازاردا دوسورامه وه كه س نه يده بينين. شتىكى سه يربوو له شه ويكى ئهنگوسته چاودا يه كيك له تاريكيدا دهركه ويت و پرسىارى ئو بالدارانه م ليكتات كه له سهر درهخته كان ئارام هه لنيشتوبون. كه زانى من بيدهنگ ده بم گووتى: دلنيام ئه وانه بالنده ي تون. كه ميگ پيش ئيستا من له سهربانى ماله كه ي خو مه وه ته ماشاي دهره وه م ده كرد و توم له گهل بالنده كاندا بينى، من شه و زور كه م ده خه وم، شه وان له سهربان تا به يانى ديم و ده چم، هه نديجار زور درهنگ خوم ده گورم و ديم بو ئيره، ديمه سهر ئه م به سته و داده نيشم، گهر كاربا هه بيت، شار ليره وه ديمه نيكى قه شهنگى هه يه، به تاييه ت به ري خورئاوا. من حه زم له سه يركردنى گلۇپى شاره كه و ره كانه له شوينيكي به رزه وه، ئه وه ش نه بيت ئيره شوينيكي باشه بو بيركردنه وه... من به رده وام ليره دا داده نيشم و بيرده كه مه وه.

گويم له خيزه ي سنگى بوو كه قسه يده كرد، له و پياوه قه له وانه بوو كه دواى چه ند پرسته يه كه هه ناسه يان سوار ده بيت. من بو ئه وه ي باسى بالنده كان نه كه م، گوتم: بير له چى ده كه يته وه؟. هه ناسه يه كي قولى هه لكشاو گووتى: زور بير له ته نهايى ده كه مه وه. زور جارش بير له خودا ده كه مه وه. وه لامه كه ي گه ليك كورت و ئالوزبوو بو من، وهك ئه وه ي خوى بزانيت چ وه لاميكى سه يرى داوه ته وه گووتى: بير له شتى تريش ده كه مه وه، زور شتى تريش، به لام له هه رشت زياتر بير له ته نهايى ده كه مه وه، مروف تا نه زانيت بو ته نهايه نازانيت بو ده ژى. توژيك وه ستاو گووتى: من ناوم مسته فاي شه ونمه. مالم له سهر ئو شه قامه كه و ره يه يه، برايه كي بچوكترم هه يه، پيكه وه ده ژين.

هه ناسه يه كي هه لكشاو گووتى: به لام ده بيت پيتيليم، ئو بالندانه منيان به ره و لاي تو هينا.

من گووتم: منيش ناوم جه لادەت ئىسماعيله، له ئوتىلى ئاوارەكان دەژيم.
له ژوورىكى بچوكدام له قاتى شەش.

كه ناوى خۆم پىگوت دووجار دووبارەى كرده وه گووتى: جه لادەت
ئىسماعيل و كۆترەكان، جه لادەت ئىسماعيل و بالندەكان. نەمزانى مەبەستى
چييه، بەلام هەستەمكرد بىر له شتىك دەكاتە وه، بە دلتهنگييه وه پرسى:
بەلام پىت نەگووتم، ئەو بالندانه بالندەى تۆن يان نا؟

من گووتم: له وانهيه بالندەى من بن، له وانهيه، منيش نازانم، دلنيانيم،
بەلام هەستەكەم بالندەى منن.

بەسەرساميه وه گووتى: من پىم سەيره كۆمەلىك بالندە ھۆگرى
مرۆفەكى وەك تۆ بن. ھۆگرى يەكێك بن له ئوتىلى ئاوارەكان بژى.
هەستم بە بريندارى كرد و گووتم: دەتەويت بلىيت چى، دەتەويت بلىيت
ئاوارەكان جنسىكى نزمترن له مرۆف يان چى؟

بە سەرساميه وه گووتى: نا..نا.. بەھيچ جۆرىك، بەلام بۆ ئەو بالندانه
لەدەورى تۆ دەفەن. تۆ كىيت و له كۆنە هاتوویت؟

من باسى ئەو ئوردوگا چكۆلەيهەم بۆكرد كه شەويك چوو بۆ ئاسمان،
گووتم، من پاشماوهى ئەو ئاوارانەم، ھاوړيكانم ئىستا له ئاسمان، ئەو
بالدارانەش ھاوړى ئەو پۆزانەن كه دەزانن من ئاوارەيهكى هەميشەييم..
دواچار گووتم: هەست ناكەيت، بالندەكانيش وەك من وەهان، ئاوارەيهكى
هەميشەيىن؟ هەتا ھىلانەكانيشيان وەرزىيە، نىشتيمانيان نىيە، خەلكى ھيچ
شارىك نىن.

ئەو تەفسىرىكى كۆتەر بوو بۆ پەيوەندى من و بالندەكان كه لەو
ساتەدا بە خەيالدا هات. هەستەمكرد بە قولى سەيرمەدەكات، گووتى: تۆ
له ئاوارەيهكى ئاسايى ناچيت، نازانيت ئەو بالندانه چييان له تۆ دەويت؟
بەسەرساميه وه گووتم: بىگومان ھيچيان له من ناويت، ھيچ شتىكيان
ناويت. كه تۆ گۆلىك له باغچەكەتدا دەپوئينيت و گەورە دەبيت، گۆلەكان

چییان له تۆ دهویتی؟ ئهوانه گولی تۆن و تهواو. سروشت هیچ مروفیک به تهنهایی دروستناکات، تۆ گووتت تۆ زۆر بیر له تهنهایی دهکتهوه، بهلام من پام وایه، گهر زۆر ورد بپوانیت تیدهگهیت مروف ههمیشه هاورپییهکی ههیه. لهوانهیه درهختیک بیت، کینگهیهک بیت، نهسیمیک بیت که ههندیجار له نزیکتهوه تیدهپهپیت، من خانمیکم دهناسی ههندیک فریشتهی چکوله چکولهی خوی ههبوو، من ههرگیز لیم نهپرسی: ئهو فریشتانه چییان له تۆ دهویتی.

که من قسهدهکرد، مستهفای شهونم ههناسهی له خوی دهبری و گوینی دهگرت، منیش ئهو درده کوشندهیهم لهگهلدابوو، که بمزانیایه یهکک گویم لیدهگریت، نهدهبرپییهوه. لهسهری پۆیشتم و گووتم: سالیک پیاوئکم بینی، دوو پشیلهی ههبوو که بهردهوام بهدوایهوه بوون، بهلام کهس لیتی نهپرسی: کابرا، ئهو پشیلانه چییان له تۆ دهویتی؟

مستهفای شهونم گووتی: بهلام بالندهکان شتیکی ترن، بالندهکان به پۆل دواي هیچ ئادهمیزادیک ناکهون، مهگهر خوی پۆحی بالداریکی ههبیت، یهعنی پۆحیکی ههبیت له یهک کاتدا بتوانیت لهسهر زهوی و له ئاسمانیشدا بیت. چونکه من دهزانم بالندهکان تهنیا دواي کهسیک دهکهون که دهتوانیت بفهریت... من دهپرسم: تۆ دهتوانیت بفهریت؟

من به پیکهینهوه گووتم: بیکومان ناتوانم بفهرم، بهو مانایهی بال راوهشینم و لهسهر زهوی بهرزبیمهوه... نا، بیکومان من ناتوانم بفهرم. بهلام من زۆرجار ئهو ههستم ههبووه که له ئاسمانم... فهرین ئهوهیه ئهو ههستهت ههبیت که له ئاسمانیت.

له تاریکیدا دهستی گرتم و تهوقهیهکی توندی لهگهلدا کردم و گووتی: بیکومان، منیش باسی ئهوهت لهگهلدا ناکه که بالت راوهشینیت، باسی ئهوهت لهگهلدا دهکه، ئایا ههستتکردوه له ئاسمان بوویت؟ دهستیکی گهورهو قورسی ههبوو که بۆ ماوهیهکی کهم ههستم به

ئازاريكى كورت و تىپەپ كرد. دواتر بۆم دەرکەوت، ھەر پستەيەك خەيالى
 بوروزاندایە دەستی درێژدەکرد و تەوقەى لەگەڵدا خواوەنەكەیدا دەکرد. من
 سەیریكى ئاسمانم کردو گووتم: فرین چییە؟ ھەموو بەرزبوونەوێەك
 بەسەر شتە سادەو ئاساییەکاندا فرینە، موسیقاي جوان فرینە. دەزانیت من
 كەى لە ئاسمان بووم... دەزانیت كەى؟ ئەو کاتانەى گووى لە موسیقارە
 مەزنەکان دەگرم.

بە ھەماسى مندالیکەوھە گووتى: جەلادەت ئىسماعیل منیش لە ئاسمان
 بووم. زۆرجار لە ئاسمان بووم، كە بێردەكەمەوھە لە ناكاو خەياليكى
 جوانم بۆ دیت، كە سەیری فلیمیک دەكەم و لە ناویدا وندەبم، كە كتیپیک
 دەخوینمەوھە پەيوەندیم بە دونیاوھە دەچرپیت... منیش زۆر زۆر لە ئاسمان
 بووم... من خوشحالم بە ناسینیت... زۆر زۆر خوشحالم بە ناسینیت. من
 لەم شارەدا زۆر گەراوم یەكێك بدۆزمەوھە ئەویش لە ئاسمان بووویت،
 فری بیت، لەگەل موسیقادا، لەگەل وشەدا، لەگەل وینەدا، لەگەل ھەستەكانی
 خۆیدا، بەلام خەلك تێمناگەن... تێدەگەیت. لەوانەيە كەسانیک وەك شیت
 سەیرمبەكەن. من زۆرجار لە خەلكم پرسىوھە: ھاوڕیم تۆ قەت لە ئاسمان
 بوویت. بەلام كەس تێنەگەيوھە ئاسمان كویتیە.

من بە كەمێك تێفكرینەوھە گووتم: بەلام ھەموو مرقفیک دەتوانیت لە
 ئاسمان بیت، وانیه.

بە غەمێكەوھە كە ھیشتا سنبەرى ئەو جۆش و خرۆشەى پیشووی
 پێوھبوو، گووتى: بەلام بالندەكان نابن بە ھاوڕی ھەر كەسێك كە لە
 ئاسمان بووویت... تۆ دەلێیت چى؟

من گووتم: بەلام مستەفای شەونم تۆ دەتوانیت بالندەكان ببینیت،
 دەتوانیت بیانبینیت. لە كاتیكدا ھیچ كەسێكى تر ئەو بالدارانە نابینیت.
 گووتى: لە بەرئەوھى بالندەى تۆن. بەلام بە راستى تۆ كیت... تۆ تەنیا
 گەنجیكى ئاوارە نیت لە ئوتیلیكى سووتاودا... وانیه... تۆ كیت.

من گووتم: نازانم چیت پنبلیم، راستیت دهویت من زورجار ئه و پرسیاره‌م له خۆم کردوه به‌لام بیهوده بووه، من ژیاڤیڤکی که‌میک ئالۆزو نابه‌جیم هه‌یه، زور شتی تیا به‌مایه‌ی شهرمه، به‌پرز مسته‌فای شه‌ونم ئه‌که‌رچی من و ئیوه هیشتا به‌کتری ناناسین، به‌لام هه‌زده‌که‌م به‌به‌پرزتان بلیم، من نه‌ مندالیم مندالییه‌کی ئاسایی و نه‌ که‌نجیشم که‌نجیتییه‌کی ئاساییه... کیشه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، زورجار خۆشم واهه‌ستده‌که‌م شایسته‌ی ئه‌و جۆره ژیاڤه نابه‌جییه‌م.

هه‌ستمکرد تۆزیک ورکی جولاند و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و گووتی: ژیاڤ کوا به‌ گویره‌ی شایسته‌و ناشایسته‌و حوکه‌مه‌دات. من به‌ پیچه‌وانه‌ی تۆوه هه‌ستده‌که‌م ژیاڤ له‌وه زیاتر شتی پنبه‌خشیوم که‌ شایسته‌م. خه‌فه‌ت مه‌خۆ من له‌و باوه‌په‌دام پاشه‌پۆژ باشتر ده‌بینت. که‌میک وه‌ستاو به‌ لاقرتییه‌وه گووتی: من وایبرده‌که‌مه‌وه له‌ پینچ شه‌ش سالی داها‌توودا ولاتی ئیمه‌ ده‌بیته به‌هه‌شت.

من به‌ ده‌نگیڤکی زور جیدییه‌وه گووتم: من ئاواره‌یه‌کم له‌ جۆریڤکی تر، من له‌ جۆریڤکی ترم. به‌پرز مسته‌فای شه‌ونم ئیوه خۆتان ده‌زانن ئه‌که‌ر زه‌ویش بییت به‌ به‌هه‌شت، هه‌ندیک له‌ موسیقاره‌کان، هه‌ندیک له‌ شاعیره‌کان واهه‌ستده‌که‌ن هه‌ر له‌ دۆزه‌خدا ده‌ژین. من نه‌ شاعیرم و نه‌ موسیقاریڤکی باشیشم، به‌لام ده‌توانم بلیم، له‌ توخمی ئه‌و مرۆفانه‌م. من له‌و بالنده‌نه‌م ئه‌که‌ر هیلانه‌شم بده‌یتی نازانم چی لیبکه‌م. ئه‌که‌ر کۆشکیڤکی خۆشیشم هه‌بیته، هه‌زده‌که‌م برۆمه‌وه بۆ ئه‌و ئوتیله سووتاوه، له‌ بالکونه چکولانه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه له‌ قاتی شه‌شه‌وه دونیا‌ببینم، هه‌ستده‌که‌م له‌ویوه دنیا جوانتر ده‌بینم.

له‌ تاریکییه‌که‌دا به‌ترسیکه‌وه گووتی: که‌واته تو ئاواره‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ریت. من به‌ که‌میک نا‌په‌حه‌تییه‌وه گووتم: نا... نا. هینده هه‌یه من له‌ کاره‌سات پاناکه‌م، خه‌لکی له‌ کاره‌سات پاده‌که‌ن و من به‌ پیچه‌وانه‌وه خۆمی

تيفريدهدم. خه لکی دواي ماوهيه کی کهم هه موو شتيک له بيرده کهن. به جوریک رهفتارده کهن وهک ئه وهی هيچ نه بوو بيت، به لام من ده سنده خه مه وه ناو خوله ميتشه که وه ده که پيم، ده که پيم، تا دوا پشکوی تراژيدياکه به ده ست ده گرم.

مسته فاي شه ونم گووتی: چهنده ئه و بالدارانه هاوپيتن... ماوهيه کی دريژه؟ وانييه... ماوهيه کی دريژه؟

من گووتم: نا... ماوهيه کی دريژ نييه، ماوهيه کی زور کورته. که ميک هه ناسه ی له خو ی بری و پاش ئيستيک وهک يه کيک شتيکی ترسناکی له دهرونی خويدا گرتييت و له ناکاو به ره لاييکات، گووتی: تو يه که مين کهس نيت من له گهل بالنده کاندا بييينم... تو يه کهم کهس نيت... پيش تو ئه و بالنده سپيانه بالداري «هاوپي قودسی» بوون، که من ناو منابوو «هاوپي بالنده سپيه کان».

من گووتم: به يارمه تی خوت ده توانم هاوپي قودسی بناسم. ده توانيت پيم بناسي نيت.

بو يه که مجار به دهنگی به رز پيکه نی، دواتر وهک هه ستيکات پيکه نينه که ی لايه ق نييه، کوتوپر وه ستاو گووتی: هاوپي قودسی له پازده سال له مه و به ره وه مردوو. ئه وهی من بو ت باسده کهم پيش هه ژده سال له وه وه بهر بو. ئه و پرژگارهی هاوپي پرژدهيه کی هه بوو هه موو شار بکات به يه ک تابلوی گه وره... هه موو شار له مسهر بو ئه وسهر به هه موو ديوارو شه قام و گوره پان و سه ربانه کانه وه، ده يويست ديواری هه موو ماليک بکات به به شيک له تابلویه ک به جوریک گهر له دووره وه ته ماشا تکرد هه موو ماله کان وهک يه ک نيگاری ته واوکار و ابن. نيگاری شاريکی هيمن و سيحراوی که مليونه ها بالنده ی سپی به سه ريده ده فن. ده زانم بيرۆکه که خو ی شيتييه کی ته واو بوو، پرژدهيه کی خورافي بوو، خوشی ده يزانی که هه رگيز ناتوانيت ته واوييکات، به لام گرنگ نه بوو به لايه وه ته واوده بيت

یاخود نا... دلنیا بوو پوژنیک یه کیچک دیت دواى خوی ته واویده کات... شیتی بوو، من پیته دلیم شیتی ته واو بوو، به لام ئه و خوی وای هه سته کرد ئیشی نیگار کیشیکی تر ته واو ده کات، ئیشی یه کیچکی تر که شه ویک له شه وه تاریکه کان له باغیکدا بینیبوی و پیی گووتبوو که له شاریکی تر وه هاتوو تا داواى لیتکات ئه و ئیشه ی بۆ ته واو بکات. من یه که مجار هاوړی قودسیم لیره دا ناسی، پیش هه ژده سال له مه و بهر... له سهر ئه م به سته، له شه ویکى تاریکدا، به خوی و کومه لیک بالنده وه.

که قسه کانی ته واو کرد خه ریک بوو ده خنکا، هه ستمکرد له گهل دوا رسته یدا منیش هه ناسه م بۆ نادریت. تا ئه و کاته وام هه سته کرد سه ره تاي ئه م چیرۆکه ی من ده که پیته وه بۆ دهنگی ئه و مۆسیقا نادیاره ی له ناکاو له ژيانی سامیری بابلیدا سه ری هه لدابوو، به لام ئیستا هیدی هیدی شته کان ئالوز تر ده بوون... ئه وه یه که مین جارم بوو هه سته که م، ئه م چیرۆکه نه سه ره تاي هه یه و نه کو تایی، به لکو وه ک باز نه یه کی که ردونی وه هایه، که تا ناکوتا به ده وری چه قیچی نادیاردا ده سو پیته وه. مسته فای شه ونم دواى ئیستیک له تاریکیدا سه یری کردم و گووتی: بۆ پیته نگیت؟

به دهنگی یه کیچک که خه ریکه ده خنکیت، گووتم: له بهر ئه وه ی نازانم چی بلیم.

پاش پشوویه کی دی، مسته فای شه ونم له شوینی خوی هه ستاو گووتی: شه ویک هاوړی قودسی، هاوړی بالنده سپییهکان، له ناوه راستی شاردا، کاتیک خه ریکی دروستکردنی به شیک بوو له نیگاره که ی خوی، مه فره زه یه کی عه سکه ری ته قه یان لیکرد و له سهر په ژمه که ی خوی خستیانه خواره وه و مرد. من له و کاته وه به رده وام ده بیینم... هه ر کاتیک دیم بۆ ئیره و داده نیشم ده بیینم... بمبوره کاک جه لاده ت ئیسماعیل، هیوادارم

تینگەیت بۆچی من بەم تاریکییە بەدوای تۆدا هاتم، هیوادارم لیمببوریتم... من دەبێت بڕۆم... هەستدەکەم هەلەبووم، هەستدەکەم ئەو بالدارانە منیان بە هەلەدا برد. نەدەبایە بەهاتمایە.

دەستی درێژکرد و تەوقەیهکی سەیری لەگەڵدا کردم، وەک عەزیزیکی خۆی بە خۆیەو بنوسینێت منی بە خۆیەو نوێساند و گووتی: بمبۆرە، باشتر وایە بڕۆم... نامەوێت دنیا پوناک ببێتەو. لەوانەیە پوناکی بمانکاتە هاوڕینی یەک. من یادگاری تالم لەم جیگایەدا هەیە... یادگاری تال بە پەلە لەو یالە دابەزی و لێم دوورکەوتەو. لە دوورەو هوارم لێکرد: بەرێز... بەرێز... قوربان، جەناب، کاک مستەفا... دەتوانم بزانی کایە مالی ئێو؟

بێتەوێ وەلاممباتەو لە تاریکییەدا ونبوو.

ئەو یەکەمین یەکدی بینینی کورت و ترسناکی من بوو لەگەڵ مستەفای شەونمدا، ئەو پیاوێ دواي گەڕانەوێ من لە گەشتی دوورودرێژی خۆم لە شارو گوندەکانی کوردستاندا دەرکەوتەو دووبارە سەرتاپای دنیای منی دایەو بەیەکدا. مستەفای شەونم، ئەو پیاوێ لە ساتیکدا دەرکەوت کە زیانم بەرگەی نەسیمی نەدەگرت، کەچی ئەو گەردەلوولی بۆ هینا.

بەشى سېھەم

دادگا

خۆتان دەزانن بېننىنى من بۆ شاروخى شاروخ چەند پۆزىك دواى ئەو چاوپىكە وتنە سەيرو ئالۆزو پىرمانىيە بوو لەگەل ئەو پىاوە قەلەو دەدا كە بە زەحمەت دەيتوانى ھەناسەبدات. دواى دەرکەوتنى شاروخى شاروخ شتەكان لای من ئاشكراتربوون. دەمتوانى سىنبەرى ھىلىكى ديارىكرائو لە بەرچاوى خۆم بېينىم، دەمزانى لەيەككەندا لە دوو جىھاندام، جىھانىك ئەو دونيا سادەو ساكارەيە كە ھەموومان تىادەژىن، جىھانىكى تىرىش دونيايەكى ترە، دونيايەك تا ئەوكاتە نەمدەتوانى وردەكارىيەكانى باسبەم، نەمدەتوانى باس لە چۆنىتى و دروستىبوونى بكەم. جىھانىك بوو لە سەرەتاوە پوخسارى خۆى نیشانەدام و وندەبوو. لە دوورگەيەك دەچوو لە ناوہراستى دەريايەكدا كە مەلەوانىكى ماندوو بەرەو پووى مەلەدەكات، دوورگەيەك كە ھەندىجار لە پىشچاوى وندەبىت و ھەندىجار دەردەكەويت، ھەندىجار نزيك دەكەويتەوہ و ھەندىجارىش دەبىت بەسەرەب. نامەويت پىش وردەكارىيە ئالۆزەكانى حكايتەكە بكەوم، بەلام من دلنيام ھەموو ژيانىك دوو ديوى ھەيە، ديوىكى بىنراو لەگەل ديوىكى نەبىنراودا، ھەموو شارىك دوو ديوى ھەيە ديوىكى بىنراو لەگەل ديوىكى نەبىنراودا، ھەموو چركەساتىكى مېژوو دوو ديوى ھەيە، ديوىكى بىنراو لەگەل ديوىكى نەبىنراودا، ھەموو مەرگىكىش دوو ديوى ھەيە ديوىكى بىنراو لەگەل ديوىكى نەبىنراودا. كىشەي ھەرە گەرەي مەرۆف ئەوہيە كە زۆرجار ئەم دوو ديوہ ئاگادارى يەكتر نىن، لەبەرئەوہ جىھان ھەمىشە وەك شوينىكى ئالۆزو پىرھەيتى دەمىنئەوہ، وەك جىگايەك كە تەنيا يەكجۆر حەقيقەت و يەكجۆر

لۆژیک دهیات به پړوه. من ئیستا واده بینم که هه نډیک له وانه ی دهمرن ده توانن نیوه یه کی زیندووی خویان له سهر زهوی جیبیلن. به لام نیوه یه کی خه وتوو... دیاره له م خاله دا ده بیت زور وریابن، من باس له خه وتن ناکهم، به و مانایه ی که ئه میره یه که ده خه ویت و دواتر که سیک دیت به ماچ له خهوی هه لده ستینی، نا خه و لیره دا مانایه کی ته و او جیاوازتری هیه، من باس له و زینده گییه خه وتوو ده که م وه که خهونی پارچه یه که موسیقا بهرله وهی به کتیک لیببات و بیهینته وه قسه. کاتیک موسیقا ونه، که ئامیریک و په نجه یه که نییه له خهوی هه ستینی، ئه وه به و مانایه نییه که له ناو هر ئامیریکدا هه زاران پارچه موسیقای خه وتوو بوونی نییه. ئیمه ئیستا که گو ی پاده دیرین، جگه له هاژه ی بیده نگی هیچی تر نابیستین، گویمان له موزارت نییه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه موزارت نییه. موزارت له دیوه نه بیزاوه که ی جیهاندا یه. زورجار که شیعریک ده خوینینه وه، هه سته ده که ی پشتر ئه و شیعره له ناوماندا بووه، به جوری که له جوره کان له سهری زمانماندا بووه یاخود راستتروایه بلیم له بهردهرگای رۆحماندا وه ستاوه. له و کاتانه دا کهر بتوانین له گه ل ئه و شیعره دا بدوین، هه قمانه لئی بپرسین: ئه ی شیعر ی جاویدو جوان تو چهند وهخته له کوینی؟ بیگومان ئه و شیعره نیسته جی هه ریمیکی دیکه بووه، هه ریمیک ئیجگار نزیکه له ئیمه وه، به لام سووک و ئاسان له ئاسته نه بیزاوه که ی وجودایه... من هر وهختیک موسیقای جوانم لیداینت، هه ستمکرده دوا ی بیده نگبوونی ئامیره کان، دوا ی خاموشبوونی دهنگی ئاوازه کان، هه میشه به شیکی ئه و موسیقای به زیندوویی له هه وادا ماوه ته وه، وه که چون زورجار پوژ ده بیت وه، به لام تا ماوه یه کی درێژ هیتشتا هر گویمان له هه ناسه ی شه وه له ناو کوچه کاند، چون زورجار له ناوه راستی پاییزدا چاو لیکده نیتین و له ناکاو له ناو رۆحی درهخت و خه زان و خه زه لوه ردا سه وزیه کی کوتوپر ده بینین. من هه میشه له خۆم پرسیه که پاییز دیت به هار ده چیت بو کو ی؟ له خۆم پرسیه

كە مردن دىت ژيان دەچىت بۇ كوي؟ كە ئەم شارە ئاسنىن و دلتهنگانە دىن، شارە جوان و ئەفسانەبىيەكان دەچن بۇ كوي؟ ئىستا دلنىام وەك چۆن پايىزان بەھار سووك و ئاسان بازەداتە ديوە نەبىنراوەكەى وجود، وەك چۆن كە بىدەنگى دىت، مۆسىقا بازەداتە ديوە ناديارەكەى وجود، ئاواھاش كە مردن دىت مرقۇف بازەداتە ديوە ناديارەكەى وجود.

لەسەرەتاوە من ئەو بىرۆكە سەيرانەى خۆم لە دەفتەرىكى شەست پەرەبى كۆندا كە لە ناو تۆزو خۆلى ئوتپەكەدا دۆزىمەوە تۆماردەكرد. لە راستىدا من ھەمىشە دەفتەرىكم دەدۆزىيەوە شتەكانى خۆمى لەسەر تۆماربەكم، بەدرىژاىى ئەو چەند ساللە، بەر لە دەرگەوتنى عەلى شەرەفىارەش بىرم نايەت دەفتەرم كرى بىت، ھەمىشە دەفتەرىكانى خۆم يان لە خۆلدا دەدۆزىيەوە يان لە بادا دەمگرتنەوە. ھەندىجار لە پەشەباكاندا دەوەستام و دەفتەرىكى وىلم دەبىنى با لە دوورەوە دەبەيتا و من دەستم درىژ دەكرد و دەمگرتەوە. لە ماوہىەكى كورتدا دەيەھا دەفتەرى تۆزاویم ھەبوو كە ھىچ ئادەمىزادىكى تر نەيدەتوانى بيانخوینىتەوە. شىوہى نوسىنى من وەك ئەو ھەبوو پەشەبا يارى بە ھەرفەكان كرىبىت، گەردەلوولى بەھىز چى لە شۆرەبى دەكات، بىر كەردنەوہى لە ناكاوو خەيالەتى سەير وایان لە وشەكانى من دەكرد. گەر ئەو دەفتەرە دراوانە نەبانايە ئەستەم بوو دواتر خەيالەت و بىرۆكە سەيرەكان و ئىشراقاھە كوتوپرەكانى خۆم بىرىتەوە. من لەو كاتەوە كە لە شارى سۆزانىيە غەمگىنەكان گەرپابوومەوە، لەو كاتەوہى كە تەواو فلووتەكەم توپدابوو و چىتر مۆسىقاي خراپم پى نەدەژەن، لە بالكونەكەدا دەوەستام و ئىشراقاھە ناوہى پۆشنىدەكردمەوە. من كە ژيانم بىماناترىن و ناچىزترىن پەوتى ھەبوو، دەمتوانى وەك خانمى ھەتاھەتايى خەونەكانم «دالىا سىراجەدىن» ژيانى خۆم وا نىشانبەدەم كە قوولايىەكى نەپتى ھەيە. كە شاروخى شاروخ لە باغچەكەى ئەو بەردا مۆسىقاي لىدەدا من پردەبووم لە نورىكى ناوہىكى، پردەبووم لە خەيالەتى جوان، پردەبووم

له ئاره‌زوويه‌کی کوشنده بۆ بیرکردنه‌وه‌و نوسین و موسیقا لیدان. به‌لام هه‌ستمده‌کرد هه‌موو ئه‌و جوانییانه له جیگایه‌کی عاسی ناو پۆحدان که نایه‌نه ده‌ری. ده‌ییت بزائن که ئه‌وه چ خه‌میکێ قورس بوو بۆ من، که ماوه‌یه‌کی درێژ بوو وامده‌زانی هه‌موو ده‌رگا داخراوه‌کانی پۆحی خۆم خستۆته سه‌رپشت، هه‌ستمده‌کرد بووم به‌ بالنده‌یه‌ک به‌ جووتی چاوی دیکه‌و به‌ خه‌یالیکێ تره‌وه، به‌لام ئیستا که گویم له‌و موسیقا نادیاره‌ی شاروخی شاروخ ده‌گرت، دووباره‌ ئه‌و پرسیاره‌ ئه‌زه‌لییه‌ی من سه‌باره‌ت به‌ پۆح له‌ خه‌یالدا داده‌گیرسایه‌وه، ده‌مزانێ پۆح بێشومار ده‌رگای هه‌یه که هیچ که‌س ناتوانیت تا کۆتایی هه‌موویان بکاته‌وه، که مرۆف ده‌شکاته سه‌ر دوا ده‌رگا نازانیت له‌ پشت ئه‌وه‌وه چهن‌دی دی هه‌یه که ناگاته به‌رده‌میان. هه‌ندیک شه‌و که شاروخی شاروخ ئاوازه‌ سیحراوییه‌کانی خۆی لێده‌دا، من له‌ ئوتیه‌که‌ داده‌به‌زیم و ده‌چووم بۆ ناو ئه‌و باغه‌یه، هه‌موو شوینیک، هه‌موو قوژبنیک ده‌گه‌رام، به‌لام هیچ که‌سم نه‌ده‌بینی... من ده‌یه‌ها شه‌و ئه‌و کاره‌م کردوه، ده‌یه‌ها شه‌و به‌ خێراییه‌کی شیتانه له‌و پله‌کانه‌ دابه‌زیوم و پوومکردۆته ئه‌و باغه‌و که‌سم نه‌بینیوه، ده‌یه‌ها شه‌و هاوارمکردوه «شاروخی شاروخ ده‌مه‌وێت بته‌بینم، ده‌مه‌وێت قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م». به‌لام له‌ موسیقا زیاتر وه‌لامیکم نه‌بیستوه، موسیقایه‌ک هێدی هێدی منی راده‌هێنایه‌وه‌ بتوانم ته‌نیا به‌ موسیقا قسه‌بکه‌م، ته‌نیا موسیقا له‌ بری هه‌ناسه‌ وه‌رگرم، ته‌نیا موسیقا له‌ بری ژیان بژیم. من که‌ په‌نجه‌کانم ر‌ه‌ق بووبوون که‌ وام لێهات بوو له‌ ته‌ماشاکردنی فلووت ده‌ترسام، له‌بری موسیقا ئیشراقه‌ نه‌ینیه‌کانی ناو پۆحی خۆم ده‌نوسییه‌وه، له‌و قوناغه‌دا نوسییه‌وه‌ی ئه‌و تیکسته‌ سه‌یرانه‌ی پ‌ر‌بوون له‌ ته‌فسیری شیتانه‌ی پیاویک که‌ له‌ نێو دنیا جیاوازه‌کاندا ونووبوو، شیوازی قسه‌کردنی من بوو له‌گه‌ل شاروخی شاروخدا که‌ له‌ جیگایه‌کی نادیارێ ئه‌و باغه‌یه‌دا، له‌ دیوه‌ نه‌بینراوه‌که‌ی باغدا به‌ ئاواز قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم.

لە دواى شەوى يەكدى بىنىمانەۋە، تا ئۇ پۇژەى مېخەكانى لە سەر سىنەم دەرھىتا، ھەموو شەۋىك مەن و شاروخى شاروخ قىسەماندەكرد، ئۇ بە مۇسقىقاۋ مەن بەو تىيىنى و ئىشراقانەى لەسەر دەفتەرە تۇزاۋى و دپاۋەكانم دەمنوسىن. مەن ئۇ ماۋەيە بىئەۋەى ھىشتا جورئەتېكەم دەست بۇ ئۇ ئامىزانە بەرم كە زۇرجار لە ژىرزەمىنەكەى مەمەدى فېردەۋسىدا بانگياندەكردم، ئۇ ھونەرە فېربوۋمەۋە كە لە مندالىمەۋە دەمزانى، ھونەرى قىسەكردن لەگەل جىھاندا بە مۇسقىقا.

لە دواى بىنىنى شاروخى شاروخەۋە ژيانى پۇژانەۋە ژيانى شەۋانەى مەن دوۋكەرتبۈۋىكى ترىسناكى تىكەۋتەۋە، شەۋان كە ھەموو ئادەمىزادەكان دەخەۋتن مەن لە بالكونەكەدا گويم لە مۇسقىقا دەگرت و قىسە لەگەل باۋ ئەستىزە و بالندەكاندا دەكرد، يان لە ژوۋرەۋە لەسەر پۇشنایى مۇمىكى كز، ئۇ دەفتەرەنەم دەنوسى و وشەكانم ۋەك ئەسرىنى مندال درىژدەۋونەۋە. بەلام بە پۇژ ژيانىكى ئاساى دەژيام، بەيانىان لەبەردەم ئوتىلەكەدا دەۋەستام و يارمەتى ئۇ مالا ئاۋارانەم دەدا كە كەسىكى بە تواناۋ گەنجيان نەبوۋ، بارىكى قورسىيان بۇ سەربخات، ھەندىك ئىشى بچوكى بازارم بۇ ھەندىك پىرىژن و پىرەمىردى پەككەۋتە دەكرد، نەۋتم بۇ پەيدادەكردن، پلىتەى چرام بۇ دەگۇپىن، ئاردم بۇ دەگۇيزانەۋە، ۋەرەقەى شەكروچام بۇ سەرفدەكردن. گەر كارىكى لەۋجۇرەشم نەبايە ۋەك ھەمىشە دلى كچانم بە قىسە خۇشەدەكرد، بە ھەموو مۇۋىكىم دەگۈۋت: تۇ جوانى. بە شىتەكانم دەگۈۋت: ئىۋە عاقلن. بە پىاۋە تەنیاكانم دەگۈۋت: خەم مەخۇن، پۇژىك دەبىت ھەموو دونيا دەبىت بە ھاۋپىنى ئىۋە.

ئالەۋ پۇژانەدا سامىرى بابلى بېرىرىدا بەجىم بھىلىت. پەيوەندى نىۋان شاناز سەلىم و پرتەقالى بابلى گەشىتبۈۋە ئاستىك چىدى بۋارى پاشەكشى و گەپانەۋەى تىانەۋە، مەن ھەۋلەدا ئۇ پەيوەندىيە بېچرىتم، لە بەرئەۋە نا

که سامیری بابلی له ماوهی دیلیتی خویدا لای من مافی ژنهینانی نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌رئه‌وهی ده‌ترسام مندالیک له‌و په‌یوه‌ندییه دروستبیت و دواتریش ئه‌و منداله مه‌عسوم و بیخه‌تایه به‌بی باوک گه‌وره‌بیت. من ئیواره‌یه‌ک چووم بۆ لای شاناز سه‌لیم که له‌کوشکیکی بیۆینه‌دا ده‌ژیا، هه‌موو ئه‌و نه‌ینیانهم بۆدرک‌اند که نه‌ده‌بایه بیاندرکینم، باسی رابوردوی سامیری بابلیم بۆ کرد، باسی ئه‌وهم بۆ کرد که پۆلی له‌کوشتنی ده‌یان مروّفی بیگوناها هه‌بووه، هه‌موو ئه‌گه‌ره کوشنده‌کانی داهاتوی ئه‌و پیاوه‌شم خسته به‌رده‌ستی. ئه‌و به‌دریژایی دانیشته‌که سه‌یری منی نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و شتانه بزانیّت، من پیمگووت: من کاریکم به‌وه‌وه نییه ئیوه بین به‌هاوسه‌ری یه‌کتر یاخود نا، به‌لام ده‌ترسم مندالیکان بیت و دواتر به‌هه‌تیوی گه‌وره بیت. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و گووتی: خیرت بنوسیت، به‌لام مه‌ترسه من مندالم نابیت. که وای گووت، من به‌حورمه‌ته‌وه هه‌ستام و بیئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ئه‌وتوی تر بکه‌م ماله‌که‌م به‌جیه‌شت.

شاناز سه‌لیم خوی شته‌کانی جیه‌جیکرد، کاروباری دادگا، کاروباری ته‌ندروستی، ئاماده‌کردنی سامیری بابلی و هه‌موو شتیکی دی. ئه‌و ماوه کورته‌ی که‌وته نیتوان بریاری هاوسه‌ری و زه‌ماوه‌نده‌وه، ژووره چکۆله‌که‌ی ئیمه به‌جۆریکی دی رازایه‌وه، ئیواره‌یه‌ک گه‌رامه‌وهو بینیم، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی نوێ، فهرشیکی نوێ و قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خمه‌لی په‌نگاوپه‌نگ، له‌گه‌ل کومه‌لیک ئاوینه‌ی قه‌راغ زیر له‌ژووره‌که‌مدایه. ژووره‌که به‌جۆریک بچوک بووبووه‌وه دۆشه‌ک و به‌تانییه شه‌ره‌که‌ی من به‌زه‌حمه‌ت له‌کونجیکدا جیگایان ده‌بووه‌وه. شاناز سه‌لیم به‌سه‌خواه‌تیکی بیۆینه‌وه پاره‌ی له‌سه‌ر قات و بۆینباخ و جلی ئاغای بابلی سه‌رفده‌کرد. ئیواره‌یه‌کیان سامیری بابلی ده‌ستیکرده ملم و گووتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌موو شتیکم له‌گه‌ل شانازدا بریوه‌ته‌وه، من به‌و مه‌رجه زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌لدا ده‌که‌م که

تۆ له گه لمدا بژیت، ده بێت تۆش له گه لمدا بگوژیته وه.

من دهمزانی پرتهقالی بابلی راستدهکات، دهمزانی یه کێک له هه ره مه رجه سه ختهکانی سامیر ئه وه بوو، منیش له گه لیدا بگوازمه وه و پێکه وه بچینه مه نزلێکی تازه. وارپکه وتیوون شوینیکی تایبه تی بۆ من چاکبکه ن که به جۆریک بێت، من ئازاد و سه ره ره له وێ بژیم. له دله وه سوپاسی پرتهقالی بابلیم کردو گووتم «تا ئهم ئوتیله هه بێت، من ناتوانم ئاواره کان به جیبه یلم... من لیره دا ژیانکی خوش و به خته وه ره ده ژیم، هه یچ به هانه یه کیش شک نابهم، ژیا نی خۆم تیکبده م. من پیاوینکی بیکه لکم، سوودیکم بۆ ئهم سه ره زه ویه نییه، هه یچ نه بێت لیره دا ده توانم یارمه تییه کی پیره کان بده م که هه یچ ئاده میزادیکی تر نییه یارمه تیان بدات، پاشان لیره وه هه ندیجار تارمایی دالیا سیرا جه دین ده بینم، لیره وه بالنده کان دین بۆ لام، لیره وه شه وان گویم له مۆسیقایه کی نه ئینی ده بێت که که سی تر گوئی لی نییه». سامیری بابلی زۆر هه ولیدا و بێسوود بوو، دوا جار به ره له وه ی بپروات لیستی هه موو ناوه کانی دامی و گووتی: ئه ی مندالی خوشبه خت، تۆ که ی منت بانگکرد، من ئاماده م له به رده مته دا بوه ستم. من تا کوتایی چاوه پوانی ئه و دادگایه م که تۆ دایده نییت.

دوا زده ناو و ناو نیشان بوون که خۆی به خه تیکی جوان نو سیبوونی.

کاغه زه که م خسته گیرفانم و گووتم: پرتهقالی بابلی، دلنیا به زووترین کات ده ست پێده که م، هیوادارم تا ئه و کات ژیانکی خوش بژیت.

ئه و پۆژه ی که پۆیشت، به جۆریکی سه یر خۆی گۆپیوو، کامه ران نه بوو، به لام وه ک که سیک که ده یویست سه ره تاهیه کی تازه بژی جۆریک له گه شان وه و ئارامی پێوه دیار بوو. دیاره شاناز سه لیمیش خانمیک نه بوو مرۆف به دلی ته نگه وه له گه لیدا بخه ویت، ژنیک به و جوانی و زمان لوسییه، به و هه موو سامان و نگینه وه، گه ره یه کێک هه موو نه ئینییه کانی نه زانیایه نه یده توانی له ئه فسوونی ده رباز بێت. سامیری بابلیش خۆی ژیانکی

هيند دزيو ناشيريني هه بوو، گوناھي هه كه سيكت به گوناھه كانی ئه و به راورد بگردبایه ده بوو به فریشته، له بهر ئه وه بیمانا بوو خراپه كانی خوی به خراپه كانی شاناز به راورد بکات. ده شیویست بهر له مردن راست یا خود درو قومیک ئه فین بنۆشیت. منیش و ئه ویش ده مانزانی عه داله ت ئه وه یه تا بریاری دادگا ده رده چیت كه میك به ئاسوده گی بژی، ئه وه به شیک بوو له عه داله ت كه من بۆ هه موو گوناھباریکی زیندوو قبولم بوو. من تكام له سامیری بابلی كرد بهر له وه ی بپروات فهرش و قهره ویله و قه نه فه و ئاوینه كانی خوی بیاته ده ری، چونكه من ژووره كه م وهك ژووریکی خالی ده ویست، ژووری ئاواره یهك كه له بری ئه وه ی له بهر باو باران بخه ویت له و ئوتیله دا گیر ساوه ته وه. سامیر كه له جله نوپكانیدا به زحمه ت ده ناسرایه وه، دوو كه نجی كۆلكیشی هینا و شته كانیان به خشی به دوو سی خیزانی ديكه كه به خوشحالییه وه وهریانگرت. دوو پوژ دواى ئه وه شاناز سه لیم و پرته قالی بابلی زه ماوه ندیانكرد. زه ماوه ندیکی چكۆلانه كه هه ندیک هاوړی و دوستی شاناز خوی داوه تکرابوون، هه لبه ت من یه کیک بووم له داوه تکراره كان، به لام دواى ئه و میژووه له جه فاو ساردی له كه ل خانمی شانازدا، سۆنگه یه كم نه بوو بچم بۆ جوړه ئاهه نگیکی وه ها.

به یانییهك له خه و هه ستام و بریارمدا به دواى یه كه مین شاهیدا بپووم، یه کیک بوو جودا له و كه سانه ی پرته قالی بابلی خوی ده ستنیشانیكردبوون، ته نیا شاهیدیك بوو من هه لمبژارد بیئت. یه كه مین شاهیدی من، باوکی سه رهنگ قاسم بوو كه ده بایه له و دادگایه دا ئاماده بیئت. له و پوژه وه ی من كه رابوو مه وه بۆ شار، چه ند جارێك به به رده می ماله كه یاندا تیه پیبووم و هیچ جارێك جوړه ته م نه كرده بوو بچمه ژوورێ، نه مده زانی ئاخو دایك و باوکی سه رهنگ هیچ ده رباره ی كوژرانی كوپه كه ی خویان له بیابانه كانی باشووردا ده زانن یان نا. خو تان ده زانن پووبه پروو بوونه وه ی وه ها چه ند تاله. به لام نه ده بوو تا هه تاهه تایه لیتی رابكه م. به دریزی پوژ بیرم له وه

ده‌کرده‌وه چی ده‌که‌م و چون باسی مردنی سه‌ره‌هنگ قاسم ده‌که‌م، چون باسی دوا‌هه‌مین پۆژه‌کانی ژیان و هاو‌پیتی خۆمان ده‌که‌م، ده‌مه‌و ئیواره به‌ر له‌وه‌ی تاریک داییت، به‌ترسیکی گه‌وره‌وه، به‌جووتی ئه‌ژنۆی له‌رزوو لێویکی وشکه‌وه له‌ده‌رگامدا. دایکی ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، من ئه‌وکات بووبووم به‌کو‌ریکی که‌له‌گه‌تی ریش، که‌به‌رده‌وام به‌جووتیک چاوی غه‌مگینه‌وه، له‌چا‌که‌تیک سیی درێژ و پانتۆلیکی کاوبۆی کوندا ده‌سو‌رامه‌وه، کراسیکی په‌شم له‌به‌ردابوو که‌مانگی یه‌کجار ده‌مشت. دایکی سه‌ره‌هنگ قاسم نه‌یتوانی من بناسیته‌وه، ئه‌و سه‌رده‌مانیک منی بینی بوو که‌من هیشتا گه‌نجیکی ناکاملی غه‌مگین بووم، به‌فلووتیکی سپییه‌وه ده‌هاتم و له‌گه‌ل کو‌ره‌که‌یدا خۆمان فیری مۆسیقا ده‌کرد، ئازاریکی گه‌وره‌وو بۆ من پێیان بلیم، کو‌ره‌تاقانه‌که‌ی ئیوه‌کو‌ژراوه‌و من زیندووم، به‌لام به‌ده‌نگیکی له‌رزیه‌وه پرسیم: کاک قاسمی برینپێچ له‌ماله‌؟ ژنه‌که‌ی وه‌ک خانمیکی به‌ئسوول فرمووی لیکردم، تیپه‌پینی سالان باوکی سه‌ره‌هنگی په‌ک‌خستبوو، بووبوو به‌پیره‌مێردیک که‌به‌زه‌حمت چاوی ده‌بینیت. له‌سه‌ر فه‌رشیکی ئێرانی دانیشتبوو، گو‌یی له‌ده‌نگوباس ده‌گرت. که‌منی بینی به‌زه‌حمت له‌شوینی خۆی هه‌ستاو فرمووی لیکردم. من که‌میک له‌به‌رده‌میدا وه‌ستم و گووتم: کاک قاسم، کاک قاسم منت له‌بیره‌؟... هیوادارم منت له‌بیریت، من جه‌لاده‌تم، جه‌لاده‌تی کو‌تر، ئه‌و کو‌ره‌ی سه‌رده‌میک هاو‌پیتی سه‌ره‌هنگی کو‌ری ئیوه‌وو. که‌وامگووت، ئه‌و پیاوه‌به‌سته‌زمانه‌به‌شینه‌یه‌ک را‌چه‌نی وه‌ک ئه‌وه‌ی هێزیک نادیار له‌دواوه‌پالی پێوه‌بنیت، شتیکی سه‌یربوو که‌بینیم باوه‌شی پیاکردم، ما‌چیکردم، گریا. ده‌یزانی کو‌ره‌که‌ی مردووه، دل‌نیا‌بوو که‌کو‌ره‌که‌ی نه‌ماوه. من پێما‌یه‌دایکان و باوکان را‌داریکی نه‌یتی له‌دل‌یاندا‌یه، ئه‌و حیا‌که‌تانه‌یان بۆ ده‌گوازیته‌وه. که‌توزیک فرمیسکه‌کانی نیشته‌وه‌گووتی: پێمبلی، جه‌لاده‌تی کو‌تر، پێمبلی، چون‌بوو، ئازاریان زۆردا، یان به‌ئاسووده‌یی مرد؟. من ئه‌وکات به‌گه‌رمی ده‌گریام. گووتم:

مردنى ئاسووده كوا ههيه، مرؤف له م ولاته دا له كوى مردنى ئاسوودهى دهستده كه ويت؟ دهگريام و قسه م دهكرد، بهجۆرىك دهگريام هه ر پرسته يه كم دهگوت و پرسته ي پيشووترم له بيرده چووه وه، هه نديجار هه نديك پرسته م دهيه ها جار دووباره دهكرده وه. چيم ده زانى بى درؤ بؤم گيترانه وه، باسى ئه و ريكه وته م بؤكردن كه منى هيشتوته وه، گووتم گه ر له و زيله دا له برى من سه رهنگ مۇسيقاى ليبيديه، ئيستا ئه و زيندووبوو من مردوو، گووتم: بؤ من زؤر ئاسووده تر بوو بمردبامايه، من بيكه سيكى بيكه لكىم، نه دايمى ههيه نه باوك، بوون و نه بوونم له سه ر ئه م ئه ستيره يه وهك يه كه. باوكى دهگوت: وامه لئ، ئه وه حيكمه تى خواى گه وره يه، حيكمه تى بارى ته عالايه، كه من و تو تييناگه ين، ئه وه قيسمه تى ئه وه، كينى بويت دهيمرينيت و كينى بويت زيندوويده كاته وه. به رماله كه ي داده خست و دهگريا، دايمى چاى بؤ من تيده كرد و دهگريا، من پياله كه م وه رده گرت و دهگريام، ئه وه يه كه مجار بوو هه ستمكرد فرميسك له هه ر شتيك زياتر ده توانيت مرؤفه كان بكات به هاوپئ و نزىكى يهك، سى كه س كه پيكه وه دهگرين، فرميسكه كانيان وهك حه رفى ناو په يمانينكى رؤحى وه هايه كه هيج هيزيك نايشكينيت.

ساليك له وه وه به ر دايمى و باوكى سه رهنگ قاسم پرسه يان بؤ دانا بوو، چيرؤكى جياواز جياواز و خورافاتى جياوازيان له سه ر شوين و شيوه ي مردنه كه ي بيستبوو، پنده چيت به شى هه ره زورى ئه و چيرؤكانه له ناو مۇسيقاره كان خويانه وه هاتيت. دهركه وتنى من و راستكرده وم بؤ هه موو حيكايه ته كان مايه ي دلنايى و ئاسووده يى بوو. من پيتمگووتن كه يه كيك له بكۆزه كانى سه رهنگ قاسم يه كيك له و ئه فسه رانه ي له شه وى مردنى سه رهنگدا به شداربووه ئيستا ليزه يه و چاوه روانى دادگا دهكات، دياره من له هه ر شتيكدا درؤم بكردايه نه دهكرا له وه دا درؤبكه م، من راشكاوانه گووتم، من باوه پم به و دادگايانه نيه كه سياسيه يه كان بؤ يه كترى داده نئ، باوه پم

به حاکمه‌کانی ئەم ولاته نییه، باوەڕم به پارێزەرەکانی ئەم هەریمه نەماوه، هیچ یەک لەوانه ناتوانن عەدالەت بۆ مرۆف دەستەبەرێکن. عەدالەت گەر هەبێت کەسانیک دروستیدەکن کە خۆیان قوربانی راستەوخۆن. باوکی سەرھەنگ برینپێچیکێ پیربوو، بەلام دەیزانی باسی چی دەکەم، خۆشحال بوو کە من بەدوای مافی سەرھەنگەوهم و بۆ پۆژیکیش خوینی ئەوم لە بیر نەکردوه. وەک یەکێک لە مانای قوولی پشت هەموو قسەکانم تێبگات گووتی: چ شتیک رۆحی سەرھەنگ ئاسوودەدەکات ئەو بکە. دەستیم ماچکردو گووتم: هەر پۆژیک لە دادگای گەورەو راستەقینە نزیکبووینەو من ئاگادارتدەکەمەو، دەبێت تۆ لەوێ بیت، دەبێت تۆ ویژدانی خۆت بکەیتە مەحەک و حوکم بدەیت... تۆ و دایکی لە هەر کەس زیاتر ئازارتان چەشتووه.

ئەو شەو کە لە مالی سەرھەنگ قاسم هاتمەدەرەو، لە بەردەرگا کە وەستم و دەستمکرد بە گریان، دەستم خستبوو چاکەتە سپییه‌کەمەو و دەگریام، کە گەڕامەو بۆ گیتلاسی سپی، دوای ماوێه‌کی درێژ تارمایی دالیا سیراجەدینم بینی لە بەردەرگای ئوتیلە کە چاوەپوانمەدەکات. دەرکەوتنی دالیا وەک دەرکەوتنەکانی تری بێدەنگ و خێرا بوو، وەک هەمیشە چۆن بەسەر پلەکانەکانی پرتەقالی سپیدا سەردەکەوت، بەسەر پلەکانەکاندا سەرکەوت و لە شوێنیکدا لە نێوان قاتی پێنج و شەشدا ونبوو. من بۆ یەکەمجار پڕ بە ئوتیلە کە هاوارمکرد: دالیا سیراجەدین مەرۆ، دالیا وەرە. بە جۆریکی هێند بلند هاوارمکرد، تەواوی ئوتیلە کە خەبەری بوووە. هەندیک وایان دەزانی من سەرخۆشم و مەستی خەیاڵی مەحبوبەیه‌کی کۆنی هیناوەتەو سەرم، بەلام بێئەوێ گویبەمە هیچ کەس لەسەر پلەکانەکان دانیشتم و گریام. لە یادمە هەندیک دەستی نەناس هەلیانگرتم و بردیانمەو ژوورەکە ی خۆم. دەبێت بزائن من ئەو تارماییه‌ی دالیا سیراجەدین چەند ئازاری دەدام، دالیا لە بوون و ونبوویدا خەونیکی ئەستم بوو، ئەو شتە بوو کە هەمیشە نزیکەو

هميشه نايگه يتي. ئو له نيوان شاره كان و قوناغه كاندا هاوپي من بوو، هه نديك شهو هه لده ستام و هه ستمده كرد فريشته كانى ئو له ژووره كه دان، به لام خه يال بوو، هه مووى و پينه و خه يالى سه رى خوم بوو... له گه ل ئو هه شدا له گه لمدا بوو، به رده وام ئو ئاماژه كورت و بچوكانه ي دهمامى كه له گه لمدايه. ئاماژه كانى وهك هه ميشه ئاماژه ي كچيكى دلپهق بوو، كه هه موو جاريك كورت خوى نيشانى عاشقه كه ي ده دات، بؤئه وه ي هه رگيز برينه كانى ساپژنه بيت. ده ركه و تنه سه يره كانى داليا هيچ نه بوون جگه له ئاماژه يهك بؤ ئه وه ي كه هيتشتا ليتره يه، هيتشتا له ناو گه مه كه دايه، هيتشتا شتيكى گه وره هه يه من و ئه و پيكه وه ده به ستيته وه، واته هيتشتا خاليكه كه له جينگايه كي تری و ينه كه دا ده رده كه و ينه وه، به لام كه ي و له كوئ؟. من بيتته وه ي بير له وه لامى ئه و پرسيا ره بكه مه وه، به و سؤزه ترسناك و قولله ي خومه وه ده گريام.

پيگايه كي زور دريژ له به رده ممد بوو، سه خت بوو بؤ پياويكى بپهاري وهك من دادگايه كي وه ها گه وره پيكبخات، به لام هيچ هيتزيك نه بوو من په شيمانبكاته وه. ئه وه به شى من بوو له گيترانه وه ي جوانى و مانا بؤ سه ر زهوى، من ئه و كاغه زه ي پرته قالى بابليم ده رهيتاو خويندمه وه. دوازه ناو نيشان، له دوازه شويني جياوازا، له گونده دووره كانى گه رميانه وه ده يگرته وه تا ده گاته هه نديك لادى بچوكى ناو چياكانى سه ر سنوورى توركي.

ناوى يه كه م «كه ريمى خه زين» بوو. باوكيك كه ساميرى بابلى، هه ر دوو ده ستي به گوولله شكاندبوو، له پيش چاوى خوى سه ربازه كانى به ردابووو دوو كچه كه ي تا ئه تكيانبكه ن، پاش ئه وه ي شه ويك به دريژي سه ربازه دپنده كانى پرته قالى بابلى ده سترديژي له كچه كانى ده كه ن، به يانى به دوو دره ختا هه ليانده واسن و ليده گه رين باوكى ته ماشاي لاشه كانيان بكات. ناوى دووهم «مه ريوانى كوكوختى» بوو، كوړيكي قوتابى كه ساميرى

بابلی و سەربازەکانی چاویان دەرھینابوو و خستبوویانە گیرفانییەو. «خالق مەحمود» بوو ئەو ماسیگرە ی زەکەریان بېیوو و کردبوویان بە قولاینکەو. بۆ ئەو ماسی پیتیگرت. «ئەسرین غەفور» بوو کە هەفتەیک بە پووتی لە گۆرەپانی مەشقی تیپکی مفاویردا دەییەستەو و دواتر هەر دە پەنجە ی بە تەور دەقرتین. «ئەمیری گولەباغ» بوو کە لووتی دەبێن بۆ ئەو نەتوانیت بۆنی گولەکانی خۆی بکات. «سوارە فەتحو» بوو کە وەک ماسی لە لەو حیکە دەبەستن و لەسەر ئاگریکی هێمن دەیکەن بە مەسکوف، بەلام نامریت. «حەلیم شیواز» بوو کە پێستی نیو ی دەموچاوی لێدەکەنەو. چەناگە درێژەکە ی بە مشاریکی کارەبا ی بۆ راستدەکەنەو. «سەبیری شیخانی» بوو کە هەر دوو مەمکی دەبێن و بە شیشیکی سوورەو. «سەردار بابا کەریم» بوو کە یەکیک لە مفاویرەکان هەردوو گونی بەقەپال دەرەهینیت و دەیخوات. «پەپولە جەمال» بوو کە دوا ی ئەو ی براکە ی پادەکات، دەیگرن و بە شیشیکی گەرم لەسەر نێوچاوانی دەنوسن «قەحجە». «سۆزان مەغدید» بوو کە لەگەڵ خوشکەکید «سازان مەغدید» دەیانگرن و تا یەکیکیان دەمریت زیحی گەرمیان دەرخوارد دەدەن. «ئەردەلان سۆفی» بوو کە کچە بچوکەکە ی لە بەرچاوی خۆی هەلدەواسن و تا لاشەکە ی و شک نەکاتەو. دایناگرن.

ئەو ناوانە بوون کە دەبا یە بیان دۆزمەو. مەن بەیاننیک هەستام و سەفەری درێژی خۆم دەست پێکرد. لە راستیدا دەیت بزانی کە مەن پارەم نەبوو، لە بەر ئەو بەیاننیک بە بێ پارە هاتمە دەر ی و بپارمدا بێ ئەو ی گویندەمە کات و ماندوو بوون دەستبکەم بە سەفەریکی دوورو درێژ بە ولاتیکی وێراندا بۆ دۆزینەو. شاھیدەکانی خۆم، دەزمانی حکومەتەکان دەیان سالیان دەوینت بۆ جیبەجێکردنی عەدالەتیکی لەو جۆرە ی مەن دەمەوینت. ئەو پۆژە ی کە لە بەردەرکی گێلاسی سېپپەو بەرەو نادیار

دهرچووم، پيشتر ژووره کهم به ئەمانەت سپارد بوو به دراوسێيەکم،
 نەهەک يەکیکی دی بېگریت. به خۆم و کۆلیکی چکولانە ی پر له نانه پەرق
 و خورمای وشکەوه، به شەرۆالێکی کورت و جامانە یەکی کۆنەوه له ملامدا
 به پێگایەکی سەختدا بەرهو دەرەوهی شار کەوتە پێ. بێئەوهی بیر له
 هیچ شتێک بکەمەوه، وەک ئامێرێک خۆی بۆ پوێشتن تەرخانکردبیت،
 سەرم دانەواندبوو و دەرپوێستم. هەندێجار دەستم له هەندێک پیکاب و
 تاکسی و جیبی ڕاگوزەر ڕادەگرت بەلکو هەلمگرن، بەلام کەس لەسەرم
 نەوێستا. دەمەو ئێوارێ له کاتیکی سێبەرێکی فێتک بالی بەسەر زەویدا
 دەکشێ، کە من له فیکری ئەوهدا بووم بۆ شەو جیگا خەویک خۆش بکەم،
 موعجیزە یەکی گەورە پوویدا، موعجیزە یەک چاوەڕوانم نەدەکرد، له کاتیکی
 له بن درەختیکدا دانیشتیووم و سەیری دارستان و چیاو پێدەشتەکانم
 دەکرد، له ناکاو له پێگایەکی خۆلەوه کە له قوولایی چیا یەک له چیاکانی
 ئەوبەرەو بەرهو ناو دۆلێک شۆردەبیتەوه، ئەو ئەسپە سپییەم بینییەوه، ئەو
 ئەسپە ی شەویک منی له باشوورەوه بەرهو باکوور هەلگرت و به ناو هەموو
 پێگا پر مەترسی و دوورودریژەکانی ولاتدا منی گەیاندەوه کوردستان،
 هەمان ئەسپ بوو، هەمان نیگای هەبوو، هەمان یالی ئاوریشمی، هەمان
 سەمکولکردن، هەمان پەوت، هەمان سپێتی خوداییانە کە پێدەچوو به تۆزی
 هیچ زەمینێک گەرد نەگریت. ئەو ئەسپە ی وەک له دونیایەکی ترەوه هاتبیت
 کۆمەک به من بکات، لەدوورەوه به غار هات و له پێشەدمدا وێستا. من
 به درێژایی ئەو شەوه به پێگاوهبووم، لەو شەوه سەپرانە بوو کە تێیدا
 مرۆف هەست به بالە ئەفسانەییەکانی خۆی دەکات، هەستەدەکات نیوێ
 سەر به زەمینێکی تر، وەک بوونەوه رێک نیوێ نوقمی ئاگر بیت و نیوێ
 نوقمی ئاو. کە دنیا تەواو تاریک بوو بالندە سپییەکانیشم دەرکەوتن، ئەو
 بالندە قەشەنگانە ی وەک بەسەر ئەمیریکدا بفرن بەسەر سەرمدا دەفرین،
 بەدرێژایی شەو، وەک مەخلوقێک به بۆنی زەمینێکی سحرایی خوماریت،

ئاۋەھا مەست بە سەر ئەسپەكەي خۆمەۋە بە زەۋيدا تىدەپەپرېم. ئەسپېك دەيتۋانى لەبېرنى لەمپەرەكانى شوۋىن و كاتدا يارمە تىمبىدات. لەسەر ئەۋ ئەسپەۋە دەمتۋانى نىشتىمان جۋانتر بېينىم، وام ھەستدەكرد ئەسپېكە لە قوۋلايى ئەفسانەكانەۋە ھاتۆتەدەرئى، بەلام چاۋىكى پوونترو پوۋچىكى سافىتى پىدەبەخشىم، تەنيا منى بە ئەستىزە دوورەكانەۋە گرېنەدەدا، بەلكو منى توند بە زەۋىشەۋە دەنوساند، ھىمايەكى گەردونى لە پەۋتكردن و غاردانەكەيدا ھەبوو، بە ئەسپېك دەچوۋ كە پىغەمبەرېك لە جىگايەكەۋە ببات بۇ جىگايەكى دى، بەلام من پىغەمبەر نەبووم، من تەنيا پەيامھىنىكى بچۈكى جۋانى بووم شەۋىك بە سوار ئەسپېكەۋە دەچووم بۇ گوندىكى دوور تا شاھىدىكى فەرامۆشكراۋ بدۆزمەۋە. ئەۋ ئەسپە ئەۋ ھەستەي دەدامنى كە من بەشىكم لە جىھان. ھەستىكى سەيربوو كە من لە ئوتىلى گىلاسسى سېيى ونمكردبوو. من لەۋ ئوتىلدەدا، ئەگەرچى تا دوا ئەندازە لە ناو شتە پوژانەكاندا نوقم بووم، ئەگەرچى خۆم بە پياۋىكى تەبا دەبىنى لەگەل كۆي ئىقاعى بووندا، بەلام ھەمىشە ئەۋ ھەستە قوۋلەم ھەبوو كە ئەز ئادەمىزادىكم دەركرائە دونيا. لەسەر ئەۋ ئەسپەۋە پوونترو دەمتۋانى جىھان لە ھەموو دەموچاۋە جياۋازەكانىدا بېينىم، جىھان ۋەك بالدارىك كە ھەر ساتەي بە جۆرە بالىك بە ناو جۆرە ھەۋرىكى جياۋازدا دەفريت. جىھان لە شارى تەپۆتۆزەكان، جىھان لەم شارە پېر غرورەي ئىستادا، جىھان لە ئۆردوگاي ئاۋارەكان، جىھان لەۋ باغچە غەمگىنەدا بەرابەر گىلاسسى سېيى... ھىچيان لە يەك نەدەچوون. من ھەمىشە چەندە سەرسامم بە جياۋازى مرقەھەكان ھىند سەرسامم بە جياۋازى شوۋىنەكان. لەۋانەشە دواچار ھەر خودى ئەۋ سەرسامىيە منى بەرەۋ ئەۋ ھەموو شوۋىنە جياۋازانە بردىت، چونكە مرقۇف بەبى سەرسامى ۋەك ماسىيەكى كۆيرى لىدىت كە دەپرات و ئاۋ نابىنىت. من ھەمىشە بەر لەۋەي بگەمە دوا مەنزل لەدەرەۋەي شارەكان، لەدەرەۋەي گوندەكان، لە دەرەۋەي ھەر ئاۋەدانىيەك كە مرقۇفى

لئيه، دهوہستام و لهسەر ئه و ئهسپه دههاتمه خواری. هەر کات دهگه پامه وه ئه و ئهسپه له هه مان جیگادا چاوه پوانیده کردم. من یهک له دواى یهک ئه و پڤحه زامدارانه م دۆزییه وه، هه ندیجار ئاسان و هه ندیجار زۆر به زهحمهت، هه ندیجار دهبايه چه ندین شارو گوندی دیکه بگه پیم تا شوین پشيان هه لده گرم و ده ياندۆز مه وه. کومه لیک مرؤف بوون له په راویزی ئه م گه ردونه دا له تاریکییه کی ترسناکدا ده ژيان، له و جۆره قورباننیانه نه بوون که ئالوگۆری سیاسهت و میژوو هه لیان بستینیتته وه، به لکو هه موویان له و قورباننیانه بوون که مرؤف ده توانیت بلیت گه ر جاریک بوونه قوربانى ئیدی بۆ هه تا هه تايه قوربانین. که ریمی خه زینم له ناو دارو په ردووی گوندیکدا بینیه وه که جگه له خوی هیچ کهسی تری تیدا نه ده ژیا. به په نجه ماندوه کانی ئه و داره ی نیشاندام که سامیری بابلی کهچه کانی پیا به لواسیبوو، دهسته شکاوه کانی خوی نیشاندام، پیاویکی چکۆلانه بوو که هه موو سه ر نشینانی گونده که ی کوژرابوون، ئیستا ده یویست به ته نیا ئه و گونده دروستبکاته وه. که من ناسیم له سه ره تای ئه و پڕۆژه سه یره دا بوو، پای وابوو که پڤحی هه موو کوژراوه کان ده گه پینه وه بۆ ئه و جیگایه و ده بیت مالکیان هه بیت، من میژووی ئه و دادگایه م بۆ داناو ناو نیشانی خۆم دایه و مالاواییم لیکرد. دواى ئه و په پوله جه مال م دۆزییه وه، کهچکی جوان که به رده وام ناوچاوانی به په پویه کی سپی به ستبوو، ئه و کهچه ی له خه ویدا هه موو شه ویک فریشه کان ده هاتن و ده ستیان به نیوچاوانیدا ده هیناو چاکیان ده کرده وه، له مالی کوپی پوریکی ده ژیا که شه وان به زۆر په پۆ سپیه که له ناوچاوانی لاده برد و لاقه یده کرد. په پوله جه مال یه که مین ناو بوو که نه یده توانی بیت بۆ دادگا که ی من، یه که مین قوربانى بوو که گووتی «کوپی پوره که م نا هیلت لیره بچه ده ری...». مرؤفیک بوو مه حکوم به زیندانیه کی ئه به دی، له و که سه به دبه ختانه ی هیچ ئاده میزادیک ناتوانیت هیچیان بۆبکات، دین و وهک نه فرهت لیکراویک له سه ر زهوی

دەژىن و دەپۇن، نە خودا سەبۇورىان دەداتى و نە مۇڧ. دواى پەپولە، ئەمىرى گولەباغم دۇزىيەو، ئەو پىاۋە بى لوتەى بۇئەۋەى كەس نەيىنىت بووبوۋ بە پاسەۋانى شەۋانەى باغىك. مەن لە تارىكە شەۋى شارۋچكەيەكى دۇوردا لە ناۋ گولەباغەكاندا دۇزىمەۋە، ۋەك ھەمىشە خۇى بە ئەمىرى گولەكانى دۇنيا دەزانى، لە ناۋ گولەكاندا دەۋەستاۋ باسى سىحرى بۇنەكەيانى دەكرد، كە مەن لىم دەپرسى: گەلۇ تۇ بە چى بۇن دەكەيت، بەۋ زمانەى كە تىكەلەيەك بوو لە دىالكتىكى ناۋچەيى و شىۋە نوتقىكى تايىبەت بە خۇى بە شانازىيەۋە دەيگوت «خارۋاگان، مەن بە بىنن بۇنى گورەكان دەكەم»، مەن دەمگوت: گەلۇ بەلام شەۋە، تۇ نايىنىت شەۋەۋ دۇنيا تارىكە. بە زەردەخەنەيەكەۋە كە ناشىرىنى ئەۋ لوتە بىراۋەى نەيدەتۋانى جوانىيەكەى بشارىتەۋە، دەيگوت: پىسام، خودا عافوتكا، ئى خۇ مەن بە چاۋم نايىنم، مەن بە درم دەيىنم.

كە ئەۋ پلانەم بۇ باسكرد، بە غەمكىنىيەۋە گوتى: كورى پلك، ئەدى ھەندىك پىۋىستىان ھەر بە دادگاي نىيىنە، چاترە لە باغىكدا ۋەكى بىل بەرياندەى، لىكەپى تا رۇخ لە قەلبىاندا دەمىن سەيرى گوران بكن، ئەدى كوو، يەكك بىزى نەبى و شىرى داكى بە حەرار مۇى بى، سەيرى گور لەھەر چتەك زاتر مۇڧ لە پىسى و فەصاد پەشىماندەكاتەۋە.

ئەمىرى گولەباغ پەيمانى دامى، كە رۇژىك پىش دادگا دىت بۇ گىلاسى سى و ھەر شتىك مەن فەرمائىشتى بدەم، «دەيكاتن».

ھەلىم شىۋازم لە ھەۋرەبانىكى تارىكدا دۇزىيەۋە، لە ژوورىكدا شەش سال بوو پەردەكانى لانەبراۋون، شەش سال بوو لە ھاورپىيەكى نىكى خۇى و خوشكەكانى زياتر كەسى تر نەدەچوۋ بۇلاى. پىاۋىك بوو شەرمى لە رۇخسارى ناشىرىنى خۇى دەكرد. سەرەتا يەكك بوو لە ھەرە كورە جوانەكان، بەلام ۋەك جانەۋەرىك نىۋەى رۇخسارى خواردبىت، ئىستا نىۋەى دەموچاۋى نەماۋو، كە قسەى لەگەلدا دەكردم ھەمىشە

دەستىكى لەسەر ئەو بەشە فەوتاو دە پوخسارى بوو. پىش كارەساتەكە تەنیا ئەدەبىياتى ماركسى دەخویندەو، لە دواى ئەو وەو ژيانى خۆى بۆ خویندەو دەى ھەموو كىتیبەكانى دونیا لەسەر جوانى تەرخاندەكات. ئەو دەىگوت: ھەلەى ھەرە گەورەى ماركس ئەو ھەى كە پىش ئەو ھەى بزائىت جوانى چىيە، بىرى لە گورپىنى جىھان كر دۆتەو. مرؤف بەرلەو ھەى بزائىت عەدالەت چىيە، دەبىت بزائىت جوانى چىيە. كىتیبكى پىشاندام و گوتى: ھەمىشە ئەم كىتیبە دەخوینمەو. «وینەى دۆريان گراى» ئۆسكار وایلد. من ھىچم دەربارەى ئەو كىتیبە نەبىستبوو. بىئەو ھەى زۆر لەسەرى برۆم داوام لىكرد لەو ژوورە بىتەدەرى و لە دادگاىكردىنى سامىرى بابلىدا بەشداربىت، بەلام پىشتەر كەس نەیتوانىبوو لەو ژوورە بىھىتەدەرى. بىياكانە گوتى: بەدرىژاى مېژوو زۆرداران دىن و دەپۆن و كەس سزايان نادات، تۆ دواى سەراب كەوتووت، وادابنى ئىمە سامىرى بابلىشمان كوشت، ئەو ھىچ لە دونیا دەگورپىت؟ ئاخۆ من دەتوانم جارىكى تر بىمەدەرى و دەموچاوى خۆم دەرخەم... ھا دەتوانم؟ من پىمگوت: ھەموو كەس دەزائىت تۆ پۆخىكى بىگوناهىت... ھەموو كەس دەزائىت، ھەمووان پىزى ئەو دەگرن كە تۆ قوربانىيەكى لە قوربانىيەكانى ئەم دەولەتە دپندەى.

گوتى: راست نىيە، ئەو قسانەى تۆ ھىچى راست نىين، تۆ زەلامىكى خەو دەبىنىت، شىتىكى ھىشتا نازائىت شىتت، تۆ ھىند بىدەماغىت شاىەنى ئەو ھىت مرؤف گوت لىبگرت، بابايەكى شىتىك لە دلدایەو دەتەوئت بە ھەر نرخىك بوو جىبەجىبىكەىت. من لەم ژوورە نایەمە دەرى لەبەرئەو ھەى خەلكم خۆشەدەوئت، سبەىنى گەر بىمەدەرى چى پروودەدات؟ ھا، ھىند بىمىشكىت و دەزانى من حەزم لەدەرەو ھەى نىيە، وادەزانى نامەوئت ئەو پەردەى بەگمەو ھەى سەىرى خۆر بەگم؟... گەر بىدەنگ بىت من حالىتەكەم، گەر گوئىگرت من شىتىك تىدەگەىتم، ھەرچەند بەدرىژاى ژيانم گومانم

ھەبۈۋە خەلكى ۋەك تۇ گۈنيان ھەبىت. سەبەئىنى مەن دىمەدەرى و خەلك بەو چاۋە دزىۋو بىرەھمانە سەيرمەدەكەن. ئەۋانەشى كەدەزانن مەن زولم و ناھەقى ۋاى لىكردوم، پاش ماۋەيەك بىريان دەچىتەۋەو بەس ناشىرىنىيەكەم دەبىنن. ۋام لىدىت ۋەك شىت پەلامارى ئەۋانە بدەم كە سەيرمەدەكەن... شىتى ۋام لىدەكات لە خەلك بېرسەم بۇ ۋا لىم دەروانن؟ بۇ لىناگەرىن بە رىگادا بىرۇم؟ ھا... تۇ پىمبلى، ۋايە ياخود نا؟... ھا چەند سالىكى دى، كى ئەۋەى بىر دەمىتت كە دەۋلەتتىكى خراپ ھەبۈو، كۆمەلىك ئەفسەرى خراپى ھەبۈو، پۇژىك خەلكانى بىگوناهيان دەگرت و دەموچاۋيان دەشتۈاندن و بەرەلایاندەكردن... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەنىت؟ ھا... ھەى بىمىشك... چۈن ئەۋە لە مندالان تىدەگەنىت. ھەى گەمژە... ھەى گوئدرىژ.

مەن ھەرگىز لە جىئەھەكانى ھەلىمى شىۋاز تورپەنەبووم، بە ھىمنى گويم لىگرت و سەرم بۇ لەقاندو بەو زمانە لووسەى خۇم گوۋتم: ھەلىمى شىۋاز تۇ كەفى خۇتە، لەۋانەيە مەن گەمژەبەم، بەلام لەم دونىا ھىچ و پوۋچەدا بەس خودا خۇى دەزانىت كى گەمژەيە و كى عاقلە، بەلام دلىام گەر كەرىكى لە مەن گەۋرەتر ھەبىت، ئەۋا تۋىت، تۇ بارگىرىكى بىۋىنەيت. مەن بەزەيم بە تۇدا نايەتەۋە، مەن دلىام تۇ جوانىت، تۇ لەبەرچارى مەن كورپىكى قۇزىشىت، ناۋەۋەشت پەرە لە جوانى...

ۋىستەم دىرژە بەقسەكانم بدەم، دەستى بەرزكردەۋەو گوۋتى: ھەر تۇم بىنى، زانىم پىۋىكى درۋزنىت، تۇ ناشىرىنترىن درۋزنى مەن بىنىيىتم. دەزانم ئىستە باسى شتىكم بۇدەكەيت لە سوكرات و ئەفلاتوننى ھەكىم كۈنتەرە، باسى جوانى ناۋەۋەو دەرەۋە، ئەۋ درۋ سەخىفە دەكەيت كە ھەموۋان دەيكەن، ئەۋانەى دەلىن، جوانى يەئنى جوانى ناۋەۋە. پىمبلى تۇ پىۋايت يان نا؟

مەن سەرم لەقاندو بە گومانىكەۋە گوۋتم: نازانم، ۋابزانم پىۋوم... ئەگەر درۇم نەكردىت، چۈنكە خۇت دەزانى پىۋا پىئاسەى جۇراۋجۇرى ھەيە.

بيئەوہى دەستى لەسەر دەموچاوى لايبات گووتى: ئەگەر پياوييت، دەزانيت ئيمە ھەموومان لە نىوان کچىكى جوانى بيئەقل و کچىكى ناشيرىنى بليمەتدا، ھەميشە جوانە گەمژەکە ھەلدەبژيرىن... ھىچ پياويک نىيە وانەبيت... ھىچ پياويک نىيە لەسەر ئەم ئەستىزەيە وانەبيت.

ويستەم ناڤەزايى خۆم دەربرم، نەيهيتشت قسەبکەم و گووتى: ھەموو ژنانى سەر ئەم ئەستىزەيەش وەھان... جوانى دەرەو ھەميشە و ھەميشە لە جوانى ناو ھە گرنگتر بوو، ھەموو ميژووى مرقوف ئەو ھەيە. ئەم دونيايە دونياى دۆريان گرايە نەو ھەكو دونياى كازيمۇدۇ... تىدەگەيت ھەي گەمژە، جارى دەزانيت كازيمۇدۇ كىيە؟ نازانيت، ھيوادارم حىكايەتى قەموورەكەى نۆتەردامت بىستىت، ئەو قەموورە ناشيرىنەى زەنگەكان لىدەدات، ئەو ھەيە كازيمۇدۇيە.

من سەرم بۆ لەقاندو گووتم: بەريز فليەكەيم بينوھ. بە قىزىكەو ھەيەريكردم و گووتى: گەر ئەو ھەيەت بينىيت دەزانيت، جوانىكى گەمژە ھەزارجار لە ناشيرىنىكى بليمەت خوشبەختتر دەژى... برۆ ميژوو بخوينەو... ئەو ھەيە سەدجار باشتەرە لەو ھەيە خۆت بۆ كۆمەلىك قسەى قۆر تەرخانبكەيت و بەم خەيالە قۆرانەو ھەيە زەوى بگەرييت و لات واييت سوارچاكيكى خۆت بۆ ھەدالەت تەرخانكردوھ. تۆ لە باشترين ھالەتدا ھىچ نيت جگە لە مەخلوقىكى دەجار لە دۆنكىشۆت گەمژەتر. دەجار... بەلایەنى كەمەو ھەجار.

كە دواتر پۇمانى «ويئەى دۆريان گراى» ئۆسكار وایلدەم خویندەو، تەواو لە ھەموو قسەكانى تىگەيشتم. من ھەويك بە دريژايى لەگەلیدا مامەو، زۆرجار وام ھەستەدەكرد لە ناو ھەستى قسەكردندا ھەزەدەكات بە پال لە ژوورەكەى بىمكاتە دەرەو، لەدواى داليا سىراجەدينەو ھەيە ھىندەى ھەيە شىواز بە منى نەگووتبوو گەمژە، لەگەل ئەو ھەيە دىلنابووم،

دەرکهوتنی من شتیکی تازهبوو له ژیانیدا، دواچار وای ههستدهکرد که سیتی دۆزیوهتهوه قسهی لهگه‌لدا بکات. که به جیمه‌یتشت دلیانه‌بووم ئاخۆ دیت بۆ ئه‌و دادگایه یاخود نایه‌ت، به‌لام ههستم به دوو فرمیسکی زیوین کرد له چاویدا، فرمیسکی پیاویک که له هیزی ته‌نیایی زیاتر هیزیکی دیکه‌ی نییه.

چهند پوژیک له ناو چیاو گوندو دارستانی چرپا ونبووم تا «مهریوان کوکوختی» م دۆزیه‌وه ئه‌و قوتابییه کویره‌ی له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌ک گومرگی سه‌رسنوودا ئیشی ئه‌وه‌بوو گوێ به زه‌وییه‌که‌وه بنیت و به پۆلیسه‌کانی گومرگ بلیت، قاچاغچییه‌کان له چ ریگایه‌که‌وه ده‌په‌رنه‌وه. له ژووریکی بلۆکدا له ژیر به‌تانییه‌کی ئیرانییه‌وه دهرمه‌ینا که وینه‌ی پلنگیکی له‌سه‌ر بوو، ژووریکی سارد له نزیک چیا‌یه‌ک که هاوینانیش به‌فری ناتووته‌وه. ئیشه‌که‌ی له‌وه ترسناکتربوو که من تیده‌گه‌یشتم، به دزییه‌وه به‌منی گووت: ئه‌گه‌ر تا پوژی دادگا بمینم باشه. من به‌راستیمه، قسه‌کانم به‌گالته وه‌رمه‌گره، لی‌ره کومه‌لیک هه‌ن ده‌یان‌ه‌ویت بمکوژن، خۆت ده‌زانیت، به‌رپرسه‌کانی گومرگ له‌گه‌ل قاچاغچییه‌کاندا شه‌ریکن، نه‌وه‌لا گالته به‌قسه‌که‌م نه‌یه‌ت. هه‌فته‌ی پیشوو زۆر له نزیکه‌وه دوو گولله‌یان به‌په‌نا گویدا ته‌قانم، ده‌زانم، ئه‌وه ئاگادارکردنه‌وه بوو. یه‌کی‌ک به‌رده‌وام به‌شه‌و دیت و به‌گویتدا ده‌چپینیت و ده‌لین: مهریوان زۆر مه‌رۆ. نایناسم، نازانم کیتیه، به‌قه‌بری باوکم نازانم کیتیه. پیمده‌لین: سبه‌ی شه‌و سه‌عات ده‌کاروانیک له‌پشته‌وه دهرده‌چیت، تو خۆت ده‌که‌یت به‌که‌ر، تیده‌گه‌یت، به‌که‌رو کویر. ها... منیش ئه‌م ئیشه‌نه‌بیت له‌برسا دهرم. ئاغا گیان به‌قوربانی دلت بم، نازانم چی بکه‌م، دهمینم نامینم خودا ده‌زانیت، گه‌ر مام مامۆستا گیان، به‌سه‌رچاو تو چیم پیتلینیت، فه‌رمایشتی جه‌نابته، به‌قوربانی دلت بم... به‌لام وه‌زعه‌که‌ وایه.

هه‌ندی‌جار چه‌نده‌ها شه‌و به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په‌وه ده‌پویشتم، هه‌ستمده‌کرد

ئەو ئەسپە بەشیکە لە خۆم، بەشیکە لە تواناکانی خۆم، هیچ نێپە جگە لە بالیکى خەيالى که هەميشه لە خۆمدا شار دۆمه تەو. من لەسەر ئەو ئەسپەو جاريکی تر کوردستانم دەبينیوه، ئەو نیشتمانم دەبينیوه که پربوو لە مرقى ئاسايى جوان، زەمینیکی بیوتنە لە پاکیدا که ئەوانەى داگیرانکردوه ئەتکیانکردوه، ئەوانەش که ويستویانە پزگاریبکەن هەر ئەتکیانکردوه. نیشتمانیک لە کچیک دەچیت دینوکی زل و ناشیرین پفاندبیتی و جوانی ژاکاندبیت، سوارچاکینکیش هاتبیت پزگاریبکات، بەلام شەهووتی ئەو سوارچاکە بۆ لاقەکردن و ئەتکردنی ئەو کچە که مەتر نێپە لە شەهووتی دیوهکان.

لەسەر ئەو ئەسپەو هەندیجار بەو پزگابانانەدا دەپۆیشتمەو که هیشتا بونی ئیسحاقی لیوزیرین و سەرھەنگ قاسمیان لێدەهات. هەندیک شەو لە ئەسپەکەم دادەبەزیم و لە بن درەختیکدا بارگەم لێدەخست، چرایەکی چکۆلەم بەدرەختیکدا هەلدەواسی و لە یەکیک لە دەفتەرە درپاوەکانمدا یاداشتەکانی ئەو گەشتم تۆماردەکرد، قسەى شاهیدەکان، نیشانە و ئازارەکانیان.

خەفەتی هەرە گەورەى ئەو سەفەرەم ئەو بوو که زانیم «سوارە فەتحو لا» لە راپەڕیندا شەهیدبوو. وێنەیکەم لە یەکیک لە دۆستەکانی وەرگرت و خستە ناو یەکیک لە دەفتەرەکانمەو، دواى خۆی تەنیا برایەکی چکۆلەى جیهێشتبوو، که بۆ کریکاری چووبوو بۆ ئێران. زۆرم هەولدا که تالیک بدۆزمەو لەرێگایەو بگەم بە براکەى، بەلام بێهۆدە بوو. لە دەستچوونی هەر شاهیدیک که لێنیکى دەخستە ئەو عدالەتەو که من بۆی دەگەڕام. سوارە فەتحو لا تاقانە ونبووی من نەبوو. گەشتەکانم ئەو شیان بۆ دەرخستم که گەڕان بەدواى سۆزان مەغدیدیشدا گەڕانە بەدواى سەرابدا، سۆزان مەغدیدیش لە کاتى پەوێکەدا لە نیوان دوو شاردا لە ئێران و نەدەبیت و هیچ کەس دواتر هەوالی نازانیت، لە دەستدانی

ئەو دوو شاھىدە گورزىكى كوشندەبوو بۇ من كە ھەندىچار ھەستمدەكرد
 ونبوونى ھەر شاھىدىك مردنى بەشىكى گەورەى عەدالەتە.
 من لە ھەموو جىگايەكدا تووشى شتىكى چاۋەرۋاننەكراۋ دەبووم،
 زۆربەى ئەو كەسانەى تا ئەو كات بىنىبووم ئەو دادگايەيان ۋەك
 مەسەلەى گەورەى ژيانىان تەماشانەدەكرد، زۆربەيان بە ئازارەكانى
 خۇيان راھاتبوون، زۆربەيان ئەو ھەولەى منيان ۋەك شتىكى خەيالى و
 يىمانا سەيردەكرد، ھەندىكىان دەرسان ئەو دادگايە تووشى دەرەسەرى
 گەورەترىان بكات. تاكە كەسىك كە خواستىكى جەھەنەمى بۇ تۆلە تىدابوو
 نەسرین غەفور بوو كە ژنى پىشمەرگەيەك بوو، كە پاش ئەتكردنى
 ئەۋىش تەلاقىدەدات و ژنىكى تر دەھىنىت. ژنىك بوو دەبوۋايە بەبى دەست
 جگە لە خۇى دوو برازاي ھەتيۋىش پەرۋەدەبكات، تاكە سەرچاۋەى دارايى
 كەرۋىشك و ھىلكەى مرىشك بوو، دەىگووت: مامۇستا، گەر كەرۋىشك
 زۆر زاۋزىيان نەكردايە، عەيامىك بوو لە برسافە وتمانكردبوو. خۇى
 لەگەل دوو برازا چكۆلەكەى سەدان مرىشك و كەرۋىشكىان بەخىۋدەكرد.
 دوو مندالى چكۆلەبوون كە ھەندىچار ھەر سىكىان بە سەعات دۋاي
 كەرۋىشكىك دەكەۋتن تا دەيانگرت. كە من چىرۋكى بابلىم بۇ گىرايەۋە،
 دەيوست ھەر ئەو شەۋە لەگەلمداىت و سامىرى بابلى بخنكىنىت.
 دەىگووت: پىمگووت، سەيدى، بىكوژە و ئەتكمەكە، سەيدى شەرەف
 عەزىزە، سەيدى. سەيدى من حورمەم بە حورمەى خۇم لەگەلدابكە، ۋەلا
 سەيدى زەعىفەم خىرت دەگات، بەلام بە سەگەكانى گووت، پرووت و قۋوتى
 بكنەۋە، من گووتم سەيدى مەعز بۇ خوا، مەعز بۇ پىغەمبەر، مېردەكەم
 دەمكوژىت و مندالەكانىشم ھەتيۋدەكەون، خوا قىۋولى نىيە. سەيدى دۋايى
 تا دەمرم پىم دەلەن ئەۋە ئەو ژنەيە كە ئەۋەندە عەرەب سۋارى بوون
 لنگى بۇ جووت ناكرىت... سەيدى. سەيدى بەقوربانى قۇنەرەكانت بىم...
 سەيدى ھەياۋحورمەتم داپۋشە... سەيدى ئەو پىلاۋەت ماچدەكەم، سەيدى

ئەتەككردم دە واز لە دەست و پەنجەم بێنە، سەیدی بمکوژە، پەحمەت لە گوپی دایک و باوکت بمکوژە، سەیدی عینسان لەم دنیاوەدا بە دوو شت دەژی، بە دەستەوپەنجەو بە حەیاو حورمەت، یەکیکیانم بۆ دانى، سەیدی بەساقەى سەگەكانت بم، یەکیکیان ت برد ئەوى تریشیان مەبە.

نەسرین غەفوور کە قسەیدەکرد دووبارە ترس و هاواری ئەو ساتە ھەمووی دەژیایەو. ژنیکی دلێربوو، لەو ژنە مەزنانەى کە ئەم ئەستێرە ھە دەبیت شانازیان پێوھبات، لەو ژنە کوردانەى مەزنتربوو لە ھەموو ئەو ھەسغە ئینشائی و بێمانایەى ئەدیبە پلە دەکانى کورد لە ھەسفی ژندا دەیاننوسی و دواتر من لە پۆژنامەکاندا دەمخویندەو، مەزنتربوو لەو ژنە پێ ئەتەکتانەى سالانى دواتر دەبوون بە ھەزیرو بەپێوھەرو ئەندام پەرلەمان، لەوانەى بە ناوی پزگارکردنى ژنى کوردەو دەبوون بە عەبدى ھەزیرو سەرۆک ھەزیرو سەرۆک حیزبەکان. ژنیك بوو لە بەرچاوى من گەرەتر لە ھەموو ئەو سیاسییە فەسلانەى ئەو سەدە ھە بەرھەمیئەبوون. کە من پۆیشتم ئەو ملی ماچکردم و گووتى: کەس نەبە بۆ ئەو دادگایە من دیم، ئەو ژيانى منە کوپم، تۆ فرسەتیکم ئەبەیتى مەگەر خودا بە گەرەبى خۆى بە عینسانی بدا.

ژنیکی نەخویندەوار بوو، بەلام من لەبەردەمیدا نوشتامەو، لەبەردەمیدا دانەویم و گووتم: خوشكى گەرەم، ھەموو پاکی ئەم ئەستێرە کۆبکەیتەو بەقەد دامینى ئەو کراسە دراوہى تۆ پاک نییە. ھەموومان بەسەرەبەو بەقەد تۆ شەریف نین، ئیمە ھەموو مەزقین بەو مانایەى کە ئەم زەمینە دروستیکردوین، بەلام تۆ مەزقنى بەو مانایەى کە خودا دروستیکردو.

من لە ئیرادەى ئەو ژندا ھەزرى پالەوانە ئەفسانەییەکانم بینیو، پراستگۆییەک لە چاویدا بوو، لە ھەمان ئەو پراستگۆییە دەچوو کە جارێک لە چاوى ئوم فەزلا بینیووم. من لە پێگای ئەو دوو ژنەو تێگەیشتم کە ژنان نیشتمانیان نییە، نیشتمانی پراستەقینەى ئەوان، نەتەوہى پراستەقینەى

ئەوان ژيان خۇيەتى. لەو ساتەدا گرنگ نەبوو بۆ من نەسرین غەفوور
 يان ئوم فەزل كوردە يان عەرەب. ھەر دووكيان مەخلوقاتى ئەفسانەيى
 مەزن بوون، لە تراژىدىيائى ژنىتى خۇيانەو موعجىزەيەكيان دروستكردبوو
 كە ئىمەي پياو لەبەردەمىدا ھىچ نىن جگە لە ھەندىك جوجەلەي ترستۆك.
 «سەبرى شىخانى» لە كىژەكانى تر بەختەو ەرتەر بوو، دواچار كورپىكى
 ھىمن و شەرمى دۆزىبوو ەو، كە پياويكى بە شەھامەت بوو، ھەرگىز ئەو ەي
 بۆ گرنگ نەبوو ژنەكەي مەمكى نىيە. سەبرى خۇي ھەموو چىرۆكەكەي
 بۆ گىزپابو ەو، بەر لەو ەي مارەيبكات، پىنگووتبوو، كە ئەو ژنىكە ناتوانىت
 لەزەت لە پياو ببىنىت، چونكە سووك و ئاسان ديوارەكانى پەحمى ھەموو
 سووتاون، بەلام لە جنس بترازىت دلپكى گەورەي ھەيە كە دەتوانىت
 بىسنور عاشق بىت. ديارە كەم پياو ھەن ھەزبەن ژيانىان لەگەل ژنىكدا
 بژىن، كە تەنيا پۇجەو جەستەي نىيە. وەلى بۆ مىردەكەي ئەو، بۆ ئەو كورە
 گەنجەي كە لە خۇشەويستى زياتر بۆ ھىچى تر نەدەگەر، ئەو ساتانەي
 كە بە ماندوويى لە بازار دەگەرپايەو ە سەبرىيە چكۆلى دەگرتە باو ەش
 جوانترىن و خەيالاويتىر سەتەكانى دونيابوون، ئەو ساتانەي ماچ كە لە
 ناو يەكدا دەتوانەو، لە ھەموو چىژە گەورەكانى ترى لەش شىرىنتىر بوو
 كە سەبرى لە زۆر بەيان بىيەش بوو. ژن و مىردىكى ناسك و فرىشتە
 ئاسابوون كە من ئىوارەيەك لەسەر مىزەكەيان برنج و تاسكە بابىيەكم
 خوارد، خۇشتىر خواردنىك بوو تا ئەو كاتە لە ژياندا خواردىيتم، چونكە
 تامى خۇشەويستى دەدا. من لە ژياندا كەمجار سفەرم بىنى بوو تامى
 عەشق بدات. بەلام ئەو جارە، لەو شارۆچكە چكۆلە و غەمگىنەي باكوردا،
 من ناننىكم خوارد پىبوو لە خۇشەويستى. كە من چىرۆكى خولپاي خۇم
 بۆ گىزپانەو، برىنەكانى سەر سىنەي خۇم نىشاندان، باسەم لەو دادگايەكرد
 كە بىرپارە حوكمى سامىرى بابلى بدات، مىردەكەي سووربوو لەسەر
 ئەو ەي سەبرى بىت و قسەي خۇي بكات، بەلام سەبرى شىخانى بەردەوام

دهیگووت: چه زده که م رابوردووم بیر بچیته وه، نامه ویت بیر لیکه مه وه. سه بری ده ترسا کردنه وهی ده رگای رابوردو، له گهل خویدا ره شه بای نه و تو بهینیت زبانی ئیستاشی ویرانبات. دواي شه ویکی ته و او بیر کردنه وه، نه و کوپه هیمن و پر میهر و هفایه، له به رچاوی من باوه شی به سه بریدا کردو فرمیسه که کانی بو سړی و گووتی: نابیت بترسیت، نابیت له هیچ بترسیت، من له گهل تودام، هه قی خوت له هه موو شتیک گه وره تره... که ئینسان عاشق بوو، ده بیت له هه قی خوشی نه بوریت.

به یانی که نه و ماله م جیهیتشت دلنیا بووم دین بو دادگا که، میزده که ی دهستی خسته سه رشانم و گووتی: بیخه م به، ئیمه له وئ ده بین، دلنیا به له وئ ده بین.

ئیه نازانن چهند له و سه فه ره م کامه ران و دلپازی بووم؟ سه فه ریک بوو به ناو رۆحی شار دراوه وه نادیا ری نه و مه مله که ته دا. من نازانم نه و سه فه ره م چه ندی خایاند، هه تا پیش گه شته که شم په یوه ندیه کی نه و تو م به کاته وه نه ما بوو، پچرانی په یوه ندی به کاته وه یان نیشانه ی مردنه یان نیشانه ی سه فه ریکه به ناکوتادا. من به لاه وه گرنگ نه بوو مردووم یان بووم به ریبواری سه رزه مینی نه به دییه ت، ده رۆیشتم و بیرم له لای هه فته و مانگه کان نه بوو، به لام دوا جار ده بایه میژوویه کم بو نه و دادگایه دابنایه، من رۆژی ۱۵ ی شه شی سالی ۱۹۹۳ م وه ک میژووی ته و او ته ی ده ستپیکردنی نه و دادگایه ده ستپیشان کرد. ده بایه ئیواره ی رۆژی ۱۴ ی شه ش هه موو شاهیده کان له وئ بن. ده بایه تا نه وکات من هه موو شتیک ئاماده بکه م. شته کان جوان و ساده ده هاتنه به رچاوم. ئیدی به سه ر زه ویدا ده رۆیشتم و خوشحالانه گۆرانیم ده گووت، زۆربه ی کات نه و گۆرانیه عه ره بیانم ده گووته وه که کچانی پرته قالی سپیان به یادا ده هینامه وه، نه و کچه عه ره به جوان و دلسافانه ی هه رگیز هه ندیکیانم له بیرنا چیته وه. ئیواره یه ک به ده م گۆرانی گووته وه گه یستمه شاریکی چکۆله له تخوبه کانی گه رمیان، نه و

ھەرىمەي كە پىموابوو خالى بەيەكگە يىشتى دۈزەخ و بەھەشتە. گەرميان خاكىكە تىيدا دۈزەخ و بەھەشت بە جۇرىكى سەير لە يەكدى نىزىك دەبنەو، گەر پىوانەيەك ھەبايە مروۇف دەيتوانى لەويكانەدا بە ئاسانى نىزىكتىن دوو خال بېيۇيت كە تىيدا دۈزەخ لە بەھەشت نىزىك دەيىتەو. لە گەرمياندا ئازارە جەستەيىيەكانى مروۇف، ئەو بۇن غەمەي لە خۇل و داروبەردى رىنگاكان دەھات، ھەموو ئامازەبوون بۇ ئەو نىزىكىيە سەيرە لە دۈزەخ. بە ئاراستەيەكى تردا، پۇخى ساف و ئاوينەيى مەخلوقاتەكان، نىگا ناسك و پۇشنەكانيان، سەيركردنە پوون و بىگريكەيان، ئەو جوانيىە سەيرەي كە دپى بە ئازار دەداو لە پۇخەو دەھاتەدەرى، ئەو دلىيايىە قولەي مروۇف لە بەرامبەر ئەواندا ھەستى پىدەكرد، ئاوازيكى بەھەشتى تيا دەبزواندیت. ئەو ھى خوداو سىياسەت لەو ھەرىمەيان ھەرامكردبوو، مروۇف بەدەستەكانى خۇي دروستىدەكردەو، ئەو ئازارانەي سىروشت و دەولەت زەمىنى ئەو دەقەرەيان پىخىكاندبوو، جووتيارەكان، كرىكارە ماندووەكان، ژنە بىكەسەكان بە ئىرادەي خۇيان ھەناسەيان دەھىتايەو بەر. مەن لەو گەشتە سەيرەمدا بەسەر ئەسپىكى سىبىيەو لە ھاوينىكى گەرمدا رىنگام كەوتە ناو خەلكىك كە دواتر چەندەھا جارى دىش بە ناوياندا سەفەردەكەم و دەگەپىمەو، خەلكىك سىمايان ۋەك سىماي ئەو مروۇفانە بوو كە شەوانىكى ترسناك لە باشوور، لە قەراغى شارى سۇزانيە دىپاكەكان بىنىبوومەن. ئەو مروۇفانەي زەوى قووتىدەدان، ئەو پىاوانەي گەردەلوول جامانە خوينايىيەكانى دەبردەن، مەن لەوئى لە ئىوارەكانى ئابدا ئەسپەكەم دەوستان و سەيرى ئاسمانم دەكرد، ھەزاران لەچكى سېي و جامانەم دەيىنى بە ئاسماندا دەفرىن... سەيرەمەكردو تا جىگايەك كە جىگاي بەيەكگە يىشتى سىنورى زەمىنە لەگەل بەھەشت و دۈزەخدا شتى چكولەم دەيىنى بە ئاسمانەو مارشەدەكەن. بىشكەي مندالم دەيىنى ۋەك بەلەمى چكولە بە ئاسماندا دەفرىت، شەربەي چكولانەم دەيىنى بۇ كۆمەلىك تىنووى نادىار لە ئاسمان

وہستابوون. نانم دہبینی کہ وہک بالندہ دہفرین. زہوی ئہو دہقہرہ لہ
 ہندیک جینگادا وہک خوین بدہلینی وہہابوو، گہر لہوئیکانہ مشتیک خؤل
 بگریٹ بہدہستہوہو بؤنییکہیت، دلنیاہہ بؤنی مہرگی لیدیت، مہرگیٹ کہ
 پیدہچیت لہ دیر زہمانہوہ بہ شتہکانہوہ گریدراہیت. گہر ورد سہیری
 ئاسمانیش بکہیت تیدہگہیت دلہرقی مانای چی، تیدہگہیت خالی بوونہوہی
 گہردون لہ رہمہت مانای چی، تیدہگہیت بیتاکی خودا چی دہردیک
 بہسہر زہمیندا دہہینیت. لہو دہقہردا بالندہ سپیہکان لیم جیانہدہبوونہوہ،
 ہستمکرد ژمارہی ئہو بالندانہ بہ جوریکی سہیر لہ زیادہبوندان، لہ ناکاو
 بالندہکان دہبوونہ ہہزاران، بؤ ہہر کوئ دہچووم بہدوامہوہ بوون لہ
 ہہر گوندیک لام بدایہ لہ سہر ہہموو سہربانہکان دہنیشتنہوہو دور بہ
 دور چاوہدیزیانہکردم. لہ گوندیکی گہرم و چکولہو بیتاودا ئہردہلانی
 سوڤیم لہ دوکانیکی چکولہدا دؤزیہوہ، ہہندیک کہلوپہلی ناچیزی دانابوو
 بؤ فروشتن، پوخساری زور پیرتر لہ ناوہکہی دہینواند. کونہ فہقی و
 مہلایہک بوو کہ سہردہمانیک دیانہتی بہدہرس خویندبوو، بہلام ئہمرو
 پیاوئیک بوو ناویان نابوو «پاوکہری با»، چونکہ کہ تاریک دادہہات، لہو
 پیدہشتہ پر مہترسییانہی گہرمیاندا بہ دواۓ رہشہباکانی شہودا پایدہکرد،
 ئہو بہ دواۓ ئہو پوچانہدا دہگہرا کہ لہ باکاندا دہیینین. ئہو بہ منی
 گووت «من پوچی کچہکہم لہگہل خؤمدا دہہینم بؤ ئہو دادگاہی، پوچی
 کچہکہم. گہر توۓ رازی بیت». من وام دہزانی لاقرتیم پیدہکات، بہلام
 بہراستی بوو. ئہو شہوانہ دہچووہ پووتہن و دہشتہکان و لہ ژیر تریفہی
 مانگہشہوی گہرمیاندا کچہکہی لہو دیو شورایہکی نادیارہوہ دہبینی
 لہگہل کؤمہلیک مندالی تردا یاریدہکات. کہ من ئہردہلان سوڤیم ناسی،
 ہہستم بہ نزیکییہک کرد لہ نیوان خؤم و ئہودا، کہ باسی ئہو شورایہی
 بؤ کردم کہ ئہو لہمدیویہوہ دہوہستیت و مردوہکان لہودیوہوہ دہیینیت،
 وہک ئہوہ بوو حیکایہتی ہہمان ئہو شہوانہ بؤ من بگریٹہوہ کہ من

و دالیا ده‌وه‌ستاین و له نیوجهرگه‌ی تاریکیدا مردووه‌کانمان ده‌بینی. من باوهرم به‌و پیاوه‌کرد کاتیک چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل ږۆحه‌ سه‌رگه‌ردانه‌کاندا گێږاپه‌وه، کاتیک به‌ منی گووت، ده‌توانیت مردووه‌کان ببینیت، ده‌توانیت شه‌وانه‌ که‌ه‌ی بانگبکات و سللو له‌یه‌ک بکه‌ن. به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر دلنیاوو که‌ ده‌توانیت وابکات ږۆحی که‌ به‌چکوله‌که‌ی له‌ دادگا ئاماده‌بینت. پیاویک بوو خه‌لکی وه‌ک شیت سه‌یریانده‌کرد، بیته‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ به‌چوکه‌ بزانی که‌ ئه‌و مروفیکه‌ خاوه‌نی چاویکی تره‌، ده‌توانیت دیویکی تری دنیا ببینیت که‌ بۆ که‌سانی ساده‌ عاسی و ناگوزهر دیته‌ به‌رچاو.

له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا له‌ پێده‌شته‌کانی گه‌رمیانه‌وه، له‌ یه‌کێک له‌ شیرینترین شاره‌کانی کوردستاندا، له‌ سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌کی چکوله‌ خالق مه‌حمودم له‌ ناو ئه‌و ماسی فروشانهدا دۆزییه‌وه‌ که‌ ماسیه‌ تازه‌کانیان له‌ ده‌ریاچه‌که‌ ده‌رده‌هیناو له‌ سه‌رجاده‌ گشتیه‌که‌ ده‌وه‌ستان و به‌ شوڤیرو پیاواره‌کانیان ده‌فروشته‌وه. زۆر گه‌رام تا دۆزیمه‌وه، که‌ ده‌مگووت «خالق مه‌حمود» که‌س نه‌یده‌ناسی، دواچار مندا لێک زانی من باسی کێ ده‌که‌م و گووتی: مامۆستا تو باسی «خه‌لقه‌ بی کێر» ده‌که‌یت، ملی جاده‌ بگه‌ره‌و له‌ ماسیگره‌کان به‌رسه‌، ئه‌وان نیشانته‌ده‌ن. هه‌موو هاوڤیکانی به‌و جۆره‌ بیته‌زه‌ته‌ بانگیانده‌کرد. ئه‌وانه‌ی که‌ شه‌رمیانده‌کرد به‌وچه‌شنه‌ ناوی به‌هین ناویکی کورتتر و پڕ نه‌هینتریان به‌سه‌ریدا به‌ریوو پێیان ده‌گووت «بی زه‌که‌ر». خالق مه‌حمود که‌ له‌ سه‌ر ته‌شتیکی نایلۆنی سوور و به‌دیار میزیکێ ئاسنی ژه‌نگاوییه‌وه‌ وه‌ستابوو، هاوڤیکانی ده‌یانگووت، له‌ زگی ماسیه‌که‌کاندا بۆ زه‌که‌ری ونبووی خۆی ده‌گه‌ریت. کوڤیکی گه‌نج بوو که‌ دوو سالی ڤه‌به‌ق له‌ ئێران پزیشکه‌کان گه‌رابوو به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی یه‌کێک ده‌رمانی بدات و ده‌عبا خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌و‌یته‌وه. دواچار پیرێژنیکێ داپوساز له‌وانه‌ی له‌ گژوگیای کێوی ده‌رمانده‌گر نه‌وه، په‌یمانی ده‌دات به‌رابه‌ر ڤاره‌یه‌کی زۆر و مۆل، وای لێبکات زه‌که‌ری سه‌ه‌و‌زیته‌وه، خه‌لقه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ڤاره‌

زۆره پەیدابكات، بە تەفەنگیکەوه دەچیتە ڕووتکردنەوهی هەندیک کاروانچی، بەو هەدا زێکی لێهاتوو شارەزا نییه هەر یەکەم شەو بە دەست دەگیریت و دەنێرن بۆ پۆلیسخانه، لەوێ کە شەڕوالەکەى دادەکەنیت و خۆی نیشانی مەوهزەکە دەدات، کابرا دەلێت: وە لا برا باشە لە داخدا هەموومان ناکوژیت، من ئەوهم پێوه نەبیت، قافلەى خوسرەوشاشى بۆ ڕووتدەکەمەوه، خوایە گیان هەزار حەمدو شوکور گەر من وەک تۆبامایە، دەبوایە تادەمرم لای خەلفە شەریف برنج و شلە بخۆم چونکە دایکى منداڵەکان هەر نان و قوزەلقورتى دەدامى.

کە من خالق مەحمودم بینی و باسى چیرۆکەکەم بۆکرد، گووتى: من هیچ تۆلەیهکم لەو سەگبابە ناویت، ئەو نەبیت لە بندا زەکەرى بېرمەوه، دەبیت ئەو چى لە من کرد، منیش وای لێبکەم. کاتیک دلم ئیسراخەتدەکات، یان ئەم دوابراوہى خۆم سەوز بپێتەوه یاخود دوابراوہکەى ئەو بکەم بە قولاپەوہو دەرخواردى ماسییەکانى بدهم. ئاخىر مامۆستا گیان توخودا ناھەقمە؟.

دەلیابوو خالق مەحمود ئێوارەى ڕۆژى چواردەى شەش ئامادە دەبیت. کە بەجیم هیشت دەستیکردە ملم و گووتى: بەساقەى دلت بى مامۆستا، من بەس ئەو کوته گۆشتەیم دەویت، باقییەکی بۆ خۆت.

ئەو سەردەمەى من دەستمدایە دادگاییکردنى سامیری بابلی، ولاتى ئیمە بەرەو کۆتایى سەردەمیک دەچوو، کە دەتوانم بە کۆتایى سەردەمى پالەوانان ناوی بنێم. لە دواى ڕاپەرینەوه ئیتر ولاتى ئیمە هیچ پالەوانیک بە ماناکەى چاران بەرھەمناھیتیت، نەوہیەکی تر لە قارەمانى نوێ لەدایکەبن کە لەسەر زەوى ئیشناکەن، بەلکو بە پێچەوانەى هەموو چاوہڕوانییەکەوہ لەسەر عەموود ئیشدەکەن، ھەلبەت مەبەستم کریکارە بەستەزمانەکانى کارەبایە، لەسەردەمیکدا شەوانە دەیان محەیلە دەتەقیتەوه، قاچاغچییەکان

هیلهکان دهپچرن، تلهکان ددزن، عموودی نیوان شارهکان دهبرنهوه، تاوهرهکان دهخن، کیتلهکان پارچهپارچهدهکن، لهسهردهمیکي ئاوا تاریک و بی پۆشناییدا، چهند تیپیکي چکولانهی کارهبا، به کومهلنیک کهرهستهی زۆر سهرهتاییهوه، شهوو پۆژ له شهردان لهگهل مافیاکانی دزین و جهرده رهسمییهکانی ناو بازاردا، لهگهل نهزانیی خهک و بیړهحمی ئهوه بهرپرسه گهزانهی سهر فیدههرهکاندا که به هۆی بیتاگایی ئهوانهوه ههفتانه کریکاریک بهسهر عموودهکانهوه دهسووتیت. من ئیوارهیهکی فینک «سهردار بابا کهریم» م بهسهر یهکیک لهو پهیژانهوه دۆزییهوه، که خهتی دزراوی نیوان دوو شارۆچکهیان رادهکیشایهوه. که بینیم لهسهر یهکیک له عموودهکانهوه عارهقی دهردابوو و جنتیوی به ژنی بهپۆهبهری کارهبا دهدا، جنتیوی به خوشکی قایمقام دهدا، له پوری مودیر ناحیهکهی دهربرد، سویندی دهخوارد ههموو لهگهل تهل دزهکاندا شهریکن، بهلام لهگهل ئهوهشدا به سهبرو هیمهتیکی بیوینهوه ئیشیدهکرد، دلی لای ئهوه بوو که قوتابخانه کرایهوه مندالان لهبهرچی دهرس و دهرهکهیان بخوینن، دهیگووت کارهباکه نهیتت، خهلکی ههزارو رهشوپووتی ئهوه ههریمه، دهیتت نیوهی پاروپولیان بدهن به نهوت و بللوری چراو پلیته. که دابهزی من لینی نزیکبوومهوهو ناوی خۆمم پیگووت وایدهزانی داوای لیدهکههه خهتیکمان بۆ بیهستیتتهوه، یان محهولهیهکی سووتاومان بۆ چاکبکات، گووتی: باوهپت بیت له بهیانییهوه نانم نهخواردوو، ئهوهندهی من ئهمرۆ بهسهر ئهم عموودانهوه بووم، خوا بهقوربانی بم، تاقهتی نییه ئهوهنده لهسهر عهرشی خۆی دانیشیت. من به هیمنی تیمگهیاندا که من چیرۆکیکی ترم هیه، من دهمهویت باسی ئهوه کارهساتهی لهگهلدا بکهه که کاتی خۆی نهقیب سامیر زوهیر بابلی بهسهریدا هیناوه. که وامگووت: به خیرایی منی له ههموو هاوپیکانی جیاکردهوه گووتی: ناییت هیچ شتیک بلیتت، هیچ شتیک، تکایه با کهس نهزانیت، بزائن له دائیره دهرمهکهن. من بهسهرسامییهوه گووتم: بۆ

دهرته ده که ن؟ تو کریکاریکی چاپوکی، قاره مانیکی راسته قینهیت، راست
دهویت، ئیوه ئیستا تاکه پالوانی راسته قینهی ئه م ولاته ن، دواى ئه وه چ
په یوه نندییه ک له نیوان حالته که ی توو کاره بادا هه یه.

به که میک بیزارییه وه گووتی: خو من نالیم، عه یب نه بیت کاره باکه به و
شته ی منه وه به ستراره، به لام من کچیک له وئ دایناوم، تیده گه ییت کچیک
حه زی لیمه، دهیه ویت بیهینم، ئیستا هر که سیک به و حیکایه ته بزانیته،
ده گاته وه ده می ئه ویش و ئیتر به س خوا ده زانیته چی پرووده دات، ده بیت
من بوه ستم تا رۆژیک خوا ده روویه ک ده گاته وه... ئیستا ئه و کچه به
چیرۆکه که بزانیته، ده رنده که ن... دوو برای بچکۆله م هه ن له مه کته بن، گه ر
من پاره په یدا نه که م، ده که ونه سه رجاده.

من ئارام کرده وه گووتم: سه ردار بابا که ریم، هه یچ که س نازانیته،
هه ینده هه یه ئیستا تو ده توانیته مافی خوته به کار به یتیت، ده توانیته له
سامیری بابلی ببوریته و ده توانیته داواى سزادانیشی بکه یته.

سه ردار بابا که ریم گووتی: هاوړیم، ده بیت بیرى لیکه مه وه، له راستیدا
من ئه وه نده ماندووده بم، ئیستا کاتی ئه وه م نه ماوه بیر له وه بکه مه وه
عه یب نه بیت له پروتا ئه و جووته هیلکه یه م هه یه یان نا، له راستیدا من
زۆریشم پیناخۆش نییه که نیمه، چونکه خه لکیکی زۆر له م ولاته هه یانه
و وه ک ئه وه یه نه یانیته، مامۆستا گیان راستت ده ویت، عه یب نه بیت، له م
ولاته دا دوو شت ببین و نه بن هه یچ له هه یچ ناگوړن، ئه و هیلکانه و عه قل، به
تایبهت مامۆستا ئه وانه ی من.

سه یریوو من ئه و سه فه ره دريژ و پر ئه فسانه یه م به و پرسته سه یرانه ی
سه ردار بابا که ریم ته واوده کرد. که مالاواییم له سه ردار بابا که ریم
کرد، ئه و له گه ل دوو کریکاری تردا په یژه یه کی ئاسنی دريژیان له پال

عەموودىكەو دەگواستەو بۇ بن عەموودىكى دى. من لە وەردىكى نىزىكدا سوار ئەو ئەسپە سېپپە دەبوومەو بە ھەموو پىگادا وەك يەكىك لە دىرىنتىرىن سوارچاكەكانى ئەم دەفەرە دەھاتم. سۆزو ئىشتياقىكى قولم بۇ گىلاسى سېپى ھەبوو، بىرى پىرىژن و پىرەمىردە ئاوارەكانم دەکرد، بىرى ئەو بالكۆنەم دەکرد كە لەوئە شەوان سەبرى تارىكى شارم دەکرد. بىرى ئەو فلووتە سىحراوئىيەى شاروخى شاروخم دەکرد، كە لە دىوىكى نەئىنى باغچەدا بۇ من و بۇ ھەموو دونيا جىاوازەكان مۆسىقاي لىدەدا.

شەوىكى درەنگ دەگەيشتمەو گىلاسى سېپى، دەچومەو ژیورئ. بنە مۆمىكى چكۆلانەم دەدۆزىيەو، دياربوو دواى من ھىچ مەخلوقىك نەچۆتەو ئەو ژوورە، دۆشەك و بە تانىيەكەمم رادەخست، نەمدەزانى چەند پۆز، چەند ھەفتە، چەند مانگە من بەرئەو؟ ھەناسەيەكى دلئايىم ھەلدەكىشا، بۇ يەكەمجار لە ژيانمدا ھەستەمەکرد شتىكى گەرەم كەردەو، ھەستىك بوو پر لە كامەرانى لەو ھەستە سەيرانەى مرؤف تەنيا لە پىگاي مۆسىقاو تىندا دروستەبىت، ھەستەمەکرد پىگاي ژيانىكم ھەلبىزاردو ھەلگەل ھەموو سەختىيەكاندا پەشىمانى ھەلناگرىت. بىئەوئەى بزەنم سەبەى چى چاوەروانمەكات، دەخەوتم و خەوتم بە دالىا سىراجەدینەو دەبىنى.

مۆزارت و باغىكى جاويدان

لەدواى گەپانەو ھەم دوو پۆز نەچومە دەرى، ھەندىجار ئەو ئارەزوو شەيتانىيە لە پۆحمدا سەوزدەبوو كە لە شوئىنى خۆم دانىشم و پرونەكەمە ھىچ جىگايەكى دىكە، ئەو دەردە ئافەتتىكى كۆن بوو كە لە شارى تەپوتۆزەكانەو لەگەلمدا بوو، زۆرجار خەزەمەکرد ماوئەيەكى درىژ لە ژوورەكەى خۆمدا دانىشم و نەچمەدەرى، ديارە ئىستا ھەندىك دەلئىن،

یه کتیک گهر خاوه‌نی ئاره‌زوویه‌کی وه‌ها بیت، چۆن ده‌توانیت خۆی به ئاواره‌ناوبنیت؟ له‌ راستیدا ئاواره‌یی هه‌ندی‌جار ئه‌وه‌ نییه‌ مالت نه‌بیت، به‌لکو ئه‌وه‌یه‌ نه‌زانیت بچیت بۆ کوێ، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یرده‌که‌یت و هه‌ستده‌که‌یت ده‌بایه‌ تۆ له‌ جیگایه‌کی تر بایتایه‌، ئه‌وه‌ ئاواره‌یه‌. منیش له‌ بالکۆنه‌که‌دا ده‌وه‌ستام و هه‌ستمده‌کرد نازانم بچم بۆ کوێ. له‌ راستیدا من نه‌ هاوڕێم هه‌بوو، نه‌ که‌سینکم ده‌ناسی ده‌رگای مالی خۆیم بۆ بکاته‌وه‌، نه‌ جوانیه‌کیشم له‌و شارهدا ده‌بینی له‌ شوینه‌کانم نزیکبکاته‌وه‌. سیته‌م پوژ، دوانیوه‌پۆیه‌کی گهرم له‌ جیگاکه‌مدا خه‌وتبووم که‌ ده‌ستیک به‌ هیمنی له‌ شانوه‌ جولاند می و گووتی: جه‌لاده‌ت، هه‌سته ... جه‌لاده‌ت. که‌ چاوم هه‌لبێری محهمه‌دی فیرده‌وسی و جه‌لیلی بارانم بینی. به‌و نیوه‌پوژ گهرمه‌ هاتبوون بۆ ئه‌وه‌ی مژده‌م بده‌نی که‌ کاریکیان بۆ دۆزیومه‌ته‌وه‌. له‌ راستیدا من زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ چاوه‌روانی ئیشم ده‌کرد، ئه‌و شته‌ که‌مه‌ی به‌حیسابی ئاوارانه‌ وه‌رمده‌گرت، به‌زه‌حمه‌ت به‌شیده‌کردم، لیته‌نی ناشارمه‌وه‌ زۆر شه‌و به‌ برسیته‌ی ده‌خه‌وتم. به‌لام دواچار جه‌لیلی باران ئیشیک بۆ دۆزیبوومه‌وه‌و هاتبوو پیمبلیت. کاتیک ژیا‌نی منیان بینی، سه‌ریان له‌ هه‌ژاری و په‌پوتی حال‌م سوپما، که‌سیان له‌و باوه‌ره‌دا نه‌بوون له‌ جیگایه‌کی ئاوها وێراندا بژیم. خه‌لکی ئه‌و شاره‌ که‌سیان نه‌یانده‌زانی ژیا‌نی ئاواره‌کان له‌ گیتلاسی سه‌پی چۆنه‌، زۆربه‌شیان نه‌یانده‌ویست بزانن چۆنه‌. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی باسی ئه‌و کاره‌تان بۆ بکه‌م، ده‌بیت باسی ئه‌و ئیواره‌یه‌تان له‌گه‌ل محهمه‌دی فیرده‌وسی و جه‌لیلی باراندا بۆیکه‌م. هۆی سه‌ره‌کی سه‌ردانه‌که‌ی محهمه‌دی فیرده‌وسی و جه‌لیلی باران ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بوو مژده‌ی ئیشیکم پێیده‌ن، به‌لکو هه‌ولێکی نزیکبونه‌وه‌و ناسین و پشکنینی ناوه‌وه‌ی من بوو. پرسیا‌ری گه‌وره‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌بوو: ئاخۆ من جه‌لاده‌تی کوترم، یان جه‌لاده‌تی کوتر نیم؟ پرسیا‌ریک من نه‌مه‌دتوانی وه‌لامییده‌مه‌وه‌. محهمه‌دی فیرده‌وسی ده‌یویست دلنیا‌بیت من جه‌لاده‌تم

ياخود نا، چونكه گەر من جەلادەت بىم، گەر ئەم پىاۋە مردوۋە بىنرۇح و بىداهىتانه كە لە ژوورىكى پىسو پۇخلى ئوتىلى ئاۋارەكاندا دەژى جەلادەتى كۆتر بىت، كەۋاتە ھەموو تىورەكەى ئەو لەسەر ھونەر، ۋەك بەلەمىكى بەفر راست دەردەچىت. بۇچوونى سەرەكى مەمەدى فىردەۋسى لەسەر ھونەر ئەۋەبوو كە پىگايەكە لە خۇۋىرانكرنددا دوايىدەت. ئەو رۇژە كاتىك مەمەدى فىردەۋسى دەستى بە قسەكرىن كرى، پاى وابوو من دەبىت خۇم بۇ دونيا ئاشكرابكەم، دەبىت ھەموو مۇسقىقارەكان بزانن من جەلادەتى كۆترم، دەبىت بە ھەموو داھىنەرەكانى ئەم شارە بلىم: تەماشابكەن، ھونەر دواجار ھىچ نىيە جگە لە جۇرىك لە مردن و پىسوابوون. لە راستىدا من ئارەزوۋىەكم نەبوو شتىكى وابكەم، باۋەپىشم بەۋە نەبوو ھونەر جۇرىك بىت لە جۇرەكانى خۇۋىرانكرىن. بە توندى ھەموو ئەو تىورەيەم قبول نەبوو، پىموابوو ژيانى من ھونەر واى لىنەكردو، بەلكو بە پىچەۋانەۋە پام وابوو ھونەر تاكە پىگاي زىندووبوونەۋەيە. من گوۋتم: ھونەر ئەو كاتە ۋىرانماندەكات كە بە پىگايەكى ھەلەدا پىا دەروىن، كە نايدۇزىنەۋە، كە جەۋھەرەكەى وندەكەين... كە خىانەتى لىدەكەين. من بە نىگەرانىيەكى زۆرەۋە دەمگوت: ھونەر سەر كىشان نىيە بە دىۋارىكى رەقدا، خەلكانىك ھەن پىگاي ھونەريان بۇ نادۇزىتەۋەۋ خۇيان دەدەن بە دىۋارە رەقەكاندا، پىيان واىە ئەو خۇكىشانە بە دىۋارە رەقەكاندا پىگايان بۇ دەكاتەۋە، ھونەر پىگايەكى كراۋەيە، تا ناكوتا كراۋەيە، بەلام پۇشىتن بەو پىگايەدا پىۋىستى بە شفرەيەكى تايىبەتى ھەيە، ھەندىك ھەن ھەموو ژيانىان لە خۇرا سەرفدەكەن و ئەو شفرەيە نادۇزىنەۋە، خەلكانىك ھەن لە ساتىكدا ئەو شفرەيە دەدۇزىنەۋە و دواتر وندەكەن، خەلكانىك ھەن لە بەرچاۋى دونيا، لە بەرچاۋى خەلكى سادە وا نىشاندەدەن كە ئەو شفرەيەيان دۇزىۋەتەۋە بىتەۋەى ھىچ شتىكىان دۇزىيىتەۋە، كەسانىكىش ھەن بىئاگايى كۆپرىاندەكات و لە كوچەيەكى تارىكدا گىردەخۇن و پىيانۋايە

ئەو كۆيىرىيە پوانىن و دۆزىنەۋەيە. ھەر شتىك ھونەر نەبىت و مرؤف بە ناۋى ھونەرەۋە پىشكەشى دونىاي بىكات، ۋەك ئەۋە وايە ژەھرىك بە ناۋى ئاۋى زولالەۋە بفرۆشيت. محەمەدى فیردەۋسى ئەۋە ھونەر نىيە كە ئىمە ویزاندەكات، بەلكو ئەۋ ژەھرىە.

محەمەدى فیردەۋسى ۋەك بالندەيەكى برىندار لە ژوورەكەمدا دەسوراپیەۋە، نەیدەزانى لە كۆندا دابنىشیت و دەيگوت: بەگم، كە مرؤف نەزانیت ھونەر چىيە دەكریت ھەموو شتىك ھونەر بىت. كىشەكە ئەۋەيە كە تۆ ھەرگىز دلنیا ناىت ئايا ئەۋ شفرەيت دۆزیۋەتەۋە ياخود نا... لە بەرئەۋە دەمریت و نازانىت چیت كرده. دەگەپىت و دەگەپىت بەلام نازانىت چیت دۆزیۋەتەۋە... ئىمە ھەموومان لە راۋكەرىكى كۆيەر دەچىن كە تىرىك دەھاوین و نازانىن بەرچى كەوتوۋە... ۋەك تۆ جەلادەتى كۆتر، ۋەك ئەۋ تیرەى تۆ كە ھاویشتت و ئىستا ھىچ مرؤفك نازانىت لە كۆي گىرساۋەتەۋە.

من بە زەردەخەنەيەكى مندالانەۋە دەمگوت: من دەزانم لە كۆي كەوتۆتەۋە، لایەنىكەم دەزانم لە كۆي كەوتۆتەۋە. گۆيىگرە سوپاستدەكەم كە تۆ باسى ئەۋ راۋكەرەت بۆ من كرد، بەلام ھەرچى پەيوەندى بەۋ تیرەۋە ھەبىت دەبىت مرؤف بوەستىت و تەماشابكات، تىرى راۋكەرە راستەقىنەكان دوورتر دەپرات، تىدەگەيت دوورتر لەم جىھانە چكۆلەۋ ناچىزە دەپرات، دەچىتە شوپىنىكەۋە پىشتر نە عەقل نە چاۋ بە جوانىيەكانى پانەھاتوون. دەبىت بزانىت ئەۋ تیرە وىرانمانناكات، بەلام پىويستە دواى بكەوين... ئەۋ ھىلە بگرىن و دواى بكەوين، بۆئەۋى بگەينە ئەۋ شارەى كە تۆ دەلىتت مۆسقىارەكان تيا نامرن.

محەمەدى فیردەۋسى دەيگوت: نا، جەلادەتى كۆتر، ئىمە جار دواى جار تىر دەھاوین و نازانىن گەيشتوۋە ياخود نا، تىر دەھاوین و دەۋەستىن،

تير دەھاوین و دەۋەستین، بەلام ھىچ دەنگىك. ھىچ ئاماژەيەك لەۋسەرەۋە نايەتەۋە. لە ساتىكدا مرقۇف تىدەگات ھەموو ئەم ئىشە پوۋچ و بىئودەيە، لەۋكاتەدا دەزانىت تەنیا مردن لەۋگەرپانە بىئودەيە پزگارتدەگات. ھونەر خۇۋىزانکردنە، چۈنكە لەسەرىكەۋە دەبىت باۋەرپمان بەۋەبىت كە ئىمە لەسەفەرەداين لەسەرىكىشەۋە دەبىت باۋەرپمان بەۋەبىت كە ناگەينە ھىچ. من تۈزىك دەۋەستام و دۋاى كەمىك تىفكرىن چىرۋىكىكم دروستدەكرد، چىرۋىكىك كۈمەكمبكات، بۇچۈنەكانى خۇم لەسەر جوانى بۇ محەمدى فیردەۋسى و جەلىلى باران پوۋنكەمەۋە، من بە پامانەۋە دەمگوت: كۆيىگرن ئازيزان، ھەبوو نەبوو دوو پياۋ لە شارىكى زۆر دوردا ھەبوون، ھەردوۋىكان گۈليان دروستدەكرد و بە ژنان و پياۋانى دەۋلەمەند و زەنگىن دەيانفرۇشتەۋە. يەككىيان پۇژىك بىرياريدا بچىت بە سۇراغى گۈلە دىزىنەكانى خۇى، واتە كەۋتە گەشتىكى بچوك بەشاردا بۇ مالى كىريارە كۆنەكان، دەيوست بزانىت دۋاى ئەۋ چەند سالە گۈلەكانى چىيان بەسەرھاتوۋە، ژاكۈن، ماۋن، بە حورمەتەۋە ھەلگىراۋن يان فەرامۇشكراۋ و بىركرارۋن؟ لە دۋاى تەۋاۋبوۋنى گەشتەكەى بۇى دەرکەۋت ئەۋ لە ماۋەى ئەۋ چەند سالەدا ھەرچىيەكى كىردۈ بە ھەدەر پۇيشتوۋە، گۈلەكانى ئەۋ لە ھەر مالىكدا بانايە، تەپوتۇز خنكاندبوۋنى. كە گولفرۇشە بەستەزمانەكە گەپايەۋە بۇ مالى، دەيزانى گۈلەكانى لە كۈى گىرساۋنەتەۋە، دەيزانى ئەۋەى ئەۋ دروستىكردۈ ھىچ نەبوۋە جگە لە خۇراكىكى بچوك بۇ مردن. ھەر ئەۋ شەۋە بىرياريدا بچىت بۇ لای گولسازەكەى ھاۋرپى تا چىرۋكەكەى بۇ بگىرپىتەۋە. گولسازەكەى دۋستى كەمىك بە عەقلى پىكەنى و گۈوتى: گرنگ ئەۋەيە من گۈلى خۇم دروستبەم و پارەى خۇم ۋەربىگرم و بژىم، ئىدى گۈلەكان چىيان بەسەردىت كارى من نىيە. ھاۋرپكەى ئىمە ناموراد و پرمەراق ھاتە دەرئ و دلىابوو ئەۋ چەندىن سالە تەنیا خۇراكى بۇ بىرچۈنەۋە و مردن دروستكردۈ. دەبوۋايە شتىكى جاۋىد بخولقنىت،

گولیک مروف نه توانیت فه راموشییکات، گولیک نه سووتیت و نه ژاکیت، گولیک مروف بتوانیت له یاده و هری خویدا هه لیگریت، هه ساتیک ویستی بونی پیوه بکات، نه که ویته دهست ئه و که سانهی که نایناسن. هاوړی غه مگینه که مان بریاریدا باغیکی خه یالی دروستبکات، باغیک هیچ مه خلوقیک پیی تینه که وتبیت، پوژیک ده رگا و په نجه رهی گولسازیه که ی خوی داخست و له و دیوه وه که و ته دروستکردنی ئه و باغه خه یالیه، باغیک بوو ته نیا به خه یال، شه و پوژ له گه ل گه لا و گوله خه یالیه کانیدا خه ریک بوو، هیدی هیدی له گه ل دروستکردنی باغچه خه یالیه که ی خویدا ده پوات، هیدی هیدی ئه و زه مین و مه و دایه ی باغه که ی ئه و داگیریده کات گه و ره ده بیت، تا وای لیدیت به زه حمت بتوانیت به هه موو باغه که دا سه فه ربکات. پوژیک له گه شتی باغه که یدا ریگای ده که ویته گو شه یه که وه، هه سته دکات ئه و گولانه ده ستردی خوی نین، گولی قه شه نگ و بیوینه به لام خوی دروستی نه کردون، به شیکن له باغیکی تر. له و گو شه یه وه ده پوات و ده پوات پیده خاته سه ر زه مینی که سانی تر، پیده خاته ناو باغیکی بیکو تاییه وه، باغیکی مه زن که نه سه ره تای هیه و نه کوتایی. سه فه ریکی دریز به و باغه گه و ره یه دا ده کات، که ده یه ویت بگه پیته وه بو ناو گوله کانی خوی، ده یه ویت باغچه که ی خوی بدو زیته وه، نازانیت چو، نازانیت کوامه یه گوله کانی ئه و له ناو ئه و باغه جاویده دا، ساتیکه هه سته دکات ئه و باغه هه مووی ئه و دروستیکردوه، ئه و به شیکه له باغیکی گه و ره که به شه کانی یه کتر ته واوده که ن. باغی یه ک که س نییه، به لکو باغیکی جاویده که به ر له وه ی مروف بیگاتی، که س نه ده زانیت هیه و نه ده زانیت له کوپیه.

من ده وه ستام و هه ناسه یه کم هه لده کیشا، بو ساتیک سه رسام ده بووم به توانای خو م له سه ر دروستکردنی حیکایه ت، به لام سه رسامیه که م ته نیا له ئاسته نگ توانای حیکایه تخوانی خو م دا نه بوو، به لکو دلنیا بووم له وه ی حه قیقه تم گوو تووه، دوو دل نه بووم له وه ی ئه و باغه ی من باسیده که م درو

و ئه‌فسانه نییه، دهمزانی ئه‌و باغه هه‌یه، باغیکه شاعیر و موسیقار و شیوه‌کاره‌کان دروستیده‌که‌ن، له جینگایه‌کی دونیایه. باغیکه مروّف له‌ویدا هه‌موو جوانییه خنکاوه‌کان ده‌دۆزیته‌وه، هه‌موو ئه‌و شتانه ده‌دۆزیته‌وه که مروّف ده‌که‌ن به شاهید له‌سه‌ر ئه‌م گه‌ردونه، له‌سه‌ر جوانییه‌کانی، له‌سه‌ر ناشیرینییه‌کانی، له‌سه‌ر خوشییه‌کان و ئازاره‌کانیشی. من به محهمه‌دی فیرده‌وسیم گووت: هونه‌ر ده‌شیت بۆماوه‌یه‌ک مروّف ونبکات، ده‌شیت تۆ بۆماوه‌یه‌ک نه‌زانیت چی دروستده‌که‌یت، ده‌شیت ببیت به‌و گولسازهی ته‌نیا گول بۆ مردن ده‌سازینی، گولگه‌لنک ناچنه ناو ئه‌و باغچه جاویدانه‌وه، هونه‌ر ته‌نیا له‌و ساتانه‌دا ده‌بیته ژه‌هریکی کوشنده که ده‌زانیت سه‌نعه‌تی تۆ هیچ نییه جگه له خۆله‌میش، جگه له غوبار و ته‌پوتۆز. بیهینه‌ن پێشچاوی خۆتان گه‌ر ئه‌و گولفرۆشه پینگایه‌کی تری تاقینه‌کردبایه‌ته‌وه، چی به‌سه‌ر ده‌هات؟ بینگومان ده‌مرد، بینگومان مه‌راقینکی گه‌وره ده‌یکوشت. ئه‌وکاته گول ده‌بوو به‌و خه‌نجه‌ره‌ی که دلی ئه‌و پیاوه‌ی هه‌لاسه‌لاده‌کرد... هونه‌ر کاتیک ده‌مانکوژیت که ده‌بیته به‌ده‌رگایه‌کی داخراو و که‌چی مروّف هه‌ر سه‌ری پیاده‌کیشیت.

جه‌لیلی باران، توند ده‌ستی ده‌گرتم و ده‌یکووت: جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ هه‌رگیز له‌و باغه‌دا بوویت، هه‌رگیز پۆژیک گه‌یشتیوته‌ته‌وه باغه؟ من ده‌ستم ده‌خسته سه‌رشانی جه‌لیل و ده‌مکووت: جه‌لیلی ئازیز زۆرجار هه‌ستمکردوه که له‌و باغه نزیکه‌وتومه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌و باغه شتیکه مروّف بۆی ناگه‌پیت، مروّف ئیشی خۆی ده‌کات و له نا‌کاو خۆی له‌ویکانه‌دا ده‌دۆزیته‌وه، پینگایه‌ک نییه مروّف نه‌خشه‌ی بۆ بکیشیت و نیشانی ئه‌وانی تری بدات، گه‌ران به‌دوای ئه‌و باغه‌دا سه‌نعه‌تیک نییه مروّف خه‌لکی تر فێربکات، هه‌ر مروّفه‌و به‌رپگای خۆی ده‌گاته ئه‌و باغه، ئه‌و پینگایه‌ی مروّفیک ده‌یگریته به‌ر بۆ گه‌یشتن به‌و سه‌ره‌مینه‌ جاریکی دی دووباره‌ نابیته‌وه.

جهليلی باران که چیرۆکه که ی من سه رسامیکردبوو، نیوه گێژ ده پرسی: به لام جه لادهت چون مروف بزانت که ئه و باغه ی دۆزیوه ته وه. دهستم ده خسته سه ر دلی جه لیل و ده مگوت: دهنگیک هه یه، دهنگیک لیروه هه لده قولیت، ئاماژه یه ک هه یه، که سانیک تر هه ن له و باغه وه بانگده که ن، نامت بۆ ده نیرن، تۆ ده بیت توانای گرته وه ی ئاماژه کانت هه بیت، ده بیت توانای تیگه یشتنت له ئاماژه کان هه بیت. ئه و باغه شتی که له ناو هه موو موسیقاریکی وه ک تۆدا خه وتوو، دلی تۆ ئیستا پره له هاواری موسیقاره کانی تر که به ره و لای خۆیان ده تبه ن... جهليلی باران، موزارت و شکسپیر و فیردهوسی و گۆران و مه حوی له و باغه دان... په یامه یته کانی ئه و باغه شه و و پۆژ به زه ویدا سه فهرده که ن، خه لکانیکن دین و نه ته وه ناناسن، ته نیا جوانی ده ناسن، جوانی و حه قیقه ت.

مه مه دی فیردهوسی و جهليلی باران ئیستا دلنیا بوون من جه لادهتی کۆترم، به لام من سووربووم له سه ر ئه وه ی جه لادهت له پێگای خۆیدا بۆ ئه و باغه مردوو، من ته نیا سییهری ئه وم، جه سته ی ئه وم، دهنگی ئه وم که له سه ر زه مین جیماوم و چاوه پروانی ئاماژه یه کی تاییه تیم تا به ره و جیگایه ک بجولیم که نازانم کوییه. مه مه دی فیردهوسی تیوره که ی منی به جوان ده زانی، به لام پتیوابوو ئیمه هه موومان، هه موو خه لکی ئه م شاره، هه موو موسیقاره کان و شاعیره کان و نیگارکێشه کانی ئه م ولاته له وانیه ن که له پێگادا ده کۆزریین، یه کی شتی که هه یه له بۆسه ماندا بیت و نه هیلیت بگه ینه ئه و باغه. ئه و ده یگوت: ئیمه هه موومان ده ست و قاچمان به ستراره ته وه، چون برۆین و ده ستمان پره له زنجیر؟ چون برۆین و قاچمان به کۆته وه یه؟ کۆتی هه موو شته ناشیرینه کان، کۆتی ئه و پیاوانه ی ده تبه ستنه وه بۆ ئه وه ی نه پۆیت، زنجیری ئه و ژانیه ی ژیا نیت وێرانده که ن و سه رت پرده که ن له خه یالی نه خوش، پیوه ندی ئه و سیاسیه نه ی پاتده گرن،

پىئوھندى ئۇوانەى ھونەرىكى نزمىت لىنداۋادەكەن كە غەرىزە بچوك و عەقلە
بچوكەكانيان پىئويستى پىئەتى.

مەمەدى فېردەوسى لەسەر ھەق بوو، بەلام مەن پام وابوو لە ھەموو
سەردەمەكانى دۇنيادا، لە ھەموو شارەكاندا پىگايەك ھەيە دەچىتەو
سەر جوانىيە جاويدانەكان. مەن دەمگوت: جوانى دواچار لەو شەرەدا
دروستدەبىت، پىگاي مەرۇف بۇ ناو ئەو باغە پىگايەك نىيە مەرۇف تەنيا
لە خەيالىدا بىپىرېت، بەلكو پىگايەكە بە ناو ھەموو ژياندا تىدەپەرېت.
پىگايەكە مەرۇف بە عەقل و بە ويژدانى دەيدۇزىتەو، نەوھەك تەنيا بە
ھەستەوەرەكانى.

مەن دەستم دەخستە سەر دەستى مەمەدى فېردەوسى و دەمگوت:
ھاوپرېم، تۆ دەبىت بە ناو جەھەنمەدا برۇيت، گەر بە جەھەنمەدا نەپرۇيت
ناگەيتە ئەو باغە، دوو جۆر باغ لە دۇنيادا ھەن، ئەو باغانەى دىن و
دەژاكىن و با جوانىيەكانيان دەبات، لەگەل باغىكدا گولەكانى لە ئازاردا
سەوزبوون، گولەكانى بە دۆزەخدا تىپەرېوون، بۇئەوھى بزانىت گولېك لە
گولېك جىابكەيتەو، دەست بخەرە سەر گەلاكانى و دەزانىت بە دۆزەخدا
تىپەرېوہ ياخود نا. گولېگرە مەمەدى فېردەوسى مەن دلىيام مەرۇف
لەو باغەدا تەنيا پارچە مۇسقىقا قەشەنگەكان نادۇزىتەو، تەنيا شىعرە
جوان و نەمرەكان نادۇزىتەو، لە كوچەو كۆلانەكانى ئەو باغەدا تەنيا
مۆزارت و شكسپېر و گۇران نابىننيتەو، تەنيا ھاوپرې داھىنەرەكانى خۆى
نابىننيتەو، بەلكو ئەو مەرۇفانەش دەبىننيتەو كە ھەلگىرى ئازارى گەورەن،
ھەلگىرى خۆزگەى كوژراون، ھەلگىرى خەونى گەورەن... چونكە ناكىرىت
مەرۇفە برىندارەكان، خۆزگە كوژراوہكان لە باغى جوانى دەرېكەين... ئەو
باغە تەنيا شوپنى ئەو ژيان و ئازارانە نىيە كە بوون بە ھونەر، بەلكو
شوپنى ھەموو ئەوانەشە كە دەبايە بىن بە ھونەر و نەبوون... شوپنى ئەو
مۇسقىيانەيە كە لە دايك نەبوون، شوپنى پالەوانى ئەو چىرۇكانەيە كە

نەبوون بە پالەوان. باغى جوانى باغىك نىيە تەنيا فېردەوسى و بىتھۆڧن و
 ڧان كوڧى تىابزىن، بەلكو ھەموو ئەو ئازارە گەورانەى مروفىشى تىادەڧى
 كە چاوى ئىمە تا ئىستا نەبىنىوھ... مەمەدى فېردەوسى يەك شت ھەيە
 دەبىت بىزانىت... يەك شت. ھەر ئاواتىكى خنكاو، ھەر خۆشەوئىستىيەكى
 كوژراو، ھەر ناكامىيەكى قوولى ئىنسان چاوەرۋانە يەككە بىكات بە
 ھونەر... لەو باغەدا دەوئستىت و سەيرماندەكات. ئەو باغە تەنيا باغى
 ئەو جوانىيانە نىيە كە دروستمانكردون، بەلكو باغى ئەو جوانىيانەشە كە
 چاوەرۋانماندەكەن دروستيانكەين.

كە لە قسەكانم دەبوومەوھ، نەمدەزانى ئەو چىرۆكە پىشەبىنىيەكى
 ترسناكە بە پاشەپۆڧ، بەلام دۇنيابووم بۇ ھەتاھەتايە دوو ھاوڧى گەورەم
 دەستكەوتوھ... دوو كەس لەم بىكەسىيەدا پىوئىستم پىيان بوو. مەمەدى
 فېردەوسى كە لە بەردەمدا دەنوشتايەوھ دەيگوت: جەلادەتى كۆتر،
 مەن نازانم تۆ چەند راسىتت ياخود ھەلە، بەلام پىشتر كەسىكم نەبىنىوھ،
 وەك تۆ قسەبكات. زمانى تۆ زمانى خەلكىك نىيە لەسەر ئەم ئەستىزەيە
 بووئىت، يان تۆ ڧۆڧىكىت لە جىگايەكى ترەوھ ھاتوئىت؟

بىئەوھى وەلامىبەدەمەوھ، ھەناسەيەكى پىر مەراقم ھەلدەكىشاو دەمگوت:
 عەزىزم، ئىستا ئەوھەتا دەمبىنىت، مەن پىوئىستىم بە ئىشكە بۆئەوھى بۆزم،
 پىوئىستىم بە كەسىكە دەستەبگىت.

بەر لەوھى بۆون تەكام تىاكردن، مەن بە ناوى جەلادەتى كۆتر بە كەس
 نەناسىن، نا لە بەرئەوھى مەن ئەو نىم، بەلكو لەبەرئەوھى بە قۇناغىكى
 سەيرو ئالۆزى زىاندا تىدەپەرم كە نازانم دەمگەئىتە كۆڧ. لەو ساتەدا
 وام ھەستەكرد ھەردووكيان بە ئەندازەيەك پىزمەكەرن، ھىچ داوايەكم
 پەتەناكەنەوھ.

ئەو ماوەیە چەندین ئیشی جۆراوجۆرم تاقیکردەو. ماوەیەکی کەم لای مریشک فرۆشیک ئیشمکرد، دواتر بەرابەر گسکدانی حەوشی قوتابخانەیک هەندیک پارەم پەیداکرد، ماوەیەک لەبری کورپکی پاسەوان کە خۆی تاقەتی ئیشی نەبوو ئیشکم گرت، هەفتەیەک لەبری هەندیک فەرمانبەر کە دەبایە لە دائیرەکان خەفەربانایە خەفەرییم کیشا... هەموو ئیشەکانم ئیشبوون لەبری خەلکی تر، سەردەمیکی سەیربوو هەموو کەس دەیتوانی یەکیەک بکاتە وەکیلی خۆی، من لەو ماوەیەدا بەوەکالەت کەناس بووم، فەراش بووم، حەسحەس بووم، فەرمانبەر بووم، کریکاری کارگە بووم، هەتا جاریکیش بۆ شەویەک بووم بە قایمقام، ئیشەکەم ئەوەبوو گەر ژنیک تەلەفوونی کرد، توژیک دەنگی خۆم بگۆڕم و بلیم: وەئێ نەجیبە گیان بیرتدەکەم، بمبۆرە بمبۆرە، ئیجتیماعم هەیه، دواتر تەلەفوونت بۆدەکەم. دواتر دەبووایە تەلەفون بۆ قایمقام بکەم لە مائیکی تر و پیتیبلیم: جەناب، نەجیبەخان تەلەفوونی کرد، بەلکو لوتف بفرمۆن و تەلەفونی بۆیکەنەو. هەلبەت لەبری نەجیبەخان ژنیک تر تەلەفونیکرد، من و ئەو دوو سەعات قسەمانکرد، ژنیک زۆر قسەخۆش بوو، دیاربوو زۆر بیتاقەتە، هەرچی نوکتە خراپەکانی ئەو بیست سالی پابوردوو هەیه بۆی گێرامەو، ئەو نوکتانەی کە من پوومناوەت بیخەم ئەم کتیبەو، وەک نوکتەئێ ئەو ژنەئێ کە شتی خراپ دەکات و دواي هەموو کاریک دەنکیک فاسۆلیا دەخاتە ناو تەنەکیەکەو و دواي ژنەکە نەخۆشەدەوێت و لەسەرە مەرگدا میژدەکەئێ بانگدەکات و میژدەکەئێ دەحەپەسیت کە دەبییت تەنەکەکە پڕبوو لە فاسۆلیا و ئیتر نازانم چی و شتی تری زۆری لەو بابەتە. ژنەکە دواچار گووتی بۆ نایەیت بۆ مالم، ئیستا من کەسم لانییە، میژدەکەم شەو نایەتەو. دیارە ئەو وایدەزانێ کە لەگەڵ قایمقامدا قسەدەکات، بەوردی پیتیگووتم سەیارەکەم لە کویدا بوەستینم و چون بیوہستینم و بە کویدا

بېرۇم. به لامل من بۇ ئىستىك بىرمچوۋەۋە كە قايمقامم، گووتم: عزىزم
تۇ شىت بوويت، بابايەكى وەك من، لە ئوتىلىكى سووتاۋدا دەژىم، سالىك
زىاترە تىر زگى خۇم نانم نەخواردوۋە، سەيارەى چى؟ من لە ھەموو
ژياندا پشت سوكانم نەبىنيۋە، سەيارەم لە كوئ بوو؟. كە وامگووت ژنەكە
بە جۇرىكى سەير پەشۇكاو گووتى: تۇ كىيت، كە قايمقام نىيت بۇ ئەۋەندە
يىئە خلاقىت قسەناكەيت؟. من ھىچ چارەيەكم نەما، گووتم: خانم خەتاي من
نىيە، تۇ ژمارەكەت ھەلە لىداۋە، من كۈنە جابى پاس بوم، ئىستا ھاويىنان
شووتى دەفرۇشم و زستان لە كۈنەكە بالە ھەلدەۋەشىتم. كە وامگووت
گووتى: گوو بەپىشى باوكت، منىش لە بەيانىيەۋە وادەزانم لەگەل قايمقامدا
قسەدەكەم. واىگووت و تەلەقوونەكەى داخست.

ئىشەكانى من ھەموۋى پچپچر بوون، چەند شەۋىك يان ئەۋپەپرى
ھەفتەيەكيان دەخايەند. بە لامل من لەزەتلىكى زۇرم لىدەبىنى، سى پۇژ لە برى
عەترفروشىك لە كۇگايەكدا عەترم فروشت، دوو پۇژ لە سىنەمايەكدا بلىتم
دەبىرى و دوايى سەيرى فلىمەكەشم دەكرد، پۇژىك لە برى پاقلەفروشىك
پالم بە عەرەبانەى پاقلەۋە نا، سى شەۋ لە برى پۇلىسىكى نەخۇشى
ھاتۇچۇ لە فولكەيەكى چۇل و ھۇلدا ۋەستام، پۇژىك لاي جگەرچىيەك
پىياز و تەماتەم دەجنى، سى پۇژ لەگەل بازىرگانىكى دۇلاردا دوو عەلاگەى
پەشم ھەلدەگرت و لە پىشپىيەۋە دەپۇشىتم، عەلاگەكان پىرپوون لەسەفتە
ۋەرەقەى سىپى، كابرا دەيوست بزانىت ئاخۇ دوژمنى ھەيە و كەس
بۇپارەكە تەقەمان لىدەكات. دياربوو ئىشىكى زۇر خەتەرە، چونكە گەر
يەكىك تەقەى لىبىكردبامايە، من بە كۈمەلىك ۋەرەقەى سىپىيەۋە بە خۇرا
دەكوژرام. لە ماۋەى دوو مانگدا زۇربەى ئەۋ ئىشانەم تاقىكردەۋە كە لەۋ
ولاتەدا ھەيە، ھەتا پۇژىكىش لە شانۇگەرىيەكدا چوۋمە سەر سەحنەۋ
لەبرى كۇمبارسىكى نەخۇش كە نەھاتبو دەورىكى بچوكم بىنى، دەورىكى
بىمانا بوو دەبايە پروبكەمە بىنەران و بلىتم: ئىۋە دەلىن چى؟ ئاخۇ فەرھاد

دهگه پیتته وه بۆلای شیرین؟. شانۆگه رییه کی هیند خراپ بوو دواى ئه وه سى
پوژ نه خووش که وتم. که چی هه موو پوژیک له کو تاییدا خه لک هه لده ستان و
چاره کیک چه پله یان لینده دا.

هه ر جاریک له ئیش ده هاتمه وه دالیا سیراجه دینم له سه ر قادرمه کانی
گیلاسی سپی ده بینى، وه ک کچیک له خووشه ویستییه کی بیهوده پابکات،
هه میشه له من پایدیه کرد. من زورجار له سه ر پلیکانه کان ده وه ستام و
ده گریام و ده مگووت: دالیا سیراجه دین به جیم مه هیله. وه ک باران فرمیستک
له چاوم ده هاته خواری و ده مگووت: دالیا، مه پو. وای لینه اتبوو زوربه ی خه لک
ناوی منیان نابوو «ئه و پیاوه ی له سه ر قادرمه کان ده گری». له و ماوه یه دا
سامیری بابلی چه نده ها جار هات بۆلام، ژیانیکی ئاسووده و به ختیاری
له گه ل شاناز سه لیمدا ده برده سه ر. شاناز به هۆی په یوه ندییه کانی خویه وه
کو مه لیک هاوپی زۆری بۆ سامیری بابلی دروستکردبوو، له ماوه یه کی
کورتدا سامیر توانیبوو بییت به هاوپی هه ندیک له سه رکرده کان، دۆستی
له هه موو حیزبه کان په یدا کردبوو، پوژیک به منی گووت: جه لاده تی کوتر
گه ر تۆ ئازادتکردم، حیزبیک دروستده که م و دژی دیکتاتۆر خه باتده که م،
ده گه پیمه وه بۆ باشوور، پیکخراویکی نه پینی دروستده که م و ده مبینی
ده توانم گورزی کوشنده له دیکتاتۆر بوه شینم.

من زۆر به جیدییه ته وه گووتم: سامیری بابلی ئه م ولاته به که سانی
وه ک تۆ ناگورپیت، تکات تیا ده که م، بیر له وه مه که ره وه ئیوه دیکتاتۆر
بروخینن، تکات تیا ده که م... من ئازادتبکه م یان نا، واز له پاشه پوژ به یینن،
ئیه وه ده ست له پاشه پوژ مه دن.

سامیری بابلی به غه مگینییه وه ده یگووت: پاشه پوژ مولکی هه موومانه،
ئه ی مندالی نه جیب، پاشه پوژ مولکی هه ر هه موومانه.

من ده مگووت: پرته قالی بابلی، نازانم پاشه پوژ مولکی کینه، نازانم،

بەلام تكتاتان تيا دەكەم، واز لە پاشەپوژ بەهینن، چونكە گەر واز لە پاشەپوژ نەهینن كەس نازانیت ئەم ولاتە چى بەسەردییت.

سامیری بابلی زورجار بە دلیكى شكاهووه لای من دەپوشت، دلیابووم شاناز سەلیم پیندەلێت، خۆی لە من دووربخاتەوه. دیاربوو سامیری بابلی گەر بیهویت دەتوانیت بە ئاسانی من لە ناو بیات، من چۆلەكەیهكى بیدفاع بووم، هیچ بوونەوهرێك نەبوو لەم دونیایەدا لە من لاوازتر، هەتا ئاوارەکانی تر لە من پشت و پەنایان زیاتر بوو، من دەمزانى قسەکانی حەلیم شیواز هەمووی راستە، من مەخلوقێك بووم دەجار لە دۆنكیشۆت گەمژەتر. بەلام دلیابووم سامیری بابلی شتی واناکات، بابلی دلیابوو دەبیئت بەم پێگایەدا بپوات، ئەم پێگایە تەنها پێگا و دوا پێگای ئەوبوو، دلیابوو كە دیلە و ئازادبوونیشی ئاسان نییە. من هەموو شتیكم بە سامیری بابلی گووت، باسی سەفەرە دوورودرێژەكەى خۆم كرد، باسی ئەو ئەسپە سپییەم كرد كە منى بە كوردستاندا گیرا. چەندەها جار لە كاتی گیرانەوهى چیرۆكەكاندا پێمگووت: تۆ جانەوهرێكى بێیۆزدانى كە شایستەى مردنیت. پێمگووت: هیچ هیزێك نییە درندەى وەك تۆ پاكبكاتەوه. بەلام بابلی سەرى دادەنەواند و هیچى نەدەگووت.

من ئەو ماوهیە بپارمدا خۆم كەمێك لە پرتهقالی بابلی دووربخەمەوه، نەمدەویست دۆستایەتیم بۆ ئەو كاریكى لەسەر پەوشى دادگاییەكە هەبیئت، كە لای من دەرگای هەرە گەورەى پاشەپوژ و مانای هەرە بالای ژیانم بوو.

ئەو كات هیشتا نەمدەزانى ئاخۆ بیروبۆچوونەكانم لەسەر هونەر چەند كاریگەریان لەسەر محەمەدى فیردەوسى جێهێشتوو، ئیوارەیهك منیان داوه تكدرد بۆ باغە چكۆلەكەى خۆیان، هەموو مۆسیقارەكانى تیپى «بەلەمى بەفر» لەوى بوون. چیمەنێكى سەوز و چكۆلانەبوو كۆمەلیك كورسى تیدا دانرابوو، مالىك بوو لە ناوهراستى شاردا، لە

ناو پىچاوپىچى بازار و قەيسەرىيەكاندا، لە ھەر چوارلاوھ بە كۆلانى تەسك و گوزەرى پىچاوپىچ ئابلۇقەدرابوو. دياربوو بەبى ناونىشان ھەتا بالندەش ناتوانىت پىنگاى بکەوئىتە ئەو چىمەنەوھ كە لە باغىكى ئەفسانەيى داخراو دەچوو. محەمەدى فیردەوسى بە خۆى و ئەو پىشە زەرد و برۆ پەشانەوھ پىشوازىکردم، ئاسەوارى ئەو چەقۆيەى سەر پروى، بە جۆرىكى سەیر خوئناوى و تازە دەينواند. مۇسقىارەكان وەك ئەوھى يەكدى ناسىنى پىشووئىان يادچووئىتەوھ، بە ھىمنى و شەرمەوھ تەوقەئىان لەگەلدا كەردمەوھ. بە خۆيان و ئامىرەكانى دەستیانەوھ لە تىپىك دەچوون لەسەر سەحنە چاوەپوانى دەرکەوتنى گۆرانىيىژىك بکەن. كە ھەموومان دانىشتىن محەمەدى فیردەوسى دانىشتەنكەى بەوجۆرە كەردەوھ كە ئەمە كۆبوونەوھىكە بۆ ئەوھى ھەر يەكە و لەسەر ئەزموونى خۆى قسەبكات. دياربوو پىكەوتوون مانگانە دانىشتىنكى لەوجۆرە بکەن، مەن نەمدەزانى بۆ داوھتكراروم. سەرەتا مۇسقىارەكان بە باسى خۆيان دەستیان پىكرد. زۆربەئىان گومان ھىناپوونى بۆ ناو ئەم تىپە، ئەو بېروايەى كە دەرەوھ ھونەرى لى نىيە. ئەو شارە لای ئەوان چالىكى قوول بوو، خودا ئەوانى بۆ سزا فرىداپووه ئەو شوئىتەوھ، ئەوئى نىشتىمانى مۇسقىاى نارىك و شىعرى دزىو و سىياسەتمەدارى دلرەق و ھونەرمەندانى بىيەھرە بوو. نىشتىمانى پەشەبا و تەپوتۆز. ھەموو بەو راچەنىنە سەیرەدا تىپەپىيوون، ھەموو باوھپىان وابوو كە ساتىك لە ساتەكان نىشانە و ئامازەيەكىان بىنيوھ و پىنگووتوون كە دەبىت پىنگايەكى تر بگرنەبەر. بەلام پىيان وابوو خودى ئەم شارە شوئىنكى نەفرەت لىكراوھ كە تا ھەتاھەتايە دوور لە جوانى و لەزەتبردن لە مۇسقىاى راستەقىنە دەژى، رايان وابوو كە گەورەترىن سزايەك خودا نەتەوھىكەى پى سزا بدات ئەوھىە لە مۇسقىا و ھونەرى مەزن مەحرومیاندەكات، خەلكىك دەكات بە رابەر و رىنىشاندەريان كە ھىچ شتىك لە جوانى و مۇسقىا نازانن. «ئارىانى مانى» كە كورپىكى

پەشتالەي دلتەنگ بوو، بە نىگايەكى غەمگىنەو گوتى: گەرەتەين
 كارەسات تووشى مىللەتەك بېيت ئەو نىيە خاكەكەي داگىربكرىت، ئەوئە
 سەرۆكەكانى گوپيان لە مۇزارت نەگرتىيت. ئەو رستەيەي ئاريانى مانى
 ھەموو گەفتوگۆكەي بەرەو ئەو ئاراستەيە پاكىشا كە ھەموو بەشداربووان
 بېرسن: گەرەتەين كارەسات چىيە مىللەتەك تووشى بېيت؟. من گوتم:
 ھاوپپيان چەندە كارەساتە سىياسەتمەدارە زۆر بەپىزەكانى ئىمە، كە ديارە
 خەلكىكى زۆر حورمەتيان بۇيان ھەيە، بەلام من خۆشەختانە لەو كەسانە
 نىم، من زيان فەيرىكردوم تەنيا حورمەتى ئەو شتانە بگرم كە بەپاستى
 جاويد و ناكوتان و پەيوەندىيان بە ھەست و نەستە زۆر بەرزەكانەو
 ھەيە، چەند كارەساتە دوژمنەكەت گوئ لە مۇزارت نەگرتىت، ئەوئەندەش
 كارەساتە ئەوئەي پزگارتەدەكات گوئ لە مۇزارت نەگرتىت... وانىيە بەپىزىنە...
 من گومانم لەم پاستىيە نىيە، بەلام دواچار كارەساتى ھەرە گەرەي
 مىللەتەك ئەوئەي كە سنوورى پاستەقىنەي نىوان كارى بچوك و كارى مەزن
 نەمىنيت... ھاەزىزان من راشكاوانە پىتان دەلەيم كارەساتى ھەرە گەرەي
 مىللەتەك ئەوئە نىيە ئاخۆ جەنابى سەرۆك گوئ لە مۇزارت نەگرتىت يان
 نا، بە جەھەنەم جەنابى سەرۆك گوئ لە مۇزارت ناگرتىت، حىمايەكانى
 گوئ لە مۇزارت ناگرن، مەكتەبى سىياسىيەكەي بە ديار مۇزارتەو ناگرن.
 كارەساتى لەوئە گەرەتەر ئەوئەي كە لە نىوان مۇزارت و ئەو مۇسقىارە
 بىيەھرە و بچوكانەدا جىاوازييەك نەمىنيت، كاتىك شار گوئى بە مۇسقىاى
 دزىو قاندەدرىت ھەستى پاستەقىنەي مۇسقىا وندەكات، كاتىك مۇسقىارە
 بچوك و بىيەھرەكان خويان لىدەبىيت بە مۇزارت. كاتىك ھەموو مۇقە
 بىيەھرە و بچوكەكان ھاوپەيمانىيەتەك دروستدەكەن. برايان كىشەكەي ئىمە
 ئەوئە نىيە كە سەرۆك گوئ لە مۇزارت ناگرتىت، بەلكو ئەوئەي ئىمە لە
 شارىكدەين گەر مۇزارتىشى لىيىت، نە خۆي نە ھىچ كەسى دىكە نازانىت كە
 مۇزارتە... گەر مۇزارتىشى لىيىت دەكەوئە ناو بەرداشىكەوئە لەوسەرەو

وھك مرقۇئىك لە خۇل و خاشاك دىتەدەرى.

مەمەدى فیردەوسى جگەرەيەكى درىژى بەدەستەوہ بوو، دەستى بەرزکردەوہو گووتى: نازانم کاک جەلادەت چۆن لەمە تىنگەم، ئىمە شارىکمان ھەيە ھونەركوژ، چۆن لە شويىنىكى وھك ئەم شارەوہ مرقۇف دەگات بە جاويدان..

من دەمزانی مەمەدى فیردەوسى جارىكى دى دەيەوئیت من بەرەو ئەو جوغزە پاکىشیت، ھونەر وھك پىگای مردن وینابکەم، بەلام بەبى وەستان گووتم: با وادابىتىن مۆزارت دىت بۆ ئەم شارە، وا دابىتىن کە چاوساغەکانى سەرۆک کەسیان مۆزارت ناناسن و لە برى ئەم بلىمەتە بەدبەختە مۆسیقارىكى ئىفلىج و بىبەھرە دەگرن و دەيەن بۆ لای سەرۆک و دەلین «جەنابى سەرۆک ئەمە مۆزارتە»، وادابىتىن کە ئەوان ئەو پیاوہ ئىفلىجە بە ناوى مۆزارتەوہ پىشکەشى خەلک دەکەن، وادابىتىن سەدان کۆدەبنەوہو چەپلە بۆ ئەو مۆزارتە درۆزنە لىدەدەن، وادابىتى کە پۆژنامەنوسە ئىفلىج و بىبەھرەکانى دەقەرئى ئىمە کە بىبەھرەترىن خەلکى سەر ئەم ئەستىرەيەن، ئەوہيان لىدەيىتە راست. واشدابىتى مۆسیقارو نوسەر و شاعیرە دووپو و درۆزنەکان ھەموو گەمەکە تا کوتایى بە بىدەنگ دەبەن بەرپوہ، کەسیان غیرەتى ئەوہيان نىيە لە شويىنى خویان ھەستەن و بلىن ئەمە مۆزارت نىيە و تېرى کەرىش نىيە.

لەو کاتەدا جەلىلى باران دەنگى بەرزکردەوہو گووتى: وادابىتى، وادابىتى چى؟ ئەوہ حەقیقەتە، ئىمە پۆژانە ئەوہ دەژىن، پۆژانە نمونەکانیان دەيىن. من دەستم بەرزکردەوہ و گووتم: بمبۆرە زۆر بەرپۆژ جەلىلى باران... بمبۆرە، باقسەکەم تەواوبکەم... پرسیارەکەى من ئەوہیە ئاخۆ مۆزارتى راستەقىنە چى بکات؟ لەم حالەتەدا کە تۆ شارىکت ھەيە ناتوانیت داھینەرىک و دەجالىک لەيەکتر جىابکاتەوہ، چى پروودەدات؟ چارى مۆزارتى بەستەزمان چىيە کە بىچارە دەيىت بە شەقامەکاندا بسورپیتەوہو ھەموو

ئازارى درۆكە بچىزىت... گەر بچىتە ناوہ پراستى شەقامەكان و ھاواربكات
 من مۇزارتى راستەقىنەم كەس گوينى لىدەگرىت؟ ھا... برايان كەس
 گوينى لىدەگرىت، بىگومان نا... گەر ئالەتەكەى ھەلگرىت و بەشەقامەكاندا
 بسوپىتەوہ و ەزفبكات، كەس دەزانىت كە ئەم بەپىزە كاك مۇزارتە،
 بىگومان نا، چونكە دواچار شارىكە گوينچەكانى بووہ بە بەرد. من پىموايە
 مۇزارتى راستەقىنە نە غەم دەخوات، نە قەھرى دەبىت، چونكە ئاوازي
 نەمر پىسايەكى ترى ھەيە، پىگايەكى ترى ھەيە، بە شوپىنكى تردا دەپوات،
 بەپىز مەمەدى فىردەوسى ھىچ پارچەيەك مۇسقىا ناگەرپىتەوہ بۆ لاي
 پاشاو حاكمەكان، ناگەرپىتەوہ بۆ لاي بەپىوہبەرى رادىق و تەلەفزيۇنەكان
 روخسەتيان لىوەرگرىت بۆئەوہى نەمرى بەدەستبەيتىت، ئەو بەپىوہبەرانەى
 رادىق و تەلەفزيۇن كە جياوازيەكيان نىيە لەگەل قەشەى دەمارگىرى زەمانى
 داداكانانى تەفتىشدا، مۇزارتى ھاوپىمان ناچىت بۆلاى ئەو پۇژنامەنوسە
 يىويۇدان و كوئىرانەى لە فەسىلى تىربارانكردى جواى دەچن. مۇسقىا
 پىويستى بە پاشاكان و نۆكەرەكانيان نىيە بۆئەوہى نەمرىت... مۇزارت
 پىويستى بە ھىچ يەكىك لەوان نىيە بۆئەوہى بۆى. جاويدانەكى لەسەرى
 نەفامەكانەوہ دەست پىناكات، بەلكو لەسەرى ئەواندا دەمرىت. مۇزارت
 بە بىدەنگ وەك فەرھادىكى زامدار ئىشەدەكات... ئىشەدەكات، خوئىنى خۆى
 دەكات بە ئاواز، چونكە جگە لەوہ پىگايەكى ترى نىيە. مۇزارت دەزانىت
 كوپرى باغىكى جاويدانە، كوپرى مەملەكەتتىكى ترە، براى ئەو پۇخانەيە كە
 مۇسقىا لە ئەبەدىيەتدا پىكەوہ گرئىداون. مۇزارت بەلايەوہ گرنگ نىيە
 پادشاكان چى دەلئىن، بەلايەوہ گرنگ نىيە ئەمرو قەبىلەى پۇژنامەنوس و
 نوسەرە درۆزەكان لەسەر سەحنە چەپلە بۆ كى لىدەدەن، ئەوہى بەلاوہ
 گرنگە كارىك بكات، لەسەردەمىكى تردا، لە جىھاننىكى تردا، لە شارىكى
 تردا سەداى ئىمە بەرىت بەرەو ئەبەدىيەت و دەنگى ئەبەدىيەت بەيتىتەوہ
 بۆ ئىمە.

يەككىك لە مۇسقىقارەكان دەنگى بەرزكردەوہو پىيىپىم و بە گومانەوہ
گووتى: بەرېز، كەواتە تۆ پىتوايە مۇسقىقا پەيوەندى بە خەلكەوہ نىيە.
دەرفەتىكى باش بوو بۆئەوہى جارىكى تر دەنگ بەرزبەكەمەوہ و
بۆچوونەكانى خۇم بلىم و گووتم: ئازىزى من، شارىك كە گۇرستانى
مۇسقىقايە، كە گۇرستانى شىعەرە، كە گۇرستانى جوانىيە، گۇرستانى
مرۇقىشە. مۇسقىقا هېچ نىيە جگە لە دەنگى پەھاي مرۇف، دەنگى مرۇف
بەو جۆرەى كە لەسەرۈو زمان و سەرۈو زەمان و سەرۈو شوئەوہى،
بەلام مرۇقىك نا كە ئازارەكانى خۇى بىرچۆتەوہ، تراژىدىاكانى خۇى
بىرچۆتەوہ. خەلك... بەرېز تۆ مەبەستت چىيە لە خەلك، ھا... من حورمەتم
هەيە، رېزى ھەموو بۆچوونىك دەگرم، بەلام ئىنسان لە تىكەلاوبوونى
دوۈ ھىزى گەورە دروستبووہ، ھىزى جوانى و ھىزى ئازار... بەلام گەر
مەبەستت لە خەلك ئەو كەسانەيە كە لە جوانى و ئازار تىناگەن ئەوا
مۇسقىقا كارىكى بەوانەوہ نىيە.

گفتوگويەكى سەيربوو، مۇسقىقارەكان ھەموو رايان وابوو بەوہدا
مرۇف داۋاي شىتىكى ئەستەم لە مۇسقىقا دەكات، ھەرگىز ناگاتە ئەنجام...
پرسىيارو گومانەكانى ئەوان، ھەمان پرسىيارو گومانە دىرئەكانى خۇم
بوون سەردەمىك كە ھىشتا قوتايىيەكى ناكامل بووم. ھەموويان بە
شىۋەيەكى سەير لە ژىر كارىگەرى محەمدى فىردەوسىدا بوون. ئەۋىش
ھونەر و مردنى ۋەك يەك تەماشادەكرد. مۇسقىقارەكان لەو جىگايەدا خۇيان
وانىشانەدا كە خۇيان لە جۆرە ھونەرىكى پىس دەپاريزن، كە دەترسن
دوچار ماناي ھونەر لە بەر دىدەيان بشىۋىنىت. بەلام ئەو ترسەيان
بووبوو بە ترس لە ھەموو دونيا، بووبوو بە زىندانىك كە چەندەھا
دىۋارى بۆ دروستكردبوون. من لە كۆتايى دانىشتنەكەدا ھەستى ئەوہم
ھەبوو ئەوان لە زىندانان، مۇسقىقايان كەربوۋە بەندىخانەيەكى ترسناك،

پيئانوابو و موسيقياي جوان ته نيا له ناثوميديدا تهاودهيت.

من نه و پوږه به غه مگيني گه پامه وه بڼ گيلاسي سپي، هه ستمکرد له نيوان من و موسيقاره کاني به له مي به فردا شتيکي نه و تو دروست نابيت ببيته کومه کيکي پوحي گه وره، من به ره و موسيقي رابکيتشيته وه. دلته نگ بووم که نه و هه موو ناثوميديه م دهيني، به لام دلنيا بووم پوژنيک ديت من له گهل نه و تپه دا به خته وهر ده بم... دلنيا بووم.

***

پوژنيکيان خو م و بالنده کانم به ناو يه کيک له قهيسه رييه کاند تيده په پرين. بازار هيند جه نجال بوو به ده گمن مروث بيتوانيا به چنه د مه تريک نه ولاي خو ي ببيت، من به خته وهر و بياک به ناو بازار دا ده پويشتم و سه يري ده موچاوي ئاده ميزاده کانم ده کرد. تاکه له زه نيک پياويکي بيتيش و بي پاره بتوانيت بيچيژيت، سه يرکردني ده موچاوي خه لکي تره، منيش ده مويست تا نه اندازه يه کي زور سوود له و له زه ته خو پايه وهر بگرم. له گهر مه ي خو بيرکردن و خه يالاتدا بووم ده ره ق به و سه روسيما يانه ي ده ميينين، يه کيک له کتيفرو شييه کي نزیکه وه بانگي ليکردم «کاک جه لاده ت، کاک جه لاده ت فهرموو فهرموو باله خزه تدا بين». له راستيدا من نه مزاني کي بانگمه دکات... چوومه کتبخانه که و چاوم گيړا هيچ که سم نه بيني، به و هه موو بالنده وه سه خت بوو ماوه يه کي دريژ له کتيفرو شييه کدا بمينمه وه هه تا نه گهر نه و بالنده نه شيبيرين و که سيش هه ستيان پينه کات. له پشته وه پياويکي زور قه له و خه ريکي ته ماشا کردني هه نديک گوڤار و پوژنامه بوو. يه که مجارم بوو به خو م و بالنده کانمه وه بچمه ناو کتيفرو شييه کي ئاوه اوه، بوئه وه ي هه موو ميوا نه کاني کتبخانه که گوينان ليتيت، به ده نگی به رز له خاوه نه که يم پرسى: به ريز يه کيک ليروه مه مني بانگکرد، نازانيت

كى بوو؟. كه وام گووت پياوه قەلەوه كه سەرسامانە سەرى بەرزكرده وه و سەيرى سەقى كىتىفرۆشپىيەكهى كردو و گووتى: خوداى گەوره، ئەم ھەموو بالەندەيە چىيە؟. خۆى بوو «مستەفاى شەونم» بوو. خەلكانى دەورو بەرمان ھەموو ئاوپراندایە وه و سەيرى سەققەكەيان كرد و ھىچيان نەبينى. مستەفاى شەونم كه پىدەچوو بينىنى من و بالەندەكان تەنگەنەفەسيان كىردىت، بەسەرسامىيە وه سەيرى فرىنى خىراو بىسەرەوتى مەلە شىت و ویتەكانى منى كردو گووتى: جەلادەت ئىسماعىل... جەلادەت ئىسماعىل. ئەو بالەندانە لىترە بىەرە دەرى و بابروىن. من چاوه پروانمەدە كىردىت، دوو پوژە چاوه پروانتمەدەم.

بالەندەكانى من ھەراوزەنايەكى بىسەرەوبەريان لە ناو كىتىفرۆشپىيەكه دا دروستكردبوو.

من ھەر پوخسارى ئەو پياوھم بينى زانىم مستەفاى شەونمە.

پياويكى قەلەو بە تىشىرتىكى ھاوینەى سىپىيە وه، مووه سىپىيەكانى بە چىيەكى زۆر لە ملوانى تىشىرتەكه وه ھاتبوونە دەرى، چاكەتىكى پەشى ئەستورى لەبەردابوو، كه بە جۆرىكى ئاناساىى دوو سى پىز قوچەى لە چاكەتى ئاساىى زياتر بوو، چاكەتەكهى وهك پالتوى دەرياوانە پوسەكان تا سەرە وه داخرا بوو، بەلام بە وه دا يەخەيەكى كراوھى ھەبوو نەيتوانى بوو ملوانى تىشىرتەكهى داپۆشنى، قزىكى پەش و درىژى ھەبوو، دەموچاويكى پفكردوى سوور بە جووتىك چاوى كال و زۆر گەورە وه. بەلام لە يەكەم نىگاوه دياربوو ترسىك و شەرمىك لە پوخسارپايەتى، كه پىموايە سىفەتى زۆربەى ئەو پياوھ قەلەوانەن كه ھەموو ژيانيان لە ھەولى ئەو ھەدان بە جۆرە جل و بەرگىكى تايبەت ئەو گوشتە زىادە داپۆشن كه داناپۆشريت. كه پىدەكەنى بە جۆرىكى سەير دەگەشاىە وه و خوین دەزايە سەر كولمەكانى، كه پەستىش دەبوو غەمىكى قوول قوول دەكەوتە سەر پوخسارى كه ئەستەمە مروّف بە وشە وەسفىيكات. پانتۆلىكى پەشى

له بهردابوو، جووتیک پیتلاوی بویاخکراوی رهش که به جوریکی سهیر دهبریسکانهوه، پوژنامهیهکی له بندهستدا بوو. که گهیشستینه دهرهوهی کتیفروشیهکه گووتی: دهمزانی لیرهدها یهکتر دهیینیهوه، دهمزانی.

بۆن کولونیایهکی زور تیزلی لیدههات، ههستندهکرد ئیستا له پیش تاشین و خوشتن تهواوبوو. دهستی منی گرت و گووتی: ههژده سال له مهوبهر هاوړی قودسیم لیرهدها بینیهوه، ههر وهک تو وهها بوو، به بالندهکانیهوه خوی کرد بهم کتیفروشیهدها و گووتی یهکیک بانگیکردوم، وهک تو دهنگی بهرزکردهوه و گووتی: بهپیزان یهکیک لیرهوه منی بانگکرد. من دهمزانی ههمان شت دووبارهدهیتهوه.

لهگهله قهلهویهکهشیدا به خیرایی دهړوی، منی داوهتی چیشتخانهیهک کردو گووتی: لهسهر نانخواردن قسهدهکهین. منی برد بۆ چیشتخانهیهک له چیشتخانه پیسو پۆخلهکانی ناو شار. مستهفای شهونم دهیگووت، سهیری کورسی و میزه ژهنگاویهکهی مهکه، سهیری چلکاوی سهر ئهزرهکه مهکه، چاوت بنوقینه و تامی برنجهکهی بکه. من کابرایهک نهبووم زور خواردنم بۆ گرنگ بیت. به دریزایی ژیانیشم زور له نهدارییدها نهبوومایه به زحمته قهبولمدهکرد یهکیک شتیکم بۆ بکړیت، لهدوای پازده سالیمهوه تاکه کهسیک کومهکم لی قهبولکردبوو، ئهستیزه ون و نادیارهکهی ژیانم «دالیا سیراجه‌دین» بوو، لهبه‌رئوه به ئهدهبهوه گووتم: سوپاس من برسیم نییه، پاشان به‌پیز من به دهگهمن نانی دهرهوهش دهخۆم. مستهفای شهونم به حورمه‌تهوه وازی لینه‌نام و گووتی: من به‌یانیش نام نه‌خواردوو، ئایا ده‌توانم من نان بخۆم و قسه‌بکه‌ین؟ پیاویک بوو له‌وانه‌ی له‌سهر نانخواردن زور حه‌زیان له قسه‌کردنه. من ئه‌وجۆره ئه‌خلاقم ته‌نیا له نیو پیاوه قه‌له‌وه‌کاندا بینیبوو، به‌ر له‌وه‌ی به‌رابهرم دانیشیت و ده‌ستبکاته خواردن، جۆره نیگاریکم له خه‌یالی خۆمدا بۆکیشابوو، به‌لام ههر دانیشته ته‌واوی سه‌یرکردنه‌کانم بۆی گۆرا. نا له‌و پیاوه قه‌له‌وانه نه‌بوو که به

جۆریکی ناپیک و شپرزە دەخۆن، بەلکو لە شوپنیککی تایبەتیدا دانیش و
 بە پێچه‌وانەی زۆر لە کۆریارەکانی تره‌وه خزمەتچییەکان بێ‌وینە حورمەتیان
 لێگرت. من وامدەزانی ئەو پیاوانەی کە زۆر بە پەلە بە پێگادا دەهێنن زۆر بە
 پەلەش نان دەخۆن، بەلام مستەفای شەونم وانه‌بوو، زۆر لەسەرەخۆ نانی
 دەخوارد، هەندێجار چاوی دەنوقاند و لەزەتییکی زۆری لە تامی خواردنەکە
 دەبینی. من نەمدەزانی منی بۆچییه. سەرەتا گووتی: بمبوره ئەو شەوه
 بەوجۆرە بەجیمه‌یشتی. من لێت ناشارمەوه پیاویکی ترستۆکم... من زۆر لە
 یادگارە ناخۆشەکان دەترسم. زۆرجار وا بەخەلکی دەلێم. بەلام زۆربەیان
 باوەریان وایە لە بەرئەوه‌ی من قەلەوم ئیدی یادگاری تال و ناخۆشم
 نییه. بەلام ئەو شەوه‌ی کە لەسەر بەستەکە بەجیمه‌یشتی و پویشتم لە
 یادگارە تالەکانی خۆم هەلدەهاتم، لە پوختاری هاوێی قودسی هەلدەهاتم.
 مەرۆف دەبێت رابکات... من وەک تۆ نیم، من ناتوانم خۆم فریبده‌مه‌ ناو
 تراژیدیایه‌ تا پشکوکان بەدەست بگرم، نا... بێرته... بێرته‌ جەلادەت وات بە
 من گووت، من کە خەلکی ئازا دەبینم شەرمده‌کم... لە پەوه‌که‌دا لە پیشی
 پیشی هەموو میلله‌ته‌وه‌ رāmده‌کرد، سەرکرده‌کان نەبێت کەسی تر لە پیش
 منه‌وه‌ نەبوو.

وایده‌گووت و پێکه‌نینیککی سەیر پێده‌که‌نی، هەستمده‌کرد ئەو پێکه‌نینە
 زۆر بەر سنگی ده‌گریت، منیش لەگەڵیدا پێکه‌نیم.
 کە هێمن دەبووه‌وه، بەو دەسته‌ گەوره‌یه‌ی شانی رāده‌ته‌کاندم و
 ده‌یگووت: حەیفده‌که‌یت ناخۆیت، حەیفده‌که‌یت...
 دواتر بە جیدییه‌تیککی سەیره‌وه‌ ده‌یگووت: تۆ چۆن لە بالنده‌کان
 تیده‌که‌یت، تەفسیرت چییه‌ بۆیان؟

لەو ساته‌دا بالنده‌کانی من بە ناو هەموو چێشتخانه‌ گەوره‌که‌دا ده‌فرین،
 بە ناو خەلکدا گوزەریانده‌کرد، ده‌چوونه‌ سەر میزه‌کان و هەلدەستانه‌وه‌.

گووتم: دونيا به زياد له زمانيك قسه دهكات، ئه و بالئدانه كومه ليك حه رفن، كومه ليك وشه ن، پرسته ي دونيايه كي ترن، مرقوف ده بيت له لوژيكي زمانى ئه و دونيايه ي تر بزانتت ئه وسا ته واو تپده گات ئه و بالئدانه چيبن، من تا ئيستا ئه و زمانه به ته واوى نازانم.

مسته فای شه ونم پارچه يه ك مريشكي به دهسته وه بوو، به كه ميك تيفكرينه وه گووتى: ئم ئم، وانپيه... جه لاده ت ئيسماعيل، ئه وان وشه نين، وا سه يريان مه كه، ئه وان وه ك ده ليل وه هان، تپده گه يت وه ك ده ليل وه هان، ئه وان هيچيان نييه پيت بلين، به لكو ئامازهن.

ئينجا كه ميك دهنگى كز كردو گووتى: هه ر كه سيك ئه وان ببينيت يه عنى له بازنه كه دايه.

من به سه رسامپيه وه پرسيم: بازنه ي چى؟

به قوولى سه يري چاوى كردم و به ترسيكه وه گووتى: نازانم، به لام ده زانم بازنه يه ك هيه... بازنه يه ك هيه، بازنه يه كي له من و تو گه وره تر، له وانه يه بازنه يه كي گه ردونى بيت، من به رده وام هه ستمكردوه يه كيكم له بازنه كه دا، هه ستمكردوه شتيكى گه وره هيه و من به شيكم له و شته، به لام تا ئيستا به ته واوه تى نازانم وه زيفه كه م چپيه. به رده وام چاوه پروانده كه م، من به رده وام چاوه پپده كه م يه كيك بيت و پيمليت: من وه زيفه م چپيه.

هه ستمكرد درق دهكات. من بيئه وه ي خوم ئاشكرابه كم، پالمدا به كورسييه كه وه و گووتم: تو له و باوه رهدايت من بتوانم يارمه تيت بدهم، له و باوه رهدايت كه من ئه و كه سه م كه ده زانم تو ده بيت چى بكه يت و چى نه كه يت؟

بيئه وه ي راسته وخو سه يري چاوم بكات، گووتى: له وانه يه، له وانه يه تو بزانتت.

تيگه يشتم بو شتيك ده گه ريت، بو نه نييه كه ده گه ريت. من به غه ميكه وه گووتم: راستيت پپده ليم، من هيچ نازانم... له وانه يه ئه و بازنه يه هه بيت،

بازنەيەك كە لە من و تۆ گەورەترە، بەلام من نازانم تۆ دەبىت چى
 بگەيت. لە راستىدا نازانم من خۆم بەتەواوەتى دەبىت چى بگەم، بەلام
 ھەستدەكەم جۆرە بازنەيەكى وەھا ھەيە. لەوانەيە ھەبىت، لەوانەيە نەشەيت.
 مستەفای شەونم بە ھىمنى لەسەر خواردن بەردەوامبوو، چىشتخانەكە
 بە جۆرىكى سەير پېرەبوو لە پياوى برسى، زۆرەيان ئەو فیتەر و
 پەنچەرچىيانە بوون كە لەو دەوروپەرە كاریاندەكرد، بە جۆرىكى سەير و
 پەلە نانیاں دەخوارد، دووان لە تەنىشتانەو بە دەنگى بەرز جىنۆيان بە
 كابرايەكى تر دەدا، يەكتىيان دەيگوت «كەللە چى وا چىيە تۆ دەم دەخەيتە
 دەمى. ئەوسالە كە خوشكەكەيان ھەلگرت، بۆ بەيانى دەستى خستبوو
 بەر پشەتینەكەى و لە بەر چاىخانەكەى رەوفدا چای دەخواردەو، نەبای
 دى بوو نە باران... من بە عائىلە دەيانناسم، قسەم پىمەكە... دەستت
 ماچدەكەم قسەم پىمەكە، چۆلكەى گۆيسەبانەكانىشيان تەواو نىيە، من
 لە نزىكەو دەياناسم، بابەگيان... تۆ سەيرىت، تۆ كەى رەفقى ئەويت».
 مستەفای شەونم بىئەو ھى خەيالى لای دوو فیتەرەكەى تەنىشتان بىت،
 كەمىك تىفكرى و گووتى: جوانترىن شت لەم بالەندانە فرىنيانە، ھەستدەكەم
 فرىنيان لە فرىنى ھىچ بالەندەيەكى تر ناچىت، فرىنيان مۇسقىاى تىدايە.
 سەيركە جەلادەت ئىسماعىل، من وا ھەستدەكەم فرىنيان لەسەر ئىقاعى
 سەمفونىيەك بىت... ئاھ لەوانەيە گەر ئىنسان زۆر لە ئىقاع شارەزا بىت،
 بزائىت لەسەر ئاوازی چ سەمفونىايەك دەفرن.

من سەرم لى نزيككردەو ھەو بە ئەسپايى گووتم: دەمخۆش مستەفای
 شەونم، ئەو بالەندانە مۇسقىان... مۇسقىان لە ھەوادا، ئەوانە نۆتەى
 گەردونىن. بەلام مۇسقىايەكن كەس نايىبىستىت، وەك ھەزاران ھەزار پارچە
 مۇسقىاى نەيتى كە لە گەردوندا ھەيە، پىمبلى مستەفای شەونم تۆ ھەزەت
 لە مۇسقىايە؟

لەو كاتەدا دوو فیتەرەكە بە ئەسپايى ھەندىك شتياں چەاند بە گوئى

یه کدا و قاقا پیکه نین، مسته فای شه ونم به و یقاری پاشایه که وه که جبه و سه وله جانه که ی لیکه وتییت، به چاوه زور گه وره کانی سه یریکردم و گووتی: حه زم له هه موو هونه ریکه، هونه ر دابه شنا کریت. هونه ر هه رگیز دابه شنا کریت... هه موویان پیکه وه مانایان هه یه. به لام من زیاتر له سه ر نیگار کیشان وه ستاوم... له مندالی و گه نجیمدا نیگار کیش بووم، تا ئه و شته پروویدا.

من به فزولیکی زوره وه پرسیم: چی پروویدا مسته فای شه ونم؟
به غه میکه وه ته ماشایکردم و گووتی: تا خیزانه کهم، تایه فه کهم، عه شره ته خوشه ویسته کهم، باوکم، براکانم، ئاموزاکانم، لییان قه ده غه کردم په سمبکه م.
دووفیتره که ی ته نیشتمان که ئیستا ده میان پر بوو له برنج سه رله نوئی ده ستیان کرده وه به قسه کردن به دهنگی به رز، یه کیک له خزمه تچییه کان به سینیییه کی زور گه وره وه، که تا ئه و کات گه وره ترین سینی بوو من له ژیانمدا دیبیتم، به پلیکه کانداسه رکه وت، دهیه ها قاپه خواردنی له سه ر بوو، ده پرویشته و له گه لیشیدا پر به هه موو چیشتخانه که هاواریده کرد «قه یسییه که بۆ کئی بوو؟» «عه وازه که بۆ ئه و سه ر» «فاسؤلاییه بۆ ژیر کوپه که» «مریشکه که بۆ مامؤستا» «بامیته که بۆ غه قوور دیشلیی».
دهنگه دهنگیکی هیند ترسناک بوو، من حه زمه کرد برۆینه جیگایه کی دی و قسه بکه ین، به لام پیده چوو مسته فای شه ونم زور خوشه بخت بیت. که زانی من که میک له وه هه موو دهنگه دهنگه نارحه تم گووتی: نارحه تم مه به، ئیره شوینیکی خوشه، ئه مه ئه و شاره ی من و تویه. له چیشتخانه زیاتر هیچی تیانییه.

به سووکی سه ری له گویم نزیک کرده وه و گووتی: گهر خه لکی ئه م شاره ئه م نانه نه خون، نه که سیان ئیشته کات، نه که سیان سیاسه ت دهکات، نه هیچ.

پاش توزیک بیدهنگی گووتی: له وانه یه ته نیا یه کتری بکوژن.

خۇي راستكردهوه و به زهردهخه نه يه كى گه وردهوه گووتى: ئەم چىشتخانە كۆلەكەي ئاسوودەگى ئەم شارەن. مروۇف لە ولاتەكانى تردا بيهويت ساتىكى ئاسوودەگى بژى دەچىت بۆ سەر دەريا، دەچىت بۆ كۆنسىرتىك، بۆ مۇزەخانە يەك، بۆ تياترىك، يان سەفەر دەكات بۆ ولاتىكى تر، لىرە هېچ شتىكى لى نىيە چىشتخانە نەبىت. گەرەترىن خۇشەختى ئەم مروۇفانە ئەو يەكە نىوەرۇ دىن و ناندەخۇن... ئەم چىشتخانە نەبىت مروۇف شىت دەبىت، لەمنى بىيىستە، گەر ئەم خواردەنە بايە من نەمدەزانى چى بكم. شىت دەبووم.

فىتەرەكانى تەنىشتان گەرەنەوه بۆ باسى ئەو پىاوەي كە لەسەرەتاوہ جنويمان پىندەدا، بەلام من ھەولمدا تۆزىك خۆم كۆيكەمەوہ و گووتم: جەنابى كاك مستەفا، من تىنەگەيشتم تۆ بۆ وازت لە ھونەر ھىنا، چى واىكرد واز لە نىگاركىشان بەئىت:

بەھىمنى كەمىك سەر پەنجەكانى بە دەسرىكى سېى سېرى و دەستىكردهوه بە خوارىن و گووتى: ھم، من پىمگووتى، خىزان، باوكم، خوشكەكانم، مىردى خوشكەكانم، ژنى براكانم... ھەموويان.

ھەستمكرد تا زياتر دەخوات پترىش ھەناسەى سوار دەبىت، دەترسام لە ساتىكدا نەتوانىت قسەبكات. بى سەبر گووتم: بەلام بۆ؟

مستەفا بە كەمىك تىرامانەوہ گووتى: حىكايەتىكى درىژە، من پۆزىك بېيارمدا ئىدى رەسم نەكەم، ھەموو تابلۇكانى خۆم سىووتان. لەسالى ۱۹۷۴ تۆ منداى بوويت، من ئەو كات رەسمدەكرد، پىاويكى وا قەلەو نەبووم، ھىشتا كۆپىكى زۆر گەنج بووم، گەنج وەك تۆ، كە شۆرش دەستى پىكردهوه من وەك ھەمىشە لە پىش ھەموو مىللەتەوہ رامكرد، چووم بۆ ئىران، ئەوسا كاسكىتىكم دەكردەسەرم و پەفتەيەكى زەردم وەك بۆينباخى ھونەر مەندەكان دەكردەم. كارەساتى من ئەوكات دەستى پىكرد كە لە ئوردوگاي پەناھەندەكاندا حەزم لە ژنىك كرد. سەرەتا نەمدەزانى كە

ژنه، له کچیکي پاکیز دهچوو که هیچ مهخلوقیک په نجهی بؤ نه بر دبیټ. لای من شتیکی ئاسمانی بوو، کچیک بوو له وانهی پاسته وخو خوای گه وړه بی یارمه تی هیچ فریشته یه کی نه زان دروستیگردون. جه لادته من بهر له وهی ئه و بناسم، ته نیا درهخت و جوگه له و گوند و گولدام دروسته کرد، ئیشه کانم زوری بوون... ئیشه کانم زوری...

مسته فای شه ونم به شیوه یه کی کوتوپر وهستا، رهنگی گوراو هه ناسه ی سوار بوو، په رداخنیک ئاویخوا ده وه و وهک یه کیک مردبیټ به و چاوه گه وړه و جوانانه ی خویه وه، نیگای خالیکي نادیار ی کرد، ماوه یه ک هیچی نه گووت، نه جول، من سهرم به رزده کرده وه و بالنده کانم له هه وادا ده بیټی به هیمنی ده فرین. دهستی مسته فای شه ونم گرت و گووتم: کاک مسته فا نه خوش نیت؟ هه موو شتیک باشه، یان نا، بچین بؤ خهسته خانه یان چی؟

وهک ئه وهی لای من نه بیټ، وهک به دهم خنده یه کی نه ئینییه وه مردبیټ، نه ده جول. پاش ئیستیکی دریز، به ئاگاهاته وه و وهک ئه وهی هیچ نه بو بیټ، دهستی خسته زیر گوپه خره گه وړه کانیه وه و گووتی: ئیشه کانم زوری له سهر سروشت بوون... له سهر زیانی ناوشار، له سهر کریکار و جووتیارانی کورد.

وچانیکی تری دا و به نیگایه کی ئالوزو غه مگین سه یریکردم و گووتی: ئه و ژنه منی له جوانی مروفت ئاگادار کرده وه، من هیچ نه بووم جگه له غافلکی خه وتوو که ئه و هوشی کرده وه به به رمدا. پوژیک له زیر خه یه که ی خومدا دانیشتبووم، له گه ل ژنیکی تر دا هاتن بولام و به شهرمه وه داوایانکرد په سمیانکه م. له وه و بهر من په سمی زور خه لکی تری ناو ئوردوگا که م کردبوو، پورتریته کانم جوان بوون، به لام جوانترین کاری من دروستکردنی پورتریت نه بوو. دهمه و ئیواره یه کی حوزه ی رانی سالی ۷۴ له شوینیکا له ده وروبهری نه غه ده پورتریتی یه که مم بؤ دروستکرد، کاریکی وها جوان بوو، مه پرسه، خوشم عاجباتیم لیده هات. بهر له وهی

تەواۋىم و پۇرتىتەكەى بدەمە دەست، لىم پرسى خانم ناوت چىيە؟ بە زەردەخەنەيەكى ئەفسوناۋىيەو گەوتى: ناوم ھەر چىيەكە گرنگ نىيە، تۇ لە ژىرىدا بنوسە لەيلاى نىلۇفەر. مەن عادەتم نەبوو ناۋى كەس بنوسم، بەلام دەمويست ناۋى بزاتم، بە خەتتىكى پوون لە ژىر وىنەكەدا نوسىم: لەيلاى نىلۇفەر. مەن تەكام تياكرد جاريكى تر بىتەو چۈنكە دەمەويت كاريكى تاييەتى بۇيكەم و بۇ خۇم ھەليگرم. دۇنيابووم پىتى خوشە... ئىۋارىيى پۇژى دواتر لە جلىكى جۋانتردا بەتەنيا گەرايەو و لەبەردەمدا دانىشت و بىتەو ھەي كەسمان ھىچ بلىت، مەن دەستكرد بە تابلۇيەكى زەيتى گەورە، تابلۇيەك دەمويست ھەموو ھونەرى خۇمى بۇ بخەمەكار. ئەو پۇژە ھەندىك كارمكرد، بەلام تابلۇكەم تەواۋنەكرد، ئەو پىيگوتىم: لە بەر قسەى خەلك دەبىت لە جىگايەكى تر يەك بىيىن و تابلۇكە تەواۋىكەين، چۈنكە ناتوانم ھەموو پۇژىك بەبەرچاۋى ئوردوگاكەو بىم بۇلات. دۋاى دوو پۇژ ھات و ناۋنىشانى مالىكى ئىرانى دامى لە شارىكى نزيك لە ئوردوگاكەمانەو. مالى ژنە ناسياۋىكى خۇى بوو.

مەن لەو ساتەدا وا بە خەيالىمدا ھات كە ناۋى لەيلاى نىلۇفەرم بىستۈو، بەلام لە بەر ھەر شتىك بىت بەيادمدا نەھاتەو كەى و لە كوئ ئەو ناۋەم بىنيو. زۇر درەنگ زانىم كە پۇژىك لە پۇژان خودى ئەو تابلۇيەم لە مۇزەخانە نەيتىيەكەى موساى بابەكدا بىنيو. ئاشكرابو يادگارەكان زۇر ئازارىدەدەن. كە گەيشتە ئەو شوينە كەۋچكەكەى داناو گەوتى: خوشەويستى و ھات بىنيو، ئەو ھەموو سالە لە خويىنى مەۋف دەرەنەچىت، لە خەيالى دەرەنەچىت؟

بە خەسرەتەو گەوتىم: بىنيومە ھاورىم بىنيومە.

و ھەك ئەو ھەي يادگارەكان ھىند تال بىن بەبى زەردەخەنە نەگىردىتەو. خەندەيەكى گرت و گەوتى: مەن چووم بۇ ئەو شارە، چووم بۇ ئەو مالە، سەندوقى وىنەكىشان و بۇيەكانم پىبوو. ژنەكەى ھاورىي لەگەل دايكى

و دوو برای چکولانه‌دا له مالئیکی گه‌وره‌ی خوشدا ده‌ژیان، خانوویه‌ک به‌ده‌ستووری ئیرانییه‌کان پازابوووه، پرپوو له نه‌خش و زه‌خه‌فه. ئه‌ویش خانمئیکی جوان بوو. خۆی له ژوورئیکی پشته‌وه‌دا چاوه‌پوانیده‌کردم، جلئیکی سپی له‌به‌ردابوو، له ژنئیک ده‌چوو ئه‌و ساته له هه‌وره‌وه دابه‌زیبیت. نه‌ده‌کرا مروّف شهرم له‌و هه‌موو جوانییه نه‌کات. من ئه‌وسا وه‌ک ئیستا شهرمن نه‌بووم، به‌لام ئه‌و هینده جوان بوو، نه‌مه‌توانی سه‌یربیکه‌م. دواى سه‌عاتیک ئیشکردن... دواى سه‌عاتیک ئیشکردن..

دیسانه‌وه وه‌ستایه‌وه و وه‌ک مردبیت بّجوله‌که‌وته نیکاکردنی شوئینئیکی نادیار. من دووباره ده‌ستم له‌ده‌ستیدایه‌وه و گووتم: کاک مسته‌فا، کاک مسته‌فا باشیت؟ هه‌موو شتیک باشه، نه‌خۆش نیت؟

پاش وچانئیک به‌پیکه‌نینه‌وه گووتی: دواى سه‌عاتیک ئیشکردن هاته ته‌نیشتمه‌وه و فلچه‌که‌ی لیوه‌رگرم و گووتی: من بۆیه تۆم هیئاوه بۆ ئیره، بۆئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه بخه‌وین. خۆی جله‌کانی خۆی داکه‌ند و به‌پووتی له به‌رده‌مدا وه‌ستاو گووتی. به‌رله‌وه‌ی په‌سمم بکه‌یت، ناته‌ویت بزانیته‌ من کیم و چیم؟.

نازانم ئه‌و پۆژه چهند جار پیکه‌وه خه‌وتین، نازانم چهند جار پیکه‌وه چووینه‌وه بۆ ئه‌و ماله، نازانم چهند تابلۆم بۆ کیشا

هه‌ناسه‌ی سوارده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا ئه‌و ژنه به‌پووتی له به‌رده‌می خۆیدا ببینیت، ده‌ستی درێژده‌کرد و ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل، هه‌ستی ئه‌وهم هه‌بوو، وه‌ک نیکارکیشه گه‌وره‌کانی دنیا وه‌هام، هه‌ستمده‌کرد من گزیام، پینوارم، مۆدلیانیم. ئه‌و جه‌سته قه‌شه‌نگه که هه‌موو عاجباتییه‌کانی خودای له خۆی گرتبوو، ئیستا مولکی من بوو، جه‌سته‌یه‌ک بوو بۆ من بوو... نه‌مه‌زانی ژنی کتیه، ئه‌و پینی نه‌گووتم که ژنی کتیه، منیش نه‌مه‌ویست بزانم، پینویستیم به‌وه نه‌بوو بزانم، به‌لام دیاربوو ژنی پیاویکی ده‌وله‌مه‌نده. هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک تابلۆیه‌کی زه‌یتی گه‌وره‌م بۆ ته‌واوده‌کرد.

به دريژايي سالي ۷۴ و زستاني سالي ۷۵ يش له‌گه‌لمدا بوو. هه‌موو شتيكمان كرد بۆئه‌وه‌ي ئاشكرانه‌بين. كه شۆرش هه‌ره‌سيه‌ينا، من و تابلوكانم گه‌راينه‌وه بۆ شار. هه‌ره‌س هيند كتوپر بوو، بواري ئه‌وه‌ي نه‌دام له شه‌وي بار كردن و كۆچكردني ئه‌ودا بيبينه‌وه، به‌دريژايي ئه‌و ساله بيرمان له‌وه نه‌كردبووه‌وه كه شۆرش پوخا چي بكه‌ين. نه‌ من و نه ئه‌و كه‌سمان شۆرشگير نه‌بووين، هه‌چمان له سياست نه‌ده‌زاني، شه‌وي هه‌ره‌س ميرده‌كه‌ي له جينيكداديت و هه‌ليده‌گريت و ده‌گه‌ريته‌وه بۆ ولات. من زۆر له دووي گه‌پام و نه‌مدؤزييه‌وه. ئه‌و ماوه دوورودريژه هه‌رگيز ليم نه‌پرسی بوو خه‌لكي كوينايت، له كوئ ده‌ژيت؟. كه گه‌پامه‌وه وه‌ك ديوانه له‌سه‌رجاده‌كاني ئه‌م شاره ده‌سوڤامه‌وه، تووشي دالغه و خه‌يالي خۆكوشتن بووم. زۆر پۆژ له به‌يانبيه‌وه تا ئيوارئ من له‌سه‌ر پۆشني يادگار هه‌كانم ئه‌و خانمه‌م نيگاره‌ده‌كرد. له مالي خۆمان ژير زه‌مينه‌كه‌م كرد به‌ مه‌رسه‌م. به‌لام نيگاره‌كانم شه‌رم و خه‌ياي تيا نه‌بوو، وینه‌كانم هه‌موو له‌شي فريشته ئاساي «له‌يلاي نيلۆفه‌ر» بوو. ئه‌وكات باوكم مابوو، بينيني نيگاري ئه‌و ژنه پووته، ژني براكانمي تووشي توڤه‌يي و هه‌ستريايه‌كي گه‌وره‌كردبوو، هيندي هيندي براكانم و ژن و مندا له‌كانيان پينان له مالي ئيمه بڤي. خوشكه‌كه‌كانم نه‌ده‌هاتن، زۆر پۆژ وه‌ك شيت به‌ پيشيكي دريژه‌وه به‌ شارداد ده‌پۆيشتم، ديوانه‌يه‌كي بيچاره‌بووم كه له هه‌موو ئافره‌تيك وردده‌بوومه‌وه، به‌لكو له‌يلا غه‌مگينه‌كه‌ي خۆم بدؤزمه‌وه، دواچار يه‌كيك له هاوپريكانم پينيگوتم، گه‌ر ده‌ته‌ويت دووباره ئه‌و ژنه بدؤزيته‌وه ده‌بيت پيشانگايه‌ك بكه‌يته‌وهو نيگاره‌كاني نيشاننده‌يت، دلنابيه له بن زه‌ويشدا بيت سه‌رده‌رده‌هينيته‌وه.

به‌جۆريك هه‌ناسه‌ي لينڤا، ده‌سته‌سه‌ره‌كه‌ي گرت به‌ ده‌ميه‌وه و له كه‌پوويه‌وه هه‌وايه‌كي قوولي هه‌لمژي، ڤوومه‌ته‌كاني سوور هه‌لگه‌ڤابوون. كه‌ميك وه‌ستاو گوتی: بمبوره ده‌بيت هه‌مويت بۆ بگيرمه‌وه، هه‌مووشتيك،

له وانه یه له جیگایه کدا نهینییه که هه بیت من و تو پیکه وه گرییدات. دوو فیتهره که به دهم جنیودانه وه بهو کابرا نادیار و نه ناسراوه که هه رچی سیفته تی ناشیرین هه بوو خستیانه پالی، هه ستان و رۆیشتن. به قسه کانیاندا دیاربوو له گهل کابرادا له سه رخری هه ندی پارچه ی ئو تومبیل رینه که وتوون. چیشته خانه که تاده هات جه نجالترده بوو، مسته فای شه ونم بانگی هه ندیک خواردنی تری کردو پالیدا به کورسییه که وه، که چاوی ده نو قاند شیوه ی له مومیای ئیمپراتوریکی کۆن ده چوو. وچانه کانی تاده هات دریزترده بوون، هه ندی جار هه ستمده کرد نایه ویت بهرده وامییت، به لام هه میشه جوله یه کی ده کردو چاوه کانی ده کرده وه و بهرده وام ده بوو، گووتی: له ئه یلولی سالی ۱۹۷۵ دا، دنیا په نگیکی تری هه بوو، ئاه، جه لادته ئه و کات دنیا شتیکی تر بوو، هه رهس هه موومانی ویرانکردبوو، به لام هیوا هه بوو. من له یه کیک له چاپخانه کان ئاگادارییه کی گه وره م چاپکرد، له هه موو شاره کانی کوردستان بلاومکرده وه. هۆلی یه کیک له قوتابخانه کانم گرت و هه ندیک له تابلۆکانم هه لواسی. هه موو تابلۆکانم نیگاری ئه و خانمه بوون، ئه وه ی یه کجار ئه و ژنه ی دیبیت ده یزانی نیگاره کانم نیگاری ئه ون. دوو هه فته چاوه پروانمکرد، بيشومار خه لک هات، من بهرده وام له بهرده رگا که ده وستام و سه یرمده کرد، هه موو دنیا هات و ئه و نه هات. به زه حمه تیکی زۆر توانیم هه فته یه کی سیهه م پیشانگا که م دریزیکه مه وه. کاره کانم له پرووی هونه ریه وه شایسته ی ستایش بوون، هونه رمه نده کان زۆر به یان حورمه تیکیان بۆی هه بوو... هه فته ی سیهه میش خه لکیک هات ئه هلی هونه ر بوون. دوا هه مین پۆژ که ده رگای پیشانگا که مان داخست و تابلۆکانمان کۆکرده وه، هاو پێیه کم ته واوی تابلۆکانی برده وه بۆ ماله وه و من به هیمنی به ره و بازار که وتمه ری. سه د مه تر له ولا پیشانگا که وه چاوه پروانیده کردم، چاوانی پرپوون له فرمیسک، عه بایه کی به سه ره وه بوو، هاته بهرده مم و گووتی: چۆن شتی وام به رامبه ر ده که یت... چۆن؟. من

بۇ ئىستىك نەمدەزانى چى بلىم، نەمدەزانى راستمىكردوۋە ياخود ھەلە. بە
پەلە ۋەك شىت حىكايەتى ئازارەكانى ئەو شەش مانگەى خۆم گىزايەۋە،
پىمگوت، گەر نەزەم لە كوئىيە، چى دەكات، چۆن دەزى شىتدەبم. دەمزانى
منى خۆشەدەۋىت، ئەو دواھەمىن ئافرەتى دونيابوو كە منى خۆشويست،
دەمزانى دواچار منى دوزىۋەتەۋە، راستى نەدەكرد، ئەۋەى لا گرنگ نەبوو
ھەموو دونيا بزانىت ئەۋانە نىگارى ئەۋن، دەمتوانى سويندېخۆم كە لەۋ
ساتەدا دەتوانىت لە ناۋەراستى پىشانگاكدە بوەستىت و بلىت من ئەۋم، من
پالەۋانى راستەقىنەى ئەۋ تابلۇيانەم. ۋەك دواى پىيگوتەم، فرمىسكەكانىشى
فرمىسكى فىراق و دوورى بوون نەۋەك فرمىسكى تورپەى. گرنگ ئەۋەبوو
من و ئەۋ يەكترمان بىنيىەۋە، دەيانجارى تر بەيەكەۋە خەۋتىن، شىتى
يەك بووين... مىردەكەى لە ماۋەيەكى كورتدا بەۋ پارەۋ چەكانەى دواى
شۆرپش فروشتبوونىيەۋە بوۋبوۋە پىاۋىكى زەنگىن، ۋەك ھەمىشە ئاگاي
لە ژنەكەى نەبوو، پىاۋىكى كەچەلى بارىكى رەنگزەردىبوو، كە لەيلا ۋەك
سەگ تەماشايەدەكرد. من پۇژىك لە مەحەلەكەى خۇيدا لە بازار بىنيىەۋە.
من و ئەۋ ژنە نەماندەزانى دەگەينە كوئى، نەماندەزانى تا كەى دەتوانىن
ۋا بژىن. من تابلۇكانى ئەۋم لە مەرسەمەكدە ھەلۋاسىبوو، ھىدى ھىدى
ھەموو شىۋەكارەكان چىرۆكەكەى منيان دەزانى، ھەندىكيان ئەۋ ژنەيان
دەناسى، بەلام من لەۋ خەيالەدا نەبووم كەسىان خىانەتم لىيكات، من
بەردەۋام ئەۋ شىعەرەى رامبۆم دەگوۋتەۋە كە دەلىت: شاعىران ھەموو
بران. من پىمۋابوو نىگار كىشەكانى دونيا ھەموو بران.

كەمىك پاليدايەۋە دەستىكردەۋە بە خۋاردن، چەند جارىك سەيرىكردم
و گوۋتى: حەيف ناخۋىت... بەراستى حەيف. دەيزانى چىرۆكەكە گەشتۋتە
جىگايەك كە من بەشەۋقەۋە دەمەۋىت بزانم چى بەسەردىت. جارىكى تر
دەمى سېرى و ۋچانىكى تىرى گرت و گوۋتى: ئىستا پىمبلى چەند شاعىر لەم
شارەدا ھەن باۋەپىان ۋەھابىت كە شاعىران ھەموو بران، چەند شىۋەكار

هەن وا بلین. کەس نییه، کەس نییه وابلیت، بەلام من ئەوکات وامدەگووت و ئیستاش هەر وادەلیم.

شەویکی شوباتی سالی ۱۹۷۶، من لەمالی خۆمان لە قاتی سەرەوێه نوشتبووم، هەموومان نوشتبووین، بەرەیان لەسەر خەویکی ناخۆش بە ئاگاهاتمەوێه، ئیستا خەوێه کەم بیرنەماوێه، بەلام دەزانم خەویکی سامناک بوو، هاتمە خواری، بچمە مەرسەمە کەم، بەفریکی زۆر دەباری، لەسەر بەفرە کە شوین پێی دوو کەسم بینی کە بە تەنیشت یە کەوێه پۆشتبوون، دواتر یەکیکیان گەرابووێه. من بە پۆشتیکی زستانە ی ئیستووێه دابەزیم. دەرگای مەرسەمە کەم کرابووێه گۆپە کەشی دەسووتا. وەلێ دانیابووم ئێوارە کە هاتمە دەرێ دەرگا کەم داخست و گۆپە کەم کۆژاندەوێه، بێتیر کردنەوێه دەرگا کەم کردەوێه چوومە ژوورێ، ئەو پیاوێه کە چەلە، لوتدریژە، پەنگزەردەم بینییەوێه لە ناوێه پاستی مەرسەمە کە دا وەستاوێه تەماشای نیکارەکانی ژنە کە ی دەکات. بەر لەوێه هیچ بلیم، دەمانچە یەکی لە ژێر پشیتنە کوردییە کە ی دەرھیناو گووتی: کوپێ قەحبە... کوپێ قەحبە، کەس هە یە وا بە حەیاو حورمەتی خەلک بکات. من لە دوا ی ئەوێه هیچ لە یاد نییە، چەندین سال بیرم لێکردۆتەوێه، بەلام هیچم لە یاد نییە... هیچ یە کە مجار دوا ی ئەوێه لە خەستەخانە بە ئاگا هاتمەوێه، پینچ گوولەم پێوێه بوو، بەلام هیجیان شوینی زۆر کوشندە ی نەگرتبوو. کە من بە ئاگا هاتمەوێه شار هەمووی خرۆشابوو، کەس هیچی پینە دەگووتم... باوکم نە ییت زۆر بە ی کە سوکارم نە دەهاتن بۆلام، دوا جار یە کێک لە هاوڕێکانم پینگووتم لە یلای نیلۆفەریان کوشتوێه، هەر ئەو شەوێه ئێویشیان کوشتبوو. من وەک شیت بە برینداری لەسەر قەرەوێلە کەم دابەزیم و دەمو یست برۆم، دەمو یست لەو خەستەخانە یە دەرچم، بە هەموو دکتۆرو برینپینچ و سستەرەکان منیان بۆ نە دەگیرا. ناچار دوو هەفتە منیان بە زنجیر بەو قەرەوێلە یەوێه بەستەوێه. کە لە خەستەخانە هاتمە دەرێ و بۆ یە کە مجار سەیری شەقام و درەخت و

ئاسمانی ئەم شارەم کرد، زانیم ئیدی من تا هەتا هەتایە تەنهام. من لەو پۆژەووە تەنهام، لەو پۆژەووە تا قیامەت، تا کوتایی دنیا.
من بە غەمیکەووە لیم پرسی: بەلام مستەفای شەونم بۆ وازت لە پەسم هینا، بۆ بەردەوام نەبوویت؟

گووتی: کە لە خەستەخانە گەرامەووە، هەموو تابلۆکانی خۆم سووتاند، دەفتەری سکیچ و هیلکارییەکانم دراند، ئاگرم لە پەسمەکانی لەیلای نیلۆفەریش بەردا. دواي ئەو هەموو کارەساتە، دواي ئەوێ من و کەسوکارم بووبووین بە حیکایەتی هەرە گەورەي شار هیچ کەس لە خیزانەکەمدا پازی نەبوو من جاریکی تر پەسمبکەم. من خۆشم لە دواي ئەووە ئارەزوویەکم نەماوو، هەتا قەدەغەشمکرد کەس هیچ وینەیک بە دیوارەکاندا هەلواسیت. هیدی هیدی پیم لە ناو هونەرماندانی بێ، بە تایبەت کە زانیم ئەوێ ئەو پیاوێ هینا بۆ ئەو مەرسەمە هاوڕێیەکی خۆم بوو. جەلادەت ئیسماعیل، من زۆر ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووە، تا چەند سالیکیش بە ڕینگادا دەڕۆشتم و هەر بە خەیاڵ پەسم دەکرد، بەلام دواچار لە ناو ئەم بازار و چیشخانانەدا لەنگەرمگرت. لێردا بەردەوام دەمخوارد... جەلادەت من چەندین سالە دەخۆم بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەووە، بیر لە هەموو شتەکانی دنیا دەکەمەووە، تەنیا بۆ ئەوێ بیر لە پەسم نەکەمەووە، ئێرە نیشتمانی منە، ئەم چیشخانانە نیشتمانی من، ئەم بۆنە نیشتمانی منە... دەزانێ چەند ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووە؟ چەند ئازار و ئەشکەنجەم چەشت تا ئەو نیگارکێشەي ناو خۆم کوشت؟ دەزانیت؟

پالیدیایەووە گووتی: لەدواي ئەووە یەک تابلۆ هاتۆتە مالی من، یەک تابلۆ، یەک تابلۆی سەیر، کە شەویکی بەفرانباری شوبات، وەک هەمان ئەو شەوێ تیندا بریندارکرام، خانمێک لە دەرگای داو ئەو تابلۆیەي دایە دەستم و بە پەله پۆی، خانمێک بوو لە تاریکیدا دەموچاویم نەبینی.

تابلویه کی سهیربوو، لهو کاته وه جگه لهو تابلویه ناهیلیم نیگاری تر بیته ماله که م... ده زانیت ئه و تابلویه ناوی چیه؟
من لهو کاته دا هه موو گیانم ده له رزی، وهک مردو وه کان هه ناسه م له خوُم بری و به پوونی گویم لیوو که گووتی: جه لاده ت ئیسماعیل، ئه و تابلویه ناوی «شاری موسیقاره سپیه کان» بوو.

ئوقیانوسی هاوار و ئاشکرا بوونی حه قیقه تی مسته فای شه ونم

هه ندیک سات هه ن له ژيانی مرؤفدا، ساتی ونبوونی که وره ن، ساته وه ختی ویلبوون له ناو چه نده ها ریگا و چه نده ها پردو چه نده ها ده روزه دا، ساتیکه نازانیت له کویدا وه ستاویت، وینه بچوکه کان به جوریک ده تر فینن وینه که وره که ت له یاد ده به نه وه، ساتیکه نازانیت له سه ر چ خه تیکیت و له کوینه ها توویت و ده بیت بچیت بۆ کوئی. پیشتر پیتوایه شتیک له سه ر نیگاره که ده زانیت، شتیک له نه خشه که تیگه یشتوویت، به لام ساتیک دیت هه موو ئه و تیگه یشتنه ده ره ویته وه دلدیاده بیت تۆ هیچ نازانیت... تۆ وهک به له میک ونبوویت و نه ده زانیت به ره و پینش برۆیت و نه ده شزانیت به ره و دوا بکه ریته وه. ئه و ساته ی مسته فای شه ونم باسی تابلوی شاری موسیقاره سپیه کانی کرد له و ساتانه بوو. ساتیک بوو من ئاره زوویه کی قوولم تیدابوو تا کۆتایی له که ل سه فه ری ته لیسمه کاندای برۆم و نه وه ستم، به لام له هه مان کاتدا ئاره زوویه کی دژ و کوشنده شم تیدابوو واز له هه موو ئه و که مه یه بیتم و برۆم بۆ جیگایه ک، له هه موو ئه م بازنه یه دوور بکه ومه وه. له و ساتانه بوو که ده بایه دووباره به سه ر هه موو ته فسیره کاندای بچمه وه. که من ناوی شاری موسیقاره سپیه کانم بیست بیته وه ی هیچ بلیم، بیویستی خوُم هه ستام و بی خودا حافیزی

پۇيشتىم. مستەفای شەونم بانگىكردم و من نەگەرامەو، ھەستىمكرد دواى ئەو پستەيەى مستەفای شەونم پىويستىم بە پشوو و بىركردنەو، ھەيەكى درىژ ھەيە، بە پەلە بە ھەموو بالندەكانمەو، گەرامەو، بۇ گىلاسى سىي و ھەك يەكىك لەرزوتايەكى خراپى ھەيىت خۆم خزانە ژىر بە تانىيەكەمەو، ھەستىمكرد بە گريان. من ئەو ماو، ھەيە زۆر دەگريام، لە خۆمەو، دەگريام. پۇژى دواتر ئىوارەيەكى درەنگ مستەفای شەونم ھات بۇ گىلاسى سىي، چاوەروانى ئەو نەبووم ئەو پياو، بەو ھەموو گۆشتەو، بتوانىت ئاسان شەش قات سەرکەو، بەلام كەگەيشتە لای من جگە لە رومەتە ھەمىشە سوورەكانى ئاسەوارى ھىلاكى پىو، ديار نەبوو. نازانم بۇ لەو ساتەدا وا ھاتە بەرچاوم كە مستەفای شەونم پياويكە دەتوانىت بفرىت، بىئەو، كاتم ھەيىت زۆر بىرىكەمەو، مستەفای شەونم گوتى: دەبووايە تۇ بدۆزىمەو، نازانم بۇ بەو جۆرە جىتەيشتىم... بۇ؟. من دەمزانى من و مستەفای شەونم لە بازەكەداين... دەمزانى دەيىت يەكتەر بناسين، دەمزانى ھىچ چارىك نىيە ئەو نەيىت كە ھەموو چىرۆكى خۆمى بۇ بگىرمەو، چىرۆكىك ھىچ كەس پىشتەر بەو وردەكارىيە نەيىستبوو. ئىستا تىدەگەيشتم بۇ مستەفای شەونم دەبايە بالندەكان بىيىت، گەر بالندەكانى نەيىنايە ئىمە يەكديمان نەدەناسى. مستەفای شەونم لەسەر ھەق بوو دەبووايە ژيانى خۆمان بۇ يەكتەر بگىرپەو، تا لە جىگايەكدا ئەو خالە نەيىيە بگريىن كە لە يەكديمان نەيىكەكاتەو، ئەو پنتە نەيىيە و چكولەيە بدۆزىنەو، كە من و مستەفای شەونم تىكەلاوى يەكتەر دەكات. ژيان ھىچ نىيە جگە لە كىميايەك كە كۆمەلىك نەيىيە زۆر قوول لە ژىرەو، دەيجولنىت، مەو، قەكان بە چەندەھا تۇپى سەير پىكەو، گرىدەدات كە مەو، دەيىت ھەموو ھەستەو، ھەكانى خۆى تىزىكەتەو، بۇئەو، لە ماناكانى تىگات. من ئەو ئىوارەيە نەختىك بەفرم لە دراوسىيەكمان قەرزكردو، بەفراويكىمكردو، بە مستەفای شەونم گوت: بەپىزم دانىشە، ئىستا كاتى ئەو، ھەيە من ژيانى خۆم بۇ بگىرمەو،

کاتی ئه وه په تو بزانیت من کیم، که من ته واو بووم، ئیدی باشت ده توانین له یه کتر ټینگه ین، باشت ده توانین بزانین من و تو ده بیت چی بکین. مسته فای شه ونم به گوپه سووره پفکړده کانییه وه، بهو برو باریکانه وه که له دووره وه نه ده بېنران، بهو مووه سپیانه ی سرسنگی و ئه و قره ره شه دريژه یه وه، دیار بوو نه داری من و فه قیری ژووره که م تووشی پامان و بیرکړنه وه یه کی زوری کړده. من له دوشه ک و به تانییه کی کون، له کارتونیکی گه وړه و هندی زه خیره ی که م و دوو قاپ و دولکه یه ک و په رداختیک و کومه لیک موم به ولاوه هیچی ترم نه بوو، هه لبت له بالکونه که ش ته باختیکی چکوله و جلیکانیک نه وتم هه بوو... ئه وه هه موو مالی من بوو، هه موو دارو نه دارم بوو. دیار بوو ناغای شه ونم هه رگیز له شوینی وده ها خالی و په پوتدا نه ماو ته وه، وهک نه توانیت بهو هه موو وبقار و گوشته وه له سهر نوینه کانی من دانیشتیت، گووتی: ئه ی ناتوانین بچینه جیگایه کی تر؟ من گووتم: نا به ریز مسته فای شه ونم، دانیشه و گوینگره. سه یربوو یه کیکی وهک من بهو جله شر و په پوتانه ی خومه وه، فه رمان بؤ پیاویکی وا به وبقار دهرده که م که کوپی یه کیک له هه ره دهوله مه نترین خیزانه کانی شاربوو. هه ندیک که س به «مسته فا به گی شه ونم» بانگیانده کړد، نازناوی شه ونم شتیک بوو له باپیره گه وړه گه وړه که یانه وه بوی مابووه وه که ده یگووت: له سهر که شتییه کانی سولتانی عوسمانی کاریکړده و ناخودایه کی بیوینه و به پرم بووه، که دواچار له ناوه راستی ده ریای سپیدا عاشقی خوړییه که ده بیت، خو ی ئه و خوړیه ناوده نیټ «شه ونم»، خوړییه کی راسته قینه ی ده ریا که له گهل خویدا ده به ینیت بؤ کوردستان و له سهر زنی گه وړه کوشکیکی بؤ دروستده کات. مسته فای شه ونم که خو ی به نه وه ی ئه و خوړییه جوانه ی ده ریا ده زانی، له و ژووره په پووته ی مندا که میک دلته نگ و نارده حت بوو. دیار بوو له میژه له سهر ئهرز دانه نیشته وه، به لام له وساته دا من ئاره زوویه کم نه بوو

بېرۇمە دەرى، لە راستیدا پارەشم پى نەبوو داوھتى چايخانەيەكى بگەم، قەبوولېشم نەدەکرد ئەو وەك مېوانىك من داوھتېكات. لەبەرئەو پىمگوت: مستەفای شەونم بمبوره دەزانم ژوورەكەم لایەقى جەنابتان نىيە، دەزانم، بەلام لىرە باشترم نىيە. لىرە خوشترم نىيە، عەفوومبگە لە ئاوى ساردىش زياتر شتىكم نىيە پىشكەشتىكەم. بە شەرمىكەو گوتى: نا... نا، جەلادەت ئىسماعىل، ئاوى سارد زۆر باشە، هېچ عەيبى نىيە، هېچ عەيبى نىيە، من زۆر حەزم لە ئاوى ساردە. هېندەيە، من لەو باوھەدام كە چاكترە شوينىكى تر بدوزىتەو، ئىرە شوينىكى باش نىيە، دلنابە ئىرە شوينىكى باش نىيە.

من بىئەوھى گوى بەدەمە قسەكانى مستەفای شەونم دەستمكرد بە گىزپانەوھى چىروكى خۆم، ھەموو ئەو چىروكەم بە ھەموو وردەكارىيەكانىيەو بە ھەموو ئازارەكانىيەو، بە ھەموو پەشىمانى و برىنەكانىيەو بۇ گىزپانەو، ئەو يەكەمجارم بوو ژيانم بەتەواوھتى بۇ كەسىك بگىرمەو. بى پچراندن، بى درۆكردن... مستەفای شەونم گوگىرىكى زۆرباش بوو، لەگەلمدا گرىا، لەگەلمدا پىكەنى، لەگەلمدا غەمى خوارد، پرسىارى زۆرى لىكردم، وەسفى من بۇ جوانى دالىا سىراجەدىن سەرسامىكرد، وەسفى من بۇ شارى سۆزانييەكان دلى پركرد لە گريان، ھەموو شتىك لە نىوان من و ئەودا ئاسايى بوو، ھەموو شتىك بە ھىمنى پۆشت، تا گەيشتمە ئەو شوينەى ناوى موساى بابەكم هينا، تا بەو سفىكى درىژ باسى ئەو دكتورەم كرد، كە گەيشتمە سەر ئەو بېرگەيەى چىروكەكەم ھەستمكرد مستەفای شەونم ھەوای پىنامىنىت، گەرووى دەگىرىت، پرومەتەكانى سوورەدەبنەو و نىگای بە چەشنىكى ئاناسايى دەردەپەرى، وەك نەتوانىت قسەبكات چەندەهاجار سەرى بادا و گوتى: نابىت، نابىت. من باسى ئەو ژىرزەمىنە خورافىيەم بۇ كرد كە پېبوو لە ھەزاران تابلۆ، بەرلەوھى بگەمە سەر باسى تابلۆى شارى مۆسىقارە سېپپەكان، بە دەنگى بەرز وەك ھاواربكات گوتى: كەواتە

تۆ ئوئويت، جه لادەتى كۆترى راستەقىنەيت، من به هەلەدا نەچووبووم، تۆ ئو كەسەى كە هەموومان بەدواتا دەگەرین، تۆ ھاوړینى مامۆستا گەورەكەمانى، ھاوړینى موسای بابەكيت... تۆ جه لادەتى كۆتریت، نەو هك جه لادەت ئىسماعيل، تۆ ئوئويت.

من لەویدا وەستام و گووتم: ھاوړینى تۆ؟ موسای بابەك ھاوړینى تۆ بوو، چۆن موسای بابەك ھاوړینى تۆ بوو، چۆن؟

مستەفای شەونم بە دەنگىكى خنكاو گووتى: من يەككىم لەوانەى تابلۆم بۆ موسای بابەك كۆدەكردووە، من لەو تۆرە گەورەيەدام، من لە بازەكەى ئەودام، یاریدەدەرى موسای بابەكم. من لە سالى ٧٩ وە یاریدەدەرى ئەوم. من نەمدەزانى چى بكەم، وەك شیت بازمدایە سەر ملی مستەفای شەونم و گووتم: مستەفای شەونم تۆ درۆدەكەيت، درۆدەكەيت، درۆدەكەيت... تۆ پۆژىك لە پۆژان دكتۆر موسات نەبىنێو، تۆ پیاویكى سىحربازیت، دەبوایە يەكەمین شەو بمزانیا، تۆ دەجالىكى لە جلىكى رەشدا بەم شارەدا دەسورپىیتەو، لەوانەى پیاوكوژیش بیت، من چوزانم؟ تۆ كىیت و چیت لە من دەوئیت؟

مستەفای شەونم چاوەپوانى ئەو قسانەى نەدەكرد، خۆى راپسكاندو سەیریكى جله رەشەكانى خۆى كرد و بە حەپەسانىكى سەیرەو گووتى: جه لادەتى كۆتر تۆ دەلئیت چى؟ دەلئیت چى؟ من پیاوكوژ نیم... بەراستى بێتدەلیم من پیاوكوژ نیم.

پیشتر كەس ئەوجۆرە قسانەى پینەگووتبوو، من بە هۆى سەرسامى و پەشوكانەو نەمدەزانى دەلیم چى، لە دلەو دلبابووم مستەفای شەونم، لەو قەلەو ئىسك سووكانەى كە هەرگیز درۆناكات، بەلام دەمویست باوەرپنەكم، نەمدەویست لەم شارى ئاوارەییەدا هەمان ئەو تەلیسمانە سەر هەلبەنەو كە لە شارى سۆزانییەكاندا جیمهئىشتبوون، بە دلرەقىیەكى سەیرەو گووتم: دەجالىكى جل رەش، بە چاوى سىحربازىكەو كە

خه یالاتی خه لک دهخوینیتیه وه، ها... دلی خه لک دهخوینیتیه وه، فالچییه ک به قژیکی دریزه وه که پۆحمان دهپشکنیت و دهزانیت چۆن ئازارمان بدات. مسته فای شه ونم بیچاره سهیریده کردم و دهیگووت: جه لاده تی کوتر، تۆ ده لیت چی... ده لیت چی... من ده جالتکی جل رهش نیم، من سیحرباز نیم، قهت ناتوانم خه یالی خه لک بخوینمه وه، ناتوانم.

من له ناوه پراستی ژووره که دا ده و هه ستام و ده مگووت: چۆن بزنام تۆ پاستده کهیت، چۆن؟ چۆن بزنام تۆ ده جالیکی جل رهش نیت؟
ئهو گووتی: بهر له وهی وه لامتبه ده وه، پیمبلی بۆ ئهو پۆژه که من ناوی تابلوی موسیقاره سپیهه کانم هینا، تۆ هه ستایت و پۆیشیت... بۆ پۆیشیت... بۆ؟؟

من بئیرکردنه وه گووتم. له بهرئه وهی منیش تابلویه کی وه هام ههیه... تابلویه کم ههیه که هه مان ناوی ههیه، ئه و تابلویهی دکتور بابک ئیستا لای منه... تو به چیم تیده گیت؟ من تو نیم من له زور شت مه حروم بووم، هه ندیجار وهک که مژهیه کی که وره وه هام که نازانیت ئیشی له سه ره ئه م ئه رزه چیه... بۆ هه موو ده تانه ویت من عاقل بم، له کاتی کدا ده زانن من ناتوانم له زور شت تیگه م.

بئنه وهى بپه شوکیت یان سه رسام بیت گووتی: جه لاده تی کوتر ده بیت
ئو تابلویه بینم، ده بیت بیینم... هر ئیستا.

من له بنى ۽ ڪارتونه گه وريه دا تابلو ڪم ٻو ڊهرهينا، بهرگه ڪيم
ليڪرڊه وهو ڊامه ڊهستي و ڪو وٽم: فهرمو، تو واده زاني ته نيا تو ۽ ۽
تابلويهت ههيه، منيش ۽ وهتا تابلويه ڪي وهام ههيه... ئيسٽا پيمبلي
ته فسيري تو چيه؟.

زۆر بە وردی تەماشایکرد، بە چاوی یەکتەکە ھەموو نەتیی ئەو تابلۆیە بزانیت ماوھەکی درێژ سەیریکرد. دواتر بە ھێمنی تابلۆکە ی بچاھەو دەستیکردە ملی من و گووتی: تۆ ئەویت، چەلادەتی کۆتر، تۆ

ئەوئیت، ئیمە چەندین مانگە بەدواتدا دەگەرئین.

من به پەشوکانەوہ پرسیم : ئیوہ کئین؟

مستەفای شەونم وەلامی نەدامەوہو گووتی: جەلادەت هەستە، هەستە
ئێستا دەبێت بێت لەگەڵمدا، منیش نەهێتیەکی گەورەم هەیه نیشانەت بدەم.
پێکەوہ لە گێلاسی سەبی چووینە خوار، بێئەوہی هیچ بلیت، بە
دەموچاویکەوہ کە لە هەلچوون و پەشوکاندا سوورەلگەرپابوو پێشمکەوت،
منی سوار ماشینیکی سووری تازە دەکرد، لە پشت سوکانەوہ لە هەر
ساتیکی تر زیاتر ویقاری دەبینرا، بەدریژایی ریکا هیچی لەگەڵدا نەگووتم.
هەستمکرد دەستی دەلەرزیت، گویم لە لێدانی دلی بوو، کە هێند بەرزبوو
لە دەنگی مستیکی ترساو دەچوو لە شەویکی تاریکدا لە دەرگایەکی
داخراو بدات، بەلام وەک هەمیشە هەناسەیی خۆی گرتبوو. دواي سێ
چارەک لیخوڕین گەیشتیە جیگایەکی چۆل، شوینیک بوو لە پاشماوہی
کارخانەییەکی کۆن دەچوو، شوینیک بوو خالی، من ئاسەواری هیچ
پۆحەلەبەریکم نەدەبینی، سەبەرێکی سەنگینی ئێوارێ کە پەربوو لە هەناسەیی
پیشینی شەو لەو جیگایەدا نیشتبوو، شوینیک بوو پەر لە دەرک و گزوگیای
مردوو. چەند ژووریکی بلوکی فەرماؤشکراو بوو، دیاربوو یەکتیک دەرگاو
پەنجەرەکانی دەرھیناوە، دیاربوو دەستیک ویستویتی سەقفەکەیی تینکەدات
و بۆی نەکراوە لە پشت ئەو ژوورانەوہ چەندەھا سالۆنی گەورە گەورەم
دییەوہ، نەمدەزانسی ئەم شوینە کوینی، زۆر زەحمەت بوو بە شیوہی
خانوبەرە و دابەشبوونی هۆل و بیناکاندا تێگەیت ئەم جیگایە بۆچی
کراوە، ئاخۆ بێکەییکی سوپابوو، کارخانەبوو، مەخزەن بوو یان چی؟
مستەفای شەونم لە ناکاو لە ناوہراستی ئەو شوینە خاپوورەدا وەستاو
گووتی: گەر ئەو تابلۆیە نەبایە تۆ بۆ هەتاھەتایە وندەبوویت.

من لیم پرسی: مستەفای شەونم بۆ کویم دەبەیت؟ ئەم جیگایە کوینی؟

گووتی: پەلەمەکە ئێستا خۆت هەمووشتیک دەبینیت.

منی برده ناو یه‌کیک له سالۆنه زۆر گه‌وره‌کانه‌وه، پۆژ خه‌ریک بوو ئاواده‌بوو، له هۆله‌که‌دا چه‌ند جارێک به وردی چاوی گێنرا، له هه‌ندی شویندا چه‌ند جارێک به پیلاره‌کانی ته‌په ته‌پی کرد، دوا‌جار ده‌ستبێرد و له شوینیکی دیاریکراودا، سه‌رقاپیکی نه‌بینراوی به‌رزکرده‌وه و ده‌روازه‌ی ژیر زه‌مینیکی تاریکی ده‌رخست و به منی گووت: جه‌لاده‌تی کوتر، به‌خیربێت بۆ نه‌نیترین مۆزه‌خانه‌ی سه‌رزه‌وی، بۆ شاری ئه‌و تابلۆیانه‌ی له مردن پزگار‌بوون. بۆ ولاتی نیگاره نه‌نییه‌کان.

ژیر زه‌مینیکی قوول و تاریک بوو، له ناو ئه‌و تاریکییه‌دا زیاد له سه‌د مه‌تر به کویری پویشتین، له دیواریکی دیکه‌دا ده‌رگایه‌کی چکۆله و نه‌ینی دیکه‌ی کرده‌وه، له‌ویوه چوینه ناو هۆلیکی گه‌وره‌وه، وه‌ک هه‌مان ئه‌و هۆله‌ی که پۆژیک له پۆژان له شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان له‌گه‌ل موسای بابه‌ک پێم تیخست. من به‌ جوړیک سه‌رسام بووم، زمانم گۆی نه‌ده‌کرد، یه‌کیک بوو له‌وساتانه‌ی ده‌که‌ویته ده‌ره‌وه‌ی تیگه‌یشتن و توانای ته‌فسیری مرو‌فه‌وه، پێشانگایه‌ک بوو به هه‌مان پیکهاته‌ی پێشانگا ئه‌فسانه‌یه‌که‌ی موسای بابه‌ک، هه‌مان پێچاوپێچی و ئالۆزی، هه‌مان پارچه‌ی سه‌یرو ناکۆتا، هه‌مان سروشتی ریکخستن و هه‌مان شیوازی پوناککرده‌وه، ته‌نیا شتیکی جیاوا‌ز، ئه‌و تابلۆیانه‌ی بوو که لی‌ره‌دا هه‌لواسرا‌بوون، تابلۆکان هه‌مان ئه‌وانه نه‌بوون که له مۆزه‌خانه نه‌نییه‌که‌ی موسای بابه‌کدا بێنییووم. مسته‌فای شه‌ونم ده‌یزانی من چه‌ند سه‌راسیمه‌و گێژ سه‌یری دیمه‌نه‌که ده‌که‌م، به‌لام به‌سه‌بره‌وه گووتی: جه‌لاده‌تی کوتر، هیچ شتیک له ژياندا وه‌ک دوزینه‌وه‌ی رابوردوو مایه‌ی سه‌رسامی نییه. تۆ خۆشبه‌ختی که ساتیکی وه‌ها ده‌ژی، زۆربه‌ی جاره‌کان رابوردوو که ونده‌بێت جاریکی تر ناگه‌رپته‌وه.

من که خه‌ریک بوو ده‌خنکام، گووتم: به‌لام چون، مسته‌فای شه‌ونم چۆن؟

مسته‌فای شه‌ونم له ژیر پوناکی گلۆپه‌کاندا ره‌نگی وه‌ک جاران سوور

نه‌بوو، به‌لکو له مه‌خلوقیکي بیره‌نگ ده‌چوو که له ده‌ورو زه‌مانیکي تره‌وه هاتبیت، ده‌یزانی ئه‌مه له‌و ته‌لیسمانه‌یه که مرؤف شیتده‌کات، کورسی و میزیکي چکولانه له سوچیکی هوله‌که‌دا بوو وه‌ک په‌لی مندالیک بگریټ، ده‌ستی گرتم و منی له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشانده‌ و خوی به‌ پیوه‌که‌وته قسه‌کردن و گووتی: به‌ر له هه‌شت مانگ، من له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی «پاسه‌وانانی جوانی» دا به‌شداربووم. من ده‌زانم دکتور موسای باب‌ه‌ک باسی هیچ شتیکی بۆ نه‌کردویت، چونکه نه‌ده‌بایه باسییکات، ته‌نیا ئه‌وانه بۆیان هه‌یه نه‌ینی پاسه‌وانه‌کان بزانه‌ن که خویان ده‌بن به پاسه‌وان، ته‌نیا ئه‌وانه‌ش ده‌بن به پاسه‌وان که ژیا‌نی خویان بۆ پرگارکردنی هونه‌رو حه‌قیقه‌ت ته‌رخانده‌که‌ن، دکتور موسا له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یزانی که تۆ یه‌کیکی له‌وانه‌ی پوژیک له‌ پوژان ده‌بیت به پاسه‌وان، به‌لام ته‌نیا له سنووریکی دیاریکراودا بۆی هه‌بوو شته‌کانت بۆ باسیکات، له سنووری پیشانگا‌که‌ی خویدا، له سنووری ئه‌وه‌ی گه‌ر هاتوو پوژیک شتیک ئاشکرا‌بیت ته‌واوی ئه‌م جیهانه نه‌که‌ویت به‌ر مه‌ترسییه‌وه، چونکه ئه‌مه جیهانی‌که هیچ ئاده‌میزادیک بۆی نییه بیخاته ژیر مه‌ترسییه‌وه.

مسته‌فای شه‌ونم ئیستا له‌و پیاوه نه‌ده‌چوو که له‌ده‌ره‌وه دوا‌ی چه‌ند پرسته‌یه‌ک هه‌ناسه‌ی سواره‌بیت و قسه‌ی بۆ نا‌کریټ، به‌لکو که وچانی ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌بوو بیربکاته‌وه، باشت‌ر پرسته‌کانی ریکبخات و وشه‌کانی هه‌لبژیریټ. که‌میک له‌ میزه‌که دوورکه‌وته‌وه و توزیک دوگمه‌کانی چاکه‌ته‌که‌ی توند کرد و گووتی: یه‌که‌مجار ناوی تۆم له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا بیست، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا پیمان گووترا که ده‌بیت هه‌مۆمان بۆ جه‌لاده‌تی کو‌تر بگه‌رین، بۆ کو‌ریک که تابلوی «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» ی پییه، هه‌موو ده‌مانزانی دۆزینه‌وه‌ی تۆ ئاسان نییه، به‌لام ده‌شمانزانی دوا‌جار نیشانه‌یه‌ک، هه‌والیک، رووداویک کۆمه‌کمانده‌کات و تۆ ده‌دۆزینه‌وه. من به‌سه‌رسامیه‌وه پرسیم: منتان بۆچی بوو، من کیم تا ئیوه له‌ دوام

بگەرېن، ھا بابايەكى ئاوارە... بۇ لە دوام دەگەرېن؟

مستەفای شەونم گووتى: دكتور موسای بابەك دەيەوئیت تۆ ببینیت،
دكتور موسا خۇى.

من كه خۇشییەكى بیتوینە پەپیبوو پۆحمەو ھاوارمکرد دكتور موسای
بابەك ماوہ؟ دكتور موسای بابەك دەڑى؟

مستەفای شەونم بە زەردەخەنەيەكەوہ گووتى: دكتور موسای بابەك
چاوہروانى تۆ دەكات، ئیستا لە جیگایەكى دوورى دونیادا، لە شوینیکدا
لەسەرى ئەو سەرى ئەم ژیر زەمینە، لە خالیكى تری ئەم تونیلە ناکوتایەدا
چاوہروانى تۆ دەكات.

بەسەرسامییەوہ گووتم: بەلام چۆن؟ چۆن؟ من ھەموو ئەو شارەم
بینى دەبیتە خۆلەمیش، ھەموو ئەو شارەم بینى زەوى قووتیدەدات.

مستەفای شەونم گووتى: ناتوانم وەلامى ئەو پرسىارەت بدەمەوہ، من
شتیکى زۆر لەسەر ئەو چیرۆکەى ئیوہ نازانم. بەلام خۆشەختەم بەوہى
ئەو بالندانە بەو جۆرە کۆمەکیانکردم. من زۆرجار ھەستدەكەم پیاویكى
زۆر بەختەوہرم.

بیتەوہى لەسەر من بوەستیت، بیتەوہى چاوہروانى ھیچ قسەيەكى
من بکات، گووتى: جەلادەتى کۆتر، من و تۆ دەبیت ئەمشەو بکەوینە
سەفەریكى دوورو دریز، لەم ژیر زەمینەوہ و بە تونیلکی ناکوتادا، تونیلک
نە ئەمسەرى ھەيەو نە ئەوسەر، بە ھەموو خۆرەھلاتدا تیدەپەریت. ئیستا
وہزیفەى منە تەواوى ئەم یارییەت بۆ پوونبکەمەوہ، بەرلەوہى دەستبەین
بە سەفەر دەبیت گویم لیبگریت، دەبیت بە وردى گویم لیبگریت.

من لە بەختەوہریدا نەمدەتوانى لەسەر کورسییەكە ئارامبگرم گووتم:
گەر تۆ دەمبەیت بۆ لای دكتور بابەك، ئامادەم ھەموو عومرم گویت
لیبگرم... ھەموو عومرم.

مستەفای شەونم بە ھیمنى دەستیکرد بە گێرانەوہى حیکایەتى ئەو

جیهانە، من حیکایەتە کە تان بەو شتوویە بۆ دەنوسمەووە کە ئاڭای شەونم گێڕایەووە، من بەجۆریک لە جۆرەکان باوەڕم بەو حیکایەتە کرد، دواتریش هەرگیز لە کەسی دیکەم نەپرسی، نایا ئەو چیرۆکە راستە یاخود هەلە، لەو چیرۆکانەبوو کە مەرۆڤ یان باوەڕ بە هەمووی دەکات یا باوەڕ بە هیچ شتیکی ناکات. مستەفای شەونم بەمجۆرە قسەیکرد:

«جەلادەتی کۆتر، ئەو پیشانگا چکۆلانەیە کە تۆ لە شاری سۆزانییەکان بینیت و ئەم پیشانگایە کە ئێستا لێرەدا دەبینیت، بەشیکن لە جیهانیکی گەرەتر... دوو خالی بچوکن لەسەر نەخشەیەکێ گەرە، کە لەوانەیە تەواوی ئەو نەخشە راستەقینە لای هیچ کەس نەبێت. لە ژێر هەموو شاریکی ئەم دونیایەدا، لەژێر هەر جیگایەکدا کە هونەر هەبێت، پێگایەکێ نەهێنی و باریکیش هەیە کە من ناوی دەنیم پێگای جوانی. جەلادەتی کۆتر حیکایەتە کە بەمجۆرە کە هەزاران سال لەمەوبەر، لەسەر دەمی پادشایەکی زالمدا هێزێکی چکۆلانە دروستدەبێت کە ناویان هێزی پاسەوانانی جوانییە، وەک دەزانیت پادشاکان پێکی کوێرو بینیان لە هونەر و جوانی هەیە، ئەو پادشا زالمی ئەو سەردەمە فەرمانرەوای زەمین بوو، سالاری هەموو ئەم دەفەرە بوو کە لە چین و ماچینەووە تا سەر دەریای سپی درێژبۆتەووە حەز لە خانمێک دەکات، دیارە پادشاکان کە عاشقیان دەبن خۆشەویستیشیان پەرە لە شەرانگیزی و خراپە، پەرە لە ویستی کوێر بۆ زەلیلکردنی مەرۆڤ. ئەو پادشا بەدناو و بێرەحمە پەیکەرتاش و نەقاشیکی هەیە کە پیاویکی دەست پەنگینە، مامۆستایەکی بیونەیی هونەر و لەمەسەر و سەری دونیاووە خەلک دێن تا بەهرە لە هونەری ئەو وەرگرن. وەک کچەمیری زۆر لە حیکایەتە کۆنەکان، خانمی ئەو چیرۆکە دلی لە شاهەنشا بەقینە و شەیدای ئەو پەیکەرتاشە دەبێت، ئەو سەنەتکارە بیونەیی قولنگی جوانی لە هەموو دەشت و دەریکدا دەنگیداووەتەووە، دواجار شاھی دلەرەق لە تۆلە ی ناکامییەکی خۆیدا بریار دەدات کە نەوێک ئەو پەیکەرتاشە خۆی بەلکو

هونه‌ر له‌سه‌ر پووی زه‌وی بس‌پیتیه‌وه. جه‌لاده‌تی کۆتر، له‌و سه‌رده‌مه‌دا پادشا هیزه‌کانی ده‌نیریت له‌هه‌موو ده‌قه‌ره‌کانی ئه‌و شاهنشینه بیسنوو و بیتخوبه‌دا چی کاریکی نه‌قاشی هه‌یه، چی نه‌قاشیک و چی په‌یکه‌رتاشیک هه‌یه، چی شاعیریک و چی نوسه‌ریک هه‌یه، چی کتیبیک و چی کتیبخانه‌یه‌ک هه‌یه بیسووتین. له‌ زۆربه‌ی شارو هه‌ریمه‌کاندا هونه‌رمه‌نده‌کان ده‌گرن و به‌ زیندوویی ده‌یانسووتین، نه‌ ده‌شت و نه‌در، نه‌ چیاو نه‌ سه‌حرا په‌ناگیه‌ک نابەخشنه ئه‌و پۆحه‌ ناسکانه‌ی به‌سه‌ر زه‌مینى ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا ئاواره‌ده‌بن، بیهوده له‌م شاره‌وه هه‌ل‌دین بۆ ئه‌و شار. وه‌ک حیکایه‌ته‌که ده‌گێریتیه‌وه زه‌مین به‌ جۆریک له‌ پووی شاعیرو شینوه‌کارو ئه‌هلی فه‌نتازیا‌دا ته‌سکده‌بیتیه‌وه، دواچار زۆر له‌ هونه‌رمه‌ندانی زه‌مان. له‌ نه‌قاشان و ئه‌هلی وشه له‌ شوینیکدا کۆده‌بنه‌وه‌و بریارده‌دن سوپایه‌ک دروستبکه‌ن ناوی سوپای پاسه‌وانانی جوانی لیبنین، سوپایه‌کی نه‌ینی که ئیشی ئه‌وه‌یه خه‌زنه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر به‌پاریزیت، توحفه‌کانی جوانی هه‌ل‌گریت، له‌ مه‌ترسی بیانپاریزیت. سوپایه‌ک ئیشی ئه‌وه‌یه ته‌نیا حه‌شارگاهیکى سه‌لامه‌ت بۆ هونه‌ر دروستبکات، کتیب هه‌ل‌گریت، ده‌ستفوسه‌کان له‌ سووتان و فه‌وتان رزگاربکات. له‌و پنته‌وه که هونه‌رمه‌ندان تیا‌ده‌وه‌ستن، له‌ ناوه‌راستی ئه‌و بازنه‌یه‌وه که له‌ده‌وری کۆبوونه‌ته‌وه ده‌ستده‌که‌ن به‌دروستکردنی تونیلکی پینچاوپینچی مه‌زن، ئاخۆ چ هیژیک هه‌بووه یاریده‌ی ئه‌وانه‌ی داوه‌ بتوانن ئه‌و تونیله‌ دریز و بیۆنه‌یه‌ دروستبکه‌ن، چ سیحریک و چ ئیله‌ام و چ توانایه‌ک؟. به‌لام جه‌لاده‌تی کۆتر، دواچار که سه‌یری گه‌وره‌یی ئه‌م تونیله‌ ده‌که‌یت و به‌ توانای مروّف به‌راوردیده‌که‌یت، شتیکی ئاسایی دیته‌ به‌رچاوت. من که سه‌یریده‌که‌م وه‌ک شتیک له‌ جۆری شورای چین، به‌لام له‌ ژیر زه‌ویدا دیته‌ به‌رچاوم، شورا‌یه‌ک که هونه‌رمه‌ندان له‌ بری ئه‌وه‌ی بۆ دیفاع له‌ پادشاکان دروستیبکه‌ن بۆ به‌رگری له‌ خۆیان دروستیان‌کردوه، شورا‌یه‌کی گه‌وره له‌ ژیر زه‌ویدا، له‌ دیویکی نادیا‌ری دنیا‌دا به‌ ناو سه‌رده‌مه‌کان و

پوژگار هكاندا ديت و له كونه وه تا ئه مړو به نه ينى ماوه ته وه و تا قيامه تيش هر به نه ينى ده مينيت ه وه. پنده چيت پوژ له دواى پوژ و سال له دواى سال، شار به دواى شار و پادشا له دواى پادشا ئه م تونيله گه وره بووبيت. له سهرده مى جياواز جياوازي ئه م خوړه لاتى من و تودا پادشاى ديكه دروستده بيت كه حه زيان له خاپووركردنى هونه ره، هونه رمه ندانى ديكه دروستده بن، پاسه وانانى تر دروستده بن كه ئه وانيش بيتاگا قموچى خويان دروستده كهن و خنده كى نه ينى خويان له ژير زه وييه وه راده كيشن، له گه ل تيپه پينى زه ماندا ئه م تونيله دوورو جياوازه هه موو ده گه نه وه به يه ك، به شيك له م خنده كانه راستين و به شيكى مروف ته نيا به كومه كى فه نتازيا ده توانيت پيكه وه گرييانبدات، ته نيا كه سانيك ده توانن به م تونيله دوورو دريژانه سه فه ربكهن كه پاسه وانى هونه رو ئه ميرى فه نتازيان... له گه ل دروستبوونى هه موو شاريكدا، ريگايه كى شار دراوه و نه ينى ليده كه ويته وه كه ريگاي هه له اتنى جوانيه له فه وتان، له گه مژه يى. جه لاده تى كوتر، هونه ر به دريژايى ده يه ها سه ده له م سهر زه مينه دا له راكردنيكى بيتوچاندايه. ته نيا له پادشاكان و جه لاده كانيش راناكات، له گه مژه كانيش راده كات، به تاييه ت ئه و گه مژه و ده جالانه ي جلى هونه رمه ندو شاعير له به رده كهن، له و هونه رمه ندانه راده كات كه ماناى جوانى خاپوورده كهن و له قوولاى خوى به تاليدكه نه وه. جه لاده ت هونه ر بالداريكى ئه فسانه يى نه بينراوه، كه ته نيا ئه وانه ده بينن كه چاويكى تر له ناوياندايه... ئه م تونيله ش تونيليكى نه ينى و نه بينراوه ته نيا ئه وانه سه فه رى پياده كهن كه جوانيه ك له دلياندايه و به ره و جاويدان ده پون، هاواريك له دلياندايه و له مردن راده كهن، مروف يان ده بيت پاسه وانى جوانى بيت ياخود له مردن رابكات ئه وسا ده توانيت بيته ئه م مه مله كه ته نه بينراوه گه وره يه وه... له ژير هر شاريكى ئه م ولات و سه رزه مينه دا كومه ليك پيشانگاي ئاوها نه ينى و كتيخانه ي نه ينى هيه، كه ته نها ريواره راسته قينه كان ده توانن بيگهنى، ئه م به ره مانه له

پۆژگاری ئاسوودەیی و ئاشتیدا دینە دەرەو و دەبن بە مولک و مالی
 ھەموومان، لە پۆژگارانی تریشدا دەچنە ژێرەو و وندەبن و دەوستان تا
 لەسەردەمیکی تردا وەک خۆیان یان بەشیوەی تر دینەو دەری. تەمەنی
 پاسەوانانی جوانی و تەمەنی ئەم خەرەندە لەو دێرینترە کەس بزانیت
 چەندە یان بتوانیت بیپۆیت، خودی پاسەوانانی جوانیش، ئەگەرچی
 ھەریەکەیان دەزانن بەشیکن لە سوپایەکی گەرەتر، بەلام زۆربەیی کات بە
 تەنیا ئێشەکەن. زۆربەیی جارێش بە تەنیا دەست پێدەکەن. ھەریەکەیان
 ژێر زەمینێکی نەیتی بۆ خۆی دروستدەکات و دواتر سەیردەکات ئەو
 ئەو دروستیکردو بەشیکن لە پێگایەکی گەردونی گەرەتر، خالێکە لەسەر
 تۆپێکی نەیتی. زۆرجار مەرۆف چەندەھاسال ئێشەدەکات ئەوسا یەکیک لە
 پاسەوانە راستەقینەکان دەدۆزیتەو، لەوانەیە چەندین سەدە بیت و بپوات
 پاسەوانێکی راستەقینە دروستنەبێت کە پزگارکردنی ھونەر بکات بە ئێشی
 خۆی. لەوانەیە یەکیک چەندەھاسال کاربکات و ئاگای لە پاسەوانەکانی
 تر نەبێت. جەلادەت مەرۆف ھەرگیز ناتوانیت ھەموو جوانی پزگاربکات،
 ھەمیشە بەشیکن لە راستی و جوانی دەپوات و پروودەکاتە جیگایەکی
 نادیری تر... تۆ ئێستا بۆیە لێرەیت تا کۆمەکمان بکەیت. لێرەو لەم ژێر
 زەمینەو پێگایەکی دوور و درێژ دەپوات کە من ھەرگیز نەگەیشتومەتە
 کوتایی، من و تۆ ئەمشەو لێرەو بەرێدەکەوین».

دوای ئەوێ کە ئەو بەشەیی چیرۆکەکی تەواوکرد، کەمێک ماندوو
 بەرابەرم وەستا و گووتی: دەزانم ھێشتا زۆر پرسیار ماو وەلامیبەمەو،
 من ئێشم ئەوێ تەو شوینەیی ئاگادارم ھەموو شتیکی پروونبکەمەو،
 ھەموو دەزانین تۆ سەفەریکی زۆر درێژترت لە بەردەمدایە. سەرەتا
 حەزەدەکەم لە پەییوەندی خۆم و دکتۆر موسای بابەکەو دەست پیکەم.
 من دوای کوژرانی لەیلای نیلۆفەر، چەند سالیکی لە ھەموو شتیکی دابپام،

وێك پیاویکی مهئوس و بیهیاو ژیانم له چیشتهخانهكاندا دهبردهسهر، من ئیستاش ههر ناومیدم و ههر له نیوان چیشتهخانه و جگهرخانه و چایخانه قهبزو تاریكهكانی ئهم شارهدا دهژیم، بهلام جهلادهتی كوتر شتیكم ههیه زۆر لهو بیتهقهتی و نارچهتییهكم كهدهكاتهوه، ئهو پۆژه بۆم باسكردیت كه دواى لهیلا من تابلوكانى خۆم سووتاند، له راستیدا دواى لهیلاى نیلۆفه نهমেوایست پهیوهندییهكم به هونهرو نهقاشییهوه بمیشت. دیاره ههندیک ئیشم ههبوو لیتهو لهوئ، لای هاوڕێ و ناسیاو و برادهرانى دوورو نزیك كه دهستم پێاندا نهدهگیشت، بهلام هیدی هیدی ههموویانم بیرچووهوه. جهلادهتی ئازیز دواى سێ سال له مردنی لهیلا بۆیهكهمجار چوومهوه. ئهو چایخانه چكولانهیهی كه شیوهكارو هونهرمهندهكان لێی كۆدهبوونهوه، وێك دهستیكى نهینی بهرهو ئهو جیگایه بمبات، دهستیك له من گهورهتر، شتیك له من بههیزتر، چاویك له ناوهوه دادهگیرسیت و تینت دهباتی و ناچارتهكاته برۆیت. لهو چایخانهیهدا كهنجیكى چكولانهی شهرمم ناسی، كۆپىكى رهشتالهى قۆدریژ ناوی «سهفا تهیفوور» بوو، من وێك تو داوهتی چیشتهخانهیهكم كرد و لهسهر خواردنهكه باسی ژيانى خۆی بۆكردم، دواچار كهزانى مالیكى گهورهههیه، داواى لێكردم تابلوكانى بۆ ههلگرم، چونكه سهفهریكى دریزی له بهردایه، سهفهریكى دوور و درێژ. من ئهوكات سویندم خواردبوو نههیلیم هیچ تابلۆیهك ڕوو له مالم بكات، سویندیک تهنیا یهكجار شكاندم و جاریكى دیش نایشكێنمهوه. بهلام چاوی غهمگینی ئهو كۆره، ئهو سهفهره نادیارهیه كه له بهردهمیدا بوو وای لێكردم بیر له چارهیهك بکهمهوه، ئهوكات باوكم بیرى لهدروستكردنی چهند مهخزهنیكى زۆر گهوره دهكردهوه، چهند مهخزهنیك دهستبدات مڕۆف گهنم و جۆو ئارد، توتن یاخود شهكری تیا كۆبكاتهوه، بهوهدا مولهكانى ئیمه زۆربهی لهدهرهوهی شاربوون، ئهم زهویانهش ئهوكات پارهیهكى ئهوتویان نهدهكرد، لهبهرئهو خهلك زیاتر ڕووی لهوه بوو مهخزهنیان تیا

دروستىبات، بيانكات بە كىلگەي بەختوكردى مريشك و شتى لەو بابەتە.
 من ئەوكات بەشىك لەو پرۆژەيەم سەرپەرشتىدەكرد، واھات بە خەيالدا
 كە دەتوانم تابلۇكانى سەفا تا لەسەفەر دىتەوہ لە يەكىك لەو ژوورە
 خالىيانەدا ھەلگرم. بۇ پرۆژى دوايى لەگەلدا رېكەوتم و چووم بۆسەيرى
 ئىشەكانى، كورېكى بىئەندازە بەھرەمەندبوو، كە كارەكانىم بىنى سەرەتاي
 دەرکەوتنى بلىمەتېكى نىگاركىشتم تيا بىنييەوہ، چەشنى نىگارو سروشتى
 ھىمنى خۇى زياتر وای ليكردم كونجىك چۆلېكەم و ئىشەكانى لە شوينىكى
 گونجاودا بپارىزم. جەلادەتى كۆتر، ئەو بىنا كۆن و پوخاوانەي سەرەوہ
 پاشماوہى ئەو مەخزەنە گەورانەن كە دەبايە پرۆژىك ببوونايە بە ەمبارى
 توتن و دانەويئە، بەلام قەدەر واىكرد بىن بە بەشىك لە زەوييەكى خەيالى
 كە لەبرى بەروبوومى زەوى، بەروبوومى پۇح دەپارىزن. ئەو پرۆژەي كە
 تابلۇكانمان گواستەوہ بۇ ئىرە ئەوہ دواھەمىن پۇژ بوو كە من سەفا
 تەيفوورم تيا بىنى. سەفا رۇيشت، بوو بە پىشمرگە و لە دوازەھەمىن
 پرۆژى پىشمرگايەتيدا شەھيد بوو، بەلام ئىشەكانى بوون بەسەرەتاي
 دروستىبونى پنتىكى دىكە لە ئۇقيانوسى ھاوارەكان. ئا، جەلادەت بىرم
 چوو پىتېلېم كە ئىمە بەم تونىلە درىژە دەلېين «ئۇقيانوسى ھاوار». ئەوہ
 وشەي نەيتى نىوان ئەوانەيە كە پاسەوانى جوانين، ھىچ كەس بۆى نىيە ئەو
 وشەيە بزانىت تا نەيتتە باوہرپىكراوى گەورەي ئىمە، ئىستاش تۆيەكىكىت
 لە ئىمە، يەكىكى لە بازەنەكەدا. لە بەرئەوہ گەر نەزانىت «ئۇقيانوسى ھاوار»
 گوزارەي نەيتى نىوان پاسەوانەكانە، ناتوانىت بەم ديوہ خەيالىيەي دونيادا
 بگەرېيت. من پىتدەلېم زۇرجار گەر لە شوينىكىدا دەرگاكان نەكرانەوہ،
 گەر يەكىك لىتى پرسىت «تۆلە كويوہ ھاتوويت؟» گەر نەلېيت من لە
 «ئۇقيانوسى ھاوار» وە ھاتووم كەس دەرگات لى ناكاتەوہ. ئۇقيانوسى
 ھاوار نازانم چىيە، وابزانم ناوى تابلۇيەكە، ياخود لەوانەيە ناوى شىعيرىك
 يىت، يان كىتېيك، من واھەستدەكەم ئەو وشەيەم زۆر بەرچاوكەوتووہ،

بەلام گىرنگ نىيە، دىنە دىرىنەكان بەشىك لە دۆزەخيان ناودەنا ئۇقيانوسى ھاوار، مەروۇف زۆرجار دلى خۇى ناودەنىت ئۇقيانوسى ھاوار. بەلام كاكى كۆتر، ئەم ئۇقيانوسى ھاوارەى ئىرە مانايەكى ترى ھەيە... بەدرىزايى مېژوو ھونەر ھەولېداو ەشتىكى ئارام بىت، بەشىك بىت لە تىزامان و بىدەنگى، كەچى ھەمىشە زالمەكان، دىكتاتورەكان، بكوژانى جوانى ھونەر ناچارەكەن خيانەت لە بىدەنگى و رامان بكات و بىتە ھاوار.

دواى شەھىدبوونى سەفا تەيفوور، مەن لەو چايخانە چكۆلەيەدا سەدان شاعىرو ھونەرمەندم ناسى، ھەندىكيان ماون، ھەندىكيان مردن، ھەندىكيان رۆيشتن و ئىشەكانى خۇيان بۇ مەن بەجىھىشت، ھەندىكىشيان وازيان لە ھونەر ھىناو بە بىدەنگى دەژىن. پۆز لە دواى پۆز تابلوى نىگاركىشى غەمگىن و نەناسراو لەو خانوبەرە خامۇشەدا كۆبوو ەو، مانگ لە دواى مانگ ھونەرمەندى بىجىگا و بىپاشەروژم ناسى كە لەسەر ئەم زەويى ەك ئاوارە دەژيان. كەسانىك ئىشەكانى خۇيان دەھىنا بۇ مەن بۇيان ھەلگرم، مەن زور شەو تابلۇكانم دەردەھىنا و سەيرمەكردن، دەمزانى ھەندىك لەو ھونەرمەندانە نابىنمەو، دەمزانى ھەندىكيان جارىك نىگاركىيان دروستكردو ە ساتىك بوون بە ھونەرمەندو ئىدى كەراونەتەو ە بۇ ناو ئىقاعى ئاسايى ژيان، ھەندىكيان ەك مەن ھىزىكى كەورەتر، ترسىكى قولتر لە ئىرادەى خۇيان ھونەرى بىربردبوونەو. سالى ١٩٧٩ ئەو سالى دىكتاتور بە تەواوى دەسەلاتى گرتە دەست، كەوتە گرتن و كوشتنى شىوعىيەكان، مەن لەو سالىدا سەدان تابلۇم كۆكردەو كە زۆربەيان ئىرسى ئەو ھونەرمەندە كۆمۇنىستانە بوون كە بەس لە ناوى بردن، ھەر لەو سالىدا مەن دكتور موساى بابەكم ناسى، رۆژىكيان چووم بۇ چايخانە و پىاوئىكى سەرسىپم بىنى، بە جووتىك چاوى كزەو لەگەل نىگاركىشىكى ناسىاودا تاو لەيدەكرد، ھەموو جارىك زارەكانى ھىند توند ھەلەدا دەكەوتە دەرەو ە تەختەكە و ھەموو جارىكىش ھەر دووكيان

هيند توند پيښه كنهين چاخانه كه دهله ريپه وه. هه موو چاخانه كه له دهوري ميژه كه يان كو بوو بووه وه، كه من چومو ژووري موساي بابك پر به چاخانه كه دهیگوت «ئيكی بیر». هاوریکه ی دهیگوت «به یه ك چه هارو بیژ قاپووتیكي وات بۆ ده درووم، سولتان عه بدولحه مید له بهری نه كردهیت». موسای بابك پيښه كنهی و دهیگوت «من ئه و زاره بناسم، چه هارو بیژی تیا نییه». من پیشتتر موسای بابك نه بیینی بوو، تا ئه و كات دكتوریكیشم نه بیینیوو بیته ئه و چاخانه یه وه. به فزولیکه وه له هاوریه كم پرسى: ئه م پیاوه كیه؟ گووتی: دكتوریكى به غداییه، كوردی به غدایه، ده لیت گه له رییه کی هه یه و هاتوو كومه لیک تابلۆ بكریت. دهیه ویت له سهر میژووی هونه ری نیگارکیشان له م بیست ساله ی دوایدا ككتییک بنوسیت. پیاویکی سهیره بهر له تۆ له ناوه راستی چاخانه كه دا باسی ئوپرای «هۆله ندى بالدار» ی فاگنه ری بۆ كردهین، حيكایه تی ئه و پیاوه ی ته نیا عه شق له له عه نه تیکی دريژ ئازا دیده كات.

كه له یارییه كه یان بوونه وه، وهك یه كینك وینه ی منی نیشاندایت، پرووی تیكردم و گووتی: كاك موسته فا، من یه كینك له نیگاره كانی تۆم بینیوه، حه یفه تۆ ره سم ناكه یته.

من له و باوه رده نه بووم كه سیک له بییری مابیت من پۆژیک له پۆژان نیگارکیش بووم. وهك ئه وه ی هه موو شتیکی له سهر من بیستیت، به چاوه كزه كانی سه یریکردم و گووتی: من ناوم موسای بابكه، حيكایه تی تۆم بیستوو، پۆرتریتیکی تۆم هه یه، پۆرتریتی خانمیکه له ژیریدا نوسراوه له یلای نیلۆفه ر.

به سه رسامی سه یرمكردو پرسیم: به ریژ ئه و پۆرتریته ت له كوئ ده سته كه وتوو؟

سه یریکردم و گووتی: بهر له دوو سال له تابلۆ فرۆشیکی عه ره بم كپییه وه.

موسای بابەك ھەموو چیرۆكى من و نيلۆفەرى دەزانى، ھەك ئەو ھەبوو بەدواى چیرۆكى ئەو تابلۆيەدا گەرابیت، فریوى ئەو نىگا سىحراویيەى لەیلای خواردبیت. گەپیدەيەكى سەیربوو، بەدواى يەكێكدا دەگەر تابلۆى بۆ كۆبكاتەو، تا لەگەڵیدا دانەنیشتم و بەوردی قسەمان نەکرد نەمزانی مەبەستى چيیە؟ كە پىمگوت، من سەدان تابلۆم ھەيە بۆ سەیریان ناكەیت؟ ھەك ئەو ھەبوو چاوەپوانى ئەو ساتەى كردبیت، گوتى: راستیت دەویت من بۆ سەیرکردنى ئەو تابلۆیانە ھاتووم.

جەلادەتى كۆتر ھەموومان لەسەر ھەتاوھ پاسەوانى جوانى بووین بێئەوھى بزانی. مەرۆف ناتوانیت ھیچ نەبیت و ببیت بە پاسەوانى جوانى، مەرۆف یان ھەك پاسەوان دیتە ئەم دونیایەو یاخود ھەرگیز نابیتە پاسەوان. ئەمە وەزیفەيەك نىيە مەرۆف خۆى تیدا بدۆزیتەو، حیرفەيەك نىيە فێربیت.

ئەو پۆژەى موسای بابەك ئەو ژیر زەمینەى دروستکرد ھىچى لەسەر ئەم ئوقیانوسە نەدەزانى، ئەم ئیشە بە پێچەوانەى ھەموو ئیشەكانى دونیاو، مەرۆف دەبیت خۆى بى ھیچ كۆمەك و بى ھیچ مامۆستايەك فێربیت. ھێند ھەيە مەرۆف پۆژىك دەستدەبات تابلۆيەك ھەلواسیت، لەو ساتەدا كە خەرىكى داکووتانى بزمارىكە دەرگایەكى نەینى لە بەردەمیدا دەكریتە بەرھەو ئەو جیھانە دەبیات. سەرھەتا دەپوات و دەپوات و نازانیت بۆ كوێ دەچیت، لەوانەيە چەندە ھا شەو و چەندەھا پۆژ پولات تا دەگاتە يەكەمین بنگە، تا تێدەگات ئەو بەشێكە لە تۆپىكى مەزن، گەپیدەيەكە بە پىگای كەسانىكى تردا دەپوات كە پىشتەر لێرەو پۆشتوون.

موسای بابەك سالى ١٩٧٩ كە ھات بۆ ئەمشارە، چەندین سال بوو لەو ئوقیانوسەدا دەژیا. ئىشى ئەو ھەبوو بۆ پاسەوانى نوێ بگەریت، بتوانیت زۆرترین كارى ھونەرى پزگارىكات، ئەو سەردەمە سەردەمى سەرھەلدانى دىكتاتۆرەكان و جەنگەكانیان بوو. ئەوسالانە بوو موسای بابەك بە ھیمەتيكى بێئەوھە كاریدەكرد، لەو سالانەدا دەیان ھەزار تابلۆى لە فەوتان

پزگار كىرد، لى ھەموو شارەكاندا تۇرىكى گەورەى دروستكىرد، چەندەھا
 بىنكە و رىگاي تازەى كىردەو. ئەو نەخشەى ئەم ژىر زەمىنەى بۇ من
 ھىنا. سەرەتا دوودل بوو لەوەى ھىچم بۇ باسبىكات، دوودل بوو لەوەى
 پىاويكى قەلەو كە بەزەمەت دەتوانىت ھەناسەبات، ئاخۇ دەتوانىت بىت
 بە پاسەوان ياخود نا. تا پۇژىك ھات بۇ مالم و ئەو تابلۇيەى بىنى،
 تابلۇى شارى مۇسقىقارە سىپپىھكان. ئەو تابلۇيەى كە رەدىف و ھاوشىوەى
 ئەو تابلۇيەى خۇى بوو كە ئىستا تۇ دەپپارىزىت، ئەو تابلۇيەى كە مروۇف
 دەبىت بىپارىزىت چونكە ھاوارى دونىايەكى ترە. كە ئەو تابلۇيەى بىنى
 روخا، دەستىكىردە ملم و گووتى: مستەفائى شەونم ئەو نەئىنى ھەرە
 گەورەى ژىانمە. لەو ساتەدا ئىدى من بووم بە يەكىك لە پاسەوانەكان.
 بەلام ئەو كاتىش لەسەر ئەم تۇرە گەورەى ھىچى نەگىراپەو، ھىند
 ھەپە پىشنىارى بۇ كىردم ئەو تابلۇيانەى من پاراستووم لە شوپىنىكى
 مەھكەمترە بپارىزىم تا پۇژىك دىت مۇزەخانەك دەكەينەو و ناویدەنن
 مۇزەخانەى مستەفائى شەونم. باوهرى وابو پۇژىك دىت سەررەو
 پردەبىت لە مۇزەخانەى گەورە گەورە كە ئىشى ئەو كەسانە نىشانەدات
 كەسەردەمانى ترس و مردن ھونەريان پاراستو. ئەو كات من قوتابىيەكى
 ئەوبووم، چەندىن جار لەسەفەرە خىراو نەئىنىيەكانىدا شەو لەلاى من ماپەو،
 ھەمىشە بۇ يەك شەو دەھات و دەرپۇشت. من لەسالانى ھەرە سەختى
 شەردا لەو ژىر زەمىنەدا كارمەكىرد، بە پۇژ بەدوائى تابلۇدا دەگەرەم و بە
 شەو لە ناو نىكارو وىنەو دەرپاي پەنگەكاندا وندەبووم. جەلادەتى كۆتر،
 مروۇف بەر لەوەى ئەو دەرگا نەئىنىيە بدۇزىتەو كە بە ھەموو ئوقيانوسى
 ھاواردا دەبىيات، ئەو رىگايە لە پۇجى خۇيدا دەبىنىت، ھىند لە پەنگ و
 نىكاردا نوقمەدەبىت شەپۇلەكان دەبىن، پۇژىك تىدەكات كە لە شوپىنىكى
 ئەو ژىر زەمىنەدا دەرگايەك ھەپە كە بەسەر ھەموو گەردوندا دەكرىتەو،
 تىدەكات سەفەرى جوانى لەو گەورەترە لە نىكارىكدا، لە پىشانگايەكدا، لە

شاريكد، له پوځگار يكد ديل ببيت... مروځ ههنديچار خوځى دهبيت بهتينا
 ټو پځاځه بېريت، ههنديچار يش دهبيت شايستهى ټوه بيت لهگل يهکيک
 له پاسه وانه کاني جوانيدا بروات تا هه موو نهينييه کاني بو پوونبکاته وه...
 جه لاده تي کوتر، تو ټه مشه و لهگل مندا ټو سه فهرده دهکيت، ټه مشه و من
 و تو پيکه وه دهکه وينه پځ.

من هه ستم به خوځييه کي گه ورده کرد، هه ستي ټوه ي دواچار به ره و
 ناوه راستي ټو گه رده لولو له سه فهرده که که له ميژه چاوه رواني بووم. من
 له مسته فاي شه ونم زياتر په لم بوو بکه وينه پځا.

پځاي ټو گه شته مان له هيچ پځاځه کي دي نه ده چوو که مروځ له
 ژياندا ده ځيړته بهر، که له و ژيړه مينه چو وينه دهري ماوه يه که به تونليکي
 تاريک و بېتروسکه دا پځيشتين، دواي ماوه يه که زه مينتيکي پوناکتر هاته
 به رده ممان، بو يه که مجار هه ستم کرد، له بري ټوه ي به تونليکدا بروم
 به خنده کيکي شوشه دا دهروم، ټاسمان له ژور سرمانه وه پرېوو له
 ټه ستيړه، به لام جوړه ټه ستيړه يه که جياواز له ټه ستيړه کاني دي، ټه ستيړه ي
 پرشنکدارو نزم، وهک ټوه ي مروځ له تابلويه کدا بيانينيت، هه و
 به جوړيک ساف بوو له هه واي سر زه مين نه ده چوو، ټيمه بيوچان
 دهروځيشتين و ماندوو نه ده بووين، گه شتيکي ديکه بوو له و گه شتانه ي من
 هه رگيز له ياديناکه م، له دووره و ستيهري شاره کانم بيني، چرای گونده کان
 و لووره ي گيانداره کيوييه کان، من و مسته فاي شه ونم له دوو په بهن
 ده چووين که به ره و دهيريکي دوو که وتبينه پځ، من به و چاکه ته سپييه
 کوڼ و پيشه دريژ و نيگا سه رسامه ي خو مه وه، مسته فاي شه ونم به و
 قه دو قامه ته به رز و چاکه ته په شه گه وره يه وه، به قڙيکي دريژه وه له
 نامه بهري يه کيک له پاپاکان ده چوو بو سولتانيکي خو ره لات. يه که مين
 ويستگي ټيمه له ټوقيانوسي هاوړه کاند پيشانگايه کي ديکه بوو،
 پيشانگايه کي سهير پرېوو له وينه ي کريکاراني نه وت، سه دان تابلوم بيني

كە خەلگانىك دروستيانكردبوون نزيكبوون لە ئازارى ئەو كرىكارانەو، لەو شەویدا بە چەندەھا ویستگەدا تییەپین، بە ناو دەیهەا کتییخانەى نهینى و پینشانگای نهینى و مۆزەخانەى ژیرزمینیدا كە زۆربەیان لە خەلک و پاسەوان خالى بوون، من لەو گەشتەدا ئیرسیكى دوورودریژی کتیب و تابلۆ پەیکەر و توحفەى دیرین و نویم بینى كە سەدە لە دواى سەدە دروستکراوون و شاردرابوونەو، سەدە لە دواى سەدە دروستکراوون و دەرڤەتیاں بۆ نەخولقابوو بینەدەری. مستەڤای شەونم لە هەندىك شویندا دەوستانو هەندىك تابلۆى نیشانەدام، هەندىك پەیکەرى كۆن و نوێ، بەرھەمگەلىك كە لە پۆژگارى سۆمەرییەكانەو تائەمىڤ درێژەیان ھەبوو. مستەڤا دەىگوت «جەلادەت ھونەر تەنیا لە دىكتاتۆرەكان راناکات، لە چەند وەحشىیەكى وەك ئاغای سەرەك كۆمار ھەلنايەت، زۆرجار ھونەر و كتیب و جوانى ناچار دەبن لە ترسى جەھل خۆیان بشارنەو، ئەو بینەر و خوينەر و پەخنەگرانەى لە جوانى تیتاگەن و ھوكمى بەسەردا دەدەن، ترسناكترن لەو پۇلىس و سەربازانەى ئاگرىان تییەردەدەن. ھەندىجار سەدەىك تیدەپەرىت و پۆچىك سەرھەلنادات بە قولى لە مانای ھونەر تىبگات، لە شارستانیەتى ئىمەدا، سالان دیت و دەڤات، ھونەر لەگەلىدا تەنیا وەك ھەتیوىكى بىكەس لەداىكدەبىت و بىردەچیتەو... ھاوارەكان لەم ئوقیانوسەدا وندەبىت، جەلادەت ھەر ھەرىمىك بتوانىت دىكتاتۆر جەلاد زۆر بەرھەمبەیت، لەگەلىشیاندا ھونەر مەندى درۆزن، پەخنەگرى گەمژە، بینەرى كوێر زۆر بەرھەمدەھىت».

ئىستا بەتەواوەتى نازانم چەند بە پىگاوەبووین، من ھەستدەكەم بە دیوىكى ترى كات و بە ڤوویەكى ترى شویندا سەفەرمەدەكرد، ھەرگىز بۆم گرنگ نەبوو چەند دەڤۆم و بە كویدا دەڤۆم، لە ھەندى شوین ھەندىك پاسەوانمان بینى، لە ھەندىك جىگادا پاسەوانەكان ناوى خۆیان نابوو كلىلداریان زیوان، لە بەر ھەندىك دەركادا دەنگىك لىیدەپرسىن «لە كوێو

هاتوون؟» ئىمەش دەمانگوت «لە ئۇقيانوسى ھاوارەو». زۆرەيان
 مستەفاى شەونمىيان دەناسى. من نەمدەزانى چەند شەو ھەلھاتووەو چەند
 پوژ ئاوابووە، ھەندىجار بەسەر لم و ھەندىجار بەسەر گىاي بەھەشتىدا
 دەپۇشتىن، دىوارى شوشەيى خەندەكەكان وىتەيەكى رەنگىنى دونىيان
 پىشكەشەدەکرد. دواجار شەويكى تاريك گەيشتىنە بەر دەروازەيەك و
 لە تونىلىكى تەسكەو بەرەو نىو سەردابىكى گەورە پەپىنەو، مستەفاى
 شەونم خۆى كىلىكى تايبەتى پىپوو كە دەيتوانى ئەو دەرگايانە بکاتەو كە
 ناکرىنەو، سەردابىكى پەر تابلۆو پەر نىگار كە بە خىرايى برىمان و بەرەو
 ناو مالىكى خالى سەرکەوتىن. من چاوەروانمەدەکرد دکتور موساى بابەك
 لەو مالەدا بىيىنم، چاوەروان بووم وەك جارار لە ھەيوانىكى خالىدا لە
 دەرپى و فانىلەيەكى سىپىدا بىيىنمەو، يان بىيىنم بە خۆى و كەمانەكەيەو
 لە باغىكدا خەوتىت، بەلام دکتور بابەك لەوئى نەبوو، مالىكى چۆل بوو
 لە شارىكى گەورەدا، ئىستا دلنابووم دکتور بابەك لەم شارەدايە، لەو
 كاتەو ھى چووبووينە ناو كوچەكانى ئەو شارە مستەفاى شەونم قسەى
 نەدەکرد، شارىكى گەورە گەورە، من پىشتەر ھەرگىز شارى وا گەورەم
 نەبىيىبوو. سەربوو لە شەويكى وەھا تاريكدا ھەزاران ئوتومبىل بە
 خىرايەكى شىتەنە دەپۇشتىن و بە دەگمەن رىكەوتى رىپوارىكى پىادەت
 دەکرد. من و مستەفاى شەونم پتر لە چوار كىلومەتر پۇشتىن، دواجار
 گەيشتىنە بىنايەك بە قەد گىلاسى سىپى بەرزبوو بە پىپىلکانەيەكى پىچاوپىچدا
 سەرکەوتىن، بىدەنگىيەكى ترسناك بالى بەسەر ئەو بىنايەدا كىشاو. من
 ھەر شىتىكم لە مستەفاى شەونم دەپرسى، ئەو بەردەوام بە دەنگىكى نزم
 دەيگوت: بە كوردى قسەمەكە، باش نىيە. دواجار لە قاتى چوار ئەو
 لەوحەيەم بىيىنەو. ھەمان دەستوخەت كە لە شارى تەپوتۆزەكان لەسەر
 لەوحىك نوسىبووى «الطيب الاخصائى - موسى سليم بابك». ھەمان
 دەستوخەت لەسەر لەوحىكى جوانترو پاكتر لە دارگويزى ئەسپرتۆكراو

هه‌مان گوزاره‌ی نوسیوو، که له‌ده‌رگاماندا موسای بابەک کردییه‌وه، ئەو پیاوه کردییه‌وه که من پیمابوو زه‌وی قووتیداوه. بۆ ئیستیک منی نه‌ناسییه‌وه، چاوی زۆر له‌جاران کزتربووبوو. من باوه‌شم پیاکردو گریام... نه‌مه‌توانی قسه‌بگه‌م، دکتۆر بابەک وه‌ک هه‌میشه‌ ئامیزه‌ باوکانه‌که‌ی خۆی بۆ کردمه‌وه و گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر خوشحالم، خوشحالم که سه‌لامه‌تی. به‌گریانه‌وه‌ گووتم: نا دکتۆر سه‌لامه‌ت نیم، من بیکه‌ستهرین که‌سی دونیام. ژیانم له‌ ژیا‌نی سه‌گ خراپ‌تره‌.

دکتۆر ده‌یزانی بیکه‌سی و بیناوکی و ژیا‌نی سه‌خت وا له‌ من ده‌کات، له‌ به‌رده‌میدا منداڵ بېمه‌وه، من تاماوه‌یه‌کی درێژ ژیرنه‌ده‌بوومه‌وه. تو‌زیک هه‌تور ده‌بوومه‌وه دواتر که ده‌مویست قسه‌بگه‌م ده‌مدايه‌وه پرمه‌ی گریان، له‌ راستیدا من نه‌مه‌زانی بۆ وام لیها‌تووه، به‌لام له‌و ئیوا‌ره‌یه‌وه که چووم بۆ مالی سه‌ره‌نگ قاسم ئەو ده‌رده‌م له‌ خۆمدا دۆزییه‌وه، ده‌ردی گریانی بېیرانه‌وه، گریان وه‌ک منداڵ، ئینجا له‌ نیوان فرمیسه‌که‌کاندا دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ بۆ ده‌یان جار. هه‌تا مسته‌فای شه‌ونم له‌و باوه‌رده‌ نه‌بوو من ئاوه‌ها به‌وجۆره‌ مندا‌لانه‌یه‌ بگه‌رم، له‌ راستیدا گریانه‌که‌م له‌ بری ئەوه‌ی له‌ فرمیسه‌کی پیاویکی پۆمانسی به‌ یقار بچیت، له‌ گریانی مندا‌لیکی گه‌ژ ده‌چوو. من ئەو کاته‌ی دکتۆر بابەکم بینی هه‌موو ئاسه‌واری ئەو گه‌شته‌ پۆخی و ئاسمانییه‌م له‌ یادچووه‌وه، بوومه‌وه به‌و بوونه‌وه‌ره‌ پوخاو و بێله‌نگه‌ره‌ی وه‌ک ئاواره‌یه‌کی چلکن له‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئالۆز ده‌ژی و قه‌ده‌ر فرییداوه‌ته‌ ناو کۆمه‌لیک هاوکیشه‌وه‌ که ناتوانیت تینان‌بگات.

یه‌که‌م پرسیار له‌ دکتۆر بابەکم کرد گووتم: دکتۆر بېمبلی، دالیا سیراجه‌دین ماوه‌ یاخود نه‌ماوه‌؟ دکتۆر که‌مینک چاوی کزکردوو و گووتی: پرسیاره‌که‌ ئەوه‌یه‌ ئاخۆ ئیمه‌ خومان ماوین یان مردوین؟

به‌ هیمنی ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی: دواتر هه‌موو شتیکت پێده‌لێم. هه‌موو شتیکی، هه‌موو شتیکی. ئیستا گه‌نگ ئەوه‌یه‌ من تۆم

دۆزىيەو.

دكتور بابەك بە جۆرىكى سەير پىربووبوو، دەستى گرتىم و گووتى: جەلادەتى كۆتر ئىمە ئەو ماوئەيە ھەموو شارەكان بۇ تۆگەراين، خۆم بە تاييەت سەردانى ھەندىك شوينىم كرد، بەلام ھەوالىكى تۆمان دەست نەكەوت...

مستەفای شەونم گووتى: دكتور دۆزىنەوئە ئاسان نەبوو، گەر بالندە سىپىيەكان نەبانايە نەمدەدۆزىيەو، ئەو لە ئوتىلى ئاوارەكان، لە ناو دەيان مالا ئاوارەدا لە ژوورىكى چكۆلانەدا دەژى.

موساى بابەك ھەناسەيەكى ھەلكىشاو دەستى خستە سەر دلى و گووتى: جەلادەتى كۆتر لە ناو ئاوارەكاندا چى دەكەيت؟ بۇ لەوى دەژىت؟ من گووتىم: دكتور لە كوئى بژىم؟ من ئاوارەم... شوينىم نىيە تيا بژىم، شوينىشم نىيە بوى بچم. دكتور ەفوومبەكە، بەلام پىدەچىت تۆ لە بىرت چووبىتەو كە من بابەيەكى بىكەسم.

وەك عادەتى خۆى، بە ژوورەكەدا دەسورايەو، دەستى بە سەرى خۇيدا دەھىنا، چاوى كزەكرد، دەستى دەخستە سەر دلى. گووتى: تۆ ئىتر پاسەوانى جوانىت... بمبوره من ئەو ھەموو سالە راستىم نەگووت، چونكە ئەوكات ئىمە لە شوينىكى ترسناك و پى مەترسىدا دەژايىن. ئىستا تۆ يەككى لە ئىمە، ئىتر كاتى ئەو ھاتوو تۆ كلىلەكانت پىيت. ئىتر ھەزاران كتيبخانەو پىشانگاي نەينى لە بەردەستى تۆدان. ئىتر ئىشى تۆيە بە دواى جوانىدا بگەرييت و بىدۆزىتەو نەھىلىت بمرىت. جەلادەتى كۆتر من پۆژىك پەيمانى ئەو كلىلەم پىدايت، بەلام تۆ ھەرگىز لە منت نەپرسى كام كلىلە، ھەمىشە واتدەزانى مەبەستم ئەو كلىلە بچوك و ناچىزەيە كە دەرگاي دەرەوئە سەردابە نەئىيەكەى خۆمانى پىدەكەينەو، نا كورى خۆم... مەبەستم ئەو كلىلانە بوو كە پاسەوانە گەورەكان وەرىدەگرن، ئەو كلىلانەى كە دەرگاي جوانىيە كوژراوەكان دەكاتەو، ئەو جوانىيانەى

ناتوان به ئازادی له‌سەر زه‌وی هه‌ناسه‌ بده‌ن.

هه‌مان ئه‌و جله‌ کۆنانه‌ی له‌به‌ردابوو که پوخساری پیاویکی قه‌دیمیان
 پینه‌به‌خشی، پوخساری یه‌کیک هه‌ستده‌که‌یت له‌ سه‌ده‌یه‌کی دووره‌وه، بۆ
 جیه‌جیکردنی کارێک یان ته‌واوکردنی فه‌رمانێک گه‌راوه‌ته‌وه. نیشه‌جی
 تازه‌که‌ی عیاده‌یه‌کی پزیشکی گه‌وره‌ بوو، هه‌چی له‌و بیمارستانه‌ گه‌وره‌یه
 نه‌ده‌چوو که له‌ شاری ته‌پۆتۆزه‌ زه‌رده‌کان تیندا ده‌ژیا، پهبوو له‌ مۆبیلی
 تازه، نیگاری تازه، هه‌ندیک تابلۆ که ئاماژه‌یه‌کی تایبه‌تیان نه‌ده‌دا، مرقوف
 لیوه‌ی ئه‌و ده‌ره‌نجامگیریه‌ بکات که ئه‌م پیاوه‌ سه‌روکاری له‌گه‌ل هونه‌ردا
 هه‌یه. مسته‌فای شه‌ونم له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا پۆژنامه‌یه‌کی گرتبوو
 به‌ده‌سته‌وه‌و سه‌یریده‌کرد، دکتۆر بابەک ده‌ستی گرتم و برده‌میه‌ ژووریک
 تر. ژووریک چکۆلانه‌بوو، هه‌ندیک ئامییری نویی پشکنین و دۆسییه‌ی
 بۆر له‌سەر میزیک بوون، په‌یکه‌ریکی گه‌وره‌ی ئیسک له‌ ناوه‌پاستی
 ژووره‌که‌دا بوو. کورسییه‌کان زۆربه‌یان به‌ کتیب، جل، ئامیر، به‌روانکه‌ی
 پزیشکی و ماسکی نه‌شته‌رگه‌ری گیرابوون. دکتۆر بابەک کورسییه‌کی بۆ
 دانام و گووتی: عه‌زیزی من، کوپه‌ ویله‌که‌ی دکتۆر بابەک به‌خیریینه‌ته‌وه.
 که‌وای گووت من خه‌ریک بوو ده‌ستبه‌که‌مه‌وه به‌ گریان. گووتی: ده‌زانم
 په‌رۆشی ئه‌وه‌ی هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ له‌ ده‌می منه‌وه ببیستیت. ده‌ته‌ویت
 بزانیته‌ دالیا سیراجه‌دین چی لیته‌ات، پرته‌قالی سپی چی لیته‌ات، شاری
 ته‌پۆتۆزه‌ زه‌رده‌کان و سه‌ر نشینانی چییان لیته‌ات. جه‌لاده‌تی کوتر له‌ دوا‌ی
 تیکشکانی راپه‌پین گاردی کۆماری چوونه‌ ناو هه‌موو شاره‌کان، هه‌موو
 شاره‌ راسته‌قینه‌ و خه‌یالییه‌کان، سه‌دان هه‌زار مرقوفیان سه‌رهبێ. سه‌دان
 هه‌زاریان به‌ زیندووی زینده‌به‌چالکرد، ده‌یه‌ها جینگای دیزینی که‌له‌پوریان
 پوخاند، ده‌یه‌ها کتیبخانه‌یان گرتیه‌ردا، سه‌دان مزگه‌وتی دیرینیان ته‌ختکرد،
 چه‌نده‌ها شاریان له‌سەر پووی زه‌مین سه‌رییه‌وه، ده‌یه‌ها سه‌رچاوه‌ی
 ئاویان وشک کرده‌وه، ملیونه‌ها دره‌خت و بالنده‌یان کوشت. به‌لام پیت

سهیرنه بیت گهر بلیم شاری ته پوتۆزه زهردهكان لهو میحنه ته ده رچوو...
 جه لاده تی کۆتر شارهكان توانایه کی سهیریان تیدایه له سهه ده رچوون له
 میحنه. ئەزموونی من پیمده لیت، هیچ کاره ساتیک ناتوانیت ئاسه واری
 شاریک له سهه زهوی بسپیته وه. تاکه شتیک له سهه ئەم ئەستیرهیه له
 قهقنه سه ده چیت شارهكان، ئا کوپی خۆم، کوپی ویلم... شارهكان تاکه
 شتیکن ده سوتین و له خۆله میشی خۆیاندا دروستده بنه وه. زۆر که من ئەو
 شارانهی بپیارده دن بمرن، شار مه خلوقیکه هه رگیز مروف ناتوانیت به
 گولله بیکوژیت، جیاوازی نیتوان شارو مروف نه وهیه، مروف ناتوانیت له
 خۆله میشی خۆیدا دروست ببیته وه به لام شارهكان ده توان دروستبینه وه.
 شارهكان کۆچده کهن، له جیگایه که وه ده چن بۆ جیگایه کی دیکه به لام نامرن.
 تۆ ده زانیت شاری ته پوتۆزه زهردهكان، شاریکی ئاوینه یی بو. کوپی من
 شاری ئاوینه یی ته نیا ئەو شاره نییه که وهک سهه راب جار دوا جار خۆی
 له ناو وینه کانی خۆیدا دووباره ده کاته وه. به لکو شاریکه هه میشه نیوهی
 له راستی و نیوهی له وه همدایه، ئاوینه بریتییه له که رتبوونی مه خلوق
 له نیتوان خۆی و وینه کهیدا، هه ر کاتیک شاره راسته قینه کان نغو بوون،
 وینه کان له ده ره وه، له سهه ری ئیمه دا وهک خۆی ده مینیته وه له سهه ئەو
 نیگاره دووباره شارهكان دروستده کرینه وه. ئەوی شاریک بوو ده ییتوانی
 بجولیت، به سهه زهوی و به ناو زه مانیشدا. جه لاده ت من که ئەو پۆزه
 شاری ته پوتۆزه کانم جیهیشت، ئیدی نه گه رامه وه، به لام ده زانم که ئیستا
 هه مان شاری گه پۆک، هه مان شاری سهه رابی، به کۆمه لیک مه خلوقات
 دیکه وه به م زه وییه دا ده گه پیت، تیکه ل به شارهكان ده بیت و جیا ده بیته وه،
 که رته ده بیت و یه کده گریته وه، بچو کده بیته وه گه وره ده بیت. من نه گه رامه وه
 بۆ ئەو شاره له به ره وهی هه سته که م ژیانیکی که م له پێشده مدایه،
 ده مه ویت دوا جار ژیانم بۆ ئەوه ته رخانیکه م، دوا مردنم ئوقیانوسی
 هاوار نه که ویته مه ترسییه وه، ده بیت به ره وهی مالاواییکه م و به جیتان به یلم،

کۆمەلەیک کەسى شایستە جیبهیلەم کە بتوانن پاسەوانی ئەو ئیرسە گەورەیه بن. جەلادەت لە شاری تەپۆتۆزە زەرەدەکان تابلۆمان زۆر فەوتتا، ئەو شەو بەر لە سووتان و نغۆبوونی ئەو شارە خەلکیکی زۆرمان بەو تونیلەدا دەر بازکرد، هەموو کەسێک دەبایە چەند تابلۆیک لە گەل خۆیدا پزگار بکات، کە دوا جار ئەو جیگایە شمان بە جیبهیلەشت هیشتا خەزەنەیکە گەورە ی نیکار مابوو کە بە ئاسانی بۆمان نە دەگۆیزرایەو. جەلادەتی کۆتر من بیست و هەشت سال بوو کارم لەو مۆزەخانەدا دەکرد. بە عسپیه کان وەک چۆن لەو و بەر هەموو ئێشەکانیان سووتاندم جارێکی دی دابەزینە ئەو ژێر زەمینە و سەر لە نوێ پەنجی عومری منیان هەموو سووتاندا... پەقەم لێیانە جەلادەت، پەقەکی گەورە... بەلام با باس لەو نەکەین، باباسی شتیکی تر بکەین»

و هەستاو دەستی بە سەریدا هینا، کەمێک یەخە ی کراسە سېپپەکە ی چاککرد، مووھەکانی هیند سېی و پاکبوون لە مووی پیاویک دەچوون لە بەهەشت پیربوو بیت. دەستی خستە سەر دلی و بە تەواوەتی چاوی نوقاند و گووتی: دەتەوێت بزانی دالیا سیراجەدین چی لێهات؟. دالیا دەژی، دالیا نەمردووە، خۆشەختانە توانیم هەموویان پزگار بکەم، من لە هەموو ژیانمدا پێشتر بە ئەندازە ی ئەو شەو ژیانم پزگار نەکردبوو، بەلام تۆ دەبایە پێگای خۆت بگریت، جەلادەت تۆ ئێشی زۆر گەورەت لە پێشە، من دەزانم تۆ سەفەری گەورەت لە پێشە... پێگای تۆ لە پێگای هیچ کەسیکی تر ناچیت، جەلادەت تۆ ئەو شتانە دەهینیتەو کە ئێمە نەمانتوانی پزگار بکەین.

من بێئەو ی تێگەم یاخود بەلامووە گرنگ بیت تێگەم لێم پرسى: دکتۆر دالیا سیراجەدین لە کوێیە؟

دکتۆر گووتی: لە راستیدا نازانم، دوا ی ئەو شەو، هەردوو کمان پێکەو هاتین بۆ ئێرە، سێ مانگ پێکەو بووین، پێکەو ئەم عیادەیه مان دامەزراند،

پوژیک هه والێکی بیست که تارمایی باسم جه زائیری له شارێکی باشوور بینراوه، هاوپییهکی دیرینی خوێ ئه وهه والهی بۆهینا، ئیدی پویشته و نهگهراپهوه، پیموایه ئیستاش له شاره جیاواز و جیگا جیاوازهکاندا هه به دواى سؤراغی ئه وه تارماییه دا دهگه پینت.

له وه ساته دا خه یالێ بینین و دۆزینه وهی دالیا سیراجه دین له هه شتیکی دی له ژیانمدا گه وره تر بوو. له وه ساته دا بپیری هه ره گه وره ی خۆمدا که له دواى دادگایکردنی سامیری بابلی، دواى داخستنی دۆسیه ی ئه وه هاوپی زالمه ی خۆم، ژیانم بۆ دۆزینه وهی دالیا ته رخانبکه م. پیموابوو له وه ساته دا ئیدی په وتی ژیانى من بى هیچ گری کۆیره یه کی راسته قینه، له به رده ممدالاو کراویه، هیله سه ره کییهکانی دیارو فه رمانهکانی منیش پروون و ئاشکرا بوون. ژیانم عه بییکی نه بوو، مۆسیقاریکم هه یه له باغه یه کدا مۆسیقام بۆ لیده دا، ئوقیانوسیکی گه وره ی هونه ر و کتیبیش له به رده ستمدا یه که له گه ل سه دان پوخی جوان و غه مگینی دیکه دا ده بم به پاسه وانی. عه شقیکی ناکام و سه راییشم هه یه تا قیامه ت دواى ده که وم... ژیانیک بوو له هه موو گوشه و جه سه ره کانیدا میعمارێکی ته وای هه بوو، ئه گه رچی به پوکه ش پوچ و ناچیز ده هاته به رچاو، به لام له جه وه ردا ژیانیکی کامل و پرمانا بوو.

* * *

ئه وه چه ند پوژه ی لای موسای بابکه بردمه سه ر خۆشته رین پوژهکانی ژیانم بوون، ئه وه چه ند پوژه بوو که به پوژ له ژوورێکی عیاده که دا داده نیستم و له به رده م په نجه ره یه کی بچوکه وه ته ماشای شه قامیکی جه نجالم ده کرد، ته ماشای ئه وه خانمه سفوو رانه م ده کرد که به یانیان به عیشه وه نازیکی تایبه تییه وه ده چوون بۆ کارو ئیواران به ماندووی ده گه رانه وه، سه یری ئه وه

پاكة تفرۇشە بچكۆلەيەم دەكرد كه خۇشى جگەرەي دەكىشا. سەيرى ئەو
دوكانى زەرەنگەرەم دەكرد كه لەگەرەمەي نيوەرۋاندا ژنىكى گەنج دەچۋو
ژوورئ بۇ لاي خاۋەنە پيرەكەي و ماۋەيەكي زور دريژ دەمايەو و لەوسەر
بە شەمزاۋى دەهاتەدەري. سەيرى ئەو پاسە گەرەنەم دەكرد كه سەدان
كەس سواريان دەبوون، ئەو مندالە دلتهنگانەي بە كنىبى مەكتەبەو لە
شەقامەكە دەپەرپەنەو، ئەو شيرىنى فرۇشەي «زنود الست»ى بە گەرمى
دەفرۇشت، ئەو پۇژنامە فرۇشەي ھەموو بەيانىيەك پياۋيەك دەهات تفيكى
دەكردە دەموچاۋى و بىئەوئەي ھىچ بليت دەپۇي، پياۋەكەش لەسەرخۇ
تفەكەي دەسپى و ھىچى نەدەگۋوت، ئىۋارانىش بەرلەوئەي پۇژنامەكان
كۆيكاتەو ھەمان پياۋ دەهات و بە ھەمان شىۋە تفيكى ديكەي دەكردە
ناۋچاۋانى و بىئەوئەي حەرف بلىن دەپۇيشت. مەن نەمدەزانى ئاخۇ جگە لە
مەن كەسى تر ئەو ديمەنە دەبىيىت. بەلام ھەستەمكرد لەم شەقامە شىتەدا،
ھەمىشە چەند چاۋيەك ھەيە چاۋەديرى ديمەنەكان دەكات، بەردەوام دوو
سەن كەسم دەبىيىنى كە ئىشيان تەنيا ئەو ھەبوو سەيرى ھەموو شتىكى
شەقامەكە بگەن، ھەندىچار ۋام ھەستەدەكرد دىنە بەر پەنجەرەكەي مەنىش و
بە گومانەو سەر بەرزەكەنەو تەماشامدەكەن. لەگەل ئەو ھەشدا دلنابووم
لەو شەقامە شىتەدا كەس گومان لە پيرىكى ۋەك دكتور بابەك ناكات
كە ھەندىچار دادەبەزى و لە سەمونخانەيەكي نزيك بە كۆمەليەك سەمونى
ئىجگار بەتامەو دەگەرپايەو، يان بەردەوام دەچۋو لاي پۇژنامە فرۇشەكە
كۆمەليەك پۇژنامەي دەھىنا و لەسەر ھەندىك مەزى عيادەكە دايدەنا تا
نەخۇشەكان لە كاتى چاۋەروانىدا بىخويننەو. سەيرى ھەبوو بەلامەو كە
ئەگەرچى دكتور بابەك پزىشكى مندالان نەبوو، بەلام نەخۇشەكانى زورى
مندال بوون، دكتور خۇي دەيگۋوت: جەلادەتى بىرام، خەلكى ئەم ۋلاتە
دەستيان لە ژيانى خۇيان شتوۋە، خەلك ھەولەدەن مندالەكان پزگار بگەن.
مەن و دكتور بابەك شەويەك چووين بۇ ناۋ ئوقيانوسى ھاۋار، دكتور

له ويكانه دا سەدان تابلۆى ناوازهى نيشاندام، كه هونه رمه ندانى ئەم ده قهره
 له ماوهى سەد سالى رابوردوودا نىگاريانكردبوو، سەدان په يكه ر كه
 پينده چوو جگه له پاسه وانه كان چاويكى ديكه نه ييينييتن، له پينگاي ئەو
 تابلۆيانه وه مرقوف هه موو سه رده مه كان و شوينه كان و كاره ساته كانى
 ده بينيه وه. له زور شوينى ئەو ئوقيانوسه دا زيوانى دلسوزمان بينى كه
 شه و و پوز به پاككردنه وه و پاراستنى تابلوكانه وه خهريكبوون. هه نديكيان
 جلى هونه رمه ندى نوو و هه نديكيان جلى ره به نى كونيان له به ردا بوو، من
 دهيه ها سه عات گويم له مانا و ته فسירו ميژووى هه نديك له و تابلۆيانه
 گرت، له زوربه ي جىگاكندا ميواندارى پادشاهانه يان بۆ ده ره خساندين،
 هه نديك له و گاليرى و موزه هونه ريپانه له ئەشكه وتى زور ديرين ده چوون،
 هه نديكيان وهك كوشكى كريستال وه هابوون، له زور جىگادا موزه مان
 بينى وهك باغيكى ناكوتا و پينچاوپينچ دروستكرا بوون، پرپوون له ئينجانه ي
 كه و ره كه و ره ي گول، پرپوون له جوكه ي ده ستركد، موسيقاي ئاسمانى و
 نه بيستراو له رپواقه كانياندا ده زرينگايه وه. به هه نديك رينگادا رويشتين له
 برى تابلۆ هه نديك دهنگى سىحراوى ته نيا شيعريان ده خوينده وه، شيعريكى
 جاويدو بيبرانه وه. ئوقيانوسى هاواره كان سه رزه مينى هه موو هونه ريكى
 كوژراو بوو، سه رزه مينى هه موو هاوارىك بوو كه ناگاته ديدى كه س و
 ناگاته بيستى كه س. زيوان و كليداره كان زوربه يان ناوى منيان ده زانى،
 پينده چوو هه موويان له هه موو شاره كانى دونيادا بۆ من كه راييتن. وهك
 ئەوه بوو سه فەرى من بۆنه يه كى خورافى بيت كه ده بيت هه موو زيوان
 و پاسه وانه كان ئاههنگى بۆ بكهن، له زور شويندا سه رده كه وتين بۆ ناو
 شاره كان و وهك ئەوه ي له ئاههنگى شيتانه دا بين كوچه و كولانه كانمان
 پرده كرد له گورانى. من موساى بابەكم به وجۆره بهختيار نه بينبوو، له
 پينچاوپينچى شارو شهقامه نه زانراوه كاندا، له باغى ئەو هونه رمه ندانه دا كه
 خويان به سه ر تابلۆكانيانه وه دهخه وتن ئاههنگمان ده گيتر، دكتور بابەك

گۆرانى دەگووت، دەستى بەسەرى خۇيدا دەھىنا و سەمايدەکرد، وەك كوردە چىانشىنەکان ھەلپەپكىتەكى شىتەنى دەسازاند، ھۆسەى دەنايەو، چەپى ھەلدەپەپى و سەرچۆپى دەگرت. مەن ھەمىشە دەوەستام و بە زەردەخەنەيەكى گەورەو سەيرى ئەو ھەموو خۆشەختىيە كۆپرەم دەکرد. ھەندىجار وام ھەستدەکرد ئىمە چەندىن ھەفتەيە بە پىگاوەين، ھەندىجارىش پىموابو ئەم سەفەرە تەنيا چاوتروكانىكى كورته و شادىيەكەى راگوزەرە. زۇرجار وەھا راست و سەنگىن بوو لەسەر دلم وەخت بوو لە ھۆش خۆم دەچووم، ھەندىجارىش وەھا خەوناوى و پىر تەلىسم بوو لە وەھمىكى ترسناكى دەکرد كە بەرەو مردن دەمبات. مەن لەو داووت و ئاھەنگە سەيرانەدا دەيەھا شارم بىنى كە باسکردىيان كىيىكى گەورە گەورەى دەويت، دەيەھا ھونەرەندى غەمگىنم بىنى چاوەروانى موعجىزەكە بوون خۇيان و ھونەرەكەيان پىزگاربات، مەن لەگەل ھەموياندا دانىشتم، بەپىچەوانەى عادەتى خۆمەو لەگەلياندا مەست بووم، بەدەنگى بەرز حىكايەتەكەى خۆم دەربارەى ئەو دوو گولفروشە بۆ گىزانەو كە يەككىيان دەچىت بۆ باغىكى جاويد و يەككىيان لە دروستکردنى گولە ژاگەكانى خۇيدا بەردەوام دەبىت. بەدەنگى بەرز لەسەر پۇلى ھونەر لە ئازادکردنى مەوقدا قسەمكرد. زۆرشەو كە لەو شارانەدا بىزاردەبووين و دەگەراينەو بۆ ئوقيانوسى ھاوار، مەن ھىندەم قسەكردبوو دەنگم نوسابوو. دكتور بابەك ھەمىشە بەسەرسامىيەو سەيرىدەكردم و باوەپى نەدەكرد ئەو كۆرە خەفدە سالەى چەند سالىك لەو ھەو بەر لە ژىرزەمىنىكى تارىكدە لە مردن پىزگارىكرد بىتوانىت ئەمەق وا ساف و زولال قسە لە جوانى بكات. كە گەراينەو بۆ عىادەكە، ھەستم وابوو دكتور بابەك شادومانترین مەوقى سەر ئەم ئەستىزەيە، ئەو بەدرىژايى ژيانى كاريكى زۆر مەزنى ئەنجامدابوو، ئوقيانوسى ھاوارى پىر پىكخستبوو، گەورەى كىردبوو، پاسەوانەكانى زياتر بە يەكدى ناساندبوو، بەلام شانازى بە ھىچ شىئەكەو

نەدەکرد بەو ئەندازەيەى كە شانازى بە منەو دەکرد.

دواى گەپانەوهمان لەوسەفەرە گەورەيە بە دەرياي جوانييه كوژراوەكاندا. دكتور بابەك چەند شەويك منى برده سەر پووباريكى گەورەو لە پوخی ئەو پووبارەدا سەيرى مانگمان كرد و قسەمانکرد. لە يەكێك لەو شەوانەدا من و دكتور بە كورنیشينكى دريژدا پياسەمانکرد، لە لينوارى ئەو ئاوەدا دەيەها پەيكەرى گەورە گەورەى جوانم بينى، پەيكەرى پادشا و ژەنرال و ئەمير و سەرۆكە جياجياكان، كورنیشينكى دريژ بوو، پەيكەرەكانى لە ژير پوناكى مانگەشەودا دەرەوشانەو، ئاشكرا بوو ئەو پەيكەرەنە لە كاتى جياواز جياوازا كراون، جوانييهكى سەريان تىدابوو، جوانييهكى ترسناك. ئەو يەكەمى جار بوو من لە بەردەم هونەردا بلەرژيم و بترسم. دياربوو دكتور بابەك بە مەبەستينكى تايبەتى منى هيناوە بۆ ئيرە، وەك ئەو بوو دكتور داوايەكى هەبىت و تا ئىستا لە دلى خويدا شارديتتيەو. دكتور سەيرى ئەو ئاوە غەمگينەى كرد و گووتى: جەلادەت حەزەدەكەم ماناي قوول و راستەقينەى ئەو ئوقيانوسە گەورەيەت بۆ باسبەكەم. تۆ ئىستا پاسەوانيت، دەبىت وەك هەر پاسەوانينكى دى ماناي ئەم دەريا گەورەيە بزانيت. لە راستيدا هەموو پاسەوانيك لە گوشەيەكى تايبەتتيەو سەيرى ئەم ئوقيانوسە دەكات، هەموو پاسەوانيك فەلسەفەيەكى تايبەتى هەيە بۆ ئەم دەريايە. جەلادەت زۆرجار ئىمە دەبىت هونەر پرگاربكەين، نە لە بەرئەوى تەنيا ترسمان لەو يە كە يەكێك بىت و كارەكان بسوتينيت. يەكێك بىت و پەيكەرەكان بشكيتيت و تابلوكان بسوتينيت، يەكێك بىت و ئاگر لە كتيبەكان بەربدات و ئاميرەكانى موزيك قەدەغەبكات... نا، جەلادەت بە پيچەوانەو، هەندىجار تەواو بە پيچەوانەو، دەبىت هونەر بشارينەو تا حوكمراڤان و پادشا و فيرەونەكان نەيكەن بە مولكى خويان. بە دريژايى ميژوو حوكمراڤانەكان چەند لە پيگاي سووتان و شكاندن و حەرامكردنەو هونەر دەكوژن، دەهيندەش لە پيگاي خوشەويستتيەو دەيكوژن. جەلادەت

ئەمە فەلسەفەيەكى گىشتىيە لە نىوان ھەمووماندا، ھەموو ئەو پاسەوانانەى
 كە لە ئىران و تورانەو ھەمووماندا، ھەمووماندا، ھەمووماندا، ھەمووماندا،
 جوانىن، ھەموومان دەزانىن، ھەتا حاكم و پادشاھەكانىش مەبەستىيە بىرەك
 لە جوانى پىزگارىبەكەن، خۇيان دەكەن بە پاسەوان و چاودىر و پالېشتى
 جوانى، بۆئەو شىتەك لە نەمرىي ھونەريان بەرىكەوئەت. جەلادەت دوو
 جۆر پاسەوان لە دونىادا دەژىن، پاسەوانىكىان ھونەر بۆ خۇي دەدزىت،
 جوانى دەكات بە بەشىك لە مالک و مالى خۇي، دەيكىت، دەخاتە ژىر
 پىكىفى خۇيەو، ھونەرمەندەكان لە زىپو شكوو ناوبانگدا نوقمەدەكات.
 چۆن دەستى خۇي لە خوين ھەلدەكىشىت، ئاوا ھونەرىش لە خويندا
 نوقمەدەكات. زۆرجار بەرلەوئە ھونەر بەكەوئە ئەو گوناھەو دەبىت
 دەستىك لەو گوناھە دەرييەتتە، ھەك چۆن مىندالىك بەرلەوئە پىس بىت
 دەبىت پىزگارىبەكەن. ترسەكە تەنیا ئەو نىيە پىاوكوژەكان جوانى بكوژن،
 ترسەكە ئەوئە جوانىش بىتە شەرىكى پىاوكوژەكان... جەلادەتى كۆتر،
 جەلادەت ئىشى ئىمە ئەو نىيە تەنیا تابلۇكان پىزگارىبەكەن، ئىشى ئىمە
 ئەوئە جوانى لە گوناھە پاكەكەنەو، دوور پىيىگىن لە دەستە گوناھەبارەكان
 و نىگا دزىوھەكان.

من سەيرى پەيكەرەكانم دەكردو دەمگوت: بەلام جەنابى دكتور
 دەتوانىن چى بەكەن؟

دكتور بابەك دەيگوت: ھەندىجار پىويستىمان بەسەدەھا سال ھەيە
 تا جوانى لەو خەوش و دزىويە پاكەكەنەو كە لە پىزگارى خۇيدا
 تىانوقمىو، ھەندىجار سەدان سالمان دەوئە تا وامان لىتەت لە كارىكدا
 تەنیا جوانى ببىن و ھىچى تر، ئەمىر كە سەيرى وئەي پادشا كۆنەكان
 دەكەن، چىتر سەيرى خودى پادشاكان ناكەن، بەلكو سەيرى جوانى
 شاردراوئە ناو تابلۇكان دەكەن. ھىدى ھىدى لەگەل تىپەرىنى زەماندا
 ھونەر ھەر مانايەكى ھەبىت ھىدى ھىدى كال دەبىتەو، دەبىتە ماناي

تر، چونکه چاوی تر له دایکدهبن و به نیگای تر ته ماشایدهکن، ئه وهی که نامریت و ئه به دییه ته نیا جوانی ناو تابلوکانه. تو پیت وایه ئیمه ئه مړو که سهری پورتریتیکي فان کوخ دهکین، سهری فان کوخ خوی دهکین؟ پیت وایه که سهری تابلویه کی ناپلیون دهکین، سهری ناپلیون دهکین، بیگومان نا... ئیمه سهری جوانیه که دهکین که ته واو له ناوی کاره کته ره کان جیابوته وه. ئاخو ئه و کیژه ئه سمه رانه ی گوگان له دوور که دپو کیویه کانی ده ریای کاریبیدا نیگاریکردون، ناویان چی بووه؟ ئاخو که س ناویان ده زانیت؟... ئاخو که س به لایه وه گرنگه فیکه ره کانی مودلیانی کین و ناویان چییه؟ ها... که س به لایه وه گرنگ نییه چونکه ئیمه ئیستا ته نیا سهری جوانی دهکین... میژوو ته نیا جوانی ه لده گریت... جوانی و هیچی تر. من و تو که سهری په یکه ریکی بودا دهکین، ته ماشای نیگاری خودا یان پوخساری پیغه مبریک ناکه یین، به لکو سهری جوانی دهکین له و په یکه رانه دا، جوانی و هیچی تر. سهری که جه لاده ت، سهری ئه م په یکه رانه بکه... سهرتاپای په یکه ری جه نرال و سهرهنگ و سهرکرده کانی سوپان، سهدان سالی تر خه لک ناوی هه موو ئه مانه یان یاده چیته وه، به لام گهر جوانیه کی جاوید له یه کی که له م په یکه رانه دا هه بیت دهژی و سده له دوی سده خه لک سهر سامده کات. زورجار هونه رمه نده کان دهبن به شه ریکی پیاوکوژه کان، به لام جه لاده ت گهر هونه ر بیاریژین، سال دوی سال ئه و جوانیه خوی له هه موو ئه و میژوو دزیو و ناشیرینه جیاده کاته وه، سال له دوی سال له مانا دزیو و نامرو فانه کانی خوی دوورده که ویته وه. سال له دوی سال میژوو ره شه که یی ده مریت و ده بیت به ژیره وه و جوانیه نه نیتییه کانیشی سهرده که ون و ده گه ریته وه. جه لاده ت ئیمه پاسه وانی جوانیه نه مره کانین، پاسه وانی ئه و به شه یین له جوانی که ئه مړو ده کوژریت و سبه ی زیندوو ده بیته وه. من یه که م شه و پیمگووتی که شاره کان وه که قه قنه س وان له خو له میثشی خو یاندا هه لده ستنه وه، جوانیش هه مان شیوه

دەبىت بە ئاگرىدا بېرات و لە ناو خۆلەمىشى خۇيدا ھەستىتەو، جەلادەتى كۆتر تۆش ئەو كەسەيت، ئەو قەقنەسەيت كە بە ناو ئاگرىدا دەپۇيت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەو، تۆ لە خۆلەمىشى خۇتدا زىندوودەبىتەو. من ئەمشەو جەلادەت دەمەوئىت پىتېلېم كە تۆ چىتر ناوت جەلادەتى كۆتر نىيە، تۆ ناوت جەلادەتى قەقنەسە، ئەو ناوى راستەقىنەى تۆيە، لە مېرۇ بەدواوە پاسەوانەكانى ئەو ئۇقيانوسە تۆ بەو ناوەو دەناسن، چونكە تۆش مېرۇئىكى زىاد لە جارىك دەسووتىت و لە خۆلەمىشى خۇتدا ھەلدەستىتەو. جەلادەت ئەو بالندانەى ھاوپىت، شاھىدن لەسەر ئەوئى تۆ قەقنەسەيت.

من ئەوكات لە تەواوى قسەكانى تىنەگەيشتەم، بە ئىنشايەكى قەشەنگم زانى، بەلام دىيارە پۇزگارنىك ھاتە پىشى من لە ھەموو ئەو قسانە تىگەيشتەم، راستىر وايە بلىم دەبايە ئەو ھەموو سەفەرە دوورو درىژەم بىكرىبايە تا تىيىگەم.

ئەو شەو كە دىكئور موسا ئەو قسانەى پىگوتەم، بەلامەو گىرنگ نەبوو ناوم جەلادەتى كۆتر بىت ياخود جەلادەتى قەقنەس، جەلادەتى مراوى يان جەلادەتى سىمورغ، جەلادەتى شاھىن يان جەلادەتى تىترواسك. درەنگ تىگەيشتەم كە ژيانى من لە شارى تەپوتۆزە زەردەكان، مردن و زىندوبوونەو ھەم لەسەر دەستى سامىرى بابلىدا، ھەستانەو ھەم لەسەر دەستى دىكئور بابەكدا، ھەشقىم بۇ دالىا سىراجەدىن و تارمايەكانى، بىنىم بۇ ئەوانەى لە گۆرە دەستەجەمىيەكاندا نىژران، ژيانى من لەو ئوتىلە سووتاوودا ھەموويان پىكرا كۆمەلىك ئاماژەن بۇ مردنىكى ترسناك كە چاوەروانى خۇم دەكات، ھەك ئەوئى ھەموو ئەو زنجىرە دوورودرىژەى تەلىسم و ئازار ئامادەكرىنىكى رۇحى و جەستەيى بىت، تا من ھەك بالدارىك بچمە ناو ئاگرەو ھەم گىرگىم و لەوسەر بە ساغى بىتەو دەرى... پىكرا كۆمەلىك ئاماژەبن كە دواتر من لە برى جەلادەتى كۆتر دەبم بە جەلادەتى قەقنەس.

ئەو شەو لەو دەچوو دکتۆر بابەک بزانیست کە من دەمرم، بەلام لە بری ئەوێ وەک پزیشکیک مشورم بخواست، وەک پەبەنیک کە لە پووی پوچییهو بە مردن ئامادەمەدەکات قسەیدەکرد. بە درێژایی ئەو شەو باسی لەو دەکرد کە مردووکان زۆرجار پەيامیکی جاویدیان هەیە و ئەو پەيامە لە دواى خۆیان دەبێت بگەرێتو بەو ژیان، چونکە گەر ژیان بە تەنیا مولکی مرۆف بیت، ئەوا پەيامەکانی مرۆف، جوانییە قوول و شاردر اوەکانی، هاوارە گەرەکانی مولکی هەموو زیندووکانن. هەندێجار لە سەر دەم و پوژگارە تاریکەکاندا، لە سەر دەمی پەشەکوژی و گوپی بە کۆمەل و قرانکردنی مرۆفدا، دەبێت یەکیک هەبێت لە بری هەمووان هەستیت و ئەو هاوارە زیندوو بکاتەو. یەکیک کە وەک قەقنەس دەسووتیت و لە خاکی مردنەو جوانییە کوژراوەکان دەگیرێتەو... جوانی کوژراوی خۆی و جوانی کوژراوی هەموو دنیا.

سەیربوو هەندێجار قسەکانی بۆ من لە قسەکانی شاروخی شاروخ دەچوو، لە کۆی ئەو دەرسە جیاوازانە دەچوو کە من لە دەمی کەسانی جیاوازهو دەمیست و دەمیستەو، وەک ئەوێ پیکرا لە ئیسحاقی لیوزیرینەو تاسەر مستەفای شەونم بەشیک بن لە کۆرانیکی گەردونی کە وەزیفەیان ئەوێهە ئەو سرودە بە گوێی مندا بخوینن.

دەبێت بایم لەگەڵ ئەوێ سەردانەکەم بۆ لای موسای بابەک گرنگترین پوداوی ژیانم بوو، بەلام سەرەتای گەشتەکەم لە کۆتاییە ئالۆزو پر هێماو سمبولەکەى خوشتر و ئاسوودەتر بوو. من سەرەتا زۆر بە دلناییهەو هاتم و پێماو بوو ئیستا ئیدی بەرەو ناوەراستی گەردەلوولەکە دەپۆم و چیتەر زۆر بەی نەتییهکان لە بەرچاوم پوونبوونەتەو، بەلام قسەکانی دکتۆر بابەک دەربارەى سووتان و هەستانەو، دەربارەى مردن و زیندوو بوونەو، دەربارەى مەسیح و گەرانهو، منیان گیرایهەو بەو سەرەتا، شتەکانیان

گىرپايەۋە سەر خانەى چاۋەروانىيەكى دورودرىژ. بەلام جگە لەۋەى
 كە بووم بە پاسەۋانىكى نوئ، جگە لەۋەى كۆمەلىك كلىلم ۋەرگرت كە
 دەمتوانى بە ھۆيانەۋە لە ئۇقيانوسى ھاۋاردا سەفەربكەم، بوومە كەسىكىش
 كە چاۋەروانى مردىكى نىكىم دەكرد. دەپىت بلىم من باۋەرپم بەۋ كەسانە
 نىيە كە لە مردن ناترسن، لەۋ باۋەرپەدام كە مەسىحىش زۆر لە مردن
 ترساۋە، ديارە ترس بەۋ مانايە نا كە دەرۋىت و ناگەپىتەۋە، بەۋ مانايەش
 نا كە زىندوونابىتەۋە، بەۋ مانايەش نا كە بىتەن بۇ بەھەشت و سەد ھەزار
 سال بە ديار جۇگەيەكەۋە داتىن و دوو سى كەس مىشت لىدەرېكەن
 يان بىتەن بۇ دۆزەخ و تا قىامەت شىشى سوورەۋەكراۋ بكن بە شوئى
 خراپىدا. بەلكو بەۋ مانايەى ھەندىك شتى بچوكت لە كىسدەچىت كە لەم
 دونيا خۇشتەۋىن و تەنيا لەم دونيايەشدا ئەۋ شتانە پروودەدەن، ۋەك
 بىنىنى منداۋان لە سەر قادىرمەكانى گىلاسى سېى، ۋەك قەرزكردنى بەفر لە
 ھاۋىندا لە دراۋسىكەتان، ۋەك داگرتنى بىشكەيەكى شكاو بۇ ژنىكى ئاۋارە
 لە قاتى ھەشتەۋە تا خوارەۋە، ۋەك بىستىنى ئەۋ جىنۋانەى دوو فىتەر لە
 چىشتخانەيەكدا دەيدەن بە ھاۋرىيەكى خۋيان، ۋەك گىرپانىكى بە كول لەگەل
 باۋكى سەرھەنگ قاسمدا. من كە بىرمەدەكردەۋە نە لە بەھەشت ئەم شتانەى
 تىدايەۋ نە لە دۆزەخ. راستان دەۋىت من ئەھلى ئەۋ كەيف و سەفایە
 نەبووم كە لەسەر بەھەشت دەيانگىرپايەۋە، نە ئەھلى حۋرى بووم و نە
 ئەھلى غىلمانىش، بەدرىژايى ژيانىشم عەقلم زۆر نەخستبوۋە سەر خواردن
 و خواردەۋە و شەراب و مەزەۋ ئەۋ شتانە لە بەرئەۋە بەراستى نەمدەزانى
 گەر بىنيرن بۇ بەھەشت چىيكەم، بەھەشتى من ئەۋ ساتە كورتانە بوو كە
 دالىا سىراجەدىنم دەبىنى و رامدەكرد بە دوايدا و نەمدەگرت... بەھەشت و
 دۆزەخ لاي من زۆر لە يەكترى نىكى بوون، ھەردووكيان دوو جىگابوون
 نەخشەيەكى ديارىكراۋى خۇشى و ناخۇشيان تىدابوو، ھەردووكيان پىكەۋە
 لەسەر كۆمەلىك قانونى ئاسنىن دەچوون بەپىۋە.

جياکردنه و هی په های خوشی له نازارو نازار له خوشی لای من له
 نیشی خودا ناچیت، چونکه خودا ده زانیت خوشی ته نیا له گهل که میک
 نازاردا مانای هیه، نازاریش ته نیا له گهل که میک خوشییدا ده بیت به نازار،
 له بهر نه وه وینه ی به ههشت و دوزخ دوو وینه ی کاریکاتیری وجودن که
 من نه مده زانی چیان لینکه م... ترسی گه وره م له مردن نه وه بوو بگم به
 زه ویه که خوشی و نازار هیند له یه کجیا بوو بیتنه وه دوو جور مه خلوقیان
 دروستکرد بیت یه کیکیان ته و او خوشی له بیرچو و بیتنه وه و بوو بیت به
 درنده یه کی بریندار که ته نیا ده نالینیت، نه وی دیشیان مه خلوقیک نازاری له
 یادن ماییت و بوو بیت به بوونه وهریکی گه مژده که ته نیا پیده که نیت.

من به و خه یال و خولیاو ترسانه وه له ئوقیانوسی هاوار گه پامه وه.

دکتور بابک و مسته فای شه ونم ئیواره یه که داوه تیکی قه شه نگی منیان
 کرد، سفره یه کی سه یریان پازانده وه و له ناهه نگیکی چکوله دا من کلیلی
 ئوقیانوسی هاوارم وهرگرت. هر له و ناهه نگه چکوله یه دا که له چیتخانه
 و باریکی چکولانه ی سر کورنیشدا پرویدا سره له نوئ منیان به ناوی
 جه لاده تی قه قنه سه وه ناوانیه وه. مسته فای شه ونم وه که همیشه خواردنی
 ده خوارد و قسه یده کرد، یادگار هکانی سالی ٧٤ ی له کامپنکی ئاواره کاندای
 نزیکي نه غه ده گنپرایه وه. زورجار بیده نگ ده بوو، ده بایه من زوو زوو
 دهستی بجولینم و بلیم «مسته فای شه ونم، هه موو شتیک باشه، نه خوش
 نیت؟» ئینجا ده جولای و ده ستیده کرده وه به گنپرایه وه ی حیکایه تی خوی
 له گهل له یلای نیلوفه ردا. من له و شه وه بووم به جه لاده تی قه قنه س، تا
 نه وکات به پرونی دیار نه بوو بوچی من ناوم قه قنه سه، چی ده بیت و چی
 ده که م؟ دکتور موسا ده یگوت: په له مه که، زورجار ده بیت ساله های سال
 چاوه پروان بیت تا ده زانیت چی ده که ییت، به لام کاتیک نه و ساته دیته پیشی
 که ده بیت تو تیندا شتیکي گرنگ نه انجامده ییت ده بیت ناماده بیت.

شه وی دواتر سه فهره که مان له ئوقیانوسی هاواردا کوتاییه ات، دوا ی

گریانیکی زۆر، دواى باوه‌شینکی زۆر، دواى ئه‌وه‌ی که بپارماندا له
نزیکتترین فرسه‌دا به‌کتر ببینیته‌وه، خودا‌حافیزیمانکرد. دکتۆر تا ئه‌و ماله
خالییه‌ له‌گه‌لماندا هات، خۆی ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌ی بۆ کردینه‌وه، به
ناو هۆلێکی گه‌وره‌ی پڕ نیگاردا ئیمه‌ی بردو له‌ شوینیکی دیاریکراودا
ئهو پوڤشت و ئیمه‌ش به‌هه‌مان پێگادا به‌ره‌و شوینی خۆمان له‌ باکوور
گه‌ڕاینه‌وه. به‌لام موسای بابه‌ک په‌یمانی دامی که ئه‌ستیره‌ و نه‌که‌ی ژیانم،
خانمی هه‌تا هه‌تایی خه‌ونه‌کانم «دالیا سیراجه‌دین»م بۆ بدۆزیته‌وه.

که‌ گه‌یشتمه‌وه «گیلاسی سپی» تا چه‌ندین هه‌فته‌ مسته‌فای شه‌ونم
نه‌ببینیه‌وه، چه‌ند جارێک له‌گه‌ل مۆسیقاره‌کانی تپیی به‌له‌می به‌فردا دانیشتم،
به‌ درێژیی باسی مۆسیقاو نه‌مریمان کرد، چه‌نده‌ها شه‌و شاروخی شاروخ
فلووته‌ قه‌شه‌نگه‌که‌ی خۆی بۆ لێدام، چه‌نده‌ها شه‌و پامکرده‌ ناو باغچه‌که‌وه
بۆ ئه‌وه‌ی بیگرم و نه‌متوانی. چه‌ندین هه‌فته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو زه‌وی له
سوڕاندنه‌وه‌ وه‌ستابیت، جگه‌ له‌وه‌ی جارێک سامیری بابلی هات بۆلام و
باسی ژيانى ئارام و ئاسووده‌ی خۆی بۆکردم هیچی دی پووینه‌دا.

من له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌بایه‌ شوینیکی دابینکه‌م بۆ دادگاییکردنی سامیری
بابلی، ژووره‌که‌م له‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌دا له‌وه‌ بچوکترو بوو بتوانیت ئه‌و
میوانانه‌ کۆبکاته‌وه. ده‌بایه‌ هه‌ول‌بده‌م میوانه‌کانم دابه‌شبه‌که‌م و شوینیکی
نه‌ینیش بۆ ئه‌و دادگایه‌ بسازینم بتوانیت ته‌واوی ئیشه‌که‌ له‌ خۆی بگریت.
نازانم چ شتیکی خستییه‌ خه‌یالمه‌وه‌ که ده‌توانم سوود له‌و مه‌خزه‌نه
فه‌رمۆشکراوانه‌ی مسته‌فای شه‌ونم ببینم، گه‌ر وا نه‌بایه‌ من ده‌بایه‌ سوود
له‌و خه‌یمه‌ کۆنانه‌ وه‌رگرم که هه‌ندیک له‌ ئاواره‌کان له‌ ژیرزه‌مینى ئوتیله‌که‌دا
فڕیاندابوو. ده‌بایه‌ بپۆم و له‌ ده‌شتیکدا چادره‌کانم به‌رزبکه‌مه‌وه‌و نوینی

پئويست په يدا بکه م و ته و او ی کاره که له ویدا نه جامېدهم.

رؤژنیک به خوم و بالنده سپیبه کانمه وه له درېژترین شه قامی شار ده په پیمه وه، که من ده وه ستام بالنده کان به سه سه رمه وه ده وه ستان که ده پویشتم له که لمدا ده پویشتن. مسته فای شه ونم له به رده م که بابخانه یه کی سه ر شه شه قامه دا به خوی و بابوله یه کی درېژ وه له به رده م وه جاعی چاچیبه کی ده سنگیردا به گوپی پر وه بانگی کردم «چه لادات... چه لادات». وه که هه میسه چاکه ته ره شه درېژ ه کی و فانیله سپیبه کی له به رده م وه. هیچی له و مروه نه ده چوو که من سه فهریکی نه فسوناویم له که لمدا کرد بوو. ده ستي گرتم و گووتی «با شاره فم که پاپی ده خوی». من به بیزار ییبه وه پیمگووت: مسته فای شه ونم تو هر بیر له خوار دن ده که یته وه، من نه نینیه کی که ورده م هیه که هیشتا تو نایز انیت، پئويستیم به یارمه تی تویه. منی راکیشایه ناو که بابخانه که وه بیته وه ی تیکه که ی قووتد ابیت گووتی «چه لادات... مه شالا چیبه؟». من تکام تیا کرد تیکه که ی قووتدات تا بتوانین قسه بکه یین و له یه کتر تیگه یین. له ته نکه ریکی فافونی چکولانه که میک ناوی خوارده وه به ته نگه نه فسه ییبه کی زوره وه که نیشانه ی زور خوار دن یکی به رده و امبوو، گووتی: ئیستا ته و او قسه بکه.

من شه و پوژده چیروکی ژیا نی خوم بؤ مسته فای شه ونم ته و او کرد، تا که یشته سه ر داد گاییه که ی سامیری بابلی، تاکه شتیک که باسم نه کرد، شار دنه وه ی شه و نه خشانه ی بابلی بوو که نه ده بایه هیچ روه له به ریک بیزانیت. که چیرو که که م ته و او کرد، مسته فای شه ونم به چاوی نه بله ق و هه ناسه ی تونده وه گووتی: و او کوپی ئاسمان، تو خه ریکی چییت، نه مه یان زور شتیکی تر سناکه.

من پیمگووت: گهر هه ست نه که م شتیکم له داد و عه داله ت بؤ ژیان گنړا وه ته وه ئیشی من وه که پاسه و انیکی جوانی نرخی نییه... سوودی چیبه مروف هه موو جوانی دنیا بپار یزیت به لام له مانا کانیا ن تی نه گات، جوانی

چىيىھ گەر مەرۇف شەرەفى ئەوھى نەبىت ئىشى بۇ بىكات. دەبىت سامىر لە بەردەم دادگايەكى راستەقىنەدا بوەستىت، دەبىت بوەستىت، لە بەر مەن و تۆ نا، لەبەر قوربانىيەکان نا، بەلکو لە بەر خۆى.

پرومەتەکانى سووربوو بوونەوھ و بە ئەسپايى گووتى: واو... واو کوپى خوا دەتکوژن. حىزبەکانى ئىرە دەتکوژن، سىياسىيەکانى ئىرە سەرتدەبەرن و لاشەكەت فەردەدەنە ھەر ئاويكەوھ. تۆ كىيىت بەوان بلىيت ئىوھ داتپەرورە نىن؟ كىيىت بەوان بلىيت ئىوھ خۇتان گوناھبارن و گوناھبار بۆى نىيە دادگا بۇ گوناھبار دابىت؟ وەلا مەن سىياسىيەكى لووت قولاپى دەناسم، بارىكىكى قۇرپەشە كە قەسەدەكات دەنگى لە دەنگى قەحبە دەچىت، ئەوھ پىت بزانىت دەتكوژىت. تۆ كىيىت پىيان بلىيت، تا ئىستا يەك قوربانىش لە پىگای ئىوھوھ مافى خۆى وەرەگرتووھ؟ تۆ كىيىت بەو سەركردە گەورانە بلىيت كە خۇيان وەك قارەمانى ئەفسانە كۆنەکان تەماشادەكەن، ئىوھ تا ئىستا گوناھبارىكتان نەھىناوھ بەرابەر قوربانىيەك بوەستىت و پروبەروو بەرابەر يەك و بەرابەر ھەموو دونيا قەسەبەكەن؟ ھا جەلادەت تۆ كىيىت... تىكام وایە لىت تىكەنەچىت، ئەوھى تۆ لە ئوقيانوسى ھاواردا شتىكى گرنىت، مانای نىيە وا تىيگەيت لە ژيانى راستەقىنەشدا يان لەم شارەدا تۆ شتىكىت، ئەوھى كۆمەلىك بالندەى سىپىت ھەيە، خۆت لىنەگورپىت، ئەم سىياسىيانە بالندەو شتى وا نابىنن... سەيرمەكە، مەن ھەموو خەلک وەك گەمژمەك سەيرمەدەكەن، وەك كابىرەك كە ھەموو ژيانى ھەر خەرىكى پىركردنى ورگىتى. مەن پىتدەلیم خەلکىك ھەيە بە مەن دەللىت: مانگای چىشتخانەکان.

ھىند ھەناسەى سواربوو بوو، لە شوىنى خۆى وەستاو دەستىكرد بە كۆكەكۆكىكى زۆر. لە ناو كۆكەكاندا گووتى: تۆ نازانىت مەن لەم شارەدا ناوم مانگای چىشتخانەكانە؟ باش دەزانىت، دەشزانىت خەلک لەو شارە وادەزانن موسى بابەك تەنیا دىكتورىكى پىرو پەككەوتەيە كە بە پارەيەكى كەم نەخۇش تىماردەكات. تۆش تۆش لە بەرچاوى ئەوان ئاوارەيەكى پروت و برسیت.

توزیک هاته وه سه رخوی، من ئه و چانه م قوسته وه و گوتم: مسته فای شه ونم، من هه رگیز خۆم به شتیکی گرنه نه زانیوه، به لام ده زانم گه ر سامیری بابلی بدهمه دهست ئهم سیاسه تمه داره کوردانه ئازادیده کهن، یان بی هیچ دادگاییه که دهیکوژن یان دهیفرۆشنه وه به به عس و پاره کهشی ده نیتنه ته نکهی باخه لیان. ئه وهی من ده کوژیت و غه رقی ئازارم ده کات ئه وهیه، دوا جار سیاسییه که له گه ل دوو هاوړیی خۆیدا له ژووریکدا داده نیشتن، پیده که نن، ناند هخۆن، نوکته ده کهن، باسی قه حبه ده کهن، دوا یی هه ر له کاتی ئه و قسانه دا له جیاتی من، له جیاتی ئیسحاق، له جیاتی سه رهنگ قاسم، له جیاتی نه سرین غه فور و په پوله جه مال بپیار له سه ر چاره نویسی سامیر ده دن... من ده مرم و ناهیلیم شتی وا پروو بدات. عه داله ت ئه وهیه ئیمه بپیار بدهین نه وه که ئه وان.

مسته فای شه ونم به رده وام ده یگووت: من نازانم، قه قنه سی برام، به لام رهنگه سامیری بابلی وه که گه نجینه یه که وه ها بیت، رهنگه شوینی چه که نه نینییه کان بزانیته، رهنگه کۆمه لیک زانیاری له لاییت که شار دنه وهی ئه و زانیاریانه شتیکی باش نه بیت. دوا یی به وه گونا هبار تده کهن که نه نینی گه وره ت شار دۆته وه، که خیا نه تتکر دوه، دوا یی ده تکوژن، لاشه که ت فریده ده نه سه ر جاده یه که و ته واو... تۆ کئیت، بابایه کی بیکه س، تا ئهم یارییه بکه یت؟

من ده مویست بزانه یارمه تیم ده دات یاخود نا. پێشتر مسته فام وه ها سوور نه بینیبوو، چه ند جاریک تقی قووت داو گووتی: یارمه تی چییته له من ده ویت؟

به ده نگیکی هیمن گوتم: شوینیکم ده ویت بۆ دادگا که، بۆ خه ورتنی ئه و هه یه ته یی حو کمی پرته قالی بابلی ده دن. با دادگا که له و مه خز نه کۆنا نه یی تودا بیت، شوینیککی چه په که، دوور ده سه ته، دووره له چاوه دیری

و چاۋى ھەموو كەسىك. شۈيىنكە دەتوانىن بە ئازادى تىيدا قسەبەكەين و بىرىكەينەو. خۆت دەزانىت من شوينم نىيە.

ماۋىيەكى دريژ ۋەستا، چايەكى تىرى بانگكرد و دۋاى بىر كىردنە ۋەيەكى دريژ گۈۋتى: بەمەرچى يارمە تىتدە دەم، من لە مەسەلەكە دەرىكەيت، ھەرچىيەك بوو منى تىدا نىم، من كارم زۆرە، ۋامەكە پەشىمانبە ۋە لەۋەى شەۋىك لە تارىكىدا ئەو بالدارە سىبىھە نەسرە ۋەتەنى تۆم بىنى، من دەترسم، قەقنەسى بىرام دەترسم، لەگەل ھاۋرې قودسىشدا ھەمان شت بوو، پۇژىك ھات بۇ لام و گۈۋتى دوو ھاۋرې بىرىندارى ھەيەكە دەيەۋىت بىانشارىتە ۋە تىمارىانبكات، من مەخزەنىكى كۈنى خۇمانم دايە، دۋاتر دۋاى چەندىن مانگ يەكېك لە براكانم كە ئاگاي لە مەسەلەكە نەبوو گىرا، باۋكم بە دەيەھا ھەزار دىنارى ئەو سەردەمە ئازادىكرد، ۋەختە بوو تەۋاۋى سەرۋەت و سامانەكەمان بىروات. خۆت دەزانىت ئىمە لە ۋلاتىكى ترسناكداين. ئىستاش گەر شتىكى ۋەھا پوۋبىدات، دىنەسەرم، ھەموۋىان دەزانن من پارەدارم، من مولكىكى زۆرم ھەيە، ھەموۋىان دەزانن، بەشىك لەۋان چاۋىيان لەسەر ئەو ئەرزەنەى منە... تىدەگەيت، جەلادەتى قەقنەس تىدەگەيت... گەر شتىك پوۋبىدات بەفرسەتى دەزانن بمخەنە ژىر فشارەۋە تا ئەو مولكانەم لە ژىردەست دەر بېتىن، تۆ نايانناسىت، ئەم ھۆكۈمەتە تازەيە شتىكى ترە، مەسئۇلەكانى جۆرە زەۋىكىكى تىريان ھەيە، ئەم سىياسەتمەدارە پاكوتەمىزانەى من و تۆ ھەزىيان لە زەۋىيە، شىتى خانوۋبەرە و سامانن، شىتى ئەۋەن دار و بەردى ئەم ۋلاتە ھى ئەۋان بىت. گۈيىگرە گەمژە، ئەمان گەر ئەو پىرتەقالەى ھاۋرې تۆ پارەنەكات گەر نىۋەى دونىاشى كوشىتتە بە پولىكى قەلب نايكېن و سەرى خۇيانى پىتوۋە نايشىتن، لەۋانەيە سامىرى بابلىيان بەلاۋە گرنگ نەبىت، بەلام زەۋىيەكانى منيان بەلاۋە گرنگە.

ئەۋە يەكەم جار بوو مستەفائى شەۋنمىش بەمن بلىت گەمژە، بۇ ھەر شۈيىنك دەچووم يەكېك ھەبوو پىمبلىت گەمژە، چونكە لە زۆر شت

تینه ده گیشتم. من رام وابوو ئه وهی چه ماسه تی بۆ جوانی هه بیت، ده بیت به هه مان سۆزو شه وقه وه بۆ دادپه ره وه ریش هه ولبدات. مسته فای شه ونم چهند جار یک دهستی به ناوچاوانیدا هینا، قژه ره شه دریزه که ی به په نچه شان کردو گووتی: ها، قه قنه سی ئاواره. من یارمه تیتده ده م، به لام هه رچییه ک پویدا نابیت من ناوم بیت... هه رچییه ک پویدا من و تو یه کتر ناناسین، تو خۆت ئه و مه خزنه به تالانه ت دۆزیوه ته وه، خۆت میوانه کانی خۆت داوه تی ئه و جیگایه کردوه، خۆت بیناگای هیچ مرفقیکی تر ئه و دادگایه دامه زرانده وه.

من بئ هیچ بیر کردنه وه یه ک گوتم: دلنیا به مسته فای شه ونم، دلنیا به. مسته فای شه ونم له چاکه ته ره شه گه وره کهیدا له ده ریاوانیک ده چوو له به نده ریک لایدابیت، تا هه ندیک که لوپه لی ناو بازار بکریت و دواتر به کاوه خۆ بگه ریته وه بۆ سه ر که شتییه که ی. چهند جار یک به پتکه نینه وه گووتی: چۆن دلنیا بم، چۆن؟ ئه و ئیواره یه منی تا گیلای سپی گه یانده وه و په یمانی دامی خۆی له ده رفه تیکدا نوین و راخه رو شتی پنیوست بیات بۆ ئه و مه خزنه خالیانه.

دوای چهند پوژیک ئیواره یه ک هات به دوامدا و منی له گه ل خۆیدا برد بۆ مه خزنه کان. سه رسام بووم له وهی به وجۆره بیرى له هه موو شتیک کردۆته وه. نوین و یاتاخى پتر له پازده کهس له دوو شوینی جیاوازدا دانرابوون، ئازوقه و ته باغ و نه وت، پازده کورسی و میزیکى چکولانه، ده فته رو پینوس و هه موو شتیکى دى. من بیته ندازه سوپاسم کردو گوتم: لیره وه ئیتر تو کاریکت نه بیت، تو به زیاده وه کومه کی منت کرد، ئیتر تو بکشی دواوه ئه وهی ده میتیته وه کارى منه.

ئه و ئیواره یه به گه رمی خودا حافیزیمان له یه کدی کرد، باوه شی پیا کردم و گووتی: قه قنه سی ئه زیزم، کۆتری برام ئاگاداری خۆت به. من چاوه پروانده که م.

منیش گووتم: ئاغای شه‌ونم، تا دیدار.

له‌و ساته‌دا بالنده سبیه‌کان به جوریکی شیتانه به‌سەر سه‌رماندا ده‌فرین. وه‌ک ئه‌وه‌ی دانیابن ئیدی من و مسته‌فای شه‌ونم تا زیاد له‌ دوو سالی دیکه‌ یه‌کتری نابینینه‌وه.

* * *

شاناز سه‌لیم ته‌نیا خانمیک نه‌بوو که کوشته‌ی خه‌وتن بوو له‌ ئامیزی مردندا، به‌لکو خانمیکیش بوو بۆنی مردنیشی ده‌کرد، هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له‌ ده‌ستپێکردنی دادگاکه‌ی سامیری بابلی، به‌یانیه‌ک تازه‌ چاوم کردبووه‌وه، خانمی شاناز به‌ هه‌موو جوانی خۆیه‌وه‌ هه‌لیکووتایه‌ ناو ژووره‌که‌م. هاتنی به‌ جۆریک کوتوپر و سه‌یربوو تا ماوه‌یه‌ک خۆم بۆ کۆنه‌کرایه‌وه، هیند جوان بوو که ده‌تبینی هه‌رچییه‌ک بایتایه‌ نه‌تده‌توانی سه‌رسام نه‌بیت، نه‌تده‌توانی له‌ شوینی خۆت نه‌وه‌ستیت و تف قووت نه‌ده‌یت. له‌و جوانییانه‌ بوو بۆ ئیستیک هه‌موو که‌سیکی ئیفلجده‌کرد.

خۆی زۆر نه‌پازاندبووه‌وه، هه‌ندیک قسه‌ی په‌قی له‌گه‌ل مندا هه‌بوو، هاتبوو بیکات و بپروات. من به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ فهرمووم لیکرد له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م دانیشت. دیاره‌ فهرموویه‌کی بېخورمه‌تانه‌ بوو، به‌لام نه‌مه‌ه‌زانی چیتیش بکه‌م، چونکه‌ له‌و دۆشه‌که‌ زیاتر شوینی ترم نه‌بوو فهرمووی لێکه‌م. بیئه‌وه‌ی سه‌یرمبکات گووتی: فهرمووی چیم لێده‌که‌یت، من له‌سه‌ر دۆشه‌که‌ چلکنی تۆ دانانیشم، هاتووم پیتبلیم هه‌موو شتیک له‌سه‌ر نیازی تۆ ده‌زانم، هه‌موو شتیک، سامیری بابلی می‌ردی منه، ئه‌گه‌ر شتیک لێبیت لیت ناگه‌ریم به‌ ئاسووده‌یی بژیت.

من بپیاکانه‌ وه‌لاممدايه‌وه: سامیری بابلی می‌ردی تویه‌ یان می‌ردی هه‌ر شه‌یتانیکي تره‌ گرنگ نییه‌، گوینگره‌ من له‌وانه‌ نیم که به‌ بۆنی کراسه‌کانت

گيژمبكهيت، من پياويكڻم دهتوانم ناو تاريكي ببينم، پوحيكڻم وهك قهقنهس وهام دهسووتيم و زيندودههمهوه، عاشقيكي راستگوشم كه ژنانى عيارو دهستېرى وهك توڻم لا گرنځ نيبه، ساميرى بابلى گهر ميردى تويه، ديلي منه.

دهمزانى شاناز سهليم فيرى ئه و جوړه قسه كړنه نه بووه، به دريژايى ژيانى پياوان له بهرده ميده خويان بچوك كړدبووه وه، لوتف و ئه فينيان باراندبوو، نه زاكه و نه جيبان نيشانداوو. به توپه ييه وه گوتى: گويگره هر شتيك پووبدات تو به پررسى. من هم موو شتيك دهمزانم، هم موو شتيك دهر باره ي ژيانى تو دهمزانم، سامير حيكايه تى توى بؤ گيړاومه توه، رابوردووت، ژيانت له ناو سوزانيه كاندا، ئه وهى حه زت له قهحبه يه كه ناوى داليا سيراچه دينه، ده توانم تووشى به لاي گه ورهت بكه م. گهر تو پيتوايه له تاريكيدا ده بينيت، بزانه منيش بونم له بونى گورگ تيزتره، دهمزانم، دلم پيمده ليت كه تو چيت ده ويټ. هم موو شتيكيش ده كه م سامير سه لامهت بيت، به ويټ و نه ته ويټ ئه وه ميردى منه و به ئاسانى وازى ليتا هيتم.

ئه گهرچى به دريژايى ژيانم ته نيا ستايشى خانمانم كړدبوو، ته نيا وه سفى جوانى و ژنيتى و عيشووه و يقاريانم دهمزانى، هرگيز پوژنيك له پوژان به خانميكڻم نه گووتبوو تو ناشيرينيت، هر كاتيكيش دهر فتم بوويټ ناسكترين وه سفم دابووه پال ناشيرينترين كيژ، به لام ئه وهى شاناز سهليم وهك په پويه كى پيس ته ماشاى منى ده كړد، لاي ئه و من هيچ نه بووم جگه له هه تيوه ئاواره يه كى چلكن، زور برينداريده كړدم. دهمزانى بريندار كړدى شاناز سهليم وهك بريندار كړدى پلنگيكي برسى وه هايه، له گهل ئه وه شدا وهك ئه وهى خوشحال بم به وهى بچمه شه پيكه وه له گهل پلنگيكي برينداردا، به تونيكى تاريك و پرش كه دووربوو له دهنگى راسته قينه ي خوم، وهك ئه وهى شه يتانيكى شار دراوه له پوحي مندا هاتبيته سه ري و له جستوجوى شه پيكى كوشنده دا بيت گووتم: تو دروده كهيت، خاتو شانازى به پريز، تو

ھېچ نیت جگە لە عاشقیکی بېشەرم و بېحەییای مردووھەکان، ھەرکەسیک لە پێگای مردندا بێت تۆ پەلی دەگریت و ڕایدەکێشیتە سەر سېسەمەکی خۆت، ژن ھەيە ھەزریان لە پیاوی بەھیز و پەر لە ژيانە، تۆ لەوانەیت کە ھەزرت لە پیاوی مردوو، تۆ لەیەکەم پۆژوھە کە ھاتیتە ئێرە دەزانیت سامیر پیاویکە بۆنی مردنی لێدیت، دەزانیت، بەلام ئێستا دەتەوێت بۆ خۆتی بسەلمینیت کە عاشقیت، کە لە پێناوی خۆشەویستیدا شەپدەکەیت، لە کاتیکدا تۆ دەزانیت کە گەر سامیر بۆنی مردنی لێ نەھاتبایە تۆ نەتەدەویست، تۆ ھېچ نیت جگە لە قەلەپەشیک کە لە بەرگی ژنیکی بە نازو عیشوھدا خۆی گۆرپوھ، لە کاتیکدا خانم تۆ بالداریکی شوومیت، ھەموو شار دەزانیت کە تۆ لە ھەر کەس نزیک بیتەوھ دەیکۆزیت.

لام وابوو پەلامارم بدات، بەلام دانێ بە خۆیدا گرت و بە پێکی زۆرەوھ کە بێرەحمییەکی ئیجگار گەورە تێدابوو گووتی: من بالداریکی شووم نیم، گەر مێردەکانی پێشووم مردبن گوناھێ من نییە، خۆ من نەمکۆشتوون. بەلام دەبێت بزانیتم من کەسیک دەتوانم ھەر ئەمشەو وابکەم تا دەمریت لەو قسانە خۆت پەشیمان بیت. تەنیا لە بەر خۆشەویستی بابلی لە تۆ دەخۆمەو، بزانی گەر پۆژیک بابلی بمریت تۆش لەگەڵیدا دەچیت بۆ جەھەنەم، من ئەوھندە بە تۆ دەلێم سامیر بە تەنیا ناچیت بۆ جەھەنەم. وەک چۆن پیکەوھ گەرانەوھ بۆ ئەم شارە، وەک چۆن سوار ئەسپە سېپھەکان بوون ئاوھە لەگەڵ ئەویدا سوار یەک ئەسپ دەبن و بەیەکەوھ دەچن بۆ جەھەنەم، گەر نیازت لە پرتهقالی بابلی خراپە بزانی کە ئەو بە تەنیا نامریت. من بە دەنگیکی بەرز کە پێمابوو ھەموو دراوسێ ژوورەکەم دەبیستن گووتم: مردن خانم؟ من لە مردن ناترسم، دەزانم تۆ بۆیە پقیشت لە منە لە بەرئەوھێ من بۆنی مردنم لێتایەت، گەر بۆنی مردنم لێتایەت ئەوا ھیکایەتەکە سەرتاپای دەگۆرا.

شاناز کە تەواو تێدەگەیشتم من دەلێم چی، گووتی: تۆ وەک سەگیکی

بەسفەت وایت، مێردەكەى من تۆى لە مردن پزگار كرد، وانىيە بۆ كەمىك بىرناكەيتەو.

گووتم: خانم مێردەكەى بە پێرتان هاو پێى منە، هېچ نيازىكى خراپم نىيە، ئەگەر هاتووشىت من بترسىنىت، ئەوا خۆت ماندوودەكەيت، چونكە من شتىكم نىيە لىي بترسم. گەر بشچم بۆ جەهەنەم خراپ نىيە، لەسەر يەك ئەسپ لەگەل ئاغای بابليدا خۆمان بكەين بە جەهەنەمدا، خۆمان بكەين بە ناو ئاگرو پشكۆ و بلىسەكاندا، بەلام خانم وەك من بىستوومە خەلك لەسەر ئەسپ ناچن بۆ جەهەنەم.

چوو بەردەرگاكو گووتى: نەهاتووم دەمەدەمت لەگەلدا بكەم، هێند هەيە پێتدەلێم گەر ساميرى بابلى شتىكى لىيىت، ناھيتم لە دۆزەخيشدا پشووبدەيت.

من بەردەوامبووم لە لاقتىكاندا و گووتم: ئەها خانم، بەلام نازانم تۆ خۆت چۆن دىيت بۆ جەهەنەم، تۆ چۆن دوامان دەكەويت، بە ماركسىدس يان بەجۆرە ماشىنىكى تر، وازانم خانم خەلك لە جەهەنەم ئىجازەيەكى تايبەتى شۆفێريان دەويت، كەوەرگرتنى كەمىك سەختترە لەم ئىجازەيە كە تۆ بە شتىك پارە لای پۆلىسەكانى هاتوچۆ كړيوته.

شاناز سەلیم بێئەوێ وەلاممبدا تەو، بێئەوێ سەيرمبكات گووتى: هيوادارم لە قسەكانم تىگەيشتىت.

واى گووت و لە ژوورەكە چوو دەرى.

دەمزانى شاناز سەلیم ژنىكى ترسانكە، بەلام من ئەو داماوتربووم ھەرپەشەو شتى وا بترسىنىت، دواجار كە مرقوف هېچى نەبوو لە هېچيش ناترستىت. من دلنيابووم ئەو ھەرپەشانەى شانازيش بەشيكەن لە ياربيەكە، دلنيابووم شاناز بێئەوێ ئاگادارىيت يەكێكە لە بازەكەدا. من دەمزانى ئەو بێئەوێ ئاگادارىيت ھەمان ئەو ياربيەدەكات كە من چاوەروانمەكرد.

سەفەرئیک بە رۆحی نەقیب سامیری بابلیدا

شەوی سیازدەى حوزەیرانى سالى ھەزارو نۆسەد و نەوہدو سى، واتە دوو شەو بەر لە دادگا گەورەکەمان، سامیری بابلی ھات بۆلام و دەستی گرتەم و گووتى: جەلادەتى کۆتر، سەیری چاوم بکە.

چاوانى لە چاوى تەپرى بالندەيەک دەچوون بە ژیر باراندا فریبت. ئەو چاوە سەیرانە بوو کە راستەوخۆ دەروازەى رۆح بوون. بە غەمىکی قوولەوہ گووتى: بەر لە مردن حەزەکەم تۆ ناو رۆحەم بیینیت. ئەى مندالى نەجیب دەمەوێت تۆ پێمبلییت من کێم؟ دەنگى ھێند قوول و سىحراوى و سەیر بوو دەیتوانى خەوم لێخات. ھەستم بە تەزوویەکی سەیردەکرد لەسەرى پەنچەکانییەوہ دیتە ناو لەشم، ئیستا من و ئەو لە دوو دوژمن نەدەچووین، بەلکو لە دوو سۆفى دەچووین کە لەیەک خەلوەتدا پتکەوہ دەسورپینەوہ و پتکەوہ ھەمان ئاگر و ھەمان پوناکی و ھەمان ئیشراق دەبینین. قاتیکى جوانى لەبەردابوو، بۆینباخیکى سوور لەسەر کراسیکى سى، لە چاوتروکانیکدا ھەستمکرد من و ئەو پتکەوہ سەمادەکەین. ساتیکى بێھۆشى و نوقمبوون بوو، وەک ئەوہى دەروازەى ژووریکى تاریک لێکراپتەوہ، یان بە خاکیکدا بڕۆم پێشتر ھێچ ئادەمیەک پتێ تینەناوہ، گەردەلولوولیک بمبات پێشتر بەر لەشى ھێچ مرقئیک نەکەوتوہ. ئاگادار بووم سامیری بابلی دەستى گرتبوو و دەیگووت: ئەى مندالى نەجیب تۆ لە رۆحى مندايت، تۆ ئیستا بە قوولایى ژيانى مندا سەفەردەکەیت. من لێمدەپرسى: سامیری بابلی رۆح چییە؟ ئەو دەیگووت: رۆح ئاوینەى ئەو ئیشانەيە کە بەدەستەکانمان دەیکەین، پەرە لە سەدای ئەو ھاوارانەى لە زارماندا دەوہستت، مالى ئەو نیکارانەيە کە بە دیدەمان دەبینین.

ئەو وايدەگەوت و من وەك يەككىك خەوم لىبخات ھەستەمدەكرد لە شۆيىنىكدام پەرە لە كاتژمىرى گەورە گەورە، زەويىەك ھەزارەھا كاتژمىرى گەورەى تىدايە، كاتژمىر لە سەر بورجەكان، لەسەر تروپكەكان، لەسەر دىوارى شەقامەكان، لە ناو قەدى درەختەكان، لە ناو سنگى بالندەكان. لە ناو غونچەكان و ژىر ئاوى كانياوہەكان و ژىر كاشىيە شوشەيىەكاندا. كاتژمىرى شكاو، كاتژمىر كە ھىچ ساتىك و ھىچ پۇژىنك و ھىچ سەردەمىك نىشاناندەنەوہ. من سەيرى ئەو كاتژمىرانەم دەكردو دەمزانى ئەوان ھىمايەكم سەبارەت بە مردنى كات دەدەنى. من دەمگەوت بىرۆ سامىرى بابلى بىرۆ. دەكەوتىنە ناو باغىكى ناكوتاي پرتەقالەوہ، دەكەوتىنە زەويىەكەوہ لەگەلماندا پرتەقال خلدەبوونەوہ، ئەو پرتەقالانەى دەبوون بەسەرى مەرۇف و دەبوونەوہ بە پرتەقال، دەبوون بە زارىكى كراوہ بۆ ھاوار و بە نىگايەكى كراوہ بۆ فرمىسك، راماندەكردو پرتەقالەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، سەرى مەرۇفەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، بۆنى پرتەقال و بۆنى خوين لەگەلماندا دەھاتن، پەنگى شەربەت و پەنگى خوين لەگەلماندا دەپژان. ئاھ پرتەقالى بابلى، بىرۆ... بىرۆ. بە زەويىەكدا دەپۇيشتىن سەرتاپاي دوكەل بوو، مەرۇفمان دەبينى وەك ستوونى ئاگر لە پىگاكندا سەيرىاندەكردىن، مەرۇفمان دەبينى بە ئاگرەوہ دەفەرن، مندالى خۆلەمىشيمان دەبينى لە ئاسمان دەكەونە خواري و لە پىگادا دەبنە تۆز، گورگمان دەبينى نىچىرى سووتاويان بەدەمەوہيە، بالندەمان دەبينى ميوەى پشكويان بە دەنووك دەگواستەوہ. دەچووينە جىگايەك پەر لە ستوونى مەپمەر كە دەبوون بە ھەلم و دروستدەبوونەوہ، پەر لە كۆشك كە دەبوون بە غوبارو ھەلدەستانەوہ، پەر لە بورج كە دەبوون بە تۆز و يەكياندەگرتەوہ، من لە پۇحى سامىرى بابليدا ئەو كاروانى ئادەمىزادانەم دەبينى كە لە قەفەزدا بە پىگايەكى خۆلەمىشىدا بەرەو شۆيىنىكى ناديار كۆچياندەكرد، ئەو ژنانەم بينى كە لە شۆيىنىكدا ھەراجدەكران، ئەو پياوانەى لە قەفەزەكاندا

وهک مهیمون سه مایانده کرد، ئهو منداله بچوکانه ی به تەنافیکی گهردونیدا ههلواسرابوون و هه ور به ناویاندا ده رۆیشت. لمم ده بیینی په پوله ی رهشی لیډیته ده ری، هه زاران به یداخم ده بیینی قه له ره شه کان له سه ر ستوونه کانیا ن نیشتوونه ته وه، سه ربازم ده بیینی به شمشیری سپییه وه له زه لکاوی ره شدا مارشده که ن، لاشه ی کچم ده بیینی که نیوان مه مکیان بووبوو به کانی و بالدار ی نه ناسراو لیان ده خوارده وه، سه گم ده بیینی له مانگیکی کوژراو ده خۆن، چه قه ل که به دوا ی سه رابی مراوییه کدا راده که ن. که وته خواره وه ی ئه ستیره م ده بیینی به سه ر گول و پاساری ترسنوکدا، زنجیرم ده بیینی به دوا ی درهختی ترساودا رایده کرد، ئاومده بیینی سه ره وژوور به قینه وه به ره و خۆی ده که رایه وه، مرۆقم ده بیینی له گه ل نیگاره ئاوینه ییه کانی خۆیدا شه پیده کرد، مرۆقم ده بیینی دابه شه ده بوو و له گه ل هه ر دابه شبوونیکیشیدا پارچه کانی ده که وته جه نگه وه له گه ل یه کدا.

برۆ سامیری بابلی برۆ... ده چووینه سه ر خاکیکی به یار، ده په رینه وه بۆ ناو وشکانییه کی ترسناکتر و چۆلتر، سه ر پنده شتیکی ناکوتای ته پوتۆز که جگه له هه ندیک مزگه وتی سه رابی و مناره ی خه یالی هیچی دیکه ی تیانه بوو، ده چووینه شاریکی بیده نگ که مرۆقه کانی پیکرا له سه ر شوسته کان نوێژیا ن بۆ خودایه کی نه ناسراو ده کرد، گو په کان بۆنی پرته قالیا ن لیډه هات، به کوچه ی باریکدا ده رۆیشتین و مردووه کان پرته قالیا ن ده داینی، ده چووینه ناو بورجی به رزتر له بورجه دیزینه کانی بابل کچی پروتمان ده بیینی بانگیانده کردین، شه یتمانان ده بیینی به دهنگی په رییه ک قسه ی له گه لدا ده کردین و په ریمان ده بیینی به دهنگی شه یتانیک ده یدوانین. مندالمان ده بیینی به دهنگی پیره میرده کان بانگیانده کردین و پیرمان ده بیینی وهک زارۆ ده گریان، سه ری کچی ئیجگار جوانمان بیینی به له شی پیاوی ئیجگار دزیوه وه، له شی پیاوی ئیجگار به هیزمان بیینی به سه ری کچی ئیجگار ناسکه وه. سه ره و خواربوونه وه ی ئینسان و شاره کانه مان بیینی، مانگمان بیینی

به دیوه هه لگه پاره کیدا، تیشکمان بینى به پرووه نهینیه کهیدا. به کوچیه کدا
 پویشتن په یکه رهکان بانگیانکردین و مروقه کانیش له بیده نگیه کی نه به دیدا
 نو قمبوو بوون. به ره و مه مله که تی ئه وتو هه نگاومان نا سه رتاپای ئاژاوه بوو،
 به لام دوزه خیشمان ته یکرد نو قم له گولاوی به هه شتدا، له کیلگه یه کی خالیدا
 بالدارمان بینى له فرینى خویان په شیمانده بوونه وه و دهگه پانه وه، ئینسانمان
 بینى له پویشتنى خویان زویرده بوون و دهگه پانه وه. ئیدی به هر لایه کدا
 ده پویشتنی دهرگاگان داخرا بوون، من هاوارمه کرد سامیری بابلی برۆ...
 سامیری بابلی برۆ، به لام جگه له کومه لیک په یکه که هه موویان ده موچاوی
 سامیری بابلیان هه بوو هیچی دیکه نه ده بینى، من وهک پلنگیکى بریندار
 له دهرگاگانم ده داو هیچیان نه ده کرانه وه، به پله کانه یه کی په شدا داده به زیم
 و جگه له تاریکیه کی قول و بیتقهرار به ولاره هیچی ترم نه ده بینى،
 ده چوومه خوارى و له تاریکیه کی په هاو بیسنوور به ولاره هیچی تر
 نه بوو... هاوارمه کرد «سامیری بابلی پوچی تو له تاریکیه کی بیسنووردا
 کوتاییدیت» به لام ئه و گویى له من نه بوو، به قادرمه کانددا سه رده که وتمه وه
 و وهک پینواریکى ترسنوکی ناو تونیلکی دریز له پینچاوپینچى کوشکیکی
 کونکریتی په شدا ونده بووم شوینیک به بنی دهرگا، شوینیک به بنی پینگا که
 مروف تا کوتایى پیا پاده کات و ناگاته هیچ... هاوارمه کرد «سامیری
 بابلی: پوچی تو ناگاته هیچ... پوچی تو پینگای تیا نییه پیا برۆم»، به لام
 ئه و گویى له من نه بوو.

ههستم به دهستی ده کرد له سه ر دهستم، ههستم به قاچی خوم ده کرد
 که پاده کات و سه ماده کات، پاده کات و سه ماده کات، ههستم به دهستی
 سامیری بابلی ده کرد له هه وای ژووره کهمدا هاوارده کات و سه ماده کات،
 هاوارده کات و سه ماده کات... وهک له بنی گومیکى تاریک بیتمه ده ری و به ره و
 پوناکی سه رکه وم. دهستم دریزده کردو ده مگوت سامیری بابلی، سامیری

مرؤف، سامیری هاوړیم، دهستم بدهری بایکوهه برۆین و له م تاریکیه
 دهرچین، سامیر ئاوړی لهو شارانه ده دایه وه که به جیمان هیشتبون،
 ئاوړی لهو نیگاره ترسناکانه ی خوی ده دایه وه و ده وه ستا و ده یگوت:
 هاوړیم تو برؤ... تو برؤ. من ده مگوت: سامیری برام، ئه ی پرته قالی
 غه مگین لهو ئاشو به ترسناکه ی پوخت وهره ده ری. سامیر ده یگوت «ئه ی
 مندالی نه جیب برؤ، برؤ، من به پتی تو له م باغه دا دهرناچم، من ناتوانم
 به بالی بالنده یه کی نه جیبی وهک تو بفرم». من ده وه ستام و فلووتیکی
 دریزم بؤ سامیر رایه لده کرد، فلووتیکی دریزتر له کوله که یه کی زیرین که
 مه له کوتی راگرتبیت. سامیر فلووته که ی ده گرت و له دووره وه ده یگوت:
 ئه ی مندالی نه جیب، ئه م فلووته م بدهری با له گه ل خومدا بیبه م بؤ نیو
 تاریکی، به لکو له وی یارمه تیمبدات، ئه ی مندالی نه جیب مه گه ر ئه م فلووته
 له تاریکیدا یارمه تیمبدات «من دهستم لهو ئامیره به رده داو وهک هه وایه کی
 خیرا هه لمگریت به تونیلکی پوناکدا به ره و ئاسمانیکی شین سه رده که وتم،
 سامیر به خوی و فلووتیکه وه به ره و ناو زولماتیکی بینن ده پوی... من
 له وسه ری ئاسمانه وه بانگم لیده کردو ئه و له وسه ری تاریکیه وه نهیده توانی
 وه لاممبداته وه.

هه موو شته کان به وجوره پویاندا که من بؤم گیرانه وه، ده بیت باوه رم
 پییکه ن، ده بیت بزائن من یه کیکم له فانه تیکه کانی حقیقه ت، رابوردووم
 وهک وه سفبازیکی درۆزن نابیت ئه وه تان لئ تیکبدات که من له گیرانه وه ی
 «راستیدا وهکو خوی» که سیکی سه رسهخت و ده مارگیرم، دیاره له وانه یه
 ئه و پوژهی ئه م کتیه چاپده بیت من لیره نه بم، له وانه یه نه توانم تا ده گینه

سەر دواھەمین وشە و دواھەمین چاپ ھەموو شتێک چاوەدێزیکەم، بەلام دانیابن ئێوە دواجار لەم کتێبەدا ھیچ شتێک ناخویننەو ھەر جەلادەتی کۆتر خۆی نەیبینییت و نەیزانییت. ئیشی ئاغای عەلی شەرەفیار ئەوھە چیرۆکەکە بکاتە تیکستیکی جوان، ئیشی ئەو لەو ھەر زیاتر نییە، دەزانم کە دواجار تیکستەکە دەخوینمەو، لە نیوان خویندەو ھەمی من و چوونیدا بۆ چاپخانە ماوھەکی درێژ ھەیە. دەشزانم ئەو ھەک من حەقیقەت پەرست نییە، چیرۆکنوسەکان لە بواری حەقیقەتدا کلۆل و دەستکورتن. تۆ حەقیقەتیکیان دەدەیت و سەیردەکەیت دواى دە دێر بە جۆریک شاخ و گوێیان لێواندوو ھەرۆف لێدەتۆقیت. ھەڵدەدەن بەردەوام خورافەتیک بڵاوبکەنەو کە گواھە چیرۆک لە ژیان سەیرترە، بەلام ھیچ وەخت چیرۆک لە ژیان سەیرتر نەبوو، ھەمیشە ژیان لە چیرۆک سەیرترە. ئاغای شەرەفیار لە میژو لەو ھەڵدەدایە کە من بەھێتتە سەر ئەو رایەى چیرۆک ھەمیشە شتێکی سەیرتری لە ژیان پێتە. پۆمانی «سەفەرەکانی گیلغەر» م دەدات بێخوینمەو، «دکتۆر جیکل و مستەر ھاید» م دەدات، «ئەلیس لەسەر زەمینى عاجباتییەکاندا»، پۆمانەکانی جۆل فێرن، ھەندیک چیرۆکی ئادگار ئالان پۆ و کافکا. من ھەر جارێک یەکیک لەوانە دەخوینمەو دواتر ھەستدەکەم ژیانى من و ژیانى ئەو کەسانەى دەیانناسم سەد جار لەو چیرۆکانە سەیرترن. ھەتا ژیانى پیریژنەکانی گیلغەسى سەد جار لە ژیانى ئاغای گیلغەر و خانمى ئەلیس و کەرویشکە سپییە گەمژەکەى سەیرترە. من ھەموو جارێک بە ھەسرەتەو دەمگوت، گەر من لە پۆزگاری جەنابى جۆناسان سوێفت یان پۆبەرت لوئیس ستیفنسندا بژیا بامایە، گەر پۆزیک پیکەوتى بەریزیکى ھەک لوئیس کارۆلم بکردبایە، تەواوى ئەو بۆچوونانەم لەلا ھەڵدەو ھەڵدەو شاندەو کە لەسەر پەيوەندى حەقیقەت و خەیاڵ لە ئەدەبدا دروستیانکردو.

گەر عەلى شەرەفىار لە نىوان دوا خویندەنەوێ من و گەشتنى کتیبەکەدا بە چاپخانە چیرۆکەکە دەستکاری نەکات، ئەوا تەواوی ئەم کتیبە بەوجۆرە دەبێت کە من دەمەوێت، چونکە دواجار ئەمە سەربردوی ژيانى جەلادەتى گۆترە کە ئیستا هەمووتان دەزانن سالی ۱۹۷۰ لەدایکبوو و لە کوتایى سەدەى بیستدا «بەشیوەیهک کە تیکەلەیهکە لە تراژیدیاو کۆمیدیا» سەفەریکی سەیری بە هەندیک زەمین و زەماندا کردووە کە لەوانەیه چیرۆکەکانی چەند سەدەیهک وەک حیکایەتیکی خورافی بمێنێتەو. ئیتر دواى بلابوونەوێ کتیبەکەش پەیمانتان دەدەمى هەرگیز نابیننەو. «ئەو تەنیا پەیمانیکیشە کە پالەوانى چیرۆکیک دەتوانیت جێبەجێبکات». دەبایە نەینى ئەو گەشتەى من بزائن کە گەشتیکە هیچی لەوێ جەنابى ئۆدیسسۆس کەمتر نییە دواى ئەوێ لە تەرۆدەوێ دەگەریتەو بۆ ئیساکا، پاش شەپوشۆریکی درێژ کە ئەخیلۆسى بە جۆریکی کاریکاتیری تیادەکوژریت، بەوێ تیریک دەیدات لە پاشنەى پێى، بەدەستى کیش بەدەستى «پاریس»...ها، ئەو مندالە ترسنۆکەى کەس تیناگات هیلینا حەزى لە کوێى ئەو میزبەخۆداکەرە کردووە... من هەموو چیرۆکە بێماناکەى تەرۆدەوێ گەرانیوێ ئۆدیسسۆس بۆ لای پیتۆلۆپە دەخویندەوێ و خەریک بوو لە پیکەنیندا دەتەقیم، بە ئاغای شەرەفىارم دەگووت: ئاغای چیرۆکنوس ئەمە ئەو شتە سەیر و عاجباتیەیه ئەدەب پێشکەشماندەکات. ئەمەیه شاکارە نەمرەکەى چیرۆکنوسان کە نازانم چەند سەدەو چەند دەهرە شانازی پێوەدەکەن، کوشتنى ئەخیلۆس بەدەستى ئەو ترسنۆکە شەپۆال پیسە کە هیلینا لە میردەکەى دەفڕینیت، ئاخەر ئەمە کەى عەدالەتە، ئەمە وەک بەزینی شەمشون وایە بەدەستى پوشکە بە قوونەیهک.

نازانم من لە ناو هەموو جنسەکانى هونەردا، لە شیعرو مۆسیقاو نیگارکێشان گومانیکى سەیرم لە چیرۆکنوسان هەبوو، موسیبهتەکەش ئەو هەبوو داوم کەوتبوو دواى ئەوان... ئیستا وا هەستدەکەم بەشینى

عەيبەكە لە مندايە، ھەر كات گويم لە مۇسقا دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، گويم لە شيعر دەگرت بىرم لە حەقىقەت نەدەكردەو، سەيرى نىگارى شىۋەكارەكانم دەكرد بۆم گرنگ نەبوو حەقىقەتە ياخود نا، بەلام كە حىساب دەھاتە سەر چىرۆك، كە دەمبىنى چىرۆكنوسان بۇ نىشاندانى شتى سەير خۇيان وا نىشاندەدەن پەريونەتەو بۆئەوبەرى حەقىقەت، من وەك فائەتيكىكى حەقىقەت دەمگوت: بەريزم بوەستە، بوەستە، من شتى لەو سەيرتەرت لە ژياندا نىشاندەدەم كە بەسەر خۆمدا ھاتو، ئا... گەر بەسەر يەككىكى تردا بەھاتبايە عەيبى نەبوو تۆ پىمبلىيت، قوربان يەككىك كىلاوى ناوھەتەسەرت و درۆى بۆ كرديويت. بەلام شتىك كە بەسەر خۆندا بىت كى دەتوانىت ئاواھا سووكايەتت پىبكات و بلى مامۇستا تۆ درۆدەكەيت.

من دەزانم ھەركات دەگەيشتمە ئەو بەشەى باسى سەفەرى خۆم بە پۆحى سامىرى بابليدا دەكرد، باسى ئەو شارە پىر ئاشووب و بالندە پەشىمان و ستوونە خۆلەمىشانەم دەكرد، ئاغاي شەرەفيار بە گومانەو سەيريدەكردم و دەيگوت: پىشتىر ئەدەب شتى واى تيانەبوو يەككىك بە پۆحى يەككىكى تردا سەفەربكات، ئەمەيان نايت. بە گومان بوو لەوەى كە دەمگوت. زەمەن لە پۆحى بابليدا وەستابوو، واتە كاتژمىركان نەياندەويست چىتر بەوجۆرە برۆن كە لە ژيانى بابليدا پۆيشتبوون. كە دەمگوت: پۆحى بابلى پىرە لە پەشىمانى، لە دەرگاي داخراو، لە پلەكانەى دوورودريژ كە تا ھەتاهەتايە بەتاريكىدا دادەبەزىت و ناگاتە ھىچ.

بەلام شتەكان بەوجۆرە بوون، من پۆژىك چوومە ناو پۆحى بابلى و دواى ئەوەى فلووتىكم لە لا بەجىھىشت ھاتمەدەرى.

ئەو پۆژە كە من و سامىرى بابلى بە ئاگاھاتىنەو ھەردووكمان بىھۆش لەسەر زەوييەكە كەوتبووين، جلە جوانەكانى وەھا تۆزاوى بووبوو من لەو شەویدا ھەموو گەردو غوبارى سەر چاكەتەكەيم دەمبىنى، شەويكى

درهنگ بوو، کارهبا له هه موو شاردا کوژابوووه، ههتا چرایه کیش نه ده سووتا، به لام مانگ هیند نزیک بوو وامده زانی گهر سه رکه وم بۆ قاتی هه وته م و له بالکونه که وه توژیک خۆم دریزیکه م به ده ست ده یگرم. بابلی وهک شیئ خۆی ته کاند و گووتی: خودایه چی بوو، ئه ی مندالی نه جیب چی بوو. یه که م جار بوو ئاوها بترسیت. من چومه بالکونه که وه هیچم نه گووت. وهک یه کیک به ده م خه وه وه قسه بکات گووتی: په یکه ری ناو باغه که، په یکه ری من و شاناز بوو، شاناز سه لیم که دواتر بوو به ژنی من.

نه مزانی له گه ل کیدا قسه ده کات. به ده نگیکی ترساوتر له به رخۆیه وه گووتی: ئه وه ی ده مینیته وه له وه خه وه جه لاده تی کوتره له پال دره ختی کدا به خوینیکی زۆره وه. قسه یده کرد و له ژووره که دا به دوای جزدان و زنجیرو سه عاته که یدا ده گه را که پیده چوو له کاتی سه ماکردندا ونیکرد بیتن، سییه ره تاریکه که یم ده بیینی له ژووره که دا هه لده سو را له پیاویک ده چوو له گه رده لولویکی سامناک رایکرد بیتن، به په لکووتان شته کانی دۆزییه وه وه گووتی: درهنگه ... درهنگ. ئیستا چاوه پوانمه ده کات.

بیته وه ی خودا حافیزیبکات له ژووره که چووه ده ری و گویم له هه نگاوه خیراو کویره کانی بوو له سه ر پلیکانه کانی گیلایه سی، چاوم لیبوو وهک سه رخۆش به شه قامه چۆل و تاریکه که ی خواره وه دا ده پوات و ده که ویت به ملاولادا. که میک دوور که وته وه و به ده نگیکی سه یر پر به شه، پر به خامۆشی، به عه ره بییه ک که هه موو گیلایه سی له خه وه سه ستان هاواری کرد: ئیستا فلووتیکم هه یه ... فلووتیکم هه یه ... فلووتیک ... فلووتی ... فلووت ... فلوووو.

شەوی حیساب

هۆلیکی چکۆلانه‌بوو، تیشکی خۆرئاوا‌بوون له هه‌موو په‌نجه‌ره غه‌مگینه‌کانییه‌وه ده‌هاته‌ژووری. بایه‌ک موژده‌ی هاوینی پێیوو به‌هیمنی هه‌لیده‌کرد. سامیری بابلی به‌ر له‌ چه‌ند ساتیک گه‌یشت، به‌شه‌رمیکی گه‌وره‌وه سه‌یری قوربانیه‌کانی خۆی کرد، بیته‌وه‌ی هیچ یه‌کیکیان قسه‌بکات ئه‌و یه‌ک به‌ یه‌ک به‌ ناوی خۆیا‌نه‌وه سلاری لیک‌کردن، ته‌نیا باوکی سه‌ره‌هنگ قاسمی نه‌ناسی، من به‌ ده‌نگیکی غه‌مگین به‌یه‌ک‌دیم ناساندن. ده‌ستیم گرت و له‌سه‌ر کورسییه‌کی تاییه‌تی دامنا، هه‌ستم‌کرد ده‌ستی ده‌له‌رزیت. بۆ‌ئه‌وه‌ی ئارامیه‌که‌مه‌وه ده‌ستم خسته‌سه‌رشانی و پێم‌گووت: مه‌ترسه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی په‌شو‌کاوی بۆ گرتم و گووتی: ناترسم. بێ‌ده‌نگیه‌کی کوشنده‌ بالی به‌سه‌ر هه‌مووماندا کێش‌ابوو، هه‌موو سه‌یری منیان ده‌کرد و منیش سه‌یری پرته‌قالی بابلیم ده‌کرد. هه‌موو له‌ په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه خۆرمان ده‌بینی ئاواده‌بیت. تیشکی خۆرئاوا‌بوون له‌ پشت‌ه‌وه ده‌یدا له‌ سامیری بابلی و شه‌به‌نگیکی خوینی‌ی له‌ ده‌وری دروست‌ده‌کرد. کراسیکی سبی له‌به‌ردابوو. جله‌کانی له‌ هه‌موومان نوێتر و پاک‌تر‌بوو. ده‌سته‌سپیکی سبی پێیوو که‌ ده‌ریه‌نا و ناوچاوانی پێس‌ری. من که‌میک میزه‌که‌م نزیک‌کرده‌وه‌و گه‌رام‌ه‌وه بۆ پشت‌ه‌وه، له‌وئ ترمۆزیکی گه‌وره‌ی چام هینایه‌ پێشی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بجو‌کم بۆ هه‌موویان گرت. ده‌بایه‌ یه‌که‌مین که‌س بم که‌ قسه‌ده‌که‌م، پێشتر قسه‌کانی خۆم ئاماده‌کرد‌بوو تا سروشتیکی په‌سمیا‌نه‌ی هه‌بیت و له‌سه‌ره‌تاوه که‌شو‌ه‌وای دادگا به‌سه‌ر ته‌واوی پرۆسیسه‌که‌دا به‌سه‌پینیت. به‌ یقاریکه‌وه چوومه‌سه‌ر میزه‌که‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی شوینی خۆم چاک‌کرد گووتم: ئه‌م‌ڕۆ پا‌زده‌ی شه‌شی سالی هه‌زارو نۆسه‌دو نه‌وه‌د و سییه. ئی‌مه ده‌ که‌س لی‌رده‌ا به‌نه‌ینی کۆده‌بینه‌وه بۆ‌ئه‌وه‌ی

بپاریکی گرنګ له سهر چاره‌نوسی هاوالاتیه‌کی ئه‌م ولاته‌بده‌ین که به جوریکی راسته‌وخو له ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ی ئیمه‌دا به‌شداربووه. به‌داخه‌وه تهنیا که‌سیک له‌م دادگایه‌ دواکه‌وت خانمی په‌پوله‌ جه‌مال بوو، که هینده‌ی من بزائم، له‌هه‌لومه‌رجیکی زینده‌گی هیند سه‌ختدایه‌ دهره‌فته‌ی به‌شداري پینادات. هه‌مووتان له‌وه‌وبهر هاوالاتی سامیر زوهیزتان ناسیوه. هاوالاتی سامیری بابلی که نه‌قیییکی سوپای عیراق بووه، له‌پله‌وپایه‌ی سه‌ربازیدا تا‌پوتبه‌ی عه‌قید سه‌رکه‌وتوو و جاریکی تر به‌هوی هه‌ندیک سه‌رپنچیه‌وه دابه‌زینراوه‌ته‌وه بو نه‌قیبی. ئیمه‌ لی‌رده‌دا تهنیا نمونه‌یه‌کی قوربانیه‌کانی گونا‌هبار سامیری بابلیین، که له‌ماوه‌ی کاری خویدا له‌ کوردستان و له‌ باشووری ولات و له‌ به‌ره‌کانی جه‌نگدا بیتشومار قوربانی له‌دوای خوی جیه‌یش‌توو. ئیمه‌ تهنیا ده‌سته‌یه‌کی چکولانه‌ی قوربانیه‌کانی نه‌قیب سامیری بابلیین، واته‌ که بیرده‌که‌ینه‌وه و بپیارده‌ده‌ین ده‌یت له‌ بیرمان بیت که ئیمه‌ له‌ بری هه‌موو بیتگونا‌هانی دی بپیارده‌ده‌ین. له‌بری سه‌دان قوربانی که ئه‌م‌رو لی‌ره‌ نین. ده‌یت بزانی ئیمه‌ ئه‌و گروه‌ خۆشبه‌خته‌ین که نه‌مردوین، ئه‌و گروه‌ین که نه‌گه‌رچی به‌ شیواوی ده‌ژین، به‌برینداری ده‌ژین، به‌که‌مه‌ندامی ده‌ژین، به‌لام ده‌یانی دیکه‌ هه‌ن که مردوون و ئه‌م‌رو ئیمه‌ له‌بری هه‌موو ئه‌وانیش بپیارده‌ده‌ین... ئه‌مه‌ تهنیا دهره‌فتمان شتیک له‌ دادپه‌روه‌ری بو ژیان بگێژینه‌وه، سه‌به‌ی گه‌ر دیکتا‌توریش بپروات، که‌س که‌سانی وه‌ک سامیری بابلی ناداته‌ دادگا، له‌وانه‌یه‌ سه‌روکه‌ گه‌وره‌کان سه‌زابدن، به‌لام که‌سانی وه‌ک سامیری بابلی خو‌یان تی‌که‌لا‌وامانده‌که‌نه‌وه، له‌ شه‌قامه‌کاندا به‌لاماندا ده‌رو‌ن، له‌ چیش‌تخانه‌کاندا به‌رامبه‌رمان داده‌نیشن، له‌ باغه‌کاندا پیاسه‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و که‌س نازانیت که ئه‌وانه‌ چ گونا‌هیکیان کردوه.

ئیتستیک‌م‌کردو سه‌یریکی سامیری بابلیم کرد که به‌ چاوه‌ ته‌ره‌کانی خو‌یه‌وه «چاوی بالنده‌یه‌ک که له‌ ژیر باراندا فریبیت» سه‌یریده‌کردم.

ساتىڭ بوو نەمدەوىست بەزەيى و سەرسامى يان كىنە و تۆلە بىمگىت. ئەو پۇژم ھاتەو ىاد كە لەگەل پرتەقالى بابلىدا بەسوار دوو ئەسپى سىپىيەو ەگەشتىنەو ئەم شارە و لەبەردەم دەروازەكانى شاردا گووتم: سامىرى بابلى تۆ دىلى منىت. بۆئەو ەي ئەو وىنە بروسكەئاسايە بكوژم گووتم: ئازىزانم دەبىت بزانن سامىرى بابلى خۆى دانى بە ەموو گوناھەكانى خۆيدا ناو، ئىمە ئىشمان ئەو ەيە بپىارى مردن يان پاكبوونەو ەي سامىرى بابلى بەدەين. ئىو ە يان لە سامىرى بابلى دەبورن ياخود نا. من دلىاتاندىكەمەو ە كە ەدالەت لە دادگاكانى دەولەتدا نىيە، گەر بمزانىايە حاكمەكانى دادگاي شار لە ئىو ە عادىلانەتر حوكمدەدن دەچووم بۆ لاي ئەوان، ئىو ە ئىستا لىرەن تا خۆتان داد و ناداد لە يەكدى جىابكەنەو ە و بپىاربەدن.

دەو ەستام، ەناسەيەكى قولم ەلەكەتشا، ەسەرەتەكى خوينىم لە دلى خۇمدا سۆراغدەكرد و بە ئەفسوسىكى بەرىنەو ە دەمگووت: ئازىزان كامە دادگا لە ئازارەكانى ئىو ەي پرسىيەو ە؟ كامە حاكم و كامە دادو ە؟ كامە دادگا لەسەر ئەم ئەستىرەيە لە منى پرسى جەلادەتى كۆتر كوا ھاوپىكانت؟ كوا سەرھەنگ قاسم و ئىسحاقى لىوزىپىن؟ كامە دادگا گووتى: جەلادەتى كۆتر ئەم برىنە گەورانە چىيە بە لەشتەو ە؟ كامە دادگا پرسى: جەلادەت كى ئەو مۇسقىارە چكولانەيەى ناوتى كوشت؟. برايان و خوشكان ەقمانە بپرسىن: ئەمانە چ قازى و چ دادگاو چ پارىزەرو داواكارىكى گشتىن لەم ولاتەدا كە تا حىزب و سەرۆك فەرمانىيان پىن نەكات قوونى خۆيان ناجولنىن. من مۇسقىارىكى چكولانەبووم، پۇژىك لە پۇژان شەپم لەگەل ەيچ كەسىڭدا نەبوو ەسەر ئەم ئەستىرەيە، پۇژىك لە پۇژان ئازاو ەم نەناو ەتەو ە. بەلام ئەمانە چ جۆرە حاكمىكن ەموومان دەبىنن دەكوژرىن و چاو ەپىن لەسەر و خۆيانەو ە فەرمانىيان بەدەنى تا باو ە بە چاوى خۆيان بكن؟. مەعاشە چلكنەكەى خۆيان لە ەدالەت بەلاو ە گرنگترە. ھا ئىو ە

پتیمبلین ئەمانە چ حاکیمن؟... من هیندە تورپەم لەو حاکیمانە ئامادەم بێئەوێ شەرم لە هیچ بکەم لە ناوەرەستی شاردا میزبکەم بەسەرینادا. کێ لە ئێوە دادگاکان لە زامی پرسینەو... ها. کێ لە ئێوە؟ بەیانیش گەر سامیری بابلی بدەینە دادگانی ئەم شارە، بیدەین بە دادگاکی ئەم ولاتە، کەس ئیمە لە دەرگاگانەو ناکاتە ژووری تا برینەکانی خۆمان نیشانبدەین. قازیەکی گێژ لە سالۆنیکی ساردو بێژویدا، لەبەردەم هەندێ خەلکی عەبابەشانی تردا کە وەک من و ئێوە ئازاریان نەچەشتو، ئەوانە بریاردەدەن سامیری بابلی گوناھبارە یان نا، گەر لەسەر و خۆیانەو گووتیان سامیری بابلی بکوژە... دەیکوژن، گەر گووتیان ئازادییکە، ئازادیدەکەن. ئیمەش تا قیامەت لەدەرەو هەواربکەین... ئەی ئیمە... ئەی ئیمە... ئەی ئیمە. کەس دەرگامان لێ ناکاتەو.

زۆر بە وێقارەو قسەمدەکرد، دەنگیکی گرو کاریگەرم بەکاردهینا، تۆم لەسەر پلەیهکی دیاریکراو کۆکەردبوو و نەمدەگوپی. گووتم: مەرف عەدالەت لە کتێبەکانی قانونەو فێرناییت، لە فەلسەفەکانەو فێرناییت، بەلکو عەدالەت لە ئازارو گوناھەکانی خۆیەو فێردەبیت. بۆیە کە بریاردەدەن ئەوەشتان بیرنەچیت کە سامیری بابلی بەویستی خۆی هاتۆتە بەردەم ئەم دادگایە، سامیری بابلی لەساتیکدا خۆی تەماشای دەستی خۆی کردو، تەماشای ژیانی خۆی کردو، گوئی لە هەواری قوربانییەکانی خۆی بوو... پۆژیک دەگاتە ئەو شوینەێ کە ئیدی دەبیت بگەریتەو، هەستەدەکات ژیانی ئەو کەلەکردنی تاوانە لەسەر یەک، ئەو ئەمەرق لێردا ژیان و مردنی خۆی دەخاتە بەردەستی ئیمە. ئەم دادگایە تەنیا بۆ وەرگرتنەوێ مافی ئێوە نییە، تەنیا بۆ تۆلەکردنەو نییە، بەلکو بەشیکی گرنکی سەفەری سامیری بابلیشە بەدوای پاکبوونەویدا.

دەمزانی شەویکی زۆر درێژمان لە بەردەمدایە، دەمزانی پوخسارەکانی بەردەمم هەموو قسەێ خۆیان هەیه، گووتم: عەدالەت وادەخوازیت من

وێک کە سێک کە ئەم دادگایەم پێکخستوو، ئەگەرچی قوربانییەکم لە قوربانییەکانی بابلی، بەلام کە سێکیشم بابلی فریادپرەسم بوو، هاوڕێم بوو، شەریکی سەفەرم بوو، پۆچی خۆی نیشانی من داو... لەبەرئەوە من بریاری مان و نەمانی ئەو بۆ ئێوە جێدەهێلم. ئێوە کە ماوێهەکی درێژتان هەبوو تا بیرکەنەو، سەیری پۆچ و وێژدانی خۆتان بکەن و بریاربدەن: ئایا دەتوانن لێببۆرن یاخود نا؟ دەتانەوێت چیتەر ژیاانتان لەسەر ئەم ئەستێرە لەگەڵدا بەشبکات یاخود نا؟ دەتانەوێت بژی یاخود نا؟

من دواي کۆمەلێک قسەی دی دەووستام، دیمەنی خۆڕئاوایان لە پەنجەرەکەو مەستیدەکردم، سەیری دەموچاویانم دەکرد و بێدەنگییەکی قوولم تیا دەخوێندەو، وام هەستکرد دواي من هیچ کەس نایەوێت قسەبکات، سەرم بەرز دەکردهو لەسەقفەکەدا ئاسەواری گەردەلوولێکم دەبینی، بۆئەوێ سەیری بابلی نەکەم خۆم بە تەماشاکردنی هێلە سەيرو ئالۆزەکانی ئەو گەردەلوولە خەیاڵییەو سەرقالدەکرد کە با لەسەر سەقفەکە هەلیکەندبوو، کە چاوم داگرت دەستی ئەمیری گولەباغم بینی کە گووتی: مامۆستا، خودا عەفووتکا قسانم لۆهەیه؟.

«ئەمیری گولەباغ» بە خۆی و باندجە سەپییەکەي سەر کەپوویەو بەشەرمیکەو هاتە سەر میزەکەو پوویکرده سامیری بابلی و دواي تەماشایەکی بێدەنگ و درێژ گووتی: برای خۆم، برای خۆم، تۆ لۆ وەهات لە من کرد. لەفیکرت دی گووتیت: من ئەو هەفتەیه هەر کەپوویانی قرت دەکەم. گووتیت: وەخودای عەزیم قیامت دەسازینم و شاریکتان لێ خەلق دەکەم سەرتاپا بەنیايەمی بیکەپوو... ئێ لۆ کورم لۆ؟ کەپووی من چ دەردیکی لە تۆ داوو. خودا عەفووت بکا... خۆ کەپووش نەبیتن، بەنیايەم بە دری خۆی، بە قەربی، بە عەقري دەتوانین بۆنی گورەباغان بکا. ئەدی من هەنووکە لە زاری مامۆستای دەبیسەم کە تۆ ئەو هەمی خەرک و عارەمەت خستۆتە بەر هەراکەت... ئێ لۆ کورم لۆ؟ ئەوی عارەمی بەستەزمان نانێک

نینه بیخاطن، تۆچ دهرده ئاوه‌ای به‌و هه‌زار و نه‌داری ده‌که‌ی. یه‌کیکت
 بئ که‌پووی کردیه، یه‌کیکت بئ گونی کردیه، یه‌کیکت وه‌لا نازانم بئ چی
 کردیه. ئی خودا پو‌حمت پتیکات، سزا تازهی به‌ نه‌فعی چیه؟ وه‌را سزای
 من لۆ تۆ، ئه‌وه‌یه وه‌کی ته‌یر له‌ قه‌فه‌زیکته‌م، به‌ دره‌ختیکدا هه‌رتواسم
 و تا دونیا ئاخیره‌تی دیتن له‌و قه‌فه‌زه‌دا به‌خیرری به‌ جوانی به‌یتن، تۆ
 قهربت به‌ دیدو دیمانی به‌نیا به‌م تیکده‌چیتن. من له‌ باغیکت ده‌که‌م هه‌ر
 به‌نیا به‌می جوان ببینیت و پر به‌ قهربت غه‌م بخۆی.

من چوومه‌ نزیک بابلییه‌وه‌و هه‌ندێجار قسه‌کانم بق ده‌کرده‌ عه‌ره‌بی.
 ئه‌میری گوله‌باغ هه‌ر خه‌یالی لای سزایه‌کی شاعیریانه‌ بوو، سزایه‌ک سامیری
 بابلی فی‌ری ته‌ماشاکردنی جوانی بکات، هه‌ستمکرد قسه‌کانی ئه‌میری
 گوله‌باغ، که‌ریم خه‌زینی توره‌کردوه‌ که‌ گووتی: ماموستا به‌ ئیجازه‌ت ئه‌وه
 په‌تی سه‌برم پسا، ئه‌و براهی چی ده‌لێت، بولبولی چی و قه‌فه‌زی چی.
 پیاو ده‌توانیت له‌ که‌پووی خۆی بگوزهری، بلێت قه‌یدی چیه‌ که‌پووی
 باوه‌حیز بانه‌بئ، به‌لام به‌شه‌ر هه‌یه‌ له‌ ژیا‌نی تولفی خۆی بگوزهری؟ ها...
 به‌شه‌ر هه‌یه، ئه‌م باوه‌حیزه‌ شه‌ویک به‌دریژی دوو تولفی به‌سته‌زمانی
 منی خسته‌ ژێر سه‌ربازه‌کانی خۆی، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ گولله‌ شکاندم.
 دوو مندالی کوشتم، هه‌ر دووکیان وه‌ک تۆپه‌گول وابوون... گوندیکی پر له‌
 تولفی سه‌وزو سه‌ووری بارکرد و بردنی و که‌س تا‌قی نه‌بینینه‌وه... ماموستا
 دادگای چی، باوه‌حیزی وا هه‌رچی دادگای عه‌رزو ئاسمانه‌ حوکی لێبات
 هه‌شتا هه‌ر که‌مه. من ناگه‌ریمه‌وه‌ تا به‌ته‌ور پارچه‌پارچه‌ی نه‌که‌م.

من ده‌ستم به‌رزکرده‌وه‌و گووتم: ئازیزان، هه‌ر حوکیک بده‌ین ده‌بیت
 به‌ هه‌منی بیت. کاک که‌ریمی زۆر خۆشه‌ویست، دواب‌یار بریاری زۆرینه‌یه،
 هه‌موو گوی له‌ بریاری زۆرینه‌ ده‌گرین. ئیمه‌ له‌ دادگادین بریاری تۆله‌مان
 نه‌داوه. ده‌بیت هه‌مووان قسه‌بکه‌ن... ئا ئه‌زیزم... ئا ئه‌زیزم باشه‌ گوی له
 یه‌ک بگرین

ئەردەلانی سۆفی، راوکەری بېپیشووی با، ئەو پیاوھ خەیاڵاوییە
دەیکووت: پۆحی کچەکەمم لەگەل خۆمدا ھێناو، لە شوینی خۆی
ھەستاو بێئەوێ پرسم پێتکات ھاتە سەر میزەکە، کەمێک گوێی راڤێراو
بەزەردەخەنەکی منداڵانەوھ گووتی: گویتان لێئە؟ گویتان لێئە؟

مەریوانی کوکوختی کەچاوی نەیدەبینی و پەسپۆری بیستن بوو،
لەشوینی خۆیەوھ گووتی: من گویم لێئە؟ گویم لێئە؟

منیش گویم لێئەو، دەنگی راکردنی منداڵیک بوو بە زەوی مەخزەنەکەدا،
دەنگی کردنەوھێ دەرگایەک بوو، دەرکەوتنی تارماییەکی چکۆلەبوو لە
بەردەم پەنجەرەئێ ژوورەکەدا، ئەردەلان بە غەمگینی سەیری ھەموومان
کردو گووتی: ئەوھ دەنگی ئەوھ، دەنگی ئەوھ، من لەگەل خۆمدا ھێناو،
ئێستا لێزە، جەنابی سامیری بابلی دەبینیت، ئەوھتا، ئەوھتا لە پەنجەرەکەدا،
سامیری بابلی ئاوپیداوھو تارمایی ئەو کچە چکۆلانەئێ بێنی، چاوانی
کە پەربوون لە ترس و سەرسامی نیشانەئێ ئەوھبوو کە بێنیویتی. کێزەکە
لە ناو پەنجەرەکەدا دانیشتبوو و سەیری خۆراواوون دەکرد. ئەردەلانی
سۆفی گووتی: من کەسی تەرم نەبوو، سامیری بابلی کەسی تەرم نەبوو.
دەزانی کوشتنی منداڵیک لە چی دەچیت؟ لە کوشتنی خودا دەچیت. شەش
سالا بەردەوام بێر لەوھەکەمەوھ کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟ کوشتنی
منداڵ یەعنی چی؟ شەو پۆژ بە رەشەباکاندا راڤەکەم و دەلیم: کوشتنی
منداڵ یەعنی چی؟ لە رێبوارەکان دەپرسم کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟
لە کەریاری دوکانە بچووکەکەم دەپرسم: کوشتنی منداڵ یەعنی چی. ئێستا
جەنابی نەقیب تۆ پێمبلی: کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟

سامیری بابلی لە شوینی خۆی سەری داخستبوو. زۆر بە نزمی
گووتی: من نەقیب نیم.

ئەردەلانی سۆفی دەستی دا بە میزەکەداو بە تورپییەوھ گووتی:
کوشتنی منداڵ یەعنی چی... ھا.. کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟

ئینجا سهیری هه موو دانیشتوو هه کانی کردو به هیمنییه که وه که زور له توپه بوونی پیشووی جیاواز بوو گووتی: ئیوه کهستان دهزانن کوشتنی مندال یه عنی چی؟.

من گووتم: یه عنی گوینه دان به هیچ شه ریعه تیک.
به ئارامیه وه گووتی: نا، مامۆستا نا...

ئینجا دهنگی نزم کردو وه وهک ئه وهی نهینیه که به چرپه بدرکینیت گووتیه وه: یه عنی کوشتنی خودا، کوشتنی سپی خهلق. من فهقی بووم، دینم خویندوو، مه لایه تیم کردو. له بهر ئه وه دلنایم... کوشتنی خالق جیا وه کوشتنی مه خلوق جیا وه، کوشتنی مندال دهچیته خانهی کوشتنی خالقه وه نه وهک بچیته خانهی کوشتنی مه خلوقه وه.

هه موومان به وریایی گویمان دهگرت. نه مدهزانی قسه کانی تا چ ئه ندازه که قسهی پیاویکی عاقله. سهیری منی کردو زه رده خه نهیه کی گرت که بۆ ئیستیک زۆر ترسناک و شیتانه هاته بهر دیدم. گووتی: مامۆستا وادهزانی شیتیم؟ من شیت نیم، به پاستی ماوهیه کی درێژ علومی دینی و ئیلاهیاتم خویندوو. گهر تۆ من بکوژیت، مه خلوقه کهی ناوم دهکوژیت، ده شیت پقت له و کوردهی ناو من بیت، هه زبکهیت ئه و گهر میانهی ناوم ته فروتونا بکهیت، چاره ی ئه م مرقفهت نهویت که منم. به لام که دهسته بهیت و من دهکوژیت مه خلوقیک دهکوژیت، مه خلوقیک که پهنگ و پوخساری ئینسانی گرتوو، ئه م ئه رده و ئاسمان و هه وایه شتیکیان لیدر و ستر کرده، بۆته بوونه وه ریک سیفاتی هیه، مامۆستا ئینسان که مه خلوقیک دهکوژیت، سیفاته کانی دهکوژیت، که تۆ عاره بیک دهکوژیت ئینسانی موجه رده ناکوژی، قه تله که بۆ ئه و عاره بهیه که له نیویایه تی. به لام مندال، مندال که هیشتا به حال زاری پزاوه، نوتقی کامیل نه بووه، هیشتا نه بۆته ئینسانی کامل، ئه وه هیشتا پارچهیه که له زاتی ئیلاهی، مندال پارچهیه که له خودا، به شیکه له زاتی موباره کی تهعالا جه له جه لاله و.

لە بەرئەوێ کەس بۆی نییە لە بکوژی خودا ببوریت... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە.

وێک هەموو دیندارەکان بە چەشنیکی سەیر دەستی پادەوێشان. وێک یەکیەک قسەیدەکرد ئیستا بچیت بۆ جیهاد، کچە چکۆلانەکی هەندێجار ئاورپەدایەوێ من پوخساری فریشتەیهکی چکۆلەم دەبینی کە نوریکی ئاسمانی لێدەباری، ئەو پارچەیهک بوو لە زاتی خوداوەند لە سالفونەکدا. بە هیمنی دەستم خستە سەردەستی ئەردەلان و ویستم ئارامیکەمەو، لەو کاتەدا کەریم خەزین گووتی: تۆ راستدەکەیت، ئەوێ ئەم فیرعەونە عەفووبکات لەو سەگترە.

باوکی سەرھەنگ قاسم بە تورپییەوێ ئاورپی لە کەریم دایەوێ گووتی: تۆ کابرا زاری خۆت تۆزیک پاک پابگرە، مامۆستا پینگووتی، قسە قسە تۆ نییە هی هەموومانە. من سا کوپیکی جوانم بە دەستی پویشتوو، بەلام گەر تۆزیک ئیمانێ بە عەدالەتی ئیلاهی هەیە و باوەرێ بە چارەنوس هەیە دەزانیت کە هەموو موسیبه تیکی ئیلاهی حیکمەتیک تێدایە لە عەقڵی من و تۆ گەرتر. ئینسان ئەگەرەکو پاکە ئەگەرەکو پیس، ئەگەرەکو پیاوکۆرە یان ئەگەرەکو سافە وێک پوخی پەوان هەر عەبدی خواپە. ئەگەر ئەو سەگە خۆ نابیت ئیمەش سەگ بین.

بە بابی سەرھەنگم گووت: کاک قاسم قسەبکە، چیت لە دلدایە بیلێ. بە زەردەخەنەیهکی ماندووێ هەستاو گووتی: مامۆستا. هیچ کەس لە هەواو نەفەسی خودا تیناگات، من چل و سێ سال برینپێچ بووم، چل و سێ سال، لە ماوێ ئەو چل و سێ سالەدا هەموو پوژیک سەرکارم لەگەڵ حیکمەتی ئیلاھیدا بوو، پوژیک نەبوو چاوم غافلکردبیت و حیکمەتی ئیلاھیم نەبینیبیت. جاری وا هەبوو خەلکی بیمارم بینوێ چل گولە بە گیانییەوێ بوو نەمردوو و بە هەفتەیهک لە شوینی خۆی

پاستبۆته‌وه‌و هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌پ، جاری واش بووه‌ به‌نی ئاده‌مم بینیه‌ به‌ زیخیک پۆحی ده‌رچوو. هه‌چ که‌س له‌ حیکمه‌تی ئیلاهی تیناگات، هه‌چ که‌س. له‌ هه‌موو موسییه‌تیکدا ئینسان ده‌بیت بۆ مه‌غزای ئه‌و حیکمه‌ته‌ بگه‌ریت، په‌رسیت: تۆ ئه‌ی پاگری ئه‌رزو ئاسمان، ده‌ته‌ویت چ ده‌رسیکی من دا‌ده‌یت، ده‌ته‌ویت چ وانه‌یه‌کم فیربکه‌یت؟. له‌وانه‌یه‌ خودای ته‌باره‌ک وه‌ ته‌عالا بیه‌ویت ئیمه‌ تاقیبکاته‌وه‌، بیه‌ویت توانای ئیمه‌ له‌سه‌ر په‌حم و مه‌غفه‌ره‌ت تاقیبکاته‌وه‌... له‌وانه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ لی‌رده‌دا خۆمان لێ هه‌لخستوو له‌امان وایه‌ سزای گونا‌ه‌باریک ده‌ده‌ین، له‌وانه‌یه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ لای ته‌باره‌ک وه‌ ته‌عالا هه‌ر کاو با بیت، له‌وانه‌یه‌ گه‌ر ئیمه‌ ئه‌م پیاوه‌ بکوژین، ئه‌وه‌ بیته‌ په‌حمه‌تیکێ گه‌وره‌و به‌سه‌ریدا بیاریت. کو‌رم وه‌ک چۆن پا‌داشته‌کانی ئینسان بۆ ئینسان کاو بایه‌، وه‌ک چۆن شکوو شه‌وکه‌تی ئه‌م به‌نیاده‌مه‌ به‌قای نییه‌، سزاش هه‌روایه‌... سزای ئینسان چیه‌ له‌ چاو سزای خودادا، له‌حزه‌یه‌کی کو‌رت، تۆ گولله‌یه‌ک ده‌نیت به‌یه‌کیکه‌وه‌و ده‌یکوژیت، سزای ئینسان بۆ ئینسان له‌ له‌حزه‌یه‌ک ته‌جاوه‌ز نا‌کات، به‌لام سزای په‌ب العالمین «خوا توبه‌» تا ئه‌به‌دل ئاب‌دینه‌. گه‌ر ورد له‌ حیکمه‌تی ئیلاهی پروانیت، ده‌بینیت مه‌غفه‌ره‌تی ئیمه‌ بۆ ئه‌م زالمه‌ زیاتر له‌ خودامان نزیکه‌خاته‌وه‌، ئینسان له‌ قو‌ده‌تیدا نییه‌ سزای گه‌وره‌ بدات، ئه‌وه‌ به‌س خودای غه‌فوورو په‌حمیه‌ ده‌توانیت سزای وه‌هاب‌دات.

حه‌لیم شیواز تا ئه‌وه‌کات به‌ بیده‌نگی دانیشتبوو، دوا‌ی چه‌ندین سال ئه‌وه‌یه‌که‌مجاری بوو له‌ کو‌بوونه‌وه‌یه‌کی وه‌هادا دانیشیت، چاکه‌تیکێ په‌ش و کراسیکی سه‌وزی له‌به‌ردابوو، ده‌ستی به‌ جو‌ریکی سه‌یر خستبووه‌ سه‌ر جیگا برینه‌کانی ده‌موچاوی. به‌ هیمنی ده‌ستی به‌رزکرده‌وه‌و گووتی: به‌پێز به‌پێوه‌به‌ری دادگا منیش قسه‌م هه‌یه‌.

چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ نه‌بووم به‌و پێزو حورمه‌ته‌ قسه‌م له‌گه‌ل‌دابکات. منیش به‌ هیمنی گووتم: فه‌رموو کاک هه‌لیم ئیستا سه‌ره‌ی تویه‌.

بیئەوہی ھەستیت یان لە جیگای خۆی بجولیت، بە چاویکی غەمگین سەیریکردم و گووتی: منیش لەوانەم کە دەمەویت دلی سامیری بابلی خوشبکەم، من ھاتووم تا بچمە پیزی ئەوانە ی داوای ئازادکردنی سامیری بابلی دەکەن. چاوەروانی هیچ مەغفەرەتیک نیم، تکاش لەو دوو سێ بەرێزە دەکەم خودا مەھیننە ئەم مەسەلە یەوہ، خودا دوور پابگرن. لە بەرئەوہی ھەر لەسەرەتاوہ خودا خۆی لە مەسەلە کەدا نەبووہ، خودا کاریکی بەوہوہ نییە ئیمە بریاری چی دەدەین.

لەو کاتەدا کەریم خەزین و باوکی سەرھەنگ پێکەوہ گووتیان : ئەستەغفرولا.

حەلیم شیواز کەمیک بێدەنگ بوو، دواتر کەمیک دەنگی بەرزکردوہو گووتی: نازانم خودا کە لە کاتی تاوانە کەدا ئامادەنەبوویت بۆدەبیت لە کاتی سزاکەدا ئامادەبیت؟

بە تورپییەوہ سەیری ئەرەدەلانی سۆفی کردو گووتی: ئەو کاتە ی منداڵە کە ی تۆ کوژرا خودا لە کوێ بوو. من ناپرسم: خودا ھە یە یان نییە. ھەر ئادەمیزادە و خۆی سەرپشکە لەوہی چی جەوابی خۆی دەداتەوہ، بەلام دەزانم خودا کاریکی بە گوناھەکانی ئیمەوہ نییە و کاریکی بە سزاکانیشمانەوہ نییە. ئەگەر خودا ھەبیت، ئەوا زۆر سوپاسمان دەکات لەم بابەتەدا خۆمان نەخەلەتینین و ئەو تووشی هیچ دەردیک نەکەین.

ئەرەدەلانی سۆفی لەوساتەدا وەک کۆنە قوتابیێکی زانستە دینیەکان، بە ئەرکی خۆی دەزانی دەنگ بەرزبکاتەوہو بلی: خودا لە ھەموو شتیکدا یە، بە زاتی خۆی نا، بە جەستە ی خۆی نا، بەلام بە پوکنەکانی، بە ئەمرو نەھییەکانی. ئەوہ ئیشی رەب العالمین نییە دەستی پیاوکوژیک بگریت و نەھیلێت کەس بکوژیت. ئیشی ئینسانە.

حەلیم شیواز بە پەشوکانەوہ سەیریکی ئەرەدەلانی کردو گووتی: بەلام

بۆ ئیملی بۆ خودا لە پۆژی تاوانەکاندا پشت لە قوربانییەکان هەڵدەکات؟ ئەو
بۆ دواتر پۆژی سزا دەردەکەوێتەوه؟

باوکی سەرھەنگ قاسم گووتی: بۆئەوێ تاقیمانێکاتەوه؟ بۆئەوێ
بزانیت ئیمە توانامان هەیە لە حیکمەتی ئیلاهی تێگەی؟ ئەوەشت
بیرنەچیت، خودا لە ئینساندا هیزو جوانی و حیکمەتی خۆی تاقیدەکاتەوه،
لە قوربانییەکان تەحەمول و لە ئیمەش مەغفەرەتی دەوێت... کوپم.

حەلیم شیواز گووتی: من چەندە خۆم بە چارەنوسی میژولەیهکەوه
خەریک دەکەم خوداش ئەوەندە خۆی بە چارەنوسی منەوه خەریک دەکات.
ئەردەلانی سۆفی وەک یەکیک شیعو ئیمانی بۆ لەیەکتر جیا نەکرێتەوه
گووتی: خودا کاتی بۆ من و بۆ میژولەیهکیش هەیە، برای عەزیزم
کاتی خودا وەک کاتی ئیمە نییە، ئەو خۆی کاتەو ئەبەدییتە. تەنیا لە
ئەبەدییتەدا مانای عەدالەتی ئیلاهی تەحقیق دەبێت. پێوهری ئینسانی بۆ
عەدالەت پەيوەندییەکی بە پێوهری ئیلاهییهوه نییە. بەلام ئەمە بەو مانایە
نییە کە خودا پێوهری بۆ عەدالەتی ئینسانی دانەناوه... خودا نەیفەرمووه
زەوی بکەنە سەحرای سەتەم و لە ئەبەدییتەدا عەدالەتیکی تر هەیە هەفتان
بۆدەکاتەوه. عەدالەتی سەر ئەرزیشت بەشیکی لە عەدالەتی ئاسمان.

حەلیم شیواز هەر دوو دەستی خستبووه سەر دەموچاوی و
گوێیدەگرت: دواتر دەستیکیانی لاداو گووتی: ئەمە چ عەدالەتیکی، لە ناو
هەزاران گوناھباردا، سزای یەکیک بەدەیت. ئەگەر باوەڕتان بە عەدالەتی
ئیلاهی هێند بەهێزە بەجێبھێڵن بۆ خودا ئەو لە بری هەموومان سزای
دەدات، ئەگەر باوەڕیشتان بە عەدالەتی سەر زەوییه، لە میژو عەدالەت
لەسەر زەوی مردوو. هەزاران سالە زالمەکان دین و دەرۆن. لێگەرین
ئەویش بروات... عەدالەت بە دانانی دادگا بۆ تەنیا گوناھبارێک سازنابێت.
من لە جیگای خۆم هەستام و گووتم: بەلام ئەو ئەگەر هیچ نەکەین،
ئەو ئەگەر لە شوینی خۆمان دانیشین و تەماشای گوناھباران بکەین

لە دوو شت مەكەنەو، بېر لە عەدالەت و تۆلە مەكەنەو. لینگە پېن ئەو
پیاوہ بروات... پیتی بلین : ئەو دەرگاگە بە کراوہیی لە بەردەمتدایەو برۆ
مالاوا. من پیتان دەلیم گەر بیکوژن لەوانە یە تا مردن بتلینەو... لە بېر
خۆتانی بەرنەو.

سەبری شیخانی وەك ئەكتەریك لە ناكاو بازیداته سەر سەحنە هاتە
پیشی و بیئەوہی سەیری كەس بكات گووتی: من ئەم پیاوہم لە دلی
خۆمدا كوشتووم، لە خەيالی خۆم دەرکردوہ. بەلامەوہ گرنگ نییە زیندوہ
یان مردوو... گرنگ ئەوہیە لە پۆحی خۆمدا كوشتوومە. گەر بیکوژن
لە پۆحمدا زیندوودەبیئەوہ، دەرستم گەر ئیوہش بیکوژن لە پۆحی مندا
زیندوو بیئەوہ... لەبەرئەوہ وازی لیبھینن بروات... وازی لیبھینن.

مەریوان بە تورہیی ھەستاو گووتی: خانم تۆ دەتوانیت وازی لیبھینت،
بەلام من ئەوہ دەرئیکە کویرم و لە تاریکیدام، بە ھەر لایەكدا سەیردەكەم
ھەر تاریکییە. پێنج سالە لە تاریکیدا تەنیا ئەو كابرایە دەبینم. بەرلەوہی
کویریم حەزمدەکرد دایكەم ببینم، حەزمدەکرد بابم ببینم، پر بە دل ئیشتیاقی
خوشكە چكۆلەكەم ھەبوو، بەلام ئەم جانەوہرە ھاتە بەردەمم و گووتی:
سەیرمبکە... جوان سەیرمبکە، من دواھەمین شتم لەم دونیای پۆشنەدا
دەیبینیت. سێ پۆژ لە سەریەك وای پێگووتم، ئینجا کویریکردم. من شەو
پۆژ لە گومرگ كاردەكەم، گویدەنیم بە ئەرزەوہ، وەك سەگ بۆن بەبارە
قاچاغەكانەوہ دەكەم، بەلام ھەرچیەك دەكەم ئەو پیاوہ دیتەوہ بەرچاوم...
بەعزئ شەو لە ترسی ئەو بە کویری پادەكەم و دەكەومە كەند و كەندەلانی
قوولەوہ، تا ئیستا دووجار بە ھۆی ئەوہ دەستم شكاوہ، دووجار... من
ھەقم بە عەدالەتەوہ نییە، بابتۆپیت بەلكو من تۆزیک پشووبدەم، حەزدەكەم
سەربخەمەسەر سەرىنەكەو دلم مورتاح بیت ئەم ناجسەنە نایەتەوہ خەوم.
حەلیم شیواز بە جۆریكى سەیر دەستی خستبووہ سەر برینەكانی
خۆی، دەستی چەپی لە پشەوہ ھینابوو و خستبووہ سەرلای راستی

و دهستی راستیشی دابوو به سهریدا، به دهنکه گهرم و قووله که ی خوی، دهنکی پیاویکی خوینده وار که کاره سات له خه لکی دوورخستوته وه گووتی: ئه و زالمه هر دیته وه خه و، ئه و نامه رده تازه واز له که سمان ناهینیت، له تو وایه من نازانم خراپه کانی چیین. رۆژیکی ره به ق منیشی به رامبه ر ئاوینه یه ک دانا و گووتی: سهیری خۆت بکه... جوان سهیری خۆت بکه، ئه مرق ئاخیرین رۆژته خۆتی تیدا ده بینیت، ئیتر تا رۆژی هه شر چاوت به ده موچاوی خۆت ناکه ویته وه. تو له من خوشبه ختتر و به خته وه رتريت، تو کویریت و خۆت نابینیت، من خۆم ده بینم. دوو سالی ریک نه مده هیشته کهس ئاوینه بهینیته ژووره که مه وه، به لام له تو وایه که ئینسان سهیری ئاوینه ی نه کرد خوی نابینیت، من سهیری ئاوینه شم نه ده کرد و خۆشم ده بینم، وهک تو که کویریت و هه موو شتیکیش ده بینیت. ئیوه لاتان وایه ته نیا کوشتن سزایه... ئیوه به هه له داچوون، جه لاد وای له ئیوه کردوه وهک ئه و بیربکه نه وه، ئیوه ئیستا حاکمی دادگان نه وهک جه لاد، ئیوه باس له عه داله ت ده کهن، من پیمگووتن من بروام به عه داله ت نییه، به لام گهر مه سه له که عه داله تیش بیت ده بینت وهک جه لاد بیرنه که نه وه و بۆ شه ویک ببنه داوه ریکی عادیل... به ره لایبکه ن بابروات، ئه م پیاوه پیاوکوژیکه نه یه توانیوه هیه شتیک بکوژیت... ویستی جوانی له مندا بکوژیت، به لام من ده مه ویت پنییلیم: سهیرمه که... سهیرمه که... سامیری بابلی سهیرمه که، من له تو ده بورم که واته هیشته جوانم، سهیرمه که تو نه تتوانی جوانی من بکوژیت. تو مه ریوانی کوکوختی، ویستی کویرت بکا، پنی بلن: سهیرمه که من هیشته ده بینم. تو به ریز ئه رده لانی گهرمیانی، ویستی که که ته بکوژیت، به لام ئه وه که که ته، ئه وه رۆحیتی له که لماندا. تو باوکی سه ره نگ قاسم: پنی بلن تو سه ره نگت کوشت، به لام سه ره نگ له شوینیکی جاویدایه له دلما. تو نه سرین غه فوور ویستی تو ببیته ژنیکی بینیش و بی شه ره ف، ئه مرق تو ئیشکه رترین ژن و به شه ره فقرین ژنی سه ر ئه م عه رده یه. تو

خالق مه‌حمود ویستی تۆ له‌گه‌ل هیچ کچیکدا نه‌خه‌ویت، تۆ به‌فه‌نتازیاکانت، به‌خه‌یالت له‌گه‌ل هه‌موو حۆریه‌کانی ئاودا ده‌خه‌ویت... ئەم پیاوه‌ نه‌یتوانی هیچمان لێبکات. ئێوه‌ واده‌زانن من ده‌لێم چی؟ من ده‌لێم هه‌شتا بریک جوانی له‌ ئیمه‌ش و له‌ویشدا ماوه‌ با ئه‌وه‌ نه‌کوژین. شه‌ش ساڵه‌ ته‌نیا بیر له‌ جوانی ده‌که‌مه‌وه‌. ده‌لێم شتیک له‌ جوانی له‌ منیشدا ماوه‌ با نه‌یکوژم... شتیک جوانی له‌ سامیری بابلیدا ماوه‌... ئەگەر شتیک له‌ جوانی تیدا نه‌مایه‌ نه‌ده‌هات بۆ ئەم دادگایه‌، با ئه‌و جوانیه‌ که‌مه‌ی ناو پو‌حی نه‌کوژین... لێبیرسن بۆ گۆرا، بۆ ئەم پیاوه‌ له‌ ناکاو گۆرا، بۆ شه‌ویک ده‌ستی برد و یه‌کیک له‌ قوربانیه‌کانی خۆی رزگارکرد... بۆ؟ من پیتان ده‌لێم. چونکه‌ جوانیه‌کی شاردراره‌ له‌ دلیدا بووه‌ و نه‌بیینیوه‌، ته‌نیا شتیک وای لیکردوه‌ بیبینیت... شتیک... شتیک.

من له‌به‌ره‌وه‌ قسه‌که‌نم بۆ سامیر وهرده‌گیرایه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی. له‌وکاته‌دا بابلی به‌ئه‌سپایی گووتی: موسیقا... موسیقا.

ده‌نگی هه‌ند نزم بوو، هه‌ستمکرد هیچ که‌س گویی لێ نییه‌.

نه‌سرین غه‌فوور که‌ تائه‌وکاته‌ هه‌ر سه‌یریده‌کرد به‌ په‌شوکانه‌وه‌ گووتی: ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بییت، ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بییت. عینسان له‌ ده‌ستی ده‌بوریت... له‌ قاچی ده‌بوریت، له‌ چاو ده‌بوریت، به‌لام عینسان له‌ شه‌ره‌ف نابوریت. هه‌مووتان وه‌ک برام وان و هه‌مووتان عه‌زیزمن... ماموستا گیان به‌ساقه‌وبم، چی بۆ ئه‌و سه‌گه‌ ته‌رجومه‌ده‌که‌یت، هیچی بۆ ته‌رجومه‌مه‌که‌. عینسان له‌وانه‌یه‌ به‌ کوێری له‌دایک بییت، له‌دایک بییت و لووتی نه‌بییت، له‌دایک بییت و له‌ج و لێوی قرتابن... ره‌ب العالمین سه‌د هه‌زار نه‌وع ده‌ردی لایه‌. عینسان تووشی حادیه‌یه‌ک دیت، ئیقلیجده‌که‌ویت، قاچیکی ده‌برنه‌وه‌، به‌لام مه‌گه‌ر به‌ ئیشی فاسقیکی بی‌شه‌ره‌فی وه‌ک ئەمه‌ شه‌ره‌فی له‌ده‌ستیدا. که‌س به‌ بی‌شه‌ره‌فی له‌ دایک نابیت، له‌وانه‌یه‌ عینسان به‌ که‌پی یان کوێری له‌ دایک بییت، به‌لام که‌ستان بیستوه‌ عه‌یب نه‌بییت له‌ دامینی دایکیه‌وه‌

بېشەرەف بېت.. كەستان بېستوو بە حاديسەيەكى عوتومبېل بېشەرەف بېت. ئەم سەگە بە خۆى و توتكەكانى حەوت شەو و حەوت پوژ تەعادايان ليكردم ئىنجا ھەر دوودەستيان بېرم، حەوت شەو حەوت پوژ... ئىوھش ھەموو برام. بەلام حەوت شەو حەوت پوژ من ناوى خوامدان، ھانام بو عەولياو عەننيا برد ھەر وازيان نەھينا... حەوت شەو حەوت پوژ... ئىوھش وەك برام وان... ئىوھش كەسى منن... بە سەد نىرەكەر تەعەدايانكرد. ھىچ شەرىعتىك لە زولمى وا خوشنايىت.

نەسرین غەفوور دەيوست نەگرى، بەلام چاوانى پېووبوون لە ئاو. بۆئەوھى نەداتە پېرمەى گريان لە شوينى خۆى دانىشتەوھو سەرى داخست. من فرمىسكەكانىم بينى تكانە ناو كۆشى. گويم لە باوكى سەرھەنگ بوو گووتى: لا حەولە وەلا قوھتە ئىلا بىلا

خالق ئەو بىدەنگىيە قوول و لە ناكاوھى بەفرسەت زانى و پېرسى: خالق مەحمود قسەبكات؟

من بە دەنگىكى زۆر كز گوتم فەرموو، فەرموو چىت دەوئ بىلى. دەستى بو حەلىم شىتواز درىژكردو گووتى: ئەم كابرايە لە خۆيەوھ دەلئىت من لەگەل حۆرى و شتى وادا دەخەوم. خۆشى دەزانئىت من ئەسلەن ئەو شتەم ھەر نىيە.

سەيرىكى حەلىم شىتوازي كرد و بەردەوامبوو:

تۆ راستە دەموچاوت نىيە، بەلام خۆ دەتوانئىت مندالت بېئىت. دەتوانئىت ژنىك بېئىت و دواى خۆت وەچەو وەچەزا بخەيتەوھ، من چى؟ من دەلئىتى پاكەرىكى ماسىم كە پوژ تا ئىتوارە قولاپ ھەلدەداو ھىچ ناگرئ، من وام مامۇستا گيان، تۆ خۆت منت بينى، خۆت بە چاوى خۆت منت بينى. ئىنسان ئەو شتەى نەيىت ھەموو پەنجى زايەيە. مەگەر ھەر قولاپ لە ئاو گىربكات. تازە قولاپى من لە حەياتى ماسى ناگرئ... لە حەياتى. من ئەم كابرايە چۆن عەفووبكەم... مامۇستا قابىلە خۆ تىتكى تىنەكردوم بلىم

قهیناكا، شه‌پازله‌یه‌کی لینه‌داوم بلیم قیروسیا، ئاخړ ئینسان هر ده‌ست و چاو نییه، من ئه‌و پوژه چووم بو ریڅخراوی که‌مئه‌ندامه‌کان، ماموستا له‌ویش وه‌ریاننه‌گرتم، وتیان باب‌ه تو که‌مئه‌ندام نیت، برږ به‌رینی خوته‌وه خوا بتداتئ. مئیش شه‌رواله‌که‌م بو به‌رپوه‌به‌ری ریڅخراوه‌که داکه‌ندو گووتم: ئه‌گه‌ر ئه‌وهم ده‌بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌وهم ده‌بوو حیزباب. ئیستا ده‌مزانی ده‌یکه‌م به‌ کویتا.

بو ساتیک هه‌موو دامانه قاقای پیکه‌نین. ئه‌و به‌ غه‌مگینی سه‌یری هه‌موومانی کرد و گووتی: هه‌تا ئیوه‌ش پیم پیده‌که‌نن. ئیوه هه‌مووتان ده‌توانن به‌ شانازییه‌وه بلین: سه‌یرکه‌ن ئیمه‌ له‌ پیناوی کوردا وامن لیتها‌تووه، به‌لام من چی... من هه‌تا ناشتوانم وابلیم. ها... من له‌و مه‌نتیقه‌یه‌ی خومان که‌ ماسی داده‌نیم، هر کچ و ژنه و دین به‌لامدا ده‌رږن و عه‌باکه‌یان ده‌خه‌نه ده‌میان‌وه و قریو و هوږ پیم پیده‌که‌نن. به‌عزی ژن و شت بوئه‌وه‌ی شعورم بروشینن، به‌لایه‌کی چاو سه‌یرمه‌ده‌که‌ن و ده‌لین: وای باوکه‌ گیان، سه‌یری ئه‌و شته‌زله‌ له‌ شه‌رواله‌که‌یدا. وه‌لا ئینسان بکوژریت باشت‌ره له‌وه‌ی ئاوا بییت به‌ مه‌خسه‌ره. ماموستا هه‌موو دنیا عه‌فوویکات، من عه‌فووی ناکه‌م.

سه‌یری ده‌ره‌وهم کرد، هه‌ستمکرد له‌ میژده‌ دنیا تاریک بووه، هه‌مووان به‌رده‌وامبوون له‌ باسکردنی ئازاره‌کانی خویاندا. هه‌ندیچار ده‌چوومه‌ده‌ری و هه‌وایه‌کم هه‌لده‌مژی و ده‌که‌پامه‌وه، یه‌ک دوو پشووی کورتمان وه‌رگرت، هه‌موو پیکه‌وه چامان خوارد‌وه. له‌ کاتی پشووه‌کاندا سامیری بابلی له‌ جیگای خوی هه‌لنه‌ستا، له‌ بیده‌نگیه‌کی قولدا نوقمبوو. لیم پرسى: سامیری بابلی بیر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه؟ به‌ ئه‌سپایی گووتی: بیرناکه‌مه‌وه، چاوهروانده‌که‌م. شه‌رمیکی قولم له‌ چاویدا بینى، شه‌رمیک هه‌ستمده‌کرد هیچ له‌م جیهانه‌ ناگوږیت، هیچ له‌ ئازاری ئه‌م مروقه‌ بریندارانه‌ ناگوږیت، که‌ هه‌ندیچار ده‌که‌ونه شه‌ری ئه‌وه‌ی ئازاری کامیان له‌ ئازاری ئه‌وی

دییان گه وره ترو کوشنده تره. له قوناغیکی دادگا که دا هه موو قسه کان له نیتوان هه لیم شیواز و ئه رده لانی سو فیدا بوو، که ریم خه زین زووزوو هه لده ستاو باسی ته وره که ی خوی ده کرد، نه سرین غه فور له جیگایه کدا په لاماری سامیری بابلی دا و له جیگایه کی تر دا په لاماری هه لیم شیواز، هه ردو و جاره که به زحمه ت شته کانم ئارام کرده وه. سه ردار بابا که ریم تاکه که سیکیان بوو که بیلا یه ن ده یواند، چه ندین جار ده یگووت: چی لیده که ن ئاره زووی خوتانه. گه ر ده یکوژن هه ر باشه، گه ر ئازادیشیده که ن هه ر باشه. من ده بووایه نه هاتمایه. هه سته که م له ئیوه سه لامه تر ده رچووم. ئیستا تا ئه ندازه یه ک شته کان پو شن بوون، هه ریه ک له ئه میری گوله باغ و باوکی سه رهنگ و هه لیم شیواز و سه بری شیتخانی دژی کوشتنی سامیری بابلی بوون، به لام مریوانی کوکوختی، ئه رده لانی سو فی، که ریم خه زین، نه سرین غه فور، خالق مه حمود ده یانو یست ئه مشه و تا به یانی هه موو شتیک ته واو بیست. که بیرم له وه ده کرده وه سامیری بابلی ده کوژریت تووشی ترسیکی گه وره ده هاتم. سه ره تا وامده زانی که ته نیا که ریم خه زین ته وریکی له گه ل خویدا هیتاوه، که زانیم هه ریه ک له ئه رده لانی سو فی و خالق مه حمودیش ده مانچه یان پیته، ترسیکی کوشنده دایگرتم. هه موو هیوام ئه وه بوو که سه ردار بابا که ریم بوچوونی خوی بگو ریت و بیست به نه یاری سزادانه که تا بتوانم شتیک بکه م، تا هه ولبدیم له دوا ساتدا ژیانی سامیری بابلی پرگار بکه م.

له ناکاو په شیمانیه کی قول په ریه پو حمه وه، له ناکاو له هه موو شتیک دوو دل و په شیمان بووم، له خو م، له هه لهاتم له شاری سو زانییه کان، له گه رانه وم، له ئه سیرکردنی سامیری بابلی، له دادگا، له عه داله ت، له هه موو شتیک. له سه عات ده ی شه و دا ده بایه ده ستمانبکر د بایه به ده نگدان، به لام به وه دا من له قوولایی دل وه له ده ره نجامه که ی ده ترسام، ده رگام بو سو پیکی دی له قسه کردن کرده وه، به ئومیدی ئه وه ی یه کینک بوچوونی

خۆی بگۆریت. به‌لام وه‌ک هه‌میشه له هه‌مان بازنده‌دا ده‌سوپاينه‌وه، کاک قاسم و حه‌لیم شینواز دیسانه‌وه باسی ئه‌وه‌یان کرد که مرقوف له پینگای سزاوه دونیا به‌ره‌و شه‌ویکی تاریکتر راده‌کێشیت، ئه‌رده‌لانی سۆفی باسی ئه‌وه‌ی کرد که سزای گونا‌ه‌باران واجییکی ئیلاهییه، مه‌ریوانی کوکوختی باسی ئه‌وه‌ی کرده‌وه که تا سامیری بابلی نه‌مریت ئه‌و ئاسووده ناخه‌ویت. نه‌سرین غه‌فوور گووتی: ده‌ست له شه‌ره‌فی خۆی هه‌لناگریت. هه‌موو شتیک سوپانه‌وه‌یه‌کی په‌ش بوو به‌ده‌وری مردنیکێ ترسناکدا که له تاریکییدا به دوو چاوی خوینینه‌وه سه‌یریده‌کردین. ئه‌و مندا له چکولانه‌یه‌ی ئه‌رده‌لانی سۆفی زوو زوو له په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت و دلی هه‌موومانی راده‌چله‌کاند. ئه‌رده‌لان زووزوو ده‌یگوت: پو‌حی ئه‌و مندا له مه‌عسومه داوای هه‌قی خۆی ده‌کات. له یازده‌ی شه‌ودا به ناچاری ملما بۆ کوکرده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، به تاییه‌ت داوای ئه‌وه‌ی ئه‌رده‌لانی سۆفی پیتیگوتم: مامۆستا شه‌و ده‌روات و تو ده‌ته‌ویت هه‌چ حوکمیک بۆ ئه‌م پیاوه ده‌رنه‌که‌ین. من له دوا هه‌ولمدا ویستم سامیری بابلی قسه‌بکات، گووتم: پوکنیک له پوکنه‌کانی دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه که گوێ له گونا‌ه‌بار بگرین، به‌لام سامیری بابلی وه‌ک له کورسیه‌که‌ی خۆیدا مردبیت هه‌چی نه‌گووت. منیش دلنیا‌بووم قسه‌کردنی سامیر هه‌چ مانایه‌کی نییه، پیاویک بوو نه‌یده‌ویست داوای لێبوردن بکات، چونکه تاوانه‌کانی له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای لێبوردنی مرقفدا بوون. له‌به‌رئه‌وه هه‌وله‌کانی من بێمایه‌ مانه‌وه، سامیر وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاگای له ئیمه نه‌ماییت وه‌ها‌بوو، پێده‌چوو زۆر زووتر سه‌فه‌ری خۆی له زه‌مینی مه‌رگدا ده‌ست پێک‌دبیت. من له‌و ساته‌دا سه‌یرم لێده‌هات بۆ بابلی خۆی ئه‌م ناوانه‌ی دا به‌من، بۆ ئه‌مانه‌ی هه‌لبژارد، هه‌ستمده‌کرد به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان دلنیا‌بوو له‌م دادگایه‌ ده‌رناچیت. له ساتیکدا وا‌هاته به‌رچاوم که سامیری بابلی له‌و پۆژه‌وه‌ی که له سه‌حراکانی باشووردا منی دا‌بوو به‌ شانیدا ده‌یزانی ده‌گاته کوێ. وه‌ک ئه‌وه بوو هه‌نگاو هه‌نگاو هه‌موو شتیکێ بینیییت. وه‌ک

ئەو ھەبوو خۆی مردنی خۆی ھەلئۆاردییت.

ئەگەرچی من ئەوکات ھەستیکی زۆر لاوازو کەم بە کات ھەبوو، بەلام ھەموو ساتەکانی ئەو پوداوەم لە بیربوو. لە سەعات یازدەو چارەکی پوژی یازدەوی شەشی سالی «ھەزارو نۆسەد و نەو دەوسی» دا، لە مەخزەنکی خالیدا لە پێدەشتیکی چۆلدا کە تەنیا ریگایەکی گل بە نیویدا گوزەریدەکرد. لە نزیک یەکیک لەدەروازەکانی ئوقیانوسی ھاوارەو، پێنج کەس بێریارێندا «بۆ بەرقەراربوونی عەدالەت» سامیری بابلی بەر لە ھەلھاتتی خۆر بمریت. چوارکەس سامیریان بەخشییەو بە ژیان «تا شتیک پەحمەت لە زەویدا بمریت»، یەکیکیش وازی لەو ھینا ھیچ ھوکیک بەسەر ئەو ئەفسەرەدا بەدات کە دەیکووت: ھیندەوی تاوان ھەیە شایستەیی ژیان نییە، ھیندەش پەشیمانە شایستەیی مەرگ نییە. من دەترسام، نەمدەویست ئەو شەو ھەموو بەیان ھیچ کەسێک بمریت. ویستم بیانخەم سەر ئەو خەیاڵی ئەمشەو واز لە جێبەجێکردنی ھوکیکە بەھێنن، سویتەم بۆ خواردن کە سامیری بابلی ھەک پیاویکی مەحکوم بە مەرگ لەلای من دیل دەبیت، تا جاریکی تر ھەمووان بەسەر بیرکردنەوێ خۆیاندا دەچنەو، تا قوولتر و پووتتر بیر لە بێریاری خۆیان دەکەنەو. بەلام سامیری بابلی خۆی بۆیە کەمجار قسەیکردو گوتی: نا، جەلادەتی کۆتر، نا ئەو مندالی نەجیب. من دەبیت ئەمشەو بمرم... ئەمشەو بەر لەوێ خۆری بەیان بکەوێت و کە لەشییری سوێج بخوینیت و غوباری شەو لەسەر گولەکان بتهکیت.

سەرسانە سەیری چاویم کردو لیم پرسی: سامیری بابلی بۆدەتەوێت

بمریت؟

داوای لیکردم لە شوێنکی چۆلدا دووقۆلی دواقسەکانی خۆمان بکەین. من داوام لە ھەموو ھەیتەتە کە کرد کە چەند ساتیک کاتمان بدەن تا دواقسە لەگەڵ سامیری بابلیدا بکەم. کە پەزنامەندی ئەوانم وەرگرت لە ژوورە کە ھاتینە دەری، لەبەر دەرگای ژوورە کەدا ھەردوو کمان پۆچی ئەو

کچه چکۆلانه یامان بینی له پشه‌باکاندا پاده‌کات. ده‌شتیکی به‌رین بوو،
بیویستی خۆم گووتم: سامیری بابلی پابکه... پابکه. شه‌و تاریکه‌و چاو
چاو نابینیت... ده‌توانیت ده‌ربازینیت.

دیاره ده‌مزانی چ قسه‌یه‌کی بیماناده‌که‌م، من خۆم ئه‌و دادگایه‌م
دامه‌زاندبوو، خۆم پیکم‌خستبوو، خۆم دروستم‌کردبوو، ئه‌و هه‌موو ماوه
دریژه‌ چاوه‌پوانم‌کردبوو، هه‌فته‌و مانگ به‌ سامیرم گووتبوو، تۆ دیلی منیت.
ئێستا ش ده‌م‌گووت: سامیری بابلی پابکه. سامیر گووتی: نا. جه‌لاده‌تی
کۆتر پاناکه‌م. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ت پاکبمه‌وه ئه‌مه ته‌نیا پینگایه‌ پیا برۆم. له‌م
پینگایه‌ زیاتر پینگای تر نییه. دوا‌ی ئه‌وه ئێستا من فلووتیکم هه‌یه، فلووتیکم
هه‌یه ده‌توانم له‌ مردندا له‌گه‌لمدا بیت.

وا‌ی گووت و له‌ژێر چاکه‌ته‌که‌یه‌وه فلووتیکی سپی ده‌ره‌ینا. هه‌مان ئه‌و
فلووته‌ی من بوو که شه‌وی مردنم له‌ بیابانه‌کانی باشووردا له‌ ده‌ستم
چوو، هه‌مان ئه‌و فلووته بوو که له‌ منداڵیه‌وه له‌گه‌لمدا بوو، ئه‌و فلووته‌ی
له‌گه‌ل ئێسحاقی لیوزی‌رین و سه‌ره‌نگ قاسمدا زه‌ویم پێوه ته‌یکردبوو.
سامیری بابلی وه‌ک منداڵیک فلووته‌که‌ی نا به‌ سنگیه‌وه و گووتی: تۆ
ئهم فلووته‌ دا به‌ من، له‌ بیرته تۆ ئهم فلووته‌ له‌ پۆحمدا به‌جیه‌یت...
ئهی منداڵی نه‌جیب، له‌و شه‌وه‌دا له‌ سه‌حرا ته‌قه‌م له‌ تۆ کرد ئیتر ئهم
ئامیره‌م هه‌لگرت، له‌و ساته‌دا تۆم فریدایه‌ چالیکه‌وه ئهم فلووته‌ لیکه‌وت
و من هه‌لمگرته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌پامه‌وه تۆ پزگاربه‌ک‌م له‌ ئوتومبیله‌که‌مدا
به‌جیم هه‌یت، ماوه‌یه‌کی دریژ له‌ ئوتومبیله‌که‌مدا بوو، شه‌ویکیان له‌
لا‌پینگایه‌کی تاریکدا وه‌ستام و ده‌رمه‌یناو ده‌ستم‌کرد به‌ مۆسیقا لێدان. ئهی
منداڵی نه‌جیب، من هه‌ستم پیکرد ئاوازم بۆ لێده‌دا، ئاوازی سیحراوی. لیوم
ده‌نا به‌و فلووته‌وه ئاوازی سیحراوی و سه‌یر ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌مزانی
ئه‌وه من نیم ئه‌و ئاوازه‌ لێده‌ده‌م، من نیم... ئێستا ئهم فلووته‌ هی منه،
تۆ له‌ پۆحی مندا جیه‌یت، تۆ به‌خشیت به‌ من، جه‌لاده‌تی کۆتر ئێستا

دوو پۆژه دهتوانم ئاوازی سیحراوی لیبدهم، دوو پۆژه دهتوانم فوو بکهه
بهه فلووتهدا و خۆم ئاواز بژهنم... ئهوه نیشانهی مردنه. ئهی مندالی
نهجیب تهنیا ئهه فلووته دهتوانیت من پاکبکاتهوه، من له بری تو دهمرم،
له بری ئهه موسیقارهی ناو تو دهمرم، ئهه دادگایهی ئههشهه باجی
ئهه گۆپینهوهیهیه. من تۆم پزگارکردو تۆش فلووتیکی سیحراویت دا به
من، من تۆم پزگارکردو تۆش منت پاککردهوه. جهلادهت من ئههشهه
وهه نهقیب سامیری بابلی نامرم، وهه موسیقار سامیری بابلی دهمرم...
گوینگره با موسیقات بۆ لیبدهم... گوینگره.

سامیری بابلی فلووتهکهی گرت بهلیویهوه ئاوازیکی لیدا که له ئاستی
ئاوازی مامۆستا گهرهکانی موسیقادا بوو. به خۆشییهوه سهیریکردم و
گووتی: دهبینیت جهلادهتی کۆتر، دهبینیت. من ئیستا دهتوانم وهه مروفئیکی
پاک که شتیکی له قهرزهکانی خۆی داوهتهوه بهمرم. من ئهه فلووته لهگهه
خۆمدا دهبهه، گرنگ ئهوهیه بهه فلووتهوه بهمنیژن.
به ههسهههتیکهوه سهیری فلووتهکهه کردو گووتم: سامیری بابلی ئهه
فلووته بۆ تو. بهلام سهخته بهمریت...

فلووتهکهی نوساندهوه به خۆیهوه گووتی: نا سامیری بابلی، سهخته
بژیم... سهخته بژیم. گوناهاریک و موسیقاریک پیکهوه له ناو یهه مروفدا
ناژین. چیتر گوناهاریک و مروفئیکی پاک پیکهوه له ناو مندا ناژین، دهبیت
له یهکدی جیاپنهوه، دهبیت به مردن له یهکدی جیاپنهوه.

سامیری بابلی وایگووت و به خیراییهکی سهیر، وهه بالندهیهه پهلهی
بیت بهرهو مردن بهریت، وهه موسافیریکی بیهویت به خیرایی شاریک
جیهیلنیت ههستاو گهرایهوه ژوورئ، نهیدهویست له وهزیاتر قسهبهکهین...
چیتر نهیدهتوانی هاوسهنگی نیتوان گوناوه و بیگوناھی راگریت... له یهکین
دهچوو له سهه دیواریکی باریک وهستاویت، دیوکی دیوارهکه ئاگرستان
و دیوکی دیکهی گولستان بیت، پهلهی بیت زووتر خۆی به پرووکاری

گولستانەكەدا فرېدات، نەبا لە چاوتروكانىكدا بكهوئە ئاكرستانەكەوہ. لەوساتەوہى فەرمانى مردنى درابوو ئاسوودە بوو... ئىستا تىدەگەم ئەو دادگايە پلانىكى خۇى بوو بۆئەوہى بمریت.

كە چووينەوہ ژوورئ، بئويستى خۆم چاوم پربووبوو لە فرمىسك. دەمزانى دەبىت سامىرى بابلى بمریت، لە مردن بەولاوہ پىگايەكى دىكەى نەبوو. دەبايە بمریت... لە بەر ئىمە، لە بەر قوربانىيەكان، لەبەر خۇى. دوا ھىواى بابلى ئەوہ بوو بە مردن ئازاد بىت. ئىستا مۇسقىقارىكىشى لە خۇيدا دۆزىبووہوہ، مەبەستى بوو بەر لەوہى خەيال و خولياكانى بەتال بىنەوہ لە پىستى ئەو مۇسقىقارەدا مالاويمان لىنكات. دەنگى ئەو مۇسقىقايەى سالەھى سال راوى نابوو، سالەھى سال لە شوين و كاتى جياوازدا دەرکەوتبوو، ئارامى لى ھەلگرتىوو، تووشى غەم و ھىستىراى كردبوو، ئەو مۇسقىقايە كەئىستا لە دوا ساتەكانى ژيانيدا بەتەواوہتى تىدەگەشت ھىچ نىيە جگە لە ئاوازو سىيەرى مۇسقىقارىكى خەوتووئى ناو پۇخى خۇى.

كە گەراينەوہ ژوورئ ھەموو تەماشائى فرمىسكەكانى منيان دەكرد. من بەگريانەوہ چوومە سەر كورسىيەك و گووتم: سامىرى بابلى ئامادەيە، ھىند ھەيە كەس بۆى نىيە ئەو فلووتەى لىبستىنى.

ھەلىم شىواز بە قىزىكەوہ سەيرى ھەموومانى كردو دەستى خستەوہ سەر پوخسارى و چووە دەرى، بەرلەوہى پرواتەدەرى ھاتە بەردەم و پرووى تىكردم و بە پىكى ئەستورەوہ گووتى: ھەمىشە جوانى پوكەش بەسەر جوانى قولدا، ھەمىشە راستى پوكەش بەسەر راستى قولدا سەردەكەوئەت... ھەى گەمژە.

كەس تىنەگەشت ئەو رستە ئالوزو سەيرەى ھەلىمى شىواز لەو ساتەدا مانائى چى. من دەگريام، بەلام دلنيابووم ھەلىم شىواز نازانىت راستى چىيە. مردنى سامىرى بابلى سەركەوتتىكى گەورەى جوانى بوو، بەلام لەپىگائى مردنەوہ.

دواى ئەو باوكى سەرھەنگ قاسمىش بە ئەفسوسىكى قوولەو ھەستاو
گووتىيەو: لاهولە وەلاقووتە ئىلا بىلا. من دەپۇم... كورپ من ئەمشەو لىزە
نامىتمەو، دەچمەسەر جادەكەو سۇراغى سەيارەيەك دەكەم و دەگەر يەمەو.

بۇ ماوہيەك ھەموومان بىدەنگ بووين، ھەموومان، ھەموومان.

لە دوورى ھەزارو پىنج سەد مەتر لە مەخزەنەكانەو ھەيستانىكى گەورە
ھەبوو بەسەر شەقامە گشتىيەكەدا دەپروانى، ئەو پىنج كەسەى كە دەيانويست
سامير بكوژن بپارياندا بىيەن بۇ ناو ئەو درەختانە و پىكەوتن يەكى يەك
گوللەى پىئوہبنين، نەسرین غەفوور لە بەر بىدەستى نەيدەتوانى، لەبەرئەو
ساميرى بابلى خوشبەختانە فیشەكىكى بۇ دەگەرپايەو. سەعات يەكى شەو
چاوى ساميرى بابليان بەستەو، دەستيان بەستەو ەو دايانە پىش خويان.
لەو چاكەتە پەشەدا لە نەقييىكى سوپا نەدەچوو، بەلكو لە مامۇستايەكى
قوتابخانە دەچوو يەكەك بە ھەلە گرتىيتى. پىنج قوربانى غەمگين، پىنج كەس
كە ھىچيان پياوكوژ نەبوون، ھەرگىز كەسيان نەكوشتبوو، ھەرگىز ئازارى
چۆلەكەيەكيان نەدابوو، بەلام پىنج رۆحى بريندار كە ئازارىكى دوورودريژ،
برينىكى قوول ئەو توانايەى تيا دروستكردبوون ئەمشەو بتوانن مرقۇئەك
بكوژن بەرپرسى ھەموو ئازارەكانيان بوو. بەرلەوہى چاوى بىبەستەو ەو
بۇ دواچار سەيرى چاويم كردو بە فرمىسكەو ەو گووتم: پرتەقالى بابلى،
ھاوپىم، لەو باوہ پەدايت كە دادگايەكى عادىلانەبوو، لەو باوہ پەدايت؟.

دوو فرمىسكى زۆر گەورە لە چاويدابوو، دوو گەورەترين فرمىسكىك
تا ئەو كاتە من لە ژيانمدا دييىتم بە ھىمنى گووتى: غەم مەخۇ، غەم بۇ
من مەخۇ. دادگايەكى عادىلانەبوو. ھىچ شتىك بە ئەندازەى مردنى من
عادىلانە نىيە.

بە جۆرىك دەستيان بەستەو ەو بتوانىت فلووتەكەى بخاتەسەر سنگى
و بينووسىتت بە خويەو. بەدرىژايى رىگاكە لە نزيك ساميرى بابليەو،
دەپۇيشتم، ھەستمكرد بوونى من دلنيايى زياترى پىدەبەخشيت، لە رىگا

چەند جارېک پرسى: ئەى مندالى نەجىب لەگەلمدايت؟ من ھەموو جارېک دەمگوت: پرتەقالى بابلى من لەگەلندام، لەگەلندام. بەر لەوھى بگەينە ناو دارەکان لىپپرسىم: ئەى مندالى نەجىب تۆ داليا سىراجەدىنت خۆشەدەويست؟ من گووتم: پرتەقالى بابلى خۆشەدەويست، تا مردنیش خۆشەدەويست. گووتى: منیش خۆشەدەويست، بەلام بە ئەندازەى تۆ نا. گووتم: پرتەقالى بابلى، دەزانيت داليا سىراجەدىن ماو، داليا سىراجەدىن ھىشتا دەزى. بە زەرەخەنەى پياويكى کۆيرەو گووتى: کە بينيت سلاوى لىپکە.

من وامدەزانى تەنيا بۆئەوھى ترس و سامى ئەو چرکەيە لە دلى خۇيدا برەوينيتەوھە باسى داليا سىراجەدىن دەکات، بەلام گووتى: جەلادەت دەزانى داليا بە منى گووت: ئەوھى بتوانيت گوى لە مۇسقىا بگريت، دەتوانيت گوى لە پىغەمبەرەکان نەگريت. چونکە ئەوھى خودا دەيەويست بە مروقى بليت لە ناو مۇسقىاشدا ھەيە. من کە لە ژيەرەو دەگريام گووتم: راستدەکەيت، پرتەقالى بابلى راستدەکەيت، داليا ئەو جۆرە قسانەى ھەبوو.

لەوساتەدا ھەستەمکرد ئەو بۆن پرتەقالەى لە سامير ديت ھىدى ھىدى زياتر و زياتر دەبيت. بە دەنگىكى بەرز گووتى: داليا سىراجەدىن پىيگووتم کە ھەموو مۇسقىارە راستەقىنەکان دەچن بۆ بەھەشت.

من کە ئەو بۆن پرتەقالە مەستدەکردم بە دەم ھەنسکەوھە گووتم: ئا مۇسقىارە راستەقىنەکان دەچن بۆ بەھەشت يان لەوانەيە بچن بۆ جيگايەک لە بەھەشت بچيت، يان لەوانەيە... يان لەوانەيە... يان لەوانەيە.

من لەبەر ھەنسک بۆم تەواونەکرا، ئەو بۆى تەواوکردم و گووتى: يان لەوانەيە بەھەشت بچيت بۆ لای ئەوان.

پاش ئىستىكى کورت گووتى: جەلادەتى کۆتر تۆ دەلييت من دەچم بۆ جەھەنەم يان کوى؟

بەگريانەوھە گووتم: نازانم... نازانم... چون بزاتم. بەدەنگىكى بەرز پىکەنى و گووتى: ئەگەر شەيتانىش بکوژريت تۆ ھەر

بۆی دهگريت. بهلام من دهزانم دهچم بۆ کوڤ، جهلادهتی کوتر، دهزانم دهچم بۆ کوڤ. من دهبم به دوو بهشهوه، بهشیکم دهچیت بۆ بنی دۆزهخ، بهشیکیشم دهچیت بۆ بههشت. تو بۆ ئه و نیوهیه م دهگری که دهچیت بۆ بههشت، ئهوانیش ئه و نیوهیه م دهکوژن که دهچیت بۆ جهههنم. بهلام من خۆم کامه یانم، کام بهشه یانم، ها کامه یانم؟ نازانم. ئه ی مندالی نه جیب هیزی ژیان له وه دایه ئه و دووبه شه هیند تیکه لاوی یه کده کات له یه کدی جیابانه وه، بهلام هیزی خوداش له وه دایه ده توانیت ئه و دووبه شه له یه کتر جیابکاته وه. خودا ده توانیت ئه وه بکات، ته نیا خودا ده توانیت به و جوړه جوانی و ناشیرینی، چاکه و خراپه تیکه لبکات و له یه کیان جیابکاته وه. من له ژیانمدا زۆر باوه ریم به عه داله تی ئیلاهی نه بووه، بهلام خۆت ده زانی من عه ره بم، کیشهی عه ره بیش ئه وه یه هه تا شه یتانه کانیشمان باوه ریان به خودایه، ئه گه ر له ژیانیشدا باوه رمان پیتی نه بیت ئه و له مردندا باوه رمان پینیه تی...

که مێک بیده نگ بوو و دواتر گووتی: هیچ که س هه موو گیانی، هه موو رۆحی ناچیت بۆ جهههنم، هه میشه به شیکمان تیدایه بهر بههشت ده که ویت. خودا هه رگیز نیوه جوانه که مان ناسووتینیت... چونکه خودا خۆی به شداره له گه مه که دا، ئیراده ی خه تاو خراپه هه رچییه ک بیت دوا جار له خزمه تی ئیراده ی چاکه و جوانیدایه. جهلادهت جیهان وه ک داشمالیکی شه تره نج وه هایه که له سه ریکی داشماله که خودا یاریده کات و له سه ره که ی تریشی شه یتان، ئیمه ش هه موومان داشه بچوکه کانین، داشه کان له جه وه ردا وه کو یه کن، سه رباز یان قه لا یاخود فیل له به ره ی شه یتان یاریبکه ن یاخود له به ره ی خودا وه کو یه ک وان. وه ک چۆن له شه تره نجدا هه موو یارییه که ته نیا به گه مه و جو له ی هه ر دوو گه مه چییه که دروستده بیت، له ژیانیشدا خودا به بی شه یتان ئه و یه کانگیری و تیکه لی و هاوسه نگیه سه یره ی بۆ دروستناکریت، ئه ی مندالی نه جیب هه ر کات خودا هه نگاوێک

دەچیتە پیتیش دەوەستیت تا شەیتان دەجولیت، تا شەیتان داشیکى خۆى نەجولینیت خودا داشیکى خۆى ناباتە پیتیش، چونکە ئەو ئەو دەستورە ئیلاهیە کە خۆى بۆ تەواوی ئەم ژیانەى داناو. لەم گەمەیدە یاساکان وەکو یەکن، هەردوو گەمەکەرە کە بەیەک جۆر کەرەستە یاریدەکەن، خودا بۆ ئەو هی زۆر زێرەکی و بەهیزی خۆى دەربخات لە جەنگى خۆیدا لەگەڵ شەیتاندا هەمان فرسەت و کەرەستەى بەخشیو بە شەیتانیش. مەرۆف نازانیت لەسەر داشمالەکە سەر بە چ تیپیکە تیپى خودا یاخود شەیتان، ئیمە ئەو داشانەین کە ناتوانین سەر بەرزبکەینەو بەزانین ئەو هی یاریمان پێدەکات خودایە یان شەیتان... هەرگیز نازانین.

من دەمگووت: پرتەقالی بابلی، دەشیت دونای ئیمە داشمالیکى شەترەنج بیت، دەشیت من و تۆ نەزانین ئایا لە بەرەى خوداداین یان شەیتان، بەلام خودا و شەیتان لەسەر یەک پیتسا یاری ناکەن... تۆ خۆت دەزانیت ئەدالەت چەند گرتە بۆ مانای ژیان و جوانی.

پرتەقالی بابلی دەیگووت: ئەى منداڵی نەجیب بەر لەو هی بمرم دوا ئامۆژگاریم بۆ تۆ ئەو هیە بزانه، هیچ شتیک لە دونیادا وەک خودا و شەیتان پیکەو ئەشناناکەن، شەیتان هیچ نییە جگە لە شەریکیکی گەمژە کە خودا دروستیکردووە بۆ ئەو هی گەمەى لەگەڵدا بکات و لیبباتەو. شەریکیک کە جار دواى جار لێدەباتەو و بەزۆر دەیهینیتەو سەر داشمالەکە. ئەو خودایە ملی شەیتان دەگریتەو بۆ ناو ئەم یارییە، بەلام هەموو بردنەو کانی خودا دوا جار لەسەر حیسابی ژیان و ئازار و خۆینی ئیمەیه، لە بەر ئەو دەبیت قەبوولییکەین... ئەمشەو هەموومان لەسەر ئەو تەختى شەترەنجەین. مردنی ئیمە داش بەداشیکە خودا و ئەهریمەن لەگەڵ یەکدا دەیکەن.

من هیچم نەگووت، نەمەزانى چی بلیم، هەندىجار هەندىک بۆچوون لەو قورسترن مەرۆف بتوانیت هیچیان دەر بارە بلیت. پاش تۆزیک

چاوه‌پروانی گوتیه‌وه: گهر دالیا سیراجه‌دینت بینی سلاوی لیتکه.
 زۆر به هیمنی ده‌پۆشت و قسه‌یده‌کرد، له که‌سیک نه‌ده‌چوو بییه‌ن
 بۆ مهرگ، بۆن پرته‌قاله‌که‌ی هه‌موو ئه‌و ڕیگایه‌ی پرکردبوو. که‌گه‌شینه
 ناو باغه‌کان دنیا به‌جۆریکی سه‌یر کش و مات بوو، هه‌زاران ئه‌ستیره
 ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌سه‌ر به‌ردیکی چکولانه‌ به‌ ڕوکاری جاده‌که‌دا دایاننا،
 چوار پیاو‌بوون هیچیان پیاو‌کوژ نه‌بوون، که‌سیان مرقۆڤکیان نه‌کوشتبوو،
 جوتیاریک، قوتابییه‌کی زانسته‌ دینییه‌کان، ماسیگریک و کویریکی. خالق
 مه‌حمود یه‌که‌مین که‌س بوو که‌ ویستی ته‌قه‌ی لیتکات، ده‌مانچه‌کی
 چکولانه‌ی پنیوو، من ده‌ستیم بینی له‌ تاریکی‌دا ده‌له‌رزیت، ده‌ستیم بینی
 ده‌یه‌ویت به‌رزبیته‌وه‌و نیشانه‌ له‌ پرته‌قالی بابلی بگریته‌وه‌و ناتوانیت، به
 زحمه‌ت یه‌که‌مین گولله‌ی ته‌قاند، به‌لام به‌ر سامیری بابلی نه‌که‌وت. سامیر
 به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی: جه‌لاده‌تی کوتر، من هیشتا ماوم. پینان بلی من
 نه‌مردووم. یه‌که‌مین فیشه‌ک ئه‌رده‌لانی سو‌فی پتوه‌ینا، من پشتم تیکرد و
 گوتم: هاوار... هاوار. گویم له‌ خو‌په‌ی خوینه‌که‌ی بوو، گویم لیبوو به
 ده‌نگیکی کز گوتی: ئه‌ی من‌دالی نه‌جیب، ئیستا ته‌واوه، ئیستا ده‌مرم. من
 ده‌ستم خستبووه‌ سه‌رچاوم و گویم له‌ گریان‌ی سه‌یری ئه‌و من‌داله‌ش بوو
 که‌ له‌ نیو دره‌خته‌کان‌دا پاید‌ه‌کرد. بۆنی ئه‌و پرته‌قاله‌م ده‌کرد که‌ ده‌شت و
 ده‌ری پرکردبوو. دووه‌مین فیشه‌ک که‌ریم خه‌زین پتوه‌ینا، سامیری بابلی
 به‌ خیزه‌خیزیکی سامناکه‌وه‌ گوتی: مردن ئاوه‌هایه... مردن ئاوه‌هایه. ئه‌وه
 دواه‌مین وشه‌ی بوو، له‌ ناو قولپه‌ قولپی خویندا، ویستی هه‌ندیک شتی
 تر بلیت، به‌لام من تینه‌گه‌یشتم. ده‌گریام و نه‌مه‌ده‌توانی سه‌یریبه‌که‌م. گویم
 لیبوو مه‌ریوان گوتی: نا، من نا، من نا، من ته‌قه‌ی لیناکه‌م، من نابینم،
 ته‌واو مرد، من ته‌قه‌ له‌ مردوو ناکه‌م. گویم لیبوو، که‌ریم خه‌زین ده‌یگوت:
 من ده‌ستت ده‌گرم، باببه‌، من ده‌ستت ده‌گرم، هیشتا نه‌مردووه، هیچ نییه...
 مه‌ترسه‌. مه‌ریوان به‌ترسیکه‌وه‌ ده‌یگوت: تازه‌ مرد، مرد، من ته‌قه‌ له‌

مردوو ناکه‌م. ئه‌رده‌لانی سۆفی له نزیك سامیری بابلییه‌وه ده‌یگوت:
مرد... وازی لیبهینه با ته‌قی لینه‌کات، یه‌کێکێکان بێن با تا سه‌ر جاده‌که
هه‌لیگیرین... ره‌ب العالمین ئه‌م بۆن پرته‌قاله‌ چیه‌ له‌م کابرایه‌ دیت. با
بیه‌ینه‌ پال جاده‌که، لێره‌دا بۆگه‌نده‌کات و که‌س نایبینیت، خودای گه‌وره
ئه‌وه‌یانی به‌ هه‌ق نییه‌... با سه‌به‌ی موسلمانیک بینێژیت.

من وه‌رگه‌رام و له‌سه‌ر چۆک دانیشتم و ده‌گریام. هه‌ستمده‌کرد زۆر
قسه‌م له‌گه‌ل سامیری بابلیدا هه‌یه‌ هه‌شتا نه‌مکردون، گووتم: بیه‌نه‌ پال
جاده‌که و فلووته‌که‌ بخه‌نه‌ سه‌ر سنگی. فلووته‌که‌تان بیرنه‌چیت.

به‌هه‌ر چواریان هه‌لیانگرت و له‌ به‌رزاییه‌که‌ بردیانه‌ خواری، نه‌سڕین
غه‌فووریش ده‌گریا، ده‌هاته‌ ته‌نیشی منه‌وه‌و ده‌گریا. من ویستم بۆ دواچار
سه‌یرییکه‌م به‌لام نه‌متوانی، نه‌مده‌توانی سامیری بابلی به‌ مردوویی بیینم
ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ده‌یگوت: ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ل ژیا‌نی مندا گۆرپوه‌ته‌وه‌.
فرمیسکه‌کانم وشکۆرده‌وه‌و هه‌ستم، تاکه‌ پرسیاریک له‌و ساته‌دا له‌ دڵدا
بوو ئه‌وه‌بوو: ئاخۆ ئیستا رۆحی ئیسحاقی لیۆزێڕین و سه‌ره‌نگ قاسم
ئاسووده‌ن؟ ئاخۆ کوشتنی سامیری بابلی زه‌مینی جواتتر کردوه‌ یاخود نا؟

له‌ سه‌عات هه‌شتی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی سامیری بابلی به‌ فلووتیکی
سپیه‌وه‌ گه‌یشه‌ بیمارستانی گه‌وره‌. فلووتیک هه‌چ هه‌ژیک نه‌یده‌توانی
له‌ده‌ستی ده‌ریبه‌هێنیت. سه‌عات نو و ده‌ ده‌قیقه‌ مه‌وه‌زیکی خه‌والووی
پۆلیس گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و که‌می‌ک سه‌یریکردو هه‌ندی تییینی بچوکی
کۆکۆرده‌وه‌و رۆیشته‌. سه‌عات ده‌و پینچ ده‌قیقه‌ هه‌ندیک دکتۆر هاتن و
ویستیان فلووته‌که‌ی له‌ده‌ستبه‌که‌نه‌وه‌و نه‌یان‌توانی. سه‌عات یازده‌ و چاره‌ک
شاناز سه‌لیم به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و بێته‌وه‌ی

به دهنگى بهرز بگرى، بيته وهى خوى دهست له مردووه كه بدات هه نديك
نوسراوى تاييه تى ئيمزا كردو هه نديك تله فونى كردو چاره كيك له گهل
مفه وهزه خه والوو كه دا دانىشت و به نيگايه كى توپه و ئالۆزه وه هاته دهري.
سهعات سى و نيو مردووشوړيك ساميرى بابلى به فلووته كهى منه وه
له سهرتاته شوړيكى كوڼ شت. نزيكى سهعات چوارو نيوى دوانيوه پو
ژماره يه كى نه زانراو له كهس و ناسياوانى شاناز سهليم و دراوسيكاني
له يه كيك له مزگه وته كانه وه ساميرى بابليان له داره مه يتيكدا برد بو
گوږستان و به فلووته كه وه ناشتيان.

من سهعات چوارو نيوى به يانى له گهل هه موو ئهوانى ديكه دا به پاسيكى
شپ كه سهردار بابا كه ريم لييده خوړى گه يشتمه وه قهراغ شار، تا شه شى
به يانى له دوو نه قلياتى جياوازا مالاواييم له هه موو ئه وه يئه ته كردو
يه كه يه كه دهستمكرده مليان و ئوميدى ئاسووده گيم بو خواستن. له
سهعات حوتدا من له گيلاسى سپى بيرم له وه شه وه دهكرده وه وه دهكه وتمه
چاوه پوانيه كى دريژه وه. ئه وه سهره تاي چاوه پوانى پوداويكى گه و ره بوو،
به دريژايى پوژ له ژووره كهى خوځ له گيلاسى سپيدا له بالكونه كه دا
ده وه ستام و سهيرى بالنده سپيه كانم دهكرد كه به هه زاره ها له دهورى ئه
ئوتيله سووتاوه كوډه بوونه وه، شه ويك رابوردو و هيچ پوينه دا، ئه وه شه وه
شاروخى شاروخ به جوړيكى بيترانه وه تا ده مه و به يان ئاوازي بو ليدام،
به يانى بالداره كان به جوړيكى سهيرترو ئاههنگاوېتر له ئاسماندا ده فريڼ،
له كومه ليك بالدارى دهريايى دهچوون به سهر كه شتتپه كى مه ستدا بفرن.
ئو پوژه تا ئيوارى من چاوه پوانمكرد، ده مه و ئيواره چومه ده ره وه
شتيكى كه مم خوارد، گه پامه وه وه خه وتم. له سهعاتيكى نه زانراوى شه ودا
وهك چاوه پوانمده كرد شته كان دهستيان پيكر، بو يه كه مجار په پره وهى
ئو ئاميره زه به لاحه كى كه ده مى بوو چاوه پوانمده كرد بجوليت يه كه م
ته كانى راسته قينه كى خوى خوارد. له وه شه ودا چوار پياوى نه ناس، هاتنه

ژوورهکه مه وه، هه لیانستانم، چاویان به ستمه وه، دهستیان به ستمه وه، به سوار ماشینی بگردیانم بۆ جیگایه کی نه زانراو، دهزانم له ماشینه که دا له هۆش خۆم چوم، دهزانم له ژووریکه چکولانه ی تاریکدا به ئاگاهاته وه. بۆچی له هۆش خۆم چوم نازانم، ئه م جیگایه کوو بوو نازانم، له دوور دهنگی رادیوییه که دههات که گۆرانی کوردی په خشده کرده وه. هه ستمکرد له سه ره وه دهنگی ژن و منداڵ دیت، دهنگی ماشین دیت، دهنگی پراکه پراکه دیت. وهک ئه وه بوو له ژیر زهمینی تاریکی مالیکدا دیلبم، به هاوار هاوارو دهنگه دهنگی سه ره وه دا پیده چوو پوژبیت، به لام دهنگه کان هینه سه یرو کپ دههاتنه گویم وهک ئه وه بوو له ژیر ئاودابم، یان پیده چوو چه ند قاتییک له ژیر زه ویدا بام. له شوینی خۆم هه ستم و چاوم نه یده بینی، ئه که رچی من میژوویه کی دریژم له گه ل روانین و بینینی ناو تاریکدا هه بوو، به لام هیچ نه ده بینی، به قه د دیواره کاندا ده ستم کوتا بۆ ئه وه ی ده رگایه که بدۆزمه وه، به لام ده رگام نه بینی، له سه ریشه وه هیچ ده لاقه یه کم چاو نه که وت. ده ستم به زه و ی ژووره که دا خشاندا و له سوچی که قاتیکی به تالم دییه وه، زه و ی ژیر زه مینه که به جۆریکی ترسناک شتدارو سارد بوو. چه ند جاریک ئه و قاپه به تالم هه لدا بۆ سه ره وه، دوا جار هه ستمکرد به ر ده لاقه یه کی مه عده نی ده که ویت. به شیویه کی نا ئاسایی سه رمام بوو، هه لده له رزیم، برسیتییه کی کوشنده گینگلی پیده دام، یه ک له سه ر یه ک ئه و قاپه م هه لده دا و به ر ئه و ده لاقه مه عده نییه ده که وت، ده مویست یه کی که بزانی که لیتره م و هۆشم هاتۆته وه خۆم، له وه ده ترسام یه کی که به مردووم تیگه یشتبیت و منی فریادیته ئه و یوه بۆ ئه وه ی بۆگه ن بکه م و دوا جار ئیسقانه کانم بکاته توره که یه که وه و فریادیته... ئازاریکی ترسناک له پشتی سه رمدا بوو، وهک ئه وه بوو یه کی که به پارچه ئاسنیک یان کوته کیکی گه وه ر دابیته به پشتی ملما. به لام هه موو شتیکم له بیربوو، هه موو پودا وه کانم له بیربوو، ده مزانی دوا جار چی پو ویدا وه. وام هه ستمکرد که شاناز سه لیم

منی پفاندووه، به دهنگیکی نوساو هاوارمکرد «خانمی شاناز سه‌لیم، من نه مردووم، لیتره دهرمبهینه». به‌لام که‌س گویی لی نه‌بوو. نازانم چند پوژی تر بی نان و ئاو له و ژیر زه‌مین‌دا مامه‌وه. جگه له دهنگی کاسیتیکی کوردی، دهنگی کومه‌لنک ژن و من‌دال هیچی دی نه‌ده‌هات. من نه‌مده‌توانی کات بژمیرم، زولمه‌تی په‌ها کویری کردبووم، له هۆش خۆچوون و خه به جۆریکی سه‌یر له‌لام تیکه‌لاوبوون. برسیتی خستبوومییه سه‌ر و‌پینه... سه‌عات دواي سه‌عات په‌یوه‌ندیم به دونیاوه ده‌چرا، به جۆریک که بۆیه‌که‌مجار ده‌لاقه‌که‌یان کرده‌وه و بانگیانکردم «جه‌لاده‌تی کوتر، ماویت، هیشتا زیندوویت». من توانام نه‌بوو وه‌لام‌بده‌مه‌وه.

ده‌لاقه‌یه‌کی چکۆله‌بوو له سه‌قفیکی ئیجگار ئیجگار به‌رزدا، سه‌قفه‌که بۆ من که له خواره‌وه ته‌ماشام‌ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌بوو مرو‌ف له ژیره‌وه سه‌یری ده‌می بیریک بکات... به ئه‌سته‌م چاوم بۆ هه‌لده‌هات، نازانم ئاخۆ توانیم قسه‌به‌که‌م یان نا، به‌لام ته‌قه‌یه‌کم له قاپه‌که‌وه هینا بۆ ئه‌وه‌ی بزائن مام. به‌لام جاریکی تر سه‌ری ده‌رگا‌که‌یان داخسته‌وه. چند سه‌عاتیک دواتر ده‌نگه ده‌نگیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌لاقه‌که دروستبوو، دوو پیاوی پۆشته له‌سه‌ره‌وه‌را سه‌ریان شۆپ‌کرده‌وه، ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ره‌وه پۆژ بوو فانۆسیکی داگیرساویان پیتوو، یه‌کیکیان په‌یژه‌یه‌کی ئاسنینی شۆپ‌کرده‌وه، که درێژترین په‌یژه‌یه‌ک بوو تا ئه‌و کات من له ژیانمدا دیبیتم. دواي چند ده‌قیقه‌یه‌ک هه‌ردووکیان به فانۆسیک و سێ کورسییه‌وه له خواره‌وه بوون. من نه‌مزانی چۆن دابه‌زیوون، پتده‌چوو له نیتوان بینینی په‌یژه‌که‌و دابه‌زینی ئه‌واندا من بۆ ئیستیکی زۆر کورت له هۆش خۆ چووبم. دوو پیاوی بالابه‌رزبوون، هه‌ردووکیان جلی شالی خاکیان له‌به‌ردابوو، هه‌ردووکیان برۆ په‌ش و سمیل په‌ش بوون، قژیان به جۆریکی سه‌یر هه‌ل‌دابوووه بۆ سه‌ره‌وه، یه‌کی دوو قۆچه‌ی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌کانیان ترازابوو و سنگیکی توکن و ئه‌سمه‌ریان ده‌رخست بوو، هه‌ردووکیان ده‌سته‌س‌ریکی سپیان

خىستىبوۋە بەر پىشىنەكەيان، بۇن عەترىكى بازارى كوشىندەيان لىدەھات، بۇنىكى سەير كە منى زياتر برسىدەكرد، بالايان بە قەد يەك بوو، وەك يەك دەستيان دەجولاند، بەلام يەككىيان دەموچاۋىكى خرو جۈانتىرى پىۋەبوو، بەراورد بەوى دىكە كەپوۋىيەكى چكۈلەترو ناسكتىرى ھەبوو، دەنگىشيان زۇر جياۋاز بوو، كۈرە دەموچاۋ خەكەيان دەنگىكى ناسكترو شاعىرانەى ھەبوو، لە كاتىكىدا دەموچاۋ درىژەكەيان دەنگى لە دەنگى قاچاغچىيەك دەچوو من لە كەمپى ئاۋارەكان بىيىنىبووم، دەنگىكى گر كە لە لووتىكى زل و منگنەۋە دەھاتەدەرى. ھەر سى كورسىيەكەيان دانائو منىشيان خستە سەر كورسىيەك و فانۇسەكەيان خستە ناۋەراستەۋەو يەككىيان گووتى: جەلادەتى كۈتر ھىۋادارم پىشۋىيەكى باشت دابىت. من گووتم: برسىمە، ئەگەر وا بېروات دەمرم. يەككىيان گووتى: پىمگوۋتوون ئىستا خوارىنت بۇ بانگدەكەن. چەند پۇژە لىرەيت؟ من بەدەنگى يەككىك كە توۋشى دەردىكى پىس بوۋىت لە سنگىدا گووتم: نازانم... نازانم چەند پۇژە لىرەم، لەم كۈنە سەگەدا كى شەۋپۇژى بۇ لەيەك جىادەكرىتەۋە.

كۈرە ناسكەكەيان گووتى: ئەمىرۇ پىنچەمىن پۇژە، بىۋرە كارمان زۇرېبوو، ھەردوولامان كارمان زۇرېبوو.

پرسىم: ئىۋە كىن؟ بۇ منتان فرىداۋەتە ئىرە. ئىرە لە زىندان ناچىت، وانىيە لە زىندان ناچىت... ئىۋە سەر بە چ حىزىيىكن... چىن؟ دەمەۋىت بزنام لای كى گىراوم... ھەقى ئەۋەم ھەيە بزنام..

لووت درىژەكەيان لەسەرلا لە گورانىيىژىكى مىللى دەچوو لەۋانەى لەو ۋەرزەدا بەتەپل و جوۋزەلەۋە لەسەر تەلەفىزىۋن دەردەچوون، خالىكى شىنىشى ھەبوو لە سەر چەناگەى كە لە بەر پۇشنايى فانۇسەكەدا پەشباۋ دەينۋاند، گووتى: سەر بە چ حىزىيىكىن گرنگ نىيە، بۇ تۇ ھىچ ناگۇرپىت. ھىچ ناگۇرپىت.

ئەۋى تريان گووتى: تۇ كارت بەو حىكايەتە نەيتت. گرنگ ئەۋەيە ئىمە

بزانين په يوه ندى تو به ده زگا نه منييه كانى ده وله ته وه چى بووه؟

من به ده نكيكى نوساوه وه كه به ئاسته م دهاته دهرى گووتم: من پوژنيك له پوژان كارم به ده زگا نه منييه كانه وه نه بووه، من موسيقارم. ئيوه ليتان تيكچووه.

كوږه ناسكه كه يان كه خوينده وارتر دياربوو گووتى: په يوه ندى تو به سامير زوهه ير سه عدانه وه چييه، تو ماوه يه كى زور له بورجى ئاواره كان بيكه وه له گهل نهو پياوه دا ده ژيايت. چ شتيك توى له گهل نهو دا كوږده وه؟ نه وه يه كه مجار بوو بزانم كه سانيك هه ن به گيلاسى سپى ده ليتن بورجى ئاواره كان. من گووتم: من موسيقار بووم، له گهل دوو هاوپيما گيرايين به زيل برديانين بؤ باشوور، له وي دوو هاوپيكه ميان كوشت، نه م نه فسه ره منى به بريندارى پزگار كرد، له ماليكدا كه كچى كاولى و شتى تيدا بوو منى شارده وه، كه پاپه پينه كه بوو، نه م له گهل شيعه كاندا بوو، كه هه موو شتيك ته واو بوو، نه سپ و شتى هيناو كه پاي نه وه بؤ كوردستان... له بهر نه وه ي شوينمان نه بوو نهو ژووره مان لاي ئاواره كان وه رگرت.

هه ر پسته يه كم به ئازارو ژانكيكه گه وروه بؤده گووترا، كه قسه مده كرد هه ستمده كرد گه رووم پارچه پارچه ده بيت. لووت دريژه كه يان گووتى: يه عنى تو ده ليتت نهو ماوه يه ي كه سامير سه عدان ليره بوو هيچ په يوه ندييه كى به ده زگا نه منييه كانى پايت ه خته وه نه بوو، نه وان بؤ گيره شيوينى نه ياننارد بوو.

من گووتم: ساميرى بابلى، له سالى ٨٩ دا به شدارى كوږديتايه كى كرد بوو، نه وكات چل نه فسه رى گه وره ي سوپا تير باران كران، نهو ته نيا كه سيك بوو ده رچوو. ته نيا كه سيك بوو... چهنده خته ده وله ت به دوايدا ده گه ريت. لووت زله كه يان دواى بير كردنه وه يه كى كه ميك دريژ، پرسى: كه واته بؤ كوشتت؟ له سه رچى كوشتت؟.

من گووتم: من نه مكوشتووه، ئيوه به هه له دا چوون. ساميرى بابلى بهر له وه ي له ده وله ت ياخى بيت ده ستى له ئازاردانى خه لكيكى زوردا هه بووه،

ئەوان دادگایان بۇ دانا، دادگایەکی عادیلانە.

گەنجەکە بە تورپەیی و بیزارییەو گوتی: چۆن خەلک لە سنووری دەسلەلاتی ئیمەدا، بیئاگاداری ئیمە دادگا دادەنن. چۆن؟
من پرسیم: ئیو کۆن تا دادگا بۆ سامیری بابلی دابنن. ئیو کۆن، ئیو هەقیکتان نییە کەس دادگاییبکەن، ئەوەتا ئیو هەش وەک چۆن سامیری بابلی خەلکی ئازاردەدا، من ئازاردەدەن؟.

هەردووکیان لە جیگای خۆیان هەستان و بیئەوێ هیچ بلن،
فانۆسەکیان هەلگرت و پۆشتن، بەلام پەژەکیان لە دواى خۆیان
پانەکیشایەو و دەرگاکیشیان بە کراوێی بەجێهێشت، دواى ماوێەک
کورپکی گەنج کە شەپۆلێک و کراسێکی رەشی لە بەردابوو سینیەک
خواردنی بۆ هینام، بوتلیک ئاو و گوتی: ئاوێکە هەمووی مەخۆرەو،
خودا دەزانیت چەند پۆژی تر لێرە دەبیت.

ئێوارە دوو کەسی دیکە هاتن، یەکیک جلی سەربازی لە بەردابوو،
یەکیکی دیش جلیکی خاکی، یەکیکیان زۆر درێژ بوو ئەو دیکەشیان
زۆر کورت. درێژەکیان پیر بوو ئەو دیکەیان گەنج. درێژەکیان لەسەر
کورسییەک بەرامبەرمان دانیش و گوتی: هیوادارم ئیستا پشووێکی باشت
دابیت.

من گوتم: بەرێز من نەخۆشم گەر دەتانهوێت نەمرم بمکوێژنەو بۆ
جیگایەکی باشت.

وێک ئەوێ لەو جیگایەو دەست پێکاتەو کە دوو ھاورپکەى
تیاوەستابوون، گوتی: ئیستا ئیو پاتان وایە ئیمە بۆمان نییە خەلک
بەدینە دادگا.

من بپارمداوو لێیان نەترسم، گوتم: ئیو کۆن، بۆ ھاورپکانی
پیشووتان نایەنەو خوارى.

بچوکه که یان به پیکه نینه وه گووتی: ئیستا ده زانین سامیر سه عدان له
دوای دادگایه ک کوژراوه، حه زده که یین پیمان بلیت کئ کوشتی، واته کئ
فه رمانه که ی به سه ردا دا... تو بوویت یا خود یه کیکێ تر.

من سه یرمکردو بیته وه ی بیربکه مه وه، گووتم: به پیز من بووم، به لئ
من بووم، ده ته ویت چیم لیکه یه؟

دریژه که یان به که میک تیفکرینه وه گووتی: خیزانه که شی هه رای وایه.

من لیم پرسینه وه: ئیوه کئ؟ سه به چ گروهیکی سیاسین؟

بیته وه ی وه لاممبده نه وه، بچوکه که یان گووتی: جه لاده تی کوتر، حه زده که م
راستییه کت پیلیم نه ئیمه و نه موحه قیقه کانی نه ولا، نه وه مان به لاوه گرنگ
نییه سامیر سه عدان تو کوشتو ته یان نا. سامیر سه عدان لای ئیمه نرخێ
قوونه سیغاریکی نییه، نه وه یان موشکیله ی ژنه که یه تی، تو ژنه که یه تی بینیه وه،
ها... شتیکی جوانه وانیه؟

هاوړیکه ی پیکه نینکی دریژ پیکه نی، وه ک نه وه ی له نه شکه وتیکی قولدا
بیت قاقا کانی شه پۆل شه پۆل ده نگیانده دایه وه. که ته ماشای روخساریت
ده کرد، له وه ئالۆز ترو سه یرتربوو پیکه نینکی وه ها ژنانه ی هه بیت. ئینجا
گووتی: ژنیکی به وبقاره. به راستی به وبقاره، حه یف شووی به و عه ره به
کردوه. بچوکه که شیان له گه لیدا دایه قاقای پیکه نین، پیکه نینی نه ویش له گه ل
روخساریدا نه ده گونجا، هه ندیجار له پیکه نینی دیوێک ده چوو توژیک باریکت
کرد بیته وه. هه ندیجاریش گرپه بوو، وه ک پیکه نینی نه کته ره کورده کانی
لیده هات کاتیک له سه ر شانۆ ده وری پادشایه ک یان ئاغای گوندیک ده بینن.
گووتی: ژنیکی نه جیبه، تا بلنی چاکه، به فه زل و ئیحسانه.

دریژه که یان له منی پرسى: تو بینو ته... بینو ته؟ له به ینی خو ماندا بیت
چۆنه؟

من که پیاوم ده بینى به و جوړه بێمانایه باسى ئافره ت ده که ن، پرشانه وه م
ده هاتى. بیته وه ی سه یریان بکه م گووتم: نازانم چۆنه، به لام ده زانم نه و

منی به گرتداوه.

بچوکه که یان ههستاو که میک به ژووهره که دا سوپایه وه و گووتی: هۆ جه لاده تی کوتر، مه سه له که و به قورسی مه گره، تو میوانی ئیمهیت، به شهرفم تو میوانی ئیمهیت.

دریژه که شیان ههستاو بیته وهی سهیری من یان هاوړیکه ی بکات، وهک ئه وهی پرۆفه ی پیکه نین بکات، به کومه لیک دهنگی جیاواز پیکه نی و دواپی به هاوړیکه ی گووت: سه به نی له ته له فزیۆن چاوپیکه وتتم هیه، تو ده لیت کام پیکه نینه یان باشه. له گه له مه ستولیکی ئه ولادایه له سه ره ئه منی قهومی. هاوړیکه ی دووباره پیکه نینه کانی پی دووباره کرده وه و گووتی: هیچیان به که لک نایه ن، بۆ سومعه ی حیزب خراپه تو واپیکه نیت، محاوله بکه هیچ پینه که نیت، به یقاره وه دانیشه و قسه ی خۆت بکه.

ئه و ماوه یه وهک ئه وه بوو منیان بیرچوو بیته وه، به دووقولی له سه ره کومه لیک بابته قسه یان کرد که من له هیچیان تینه گه یستم، قسه کانیا ن پرپوو له ناوی خه لک و شوین و ده زگای سهیره ییر که پیشتر نه مبیستبوون، له سه ره هر که سیک ده وهستان به ورده کارییه کی بیۆنه قسه یان ده رباره ی هاوړیکان و پاره کان و شه ریکه نه یته یه کانی ده کرد، دواتر که له و باسانه ته واوده بوون ده که وتنه سه ره باسی ژن و خوشک و کچه کانیا ن، پیکه وه به جوړیکی هیستری پیده که نین، قسه کانیا ن ده چوه ناو ورده کاری زۆر بیتشه رمانه وه. بچوکه که یان زۆر وردتر باسی هه ندیک چیرۆکی خۆی ده کرد، زۆر جار دریژه که یان ده یکیشا به شانیدا و ده یگووت: درۆمه که، به شهرفم، من ده یناسم، تو هر به پیاو نازانیت، ده لیت: تو پیاو نیت. بچوکه که له پیکه نیندا وهک مزراح ده خولایه وه و دهستی ده گرت به زگیبیه وه و ده یگووت: من پیاو نیم... پیاو نیم؟ ئای باوکه پۆ، تو شه رفه وای به من گووت.

من نازانم چەند سەعات بەردەوامبوون، لە ساتنیکدا هەستەمەکرد ئەمجۆرە سەربوردو پێکەنین و خۆ نیشاندا ئە شتووەیەکی تازەیه لە ئەشکەنجەدان کە پێدەچوو من یەکیەک بۆم لەوانە ی لەسەرەتاوە ئەو میتۆدەم لەسەر تاقیدەکەنەوه.

دواجار گەرانهوه بۆ سەر من و گووتیان : جەلادەتی کۆتر، بە شەرەفم سامیر سەعدان نرخێ سەرەسۆدەیهکی لای ئێمە نییه، عەرەبیکی باوەحیز تۆ کوشتووتە یان نەتکوشتوو موشکیلە ی ئێمە نییه. هەزار سامیر سەعدان و سەلکە توریک لای ئێمە وەکو یەکن. ئێمە یەکشتمان لە تۆ دەوێت، پێمان بڵێ : نەخشەکان کوان... ها... نەخشەکان کوان. ئەگەر بە پیاوەتی دەماندەیتی باشە، بە پارە دەیفروشیتهوه چەند دەلییت پارە دەتدەینی، ئەگەر نا ئەوا بە شەق لەورگتی دەرەهینین. بەلام دەبێت بیدەیت بە ئێمە، دەبێت بیدەیت بە ئێمە، نەیدەیت بە موخەقیقەکانی ئەولا... تینگەیشتی.

دیاره هەرەشەکانی سەختتر و دزیوتر و پرجنێوتربوون لەوێ من لێردا دەینوسمەوه، بەلام بۆ ساتنیک راوەستام و لە چاوتر و کانیکی کورتدا لە زۆر شت تینگەیشتم. بە ئەسپایی گووتم: نەخشە ی چی؟

دریژەکەیان شەقیکی لە کورسییەکەم هەلداو گووتی: تاقەتی تۆم نییه، درۆودەلەسەم بۆ مەکە، من لەوسەرەوه دیمەوه، سامیر سەعدان پیش مردن هەموو شتیکی بۆ ژنەکە ی باسکردوه، کاغەزیکی بەدەست و خەتی خۆی نویوه، باسی ئەو نەخشانە ی تیاکردوه کە تۆ تەنیا کەسیت کە شار دووتەوه، گوێبگرە ئەوه لەخەیاڵی خۆت دەرکە بە تەنیا بیفروشیتهوه. ئەو نەخشانە گرنگن... ئیتر نامەوێت گوێم لە یەک درۆ بیت، تاقاتم لە درۆ چوو، شەش مانگە بووم بە موخەقیق زەلامم نەبینی راستی بڵێت، یەک کەسم نەبینی خۆی وەک پیاو بیته پیشی و راستی بڵێت... هەمووتان هەر دەبێت بە شەق شتەکانتان لە ورگ بهێنینه دەر، بەراستی حەوسەلەم نییه.

من دەمزانی ئیدی لیرەو شتەکان دەچنە قۇناغیکی ترسناکتر. بەلام
 بیئەوہی باکم ھەبیت گووتم: نازانم باسی چی دەکەیت.
 بچوکەکیان بە دەموچاویکی زۆر مۆنەوہ ھاتە پیتی و گووتی: دەبیت
 بزانی، چاری تەرت نییە.
 گووتم: بەلێ چاری تەرم ھەیە.
 بەسەر سامییەوہ گووتی: چییە؟
 گووتم: ئەوہیە بمرم و ھیچتان پی نەلیم

ھەر ئەو شەوہ منیان گواستەوہ بۆ جیگایەکی دی، نیوہ شەویکی تاریک
 منیان لەو چالە ھینایە دەرێ و بردیانم بۆ شوینیکی نەزانراوی دیکە، کاتیک
 سەرکەوتم و سەرم ھەلبەری تیکەیشتم من چەند پۆژە لە مالیکی چکولانە
 دوور دەستدا دیلم، شەویکی ئیجگار جوان بوو، وام ھەستکرد ئاسمان پەرە
 لە ئەستیرە ی پەنگاوەرەنگ، نەمزانی دەمبەن بۆ کوێ، بەلام دواي ئەوہی
 چاویان بەستمەوہو دوو سێ سەعات لە ئوتومیلینکا رۆشتین، لە جیگایەکی
 تر دایانگرتم و خستیانە ژووریکی تاریکی دیکەوہ کە پەنجەرەکانی
 لەدەرەوہ بە بلۆک ھەلچنرابوون. ژووریکی چکۆلەبوو، تەوالیتیکی زۆر
 پیسی لەسەر بوو. لەو ژوورەدا دوو پیاوہ سمیل پەشەکە ی یەکەمین جار
 گەرانەوہو یەکیکی تریان لەگەلدا بوو ناوی سە ی سەیفە بوو. پاش کەمیک
 خۆیان پۆشتن و منیان بۆ سە ی سەیفە بەجێھێشت کە شارەزایەکی
 بیوتنە ی ئەشکەنجەبوو. باسی ئازارەکانی خۆم ناکەم، باسی ئەو چەند
 پۆژە لە لیدان و برسیتی ناکەم، من کەسیک نیم شارەزای گێرانەوہی
 حیکایەتی ئازارەکان بۆم، ئەگەر چیرۆکنوسی شەبام تەنیا لە نوسینەوہی ساتە
 ئاساییەکانی ژياندا دەستپەرەنگین دەبووم. لەو مالا تازەیدا سەرسەکووتی
 دوو پیاوہ کورت و درێژەکە ونبوو و تەنیا موحەقیقە سمیل پەشەکان
 دەھاتنەلام و دەیانددوانم، لە نەخشەکان بەولاوہ ھیچی دیکەیان نەدەویست.

من برپارمدا بوو تا بتوانم به‌رگه‌بگرم، تا بتوانم ئه‌و نه‌خشانه‌نده‌م به‌هیچ
 پوخله‌به‌ریک. به‌لام به‌ئندازه‌یه‌ک لاوازبوو بووم هیډی هیډی ده‌سه‌لاتم
 به‌سه‌ر له‌ش و بیرکردنه‌وه‌ی خو‌مدا ونده‌کرد. من ئاگادار نه‌بووم له‌ده‌ره‌وه
 چ تو‌ریکی سه‌یری ململانی و شه‌ر له‌ده‌وری من پووده‌دات، به‌شیوه‌یه‌کی
 زو‌ر نه‌ینی گوازا بووم وه‌ بۆ ئه‌و زیندانه‌ تا هیچ که‌سی دی ده‌ستی نه‌گاته
 من و ده‌ستی نه‌گاته نه‌خشه‌کان که‌ خه‌لکانیکی زو‌ر ده‌یانویست بیکه‌ن
 به‌بابه‌تی گه‌مه‌یه‌کی سیاسی و ئالو‌گۆری سه‌دان هه‌زاری له‌سه‌ر ده‌کرا.
 له‌شه‌ویکی تاریکی دیکه‌دا دوا‌ی شه‌ره‌ ته‌قه‌یه‌کی که‌م کو‌مه‌لێک چه‌کدار
 خو‌یان کرد به‌ زیندانه‌که‌مداو به‌ نیوه‌ مردوویی منیان پ‌فاند، دیسانه‌وه
 له‌ جیتیکی بچوکدا منیان گواسته‌وه‌ بۆ شو‌ینیکی دیکه‌. دوا‌ی چه‌ند
 سه‌عاتیک من خو‌م له‌ ژو‌وریکی دیکه‌دا بینیه‌وه‌، له‌ مالیکی چۆلدا، سه‌یر
 ئه‌وه‌بوو ئه‌مجاره‌ پیاوه‌ کورت و درێژه‌که‌ به‌ خو‌یان و پێکه‌ینه‌کانیا نه‌وه
 ده‌رکه‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌مان جێگاوه‌ ده‌ستیان پێک‌ده‌وه‌ که‌ له‌داو دانیش‌تندا
 کو‌تاییمان پێه‌نابوو. ئه‌وانیش پسپۆریکی تایبه‌تی ئه‌شکه‌نجه‌یان هه‌بوو،
 کو‌ریکی گه‌نج بوو به‌ مه‌لا جه‌لالی ته‌ور بانگیانده‌کرد. مه‌لا جه‌لالی ته‌ور
 چه‌ند قاتیکی له‌ سه‌ی سه‌یغه‌ درنده‌تربوو، که‌ تاقه‌تی نه‌بایه‌ لی‌م‌بدا چیرۆکی
 ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ ده‌گێرامه‌وه‌ که‌ به‌دریژی‌ی ژیا‌نی به‌ ته‌ور کوشتوونی،
 هه‌ندیجار بۆ قوربانییه‌کانیشی ده‌گه‌ریا، که‌ ته‌واوده‌بوو سه‌ری ما‌چده‌کردم
 و ده‌یگووت: به‌قوربان‌ت بم، به‌خوا زو‌ر ئه‌زیه‌تم‌دا‌یت. هه‌ندیجاریش له‌
 ناوه‌راستی لی‌دانه‌که‌دا هه‌زه‌رانه‌که‌ی داده‌ناو ده‌ستی ده‌کرد به‌ گه‌ریان و
 ده‌یگووت: باوکه‌رۆ من چه‌ند عاتیفیم. دیاره‌ زو‌ربه‌ی وه‌خت به‌ جو‌ریکی
 ئیجگار بێرهمانه‌ لی‌ده‌دام. هه‌ندیجار له‌ مردن نزیک ده‌بوومه‌وه‌. هه‌ندیجار
 ده‌ست‌ده‌کرد به‌ گه‌ریان، له‌ هۆش خو‌م ده‌چووم ئه‌وسا وازی لی‌ده‌هێنام.
 چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک له‌و مال‌ه‌دا مامه‌وه‌، شه‌ویکی دیسانه‌وه‌ بووه‌ هه‌راو
 زه‌نایه‌کی که‌وره‌، کو‌مه‌لێک چه‌کدار که‌ هه‌موویان سه‌رو‌چاوی خو‌یان

بەستبوو، ھاتنە ژوورەكەم و منیان وەك پەرق كۆنێك دا بە شانێ خۆیاندا و پەفاندیانم بۆ جێگایەکی دی، لەوێ دیسانەوێ دوو پیاوێ سمیل پەشەكە دەرکەوتنەو، سەئ سەیفە بە خۆی و دارەكە یەوێ گەپا یەوێ وێزەم... من ھێدی ھێدی لە شتەكان دەگەیشتم. دوو گروھێ جیاوازی منیان لە یەكتر دەرپاند، ھەر دووکیان مەبەستیان بوو من بە زیندووێی بگرن و ئەو نەخشەنەیان بۆ خۆیان دەست بەکەوێت. من لەو ماوێدا چەندە ھاجار پەفەندەم، دەپەشە بە نەخشەنە جیاوازی بێنی، چەندە ھاجار ئەو موحەققانەم بێنێو، لە سەفەرێکی درێژدا كە پێموابوو زۆر شارو شارو چكەو گوندی گرتۆتەو، لە زۆربە جێگاكانی نیشتمانداندا ئەشكەنجەم، زۆرجار لە ماشینی داخراودا بە پێگای چەندین سەعاتیدا دەیانبردم بۆ شوێنی دوور. ھەندێجار لە ژێر پەرقی چاوبەستەكەمەو ناو دارستان و سەر چیاو دامینی نزارانم دەبینی كە ماشینیەكان تەییان دەکردن. لە مسەری كوردستانەو دەیان پەفەندەم بۆ ئەوسەر و لەوسەرەو دەیان پەشەمەو، لە ھەندێك جێگادا گویم لە خەلكانیك دەبوو بە كرمانجی قسەیان دەکرد، ھەندێجاریش ھەیرانی خۆشناوەتیم دەبێست. لە سەر دەمیكي زیندانێیەكەمدا دانیابووم لە ھەورامان دیلكراوم، چونكە ھەمیشە لە دۆلیکی نزیكدا گویم لە سیاچەمانە بوو. لەو ماوێدا چەند موحەققێکی جیاوازی بێنی، ھەستمەكرد گروپی ترو ھێزی سیاسی تر ھاوونەتە ناو گەمەكەو، من عینادییەکی كوشندەم نیشاندەدا، لەبەر ئەوەی دەمزانێ لەو ساتەدا كە نەخشەكانیان دەستەكەوێت دەمكوژن. تەنیا شتیك لە ماوێ ئەو مانگ و سالانەدا ھەستم پێدەكرد، خۆشەویستی ژیان بوو، لەو ماوێ دووردرێژە زیندان و ئەشكەنجەدا كە پتر لە دوو سالی خایاند، دالیا سیراجەدین نەبێت ھێچ شتیكم یاد نەبوو. كە دەبوورامەو بەردەوام دالیا سیراجەدین بە ئاگای دەھێتامەو، لەو ماوێدا ھەندێجار ھەستمەكرد لە جێگایەکی دوورەو بانگمەكات، من ھەمیشە سەرم بەرز دەكردەو، بەلام نەمدەبینی. زۆر شەو وام ھەستمەكرد

که گوینم له مؤسیقا که ی شاروخی شاروخه، به لام پیموایه ته نیا خه یالیک و ورپته یه کی عه قلی بوو هیمه تی ددهامی و له مردندا زیندوویده کردمه وه. به جوریکي شیتانه حهزم له ژیان بوو، بیري بالکونه که ی گیلایسی سپیم دهکرد، حهزه کهم به ئەندازه یه که بوو کومه کیکی گه وره ی پیده کردم نهمرم... به لام لای زیندانه وانه کانم خۆم واپیشانده دا که باکم به مردن نییه. له و ماوه یه دا قوناغی زۆر ترسناکی برسیتیم چهشت. هه ندیجار له بهر لاوازی و که مخوینی ده بایه وازم لیبهینن تا که میک دیمه وه سه ر خۆم و بهرگه ی ئەشکه نجه دهگر مه وه. له و سه فهره تاریکه دا دوو جار پزیشکیان بۆ هینام تا نه هیلتیت بمرم. من دهمزانی له هه ر جیگایه که بم زۆر نامینمه وه و چه ند رۆژیک نابات هیزیکي دیکه دهمرفینیت بۆ دهقه ریکي دیکه. ئەو دوو ساله که جگه له برسیتی و لیدان هیچی تری تیدانه بوو وه که مه شق و ئاماده کردنیکي جهستیی بوو بۆ له دایکبوونی مرقوئیکي دیکه، مرقوئیک موسای بابکه ناوی نابوو جه لاده تی قه قنه س. من درنده یم له هه موو گروه سیاسیه جیاوازه کان بیني، ئەشکه نجه ی بریکي زۆر له جه لاده کانی نیشتمانی شتم تاقیکرده وه، وه که ئەوه بوو میژووی ئەم مه مله که ته به هه موو دهستوخه ته جیاوازه کانی خۆی له سه ر له شی من حکایه تی خۆی بنوسیت، له شم سه رتا پا زام بوو. جار دوا ی جار موحه قیقه کان دلره قتر و نا ئومیدتر ده بوون، به لام جار دوا ی جار توانای بهرگری من لاوازتر ده بوو، هیدی هیدی ئەشکه نجه دهره کانم شارمه زاترو دپترده بوون، ئازاری کوشنده تریان دده دام، ئینشی وه هایان تیا ده ورژاندم له سه روو تواناو تاقه تی مرقوئه وه بوو بهرگه ی بگریت. به لام من دوا جار به ئەندازه یه که عاشقی ژیان بووم که دلنیا بووم نامرم. شه وئیکیان تیگه ی شتم ئەم گه میه گه ر من کوتایی بۆ دانه نیم له وانه یه تا هه تا هه تایه بخایه نیت، دوا ی تپه پین له پرۆقه یه کی دوورودریژ ده بایه جور ئەتبه کهم و یه که مین قاچم بخمه سه ر زه مینی مردن تا کوتایی بهم یارییه بهینم که پیده چوو یارییه کی نه بر او هیت. ئیستا دوا ی

ئەو سەفەرە دورودریژە کاتی ئەوەبوو بچمە ناو مەرگەووە رووبەرەو سەیرییکەم. شەویکیان دواى ئەشکەنجەدانىكى وەحشى روخام و گوتم: نەخشەكان لای من، چیتەر ناتوانم بەرگەى لیدان بگرم، هیچ زیندانىك نییه دوو سال بەرگەى ئەشکەنجەى بەردەوامى گرتینت.

کەوامگوت دلدیابووم دەمکوژن. من لەسەرەتاو دەمزانى ئەو نەخشانە ناگەنە دەست خەلک، ناگەنە بەرچاوى جیهان، دەمزانى ئەو نەخشانە دەبنە کالایەك هیزیک دەیفروشتیتەو بە هیزیک و حیزیک دەیکاتە کەرەستەى فشار بۆ سەر ئەوى دى. من تاکە دەلیلى زیندوو و بیلايەن بووم لەسەر بوون و نەبوونی ئەو نەخشانە. دواى ئەو سەفەرە دورودریژەش هەموو هیزەكانى کوردستان دەیانزانى چ مەخلوقىكى کەللەرەق و سەروشکم، لەو دوو سالەدا زیندانى هەموو حیزبەكانى کوردستان بینی، ئیستا هەموو دەیانزانى گەر ئازادمبکەن چیرۆکەكەى من، چیرۆكى پیاویك دوو سال هیزە جیاوازهكان لە دەستى یەكتر دەپرفینن و لە هەموو كونج و کەلینىكى ولاتدا ئەشکەنجەى دەدەن، چ ئابرووچوونىكى بەدواوێه. بەلام منیش دەمزانى جارىكى تر نایەمەو دەرى، دلدیابووم بەرمناوەن، دەمزانى پۆژىك لە یەكىك لە زیندانەكاندا پۆجم دەردەچیت و فرێمەدەنە كەندەلانىكەو یان لە بن بەردىكى دوردا دەمنیژن و لەگەل مردنى منیشدا ئەو نەخشانە بۆ هەتا هەتایە و نەدەبن. دواچار هیوايەكى كەم هەبوو نەخشەكانیان بدەمى و نەفەوتیت، بەلكو پۆژىك لە پۆژان بكەوتتە دەست سیاسىيەكى شەریف و بیخاتە بەردەستى جیهان، من دەمزانى دەمکوژن، بەلام لایەنىكەم دواى مردنى من دەبایە نەخشەكان ژيانىكى تریان هەبیت، دەبایە پىگایەكى تر بگرنە بەر بەلكو پۆژىك لە پۆژان دەستىك بیانیهیتیتەو بۆ بەر پوناكى. ئەوشەوێه كە برەمەن بۆ سەر شوینی نەخشەكان، دەمزانى شەوى مردنى من، شەوى مردنى جەلادەتى كۆترە. چەند سەعاتىك بەر لەوێه بپۆین زیندانەوانەكەم كاغەزىكى چكۆلانەى دامى، ئەو یەكەمجار بوو

دوای دوو سال هه والیکى دهره وهم بۆ بیت، به دریزایی ئه و دوو ساله له و هه موو شارو شارو چکه و گوندانه جگه له موحه قیقه کان و ئه وانه ی که لیانده دام هیچ که س قسه ی له گهل نه ده کردم. نامه یه کی چکوله بوو، ده ست و خه تیکى زۆر جوان له سه رى نوسی بوو «مالاوا جه لاده تی کوتر، پیمگو تی سامیری بابلی به ته نیا نامریت. باوه رت پی نه کردم. ئه مشه و جه ه نه م به چاوی خۆت ده بینیت».

له خواره وه به و یقاری ئافره تیکه وه که شانازی به تۆله ی خۆیه وه ده کات، ناوی شاناز سه لیمم خوینده وه. ئیستا ئاشکرا بوو شاناز سه لیم ئاگاداری به شیکى جه ره یانه که یه، خه لکانیکى هه یه به رده وام شوین و هه والی منی ده ده نی، دیاره به شیوه یه کی گشتی یارییه که له شاناز سه لیم گه وره تر بوو، به لام دلنیا شم شاناز ده ستیکى گه وره ی له دارشتنی سیناریۆی مردنی مندا هه بوو، چونکه به ر له مردنم بینیم له نزیک دره ختیکه وه عه بایه کی دابوو به شانیدا و ته و قیه کی سه ی به قژی وه به ستبوو و گوئی له هاواره کانی من ده گرت، له نیو بلیسه کاندایه رو به روو سه یری چاوی کردم و گوئی لیبوو که ده لیم: هاوار... هاوار.

ئه و ئیواره یه که منیان برد نه خشه کانیان بده می، تاکه ئیواره یه ک بوو چاویان نه به ستمه وه، ئه وه یه که مجار بوو دوای دوو سال به چاوی کراوه وه پوناکیم ده بینى، جیهانم ده بینى، رینگام ده بینى. به دریزایی ئه و دوو ساله گه ر شتیکم بدیبایه له ژیر چاوبه سته که وه بوو. ئه گه رچی ده مزانی ده مرم به لام دلم به درهخت و ئاسمان و ئه ستیره کان خو شبوو، سه یربوو تا دوا ئه ندازه حه زمه کرد له زهت له شته کان بینم.

ئیستا دوای دوو سال زیندان بوو بووم به مه خلوقیکى لاواز که ته نیا پیسته که م مابوو وه، به زه حمهت ده متوانی به پتوه بوه ستم، که نه فته و ئاماده بۆ مه رگ ده گه رامه وه بۆ شوینی ئه و ئۆردوگا کونه ی ئاواره کان که شه ویک له به رچاوی من و سامیری بابلی فره ی بۆ ئاسمان، نه مده زانی

بەتەواوەتى چ مانگىكە، بەلام زەن و سەلىقەى خۆم پىندەگووتم لە نىوان
 كۆتايى ئاب و سەرەتاي ئەيلولداين، هەوا بە جۆرىك خوشبوو منى
 شەيدادەکرد. شوین كەمپى ئاوارەكان وەك هەمىشە خاكىكى فەرامۆشكراو
 بوو كە بە پوش و دپك و گىاي كىوى داپۆشرايوو، پىنج كەس لەوى
 چاوەپوانى من و پاسەوانەكانيان دەکرد، هەر پىنجيان كلاًشيان لە
 پىابوو، دەمانچەيان پى بوو، لە دوور دوو سى ماشىنم بىنى، هەستەمكرد
 هیزىكى زۆر لەسەر قووتەو يال و لووتكەكانى دەورووبەر دامەزراون.
 لەوینە من پىشيانكەوتم بۆ بن ئەو بەردە گەورە، نىشانەمان كە لە
 كۆيوە زەويیەكە هەلدەكەنن، دووان لە پاسەوانەكان زەويەكەيان هەلكەند
 و دووانى تر خۆلەكەيان دوورخستەو، داجار ئەو سندوقەيان دەرھىنا
 كە بە چەرمىكى رەش داپۆشرايوو، يەككىيان بە قەمە تەقەلە پوكاوەكانى
 لىكردەو، سندوقە ئەلەمنىومەكەى دەرھىنا، موشەماى سەر جانتاي يەكەمى
 دپى، موشەماى سەر جانتاي دووهمى لىكردەو و دواى كەمىك زەحمەت،
 هەموو نەخشەكانى وەك خۆى بە تازەى گرت بەدەستىەو و دايە دەست
 پىاويكى لاجان سىي كە بە جووتىك كلاًشەو لە نزيك مەو و دەستابوو.
 كە نەخشەكانيان دەستكەوت، پىاوەكان رۆيشتن و تەنيا پاسەوانەكان لەلاى
 من مانەو. پاش دەدەقىقە ئەو پىاوە لاجان سىپىيە لەگەل سى كەسى
 دىكەدا گەرايەو و پىنگووتن: لەسەر درەختەكە، دەزانن كام درەخت دەلیم؟
 مازوويەكى گەورە بە دىوى «سەرئاشان» دا دەروائىت، ها سەلەكە
 لەويا شەرىفى خەلەچەوتە تەقەى لە كۆرەكەى كەرىم عوزىر كرد. ئالەويدا،
 وەكو پىمگووتن، دەورووبەرى دارەكە پرپووشە، نەختىك چىلكەو چەويلیشى
 لىكۆبكەنەو، شوینەكە تادل حەزكات خوشگرە، ئاسان دەسووتىت... دەى
 بەساقەتانىم، ئاگاتان لە خۆتان بىت، دواى وەرنەو بۆ مالى گول وەزىر،
 دەزانن كى دەلیم، دراوسىي كابرای وەرازی... دەى سا بەساقەى هیمەتتان
 بىم. من لەوى چاوەپىتاندەكەم.

من ته‌واو تینه‌گه‌یشتم ده‌یانه‌ویت چیم لینکه‌ن، به‌لام به‌چوار که‌س
 منیان دایه‌ پیش‌خویان، من ده‌مزان‌ی ده‌مکوژن، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌یرکردنی
 نه‌ستیره‌ بیرم له‌ هیچی تر نه‌ده‌کرده‌وه، نه‌وه‌ ناموژگارویه‌کی منه‌ بۆ‌تۆ
 گهر پوژیک کۆمه‌لنک خه‌لک تو‌یان دایه‌ پیش‌خویان بۆ‌نه‌وه‌ی بتکوژن،
 مه‌ترسه‌و خۆت مه‌بوورینه‌وه، چونکه‌ نه‌و شتانه‌ هیچی سوودی نییه‌،
 نه‌وانه‌ی که‌ ده‌یانه‌ویت بتکوژن له‌زه‌ت له‌وه‌ ده‌بینن تۆ بترسیت، به‌لام تۆ
 هیچ مه‌که‌، وابزانه‌ ده‌چیت بۆ‌ بازارپ یان شوینیکی تر، گهر شه‌وبوو خۆت
 به‌ ته‌ماشاکردنی ئاسمانه‌وه‌ سه‌رقال بکه‌، ئاسمان هه‌میشه‌ جوانه‌، گهر
 هه‌ور بیت و گهر سایه‌قه‌، گهر ته‌پوتوزبیت و گهر سامال، هه‌میشه‌ شتیکی
 تیدایه‌ نه‌مری و قوولی و بیسنووریت بیرده‌خاته‌وه‌، گهر سه‌وزاییت لیوه‌
 نزیک بوو سه‌یری سه‌وزاییه‌که‌ بکه‌، گهر گول بیت باشتره‌، به‌لام گهر
 گول نه‌بوو نه‌وا هه‌ر دره‌ختیک، گه‌لایه‌کی سه‌وز بدۆزه‌ره‌وه‌ ته‌ماشایه‌که‌،
 گهر نه‌وانه‌ش نه‌بوو سه‌یری هه‌ر شتیک بکه‌ که‌ مروّف دروستیکرده‌وه‌،
 وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌یری دیواریک یان شتیکی وه‌هابکه‌یت که‌ لیت دیاره‌، بیر
 له‌و پوژه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ نه‌و دیواره‌ دروستکراوه‌، وه‌ستایه‌ک هاتووه‌ به‌
 دل به‌رده‌کانی داناوه‌ ویستویتی جوان ده‌رچیت، کریکاریک بلۆکه‌کانی بۆ
 هه‌لگرتووه‌ و له‌ کاتی پشووه‌کاندا نان و ماستاوینی خواردوه‌، بیر له‌
 کیسه‌ی خواردنی کریکاره‌که‌ بکه‌ره‌وه‌، بیر له‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ به‌یانی زوو
 هه‌ستاوه‌و شته‌کانی کۆکردۆته‌وه‌، بیر له‌ به‌فری ناو ماستاوه‌که‌ی بکه‌ره‌وه‌
 که‌ ده‌سورپته‌وه‌و ده‌سورپته‌وه‌ تا نامینیت، وه‌ک ژیان خۆی که‌ له‌و ساته‌دا
 له‌ پارچه‌ سه‌هۆلنک ده‌چیت له‌ ده‌فریکی ئاودا. گهر نه‌وانه‌ش نه‌بوون چاو
 لینکنی و بیر له‌ پوژیکی خوش بکه‌ره‌وه‌ له‌ ژیانی خۆت، یان له‌ جیگاهه‌کی
 دیاریکراو، وه‌ک نه‌وه‌ی بیر له‌ پۆلی یه‌که‌می خویندنن بکه‌يته‌وه‌، هه‌ولبدیه‌ت
 دیواره‌کان و ته‌خته‌په‌شه‌که‌و په‌نجه‌ره‌کانت بیربکه‌وینه‌وه‌، له‌وکاته‌دا که‌ تۆ
 سه‌رقالی نه‌و بیرکردنه‌وانه‌یت له‌ ناکاو شته‌کان ده‌پچریت، وه‌ک فلیمیک

له ناوه‌پاستدا بوه‌ستیت و په‌رده‌كه په‌شېبیت، ئیتر تو هیچت بیرنامیت،
ده‌مریت بیت‌ه‌وی به ترسناکترین قوناغی مردندا پویشیتیت که ترسه له
مه‌رگ.

تکایه ئه‌م ئاموژگاریانه‌م به ئاموژگاری یه‌کینک وهرمه‌گرن که دانیش‌تووه‌و
چیرۆکینک ده‌نوسیت، ئه‌وه وانه‌ی پاسته‌قینه‌ی منه که ئه‌زموونیکى دریزم
له‌گه‌ل پووبه‌پوو وه‌ستاندا به‌رابه‌ر مردن هه‌یه... مردن هیچ نییه جگه له‌و
ترسه‌ی که پیش مه‌رگ هه‌راسانده‌کات، گه‌ر ئه‌و ترسه بېریت دلنیا‌به
ئیدی مه‌رگ بوونی نییه.

من ئه‌و پوژه ده‌مزانى ده‌مرم، به هیمنی پیش بکوژانم که وتم و
سه‌یری ئه‌ستیرم ده‌کرد. منیان له‌و دره‌خته نزیک‌کرده‌وه، دار مازوویه‌ک
بوو به لاپالیکى پووته‌وه، به‌رابه‌رم به سه‌د مه‌تر دره‌خت و چرستانیکى
دیکه ده‌ستی پیده‌کرد، به‌لام له‌ نئوان دره‌خته‌که‌ی من و داره‌کانی دیکه‌دا
پښتایه‌کی باریک هه‌بوو. که له‌وانه‌یه ته‌نیا چاوی من بینیبیتى که چاوینک
بوو هیشتا هه‌ر تیربوو، هیشتا له‌ تاریکیدا ده‌یتوانی هه‌موو ورده‌کارییه‌کان
بینیت. شوینی دره‌خته‌که‌ی من پووته‌ن و به‌رین بوو، دیاربوو هه‌موو
ئه‌و هاوینه که‌س له‌و دره‌خته ته‌نیا‌یه نزیک نه‌بوته‌وه، چرو زه‌به‌ندیکى
سه‌یر له‌ پوش و په‌لاش له‌ده‌وری دره‌خته‌که‌بوو، دووان له‌ پاسه‌وانه‌کان
کوومه‌لنک چیلکه‌و چه‌وئلی تریان کوکرده‌وه، دوو پاسه‌وانه‌که‌ی دیش منیان
برده به‌ر دره‌خته‌که، دره‌ختیکى سه‌وزو گه‌وره‌بوو، ئیجگار گه‌وره‌بوو، دوو
په‌لی گه‌وره‌ی لى جیابوو‌بووه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بو له
خاچدانى یه‌کینک به‌و چه‌شنه خوی کردیبته‌وه. یه‌کینیان له‌ توره‌که‌یه‌کی
سپی چه‌کوشیک و هه‌ندیک شتى دیکه‌ی ده‌ره‌ینا که تائه‌وکات من
نه‌مه‌دزانی ئه‌و میخانه‌یه که منی پی هه‌لده‌واسریم، دووانیان سه‌رکه‌وته
سه‌ر دره‌خته‌که‌و دوو گوریسیان په‌هیلکرده‌ خواره‌وه، سه‌ره‌تا وامده‌زانى
ده‌مخکینن، دووانه‌که‌ی دى له‌ خواره‌وه گوریسه‌کانیان له‌ قوالم هه‌لکیشا و

هر چواريان پيگرا به رزيانكردمه وه بۆ سهره وه، كه دهستم گه يشته ئاستي دوو لقه كه له ويادا وهستان و له سهره وه پرا گوري سه كه يان له چله به رزه كاني تر به ست و من به ئاسمانه وه مامه وه، تا ئه و كاته بكورژه كانم هيچيان نه گووتبوو، له ويادا دووانه كه ي سهره وه دابه زين و يه كيكي بچوكيان به په له سهر كه وته سهره وه له خواره وه ئه و چه كوشه زه به لاهه ي برده سهر ي و به واني دي كه ي گووت: ميخه كانم به ئي. يه كيك ميخه كاني دايه ده ست و ئه و گووتي: يه كه... يه كه.

گوري سه كان منيان به جوړي ك به دره خته كه وه چه سپكر دبوو، ئه و پياوه ي سهره وه زهحه ميكي زوري نه بوو، دهستم به و لقه وه بنوسي ئيت كه خوي له سهر ي وه ستابوو، ئه و يه كه مين ميخي به دهسته چه پمدا داكو تا. من ئازاريكي زورم هه بوو، به لام هاوارم نه كرد، هيند هه يه سه يري ئه ستيره كانم كردو به دهنگيكي غه مگين گووتم: هاوار... هاوار. كه ميخه كه يان له دهستي دووه ممدا رادا، من هه ستمده كرد خه ريكم بي هوش ده بم، له نيوان ژيان و مردندا بيرم له داليا سيرا جه دين كرده وه، بيرم له و كچه دلگه وره يه كرده وه كه مني له مردن پرگار كرد، ده مزاني گه ر بزاني ت وام ليده كه ن هه موو شتيك ده كات بۆئه وه ي پرگار مبات، ده مزاني مني خوشناو يت، به لام ده مزاني ئيستا له هر شوينيكي دونيادا بيت فريشته كاني پتيده لين كه من ده مرم، دلي پتي ده ليت من ده مرم. له وساته دا خه فه تم له وه ده خوارد كه داليا سيرا جه دين رۆژي ك له رۆژان ده زاني ت كه به وشيوه يه كوشتوويانم و ده ليت: كور ي پور بۆ وايان ليكر ديت. من له و كاته دا هيزيكي گه وره م دايه خۆم بۆئه وه ي به هوشيار ييه وه بچه ناو مه رگه وه. له راستيدا مه رج نيه هه موو كه سيك بريار بدات كه ده بيت به هوشيار ييه وه بچي ته ناو مه رگه وه. به لام من ته كانتي كم دايه خۆم و گووتم: هاوار... هاوار. هه ستم كرد ئه و دوو وشه يه خه به رمده كه نه وه تينم ده ده ئي. له و كاته دا بينيم ده ست له سه ر سنجي چه پم ده دن، هه ستم كرد يه كيك به هيزيكي ئه فسانه يي ئه و

مىخە بەناو گۆشت و خوين و دهمارهكانى سنگمدا دهباته ژوورئ، مىخىكى
 دريژ كه بهشى ئەوهدهكات له سینه باريكهكهى منهوه دهرچيت و له
 درهختهكەش بچەقیت. ئا لهويادا گويم له فلووتهكهى شاروخى شاروخ
 بووهوه، ئالهوساتهدا سهيرمکرد و شاناز سهليميشم له ناو درهختهكاندا
 بينى له تاريكىدا سهيرمدهكات. وهك چاوهپوانمدهکرد نهبورامهوه،
 وهك چاوهپوانمدهکرد نه مردم، شتيك له هوشم تيدابوو، تهمىكى سې
 له بهرچاوم دههات و دهچوو، ئازاريك كه پيشتر شتى وها كوشندهم
 نهبينبوو سهري پردهکردم له هاوار، لهوساتهدا هيچ له نالين و نه ناليني
 خۆم تينهدهگيشتم، بهلام گويم له فلووتهكه بوو نزيكهبيتتهوه، دلنابووم
 شاروخى شاروخ ليمهوه نزيكه. ئاگادارنهبووم كه مىخى چوارههميان
 به لاي راستمدا داکوتا، بهلام لهوساتهدا كه ئاگريان له ژير درهختهكهدا
 كردهوه و گريان له پوش و پەلاشهكه بهردا تامن و ئەو درهخته پيکهوه
 بسووتين له ناو ئاگرهكهدا شاناز سهليم بينى به زهردهخهنهى يهكيكهوه
 شهپيكي گهورهى بردبيتتهوه سهيرمدهكات. كه له هوش خۆم چووم
 تەماشای چاوه عيارهكانى شاناز سهليم دهکرد، ئەو كيژهى به لهزەتيكى
 گهورهوه سهيري مردنى منى دهکرد.

دواتر من شاروخى شاروخم بينى به ناو ئاگرهكهدا ديت، ئەوم بينى
 مىخهكان له دهستم دهردهيتيت، مىخهكان لهسەر سنگم دهردهيتيت،
 دهمخاته سەر دهستی خۆى، به ناو ئاگرهكهدا تيدهپهريت و دهليت:
 جهلادەتى كۆتر ئىستا كاتى ئەوهيه پيکهوه بچين بۆ شاری مۇسقىارە
 سېپىھكان. ئيدى تهواو، ئيدى ههموو شتيك تهواو، تۆ لهگەل مندا دهرپويت
 بۆ ئەوئ، بۆ سهيرترين شاری دونيا... لهوئ ئوقيانوسى جوانييهكان
 چاوهپوانتدهكات.

دوا کتیب

(به حیكایه تی عه لی شه ره فیار)

مالاوايى لهقهقنهس

چهند ساليك دواتر من و جه لادهتى كوتر پيځه وه گه پايڼه وه بؤ ئه و نزاره و ئه و درهخته سووتاوه مان بينيه وه، ئه و لاپاله گه ورهيه مان بينيه وه كه پيځه چوو دواي ئه و ټاگره هيچى ديكه ي تيا سهوز نه بوو بيت. ئه و پوژه جه لادهتى كوتر شويني مينخه كوشنده كانى له سهر درهخته كه نيشاندام، ئه و لقه سووتاوه ي نيشاندام كه له سهرى سهره وه هيتشتا پارچه گوري سيك به بهرترين چلييه وه ره شه با يارى پيځه كرد. شويني وه ستانى شاناز سهليمى نيشاندام له ناو داره كانى ئه و بهر دا، شويني وه ستانى بكوژه كانى، ئه و جيگايه ي شاروخى شاروخ پيا پويشتبوو. هه موو شتيكى له بير بوو، چاوى ده نوقاند و ته واوى ورده كاربييه كانى ئه و شه وه ي له بهر ده گوته وه. له پاستيدا جه لادهتى كوتر ئاره زويه كى نه بوو ئه و جيگايه نيشانى من بدات، به لام ئه و ئاره زووه زوره ي من بؤ شه وه ي له پال ئه و درهخته دا وينه يه كى قوتوگرافم هه بيت جه لادهتى نه رمكرد و له گه لمدا گه پايه وه ئه و جيگايه. هه ر به و بونه يه وه شويني كامپى ئاواره كان و جيگاي شارده نه وه ي نه خشه كانيشى نيشاندام. له ژير ئه و درهخته دا دووباره حيكايه تى په رينه وه كه ي خوى و ئيسحاق و سه رهنگى له و زى شوومه گيڙايه وه كه له وه و بهر چهندين جارى دى بؤ هه موومانى گيڙابووه وه، گه پانه وه ي خوى و داليا سيراچه دينى بؤ شارى ته پوتوزه زه رده كان دووباره كرده وه، مه نه لوگه دريژه كانى خوى گوته وه، سه فه رى خوى به ئوقيانوسى

هاواره‌کاندا باسکرد، گه‌شتی نیو زیندانه‌کانی گئیراپیه‌وه. من ویستم له‌ویوه هیلنیک یان نیشانه‌یه‌ک بدۆزمه‌وه بمباته سهر پڭایه‌ک به‌ره‌و شاری مۆسیقاره سپییه‌کان، به‌لام هیچ جۆره ئاسه‌واریکی وام نه‌بینی. به‌لام هه‌واو روخساری ئه‌و شوینه، ده‌نگی بالنده‌غه‌مکینه‌کان، سروهی پر حه‌سره‌تی با به‌کو نیشانه‌یه‌کی ئاشکرا‌بوون بۆ سروشتی ئه‌فسانه‌یی شوینه‌که. کاتیک له‌بن ئه‌و داره‌دا وه‌ستام که ئاسه‌واری ئه‌و ئاگره‌م بینی که جووتیاری گونده‌کانی ده‌ورو‌به‌ر ده‌یانگووت: گه‌وره‌ترین ئاگر‌بووه له‌میژووی ئه‌و هه‌ریمه‌دا. ده‌مزانی جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و خاله‌وه، له‌و بن دره‌خته‌وه به‌ره‌و شاری مۆسیقاره سپییه‌کان سه‌فه‌ریکردوه. پێدانان له‌و جیگایه‌دا بۆ من وه‌ک پێخستنه سهر ئه‌و خاله‌بوو که کۆلۆمبۆس لێوه‌ی گه‌شتی خۆی ده‌ست پێکردوه. من ده‌بایه ئه‌و شوینه‌ی ببینم.

جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و خاله‌وه به‌ره‌و زه‌مین و زه‌مانیکی دی چووبوو که له‌وانه‌یه بۆ خه‌یال و تینگه‌یشتنی ئیمه سه‌خت و نا‌ئاسایی بیت. ده‌بایه جه‌لاده‌ت به‌نیو ئازاریکی وا گه‌وره‌و ئاگریکی وا سامناکدا به‌روات و له‌وسه‌ر زیندوو ببیته‌وه. جه‌لاده‌ت له‌و بالدارانه‌بوو که به‌ناو مردندا ده‌پو‌یشت و ده‌گه‌راپیه‌وه، من که سه‌یری ژبانی ده‌که‌م هه‌سته‌ده‌که‌م سێ جار به‌نیو مردندا تپه‌ریوه‌وه هه‌سته‌وه‌ته‌وه، جاری یه‌که‌م ئه‌و کاته‌ی له‌گه‌ل تپییکی مۆسیقای مندا‌لندا تووشی رووداویکی ترسناک ده‌بن و ئه‌م ته‌نیا که‌سیکه دوا‌ی بپه‌وشییه‌کی دوورودریژ هه‌لده‌ستیته‌وه، جاری دووه‌م که له‌کوشتاره گه‌وره‌کانی باشووردا، له‌و سه‌رده‌مه‌دا که سه‌دان هه‌زار کورد له‌باشوور تیرباران ده‌کری‌ن، ئه‌و یه‌کیکه له‌و که‌سه ده‌گه‌نانه‌ی به‌ناو ئاگره‌که‌دا ده‌روات و له‌وسه‌ر به‌زیندوویی دیته‌وه ده‌ری، جاری سێهه‌میش ئه‌و جاره‌یه که ده‌یگه‌ینتیه شاری مۆسیقاره سپییه‌کان. ئه‌و شه‌وه شاروخی شاروخ به‌برینه‌کانییه‌وه هه‌لیده‌گری‌ت و به‌ره‌و ئه‌و شاره ده‌بیات. ئه‌وه‌ی ئیستا جه‌لاده‌تی کۆتر له‌بیریتی ئه‌وه‌یه که له‌جیگایه‌کدا

دوو ئەسپى سىپى چاۋەپوانىاندەكات، دوو ئەسپ كە بەرەو زەمىنىكى ترو
 دونىايەكى تر دەيانبەن. بە ڤىگايەكى درىژدا كە تەنيا بە ناو مېرگ و
 سەوزاىى و دەرياچەى سەير سەيردا دەپوات. زەويىەك زەمىنى راستى
 نىيەو زەمىنى خەيالىش نىيە، سەر بە زەمىن نىيەو سەر بە غەيبىش نىيە.
 شاروخى شاروخ بەدرىژاىى ڤىگا ئەو ئاۋازانەى بۆ لىدەدا كە پۇج بەبەرى
 مردوۋەكاندا دەكەنەۋە، كە زام چاكەكەنەۋە. لەو ڤىگايەدا بۆيەكەمجار
 جەلادەت دواى چەندىن سال پىتدەخستەۋە سەر خاكى مۇسقىا، لەويادا
 دلىابوو پىنى خستوتە زەويەكى دىيەۋە كە جوگرافىايەكى ترى ھەيە.
 زامەكانى لەويادا ھىدى ھىدى وندەبوون، ئازارەكانى ھىوردەبوونەۋە،
 دەيتوانى ڤوناكى ڤۆژگارو سەردەمىكى دىكە ببىنىت، بەدىژاىى ڤىگا بالندە
 سىپىيەكانى خۇى دەبىنىيەۋە دووبارە بەسەر سەرىدا دەفېن، دوو سال
 بوو بالندەكانى خۇى نەبىنىيوو، دوو سال بوو تەنيا لە خەۋدا ئەو بالدارە
 سىپىيانەى دەبىنى كە پىشەنگى دەرکەۋتنى ئەردىكى دىكە بوون... ئىستا بە
 ھەزارەھا بەسەر سەرىدا دەفېن. شاروخى شاروخى پىتدەگووت: جەلادەتى
 كۆتر ئەۋە بالندەكانى تۆن، ئەۋە بالندەكانى تۆن لە پىشمانەۋە دەرۋن بۆ
 شارى مۇسقىارە سىپىيەكان. جەلادەت ئىستا دەيتوانى لەسەر ئەسپەكەى
 دابەزىت و لەو كانىيە سىحراۋىيانەدا ئاۋىكى نوئى بخواتەۋە، بىرینەكانى
 بشوات، چاۋبوقىنىت و لەزەت لە مۇسقىا ببىنىت. شاروخى شاروخ ۋەك
 ھەمىشە پتر لەۋەى بەقسە بۆى بدوئىت، بە مۇسقىا لەگەل جەلادەتدا دەدوا.
 دەرۋىشتن و دەرۋىشتن و ئاۋازە جاۋىدان و پې ئەفسونەكەى شاروخ
 ھەستى ونبوون و نوقمبوونىكى قولى لە ئەبەدىيەتدا تىا دروستدەكرد.
 شەۋىكىيان ھەر دووك لەسەر ئەسپەكانيان دەرۋىشتن، دواى كۆمەلىك
 ئاۋازى سىحراۋى جەلادەتى كۆتر لە شاروخى شاروخى پىرسى: ھاۋپىم
 ئەو شەۋەى من تۆم لە شارى تەپوتۆزە زەردەكانى باشووردا بىنى، تۆ
 دەترانى من دەبىنىت يان نا؟ چى تۆى لە شارى مۇسقىارە سىپىيەكانەۋە

ھىنايەۋە بۇ لاي مەن؟ شاروخى شاروخ بە خەندەۋە گوۋتى: جەلادەتى بىرام، مەن دەزانم تۇ ئىستا شوينەكان و ئاراستەكان ناناسىتەۋە، بەلام ئەي دۇستى ئەزىزم، شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بەشىكى تايىبەتى ھەموو شارەكان و شوينەكانى دونىايە، ۋەك شارى سۆزانييە غەمگىنەكان كە ئەۋىش دىۋىكى تىرى ھەموو شارەكان بوو، جەلادەت لە ناو ھەموو شارىكىدا چەندىن شارى دىكە ھەيە كە مەۋف لە پۇژە ئاسايىيەكاندا نايىبىنىت، ئەۋانەي چاۋىكى سادە و پۇچىكى سادەۋ خەيالىكى سادەيان ھەيە نايىبىن. مەن و تۇ لە بىنەپەتدا خەلكى يەك شارىن، ھەردوۋىكىمان خەلكى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانىن، ئەۋ شارەي كە شارى جوانىيە مردوۋەكانە، ئەۋ جوانىيە جاۋىدانەي چاۋەپۋانى گەپانەۋە دەكەن. مەن لە ھەر شارىكى دونىادا بىم ھەر لە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانم، چۈنكە ھىچ شارىك نىيە لەسەر ئەم ئەستىرەيە پىرنەبىت لە جوانى كوژراۋ، ھىچ شارىك نىيە پىرنەبىت لە ئاۋازى كوژراۋ، لە شىعەرى كوژراۋ، لە تابلۇي خىكىتىراۋ. ھاۋولاتيانى ئەۋ شارە لە ھەر كوۋى زەمىن بىن يەكتىرى دەناسنەۋە، چۈنكە شارىكە لەيەككاتدا لە ھەموو جىگايەكە، ھەر كەسەۋ لە مالى خۇي و شوينى خۇيەۋە دەتۋانىت بىبىنىت، گىرەنگ نىيە تۇ خەلكى چ كىشۋەرىكىت گىرەنگ ئەۋەيە كە گەر وىستت شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بىبىنىت دەبىبىنىت، دەكرىت دوو مەۋف يەككىيان لەمسەرى زەمىن بىت و ئەۋى تىران لەۋسەرى زەمىن، بەلام لەھەمان كاتدا ھەردوۋىكىيان لە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكاندا بىن. شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان ئەۋ غونچانە لە نىۋىدا دەكرىنەۋە كە بەر لە گەشانەۋەيان لەسەر زەۋى دەۋاكىن، ئەۋ باغچانەي تىدايە كە لەسەر زەۋى سەۋز نەبوۋن، ئەۋ كىتبانەي تىدايە كە نەنوسراۋن يان نەخوئىتراۋنەتەۋە. ئەۋ نامانەي تىايە كە نەگەيشتوۋن بە خاۋەنەكانىيان. ھەندىك كەس ھەن ھەر لەسەرەتاۋە دەزانن كە ئەۋان خەلكى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانن و ھەندىكىش ھەن نازانن. مەن كە لە بەرەكانى جەنگ ھەستامەۋە دەمزانى دەچم بۇ كوۋى، ئەۋ كات مەنىش ۋەك

تۆ شاری مۇسقىقارە سىپىيەكانم نەبىنيىو. بەلام جەلادەت دەبىت بزانىت ئەم شارە مۇسقىقارى گەپۇكى لەسەر ھەموو ئەم ئەستىرەھە ھەيە، من يەككىم لەوانەى دەگەپىم و نىشتەجىكانى ئەو شارە لە زەوى دەدۆزمەو، ئەو كەسانە دەدۆزمەو كە دەتوانن جوانى كوژراو لە دلى خۆياندا ھەلگرن و لەسەر زەوى زىندوويىكەنەو.

جەلادەتى كۆتر لە ھاوپرىكەى دەپرسى: شاروخى شاروخ ئەمشارە لە كەيەو ھەيە؟

شاروخى شاروخ بەسەر ئەسپەكەيەو پىش دەكەوت و دەيگوت: ئەم شارە لەگەل لەدايكبوونى مروڤەو لەسەر زەمىن بوونى ھەبوو، تا مروڤ پتر لە جوانىيەكانى خۆى دووربەكەوئىتەو زياتر لە شاری مۇسقىقارە سىپىيەكانىش دوور دەكەوئىتەو... كەمتر دەيىنىت، كەمتر ئاماژەكانى دەناسىتەو. تا زياتریش لە جوانىدا نوقم بىت، زياتریش لە دەرگاكانى ئەم شارە نزيك دەبىتەو. ئەو شەو ھى من بەرەو شاری مۇسقىقارە سىپىيەكان بەپۆەبووم، ئەو تەنيا من نەبووم كە تۆم بىنى، بەلكو تۆش منت بىنى... تۆ كە ئىشتياقئىكى قولت تىدايە بۆ يەكگرتنەو لەگەل زەرياي جوانىيەكاندا، تۆ كە لە قوللايى پۆحتدا، لە قوللايى خەونەكاندا ئىشتياقئىكى قولت تىدايە بۆ دۆزىنەو ھى جوانىيە ونبووەكانى خۆت. جەلادەت ئەو تۆى ئەو مروڤانە دەدۆزىتەو كە يارمەتيت بدەن بگەيتە شاری مۇسقىقارەكان، تۆ بوويت منت دۆزىيەو، تۆ بوويت منت والىكرد بگەپىمەو بەدواتدا. ئەو مۇسقىقارە مردووى ناو تۆ بوو، منى بانگكرد، من بەدەنگ ئەو مۇسقىقارە مردووى ناو تۆو ھاتبووم... تۆ دەبىت بىت بۆ شاری مۇسقىقارە سىپىيەكان و پاسپاردەيەك وەرگريت و بىگەپىتەو دۇنيا... ئىتر ئەم پىگايە پىگاي ھەمىشەيى تۆ دەبىت، كە من تەنيا وەك دەليل و يارىدەدەر لەگەلتدا دىم و دەچم. من دەليلى تۆم جەلادەتى كۆتر... دەليلى تۆم.

شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان شارىكە تا مروڤ نەچىتە ناوى

نازانىت چىپپە، شارىكى سىپى بىسنوورە كە مۇڧ ھەرگىز نازانىت لە چ دەروازەيەكەو دەچىتە ژوورئ، لە نىو دەريايەكى بەرىندايە لە گىاي سەوز، مۇڧ دەتوانىت ئەو شورا سىپپە گەورەيە بىينىت كە لەھەر چوارلاوہ ئابلۇقەيداوہ، شورايەكى ناكوتايە كە چەندە بە ناو شويندا دەروات ھىندەش بە ناو كاتدا تىدەپەرىت، شورايەكى بىپرانەوہ كە ھىچ بوونەوہرىك و مۇڧىك و بالندەيەك ناتوانىت بە چواردەورىدا بسورپىتەوہ، گەر يەككىك بتوانىت بە ئاقارى شوراكەدا بىروات وەك ئەوہيە بە ئاقارى ئەبەدىيەتدا بىروات، گەر يەككىكىش بتوانىت ھەموو ئەو شارە بگەرىت وەك ئەوہ وايە بە ناو خەون و جوانى و ئازارە كوژراوہكانى مۇڧدا بەدرىژايى مىژوو بگەرىت. ھەر كەسىك بە سوار ئەو ئەسپە سىپپانەوہ بگاتە ئەو شارە سەرەتا دەبىت لە يەككىك لەو بەرزاىيە بىشومارانەي دەورو بەرىيەوہ سەر كەوئ و لەسەرەوہرا سەيرى پووبەرى ناكوتاي ئەو شارەبكات كە لە ھەموو شارەكانى تىرى دونيا گەورەترە، شارىكە مۇڧ دەتوانىت سەرەتاكەي بىينىت، دەتوانىت بەردەمەكەي بىينىت بەلام ھەرگىز ناتوانىت بزانىت لە كوئدا تەواودەبىت. زەريايەكى سىپپە كە تا بەرەو ئەوسەرى بىرۆى درىژتر دەبىتەوہ، نىگارەكانى كالتر دەبنەوہو ھىدى ھىدى لە تەمىكى سىپى سىپدا نوقم دەبن كە تەمى بىتوانايى ئىنسانە لەسەر تىگەيشتن لە ماناي ھەموو جوانىيەك و حالىبوون لە قوولايى ھەموو ئازارىك. جەلادەت لە يەككىك لەو بەرزاىيانەوہ بۇ يەكەمجار ئەو ئوقيانوسە سىپپەي بىنى كە لەيەك كاتدا دەيان ھەزار بالدارى سىپى بە ئاسمانەكانىدا دەفرىن. شارىك وەك ئەوہى بە ھىمنى ھەلمىكى ئەفسوناوبى لىھەستىت، وەك ئەوہى سىروەيەكى فىنك لەوئوہ لەگەل خۇيدا مۇسيقايەكى قەشەنگ بە ھەوادا بېينىت وەھابوو. بىينى ئەو شارە بەسبوو مۇڧ ھەست بە سەرھەلدانى جۆرە خرۇشىكى گەورە لە پۇخى خۇيدا بكات، ھەست بە گىژىيەك بكات و پىيوابىت لەو ساتەوہ كە خانووبەرەو شەقام و كوچەكانى ئەو شارە

دهبينيٽ ئيدى به مەستى به سەر زەمىندا دەروات.

چوونە ناو ئەو شارەووە وەك چوونە ناو بە ھەشت وە ھابوو، شارىك بوو ھىچ فريشته يەكى تيا نەبوو، مرؤف خۆى تەنيا فريشتهى ئەو شارەبوو. كە لە دەروازەكان چوون بە وەديودا، جەلادەت جەلە دپاو و كۆنەكانى داكەندو دەستىك جلى سېى لە بەركرد. ئىستا بە پاستى لە بالندەيەكى سېى دەچوو، لە چوونە ناو وەدا جەلادەتى كۆتر ئەو بالەخانە سېپىيە قەشەنگانەى بينى كە لە ھىمنى و ئارامىيەكى قولدا نوقمبوو بوون، سەرەتا لە ناو باغە سەوزەكاندا تىپىك ئەندازيارى بينى كە بە جەلە سېپىيەكانيانەووە لە دروستكردى كۆشكىكى تازە تىدەفكرىن، كەمىك دوورتر لە باغىكدا ئەو فوارانەى بينى كە لە گەل ھەلقولانياندا مۇسقىا دەھاتەدەرى. شاروخى شاروخ گووتى: جەلادەتى كۆتر بە خىرىيىت بۆ شارى مۇسقىارە سېپىيەكان. ئىرە شارى ئەو جوانيانەيە كە ژيان لەووە بچوكتربووە جىگايانېكاتەووە مردنیش لەووە لاوازترە لە باوەشيان بگريت. ئىستا مامۇستا كە مان چاوەر وائتدەكات. دەبىت بلىم ئەو منى نارد بە دواى تۇدا، ئەو منى راسپارد بىم و تۆ بدۆزمەووە. جەلادەت بىئەوہى ھىچ بلىت تەنيا سەيرى ئەو ھەورە جوانانەى دەکرد كە بە نزمى بە سەر سەريدا دەرويشتن، سەيرى ئەو كچە مۇسقىارانەى دەکرد كە لە ھەوادا دەفرىن، سەيرى ئەو پەپولانەى دەکرد كە لە دلى پەيكەريكى سېى دەھاتنەدەرى و لە دەلاقەيەكى ديكەووە دەچوونەووە ژوورى. سەيرى ئەو كۆترانەى دەکرد كە بە جۆرىكى بازەيى بە دەورى درەختىكدا دەسورپانەووە لە ناو گەلاكانيدا وندەبوون و لەوسەر لە كەلينيكى ديبەووە دەھاتنەدەرى. پاش كورتنەپىيەك چوونە بەردەم كۆشكىكى سېى، بە ھىمنى بە سەر پلەكەيەكدا سەركەوتن، ھەموو شتىك بۆنى ئاسوودەيى و ھىمنى و ئارامى لىدەھات، بىدەنگىيەكى ئاسمانى كە بىدەنگى ئەو پۆخە جوانانەيە كە لە مۇسقىادا مەلەدەكەن ھەموو شتىكى داپۆشيبوو. جەلادەتى كۆتر، پرسى: ھاوړىم ئەم مامۇستايە ناوى چىيە.

شاروخى شاروخ جەلادەتى بىردە ژوورىكەوۋە لە بەر ئاۋىتەيەكدا رايگىرت، جەلكانى بۇ چاككىردو قىزى بۇ داھىنا و بەدەم ئەو شتەنەوۋە گووتى: ئىستا دەيىنىت و خۇى ناۋى خۇيت پىدەلەيت، دەيىت وريايىت... دەيىت زۆر وريايىت و بە ئارامى گوۋ لە قسەى مامۇستاكەت بگىرت. مەن تا ئىرە دەللىلى تۇ بووم ئىشى مەن ئەوۋەيە لە نىوان شارى مۇسقىقارە سىپىھەكان و مەملەكەتى خۇتدا بىتەينم و بىتەم، تا رۇژىك دەتوانىت بىن ھىچ كۆمەكىك لە نىوان ئەم جىھانانەدا ھاتۇچۇبكەيت. مەن يارىدەدەرى تۇم، بەلام لىرە لە شارى مۇسقىقارە سىپىھەكاندا مامۇستا گەورەكان خۇيان لەگەل قەقنەسەكاندا دەگەپىن، ئەوۋە ئىشى ئەوانە، ئەوان دەبن بە دەللىلى تۇ. مەن لىرەوۋە تا رۇژى گەپانەوۋەت چاۋەپىدەكەم و قلوۋتەكەم لىدەدەم، بەلام لە گەپانەوۋەتدا مەنىش راسپاردەيەكى بچوكم ھەيە كە پىتى دەسپىزم. بىرت نەچىت مەخەكانىشت لاي مەن، مەخەكانى تۇ، ئەو مەخەنەي كە دەيىت ۋەك شاھىدىكى مەرگ ھەلىانگىرت.

جەلادەتى كۆتر ھىشتا لە گوگىرتن و سەيركىردنى ئەو دۇنيا پىدەنگە سەرسام بوو كە جگە لەو جوانىيە قوۋل و نەنىيەي لە ھىچى تر ھالى نەدەبوو. پىكەوۋە لەگەل شاروخى شاروخدا چوۋنە بەر دەرگايەكى سىپى، شاروخ بە ھىمنى لەدەرگايداۋ پاش ئىستىك دەنگىك لەو دىو دەرگاگەوۋە گووتى: با جەلادەتى كۆتر بىتە ژوورى.

لەويادا شاروخى شاروخ ماچىكىردو گووتى: ھاورى خۇشەويستەم، بە زووترىن كات يەكتىرى دەيىنىنەوۋە. وايگوت و ۋەك ئەمىرىكى بە وىقار مىلى بە دلۇپە خۇيەكانى خۇيەوۋە دانەۋاند و گووتى: تا دىدار ئەي دۇستى ئەزىز. جەلادەتىش بە ھىمنىيەوۋە گووتى تا دىدار و بە ھىمنى دەرگاگەي كىردەوۋە.

ژوورىكى گەورە بوو، پەنجەرەكانى بەسەر باغىكى سەوزدا دەيانرۋانى. لەۋى بوو، بە ھەمان نىگاي غەمگىنەوۋە، بە ھەمان پۋانىنى سەيرەوۋە بۇ

ئاسۆیەکی دوور... خۆی بوو، لەگەڵ دواھەمین ئنوارەو دواھەمین شەوی
مردنیدا جیاوازییەکی ئەوتۆی نەبوو، جگە لە زەرەخەنەیکەکی غەمگین
هیچ نیشانەیەکی دیکە لەسەر پوختاری نەبوو. ئیسحاقی لیۆزیرین بوو،
ئەو مامۆستایە دەبایە جەلادەت شەویەک لە شەوان لەگەڵیدا بمردبایە،
بەلام ئیستا هەردووکیان لە جینگایەکی دیکەدا یەکتریان دەبینییەو. لەسەر
کورسییەکی سەپی دانیشتبوو، کە جەلادەتی کۆتری بینی هەستاو گووتی:
خۆشحالم کە دەتبینمەو، من پەیمانم دايتی کە یەکتەر دەبینینەو، دەمزانی
چەند سال بپروات، چەند دیوار لە نێوانماندا بیت، چەند شارو چەند زەمین
لە یەکتەرمان دووربخاتەو ئێمە دووبارە یەکتەر دەبینینەو.

هەستاو باوەشی پیاکردو گووتی: جەلادەتی کۆتر هێشتا بۆنی ئەو پۆژە
دیزینانەت لیدیت کە هیدی هیدی یادگارەکانیان لە خەیاڵی مندا کالەبیتەو.
جەلادەت باوەشی بە مامۆستاکیدا کرد. چاوەروانی ئەو نەبوو لە
بەر دەرگاكانی ئەم شارەدا ئیسحاق بدۆزیتەو. ئیسحاقی لیۆزیرین ئەو
پیاوێی هەمیشە لە خەیاڵیدا زیندووبوو. هەرگیز لە پوچیدا نەمردبوو.
پاش ئیستیکێ سەرسوڕمان لەسەر دوو کورسی بەرابەری یەك دانیشتن
و جەلادەت گووتی: مامۆستام، من هەرگیز تۆم فەرامۆشنەکرد، هەرگیز،
بۆ هەر جینگایەك چووبم، هەرچیەكم کردبیت، هەر ژيانیک ژیايتم، تۆم
یادنەکردو. من لە شاری تەپوتۆزە زەردەکان تۆم لە خەیاڵدابوو، لەو
پۆژانەدا کە سامناکترین جەنگ لەسەر زەوی دەستی پێکرد بە ناو تارمایی
و ترس و تەنھاییدا دەسوڕامەو تۆم دەبینی، هەتا بەر لە نەفرۆبوونی
ئەو شارەش لە خەراباتی پرتەقالی سەیدا تۆو سەرھەنگ قاسم بینی، من
یادگارەکانی تۆم لەگەڵ خۆمدا برد بۆ کەمپی ئاوارەکان، یادگارەکانی تۆم
لەگەڵ خۆمدا برد بۆ ئوتیلێکی سووتاو، مامۆستا من قوول شەرمەزاری
تۆم، من شایستەئە ئەو نیم کە پووم بەرابەر تۆ هەلبێم و چاوم بەرابەر
تۆ بەرزیکەمەو، من هەموو ئەو زانست و زانیاری و جوانییانەم لە خۆمدا

کوشت که تو فیرتکردم، من ئیستا هیچ نیم جگه له موسیقاریکی ئیفلیج. شه‌رمده‌که‌م که په‌نجی تۆم به‌بادا، به‌لام ته‌نیا شتیک له ژیانمدا جورئه‌ت و هینزی ئه‌وهم ده‌داتی قسه‌به‌که‌م ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز له‌و که‌سه‌م نه‌بوری که ئیوه‌ی کوشت... وه‌ک هه‌ر پو‌حیک که موسیقا فیری عه‌داله‌تی کردبیت، ده‌ره‌ق به‌ گونا‌هه‌ بیتشوماره‌کانی لا‌واز نه‌بووم. ئه‌و خوی دادی خوی کرد و جه‌زای خوی بینیی. به‌لام ماموستا له‌و ساته‌وه‌ی که تو منت جیه‌یتشت زینده‌گیم ته‌لیسمیکی بی‌ئینه‌یه، ژیانم له‌و وینه‌ ئالۆزه‌ ده‌چیت که نوخته له‌ دوا‌ی نوخته‌ هیله‌کانی ده‌گه‌ینمه‌وه به‌ یه‌ک و جار دوا‌ی جار سه‌یرتر دیت به‌رچاوم. ئازاری گه‌وره‌و دوورو دریزم بینیی، دوا‌جار من وه‌ک دزه‌ پرووت و پوجال و پيسواکان له‌ گه‌لییه‌کی دووردا له‌ خا‌چیاندانم، میخه‌کانم، میخی سه‌ر سینه‌و سه‌ر ده‌ستم لای ئه‌و موسیقاره‌یه که یارمه‌تیدام بگه‌مه‌ لای ئیوه، من راسته‌وخۆ له‌ مردنه‌وه به‌ره‌و لای تو هاتووم... بیته‌وه‌ی بزانه‌م له‌ کویم، بیته‌وه‌ی بزانه‌م زیندووم یان مردووم، بیته‌وه‌ی بزانه‌م من چیم یان ده‌بم به‌ چی؟

جه‌لاده‌ت وه‌ک هه‌میشه‌ له‌به‌رده‌م ئیسحاقدا قوتابییه‌کی چکۆلانه‌بوو. ئیسحاقی لیزو‌زیرین به‌ هه‌مان زمانی سیراوی خوی که‌وته‌ قسه‌، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ قوولایی رابوردووی جه‌لاده‌ته‌وه‌ هاتیته‌ده‌ری و بدویت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو چه‌ندین سالبیت له‌ جیگایه‌کی دیکه‌وه‌ خه‌به‌رداری هه‌موو ژیا‌نی ئه‌م قوتابییه‌ غه‌مگینه‌ بیت که ئیستا به‌ زامداری ده‌گه‌رايه‌وه، گووتی: جه‌لاده‌ت تو ئیستا زۆر شت ده‌زانیت، له‌ زۆر نه‌ینی تیگه‌یشتوویت. تو له‌ مندالییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ له‌دایکبوویت که پو‌ژنیک بگه‌یته‌ ئه‌م شاره‌. سه‌رتاپای ژیا‌نی تو چیرۆکی سه‌فه‌ری تویه‌ بۆ گه‌یشتن به‌م سه‌رزه‌مینه‌. ئه‌و پ‌یگایه‌ی تو پیا‌یدا تیپه‌ریویت، ئه‌و شه‌قامه‌ پ‌نچاوپ‌نچه‌ی که توی به‌ره‌و ئیره‌ هینا، ته‌نیا پ‌یگایه‌ک بوو که ده‌با‌یه به‌ هه‌موو لاری‌کانیدا تیپه‌ریت تا ده‌گه‌یته‌وه‌ لای من. هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ی تو به‌ناویدا گوزه‌رتکردوه، به‌شیکی بچوکی

ئەم شارە بوون، دەرۋازەيەك و پىگايەك بوون تەرىپ بەم ھەرىمە. تۆ كاتىك لە شارى سۆزانیيەكاندا ونبوویت، لە بەشىكى بچوكى ئەم شارەدا ونبوویت، لە شوپىنىكدا ونبوویت بىئەوئى مرقۇتىك يان پۇخلەبەرىك بزانىت پىگايەكى بارىك بەم شارەو دەییەستىتەو، شارى سۆزانیيە ئائومىتەكان، شارى مۇسیقارە كوژراوەكان، ئەو پارچە زەویيەى من و تۆ لەسەرى كوژراين، پىگايەكە مرقۇف گەر بیهویت دەتوانىت لەویو بەگاتە شارى مۇسیقارە سىپیيەكان. گرنگ نییە ئاخۇ سەرنشینیانى ئەو شارە دەزانن یاخود نا. گرنگ ئەوئە ئەو شارە چكۆلە تۆزاویيە شوپىنى كۆبوونەوئى ئومىدو خەونە كوژراوەكانى مرقۇف بوو، شوپىنى ھەلھاتنى مرقۇف بوو لە مردن، شوپىنى ئەو مۇسیقارانە بوو كە لەویدا مۇسیقارەكانى ناو خویان دەكۆشت، شوپىنى ئەو كچانەبوو لەویدا پاکی خویان دەكۆشت. شتىك جەلادەتى كۆتر كە تۆ ھەرگىز لە شارى سۆزانیيەكان نەتبىنى ئەوئەبوو كە دەستبەرداربوونى كچان لە پاکی خویان، كۆشتى كچان بۆ فریشتەكانى ناو خویان، ھەك دەستبەرداربوونى تۆ وابوو لەو مۇسیقارەى ناو پۇخت. تۆ دەتوانى فریشتەكانى دالیا سىراجەدىن ببىنىت، چونكە فریشتەكانى ناو دالیا ھەمیشە زىندووبوون، ھەك چۆن ئەو مۇسیقارە پاستەقىنەى ناو تۆ ھەرگىز نەمردو، ھەرگىز فریشتە پاكەكانى ناو دالیا نەمردبوون، لەبەرئەو تۆ دەتوانى ببىنىت، ئەویش دەتوانى تۆ ببىنىت. جەلادەتى كۆتر، پىت سەیر نەبىت كە تۆ لەویدا شاروخى شاروخ دەناسىت، دەبايە لەویدا بىناسىت چونكە دەبايە شاروخى شاروخ لەویو بىت. ھەك چۆن تۆش لەویو ھاتى، ھەك چۆن تۆ لە ھەمان شارو ھەمان زەمىنى سەرابى و ئاوینەیییدا بۆ یەكەمجار پىت خستە سەر یەكەمىن گوزەرى ئۇقیانوسى ھاوارەكانەو. جەلادەتى كۆتر. ئۇقیانوسى ھاوارەكانىش بەشىكە لەم شارە، بەشىكە لە شارى مۇسیقارە سىپیيەكان بەلام لەسەر زەوى، ئەوانەى لە ئۇقیانوسى ھاوارەكاندا ئىشەكەن ھىچ نىن

جگه له به‌شېك له تورېكى مەزن كه ته‌واوى خەون و ئومېدو جوانييه به‌باچووه‌كانى مروّف به‌درېزايى ميژوو پېكه‌وه گرېده‌داته‌وه، تورېك كه شارى مۇسيقاره سېپپه‌كان به‌شېكىتى، ئوتىلى گىلاسى سېى به‌شېكىتى، باغچه چكولانه‌و غەمگينه‌كه‌ى به‌را به‌ر به گىلاسى سېى به‌شېكىتى، شارى زەردى سۆزانييه‌كان به‌شېكىتى، ئوقيانوسى هاوارەكان به‌شېكىتى. به‌لام چەند شارى واھيه، چەند پىگاي واھيه مروّف ده‌توانيت لىوھى به‌ره‌و شارى مۇسيقاره سېپپه‌كان بگه‌ويتە‌پى؟ ئەوھيان هېچ مروّفىك نازانيت. وەك چۆن هېچ مروّفىكىش نازانيت شارى مۇسيقاره سېپپه‌كان خۆى چەند گەورەيه.

جەلادەت كه به‌سەرساميه‌وه گوئيده‌گرت، ئىستا له‌بەر رۆشنايه‌كى تازەدا ھەموو ژيانى خۆى دەبينى، دەپىرسى: ئەى نھىنى ئەو تابلۆيه چييه؟ نھىنى تابلۆى شارى مۇسيقاره سېپپه‌كان؟

ئىسحاق دەيگوت: ھەموو شتىكى زىندوو هاوارەكات، ھەموو شتىكى زىندوو كه ژيانى تىدايه‌و دەيه‌ويت بژى دەبىت هاواربكات. هاوار ئەو سىفەتە سەيرەيه كه ژيان له مردن جياده‌كاتە‌وه، مروّف له‌وساتە‌وه كه له‌هاوارکردن دە‌وستىت، مردوو. ئەو تابلۆيانە هاوارى ئەم شارەن، شارىك له ميژە چۆتە شەپىكى گەورەوه له‌گەل مردندا. تابلۆى شارى مۇسيقاره سېپپه‌كان بانگە‌وازي جوانييه‌كانە، نيشانەيه‌كه له‌و نيشانانەى ھەنديجار قەقنەسە‌كان دەيبەن تا ئەو تۆپە گەورەيه بچنن كه به‌سەر شوپن و زەماندا بازەدات و ھەموو پاسەوانە‌كانى جوانى به‌يه‌كه‌وه گرېده‌دات، عاشقە لىكدابراو خوشە‌ويستيه كوژراوه‌كان پېكه‌وه گرېده‌دات، ئەو تابلۆيه به‌شېكه له پىگايەكى ئالۆز، ھەر قەقنەسېك لىرە‌وه دەگەپتە‌وه دەبىت ئەو تابلۆيانە بگەيتىت، دەبىت شەويك له تاريكىدا له دەرگاي پاسەوانە‌كانى پاشە‌پوژ بدات و ئەو تابلۆيانە به‌رىت. ئەم تابلۆيه دەبىت تەنيا دەستىكى عاشق دروستيبكات. دەستى مروّفىكى پىر ھىوا كه باوہ‌پى

به یه کگرتنه وه هه یه، جه لادەت ئیره تەنیا شاری جوانییه کوژراوه کان نییه، به لکو شاری ئه و مرقانە شه که باوه پریان به هیواکانی خویانه. سهیرکه ئه و تابلۆ چکولانه یه ی تو که دهستی کچیک له «شه قامی خانمه عاشقه کان» دروستیکردوه، له یه ککاتدا تو و موسای بابەک و مسته فای شه ونم و چه ندانی دیکه ش پیکه وه گریده داته وه، گرینه ک له سنوره کانی کات و بهر به سته کانی شوین قائمتره. ئه و تابلویه بوو تو ی به ئاگاهیتنایه وه، به تو ی گووت ئه مه پینگای خاکینکی تره پیا ده پویت، ئه مه بو ی سه رزه مینکی تره تو اینی نزیکه ده بیته وه، ئه مه ئه و تو ره مه زنه یه که سه رتاپا ئیمه پیکه وه گریده دات.

جه لادەت و ئیسحاقی لیوژیرین سهیری یه کیان ده کرد، پیده چوو هه رگیز له یه کدی جودا نه بوو بیتنه وه، وهک ئه وه ی به دریزیای ئه و چه ند ساله ئیسحاق له ناو جه لادەتی کوتردا ژیا بیت، هه موو شتیکی له سه ر ژیا نی جه لادەت و هه سته کانی ده زانی. وهک ئه وه ی ئیسحاق و ئه م شاره هه مووی به شیک بن له نهینی خۆی، له قوولایی ببنی خۆی که جه لادەت له جیگایه کی دیکه دا و به جوړیکی دی دهیدوژینه وه... جه لادەت وهک یه کینکی مه ست، وهک روچیک ئه و هه موو بو نه به هه شتییه ی درهخت و گوله کانی دهو روبه ر خوماریان کرد بیت، ده پیرسی: مامۆستام، من ده مه ویت له هه موو شتیک تینگه م، ده زانم مرقوف هه چ کاتیک له هه موو شتیک تینا گات، به لام مامۆستام ببوره که من تا ئیستا هه ر وهک قوتابییه ک پرسیا رده کم، ئه ی مامۆستای ئه زیزم، قه قنه س... قه قنه س چیه، بو ده بیت من قه قنه س بم، بو؟

ئیسحاق به هه مان نیگای پر نهینییه وه ده یگووت: جه لادەت تو ده بیت له هه موو شتیک تینگه یه، تو ته نیا که سیت که ده بیت هه موو ئه م چیرۆکه بگێزیته وه، تو مه حکومی به وه ی ئه م چیرۆکه بگێزیته وه، یه کینک له وه زیفه کانی تو ئه وه یه حه قیقه ت بزانیته. قه قنه س که سیکه له نیوان مردن و

ژیاندا یاریدەکات، کەسیکە دەتوانیت بێت بۆ شاری مۆسیقارە سېپپەکان و بگەریتەو، پۆحیکە لە نیوان جوانییە کوژراوەکان و دنیا دا هاتوچۆدەکات. قەقنەس ھەیە تەنیا وەکو پۆحیکی ویلگەر دەرگە پێت و جوانی خەوتووی ناو مەزقەکان بە ئاگا دینیتەو، ئەو جوانییانە زیندوودەکاتەو کە شەرو خراپە و ناشیرینی لە مەزقدا کوشتوونی، قەقنەسیش ھەیە تەنیا کۆمەک بەوانی دیکە دەکات، ئەو چیرۆکە دادەپێژیت و دەینوسیت کە ئەوانی تر پتوستان پێتەتی، ئەو پێگایانە پێکۆلدەکات کە ئەوانی تر دەبیت پیابۆن. جەلادەت وەزیفە ی تۆبە برێک لە جوانییە کوژراوەکان، لە ئاوازی کوژراوەکان، لە کتیبە کوژراوەکان، لە تابلۆ کوژراوەکان بگێریتەو بۆ جیهان. بەلام قەقنەس تەنیا مۆسیقا و شیعر ناباتەو، ئەو بەلندەیی نییە کە تەنیا جوانی دەباتەو، بەلکو تۆ ھاواری ئەو کوژراوانەش دەبەیتەو کە لێرە چاوەرواندەکەن، شاری مۆسیقارە کوژراوەکان تەنیا شاری جوانییە کوژراوەکان نییە، بەلکو شاری ھەموو حەقیقەتێکی کوژراوە، ھەموو دەنگ و ھاواریکی کوژراو، ھەموو پاکییەکی کوژراو. جەلادەتی کۆتر چەندەھا سال جارێک قەقنەسیک دیت بۆ ئەم شارە، پۆحیک پاسەوانەکانی جوانی پەرورەدەیدەکەن، یەکیک لە نیوان ھەزاران پۆحدا بۆئەو لە دایکدەبیت کە مۆسیقا، شیعر، حەقیقەت پزگاربکات. خۆت دەزانیت کە زەوی پەرە لە پاسەوانی دلسۆز بۆ مۆسیقا و تابلۆ جوانی، تۆ خۆت بەر لە دوو سال بە ئوقیانوسی ھاوارەکاندا سەفەر تکر، گەنجینە نەیتنی و ھەلگیراوەکانی جوانیت لەو ولاتەدا بینی. جەلادەت بەلام ھەندیک ئاواز ھەیە زەوی پتووستی پێتەتی، ھەندیک کتیب ھەیە ئینسان لە گەشتی خۆیدا لەسەر زەوی ناتوانیت دەستبەرداری ببیت، حەقیقەت ھەیە گەر ونبیت مانای ژیان دەکەویتە مەترسییەو. پاسەوانەکانی جوانی ناتوانن ھەموو شتێک پزگاربکەن، من کە ھاتم بۆ ئێرە ھێشتا ھەزارەھا ئاواز لە دلمدا بوو، تۆ کە مۆسیقات لە بیرخۆت بردەو پربوویت لە مۆسیقایەکی نەمر،

سەيركە جەلادەت ئەمشارە سېپىيە پەرە لە ئاواز كە هېچ كەس نەيتوانىو
 پزگارىانبكات، پەرە لە شىعر كە هېچ كەس نەيتوانىو دەستبەرىت و لە
 مەرگ دەريانبهيتيت. پەرە لە تابلۇ كە دەيتت هەنديكيان بگەپنەوہ بۆ سەر
 زەوى. بەلام جگە لەوانە، ئەم شارە پەرە لە قوربانى بىگونە، جەلادەت
 مەرۇف خۆى گەورەترين و پاكترين جوانى كۆژراو، ئىشى قەقنەس ئەوہ
 ھاواری ئەوانە، دواھەمین قسەيان، دواھەمین نامەيان بباتەوہ بۆ جىهان.
 بەر لە چەند سال خانمىك قەقنەس بوو، خانمىك بە شەوانى تاريك
 تابلۆى «شارى مۇسقىارە سېپىيەكان» ى دەبرد بۆ خاوەنەكانيان، يان
 تابلۇكاني دەخستە سەر ئەو پىگايەى دواى تېپەپين بە گمۆكەيەكى ئالوزدا
 دەگەيشتنە دەست ئەو كەسەى عاشقىتى. نامەى مەرۇفە كۆژراوہكاني
 دەبرد، بەلام جەلادەتى كۆتر لە مېژە لەم شارەوہ پەيامنېرىك نەكەوتوتە
 پىگا، بۆئەوہى لىرەوہ، لەم سەر سنوورە ناسكانەى نيوان ژيان و لە
 ناوچوونەوہ حەقىقەت بباتەوہ. هېچ كات لە مېژووى ئەم ھەرىمە گەورەيدا
 كە ئىمە تياژياین بە ئەندازەى پازدە سالى رابوردوودا جوانى نەكۆژراوہ،
 مەن دەزانم ئەركىكى چەندە سەختە، ئەركىكى چەندە كوشندەيە مەرۇف لە
 نيوان مردن و ژياندا ھاتوچۆبكات، تا لە ساتىكدا ئىتر وندەبىت و پىگاكان
 نادۆزىتەوہ، بەلام ھەزاران مەرۇف لىرە چاوەپوانى تۆن ھاوارەكانيان
 ببەيتەوہ، نامەكانيان ببەيت بۆ ھاوپىكانيان، بۆ دۆستە نزىكەكانيان، دەيان
 مۇسقىار چاوەپوانن تۆ ئاوازە كۆژراوہكان بگىرپتەوہ بۆ جىهان، دەيان
 تابلۆى جاويدان چاوەپوانتدەكەن، دەيان شىعر كە تۆ دەستنوسەكانيان
 دەبەيتەوہ بۆ ئوقيانوسى ھاوار، بۆ شوينىكى ئەمین لەسەر زەوى تا
 رۆژىك دىت ھەموو مەرۇفايەتى، ھەموو رۆحەبەرە ھوشيارو جوانناسەكان
 دەيبىنن. لەم شارە سېپىيەدا، شارىك كە پاكىيە جاويدان و ھەمىشەيەكەى
 مەرۇفى ھەلگرتووە، ئەو كەسانە چاوەپوانتدەكەن كە لە بەرچاوى تۆ لە
 بىابانەكاندا زىندەبەچالكران، ئەو سەربازانە چاوەپوانتدەكەن كە بەر لەوہى

دوا نامەى خۇيان بىتىرن بۇ ژنەكانيان كوژران... تۇ پەيامنىرى ھەموومانىت،
تۇ جارىك لە برى ھەموومان گەراپتەو ۋە ئىستاش لە برى ھەموومان
دەرۋىتەو ۋە بۇ ژيان.

شەكان لەسەرەتاو ۋە تا كۇتايى لە خەون دەرچوون، بەلام من رام واىە
ھەموو ژيانىك لە خەون دەرچىت. ھىچ ژيانىك نىيە لە خەون نەچىت، ھىند
ھەيە دەبىت چاۋ لىكبنىين و بە وردى تەماشاي ۋە پىگا سەيرەكەين
كە برىۋىتى. جەلادەتى كۇتر لە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكاندا لە كەسىك
دەرچوۋ لە ناۋ خەونىكى قوۋلى خۇيدا ونبوۋىت، دواتر بە پىگاۋبانى ۋە
ونبۋونەدا بچىتە ناۋ خەونىكى ترەو، لەۋىشدا دىسانەو ۋە ونبىت و خۇى
لە خەونىكى تردا دەرۋىتەو ۋە كە ئەۋىش جارىكى دى ونىدەكات، بە جۇرىك
دوچار نازانىت لە چ دەرگايەكەو ۋە دەتوانىت بگەرپتەو ۋە بۇ حەقىقەت، چونكە
ھىندەى لە خەونىك دەرچىتە دەرەو ۋە خۇى لە خەونىكى تردا دەرۋىتەو ۋە.
گەر ژيان خۇى خەون بىت، بىگومان تەۋاۋى سەفەرى مەرۋف دەبىتە
جۇلانى لە ناۋ كۆمەلىك خەوندا كە سەرەتا مەرۋف لە ھەر يەككىكاندا
پىنۋايە حەقىقەتى دۇزىۋەتەو ۋە ئىسحاقى لىۋزىرپىن پاى وابوۋ كە سەفەرى
جەلادەت لە شارى مۇسقىقارەكاندا شىتەكە لەو جۇرەيە، واتە ۋەك ۋە ۋەيە
لە ناۋ كۆمەلىك ژوردا ونبوۋىت، كە لە سەر ھەر دەرگايەكان نوسراپىت
حەقىقەت، ۋەلى ھەر كاتى دەرگاي ۋە ژورە دەترانىت و دەرچىتە ناۋى
دەبىنىت جۇرىكە لە خەون. ئەگەر يەككىك لەو ژورانە ژيان خۇى بىت،
ۋە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان ژورىكى ترە، ۋە ۋە مردن ژورىكى ترە،
ۋە ۋە دۇزەخ يان بەھەشت ژورىكى ترن، بىشەۋەى مەرۋف ھەرگىز بتوانىت
دلىابىت لە كام يەك لەم ژورانەدا لە ناۋ حەقىقەتدايە.

ئەو دەمەى ئىسحاقى لىۋىزىرېن جەلادەتى كۆترى برد بۆ بېنىنى شارى
مۆسىقارە سېپىيەكان، جەلادەت لە كەسىك نەدەچوۋ تەنيا لە نىۋان زىيان و
مردندا ونبوۋىت، بەلكو لە بالداریك دەچوۋ لە نىۋان حەقىقەت و خەيالد
قەتیس مابىت. شارى مؤسىقارە سېپىيەكان، شارىك بوو وەك خەون پېر
لە شەقامى پۆشن كە ھەرگىز خۆر تىيدا ئاۋا نەدەبوو، پېر لە كوچەى
تەسكىش كە شەۋيان كۆتايى نەدەھات، پېر لە درەخت كە لە بەھارىكى
جاويداندا نوقمبۈۋن، پېریش لە درەخت كە لە گىژەنى پايزىكى ھەمىشەى
دەرنەدەچوۋن. ھەندىجار جەلادەت گەردەلۈلى گۈلى سېى دەبىنى
لە ئاسماندا و ھەندىجارىش بەسەر شەقامىكدا تىدەپەرى تا ناكوتا بە
ھەوردا تىدەپەرى. شەقامەكان ھەموو ناۋى سەىريان ھەبوو كە ئىسحاقى
لىۋىزىرېن دەىگۈۋت: ئەم ناۋانە ناۋى منن، ھەموو مروفىك لىرە خۆى بە
ۋىستى خۆى، شۈىنەكان و شەقامەكان و باغچەكان ناۋدەنىت، ھەتا ناۋى
«شارى مؤسىقارە سېپىيەكان» یش ناۋىكە دەكرىت مروف دەستبەردارى
بىت و ناۋىكى دىكەى لىبىت كە خۆى دەىەۋىت، مروف لىرە ئازادە چۆن
درەختەكان بانگدەكات و بە چ زمانىك قسەدەكات، ئازادە چ ناۋىك بۆ خۆى
و شتەكان ھەلدەبژىرىت.

پىكەۋە دەكەۋتنە ئەو گەشتەى دەرھەق بە حەقىقەت جەلادەتى
قەقنەسى دەگەياندە ىەقین. لە شەقامى «فرمىسكى كەمانچە» دا جەلادەت
دەىان كەمانچەژەنى غەمگىنى بىنى لە پەنجەرەى مالاكانىانەۋە سەريان
دەرھىتابوۋ كەمانىان دەرژەند، دەىان مؤسىقارى بىنى لە بالكۆنەكانى
خۆياندا چوۋبوۋنە سەر مېزەكانىان و بە جلى سېپىيەۋە خومارى ئاۋازى
خۆيان بوۋن، ھەندىكىان وەك پەىكەر وەستابوۋن و مؤسىقايان لىدەدا، بە
دەىان بەرابەر ىەك لەسەر شۆستەكان بەدەم ئاۋازەۋە سەىرى ئاسمانىان

دەكرد و دەپۇيشتن، ھەندىكىيان دەيانتوانى بفرن و بنىشنەو، ھىچ كەسىك سەيرى ئەوى دىكەى نەدەكرد. ھەر مۇسقىقارەو شىتىكى دەژەند جىاواز لەوى دىكە، ھەر مۇسقىقارەو لە جىھانىكدا مەلەيدەكرد لە جىھانى ئەوانى دى نەدەچوو. لەگەل ئەوەشدا جەلادەت دەيتوانى گوئى لە ئاوازەكانيان بىت، دەيتوانى دەنگى ھەر ئامىرەو لەوى دى جىابكاتەو، بەلام ئەوۋى لای جەلادەت نەينى بوو ئەو ھارمۇنىيەتە سەيرە بوو كە تەواۋى ئاوازە جوداكان پىكەوۋە دروستياندەكرد.

ئىسحاقى لىۋزىرپىن بە جەلادەتى دەگووت: بچىت بۇ ھەر شوئىنىك، بە ھەر شەقامىكدا برۇيت، ئەوۋە تۇيت برپاردەدەيت چ ئاوازيك ھەلگريت و بىيەيتەوۋە بۇ زەوى.

جەلادەت گوئى دەگرت و لە كۇتايى شەقامەكەدا دەگريا، ئاۋرى لەو ھەموو ئاوازە جاويدانە دەدايەوۋە دەيزانى ھىچ پۇچىك نىيە بىت بە ھەلگري ئەو ھەموو جوانىيە، لە كۇتايى يەكەم شەقامدا دەيزانى توانى مرقۇف لەسەر تىگەيشتن و پزگاركردى ئاوازە نەمرەكان ھەمىشە و ھەمىشە بچوكتەرە لە گەورەيى ئۇقيانوسى جوانىيەكان. مرقۇف ھەرچىيەك بكات ناتوانىت ھەموو شىتىك پزگارېكات. قسەكانى موساى بابەكى دەھاتەوۋە ياد دەربارەى پەشەبايەكى ترسناك كە ھەلدەكات و كارە مەزنەكانى مرقۇف بەرەو مەرگ و لە يادچوونەوۋە دەفرىنىت، دەيزانى ئىستا ئەو لەو پراوكرە دەچىت كە يەكىك ناردىبىتى بۇ دور، بۇ جىگايەك كە دەستى ھىچ زىندوويەك نايگاتى تا لەوئوۋە جوانىيەكان بەيئىتەوۋە، لە پياۋىك دەچىت لە پەشەباكاندا ۋەستاۋە دەست درىژ دەكات جوانىيە پفئندراۋەكان لە چنگى مردن دەر بەيئىت، بەلام ھىشتا لەم دورىيەش ناتوانىت ھەموو شىتىك بگريتەوۋە. ئەو ئىستا نوئەرىكى غەمگىنى ئۇقيانوسى ھاۋارەكان بوو بۇ دەرەۋى سنوورە جوگرافىيەكانى ژيان و خەون، ئىستا تىدەگەيشت بۇ لەسەرەتاۋە ھەموۋان ۋەك پىغەمبەر سەيرىاندەكرد، ئىستا تىدەگەيشت

کئی بوون ئه و موسیقارانه ی دههاتنه سهر پښتای سامیری بابلی و ئه و پوچه دزیوو کوشنده یان پاکده کرده و، ئیستا تیده گیشته بؤ ده بایه دالیا سیراجه دین له و شارهدا چاره وروانیبکات، بؤ ده بایه خوشیویت، بؤ ده بایه موسای بابک ئه و ژیرزه مینه ی نیشاندات، ئه و تابلؤ سپییه ی پیشک شیکات. ئه و ئیستا به شیک له و ئیسه ی ته واده کرد که پاسه وانه کانی جوانی له سهر زهوی نه یانتوانیوو ته واییکه ن. ئیستا ده یزانی ئه و ژنه کئی بووه که شه ویکئی تاریک ناویشانی کیومه رسی یه زدانی خوره می بردووه بؤ موسای بابک، ئه و ژنه کئی بووه هه مان تابلؤی بردووه بؤ مسته فای شه ونم، ده یزانی ئه و تابلؤیه هیچ نییه جگه له کودیکی نهینی که جوانه رسته کان له دوا ی خویان جتیده هیطن تا له دهرهت و پیکه و ته سهیره کانی ژیاندا یه ک پښتای ئه و ی تر بدوژنه وه، ده یزانی ئه و تابلؤیه هیچ نییه جگه له ده لاله تیک جوانی جتیده هیطن تا له یه کدیما ن نزیکیکاته وه. ئیستا سه رتا پای ژیانی خوی، سه رتا پای ته لیسمه سه خته کانی نیو ئه و ته مه نه کورته ی خوی به کراوه یی ده بیینی.

له گهل ئیسه قاقی لیوژیریندا شه قامی «تیترواسکی به یانیان» ته یده کرد، شه قامی «جازی زیوین»، شه قامی «پیانوی با»، شه قامی «شعیری ئه ستیره فروشه کان» شه قامی «شاعیرانی جه هه نه م» تاده گه یشتنه کوچیه ک به ناوی کوچی «فلووتی سبی». ئیسه قاق ده یگوت: جه لادهت گهر تو قه قنهس نه بایتایه مالی توش لیتره دا ده بوو، له بهر په نجه ره یه کدا ده یوه ستان و ده یگوت: جه لادهت ئه مه مالی منه، ئه مه ئه و گوشه یه یه که من لیتده وهستم و تا نا کوتا، تا هه تا هه تایه موسیقای تیا لیتده دم.

له و کوچیه دا سه دان عازیفی فلووتی ده بیینی وه، له و کوچیه دا ماموستا سه رمه دی له نیوان موسیقاره کاند ده بیینی، له سهر کورسییه کی بچوک له ژیر دره ختیکی گهره دا دانیشتبوو موسیقای لیتده دا، سه رهنگ قاسمی ده بیینی به رابه ر به هه وریک وه ستاوه و عه زفده کات، ئه و موسیقاره

مندالانە ی بینییەوہ کہ چەندین سال لەوہوہەر پێکەوہ لە پاسیکدا مردبوون، فەمەمی بەسەری دەبینییەوہ بە خۆی و گەردنیکێ بریندارەوہ لەسەر میزیک وەستاوہو بالندەکان لەدەوری سەمادەکان و عەزفدەکات. کەسیان جەلادەتی کۆتریان نەدەبینی، ھەموو بە ئەندازەیک نوقمی ئەو مۆسیقا ئاسمانییە ی خۆیان بوون نەیان دەتوانی لێی جیا بینەوہ. ئیسحاق دەیکووت: مەروڤ لێرە بە مۆسیقا دەژی، ھیچ کەسیک ئەوی دی نانا سیتەوہ، جەلادەتی کۆتر ھیچ کەسیک تۆ نانا سیتەوہ. تۆ دەتوانیت تەنیا ئاوازەکان پزگار بەکەیت، نەوہک مەروڤەکان، پەنگە زۆر کەس لێرەوہ بنالینیت و داوای فریادەرەسیک بەکات، بەلام مەروڤ بەدریژایی میژوو تەنیا توانیویتی مۆسیقا و ئاواز و شیعەر لە مەرگ پزگار بەکات، ھەرگیز مەروڤ لەم شارەوہ مەروڤی بۆ پزگار نا کریت. ھیچ کەس لە مانە جیھانیان یاد نەچۆتەوہ، بەلام ھەموویان تەنیا لە پێگای مۆسیقاوہ دەتوانن لەگەڵ دنیادا بدوین.

جەلادەت لە گەشتیکێ سەیردا، بە ناو دەیەھا کوچەدا، سەدان ئاوازی گۆی لێدەبوو، سەدان میلۆدی سەیراوی لە پوچی خۆیدا دەنوسییەوہ، کوچە لە دوا ی کوچە دەگەرا، شاعیرەکانی دەبینی لەسەر بەستەکان وەستاوون و شیعەر دەخویننەوہ، نیگار کێشەکانی دەبینی لە نیو شەپۆلی پەپولەدا وەستاوون و نیگار دەکێشن، شاریکێ ناکووتا، ھەزارەھا کوچە ی بیسنوور لە ناو یەکدا، ھەزاران گوزەر کە مەروڤ نەیدەزانێ لە کوێوہ دین و دەچنەوہ سەر کوێ، لە ھەر کوچە یەکدا جۆرە مەروڤیک و جۆرە ئازاریکی دەبینی، ھەندیک لە شەقامەکان تا ناکووتا درێژدەبوونەوہ، ھەندیکیان لە ناو سینیەری درەختە سەوزەکاندا خەوتبوون و ھەندیکیان لە ناو بایەکی پاییزیدا نوقمبوون کە خەزانیکێ ئەبەدی دروستکردبوو. ھەندیک لە شەقامەکان ھیند درێژبوون ھیچ مەروڤیک نەیدەتوانی تەواو یانبکات. ئیسحاقی لیوزیرین دەیکووت: جەلادەت ھەندیک لەم شەقامانە لە ئەبەدیەتدا تەواو دەبیت، زۆر مۆسیقار دیت و دوا جار لە ناو ئەو تەمە دوورەدا و نەدەبیت کە ھیچ مەروڤیک دەستی

ناگاتن. چی له وسهری ئهم شهقامه وه ههیه هیچ که سیک نازانیت، ههر یه کیک له ئیمه پۆژیک له پۆژان ده پۆین و لهو ته مه دا ونده بین و ههر گیز ناگه پیننه وه بۆ کوچه و گوزهری جارانی خۆمان.

ئیسحاق شهقامی ئهو کیزانه ی نیشاندای که بیوچان سه ماده کهن، شهقامی ئهو پیاوانه ی بهردهوام هه موو ژیا نیان یه ک کتیب ده خویننه وه. شهقامی ئهو ته مبوور ژه نانه ی له سهر لکی درمخته به رزه کان سهیری مانگ ده کهن و ته مبوور ده ژهنن. شهقامی ئهو کچه عاشقانه ی ئیشیان ئهو بهوو ته نیا تابلوی شاری موسیقاره سپیه کان دروستبکهن، له ویا دا ئیسحاق لیوزتیرین سه لوا طحانی پیشاندا که له کراسیکی ته نکدا له نیوان کومه لیک شۆپه بیدا، له نابهین دوو فواره ی گه ورده دا ستان دیک ی گه وره ی په سمکردنی دانابوو و به هیمنی و سه بریکی گه وره وه ئهو تابلویه ی دروستده کرد، تابلوی شاری موسیقاره سپیه کان، ئهو تابلو سحراییه ی قه قه سه کان به زه ویدا دابه شیانده کرد. ئهو تابلویه ی ته واو وه ک هه مان ئهو تابلویه بوو که ئهو له شاری ته پوتۆزه زه رده کاندا بینییوو ی. جه لاده ت دهستی دهخسته سهر تابلو کان و ده پۆی، هه زیده کرد له گه ل ئهو کچه دا قسه بکات، هه زیده کرد باسی دکتۆر بابه کی بۆبکات، به لام ئهو جگه له ده ليله که ی خوی نهیده توانی قسه له گه ل هیچ مه خلوقیکی دیکه دا بکات، له غه واسیک ده چوو گه نجینه یه کی له ژیر ده ریادا بۆزیبته وه، له هه موو جیگایه کدا دهستی بۆ به نرخترین مرواری ده برد و هه لیده گرت. ئاو ریده دایه وه بۆ یه که مجار پاسه وانیکی سپی بیده نگ ی ده بین ی له پشتیانه وه هه موو ئهو تیکست و کتیب و تابلویانه هه لده گریته که ئهو دهستیان ده خاته سهر و له گالیسیکی گه ورده دا ده یان خاته سهر یه ک... ههر جوانیه ک جه لاده ت دهستی به خسته یه ته سهر ده بوو به مولکی ئهو. ئیستا نهیده زانی چه ند وهخته به پریگاوه ن، زه مه ن له شاری موسیقاره سپیه کان مانای نه بوو، شه و پۆژ هیچ نه بوون جگه له دیکۆریک که شه قامه کان خویان هه لیانده بژارد،

شەقامیک هەبوو شەو بوو، بەلام شەقامیکی دیکەى تەنیشتی پوژ. شەقامیک هەبوو هەتاو و شەقامیک هەبوو پەر لە گەلای خەزان، کوچەیهک پەر بوو لە بالەندەو کوچەیهک پەر بوو لە ماسی سپی که بە هەوادا دەفڕین. بەلام هەموو جیگاگان سپی بوون، مێعماری خانوو هەکان مەلەکوئی دەهینایە پیش چاوی مەرۆف.

لە شەقامیکدا گوییان لە دەنگی ئەو گۆرانیبێژانە بوو که دەیاننوانی مەرۆف بە جۆریک مەستبەکن نەتوانیت لە شوینی خۆی بپروات. ئیسحاق دەیکووت: ئەمە یەکیکە لە پەر مەترسیتترین کوچەکان، چونکە گۆرانیبێژەکان دەتوانن بە جۆریک کۆتتەبەکن بە ئاگا نەیهیتەوه. دەتوانن تا ئەبەد بپوستان و ناچار تەبەکن گۆیگریت. دەرچوون لە شەقامی گۆرانیبێژەکان وەک پەڕینەوه وابوو لە دەریایەکی ترسناک. جەلادەت لە ئیسحاقی دەپرسی: مامۆستام، بۆ کۆیم دەبەیت، بۆ کوێ؟ ئیسحاقی لێوژێڕین گووتی: بەرهو شەقامی «فریشتەکانی لم» بەرهو ئەوێ، ئەوه دوا سنووری ئەم شارەیه، من بتوانم بیکەم، دوا سنووریتی که تۆ دەتوانیت بیکەیت، لەو بەر ئەو شەقامەوه سەردەمی دیکەو خەلکی دیکەو قەقنەسی دیکە هەن که من و تۆ نایانبینین و نایانناسین.

لە شەقامی «فریشتەکانی لم» دا، جەلادەت هەموو ئەو مەرۆقەنەى دۆزییهوه که لە شەوه دوورو درێژەکانی بیاباندا مردن. ئەو کوردە غەمگینانەى بینیهوه که لە لمستانەکانی باشووردا لم خنکاندبوونی. هەمووان لەسەر درەخت و شۆستەو بالکۆنی شەقامیکی ناکوئا دانیشتبوون و نامەیان دەنووسی. هەزارەها مەرۆف که لە درێژترین کوچەى دونیادا دانیشتبوون، لە بالکۆنە سپییهکانیانەوه وەستابوون و سەیری ئەستێرەیان دەکرد. لەسەر پەلی درەختە گەورەکان دانیشتبوون و وەک عاشقە دێرینەکان باسی مردنی خۆیان دەخستە سەر کاغەزێکی سپی، هیندەى تەواودەبوون دەیاندايه بەر باو دووبارە دەستیان دەدايهوه قەلەم و بە جۆریکی دی

و بە دارشتنکی دی هەمان حیکایەتیان دەگیرایەو. سروەیه کی فێنک لە نادیارەو دەهات و کاغەزەکانی دەفراندن، ئاسمانی ئەو کوچەیه پڕ بوو لەو نامانە «با» لەگەڵ خۆیدا بەرەو شوێنکی نادیار دەبێردن. ئەو نامانە دەبایە قەقنەسیک بێت و لە هەوادا هەندیکیان بگریته‌و‌و بیاتەو بە جیهان. هەزارەها پوچی غەمگین بوون لە ژێر سێبەری ماله سپییەکانی خۆیاندا، لەسەر میزی سپی، لە سەر زەمینکی سپی، لە نزیک ئاوێکەو کە وەک چوری شیر سپی بوو، هاواری خویان دەنوسی، ناوێشان ئازیزەکانیان دەخستە سەر پشتی کاغەزەکەو دەیاندا بە «با». شەقامێک بوو گەرم وەک پوژیکێ مردن لە بیاباندا، جەلادەت دەستی دەخستە سەر خشتە سپییەکان و هەستی بەو گرەیه دەکرد کە لە پوچی داروبەردی ئەو کوچەیه‌و هەڵدەستی، گەرمایەک وەک گرەوی بیابان. بۆ یەکەجار دەستی دەدا لە نیوچاوانی ئەو نامەنوسانە کی هەستیان بە دەستی ئەو نەدەکرد، بەلام ئەو هەستی بە تایی شەوی مردنیان دەکرد، هەستیدەکرد ئیستاش دلیان بە هەمان ترس لێدەدا.

دەوێستاو بە چواردەوری خۆیدا دەپروانی، ئەو مەرقانە کی دەبینی لە پەنجەرە کی ماله‌کانیانەو سەر دەرده‌هێنن و نامەکانیان دەدەنە دەم باو دەگەرێنەو ژووری. ئەوانە کی دەبینی لە ناو چیمەنە سەوزەکاندا پالکەوتوون و لە ئەبەدیەتی هاوارەکانی خۆیاندا ونبوون. هەندیکیان دەبینی بەر لەو کی دووبارە دەستبکەنەو بە نوسینی نامە کی نوێ، کەمێک بەدوای نامە کۆنەکانیاندا پادەکەن و دواتر بە هێمنی دەگەرێنەو سەر قەلەم و کاغەزەکیان.

ئیسحاق دەیکووت: ئیشی تۆیە ئەو نامانە بگەنێت، ئیشی تۆیە کە یەکەیه‌کە گوندو پێدەشته‌کان تەبیکەیت و ئەم نامانە بدەیتە دەست خاوەنەکانیان.

هەزاران نامە کە هەر یەکەو ناوێشان گوندیک و ئاوێک و شارێکیان

لەسەر بوو، جەلادەت نامەيەکی لە ھەوادا دەگرتهووە دەوہستاو دەیخویندەوہ، نامەيەک بوو لەسەر لم، لەسەر مردن، لەسەر خنکان لە ژیر ئەستێرەدا، لەسەر بیدەنگی. نامەيەک بوو بە ناوی پیاوکۆژەکانەوہ، بە کات و شوینی مردنەوہ، بە باسی دوورودریژی تینویتی و گەرماوہ، بە وەسفی نیگای ئەفسەرە عەرەبەکانەوہ، بە وەسفی پینگاکان و شارەکان و ئوردوگاکانی مردنەوہ، بە وەسفی سات دواي ساتی پۆحکیشان، وەسفی لم کە دەچیتە گەرووتەوہ تا چیتەر ھەناسە نەدەیت، وەسفی فیشەک کە یەک لەدواي یەک لەدواوہ بەر سەرت دەکەون، ئەو ھەستەي لە نیوتدا دروستدەبێت ساتیک دەزانیت دەمریت و نازانیت سەیری ئەستێرەبکەیت یاخود تەماشای لوولەي تەنگی پاسەوانەکان؟ نازانیت بیر لە مردنی خۆت بکەیتەوہ یان لە مردنی منداڵەکەت؟ بیر لە تینویتی بکەیتەوہ یان لە ھاواری ئەفسەریک کە لە پشتەوہرا بۆ مردن پیزتدەکات؟

ھیچ ئادەمیزادیک نەبوو بتوانیت ھەموو ئەو نامانە بگەیتیت.

جەلادەت نەیدەزانی دەستی لە چەند نامە داوہ، بەدواي چەند نامەدا رایکردوہ، چەند سەعات یان چەند پۆژ لەو کوچە درێژەدا سوپاوەتەوہ. جەلادەت بێئاگای خۆي بەو کوچە درێژەدا دەپۆیشت، ھەستیدەکرد کەووتتە ناو تەمیکي سەي و چەرەوہ، لەوسەر لە ناو تەمەکەدا ھەستیدەکرد پوخساری پیاویکی قژلوول بە فلووتیکەوہ دەبینیت، پوخساری پۆحیکی غەمگین کە لە نیو تەمیکي چرپا تەماشایدەکات و دوور دەکەوێتەوہ، تارماییەک بوو لە سامیری بابلي دەچوو، پێدەچوو ئەو بیت و لە ناو قوربانییەکانی خۆیدا بە فلووتیکەوہ ونبوو بیت. وەک پۆحیک شەرمبکات بچیتە ئەو شەقامەوہ، وەک دلێک پووی نەیت کەس تەماشاییبکات لەو تەمەدا خۆي بەتەواوہتي ئاشکرانەدەکرد. جەلادەت دەیویست دوايیکەویت، دەیویست دلناییت ئاخۆ ئەوہي بینویتی سامیری بابلییە یان یەکیکی

دیکه. به لام ئیسحاقى لیوزیرین له ئاست درهختیکى بهرزدا دهیوهستان و دهستی دهخسته سهرشانی و دهیگووت: جه لادهتی کۆتر لیروه دهیت بگه پینه وه، ئه مه دوا سنووری ئیمهیه، ئه مه یه که مین سه فهری تویه، که لیک سه فهری توت له بهردهمدایه، چهندهها جاری تر دیت بۆ شاری موسیقاره سپیهکان، ئیستا تۆ بهشی چهندهها مانگ کارت هیه، لیروه تۆ دهگه پینته وه بۆ دواوه له شاری موسیقاره سپیهکان دهردهچیت. دهگه رننه وه بۆ نشتیمانی خۆت.

جه لادته وهك بالداريك له خهونيكي ته ماويدا ونبوويت، وهرده گه پرا و به هيمني به هه موو كوچه سهيرو پر ئه فسونه كاني شاري موسيقاره سپييه كاندا ده گه پايه وه، له گه پانه ودا جگه له ته ماشا كردني ئه و بالداره سپيانه ي به رده وام به سهر سهريدا ده فريين سهيري هيچي تري نه ده كرد، تا زياتر له دهروازه ي شار نزيك ده بووه وه كوچه كان كالترو كالترو ده بوونه وه، وهك ئه وه بوو له گه ل هه موو ههنگاويكي ئه ودا ته ميكي قورس و سبي شته كان دابوشيت، وهك ئه وه ي گه پانه وه ي ئه و پاكردن بيت له تونيليك ي سبي خه يالي كه تونيلي مردني خويه تي. له جيتگاهه كدا ده وه ستاو ئاوړي ده دايه وه دلنيا بوو ئه و شاره جيتگاه ي مردني خويه تي... ئه و شاره هيچ نيبه جگه له نيشتماني مردني خوي.

به ناو ڪومه ليڪ هه ورو ته مي سڀيدا دهگه رانه وه بؤ ناو ئه و ژووره ي
يه كه مين جار له ويڊا يه ڪڊيان بيني، له وي ئيسحاق پاڪه تيكي چڪولانه ي
دهدايه دهست، باوه شي پياده ڪردو دهگه ووت: جه لادوت له بيرت نه چيت،
من چاوه روانده كه م.

جه لادەت دواتر جگه له وینهی ئیسحاق که له تەمبکی سپییدا وهستاوە و بە کاوهخۆ و ندهبیت هیچی تری یادنه‌بوو.

که ده‌رگاکی ده‌کرده‌وه، شاروخی شاروخی چاوه‌روانده‌کرد، هه‌مان ئه‌و

پاوهستان و سەيرکردنەى ھەبوو كە بەر لە خودا حافىزى بينىبووى، وەك ئەوەى بە درىژايى ئەو سەفەرەى ئەو، شاروخ لە شوينى خۆى نەجولابىت، بەلام كە ئەوى دەبينى بە خەندەيەكەو پەربوو لە سۆزى فرىشتە گەورەكان دەستى دەگرت و بەرەو دەرەو پەيدەكيشاو دەيگوت: ھاو پەيم ئىستا تۆ دەتوانىت ژيان پەركەيت لە موعجىزە.

بىتەوەى بزانىت مەبەستى چىيە، دەستى دەگرت و بە ھەمان پەنگادا دەگەرەنەو، بەلای ھەمان ئەو تاقە ئەندازيارە سېپىدا تىدەپەپەين كە نەخشەى شەقامى دىكەيان دەكيشا. لە بەر دەرگاكان جەلادەت دەيتوانى پەتر لە شوراي دوورو درىژى ئەو شارە پەمىنىت، لەو نەخش و ھەلگولینە نەيتيانە وردىبىتەو كە تەنبا بە تەماشاكردنى دوورو درىژ مەوۇف دەيبينىن. نەخشى سەردەمە ھەرە دىزىنەكان، زەخرەفەى پەوژە سادەو سەرەتايىيەكانى لە دايكبوونى مەوۇف لەسەر ئەم ئەستىزەيە، شەفرەى خىلە بەرايىيەكان، نوسىنى سەر لەو حە سۆمەرييەكان، نەخشى ئاسورىي، زەخرەفەى ئەكەدىي، ئەسپەكانى نەينەوا، شىزەكانى بابل. بۆئەوەى لە ناو وینەو زەخرەفەكاندا نوقم نەبىت شاروخى شاروخ پەيدەكيشاو دەيگوت: دەبىت پەووين. ئەسپە سېپىيەكان چاوەروانىاندەكردن، چەندەھا ئەسپى سېي كە ھەموو ئەو بارە قورسەيان لە پشت بوو كە جەلادەت لەگەل خۆيدا دەيھيتايەو، ئەو ئەسپانەى مۆسىقاو كتيبى نەيتنى و تابلۆ نامەيان باركردبوو. جەلادەت ئىستا لە كاروانچىيەك دەچوو كە لە پشتىيەو پەيزىكى درىژ ئەسپ قەتارەيان دەبەست. شاروخى شاروخ لە دواى قافلەكەو دەپۆيشت و جەلادەت لە پىنشەو، ئەمجارە وەك ئەو بوو بە دەورى بازنەيەكى گەورەدا بسورپنەو، بە ناو كۆمەلىك پەدەشتى سەيردا، بە ناو زنجيرە چىاي بەرزدا، بە ناو ھەرىمى بەفر و كىلگەى بوركانى و دۆلى گەورە گەورەدا پۆيشتن كە پەبوون لە تەم، لە غوبارىكى ئەزەلى كە لەسەرەتاي لە دايكبوونى زەوييەو تە ئەمەو نەپەويەتەو. بە ناو چەندەھا جەنگەل و كىو و

خاکی ئەفسانەیی دا دەگە پانە وە بۆ دونیا، ئیوارە یەکی درەنگ دەگە یشتنە سەر ئاوی دەریاچە یەکی گەورە، دەریاچە یەکی مانگ لە ناو دەریاچە یەکی گەورە مەلەیدە کرد، تیشک لە نێوان نەرمە شەپۆلەکانیدا بازنە ی زیڕینی گەورە گەورە ی دەخولقاند. جەلادەت وەک لە تەلیسمیک وردبیتە وە لەو ئاوە پر لە تیشکە ی دەروانی. شاروخی شاروخ لەسەر ئەو دەریاچە یە دەیوەستان، بەستە یەکی پێچراوە ی دەدایە دەست و دەیگوت: جەلادەتی کۆتر، لێرە وە سنووری من تەواو دەبیت، لەم دەریاچە یە بەولاوە نایەم لەگەڵتدا، من لەم پۆخە دا دەمێنمە وە، هەر کاتیک گە پایتە وە بۆ شاری مۆسیقارە سپییەکان من لێرەم، لە ناو ئەم دارانە دام، لە پۆخی ئەم دەریاچە یە دام، من بە شەو وەک پۆحیکی سەرگەردان بەسەر ئاوەکاندا دەپۆم و چاوە پێتدەکەم. تەنیا شتیک بە ناوی منە وە بێگێریتە وە بۆ دونیا ئەم زەر فە چکۆلە یە، لەم زەر فە دا مێخەکانی خۆت هەن، ئەو مێخانە ی من لە دەست و سینەت دەرمەیتان، لەگەڵ هەندیک شت بۆ کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا سەقزی. قوتابی مۆسیقایە، کۆمەلێک مۆسیقای تاییبەتی خۆم بۆ ناردووە. ئەو من دەناسیت پێیبلێ: ئەمە دیاری شاروخی شاروخە. ئەو خۆی من دەناسیت، ئەو دەتوانیت دواتر زۆر کۆمەکت پێیکات.

هەموو شتەکان خێراو کورت و کوتوپر بوون، من چاوەروانی زیاترم دەکرد، دەمویست جەلادەت شەقام لەدوای شەقام بۆم باسبکات، دەمویست گوزەر بە گوزەر هەناسە و هەوای ئەو شارەم بۆ بگێریتە وە... هەر جارێک جەلادەتی کۆتر دەیویست باسی شاری مۆسیقارە سپییەکانم بۆ بکات، هەستەدە کرد ناتوانیت لەو زیاتر فشار بۆ یادە وەریبەکانی خۆی بهێنیت، پرستەکانی خێراو کورت بوون، یادە وەریبەکانی تەماوی بوون.

جه‌لادەت نەیدەتوانی هەندیک لە وردەکارییه‌کان بگێڕیتەوه، دەیزانی لەو
کوچه سپییانەدا ژیاوه، دەیزانی ئیسحاق هەموو نەینییەکی ئەو شارە
پێگوتوو، بەلام دەشیزانی ئەستەمە بتوانیت بەوردی باسی هەموو شتیک
بکات. بەپای جه‌لادەت نەینی قوولی ئەو شارە، وەک نەینی جوانی شتیکی
وەسف ناکریت. مەرۆف دەتوانیت وێنەیەکی لەسەر دروستبکات، بەلام
ناتوانیت دەستبختە سەر دوا ماناو دوا جه‌وهەری.

لەو پۆژه سەیرانەدا کە من و ئەو پێکەوه بۆ نووسینی ئەم کتێبە بردمانە
سەر. جه‌لادەت بەدریژی باسی کوچه‌کانی دەکرد، باسی پوخساری
کەمانچەژەنەکان، پوخساری ئەو کیژە عاشقانە لە شەقامیکی دووردا
بەردەوام تابلۆی «شاری موسیقاره سپییه‌کان» دروستدەکن، وەسفی
جلەکان و نیگیانی دەکرد. بەوردی باسی ئەو شاعیرانە بۆ دەکردم کە
تا هەتا هەتایە شیعەر دەنوسن و دەیدەنە دەم بام، باسی ئەو شەقامانە
بۆکردم کە ئاسمانەکانیان پرە لە ئاوازی بابردوو، بەلام دەیزانی نەینییەکی
ون هەیە ناتوانیت بیدرکینیت، نەینییەکی دەکەوێتە دەرەوهی سنووری زمان.
بەکورتنی لای جه‌لادەت مەرۆف بۆئەوهی لە شاری موسیقاره سپییه‌کان
تیبگات و دەست بخاتە سەر نەینییە قوولەکە دەیت لەوئ بۆی.
بەدریژی ئەو ماوه‌یه فشاری گەورەم دەخستە سەر قوولترو قوولتر
بە ناو یاده‌وه‌رییه‌کانیدا بچیتە خواری، بەلام ئەو دیگوت: نەینی هەرە
گەورە شاری موسیقاره سپییه‌کان، لە شەقامەکان و کوچه‌کان و گەرەکە
بەریه‌کانیدا نییه، بەلکو ئەو نەینییە لە موسیقاکان و تابلۆو نامەکاندا یە کە
لەوێه دەگەرێتەوه بۆ جیهان.

ئەو ماوه‌یه زۆر گویم لە موسیقاکانی جه‌لادەت دەگرت، زۆر تەماشای
هەندیک لەو کتێبە سەیرانەم دەکرد کە ئەو لەو شارە دوورەوه دەیهێتانه‌وه،
دەمزانی تامی جوانی و جاویدانگی تەنیا لە یەک تیکست یان یەک
ئاوازا نییه، مەرۆف دەیت قووم لە دوا قووم بە هیمینییەکی گەورەوه

بینوشیت تا شتیک له ماناکه‌ی تیده‌گات. شه‌ویکیان جه‌لادت پنیگووتم:
 عه‌لی شه‌ره‌فیار تو پیاوئیکی نوسه‌ریت، چیرۆکنوسیکی به‌هرمه‌ندیشی،
 به‌لام من یه‌ک شتت پیده‌لیم هه‌رگیز فه‌رامۆشی مه‌که، هیچ جوانیه‌ک
 نییه بتوانیت له خۆیدا هه‌موو جوانیه‌کان کۆبکاته‌وه، ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه
 توپئیکی گه‌وره‌یه که جوانیه جیاوازه‌کان به‌یه‌که‌وه گریده‌داته‌وه، توپئیکی
 گه‌ردونی که هه‌موومان پئکه‌وه ده‌به‌ستیت. ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه ئه‌و هه‌سته
 قوله‌یه به‌یه‌کیتی که له نیتو جوانیه جیاوازه‌کاندا هه‌یه.

من لیم پرسى: جه‌لادت ئه‌ی خودا، ئه‌ی خودا ئه‌و جوانیه گه‌وره‌یه
 نییه که هه‌موو جوانیه‌کان پئکه‌وه کۆده‌کاته‌وه.

به‌غه‌مگینی سه‌یریکردم و گووتی: له هه‌موو سه‌فه‌ره‌کاندا بۆ شاری
 مۆسیقاره سپیه‌کان زۆر به‌دوای خودا گه‌رام، به‌لام ئه‌وم له هیچ شونینیک
 نه‌بینی. شاری مۆسیقاره سپیه‌کان جگه له مرووف که‌سی تری لى نییه.

به‌تيفکرینه‌وه لیم پرسى: جه‌لادت تو پیت وایه گه‌ر خودا له شاری
 مۆسیقاره سپیه‌کان نه‌بیت... مانای ئیدی خودا بوونی نییه؟

بیئه‌وه‌ی بوه‌ستیت به‌و چاوه گه‌وره‌و سه‌رسامانه‌ی خۆیه‌وه
 سه‌یریکردم و گووتی: ده‌بیت خودا کارى به‌ شاری مۆسیقاره سپیه‌کان
 چى بیت؟ خودا جوانیه‌کی نییه بکوژریت، هیچ هیزیک نییه بتوانیت
 ئه‌و مۆسیقاره‌ی ناو خودا بکوژیت. خودا ئیمه‌و مردنی به‌رaber یه‌ک
 دانا‌وه و سه‌یرمانده‌کات، له‌وانه‌یه سه‌یریشمان نه‌کات. ئاغای شه‌ره‌فیار من
 به‌رله‌وه‌ی بچم بۆ ئه‌و شاره کاتیک گویم له مۆزارت ده‌گرت، کاتیک گویم
 له فلووته سىحراویه‌که‌ی ئیسحاقى لیۆزیرین ده‌گرت، که کاسیتیکم داده‌ناو
 ده‌نگی مه‌له‌کووتی گۆرانیپێژیکى وه‌ک خالقیم ده‌بیست، هه‌ستمده‌کرد خودا
 خۆی راسته‌وخۆ له‌و جیگایانه‌وه پوخسارى پر سىحری خۆی بۆ ئیمه
 ئاشکراده‌کات، پام وابوو خودا له پێگای مروقه‌وه زۆر له ئه‌فسون و جوانی
 خۆی ئاشکراده‌کات. به‌لام ئیستا دلنایام ئه‌و جوانییانه ته‌نیا و ته‌نیا جوانی

مرۆڧن. ئەگەر ئەو ھەموو جوانىيەكانە دەستكردى خودان بۇ دەبىت بە سەفەرىكى وا تارىك و بە ئازارىكى وا ئاڭتادا بېرۇن تا خۇيان لە مردن بپارىزىن؟ بۇ ھىند زەحمەتە جوانىيە كوژراوۋەكان زىندووبكەينەو، بۇ ھىند سەختە جوانىيەكان و تواناكان و پاكى خۇمان بپارىزىن؟ گەر جوانىيەكانى ئىمە بەشىك بانايە لە جوانىيەكانى خودا، گەر ھەقىقەتەكانى ئىمە بەشىك بانايە لە ھەقىقەتە خودا بۇ ھەردەم لە ترسى مردن و يادچوونەوۋەدا دەژىن؟ ھەر شتىك بەشىك بىت لە خودا، بەشىكىشە لە جاويدانەگى، بەلام ھەر شتىك بەشىك بىت لە مرۆڧ بەزەحمەت دەتوانىت شەر لەگەل مردندا بكات، ھەموو شتىكى مرۆڧ دەبىت لە شەردا لەگەل مردندا فىرى زىندووتى و ژيان بىت، لە كاتىكدا ھىچ شتىكى ئىلاھى لە جەنگى مردندا قال نەبوو. مرۆڧ لە يەك خالدا لە خوداكان قولتر دەروانىت، مرۆڧ شتىكى ھەيە كە خودا نىيەتى، ئەزمونىك دەناسىت كە خودا نىناسىت، ئەويش مردنە، خودا نامرىت و مرۆڧ دەمرىت. مردن وا لە مرۆڧ دەكات بوونەوۋەرىكى بەھىزىرىت لە ھەموو بوونەوۋەرىكانى تر. ەلى شەرەفىار دەبىت خودا كارى بە شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان چى بىت، كە شارى ھەلھاتنى جوانىيەكانى مرۆڧە لە مردن.

ئەگەرچى سەفەرى جەلادەت بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان گەورەترىن وىستەگى ژيانى بوو، بەلام ھەستەكەم لە گىرەنەوۋە چىرۆكى خۇيدا ترسىكى قوللى لە باسكردنى ئەو شارە ھەبوو، ۋەك باس لە بنى دەريايەكى دووربكات، ئاۋھا باسى شەقامەكانى دەكرد. ترسى قوللى لەوۋە دەھات ئەو شارەى ۋەك ھىمايەك بۇ تەنھايى و بىكەسى مرۆڧ لەسەر ئەم ئەستىرەيە سەيردەكرد. كاتىك بۇ يەكەمجار لەو ئوتىلە سووتاۋەدا ناسىم، لە مېژبوو لە ھاتوچۇى ئەو شارەدا دەژيا، ھىدى ھىدى پىيوابوو گەيشتوتە ئەو شويىنەى دەبىت تەۋاۋى ھىكايەتەكەى خۇى بۇ دونيا ئاشكرا بكات. لە يەكىك لە سەفەرەكانىدا ئىسحاقى لىۋىزىرىن پىيگوتتوو كە دەبىت ئەم

چیرۆکه بگێڕیتەوه، چونکە ئەو تەنیا شاھیدی پاستەقینەی سەر سەردەم و جیگایەکی جگە لەو هیچ کەسی دی ئاوا لە ناو کارەسات و نەیتییەکانیدا نەژیاوه. من دەمزانێ لەگەڵ خۆیندەوێ دوا لاپەرەیی ئەم کتێبەدا ئیدی دەپوات و ناگەڕیتەوه. ئەو کاتەی من ناسیم بەدوای نوسەریکی شایستەدا دەگەرا لەگەڵیدا ئەم چیرۆکە بگێڕیتەوه. ئەوکات کە من شاروخی شاروخم لە فێرۆکەخانەی سخیپھۆل بینی، نەمەدەزانی سەروکارم لەگەڵ یاریدەدەریکی جەلادەتایە کە لە جیگایەکی هێند دوورەوه سەر دەرەهینیت و من بەرەو ئەو ئاراستەدەکات، لەسەرەتاوه شاروخی شاروخم کە خۆینەرێکی دیرینی کتێبەکانی من بوو، منی وەک تەنیا حیکایەتخوانی پاستەقینەی ئەو سەربورده دەستیشانکردبوو. بەوەدا من لە شوێنێکی دووردا دەژیام، دەبوایە بەجۆریک ئاراستەمبەکن خۆم بە پێی خۆم دوا نەیتێ ئەم مۆسیقارە بکەوم. سەرەتا ئەو برینە سەیرانەی سەر دەست و سینهی سەرنجی پاکیشام، سەیربوو لەلام مەرقەتیک بەو هەموو برینەوه زیندوو بیت، بەلام سەختی مەرجەکانی، دەستوەردانی بەردەوامی لەوێ من هیچ دەستیکی خەیاڵی لەم حیکایەتە وەرەندەم توپەیدەکردم. ئەو ئیوارەییە کە بە هاوڕێکانی جەلادەتم گوت: لەوە بیتواناتم ئەم چیرۆکە بگێرمەوه. دەمزانێ پاست ناکەم، دەمزانێ سەحریک لەو گەنجەدا هەیە لەگەڵ خۆیدا دەمبات، هەر بەشێکی ژیاڵی وەک گریبەک بوو لە تەلیسمیکی گەورەتر، دەیزانی چۆن دێر لە دوا دێر بمخاتە دوا حیکایەتەکەی خۆی، دەیزانی لە کوێدا جەلەوی حیکایەتەکان وەرەگریت و لە کوێدا قەڵەمەکەی دادەنیت و من دەکات بە حیکایەتخوانی خۆی. هەندێجار وام هەستەکرد لەزەتێکی زۆر لەو دەبینیت ئازارمەدات. من ئەو ماوەیە وازم لە هەموو پڕۆژەکانی خۆم هێنا، بەپێچەوانەی بەرنامەکانی خۆمەوه نەگەرمامەوه بۆ خۆڕاوا، سەرتاپا ژیاڵی خۆم گۆری تا لە تەلیسمی ئەم قەقنەسە بگەم، کێشەیی ژنەکەمم لە بیرکردو ژیاڵی منداڵەکانمم فەرامۆشکرد. زۆر شەو وەک شەت بە دەفتەرو

دەستىنوسەكانمەۋە بەسەر پىپلەكانەى ئەو ئوتىلە سووتائوۋەدا سەردەكەۋتم
 ۋ لە بەر بالكونەكە رامدەكىشايە ژوورئ ۋ پىمدەگووت: جەلادەت قسەبەكە،
 چىرۆكى ژيانى خۆتم بۆ تەۋاۋىكە، دۋاى ئەۋەى بوۋى بە قوتابى ئىسحاقى
 لىۋىزىرەن چى پوۋىدا؟ جەلادەت كە فرىشتە چكۈلەكانى داليات بىنى
 ھەستت بەچى كرد؟ جەلادەت چۆن مۇسقىقات لە يادچوۋەۋە؟ چۆن لە
 شارى سۆزانىيەكاندا لەگەل ھىچ كچىكدا نەخەۋتيت؟ چۆن؟ چۆن؟
 ھەزارەھا پرسىيارم ھەبوۋ. ئەو بەردەۋام لە يەك خالدا دەيوەستاندم ۋ
 بىرىدەكرەۋە، ھەندىجار ۋامدەزانى دەيەۋىت ئىشتياقنىكى كوشندەم تيا
 دروستىكات تا جىئىنەھىلم، بەلام ھەندىجار دىلنابووم كە خۇى لە كاتى
 گىرپانەۋەدا بىر دەكاتەۋە، زۆر خالى تارىك ھەبوون بۆ خۇشى پۇشن
 نەبوون. ھەندىجار ھەستمدەكرد ۋەك پىۋاۋىكى ۋىل لە نىۋان ژيان ۋ
 مردندا لە ھەردوۋ لاۋە كۆمەلىك كەلىنى قوول ۋ سەير لە يادەۋەرىدا
 دروستىبوۋە، ھەندىجار چەندىن شەۋ لەسەرىەك تەنبا يەك بەشى ئەم
 چىرۆكەى دەگىزايەۋە، جار دۋاى جار دوۋبارەيدەكرەۋە، ۋەك شىتتىك
 چاۋى لىكەناۋ ھەندىك تىكستى ناۋ ئەم كىتەبى لەبەر دەگوۋتەۋە، كە لە
 بەشىكەۋە دەچوۋىنە سەر بەشىكى دىكە، بە شىۋەيەكى سەير بەشەكانى
 پىشۋى لەبەربوۋ، شەۋانىش ھەبوۋ ئامادەنەبوۋ ئەم چىرۆكە بگىزىتەۋە،
 ۋەك شىت دەچوۋە بەر بالكونەكەۋ دەگىريا. ماناى شتەكان لاي ئەۋ پىچەۋانە
 دەكەۋتتەۋە، ھەموۋ شىتىك لاي ئەۋ پابوردوۋبوۋ. دۋاى شارى مۇسقىقارە
 سېپىيەكان سەرتاپاى ژيانى بوۋبوۋ بە پابوردوۋ، ھەتا مىش بەشىك
 بووم لە پابوردوۋ، پاشەپۇژى خۇشى بەشىك بوۋ لە پابوردوۋ. جارىك
 بە غەمگىنىيەۋە گوۋتى «عەلى شەرەفىار، من تەنبا مرقۇنىكم پاشەپۇژم
 نىيە». خۇى دەيزانى ئەۋ مۇسقىايانەى دەيژەنىت مۇسقىقاي پابوردوۋن،
 ئەۋ نامانەى دەيانگىزىتەۋە نامەى پابوردوۋن، ئەۋ گەشتانەى دەيانكات
 گەشتن بەرەۋ پابوردوۋ.

له دواي گه پانه وهی جه لادته له شاری موسیقاره سپیه کان. دواي
مالاوايیکردنی له شاروخی شاروخ له سهر ئه وه ده ریاچهیه، به خوئی و
کاروانه گه وره که یه وه گه پایه وه به رهو شار، ته نیا جیگایه که له خه یالیدا
بوو ئه وه مه خزنه دوورو فهراموشکراوانه ی مسته فای شه ونم بوو. دواي
چهند سه عات رویشتن دهمه وه به یانییه که هیتشتا جیهان بولیل بوو،
گه یشتیه وه عه مباره کۆنه کان، له ویکانه دا ئاسه واری خه راباتیکي گه وره ی
به چاوی خوئی بینی، شوینه واری جه نگیکی گه وره ی پیتشچاو که وت که
به شی هره زوری خانویه ره وه عه مبارو سالۆنه گه وره کانی پوخاندبوو،
سهر دیواره کان پرپوون له شوین گولله، زور له سه قفه کان به کاریگه ری
زیاد له خومپاره یه که هه لته کییوون، دیاربوو پوژیک له وه ده قه ره دا جه نگیکی
ترسناک و خویناوی روویداوه. به لام له زور جیگادا هیتشتا هه ندیک سه قف
و ژیرخان سه لامه ت مابوون، جه لاده تی کوتر باره کانی خوئی له ئه سپه کان
داگرت و له کونجیکی گونجاوی یه کیک له عه مباره کاند خستنییه سهر یه که
و ئه سپه کانی یه که یه که ماچکردو به ئاراسته ی شاری موسیقاره سپیه کان
ئازادیکردن، له وه ساته دا که ئه سپه کان وه که با به رهو نادیار غاریان ددها،
جه لادته له وه عه مباره دا که پیتستر مسته فای شه ونم ده رگای ئوقیانوسی
هاواره کانی بو خستبووه سهر پشت، به قاچ ده گه راو دهمی ئه وه ده رگا
ئاسنییه ی ده دۆزییه وه، ده یویست ده رگا که بکاته وه، به لام نهیده توانی، دواي
دوو سال زیاتر له گیران، دواي به سه ربردنی کاتیکی نادیار له شاری
موسیقاره سپیه کان، ئیستا له چاره نوسی ئه وه کلیله دلنیا نه بوو که له گه ل
هه موو شتیکی دیکه دا له وه ژووره ی خویدا له گیلایه سی سپی جیه یه شتبوو.
دوو سال بوو ژووره که ی له گیلایه سی سپی چۆل بوو، له وه نیوه دا هیدی
هیدی ده بایه هه موو ماله کان ئه وه ئوتیله چۆلکه ن تا سهر له نوێ له سهر
خاشاک و خۆله میشه که ی کۆشکیکی نوێ هه ستیه سهر پی. ئه وه کات که
من له خۆرئاوا گه پامه وه، چهند مانگیکی که می مابوو تا به ته واده تی ئه وه

ئوتیلە چۆلبکات، دەیویست بەرلەوہی ئەو ژوورہی خۆی پی چۆلبکەن
 ھەموو ئەم چیرۆکە تەواوبکەین، تا دواجار لەویوہ بەرہو نادیار بکەویتەپری.
 ھەمیشە ئەو ساتەئە لەبیربوو کە دواى ماوہیەکی وەھا دریز گەپایەوہ
 بۆ گیتلاسی سپی، بەرہەیانیکى فیتک و سىحراوى بوو، ھەموو ئاوارەکان
 خەوتبوون، بە پلیکانەکاندا سەرکەوت، ھیتشتا ئەو جلانەئە لەبەردابوو کە
 لە شاری مۆسیقارە سپیەکان کردبوویە بەری، لە قاتى شەش ژووریکى
 خالى و بیدەنگ چاوەروانیدەکرد، دیاربوو لە دواى گیرانى ئەو، جگە لە با
 ژوورەکەئە میوانیکى دیکەئە نەبوو. پیک لەسەر زەویە پەقەکە، لە ناو
 بۆماوہی پەشەبای دوو سالدا پالکەوت، ئیستائەو ژوورە لەبەر دیدی ئەو
 یەکەمین و دواھەمین بەھەشتى دونیابوو. لەویادا خەوت و دواى دوو پوژ
 خەبەرى بووہوہ، کە بە ئاگاھاتەوہ تازە خۆرى بەیانییەکی نوئەلەدەھات،
 چووہ بەر بالکونەکەو دەستى لە دەموچاوى خۆى دا، دەستى لەو پشە
 دریزەئە داکە دوو سال پتربوو نەیتاشیبوو، دەستیدا لە برینەکانى، لە دلى...
 لە ھەر ساتیکى تری ژيانى زیاتر دلنابوو کە زیندووہ. لە بالکونەکەدا
 چاوى لیکنائو بە ھیمنى گووتى: من دەژیم... دەژیم... دەژیم.

ھەمان پوژ مستەفای شەونمى لە یەکیک لە چیشخانەکاندا دۆزییەوہ.
 مستەفا بە چاکەتیکى قاوہی زۆر گەرەوہ لەسەر میزیکى گەرە
 دانیشتبوو، زۆر لەو کاتە قەلەوتربوو کە بینیبوو، بەتەنیا لە قاپیکى
 گەرەدا تشریبى دەخوارد، وەک ھەمیشە قزیکى دریزى ھەبوو، سەرەتا
 جەلادەت لە تەنیشتیئەوہ دانیشت و ھیچی نەگووت، ئەو وەک ھەمیشە بە
 لەزەتیکى بیوتنەوہ کولیرەئە دەگووشییە ناو لەگەنیکى تاییەتى گەرەوہو
 بەدەست تێدەنیشت، ھەندىجار پەرداخیکى ئاوى دەکرد بەسەر تیکەکاندا،
 لە وچانەکاندا کەمیک چاوى لیکدەنا و سەرى بەرزەکردەوہ تا زیاتر لە
 لەزەتى خواردنەکە تیبگات. جەلادەت بیئەوہى خۆى ئاشکراکات، بە ھیمنى
 لە تەنیشتیئەوہ گووتى: ھەبوو... نەبوو... کوپیک ھەبوو ناوى جەلادەتى

کۆتر بوو، کۆمەلەیک بالدارى ھەبوو، بالەندەکانى سېى سېى بوون. پۆژىک ئەھرىمەنەکان جەلادەتى کۆترىان پفاندو ئىدى نەگەپايەو، پۆژان ھات و پۆژان پۆى، جەلادەت لەم زىندانەو دەچوو بۆ ئەو زىندان، لای ئەم جەلادەو دەچوو بۆ لای ئەو جەلاد، تا ھەموو زىندانەکانى بىنى، تا بوو بە ھاوپى ھەموو ئازارەکان. پۆژىک جەلادەکان بېپارىاندا جەلادەت لە خاچ بدەن، جەلادەتەيان بەدرەختىکدا ھەلواسى و کوشتەيان، بەلام جەلادەت نەمرد، ھەستايەو بە سوار ئەسپىكى سېى سېى چوو بۆ شارىكى دوور کە ناوى شارى مۇسقىارە سېپىھەکان بوو. لەوئ ھەموو رابوردووى خۆى بىنىيەو... لەوئ بارىكى زۆر گەورەو ترسناكى ھەلگرت و ھاتەو بۆ ژيان، کە گەپايەو کەوتە گەپان بە دواى ھاوپىھەكى دىرىنى خۆيدا...

مستەفای شەونم چاوى نوقاندبوو و گویندەگرت. لەو ساتەدا بىئەوئ چاوبکاتەو، قسەکانى لە جەلادەت وەرگرت و گووتى: ھاوپىھەكى پياوئى قەلەو قەلەو بوو بە قژىكى درىژەو، ناوى مستەفای شەونم بوو. مستەفای شەونم پياوئىكى زۆر خۆر بوو، ناويان نابوو مانگای چىشتخانەکان، ھەر کەسەىک بىويستايە بىبىنەت دەپايە چىشتخانەکانى بەدوادا بگەپەت، پياوئىک بوو لە دواى پۆشەنتى جەلادەتى کۆتر ئازارى زۆرى چەشت، ئەشکەنجەى زۆر بىنى، بەلام ھەرچىھەکیان لىدەکرد ھەر قەلەو دەبوو تا پۆژىک لە پۆژان لە چىشتخانەپەکدا دانىشتبوو و تەشرىبى دەخوارد، لە ناکاو دەنگىک لە تەنىشتىيەو گووتى: ھەبوو... نەبوو... کورپەک ھەبوو ناوى جەلادەتى کۆتر بوو...

لەو ساتەدا مستەفای شەونم چاوبکەردەو باوەشى بە جەلادەتدا کردو پىکەو دەپانە قاقاى پىکەنەن. ئەو پەکەک بوو لە خۆشترىن ساتەکانى ژيانى ھەردووکیان.

لەسەر ئەو مەزە بە درىژى حىکايەتى خۆيانيان بۆ پەکەک گىرپايەو. مستەفای شەونم دەگووت: دوو سالا ئەمە چاوپەى تۆ دەکەين، دوو

سالە. من لە گەپانەوہى تۆ ناٹومىد بووم، ئاى چەندە منت تووشى
بىٹومىدى کرد.

ئىنجا بە ئەسپايى پىيدەگووت: قەقنەس ئاغا من دەمزانى دەچىت بۆ
شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان، بەلام نەمدەزانى ئاوا درەنگ دەگەرئىتەوہ.
مستەفاى شەونم باسى ئەوہى بۆ کرد لەدواى گىرانى ئەو، ئىوارەيەك
دەچىت بۆ گىلاسى سىپى، لەوئى ئاسايشەكان دەيگرن بە پارچەزەوى نەبىت
بەھىچ شىتەك لىنى خۆشناين، زىاد لە شەش فەدان لە باشترىن زەوييەكانى
خۆى پىشكەشدەكات تا ئازادىدەكەن، دوو فەدان زەوى زىاتر دەدات بۆئەوہى
كلىلى ئوقيانوسى ھاوارەكان و تابلۇى «شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان»
و ھەندىك دەفتەرى دپاوى دەستىكەوئتەوہ كە نازانىت سووديان چىيە.
لەوہ بترازىت ھەموو كەلوپەلەكانى دىكە لای ئەوان دەمىنئىتەوہ. جەلادەت
غەمگىن لە فەوتانى ئەو فايەلە گەورەيەى باسمى جەزائىرى، دەستدەخاتە
سەر دەستى مستەفاى شەونم و پىيدەلئىت: نەوسنەكان خەلكى دەست و
دل سافن، من لەم دوو سالەدا شتى ئەوتۆم دۆراندوہ زۆر لە زەوييەكانى
تۆ گرنگترن. ھەستە ئىستا دەبىت راخەرىك پەيدابكەم، چونكە دوو سال
زىاترە تەنيا لەسەر ئەرزى پەق دەخەوم.

مستەفاى شەونم باسى پۆژە سەختەكانى شەپى ناوخۆى بۆدەكات كە
يەكەك لە پىكدادانە خوتناوييەكانى دەكەوئتە ناو مەخزەنە كۆنەكانى ئەوہوہ،
باس لەوہ دەكات يەكەك لە خومپارەكان سەرى ئەو ژىرزەمىنە نەينىيە
ھەلدەتەكئىت و گەرى تەقىنەوہكەى دەرگای ناوہوہى سەردابە نەينىيەكە
لە گرژەنە دەبات و بېرىك لە تابلۇكانى دەسووتىن. باس لەوہ دەكات
لە گەرمەى شەپدا كەس نايپەرژىتە سەر ئەو سەردابەو لەگەل شكانى
پەيتاپەيتاى ھىزەكاندا ھەردوولا ئەو مەخزەنانە بە خاپوورى چۆلدەكەن،
بىئەوہى كەسيان زەفەر بە نەيتى ئوقيانوسى ھاوارەكان بەرن.

ئەو ئىوارەيە پىكەوہ دەچن بۆ ئەو مەخزەنە روخاوانە، لەوئى مستەفاى

شەونم بە چاوی خۆی ئەو بارە ئەفسانەییە دەبینیت کە جەلادەت لە شاری مۆسیقارە سپیپەکانەو هیناوتی. سەرسام سەیری تابلۆکان دەکات، بە حەپەسانیکەو کە پرومەتەکانی وەک پشکو دادەگیرسینیت دەستدەبات و دەستنوسی ئەو شیعرانە دەخوینیتەو کە بۆنی جیهانیکی تریان لیدیت. لەو شەویدا مستەفای شەونم پووبەپووی دەیان تابلۆ دەووستیت کە هەموویان ناویان شاری مۆسیقارە سپیپەکانە، هەر یەکەیان کچی عاشق لە شەقامی عاشقە غەمبارەکاندا دروستیکردووە. هەر یەکەیان ناوێشانیکە لەسەرە، هەر یەکەیان حیکایەتی خۆشەویستیەکی کوژراو دەگێرنەو، بەلام هەمووشیان نیگاری تەنیا پیاویک بە کەمانچەیکەو. مستەفای شەونم دەیزانی قەقنەس مانای چی، بەلام پیشتر لە ژیاویدا قەقنەسیکی نەبینیو، بەلام ئیستا کە دەستی لە جەلادەتی کوتر دەدا دەیزانی دەست لە مەخلوقیک دەدات لە خۆلەمیش، مرقیکی سووتاو کە بە زیندوویی لە ئاگر هاتۆتەدەری. دەیزانی لە بەردەم سەدان ئاواز و تابلۆ کتێبایە کە لە مەرگەو گەپاونەتەو، ئەو شەو جەلادەت بۆ یەکەمجار ئەو پاکەتە ئیسحاقی لیۆزیرینی دەکردووە کە دیاربوو تا ئەو کاتە وەک هەر شتیکی تر خستبوو سەر باری ئەسپە سپیپەکان، لەو پاکەتەدا فلووتیکی نوێی دەردەهینا، بێتەوێ بیربکاتەو، بێتەوێ هیچ شتیکی لەسەر ئەو پۆزانە لە بیربیت کە مۆسیقای لە بیرچوووە، لیۆی دەنا بە ئامیزەکەو دووبارە دواي چەندین سال یەکەمین ئاوازی سىحراوى خۆى عەزفەکرد، لەو شەویدا جەلادەتی کوتر بۆ دووهم جار وەک مۆسیقار لە دایکەبوووە، لەو شەویدا وەک شیت فلووتی لیدەدا، وەک شیت ئەو پیاو قەلەوێ دواي خۆى دەخست و بەو کێلگەو دەشت و باغاتە پەژموردانە دەوربەردا بە دەم ئاوازه دەیسورانهو. ئیستا دانیابوو کە جاریکی دیکە خۆی دۆزیووە، دانیابوو دەتوانیت ئەو مۆسیقارە لە پۆخی خۆیدا ببینیت کە چەندین سال لەووبەر لە شاریکی پڕ تەپووتۆزی باشووردا مردبوو.

ژيانى جەلادەتى كۆتر لەو شەوۋە ئىقاعىكى خىراتر ۋەردەگرىت. لەگەل
مستەفای شەونمدا تابلۇكان و نامەكان و كىتەپەكان دەخەنە نىۋ ئو پىشاشانكا
نەئىنىيەۋە بە رىۋاقە سىحراۋىيەكانى ئۇقيانوسى ھاۋاردا سەفەرىكى
درىژ بەرەۋ لای موساى بابەك دەكەن. جارىكى دى دەچنەۋە ناۋ ئو
شارە جەنجالە، دەرگای ئو عىادە كۈنە دەۋزەۋە، لە زەنگەكە دەدەن،
موساى بابەك دەيكاتەۋە دۋاى لىدابرانىكى درىژى دىكە باۋەش بەۋ كۈپە
سەرسامەى خۇيدا دەكاتەۋە كە بۇنى شارىكى لىدنىت دەكەۋىتە ئو دىو
ژيانەۋە. ئىستا موساى بابەك دلىابوۋ ئو پەيامنىرەى لە ئۇقيانوسى
ھاۋارەكانەۋە ناردۋانە بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بە سەلامەتى
سەفەرى ئەفسونۋىي خۇى جىبەجىكردۋە. دلىابوۋ ئو مۇسقىقارەى
ناۋى جەلادەتە سورپىكى گەۋرەى ژيانى خۇى تەۋاۋكردۋە و بەدەۋرى
ترسناكترىن بازەنەكى دۋنيادا سورپاۋەتەۋە گەپاۋەتەۋە سەر ئو خالەى
لىۋەى دەستىپىكردۋە. موساى بابەك ئىستا خولىايەتى بىرۋات و ئو كىتەپ
و تابلۇيانە بىيىت كە جەلادەت لە مردن پزگارىكردون. لە شەۋىكى
پەشدا پىكەۋە سەمادەكەن، موساى بابەك كەمانچە كۈنەكەى دەرەھىنىت
و ئاۋازە غەمگىنەكانى خۇى دۋوبارەدەكاتەۋە، جەلادەت بە فلۋوتەكەى
پىشيان دەكەۋىت و ۋەك سى مەست بە شەقامە تارىكەكانى شەۋىكى
پەشدا بەرەۋ ئو دالانە نەئىنى و تونىلە پىر ئەستىزانە دەگەپىنەۋە، باى
تۈزىكى زىۋىن بەسەر سەرياندا ھەلدەكات، مانگ لە سەقفە شوشەيىەكانى
ئو پىگايەدا شەۋيان پەردەكات لە گەردىكى زىپىن كە ۋەك بارىنى
پولەكە بەسەر دلىاندا دەبارىت. گولۋى عەترىكى ئەبەدى لە پىگاكانددا
بىھۇش دەيانخاتە دۋاى فرىۋى باغىكى خەيالى، پىگای ۋەھا تەيدەكەن
كە پىرە لە تاقى گەۋرە گەۋرە كە سەرتاپايان بە چراى زىپىن و گولدانى
بلۋورىن گىراۋە، بە ژىر كەۋانەى زىپ و تونىلى پەلكەزىپىنە و تاقى
تەلادا گۈزەردەكەن. لە ھەر ۋىستگەيەك و پاسەۋانىك دۋايان دەكەۋىت،

ده‌پۆن و له هه‌موو شوێنێک هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی قه‌قه‌سه‌ بۆ پاسه‌وانه‌کان
جێده‌هێلن، ئه‌و پاسه‌وانانه‌ی که له هه‌ر جێگایه‌ک بن گوێیان له ده‌نگی
فلووته‌که‌ی جه‌لاده‌تی کو‌تره که زه‌مین و زه‌مان ده‌به‌ریت و ده‌رگایه‌کی تر
له ناو پو‌حدا ده‌کاته‌وه. جه‌لاده‌ت هه‌ندیچار ئاو‌په‌ده‌اته‌وه‌و ئه‌و پاسه‌وانانه
ده‌بینیت که پیکرا وه‌ک مه‌ست له دوایه‌وه ده‌پۆن، هه‌ندیکیان ده‌ناسیت و
هه‌ندیکیان نانا‌سیت، سیمایان به سیمای مرۆفه ته‌نیاکانی سه‌ر شه‌قامه
سه‌پیه‌کانی ئه‌و شاره دووره ده‌چیت، که تا ئه‌و کات هه‌لاوی ته‌م و غوباری
تیشک و پرشنکی ساته سیحراوییه‌کانی له هه‌ناسه‌ی ئه‌ودا بوو. ئیستا
ئه‌و له پێشه‌وه ده‌پۆشیت و ئه‌و له‌شکره له کاهینانی جوانی له‌دوایه‌وه
بوون... مرۆفی ئاسایی بوون، له جلی ئاساییدا، له شاری زۆر ئاساییه‌وه
هاتبوونه خوارێ و به‌م پیاو‌قه درێژه‌ی ناو ئوقیانوسی هاواره‌کاندا ده‌هاتن
تا سه‌یری جوانی بکه‌ن کاتیک له مردن ده‌گه‌رێته‌وه، سه‌یری مرۆف بکه‌ن
که له خۆله‌میشی سووتانی خۆی هه‌له‌ده‌ستیته‌وه، گوێ له مۆسیقا بگرن که
دوای کو‌زرانی مۆسیقاره‌کان زیندووده‌بێته‌وه.

دوای پێرۆشیتنکی درێژ به‌ نزیک چه‌نده‌ها شاره‌و به‌ ژێر چه‌نده‌ها
ئاوه‌دانیدا گه‌یشته‌وه ئه‌و مه‌خزه‌نه‌ خاپوورانه، له‌وی‌کانه‌دا هه‌مووان بۆ
یه‌که‌مجار سه‌یری ئه‌و باره‌ گه‌وره‌یه‌یان کرد که پیاویک له‌سه‌ر کومه‌لێک
ئه‌سپی سه‌ی هه‌تاه‌بوویه‌وه بۆ دنیا، ده‌یه‌ها په‌رۆش و پاسه‌وان و شه‌یدای
جوانی بوون، یه‌که‌ یه‌که‌ تابلو‌کانیان ده‌رده‌هێنا و ته‌ماشایانده‌کرد، ئه‌و
تابلۆیانه‌ی له به‌ر نیگای ئه‌وان جوانی بوو له سافترین و بێگه‌ردترین
شیوه‌یدا. به‌پێز فیکه‌یان بۆ سیحری ئه‌و نیگاره‌نه‌ لیده‌دا که هه‌ر یه‌که‌یان
نه‌هینییه‌کی قوولتری له نه‌ینی تابلۆ ناو‌داره‌کانی دنیا تیدا‌بوو، تابلۆی ئه‌و
دره‌ختانه‌ی له ئاسمانه‌وه که‌وتوونه‌ته‌ خوارێ و ئه‌ستێره‌یان لیده‌باریت، ئه‌و
گولانه‌ی گه‌شاونه‌ته‌وه‌و مندال له ناو شه‌ونمی سه‌ر گه‌لاکانیاندا خه‌وتووه،
ئه‌و کتێبانه‌ی له که‌شتیه‌ک ده‌چن له ده‌ریایه‌کی تو‌رپه‌دا فریشه‌ی

ترساو دەپەپىننەو، ئەو مامۇستايەى لىتىك زەيتونى بەدەستەو، يەو سەيرى گۇمىكى خوينىن دەكات و قوتابىيەكانىشى لە دوايەو تەماشاي ھەمان دىمەن دەكەن. دىمەنى شاعىرىك لە ساتى نوسىنى قەسىدەيەكدا دەستى وەك چىنگى تورەيى گياندارىكى كىيىى لىنھاتوو، پادشايەك لەسەر عەرشەكەى خەوتوو و يەك دلۇپ خوين لە چاوى ھاتوتەخوارى، تابلوى كۆمەلىك بالندەى بەردىن، كە لە ژىر ئاسمانىكى بەردىن و بەسەر زەويىيەكى بەردىندا دەفەن. دىمەنى ھەورىك بەر ئاوينەيەك كەوتوو خوى خوينى لىدىت و ئاوينەكەشى شكاندو. دوو بالدار يەكديان خواردوو و جگە لە ئىسكەكانيان تەنيا دەنووكيان بە ساغى ماو، تەو، سى فرىشتە لە مەلەكوتەو بۇ پزگاركردىنى پاسارىيەك دابەزىون.

ئەو تابلۇيانە دەھانتەو تە لەم ئوقيانوسە گەورەيەدا بپارىزىرىن، تە دەستى مرۇف بپانگاتى، تە چاوى مرۇف لەزەت لە جوانىيە قوولەكانيان بپىنىت، تە پۇژىك لە پۇژان بگەپىنەو بۇ ناو پىشانگانكان، بۇ مۇزەخانە گەورەكانى ھونەر و لە رىواق و دالانە ھىمەكانى ئەو سالۇنانەدا بۇ ھەتاهەتايە بژىن.

شەويك بوو لە شەو ھەر جوانەكان، موساى بابەك لە ناو، پراستى ھەموو پاسەوانەكاندا بە سەر سى و برۇ سى و چاو كزەكانىيەو دەو، سەتا، چاوى كزەكرى دەيگوت: ئىمە كۆمەلىك خەلكىن لە پۇژە سەختەكاندا دەستمانبىرد و لە ناو ئاگرو خۇلەمىشدا جوانىمان پزگاركرى، بەلام تەنيا يەك كەس، يەك كەس لە ئىمە تەنى شوراكانى مردن بپرىت و بپرات لە پىشتەو لە ناو زەرياي تارىكىدا، لەو شارە دوورەى كە ئىمە تەنيا وەك سەرايىك ناويمان دەبىست جوانىمان بۇ بپىنىتەو. مەن چەند سال لەو، و بەر كە لە شەويكى تارىكدا خانمىك ناوى كىومەرسى يەزدانى خورەمى بۇ ھىنام، ئەو ناو، مەنى لە پىچاوپىچىكدا وندەكرى تە دىگەياندە سەر عەشقىكى كۆن و دەيخستە سەر دەركرىن بە نەپىيەك

به نادياره وه گريمدهدات. ئه وکات من هيچ... هيچ شتيکم نه ده زانی، هه تا ناوی ئوقيانوسی هاواره کانيشم نه بيستبوو، عاشقيکی جوانی بووم خه ونم به وه وه ده بينی پوژيک موزه خانه يه کی هونه ری بۆ خۆم دروستبکه م ناوم بخاته ميژووه وه. شه ويکیان له گهرمه ی هه لواسینی تابلۆيه کدا بووم، له ناکاو ده رگای ئه و ئوقيانوسه سه يره م له سه ر کرايه وه، ده رگای ئه و پيگا دوورودريژه ی منی ده به ست به هه مووتانه وه، ئينه ی شه يداکانی هونه ر. ئه م ئوقيانوسه ی که نه سنووری هه يه وه نه کوتايی، زه رياهه که که شه پۆل ده دات و ده روات، شه پۆل ده دات و ده روات. به ره و سنووری ئه وديو ژيان و ئه و ديو مه رگ. ئاه... پوژگارتيک من شاری مۆسيقاره سپيه کانم به خورافه ت ده زانی، بيئه وه ی بزانه م که هه موومان له سه ر پيگای ئه و شارهدا وه ستاوين، هه موومان پرين له جوانی کوژراو، پرين له هاواری کوژراو. ئيستا بۆ يه که مجار من يه کيک ده بينم له ويه ده گه ريته وه، تۆ ئه ی هاوپيی ئازيزمان، ئه ی ئه وه ی که له بری هه موومان پويشتيت و له بری هه موو سه رنشينه کانی ئه و شاره هاتوويته ته وه چيروکی خوتمان بۆ بگيهره وه، حيكايه تی ئه و شاره مان بۆ بگيهره وه که لينه ی هاتوويت.

ئه و شه وه جه لاده ت له ناو پاسه وانه کانداننيشت و چيروکی خوی گيپرايه وه، چيروکی سووتان و هه ستانه وه کانی، چيروکی بينینی بۆ شوراکانی شاريکی سپی، پيشوازی ئيسحاقی ليوزيپين، گه شتی دوورودريژیی له ناو شاريکدا که هيچ مروفتيک، هيچ بالداريک ناتواني ت ئه مسه ره و سه ری ته ييکات. پاسه وانه کان به شه وقه وه بۆ يه که مجار گوڤيان له و قه قنه سه گرت که ده يگوت: جار دواي جار ده بيت برۆم و هيواي کوژراو به ينمه وه، حه قيقه تی يادکراو به ينمه وه.

پاسه وانه کان سه رسامانه سه يريانده کرد، هه نديکیان يه که مين جار بوو له ژياناندا قه قنه سيک بينن، هه نديکيشيان پيشتري چنده ها قه قنه سيان کونکردبوو. جه لاده ت فلووتی لينده داو ئه وان به مۆسيقاکدا ده يانزانی ئه و

مۆسیقارە ھەریمیکى جاويدانە. دکتۆر بابەک وەک سەرەک خێلێک تابلۆو کتیبەکانى بەسەر پاسەوانەکاندا دابەش دەکرد، ھەر یەكەو دەبايە بەشێک لەو خەزنە گەورەيە بپارێزێن، ئەو گەنجینەيە مولکى يەک شوێن، يەک جێگا، يەک مەزگەر نەبوو، مولکى تەواوى مەزگەرەکانى ئەم دۇنيایە بوو، دەبوایە ھەموو پاسەوانەکان پێکرا ھەلیگرن و بپارێزن. دەبايە لە يەک کاتدا لە زۆر شوێنى دۇنيادا دابەش بێت، وەک ئەوەى ئەو دابەشکردنە لە دەستوورىكى نەتەندى نوسرايەت، کە لە مێژە شاری مۆسیقارەکان بەم پۆلە پەرۆشانەى جوانییەو گەرنەدات. ئەوەى دەمايەو تابلۆى شاری مۆسیقارە سېپپەکان بوو کە قەقنەس خۆى دەبايە دابەشییەکان، نامەکان بوو، نامەى ئەو پۆلە غەمگینانەى جەلادەت خۆى دەبايە دەرگا بە دەرگا بیا بنات.

پاسەوانەکانى جوانى بەشى خۆیان دەبرد و دەپۆشیستن، ئەوەى دەمايەو جەلادەت و موسای بابەک و مستەفای شەونم بوو کە ھەر سێکیان پێکەو لەو سەردابە نەتەندیە دەھاتنە دەرى و لە ئێوارینیەكى دەرەنگدا بۆ پیاوێکی درێژ لە ماشینیەکەى مستەفای شەونمدا بەو شارە گەورەيەدا دەرەچوون، ئەو ئێوارەيە موسای بابەک شتەکانى وەھا تەفسیر دەکرد کە کیومەرسى یەزدانى خۆرەم و سەلوا طحان دوو کەسن لەو بازنە گەورەيەدا کە دەبايە تابلۆى مۆسیقارە سېپپەکان بە ناویدا بسوڤايەتەو تا دەگاتە دەست ئەو، ئەو سوڤە مەزن و بێپرانەو ھو ناکو تايە کە لە پێگایەو ھونەر بى گویدانە بەر بەستەکانى کات و شوێن ئادەمیزادەکان پێکەو گەرنەداتەو.

بەو شارەدا دەگەران و موسای بابەک بە جۆریک سەرقالی تەفسیری نەتەندیە گەورەکانى ژيانى خۆى بوو، ھېچ شتێكى یاد نەبوو... لەو ئێوارەيەدا زۆر دەرەنگ موسای بابەک لە پێشى ماشینیەکەدا نامەيەكى لە گیرفانى چاکەتە کۆنەکەى دەرەھینا، چاوەکانى کزەکردو بە دەنگیکى نوسا،

دەنگى پۇچىك لە مېژە ئامادەيە بۇ مردن، دەيگوت: جەلادەتى كۆتر، لە مېژە ئەم نامەيەى تۆم لايە، ئەمە نامەى تۆيە، يەككىكى خۆشەويست بۇ تۆى نوسيوە.

جەلادەت نامەكەى وەردەگرت و دەيكردەو، بەر لەوەى حەرفى يەكەمى بخوینتەو، سەيرى ژیرەكەى دەکردو ناوى داليا سیراجەدینی دەبینى كە بە خەتیکى ورد لە بن ناوەكەيەو نوسیویوى «كچى پورى خۆت كە دونیات بە دوادا دەگەپیت... تریفەى زستان».

* * *

داليا سیراجەدین لە نامە درێژەكەیدا نوسیویو «كوپى پورى ئازیزم بیرتەكەم، هیندە بیرتەكەم، دەترسیم گەر بینم بۆلات پىگاكان لە ئىشتياقدا بسووتین» ئەمەیان پستەى خۆتە، بیرتە وەك شیت دەوەستایت و ئەو جۆرە قسانەت پێدەگووتم. كوپى پور تۆ لە كوینیت، من هاتم، پۇژىكى باران هاتم و ئەو ئوتیلەم دۆزییەو، ئەو ژوورەم دۆزییەو، بەلام ژوورىكى خالى بوو، پرپوو لە سەرمای بەجىماوى زستان. هەموو شتىكى لىبوو تۆ نەبیت، تۆ كوپە پورە درۆزنەكەم، من دواى تۆ لەگەل هەموو لىقەوماو بریندارەكاندا بە تونیلێكى درێژ و پر ئەستێرەدا پۆیشتم، خۆشچالم توانیم دەیان خەلك لە مردن پزگاربكەم، لەو پىگایانەدا منداالم هەلگرت و پیرم لە مردن پزگاركرد. لەگەل دكتور بابەكدا چووم بۇ شارىكى گەورە گەورەو لەوئى كۆمەكم كرد، چەندین مانگ لەوئى ژيام، كوپى پورم پێدەچیت باوەپنەكەیت، من نەمردم... نەمردم. دەزانم تۆ باوەپ بە من ناكەیت، بەلام من چۆنت بۇ دەگێرمەو ئاوهاوو، دكتور بابەك عیادەيەكى هەبوو، من بێئیش بووم، شوینتیکم نەبوو پوى تىكەم، تۆم نەبوویت، نەمدەزانى كوپە پورە بېسەتەكەى خۆم چى لىهاتوو، ئاە... دەزانم ئىستا دەلێیت من

يېسفهت نېم، ده‌زانم درۆده‌كه‌يت، ده‌لېيت هه‌موو شه‌ويك منت له‌ خه‌وتدا
 بېنيوه، ده‌لېيت تۆم له‌سەر قادرمه‌كان ده‌بېني، تۆم له‌ بالكونى ئه‌و ئوتېله
 سووتاه‌وه ده‌بېني. به‌لام ده‌زانم تۆ درۆ ده‌كه‌يت، تۆ درۆزنترين كورپكى
 له‌ دونيادا بژى، ئېستا هېچ كه‌سكى تر له‌سەر ئه‌م ئه‌ستېره‌يه له‌ تۆ
 درۆزنتر نېيه. قه‌يناكا، با من خراپ بم، با ئه‌م كچه‌ پوره‌ به‌دبه‌خته‌ي
 خۆت خراپ بېت. رۆژيك به‌دواى باسمى جه‌زائيريدا به‌ره‌و شاره‌كانى
 باشوور كه‌وته‌وه رې. ئېستاش دلنيانېم ئاخۆ ماوه‌ يا مردووه، دل‌كه‌ي
 من باوه‌رېكه‌ نازانم ئاخۆ باسم له‌ دۆزه‌خه‌ يان له‌ به‌هه‌شت، له‌سەر
 زه‌وييه‌ ياخود له‌ ژير زه‌ويدايه، له‌ مه‌له‌كووتى خودا‌دايه‌ يا له‌ ژيرزه‌مينه
 تاريك و نوته‌كه‌كانى ده‌وله‌تدا، زۆرجار دلنياده‌بم له‌ مردنى، ئاسوده‌ واز
 له‌ هه‌موو شتيك ده‌هېتم و شه‌وان به‌ ئارامى لېي ده‌خه‌وم، هه‌نديجارېش له
 ناكاو سېته‌ره‌كه‌ي له‌ ژيانمدا ده‌رده‌كه‌ويته‌وه. نا جه‌لادەت ده‌زانم ئېستا پېم
 ده‌لېي كچيكى بېته‌زه‌يى و دلره‌قيت كه‌ حەزت به‌ مردنى خۆشه‌ويسته‌كه‌ي
 خۆته... كورپه‌ پوره‌ بېشه‌رمه‌كه‌ي خۆم، كورپه‌ پوره‌ به‌دبه‌خته‌كه‌ي خۆم، من
 به‌زه‌يم به‌ودا دېته‌وه، به‌زه‌يم به‌ ئازارو چاوه‌روانى و ته‌نهييه‌كه‌يدا دېته‌وه،
 من دواى ئه‌و هه‌موو گه‌رانه، جاريكى تريش، ساليكى په‌به‌قى دى شار
 به‌ شارو گوند به‌ گوندى باشوورى به‌ دوا‌دا گه‌رام و نه‌مدۆزييه‌وه، به‌لام
 وه‌ك جارن تارماييه‌كه‌ي ده‌بېنم... واى كورپه‌ پوره‌ بېحه‌ياو بېشه‌رمه‌كه‌ي
 خۆم، هه‌تا باسمېش وه‌ك جارن نېيه، هه‌موو شتيك ده‌گورپيت، هه‌تا
 تارماييه‌كانېش ده‌گورپين، ئېستا سېته‌ره‌كه‌ي له‌ دووره‌وه ته‌ماشامده‌كات و
 ده‌روات و قسه‌م له‌گه‌لدا ناكات. ئاى جه‌لادەت تۆ چه‌نده‌ خه‌فته‌ت دامى،
 ها پېمبلى دۆسييه‌كه‌ت بۆ هه‌لگرتووم يان نا؟. خودايه‌ چه‌نده‌ بېرتده‌كه‌م.
 ده‌زانم ئېستا ده‌پرسيت: داليا په‌رييه‌ چكولانه‌كانت ماون؟ نا جه‌لادەت
 نا، ئه‌و فرېشتانه‌ ده‌ميكه‌ وازيان لېه‌يناوم، رۆژيك ويستم سه‌رله‌ نوڤ
 ئه‌و شاره‌ بدۆزمه‌وه، بچمه‌وه بۆ پرته‌قالى سېي، هه‌موو بيايان گه‌رام،

سه رتاپای پینگاگانی خورثاواي فوراتم ته يکرد، له هه موو گوندو شاروچکه و هوښه و ديار يکدا پرسياړی ئه و شارهم کرد، جگه له حياکيه تيکي سهير هيچی ترم نه بيست، حياکيه تي شار يک که وهک که شتييه کی گه وره به ناو لمدا سه فهرده کات، هه نديجار دهرده که ويټ و هه نديجار ونده بيټ. شار يک به رده وام ده سوويټ، په نگه جه لادته ئيستا به شنيک له پوحي ئيمه له ناو ئه و شارهدا بيټ و بسوويټ... ئه و شه وهی که فاي له کهم دا به تو وامده زانی ده مرم. له هه موو دله وه ويستم به لگه ی بينگونا هی و مردنی ئه و کوږه به سته زمانه لای تو بيټ، ده مگووت خودايه گه ر پوژنيک له پوژان چيروکی من و ئه وي گيږايه وه با هه موو شتيکی له لايټ، بو وا هه سته کهم که تو پرگارمانده که يټ، نازانم... بو؟...»

نامه يه کی سهير بوو، له پشت ديږه کانه وه کاراکته ري ئه و کچه م ده بينييه وه که له يه ککاتدا ده يتواني زور شپړزه و زوريش به ويچار بيټ. له خواړی خواړی نامه که دا ناوی بنکه ی پيکخواړيکی بيانی هه بوو که له هه ريتمه شاخاوی و گوندن شينه کانی کوردستان خه ريکی ليتانی بير و کردنه وهی قوتابخانه و پيدا کردنی په ين و ئاموژگاري کردنی جووتياران بوون. سهير بوو له لام داليا سيراچه دين راسته وخو به وجوره له باشووره وه فريبوو بو باکوور و له و پيکخواړه خيږخوازه دا بوو بوو به وه ريږي ټينگليزي.

که موسای بابک ئه و نامه يه ده دات به جه لادته وهک شيتی ليتديت، وهک جانه وه ريکی ليتديت ساله های سال له قهفه زدا بوويټ و له ناکاو دهرگای قهفه زه که کرابيټه وه. به هه موو هيزی خو ی راده کات، ده بيټه کلپه يه ک له بيسه بري که چيتر ناتوانيت ئارام بگريټ. دهرگای ماشينه که ده کاته وه و بيمالاوايی به هه موو چياو پنده شت و به رده لانه کانی ئه و هه ريتمه دا پرووده کاته ئه و ناو نيشانه، وهک جانه وه ريک غه ريزه کانی پيشيکه ون به دول و سه خته نه کاند ه لده که ږيت. هه موو شه و به پيشيکی دريژو جه سته يه کی

لاوازو درىژەۋە ۋەك چەقلىكى تەنھا بە تاريكىدا دەپوات، جگە لە داليا سىراجەدىن ناتوانىت بىر لە ھىچ شتىك بىكاتەۋە، گياكان و ھەۋرەكان و پەشەباي دوور پىكرا ناۋى داليا دەدەنەۋە بە گوئىدا، شەپۆلە شىتەكانى ھەۋا و تريفەي مانگ و جريوۋى ئەستىرەكان ھەموو ناۋى داليايان دەھىتا. دواي دوو پۇژ رۇيشىتى بىنچان نىۋەپۇيەكى پايىز دەگاتە ناۋىشەنى ئەۋ كەمپە، لە بەردەركى پىكخراۋەكەدا پاسەۋانەكان پىئىدەلەن خاتۋونى داليا سىراجەدىن لەگەل بەپۇيەبەرى گشتى پۇژەكاندا كە پياۋىكى ئوسترايىيە، لە گەشتىكى درىژە و تا ھەفتەيەك ناگەپىتەۋە، جەلادەت بىتەۋەي ماندوۋ بىتت بە كىۋ و دارستانە چەرەكانى دەۋرى كەمپەكەدا ھەلدەگەپىت و لەۋيۋە لەسەر درەختەكانەۋە فلوۋتە سىجراۋىيەكەي خۇي لىدەدات، ھەفتە لە دواي ھەفتە دەپوات و داليا ناگەپىتەۋە، پايىز تا دىت توندترو ھەۋا تابىت ساردتر و ئاسمان تابىت گرژتردەبىت. ھەموو شەۋىك جەلادەت لەسەر درەختىكى بەرز كە دەكەۋىتە سەر يالىك بە پشتى ئەۋ بىكە تايىبەتتەۋە كە بىانييەكان بۇ كۆنترۇلكردنى ئىشەكانى خۇيان دروستيانكردو، فلوۋت لىدەدات. دواي بىست و شەش پۇژ لە ساتىكدا ۋەك دەرويشىكى بىتخەۋ و ماندوۋ دەيەۋىت بچىتەۋە ئەۋ كۈنچ و بىنبەردەي بۇ خەۋى شەۋانەي خۇي خۇشىكردو، كۈنى لە دەنگى داليا دەبىت لە تاريكىدا بانگىدەكات «جەلادەتى كۆتر، تۆ لە كۈيىت، تۆ لە كۈيىت»... ۋەك دواھەمىن شەۋ كە لە شارى تەپتۇژە سىببەكان بانگىكرد، ۋەك دواھەمىن شەۋ كە لە ناۋ زرمەۋ گرمەي خومپارەۋ موشەكەكاندا بانگىكرد كاتىك دەيزانى ئەۋ دەنگە دەنگى داليايە، بەلام وايدەزانى لە دونيايەكى ترەۋە دىت، لە ئاسمانەۋە دادەبەزىت، لە شۈيىنىكى ناديارى ناۋ وجودەۋە بانگىدەكات. لەۋ ساتەدا. لە نىۋان ئەۋ دوو بانگەدا، كە ھەر دوۋكىيان يەك بانگ بوون، يەك ھاۋاربوون ھەستىكرد ژيان چ سوپىكى مەزن و كوشندەي خواردوۋە، ھەستىدەكرد ئەۋەي زەمان بردۈيىتى بە يادەۋەرى ناگەپىتەۋە. لە ناۋ درەختەكاندا

به خوی و فلووته که یه وه به ره و لای ئه و دهنگه رایکرد، دهنگی کچیک له سهراب، کچیک هه تا که باوه شیشی پایکرد، کاتیک دوی ئه و هه موو لیکدا برانه بۆ یه که مجار ئاوها له نزیکه وه ماچیکرد هیشتا هه ر سهراب بوو و هه ر ته م بوو، هه ر خه یال بوو.

دالیا که له په نجه ره که ی خوی وه گوینی له دهنگی فلووته که ی بوو، بیته وه ی بیربکاته وه دلنیا بوو ئه وه موسیقای جه لاده تی کۆتره، هه مووی چه ند سه عاتیک بوو که رابوو وه بۆ که مه که، پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و تیشیرتیکی بیجی و کاپه یه کی کچانه ی شینی له سهردا بوو. که باوه شی به جه لاده تا کرد هه ناسه ی وه ها توند بوو بوه قسه ی بۆ نه ده کرا، سه رکه وتن به و یاله به رزه دا، گوێگرتن له و موسیقایه، دوودلی و گومانی له بینین و دوزینه وه ی جه لاده ت برستیان لیبریوو. له ناو دارودره ختی ئه و کتیه دا، له ناو کزه بای شه ویکی دلره قدا له ئامیزی جه لاده تا وه ک مندالیکی چکۆله ده ستیکرد به گریان، ئه و چه ند سه له که میک پیری کرد بوو، به لام جه لاده ت له ژیر شه وقی مانگه شه ودا جوانتر ده بیینی. جه لاده ت پتیده گووت: من چه ند هه فته یه لیهره م، ده یان شه وه چاوه پروانی تۆم. له و سه اته وه ی که دکتۆر بابیه ک نامه که ی توی دامی، وه ک شیت رامکرد، دالیا ئه م هه موو سه له تۆ له کویت، تۆ له کویت، بۆ نه هاتی له گه لمد، بۆ به جیته هیشتم؟. دالیا ده گریا، وه ک گریان هه سستی و بیبرانه وه کانی خوی، ئه و گریانانه ی سه لۆنه که ی تیاتری پرته قالی سه ی بیر جه لاده ت ده هینایه وه. دوی ئه و هه موو سه له، ئازار و زیندان و سه ختی جه لاده تیان فیری شتیک و یقارو سۆزی کورانه کرد بوو، فرمیسکه کانی بۆ دالیا سپی و له نیوان فرمیسکه کاندای گوینی له و چیرۆکه سه یرو دووردریزه ی دالیا گرت که تا قوولتر بیایه ته وه، دهنگی دالیاش ئارامترو سینه ی هیمنترو فرمیسکه کانی که مترو دره و شه وهر ده بوون.

داليا ھەموو شتىكى لەسەر جەلادەت دەزانى، لەو كاتەوھى مستەفای شەونم جەلادەتى بە موساى بابەكەوھ گرىدايەوھ، لەو كاتەوھ داليا ەودالى جەلادەت بوو. پوژىك دوای سەفەرىكى درىژ لە شارە خاپوورەكانى باشووردا بە كژەى زستانى بىابانەكانەوھ لە لەشىدا خۆى دەكاتەوھ بە عىادە چكۆلەكەى موساى بابەكدا، ئەو يەكەمىن جار ھەوالى دەرگەوتنەوھى جەلادەتى دەداتى، ناوئىشانەكەى بۆ دەنوسى و لە ماشىنىكى تايبەتى و بە شۆفىزىكى ناسياودا دەنىزىت بۆ باكور. كە داليا دەكاتەوھ ئەو شارە دىزىنەى خۆى، شارى دلدارىيە كۆنەكان و شارى ەشقە مندالەكانى جارن، ھىشتا ئەو ترسە لە گيانايەتى كە چەندەھا سال لەو ەوبەر تورپەى براكانى لە دليدا سەوزيانكردبوو، ئەگەرچى دەيزانى براىەكى مردوووھ براىەكى ترى ئىفلىجى نىوجىگايە، بەلام لە ھەموو شتىكى ئەو شارە دەترسا، لە شەقامەكان، لە كوچە بارىكەكان، لە درەختى نىوھ گيانى سەر پىگاكەكان، لە دىوارى بەرزى قوتابخانەكان، لە بۆنى چەك لەسەر سوچەكان، ھالاوى باران لە ھەوادا، بۆنى تەپى كۆتر لە سەر درەختەكان. تەنيا بۆ دۆزىنەوھى جەلادەت دىتە ئەو شارە، راستەوخۆ پوودەكاتە ئەو ئوتىلە، دەچىتە ئەو بالەخانە سووتاوھ، پوژىكى ساردى زستانە، بارانىكى خور دەبارىت، داليا ەك شىت دەگەپىت و جەلادەتىش لە مېژە لە نىوان زىندانەكاندا ھاتوچۆدەكات. لە قاتى شەش كەس نابىنئىتەوھ، دراوسىكانى ھەوالى گىرانى جەلادەتى دەدەنى، بەلام باوھەريان پىناكات. بەو ترسە قولەى خۆىەوھ ھەموو شار دەگەپىت، لە زور كوچەو كۆلەندا ھەوالى جەلادەت ناوىك دەپرسىت، بەلام كەس نابىنئىت و ھا ناوىكى بىستىت. باران تەپىدەكات و دەگەپىت، گەشتىكى درىژ بە بازارو كوچەكاندا دەكات، گەرانىكى شەپزە كە كەمىك ترسى دەپەوئىتەوھ. بەردەوام باران دەبارىت و بارانىش مندالى و گەنجى بە يادا دەھىنئىتەوھ، ھىچ شتىك ەك ئەو بارانە كارىگەرى لەسەر يادەوھرىيەكانى نىيە، تەك تەك باران بە قزىدا دىتەخوارى، سەرتاپاى

ته‌رده‌کات، وه‌ک شیت وازناهیئت، پیاوانی بازار و گه‌نجانی برسی ناو
گوزره ته‌سکه‌کان سه‌یریده‌کهن و ده‌زان هیچی له‌ خانمه به‌ وبقاره‌کانی
ئو شاره‌ ناچیت، که به‌پنی ئه‌ندازه‌یه‌کی تاییه‌تی ده‌میانده‌کهنه‌وه، دایده‌خن،
هه‌نگاو ده‌نین، سه‌یری ئه‌ملاولاده‌کهن، هه‌تا له‌ زهرده‌خنه‌شدا بری هه‌ل‌برین
و دانانی لیو قانونی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه. کچانی ئه‌م شاره‌ خه‌ل‌کین ناھیلن
باران لیان بدات و ناشه‌یلن کراسه‌کانیان هیند ته‌ربیت ستیانه‌کانیان له
ژیره‌وه‌ ده‌ربکه‌ویت، به‌لام دالیا هیچی له‌ خانمه به‌ حورمه‌ته‌کانی ئو شاره
ناچیت، شه‌رمناکات له‌وه‌ی بپرست که له‌دوای کوپیکه به‌ ناوی جه‌لاده‌ت
ئیسماعیل، شه‌رمناکات باران وه‌ها ته‌ریکات مه‌مکدانه په‌مه‌یه‌که‌ی دیاربیت
که حه‌یاچوونیکه گالته‌ی پیناکریت... پوژیک تا ئیواری به‌ ژیر بارانیکي
بیکوتایی زستاندا به‌ کوچو بازار ی ئو شاره‌دا ویل ده‌بیت و بیچاره و
بیده‌ره‌نجام ده‌سوپیته‌وه، که دلنیا ده‌بیت له‌وه‌ی وه‌ک هه‌میشه‌ ریواریکی
مایه‌پووجه، هه‌مان شه‌و ده‌گه‌پیته‌وه بو لای دکتور باب‌ه‌ک، که تا ئه‌وکات
هه‌والی گیرانی مسته‌فای شه‌ونم و جه‌لاده‌تی نه‌بیستوه.

دوای مانگیک له‌و پوژه شه‌ویکی سارد، پیاویکی قه‌له‌و به‌ پالتویه‌کی
دریژ و کلته‌یه‌کی گه‌وره‌وه که له‌ کلته‌ی سه‌رۆکه کۆمونیسته‌کان ده‌چوو
له‌ده‌رگا ده‌دات، ئو پیاوه مسته‌فای شه‌ونمه که دوای حه‌وت مانگ زیان
له‌ زینداندا بی تۆمه‌ت و بی دادگا هاتۆته‌ده‌ری. ئه‌وشه‌وه‌ش که به‌ قیافه‌تی
دیکتاتۆریکی رۆح سووکه‌وه له‌ ده‌رگای عیاده‌که‌ی موسای باب‌ه‌ک ده‌دات
پینجه‌م شه‌وی ئازادییه‌تی. به‌لام لای دالیا سیراچه‌دین شه‌وی کرانه‌وه‌ی
نه‌ینییه‌کانه، کاتیک مسته‌فای شه‌ونم چیرۆکی مردنی پرته‌قالی بابلی
ده‌گێرته‌وه، دالیا ده‌سته‌ده‌کاته گریان، هه‌ر ئو شه‌وه تا به‌یانی هه‌موو
شتیک له‌سه‌ر ژیا‌نی ئو چهند س‌اله‌ی جه‌لاده‌ت ده‌زانیت. دلنیا ده‌بیت
جه‌لاده‌ت ئیستا له‌ زیندانیکي دووردايه که ده‌بیت یه‌کیک ده‌ربه‌هینیت.
ئیدی تیده‌گات که ئو مه‌حکومه تا کوتایی به‌دوای دیله‌کاندا بگه‌ریت،

سەردەخاتە سەر سىنگى موساى بابەك و دەلىت «دەكتۇر ئەمە چ ولاتىكە تاهەتاهەتايە دەبىت ژنان بەدواى پىاوه دىلەكاندا بگەرىن». بەلام وەك ھەر قەدەرىكى دىكەى رەش، دالىا بەرابەرى دەوہستىت. چۆن سالانىكى درىژ ژيانى خۆى بۆ گەران بەدواى باسمى جەزائىرىدا تەرخاندەكات، بىرپاردەدات بە دواى جەلادەتىشدا بگەوئەرى. ئەو لە ناخى دلىدا دەزانىت ئەمە دووبارەبوونەوہى حىكايەتەكانە، ئەو دووبارەوہبوونە ترسناكەيە كە دالىا بەدرىژايى ژيانى لىى دەترسىت، دووبارەبوونەوہى ژيان وەك دووبارەبوونەوہى بىابان و لم و سەراب، وەك دووبارەبوونەوہى شارەكان و كوچەكان و درەختەكان. ئەو شەوہ موساى بابەك بىناك بە ژوورەكەدا پىاسەدەكات و پىئاندەلىت: ئىوہ ھىچ نازانن، جەلادەتى كۆتر، لە رىگادايە بۆ شوئىنىكى دوور، بۆ جىگايەك كە تەنبا قەقنەسەكان دەيگەنى.

چەند پۆژ دواتر دالىا لە پاسىكى گەورەدا بە ناو خالە بىكۆتايەكانى كۆنترۆلدا، بە ناو بىكەى يەك لەدواى يەكى پىشكىندا، لە ناو دوكلەلى ترس و ھالاويى جەنگە بىئوچانەكانى ناوخۇدا دەگاتەوہ كوردستان، شەوى يەكەم دەچىت بۆ لاي شاناز سەلىم، ئەو خانمەى مستەفاى شەونم بە دوپىشكى ژەھراوى ئەم چىرۆكە ناويدەبات. شاناز لە ژوورىكدايە پەرە لە وئىنەى پرتەقال، بە غرورى ژنىكى دەولەمەندەوہ كە لەناو بۆنى پارەو بۆنى مردندا ونبوہ پىئەدەلىت: مەن دەزانم تۆ كىتت. تۆ ئەو قەحبەيەيت، جەلادەت لە تياترۇخانەكاندا جوزەلەى بۆ لىدەدايت. چاكترە خۆت ماندوونەكەيت، درەنگ يان زوو جەلادەت بە مردىك دەمرىت خراپتر لە مردنى ھەر سەگىك كە پىش مردنى وا رىسوادەبىت تواناى وەرپىشى نامىتت.

دالىا سەرسام لە كىنەو رقى ئەو ژنە دىتەدەرى و دواى سۇراغىكى درىژ يەكەمىن ھەوالى جەلادەتى لە بەرپرسىكى حىزىبىيەوہ دەستدەكەوئە كە پەيمانى دەداتى گەر لەگەلدا بەخوئەت جەلادەتى نىشاندەدات، دالىا كە سوئىندى خواردوہ تا مردن لەگەل ھىچ پىاويكدا نەخەوئەت، لەبرى لەشى

خوی دواهمین ملوانکه‌ی زیرینی خوی ده‌داتی و پییده‌لیت «من به که‌لکی
تو نایم، ثم ملوانکه زیره وەرگره، ثمه بق تو باشتره، گهر بیفرۆشیته‌وه
پاره‌که‌ی به‌شی نه‌وده‌ه‌کات له‌گه‌ل ده‌ ئافره‌تی له‌ من که‌نجترو جوانتردا
بخه‌ویت».

ئو به‌ر پرسه‌ شه‌ویک له‌ شه‌وان دالیا سیراجه‌دین ده‌بات بق گوندیکی
زۆر دور، له‌ مالیکی چکۆلانه‌دا، له‌ زیرخانیکی تاریکا که‌ شوینی به‌ستنه‌وه‌ی
ئه‌سپ و گویره‌که‌و ئه‌و شتانه‌یه‌ له‌ درزیکه‌وه‌ جه‌لاده‌تی نیشانداده‌ات که‌
له‌سه‌ر زه‌ویه‌کی ته‌ر دانیشتووه‌و له‌ پشته‌وه‌ به‌ کۆله‌که‌یه‌کی که‌وره‌وه
به‌ستراوه‌ته‌وه. دالیا له‌و درزه‌وه‌ هاوارده‌کات جه‌لاده‌ت... جه‌لاده‌ت. ئه‌و
بیته‌زو نیوه‌گیان سه‌ربه‌رزده‌کاته‌وه‌و نایبینیت.

دالیا ئه‌و شه‌وه‌ له‌ناو ره‌شه‌بای پاییزو له‌ ژیر ئه‌ستیره‌ی سه‌رمابرده‌له‌و
له‌ نابین گه‌لای له‌رزیدا حیکایه‌تی خوی بق جه‌لاده‌ت گێڕایه‌وه‌ پیگوت:
جه‌لاده‌ت ئه‌وه‌ دواهمین جارم نه‌بوو که‌ تۆم بینی، شه‌ویک من له‌گه‌ل ئه‌و
پیاوه‌دا پلانمان دانا تو برفینین و گهر پلانه‌که‌مان سه‌ریگرت مل بق هه‌موو
داوایه‌کی بده‌م. نه‌مده‌ویست تو به‌وجۆره‌ ئازار بچێژیت، دواچار هه‌موو
شتیکمان پێکخست، به‌ته‌مای شه‌ویکی تاریک بووین دابیت و ئازادتبکه‌ین،
له‌و پلان و تیفکرین و پامانانه‌دا بووین که‌ ده‌سته‌و تاقمیکی تر تو‌یان
پفاندو هه‌موو شتیکمان لیه‌له‌وه‌شا و هه‌رچی نه‌خشه‌یه‌که‌مان هه‌بوو پووچه‌ل
بووه‌وه. به‌لام جه‌لاده‌ت، کورپی پورم هه‌ر له‌ دوات بووم، کۆلم نه‌دا. له‌گه‌ل
هه‌موو مه‌راق و ده‌ردیکدا هه‌ر له‌ دووت ده‌گه‌پام. ده‌مزانێ من چه‌ند
به‌دبه‌ختم، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو غه‌م و به‌دبه‌ختیه‌کیشدا خۆم به‌ خۆشه‌خت
ده‌زانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئه‌م ئێشه‌م ده‌ستکه‌وت که‌ ده‌متوانی به‌ هۆیه‌وه‌

لە كوردستان بىمىنمەۋە پىتى بژىم و بەدۋاى تۇشدا بگەپىم. بچووبامايەتە
 ھەر گوندىكەۋە يەكەمجار دەمپرسى ئاخۇ زىندانى تىدايە يان نا، يەكەمجار
 لە ژن و مندالەكان سۇراغمەكرد، چونكە دەمزانى ئەوان پاستىم پىندەلەين،
 ئەى چۇن جەلادەت ھەموو وایاندەزانى من شتىكى گرنىگم، شتىكم دەبىت
 ھەموو مرقۇتىك ھەموو شتىكم پىتلىت. لەو سەفەرە درىژانەدا دووبارە
 دىلەكانم بىنىيەۋە، ناو زىندانەكانم بىنىيەۋە، خوين و برسيتى و پىسۋاى
 مرقۇقەكانم بۇنكرد، بەرلەۋەى جارىكى تر تۇ بىنىم سەدان زىندانم بىنى.
 ئازىزم بەردەۋام بىنانوۋىيەكم دەدۇزىيەۋە خۇم بە بەندىخانەكاندا بىكەم و
 سەيرىكەم بزانم كىتى تىدايە، بەخودا، چۇنت بۇ دەگىزمەۋە وابوو... جاتۇ
 ھەر باۋەرمەكە، كەيفى خۇتە، تۇ كەى باۋەرت بە من كىردە. تادۋاجار
 شەۋىك لە گوندىك، مندالىك بەپاكىردن ھات و بەدەنگىكى مندالانە پىنگووت
 «داليا خان... داليا خان، دىلىكى تازەيان ھىناۋە بۇ مەكتەبەكە، دىلىكى زۇر
 خەتەرە... زۇر زۇر... لە دىۋ خەتەرترە، نايىت كەس كەس بىيىنىت».

كوپى پورى ئەزىزم، ۋاپىكەۋت باۋكى ئەو مندالە پاسەۋانى تۇ بوو،
 لە پەنچەرەكەۋە تۇى نىشاندام، لەسەر زەۋىيەكە بەدەستى بەستراۋە
 خەتەتۋىت، من بانگم لىكرىت جەلادەت... جەلادەت. تۇ سەيرىكرىم و
 منىت نەبىنى.

داليا شاژنى ئەو كەمپەبوو، ئەو جەلادەتى كۆترى برد و لە ژوورىكى
 تايبەتيدا جىكاي بۇ چاككرد، سەرمای دوورودرىژى شەۋگار تەزاندەبوو،
 بىنىيەۋەى داليا ۋەك جۆرە لە دايكبوونىكى تازە وابوو، بەلام بە ئەندازەيەك
 لاۋازو ماندوۋوبوو بە فلۇوتەكەى دەستىيەۋە لە سەر تەختىكى درىژ خەۋى
 لىكەۋت. داليا دەرگاگەى لىداخست و لەۋدىو پەنچەرەكەۋە بە ئىنگلىزىيەكى
 ساف كەۋتە گىترانەۋەى چىرۆكى جەلادەت بۇ ئەو پىاۋە بىانىيەۋەى
 كەۋەك بۇ تەماشاي مۇمىيايەكى كۆن ھاتىن، لە دەلاقەيەكى چكۈلەۋە
 سەيرىاندەكرد. يەكەمجار بوو لە كوردستان بەسەرھاتى مرقۇتىك بىيىستن

بۇنى ئەفسانەيەكى خۆرھەلاتى دىزىنى لىيىت. بەپاى ئەوان كوردستان بە
 سروشته شاخاويىيە سەخت و خەلكە جووتيارو شارە غەمگىنەكانىيەو،
 شتىكى تىدانەبوو سىحرى سەربورده كۈنەكانى خۆرھەلاتى ھەلگرتىت،
 مەرۆف لە ناو ئەو ھەموو شاخ و كۆيەدا ئاسەوارىكى كاراكتەرە گەورەكانى
 ئەدەبىياتى كۈنى خۆرھەلاتى نەدەبىنيەو، پوخسارى ئەو ژنە جووتيارو
 پياوھ قاچاغچى و تەنگ بەدەستانەى ئەمسەر بۇ ئەوسەرى كوردستانيان
 پركردبوو، شتىك لە يادگارى سەندباد، ەلى بابا، قمر الزمان يان بدر
 البدورىان زىندوونەدەكردهو، بەشى ھەرە زۆرى خەلك لە مەلانەسرەدين
 يان مەلاى مەزبور دەچوون لەوەرزيكدا نوكتەى بيرچوويىتەو. بيانىيەكان
 سەرسام لەو چىرۆكە عەجىبەى داليا بۆى گىزانەو يەكەيەكە لەو پەنجەرە
 چكۆلەيەو لە برىنەكانى سەر دەست و سىنەى پادەمان. ئەو شەو داليا
 لەگەل سباستيان ميوولەردا لە سالىنى نانخواردنى كامپەكە بەدرىزى
 قسەيان لەحىكايەتى ئەم گەنجەكرد. «سباستيان ميوولەر» كەبەر لەوھى
 لە ئىشەكەى دەرېكرىت، مامۇستايەكى ناسراوى ئاركيۆلۇژياى زانكۆى
 ھايدلبىرگ بوو، لەو ماوھەدا يەكېك بوو لە دۆستە نزىكەكانى داليا، لە
 شارۆچكەيەكى خۆرئاواى پايئەو ھاتبوو، لە ھەمووان سەرسامتر گونى لە
 چىرۆكى جەلادەتى كۆتر گرتبوو، سالانىك دواتر داليا لە نامەيەكى سەيرو
 پەر نەئىندا بۇ موساى بابەك باسى ئەو تەفسىرە سەيرانەى سباستيان
 ميوولەرى نوسىبوو. شەويك «ھېر ميوولەر» دواى ئەوھى چەندەھاجار
 چىرۆكى جەلادەتى كۆتر دەبىستىت بەدەم خواردنەوھى بوتلىك شەرابى
 سوورەوھە گووتبووى: مسز سىراجەدين، ساتىك سەبرم لىكە... ساتىك
 سەبر بابىرېكەمەو. ئۆھ مسز سىراجەدين، تۆ ئەم بوونەوەرەت چۆن
 لەو چيايە دەستەمۇكرد، ئەمە پەيوەندىيەكى بەتىنى بە خداوەندەكانى
 سروشتهوھەيە. حىكايەتى ئەم پياوھ، بە جورىكى سەير لەگەل
 چىرۆكى ھەندىك خداوەندەكاندا تىكەلدەبىت و يەكترى دەپرىت. لەگەل

چیرۆکی خوداوه‌ند «پان» دا، له‌گه‌ل «کریشنا» دا، له‌گه‌ل «شیفا» دا. مسز سیراچه‌دین که سه‌یریده‌که‌م، شتیک له‌ کریشنا‌ی تیا‌ده‌بینم به‌ خۆی و فلووته‌که‌یه‌وه، فلووت ئامی‌ری خودا‌کان بو‌وه، به‌ درێژایی می‌ژوو، فلووت ئامی‌ری خه‌لیقه‌ت بو‌وه، وه‌ک شیفا که به‌ خۆی و فلووتیکه‌وه به‌ ده‌وری گه‌ردوندا سه‌ماده‌کات و جیهان دروسته‌کات. من پیتده‌لیم ئه‌وه‌ی فلووتیکی سیراوی به‌ ده‌سته‌وه بیت ده‌توانیت جیهانیکی سیراوی دروستبکات. لای میسرپییه‌ کۆنه‌کان ده‌نگی فلووت ده‌نگی ئیزیسی خوداوه‌ندی دایک بو‌وه. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ش، مسز سیراچه‌دین، فلووت دیاری خودا‌کان بو‌وه بۆ ئاده‌میزاد، لای هیندییه‌کان فلووت دیاری کریشنا‌یه بۆ ئینسان، من له‌سه‌فه‌ری خۆمدا به‌ هیندا سه‌رنجی ئه‌وه‌مدا کریشنا هه‌رده‌م به‌ فلووتیک و په‌ڕیکی تاوسه‌وه ویتاده‌که‌ن. کریشنا به‌ پنی ته‌فسیری زمانه‌وانی مانای «هیزی ڕاکیشانی خودایی»، فلووته‌که‌ی کریشنا په‌مزی ئه‌و هیزه‌ی ڕاکیشانه‌یه، حیکایه‌تی کریشنا له‌گه‌ل کیزه‌ شیردۆشه‌کاندا که به‌ ئاوازی فلووته‌که‌ی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ڕایانده‌کیشیت و ده‌یانخاته سه‌ر سه‌ما، سه‌مبولی ئه‌و توانایه‌ی فلووته که ژيانی تێپه‌ر به‌ ژيانی جاویدانه‌وه گرێده‌دات.

سباستیان میووله‌ر قژیکی زه‌ردی درێژی هه‌بوو، به‌درێژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که له‌گه‌ل دایادا کاریکردبوو ئاره‌زوویه‌کی عه‌جیبی هه‌بوو هه‌موو شتیک به‌ ئه‌فسانه‌ دێرینه‌کانه‌وه گرێداته‌وه، سیاسه‌ت و دین و مملانی جیهانییه‌کان به‌ چیرۆکی خودا گرێکیه‌کان ته‌فسیرده‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی بیت بۆ کوردستان له‌ که‌مبۆدیاو سریلانکا و بۆسنه‌ کاریکردبوو. ئه‌و شه‌وه یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک جگه‌ره‌ی ده‌کیشا بۆ کورته‌ پیاسه‌ هه‌له‌ده‌ستا، له‌ سالۆنی بلیارده‌که‌وه ته‌پله‌که جگه‌ره‌که‌ی هه‌له‌گرت و له‌ یه‌خچاله‌که ئاوی ده‌رده‌هیتا و میوه‌ی ده‌شته‌وه‌و چاویلکه‌که‌ی ده‌سپری و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی ده‌دا: مسز سیراچه‌دین، فلووت لای کریشنا سه‌مبولی ده‌ست به‌رداربوونی مرقه‌ له‌ خودی خۆی بۆ ئه‌وه‌ی جیگا بۆ ئاوازی

مه زن و ئاسمانی بکاته وه. پوژیک له پوژان راده خیزانی کریشنا لیدیه پرسى «خوشه ویستم، تو بۆ ئهم فلووتت له من زیاتر خوشدهویت؟ حه زده کهم ئهم نهینییه له زارى خۆته وه گوی لیبیت». کریشنا ده لیت «ئهم فلووتهم خوشدهویت، چونکه زور سیفاتی قهشهنگی ههیه، بیر له خوی ناکاته وه، ناوه وهی خوی خالیکردوته وه بۆ ئه وهی جیگای هه موو ئاوازیکی تیابییه وه».

سباستیان میوله ر که میک ده وه ستاو ده یگوت: هه ستده کهم، مسته ر جه لاده تیش به جۆریک له جۆره کان وه ک ئه وه فلووته وه ههیه. که سیکه خوی له هه موو شتیک خالیده کاته وه بۆ ئه وهی بیته ئه وه فلووته گه ردونییه که ئاوازی ئه وانى تر له خۆیدا کۆده کاته وه.

«هیر میوله ر» سه یری دالیای ده کردو درێژهی به خه یاله کانى ده دا و ده یگوت: مسز سیراجه دین، له وانه یه ئهم کوپه کوپییه کی تازه ی خودا وه ند پان بیت، خودای میگه ل و پان، خودای شوانکاره کان و سروشت لای گریکه کان، کوپی هیرمس، که نیوه ی له شی له شیوه ی ئاده میزادایه و نیوه که ی تری له پوخساری بزنیکی کتویدا یه. به لام پان مه خلوقیکی زۆر ناشیرینه، ئا، هاوړیم مسز سیراجه دین، دیاره ئهم کوپه له شیوه دا ناچیته وه سه ر پان چونکه مۆدیلنکی تری ئه وه مه خلوقه پڕ ئاره زووه یه، له راستیدا گه ر بگه ڕییت زۆرو کهم له نیوان هه ر یه کیک له ئیمه و و خودا وه ند ه گریکیه کاندایه کۆمه لیک سیفاتی هاوبه ش هه یه. مسز سیراجه دین بیرت نه چیت، پان هه میشه زۆرجار به کاراکته ری شه یتان له ئه فسانه گریکیه کاندایه تیکه لاوده کریت، هیند پوخساریکی ناشیرینی هه یه دایکی خوی ره حمی ناچیته سه ر و له خوی دوورده خاته وه. به لام «پان» که خودا وه ندیکه به فلووتیکی حه وت لووله وه که هه ر به ناوی خودا وه ند پانه وه به «پان فلووت» ده ناسریت. هینده ی ره مزی سروشت و مردن و هه ستانه وه یه، ره مزی خراپه نییه. فلووته که ی پانیش بانگه وازیکی

خۆشەويستى و سەمبولتىكى ناكامى عەشقى، خودى پان و ئەو پياوانەش
 كەدەكەونە ژىر كەوانى ئەوئەو جۆرە خەلكىكن ئافرەتان زۆر پىويستيان
 بە وەسفى و دلدانەوكانيان ھەيە. پان نىرىكە زۆر دلى بە بينىنى خانمان
 دەكرىتەو، كە بە زمانى ئەفسانە گرىكىيەكان «نېمىي» ان پىدەلەن. پۇژىك
 پان دواى يەكىك لە نېمىيەكان دەكەوئت. كە لەترسى ئەو مەخلوقە
 شاخدارە، قاچ بزنە دەپارىتەو ەبىتە قامىش. ئاھ، مسز سىراجەدىن لە
 ھىچ كىتتىكى دونىادا بە ئەندازەى كىتتەكەى ئۇفید «مىتامۇرفىۇس» دۇعاى
 ئادەمى قەبوول نائىت، بەسە يەكىك دۇعابكات و خوداوەندىك لە خوداوەندە
 زۆرەكان دۇعاكەى بۇ بەيئەنە دى. ھەلبەت سىستىمى فرە خودايى ئەگەرچى
 زىانى زۆرە، بەلام ئەو قازانجە گرنگەشى ھەيە. ھەر ھىندەى ئەو نېمىيە
 بەدەم راكرەنەو دەگاتە سەر پووبارىك بە ناوى «لادۇن»-ەو دۇعاكەى
 قەبوول دەبىت و كاتتىكى پانى پېر شەھوت پېرەھىنىت باوەشى پىابكات،
 لەبرى لەشولارى كچىكى جوان قامىشىكى بۇش و بارىك لە ئامىزى خۇيدا
 دەبىنىتەو. پانى ناكام لە ھەسرەتدا قامىشەكە كەرتەدەكات و قلووتە بە
 نىوبانگەكەى خۇى لى دروستەدەكات، كە ھىند فووى پىادەكات ھاوارى
 عەشق و ئارەزووى لىدیتەدەرى. بىرىشت نەچىت پان ئەو خوداوەندەيە
 كە ھىندەى ھاواردەكات شورای شاران لە بەردەم نەعرەتەيدا دەپوخىت.
 بەلام لە مانە سەپىرتەر، خانمى سىراجەدىن، ئەوئەيە كە پان لەسەرىكەو
 كوپى ھىرمسە كە خوداى پىگاوئانە، بەلى مسز سىراجەدىن، ھىرمس
 باوكى پان يەكىكە لە كەسايەتتە قەشەنگەكانى مىتۇلۇگىاي گرىكى، ھىرمس
 خوداوەندى ئەوانەيە كە سەفەردەكەن، يان ئاوارەو گەپىدەن، خوداوەندى
 بىركرەنەوئەيە، خوداوەندى ھونەرى گۇرپان و قسەكرەنە، ھىرمس لە
 ھەمانكاتدا كوپى زىۇسە، خوداوەندى خوداوەندەكان، كە زىۇس لەپىگىاي
 ئەوئەو لە خەوتن و خەوندا پەيامەكانى خۇى بۇ ئادەمىزادان دەنیرىت،
 لەبەرئەو گەر بەوردى سەپىركەن پەگوپىشەى پان و قلووتەكەى

دەچیتەو سەر خالیکى گرنىگ كە خالى بەرىەككەوتنى مرۆڤە لەگەل خوداوەندا. بەلى مسز سىراجەدىن... بەلام ئەمە ھەموو حىكايەتەكە نىيە... بوەستە... بوەستە، ئىستەت بۆت تەواو دەكەم.

دەستى بەقزىدا دەھىنا، تەپلەكى جگەرەكەى خالىدەكر دەو و دەىگوت: ئەمەيان زۆر عەجىبە، زۆر عەجىبە، لەسەرىكى ترەو پان باوكى سىلینۆس يان سایلینۆسەكانە، كە جۆرە مەخلوقاتىكى ترى سەیرى گرىكىن، نىوہيان ئەسپەو نىوہيان مرۆڤ، بەلى پان باوكى ئەو بوونەوەرە عەجىبەيە كە تىكەلىكى سەیرە لە مرۆڤ و ئەسپ، كە دواترىش دەبىت بە مامۆستا «دىونىسىۆس». ئەگەر لەسەرىكەو ھىزمس سەمبولى خەون بىت، سىلینۆسىش مەخلوqىكە بەردەوام مەستەو پەيوەندىيەكى زۆرى بە واقعەو نىيە، كە باس لەم «نىو ئەسپە» دەكەين دەبىت زۆر بىر لە حەقىقەت نەكەينەو. مسز سىراجەدىن، پۆژىك مىدىاس سىلینۆس دەگرىت و دەيكاتە بەندى خۆى، بەلام دىونىسىۆس كە ھىشتا مەحەبەت و پىزى بۆ مامۆستا كۆنەكەى خۆى زۆرە، دەچیتە سەر پىڭاى مىدىاس و لى دەپرسى «بەرەبەر بە ئازادكرنى سىلینۆس داواى چىدەكات؟». ئەویش دەيەوئىت ببىتە خاوەنى ئەو بەھرەيەى ھەر شتىكى بەر چنگ كەوت ببىتە زى. داوايەكى گەمزانەيە كە دەبىتە مايەى نەگەتى و كارەسات بۆ مىدىاس، چونكە نان و ئاوى لى حەرامدەبىت و دەست لە ھەر چىيەك دەدات دەبىتە تەلا.

داليا لەو نامەيەدا پاي وابوو گەر لىنگەپايە سىباستيان ميوولەر چەندەھا تىورەى لاھوتى و مېتۆلۆگى ترى لەسەر جەلادەت دروستدەكر، بەلام لىتان ناشارمەو، من دواچار بە تىگەيشتنى ئەو پىاوھ ئەفسانەناسە سەرسام بووم، بە ئەندازەيەك لە يەكىك لەسەفەرە كورەكانمدا بۆ ئەلمانيا، وىستم بىدۆزمەو و لەسەر تەواوى ئەو تەفسىرانە قسەى لەگەلدابكەم. تەماشاكردنى جەلادەتى كۆتر وەك وەچەيەكى نوینى كرىشنا و پان يەكىك بوو لە تەفسىرە سەیرەكان كە بەداخەو زۆر درەنگ دواى

دواھەمىن مالاۋايىم لە جەلادەت بىيستم، كاتىك نامەيەكى داليا سىراجەدىنم
لای موسای بابەك دۆزىيەو. بەلام مەن ھەرگىز سىباستىيان ميوولەرم نەبىنى
و ھەرگىزىش نايىيىنم چونكە ئەو لە يەككىك لە گەشتەكانى ئەفرىقادا بە
نەخۇشىيەكى نەناسراو كوشىندەو دەگەرپتەو بۇ ئەلەمانىاو بەر لەوھى
مەن بىگەمى چوار مانگ پىشتەر لە خەستەخانەيەكى شارى تىرىدا دەمرىت.
ئەوھى سەيرە سىباستىيان ميوولەرىش جەلادەت لە نىكەو ناناىت.
ئەو ماوھ كەمەى جەلادەت لەو كەمپە دەمىنپتەو، بەشى ئەو نىيە بىت
بە ھاۋرپى كەس. جگە لە داليا ھىچ ئادەمىزادىكى تىرى بۇ گىرنگ نىيە.
بەرۆژ كەمپەكە چۆل دەبىت و خۇى بە تەنيا لە ناو سالۆن و دالان و بىرۆ
گەرەكاندا دەمىنپتەو، بەردەوام لە يەككىك لە پەنجەرەكاندا دەۋەستىت و
فلووت لىدەدات. داليا بۇئەو ھەمىشە سەرايىكى دوور دەستە، كچىكە لە
ھەر شىۋىنك بىت بە جۆرىك لە جۆرەكان خەرىكى كاركردن و گەرەن و
عەۋدالىيە بۇ بىرچوونەوھى رابوردو. بەلام بىننى داليا تەنيا شىۋىكىشە
ھەستى زىندویتی تيا دروستدەكات، تەنيا ئەو كاتانە ھەست بە قوۋلايى
ژيان دەكات كە لە تەنىشت دالىاۋە دەۋەستىت، بىننى ئەو بەھەنايەكى
قوۋلە بۇ مانەو ۋەك مىۋانىكى ھەمىشەيى لەسەر زەۋى. چەند پۆژىك
لەگەل تىپەكەيدا دەۋات، كىلگە قەشەنگەكان دەبىنپت، سەيرى ئىشە
سەيرەكانى ئەو پىكخراۋە دەكات، پىكەو قەسە لە پۆژگارە دوورەكان
دەكەن، بەسەر يادەۋەرى و يادگارىيە بچوكانى خۇياندا دەچنەو، داليا
داۋاي لىدەكات ھەمىشە لەگەلدا بىت، پەيمانى دەداتى كارى بۇ دەۋزىتەو،
كۆمەكىدەكات، بەلام ئەو دەزانىت ژيانىكى تر چاۋەروانىدەكات، ئىشى دىكە
چاۋەروانىدەكات. كە دەگەرپتەو بۇ گىلاسى سىپى، داليا ھەموو شىۋىكى بۇ
دايىندەكات، ئەو سەر لەنۋى نوپىن و بەرگى تازەى بۇ دەكرىت، مېخەكانى بۇ
زىرەفندەكات، راخەرى نوپى بۇ دەھىنپت. ھەردوۋكىان دەيانەۋىت ھەمىشە
لەيەكەو نىكېن، ھەردوۋكىشىان دەزانن پەيوەندىان لەگەل يەكدا ۋەك

په پوهندی مرقئیک وایه له گهل خه یال له کانیدا، وهک په پوهندی موسیقاریک وایه له گهل موسیقا کهیدا. هر یه که یان بؤ ئه وی تر، نوینه ری هه موو شته ئه ستم و دوورده سته کانه، نوینه ری ئه و پوهی ژبان ه که تا لیی نزیکیت، دوورتر ده نوینیت. جه لادهت به دالیا ده لیت: کچی پور، من نازانم تا چندی دیکه لیتره ده مینمه وه، درهنگ یان زوو پوژیک دیت که ده پوژم و ئیدی ناگه پیمه وه، به لام تا لیتره بم، تا ئه و کاته ی مه خلوقیکم ده بیزیم و ده کریت ئاده میزاده کانی تر قسم له گهلدا بکن، تو لیم دوورمه که وه.

دالیا سویندی بؤ ده خوات ئه مجاره تا زیندوویت به جیی ناهیلیت، هه موو خه میکی ده خوات. که جه لادهت ده گه پیمه وه بؤ شار، ده زانیت ده بیت ده سبتکات به سه فیره دریزه کانی خوی، ده بیت به و پگیاهه دا بروات که به یهک ئاراسته ده بیه سیتته وه به قولایی ژبان و مردنیشسه وه. له و پوژه سه ره تایبانه ی ژبانی قه قنه سدا هه فته ی چند جار دالیا ده بینیت، پیکه وه له بالکونه که دا سهیری ئه ستره ده کهن، سهیری ئه و شاره ده کهن که وهک هه موو شاره کانی تری دنیا شوینیکه بؤ ترس نه وهک جیگایهک بیت بؤ دلنایی. له یه کی که له ئیواره کانداه لادهتی کوتر یه که مجار ره وشه نی مسته فا سه قزی ده بینیت، ره وشه ن کچی کی قز ره شه که له تیپیکی چکولانه دا که مان لیده دات. چیرۆکی ره وشه نیش یه کی که له سه ربورده سهیره کانی ئه م چیرۆکه. ئه و له سالانی هه شتادا که ته مهنی هه شت ساله له که مپیکی په ناهنده ئیرانییه کانداه دوی مردنی باوکی ته نه ای ته نها ده مینیتته وه، شاروخی شاروخ ئه وکات له گهل باوکیدا له سنووری ئوردونه وه پارچه ی یه دهک بؤ ئو توموبیله یابانییه تازه کان ده گوینزه وه. شه ویک ناسیاویکی دیرینی بابی که کوردیکی به دبخته سی قزییه و هیتشتا به گهرمای پړوکی نه ری ئه و سه حرایه پانه هاتووه، له سه ر پنگا ده یانگریت و کچی کی لاوازی هه شت سالانه یان ده داتی که پنیوایه گهر له و گهرمایه دا بمینیتته وه ده مریت. کچی کی ترسئوک و شه رمنه که تا ده گه نه وه شار له پشتی پیکابه که یاندا له ناو

کارتونی گه‌وره گه‌وره‌دا وه‌ک پشیل‌یه‌کی نه‌خۆش خۆی گرمۆله‌ده‌کات و هیچ نالیت. «مه‌هدی حه‌سه‌ن شاروخ» باوکی شاروخی شاروخ، پیاویکی هیند عاتیفییه، هیند کورد په‌روه‌ره، دیمه‌نی ئه‌و کچه‌و ژیا‌نی به‌ده‌ردیکی وه‌های ده‌بات، وه‌ک کچیک له‌کچه‌کانی خۆی هه‌لیده‌گریته‌وه‌و هه‌رچی سۆزیکي باو‌کانه که ده‌یداته منداله‌کانی خۆی ده‌یداته ئه‌و بی‌چووه پشیل‌یه چا‌وره‌شه‌ش که سالانیکي دواتر که مانچه‌زانیکي وه‌های لیده‌رده‌چیت، مۆسیقاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م شاره به‌په‌نج‌یه‌کیدا راناگه‌ن. یه‌که‌مجار که ده‌یه‌یننه‌وه بۆ مالی خویان، مندالیکي چکوله‌یه جگه له‌ناوی خۆی «په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی» هیچی دیکه ده‌رباره‌ی رابوردووی خۆی نازانیت. به‌لام له‌و ماله‌دا ده‌ست و دلی کراوه‌ی کومه‌لیک خوشک و باو‌کیکی به‌په‌حم و دای‌کیکی دلفراوان چا‌وه‌روانیده‌کات. له‌هه‌موویان به‌په‌حمتر شاروخه که وه‌ک خوش‌کیکی چکولانه‌ی خۆی سه‌ره‌تا‌کانی مۆسیقای فیرده‌کات. په‌وشه‌ن هه‌ستیکی مۆسیقی سه‌یرو گو‌یچکه‌یه‌کی هه‌ستیاری بۆ ئا‌وازه‌کان هه‌یه، به‌رده‌وام له‌سه‌ر کورسییه‌کی بچکوله‌دا ده‌نیشت و له‌گه‌ل شاروخی برایدا گو‌ی له‌و سه‌مفونیای سۆناتانه ده‌گریت که شاروخ له‌سه‌ر زه‌بتیکي کۆن گو‌ییان لیده‌گریت. شاروخی برای په‌یمانی ده‌دات، هه‌موو مۆسیقا خۆشه‌کانی دونیای بۆ په‌یدابکات، هه‌رگیز نه‌هیلیت له‌شا‌کاره‌کانی ئا‌وازو مۆسیقای جوان دا‌بیریت. که شاروخ له‌جه‌نگدا ده‌کوژریت، ئه‌و حه‌سه‌ره‌ته‌ی له‌دایه که ئیدی ناتوانیت ئا‌وازه‌بلنده‌کان و نه‌غمه‌سی‌حراوییه‌کان بۆ په‌وشه‌ون ئاماده‌بکات، به‌و حه‌سه‌ره‌ته‌وه ده‌چیت بۆ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان و هه‌ر به‌و حه‌سه‌ره‌ته‌شه‌وه ده‌یه‌ت ده‌لیلی جه‌لاده‌تی کۆتر به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی جوانییه‌کوژرا‌وه‌کان. که شاروخ ده‌کوژریت، په‌وشه‌ن ته‌مه‌نی یازده‌ساله، به‌لام شه‌ویک تینا‌په‌ریت، بیته‌وه‌ی ئه‌و منداله‌خه‌ون به‌شاروخه‌وه ببینیت، ئه‌و رۆژه‌ی جه‌لاده‌ت له‌نیوان کومه‌لیک کو‌پوکچی که‌نجدا ده‌یبینته‌وه خه‌ریکی فیربوونی مۆسیقایه،

سهرسام لهو دیاریی و ئاوازانهی له جیهانیکی ترهوه بۆی هاتوو، به جهلادته دهلیت: بهریز تو شیت بوویت، شاروخی شاروخ چهندین سال له مهوهر له جهنگدا کوژراوه.

جهلادته پییدهلیت: ههرکهسیک ئاوازی نهمر له دلیداویت، نامریت. جوانی نامریت تهنیا له نیوان بوون و نهبووندا سهفهردهکات، له نیوان بیستن و پییدهنگیدا، له نیوان ههست و خاموشیدا.

پهوشهنی مستهفاو هاوپیکانی سهرسام لهو قسانه، بۆیهکهمجار گوئ له پارچهیهک فلووتی جهلادته دهگرن که جوړیک دهیانسیحرینی شهو و پوژ و راست و چهپی خویان وندهکن. لهو ساتهوهی پهوشهنی مستهفا سهقزی گوئی له یهکهه ئاوازی جهلادتهی کوتر دهبیت دهزانیته له بهردهم کهسیکدایه پهیوهندییهکی ئاناسایی و قوولی به سهرچاوه ئهزهلییهکانی جوانیهوه هیه، جهلادته موسیقاکی لیدههات و دهپوات، پهوشهه له ئیوارهیهکی کوتایی پاییزدا له نیو شهسته بارانیکی خوردا دواي دهکهویت. له ژیر باراندا دهیگریته پییدهلیت «کی ئهه موسیقاییه فیگرکردویت؟ چون دهتوانم منیش فیری موسیقاییه کی لهو چهشنه بیه؟». ئهوه سهرهتای له دایکبوونی هاوپییتی پهوشهنی مستهفا سهقزی و جهلادته، که له پوژانی داهاتوودا لهگهل هاوپیکانیدا «سئ کوپ و کچیکی دیکهه» بۆیهکهمجار سهردانی ئهه کوپه ئاوارهیه دهکن که له قاتی شهشی ئوتیلیکی سووتاودا به چیرۆکه سهیرهکانی، بهه جیهانه عهجیب و خهیاالیانهی، به موسیقا سحراییهکی دهراگی سهرزهمینیکی تریان لیدهکاتهوه، که پیش جهلادته دلنیاوون هیه بهلام دلنیاههبوون مرؤف له چ ریگایهکهوه بۆی دهپوات.

بهه لهوهی شاروخی شاروخ من وهک نوسهر و گێهرهوهی ئهه کتیه دهستنیشانبکات، پهوشهنی مستهفا سهقزی یهکیک له هاوپی موسیقارهکانی خوی بهه ئیشه رادهسپیریته، یهکهه چیرۆک لهسهه ژیاانی جهلادته له گوشاریکی نهدهبی ئهه زهماندا به ناوینشانی «نیوهشهوی

مۇسقىقارىك» بلاوۋتەۋە، كە قەلەمىكى گەنج سىكىچىكى زۆر سەرەتايى و خەيالى بۇ ژيانى كەسىك كىشاۋە لە چىرۆكە كەدا ناۋى «جەمال كلارنىت» لە كە نىۋەشەۋان سىمرغىكى سىبى ھەلىدە گرېت بۇ ۋلاتىكى تر و لەۋى لە ناۋ كۆمەلىك مۇسقىقاردا فىرى ھونەرىكى بالادەبىت و دواجار خۇى ھىند بە ئاۋازەكانى خۇى سەرسامدەبىت عەقلى لە دەست دەدات و شەۋىك لە بالكونى شەشەمەۋە لە ئوتىلىكدا ناۋى ئوتىلى «بوكى ئاشتى» يە خۇى دەخاتە خوارى. چىرۆكىكى بىمانايە، كە ۋەك ئەدەبىياتى ئەۋ دەمە پىرە لە ھىماى نابەجى و رەمىزى تىكشكاۋ بۇ شەرى ناوخۇۋ ئەۋ كىشە سىياسىانەى تىيدا جەمال كلارنىت ۋەك قوربانىيەك نىشاندىراۋە.

بەمانايەكى تر، ھەۋلى نوسىنەۋەى ژيانى جەلادەتى كۆتر سەرەتا بى ھىچ پاسپاردەيەكى دەرەكى، لەلەين رەۋشەنى سەقىيەۋە دەست پىدەكات كە ئەۋ كات كىژىكى قەشەنگە بە نىگايەكى تەلىسماۋى و ئارەزوۋىەكى بىۋىنەۋە بۇ ئەدەبىيات و مۇسقىقا. ژيانى جەلادەت چەشنى رەۋشەن سەرسامدەكات پىمۋايە گەر لەۋ دەمەدا عاشقى كورپىكى شاعىر نەبايە، كە دواترىش شىۋى پىدەكات، لەۋانەۋو شىقتەى جەلادەت بىت كە بە پىكەنىنەۋە پىدەلەيت: ھا نەسىحەت بىت، خانمى سەقىزى بۇ دلدارى، گەر مەرۋف كەمىك ھۆشى ھەبىت، عاشق نابىت بە رىبۋارىى. منىش رىبۋارىكى ھەمىشەبى سەر ئەم عەردە بەرىن و بىمەۋدايەم كە ھەر كەسىك خۇشىبۋىم توۋشى ناكامى دەبىت. ھا خانم بىرت نەچىت من ئاۋارەيەكى گەردونىم. ئاشكرايە چىرۆكى «نىۋەشەۋى مۇسقىقارىك» خەۋنى رەۋشەن بۇ گىرەنەۋەى ژيانى جەلادەت ناھىيىتەدى، دۋاى چەندىن ھەۋلى دىكە دەگاتە ئەۋ بىروايەى كە ۋلاتى ئىمە چىرۆكنوسىكى تىدا نىيە بتوانىت چىرۆكىكى ۋا فرە جىھان و فرە كاراكتەر بگىرپتەۋە. سەردەمىك جەلادەت شتىكى ئەۋتۋ لە نىازو خواستى نەينى رەۋشەن و ھاۋرىكانى نازانىت كە تىپىكى نەينى دروستدەكەن بۇ سۇراغى چىرۆكنوسىك ئەۋ ھىكايەتە دەربازىكات

و بىكاته تىكسىتىكى نوئ و زىندوو. بۇ پىكەنن تىپەكەيان ناودەنن «تىپى پەوشەن بۇ پزگارکردنى ژيانى جەلادەتى كۆتر لە مردن و بىرچوونەو»، تىپىك دواتر لە كۆکردنەوئى ھەندىك زانىاريدا لەسەر ژيانى جەلادەتى كۆتر كۆمەكى گەورە بە من دەكەن.

كاتىك ئىسحاقى لىوزىرپىن بە جەلادەت دەلەت «دەبەت تۆ حىكايەتى ژيانى خۆت و ھەموومان بگىرپتەو». جەلادەت دۇنيايە ھىچ مەقۇتە ناتوانىت ژيانى خۆى بەراستى بگىرپتەو، چونكە ھەر يەكەك لە ئىمە پارچەيەكى گەورەى خۆى نابىنىت، وەك چۆن مەقۇتە پشەتملى خۆى چاوا ناكات، ھەرواش ناتوانىت ھوكمىكى راستى لەسەر شىوئەو ئاكارو كەردارى خۆى ھەبەت، ناشتوانىت شەكەلىكى زۆر لە ژيانى خۆيدا بىنىت. جەلادەت لە يەكەك لە گەشتەكانيدا بۇ شارى مۇسقىارە سىپىھەكان بە شاروخ دەلەت «مەقۇتە تاكە بوونەوئەرىكە كە نازانىت خۆى چىيە و بۇ ئەوئەى خۆى بىنىت دەبەت سەبرى ئەوانى تر بكات». شاروخى شاروخ بەر لە كۆزىرانى لە جەنگدا پۇمانىك و دىوانىكى منى خۆندەبووئەو، ئەو ساتەى لە بەرەكانى شەردا گوللەيەك دەبىپىكىت، دىوانەكەى من كە بە ناوئىشانى «گونە و ئاھەنگ» بوو لە كۆلەپشەكەيدا بوو. ئەو بە جەلادەت دەلەت: ئاغاي قەقنەس من نوسەرىكە بۇ دەدۆزەوئەو، كۆمەكت پىكەت، دواچار من يارىدەدەرى تۆم، كارى من ئەوئەى ئەو شتەنەت بۇ ئاسانبەكە كە لە تواناي تۆدا نىيە ئەنجاميان بەدەت.

من دواى دەرچوونى دىوانى يەكەم تارادەيەك بووبووم بە نوسەرىك ھەندىك خۆنەرم ھەبوو، بەلام وەك پىمگوتن ھەر كىتەبىكەم دەنوسى زياتر لە دۇنيا زوئرو پتر گۆشەگىر دەبووم، بە جۆرىك مەنىش ئەو بۆچوونە تەقلىدىيەم لا گەورەدەبوو كە دەلەت كىتەبەكان وەك دىوار وەھان مەقۇتە لەدەورى خۆى ھەلىاندەچنىت تا كارىگەرى دەرەوئە لەسەر ژيان و پۇخى خۆى كەمبەكەوئە.

یەكەمجار جەلادەت ناوی منی بە ڕەوشەنی مستەفا سەقزی گووت.
پێدەچیت تا ئەو دەمە ناوی من لای ڕەوشەن و ھاوڕیکانی مانایەکی
ئەوتۆی نەبوویت، ڕەسپارەكە ی جەلادەت ڕەسپاریکی سادە یە دەربارە ی
راو بۆچوونی ڕەوشەن و مۆسیقارەکانی ھاوڕیکی لەسەر بەرھەمەکانی
«عەلی شەرەفیار». ڕەوشەن دواتر بە ھیمەتیک ی بیۆنەو ھەموو وتارو
ڕۆمان و شیعەرەکانی من دەخوینتەو. كە دەگاتە دوا لاپەرە ی ڕۆمانی
«سپۆیک لەوسەری زەمین» كە ئەو كات دواھەمین كتیپك بوو من چاپم
کردیبت، بە چاوی ڕێ ئەسڕینەو ڕادەكات بۆ ئوتیلی گیلادی سپی و
دەلیت: خوای گەرە، لەم خودانەناسە زیاتر كەسی تر نییە ئەم چیرۆكە ی
تۆ بگێڕیتەو. ئەمە ئادەمی نییە، ھەیانیکە خودا بۆ گێڕانەو ھە ی حیکایەت
دروستیکردو.

لەراستیدا پێناسەكە ی ڕەوشەنی مستەفای سەقزی بۆ من وەك
ھەیانیکە ی حیکایەتخوان، لەگەل پێناسە ی راستەقینە ی مندا بۆ مەرۆف تەبا
بوو، كە ھەردەم پێناسەكە ی ئەرستۆم بۆ مەرۆف بە ھەلە دەزانی كە
دەلیت «مەرۆف ئازەلیكە ی سیاسییە» و لە بری ئەو دەمگوت «ئازیزان،
مەرۆف ھەیانیکە ی حیکایەتخوانە» دیارە ئەمە تەنیا بۆچوونی من نەبوو،
بەلكو بۆچوونی كۆمەلیك زاناو دانای سەردەم بوون كە من بڕوام بە
بیرو سەرنجیان ھەبوو. من دەمگوت: ھەزاران سال بەر لەو ھە ی مەرۆف
سیاسەت بكات، حیکایەتی گێڕاوتەو... بەر لەو ھە ی شار دروستبكات،
شارستانیەت دابمە زینتیت، ئیمپراتۆریەت پێكەو ھەنیت بوونەو ھەریكە ی
حیکایەتخوان بوو. كۆنترین ئیشك دوا ی ڕاو مەرۆف كەردیبتی حیکایەتە.
دینەكان لە حیکایەتەو دروستبوون، فەلسەفەكان، شەریعەتەكان لە بنەپەتدا
ھەموویان لە ناو حیکایەتەو ھاتوون... ھەموو گەرەییەكانی مەرۆف و
دەستكەوتەكانی، ھەموو بەدبەختی و دەردەكانیشی لەو ھە ی ھاتوون كە
مەرۆف بارەپ بە حیکایەتەكانی خۆی دەكات.

من زۆر جار زیاده‌په‌ویمده‌کرد و ده‌مگوت «هۆی کۆله‌یی ئیمه‌ی کورد
ئوه‌یه ئیمه‌ له‌ سه‌رده‌میکی میژوویی دیاریکراودا توانای دروستکردنی
حیکایه‌ت له‌ ده‌سته‌ده‌ین، ئیمه‌ چه‌نده‌ها سه‌ده‌یه حیکایه‌تی خه‌لکی تر بۆ
خۆمان ده‌گێژینه‌وه، هه‌ر میله‌تیک حیکایه‌تی قوول و راسته‌قینه‌ی خۆی
نه‌بێت دوا‌جار مال و حا‌لی پارچه‌ پارچه‌ ده‌بێت».

ئهو پۆژه‌ی من ته‌له‌فونم بۆ په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی کرد، هه‌موو
چاوه‌روانیانده‌کردم، هه‌موو به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان ده‌یانزانی له‌ گه‌رانه‌وه‌ی
ئه‌مجاره‌مدا چ شتی‌ک چاوه‌روانمه‌کات. ئهو پلانه‌ی که‌ بۆ گێژانه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌
دایانابوو، پلانیکی سه‌ره‌تایی بوو، رایان وابوو ئه‌وه‌ی من سه‌رسامده‌کات
و وام لێده‌کات دوا‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ بکه‌وم، ئه‌وه‌یه ئه‌وان له‌سه‌ره‌تاوه‌ من
له‌گه‌ل چیرۆکی مردنی شاروخی شاروخدا پووبه‌پووده‌که‌نه‌وه، ته‌لیسمیک
که‌ به‌ دلناییه‌وه‌ پال به‌ منه‌وه ده‌نێت دوا‌ی نه‌ینیه‌که‌ی بکه‌وم، تا له‌
گریبه‌ندیکی پۆلیسی ئالۆزدا راستیه‌کان بدۆزمه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی منی
سه‌رسامکرد خودی جه‌لاده‌تی کۆتر بوو، من که‌سیک نه‌بووم چه‌زم له‌ هیچ
گریچه‌یه‌کی پۆلیسی بێت. ئه‌وه‌ی منی سه‌رسامده‌کرد کاراکته‌ری مرقوف
بوو، نه‌وه‌ک ته‌لیسم و نه‌ینیه‌کانی ده‌ورو به‌ری، ئه‌وه‌ی دوا‌جار منی به‌ره‌و
جه‌لاده‌ت راگێشا. برینه‌ سه‌یره‌کانی بوو، قلووته‌ سیحراویه‌که‌ی بوو، ئهو
سه‌سه‌ختیه‌ی بوو که‌ دوا‌جار کتێبیک بنوسیت هه‌مووی چه‌قیقه‌ت بێت،
چه‌قیقه‌ت و هیچی تر. ئه‌وه‌ی منی وا لێکرد به‌ هه‌موو توانای خۆمه‌وه
بچه‌م ئه‌م جه‌نگه‌وه‌ ئهو شه‌په‌ سه‌خته‌بوو که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ من و ئهو
له‌گه‌ل یه‌کدا رامانگه‌یاند، شه‌پ له‌ نێوان چیرۆک و ژياندا، جه‌نگ له‌ نێوان
جوانی به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ هه‌یه‌و جوانی به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ده‌بێت بێت.
من پۆژ به‌ پۆژ له‌گه‌ل تێپه‌رینی حیکایه‌ت و پوونبوونه‌وه‌ی ئارام و پر
ده‌ردی راستیه‌کاندا بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئهو جوانیه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ی من له‌
تیکست و چیرۆکدا بۆی ده‌گه‌رام ئهو پێویستی پێی نه‌بوو، چونکه‌ ئهو

خۆی لهوسەر دهريای جوانییه کوژراوهکانهوه دههاتهوه، ئهو بالداریک بوو بهسەر ئهو ئاوهدا فريبوو. من ئیستا کهسیکم دلنیام لهسهرهتاوه خۆم دهگریری شهپکی دۆراو کرد، چونکه چهند له گیرانهوهی ژيانی ئهوا فەنتازیام بئواندایه، ههمووی دهبووه شیواندن و تیکدان له پیتی فەنتازیایهکی گهرهتر، فەنتازیای پیاویک که وهک مایکوفسکی دهلیت «ههوریک بوو له پانتۆلیکدا».

له کۆتاییهکانی سالی ۱۹۹۵ و سهههتاکانی ۱۹۹۶ دا، جهلادته له ناو تهپوتۆزی شهپی ناوخۆدا گهسته دووردریژ و ئهفسوناوییهکانی خۆی بهتهواوی باشووری کوردستاندا دهست پندهکات. هیه کهس نازانیت جهلادته چۆن و له کوی و لای کی تابلوی «شاری مۆسیقاره سپییهکان» جیدههیلت، دابهشکردنی ئهو تابلویه بهشیک بوو له نهینییه گهرهکانی خۆی. من دلنیام له زۆر شوینی ئهم ولاتهی ئیمهدا، شهو و شهوگاریکی زۆر ئهو جۆریک خۆی گوپیوه کهس نهیناسیتهوه، به نهینی سهریکروه به چهندهها کوچهو گوزهر و شهقامی تاریکی ئهم ولاتهدا بۆئهوهی له دهراگی جیاوازی جیاوازی بدات و ئهو تابلویه جیدههیلت. جهلادته لهو شهوه سهیرانهدا وهک قهقهسهکانی پینش خۆی دهموچاوی دهشاریتهوه، لهدهرگاكان دهبات، له چهندين شارو شاروچکهو گوندی ئهم دهفهرهدا ئهو مرقانه دهوژیتهوه که له پاشهپۆژدا توپکی نهینی و شاردرارهوی دیکه پیکانهوه دهبهستیت، که توپی هاواری جوانییه کوژراوهکانه. لهو شهوانهدا پالتویهکی رهشی دریژ له بهردهکات، کاسکییتیکی رهشی قهترانی دهکاته سهری، ملبیچیکی ئهستور دهکاته ملی و چاویکهیهکی رهشیش دهکاته چاوی و به خۆی و ئهو تابلویهوه که تهنیا تهماشاکردنیکی مرۆف بهرهو

دونيای جوانييه جاويدانه کان بانگدهکات دهکه ويته پښ. تابلويه ک به سهر
 ټه و که سانه دا ده ييه شيته وه، که هر يه کيکيان مؤسيفاريکی کوژراو يان
 نيگار کيشيکی شهيد يان شاعيريکی خنکاو له پوحياندايه، ټه و مرقانه ي
 به ترسه وه درگا ده که نه وه به ترسه وه ده پرسن: تو کييت؟ به ترسه وه
 ده پرسن: چيت ده ویت؟ به ترسه وه ټه و تابلويه و درده گرن.

ټه وانه ژماره يه ک خه لکن په روښ و شيفته ي جوانيين. هه نديکيان له
 تاريکيدا دواي جه لادته ده که ون و ناتوانن بيگرن... ټه و په يامهيني زمين و
 زه مانیکي تره، نامه يه کی نه يني پنيه، که دواي تپه پيني سالان و مانگانیکي
 زور ژماره يه کی که م ده توانن شفره کاني بشکينن و بگنه سهر نه ينيه
 راسته قينه که ي و ببن به پاسه وان له زهرياي جوانييه کوژراوه کاندا.
 جه لاده تي کوتر دواتر ده يگووت: وهک ټه وه بوو، شه تلي گوليکی ناوازه و
 ريزه پ له چه ندين کيلگه ي جياو گلي جياو که شي جيا دا برويتم و بيبنم
 چ پوژنيک يه کيک ديت و له سهر نه خشه يه کی تايه ت ټه و گوله ناوازه
 پيکه وه گریده داته وه، که ي ريبوار يک ديت و ريکه وت ده يخاته سهر
 ريگايه ک بتوانيت له يه ک کاتدا ته فسيري ټه و گولانه و په يوه نديان پيکه وه
 بدوزيته وه. هر له و ورزه دا جه لادته ده ستیکرد به دابه شکر دني نامه کان
 به دونيادا. ټه وانه ي منداله کانيان له گوړه گه وره کاندا و نکردوه، ټه وانه ي
 که سوکاريان له کوشتاره گه وره کاندا دپانددوه، ټه وانه ي له پوژگاري
 قران و سرينه وه له ناوبردني به کومه لي مرقدا له و ده فترانه ميرو و ژن
 و منداليان تياچوون، کوړو کچيان نه گه پراوه ته وه، بلاوک و برايان ونبووه،
 بوک و کوړه زايان فه وتاوه، له و ورزه دا ټه و نامه سه يرانه يان بو ديت
 که پياويک به سوار ټه سپيکی سپي و پالتويه کی سپي دريژ و کاسکيتيکی
 په شه وه دابه شيانده کات. پوسته چييه کی بيئاوه، هه ميشه له گه رميانه وه ده ست
 پينده کات و ده فتر له دواي ده فتره و هه ريتم له دواي هه ريتم تا ده گاته سهر
 مه رزه ټاگراو ييه کاني تورکيا له هه موو جيگايه کدا درده که ویت و له هه موو

جىگايەكدا ئەو ھاۋارە جاويد و بىيرانەۋەو ناكۇتايەى مرۇف دەگوازىتەۋە
 كە ھاۋارى ئازىزەكانيانە. خەلكانى ئەو سەرزمىنە لەو نامانەدا دەستوخەتى
 دۇست و كەسەكانى خۇيان دەناسنەۋە، ھاۋارەكانيان دەناسنەۋە، وشە
 و ئازارى ئەوان دەخوئىننەۋە. كوپكى گەنجە بەسوار ئەسپىكەۋە دىت و
 لەدەرگا دەدات، بىئەۋەى قسەبكات نامەكان دادەنىت و بىئەۋەى ھىچ بلىت
 دەپوات. پۇستەچىيەكى بىدەنگ لە دونايەكى ترەۋە ھاتوۋە، ھىچ كەس
 وشەيەكى لى نابىستىت، بە ئوردوگا زۆرەملىكاندا دىت، بە ناو ئاگرى
 شەپرى ناوخۇدا دەپوات، دەگاتە سەر ئەو سنوورانەى ھىشتا ھىزەكانى
 دەولەت لە پشت تەپۇلكە دەستكردەكانيانەۋە بە تەماحىكى گەۋرەۋە لە
 كوردستان دەپوانن. نامەكان ھەلگرى ھاۋارى ئەۋانەيە كە لە دوورەۋە
 بانگ لە دۇستەكانيان دەكەن. ھەر نامەيە و چىكايەتى مردنى مرۇفكىكە،
 چىرۇكى كوژران و زىندەبەچالۋونى يەكىكە، ياداشتى شەۋىكى ترسناكى
 گريانە كە ھىچ شاھىدىك لەسەر ئەم ئەستىزەيە نەبىيىنۋە. پۇستەچىيەك
 دەىگوازىتەۋە كە بە خۇى و پىشىكى درىژو نىگايەكى مردوۋەۋە دىت و
 سلاۋناكات، دىت و ۋەك پەيامنىرى مردوۋەكان، ۋەك يەكىك بۇ گەياندنى
 ھەقىقەت ھاتىبىت خۇى ھىچ نالىت، ھەقىقەتىكى كوشندەى پىئە كە ناكرىت
 ھىچ مرۇفكىك وشەيەكى بخاتە سەر، ھەقىقەت بەۋ چەشنەى لە پۇخى
 قوربانىيەكانەۋە دىتەدەرئ كاتىك بىر لە مردنى خۇيان دەكەنەۋە.

ماۋەيەكى درىژ لەو شارو شارۇچكانەدا كە مۇلكەى خەلكى لىقەۋماۋبوو،
 چىرۇكى ئەو نامانەى خەلك لە شەھىدەكانيانەۋە بۇيان دىت، لە كوپرە
 بىشەروشوئەكانيانەۋە پىئاندەگات، ۋىردى سەر ھەموو زارىكە، قسەى
 ناو ھەموو كۆرۈ كۆبۈنەۋەيەكە. لە ماۋەيەكى كەمدا ۋلات پىردەبىتەۋە
 لە ھەقىقەتى دۇزراۋە، لە ھاۋارى ئەو مرۇفانەى لە تەپوتۋزى جەنگەكاندا
 خەرىك بوو ياددەچۈنەۋە، كوچە و كوخت و كۆلىتى شارەكان، ھەوش
 و بەر ھەيۋانى غەمگىنى ئەو خىزانانەى لە خۇلەمىشى ئازارو فەرامۇشىدا

نوقمبوون، پردهبيتوه له يادگاري ئهو مرققانهى له دوورموه هاواردهكهن. نامهكان تهنيا هاواري كومهليك قورياني نين كه داواى تولدهكهن، داوادهكهن له بيرنهچنهوهو فهراموش نهكرين، بهلكو بانگهوازي كهسانيكه له دونيايهكى ديبهوه هيواكاني خويانمان بو دهگيرنهوه، جوانى خويانمان بو ناشكرادهكهن، ئهو پستانهمان بو دهنيرن كه لهسهر زهوى دهرفتهيان نهبووه پيمان بلين. لهو ناماندا ئهو ژيانه دهژين كه گهر نه مردبانايه زهويان پي دهرازندهوه. ئهو جوانييانه دهژين گهر مهرگ نهبايه زهويان پي جوان دهكرد. جهلادته خوي لهسهر ئهو نامانه دهگيووت: علي شهرفيار، من زورچار بهريگاكاندا دهرويشتم و ئهو نامانهم دهرويندهوه، وهك چون شاههنگيكى موزارت مهستيدهكردم، ئهو نامانهم مهستيانهكردم. نامهى گلهيى نهبوون، نامهى كومهليك روقلهبه نهبوون كه دهيانهويت به نازارهكاني خويان نازارمانبدن و بمانترسين، بهلكو هاواري جوانى بوون، كه وهك نالهى كهشتيهكى خنكاو وابوو كاتيك له ژير ئاودا دهروات و بانگ له كهشتيهكى ديكهى سهر ئاو دهكات. وهك هاواري بالندهيهك وابوو كه له سهروو هورهكانهوه دهرپيت و بانگ له بالندهيهكى دى دهكات كه له ژير هورهكاندا دهرپيت، وهك هاواري گهلايهك وابوو كه باي خهزان دهيبات بو گهلايهكى دوستى كه هيشتا به لقه بهرزهكانهوه سه مادهكات.

جهلادته لهو نيوهندهدا چهندههاچار دهگهريتهوه بو شارى موسيقاره سبييهكان، چهندههاچار له قهراغ ئهو دهرياچه سحرارويه شاروخى شاروخ دهبينيت، بيرى دهكهويتهوه ئهو دهرياچهيه ههمان ئهو دهرياچهيهى گهنجيه كه بهر له ونبوونى له باشووردا لهگهل ئيسحاق و سهرهنگ قاسمدا مهلهى تيداكردبوو، لهو دهرياچهيهوه سهفهرى دوورو دريژى ئهو بهرهو ئهو شاره خهالييه دهستى پيكردبوو. ئهو ئاوه پاكه سهرهتاي ههموو ئهو گهشته بوو كه جهلادتهى به زمينى جاويدان دهگياندا، لهسهفهرهكانياندا لهگهل

شاروخى شاروخ پىكەۋە تا بەر شورا ئەفسانەيىپەكانى ئەو شارە سىيىپە
فلوتيان لىدەدا، ئاۋازەكان پىكەۋە دەيىردن، ھەمان ئەو ساتە سىحراۋيانە
دەژايەۋە كە چەندىن سال لەۋەۋبەر لەگەل ئىسحاقدا ژىابوو، لەو رىگا
دوورودرىژانەدا ھەستىدەكرد گەشتە دوورودرىژەكانى لەگەل ئىسحاقدا
پروۋفەكردنى رىگايەك بوۋە بەرەو ئەم شارە دوورەستە. بەلام جەلادەت
چەند بەو رىگايەدا بروۋىشتبايە لە بەرچاۋى تەلىسماۋىتر دەبوو، چەند لە
جۋانىيەكانىدا نوقمبايە، ھىزىكى گەۋرەتر و ناديارتر بەرەو شوينى دوورتر و
قوولتر رايدەكىشا. ھەرگىز دووجار لە يەك رىگاۋە نەياندەتۋانى بچنەۋە بۆ
شارى مۇسقىقا سىيىپەكان. شاروخى شاروخ دەيگوت: نەينى گەۋرە ئەۋەيە
كە ھەرگىز دووجار بەيەك شىۋە ناتۋانىن ھەمان ئاۋاز دووبارەبەيەنەۋە،
جۋانى بۆيە ئۇقيانوسىكى بىسنوۋرە چونكە ھەر مرقۇفەو يەكجار دەتۋانىت
بە يەك رىگادا پياتىبەرىت. ئەو كىتەبەي يەكەمىن خويندەۋە دەيناسىت
و كامەرانتدەكات، لە دوۋەم خويندەۋەدا كىتەبىكى دىكەيەو بە جۋرىكى
دى پىنى شاد دەبىت... ئەو مۇسقىقايەي يەكەمجار لەسەرى سەمادەكەيت،
لە دوۋەمىن عەزفدا مۇسقىقايەكى دىكەيە. مرقۇف لەناو بچوكتىن تابلۇدا
دەتۋانىت گەۋرەترىن زەريا بدۆزىتەۋە... گرنگ ئەۋە نىيە چۈن دەتۋانىت
جۋانى بىيىت، بەلكو گرنگ ئەۋەيە چۈن لىنى دىيىتە دەرەۋە. چونكە ئەۋانەي
كە لە يەكەم شەپۇلدا دەخنىكىن، ئەۋانەن كە گەۋرەيى زەرياكە نابىنن،
بەندەرە دوورەكان نابىنن، چارۋكەي كەشتىيە ئەفسوناۋيەكانى تر نابىنن
كە لە شوينىكى نەينى ناۋا ئاۋدا چاۋەروانماندەكەن.

ئىسحاقى لىۋىزىرىنىش لە يەكىك لە شەقامەكاندا پىيگوت: جەلادەت
ئەۋەي مەن دەتۋانم لەم ئۇقيانوسە نىشانى تۋى بدەم تەنيا دلۇپىكە، ئەۋەي
پىغەمبەرەكان لەم شارە ۋە بردوۋيانەتەۋە بۆ ژيان، مۇسقىقارە گەۋرەكان
بردوۋيانەتەۋە، شاعىرەكان رىزگارىانكردۋە، ھىچ نىن جگە لە چەند دلۇپىك
لە دەرياي خەۋن و خەيال و خولياكانى مرقۇف. مرقۇف خۋى تىپەرە، بەلام

جوانييەكانى ئەبەدىيىن. ئەبەدىيەت شارىكى گەرەيەو ھەر يەككە لە ئىمە
كوچەيەكەن لە كوچەكانى ئەو شارە، ئەو ەي لەم شارەدا دەژى مەوۇف
خۆى نىيە بەلكو جەوھەرى بوونىتى، جوانىيەكانىتى، حەقىقەتە قەوول و
ئاوازەكەيەتى كە لىترە لەسەر شۆستەكان پىاسەدەكات.

جەلادەت ھەر كات قەووتى لىدەدا، ھەر كات ئەو تابلۆيەى بەسەر
ئاوئىشانەكانىدا دابەشەدەكرد، ھەر كات نامەيەكى دەگواستەو ەستىدەكرد
ئەو لە ئەبەدىيەتەو شەتەكەمان بۆ دەھىتەت. ئەو ەموو جەنگە كوشندەيەى
ئەو بىنى بووى، ئەو ەموو كۆزراوانەى لەو سەردەمەدا مەژووى ئەم
ولاتەيان پەركەدبوو، پەو بەرە بىمەوداكانى خەين، ەموويان مەوۇفیان وا
لىكەدبوو پەتر بە پەو جەوید و تىنەپەرەكەى خەيەو بگىرسىتەو. ئىسحاقى
لىوزىرەين لە كوچە تەماويەكانى ئەو شارەدا سنگى خۆى بۆ دەكەدەو
بەرىنەكانى شەوى مەردنى خۆى نىشانەداو دەيگەووت «جەلادەتى كۆتر
لە ولاتىكدا كە دىوارەكانى نەوان مەردن و ژيان دەپوخىت، بەرەستەكان
نامەين و شەراكان ەرسەدەھىنن. نەيكى لە مەرگەو دەبەت بە نەيكى
لە ئەبەدىيەتەو... مەردن ناتوانىت دىو ەبەدىيەكەمان بكوژىت، جەنگەكان
ناتوانن پەوكارە جەویدەكانمان بكوژن، تۆ شەھىدى ئەو حەقىقەتە سادەيەيت
كە دەبەت سەل دواى سەل و سەدە لەدواى سەدە مەوۇف بەرگەرى لىكەت،
ئەویش ئەو ەيە كە ئىنسان دەكوژىت، بەلام جوانىيەكانى ئەبەدىيىن، تا مەرگ
خەراترو تەندەر بەسەر مەوۇفا بپوخىت، مەوۇف خەراترو تەندەر دەبەت
چەو لە جوانىيە پەك و ئەبەدىيەكانى خۆى بپەيت، تا مەرگ بپەرحمانەتر
شەپۇلەكانى بەرەو نەوجەرگەى شارە غەمگىن و تەزەوى و تەپەرەكانمان
بەزۇبەت، دەبەت مەوۇف زىاتەر ئىلھام لە خەزىنە قەوولەكانى خۆى ەربگەيت.
تا مەسەقا زىاتەر بكوژىت، تا ئامىرەكان زىاتەر بىكەن دەبەت ئىمە پەتر لە
ئەبەدىيەتەو گەنجىنەى ئاوازە شەردراوەكانى خەمان دەربەھىنەو، دەبەت
زىاتەر شارە نەوۇكانى مەسەقا لە پەرحماندا زىندەو بەيەو، دەبەت خەراتر

بەرەو ئەو كوچانە بىكەوينە پى كە مۇسقىا لەوى جەوھەرى ئىنسان لە
بەرەبەر مەرگدا زىندوو پادەگرىت و بلندىدەكاتهو».

* * *

ئەوكاتەى من جەلادەتم ناسى دەيزانى پۇژىك دىت ئىدى ناگەپىتەو،
دلىابوو جارىك لە جارهكان ئارەزووى نامىنىت و دەستبەردارى ھەموو
ژانە قورسەكانى خوى دەبىت و ماللاويىمان لىدەكات، دەيزانى پۇژىك لەو
دىو شوراكانى ئەو شارە گەورەيەو دەبىتە ئەو مۇسقىارە غەمگىنەى لە
دوورەو بىرمان لىدەكاتهو. ئەو گەشتە گەورانە لە نىوان دوو جىھاندا
بە جۇرىكى كوشندە غەمىيان دەدايە، سەفەرەكانى تىپەپىن بوون لە ناو
ئازارەكانى مرقۇدا، لە گەشتەكانىدا ھەزاران خىزانى بىنى بۇنى جۆرە
كارەساتىكىيان لىنەلدەستا كە سال و وەرزو پۇژگار ناناسىت، ئەو مرقۇقانەى
بىنى لە چاويانەو دوكەلى جەنگىك دەھاتەدەرى كەبە درىژايى پۇژەكانى
تەمەن بەردەوامە. ئەو كچانەى بىنى لە شەوى تارىكدا مرقۇف دەيتوانى
دلىان لە دوورەو بىنىت دەسووتىت، بە زەرياي دلەشكاوكاندا تىپەپى،
بەحرى ئەو خانمە بىگەسانەى بىنى ئىواران چاوەپروانى شتىكىيان دەكرد
كە ھەرگىز پرونادات، چووە گوندى ئەوتۈو تەنيا مندالانى ھەتىوى تيا
دەژيان، چووە شارى ئەو ژنە تەنيايانەى لە درزى دەرگاكانەو چاوەپروانى
ئەوھىيان دەكرد نامەيەكىيان لە ئەبەدىيەتەو بۇ بىت. لە ھەندى جىگاندا
مندالان لە تەپوتۇزدا دواى دەكەوتن و داواى نامەى باوانيانيان لىدەكرد،
كچانى ئەسپ سوار دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە خۇشەويستەكانىيانەو
لىدەكرد، پياوان ۋەك جانەوھرى برسى دواى دەكەوتن و داواى نامەيان لە
مندالەكانىيانەو لىدەكرد. دەيان دەموچاۋ لە بەردەمىدا دەرگيان، لە ھەر
جىگايەكەو بېرىشتبايە، بە ھەر شارىكدا گوزەرى بىكرىبايە، بە ھەر

کوچه‌یه‌کدا تیپه‌پییاه، ئەو دەموچاوانه له باو باران و تەپوتۆزو هەتاودا دەرەکه‌وتن و بیئەوه‌ی داوای هیچ بکەن دەگریان.

دوای هەموو سەفەرێک دەگەراییه بۆ لای مستەفای شەونم، هەموو جارێک پێکەوه دەچوون بۆ لای ئەو پیرە سەر‌سپییە لێ خەلۆه‌تی خۆی دەهاتە دەرێ و پاسەوانەکانی کۆدەکردەوه‌و بە مارشێکی درێژ بە پێگا دوورودرێژەکانی ئۆقیانوسی هاواردا دەهاتەسەر ئەو تابلۆ و کتێبانە لێ جەلادەت لێ زەریای جوانییە کۆژراوە‌کانەوه دەیهێتانه‌وه، ئەوه‌ی لەو نێوئەندا شوینی سەرنج بوو ئەوه‌بوو جار دوای جار جەلادەت بێدەنگ‌تر و سەب‌تر دەبوو، جار دوای جاریش دەنگی زڕینگەیه‌کی دوور‌تر و پۆحانی‌تر و قوول‌تری لێ خۆدە‌گرت.

کاتێک من ناسیم لێ چلەپۆپە‌ی ناوبانگیدا بوو، شتێک لێ بێباکی قوولی تیا دروستبوو، سەرەتا بێباکییه‌که‌یم وەک که‌متەر‌خه‌می خەلکانێک بینی که ناوبانگ پرسیار و فزولیان تیا‌دە‌کوژیت، بە‌لام دەرنگ تێگە‌یشتم ئەو بێباکییه، دەرەنجامی ئەو هەموو سەفەرە درێژ و عاجباتیانە‌یه که ئەو بە ژياندا کردویتی. ئەو‌کات وەک مۆسیقارێک کۆنسێرتە‌کانی لە‌سەر‌تاسە‌ری ولاتدا دەنگیدا‌بووه‌وه. جە‌لیل‌ی باران دواتر بە‌درێژی‌ی باسی دەر‌که‌وتنی ئەو تیپە چکۆلانه‌یه‌ی بۆ‌کردم که پێشتر چە‌ند جارێک بە‌حیکایه‌تی جە‌لادە‌تی کۆ‌تر خۆی بیستبووم. ئەو ئێ‌واره‌یه که بە‌خۆی فلووتە‌که‌یه‌وه‌ خۆی کرد بە‌ لای محە‌مە‌دی فیرە‌هۆسی و مۆسیقارە‌کانی هاو‌پێیدا، ئێ‌واره‌یه‌کی می‌ژوویی بوو. جە‌لیل‌ی باران حیکایه‌تی ئەو سەر‌دە‌مه سە‌یره‌ی بە‌مجۆ‌ره بۆ گێ‌رامه‌وه و گووتی:

«عە‌لی شەرە‌فیار، ئێ‌واره‌یه‌کی سە‌یر‌بوو، لە‌و ئێ‌واره‌یه‌وه ژيان‌ی هە‌موومان گۆ‌را، تا ئە‌و ئێ‌واره‌یه ئێ‌مه کۆ‌مه‌لێک من‌دال بووین تە‌نیا گە‌مە‌مان بە‌ ئامێ‌ره مۆسیقییه‌کانمان دە‌کرد... لە‌و ئێ‌واره‌یه‌دا وەک تارما‌یه‌یه‌کی سە‌ب‌ی لێ پالتۆیه‌کی سە‌ب‌ی درێ‌ژدا دەر‌که‌وت و هە‌وای ئاوازیکی بۆ هێ‌ناین بە‌ ئێ‌مه نا‌نا‌شنا‌بوو.

ئىتواریهکی سەیربوو تازە بە تازە ھەستمان بە چنگە تیزەکانی بای زستان دەکرد. دوو سال و نیو زیاتر بوو بى سەرو شوین بوو. ونبوونی کوتوپری خەفەتیکى زۆرى دایە من و محەمەدى فیردەوسى، ئەو کات زۆر بە دوایدا گەراين و دواجار بیستمان لە زیندانی یەکیک لە حیزبەکاندا بە نەخۆشى مردوو. ھاتنەوێ زۆر سەيرو ناوخت بوو. من لیم پرسى: جەلادەت لە کوێ بوویت، ئەم ھەموو ماوہ دریزە، چیت بەسەرھات؟. بە نیگاہەکی جوان و ئارامەوہ پیتیگوتم «جەلیلى باران، لە فرین بووم، لە فرین بەسەر دەریای جوانییە کوژراوہکاندا». ئەو ئىتواریه لە ناوماندا دانیشت و بى ھیچ تەکلیفیک تەکای لە محەمەدى فیردەوسى و لە ئیمەش کرد ناوی تپەکەمان بنیین «کەشتى سپی». بیئەوێ ھیچی دی بلیت، بیئەوێ وەک جارەن خۆی بە تیورەکانەوہ سەرقالبکات. فلوتە سپییهکەى ھەلگرت و ئەو مۆسیقایەى بۆ لیداین کە ژيانى ئیمەى لە بنەوہ گۆرى. من پینشتەر باوہرم بە تواناو موعجیزەى مۆسیقا ھەبوو، بەلام تا ئەو ساتە مۆسیقایەکی وەھام نەبیستبوو کە سەر لەبەرى سەیرکردن و تەماشاکردنت بۆ دنیا بگۆریت. تا ئەو ساتە ھەرچى مۆسیقایەکم لیدابوو، ھەرچیەک فیربووبووم، ھەرچیەک بیستبووم ھیچ نەبوون جگە لە کەفیکى سپی کە شەپۆلى ئەو ئاوازانەى جەلادەت لەگەل خۆیدا بردى و نەگەرانیو. ئەو شەوہ گەرانیوہ بۆ مالى، وەک شیتیم لیتاتبوو، وەک ئەو شەوہم لیتاتبوو کە لە ناوہراستی ئاھەنگیکدا ھەستام و وازم لەو مۆسیقارە درۆزانە ھینا کە ئیشیان تەنیا شینۆاندنى گەرەیی مۆسیقابوو، ئەو مۆسیقارە نزمانەى لە پشت لۆتى و گەمژەکانى ولاتەوہ پاندەبوونەوہ مۆسیقایەکیان لیدەدا جیاوازی نەبوو لەگەل دەنگى قوونى خۆیاندا. ئەو شەوہ کاسیتەکانى خۆم شکاند، نۆتەکانى خۆم سووتاند، دواى بیستنى ئەو ئاوازە دەمویست بمرم... ھەستمدەکرد گەر مەزۇف بیەویت تا ھەتاهەتایە ئەو ئاوازە لە خۆنیدا بیت و جینەھیلێت دەبیت بمریت، دەترسام سبەى بچمەوہ بۆ بازارى ئاسنگەرەن

و له‌ناو هه‌راوه‌وریای ته‌نه‌که‌چی و لوله‌سازمه‌کاندا هه‌موویم بیربچیته‌وه... من بریارمدا ئه‌و شه‌وه بمرم بۆئه‌وه‌ی تا هه‌تاهه‌تایه ئه‌و مؤسیقایه‌م له‌ یادنه‌چیته‌وه. سه‌یربوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته‌ له‌چ حالیکدام، شه‌ویکی زۆر دره‌نگ له‌ده‌رگای دام، شه‌ویکی ناوه‌خت که‌ کاتی میوان نه‌ما‌بوو. زانیم خۆیه‌تی. تابلۆیه‌کی گه‌وره‌ی پێیوو، له‌ شتیکه‌وه‌ پێچرابووه‌وه و له‌سه‌ری نو‌سرابوو «شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کان». ئه‌و شه‌وه نه‌یه‌ه‌شت سه‌یری تابلۆکه‌ بکه‌م، گووتی ئه‌وه ئه‌مانه‌تی منه‌ لای تو، ئه‌وه شتیکی زۆر به‌ نرخه‌ له‌ مامۆستایه‌کی زۆر به‌ نرخه‌وه‌ بۆم ماوه‌ته‌وه که‌ له‌و شاره‌وه‌ هه‌تاومه‌ که‌ من و تو تێیدا یه‌کترمان ناسی. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی: له‌وانه‌یه‌ پۆژیک له‌ پۆژان ئه‌م تابلۆیه‌ بیته‌ به‌ مولکی تو.

سه‌ری پێ به‌رزکردمه‌وه‌و زانی که‌ گریاوم. به‌ ئه‌سپایی گووتی: جه‌لیلی باران فلووته‌که‌ت هه‌لگره‌ و باب‌پۆین. شه‌ویکی توفان بوو، باران ده‌باری و با شیتانه‌ به‌ هه‌ناوی ئه‌و شاره‌ خه‌تووه‌دا هه‌لیده‌کرد. من به‌ ته‌مه‌ن له‌و گه‌وره‌تر بووم، به‌لام وه‌ک مندالیک دوا‌ی که‌وتم، له‌گه‌لیدا چوومه‌ ناو باران و په‌شه‌باو توفانه‌کان. ئه‌و فلووتی لیده‌دا و من به‌دوایدا ده‌پۆیشتم، نازانم له‌ چ ساتیکدا جو‌رئه‌تمکرد و لێوم خسته‌ سه‌ر فلووته‌که‌م، دیاره‌ نه‌مه‌ده‌توانی وه‌ک ئه‌و ئه‌فسونسازیم، به‌لام ئه‌و شه‌وه هه‌ستمکرد ئه‌و مؤسیقاره‌ خه‌وتووه‌ی سه‌له‌های سه‌له‌ له‌ پۆحمدا بۆی ده‌گه‌پێم له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت، ئه‌و مؤسیقاره‌ی له‌ ناومدا مردووه‌ پاده‌په‌ریت، هه‌ستمده‌کرد دل و ده‌ست و پۆحم بۆ ده‌نگه‌ جیاوازه‌کانی ناو گه‌ردون ده‌کریته‌وه، هه‌ستم به‌ با ده‌کرد تیکه‌ل به‌ ده‌روونم ده‌بیته‌ و ده‌بیته‌ به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ باران ده‌کرد ده‌دا به‌ فلووته‌که‌مدا و ده‌بیته‌ به‌ مؤسیقا، هه‌ستم به‌ شه‌و ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کی مندا ده‌بیته‌ ئاواز. بروسکه‌م ده‌بینی له‌ ژیر په‌نجه‌مدا ده‌بیته‌ مؤسیقا. علی شه‌ره‌فیار به‌دریژایی شه‌و به‌دوایدا ده‌پۆیشتم و نه‌مه‌دزانی بوکویم ده‌بات، نه‌مه‌ده‌پرسی بۆ کویم ده‌بات، خۆشی نه‌یده‌زانی ده‌چیت بۆ

کوی، زهوی هه مووی مالی ئیمه بوو، گهردون سهرتاپای سهحنه من و ئه بوو. لهو شهوهدا بۆ یهکه مجار من بووم به مۆسیقار.

دوای ئه زمونی ئه شهوه، وهک دهرویشیک دوای جهلادهتی کۆتر که وتم. پۆژی دوایی محهمه دی فیردهوسیم له هه مان دۆخی پۆحی سهختدا بینیهوه، له دوای ئه مۆسیقایه وه چیتر باوه پری به وه نه بوو هونهر به له میکی به فر بیت که تا ناوه پراستی ده ریا ده مانبات و له وئ خۆی ده توتیه وه ئیمهش ده خنکین. دوای ئه مۆسیقایه دلنیا بوو مرقوف ده توانیت به هونهر ئه ده ریا به بپیت، ده یگوت: گهر خوشمان بخنکین، مۆسیقاکان و تابلوکانمان له ده ریا ده په رنه وه.

له ئیواره ی دواتره وه جهلادهت بوو به مامۆستای هه موومان، لهو ژیر زه مینه دا ئه مۆسیقاره خه وتوه ی ناو پۆحی هه موومانی له خه وه هه ستان. ئه و ئاوازه ته لیسمایانه ی فیزکردین که مه ودای نینوان زه مین و ئاسمانیان کورته کرده وه، ئه و ئاوازه ی فپین و مۆسیقایان ده کرد به یه کیک و ئیستاو ئه به دییه تیان ده دا له یه ک. مۆسیقارهکانی دیکهش وهک من دوای که وتن و بریایان به هونهر و موعجیزهکانی هینا. پیکرا ئه و تیه مان دروستکرد که ئیمه له پینگای ئه وه وه به موعجیزهکانی مۆسیقا گه یشتین و ئه و له پینگای ئیمه وه ئاوازه نه مرهکانی زیندوو کرده وه. سه رهتا تیه پکی چکۆلانه بووین، له ته پوتۆزی شه پی ناوخۆدا هه ندیک کۆنسیرتی چکۆله مان پێشکهشکرد، جهلادهت خۆی گروپه کهمانی ده برده پیه وه، کاریگه ری کۆنسیرتهکانمان سه یرو سیهراوی بوو، مۆسیقاکانمان خه لکی نابینای چاکده کرده وه، باغی په ژموورده ی سه وزده کردو خاکی وشکی ده خسته وه بهر. له دوای چه ند کۆنسیرتیک جهلادهت ده بوو به و مۆسیقاره سیهراوییه ی ناوبانگی له هه موو ئه م ولاته دا ده بیسترا، جهلادهت له سه رهتای هه موو ئه هه نگه مۆسیقیه کانماندا له بهردهم ئاماده بوواندا ده نوشتایه وه و ناوی مردوویه کی ده هیناو ده یگوت «به پیزان ئه وه ی ئه مپو ئیه ده بیستن

مۇسقىقاي پۇحى ئۇ پياوۋىيە كە من لە مەرگەۋە بۇم ھىئاۋنەتەۋە».

ھەموو واماندەزانى كە ئۇۋەش جۇرە گەمەيەكى سىحراۋى جەلادەتە كە ئاۋازەكان بە ناۋى ھەندىك مۇسقىقارى مردوۋەۋە ناۋدەنىت. ئىمە لە شارە گەرەكان و لە شارۋچكەكان و لە گوندەكاندا مۇسقىقامان لىندا، دەرچوۋىنە ھەر شۋىتىك سەدان خەلك پىشۋازيان لىدەكرىدىن و سەدان بە گرىانەۋە مالاۋايان لىدەكرىدىن. سەردەمانىك وازمان لەۋە ھىئا ھۆل بگرىن و خەلك كۈبكەينەۋە، بەلكو ۋەك گروپىك لە قەرەج بە خۇمان و ئامىرەكانمانەۋە بەپىنى كەۋتىنە گەشتىكى شىتانه بە ناو سىروشت و ئاۋەدانىيەكانى ولاتدا، لە ھەموو ئۇ سەفەراندە محەمدى فىردەوسىمان لەگەلدا بوو كە بە خۇى و فلچەكانىيەۋە دەيوست مۇسقىقانى ئىمە پەسمبكات، دەيوست نىگارى ناو پۇحمان بكىشىت. لەۋ سەفەرە دوورو درىژاندە ھىندەى لە ئاۋەدانى دەرچوۋىن بەۋدىودا كۈمەلىك ئەسسى سىي چاۋەرۋانىاندەكرىدىن كە ئىمەيان شارەۋ شارو ھەرىمەۋ ھەرىم ھەلدەگرت. لەۋ سەفەرەدا بە ناو دەيان گۇرستاندا گۈزەرمانكرد، ھەموو بە چاۋى خۇمان ئۇ مۇسقىقاراندەمان بىنىيەۋە كە لە گۇرەكان ھەلدەستان و دواماندەكەۋتن، ئۇ مۇسقىقارە مردوۋانەى سەدان سال بوو لە ژىر خاكدا بوون ھەلدەستانەۋە لەگەلماندا مارشىاندەكرد. لەگەلماندا مۇسقىقايان لىندەدا، پۇژىك ئاۋرەمدايەۋە ھەزاران مۇسقىقارى مردووم بىنى لە دوامانەۋە دەرپۇن، ھەزاران ئاۋازى سەيرو سىحراۋىم بىنى كە لە پىشتى ئىمەۋە تىپى ترو مۇسقىقارى تر دەيانزەند...

تا چاۋ بربكات مۇسقىقار بوو، تا چاۋ بربكات دەرپايەك بوو لە مۇسقىقارى سىي سىي كە پىكرا زىندوۋوبوۋونەۋە ۋەك لەشكرىكى گەرە بە زەۋىدا دەرپۇشتىن. من ھەموۋىانم دەبىنى. لە شارە گەرەكاندا لەگەلماندا كۆرالىكى گەرەيان دروستدەكرد، كاتىك لە گەرەمەى سىروود و گۇرانىيەكانىدا ئۇ ھەزاران مۇسقىقارە لەگەلماندا ئاۋازەكانيان دەرگوتەۋە دەرنگمان دەرگەيشتە دەرپا دوۋرەكان، دەرگەيشتە خۇر، دەرگەيشتە ئۇ كانگا دوۋرانەى جوانيان

لىۋەدەيت. جەلادەت دىلنابوۋى مەن يەككىم لەۋ كەسە دەگمەنەنەي ئەۋ ھەموو مۇسقىقارە مردوۋە دەيىنم كە لە پىشتمانەۋە زىندوۋبوۋنەتەۋە، ئەۋ سوپا مەزنەي لەگەلماندا ئاۋازەكان دەرەنن و ۋادەكەن سەدای مۇسقىقارەمان ۋەك دەنگى ئەبەدىيەت ۋە ھابىت لەسەر زەۋى.

ناۋى تىپەكەمان «كەشتى سىپى» بە ھەموو زەمىندا بلاۋبوۋەۋە، لە شەپە گەرەكاندا بە ناۋ سەنگەرەكاندا مارشمانكرد، لە شارە چۆل و ھۆل و غەمگىنەكاندا كونسىرتى گەرەمان بۇ بىتەنگى و تارىكى و پەشەباي شەۋ سازكرد. ۋەرزىك بوۋ ئىمە بە مۇسقىقا مىژۋى مردنى ئەۋ ھەرىمەمان دەگىزپايەۋە. لەۋ شارە چۆل و ھۆلانەۋە چۈپىنە ناۋ ھەرىمى ئەۋ تۈۋە دىلنابوۋى سەرەبەم ئەستىزەيە نىن، خاكى ئەۋتۈم بىنى كە سەرەتاي دەستپىكردنى كىشۋەرلىكى دىكە بوۋ لە پەنگ و نىگارو ھارمۇنىيەت. پۇژىك لە پۇژان مەمەدى فىردەۋسىمان لەۋ خاكانەدا ۋىكردو نەماندۇزىيەۋە. پىنۋايە مەمەدى فىردەۋسى بەدەم دروستكردنى نىگارەكانى خۇيەۋە ھىند دور پۇي ئىدى چىتر لەۋ باغە جاۋىدان و قوۋل و ناكۇتايەدا نەيتۋانى بگەپىتەۋە. دۋاي چەندىن مانگ كە گەپايەۋە ئىمە بە ناۋبانگىرەن تىپى مۇسقىقاي ئەۋ ھەرىمە بوۋىن كە لە پىشتمانەۋە كۇرالىكى گەرە ئاۋازەكانى دەگۈتەۋە، ئامىرى ھەر يەككىمان بگەۋتايە سەر نەغمە دەنگى ھەزار ئامىرى نەبىنراۋ لەگەلىدا ئاۋازىيان دەرەند، ھەزاران قلوۋت لە رىكاي قلوۋتەكەي مەۋە زىندوۋدەبوۋنەۋە، ھەزاران كەمانچە لەناۋ كەمانچەكانى ئىمەدا ھاتبوۋنە زمان. لەۋ ماۋەيەدا زۇرجار جەلادەت جىنىدەھىشتىن و مەن لەبرى ئەۋ لە پىشى ئەۋ سوپا گەرەيەۋە بەرەۋ نادىار دەرۋىشتم. كە دۋاي ئەۋ ۋەرزە درىژە گەپايەۋە جەلادەتى كۆتر پىيگۈۋىتم: جەلىلى باران ئىستا كاتى ئەۋ ھاتوۋە سەيرى تابلۋى شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان بگەيت. لىرە بەدۋاۋە ئەۋ تابلۋىە مالى تۈيە. عەلى شەرەفىار كە مەن گەيشتەۋە مال و سەيرى تابلۋى ئەۋ شارەم كرد،

هەستەمکرد ھێزێکی تێدا یە زۆر قوول من بەرەو خۆی ڕادەکێشیت». من لەو ماوەیەدا کە لە ولات بووم و سەرقالی ئامادەکردنی ئەم کتێبە بووم لە دوو کۆنسێرتی ئەو تێپە چکولانەیدا ئامادەبووم. لە پشتم وە هەستم بەو شەپۆلە گەورەو بەھێزانەیی مۆسیقا کرد کە وەک بایەک لە دوورەو بەیت، ھەموو شتێکی لە ناخدا دەجولاند، دەمزانێ ئەو چەند ئامێرە بچکولەییە دەستی ئەو مۆسیقارانە بە تەنیا ناتوانن شەپۆلی ھێند گەورە دروستبکەن، لە کۆنسێرتی دووھەمدا لەسەر کورسییەکی چکولانە لە دوای دواوە دانیشتبوو، لە تاو سیحری ئەو مۆسیقایە نەمدەتوانی چاو ھەلبرم، لە ناوەراستی کۆنسێرتەدا چاومکەردەو و بینییم ھەموو ئامادەبووان وەک من بە جۆریک لە پۆحی خۆیاندا قوول بوونەتەو کەسیان ناتوانن چاو بەرزبکەنەو، سائیک بوو ھەستم بە بایەکی بەھێزکرد، ھەستم بە شنەییەکی سیحراوی کرد... لە زولمەتی ھۆلەدا وەک پیاویکی مەست و خەوالوو تەماشامکردو ئەو دەریا بەرین و بیسنوورەیی مۆسیقارەکانم بینی کە لە پشتی سەحنەکەو تا ئەوسەری ئەوسەری دنیا درێژبووبوو، ھەزاران مۆسیقاری سپیم بینی بە ھەزاران کەمانچەو فلوت و چەلۆو سەنتوورەو. سەریکیان لە پشت جەلادەت و گروپەکەییەو دەستی پێدەکرد و کۆتاییەکی شیان لە ناو ھەورو تەمێکی گەردونی سپیدا ونبوو. ئەو پۆژە لە دوای کۆنسێرتەدا ھاوھەم بە جەلادەتی کۆتردا کردو گریام، ئەو لەگەڵدا نەگریا، بە ئارامی ھاوھەشی پیاکەردمەو و گووتی: من پێمگووتی، دەبێت حەقیقەت بنوسی، حەقیقەت و ھێچی تر.

لە یەکیەک لەو کۆنسێرتانەدا بوو کە جەلادەت شاناز سەلیمی لە ڕیزی پێشی پێشەو بینی، ئەو ژنەیی بە ترس و حیرەتێکی بیسنوورەو سەیریدەکرد و وەک ھاوھەم بە گۆچکەو چاوی خۆی نەکات، لەگەڵ ھەموو کێنەو ڕقی نیوچاویدا تا کۆتایی لە ناو کورسییەکەیی خۆیدا بە پێچەوانەیی ھەموو جارەکانی ترەو بە سەرسامی تەماشایدەکرد. کە من گەرامەو،

ماوه‌یه‌ک بوو په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی و کچی‌کی دیکه ئه‌ندامی تیپی
مؤسیقای که‌شتی سپی بوون. له‌ کۆنسیرت‌ه‌کاندا له‌ تهنیشت جه‌لاده‌تی
کۆتره‌وه‌ ده‌وه‌ستاو به‌ پتوه‌ که‌مانی لیده‌دا. ئه‌و وینه‌کانی مندالی شاروخی
شاروخی نیشاندام. ناسیمه‌وه، خۆی بوو هه‌ر ئه‌و که‌نجه‌بوو که‌ بۆ دواچار
له‌ فرۆکه‌خانه‌ی سخنیپول هاته‌پێگام و پاسپارده‌کانی خۆی دامی، ئه‌وه
دواهمین ده‌رکه‌وتنی بوو. دوا ئه‌وه‌ جه‌لاده‌ت هه‌ر سه‌فه‌ریکی کردییت به‌
ته‌نیا به‌ره‌و شاری موسیقاره سپیه‌کان که‌وتۆته‌پێ. جه‌لاده‌ت ده‌یگوت:
هه‌موو قه‌قه‌سه‌یک دواهمین ده‌رکه‌وتنی خۆی هه‌یه، پۆژیک دیت به‌
کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌ سپیه‌دا سه‌رده‌که‌ویت و ئیدی ناگه‌پیته‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌و
ساته‌ وه‌ختانه‌یه‌ که‌ ئاره‌زووی مرۆف بۆ جوانی تیکه‌ل به‌ ئاره‌زووی
ده‌بییت بۆ مردن. له‌ ناو هه‌موو بانگه‌وازی‌کدا بۆ جوانی ئاره‌زوویه‌کی
قوولی مردن هه‌یه و له‌ ناو هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی مردنیشدا بانگه‌وازی‌کی
که‌وره‌ی جوانی هه‌یه.

ئه‌و له‌وه‌وبه‌ر چه‌ندین جار مردبوو، ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو دووباره‌ به‌و
ئه‌زمونه‌ تالانه‌دا تینبه‌پیته‌وه. ده‌یویست جاریک وه‌ک بالنده‌کان بمریت،
بپوات و نه‌گه‌پیته‌وه. وه‌ک چۆن بالنده‌یه‌ک ده‌فريت و له‌به‌رچاو ونده‌بییت،
بفريت و که‌س نه‌زانیت به‌ چ ئاراسته‌یه‌کدا فریوه. هه‌موو ده‌مانزانی ئه‌و
پۆژه‌ی که‌ ده‌پوات و ناگه‌پیته‌وه زۆر نزیکه. تا ده‌هات سپی تر ده‌ینواند،
ده‌نگی خۆی دوورتر ده‌هاته‌ گویم و موسیقا‌که‌ی ئاسمانیتر ده‌بوو.
ئه‌و ماوه‌ درێژه‌ی پیکه‌وه‌ بردمانه‌ سه‌ر، ئه‌و پۆژانه‌ی پیکه‌وه‌ به‌سه‌ر
ده‌ست‌نووسی ئه‌م کتیبه‌دا چووینه‌وه، وه‌ک یادگاری هه‌ره‌ که‌وره‌ی ژیانم
ده‌میتنه‌وه. سه‌ده‌ها سه‌عاتمان پیکه‌وه‌ برده‌سه‌ر، زۆر جار به‌ جزمه‌یه‌کی
دریژو پالتویه‌کی چه‌رمه‌وه‌ ده‌هات بۆلای من و پیکه‌وه‌ گویمان له‌ موسیقای
کلاسیک ده‌گرت. هه‌ر جاریک په‌شنوسیکی ئه‌م کتیبه‌م ب‌دایه‌تی بۆئه‌وه‌ی
بگه‌ینه‌ دوا دا‌شتن، یان چه‌نده‌ها به‌شی لاده‌برد، یان چه‌ند به‌شیکی نوێی

بۆ زياده كرد. هه نديجار ده مگوت: جه لادەت ئەم كتيبه هيند گه ورده بيت، خوينهري ولاتي ئيمه، كه به هه واليكي شهش ديري هه ناسه ي سواره بيت بۆ ناخوينرته وه.

ئەو ده يگوت: عه لي شه ره فيار خویندنه وه ي كتيب شتيكي ئاسان نييه، هه نديك كتيب ده بيت سه دان سال چاوه پروانكه ن تا خوينه ريكي راسته قينه ده دۆزنه وه بيا ناخوينرته وه.

له و ماوه يه دا من پۆزي زياد له هه شت سه عاتم له و ئوتيله سووتا وه دا ده برده سه ر كه هیدی هیدی هه موو ماله ئاواره كان چۆليانده كردو ده بووه خه راباتيني بیدهنگ، سئ مانگ به ر له ده سكردن به پۆژه ي تازه كردنه وه ي ئەو ئوتيله، له جه لادەت به ولاوه هه چ كه س له و ئوتيله دا نه ده ژيا. ئەو ماوه يه وهك شيت ده بایه كاربه كين بۆ ئەوه ي به ر له وه ي شوينه كه مان پيچۆلبكه ن هه موو شتيك ئاماده بيت. بوون و نه بووني له م شاره دا به و جيگايه وه گريدرابوو، ده مزاني ئەو پۆژه ي پۆليه كان شته كانی فریده ده نه ده ري ئیدی ده روات و ناگه پرته وه.

به ر له رۆيشتي به سئ مانگ به جۆريكي سه ير به سه ر هه موو شتيكدا ده چووه وه، به لام دواجار به زهحمه تيكي زۆر مافي زيادكردي هه نديك پرسته و به شيكي كوتايي بۆ به جيیهيشتم. هه ستمده كرد گيترانه وه ي به رده وامي ئەو چيروكه ئازاري ده دات، ئەگه رچی تا ئەوكات له ناو هه نديك به ش و ديمه ني ئەو روداوانه دا ده ژيا، به لام دلنيابوو هه موو شتيك تيپه پيوه و كوتايي هاتوه، گهياندي ئەو نامانه ي به گرنگرين ئيشي ژياني خۆي ده زاني، هه موو ئيواره يهك جيیده هيشتم و به ربه يان ده گه رايه وه، هه نديجار چه ندين پۆژ و نده بوو و من ته نيا له سه ر ده ستنوس و تيپيني ناو ده فته ره شه ره كانی ئەو ئيشمده كرد. كه ماندووده بووين تكام تيا ده كرد فلووتم بۆ ليبدات، به ته نيا ده چووه پيشي ئەو بالكونه به رزه و فلووته سحراويه كه ي خۆي لينده دا، ئيستاش دواي چه ندين سال كه به لاي

ئەو ئوتىلەدا دەپۇم بەردەوام سەر بۇ بالكونىكى چكۆلەنە لە قاتى شەش بەرزەكەمەو دەيىنم لەويكانەدا وەك خودايەكى گرىكى، وەك كرىشنا لە بالكونەكەدا وەستاو مۇسقىقا لىدەدات. بەلام دواچار كە بە داوۋەتى يەككە لە سىياسەتمەدارەكان چوومە ئەو ئوتىلە بەرزەو كە كرابوو بە يەككە لە مۇدىرنترىن سەنتەرەكانى مىواندارى ئەو ھەرىمە، ھەستەم بە ھىچ نەكرد، شوينىكى قەبزو ترسناك ھاتەبەرچاوم كە مروۇف تىندا دەخنىكت، من بەرابەر مىوانەكەم دانىشتەم و چاوم لىكناو گەپامەو بۇ ئەو پۇژانەى جەلادەت لەم ئوتىلەدا لەگەل ئاوارە پاكەكاندا دەژيا گويم لە دەنگى فلووتەكەى بوو لە ديويكى تاريك و نادىارى ئەم ئوتىلەدا بەردەوامە، بەلام دەنگىك ھىچ كەسك نەيدەبىستەن نەبىت.

ھەندىك پۇژ لە كاتى نوسىندا جەلىلى باران و پەوشەنى مستەفا سەقزى دەھاتن بۇلام، ھەموو دەيانوىست شتەكان بە ئىقائەيكى خاۋ بىروات، پايان وابوو مانەوۋى جەلادەت لەم شارو دەوروبەرەدا بە نوكى قەلەمەكەى مەو گرىدراو. بەلام دەمزانى ئەم چىرۆكەش وەك ھەموو چىرۆكەكانى دىكەى دونيا دەبىت تەواۋ بىت. بۇ من جۆرە ھاۋكىشەيەكى ئەستەم بوو، يەكەمجاربوو پىكەۋىت مانەوۋى پالەوانەكەت لە ژيانى راستىدا بە ژيان و مانەۋىيە لە ناۋ چىرۆكىندا گرىدەرىت. پىشتەر من جۆرە حالەتتىكى ۋەھام لە ھەموو مىژۋوى چىرۆكدا نەبىنىبوو. سەختبوو بۇ من كە دەمىنى كۆتايى ئەم چىرۆكە كۆتايى جەلادەتەشە لە نىۋماندا، كۆتايى گەشتەكانىتى بەرەو ئەو شارە سېپىيە، كۆتايى سەفەرە ئەفسوناۋىيەكانىتى كە ئىستا وەك قەقنەسىكى شارەزا بە پىگاكانى عەدەمدا خۇى بى ھىچ كۆمەك و يارىدەدەرىك ئەنجامىدەدا. پىاۋىك بوو تا دەھات سېى دەبوو، دەترسام لە كۆتايىدا وەك پەيكەرىكى گەچ لەو بالكونەدا بوەستىت و ئىدى نەجولتەو. ئەۋكات من لە ھەموو كەسى دىكەى دونيا لىۋەى نىكتىرېوم. ئەو كاتە كەمەى لە ناۋ ئىمەدا مابوۋى لەۋەدا سەرفىدەكرد مۇسقىقا

سیحراوییه‌کانی خۆی، هونەرە خەیاڵییەکانی فیری مۆسیقارەکانی «کەشتی سپی» بکات تا دواى خۆى ئەو نەغمانە وەک بالەندە بە جیهاندا ئازادبکەن. دەیویست تا توانای هەیه نامەى کوژراوەکان دابەشبکات. شەویکیان پینگوتەم: گەورەترین حەسرەتى ژيانم ئەو نەخشەیهیه، نەخشەى ئەو گۆرە دەستەجەمعیانەى پۆژیک لە نێو دەستەدا بوو و نەتوانی بیپاریزەم. رای وابوو، لەبەرئەوه‌ی گەورەترین نەینى دونیا لە بن دەستیدا بوو و نەیتوانیوە بیپاریزیت، سزای ئەو گوناھە، دەبیت بپروات لە عەدەمەوه بەلگەکان بەینیتەوه. من هەموو جارێک دەستم دەخستە ناو دەستى و دەمگوت: جەلادەت، گوناھى تۆ نییە، تۆ ئامادەبوویت لە پیتاویاندا بمریت، هەتا مردنیشت بۆئەوه‌ بوو ئەو نەخشانە رزگاربکەیت.

هەندیک شەو دەچوو بۆ لای دایا سیراجەدین لەو کەمپە، ئەو شەوانە منیش پشووێکم وەرەگرت و دەچووم بۆ لای رەوشەنى مستەفا سەقزی کە لە باغەکەى مالی خۆیاندا بەرابەر «مەهدى شاروخ»ى پیر دادەنیشت و پڕۆفەیدەکرد. زۆر لەو شەوانە هاوڕێکانى پەیمانگای «رەوشەن» دەهاتن و دەبوو قەرەباڵغییەکی گەورە. من لەگەڵ «مەهدى شاروخ» دا دەستیک تاولەم دادەمەزراند و لە قەرەباڵغەوه‌ گویم لەو چیرۆکانە دەگرت کە ئەو گەنجانە دەیانگێڕایەوه. لەو چیرۆکانەوه‌ تێگەیشتم جەلادەتى کۆتر چەند بەناوبانگە، ناوو شوهرەتى لە ناوبانگى سیاسى و گورانبیژەکانى ولات گەورەتر بوو، بیئەوه‌ی خۆى بزانی. هەموو ئەو ماوەیه‌ی من لەگەلیدا ژيام، هەستیکى قوولى بە بیکەسى و ئاوارەیی هەبوو کە بۆ ساتیکیش لە پۆچیدا ئاوانەبوو. کە بەو شارەدا دەگەرێ هیچ کەستیکى نەدەناسى، لە هەموو جێگاكاندا میوان بوو، لە هەموو شوێنێکدا رێبوارو راگۆزەربوو. هەر کات لای دایا سیراجەدین دەگەرێوە دەیکووت: شتیک تەواو نییە، شتیک هەیه‌ هیشتا تەواو نییە. دەیزانى هیشتا ئیشیکى زۆر گەورەى ماوه

ئەنجامىيىدات، بەلام نەيدەزانى ئەو ئىشە چىيە.

پۇژىك لە دواھەمىن پۇژەكانى كاركردنمان، من و جەلادەت سەرگەرمانە
خەرىكى چاككردىنى ھەندىك بەشى ئەم كىتىيە بووين. ھەر دووكان بەسەر
پەپە دەستتووسەكانماندا نوشتابووینەو، لە ناكاو پىاويكى بارىكى پەنگ
زەرد پەردەى ژوورەكەى لادا و بە پالتۇيەكى خۇلەمىشى درىژەو ھاتە
ژوورئ، پىاويكى تۇزاوى ماندوو كە سەرى خەرىكبوو تەواو سېى دەبوو،
دەستەكانى بە جۇرىكى سەير سووتابوون و لىوى سەرەوۋى بە كارىگەرى
برىنىكى كۆن ھەوى كرذبوو، تامىسكى بىخەوى و مۇتەكەو پراچلەكان دەم
و لىويان وىرانكرذبوو. ھەر دووكان سەرسامانە سەيرمانكردو ئەویش
بەسەرسامى سەيرىكردىن. بە ەرەبىيەكى بازارپى لىپىرسىن: كامتان
جەلادەتن؟ جەلادەت گووتى: من جەلادەتم. كەمىك چاوى لىكناو پالىدا
بە دىوارىكەوۋو گووتى: بەپىز جەلادەت، سلاوت لىيىت من «باسم ولىد
صبحى الجزائى»م. لە باشوورەو بەپى ھاتووم و بەدواى تۇدا دەگەپىم.

* * *

ئەو ماوۋەيەى جەلادەت لە زىندان بوو مستەفاى شەونم زۆربەى كەلوپەلە
گرنگەكانى ئەوى لە فەوتان پزگاركر، بەلام دۇسىيەكەى باسمى جەزائىرى
بەجۇرىكى سەير ونبوو. پاش گەرانەوۋى جەلادەت و سۇراغكردى،
ئاشكرابوو مستەفاى شەونم ھىچ شتىك دەربارەى چارەنوسى ئەو فايلە
گەرەيە نازانىت كە لە وىستگەيەكى نادىاردا، لە ھاتوچوى نىوان حىزب
و پۇلىس و ئاسايشدا فەوتابوو. دواى دەرگەوتنەوۋى دالىا ھەولەكانى
جەلادەت بۇ پەيداكرنەوۋى ئەو فايلە بىئەنجام مانەو. پىدەچوو يەكىك
ئەو دۇسىيەى بردىت و لەناو ئەرشفىكى مەزندا كە تايبەتە بەو جۇرە
دۇسىانە ھەلىگرتىت. پۇژگارى دواى پاپەپىن، سەردەمىك بوو پىبوو لە

چيرۆكى فايل و حيكايەتى ئەو دۆسيانەى خەلک لە کونج و کەلەبەرى دەزگاگاندا دەياندۆزىنەو، لەو سەردەمەدا حيزبەکان گەنجىنەى تايبەتيان بۆ ئەو فايلانە دروستکرد، ھەندىک لە حيزبەکان چى دۆسيەکیان ھەبوو «دۆسيەکانى خۆيانى لێدەرچیت» لە سەدان سندوقى گەورە گەورەدا سەفتەيانکرد و فرۆشتيان بە ئەمریکايیەکان، کە ئەو سەردەمە ھەر پارچە کاغەزىک لە عىراقەو ھەتايە، لای ئەوان وەک دۆکومىنتىکى گرنگ سەیر دەکرا. مستەفاى شەونم پای وابوو کە دۆسيەکەى باسمى جەزائىرى يان بە ھۆى کە مەرخەمى پاسەوانەکانەو ھەوتاو، ياخود ئىستا لە پىزى ئەو فايلە گەورانەدايە کە تەنیا خودا دەزانیت ئەمریکايیەکان لە چ بنکەيەکى سەربازى، ياخود لە چ پىنگەيەکى سى ئاى ئەيدا ھەليانگرتووە. بەلام پىدەچیت ئەو فايلە ژيانىکى دى ژيايىت و نەکەوتىتە بەر ئەو کرىن و فرۆشتەى لەو سەردەمەدا لە بازارەکانى سىياسەتدا بابوو.

باسمى جەزائىرى دواى سالانىکى درىژ زىندانى و ئەشکەنجە، دواى ئەو ھى چەندىن جار لە ژىر ئەشکەنجەدا دەمرىت و زىندوودەيىتەو، دواى کە فەرمانى مردنى بەسەردا دەدەن لەبرى ئەو ھى وەک ھەر زىندانىيەکى دیکە تىر بارانىيەکان يان شەرافەتمەندانە پەتیک بخەنە مى و بىخکىن، دەينىترن بۆ بنکەى تاقىکردنەو ھى چەکە بەکتىريەکان تا لە تاقىگەکانى ئەو بنکەيەدا وەک مشک ئەزموونى لەسەر بکەن. لە دواى پاپەپىن خەلک لە زىندانىکى پىسوپۇخلدا، لە ژىرزەمىنىکى تارىکدا نىو ھەردو دەيدۆزىنەو. لەدواى پاپەپىن پادەکات بۆ ناو ھۆرەکان و لە زۆنگاوەکانى باشووردا لەگەل ھەندىک چەکدارى شىعەدا مەفرەزەيەکى چکۆلە دروستدەکەن کە بە پۆر خۆيان دەشارنەو ھەو بە شەو لە مەشخوفەکانياندا بە ناو زۆنگاوەکاندا دەکەونە گەپان، باس بەر لە وشککردنەو ھى ھۆرەکان سەيرترىن سالانى تەمەنى خۆى لەناو قامىشەلان و زەلستان و تەپى و کۆلىتى نەينى پراوچىيەکاندا دەباتەسەر. لەویش بوونەو ھەريکى غەريبە کە ھاوڤى

باشوورىيەكانى بە «برنجى» بانگىدەكەن كە وشەيەكە پىشەكەي دەچىتەو
سەر وشەي «افرنجى» يان فەرەنگى خۇمان و بۇ كەسىك بەكارىت كە
لەسەر و ھەندام و پەفتارىدا فەرەنگى بىت. ھەموو شىتىكان لە ترسدايە،
ژيان و ھەناسەدان و خواردن و دەرگەوتنيان ملكەچى كۆمەلىك پىساو
دەستوورى زۆر سەختە، كە پەيوەندى بەو گروپەو دەكات پىتدەلەن ھەتا
ھەلمى خواردنەكەش كە دروستىدەكەن و ئەوان پىتدەلەن «ھبان» ناپىت
زۆر بەرزىتەو. لەگەل شەش ھەلھاتووى دىكەدا ئىشيان تەنبا خۇپاراستن
و خۇشاردەنەو. لەو زەلکاوانە دەرژى و يادى ئەو چەند سالەي زىندانىش
ھەرگىز لە خەيالى دەرناچىت، سەفەرى ئەيوپئاساي ئەو بە ناو زىندانەكاندا
ھىند درىژ و ترسناكە لە بىرناكرىت. لەو ماوہىدا چەندەھا بەندىخانە و
بەنگەي ئاسىش و دىلمالى نەيتى بىنيو، زۆر خەلكى جىاوازي ناسيو،
ژمارەيەك زۆر لەوانەي لەژىر ئەشكەنجەدا مردن ياخود تىربارانكران
ھاوپىي بوون. ھىند بە ناو كوشكەكانى مردن و سەلتەنەكانى مەرگ و
قەسابخانە ئادەمىيەكاندا سەفەردەكات، ئاشنايىەكى تەواو لەگەل ئەوانەدا
پەيدا دەكات كە ھەندىكان دواي مردنىش دەگەرپنەو تەلە خەودا
جەلادەكانيان بخنكىن. لەدواي ئازادبوون و خۇشاردەنەو لە ھۆرەكاندا
ھەندىك بەياني، لە ناو تەمى تەنكى سوبحاندا ئەو تارمايانە دەبىنيت
كە لە ناو قامىشەلانەكاندا بەدواي ئەودا وىلن و لە دورەو ھاتوون
سۇراغى ئەو بەكن. ھەر ئەو تارمايانەن كۆمەكى پىدەكەن بگەرپتەو بۇ
لاي داليا سىراجەدىن ئەو كچەي ھەموو شەويك لە زىندان، ژوانى لەگەلدا
دروستدەكات و بە خەيال لە شوئىنكى دوردا دەبىنيت.

دواي وشكردنەو ھۆرەكان و ھەرگىزانى پەوتى پووبارەكان و
خاپووركردنى ئەو خاكە سىحراوييەي نىشتىمانى جوانترىن جۆرە مراوى
دونىايە، باسە لەگەل ھاوپىكانىدا ھەلدەنە شار و لە ناو پاشماو ھەندىك
باغ و لە خانووى تەنەكەي ھەندىك لە جووتيارەكانى باشووردا كە

ماندوونه ناس چاوه روانی دهرکه وتنی مه هدی ده کهن خوی ده شاریته وه، له و سهرده مه دا که عه شقی حوسه یین کله پیکردووه باسم ناچاره خوی وه ک یه کیک له کفنپوشه کان نیشانبدات تا له نیو سوپای حوسه ییندا جیگای بیته وه. تارماییه کان دوایده که ون بۆ شارو له باغ و بنکه و شوینی نهینی فیداکارانی ئیمامه تیشدا ده بنه هاوړینی. پوژیک له پوژان یه کیک له و تارماییانه فایلکی که وره ی بۆ ده هینیت، دوسییه کی سه نگین، له زهر فیکي بۆردا به شتوه یه کی پاک هه لگیراوه. مۆریکی ئاسایشی شاره که ی ئیمه ی پیوه یه و له سهره وه به خه تیکی ناشیرین، یه کیکي نیمچه خوینده وار نویسیوتی «نه غرازی جلادات ئیسمعیل».

ناشکرایه یه کیک له وانه ی به دوا ی فایل ی خویدا که راوه، به جۆریک له جۆره کان ئه و فایل ی باسمی له دۆلابه کانی ئاسایشدا به رده سته و توه و له گه ل خویدا بردویتی بۆ باشوورو له و ږیگایه وه باسمی جه زائیری یه که مین سهره داوی به ره و رابوردوی خوی ده ست ده که ویت. من ته وای حیکایه ته که م له و نامه یه ی دالیاوه پیگه یشت که سالانیک دواتر له هه لومه رجیکي سه یرو پر نهینیدا بۆ دکتور موسای بابه کی نویسیوو. به لام ئه و پوژهی که باسم جه زائیری حیکایه ته که ی بۆ ئیمه گنږایه وه، شتیکي ته وای جیا وازبوو. باسم باسی له وه ده کرد که به شیکي فایل ی تاییه تی ئه و له یه کیک له پوژنامه کانی ئوپوزسیؤندا بلاو بوته وه، بۆ سؤراغی ئه و فایل ی په یوه ندی به و باله تاییه ته ی نه یارانی پوژیمه وه کردووه و پینان راگه یاندووه که دوسییه که یان له ږیگای هه واداریکی خویانه وه له ئاسایش ده سته و توه. دواتر جه لادته دوسییه که له وان وهرده گریت و ئه و مۆره ی ئاسایش و ئه و ناوه سهیره ش ده خوینیته وه که له گۆشه یه کی سهره وه ی به رگه که دا به خوارو خنچی نوسراوه.

ئه و پوژهی باسمی جه زائیری له قاتی شه شه می ئه و ئوتیله دا دهرکه وت، ئاگاداری ئه و په یوه ندیه دووردریژه ی نیوان جه لاده تی کوتر و

دالیا سیراجەدین نەبوو، کە تائەوکات کچیک بوو تەنیا لە خەون و خەیاڵ و فەنتازیاکانی خۆیدا بوێ دەگەرێ. جەلادەت وەک پێز لە سولتانیک بگریت بەو چەشنە حورمەت و جوامیتری بەرابەر باسەم نواند، کە سالانی دوورودریژی زیندان و مانەوێ زۆر لە ژێر خۆری باشووردا دالیا نەبیت هەموو شتیکیان لە یادەوهریدا سەپپووە. لەگەڵ دەرکەوتنی باسەدا، جەلادەت هەستیکرد هەموو شتیک بەرەو کۆتایی دەپوات، مەن بەوردی سەیری چاویەم کردو ئەو تیشکە گەورەییەم تێدابیینی کە بەدەگمەن لە چاوانیدا دەرەدەکەوت، تیشکیک بەلگەیی خۆشحالی یەکیک بوو، دانیابیت پەيامی خۆی بەجێهێناوە. لەو ساتەدا وەک یەکیک هاتە بەرچاوم کە هەرچۆنیک دەجولیتەوێ موعجیزەکان دینە پێکای. بە کەسێک دەچوو کە گەرداویکی پێچەوانە باژۆدەدات و هەرچیەک شەپۆ کارەساتەکان دروستیانکردوێ ئەو ساپێژیانەدەکاتەوێ. پێدەچوو لەسەرەتاوێ بزانیت کە قەدەری ئەو ئەوێ پێکایەک بێت دالیا سیراجەدین و باسەمی جەزائیری بە نیویدا بپۆن بۆ ئەوێ یەکدی بدۆزنەوێ. ئەو پۆزە فرمیسکیکی هێمن و سەیرم لە چاویدا بێنی، فرمیسکی مرقۆتیک مەحکومە جوانی و خۆشەویستی رزگاربکات. باسەمی جەزائیری باوهری نەدەکرد کە دالیا سیراجەدین ئاوها نزیکە، بەجۆرێک سەرسام گوێدەگرت، مەن دەرەسەم تووشی دەرەدەکی کۆتوپرێبیت و بمریت، بەلام دواجار باوهری پیاکردو گوتی: هاوهریم بێهە بۆ لای دالیا، بەر لەوێ خۆر ئاوابیت، بێهە بۆ لای دالیا، مەن هەستەدەکەم زۆرەیی هەرە زۆری پوناکی پۆژمان بپوێوێ تەنیا شەومان بەدەستەوێماوێ، بەر لەوێ تەواو تاریک بێت دەمەوێت دالیا بێنم.

جەلادەت هەموو ژیاانی چاوه‌پوانی ئەوێ دەرەدەکی بەر لەوێ بپوات و بەجێمان بهێلێت دیارییەکی گەورە پێشکەش بە دالیا بکات. مەن دەمزانی ئەو

ئىوارىيە چىروكىكى گەورە كۆتايى پىدېت، زۆر تكام تياكرد لەگەل خۇيدا بمبات تا ئەو ساتە ببىنم كە تىيدا داليا و باسمى جەزائىرى باوئەش بەيەكدا دەكەنەو. بەلام ئەو بىرەحمانە سەيرىكردم و گووتى: عەلى شەرەفىار، ببىنى فلىمى خراپ و بىمانا عەقلىان تىكداویت. شتەكان بەوجۆرە نىن كە تۆ دەيەنیتە پىنش چاوى خۆت.

وەك ئەوئەى بزانیئت ئەو خۆشەوئىستىيە گەورەيە، ئەو عەشقە پاک و بىسنوورە كە بەناو زىندان و كارەسات و تەپوتۆزى جەنگدا پۆشتووە، هەمىشە خۆشەوئىستىيەكى نەينىيەو بە نەينىش دەمىنیتەو، وەك ئەوئەى بىهۆیت دالياو باسم لەو هەپەشەو كارەساتە ناديارانەى دى بپارىزىت كە دەشیت لە هەموو جىگايەك و لە هەموو دەورو زەمانىكدا تووشىبىن. نەيەشت نە من، نە هېچ پۆحلەبەرىكى دى كۆتايى ئەو چىروكە ببىنیت. پىنگووتم: بمبۆرە عەلى شەرەفىار، ئەم خۆشەوئىستىيە شتىكى دىكەيە، ئەمەيان خۆشەوئىستى كچىك نىيە بۆ پياويك، ئەمەيان لای من خۆشەوئىستى مەوئە بۆ مەوئە، ئەمە لەسەروو هەموو شتىكەو، تۆ نازانىت چەند ئەهريمەن و جنۆكەو شتى ترسناكى تر هەن دەيانەوئیت ئەو بەكوژن، تۆ نازانىت... دەبىت ئەم خۆشەوئىستىيە لە شوئىنكى نەينىدا هەلگىرین، لە جىگايەكى تردا كە هېچ كەس دەستى نەيگاتى.

لەو ساتەدا هەستەمكرد جەلادەت نەينى زۆر قوولتر دەزانىت لەوئەى كە ئىمە دەزانىن. وەك ئەوئەبوو برىارى دابىت، ئەو خۆشەوئىستىيە وەك پارچەيەك مۇسقىاى جاويدان، وەك تابلۆيەكى نەمر، بۆ هەتاهەتايە لە جىگايەكدا هەلگىریت، دوور لە گەردى جەنگ و دوور لە دەردى زەمان. ئەو رۆژە لەگەل باسمى جەزائىرىدا پۆيشتن و دواتر من باسم نەبىننىيەو. كاتىك چوونەدەرى باسم لە بەردەرگاكا ئاوپكى دايەوئەو من سەيرى چاويم كرد، نەمدەزانى ئاخو باسم مەوئەيان تارمايەكە لە مەرگ گەراوەتەو، جەلادەت خۆى زىندووەيان مردوو، داليا بوونەوئەرىكى

پاسته قینه یه له گوشت و خوین یان تهنیا وه همیکه له وه همه کانی ناو ژيانی ئیمه؟؟. بیته وهی له هیچ تیگه م، قه له مه که مم فریداو ده ستمکرد به گریان.

دوای ئه و پوژه هیچ شتی کم له سهر ئه و دوو عاشقه نه بیسته وه، ئه و پوژه که مانه ی دیکه ش که من له گه ل جه لاده تدا برده منه سهر ناماده نه بوو به هیچ جوریک له سهر ئه و دوو دلداره بدویت که ده یگووت: له جیگاهه کی ئەمیندا، دریزه به خوشه ویستییه کی نهینی و جاویدان ده دن. دوا شتی کم له سهر دالیا بینیبیتم ئه و نامه یه ی بوو که دوای جهنگی سینه می که نداو له عیاده که ی موسای بابک خویندمه وه، ئه و پیره ی پیده چیت ژیانیکی جاویدان له سهر ئه م ئه سستیره ی بژی و ههرگیز نه مریت. نامه یه کی سه یربوو، له و نامانه ده چوو که جه لاده تی کوتر له شاری مۆسیقاره سېپه کانه وه ده بهیتان، به یانییه ک دکتور بابک بی میژوو، بی ناو نیشان، له بهرده م دهرگای عیاده که ی خویدا ده یدوزیته وه.

پوژانیک دواتر به دزی جه لاده ته وه بۆ سو راغی ئه و دوو عاشقه چووم بۆ ئه و که مپه دووره ی نیو چیاکان، له و ی له گه ل هه موو ستافه ئینته رناسیونه که دا قسه مکرد، که تیکرا حایر له ونبوونی کتوپری دالیا خه یالیان لای ئه وه بوو هیزیکی سیاسی دالیای فراند بیت. له و ئیواره یه وه که جه لاده ت و باسم منیان جیهیتشت، دالیا سیرا جه دین به جوریکی کوتوپر دیار نه مابوو. له پشوویه کدا له هاوکاره کانی جیا بوو بووه و مو ئیدی که س نه یبینیوو. ونبوونی دالیا و باسم یه کی که له و نه ینیانه ی ههرگیز نه کرا په رده له پرووی مه ته له که یدا هه لبرم و ته لیسمه که ی بشکینم. من سال دوای سال له دوای ئامازو و نیشانه یه ک بمخاته سهر رینگای حه قیقه ت، کوتایی ئه م کتیبه م دواخست، ماوه یه کی دریز چاوه پوان بووم که سیک له گوشه یه کی ئه م دونیا یه وه دهرکه ویت و هه والیکی ئه و دووانه ی پیتیت، به لام چاوه پوانیه کی بیهوده و ئومیدیکی ساخته بوو.

ئەو پۇرۋانەي دى جەلادەت تەنيا سەرقالى پىداچونەوئەي دەستئوسەكە بوو. بە جۇرىكى سەير لە ژىر فشارى كاتدا بووين. تەنيا ھەفتەيەكمان مابوو بۆئەوئەي ئەو ژوورە چۆلبەكەين و كرىكارەكان دەستبەكەن بە كارى تازەكردنەوئەي ئەو ئوتىلە. مەن ئەو كات بە تەنيا لەو ئوتىلەدا خەرىكى رىژدەدان بووم بە نوسىن و چاككردن. زۆر ئىنوارى پەوشەنى مستەفای سەقزى و ھاورىكانى دەھاتن و لە بىدەنگى ئوتىلەكەدا ئاوازە سىحراوييەكانى خۇيان پەرۋەدەكرد، ئەوان ماوئەيەك بوو تەنيا لەو ئوتىلەدا پەرۋەياندەكرد. ئىوارەيەكيان درەنگ جەلادەتى كۆتر گەرايەوئەو پىكەوئە دەستمانكردەوئە بە خويندەنەوئەي دوا پەشئوس. دواى دوو پۇژى ئىشكردى بەردەوام ئەو دەستئوسە ئامادەبوو كە جەلادەت دەيوست بىيەم بۆ چاپخانە. دەبىت بلىم كە ئەگەرچى ئەم كىتیبەي لىرەدا دەخويندەوئە ھەمان ئەو دەستئوسە نييە، بەلام جىاوازييەكى زۆر كەمى لەگەل ئەو دەستئوسەدا ھەيە كە دواجار دەبايە بىكەم بە كىتیبەك شايستەي ئەوئە بىت ناوى عەلى شەرەفيارى لەسەر بىت. مەن چەند سالىك بلاوكردنەوئەي ئەو كىتیبەم وەستان بۆئەوئەي بتوانم زۆر شتى دىكەي بۆ زيادبەكەم، بۆئەوئەي لە بەرابەر زۆر كىشەدا بگەمە يەقىن، بۆئەوئەي بەسەر ئەو غەمە قوول و تالەدا سەرکەوم كە كۆچى جەلادەتى كۆتر لە دلمدا دروستىكرد، بەلام تىپەپىنى پۇژان و مانگان و سالان ھىچى لەو ئازارانە نەگۇرى. ئەو ھەموو سالە چاوەروانمكرد بۆئەوئەي تەواوى ئەم چىرۆكە لە خەيالىمدا لە وىنە راستەقىنەكانى جەلادەتى كۆتر و مستەفای شەونم و پەوشەنى مستەفای سەقزى و شاروخى شاروخ پاكبەكەمەوئە، بۆئەوئەي خۆم لە دىمەنى ئەو مۇسقىقارە مردووانە بەدوور بگرم كە پۇژىك لە پۇژان لە كۆنسیرتىكى تىپى كەشتى سىپىدا لە دواى جەلادەتەوئە بىيىمەن، بۆئەوئەي خۆم لە ترسى ئەو ساتە پاكبەكەمەوئە كە كورپىكى ماندوو خۆى كرد بە ژوورەكەماندا و ھەوالى جەلادەتى كۆترى پرسى. دەمويست دواجار ئەو ھەستە قوولە لە خۆمدا بكورژم كە مەن حەقىقەت دەگىرپەوئە

نەوێک پۆمان دەنوسم، بەلام نەمتوانی، ئەوێ هەسرەتییکی قوولی لە دایدا دروستکردم کە هەرگیز فەرامۆشی ناکەم. ئاخەر بیرتان نەچیت دواجار من پۆماننوسبووم نەوێک خزمەتکاری حەقیقەت.

ئێوارەیهک من و جەلادەتی کۆتر چووین بۆ دوکانییکی کۆپی، دوو جار هەموو ئەم کتێبە گەورەیهمان کۆپی کردووە، بە خەتی خۆی لەسەر یەکیەک لە کۆپییهکانی نوسی «مستەفای شەونم» و لەسەر ئەوی دیکەیان نوسی «عەلی شەرەفیار» و نمونە نوسراوەکەشی هەلگرت بۆ خۆی. هەر ئەو ئێوارەیه داوێتی منی کرد بۆ ئاھەنگییکی بچکۆلەیی مالاوایی کە دەبایە لە بەشیکی ئەو باغەدا سازیکەین کە دەکەوتە بەرابەر گیلای سپی، ئەو باغەیی پۆزیک لە پۆزان شاروخی شاروخ لەوێو مۆسیقایەکی نەمری لێدەدا.

ئاھەنگی مالاوایی ئێمە هەمان ئەو پۆزەبوو کە دەبایە ئوتیلەکەشمان چۆلکردایە. سەر لە بەیانێ هەموو شتەکانی پێچابوووە، بێربوو نوێنەکانی بداتە کۆرێک کە لە تیپی «کەشتی سپی» سەنتوری لێدەدا، تەختی خەوتتەکەیی کردبوو دیاری بۆ پەوشەنی مستەفای سەقزی، کارتۆنی جلەکانی و تەپلەکەکەیی بۆ مستەفای شەونم، میخەکانیشی بۆ من. ئەو میخە زپکەفتانی خستمنە ناو سندوقی یادگارەکانم، جاریکی دیش جورئەتی ئەوێم نەکرد دەریانبەینم و تەماشایانیکەم.

کە لەدەرگای ئەو ئوتیلە ھاتەدەرێ چاوانی پێبوون لە فرمیسک، دەیزانی جاریکی دی بەسەر ئەو پلێکانانەدا سەرناکەوێتەو، کەپێشتر ھەزاران جار پیاواندا سەرکەوتبوو، شتی خەلکی گەیانەبوو قاتە بەرزەکان، کەلوپەلی مالانی لە سەرەوێ تا خوارەوێ داگرتبوو، توانجی شیرینی گرتبوو کچان، بەدوای تارماییە خەیاڵییەکانی دایای سیراجەدیندا رابکردبوو. ئەو پۆزە لە بەر دەرگا خۆداحافیزی لێکردین و تەکای لێکردین تا ئێوارێ لێگەرێن تەنھا بەو شارەدا پیاسەبکات. دواجار ئەوێ شاری مندالی خۆی بوو، ئەو

رۆژه گه‌پایه‌وه بۆ کوچه‌کانی جاران، گه‌پایه‌وه بۆ ماله کۆنه‌که‌ی مندالیان، بۆ دزینی نیگایه‌ک له‌حه‌وشه‌ کۆنه‌که‌ی مالی بامۆستا سه‌رمه‌د تاهیر که ئیستا پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند به‌حه‌وت کچی هه‌رزه‌کارو جوانه‌وه تیا‌ده‌ژیا، گه‌پایه‌وه بۆ شوینی دوکانه‌ کۆنه‌که‌ی ئیسماعیلی کۆتر، له‌دووره‌وه سه‌یری جه‌وده‌تی برای کرد که به‌دیار ته‌رازوویه‌کی ژه‌نگاوی خواره‌وه پیربوو. ئه‌و ڕیگا دیرینه‌ی قوتابخانه‌ی ته‌یکرده‌وه که له‌کوچه‌کانیدا خۆی و سه‌ره‌نگ قاسم به‌ڕیگاوه‌ فلووتیان لێدا‌بوو. دوا‌جاریش ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ئه‌و شوینه‌ی له‌شه‌ویکی هاویندا مسته‌فای شه‌ونمی تیا ناسی، گه‌پایه‌وه بۆ چیشته‌خانه‌کان، بۆ گۆزه‌ری ئاسنگه‌ران و باغه‌ چکۆله‌که‌... له‌ ئیواره‌دا که گه‌یشته‌ شوینی ئاهه‌نگه‌که‌ پیاویک بوو سپی سپی، که‌ده‌ستم لێدا گرپکی نه‌ینی و ناوه‌کی سه‌یر له‌له‌شیدا ده‌سووتا، گرپ قه‌قنه‌سیک ده‌یزانی ئه‌مجاره‌ دوا‌هه‌مین جاریتی ده‌سووتیت و ئیدی له‌خۆله‌میشه‌که‌ی خۆیدا هه‌لناستیته‌وه.

ئێوارێ هه‌موومان له‌و باغه‌دا یه‌ک‌دیما‌ن گرته‌وه، تپیی مۆسیقای که‌شتی سپی هه‌موو ئامیره‌کانی خۆیان هێتا‌بوو. جه‌لیلی باران به‌ پیکاییکی چکۆله‌ کۆمه‌لێک کورسی گواستبووه‌وه بۆ ناو باغه‌که‌. میژیکی پر خواردنه‌وه‌و میوه‌ له‌ ناوه‌راستدا بوو، سندوقیک کۆلای ئیزانی گه‌وره‌ له‌ پشت میزه‌که‌وه دانرا‌بوو. من به‌ خۆم و ده‌فته‌ری تییینییه‌کانمه‌وه له‌ سه‌ر په‌ر دانیشتم و شته‌کانی ده‌ورو به‌ری خۆم تۆمارده‌کرد، کۆی ئه‌و ورده‌کارییه‌ بیمانه‌یه‌ی رۆماننۆسه‌ بییه‌ره‌کان لاپه‌ره‌ی پی ره‌شده‌که‌نه‌وه. یه‌که‌مینجار خۆی قسه‌یکرد، به‌ بیده‌نگی هاته‌ پێشی، ده‌ستنۆسی ئه‌م کتییه‌ له‌ بنده‌ستیدا بوو، به‌ سه‌رنجیکی غه‌مگین سه‌یری هه‌موومانێ کردو گوتی: ئێواره‌تان باش. ئێواره‌تان باش. ئازیزان. هه‌مووتان ده‌زانن ئه‌مشه‌و دوا‌هه‌مین شه‌وی منه، دوا‌هه‌مین جاره‌ له‌گه‌لتاندا داده‌نیشتم و مۆسیقا لێده‌ده‌م، دوا‌هه‌مین ئێواره‌یه‌ پیکه‌وه له‌ باغیکدا بگه‌ڕیین. سه‌خته‌ پێتان بلێم ده‌چم بۆ کۆی... من خۆشم

نازانم ئاخۇ ئەمە ئەو كۆتايىيە كە ھەموو چىرۆكىكى ئەم دونىايە پىۋىستى پىيەتى يان نا؟ كۆتايىيەكى ناچارو سەپىتراو كە دەپىت ھەموومان پىا برۆين، زىندووھكان و مردووھكان، ئەوانەى پالەوانن و ئەوانەى قەرەقۇزى چكۆلەى ناو حىكايەتېكن.

دەستنوسەكەى بەرزكردەوھو گووتى:

ھەموو شتىكى ژيانى من لىرەدايە، لەم كىتېبەدايە، ئەو كىتېبەى ھەموو نەپتىيە گەرەكانى منى تىدايە، ھەموو پۇژە گرنگەكانى ژيانم، ئەو دەستنوسەى من لەكەل خۇمدا دەبىم بۇ جىگايەك كە شوپنى شتە جاويد و نەمرەكانە، كۆپىيەكى ئەم كىتېبە دەچىت بۇ ئۇقيانوسى گەرەى ھاوارەكان ئەو ئۇقيانوسەى تەنبا ئەوانە دەزانن چىيە كە ئەم كىتېبە دەخوئىننەو، كۆپىيەكىشى دەگەرپتەوھ بۇ دونىا، بۇ ناو تەفسىرو تىگەيشتن و خولياكانى ئىو، دەچىت بۇ چاپخانە.

ئىستىكىكرد و ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گووتى:

وھزىفە گەرەكانى مرۇف ھەرگىز تەواوانبن، بەلام من ئىستا لە ماسىيەك دەچم لەقەرەغ دەريايەكى گەرە، ماسىيەك تەنبا ئىسكەكانى ماوھتەو.

وچانىكى دوورودرېژى گرت و سەيرى ھەموومانى كردو بە خەفەتىكەوھ درىژەيدا بە قسەكانى: نازىزان، پۇژىك لە پۇژان وامدەزانى دەتوانم چى لە خەزىنەى جوانىيە مردووھكاندايە بېيىنمەو، چى لە گەنجىنەى جوانىيە كوژراوھكاندايە بېيىنمەوھ بەلام ئىستا سەيرىمبەكەن من تەنبا ئىسك و پروسكى ئىنسانىكم، خۇلەمىشىكم داناگىرسىتەوھ. ھەموو قەقنەسىك دواچار خۇلەمىشىكى ھەيە كە خامۇشبووھو بلىسەناگرىتەوھ. دەپىت برۆم. تا تىنى پۇيشتم تىدا ماوھ دەپىت برۆم، گەر قەقنەسەكان درەنگ بسووتىن ئىدى ھەلئاستنەوھ.

دەوھستاو بە غەمىكەوھ سەيرى ھەموومانى دەكردو دەيگووت: دەزانم

پوژی ئه وه نیه له سه ر توانای خو م قسه بکه م، پوژی ئه وه نیه له سه ر
لاوازی خو م بدویم، پوژی ئه وه یه پیکه وه دوا هه مین موسیقا لیته دین،
دوا هه مین گه شتی مالاوایی بکه ین، شتیکتان پیتشکه شبکه م که بیرتان
نه چیته وه. هاوړییان له مالاواییدا قسه مانای نیه، هاوړی خو شه ویسته کانم
با موسیقا لیته دین، با موسیقا لیته دین.

ده ستنوسه که ی داناو فلوو ته که ی هه لگرت و ده ستیکرد به و ئاوازه
سیحراوییه ی که شاهیدی سه یرترین خودا حافیزی دونیا بوو، ئه و شه وه
تا درهنگ موسیقای لیذا، تا درهنگ هه موو موسیقاره کانی که شتی سپی
له گه لیذا به چاوکی خه والوو موسیقایان ژهند. هه موومان مه ستبووین.
شه و درهنگ له و باغه وه هه ستاین و پیکرا به شه قامی دوو رو دریز و
گه وره ی ئه و شاره دا که وتینه پری، به دریزایی ئه و شه قامه که هه زاران
پریوارو سه دان ئوتومیل پیایدا تیده په پین، ئیمه له ناو ئه و چراخانه
درۆز نه دا چراخانه ی پوچیکی جاویدانمان داگیرساندبوو، به دم ئه و
موسیقا خه یالییه وه پویشترین و له مه ستیدا که سمان نه ده بینی. من و
مسته فای شه ونم تاکه دوو که سیک بووین ئامیری موسیقمان پی نه بوو،
به لام له هه مووان مه ستربووین. زه حمه ت بوو مرو ف به رگه ی ئه و
هه موو جوانیه بگریت. به ره و پیده شت و پینگا ئه فسوناوییه کانی دهره وه ی
شار که وتینه پری، پینگایه کی دریزمان به ناو شاخه کاندای بری، جوړیک
له مه ستی ژیا ین که مه ستی ئه و بوونه وهرانه یه که پیده خه نه ئه و دیو
سنوره پینگا پیدراوه کانی ژیا نه وه. مه ستی له یادچوونه وه ی شوین و
زهمان، مه ستی فرین به خاکیکدا که سه ر به جوگرافیای ئاسایی ئه م
دونیا یه نیه. به دهر له حیسابی شه وو پوژ دوا ی ئه و موسیقارانه که وتین
که له گه ل خو یاندا بردیانی، به لای ئه و دهریاچه گه وره یه دا تیپه پین که
پوژیک له پوژان له ویدا شاروخ شاروخ مالاوایی له قه قنه س ده کرد،
پیمانخسته خاکی عه دم و ئه فسانه وه، به له وه رگا خورافییه کاندای تیپه پین

و به کیلگه سه‌وزه‌کانی ئاورنگدا گوزه‌رمانکرد. قاچمان له شه‌ونمی سوبحه غه‌مگینه‌کاندا نوقم بوو، به سه‌ر چیمه‌نی سارد و به‌سه‌ر گیای ته‌لیسماویدا رابوردین، پۆله بالداری سپیمان بینی مه‌ستانه به‌سه‌رماندا فرین، کۆترمان بینی به‌هه‌زاران به‌ره‌و ئاسۆکان ده‌پۆیشتن و له‌بازنه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌دا به‌ره‌و لای ئیمه‌ ده‌گه‌رانه‌وه، ته‌می به‌ربه‌یان و غوباری فیتکی ئیواری ئامیزیان پیاکردین. به‌سه‌ر گردی سه‌وزو ته‌پۆلکه‌ی پر ریواس و نزاری نیرگسدا سه‌رکه‌وتین، پۆیشتین و پۆیشتین تا گه‌یشتینه سه‌ر گردیکی به‌رز، جه‌لاده‌تی کۆتر له‌ویادا وه‌ستاو وه‌ک سه‌ر له‌شکرێک شوینی دوژمن نیشانی سوپاکه‌ی بدات، به‌ده‌سته سېپپه‌کانی ئاماژه‌ی بۆ شاریکی گه‌وره‌گه‌وره‌کردو گووتی «ئه‌وه‌تا ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌ شاری مۆسیقاره سېپپه‌کانه... ئه‌وه‌یه».

من له‌ویوه بۆ یه‌که‌مه‌جار زه‌ریابه‌کی سه‌پی گه‌وره‌م بینی، شاریکی بیسنوور که تا چاوی ئاده‌می برېکات به‌ناو ته‌م و غوباریکی جاویداندا کشا‌بوو، شاریک ته‌میکه‌ی سه‌نگین و گه‌وره‌و سه‌پی له‌سه‌ری نیشتبوو. له‌نه‌هه‌نگیکه‌ی خه‌وتووێی گه‌وره‌ده‌چوو که زه‌ریا به‌خۆی نه‌گریت. جه‌لیل باران سه‌یری کردو گووتی: خودای گه‌وره‌، هه‌موو شاره‌کانی دنیا بخه‌یته‌سه‌ر یه‌ک به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌م شاره‌گه‌وره‌نابن. ره‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزیش گووتی: هه‌ند گه‌وره‌یه‌هه‌تا له‌خه‌ونیشدا جیگای نابێته‌وه.

جه‌لاده‌ت ئیمه‌ی تا سه‌ر تخوبه‌کانی ئه‌و شاره‌برد، تاسه‌ر ئه‌و گرده ئه‌فسانه‌ییانه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌دا ده‌یان‌پوانی. ئه‌وه‌گه‌وره‌ترین دیاری بوو ئه‌و له‌مالا‌واییدا پینشکه‌ش به‌ئیمه‌ی کرد، دیارییه‌ک هه‌یج یه‌ک له‌ئیمه‌تا مردن بیرمان ناچێته‌وه، نیگایه‌کی شاری مۆسیقاره سېپپه‌کان له‌دووره‌وه. له‌ویادا وه‌ستاین و له‌و دیمه‌نه‌مان پوانی، مسته‌فای شه‌ونم سه‌یری ئه‌و هه‌زاران بالنده‌یه‌ی کرد که به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌دا ده‌فرین و وه‌ک ئه‌وه‌ی پراستییه‌کی گه‌وره‌بدۆزێته‌وه گووتی: له‌و نیگاره‌ده‌چیت که پوژنیک

لە پۇژان ھارپى قودسى ويىستى لەسەر دىوارەكانى ئەو شارەى ئىمە دروستىيكات.

بەلام جەلادەت بە ھىمنى پىنگووت: مستەفای ھارپىم... ھەر يەككە لە ئىمە پۇژىك لە پۇژان ئەم شارەمان لە خەونەكانماندا بىنيو.

ئەو دواھەمىن ساتەكانى مالاوايى بوو، ئىمە لەو زياتر نەماندەتوانى برۆين، جەلادەت دەيگوت: ئەو ەى لىرە زياتر بروات بە جۇرىك لە خەونەكانىدا وندەبىت جارىكى دى بە ئاگانايەتەو. يەكە يەكە باوھشى پياكردين، مۇسىقارەكانى ماچكرد، ئامىرە مۇسىقىيەكانى ماچكرد. كە گەيشتە ئاستى مستەفای شەونم گووتى: گەر تۆ نەبوويتايە من جگە لە ئاوارەيەكى ئەبەدى ئەو ئوتىلە ھىچى تر نەبووم. مستەفای شەونم بە دەم فرمىسكەو گووتى: ئا، جەلادەت زۆر بىرتدەكەم، زۆر بىرتدەكەم، زۆر لە ەىلاي نىلوفەر زياتر. كە گەيشتە ئاستى جەىلى باران وەستاو بە ئەسپايى كلىنكى لە گەردنى خۆى داکەند و كرديە مى جەلىل و گووتى: ئەم كلىلە پۇژىك لە پۇژان دەرگای ئۇقيانوسىكى گەرەت بۆ دەكاتەو. بەئەسپايى ماچىكردو گووتى: ئەو ئىدى كلىلى تۆيە، كلىلى تۆ. ھاتە بەردەمى من و ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گووتى: دەزانم ئەم چىرۆكە لای تۆ ھەرگىز كۆتايى نايەت. ھەرگىز.

تا دەھات دەنگى دوورترو قولتر دەبوو، بەزەحمەت دواھەمىن پستەكانى خۆى گووت، جارىكى دى لە پالتۆ سىپىيەكەيدا وەك ئەو نەرەسانە ھاتە بەرچاوم كە لە دەريايى باكوور بىنيبووم. يەكەيەكە دەستىكى چكۆلەى دا لە دەستمان و پىشتى تىكردين و بە تولىرپىيەكى سەوزدا پۇيشت، ئىمە لە فىنكى ئەو ئىوارە غەمگىنەدا ھىچمان نەبوو بىلەين، مەستانە سەيرى ئەومان دەكرد كە بىئەو ەى ئاوپداتەو دەستنوسىكى گەرە و فلووتىكى لە بىندەستدا بوو و بەرەو ئەو شارە سىپىيە كە نىو ەى لە ژىر خۇرو نىو ەى لە تەمدا بوو مالاوايى لىكردين. ئاخۆ بەرەو مردن

ده‌چوو؟ به‌رهو جاویدان ده‌چوو؟ به‌رهو زهمینیکی دیکه ده‌چوو که ئیمه هیچ له ماهیه‌ته‌که‌ی نازانین؟ نازانم.

بالنده‌کان به هه‌موو ئه‌و پینگا ئه‌فسانه‌یه‌یه‌دا پێشمانکه‌وتنه‌وه. به ته‌ک ئه‌و ده‌ریاچه سیحراوییه‌دا رابوردینه‌وه که ده‌روازه‌ی هه‌موو ئه‌م دونیایه بوو. به‌دریژایی ئه‌و پینگاه وه‌ک مه‌ستیک ده‌پۆیشتین و که‌سمان هه‌چمان له‌گه‌ل ئه‌وی دیدا نه‌گوت. له‌ده‌روازه‌کانی شاردا بێته‌وه‌ی مالاوایی له‌یه‌ک بکه‌ین جیا‌بووینه‌وه. ئه‌وان دانیابوون که چیرۆکی راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌ت کۆتایی هاتوو، به‌لام من نا. که گه‌یشتمه‌وه به‌رده‌م ئه‌و ئوتیله، که چوومه‌وه بۆ ناو باغه‌که، که کورسییه جیماوه‌کانی نێو چیمه‌نه‌که‌م بینی که پێده‌چوو چه‌ند پۆژیک بیت له‌ویدا که‌وتبن، خولیا‌یه‌کی ره‌ش له‌سه‌رمدا بوو که جه‌لاده‌ت جاریکی دی دیته‌وه‌و له‌م باغه‌دا مۆسیقایه‌کی جاویدانمان بۆ لێده‌داته‌وه، خولیا‌یه‌ک چوار سال بێهۆده‌ دوای که‌وتم و له‌وسه‌ر به‌ناکامی هاتمه‌ده‌ری.

* * *

من ئه‌و په‌یمانه‌ی خۆم نه‌هێتایه‌دی که ده‌بایه ئه‌و کۆپییه‌ی له‌جه‌لاده‌تم وه‌رگرت راسته‌وخۆ بییه‌م بۆ چاپخانه. چاوه‌پوانی ئه‌وه‌م ده‌کرد جاریکی دی ده‌ربکه‌ویت‌ه‌وه‌و سه‌ر له‌نوێ ئه‌و فلووته سیحراوییه‌ی ئه‌و بیستم. ئه‌و پۆژه‌ی که ده‌ستنوسه‌که‌م هه‌لگرت و گه‌رامه‌وه بۆ ئه‌لمانی، ده‌مزانێ په‌یمانشکێتییه‌کی گه‌وره‌که‌م. چوار سالی ره‌به‌ق ئه‌و ده‌ستنوسه‌م لای خۆم هه‌لگرت، به‌دریژایی ئه‌و چوارساله‌ په‌وشه‌نی مسته‌فای سه‌قزی نامه‌ و هه‌ره‌شه‌ و جنیوی بۆ ده‌ناردم، به‌لام من هه‌میشه‌ چاوه‌پوانی جه‌لاده‌تم ده‌کرد ده‌رکه‌ویت‌ه‌وه، چاوه‌پوانی سه‌ره‌ داوی تر و چیرۆکی تر و خه‌لکی ترم ده‌کرد تا زیاتر هه‌موو نه‌هێتییه‌کان پۆشنه‌که‌نه‌وه، چاوه‌پوانی

داليا سىراجەدىنم دەکرد لە شويىنىكى ئەم دونىايەو سەر ھەلبەتەو ھە
خۆى ھەندىك بەشى تايەتى ئەم كتيپە بنوسىت. ھەر فرۆكەخانەيەك
دەچووم چاوەروان بووم يەكئىك بانگمبكات «مامۇستا... مامۇستا، بەرپز،
بەلى لەگەل تۆمە. تۆ مامۇستای نوسەر عەلى شەرەفيارىت، وا نىيە.. تۆ
ئەو نىت؟». لە ھەموو ويىستەگى شەمەندەفەرەكانى دونىادا، لە ھەموو
فرۆكەخانەكانى دونىادا بۆ شاروخى شاروخ گەپام و نەمدۆزىيەو. لەو
نيوەندەدا دووجار بە نەيتى گەپامەو بۆ كوردستان، ھەر دوو جارەكە
مستەفای شەونم لە چىشتخانەكاندا دۆزىيەو، جاريكيان چووين بۆ لای
موسای بابەك، جگە لەو نامە سەيرەى داليا سىراجەدىن ھىچ زانىارىيەكى
تازەيان نەبوو. سالان و مانگان پۆى و ھىچ شتىكى دى پووينەدا.
من لە ئەلمانىا پۆژىك چوومە سەر گوپى «سباستيان ميولەر».
ئەو پياوھى كە دەبايە بە زىندوى بيبينم. بىدەنگى ئەبەدى ئەو لای
من ھەك سەمبولىكى گەورەى بىدەنگى ئەبەدى نەيتىيەكان و كوتايى
سەردەمى ئەفسانەكان بوو. دەكرا ئەو پياوھ گەلەك سەرە داوى دىكەم
بۆ ئاشكرابكات، گەلەك نىگای ترم بداتى و دەروازەى ترم بۆ بكاتەو،
بەلام ئەو بىدەنگىيە ترساناكەى داوى پۆيشتنى جەلادەتى كۆتر ھەموو
شتىكى داگرت، بىدەنگىيەكى سەرتاسەرى بوو. ئەو لەو كەسانە بوو
كە لە خۆيان زياتر كەسى دى نىيە تەفسىريانبكات. ئەو پۆژە چەپكىك
گولى چكۆلەم خستە سەر گوپى سباستيان ميولەر و لەگەپانەو ھەمدا
لە دوكانىكى «ھىندى» نزيك بانھۆفى دوسلدۆرف وىتەيەكى گەورەى
كرىشنام كرى، ھەر ئەو پۆژە لای فۆتوگرافىك وىتەيەكى جەلادەتى
كۆترم بە گەورەكردندا، بە ھەمان شىوھو بە ھەمان قەوارەى وىتەكەى
كرىشنا، وىتەيەكى گەورەبوو، لە يەكئىك لە كونسىرتەكاندا گىرابوو،
جەلادەت لەويادا فلووتەكەى بەدەستەو ھەو ئاورى داوھتەو سەيرى
كامىراكە دەكات، پيشىكى درىژ و نىگايەكى گەش و جووتىك چاوى

سیحراوی هیه، له پشتییه وه چاوی رهوشه نی مسته فای سه قزی و به شیک له جه لیلی باران ده رکه وتووه. من ئه و دوو وینه گه وره یه به رابه ر یه کتری داده نیم و به رده وام سه یریانده که م، چهند سالیکی به ته نیا له قاتی سیازده ی خانوویه کی به رزدا له شه قامی «کونراد ئادنهاوهر» له کوپلن، له ژووریکدا که به سه ر پایندا ده پروانیت ده مینمه وه و شه وو پوژ ئه م کتیبه ده خوینمه وه، به رده وام سه یری چاوه کانی جه لادته ده که م. به رده وام سه یری یه کتری ده که ی، نه من ده توانم هیچ به و بلیم و نه ئه و ده توانیت هیچ به من بلیت، ئه و منی تا سه ر سنووری خه یالترین شاری دنیا برده و من ده بیت ئه و به ره و سه ر زه مینی حه قیقه ت به رم، ئه و هه موو خه یالی قول و مه زنی خوی دا به من و ده بایه من هه موو حه قیقه تی ئه و بنوسمه وه. هه ستمده کرد ئه و ده ستنوسه ی ئه و برده ی بۆ شاری مۆسیقاره سپییه کان، ئه و کوپییه ی مسته فای شه ونم له سه ر ره فه ی کتیبخانه یه کی ئوقیانوسی هاواردا هه لیگرت ته مه نیان له ته مه نی ئه م چیرۆکه ی من زیاتر ده بیت. وه ک چۆن یه کیک له مردن ده ترسیت ئاوها له چاپی ئه و کتیبه ده ترسام. هه موو خولیای ئه و سالانه ی من ئه وه بوو ئه م تیکسته بگه ینمه ئه و جیگایه ی جه لادته ی کۆتر باسیده کرد، تخوییک له نیوان ژیان و مردندا، تخوییک بتوانیت له و یوه له نیوان ئیستاو ئه به دییه تدا یارییکات. پوژیک له پوژان دوی چوار سال له ئیشکردنی به رده وام و چاوه پروانی به رده وام بریارمدا که ئیدی هه رچییه ک بیت ده بیت ئه م تیکسته بیته ده ری. ئه و کات دلنیا بووم هیچ حه رفیکی دیکه ی نوئ نایه ته پیش تا بیخه مه سه ر ئه م کتیبه، له سه فه ریکی دیکه دا گه رامه وه بۆ ولات، به ر له وه ی به خۆم ده ستنوسه که وه بچم بۆ چاپخانه له ئاست ئه و ئوتیله گه وره یه دا وه ستام، ئوتیلیکی تازه و دره وشاوه و گه وره که میوان له سه ر تاپای دونیاوه رویان تیده کرد. له وحیکی گه وره ی له سه ربوو که به گلۆپی ره نگاو ره نگ ده دره وشایه وه، له سه ری نوسرابوو «سیتی

پالاس». به ئه سپای پارچه گه چیکی که وتووم له سهر شه قامه که ی پیشدهم هه لگرت و به خه تیکی زۆر گه وره له سهر دیواره تازه کهم نویسی «گیلاسی سپی». لهو ساته دا حه زمه کرد هه موو موسیقارو شاعیره کان و نیگار کیشه کانی ئه م شاره بین و له یادی جه لاده تی کۆتر دا له سهر هه موو دیواره کان و له هه موو لاکانه وه بنوسن «گیلاسی سپی»، خه ونیک بوو که هه رگیز نایه ته دی. بیئه وه ی که س بمیینیت به خۆم و ده ستنوسه که وه دوور که وتمه وه و چووم بۆ چاپخانه. له م دیو ده رگای چاپخانه وه یه کیک له دوور بانگی کردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لی له گه ل تۆمه، ئا به لی جه نابت، به لی، تو جه نابت مامۆستای نوسهر علی شه ره فیاریت؟ وا نییه.. تو ئه و نیت؟

کورپیکی سپیپۆشی گه نجه، به بروخساریکی سپییه وه، به قژیکی درێژ و چره وه. من ده لیم: به لی من ئه وم، من علی شه ره فیارم.
ئه و نامه یه کم ده داتن و ده لیت: به ریز ئه م نامه یه بۆ تۆیه. ده بیئت بیخوینیته وه، زۆر گرنگه بیخوینیته وه.
من نامه که وه ده گرم و ئه و ده روات.
نامه که ده که مه وه له خواره وه ناوی جه لاده تی کۆتر ده بینم.

من له بهر ده رگای ئه و چاپخانه یه ده وه ستم، نه ده توانم برۆمه دوا وه نه ده توانم بچمه پینشی، ئیستیک ده که م و سهیری ئاسمان ده که م، چاو لیکه دینم و هه موو شتیک به خیرایی به پیشدهمدا تیده په ریت، بیئه وه ی ئه و نامه یه بخوینمه وه ده یخمه گیرفانم، ده زانم هه رگیز ئه و نامه یه ناخوینمه وه، هه رگیز، هه رگیز. به هیمنی ده چمه ناو چاپخانه که وه و کتیبه که م داده دینم... دوا پرسته ی ئه و له گویمدا ده زرنگیته وه که ده لیت: ئه م چیرۆکه هه رگیز لای تو کوتایی نایه ت.

به لام... هه موو شتیک ته واو... هه موو شتیک ته واو...

كتىبه كەم دەخەمە سەر مېزى خاوەنى چاپخانىگە و لە برى سلاو
 پىدەلەيم: مالاوا ئەى قەقنەس... مالاوا. ئەو لىمدە پرسىت: مامۇستا دەلىت
 چى؟. من بىئەوئى بزانم چى وەلامبەدەمەو، وەك شىت دەلەيم: نا، بەرپىز
 هېچ نىيە، هېچ نىيە... هەندە هەيە سەرەتاي گورانىيەكى كۆنم بىركەوتەو
 كە دەلەيت: مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا... مالاوا ئەى قەقنەس مالاوا.. مالاوا...
 مالاوا!!!

كتىبه چاپكراوهكانى ئەندىشه

ناوى كىتب	ناوى نووسەر	ناوى وەرگىر
۱. بنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد عەزىز	
۲. كورد لەدىدى		
رۆژھەڵاتناسەكانەو	د. فەرھاد پىربال	
۳. رىبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىربال	
۴. نەتەوھى زىرابەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىۆنالىزم و ناسىۆنالىزمى		
كوردى	د. جەعفەر عەلى	
۶. سۆفىزم و كاريگەرى لەسەر		
بزوتنەوھى رزگارى خوازى...	د. جەعفەر عەلى	
۷. مەھوى لەنىوان زاھىرىيەت		
و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەپىنىيەكانى ژيان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجى
۹. كورتىلەيەك لە	ستىفەن ھۆوكىنگ	ھوسەين ھوسەينى
مىژووى كات	لىونارد ملۆدیتۆ	د. ھىوا عومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	عەتا نەھايى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن رۇشد	مەريوان عەبدول
۱۲. شۆرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەپىنىيەكانى ئەمرىكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دهسه لآت و جياوازی   مەريوان وريا قانيع
۱۴. له چ ئیستايه کدا ده ژين   مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی   مەريوان وريا قانيع
۱۶. دين و دونيا   مەريوان وريا قانيع
۱۷. سياست و دونيا   مەريوان وريا قانيع
۱۸. کتیب و دونيا   مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواهمين هه ناری دونيا   بهختيار عهلی
۲۰. ئیواره ی په روانه   بهختيار عهلی
۲۱. جهمشید خانی مامم   بهختيار عهلی
۲۲. مەرگی تاقانه ی دووهم   بهختيار عهلی
۲۳. کهشتی فریشته کان (۱)   بهختيار عهلی
۲۴. کهشتی فریشته کان (۲)   بهختيار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپیه کان   بهختيار عهلی
۲۶. سیوی سییه م   بهختيار عهلی
۲۷. له دیاره وه بۆ نادیار   بهختيار عهلی
۲۸. وهک بالنده ی ناو   بهختيار عهلی
- جهنگه له ترسناکه کان   بهختيار عهلی
۲۹. چیژی مەرگدۆستی   بهختيار عهلی
۳۰. ئه ی بهنده ری دۆست،   بهختيار عهلی
- ئهی کهشتی دوژمن   بهختيار عهلی
۳۱. مەرغه و ئیمان   بهختيار عهلی
- هه یمن قهره داخی
۳۲. دۆزی کورد له بازنه ی   گۆران ئیبراهیم صالح
- په یوه ندیه کانی ئه مریکاو...   ئه مین مه علوف
۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲)

۳۴. وېستگه يه ک له
گه شتيکي فله سفي
۳۵. نه خلاناسي
فاروق ره فتيق
ته حسين حه مه غريب
۳۶. گه شه سهندني رامپاري... د. ک. پيسچاني
۳۷. ميژووي کوني کورد (چ ۲) د. جه مال ره شيد
د. فهوزيه ره شيد
۳۸. مندالتي گه ره ک
هيو قادر
۳۹. مروفي ياخي
نئليپر کامو
نازاد به رزنجي
۴۰. په يوه ندييه سياسييه کاني
نيوان هه ريم و دهوله تاني... هيرش جه وهه ره مه جيد
۴۱. ميژووي گوړانکاري
کومه لايه تي و سياسي... (چ ۲) فريشته نورائي
هه ورامان فه ريق که ريم
۴۲. سليماني
له نيوان سالتي (۱۹۴۵-۱۹۵۸) توانا ره شيد که ريم
۴۳. شاري سليماني
(۱۴۱ ته موزي ۱۹۵۸-۱۷ ته موزي ۱۹۶۸) هه وراز جه وهه ره مه جيد
۴۴. کتيبي په راويزنووسان
عه تا محه مه د
۴۵. فيکر و دونيا (به رگي ۱)
مهریوان وريا قانيع
۴۶. فيکر و دونيا (به رگي ۲)
مهریوان وريا قانيع
۴۷. دين و دونيا (چ ۲)
مهریوان وريا قانيع
۴۸. کتيب و دونيا (چ ۲)
مهریوان وريا قانيع
۴۹. کومه لگه ي ره ش
د. عادل باخه وان
۵۰. زستانکي دريژ
کولم تويبين
۵۱. فرانسيسکوځس قه ديسي من
نيکوځس کازانتراکيس
۵۲. ټاهه نکي ته گه که
ماريو بار گاس يوسا
- دلاوه ره داغي
دلاوه ره داغي
جهليل کاکه وهيس

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا پېمارک
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتۆ مۇرافیا
 ۵۵. مىرنامە جان دۆست
 ۵۶. پوخسارە بەندکراۋەكەم لەتېفە
 ۵۷. قەپىلىك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پیاۋە ئىرانىيەكان ماردین ئىبراھىم
 ۵۹. گرگن پېر لاگەر كفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۇل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستىنوسە دۇزراۋەكەى ئەكرا پاولۇكۇیلۇ
 ۶۳. جادەى مىخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەى مىخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پېر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سىپىيەكان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۆشكى بالندە غەمگىنەكان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تا ماته مى گوول...
 ۷۲. تا خوینی فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. سېۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۴. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس بەختىار عەلى
 ۷۵. غەزەلنوس و
 ۷۶. باغەكانى خەيال (چ ۲) بەختىار عەلى

۷۵. ئەي بەندەرى دوست،
 ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختيار ەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختيار ەلى
۷۷. ئىمەي پەنابەر كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلەلە (چ ۲) ەتا نەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پارس سەمۆئىل شەمعون سەباح ئىسماعىل
۸۰. جىھانى سۇفيا و
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۲. لە ئاوينەيەكدا،
- لە نەينىيەكدا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۶. ئىنساىكلوپىدىيەكى
- مىژوويى ويئەدار كۆمەلى نووسەر ھەورامان وريا قانع
۸۷. كىشەي كورد لە
- رۇژھەلاتى ناوہراستدا د. حامد مەحمود عىسا زرار ەلى
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيەكانى
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہگۆزى دا لەھۇن قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكۇپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بىناسە ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
- خاچ دەدەنەوہ (چ ۲) نىكۇس كازانتزاكىس دلاوہر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەران بەدوای نەمرییدا (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکهاتەى ئەفسانەى کوردی (چ ۲) مهولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەى بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولو کۆیلۆ سىروان مە